

Deutsch-slovenisches
Hand-Wörterbuch

von

Anton Janežič.

Dritte, vollständig umgearbeitete und vermehrte Auflage

bearbeitet von

Anton Bartel,

t. t. Gymnasiallehrer zu Laibach,

unter Mitwirkung der Collegen

A. Kaspret, M. Petelin, J. Pichler, L. Pintar, M. Suháč,
A. Tavčar.

Klagenfurt 1889.

Truck und Verlag der Buchdruckerei der St. Hermagoras-Bruderschaft.

R 201018

201018

R 196/1967

Vorwort zur dritten Auflage.

Während ein lang gefühltes Bedürfnis und vielseitige Nachfrage eine neue Auflage des im Buchhandel längst vergriffenen A. Janežič'schen Wörterbuches erforderten, erheischte anderseits der gegenwärtige Zustand der neuslovenischen Sprache eine namhafte Erweiterung und gründliche Umarbeitung desselben.

Mehr als zwei Decennien sind bereits seit der Herausgabe der zweiten Auflage dieses Buches verflossen, und ein Blick auf die literarische Entwicklung der neuslovenischen Sprache in jüngster Zeit zeigt uns, welche gewaltige Fortschritte diese Sprache seitdem sowohl in der Verhesserung und Consolidierung der Wortformen, als auch insbesondere in der Bereicherung des Sprachschazes gemacht hat. Diesen Umständen Rechnung tragend bemühten sich die Bearbeiter der vorliegenden dritten Auflage durch Richtigstellung einzelner Wortformen rücksichtlich der Rechtschreibung und Formlehre, durch Ausschreibung falscher Ableitungen, dunkler, meist aus dem Deutschen stammender Localismen, namentlich aber durch umfassende Sammlung des Sprachmaterials aus verschiedenen Werken und Schriften belletristischen und fachwissenschaftlichen Inhaltes den Wortvorrath so zu gestalten, daß er ein möglichst treues Bild der jetzt üblichen slovenischen Schriftsprache bietet. Bereits vorhandene Sammlungen, wie z. B. „Popotna torba“ von Erjavec, sowie sprachwissenschaftliche Werke und Aufsätze wurden verwertet.

Bei einzelnen Wörtern sind Declinations- und Conjugationsformen gewöhnlich nur dann angeführt, wenn ein Nichtslovene auch unter Zuhilfenahme der Grammatik dieselben nicht herausfinden könnte; demnach wird der Genetiv meist nur bei i- und consonantischen Stämmen angegeben. Z. B. sol (-i), oko (očesa). Die Präsensformen der ersten Person werden bei den dentalen, gutturalen, liquiden und vocalischen Verbalstämmen der ersten Classe, bei Zeitwörtern der dritten Classe 2. Abtheilung, welche einen palatalen Consonanten vor dem Classencharakter führen, ferner bei Zeitwörtern der fünften Classe 2.—4. Abtheilung bezeichnet. Das Übrige lehrt die Grammatik. Bei Adjectiven ist die Bezeichnung *adi.* nur dann hinzugefügt, wenn diese unmittelbar darauffolgenden Adverbien gegenüberstehen.

Die Zeitwörter sind nach ihrer perfectiven und imperfectiven Bedeutung gruppiert. Imperfective nach vorausgehenden Perfectiven sind mit *impf.* eingeleitet, Perfective von vorausgehenden Imperfectiven durch einen Strichpunkt (;)

getrennt. Die transitive und intransitive Bedeutung ist bei slovenischen Ausdrücken durch *tr.* und *intr.* unterschieden, wenn das deutsche Schlagwort diese doppelte Bedeutung zuläßt.

Nur Wörter mit scharf ausgeprägtem Ton sind mit einem Accent versehen. Der lange, sowohl der gestoßene als auch der geschliffene Ton ist mit [˘], der kurze mit [˙] bezeichnet; seltener kommt das Zeichen [˘] bei tief gesprochenem und gedehntem o vor.

Das halbvocalische e ist in den Stammsilben und Suffixen *ec*, *ek* *z.* durch *ë* ausgedrückt; ebenso mitunter das kurze *ü*.

Der Umstand, daß einzelne Buchstaben oder auch kürzere Bruchtheile des Buches sofort nach der Redaction gedruckt wurden, brachte es mit sich, daß sich einige schwer vermeidliche Inconsequenzen eingeschlichen haben, so namentlich in Betreff der mit *j* erweichten Consonanten, der Präpositionen und Präfixe *u*, *v*, *iz*, *vz* *z.*

Bei der dreijährigen Arbeit wurde eben manche Ansicht geändert; demnach kommen Ausdrücke vor, die an verschiedenen Stellen des Buches eine verschiedene Form aufweisen. So z. B. wurden die auf der letzten Silbe betonten Composita anfänglich mit einem langen, später mit einem kurzen Accent versehen: *bosonög*, richtig *bosonög*.

Sonstige Ungenauigkeiten und die im Buche noch vorkommenden Druckfehler möge die Schwierigkeit der Correctur entschuldigen, da das Buch in Laibach geschrieben und in Klagenfurt gedruckt wurde.

Hiermit übergeben die Verfasser das Buch der Öffentlichkeit. Dem Bearbeiter einer nächsten Auflage möge es vorbehalten bleiben, dieses Werk von allen Mängeln zu säubern und durch fleißige Studien und eifriges Sammeln einer möglichst geläuterten Ausgabe zuzuführen.

Laibach, am 1. October 1889.

Anton Bartel.

A; **Α** und **Ω** (Alpha und Omega) začetek in konec; von **A** bis **B** od konca do kraja; wer **A** sagt, muß auch **B** sagen kdor je začel, treba da i skonča; weder **A** noch **B** ni bev ni mev; *interi.* a! dè-te!; à (bei Preifen) po.

Gal m. jegulja; *dem.* jeguljica; **Gal-jegulji**.

galartig jeguljast. [(menkà).

Galquappe (-raupe, -rutte) *f.* menèk

Gar m. orèl, postojna; *dem.* orliè;

Gar- orlov.

Garweih m. (u. -weihè *f.*) kanja.

Gas n. mrha, mrhovina, mreina, mr-lina, erkna, mrtvaèina; **Gas-** mršji; (**Gaschmufft**) túr (tvór), uljè (-esa).

Gasblatter *f.* gnojna krasta.

Gasfen (Felle) mezdriti. - *zlat mrhovina*

Gasfliege *f.* mrhojédnica. *Leur*

Gasfressend mrhojed, mrhojédén.

Gasfresser m. mrhar, mrhojéd.

Gasgeier m. mrhar, egiptovski jastreb.

Gasgeruch (-gestank) m. smrad po mrhovini.

gashast (aastig) mršji, gnusen.

Gaskefer m. mrhobrbèc, mršnik. [jéda.

Gasvogel m. mrhojédna ptica, mrho-

ab *adv.* od, doli, proč, raz, z (*c. gen.*);

auf und ab gori in doli, semtertje;

auf ober ab več ali manj; ab und zu

tam pa tam, véasih; den Hut ab klobuk

raz glavo (z glave)! odkrij se! [orati.

abackern odorati (-orjem), zorati, do-

abaltern starati se, postarati se.

abänderlich spremenljiv, premenljiv;

(*gram.*) pregibljiv, pregiben, sklونljiv.

Abänderlichkeit *f.* premenljivost, pre-

gibnost.

abändern premeniti, spremeniti, pre-

narediti, predrugaèiti; *impf.* preminjati,

spreminjati, prenaorejati; (*declinieren*)

sklanjati.

Abänderung *f.* prememba, prenaoredba,

preosnova; (*Declination*) sklanjatelj;

(*Varietät*) različek.

abhängigen uplašiti, v strah spraviti; *impf.* plašiti, v strah spravljati, strah delati (komu).

abarbeiten dodelati; eine Schuld —

z delom plaèati, odslužiti; einen Stein

— (kamen) odriniti, odvaliti; eine Art

— (sekiro) skrhati; Unebenheiten —

obdelati, ugladiti; sich — ugnati (-že-

nem) se, utruditi se, zdelati se, pre-

gnati (-ženem) se, pretegniti se, pre-

vrediti se.

Abart *f.* izrodèk; vrsta.

abarten zvreèi (-vržem) se, spaèiti se.

abästen obklestiti.

abähen zjesti (-jem), *impf.* zjedati.

abbaden okópati (-kópljem), skópati.

abblagen odreti (-derem), iz kože de-

lati (denem); *impf.* odirati, iz kože

dvati; sich — (mit etwas) ukvarjati se

(s èim).

abbaßen beliti, likati, lupiti, majiti;

obeliti, olikati, olupiti, omajiti.

Abbau m. zasip; kopánje rude, zgradbo

v rudnikih.

abbauen podreti (-derem), (*mont.*)

jamo predelati, zasuti (-sujem); *impf.*

podirati, predelovati, zasipati (-sip-

ljem); (v rudnikih) dokopati, graditi,

abbeissen odgrizniti, ugrizniti.

abberufen poklicati (-klièem), pozvati

(-zovem); proč —, nazaj poklicati.

Abberufung *f.* poklic, poziv.

Abberufungsschreiben n. pozivnica, po-

zivno pismo.

abbestellen odpovedati (naroèilo), opo-

reèi (-reèem), preklicati (-klièem);

impf. odpovedovati, oporekati.

Abbestellung *f.* odpoved (-i), preklic.

abbeten odmoliti, zmoliti. [beraèiti.

abbetteln izprositi, izmoleovati, pri-

abbeuteln otresti; otresti se, zbebiti

se (èesa).

abbezahlen izplaèati, poplaèati.

Abbild n. obraz, podoba, slika, po-

snetek, snimek.

abbliden obraziti, slikati; *pf.* posneti (-snamem), upodobiti.

abbinden odvezati (-vežem), odpeti (-pnem), razvezati; *impf.* odvezovati odpenjati; (*med.*) prevezati, podvezati; *impf.* prevezovati, podvezovati.

Abbiß *m.* odgrizék, ugrizljaj.

Abbitte *f.* prošnja za odpuščenje.

abbitten prositi odpuščenja.

abblasen odpihniti; (mit der Trompete) odtrobiti.

ablassen obledeti, zbledeti.

abblättern obrati (-berem), osmukati (-smučem); *impf.* obirati, smukati; Schiefersteine — krojiti, luščiti; sich — luščiti se; (von Blättern) obleteti se, osati (-sujem, -spem) se; *impf.* obletovati se, osipati (-sipljem) se.

Abblätterung *f.* obiranje, smukanje; krojenje, cepljenje.

abblühen ocvesti (-cvetem), odcvesti; *impf.* ocvétati, ocvetevati.

Abbrand *m.* ugorelsčina.

Abbrandler *m.* pogorelec; der Abbrandlers pogorelečev.

Abbrandlerin *f.* pogorelka.

Abbrandlergabe *f.* pogorelsčina.

abbrechen odlomiti, ulomiti, odkrhiniti, odkrušiti; *impf.* lomiti, krušiti; (pflüden) utrgati, odtrgati, trgati; (Zweig) odčesniti, odčehniti; (runderum) oblomiti, okrehati; (die Rede) umolkniti, premolkniti, obmolkniti, prenehati; (b. Unterhandlung) razdreti, *impf.* razdirati; (am Lohne, Preise) utrgati, pritrngati, *impf.* pritrngovati; (Flach) otrepi (-tarem, -terem, -trem); (ein Gebäude) podreti (-derem), razrušiti, razvaliti.

abbrennen *tr.* opaliti, osmoditi, ožgati (-žgem), požgati; *impf.* požigati; *intr.* pogoreti, zgoreti; (von der Sonne) ogoreti.

Abbréviatur *f.* kratica, okrajšek.

abbreivieren okrajšati, prikrajšati, skrajšati.

abbringen odvrniti, *impf.* odvrčati; (eine Sitté) odpraviti, odstraniti; *impf.* odpravljati.

abbröckeln *tr.* oddrobiti, odkršiti, odmrvti; *intr.* drobiti se, odkrušiti se, odluščiti se, odmrvti se.

Abbruch *m.* odlomek, ulom, drobč; — leiden pomanjkanje trpeti, stradati; — thun kratiti, škodo —, kvar delati; sich — thun pritrngati si; an der Ehre — thun poštenje kratiti, dobremu imenu škodovati. [lomljiv.

abbrüchig krhek, lomén, drobljiv.

abbrühen pariti; opariti, popariti.

abbügeln gladiti, likati; polikati, pogladiti.

abbürden razprtati, odložiti.

abbürsten krtačiti, ščetiti; okrtačiti, oščetiti.

Abbuße *f.* pokora; — leisten pokoriti se; spokoriti se.

abbüßen pokoro delati, pokoriti se; pokoro storiti, spokoriti se.

Abbüßung *f.* pokora, spokoritév.

Abc *n.* abeceda, azbuka, alfabet; Abc- abecedni.

Abcbuch *n.* abecednik.

Abcetafel *f.* abecednica.

abcipieren posneti (-snamem), prepisati (-pišem), prerisati (-rišem).

abdachen (das Haus) odkriti (-krijem), razkriti; ostrmiti, poseviti; sich — viseti, nagibati (-gibljem) se, nagnen biti. [ložno.

abdachig nagnen, položen; *adv.* položeno; *Abdachung f.* razkrivanje strehe; (schiefe Fläche) nagnenost, položnost, rebér (-i), ostrmina.

abdämmen graditi, jeziti; zagraditi, zaježiti, pregraditi.

abdampfen izhlapati, izpuhteti, spariti se, skaditi se; *impf.* izhlapovati, izpuhtevati.

Abdampfkessel *m.* parni kotél.

abdanken *tr.* posloviti, slovo dati (dam), odpustiti, ob službo dejati (denem), odstaviti; *impf.* ob službo devati, odstavljati; *intr.* službo odpovedati (-vem), — pustiti, odreči se, odpovedati se.

Abdankung *f.* odstavljenje, slovo (-esa), ostavka.

Abdankungsschein *m.* poslovilo, poslovilno pismo, odpoved (-i).

abdanken sich pristradati, pritrngati si; *impf.* pritrngovati si.

abdecken odkriti (-krijem), odgrniti; *impf.* odkrivati, odgrinjati; (den Tisch)

z mize pospraviti; *impf.* — pospravljati; (ein Thier) dreti (derem), odirati, iz kože devati; odreti, iz kože dejati (denem).

Abdecker *m.* konjediréc; Abdecker-konjedirski.

abdiemen odslužiti, doslužiti.

Abdomen *n.* trebuh; Abdominal-trebušni.

abdorren sahniti, sušiti se, veneti; usahniti, posušiti se.

abdörren osušiti, posušiti, sésušiti, usušiti. [gati.]

abdrehseln strugati; odstrugati, ostru-
abdrehen odsukati (-sučem), odviti (-vijem).

abdrehsen omlatiti, (das Dreschen vollenden) domlatiti; abgedrehsenes Zeug prazna slama. [mem.]

abdringen izsiliti, po sili vzeti (vza-
abdruck *m.* odtis, natis, vtis, natisék.

abdrucken natiskniti; *impf.* natisko-
vati, tiskati.

abbrücken odtisniti, vtisniti; (das Geschr) sprožiti, ustreliti; sich den Fuß — ožuliti si nogo.

abdunkeln potemneti, zatemneti.

abebnen poravnati; *impf.* poravnavati.
abeggen branati, vlačiti; zabranati, povlačiti.

Abend *m.* večer, (West) zahod, zapad; gegen — pod večer, proti večeru, drevi; — werden večeriti se, mračiti se; zu Abend essen večerjati, — abessen odvečerjati, povečerjati; Abend- večerni, (West-) zahodni, zapadni.

Abendbrot *n.* mala južina, malica; — nehmen malicati.

Abenddämmerung *f.* mrak, somrak, pomrak.

Abendessen *n.* večerja.

Abendfalter *m.* veša, somračnik, večëec.

Abendgebet *n.* večerna molitëv.

Abendgeläute *n.* večerno zvonjenje, angeljsko česčenje, avemarija.

Abendland *n.* zahodna dežela, zahod, zapad.

abendländisch zahodni, zapadni.

abendlich večerën, zvečerën. [zrak.]

Abendluft *f.* večerni hlad, večerni

Abendmahl *n.* večerja; (Communion)

sv. obhajilo.

Abendroth *n.* (-röthe *f.*) večerna zarja.
abends *adv.* zvečer; gestern — sinoči (*adi.* sinočën); heute — drevi (zukünftig),
nocoj (*adi.* nocojsën); vorgestern —
predsinočnim (*adi.* predsinočën).

Abendsonne *f.* zahajajoče solnce, solnce
v zatonu.

Abendstündchen *n.* podoknica.

Abendstern *m.* večernica.

Abendvölkler *pl.* prebivalci zahodnih
dežel.

abendwärts proti zahodu, proti za-
padu.

Abendwind *m.* večerna sapa; (West-
wind) zahodni veter, podsolnčnik, ve-
černik.

Abenteuer *n.* čudna dogodba, nena-
vaden dogodek.

Abenteurer *m.* pustolovec, srečelovec,
klativitez, klatož, posvetnjak.

abenteuerlich čudovitën, pošastën,
strahotën, strašën.

aber *coni.* a, ali, no, pa, pak, ampak,
toda, vendar; ein Aber haben izgovor
imeti (imam); *adv.* zopet, spet.

Aberglaube *m.* prazna (babja) vera,
praznovrstvo, babjevrstvo, vraža,
praznovrjeje.

abergläubig praznovrën, babjevrën,
vražën; -er Mensch babjevrëc.

abermal (-mals) *adv.* zopet, spet,
drugôč, v drugo, vnoviç, znova.

abermälig drug, zôpetën.

abernuten požeti (-žanjem), dožeti.

abermüß *m.* äbota, nespamet (-i)
abotnost, neslanost, brezumnost.

abermüßig äbotën, nespametën, avšast.

abessen odjesti (-jem), snesti (snem);
(Kernfr.) obrati (-berem), ozobati (-zob-
ljem); *impf.* odjedati, zobati; (mor-
gens) odkósiti, pokósiti, odzajtërkovati;

(mittags) odjužinati, odebedovati, po-
južinati; (abends) odvečerjati, pove-
čerjati.

abfahren odpeljati (-peljem) se; *impf.*
odhajati, odpravljati se; (m. d. Schiff)
odriniti, odjadirati, odpluti (-plujem u.
-plovem); (entwischen) pobrati (-berem)
jo, pocediti jo, upihati jo; fahre ab!
poberi se! spravi se! zgubi se! pojdi
se solit!

Abfahrt *f.* odhod; Abfahrts- odhodni.

Abfall *m.* odpad; (der Blätter) osip, listopad; (des Wassers) vodopad, slap, strmec; (des Bodens) obronek, ostrmina, položnost, strmost; (Überbleibsel) odpadék; (beim Schneider) odrezék, odstrizék; (beim Drechsler) ostruzék; (b. Schmied) opilék; (vom Obst) obrezék; (vom Wachs) voščina; (beim Mahlen) mekine; (beim Buchweizen) lusk; (beim gesiebten Mehl) posevek, zadnja moka; in — bringen odpisati (-pisem), izbrisati (-bršem).

abfallen odpasti (-padem); *impf.* odpadati; (vom Laube) osuti (-sujem, -spem) se, obleteti; *impf.* osipati (-sipijem) se, obletévati; (von Früchten) cepniti, pasti (padem); *impf.* cepati (cepljem), padati, trebiti se; (vom Wasser) upasti, uteči se; *impf.* upadati, utekati se; (am Körper) hujšati; shujšati; von jemand — odecepiti se, odpasti, izneveriti se, odstopiti.

abfällig odpadljiv, osipljiv; (geneigt) nagnen, strm; —es Urtheil nepovoljna, neprijazna, neugodna sodba.

abfangen loviti; poloviti, ujeti (-jamem), prestreči (-strežem).

abfärben *tr.* barvati; pobarvati; *intr.* barvo puščati, ob barvo iti (grem).

abfassen sestaviti, zložiti, spisati (-pisem), napraviti, narediti, urediti; *impf.* sestavljati, zlagati, spisovati, napravljati, narejati.

Abfassung *f.* sestavljanje, spisovanje, zlaganje, sestava.

abfaulen odgniti (-gnijem).

abfegen omesti (-metem), pomesti; *impf.* ométati.

abfeilen piliti; opiliti, spiliti; (weg—) odpiliti; (ein wenig) popiliti.

Abfeilicht *n.* piljevina, opilki *pl.*

abfertigen dogotoviti, dovršiti, odpraviti, poslati (posljem); (zurückweisen) zavrniti; *impf.* zavračati.

Abfertigung *f.* odprava, dovršitev.

Abfertigungsgebühr *f.* odpravnina.

abfeuern ustreliti, sprožiti.

abfiltrieren precediti; *impf.* precejati.

abfinden *tr.* zadovoljiti, plačati; sich — pogoditi se, dogovoriti se, poravnati se; *impf.* pogajati se, dogovarjati se.

Abfindung *f.* pogodba, dogovor, poravnava.

abfliegen odleteti.

abfließen odteči, oteči se; *impf.* teči, odtekati, otekati se.

Abfluss *m.* odtok.

abfordern tirjati, zahtevati, iskati (iščem); iztirjati.

abformen kalupiti, podobo zliti (-lijem), prenatiskati; *impf.* prenatiskavati.

abfragen sprašati; *impf.* spraševati.

abfressen glodati (glojem), grizti, muliti, zobati (zobljem); odglodati, odgrizniti, odjesti (-jem), pozobati; (rund herum) objesti, oglodati, ogrizti, obrebati; *impf.* objedati.

abfrieren zamrzniti, ozebsti, pozebsti, prezebsti, izebsti; *impf.* zamrzovati, prezebsti.

Abfuhr *f.* odvoz, vožnja, odvažanje; (der Gelder) izročitev.

abführen odpeljati (-peljem), odvesti (-vedem), odgnati (-ženem); plačati, odrajtati, izročiti; *impf.* proč voziti, odvajati; odrajtovati, plačevati, izročevati.

Abführungsmittel *n.* čistilo, mečilo, čistiven lek.

abfüttern nakrmiti, napasti (-pasem).

Abgabe *f.* oddaja, izročitev, predaja, oddajanje; (Steuer) davék, dača, dac; Abgabs- oddajni.

Abgang *m.* odhod, ločitev; (Rangef) primanklje, pomanjkanje, nedostatek; (Gut) upadék; (der Ware) prodaja, razpečavanje, promet; in — kommen zgubiti se, jenjati, nehati; *impf.* zgubljati se, ponehavati, pojemati (-jemijem), pojenjevati; bei Abgang ako ni . . . ; Abgangs- odhodni.

abgaunern oiganiti, opehariti.

abgealtert ostarel, starikav.

abgearbeitet zdelan, utrujen, zgaran.

abgeben oddati, predati, izročiti; *impf.* oddajati, izročevati; Zeugnis — pričati, pričevati; spricati; die Meinung — svoje mnenje izreči; etwas abgeben — sein biti za . . . , služiti za . . . ; sich abgeben (mit jemb.) pečati se, družiti se, pajdašiti se; — (mit etw.) baviti se, pečati se, ukvarjati se, otepati (-topljem) se (s čim).

Abgeber *m.* oddajnik, izročevalc.
abgebrannt pogorel; v. d. Sonne —
 ogorel, zagorel. [relka.]

Abgebrannte *m.* pogorelec; *f.* pogo-
 abgebrochen (vom Stil) brez zveze,
 raztrgan, razsekan.

Abgebrochenheit *f.* raztrganost.

abgedreht zvit, presukan, zvitorep.

Abgefallene *m.* odpadnik, uskok; *f.*
 odpadnica. [pozebel.]

abgefroren ozebel, zmrzel, premrl,
 abgehärtet utrjen, trdön, vztrajen.

abgehen *tr.* obhoditi, oblaziti, pre-
 hoditi, premeriti; *impf.* obhajati; die
 Schuhe — shoditi (črevlje), razdreti

(-derem), obnositi; einen Weg — obho-
 diti (pot), ugraditi; *intr.* oditi (-idem),
 odpraviti se; *impf.* odhajati, odprav-
 ljati se; — lassen odpraviti, poslati

(posljam); (fehlen) primanjkat, poiti;
impf. manjkati, primanjkovati, giniti,
 pojemati (-jemljem); (von Waren) iti

(grem) [izpod rok]; von d. Meinung
 — pustiti misel (nazor), prevreči

(-vržem) misel, spremisliti se; sich
 nicht — lassen ničesa si ne odreči

(-rečem), — pritrgovati, vsega si pri-
 voščiti; es ist gut abgegangen dobro
 se je seslo.

abgelebt shujšan, zdelan, ubit, ostarel,
 medel.

abgelegen odročén, od rok, oddaljen,
 stranski, samotén, zatisén; *adv.* v sa-
 moti, na samem, posebej, v strani;

(vom Wein) staro, uležano vino; (vom
 Obst) uležano, umedeno, medno sadje;
 (vom Tuch) preležano sukno.

Abgelegenheit *f.* oddaljenost, odroč-
 nost, samota.

abgemacht dognan, dogovorjen, utrjen,
 poravnan.

abgemattet trudén, shojen, zdelan,
 upéhan.

abgeneigt nenaklonjen, neprijazén,
 zopern, nasprotén; er ist mir — ne
 more me (trpeti), ni mi naklonjen.

abgenüht odrgnen, oguljen, obnošen,
 shojen, zrabljen.

Abgeordnete *m.* poslanec, zastopnik;
f. poslanka. [cev.]

Abgeordnetenhause *n.* zbornica (poslan-
 abgerben stróжити; ustróжити.

abgerichtet izučén, navajen.

abgeritten zjezdarjen.

abgeschieden ločen, odločen, samotén;
 (verstorben) rájni, pokojni, umrli.

Abgeschiedenheit *f.* samota, samija.

abgeschliffen obrušen, uglajen; *fig.*
 omikan, priljudén, udvorljiv.

abgeschlossen odločen, sam zá-se.

Abgeschlossenheit *f.* odločenost.

abgeschmacht neslan, pust, sitén, pri-
 naskutén.

Abgeschmachte *m.* neslanec, sitnež, pu-
 stoba, suhoparnež; *f.* neslanica, sitnica.

Abgeschmacktheit *f.* neslanost, puščoba,
 sitnost, prinaskutnost.

abgesehen namerjen, namenjen; ab-
 gesehen davon ne gledé na to, brez
 ozira na to.

abgesondert odločen, osamljen; *adv.*
 posamno, vsako o sebi.

abgespannt iznemogél, oslabél, utru-
 jen, zbegan, pregnan, ugnan, zdelan.

Abgespanntheit *f.* onemoglost, osla-
 belost, potrtost, utrujenost.

abgestorben otrpél, premrl, mrtev.

abgetragen obnošen, ponošen, ob-
 drgnen, shojen. [sojenka.]

Abgeurtheilte *m.* obsojenec; *f.* ob-
 abgewelkt zvenen, uséhél, vel.

abgewinnen dobiti; *impf.* dobivati;
 (im Spiel) priigrati; (den Vorsprung)

preteči (-tečem), prestreči (-strežem),
 prehiteti; (den Vorzug) prednost dobiti,
 prekositi.

abgewöhnen odvaditi; *impf.* odvajati.

Abgewöhnung *f.* odvada.

abgelehrt medel, shujšan, shiran, slok,
 mršav, suh.

abgießen odliti (-lijem), odtočiti, od-
 cediti; *impf.* odlivati, odtakati, od-
 cejati.

Abglatz; *m.* odsvit, odsev, sij, žar.

abglätten gladiti, likati; ogladiti,
 ugraditi, zgladiti, zlikati.

abgleiten drkniti, spodrkniti, spo-
 drsniti, spolzniti, opolziti, spodleteti;
impf. drčati, polzeti.

Abgott *m.* malik, krivi bog, pabog,
 oboževanec.

Abgötterei *f.* malikovanje, malikoval-
 stvo; — treiben malikovati, krive bo-
 gove moliti.

Abgötterer *m.* malikovaléc; *f.* malikovalka.

abgöttisch malikovalski.

abgraben skopati (-kopljem), odkopati, prekopati; *impf.* odkopavati, prekopavati.

abgrämen sítj žalosti giniti, gnati (ženem) si k srcu, prepadatai, ujedati se, tárnati.

abgrafen muliti; pomuliti, popasti (-pasem); (abmähen) pokositi, požeti (-žanjem).

abgreifen otipati (-tipljem), ošlatati. **abgrenzen** mejiti, mejnike staviti; omejiti, mejnike postaviti.

abgrund *m.* brezdno, prepad, globočina, mlamol.

abgunst *f.* neprijaznost, nenaklonjenost, zavidnost, nevoščljivost, zlohotnost, nemilost.

abgünstig neprijazén, nenaklonjen, zlohotén, zavidén, nevoščljiv.

abguss *m.* odliv, odlitje, odlivanje, odcedék, odcejék; odlivék, uliték.

abhacken odsekati, usekati, odklestiti; obsekati, oklestiti; *impf.* obsekovati; (nieder—) posekati, izsekati.

abhalten odvrniti, ne pripustiti; zadržati (-držim), udržati, ovreti, ustaviti; *impf.* odvrčati; zadrževati, ovirati, ustavljati, braniti; (ein Fest) obhajati, imeti (imam).

abhandeln obravnati, razpraviti, razložiti, razsoditi; *impf.* obravnavati, razpravljati, razlagati, razsojevati; (mündlich) meniti se, govoriti, pomenkovati se; (schriftlich) pisati (pišem) o čem; (unterhandeln) pogajati se; (abtaufen) kupiti; *impf.* kupovati; (am Preise —) zbiti (-bijem), utrgati.

abhanden sein nedostajati, ne biti (sem) pri roci, biti odrok; — kommen izgubiti se, izginiti.

Abhandlung *f.* obravnava, razprava.

Abhandlungsgegenstand *m.* razpravni predmet.

Abhandlungsfahrt *f.* dan za obravnavo, obrok za obravnavo.

Abhang *m.* breg, strmina, obronék, brežina, reber (-bri), pobočje.

abhängen viseti, navdol ležati (-lim); (von jemd.) zavisén biti (sem), odvisén

biti, v pokorščini biti, v oblasti biti; daš hängt nicht von mir ab to ni v moji moči, oblasti, to ni v mejih rokah, v tem nisem jaz gospodar, v tem nisem jaz odločevati.

abhängen s. abhängen.

abhängig viseč, položen, navdolén, brežen, strm; odvisén, zavisén, položen.

Abhängigkeit *f.* položnost, strmost; odvisnost, zavisnost.

abhürnen sítj prepasti (-padem); *impf.* medléti, prepadatai.

abhärten trditi, krepiti; utrditi, okreptiti; (Eisen) kaliti.

abhaseln odmotati, zmotati.

abhauen odsekati; (d. Wald) izsekati, posekati; (behauen) obsekati.

abhäuten odreti (-derem), iz kože dejati (denem); *impf.* odirati, dreti, iz kože devati; sítj — leviti se; oleviti se.

abheben vzdigniti, odvdigniti, privzdigniti, sneti (snamem), posneti; *impf.* odvdigovati, privzdigovati, snemati (snemljem).

abhelfen pomoči (-morem), pomagati, odvrniti, v okom priti (pridem).

abherren ljubiti, srčkati, grliti; poljubiti, obimečkati.

abhehen upéhati, ugnati (-ženem), utrditi.

abheheln s hinavščino, z licemerstvom pridobiti, pribliniti.

Abhilfe *f.* pomoč (-i).

abhobeln ostrugati, opahniti, pooblati, zoblati, pogladiti; *fig.* obtesati, olikati, izobraziti.

abhold s. abgeneigt.

abholen vzeti (vzamem), odnesti; — gehen iti (grem) po koga (kaj); — kommen priti (pridem) po koga (kaj); — lassen poslati (posljem) po koga (kaj).

abholzen krčiti, sekati; posekati, izsekati, poraziti.

abhorchen poslušaje zvedeti (zvem); posluške utepati.

abhören zaslišati (-slisim), sprašati; *impf.* zasliševati, spraševati.

abhülfen luščiti, robkati; odluščiti, izluščiti, orobkati.

abhungern *tr.* sestradati, spostiti, *intr.* izstradati se, sestradati se.

übidig narobe, naopak, opácen.

ab intestato brez oporoke; **Abintestaterbe** *m.* postavni dedič.

abirren zaiti (-idem), zabloditi, zabresti (-bredem), zagaziti, zgrešiti (pravo pot).

Abiturient *m.* odhodnik, dijak na odhodu, abiturijent.

abjagen (weg) odpoditi, odgnati (-ženem); (nehmen) vzeti (vzamem), izpuliti; (ein Pferd) zjahati, pregnati (-ženem).

abkühlen počesati (-češem).

abkanzeln oklicati (-čem); *fig.* okarati, okregati, ošteti (-stejem).

abkarteln skrivaj kaj nasnovati, skrivaj dogovoriti, skovati.

Abkauf *m.* odkup, kup.

abkaufen odkupiti, kupiti; *impf.* kupovati.

Abkäufer *m.* kupec, odkupnik.

Abkaufsumme *f.* odkupnina.

Abkehr *f.* odvracanje, vrnitév, povracanje.

abkehren (zurückdrehen) vrniti, povrniti; *impf.* vračati, povračati, povračevati; (den Staub) pomesti (-metem), ometi; *impf.* ometati, pométati; sich — (wegwenden) proč —, v stran obrniti se; *impf.* obračati se.

Abkehrort *n.* smeti (-ij) *pl.*, prah.

abkeltern prešati, tlačiti, iztiskati, izžemati; sprešati, stlačiti, iztisniti, izžeti (-žamem).

abklären očistiti, učistiti; sich — (v. Sein) ubrisati (-brišem) se, ustati (-stanem) se.

Abklatsch *m.* odtisek, stereotipni presnetek, stereotipnica.

abklatschen odtisniti.

abklauben obrati (-berem); *impf.* obirati.

abklären sleči (slečem), razpraviti; *impf.* slačiti, razpravljati.

abklöpfen otepsti (-tepem), oklatiti, odbiti (-bijem); *impf.* otepati, klatiti; einen derb — našeskat, pretepsti, namlatiti; (Eier) raztepsti; *impf.* raztepati.

abkneipen odščipniti, odsčeniti.

abknüpfen odrešiti, razrešiti, odvezati (-vežem), odvozlati, razvozlati; *impf.* odvezovati, razreševati.

abkochen kuhati, variti; skuhati, zvariti.

Abkochung *f.* kubanje, varjenje, obara.

abkommen oditi (-idem), proč iti, odriniti; *impf.* odhajati; (vom Bege) zaiti; ich kann nicht — ne utegnem; nicht — können ne utegniti; von etw. — opustiti, odpraviti (kaj), nehati, jenjati (s čim); *impf.* opuščati, odpravljati; (außer Gebrauch —) nehati, zginiti, opustiti se, jenjati, pojenjati; *impf.* nehovati, giniti, zgubljeni se, pojemati (-jemljem [-jema]), opuščati se, jenjevati, pojenjevati; mit jmdm. — poravnati se, pogoditi se (s kom); *impf.* pogajati se.

Abkommen *n.* dogovor, pogodba, poravnava, sprava.

Abkömmling *m.* potomec, mlajši.

abkrahen strgati (stržem), skrabati, praskati; ostrgati (-stržem), oškrabati, odpraskati.

abkühlen hladiti; ohladiti, shladiti; das Eisen — gasiti, kaliti; ogasiti, skaliti.

Abkühlung *f.* hlajenje, ohlajenje.

Abkunft *f.* rod (-ú), pleme (plemena), rodovina, pokolenje.

abkürzen krajsati, kratiti, krčiti; okrajsati, prikrajsati, skrajsati, skrčiti; *iterat.* okrajševati, skrajševati.

Abkürzung *f.* krajsanje, okrajsava, prikrajševanje; das Abgefürzte skrajšek, okrajšek.

Abkürzungszeichen *n.* kratice, skrajšaj, znamenje okrajšanja.

abklaffen poljubiti; *impf.* poljubovati.

abladen odložiti, razložiti; (v. Saumthieren) raztovoriti; (vom Räden) razprtati, odprtati; *impf.* odkladati, skladata, odlagati; raztovarjati; odprtovati.

Ablander *m.* razkladalec, raztovarjalac, skladač.

Abladung *f.* skladanje, raztovarjanje.

Abladungsort *m.* skladališče.

Ablage *f.* (des Flusses) nanos, naplavina, plavje.

ablagern odložiti, uložiti; *impf.* odkladati, skladata, ukladati, zlagati

Abladungsort Razkladališče
Oskladališče
Lec...

(v. Fluss) nanositi, naplaviti; *impf.* nanasati, naplavljati; *sich* — zložiti se, nabrati (-berem) se; *impf.* skladatai se, nabirati se.

Ablagerung *f.* skladanje, ukladanje; (des Flusses) naplavina; (der Gebirge) slog gorā. — *fließen*

Ablafs *m.* odpust, odpusčenje; (firchl.) odpustek; ohne — neprenehoma, v jedno mer, nepretrgoma, zdržema; **Ablafs-** odpustni.

Ablafsbrief *m.* odpustni list, oprostni list, oprostnica.

ablassen odpustiti; *impf.* opuščati; (Wasser) spustiti, odtočiti; *impf.* spuščati, odtakati; (am Preise) odjenjati, prijenjati; von der Klage — odstopiti (od tožbe); von etw. — (aufhören es zu thun) pustiti, opustiti, odvaditi se; *impf.* opuščati.

Ablafsgehd *n.* odpustnina, oprostnina.

Ablafsjahr *n.* sveto leto. [kov.]

Ablafskrämer *m.* prodajalec odpust-

ablassungsbefchluss *n.* popustni sklep.

abblauen listje obrati (-berem), osmukati (-smučem), obtrgati; *impf.* obirati, smukati, obtrgovati.

ablauern spaziti, pričakati, prestreči (-strežem), ovedeti (-vem); *impf.* prežati (-im), streči (strežem) na, zalezovati.

Ablauf *m.* odtok; — der Zeitfrist pretek, konec; nach (mit) — des Jahres ko leto preteče, mine, koncem leta, ob letu; nach — eines Monats (Jahres) čez jeden mesec (čez jedno leto); (Abgang) odhod.

ablaufen intr. steči (-tečem) se, oteči se, odteči, doli teči; *impf.* stekati se, odtekati, odtekati se; (zu Ende) doteči, izteči, poteči, končati se, steči se; *impf.* dotekati, iztekati, potekati; (von der Zeit) poteči, preteči, miniti; *impf.* potekati, minevati; — lassen spustiti, odtočiti; *impf.* spuščati, odtakati; *sich* — nateči se; *impf.* natekati se; *tr.* die Fußsohlen — shoditi si podplate; den Vorrang — prehiteti, prestreči (-strežem), preteči.

Ablaut *m.* preglas.

ablauten preglasiti; *impf.* preglaš(ev)ati.

Ablautung *f.* preglaš(ev)anje.

ableben doživeti, umreti (-mrjem u. -mrem); geistig — duševno obnemoči (-morem), opešati, shirati.

Ableben *n.* konec življenja, smrt (-i). **ableben** oblizati (-lizem), oblizniti; *impf.* lizati, oblizovati. [oguliti.]

ablebern dreti (derem), guliti; odreti,

ableeren prazniti, skladatai; sprazniti, pospraviti.

Ablegat *m.* poslanec, sel, odposlanec.

ablegen odložiti, proč deti (denem), doli položiti; *impf.* odlagati, proč devati, pokladati, doli polagati; (die Kleider) sleči (slečem); *impf.* slačiti; (die Schuhe) sezuti (-zujem); *impf.* sezuvati; (den Säbel) odpasati (-pašem); *impf.* odpasovati; den Eid — prisedi (-sezem); *impf.* prisegati; ein Geständnis — povedati (-vem), spoznati, priznati; die Beichte — spoved opraviti, spovedati (-vem) se; *impf.* spoved opravljati, spovedovati se; ein Zeugnis — pričati, spričevati, svedočiti; *pf.* spričati; ein Gelübde — obljubiti, obljubo storiti; *impf.* obljubovati, obljubo delati; eine Rechnung — obračunati, obrajtati, porajtati, račun dati (dam); *impf.* obrajtovati, račun dajati; eine Prüfung — skušnjo napraviti, izpit položiti; *impf.* skušnjo delati, opravljati, izpit polagati, pokladati; eine Gewohnheit — pustiti, opustiti, odvaditi se; *impf.* opuščati; die Haut — leviti se; oleviti se, sleči (slečem) se; (abfenen) grubati, grebeničiti; pogrubati, pogrebeničiti.

Ableger *m.* (Sechling) grebenica, poloznica.

Ablegung *f.* odlaganje, polaganje.

ablehnen odsloniti, odmakniti, odkloniti; *impf.* odslanjati, odmikati (-mikam u. -mičem); zavreči (-vržem), ne sprejeti (sprejemem), ovreči, izpodbiti (-bijem), odbiti, zavrnuti; *impf.* zametati, zametovati, odbijati, zavrčati.

Ablehnung *f.* odvrčanje, odbijanje, zametanje, zavrnutév, zavrčba.

Ablehnungsgrund *m.* razlog nesprijetja, vzrok zavrnutve, odpovedni razlog, odklonilni vzrok.

ableiten odvesti (-vedem), odpeljati, odvrniti, napeljati (kam); *impf.* odvajati, odpeljavati, odvracati, napeljavati (kam); (in der Gram.) izvesti (-vedem), izpeljati, proizvesti; *impf.* izvajati, izpeljavati, proizvajati.

Ableiter *m.* odvodnik; (Wiß-) strelovod.

Ableitung *f.* odvod, odvajanje; izpeljava, proizvajanje; Ableitungs- odvodni.

ablenken odvrniti, odkloniti, nagniti; *impf.* odvracati, odklanjati, nagibati.

Ablenkung *f.* odvracanje, odklon.

ablernen naučiti se (česa od koga).

ablesen obrati (-berem), obtrgati, otrebiti; *impf.* obirati, trgati, trebiti; (geſchriebenes) brati, čitati; prebrati, prečitati. — *ablesen*

Ableser *m.* braléc, trgaléc, trgač.

ablenzen tajiti, zanikavati; utajiti, zatajiti, zanikati, ne priznati (-znam).

Ablenzung *f.* tajenje, tajitev, tajba, utajba.

abliefern izročiti, oddati (-dam), predati; *impf.* izročevati, oddajati.

Ablieferung *f.* izročevanje, oddajanje; izročitev, izročba, izročilo, oddaja, predaja.

abliegen (entfernt l.) v stran, oddaljen, odročeni biti (sem); jur Genüge liegen naležati (-ležim) se; (v. Dbst) mediti se, mečiti se, mehčati se, mladiti se, goditi se; zmediti se, umehčati se, uležati (-ležim) se.

abließen opehariti, prevariti, ukaniti, zvoditi, speljati (speljem koga), izlokaviti, izmamiti, izvabiti (od koga, komu kaj), prigoljufati (od koga kaj).

ablocken vabiti; izvabiti, izmamiti, izpeljati, opehariti (koga za kaj).

ablösbar odvezljiv, ločljiv, odkupljiv, odkupen.

ablöschen tr. gasiti; (Eisen) kaliti; pogasiti, ugasiti, skaliti; (abwischen) brisati (brisem), otirati; pobrisati, zbrisati, otreti (-terem, -tarem und -trem); *intr.* ugasniti, pogasniti; *impf.* ugasati, gasniti.

ablösen odrešiti, odvezati (-vežem), odločiti, odkrojiti; (etwas angeklebtes) odlepiti; (befreien) oprostiti, osvoboditi;

(lošlaufen) odkupiti; (von der Wache) zameniti, premeniti, premenjati; *impf.* menjavati, premenjavati; (einen von der Arbeit) na mesto koga stopiti, namestiti; (einer den andern) črediti se, vrstiti se, namestovati se; sich — odločiti se, odkrušiti se, odstopiti, odjenjati; *impf.* krušiti se, odstopati, odjenjevati.

Ablösung *f.* ločitev, odveza, rešitev; osvoboditev, oprostitev; (durch Kauf) odkup; (milit.) menja, menjava, zamenja premenjava; Ablösungs- odkupni.

Ablösungspreis *m.* odkupnina.

abmachen (fertig m.) dodelati, dokončati, dogotoviti, dognati (-ženem); (eine Speise) beliti; obeliti, zabeliti, začiniti; (mit jemb. etw.) dogovoriti se, pogoditi se, zmeniti se, poravnati, uravnati; *impf.* dogovarjati se, pogajati se, uravnavati.

abmagern pešati, hujšati, medleti, kumrati, sušiti se; opešati, shujšati, omedleti, skumrati, posušiti se; er ist abgemagert vzelo ga je.

abmähen kositi, seči (sečem); (mit der Sichel) žeti (žanjem); odkositi, pokositi, odseči, poseči, požeti; abgemähte Wieſe košenina.

abmahnen odsvetovati, odvrniti, posvariti, iz misli izbiti (-bijem); *impf.* odvracati, svariti, svetovati da ne, iz misli (glave) izbijati, odgovarjati (*opp.* prigovarjati).

abmarken mejnike postaviti, omejiti; *impf.* mejnike staviti, postavljati, omejevati.

Abmarsch *m.* odhod, odhodnja.

abmarschieren oditi (-idem), odriniti, odmarširati, odpraviti se, vzdigniti se, *impf.* odhajati, odpravljati se.

abmarkern mučiti, moriti, trpinčiti; zmučiti, zdelati; sich — zmučiti se, zdelati se, utruditi se.

abmatten tr. truditi; utruditi, zdelati; *intr.* pešati, slabeti; opešati, oslabeti, upehati se, ugnati (-ženem) se, zdelati se, utruditi se; (glanzlos werden) otemneti.

abmerken opaziti, spaziti, zapaziti, ugledati; an den Augen — poznati (-znam), brati (berem) na obeh.

Abmahlung, auch abo zgl.

abmessen meriti; odmeriti, premeriti, pomeriti, umeriti, zmeriti; *impf.* odmerjati, premerjati.

abmildern zlahšati, olajšati, polajšati; *impf.* zlahševati, polajševati.

abmindern znižati, umanjšati; *impf.* zniževati, umanjševati.

abmühen truditi; utruditi, upehati; *sich* — truditi se, upirati se, ubadati se.

abnagen glodati (-dam u. glojem), gruditi, grizti, rebati, škrbati (škrbljem); oglodati, ogruditi, objesti (-jem), ogrizti, obrebat, oškrbati.

abnähen prešiti (-šijem), podsiti, obšiti; *impf.* prešivati, obšivati.

Abnahme *f.* snemanje, odjemanje; (der Kräfte) pešanje, pojemanje; (das Kleinerwerden) manjšanje, ubitek; (des Wassers) upad, upadanje, utekanje.

abnehmen *tr.* doli vzeti (vzamem), odvzeti, sneti (snamem); *impf.* doli jemati (jemljam), snemati (snemam u. snemljam); (den Hut) odkriti (-krijem) se; *impf.* odkrivati se; (den Eid) — v prisego vzeti, zapriseči (-sežem); *impf.* v prisego jemati, zaprisegati; (ein Glied) odrezati (-režem); (einsehen) sprevideti, spoznati; *impf.* spoznavati; *intr.* manjšati se, giniti, krajšati se, krčiti se, kopneti; zmanjšati se, skrajšati se, skrčiti se; (von Kräften) pešati, pojemati (-jemljam), slabeti; opešati, oslabeti; (an Brauchbarkeit) z bogati se, unesti (-nesem) se; (vom Wasser) uteči (-tečem) se, upasti (-padem); *impf.* utekati se, upadati; (von der Geduld) splahniti; *impf.* splashovati; (vom Schmerz) odleči (-ležem), odjenjati; *impf.* jenjevati, pojenjevati; (vom Mond) doli jemati, pojemati, starati se; der abnehmende Mond stari mesec.

Abnehmer *m.* jemalč, odjemnik, kupec.

Abnehmerin *f.* jemalka, odjemnica. abnügen odvrniti, odkloniti; *impf.* odvrčati, odklanjati.

Abneigung *f.* odklanjanje; (des Gemüthes) nenaklonjenost, neprijaznost, zopernost, nastornost, odpornost.

abnorm nepraviln.

Abnormität *f.* nepravilnost.

abnötigen po sili vzeti (vzamem), izsiliti.

abnügen obrabiti, oguliti, odrgniti; Schuhe — shoditi, skrevsati; Kleider — obnositi, udrgniti.

Abonnement *n.* podpis, naročilo, predplačilo, naročba; (Geld) naročnina.

Abonnent *m.* naročnik, predplačnik. abonnieren naročiti; *sich* — podpisati (-pišem) se, naročiti se, oglasiti se.

Abort *m.* zakotek, zakotje; stranišče. abortieren splaviti, negodno poroditi, spoviti (spovijem); (von Thieren) zvreči (zvržem), povreči.

Abortus *m.* splav, negodni porod, spovitek.

abpacken zložiti; *impf.* zlagati, skladata, odkladati.

abpassen prežati (-im), paziti, čakati, zalezovati; spaziti, pričakati, zalezti (-lezem).

abpeitschen otepsti (-tepem), našvignati, izšibati, izbičati; (von Früchten) klatiti, préklati; oklatiti, sklatiti, opreklati.

abprüden trgati, brati (berem); utrgati, odtrgati, obtrgati, obrati; obtrgovati, obirati.

abprüfen odkljuniti, pozobati (-zobljam), ozobati, odključvati.

abprüfen opikati, izbockati.

abplatten zmučiti, zdelati.

abplatten ploščiti, zravnovati, na plosk zdelovati; sploščiti, zravnati, na plosk zdelati.

Abplattung *f.* sploščenost.

Abprall *m.* odskok, odlet, odbijanje.

abprallen odleteti, odskočiti, odbiti (-bijem) se; *impf.* odletovati, odskakovati, odbijati se.

abprellen odbiti (-bijem).

abpressen stisniti, stlačiti, sžeti (-žamem); *impf.* stiskati, tlačiti, sžemati.

abprügeln pretepsti (-tepem), otepsti, ošeškati, nasekati, nabunkati; *impf.* otepati, šeškati, pretepati.

abspülen čediti, čistiti, snažiti; ocediti, očistiti, osnažiti, otrebiti; (die Kette) utrniti, usekniti; *impf.* utrinjati, usekovati.

abquälen mučiti; zmučiti, zdelati.

abquittieren poravnati, pobotati.
 abräumen sič truditi se, napenjati se, upirati se, ubadati se.

abrahmen posneti (-sname); *impf.* posnemati.

abraßieren obriti (-brijem).

abrahmen odsvetovati, odvracati, odgovarjati (*opp.* prigovarjati).

Abraum *m.* trebljenje, pospravljanje; trebež, hosta, šara; (*mont.*) raznos, povrhnina, jalovina.

abräumen spraviti, pospraviti; (im Fortschreiten) strebati, potrebiti; *impf.* spravljati, pospravljati, trebiti.

Abraumholz *n.* trebež, hosta, šara, vejevje.

Abräumung *f.* pospravljanje, trebljenje.

abrechen ograbiti; *impf.* ograbljevati.

Abrechling *m.* ograbek.

abrechnen obračunati, porajtati, pobotati; im Rechnen abziehen odsteti (-štejem), odbiti (-bijem), obračunati; *impf.* odšteti, odbijati.

Abrechnung *f.* obračun, porajtovanje.

Abrede *f.* (Verabredung) dogovor, dana beseda, domenik; — treffen (nehmen, pflegen) dogovoriti se, domeniti se, besedo si dati (dam); (Ausrede) ugovor, izgovor; etw. in — stellen (ziehen) odreči (-rečem), zanikati, izpodbiti (-bijem); *impf.* odrekovati, zanikavati, izpodbijati, tajiti, ugovarjati.

abreden odsvetovati, odgovarjati (*opp.* prigovarjati), odvracati; sič — dogovoriti se, pogovoriti se.

abreiben drgniti, strgati (stržem), meti (manem), guliti, otirati; odrgniti, ostrgati, oguliti, otreči (-tarem und -trem), udrgniti.

Abreibung *f.* drgnenje, otiranje.

abreichen (abgeben) dati (dam), podati, podeliti; *impf.* podajati.

abreisen dozoreti; *impf.* zoreti, dozorevati.

Abreise *f.* odhod, odhodnja.

abreisen oditi (-idem), odpraviti se, vzdigniti se, podati se na pot, odriniti; *impf.* odhajati, odpravljati se.

abreißen *tr.* odtrgati, utrgati, odčesniti, odkrehniti; (ein Haus) podreti (-derem u. -drem), razvaliti, porušiti;

impf. rušiti, podirati; *intr.* trgati se; utrgati se.

abreiten (ein Pferd) izjahati, z ježo ugnati (-ženem), upehati; (einen Raum) objezditi, objahati, prejezditi, prejahati; sič — najezditi se, najahati se.

abrennen (einen Raum) predirjati; (den Rang) preteči (-tečem), prehiteti; sič — nadirjati se.

abrichten uriti, vaditi, učiti; izuriti, privaditi, naučiti.

Abrichtung *f.* vaja, urjenje, uk.

Abrichtungselement *n.* vadični pravilnik, učilni pravilnik.

abrinnen odteči (-tečem), oteči se; *impf.* odtekati, otekati se. [osnutěk.

Abriß *m.* načrt, očrt, črtež, osnova,

abrollen *tr.* valiti, kotati; odvaliti, zavaliti, skotati; (Wäſche) mungati, likati, valjati; pomungati, zmungati, zlikati, zvaljati; (d. Zusammengerollte) razviti (-vijem), odviti, odmotati; *impf.* razvijati, odvijati; *intr.* valiti se, točiti se, takati se, takljati se, kotati se; odvaliti se, zvaliti se, pritakljati se, prikotati se.

abrösten pražiti; opraziti.

abrüden odmakniti; *impf.* odmikati.

abrudern odveslati, odriniti.

Abruf *m.* poziv, poklic; oznanilo, oklic, razglas.

abrufen pozvati (-zovem), poklicati (-kličem); (durch Rufen erreichen) doklicati; (verfündigen) oznaniti, oklicati, oglasiti.

abrühren mesti (metem), mešati; umesti, zamešati, zakuhati; Eier — stepsti (-tepem), razstepsti; *impf.* tepsti, raztepati.

abrunnen zaokrogeliti, zaokrožiti, zobliti; *impf.* okrogeliti, krožiti, obeliti.

Abrundung *f.* okroglina, oblina, skrožina, okrožitév. *zusammengesetztes*

abrupfen skubsti (skubem), pipati (pipljem), puliti, pukati; oskubsti, opipati, opuliti.

abrupt ulomljen, brez zveze; *ex abrupto* z nagla, iznenada, kar, brez priprave, na celem, nenadoma.

abrüsten razmetati (-mečem), podreti (-derem), razorožiti, vojsko razpustiti; *impf.* razmetavati, podirati.

Abrüstung *f.* podiranje; razprema, razoroževanje.

abrutschen drčati (drčim), meliniti se, trgati se, posipati (-sipljem) se; zdrčati, utrgati se, zvaliti se, posuti (-sujem) se, usaditi se, posaditi se.

Abnutzung *f.* melina, usad.

abrütteln otresti; *impf.* otriesati.

Absage *f.* odpoved (-i); Absage-odpovedni.

absagen odpovedati (-vem); widerrufen oporeči (-rečem), preklicati (-kličem); *impf.* odpovedovati; oporekati, preklicovati.

absagen odpiliti, odžagati.

absatteln odsedlati, rasedlati.

Absatz *m.* (Abschnitt) odstavek, oddelek; (Strophe) kitica; (Pause) prestanek, oddihljaj, prenehljaj, odmor; (bei Pflanzen) kolensce, kolence; (an Schuhen) peta, opetnica; (beim Verkauf) prodaja, promet, spečavanje; die Ware findet Absatz blago se spečava, po blagu vprašujejo.

abschweife *adv.* prenehoma, po odstavih, polagoma.

absäubern čediti, čistiti, snažiti; očediti, osnažiti.

absäugen dojiti; podojiti; entwöhnen odstaviti.

Abscefs *m.* tvor, uljé (-esa), prišč, metljaj, vzmet (-i).

abschaben strgati (stržem), guliti, škrabati; ostrgati, oguliti.

Abschäsel *n.* ostružek, ostružina, ostružje; stržine *pl.*

abschaffen odpraviti, odstaviti, odstraniti, spoditi; *impf.* odpravljati, odstavlјati, odstranjevati; (Gefesse) ovreči, (-vržem), preklicati (-kličem), razveljaviti; *impf.* odpravljati, razveljavljati; (Rihsbrände) zatreti (-trem u. -tarem), ustaviti; *impf.* zatirati.

Abschaffung *f.* odprava, odstava.

abschälen lupiti, luščiti, beliti, majiti; (Rüffe) robkati, ružiti; olupiti, oluščiti, obeliti, omajiti, orobkati.

abschätzen ceniti; preceniti, oceniti.

Abschätzung *f.* cenitev; Abschätzungscenitni.

abschäufeln odgrebsti (-grebem) z lopato, odkidati; *impf.* odgrebati, kidati.

Abschaum *m.* pena, posnetek; *fig.* izvržek, izmet.

abscheiden ločiti, deliti; odločiti, razločiti.

abscheren striči (strižem), briti (brijem); odstriči, ostrici, pristriči, obriti.

Abscheu *m.* gnus, stud, mrzenje; ich habe — vor etw. guusi se, studi se, gabi se mi kaj; — erregen pri-gnusiti, pristuditi, prinaskutiti.

abscheuern očistiti, očediti.

abscheulich gnusen, nagnusen, ostuden, oduren, grd, primaskuten, mrzek.

Abscheulichkeit *f.* gnusoba, grdoba, gnusnost, ostudnost.

abschicken poslati (poslјem), odposlati, odpraviti; *impf.* pošilјati.

abschieben odmakniti, odpahniti, odriniti, odvaliti; *impf.* odmikati, odrivati; jemanden — odgnati (-zenem), iztirati.

Abschiebling *m.* odgnanec, odganjanec.

Abschied *m.* (Entlassung) odpust, slóba, slovo (slovesa); — geben slobo dajati, sloviti; slobo dati (dam), posloviti; — nehmen slovo jemati (jemlјem), poslavljati se; slovo vzeti (vzamem), posloviti se, doslužiti; (Trennung) razhod, ločitev, razstanek; (bei Soldaten) doslužno pismo, doslužni list, odpustnica.

Abschiedsrede *f.* govor na razhodu, slovo, poslavljanje.

Abschiedstrunk *m.* odhodščina, zdravica na razhodu, šentjanževce, razhodnja.

abschießen streliti, izstreliti, ustreliti; (von d. Farbe) bledeti, zbledeti; gubiti, izgubiti barvo.

abschinden odreti (-derem); *impf.* odirati; sich — ubijati se, upirati se.

abschirren izpreči (-prežem), razkomatati, razpraviti; *impf.* izpregati, razpravljati.

abschlachten zaklati (-koljem), pobiti (-bijem).

Abschlag *m.* odbitje, odbitek; in — bringen odbiti (-bijem), odšteti (-štejem), odračuniti; *impf.* odbijati, odštovati; nach — če odbijemo, če odštejemo; (Abprall) odlet, odskok; (vom Baume) vrhovina, hosta, vejevje, skleški *pl.*

abſchlagen odbiti (-bijem), odkresati, (-krešem), odsekati, odtrupiti, odklestiti; *impf.* odbijati, kresati, klestiti; (den Feind) odbiti, odgnati (-ženem), zadržiti, zapoditi; *impf.* odbijati, odganjati; (eine Bitte) odreči (-rečem), ne uslišati, prošnjo odbiti, zavrnuti; (vom Baume) klatiti; sklatiti; den Urin — scati (šćim u šćijem); oscati se, (bei Kindern) curati.

abſchlägig odpovedén, zavračajoč; — e Antwort zanikanje, nepovoljen odgovor, neugodén odgovor.

abſchläglich *adv.* na odbitek, na račun.
Abſchlagszahlung *f.* plačevanje na odbitek. [biti.]

abſchlämmen trebiti; potrebiti, stre-
abſchleifen brusiti; odbrusiti, nabrusiti, zbrusiti; *fig.* likati; olikati, ugladiti, omikati. [obnositi.]

abſchleifen (Reider) oguliti, udrugiti,
abſchleudern zagnati (-ženem), vreči (vržem); lučati, metati (mečem).

abſchließen zapreti, zakleniti; *impf.* zapirati, zaklepiti; (eine Arbeit, Rechnung) dokončati, dovršiti, skleniti; *impf.* sklepati; (einen Vertrag) pogodbo skleniti, pogoditi se, dogovoriti se; *impf.* pogodbo sklepati, pogajati se, dogovarjati se.

Abſchluss *m.* sklep, konč, dovršitev.
abſchmeiend neslastén, pust, pléhék, neslan. [izmamiti.]

abſchmeiſeln prisliniti, prisladkati,
abſchmelzen *tr.* stopiti, raztopiti; *impf.* topiti, raztapljati; *intr.* topiti se, taliti se, (vom Schnee) kopneti, tajati se; stopiti se, stajati se, skopneti, prekopneti.

abſchmugen mazati (mažem); zamazati, umazati, udelati.

abſchnallen odpeti (-pnem), odkopčati; *impf.* odpenjati.

abſchneiden odrezati (-režem); (mit der Schere) odžeti (-žanjem); (mit der Senje) odkositi; (mit der Schere) odstriči (-strižem); unterhalb — izpodrezati; *impf.* izpodrezovati; die Ehre — obrekovati, opravljati, obirati.

Abſchnitt *m.* odrezék, odstrižék; (Einfur) zarez, odmor; (im Buche) oddelek, odstavek, razdelek.

Abſchnittel *n.* odrezki, odstrižki *pl.*, rezine *pl.*; (von Reben) rožje.

abſchnüren odvezati (-vežem), odpeti (-pnem).

abſchöpfen posneti (-snamem), odzajeti (-zajamem); *impf.* posnemati, odzajemati.

abſchrauben odviti (-vijem), odsukati (-sučem), odvintati; *impf.* odvijati.

abſchrecken strašiti, plašiti; ostrašiti, oplasiti, splasiti.

abſchreiben (copieren) prepisati (-píšem); *impf.* prepisovati; (Schulden, Steuern) odpisati, izbrisati (-bríšem); *impf.* odpisovati, izbrisoovati; ſchriftlich abſagen pismeno odpovedati (-vem).

Abſchreiber *m.* prepisovaléc.

Abſchreiberin *f.* prepisovalka.

Abſchreibgebühr *f.* prepisnina.

Abſchreibung *f.* prepis, prepisovanje; odpis, odpisovanje.

Abſchrift *f.* (Copie) prepis, prepisék; (aus dem Buche) izpis, izpisék.

abſchriftlich prepisan, izpisan; *adv.* v prepisu.

abſchuppen oluščiti.

Abſchufs *m.* (des Wassers) strméc, pad, padanje; (des Berges) strmina, reber (rebri), breg, brežina, obronék.

abſchüſſig strm, strmovit; (etw. geneigt) položen, nagnen, brežen; — e Gegend strmina, strmól (-i), strmál (-i); — es Gebirge plazovina.

Abſchüſſigkeit *f.* strmost, brežnost, navdolnost, strmina.

abſchütteln otresti, s sebe vreči (vržem), izcebiti se; *impf.* otresati, s sebe metati (mečem).

abſchütten odliti (-lijem), odtočiti; *impf.* odlivati, odtakati.

abſchwächen *tr.* slabiti, slabšati; oslabiti, poslabšati; *intr.* slabeti, pešati, medleti; oslabeti, opešati, omedleti.

Abſchwächung *f.* slabljenje, oslabljenje, oslaba.

abſchweifen *intr.* zaiti (-idem), kreniti v stran, zakolovratiti.

Abſchwweifung *f.* ovinék.

abſchwemmen sprati (sperem), oplakniti; *impf.* spirati; Holz — plaviti; splaviti, odplaviti; (das Ufer) izpodriti (-rijem), izpodmleti (-meljem),

odnesti, izpodjesti (-jem); *impf.* izpodrivati, izpodjedati, trgati, odnašati.

abſchwindeln izmamiti, izeiganiti, prigoljufati.

abſchwören priseči (-sežem); *wider* rufen s prisego odpovedati (-vem) se, odreči (-rečem) se, s prisego utajiti; *impf.* s prisego odpovedovati se, tajiti.

abſegen odjadrati, odpeljati (-peljem) se, odriniti.

abſehbar dogleden.

abſehen (weg —) v stran gledati, proč pogledati; s pogledom doseči (-sežem), ugledati, opaziti, z očmi preseči, premeriti, pregledati; (an den Dienen) videti, brati (berem), poznati (-znam); (einem etw.) spaziti, naučiti se; (auf jemanden) meriti; nameriti, nameniti.

abſehen ocediti, odcediti, (durch —) precediti; *impf.* ocejati, odcejati, precejati.

abſeitig stranski, odročn, nasamén.

abſeits *adv.* vstran, na strani, posebej, na samem, od rok.

abſenden poslati (pošljem), odpraviti; *impf.* pošiljati, odpravljati.

Abſender *m.* pošiljaléc.

Abſenderin *f.* pošiljalca.

abſengen osmoditi, opaliti, ožgati (-žgem), pricvrkniti; *impf.* smoditi, paliti, ožgati.

abſenken spustiti; *impf.* spuščati; (Neben) grobati, grebeničiti, pripogibati in zakopavati; pogrobati, pogrebeničiti, pripogniti in zakopati.

Abſenker *m.* grebenica, vlačnica, rozga, položnica.

abſent odsotén, neprisočen, nenavzočen, nepričujoč, oddaljen.

Abſenz *f.* odsotnost, neprisočnost, nenavzočnost.

abſehbar odſtavljiv.

abſehen (eine Laſt) odložiti, razprtati; *impf.* odlagati, odkladati; (Baren) blago oddati (-dam), razprodati, spečati, razpečati; *impf.* razprodajati, razpečavati; (vom Dienſte) odſtaviti, odpuſtiti; *impf.* odſtavljati; (paufieren) prenehati, prejenjati, premolkiniti, odahniti se, ustaviti se; *impf.* prenehovati, oddihovati se; *ohne* — auſtrinken na dušek izpiti (-pijem).

Abſehen *n.* prenehlice, premolk, preſtanék, prenehanje.

Abſehung *f.* (vom Amte) odſtava, odſtavljnje; (einer Laſt) odložitev, odlaganje; (der Ware) prodaja, razprodajanje, razpečavanje.

Abſicht *f.* (Intention) miſel (-ſli), namera, namen, namemba; in der — s tem namenom da, zato, češ da; *ohne* — nehoté, brez namena, po naključji.

abſichtlich premišljen, preudarjen, namerjen; *adv.* návlašč; s premislekom, s preudarkom.

abſichtslos *adv.* brez namena, nehoté.

abſieden *tr.* variti, kuhati; zvariti, obariti, skuhati, zavreti.

abſingen odpeti (-pojem), speti.

Abſinth *m.* pelin; (Liquor) pelinovéc, pelinovka.

abſitzen odſesti (-sedem), razſesti, zjahati (s konja), stopiti (z voza); *impf.* odſedati, razſedati; (eine Schuld) odſedeti; (biß zu Ende) doſedeti; ſich — naſedeti se, preſedeti.

abſolut abſolutén, sam na ſebi, sam ob ſebi, ſamoobſebén, brezpogojén, neomejen; ſamovladén, ſamodržén, abſoluter Herrſcher ſamovladar, ſamodržec, abſolute Höhe nadmorska viſina; (v. d. Majorität) nadpolovičen, čezpolovičen; *adv.* brezpogojno, kar, povſe.

Abſolution *f.* odveza, odpuſčenje, oproſčenje.

Abſolutismus *m.* abſolutizém, neomejena vlada, ſamovlada, ſamovladarſtvo.

Abſolutiſt *m.* privrženec ſamovlade, abſolutiſt. [odpuſtnica.]

Abſolutorium *n.* odhodno ſpričevalo.

abſolvieren odvezati (-vezem), odreſiti; (vollenden) dokončati, dognati (-ženem); die Schule — izučiti se, izſolati se.

abſolvirt izučén, izſolan.

abſonderlich čuden.

abſondern odločiti, odbrati (-berem), odſeliti; *impf.* odbirati, ločiti, odſeljevati; (trennen) razkrojiti, razdvojiti, razdružiti, razločiti; *impf.* razdruževati, krojiti, ločiti.

Abſonderung *f.* ločitev, krojitev, odbiranje, odſeljevanje.

Absonderungsorgan *n.* izločilo, razstavni ustroj.

absonnig odsolnčen, osójen; — *e* *Gegend* osóje *pl.*

absorbieren vpiti (-pijem), popiti, posrkati, navzeti (-vzamem) se; *impf.* vpijati, srkati, navzemati se.

absorbierend srkalen, pivn, vpojén.

Absorption *f.* vpoj, vpojnost.

abspannen (ctv. angepanntes) odpeti (-pnem), odjenjati, popustiti; *impf.* odpenjati, odjenjevati; (Zugthiere) spreči (-prežem), odpreči; *impf.* spregati; (den Geist) slabiti, truditi, prenapenjati; oslabiti, zbegati, presiliti, prenapeti, pregnati (-ženem), pohabiti.

Abspannung *f.* (der Kräfte) oslabelost, iznemoglost, omedlelost, pohabljenost.

absparen prihraniti si, pritrpati si; *impf.* pritrgovati si.

abspeifen *tr.* nasiti, napasti (-pasem), nahraniti, nakrmiti, napitati; (mit Worten) odpraviti, znebiti se; *impf.* odpravljati; *intr.* pojediti (-jem), od-, pokositi, od-, pojužinati, od-, povečerjati.

abspeuen odstaviti, odvaditi, odsaditi, oddojiti; *impf.* odstavljati.

Abspenning *m.* odstavljenec, odstavljenec.

absprengig odpadel, odvrnen, protivén, izneverjen; — machen odvrniti, speljati, otujiti, odvabiti, izneveriti; *impf.* odvrčati, otujevati; — werden odpasti (-padem), otujiti se, izneveriti se.

absperren zapreti, založiti, zgraditi; *impf.* zapirati.

abspiegeln sich zrcaliti se, odsevati.

abspielen (zu Ende) doigrati, naigrati se; einem ctv. — obigrati koga, priigrati kaj.

absprechen odreči (-rečem), izpodbiti (-bijem), zanikati; *impf.* odrekati, izpodbijati; (nehmen) ne prisoditi, vzeti (vzamem); *impf.* jemati (jemljem), ne prisojati; (Urtheil fällen) soditi, razsoditi.

abspringen odskočiti, odleteti, odbiti (-bijem) se; *impf.* odskakovati, odlétati, odbijati se; (von e. Partei) odstopiti, odpasti (-padem), izneveriti se.

Absprung *m.* odskok, odlet, odpad. **abspülen** oplakniti, splahniti; (das Ufer) izpodmleti (-meljem), izpodjesti (-jem), odplaviti; *impf.* izpodjedati, izpodnašati.

abspülicht *n.* pomije *pl.*, oplaka.

abstammen izhajati, biti (sem) rodu, er stammt von Königen ab kraljevega rodu je; (*gram.*) izvirati, izpeljavati se, proizvajati se.

Abstämmung *m.* zarojenec, potomec; die — *e* zárod, potomstvo.

Abstammung *f.* rod, plemo (-na), koleno, rodovina; (*gram.*) izvir.

Abstand *m.* dalja, daljava, oddaljenost, razstoj, narazje; (Unterschied) razlika, razloček, različnost; (v. Rechte) odstop.

Abständer *m.* suhal (-i), mrljka, sušica (suhica).

abständig usèhel, suh; — werden sahniti, sušiti se; usahniti, posušiti se, opešati.

abstatten opraviti; vrniti; vračati; (Gebüren) opraviti, plačati; *impf.* opravljati, plačevati; (Besuch) obiskati (-iščem); *impf.* obiskovati; (Bericht) poročiti; *impf.* poročati; (Danf) zahvaliti se; *impf.* zahvaljevati se.

Abstattung *f.* oprava; povračilo, plačilo.

abstauben prah pomesti (-metem), omesti, pobrisati (-bršem); *impf.* pometati, brisati.

Abstauber *m.* omélo.

abstechen *tr.* (ein Thier) klati (koljem); zaklati, zabosti (-bodem); (einen vom Pferde) pahniti, suniti; *intr.* ločiti se, razlikovati se, ne ujemati se, ne prilegati se.

Abstecher *m.* ovinék; einen — machen zaviti (-vijem) jo kam.

abstechen zakliniti, obtakniti, obciljati; *impf.* obtikati.

absteigen oddaljen biti (sem), vsaksebi biti, narazen biti; (ablassen) odstopiti, odjenjati, odnehati; (vom Wein) zavreti, pokvariti se, skaziti se; (vom Baume) usahniti, posušiti se, opešati; (vom Vieh) cepati, crkati, padati; pocupati, pocrkati, popádati; cepniti, crkniti, pasti (padem), poginiti.

absteigen doli stopiti, doli iti (grem), razsesti (-sedem); (einfahren) ostati

(-stanem), prenočiti; *impf.* ostajati, prenočevati.

absteigend navdolen; —e Linie navdolna vrsta, nizhodna loza.

Absteigequartier n. ostajališče, stan, prenočišče.

abstellen (weg-) odstaviti, odmakniti; *impf.* odstavljati, odmikati; (eine Gewohnheit) odpraviti, ovreči (-vržem), odstraniti; *impf.* odpravljati; (3. Militär) v vojake potrditi, odbrati (-berem).

Abstellung f. odprava, odstranjenje; (zum Militär) potrditev v vojake.

abstemmen odbiti (-bijem) z dletom; *impf.* odbijati.

absterben umreti (-mrjem), pomreti; *impf.* umirati; (von Gliedern) otrpniti, odreveneti, premreti; (von Pflanzen) sahniti, sušiti se; usahniti, posušiti se; der Welt — svetu odmreti, — se odpovedati (-vem).

Absterben n. smrt (-i), odmrtnje.

Abstrich m. (nach einem Muster) posnetek; (Contrast) razlika, razloček.

abstimmen tr. (ein Instrument) ubrati (-berem); *impf.* ubirati; *intr.* (votieren) glasovati.

abstimmig inoglasen, nesoglasen.

Abstimmung f. glasovanje.

Abstinenz f. vzdržnost, vzdržljivost.

abstoßen odpahniti, odbiti (-bijem), odtisniti, odriniti, proč suniti; *impf.* odbijati, odrivati, proč svati; (das Herz) trgati; presuniti.

abstoßend (v. Benchmen) oduren, oseren, odseden.

abstrakt posnet, abstrakten, pojmoven.

Abstraction f. posnema, posnetje, abstrakcija.

abstrafen kaznovati, strahovati; kazniti, v strah prijeti (primem).

Abstrafung f. kazen (-i), kaznovanje, strahovanje.

abstrahieren tr. posneti (-snamem), povzeti (-vzamem), abstrahirati, bistvenosti kakega pojma odločiti; *intr.* (absehen) ne gledati, ne ozirati se na kaj.

Abstrahl m. odsev, odsvit.

abstrahlen odsevati, odsijati.

abstreifen tr. drgniti, gladiti; odrgniti, ogladiti; *intr.* (von Fischen) nadrstiti se.

abstreifen muliti, smukati (smučem), dreti (derem), drgniti; omuliti, osmukati, odreti, sleči (slečem), odrgniti.

abstreiten (streitig machen) odrekati, zanikavati, izpodbijati, ugovarjati, oporekati, ométati; izpodbiti (-bijem), oporeči (-rečem), ovreči (-vržem).

abstrus temen, nerazumljiv, zamotan.

abstufen stopnjevati, po stopnjah razdeliti, — razvrstiti.

Abstufung f. postopnost, razdelitev —, razvrstitev po stopnjah.

abstumpfen tópiti, krhati; otópiti, skrhati; (den Geist) oslabiti, zbegati, presiliti, preutruditi.

Absturz m. prepad, preval; strmina, strmol (-i), strmál (-i).

abstürzen tr. zvrniti, prekucniti, zavaliti, pahniti, strmoglaviti; *impf.* prekucovati, pehati; *intr.* zvrniti se, vdreti (vderem) se, pasti (padem), telebiti, prekucniti se, zvaliti se, strmoglaviti se.

abstutzen prikrajšati, prikrojiti; *impf.* prikrajševati; prirezati (-režem), prisekati, pristriči (-strižem), prižeti (-žanjem); *impf.* prirezovati, prisekovati und prisekávati, prižinjati; (den Schweiß) stuliti, pristaliti.

Absud m. (das Abgejottene) zvreték, obarek, prevreték, zavrelica.

absurd áboten, nespametén, neumén, bedast, brez smisla, neslan.

Absurdität f. ábota, nespamet (-i), brezumnost, nesmiselnost.

Abt m. opat.

abtakeln (das Schiff) ladijo razpraviti; *impf.* razpravljati.

abtauschen izmeniti, premeniti, premenjati, v zameno dati (dam) ali dobiti.

Abtei f. opatija.

abteilich opatijski.

Abteipfründe f. opatovina, opatska prebenda.

Abtheil m. delež.

abtheilen deliti, ločiti; razdeliti, predeliti, razločiti, pregraditi.

Abtheilung f. delitev, razdelitev; razdel, razdelék, oddelek; predál, pregrada, razpredék, predaléc; (d. Saare) preča.

Abtheilungszeichen n. delilo, ločilo, ločilno znamenje.

abthun (herab) dol dejati (denem); *impf.* dol devati; (beendigen) dokončati, dovršiti, dognati (-ženem), opraviti.

Abtiffin *f.* opatica, opatinja.

abtöden umoriti, zatreti (-trem und -tarem), ukrotiti; *impf.* moriti, zatirati, krotiti, gonobiti.

Abtötung *f.* krotitév, zatiranje.

Abtrag *m.* (einer Schuld) plačanje, plačilo; (Ertrag) odškodba, namestilo.

abtragen odnesti; *impf.* odnašati; (e. Mauer) razvaliti, podreti (-derem), po-, razrušiti; *impf.* podirati, rušiti; (eine Schuld) odpraviti, poplačati, poravnati; *impf.* plačevati, poravnavati; (Kleider) shoditi, ponositi, udrgniti; (Schuhe) shoditi, ubrusiti.

Abtragung *f.* odnašanje, podiranje; plačevanje, poravnanje.

abträufeln kapati (kapljem), kapljati od ...

abtreiben odgnati (-ženem), odpoditi, odtirati, spokati, zapoditi; *impf.* odganjati, poditi, preganjati; (das Vieh) pregnati, presiliti; (die Leibesfrucht) odpraviti, splaviti; *impf.* odpravljati, splavljati.

Abtreibung *f.* odgon, odtiranje; (der Leibesfrucht) splav.

Abtreibungsmittel *n.* splavilo.

abtrennen ločiti, parati; raz-, odločiti, od-, razparati, razprati (-porjem).

abtreifen *intr.* odstopiti, umakniti se; *impf.* odstopati; *tr.* (überlassen) odstopiti, prepustiti; *impf.* prepuščati; (den Weg) teptati, tlačiti; poteptati, razhoditi, pomandirati, szeptati, ukladiti, stlačiti; (d. Schuhe) krevljati, švedrati; pokrevljati, pošvedrati; (Hirte) meti (manem), vršiti; ometi.

Abtreifung *f.* odstop, prepuščenje; Abtreifungs- odstopni.

abtrinken odpiti (-pijem); *impf.* odpijati.

Abtritt *m.* odstop; (Abort) stranišče.

abtrocknen *tr.* sušiti; posušiti; (durch Wischen) obrisati (-bršem), otrati (-trem u. -tarem); *impf.* brisati, otrati; *intr.* sušiti se, sahniti; osušiti se, posušiti se, usahniti.

abtrumpfen ošteti (-štejem), z grdo (zgrda) odpraviti, znositi se nad kom;

impf. oštovati, z grdo (zgrda) odpravljati; er hat ihn tüchtig abgetrumpft dobro mu jo je zasolil, ga je usekal.

abtrünnig odpadel, verolomén, nezvest; — machen pregovoriti k odstopu, izneveriti, zvabiti; — werden odstopiti, ločiti se, izneveriti se, odpasti (-padem).

Abtrünnige *m.* odstopnik, odpadnik, uskok; *f.* odstopnica, odpadnica.

Abtrünnigkeit *f.* odstop, odpad, verolomnost, nezvestoba. [Janstvo.

Abwürde *f.* opatstvo, opatsko dostojanstvo.

Abundanz *f.* obilnost, obilje.

aburtheilen razsoditi, obsoditi; *impf.* razsojati, obsojati.

Aburtheilung *f.* razsodba, obsodba.

abusiv *adv.* po razvadi, razvadno, po krivi navadi.

Abusus *m.* kriva raba, zloraba, razvada, slaba navada.

abwägen tehtati, vagati; potehtati, zvagati; (weg-) odvagati, odmeriti; (überlegen) pretehtati, preudariti, premisliti; *impf.* pretehtovati, preudarjati, premisljevati.

abwählen doli valiti; odvaliti, zvaliti.

abwandelbar pregiben, pregibljev.

abwandeln pregibati (-gibljem), spregati. [sprega.

Abwandlung *f.* pregibanje, spregatév, **abwarten** počakati; *impf.* pričakovati, čakati. [v niz.

abwärts *adv.* dol, navdol, navzdol.

Abwaschbecken *n.* umivalnik, umivalnica.

abwaschen omiti (-mijem), umiti, oprati (-perem); *impf.* umivati, prati, spirati, pomivati; sich — umiti se; umivati se.

Abwaschwasser *n.* pomije *pl.*

abwechseln menjati, menjavati; vrstiti se, črediti se. *abwasser* *?* *wechsellagerung*

abwechselnd premenjalén, menjajoč, spremenljiv, nestanovitén; *adv.* menjaje se, premenjema.

Abwechslung *f.* menjava, menjavanje, vrstitév, čreditév.

Abweg *m.* stranpot, ovinék; auf — e gerathen zaiti (-idem), zabloditi, podati (-dam) se na kriva pota; — e nehmen po ovinkih hoditi.

abwegs *adv.* s pota, v stran, raz pot.
abwegsam odročén, stranski.

Abwehr *f.* bran, bramba; upor, odvracanje.

abwehren braniti, varovati; ubraniti, obvarovati; (ablenken) odvrniti, odbiti (-bijem), odgnati (-ženem); *impf.* odvracati, odbijati, odganjati.

abweichen *tr.* (weich machen) mečiti, mehčati; omečiti, zmeččati; *intr.* (weich werden) mečiti se; zmeččati se, omeččati se; (vom Wege) odstopiti, ukloniti se, odstrániti se, oddaljiti se; (von der Meinung) drugih mislij biti (sem), ne ujemati se, ne strinjati se; (sich unterscheiden) ločiti se, različen biti (sem), inak biti, razlikovati se.

Abweichen *n.* oddaljenje, oddaljenost; (Strauß.) hitrica, drista, driska, švigla.

abweichend različen, razén; (*gram.*) nepravilén, izjemén.

Abweichung *f.* odstop; (Unterschied) razloček, razlika; (*gram.*) nepravilnost.

abweiden popasti (-pasem).

abweisen pot pokazati (-kažem), odpraviti, zavrniti, odgnati (-ženem), zapoditi; *impf.* odpravljati, zavračati, poditi, odganjati; (eine Bitte) odreči (-rečem), odbiti (-bijem), ne uslišati; *impf.* odrékati, odbijati; (eine Klage) zavreči (-vržem), ne sprejeti (sprejemem), odbiti, zavrniti; *impf.* zamétati, ne sprejemati, zavračati.

abweislich odréčen, nepovóljen, neuslišan.

Abweisung *f.* odprava, zavrnitév.

abwelken *intr.* veniti, sahniti; uveniti, zveniti, usahniti, posušiti se.

abwendbar odvráčljiv, odstranljiv.

abwenden odvrniti, odbiti (-bijem), odstraniti; *impf.* odvracati, odbijati; (durch Worte) pregovoriti; *impf.* pregovarjati.

abwendig nenaklenjen, otujen; — machen *n.* — werden *f.* abspenstig.

abwerfen dol vreči (vržem), otresti; *impf.* dol metati (mečem); (im Handel) nesti, vreči; dobiček dajati, splacovati se.

abwesend nenavzočen, nepričujoč, neprisotén, odsotén, oddaljen; er ist — ni ga tukaj, ni ga vpríčo.

Abwesenheit *f.* nenavzočnost, nepričujočnost, odsotnost, oddaljenost.

abwehen brusiti; odbrusiti, zbrusiti, odrgniti, ogladiti, zlizati.

abweichen navoščiti, povoščiti; (die Schuhe) namazati (-mažem), očistiti, zlikati.

abwickeln od-, razviti (-vijem), od-, razmotati; *impf.* od-, razvijati, od-, razmotavati.

abwirtschafte (zu Ende) dogospodariti, dogospodinjiti; (auf dem Felde) do-, od-, po-, obkmetovati; (durch schlechte Wirtschaft verthun) zagospodariti, zagospodinjiti.

abwischen obrisati (-brišem), pobrisati, otreti (-tarem); *impf.* brisati, otirati.

Abwischung *n.* brisalka, brisača, otirača, brisalo.

Abwurf *m.* zvržek; (Ertrag) donesek, dohodek, dobiček, pridelsk, korist (-i).

abzahlen plačati; poplačati, splaćati.

abzählen (weg—) odšteti (-štejem); *impf.* odštovati; (über—) prešteti, preštéviliti, sešteti; *impf.* preštévati, seštévati.

abzapfen odtočiti, odcediti, odčéppiti; *impf.* odtakati, odcejati.

abzäumen razbrzdati, razuzdati, razpraviti.

abzehren *intr.* (mager werden) hujšati, medleti, kumrati, hirati; shujšati, skumrati, opešati; *tr.* vzeti (vzamem), posušiti, zdelati, shujšati.

Abzehrung *f.* hujšanje, sušica, jetika.

Abzeichen *n.* znamenje, beleg.

abzeichnen risati (rišem), črtati; narisati, obrisati, občrtati, oznamenovati.

Abzeichnung *f.* risanje, črtanje; obris, načrt, načrtek.

abziehen *intr.* oditi (-idem), umakniti se, pobrati (-berem) se, odriniti; *tr.* (weg—) odtegniti, potegniti, odmakniti; *impf.* odmikati, proč —, dol vleči; (Kleider) sleči (slečem); *impf.* slačiti; (Schuhe) sezuti (sezujem); *impf.* sezuvati; (die Haut) odreti (-derem); *impf.* odirati; (Wein) pretočiti; *impf.* pretakati; (den Ring) sneti (snamem); *impf.* snemati (snemljem); (an der Bezahlung) utrgati, odšteti (-štejem), pri-trgati.

Abziehstein *m.* osla.
abzielen meriti, nameriti, nameniti; namerjati. [liti.
abziehen s šestilom zmeriti, obšesti-
Abzug *m.* (Abmarſch) odhod; (im Rechnungsbuch) odbitek; in — bringen odbiti (-bijem), odsteti (-štejem); (von Flüssigkeiten) odtok. [vod.
Abzugscanal *m.* odtóčen žleb, vodovod-
Abzugsraben *m.* prékopa, jarék, zdražnica, potóčina.
abwickeln odšcipniti, odšćeniti; (am Gelde) ušcipniti, utrgati.
Accent *m.* náglas, poudarék, príglas; (Ausſprache) zavijanje.
accentuieren naglasiti; *impf.* naglášati, naglaševati, poudarjati.
Acceptiſſe *n.* prejemni list.
Accept *n.* vzetje, sprejetje, sprejem.
Acceptant *m.* prejemnik. [stina.
Acceptationsurkunde *f.* prejemna li-
acceptieren vzeti (vzamem), sprejeti, (sprejemem); *impf.* jemati (jemljem), sprejemati.
Access *m.* = **Accession** *f.* pristop, pridruženje, prirasték.
Accessit *m.* čakalec, pristopnik, akcesist.
Accessit *n.* drugo darilo, druga nagrada.
accessorisch pristopén, pripadajoč.
Accessorium *n.* pripadék, prirasték, pritekline, dodatek.
Accidens *n.* (Accidentien) = **Accidens** *f.* (Accidensien) prigodék, nebistnost, prigodnost, slučajnost; postranski dohodek, postranščina, postranski prisluzék.
accisbar dacu podvržen.
Acise *f.* dac, užitnina, davék na drugo roko, potrošnina.
Acclamation *f.* zaklic, zavpitje, ustno glasovanje, jednoglasno pritrdjevanje; *per acclamationem* s splošnim odobravanjem, jednoglasno.
acclamieren zavpiti (-vpijem); z vpitjem pritrditi, odobriti; *impf.* pritrdjevati, odobrávati.
acclimatifieren podnebjju privaditi, udomačiti.
accommodieren priravnati, prisposobiti, pristrojiti; ſich — poravnati se, pogoditi se, udati se v kaj.

Accompagnement *n.* spremljevanje, godbeni sprovod.
accompagneren priglásati, prikkladati, spremljati.
Accord *m.* soglasje, glasosklad, akord; (Vertrag) sporazumljenje, pogodba.
accordieren *intr.* soglasiti, v soglasji biti (sem), ujemati se; (cinig werden) poravnati, pobotati, dogovoriti se, pogoditi se; *impf.* poravnávati, pogajati se.
accreditieren poveriti, pooblastiti, potrditi.
Accreditiv *n.* poverilni list, poverilnica, pooblastilo, priporočilni list, izpričevalo.
accurat točen, natančen; *adv.* na tanko, do pike, na drobno, točno.
Accurateſſe *f.* točnost, natančnost.
Accusativ *m.* tožilnik, akusativ.
ach *interj.* ah! oh! joj! hej!
Achat *m.* agat.
Achsel *f.* resa, osína; (vom Halse) pezdír; *coll.* pezdírje.
Achse *f.* os (-i), podvoz (-i); (am Wagen) vreteno; *per* — na kolih, z vozom.
Achsel *f.* pleče, rama u. rame (ramena); *Unter* — pazuha, pazduha, podpazuha; *die* — jučen z ramo migniti, — zganiti, rame stisniti; **Achsel-** ramni, naramni, plečni.
Achselband *n.* ramnica, naramnica.
Achselbein *n.* ramna kost, skolek.
Achselriemen *m.* obramnica.
Achsenegel *m.* osnik, lunék.
Achsenkammere *f.* kolomaz, smolnjak.
acht *num.* osém; je — po osém; um — Uhr ob osmih; (**Ziffer**) = **Achter** *m.* osmica.
Acht *f.* pazka, pažnja, pozor; auß der — lassen v nemar pustiti, zanemariti; *impf.* v nemar pušcati, zanemarjati; (**Verbannung**) pregnanstvo, izgnanje, izobčenje; in — thun izgnati (-ženem), pregnati, izobčiti, v prepoved dejati (denem); *impf.* pregnajati, izobčevati, v prepoved devati.
achtbar spoštovan, spoštovanja vredén, častiljiv, spošten.
Achtbarkeit *f.* spoštljivost, častitost, poštenje.
achte *m. f. n. num. ord.* osm-i, -a, o

Achtel n. osmerokotje, osmerovogelnik.

achtedig osmerokotěn, osmerovoglät.

Achtzimer m. osmák.

Achtel n. osmi del, osmina, osmínka.

Achtelformat n. osmérka.

Achtelnote f. osmínka.

achten paziti, gledati, pozor imeti (imam), skrbeti, na skrbi imeti, brigati se; poskrbeti, pobrigati se; (schäßen) spoštovati, čislati, v čislh imeti, ceniti, obražtati.

achten pregnati (-ženem), izgnati, izobčiti.

Achtender m. osmorogi jelen.

achtens osmič, v osmo.

Achterlei osmer.

Achtfach, **achtjährig** osmérěn.

achtjährig osmonog.

achtgeben, **achthaben** i. **achten**; **habt acht** pozor!

Achtgeber m. varuh, čuvaj, paznik.

Achtgespann n. osmér (-i).

achthalb polosmi.

achthändig osmorok.

achthundert osem sto.

achtjährig osmoletěn.

achtköpfig osmoglav.

achtlos nemarěn, neroděn, vnémārěn, nepazěn, nepazljiv.

Achtlosigkeit f. vnémarnost, nepazljivost, neskrbnost. [kratěn.

achtmal osemkrat; **achtmalig** osem-
achtfam pazěn, pazljiv, marěn, skr-
běn, pozorěn.

Achtfamkeit f. pazljivost, skrbnost, pozornost. [ski.

achtseitig osmerostran, osmerostran-
achtjährig osmodnevěn, osmerodnevěn.

Achtung f. spoštovanje, čislanje, čast (-i); in — štečen v čisli biti, čislan biti.

Achtungswürdig spoštovanja vreděn, častitljiv, spoštljiv, častivreděn.

achtzehn osemnajst.

Achtzehnte m. f. n. num. ord. osem-
najst-i, -a, -o.

Achtzehntel n. osemnajstina.

Achtzehntens osemnajstič.

achtzig osemdeset.

Achtziger m. (Ziffer) osemdesetica; ein
Greis von 80 Jahren starček osem-
desetih let, osemdesetletěn starč.

achtzigste m. f. n. num. ord. osem-
deset-i, -a, -o.

ächzen stokati (stokam und stočem),
ječati (ječim), tarnjati, javkati.

Ächzen n. ječanje, stok, stokanje.

Äcker m. njiva; dem. njivica; Äcker-
poljski.

Äckerarbeit f. poljsko delo, oranje.

ackerbar órěn.

Äckerbau m. poljedelstvo, ratarstvo,
kmetijstvo.

ackerbauend poljedelski.

Äckerbauer m. poljedelč, oratar,
kmet. [ba.

Äckerbaugesellschaft f. kmetijska druž-

Äckerfeld n. orno polje.

Äckerfrucht f. poljski pridelč, pólj-
ščina.

Äckersfurche f. brazda.

Äckergeräte n. poljsko orodje, oralna
priprava.

Äckerland n. orna zemlja, oranica.

äckern orati (orjem); zorati.

Äckern n. oranje, oratčv.

Äckerrain m. omejek, vzara; vrátí
pl., razare pl., vzvratnik.

Äckerscholle f. kepa, gruča, groblja,
krepa.

Äckersmann m. orač, ratar, polje-
delč, kmet.

Äckerwinde f. slak, oslak, povijač,
oplétanec.

A conto na račun, v popred, na
konto.

acquirieren pridobiti.

Acquisition f. pridobitčv.

Act m. (pl. die Acte) dejanje, čin;

= **Acte** f. (pl. die Acten) spis, uraděn
spis, službeno pismo.

Actenauszug m. izpisčk, posnetčk (iz
uradnih spisov).

actenmäßig po spisih.

Actenstück n. uraděn spis.

Acteur m. igralč.

Actie f. delnica, akcija.

Actiengesellschaft f. družba na delnice,
— na akcije.

Action f. čin, dejanje; (Gefecht) bitka;
(dram.) gibanje, kretanje, obnašanje.

Actionär m. delničar, akciionar.

activ dejavěn, delavěn; (gram.) tvo-
rěn; — es **Wahlrecht** volilna pravica.

čjauška službe, aktivno stanje

Poljski, n. 11/49, 70 21

Activa pl. imetje, imovina, premoženje.

activieren uvesti (-vedem) v dejavnost, postaviti v dejavnost.

Activität f. dejavnost, delavnost, poslovanje. — *byuleto, poslovne doklade*

Actrice f. igralka.

Actuar m. zapisovalec, aktuar.

actuell resničen, istinit, sedanji.

acut hud, pikér, ostér; (von d. *Schraufheit*) hitér, nagel.

Acutus m. ostrilec, zateglječ.

ad acta legen v stran dejati (denem), strani položiti.

adagio adv. lahno, počasno, polagano, na rahlo, v lag.

Adagio n. lagana skladba, igra v lag.

Adamsapfel m. krhélj.

adaptieren pripraviti, prirediti; *impf.* pripravljati, prirejati.

Adaptierung f. priprava, priredba.

adäquat primerén, priličen.

adieren (zusammen) sešteti (-štejem), (bazu) prišteti, došteti; *impf.* seštovati, pristevati.

Addition f. seštovanje, pristevanje.

adé (adieu) z bogom! srečno! bog s teboj — z vami!

Adel m. (Borzug) plemenitost, zlahtnost, blagorodnost; (des Geistes) plemenitost srca, velikodušnost, blagodušnost; (die Adelligen) plemstvo, zlahtna gospoda, plemenitniki *pl.*; *Adels-* plemeniski, zlahtniški.

adelig plemenit, zlahtén, blagorodén, plemenitega rodu.

Adelige m. plemenitnik, plemenitaš, plemič; *f.* plemenitnica.

adeln zlahtniti, plemenititi; plemstvo podeliti, med plemenitnike povzdigniti, v zlahtén stan povzdigniti; (erheben) poviševati, blažiti.

Adelstand m. plemenitstvo, zlahtni stan.

Adept m. zlatodéj, čudoznaléc.

Ader f. žila; *dem.* žilica; *Blutader* (*vena*) odvodnica, *Schlagader* (*arteria*) privodnica, ciplja; *zur* — lassen pušćati, kri izpustiti.

aderförmig žilast.

Aderhaut f. žilnica.

aderig žilav, žilnat, žilovit.

Aderlass m. (*pl.* — *lässe*) pušćanje (krevi).

Aderschlag m. žilno tripanje, žilni utrip.

Adhäsion f. sprijemnost, sprijemljivost, pridržljivost.

Adjectiv n. pridevnik, prilog.

adjectivisch pridevén.

adjudicieren prisoditi, pripoznati; *impf.* prisojati, prisojevati.

Adjunct m. pristav, pomočnik, adjunkt.

adjungieren pridružiti, pridati (-dam) za pomočnika.

adjustieren uravnati, ugotoviti, prirediti, opraviti; (*milit.*) oborožiti;

impf. uravnávati, ugotavljati, prirejati, opravljati, oboroževati.

Adjustierung f. (im Rechnen) uravnanje, ugotovljenje; (*milit.* Anzug) vojaška oprava. [pis.

Adjustierungsvorschrift f. opravni predpis.

Adjutant m. pribočnik, adjutant.

Adjutum n. pripomoč, podpora, adjutum.

Adler m. orél, postojna; *dem.* orlić;

Adler- orlov.

Adlergeier m. brkasti ser.

Administration f. uprava, upraviteljstvo, administracija.

administrativ upravnén, oskrbovalén, upraviteljén.

Administrator m. upravitelj, oskrbnik, upravnik.

administrieren upravljati, oskrbovati.

Admiral m. pomorski poveljnik, admiral.

ad notam nečmen zapomniti si, zapisati (-pišem) si, zaznamovati si, zabeležiti si.

Adnotation f. zaznamba, zapisék, zabeležék.

adoptieren dete za svoje vzeti (vzajem); (einen Knaben) usinoviti, posinoviti; (ein Mädchen) pohčeriti.

Adoption f. usinovljenje, posinovljenje. [sinjenéc.

Adoptivsohn m. posinovljenéc, po-

Adoptivtochter f. pohčerjenica.

Adressant m. nadpisaléc.

Adresse m. nadpisanéc.

Adresse f. nadpis, napis; (*Zuschrift*) pismo, adresa.

adreffieren nadpisati (-pišem), nadpis napraviti, adresirati.

Advent *n.* advent, adventni čas, prihod (Gospodov); **Advent** adventni.

Adverb *n.* prislov.

adverbial prisloven.

Advocat *m.* pravdnik, advokat, pravdosrednik, pravni zastopnik, odvetnik.

Advocatenkammer *f.* odvetniška zbornica, advokatska komora.

Ärometer *m.* zrakomer.

Äronaut *m.* zrakoplovčec.

Ärostatik *f.* aerostatika, nauk o ravnotežji plinov in pár.

Affaire *f.* posel; (**Streit**) razpor; dogodok.

Affe *m.* opica; **Affen** opičji.

Affect *m.* razvnetje, strast (-i), ogñnj, ognjenost; in — **gerathen** razgreti (-grejem) se, razvneti (-vnamem) se.

Affectation *f.* prisiljenost, nenaravnost, hlimba, pačenje, pretiranost.

affectieren siliti se, delati se, hliniti se, pačiti se, pretiravati, repenčiti se, širokoperiti se, spakovati se.

affectiert prisiljen, hlinjen.

äffen oponašati koga, rogati se, pačiti se komu, beba delati iz koga; za nos voditi, varati, slepariti; prevariti, oslepariti.

Äffenliebe *f.* slepa ljubezen (-i).

Äffche *f.* oglas, nabito oznanilo, pribito razglasilo, prilepljen razglas.

affdhieren pribiti (-bijem), prilepiti, razobesiti naznanilo.

affizieren prijeti (primem) [se] koga, okužiti; **impf.** prijemati (se), kužiti; vtis napraviti, zadeti (-denem), stresti.

Affinität *f.* svaščina, svaštvo.

Affirmation *f.* potrditev, pritrjevanje, uverjavanje, zagotovljenje.

affirmativ trdilèn, pritrjevalèn.

Affier *m.* zadnjica, zadèk, rit (-i), goza.

Affterarzt *m.* mazač, kozji zdravnik, doktorska.

Affterchrist *m.* nápačen kristjan, svetohlinèc, tercijalèc.

Affterdarm *m.* ritnik, konènica, dank, ritno èrevo (-esa).

Affterglaube *m.* lažnjiva —, goljufna vera; prazna —, babja vera.

Affterkönig *m.* nepravi —, vsiljeni kralj, protikralj, lažikralj.

Afftermiete *f.* podnajem, podzakup, pazakup. [nik.]

Affterpächter *m.* podzakupnik, pazakup-

Affterprophet *m.* lažnjivi prorok.

Affterweisheit *f.* puhlo modrijanstvo, lažnjiva modrost.

Äge *f.* pezdír, **coll.** pezdírje; (am **Getreide**) resa, resina, osina.

Ägende *f.* opravljeni zapisnik, službenik; (firchl.) obredna knjiga, agenda, trebnik.

Agent *m.* opravnik, opravljenik, agent.

Agentie *f.* = **Agentenschaft** *f.* = **Agentur** *f.* opravništvo, opravilstvo, agencija.

Ägglomerat *n.* naplav, naplávina, nanos, gomila, gromada, gromača.

agglutinierend pripenjalèn, prilepljalèn, pripenjajoč, prilepljajoč.

Äggregat *n.* skupèk, množina, nabirèk, sodrga, glota.

Äggregationszustand *m.* skupnost.

aggressiv napadèn, sovražèn.

Ägide *f.* varstvo, krilo, okrilje, obramba, zaščitje.

Ägieren èiniti, delati; z rokami delati, s telesom gibati, predstavljati, kretati se.

Ägio *n.* nadavèk, azijska.

Ägiotage *f.* menjarsko dobičkarjenje, menjarska lihva, barantanje z nadavkom, azijsotaža.

Ägitator *m.* šuntar, podpihovaèc, agitator. [tirati.]

Ägitieren šuntati, podpihovati, ägi-

Ägguat *m.* sorodnik, žlahtnik, sorodovinec.

Ägnoscieren za pravo spoznati, priznati, pripoznati, sprejeti (sprejemem).

Ägonie *f.* umiranje, smrtna težava.

Ägraffe *f.* spona, kljupa.

Ägricukur *f.* kmetijstvo, poljedelstvo, poljstvo.

äh! *intr.* a! aha! o! de-te!

Ähle *f.* silo, bodilo.

Ählenförmig silast.

Ähm *f.* vedro, dvovedernik.

Ähnen (sode) meriti; zmeriti; (mero) preizkusiti; **impf.** preizkušati.

Ähn *m.* dod, prednik, praded; *f.* babica, prednica; die —en pradedje, predniki.

ahuden svariti, karati, kregati; posvariti, pokarati; (strafen) kazniti, kaznovati, pokoriti.

Ahdung *f.* svaritëv, posvarilo, kazën (-i), pokora.

ähneln malo podobën biti (sem) komu, nekoliko priličen biti.

ähnelnd nekoliko podobën, priličen. ahnen slutiti, čutiti; ich ahne zdi se mi, dozdeva se mi.

ähnlich podobën, sličën.

ähnlichkeit *f.* podobnost, sličnost.

Ahnung *f.* dozdevëk, dozdevanje, slutnja.

Ahorn *m.* javor; Ahorn- javorov, javorjev.

Ahornwald *m.* javorje.

Ahre *f.* klas (-a n. -u), *coll.* klasje u. klasovje; *dem.* Ährchen *n.* klasëk; —n lesen paberkovati, lavkati.

ähren klasiti se, v klasje iti (grem); klasiti se.

ährenerjugend klasorodën.

ährenlese *f.* paberkovanje, lavkanje.

ährenreich klasat.

ährenspitze *f.* resa, resina, osina.

ähraut *n.* merosodni uräd.

ähren (sode) meriti, (tehtnico) preizkušati; *pf.* zmeriti, preizkusiti.

ähengebür *f.* merosodna pristojbina.

Akademie *f.* akademija; učeno društvo.

Akademiker *m.* akademik.

akademisch akademijski, akademičen.

Akatholik *m.* nekatoličan; —in *f.* nekatoličanka.

akatholisch nekatoliški.

Akacie *f.* akacija, agac, gac. [vrvi.

Akrobat *m.* vrvohodëc, plesalëc na

ähroklidion *n.* akrostih.

Akustik *f.* sluhoslovje, zvukoslovje, akustika.

Alabaster *m.* alabaster.

Alant *m.* oman; —wurzel *f.* véliki koren, omanov koren.

Alarm *m.* hrup, šundër, buka; —schlagen k orožju bobnati; —blasen k orožju trobiti.

alarmieren hrup zagnati (-ženem), razburiti, k orožju sklicati (-klicem), po bonici spraviti, splasiti in zbegati, kvisku spravljati.

Alaun *m.* galun; Alaun- galunov.

Alba *f.* alba, mašna srajca.

albern äbotën, bedast, butast, trapast, gumpast, šemast, norčav.

Albernheit *f.* äbota, bedaštvo, bedarija, traparija, norčavost.

Album *n.* (*pl.* die Albums) spomin-ske bukve *pl.*, album.

Alhemie *f.* zlatodejstvo, alhemija.

Alhemist *m.* zlatodej, alhemist.

Alfan; *m.* šalobarda, šaljivëc, burkež; norčija.

Alge *f.* alga.

Algebra *f.* algebra.

algebraisch algebraičën, algebrajski. aliquot nekoliko.

Alkali *n.* (*pl.* die Alkalien) lužnik, lugasta sol (-i).

alkalisch lugast, alkaličen.

Alkoven *m.* pregradëk, pristenëk.

Al *n.* vesoljnost, vesoljni svet.

all(er), -t, -ts ves, vsa, vse; sleherën, ãiharën, vsak; vor allem pred vsem drugim, najpred; auch —er Kraft na vso moč; in —er Frühe na vse zgodaj; —er Anfang vsak začetëk; —e Tage vsak dan. [večer.

allabends *adv.* vsak večer, vsak ljub

albekannt povsod znan.

alda tu, tu-le, le-tu, le-tod.

aldort tam, le-tam, ondi.

Allee *f.* (*pl.* die Alleen) drevored.

Allegat *n.* (Beilage) doklad, priloga;

(Citat) navod, navedenje.

Allegorie *f.* (*pl.* die Allegorien) pri-lika, alegorija.

allegorisch alegoričen, priličen.

allein sam, samojedini; *adv.* samo,

zgolj; *coni.* ali, pa, pak, toda.

Alleinbesitz *m.* samoposestje.

Alleingewalt *f.* samooblast.

Alleinherrschaft *f.* samovlada, samo-drštvo. [držëc.

Alleinherrscher *m.* samovladar, samo-

alleinig sam, prav sam, samojedini,

osamël.

alleinseligmachend jedinozveličälën.

allelujah! *intr.* aleluja!

allemaal vsakokrat, vsakrat, vselej; —ig vsakokratën.

allenfalls morda, morebiti, znabiti;

(auch mittelst utegniti).

alfenthalben povsod, povsodi.

Alfenthalben, ucrasodn. k. k.

aller- (für den Superlativ) pre-, spre-, naj-.

allerdings na vsak način; zares, seveda, kaj pa, kajpada.

allererst najprvo, najpred.

allerhand vsakeršen, vsakovrstën, razën, raznoter, mnogovrstën; *adv.* marsikaj.

Allerheiligentag *m.* vsi sveti *pl.*; žu Allerheiligen o vseh svetih.

Allerheiligste *n.* sveto rešnje telo (teles); (im Tempel) svetišče.

allerhöchst najvisji; **Allerhöchstdieselben** Njegovo veličanstvo.

allerlei *f.* allerhand.

allerliebst preljub, premil, prelep; **am allerliebsten** *adv.* najrajši. [vsod.

allerorten (allerorts, allerwegen) **allerseelen** *pl.* vseh vernih duš (dan).

allerseits od vseh stranij.

allesamt vsi vkup, vsi od kraja, vsi čiharni.

allerzeit vselej, vsak čas, vsigdar.

allsällig kodi kak. (*Zusammen.*)

Allgegenwart *f.* povsodipričujočnost.

allgegenwärtig povsodi pričujoč, povsodi pričujočen.

allgemach počasi, polagoma.

allgemein splošen, skupen, obče, občen; *adv.* (= im allgemeinen) sploh, splošno, v obče; povsod, vseskozi.

Allgemeinheit *f.* splošnost, občnost.

allgewaltig vseoblastën, vsegamogočen.

Allgüte *f.* najvišja dobrota, vse-dobrotnost, neskončna dobrota.

Allgütig predobrotljiv, neskončno dober.

allhier tu, le-tu, tukaj, ravno tu.

allhiefig tukajšen.

Allianz *f.* zveza; **Allianz-** zvezni.

Alligator *m.* aligator.

alliiieren zvezati (-vežem), združiti, zjediniti.

Alliierte *m.* zaveznik; *f.* zaveznica.

Alliteration *f.* aliteracija, priglasba.

alljährlich vsakoletën; *adv.* vsako leto.

Allmacht *f.* vsemogočnost, vsegamogočnost. [čen.

allmächtig vsemogočen, vsegamogogallmächtig scasoma, po malem, polagoma.

allmonatlich mesečen; *adv.* vsak mesec.

Allod *n.* samovlast (-i), alod.

allozial samovlastën, samosvojen, neodvisën.

Allopathie *f.* alopaija.

allsehend vse videč, vsevidën.

allseitig vsestran, vsestranski.

Allseitigkeit *f.* vsestranost.

alltäglich (alltägig) vsakdanj, vsëdenj, navadën.

Alltäglichkeit *f.* vsakdanjost, vsednjost, navadnost.

allumfassend vseobsečen.

Alluvion *f.* naplav, naplavina, plavje.

allwissend vsevidën, vsegavedën, vsevedoč.

Allwissenheit *f.* vsegavednost.

allwöchentlich tedenski; *adv.* vsak tedën.

allzu pre-, preveč.

allzubald prekmalu, prenaglo, prezgodaj, prevréd.

allzugleich (allzumal) h krati, vsi ob jednom, vsi skup, vsi kmalu.

allzusehr preveč, prezlo.

allzuviel preveč, premnogo, preveliko.

Almanach *m.* koledar, almanah.

Almosen *n.* miloščina, milodar, božji dar, vbogajme (*indecl.*); — geben vbogajme dati (dam); *impf.* — dajati.

Almosenbüchse *f.* pušica za milodare.

Almosenier *m.* oskrbnik miloščine, miloščinar. [daren.

almosenpendend milodarën, rado-gloe *f.* lopatika, aloa.

Alp *m.* mora.

Alpe *f.* planina; *dem.* planinica; **Alpen-** planinski.

Alpenbewohner *m.* planinar, planinec; — *in f.* planinaria, planinka.

Alpenhirt *m.* planšar; — *in f.* planšarica; — sein planšariti.

Alpenrose *f.* ravš, sleč. |

Alpenwedder *m.* smrdel, smrdelika.

Alphabet *n.* abece, abeceda; *cyrill.* azbuka.

Alpler *m.* planšar, planinar, planinec; — *in f.* planšarica, planinaria.

Araunbeere *f.* nadišek, drisljivka.

Araunwurz *f.* (*Mandragora*) Adamaova glava, tolsti koren.

*Feljwaner, Planina, Jugo
zato ker živino slyuje, čí za
f.*

als con. temp. ko, kedar; *comp.* kot, nego, od, mimo; zum Beispiel kakor, na primer; sobald — brž ko; so lange — dokler.

alsbald zdajci, pri tej priči, koj, kmalu, precej.

alsdann nato, potem, potlej.

also adv. tako; *con.* torej, tedaj, po tem takem.

alsgleich tekoj, na mah, precej, zdajci, pri tej priči.

alt star, priletén; (*alterthümlich*) davén, starodavén, nekdanji; — werden starati se; postarati se, ostareti; wie — biš du koliko si star.

Alt *m.* alt, visoki srednji glas.

Altan *m.* altan, mostovž, balkon; pomoli *pl.*

Altar *m.* altar, darilnik, žrtvenik; *dem.* altarček.

altberühmt staroslavén.

Alte *m.* staréc, starček, starina, dedec; *f.* starka, bábica.

Alter *n.* starost, priletnost; (*Lebens—*) doba, vek; er ist meineš —š on je mojih let, moj vrstnik je; voralterš svoje dni, njega dni, nekdanj; von altersher od nekdanj.

alterieren ganiti, prijeti (primem), predrugačiti; sich — ganiti se, si k sreči jemati (jemljem).

altern starati se, v leta iti (grem), star postajati; postarati se, ostareti.

alternativ *f.* abveščefedn.

Alternative *f.* dvoje na izbiranje, izbiranje mej dvema, alternativa.

alternieren črediti se, vrstiti se. [lost.

Alterschwäche *f.* ostarelost, obnemog.

Alterschiffe *f.* letna vrsta. [nica.

Altstegen *m.* vrstnik; —in *f.* vrst-

Altstegenacht *f.* spregled mladoletnosti.

Altstufen *f.* doba.

Alterthum *n.* stari vek, nekdanjost, starodavnost; (*Œing*) starina.

alterthümlich starinski, nekdanji, starodavén.

Alterthumsforscher *m.* preiskovaléc starin, starinar.

Alterthumskunde *f.* starinoslovje, starinarstvo.

Alterthumskund *n.* starina.

Älteste *m.* starejšina, starosta, glavar.

Ältere *m.* babje leto.

altförmig starošégén, po starem.

Altgestell *m.* véliki hlapéc, prvi pomagáč.

altgläubig staroverski, staroverén.

Altgläubige *m.* staroveréc; *f.* staroverka.

Altist *m.* altist; —in *f.* altistinja.

ältlich póstarén, starikav, starikast.

altmodisch starošégén, po stari šegi, starinski.

Altmutter *f.* stara mati, babica.

altrömisch starorimski.

Altzasse *m.* prvoseléc, staroseléc.

altslavisch staroslovenski.

altstädtisch staromeški.

Altwater *m.* očak, ded.

Altwordern *pl.* predniki.

Glumnat *n.* duhovno semenišéc, bogoslovnica, bogoslovje.

Glumnus učenéc v semenišci, bogoslovéc.

Amalgam *n.* zmes (-i), amalgam.

amalgamieren zmešati, spojiti.

Amannensis *m.* priročnik, pomočnik, priročni pisar.

Amarelle *f.* španska višnja, amarela.

Amazonen *f.* amazonka.

Ambassade *f.* poslanstvo.

Ambassadeur *m.* poslanec.

Ambe *f.* dvójica, amba. [nost.

Ambition *f.* častizeljnost, slavohlep-

Amboss *m.* (*pl.* die Ambosse) naklo, nakovalo; *dem.* nakovalce.

Ambrosia *f.* ambrozija, nebeska jed.

ambrosisch vonjav, blagodišéc.

ambulant popotén, premakljiv.

Ameise *f.* mravlja, mravljinéc; rotže

— ruska; *dem.* mravljica; Ameisenmravljinji, mravljinéji.

Ameisenbär *m.* (*Ameisenfresser*) mravljinčar. [ljinjak.

Ameisenhaufe *m.* mravljišéc, mrav-

Ameisenlöwe *m.* volké, mravoder.

Ameisensäure *f.* mravska kislina.

Amen amen, zgodi se, izidi se, bodi.

Amendement *n.* popravek.

Ametyst *m.* ametist.

Amme *f.* dojnica, dojka, dojilja, dojica, baja.

ammen dojeti; podojiti.

Ammer f. (Ammerling m.) strnad; (Weißb.) strnadka; Ammer- strnadov.
Ammoniak n. amonijak.
Amnestie f. pomilovanje, amnestija, odpuščenje.
amnestieren pomilostiti, prizanesti, odpustiti.
Amor m. Lelj. Amor.
amorph brezlik.
Amortisation f. razveljavljenje, amortizacija, usmrta.
amortisieren umrtviti, razveljaviti, preklicati (-kličem) veljavnost.
amovieren odpraviti, odstraniti.
Ampel f. svetilnica, lampa, svetilka.
Ampfer m. kislica, kisavč.
Amphibie f. (Amphibium n.) dvoživka.
Amphitheater n. polukrožno (okroglo) gledališče, amfiteater.
Ampulle f. skulica. [uda].
Amputation f. odrezanje, odvzetje
amputieren odrezati, odsekati.
Amsef f. kos; Amsef- kosov.
Amte n. služba, urad, čast (-i); von amtswegen uradoma, službeno, uradno.
amthandeln (amtieren) službo opravljati, uradovati.
amtlich služben, opravljen, uraden; *adv.* službeno, uradno, uradoma.
Amtmann m. opravnik, služabnik, uradnik, upravitelj.
Amts- službeni, uradni.
Amtsbezirk m. uradni okoliš, službeni okraj, področje.
Amtsblatt n. uradni list.
Amtsdiener m. birič.
Amtsführung f. uradno poslovanje, uradovanje.
Amtsgeheimnis n. uradna tajnost.
Amtsbehandlung f. službeno opravilo, uradno poslovanje.
Amtskanzlei f. pisarnica.
Amtsnachfolger m. naslednik —, nastopnik v službi.
Amtpflicht f. službena dolžnost.
Amtsache f. uradna zadeva, službena reč.
Amtsiegel n. uradni pečat.
Amstag m. opravljeni dan, uradni obrok.
Amtsvorstand m. (Amtsvorsteher) predstojnik urada.

Amtszeitung f. uradni časnik, službene novine *pl.*
amulet n. amulet.
amüsant zabaven, kratkočasen.
Amusement n. zabava, razveseljevanje.
amüsieren zabavati, kratkočasiti, razveseljevati.
Amylum n. škrob, škrobovina.
an praep. na; nad, po, v; (bei) pri, ob, poleg; *adv.* (beifällig) blizo, okoli.
Anabaptist m. prekrščenec, novokrščenec.
Anachoret m. samotar, puščavnik, pustinjač.
Anachronismus m. zmota v štetji let, časoslovna zmeda, anahronizem.
Anagramm n. prestava črk, anagram.
Analekten pl. izpiski, drobtinice, zabeležki; zbirka.
analog naličen; podoben, priličen, sličen. [logija].
Analogie f. naličnost, podobnost, analogija.
Analyse f. razlaga, razlaganje, razkladanje; (chem.) razločba, krojitév, razkroj.
analysieren razložiti; *impf.* razlagati, razkladati, analizirati; (chem.) krojiti, ločiti; razkrojiti, razločiti.
Ananas f. (*pl.* Ananasfe) kraljevsko jabelko, ananas.
Anapäst m. anapest. [anafora].
Anaphora f. začetno ponavljanje.
Anarchie f. brezzakonje, brezvladje, nered, anarhija.
anarchisch brezpostaven, brezvladen, anarhijski.
Anathem n. cerkveno izobčenje, — prokletje, — prokletstvo.
anathematisieren prokleti (-kolnem), izobčiti.
Anatomie f. raztelesovanje, anatomija.
anatomieren raztelesiti, razparati.
Anatomiker m. raztelesovalč, anatom.
anatomisch anatomijski, anatomičen.
anbahnen pot delati; *prf.* — narediti; (im Schnee) gaz delati, gaziti; gaz narediti, pregaziti; (im Walde) sekati, krčiti; presekati, prekrčiti.
Anbau m. (des Feldes) obdelovanje; (Anfaat) setev, setva; (Anpflanzung) sajenje, zasad, nasad; (am Gebäude) prizidek.
prizidano k stolovje
tauw.

anbauen (daß Feld) obdelati, obsejati (-sejem); *impf.* obdelovati, sejati; (Bäume) saditi, zasajati; nasaditi, zasaditi; (ein Gebäude zubauen) prizidati; *impf.* prizidovati.

anbefehlen zaukazati (-ukažem), veleti, zapovedati (-vem); (empfehlen) priporočiti.

Anbeginn *m.* začetek, pričetek.

anbehalten na sebi obdržati (-držim), ne sleči (slečem).

anbei poleg, zraven; — folgt priloen(o) je.

anbeißen ugrizniti, pokusiti, načeti (-čnem); *impf.* pokušati, načenjati; (anfassen) prijeti (primem), popasti (-padem), lotiti se, zagrabit.

anbelang *adv.* in — dessen zastran tega, zategadelj, kar se tega tiče.

anbelangen tikati (tičem) se, zadevati; *pf.* zadeti (-denem).

anbellern lajati; zalajati nad kom; *fig.* obrehniti se, zadreti (-derem) se, zarevsati nad kom; *impf.* revsati, zadirati se nad kom.

anbequemen sich prilagoditi se.

anbrauen (eine Frist) postaviti, določiti, odrediti, ustanoviti (obrok); *impf.* postavljati, določevati, ustanavljati.

anbeten moliti, častiti, klanjati se; felsche Götter — malikovati; *fig.* obožavati.

anbetracht *adv.* in — dessen gledé na to, z ozirom na to.

Anbetung *f.* molitev, češčenje; (der Götzen) malikovanje; *fig.* obožavanje.

anbiegen upregniti, upogniti, privihati, zganiti, preganiti; *impf.* vihati, nagibati.

anbieten ponuditi; *impf.* ponujati.

Anbieten *n.* (Anbietung *f.*) ponudba. **anbinden** privezati (-vežem); *impf.* privezovati. [vada, vabilo.

Anbliss *m.* nagrizček, ugrizček; (Röder) **anblasen** pihati (piham u. pišem); *pf.* pihniti; (eine Blase vollblasen) napihovati; *pf.* napihniti.

Anblick *m.* pogled; auf den — na oči. **anblicken** gledati; pogledati, ozreti se; *iterat.* pogledovati, ozirati se; sich gegenständig — *pf.* spogledati se; *iter.* spogledovati se.

anbohren navrtati, načeti (-čnem); *impf.* načenjati.

Anbot *n.* ponudba.

angebrennen nalomiti, nakrhniti, načeti (-čnem); *impf.* nalamljati, načenjati; der Tag bricht an zori se, dan se, svita se, dan se dela, — se zaznava, — ist angebroschen zdanilo se je, dan se je storil, — je napočil; die Dämmerung bricht an mračí se, temni se, mrak se dela, — nastaja, — ist angebroschen zmračilo se je, stemnilo se je, mrak je nastal (nastopil); die Nacht bricht an noči se, noč nastopa, — ist angebroschen znočilo se je, noč se je storila, — je nastala.

anbrennen *tr.* užgati, prižgati, zapaliti, zažgati; *impf.* u-, pri-, zažgati; (im Kochen — lassen) prismoditi; *intr.* vneti (vnamem) se, užgati se; *impf.* vnemati se, užgati se; sich — prismoditi se.

anbringen (heran) donesti, prinesti; (irgendwo) napraviti, narediti, postaviti, namestiti, natakiniti, nasaditi; *impf.* napravljati, narejati, natikati, nasajati; (verwenden) obrniti, porabiti, užiti; *impf.* obračati, uživati; schlecht — zapraviti, potratiti, potrositi; *impf.* zapravljati, tratiti, trositi; (ein Geschäft) vložiti, izročiti (prošnjo); *impf.* vlagati; (Waren) razprodati, razpečati; *impf.* razpečavati, razprodajati.

Anbruch *m.* nalomek, načetek, načetje; (des Tages) svit, zor; mit — des Tages o prvem svitu, z dnevom vred, ko se je dan zaznal, ko se razdani; mit — der Nacht v mraku, z nočjo vred, ko se jame mračiti, — noč delati. [kazén, skažen.

anbrüchig načet, nagnit, kazén, **anbrummen** renčati, godrnjati, mrmrati nad kom; zarenčati, zagodrnjati. **Anbug** *m.* privihanje; (Kanzlei) *pr.* priloga.

Amtenzeit *f.* službena leta, službena starost, prednost daljšega službovanja.

Andacht *f.* pobožnost, nabožnost; (Gottesdienst) duhovno opravilo.

Andächtelei *f.* svetohlinstvo, tercijalstvo, slutvopobožnost.

andächtig pobožen, nabožen; *adv.* zvesto, z zbranim duhom.

Andächtler *m.* svetohlinšč, tercijalšč; — *in f.* svetohlinka, tercijalčka.

Andachtsbuch *n.* molitvena knjiga, duhovne bukve *pl.*

andante lahno, lagano, polagoma.

Andenken *n.* spomin, pomnež; (*Denkzeichen*) spominček; seligen —š (er) pokojni, rajni, (sic) pokojna, rajna.

ander: der, die, das —e drug-i, -a, -o, in-i, -a, -o, on-i, -a, -o; die —e Welt drugi svet; ein andermaal drugikrat, drugopot, drugič.

änderbar spremenljiv.

ändern premeniti, preinačiti, prearediti, predrugečiti; *impf.* preminjati, prenaorejati, predelovati, spreminjevati; (*d. Meinung*) misel sprevreči (-vržem), premisliti se; *impf.* (misel) sprevračati; sich — spremeni se *ic.*; (*vom Wetter*) sprevreči (-vržem) se.

andernfalls drugače, inače, sicer.

andernteils (andererseits) z druge strani.

anders drugače, inače, inako; — beschaffen drugačen.

anderseitig onstranski, drugostranski, nasproten.

andersgläubig drugoverski, druge vere (*gen. sing.*), inoveren. [veršč.

Andersgläubige *m.* drugoveršč, inoandersvo drugej, kje drugej; drugod, inod.

anderswoher od drugod, od inod, od kod drugod. [drugam.

anderswohin drugam, inam, kam anderthalb poldrugi; anderthalb Jahre poldrugo leto; in — Jahren v poldrugem letu.

Änderung *f.* prememba, spreminjava, prearedba, premena.

anderwärtig drugotën.

anderwärts drugej; drugám.

anderweitig *adv.* drugam, drugej, od drugod; *adv.* drugi, drugačen.

andenten naznačiti, vedeti dati (*dam*), omeniti, v misel vzeti (*vzajem*), namigniti, opomniti; *impf.* omenjati, v misel jemati (*jemljem*); (*stizzieren*) občrtati (*z* nekoliko potezami), načrtati (*površno*).

Andeutung *f.* opomba, omemba, namig; občrt, načrték.

andichten izmisliti kaj o kom, podtakniti, pritakniti, obesiti komu kaj; *impf.* podtikati, pritikati, obešati.

andonnern zagrmeti nad kom.

andorren prisušiti se, prisahniti. [*sila*

Andrang *m.* naval, pritisék, pritok.

andrängen pritisniti, pririniti; *impf.* pritiskati, pririvati.

androhen pretiti, žugati, groziti se; zapretiti, zažugati, zagroziti se. [*nja*

Androhung *f.* grožnja, žuganje, pret-

Andruch *m.* pritisék.

andrücken pritisniti; *impf.* pritiskati.

aneisern vneti (*vnamem*), izpodbuditi, izpodbosti (-bodem), prignati (-ženem); *impf.* vnemati, izpodbujati, izpodbadati, priganjati.

Aneiserng *f.* vnemanje, izpodbadanje, izpodbudilo, izpodbujanje.

aneignen lastiti si, svojiti si; prilastiti si, osvojiti si, polastiti se česa; (*angewöhnen*) pri-, navaditi se, pri-, naučiti se.

aneinander jedno k drugemu, skup; —fügen zložiti; *impf.* zlagati; —grenzen držati (*držim*) se, mejiti (*med seboj*); —reihen vrstiti; zvrstiti; —gerathen spreti se, skregati se.

Anekdote *f.* pripovedka, dogodbica, anekdota. [studiti se.

anekeln gabiti se, gnusiti se, mrziti,

Anemometer *m.* vetromer, sapomer.

Anemone *f.* veternica, zaspanka, travnica. [poročati.

anempfehlen priporočiti; *impf.* pri-
anerbden podedovati, pridedovati.

anerbieten sich ponuditi se; *impf.* ponujati se.

Anerbieten *n.* ponudba.

anerkennen priznati, pripoznati, za dobro spoznati; *impf.* priznavati, pripoznavati.

Anerkennung *f.* priznanje, pohvala.

anersiehen z izrejo vcepiti, priučiti, navaditi; *impf.* vcepljati.

anessen nagrizniti, načeti (-čnem); sich — najesti (-jem) se; sich Etel — prenajesti se.

anfachen upihati, podpihati, podkuriti, podnetiti, razpihati.

anfädeln nizati (nižem), nabirati; nanizati, nabirati (-berem).

anföhren pripeljati (-peljem) se; (an etw.) zadeti (-denem); jemanden — zadreti (derem) se, zarežati (-režim), obregnuti se; *impf.* zadirati se, režati; übel — stakniti jo, skupiti jo, naleteti; (anföhren) navoziti, *impf.* navažati; den Schacht — v jamo iti (grem), delo pričeti (-čnem).

Anfall *m.* napad, naskok, naval.

anfallen napasti (-padem), naskočiti, prijeti (primem), lotiti se, planiti —, navaliti —, udariti na koga; *impf.* napadati, prijemati.

Anfang *m.* za-, po-, pričetek; den — machen začeti (-čnem); *impf.* začinjati; den — nehmen začeti se; začenjati se; Anfangs- začetni, prvi.

anfangen za-, pričeti (-čnem), jeti (jamem); *impf.* za-, pričinjati; (unternehmen) lotiti se, podstopiti se, prijeti (primem) se, podjetji (-imem und -jamem); *impf.* podjemati (-jemljem), podstopati se; was soll ich — kaj mi je storiti, kaj mi je početi, kaj naj storim; er weiß nicht, was er — soll ne ve, kaj bi (storil).

Anfänger *m.* začetnik, novinec; —in *f.* začetnica, novinka.

anfanglich začetn, pričetn; *adv.* j. anfangs.

anfangs od začetka, od kraja, s početka, s prva.

Anfangsbuchstabe *m.* prva črka, začetnica.

Anfangsgründe *pl.* pričetki *pl.*, začetna vodila *pl.*

Anfangspunkt *m.* izhodišče.

anfassen prijeti (primem), popasti (-padem); *impf.* prijemati (-jemljem), popadati; (taffen) tipati (tipljem), slatati; potipati, pošlatati.

anfaulen nagniti (-gnijem), ogniti.

anfechten napasti (-padem); *impf.* napadati; (bestreiten) izpodbijati, ometati, nasprotovati; (vom Satan, von der Sünde) mamiti, motiti skušati.

Anfechter *m.* napastnik, skušnjavec.

Anfechtung *f.* napad; (eines Kaufes) razdiranje; (des Satans) napast (-i), skušnjava.

anfeinden črtiti, sovražiti, mrziti, obrekovati, črniti.

Anfeindung *f.* mržnja, sovraštvo, obrekovanje.

anfertigen narediti, napraviti, zgotoviti; *impf.* narejati, napravljati, zgotovljati.

anfeffeln prikleniti; *impf.* priklepiti. **anfeuchten** močiti, vlažiti, namakati; namočiti, pomočiti, povlažiti.

anfeuern kuriti, netiti, podžigati; podkuriti, zanetiti, zažgati (-žgem), razgreti (-grejem), razpaliti; (ermuthigen) izpodbuditi, izpodbosti (-bodem), osrčiti, vzplamtiti, vneti (vnmemem); *impf.* izpodbujati, izpodbadati, osrčevati, vnemati.

anflichten (hinzu) priplesti (-pletem); *impf.* pripletati; (voll) naplesti, splesti.

ansehen ponižno prositi; pohlevno zaprositi, — poprositi.

anflicken prikrapiti, prisiti (-šijem).

anfliegen prileteti; (anstoßen) zaleteti se, udariti; *impf.* zaletavati se.

anflößen priplaviti, naplaviti, nanesti, nanositi; *impf.* naplavljati, nanašati.

Anflug *m.* nalet, prilet; (im Fortfließen) zarod, zarstek, mladovje, mladje; (bei Erzen) pöprh.

Anflufs *m.* pritok; (angeflößtes Erdreich) plavje, naplavina, prod.

Anforderung *f.* terjatev, zahteva.

Anfrage *f.* vprašanje, pitanje; die öftere — vpraševanje, popraševanje.

anfragen vprašati, povprašati, zapitati, pobarati; *impf.* povpraševati.

anfressen nagrizniti, ogrizati, oškrbljati; sich — načreti se.

anfrieren primrzniti.

anfrischen očvrstiti, osvežiti, poživiti; *fig.* povzbuditi, osrčiti; *impf.* povzbujati, osrčevati.

anfuhren pridejati (-denem), pristaviti, pritakniti; zložiti, stakniti, spahniti; *impf.* pridevati, dostavljati, pritikati; zlagati, stikati. [tati.]

anföhren potipati (-tipljem), poslati. **anföhren** (mit dem Fuhrwerk) pripeljati, navoziti; (leiten) voditi, biti (sem) na čelu, načelovati; (citieren) navesti (-vedem), omeniti, povedati (-vem), v misel vzeti (vzamem), pri-

staviti, opomniti, imenovati; *impf.* navajati, omenjati, za vzgled jemati (jemljem); (hintergehen) zvoditi, preslepiti, ukaniti; *impf.* zvajati, slepiti.

Anführer *m.* vodnik, vodja, voditelj; (im Kriege) vojvoda, vojskovodja, načelnik, poveljnik.

Anführung *f.* voditv, vodstvo; (im Kriege) vojskovodstvo, poveljstvo, načelnstvo, poveljništvo; (Citat) navajanje, omenitv, opomba, citat. [kovaj.

Anführungszeichen *n.* nšesca *pl.*, nare-anfüllen polniti; napolniti; (mit Flüssigkeiten) naliti (-lijem), natočiti; *impf.* nalivati, natakati; (mit Getreide) nasuti (-sujem u. -spem); *impf.* nasi-pati (-sijem).

Anfurt *f.* pristan, pristanišče.

ansüttern napasti (-pasem), nakrmiti, nasiti, napitati.

Angabe *f.* podatek, napoved (-i); (An-zeige) naznanilo, laut — kakor je bilo povedano, — naznanjeno. *abzählbar*
angassen zijati (v koga).

Angebäude *n.* prizidek, prizidje.

angeben podati (-dam); naznaniti, na znanje dati, povedati (-vem), oglasiti; *impf.* naznanjati, oglasati; (bei der Obrigkeit) ovaditi, zatožiti; *impf.* ovajati; den Ton — zvonče nositi, prvi biti (sem). [izdajalec.

Angerber *m.* ovadnik, tožnik, ovaduh,

Angerbinde *n.* vezilo, darilo.

angebissen ogrizen; **Angebissene** *n.* ogrizek, nagrizek.

angeblich namišljen; *adv.* baje, bojè, pre, neki, kakor pravijo.

angebogen pripoguen, zavihan.

angeboren prirojen.

Angebot *n.* ponudba.

angebracht gut primerèn, na pravem mestu, umestèn; (schlecht) — neprimerèn, neumestèn, ne na svojem mestu.

angebraunt prismojen, pricvrknem; —er Mensch prismojenec, prismoda, prismuknec; —es Holz ogorek.

angebunden privezan; futz — tenak, hitro se mu zameri, kmalu se mu nos zaviha. [deliti, dodeliti, dati.

angedeihen lassen deliti, dajati; po-angedonnert kakor od strele zadet, ostrmel, osupel, odrevenel.

Angehäufte *n.* namet, kup.

angehen (angreifen) lotiti se, napasti (-padem), polotiti se, prijati (primem); (bitten) prositi; poprositi, zaprositi, obrniti se (do koga); (fordern) tirjati; (anfangen) začeti (-čnem); *impf.* začeti; (betreffen) tikati (tičem) se zadevati; *prf.* zadeti (-denem); (beginnen) pričeti (-čnem) se; prihajati, nastopati, nastajati; (noch ausreichen) še veljati, še biti (sem) za silo; (küm-mern) mar biti (sem) komu, zadevati, brigati, skrbeti (koga).

Angehör *n.* imetje, posest (-i), svojina, imenje.

angehören pripadati (v last), biti (sem) čegav; es gehört mir, dir, uns, dem Vater moje, tvoje, naše, očetovo je.

angehörig (wird mit possessiven Bei-wörtern ausgedrückt) d. Hause — domač.

Angehörige *m.* svojec; unser — našinec; — des Landes deželan; — des Volksstammes rojak; — der Staates državljan; — der Gemeinde občan.

Angeklagte *m.* toženec, zatoženec; *f.* zatoženka.

Angel *f.* (Fisch) — trnek, odica; (Thür-angel) tečaj, obračaj, stožer, stežaj.

angelaufen otekel, zatekel, zabuhel.

Angelde *n.* zadav, zadavek, ara, pridav, zadatje.

angelegen bližnji, sosedni, sich — sein lassen prizadevati si, truditi se, poganjati se, skrbeti, brigati se.

Angelegenheit *f.* reč, opravilo, zadeva, stvar (-i).

angelegentlich važen, imenitèn; *adv.* silno, na vsò moč, prav toplo, prav zelo.

angelförmig odličast, trunku podobèn.

Angelhaken *m.* kljuka, maček.

angeln na trnek loviti.

angeloben obljubiti, obetati; *impf.* obljubljeti, obljubovati, obetovati.

Angelobnis *n.* slovesna obljuba, za-obljuba.

Angelruthe *f.* prot, protica.

Angelschnur *f.* odična vrvica, odičnica.

angelweit offen na stežaj (odprt).

angemessen primerjen, primerèn, pri-kladèn, prigoden, pristojèn, pripraven.

Angemessenheit *f.* primernost, pri-stojnost.

angenehm prijeten, ugoden; povoljen, všeč (*indecl.*), všečen, mil in drag.

angenommen, daš denimo, postavimo, recimo, vzemimo (da).

Anger *m.* trata, ledina; (Main) griva, meja, zare *pl.*

angeschuldigte *m.* obdolženec; *f.* obdolženka.

angesehen imeniten, veljaven, spoštovan, čislán.

Angesicht *n.* obličje, obraz, lice; inš — jagen iz oči v oči, naravnost, v zobe (povedati).

angesichts pred očmi, vpričó.

angestammt prirojen, rodovinski.

angestekt okužen; Angestechte *m.* okuženec; *f.* okuženka.

angehan (beleidet) odet; (Gewalt, Unrecht) prizadet, storjen.

angewandt obrnen, uporabljen.

angewöhnen vaditi, učiti; navaditi, privaditi, naučiti; navajati.

Angewöhnung *f.* navada; (Schlechte — razvada).

angesehen obli (—lijem), politi; *impf.* ob-, polivati.

Angina *f.* s. Bräune. [koga].

anglohen debelo gledati, zijati (v angreifen prijeti (primem), popasti (-padem), zagrabit; *impf.* prijemati (-jemljem), popadati; (überfallen) napasti, zgrabiti, lotiti se; *impf.* napadati; (fremdes Gut) seči (sežem) po čem, polastiti se; *impf.* segati, lastiti se; (von Krankheiten) oslabiti, prevzeti (-vzamem), zdelati; (bestreiten) ométati, izpodbijati; (rühren) iti (grem) k sreči, ganiti; er weiß die Sache nicht anzugreifen ne zna začeti, se ne zna pripraviti k temu, se ne zna stvari lotiti.

Angreifer *m.* napadnik.

angreiflich prijemljiv.

angrenzen mejiti (s kom), biti (sem komu) mejaš (sosed), držati (-žim) se.

angrenzend mejni, sosedni, bližnji.

Angrenzer *m.* mejaš, mejač, sosed; (bei Weingärten) sogornik.

Angriff *m.* prijemlje; (feindl.) napad, naval, naskok; einen — thun napasti (-padem), prijeti (primem), naskočiti; *impf.* napadati, naskakovati; in — nehmen lotiti se (česa), pripraviti se

(k čemu), začeti (-čnem); Angriff's-napadni.

Angriffspunkt *m.* prijemališče, primnik, zastavnik.

angriffsweise napadoma, v naskoku. Angst *f.* tesnoba, bridkost, težava, sila, stiska, strah, zona.

angst und bange ist (wird) mir tesno mi prihaja, strah me je, srce mi stiska, sila mi prede, prigreva mi, tesno mi je pri srcu, bridkost me obhaja, zona me spreletava.

ängsten plašiti, v strah pripravljati, trapiti, mučiti, strašiti; sich — plašiti se, bati (bojím) se, strašiti se.

Angstschrei *n.* krik, vpitje v strahu.

ängstlich tesnoben, plašen, plašljiv, boječ, strašljiv. — *gefällt*

Ängstlichkeit *f.* boječnost, plašljivost.

Angstschweiß *m.* mrzel pot, zona.

angürten pripasati (-pašem), opasati; *impf.* pri-, opasovati.

anhaben na sebi imeti (imam), nositi; er faun mir nichts — nič mi ne more, ne more mi kaj.

anhaken nasekati; *impf.* nasekovati.

anhasten držati (držim) se.

Anhalt *m.* držaj, držalo.

anhaltend držati (držim); pridržati; *impf.* pridrževati; (zurück) zadržati, ustaviti; *impf.* zadrževati, ustavljati; (anspornen) priganjati, izpodbadati, siliti, opominjati; primorati; (um ein Mädchen —) prositi, snubiti; *intr.* (währen) trpeti, trajati, ne jenjati; (inne halten) obstati (-stojim), postati, prejenjati; halt an stoj, postoj!

anhaltend stanovitén, trpežen, neprenehljiv; *adv.* v jednomer, stanovitno, neprenehoma, zdržema.

Anhaltbarkeit *f.* trpež, stanovitnost.

Anhaltspunkt *m.* oporišče; (Regel) pravilo.

Anhaltung *f.* pridrževanje, ustavljanje; (zur Arbeit) priganjanje; (um ein Mädchen) snubitév.

Anhang *m.* privesek, pridavek, prilepek; (im Buche) do-, pristavek, dodatek, priloga, doklada; (Partei) stranka, privrženci *pl.*

anhängen (jemand.) držati (-im), vleči (vlečen) s kom; (anhasten) držati se.

anhängen obesiti, pripeti (-pnem), prilepiti; *impf.* obešati, pripenjati; einen Proceß — (pravdo) natveziti; einen Schimpf — osramotiti; einen Bären — nalagati (-lažem) koga.

Anhänger *m.* privrženec, pristaš; — *in f.* privrženka.

anhängig družljiv; (vom Proceß) tekoč; einen Proceß — mačen tožbo začeti (-čnem), pravdo komu na vrat obesiti; der Proceß ist — pravda teče.

anhänglich udan, privržen, nagnen, privajen.

Anhänglichkeit *f.* udanost, privrženost.

Anhängsel *n.* privesek, pristavek, pritiklej.

anhängen dihati (na-, v kaj); dihniti (*v*), nadihniti.

anhauen nasekati, zasekati.

anhäufeln (Erdäpfel, Kohl u. s. w.) osipati (-sipljem), osipavati, ogrebat (-grebljem), okopavati, prigrabat (krompirju); *pf.* ogrebsti (-grebem), okopati (-kopljem), prigrabsti (krompirju).

anhäufen kopičiti, nanašati, gomiliti, gromaditi; nakopičiti, nanesti, nago-militi, nagromaditi; sich — nabrati (-berem) se, namnožiti se, zarediti se, zaploditi se; *impf.* nabirati se, zarezati se, množiti se.

anheben *tr.* (anfangen) jeti (jamem), začeti (-čnem), pričeti; *impf.* za-, pričenjati; *intr.* (den Anfang nehmen) za-, pričeti se; *impf.* za-, pričenjati se.

anhften pripeti (-pnem), prišiti (-si-jem), prilepiti, naudariti, pritakniti; *impf.* pripenjati, prišivati, pritikati; (fest machen) pritrditi, pribiti (-bijem); *impf.* pritrdjevati, pribijati; (an's Kreuz) razpeti (-pnem); razpenjati.

anheim *adv.* domú, domóv; — fallen pripasti (-padem); *impf.* pripadati; — geben prepustiti; *impf.* prepuščati; — stellen dati (dam) v preudarek, pustiti na izvoljo; *impf.* dajati v premislek, puščati na voljo.

anheißig sich — mačen zavezati (-vežem) se, obljubiti, obetati, obreči (-rečem) se, na svojo vest (skrb) —, nase vzeti (vzamem). [kaj.]

anher sem, le-sem, les, sem-le, sem-

anheben ščuvati, dražiti, šuntati, hujskati, podpihovati; naščuvati, podražiti, našuntati, podšuntati.

Anhöhe *f.* višava, višina, brdo, rebër (-i), brežina; holmeč, griček, vrh.

anhören slušati, poslušati.

animalisch živalski.

animieren izpodbuditi, navdušiti, osrečiti; *impf.* izpodbujati, navduševati, osrčevati.

Anis *m.* (*gen.* Anisē) janež (sladki).

Anisöl *n.* janževo olje, janževčec.

anjochen v jarēm vkleniti, ujarmiti; *impf.* v jarēm vklepati (-klepam und -klepljem).

ankämpfen boriti se, bojevati se, upirati se (proti čemu).

Ankauf *m.* kup, nakup, nakupovanje.

ankaufen kupiti, nakupiti, pokupiti; *impf.* kupovati, nakupovati, kupávati, nakupávati.

ankeilen s klinom pritrditi, zagvoz-diti; *impf.* s klinom pritrdjevati.

ankennen poznati, videti (kaj na kom).

Anker *m.* (Schiffs-) sidro, maček; (an Ufern) zapinjača; (bei Magneten) kotvica; vor — legen spustiti sidro, usidrati se; die — lichten sidro vzdigniti.

ankern sidro spustiti, mačka —, sidro vreči (vržem), — zasaditi; *impf.* sidro spuščati, — metati (mečem), — zasajati.

Ankerplatz *m.* sidrišče.

Ankerschmied *m.* sidrar. [priklepati.

anketten prikleniti, prikovati; *impf.*

ankneuchen *intr.* prisopihati, prihri-pati (-hripljem).

anknetten prilepiti, priklejiti; (im Feuer) privariti.

Anklage *f.* tožba, zatožba; Anklage-tožni, zatožni.

anklagen tožiti, zatožiti; sich — ob-tožiti se; *impf.* obtoževati se.

Ankläger *m.* tožnik, tožitelj; — *in f.* tožnica, zatožnica.

Anklagestand *m.* zatožni stan, toženost; in — sein tožen biti (sem); in — ver-seßen pod zatožbo dejati (denem).

anklammern prikleniti, pribiti (-bi-jem); *impf.* priklepati, pribijati; sich — oprijeti (-primem) se, okdeniti se; *impf.* oprijemati (-jemljem) se, oklepati se.

Anfang *m.* soglas, soglasje; — finden dopasti (-padem), všeč biti (sem), go-diti, ugajati, dopadati; prikupiti se.

ankleben *tr.* prilepiti; *intr.* prilepiti se, prijeti (primem) se; prijemati (-jemljem) se, držati (-im) se.

Anklebfel *n.* prilepek.

ankleiden obleči (-lečem), napraviti; *impf.* oblačiti, napravljati.

anklingeln pozvoniti, pozvončkati, pozvonkljati.

anklopfen trkati; potrkati.

Anklopfer *m.* trkač, trkalo.

anknüpfen privezati (-vežem); *impf.* privezovati; ein Gespräch — (govor) napeljati, (besedo) povzeti (-vzamem).

ankommen priti (pridem), doiti (dojdem); *impf.* prihajati, dohajati; fahrend — pripeljati (-peljem) se; reitend — prijezditi; fliegend — prileteti; schwim-mend — priplavati; fiegend — pripeti (-pojem); pfeifend — prižvižgati; tan-zend — priplesati (-plešem); laufend — prismejati (-smejem, -smejim) se; im vollen Athem — prisopsti (-sopem), prisopihati; laufend — priteči (-tečem), pridirjati; hüpfend — priskakljati; jubelnd — privriskati; fluchend — pri-kleti (-kolnem); weinend — prijokati (-jočem) u. s. w. durch Zusammenfügung mit pri; übel — stakniti jo, skupiti jo; es kommt mich die Luft an želja me obhaja, mika me; es kommt mich der Schlaf an spanče me grudi, dremlje se mi; es kommt mir schwer an težko mi je, težko mi dá (dane); auf dich kommt es an na tebi je, v tvoji reci je, od tvoje volje je odvisno; es kommt viel an mnogo je na tem, dosti zaleže.

Ankümmling *m.* prišlec, prihodnik.

ankriecheln načečkati.

ankrümmlen kriviti; nakriviti, nagniti.

ankündigen napovedati (-vem), na-znanje dati (dam), oznaniti, oglasiti; *impf.* napovedovati, na znanje dajati, oznanjati, oznanovati, oglašati.

Ankündiger *m.* napovedovalec, oglas-nik, oznanovalec.

Ankündigung *f.* napoved (-i), oglas, oznanilo, razglas, naznanilo.

Ankunft *f.* prihod, dohod.

anlächeln nasmejati (-smejem, -smej-im) se, nasmehljati se, namuzniti se (komu); *impf.* smehljati se.

Anlage *f.* (erster Entwurf) osnova, obris, načrt, črtož; (Beilage) doklada, priloga, dodatek; (Fähigkeit) sposobnost, nadarjenost, zmožnost, talent, dar, pripravnost; von guten — n bistre glave, nadarjen; (Anpflanzung) zasad, nasad, vrtna naprava; (Werk) naprava; (Capital) glavnica; (zur Krankheit) naklonjenost, nagnenost.

anlanden priti (pridem) h kraju, pristati (-stanem).

anlangen priti (pridem), dospeti; was mich anlangt kar mene tiče, zadeva.

anlangend *adv.* gledé na to.

Anlass *m.* (pl. die Anlässe) začetek, vzrok, nagibljaj; prilika, povod, pri-ložnost.

anlassen pustiti; *impf.* puščati (kaj na čem); Wasser — napustiti (vode), natočiti, napolniti (z vodo); sich gut — na dobro obračati se, dobro kazati (kažem), mnogo obetati.

anläslich *adv.* o priliki, povodom.

Anlauf *m.* zalet, zagon; — nehmen zaleteti se, zagnati (-ženem) se, za-kaditi se; (des Feindes) naskok, naval, napad; (des Wassers) nastop, pritok; der Anlauf von Weibern ist groß berači so pritegnili, — privreli, — zelo pri-tiskajo, — silo delajo.

anlaufen zaleteti se, zagnati (-ženem) se; *impf.* zaletavati se, zaganjati se; (vom Wasser) rasti, naraščati, kipeti, natekati se; (anschwellen) oteči (-tečem), zateči, zabuhniti; *impf.* otekati; (eine Summe) narasti, nabrati (-berem) se; übel — skupiti jo, naleteti; (an die Wand) prileteti, naleteti na, butniti, telebniti, udariti se ob; (vom Schimmel) plesniti (plésnjem); splēs-neti, oprhniti; (vom Rost) rüjaveti. — *Hand anlauf*

Anlauf *m.* začetek besede. *norddeutsch*

anläuten pozvoniti; *impf.* pozvanjati.

anlegen naložiti, priložiti, dostaviti, deti (denem); *impf.* nalagati, prikla-dati, pristavljati, devati; (die Leiter an die Wand) prisloniti, pristaviti; *impf.* prislanjati, pristavljati; (das Gewehr) nastaviti, nameriti, pomeriti; (dem

Haße e. Reif (obroč) nabiti (-bijem); **Feuer** — zažgati (-žgem); *impf.* zažgati; **die Kleidung** — obleči (oblečem) se; *impf.* oblačiti se; **die Schuhe** — obuti (obujem) se; *impf.* obuvati se; **andere Kleider, Schuhe** — preobleči se, preobuti se; *impf.* preoblačiti se, preobuvati se; (**gründen**) vpeljati (vpe-ljem), ustanoviti, napraviti, osnovati (-snujem); *impf.* ustanovljati, napravljati; (**Geld**) naložiti; *impf.* nalagati; (**Garten**) zasaditi; *impf.* zasajati; (**den Bersämluß**) pod pečat dejati (denem), zapečatiti; *impf.* pod pečat devati, pečatiti; **Reffen** — ukleniti; *impf.* uklepiti (-klepam, -klepljem); **Jaun** — brzdati; **Jaun** — graditi; zagradiati.

Anlehen n. posojilo, zajem.

Anlehne f. naslonilo, naslanjalo.

anlehnen nasloniti, prisloniti, pripreti; *impf.* na-, prislanjati, pripirati; **ſich** — opreti se, nasloniti se.

anleimen priklejiti, pilepiti.

anleiten voditi, napeljavati, ravnati, podučevati, navajati; **napeljati**, **napotiti**, **podučiti**, **nasvetovati**.

Anleiter m. napeljevalec, vodnik.

Anleitung f. vodilo, navod, napeljava, napeljevanje, poduk.

anliegen prileči (-ležem) se; *impf.* prilegati se; **tiſchen** (-im) se, naslanjati se (na kaj).

Anliegen n. skrb, želja, prošnja.

anliegend priložen, pridejan, priležen; (**nachbarlich**) sosedn, bližnji; (**von Klei-bern**) tesn, napet, priležno ukrojen.

anlocken vabiti, mikati (mičem); **pri-vabiti**, **zvabiti**.

anlockend vabljiv, mikaln, mičen, mamljiv.

Anlockung f. vabljenje, vabilo.

anlöthen privariti.

anlügen lagati (lažem), lagati se (komu); **nalagati** (koga), **zlagati** se (komu).

anmachen napraviti, narediti; *impf.* napravljati, narejati; (**an etw. befestigen**) pritrđiti, privezati (-vezem), pripeti (-pnem), **pribiti** (-bijem); *impf.* pritrjevati, privezovati, pripenjati, pribijati; **ein Feuer** — netiti, kuriti; **za-netiti**, **ukresati** (-kresem), **zakuriti**.

Anmarsch m. prihod.

anmarschieren prihajati, dohajati, približevati se; *pf.* priti (pridem).

annahen ſich lastiti si, svojiti si, se-gati (po čem); **prisojiti** si, prilastiti si, polastiti se (česa); **prisvajati** si, **prilastovati** si; (**ſich getrauen**) **podstopiti** se, **drzniti** se, **predrzniti** se.

annahend prevzetn, držen, predržen, brezobzirn, ohol, ošabn.

Annahung f. drznost, predrznost, prevzetnost, brezobzirnost, oholost, ošabnost. [vati.

annauern prizidati; *impf.* prizido-
annelden napovedati (-vem), oglasiti, zglasiti, naznaniti, javiti; *impf.* napovedovati, oglašati, zglasati, naznanjati, javljati. [valce.

Annelder m. napovednik, napovedo-

Anneldung f. napoved (-i), oglasilo, zglasilo; **Anneldung** zglasilni, napovedni.

annelken namolžti (-molzem).

Annerebuch n. vpisna knjiga, beležna knjiga, vpisnik, zapisnik.

annerken (aufzeichnen) zapisati (-pišem), zaznamenati, zabeležiti; *impf.* zapisovati, zaznamenavati; (**zu einer Schrift**) opomniti, pristaviti opombo; (**anfennen**) opaziti, poznati (-znam); **man kennt ihn den Frembling an** pozna se mu, da je inostranec; **takoj opazimo**, da je tujec.

Annerrkung f. opomnja, opomba, opazka.

Annerrkungszeichen n. opominjaj.

annessen primeriti, pomeriti; *impf.* pri-, pomerjati; (**voll**) nameriti.

Annuth f. milina, milota, ljubkost, prijetnost, prisrčnost; **krasota**, **lepota**. **annuthig** mil, ljubek, prijetn, prisrčen; **krasn**, **lep**.

annageln pribiti (-bijem); *impf.* pribijati.

annagen nagrizti, nagrizzniti, ogrizti, oglodati (-glodam u. -glojem), oškrbljati, obrebati.

annahen prisiti (-šijem); *impf.* prišivati.

annahern ſich bližati se, primikati se, prihajati, približevati se; **približati** se, **primakniti** se, **priti** (pridem), **pristopiti**.

annähernd približnji; *adv.* (annäherungsweise) blizu, okoli, po priliki, blizoma, primeroma.

Annäherung *f.* približevanje, prihod.
Annahme *f.* vzetje, sprejetje, sprejem; (Hypothese) domnevč.

Annalen *pl.* letopisi *pl.*
Annalist *m.* letopisec. [prisvojiti.
annectieren privezati (-vežem), spojiti;
annehmbar sprejemén, sprejemljiv; prijetén, ugodén, prikladen.

Annehmbarkeit *f.* sprejemljivost; prijetnost, ugodnost.

annehmen vzeti (vzamem), sprejeti (sprejemem), prevzeti, prejeti; *impf.* jemati (jemljem), sprejemati; an Kindesstatt — za svojega vzeti, posiniti; za svojo vzeti, pohčeriti; (etw. als wahr) — imeti (imam) za resnico, smatrati za istino; misliti si, postaviti; V. nehmen wir an mislimo si, vzemimo, postavimo, recimo u. s. v.; es wird allgemein angenommen sploh velja za resnico, sploh mislijo; (sich angewöhnen) privaditi se; sich jemandes — skrb za koga nase vzeti, vzeti koga v svojo skrb, poskrbeti zanj; *impf.* jemati koga v svojo skrb, skrbeti zanj; (verteidigen) potegniti se za koga, pognati (-ženem) se, postaviti se zanj; *impf.* potegovati se, poganjati se (za koga), zagovarjati ga.

Annemer *m.* prejemnik.
annehmlich všeč, všečen, poveljen, ugodén, prijetén, mil.

Annemlichkeit *f.* ugodnost, prijetnost.
Annexion *f.* pridruženje, prispojitev.
anno leta (*gen.*), v letu. [sko.

Annonce *f.* oglas, oznanilo (novinar-
Announcementgeschäft *n.* posel z novinarskimi oglasi; anončni urad.

annoncieren (v novinah) oznaniti, (po novinah) razglasiti.

annullieren uničiti, razveljaviti, ovreči (-vrčem); *impf.* uničevati, ométati; (den Kauf, Vertrag) po-, razdreti (-derem); *impf.* po-, razdirati.

anomal nepravilén.

Anomalie *f.* nepravilnost. [iménén.

anonym brez imena, brezimén, brez-

anonymus *m.* (pisatelj) brez imena, neimenovan —, neznan (pisatelj), breziménski.

anordnen urediti, dejati (denem) v red, razvrstiti, uravnati; *impf.* urejati, v red devati (devljem), uravnavati; (befehlen) ukazati (-kažem), zapovedati (-vem), veleti; *impf.* ukazovati, zapovedovati, veleovati.

Anordner *m.* uredovalč, urednik.

Anordnung *f.* uredba, uredovanje, uravnavava, razvrstitév, ustanovilo, določba; (Befehl) povelje, ukaz, zapoved (-i).

anorganisch neorganski, neorganičen.
anpaken zgrabiti, popasti (-padem), prijeti (primem), lotiti se.

anpassen *tr.* primeriti, uravnati, pristrojiti, prikrojiti; *impf.* primerjati, uravnavati; *intr.* priléči (-ležem) se, podati (-dam) se; *impf.* prilegati se, podajati se.

anpassen priléžen, primerén, pristojén, priličen.

anpflanzen na-, ob-, zasaditi; *impf.* na-, ob-, zasajati; sich — naseliti se.

Anpflanzung *f.* nasad, zasad.

anpochen trkati; potrkati. [sko.

Anprall *m.* nalet, udar, pritisk, na-anprallen udariti, tréčiti, naleteti, treščiti, zaleteti se, zagnati (-ženem) se; *impf.* udarjati, zaletavati se, zaganjati se.

anpreisen hvaliti, slaviti, poveličevati, hvalisati; pohvaliti, poveličati.

Anpreisung *f.* hvala, pohvala, poveličevanje.

anpressen pritisniti; *impf.* pritiskati.

anprobieren poskusiti, pomeriti; *impf.* poskušati, primerjati.

anpuhen nališpati, nagizdati.

anrainen mejiti, držati (-im) se.

Anrainer *m.* mejaš, sosed.

anranken sich oviti (-vijem) se, omotati se, oprijeti (-primem) se; *impf.* ovijati se, oprijemati (-jemljem) se.

anrathen nasvetovati.

anrändern kaditi; o-, po-, prekaditi.

anrechnen prišteti (-štejem), pripisati (-pišem); *impf.* prištovati, pripisovati; (einrechnen) všteti, v račun postaviti, vračunati; *impf.* vštevati, v račun staviti.

Anrechnung *f.* vštevanje, vštetév, vráčunanje.

*ausgegeben, erhalten
W. Müller*

Anrecht *n.* pravica (do česa).

Anrede *f.* ogovor, nagovor.

anreden ogovoriti, nagovoriti; *impf.* o-, nagovarjati.

anregen sprožiti, obuditi, vzbuditi, napeljati, izpodbosti (-bodem), opomniti; *impf.* vzbujati, napeljevati, izpodbadati, opominjati.

anregend budilén, spodbadljiv.

Anregung *f.* pobuda, izpodbudék, opominjanje.

anreihen vrstiti, nizati (nižem), zvrstiti, urediti, nanizati, nabrati (-berem); *sich* — uvrstiti se, v vrsto stopiti, pridružiti se. [nakrhniti.

anreihen natrgati, načeti (-énem),

anreihen drážiti, šuntati, izpodbadati, izpodbujati, podpihovati, ščuvati; podrážiti, našuntati, izpodbuditi, naščuvati.

Anreizer *m.* dražiléc.

Anreizung *f.* podpihovanje, ščuvanje, šuntanje, zdražba.

anreuen *intr.* pridreti (-derem) na kaj, zaleteti (-im) se, butiti, telebniti; *impf.* zaletavati se, butati, telebati; *er wird* — naletel bode, opekel se bode, nasadil se bode; *tr.* jemanden — zaleteti se, zagnati (-ženem) se v koga; *impf.* zaletavati se, zaganjati se v koga, zadevati se óbenj.

anrichten napraviti, storiti, narediti, učiniti, osnovati, zgotoviti; *impf.* napravljati, narejati, zgotavljati; Schaden — storiti —, prizadeti (-denem) škodo, škodovati; *impf.* škodo delati, — prizadevati; (den Tisch —) pogrnuti; *impf.* pogrinjati.

anröhen prasniti, oprasniti, naškrniti.

anrollen privaliti se, pritočiti se, pritrkljati se. [glasu, razvpit.

anrühig sumén, sumljiv, na slabem

anrücken *tr.* primakniti, približati;

impf. primikati (-mikam u. -mičem), približevati; *intr.* priti (pridem), približati se, primakniti se; *impf.* prihajati, približevati se, bližati se, primikati se.

Anruf *m.* klic, klicanje, poziv, zaziv.

anrufen klicati (kličem), zvati (zovem); poklicati, pozvati; (flehen) moliti, prositi.

Anrufung *f.* klicanje, zazivanje; prošnja.

anrühmen hvaliti; pohvaliti.

anrühren dotakniti, pritakniti se, potipati (-tipljem), pošlatati, zadeti (-denem) se česa; *impf.* tipati, slatati, dotikati se, zadevati se (česa).

Ansaat *f.* setév, nasetév.

ansäen nasejati (-sejem), po-, ob-, zasejati.

Ansage *f.* napoved (-i), naznanilo, sporočilo, oglas.

ansagen napovedati (-vem), sporočiti, naznaniti, oglasiti; *impf.* napovedovati, sporočati, naznanjati, oglašati; *sag an* povej! reci!

ansammeln nabrati (-berem), zbrati, skupiti; *impf.* nabirati, skupljati.

Ansammlung *f.* nabira, nabór.

ansässig naseljen, nastanjen; *sich* — machen naseliti se, nastaniti se.

Ansässigkeit *f.* nastanjenost, naselitév, domovanje, nastanitév. *Siv +*

Ansatz *m.* (Anlauf) zalet, napad, naskok; (ein. Rechnung) postavék, stavék; (bei Blasinstrumenten) nastavék, tuléc; (zum Wachsen) zarodék, zacimék; (angelegtes Stück) pristavék, dostavék, nada, nastavék; (zum Drechsel) násad; (der Bodenanatz) usedlina, uleglina, gošča; (Angeschwemmtes) naplavina, plavje; (— vom Schimmel) oprh; (natürl. Anlage, Empfänglichkeit) nagnenje, navzetnost; (— beim Geschlecht) napéra.

Ansaßrohr *n.* tuléc, ustnik.

ansaufen *sich* napiti (-pijem) se, preopiti se, upijaniti se; nalokati se, nalémpati se.

anschaben strgati (stržem); nastrgati.

anschaffen (bestellen) oskrbeti (-im), omisliti, napraviti, nabaviti si, naročiti; *impf.* oskrbljevati, omisljati si, napravljati, nabavljati si, naročati; (befehlen) ukazati (-kažem), reči (rečem), veleti (-im); *impf.* ukazovati, veleovati.

Anschaffung *f.* naprava, nabava; naročilo. [grniti, nagrabiti.

anscharren nagrebsti (-grebem), **anschauen** gledati, ogledovati, ozirati se; *pf.* pogledati, ozreti se.

Anschauen *n.* (Anschauung *f.*) gledanje, pogled.

*Anrufung
nativ kunc*

*+ Anrufung ist
Kochim i von Kunc.*

anšaulič vidljiv, očitén, nazorén, očividén, razumljiv, jasén.

Anšauličkeit *f.* vidljivost, nazornost; (in der Erklärung) jasnost, razumljivost.

Anšauung *f.* nazor, misel (-i); Anšauungē- nazorni.

Anšhein *m.* videz, podoba, dozdevék; eš hat den — videti je, kaže se, dozdeva se, podoba je; dem — e nach kakor je podoba, kakor je videti, kakor se kaže; sich den — geben delati se, kakor da . . . , na videz kaj storiti.

anšheinend dozdevén, navidezén, na oko, na videz.

anšhiden sich napraviti se; *impf.* napravljati se, ravnati se.

anšhiesen nastreliti, obstreliti.

anšhiffen pripeljati se v ladji, pripluti (-plovem), prijadrati, priplavati, pribroditi.

anšhitten okomatati, (konja) napraviti; *impf.* komatati, (konja) napravljati; (die Döhsen) vkleniti, ujarmiti; *impf.* vklepati, jarmiti.

Anšhlag *m.* udar, udaréc; (Entwurf) osnova, načrt; (Gedante) naklep, namera, namislék; (berechnende Schätzung) preudarék, cenitév, račun, proračun; (in der Rühle) treslica; in — bringen vžetiti (-štejem); *impf.* vžetavati; Anšhläge šchnieden naklepati, naklepe snovati, nameravati. *V. öf. w. l. —*

anšhlagen *tr.* udariti, trčiti; *impf.* trkati, tolči (tolčém), biti (bijém), nabijati, udarjati; (die Glöden) pritrkovati, plat zvona biti, trijančiti, nabivati; (daš Gewehr) nameriti, na muho dejati (denem); (Feuer) kresati (krešém); ukresati; (taŕieren) ceniti, kup postaviti; zu hoch — preceniti, previsoko kup (ceno) postaviti; (etw. irgendwo —) nabiti, pribiti, obesiti; (mit weisläufigen Stichen ansetzen) pripeti (-pnem), naudariti; *intr.* tekniti, prileči (-ležém) se, zaleči; *impf.* prilegati se, ugajati, prijati; (vom Kunde) zalajati; sich — udariti se, potolči se.

Anšhlagzettel *m.* oglas, nabito oznanilo.

anšhlömmen nablattiti, zablattiti.

anšhleppen navleči (-vlečém), privleči, navlačiti.

anšhließen prikleniti, prikovati (-kujem); *impf.* priklepiti; (beilegen) priložiti, pridejati (-denem); *impf.* prilagati; sich — pridružiti se, pristopiti, prijeti (primem) se koga, skleniti se s kom; *impf.* družiti se, pajdašiti se.

Anšchluss *m.* priklep, priklopanje; (Verbindung) pridruženje, zveza, sklep; (Beischluss, Beilage) priloga, doklada.

anšhmieden prikovati (-kujem), privariti.

anšhmiegen sich pritisniti se, oprijeti (-primem) se, stisniti se (h komu); *impf.* pri-, stiskati se (h komu), oprijemati (-jemljém) se (koga).

anšhmiere mazati (mažém); namazati; (betrügen) ukaniti, preváriti, oplahtati, opehariti, opaliti.

anšhmunzen muzati se; namuzniti se (komu).

anšhmuhen ogrđiti, onečediti, onesnažiti, povaljati, po-, u-, zamazati (-mažém).

anšhnullen pripeti (-pnem), prikopčati; *impf.* pripenjati.

anšhneiden narezati (-režém), nakrojiti; (einschneiden) zarezati; *impf.* narezovati; (mit der Schere) nastriči (-strižém); (angünzen) načeti (-čném); *impf.* načenjati.

Anšhnitt *m.* na-, zarez; (daš Angechnittene) načetéč, narezék, krajéc, krajécék, okrajék.

anšhnheln rezljati, narezljati.

anšhüpfen zajeti (zajnem), načrepiti, pozajeti.

anšhuppen gnesti (gnetem), gatiti, basati (bašem); nagnesti, nagatiti, zabasati.

Anšhuppung *f.* zágata, zaprtje.

anšhrauben naviti (-vijém), priviti, z vijakom pritrđiti, — pričvrstiti.

anšhreiben napisati (-pišém), zapisati; (voll —) popisati; *impf.* na-, za-, popisovati.

anšhreiben zakričati (-im), zavpiti (-vpijém), zadreti (-derem) se, obregniti se, revsniti (nad kom).

anšschuldigen dolžiti, kriviti; obdolžiti, okriviti. [tév.]

Anšschuldigung *f.* obdolženje, obdolžianšhüren podnetiti, podžgati.

Anschuß *m.* nastrel, prvi strel.
anschütten naliti (-lijem), natočiti;
impf. nalivati, pritakati; (*m.* Trodenem)
 nasuti (-sujem u. -spem), nagrebsti
 (-grobem); *impf.* nasipati (-sipljem),
 nagrebati; (*begießen*) obiliti; *impf.* ob-
 livati.

anschwängern napolniti, naploditi;
 (*chem.*) nasiti, napojiti.

anschwürzen o-, počrniti; *impf.* črniti,
 obrirati, opravlјjati. [*kaj*].

anschwohen načenečati, natveziti (komu)
anschweif *m.* snutek, osnutek, osnova.
anschweifen snovati (snujem); o-, na-
 snovati.

Anschweifrahmen *m.* snovače *pl.*

Anschweifspule *f.* snovalnica.

anschweifen privariti; (*b. d.* Jägern)
 nastreliti, raniti.

anschwellen *tr.* napeti (-pnem), napih-
 niti; *impf.* napenjati, napihovati; *intr.*
 oteči, napeti se, zabuhniti, zabrekniti;
impf. napenjati se, otekati; (*v.* Wasser)
 rasti, naraščati, kipeti.

Anschwellung *f.* otok, otekline, zabuh-
 lina; (*des* Flusses) natok, velika voda.

anschwemmen naplaviti, nanesti, na-
 nositi; *impf.* nanašati.

Anschwemmung *f.* naplávina, plavje,
 prod, nasipina.

ansehen pogledati, ozreti se (na kaj),
 ogledati; *impf.* gledati, ogledovati, ozi-
 rati se; (*anfennen*) poznati (-znam),
 videti, brati (berem); (*für* etwas —)
 imeti (imam), šteti (štejem), čislati,
 smatrati.

Ansehen *n.* pogled, gledanje, ozir,
 videž; (*Aufsein*) videz, dem — nach
 po videzu, na videz, kakor se kaže,
 kakor je videti; (*Autorität*) ime, veljava,
 uglednost, čast, znamenitost, dostoj-
 nost, spoštovanje, dostojanstvo, odlič-
 nost, čislčnost; *in* — stehen v čislkih
 biti (sem), sloveti, mnogo velјjati, spo-
 štovan biti; (*Gestalt*) podoba, postava,
 zunanost; (*dem* — nach) po obrazu.

ansehnlich velјjavěn, imenitěn, zna-
 menit, čislčan.

Ansehung *f.* *s.* Ansehen; *in* — dessen
 gledé na to, kar se tega tiče, zastran
 tega.

ansengen osmoditi, opaliti.

ansetzen nastaviti; *impf.* nastavlјjati;
 (*hinzu-*) pristaviti, prisloniti; *impf.*
 pristavlјjati, prislanjati; (*die* Flinte)
 na-, pomeriti; *impf.* na-, pomerјjati;
 (*bestimmen* *z.* *B.* *den* Tag) ustanoviti,
 določiti; *impf.* ustanavlјjati, določevati;
 (*Bäume*) na-, zasaditi; *impf.* na-, za-
 sajati, saditi; (*Blätter, Blüten, Knospen,*
Früchte) od-, pognati (-ženem); *impf.*
 od-, poganјjati (popke, brst); (*beim*
Geflecht) napériti; (*Anlauf* nehmen) za-
 leteti se, poskusiti, zapotéči se, zadržiti
 se; (*übertvorthellen*) posaditi (koga na
 led), opehariti; *sich* — naseliti se, na-
 staniti se; *impf.* naseljevati se; (*vom*
Staub) priјjeti (primem) se; *impf.* pri-
 jemati (-jemlјem) se.

Ansiht *f.* pogled; (*Reinung*) misel
 (-i), mnenje. [*zapaziti*].

ansichtig werden ugledati, zagledati,
Ansiedelei *f.* naselbina, naselitév;
 selo, selišče.

ansiedeln naseliti, nastaniti; *impf.*
 naseljevati.

Ansiidler *m.* naselnik, naseljenec, pri-
 seljenec; — *in* *f.* naselnica, naseljenka.

ansinnen misliti (o kom kaj), pričá-
 kovati (od koga kaj), zaprositi.

anspannen vpreči (vprežem), napreči;
impf. vpregati, napregati; (*stramm*)
 napeti (-pnem), nategniti; *impf.* na-
 penјjati, nategovati.

anspeien plјuniti (na koga); *impf.*
 plјuvati, zaplјuvati.

anspielen začeti (-čnem) igro; (*am*
Instrum.) zaigrati, zagosti (-godem);
 auf etwas — meriti, cikati, nacikovati
 (na kaj).

Anspielung *f.* cikanje, rahla omemba.
anspießen nabosti (-bodem), nasaditi
 (na), natakniti; *impf.* nabadati, na-
 tikati.

anspinnen napresti (-predem); (*hinzu*)
 pripresti; (*anzettehn*) naplesti (-pletem),
 nasnovati (-snujem).

anspornen izpodbosti (-bodem), po-
 gnati (-ženem), povzbuditi, podkuriti;
impf. izpodbadati, povzbujati, pod-
 žigati.

Anspornung *f.* izpodbadanje, pobuda,
 povzbujá, priganjanje.

Ansprache *f.* nagovor, ogovor.

ansprechen na-, ogovoriti; *impf.* na-, ogovarjati; (bitten) prositi; za-, poprositi; (in Anspruch nehmen) svojiti si, lastiti si; prisvajati si, lastiti se (česa); (gefallen) dopasti (-padem); *impf.* dopadati, ugrajati, zanimati.

ansprechend mil, ljub, prijeten, zanimiv, ugoden.

ansprechen nabrizgati, poškopiti.

Anspruch *m.* pravica (do česa), terjatev, zahteva; — machen *f.* ansprechen.

anspruchlos ponižen, zmérén, skromen. [držén.

anspruchsvoll prevzetén, oblastén, pre-anspülen naplaviti, nanositi; *impf.* naplavljati, nanasati.

anspielen *f.* anspornen.

Anstalt *f.* priprava; (Regel) naredba; (Institut) zavod, naprava.

Anstand *m.* (Bögerung) čakanje, odlašanje, odlog, pomuda, oprezovanje; (Hindernis) ovira, zadržék; (Würde) dostojnost, spodobnost; (bei Sägern) stan, zaseda, preža; ohne — brez pomiselka, takoj, nemudoma; mit — dostojno, spodobno *adv.*

ansündig dostojén, spodobén; (entsprechend) po volji, všeč, ugodén. [nost.

Ansündigkeit *f.* dostojnost, spodob-anspruchslos *adv.* brez pomiselka, brez zadržka.

ansarren strmeti, strmo gledati; *fig.* zavzeti (-vzajem) se, čuditi se.

anstatt *praep.* namesto; *coni.* ne da — ampak, ne da — še.

ansuchen prašiti; na-, o-, zaprašiti.

ansuchen ostrmeti, začuditi se, zavzeti (-vzajem) se; *impf.* strmeti, čuditi se, obćudovati.

ansuchen na-, zabosti (-bodem); *impf.* na-, zabadati.

ansuchen natakiniti, nasaditi; *impf.* natikati, nasajati; (von Krankheiten) ekužiti, otrovati (otrujem), (bolezni) zatrositi, — zanesti; angestedt werden (bolezni) nalezti; (ein Haus) zažgati, (ogenj) zatrositi.

ansuchend otrovén, kužen, nalezljiv.

Ansuehung *f.* okuženje.

Ansuehungstoff *m.* otrovilo, skrnina.

ansuchen stati (stojim); (wohl-) pri-
leci (-ležem) se, podati (-dam) se;

impf. prilagati se, podajati se, prav biti (sem); (behalten) všeč biti (sem), po volji biti, po godu biti; (— lassen) odlagati, odlašati, odkladati, oprezovati; *pf.* odložiti, počakati; es wird nicht lange — ne bode dolgo trajalo.

anstreigen dvigati se, vzdigovati se, navkreber popenjati se, vzbrdo višati se.

anstreuen postaviti; *impf.* postavljati;

(anstreuen) napeljati, nagovoriti, pod-
pibati; *impf.* napeljevati, nagovarjati,
podpihovati; (ihun) storiti, narediti,
učiniti, napraviti; *impf.* delati, nare-
jati; Betrachtungen — premisljevati,
preudarjati, pretehtovati; einen Ver-
such — poskus napraviti, poskusiti;

impf. poskušati; im Dienst — nastavi-
viti, namestiti, v službo postaviti,
službo dati (dam), — podeliti; ange-
stellt werden službo dobiti; ange stellt
sein nastavljen biti (sem), v službi biti,
službo imeti (imam); sich — delati se,
vesti (vedem) se, hliniti se, kazati
(kažem) se.

anstellen spretén, ročen, pripráven.

Anstellung *f.* nastavljenje, namesće-
nje, služba.

Anstellungsge such *n.* prošnja za službo.

anstellungslos brez službe.

anstellen napraviti, nasnovati (-snu-
jem), naplesti (-pletém); *impf.* naprav-
ljati, snovati, napletati; (einen zu etw.)
šuntati, ščuvati, nagovarjati, podpih-
vati; na-, podšuntati, naščuvati, pod-
kuriti.

Anstifter *m.* po-, začetnik, nasnova-
telj, provzročitelj; podpihovaléc, sveto-
valéc, šuntar.

ansimmen ubrati (-berem) jo, zakro-
žiti, zagósti (-godem); ein Lied — za-
peti (-pojem). [kati, naphati.

anslopfen natlačiti, nažokati, natr-
Anstoß *m.* zadetje, udar, spotiklje; (im Reden) jecljanje; (Hindernis) za-
preka, zadeva, zadržék; (Argernis)
pohujšanje, sóblazén (-i), pohujševa-
nje; — geben pohujšati; *impf.* pohuj-
ševati; — nehmen pohujšati se, spo-
takniti se; *impf.* pohujševati se, spo-
tikati se; hudovati se, grajati.

anslopfen tréti, suniti, dregniti; *impf.*
trkati, suvati, dregati; (entennen) za-

deti (-denem ob kaj), zaleteti se, te-
lebniti; *impf.* zadevati, zaletavati se,
telebati; (mit der Zunge) spotikati se,
jecljati, žuznjati, zapletati se (z je-
zikom); (angrenzen) tikati se, mejiti,
držati (-im) se, biti (sem) tik česa.

anstoßend tik ležeč, tikajoč se, držeč
se, bližnji, sosednji. [spodoben.

anstößig spotikljiv, pohujsljiv, ne-
anstößigkeit *f.* spotikljivost, pohujš-
ljivost, nespodobnost.

anstreben poganjati se, gnati (ženem)
se (za čim), prizadevati si, doseči sku-
šati, posezati (za čim), truditi se, na-
penjati se; (wider etwas) upreti se;
impf. upirati se (proti čemu, zoper kaj).

anstreichen na-, pomazati (-mazem);
(mit Farbe) pobarvati; (mit Kalk) be-
liti, pobeliti; (mit Bleistift) podčrtati.

Anstreicher *m.* mazač, barvar.

anstreifen *tr.* oplaziti; (Saub) smu-
kati, česuljati; nasmukati; *intr.* do-
takniti se, zadeti (-denem) se; *impf.*
dotikati se, zadevati se.

anstrengen napeti (-nem), nategniti;
impf. napanjati, nategovati; (z Arbeit)
pri-, naganjati, siliti (k čemu); (den
Kopf) ubijati si, beliti si, lomiti si
(glavo); (zu jehr) pretegniti, presiliti;
einen Proceß — pravdo začeti (-čnem),
tožbo gnati (ženem); sich — truditi se,
upirati se, gnati (ženem) se, vbadati
se, napanjati se, siliti se, žiliti se.

anstrengend težek, težaven, trudapoln.
Anstrengung *f.* trud, prizadeva, pri-
zadevanje, napor, napanjanje.

anstreuen nasuti (-spem), natrositi;
impf. nasipati (-sipljem).

Anstrich *m.* namazanje, lik; (Schminke)
lepilo, šarilo; (Anstreich) videz, po-
doba, zunanost. [pripletati.

anstricken priplesti (-pletjem); *impf.*

anstücken dostaviti, prikupati, pri-
šiti (-šijem); *impf.* dostavljati.

anstürmen navaliti, naskočiti, na-
pasti (-padem), prihrumeti (-im), pri-
vreti, privršeti, udariti (na koga).

Ansturm *m.* pritisk, naval, naskok.

anstürzen zagnati (-ženem) se, za-
leteti (-im) se; *impf.* zaganjati se, za-
letavati se. [njo vložiti.

ansuchen prositi; za-, poprositi; proš-

Ansuchen *n.* prošnja.

ansummen pribrenčati (-im); sich —
nabrati (-berem) se, namnožiti se.

Antagonismus *m.* protivnost, naspro-
tovanje, tekmovanje.

Antagonist *m.* protivnik, nasprotnik,
zopernik, tekmeč.

antasten potipati (-tipljem), pošlatati,
dotakniti se; *impf.* tipati, šlatati, do-
tikati se; (die Ehre) škodovati po-
štenju, dotakniti se poštenja.

Antecedens *n.* (*pl.* die Antecedentien)
predidoče, prednji stavek.

antediluvianisch predpotopn.

Antheil *m.* del, delež; — haben delež-
nik —, deležen biti (sem); — nehmen
udeležiti se; *impf.* udeleževati se.

antheilmäßig *adv.* po deležu.

Antheilnehmer *m.* deležnik; — in *f.*
deležnica.

Antheilrecht *n.* deležna pravica.

Anthera *f.* prašnica.

Anthologie *f.* cvetnik, anthologija.

Anthropologie *f.* človekoslovje, anthro-
pologija.

Anthropophag *m.* ljudožer, pesoglavčec.

anthon (Reid) obleči (-čnem); *impf.*
oblačiti; (Schuhe) obuti (obujem); *impf.*
obuvati; Ehre — čast skazati (-žem);
impf. skazovati; Gewalt — siliti, pris-
iliti, primorati; Schaden — poškodovati
koga, škodo storiti, — delati komu;
sich ein Uebel — raniti se, ubiti (-bi-
jem) se.

Antikrist *m.* antikrist.

anticipando *adv.* prej, poprej, naprej.

anticonstitutionell protustaven.

antik starinski, nekdanji.

Antike *f.* starina, starovina, antika.

Antikensammlung *f.* starinska zbirka.

Antilope *f.* antilopa.

Antipathie *f.* zopernost, stud, mrzost.

Antipode *m.* protinožec.

Antiquar *m.* starinar; knjigar, ki trdi
s starimi knjigami; starinoznanec.

Antiquität *f.* starina.

Antithese *f.* oporeka, protistavek.

Antlitz *n.* obraz, lice, obličje.

Antrag *m.* predlog, nasvet, ponudba;
— stellen predložiti; *impf.* predlagati,
nasvetovati kaj; den — annehmen pred-
log sprejeti (sprejemem).

antragen nanesti; *impf.* nanašati; (vor-schlagen) svetovati, predložiti; *impf.* predlagati; sich — ponuditi se; *impf.* ponujati se.

Antragsteller *m.* predlagatelj, nasvetovalec.

Antragstellung *f.* predlaganje, nasvetovanje predlogov.

antreffen najti (najdem), sniti (snidem) se s kom; *impf.* nahajati koga.

antreiben pognati (-ženem); *impf.* poganjati, tirati; (an-pornen) spodbosti (-bodem); *impf.* spodbadati; (schwingen) zagnati (-ženem); *impf.* zaganjati.

Antreiber *m.* poganjač, spodbadalec, priganjalac.

antreten nastopiti; *impf.* nastopati; začeti (-čnem); *impf.* začenjati; den Dienst — v službo stopiti; Erbschaft — dedščino nastopiti; Geschäft — pričeti (-čnem), lotiti se.

Antrieb *m.* pogon, poganjanje, spodbadanje; (Beweggrund) nagon, nagib, vzrok; aus eigenem — sam od sebe, svojevoljno.

antrinken napiti (-pijem) se; *impf.* napivati se.

Antritt *m.* nastop, začetek; (einer Reise) odhod; Antritts- nastopni.

Antrittsgeld *n.* nastopnina.

Antrittsrede *f.* nastopni govor, prva beseda.

Antwort *f.* odgovor; Red und — geben odgovoriti; *impf.* odgovarjati; odgovor dati (dam), — dati; er blieb ihm keine — schuldig nobene mu ni zamolčal; wie die Frage, so die — kak ogovor, tak odgovor.

antworten odgovoriti, odvrniti; *impf.* odgovarjati; (schriftlich) odpisati (-pišem); *impf.* odpisovati; (sturz) odrezati (-režem).

Antwortschreiben *n.* odpis, odgovor.

anvertrauen zaupati; izročiti; *impf.* izročati komu kaj; sich — razodeti se komu; *impf.* razodevati se.

anverwandt soroden, v rodu biti komu od, s kom.

Anverwandte *m.* sorodnik, zlahtnik; *f.* zlahtnica.

Anverwandtschaft *f.* sorodstvo, zlahta, svaščina.

Anwachs *m.* narast (-i), naraščaj, prirast (-i), priraščaj, mladina.

anwachsen prirasti (-rastem); *impf.* priraščati; (sich mehren) rasti, množiti se; narasti, pomnožiti se; *impf.* naraščati, pomnoževati se.

Anwalt *m.* zagovornik, pravdnik, zastopnik; (Sachwalter) oskrbnik.

Anwaltschaft *f.* pravdnništvo, oskrbnništvo.

anwandeln obiti (-idem), spreleteti; *impf.* obhajati, spreletati; (reizen) mikati; die Furcht hat ihn angewandelt strah ga je obšel, spreletel.

anwärmen pogreti (-grejem), ogreti; *impf.* ogrevati.

Anwartschaft *f.* pričakovanje.

Anwehe *f.* zamet.

anwehen pihčiti; *impf.* pihati, pihljati na koga; veti (vejem) na kaj; den Schnee — snega namesti (-metem) (na prag).

anwehen mečiti, mehčati; omečiti, omečati.

anweisen odkazati (-kažem); *impf.* odkazovati; naročiti komu kaj; podučiti koga; Geld — denar komu nakazati (-kažem); *impf.* nakazovati; angewiesener Betrag nakazani iznos.

Anweisung *f.* odkaz, naročilo, poduk, napotek; (Post-) poštna nakaznica.

anweisen beliti; pobeliti.

anwendbar raben, poraben, rabljiv, upotrebljiv.

anwenden rabiti; porabiti, upotrebti; *impf.* porabljati; Rufe — prizadeti (-denem); *impf.* prizadevati si; truditi se; Kosten — trošiti, potrošiti; Gesetz — zakon porabiti.

Anwendung *f.* raba, poraba.

anwerben nabrati (-berem), najeti (najmem); *impf.* nabirati, najemati; sich — lassen med vojake iti.

anwerben ometati (-mečem); *impf.* ometavati.

anwesend navzoč, pričujoč, prisoten.

Anwesenheit *f.* navzočnost, pričujočnost, prisotnost; in meiner — vpričo mene.

anwidern gabiti se, mrzeti; daß widert mich an to se mi gabi.

Anwinkel *m.* prikot.

Anwohner m. sosed, bližnji stanovalc; *Saube*— posavec, *Drau*— podravčec, *Weer*— primorčec.

Anwurf m. omet, namet; (b. *Wassers*) nanos, naplav; (*Worwurf*) očitanje.

Anzahl f. število, broj; eine große — *Menschen* množica, sila ljudstva; kleine — peščica, nekoličina. [štovati.

anzählen naštetiti (-štejem); *impf.* **anzählen** nastaviti, na čep dejati (denem), na čep postaviti; *impf.* na čep devati. [obrzdovati.

anzäumen obrzdati, obuzdati; *impf.* **anzäumen** upijaniti koga; sich — opiti (-pijem) se, napiti se, upijaniti se; *impf.* opivati se.

Anzeichen n. znamenje, znak.
Anzeige f. naznanilo, poročilo, objava; (*gerichtliche*) ovada.

anzeigen naznaniti, poročiti, oglašiti; *impf.* naznanjati, poročati, oglašati; kazati (kažem); pokazati; (*gerichtlich*) ovaditi; **anzeigende Art** kazalni (znanilni) način, določni naklon.

anzeigend kazalen.
Anzeiger m. naznanilčec, kazalčec.
anzetteln snovati (snujem), osnovati.

Anzettlung f. osnova, snovanje, osnutek; — einer *Berschwürung* zarota.

anziehen potegniti; *impf.* potegovati; (*anspannen*) nategniti, pritegniti, napeti (-pnem); (*Kleider*) obleči (oblečem); *impf.* oblačiti; (*Schube*) obuti (obujem); *impf.* obuvati; (*Wasser*) napiti se, obvolgniti; (*anregen*) mikati, zanimati, zavnemati, vabiti. [prijeten.

anziehend mičen, mikalen, zanimiv,
Anzieher m. pritezničca (*Rußel*).

Anziehung f. natezanje, natezava.
Anziehungskraft f. privlačnost.

Anzug m. (Kleider) obleka, oprava; (*Ankunft*) prihod, dohod.
anzüglich žaljiv, zbadljiv.

Anzüglichkeit f. žaljivost, zbadljivost.
anzünden (Licht) prižgati (-žgem); *impf.* prižgati; (*Feuer*) zakuriti, zanečiti, zatrnuti, zapaliti; (*Haus*) zažgati.

Anzündler m. zažigalčec.
Anzündung f. prižig, zažig, zažiganje.
Aorte f. privodnica.
Apathie f. brezčutje, brezčutnost.
apathisch brezčuten.

Apfel m. jabelko; (*wilder*) lesnik, lesnika; **Apfel-** jabelčni. [lesnika.

Apfelbaum m. jablan, jablana; (*wilder*) **apfelsörmig** jabelčast.

Apfelsoest m. jabelčnik, jabelkovčec, lesnikovčec.

Apfelsootte f. jabelčni molj.
Apfelschnitz m. krhélj, krhlié.

apodiktisch neovržen, apodiktičen.
Apokalypse f. skrivno razodetje.

apokryph neprav, podtaknen, nepristen.

Apologet m. branitelj.
Apoplexie f. mrtvoud.

Apokat m. odpadnik.
Apotel m. apostelj, apostol; **Apotel-**

apoteljski, **apostolski**.
Apotelamt n. aposteljstvo.

apostolisch apostolski.
Apotroph m. opuščaj.

Apotheke f. lekarna. [karski.
Apotheker m. lekarnik; **Apotheker-**

le-
Apothekergehilfe m. lekarniški pomočnik. [(i).

Apothekergewerbe n. lekarniška obrt
Apothekergremium n. lekarniški zbor.

Apothekerkunst f. lekarnišvo.

Apparat m. priprava, orodje, pristroj.
Appell m. sklic, pozov.

Appellant m. prizivnik.
Appellation f. priziv.

Appellationsfrist f. prizivni rok.
Appellationsgericht n. prizivno sodišče.

appellieren prizivati (-zovem) višje sodišče, pritožiti se pri višjem sodišči; *impf.* pritoževati se p. v. s.

Appetit m. tek, slast (-i); guter — dober tek; ich habe — diši mi, tekne mi.

appetitlich tečen, slasten; *adv.* tečno.
applaudieren ploskati, tleskati.

Applaus m. plosk, ploskanje, tlesk.
Apposition f. pristavek.

appretieren f. zubereiten.
Approbation f. odobrenje, potrdba,

potrjenje.
approbieren odobriti, potrditi; *impf.* potrjevati.

Aprikose f. marelica.
April m. april, mali traven; in —

schiden po tičjega mleka poslati.
Aprilwetter n. nestanovitno, spremenljivo vreme (-na).

Aprapos interi. dà-tè! zbilja! pri tej priliki; na misel mi pride.
Aqueduct m. vodovod.
Aquator m. ravnik, ekvator; **Aquatorial-** ravnikov, ravniski.
Aquatorialströmung f. ravniski —, ekvatorjalni tok.
Aquinortial jednakonočen.
Aquinortium n. jednakonočje.
Aquivalenti n. jednaka vrednost, nametek; *adi.* enakovredn.
Ar n. ar.
Ära f. vèk, letoštetje.
Äräometer n. gostomer.
Ärar n. državna blagajnica.
Ärarisch državen, eraren.
Ärbeit f. delo, opravilo, opravèk, posel, dejanje; *an die* — gèben na delo iti (idem, grem); *wie die* —, so der Lohn kakoršno delo, tako plačilo.
arbeiten delati, poslovati; (snečtjích) tlako delati, robotati; *schwer* — truditi se; *sich empor* — opomoči (opomorem) si; *impf.* opomagati si; *ohne Kost* — v dero delati.
Arbeiter m. delavèc, težak; —*in f.* delavka, težakinja.
arbeitslos brez dela, brezdelavèn.
arbeitsam delavèn.
Arbeitsamkeit f. delavnost.
Arbeitshaus n. delavnica.
Arbeitsleute pl. delavci, težaki.
Arbeitslohn m. zaslužèk, mezda.
Arbeitsshen boji se dela, mrzi mu delo.
Arbeitstag m. delavnik.
Arade f. obók. — *im Königreich*
Arannum n. skrivnost.
Archäolog m. starinoslovèc. *Sulic*
Archäologie f. starinoslovje
archäologisch starinoslovski.
Arche f. barka, ladija.
Archipel m. otočje.
Architekt m. zidarski umetnik, stavbar, arhitekt. [arhitektura].
Architektonik f. zidarska umetnost.
Archiv n. pismohrana, arhiv.
Archivar m. pismohranar, arhivar.
Ära f. prostor, selišče.
arg hud, zèl (zla, -o), zlobèn; *daß ist doch zu* — to je vendar (vender) preveč; — *verfahren mit einem grdo* ravnati s kom.

Ärger m. nevolja, srd, jad, togota.
Ärgerlich nevoljèn, srdit, jadovit, togotèn, pohujšljiv.
Ärgern jeziti, dražiti, togotiti, jaditi koga, nagajati komu; *sich* — jeziti se, *srditi se*, *repenčiti se*, *hudovati se*; *es Ärgert mich* to me grize, — *je*; *sich an etwas* — pohujšati se nad čim; *impf.* pohujševati se, spotikati se.
Ärgernis f. pohujšanje; öffentlichs — javno pohujšanje, spogledovanje; *ich gebe* — svet se spogleduje nad menoj; — *geben* pohujšati; *impf.* pohujševati.
argessinn hudovoljèn, hudomušen.
Argessinte m. hudovoljnež.
Arglist f. zvijača, prekanjenost, kovarstvo, lokavščina.
arglistig zvit, lokav, zvijačen.
arglos priprost.
Argument i. Beweis.
Argusfalter m. okač.
Argwohn m. sum, sumljivost, natolcevanje.
argwöhnen sumiti, natolcevati; *gegen jemand* — koga na sumu imeti (imam).
argwöhnlich sumljiv, sumèn.
Ärie f. napev, viža; (Lied) popevka.
Äristokrat m. boljar, plemenitnik, plemenitaš; *coll.* plemstvo.
Äristokratisch plemenitniški, plemenitaški, boljarski; — *e* Regierung plemenitniška vlada.
Ärithmetik f. aritmetika, računstvo.
Ärithmetisch aritmetičèn.
Ärktisch severèn, arktičen.
Ärm m. rama, rame (-na); *beide* — *e* naročje; (Oberarm) nadlehti *f.*, nadkomolèc; (Mittelarm) lehti *f.*, komolèc; (Vorderarm) podkomolèc; *unter dem* — pod pazduho, pod pazho; — *des Ärmles* rokav, panoga; *unter die* — greifen pomoči (-morem); *impf.* pomagati komu; *in die* — *e* nehmen v naročje vzeti (vzajem).
Ärm ubog, revèn, sirotèn, siromaški; — *werden* obožati; *Ärme Leute* siromačija.
Ärmatur f. orožje, vojaška oprava.
Ärmband n. zapestnica, naročnica.
Ärmbinde f. povoj, preveza.
Ärmbrust f. samostra, samostrel (-i).
Ärmbrustschütze m. samostrelèc.

Arme *m.* ubožec, revež, siromak; *f.* ubožica, reva, sirota.
Armee *f.* vojska, armada; **Armee-**vojskni, vojni, vojinski.
Armee-corps *n.* vojinsko krdelo, voj.
Armee-train *m.* vojinski trén.
Ärmel *m.* rokav, rokavčec.
Ärmelhemd *n.* rokavci.
Armen-casse *f.* denarnica za ubožce.
Armen-fond *m.* ubožni zaklad.
Armen-haus *n.* ubožnica.
Armen-institut *n.* zavod za siromake, siromašnica; **Ärr** — farna siromašnica.
Armen-vater *m.* skrbnik revežev.
Armen-versorgung *f.* ubožna preskrba, preskrbovanje ubožcev.
armförmig ročast, ramast.
Ärm-höhle *f.* pod pazduha. [čajna.
Ärm-korb *m.* pletenica, ročnica, košara,
Ärm-lehne *f.* ročaj, držaj.
Ärm-leuchter *m.* lestenčec.
ärmlich siromaški, sirotén, bedén, uborén; — *e* **Hütte** beznica, kočura.
armlos brezročén.
Ärm-muskel *m.* lehtna mišica.
armfelig siromašen, revén, sirotén, uborén.
Ärm-feligkeit *f.* revščina, siromaštvo, siročina.
Ärm-sponge *f.* zapestnica.
Ärm-ut *f.* ubožstvo, siromaštvo, revščina, siročina, siromačija.
Ärm-ut-sengnis *n.* spričevalo ubožta, ubožno spričevalo.
Ärm-ut-ut *m.* naročaj, naročje.
Ärm-ut *f.* črvivčec, árnika.
Ärm-ut-stab *m.* pegasti kačnik, štrkovčec.
Ärm-ut *n.* vonjava, dišava.
aromatifch vonjav, blagodišec.
Ärm-angament *n.* naprava, priprava, uredba.
Ärm-angieren napraviti, pripraviti, urediti, prirediti; *impf.* pripravljati, prirejati.
Ärm-ut *m.* zapor; (**Locale**) ječa.
Ärm-ut-ant *m.* jetnik; — *in f.* jetnica.
Ärm-ut-strafe *f.* zaporna kazén.
Ärm-ut-tieren zapreti; *impf.* zapirati.
Ärm-ut-rog *j.* aumašénd.
Ärm-ut-dieren okrožiti, zložiti; *impf.* okroževati, zlagati.

Ärm-ut-dierung *f.* zložba; okrožitév, zaokroževanje.
Ärm-ut-tissement *n.* okraj.
Ärm-ut *m.* rit (-i), sedalo, zadnjica; prda, guzica.
Ärm-ut-bade *f.* ritnik. [nal.
Ärm-ut-fenal *n.* orožnica, orožarnica, arze-
Ärm-ut-fenik *m.* mišnica, arzenik; **Ärm-ut-**mišnični.
Ärm-ut *f.* povzdig.
Ärm-ut *f.* (Weife) način; (**Gattung**) plemé (-na), rod; (**Species**) vrsta; (**Anstand**) pristojnost, uljudnost; (**Beichaffenheit**) kakovost; nach — *der Thiere* živinski.
Ärm-ut *arten* vreči (vržem) se; nach *seinem Vater* — po očetu.
Ärm-ut-articuliert členkovit, razločen.
Ärm-ut-artig pristojén, uljudén.
Ärm-ut-artigkeit *f.* pristojnost, uljudnost.
Ärm-ut-artikel *m.* člen, spolnik; (**Abfaj**) odstavčec; (**Ware**) blago, roba; (**Auffaj**) sestavek.
Ärm-ut-illerie *f.* topništvo.
Ärm-ut-illerrist *m.* topnik, topničar.
Ärm-ut-ist *m.* umetnik.
Ärm-ut-istifch umetniški.
Ärm-ut *f.* limba, cemprin.
Ärm-ut-er *f.* zdravilo, lek; **Ärm-ut-er** zdraviški, lekarski.
Ärm-ut-er zdraviti, lečiti, vračiti.
Ärm-ut-er-kunde *f.* zdravilstvo, vraštvo, lekarstvo.
Ärm-ut-er *m.* zdravnik, lečnik, vrač.
Ärm-ut-er-lich zdravniški; — *e* **Behandlung** zdravitév, lečitév; *er steht in* — *er Behandlung* zdravnika ima; — *es Gutachten* zdravnikovo mnenje.
Ärm-ut-er-nten *pl.* vzhodno koleno, sorodniki vzhodne vrste.
Ärm-ut-er *m.* pokorilčec, krotilčec počutnosti.
Ärm-ut-er-lich *f.* krotitév počutnosti, pokorjenje mesa, vaja v pobožnem življenji, zatajevanje samega sebe.
Ärm-ut-er-lich zatajevalén.
Ärm-ut-er *f.* pepel; (**glühende**) prhal (-i), prhalica, prhalica; (**glühende**) žrjavica; **Ärm-ut-er** pepelni. — *fall!*
Ärm-ut-er *f.* lipan.
Ärm-ut-er-brödel *n.* zapečnik, zapečnica.
Ärm-ut-er-brat *n.* podpepelnik, mlinci.
Ärm-ut-er-färbig pepelnast.

Äfchenkrug *m.* pepelnica.
 Äfchenmann *m.* pepelar. [sol.
 Äfchenfal; *n.* lugasta sol (-i), alkalska
 Äfchenfchauſel *f.* greblja.
 Äfcher *m.* lug.
 Äfcherfafs *n.* lužnjak.
 Äfchermittwoch *m.* (*f.*) pepelnična
 sreda, pepelnica.
 Äfchern pepeliti.
 Äfchgrau pepelnast; ein —es Äfcherd
 mišec.
 Äfen pitati, hraniti, krmiti, jesti
 dati (dam).
 Äſpect *m.* Äſpecten *pl.* pogled, izgled;
 znamenja, predznamenja; *astronom.*
 stanje premičnih zvezd.
 Äſphalt *m.* zemeljska smola. [léc.
 Äſpirant *m.* aspirant, čakalec, prosi-
 Äſpiration *f.* navdih, zasopnenje, hre-
 penenje.
 Äſpirieren zasopniti; prositi, čakati
 na kaj, hrepeneti po čem.
 Äſs *n.* as.
 Äſſecuranc *m.* zavarovaléc.
 Äſſecuranz *f.* zavarovanje.
 Äſſecuranzkaſſe *f.* zavarovalnica.
 Äſſecuranzgebür *f.* zavarovalnina, pre-
 mija.
 Äſſecuranzpoliçe *f.* zavarovalna polica.
 Äſſecurat *m.* zavarovanéc.
 Äſſecurieren zavarovati kaj.
 Äſſel *f.* prešičec; Band — stonoga.
 Äſſentieren nabirati vojake; nabrati
 (-berem); novačiti; med vojake vzeti
 (vzamem); *impf.* jemati (jemljem).
 Äſſentierung *f.* vojaški nabor. *Begele*
 Äſſentierungskommiſſion *f.* naborna
 komisija. *Neve, Berlin*
 Äſſentort *m.* naborni kraj.
 Äſſeffor *m.* prisednik, asesor.
 Äſſignant *m.* nakazovaléc.
 Äſſignat *m.* nakazanéc; *n.* (Schein)
 nakaznica.
 Äſſignation *f.* nakaz.
 Äſſimilation *f.* prilikovanje. [vati.
 Äſſimilieren priličiti; *impf.* priliko-
 Äſſen *pl.* porotna seja.
 Äſſenſhof *m.* porotno sodišče.
 Äſſistent *m.* asistent, pomočnik.
 Äſſiſtenz *f.* pomoč (-i). [družba.
 Äſſociation *f.* združba, združevanje;
 Äſſociieren družiti se; združiti se.

Äſſociè *m.* trgovski drug.
 Äſſonan; *f.* ujema glasnikov.
 Äſſortieren razdeliti; ſich — založiti
 se z blagom.
 Äſt *m.* veja; *dem.* vejica; panoga,
 grana; *coll.* vejevje; (*m.* Äden) rogo-
 vila; (Überbleibſel im Holze) grca, svrž.
 Äſthetik *f.* lepoznanstvo.
 Äſthetiſch lepoznanſki.
 Äſthma *n.* neduha, naduha, sipljivost.
 Äſthmatiſch nedušen, nadušljiv, sipljiv.
 Äſtig vejnati; rogovilasti; (törrig)
 gréast, svržast, svržät; (bißt) košat,
 gošcat.
 Äſtlos brezvejnati.
 Äſtrognoſie *f.* zvezdoznanstvo.
 Äſtrolabium *n.* zvezdomér.
 Äſtrotog *m.* zvezdar, astrolog.
 Äſtrotologie *f.* zvezdarstvo.
 Äſtronom *m.* zvezdoslovéc, zvezdogled,
 astronom. [mija.
 Äſtronomie *f.* zvezdoslovje, astrono-
 astronomiſch zvezdosloven, astrono-
 mičén.
 Äſtvoll vejnati, vejeviti.
 Äſtwerk *n.* veje, vejevje, prašče.
 Äſtzi *n.* zavetje, zavetišče, pribe-
 žališče.
 Äteler *n.* umetnikova delavnica.
 Ätheismus *m.* brezboštvo, bogotajstvo.
 Ätheiſt *m.* brezbožec, bogotajéc.
 ätheiſtiſch bogotajén, brezbožén.
 Äthem *m.* sapa, dih, dušek; den —
 holen dihniti; *impf.* dihati, sopsti (so-
 pem); (*ſchwär*) sopihati, sipiti; in einem
 — v jednom dušku; zu — kommen
 oddahniti se. [sopihan.
 äthemlos brez sapa, zasopljen, za-
 Äthemorgan *n.* dihalo.
 Äthemſyſtem *n.* oddusje.
 Äthemzug *m.* dušek, dih, dihljej.
 Äther *m.* hlip, etér.
 ätheriſch hlipén, eteričén.
 Ätherdämpfe *pl.* etrova soparica.
 Äthlet *m.* boriléc, rokoboréc, atlet.
 Äthmen dihati, sopsti; dahnti, dih-
 niti, sopniti; (*ſchwär*) sopihati; (*ſtarf*)
 dihteti; (von Blumen) diſati (diſim),
 duhteti.
 Ätlas *m.* zemljevid, atlas (*pl.* atlanti).
 Ätmosphäre *f.* vzduh, ozračje, at-
 mosfera.

atmosphärisch vzdušen, atmosferski.
 Atom *m.* atom, drobčec.
 Attaque *f.* napad. [napadati.
 attaqueren napasti (-padem); *impf.*
 Attentat *n.* zavratni napad.
 Attest *n.* spričevalo, svedočba.
 Atlich *m.* habat.
 Attribut *n.* pridev, pidevek, prilastek.
 attributiv prideven.
 Atz razjedén, razjedljiv. [zati.
 áhen močiti z razjedljivo vodo, pe-
 áhkalk *m.* žgano vapno.
 Áhblauge *f.* razjedljivi lug.
 Áhwasser *n.* razjedljiva voda.
 au! *interi.* oj, joj, joj meni, gorjé!
 auch *coni.* tudi, i; wer es auch sei bodi
 si kdor koli; wenn auch če tudi, če
 prav, da-si, ako tudi, akoravno; sowohl
 — als auch i — i; nicht nur — sondern
 auch ne samo — ampak tudi.
 Auction *f.* dražba.
 Audienz *f.* zasluh, avdijencijsa.
 Auditor *m.* vojaški sodnik, avditor.
 Auditorium *n.* poslušalci. [draga.
 Aue *f.* loka, trata, ledina, livada,
 Auerhahn *m.* divji petelin.
 Auerhenne *f.* divja kura.
 Auerochs *m.* tur.
 auf *praep.* na, po, v (mit *d.* Acc. u.
 Loc.); — dem Lande na kmetih; —
 slovenisch slovenski; — Rathen po
 nasvetu; — den Sonntag v nedeljo;
 interi. auf! vstani, na noge! Glück auf!
 Bog daj srečo!
 aufgehen jekniti, zaječati.
 aufhacken izorati (-orjem) (kamen);
 nachmalß — preorati; loder — raz-
 orati.
 aufarbeiten podelati; sich — opomoči
 (-morem) si; *impf.* opomagati si.
 aufathmen dihniti, zdihniti; odah-
 niti se.
 aufbahnen dejati (denem) na mrt-
 vaški odér; *impf.* devati.
 aufbauen sezidati, zgraditi, postaviti;
impf. postavljati.
 aufbehalten hraniti, shraniti; den Hut
 — pokrit ostati (ostanem).
 aufbeissen pregrizniti; (m. *d.* Schnabel)
 razkljuvati (-kljujem). [zboljševati.
 aufbessern zboljšati, poboljšati; *impf.*
 Aufbesserung *f.* zboljšek, poboljšek.

aufbetten postlati (-steljem); *impf.*
 postiljati.
 aufbewahren shraniti, spraviti; *impf.*
 shranjati, spravljati. [zavod.
 Aufbewahrungsanstalt *f.* blagohranilni
 Aufbewahrungsart *m.* hranisče.
 aufbiegen zavihati (-viham u. -višem),
 zavihniti.
 aufbieten (Truppen) nabrati (-berem);
impf. nabirati; na vojsko sklicati (-kli-
 čem); (Berlöste) oklicati; (Kräfte) pri-
 zadevati si.
 aufbinden navezati (-žem), privezati
 na kaj; *impf.* privezovati; obesiti
 komu kaj (na nos); *impf.* obešati; (*d.*
 Sad) razvezati; *impf.* razvezovati.
 aufblähen napihniti, napeti (-pnem);
impf. napanjati; sich — šopiriti se, na-
 pihovati se, nadimati (-dimljem) se;
 stolz napihnen.
 aufblasen (Feuer) upihniti, podpih-
 niti; *impf.* upihovati.
 aufbleiben čuti (čujem), bdeti (bdim);
 (*d.* Nacht) prečuti, prebdeti.
 aufblick *m.* pogled.
 aufblicken kvisku pogledati, oči po-
 vzdigniti; *impf.* povzdigovati. [svetiti.
 aufblitzen zablisniti, zabliskati, za-
 aufblühen razcvesti (-cvetem), raz-
 cveteti, razviti se; *impf.* razcvetati,
 razvijati se.
 aufblühen *n.* razcvet, razvoj, razvitek.
 aufbrausen skipeti, zavreti, zašumeti;
impf. kipeti, vreti šumeti; (im Born)
 razsrditi se, raztogotiti se, razkačiti se.
 aufbrausend razsrdljiv, togotljiv,
 nagloježen.
 aufbrechen *tr.* ulomiti, razlomiti;
impf. razlamljati; (Thüre) razbiti vrata;
impf. razbijati; (Brief) odpečatiti, raz-
 pečatiti; *intr.* (von Knospen, Wunden)
 počiti; *impf.* pokati; (*v.* Blumen) raz-
 cvesti (-cvetem) se, odpreti se; *impf.*
 razcvetati se, odpirati se; (*v.* Wunden)
 prepustiti se, predreti se; *impf.* pre-
 puščati se, predirati se; (sich auf den
 Weg machen) vzdigniti se, odriniti, od-
 praviti se, podati se na pot; *impf.*
 vzdigovati se, odpravljati se.
 aufbreiten razgrniti, prostreti (pro-
 sterem), razprostreti; *impf.* razgrinjati,
 razprostirati.

aufbringen spraviti, pripraviti; *impf.* spravljati; (ausfindig machen) najti (najdem), stakniti; *impf.* stikati; eine Sitte — novo šego uvesti (-vedem); *impf.* uvajati; ein Kind — dete odgojiti; *impf.* odgajati; in Born bringen razjeziti, razdražiti, razkačiti, razsrditi koga; *impf.* razdraževati, razsrdjevati.

aufbröckeln razdrobiti, razmrviti; *impf.* drobiti, mrviti.

Aufbruch *m.* odhod; prelom.

aufbrüllen zatuliti, zarjati (-rjovem), zarjevati.

aufbürden zadeti (-denem), naložiti, naprtiti, navaliti, obremeniti, natovoriti; *impf.* zadevati, nalagati, nakladati.

aufdecken odkriti (-krijem), razkriti, odvezniti, odgrniti; *impf.* odkrivati, odgrinjati; (den Tisch) pogrniti, pregrniti; *impf.* pogrinjati, pregrinjati.

aufdingen najeti (najmem); *impf.* najemati.

aufdrängen usiliti; *impf.* usiljevati; sich — vriniti se komu; *impf.* vrvitati se.

aufdrehen zasukati (-čem), odsukati, odviti (-vijem); *Ubr* — naviti.

aufdringen posiliti, vriniti; *impf.* posiljevati, vrvitati.

aufdrücken pritisniti; *impf.* pritiskovati; (Schloß) odpreti; *impf.* odpirati.

aufdunsten nabuhniti, zabuhniti, nabrekčiti; aufgedunsten zabuhel.

aufeinander *adv.* drug za drugim, zapored, zaporedoma.

Aufeinanderfolge *f.* red, vzpored.

aufeinanderfolgend zaporeden.

Aufenthalt *m.* prebivanje; ostanek, pomudék; — sort prebivališče, stanovališče; (Verzögerung) zadržék, zamuda.

auflegen naložiti; *impf.* nalagati; veléti, ukazati (-kažem); *impf.* velevati, ukazovati.

aufstehen vstati (vstanem); *impf.* vstajati.

Aufstehung *f.* vstajenje.

aufwachen zbuditi se, prebuditi se; *impf.* zbujati se.

aufwecken zbuditi, obuditi; *impf.* zbujati.

aufziehen zrediti, odgojiti; *impf.* zrejati, odgojevati.

Aufziehung *f.* izreja, odgoja.

auffessen pojedati, snesti (snem); *impf.* pojedati, snedati; (Kernobst) pozobati (-zobljem).

auffahren *tr.* navoziti, napeljati (-peljam u. -peljem); *impf.* navažati, napeljevati; (Weg) utreti pot; *intr.* peljati se, voziti se, pripeljati se; (aufbrausen) zarohneti, zarezati, obregniti; (in den Himmel) vzdigniti se; (aufspringen) poskočiti. [jeze.

auffahrend rohniv, nagloježen, nagle **Auffahrt** *f.* navožnja; (b. Drehschennen) most; (Christi) vnebohod.

auffallen pasti (padem), telebniti, butniti; *impf.* padati, butati; es fällt sehr auf v oči zbada, pozornost vzbuja.

auffallend, **auffällig** čudén, očividén, poseben; — es Benehmen nespodobno vedenje. *auffällig*

auffangen prestreči (-strežem), ujeti (-jamem). *auffangen* *verb.*, *maščica*

auffassen zagrabiti, zajéti (-jamem), ujeti, uloviti, prestreči (-strežem); (verstehen) umeti, zapopasti (-padem), shvatiti; *impf.* umevati, zapopadati, shvatati. [mnenje.

Auffassung *f.* razumljenje, shvatanje;

Auffassungskraft *f.* razumljivost, razumnost, shvatljivost. [hajati.

auffinden najti (najdem); *impf.* najti.

Auffindung *f.* najdba.

aufflackern *í.* auflobern.

aufflammen vzplameneti, buhniti, plasniti; *impf.* plasati.

aufflechten razplesti (-pletem); *impf.* razpletati.

auffliegen vzleteti; *impf.* vzletevati, vzletati; (v. d. Thür) odpreti se; *impf.* odpirati se.

Aufflug *m.* vzlet.

auffordern pozvati (-zovem); *impf.* pozivati; (zum Kampf) na boj —; (einladen) vabiti, povabiti.

Aufforderung *f.* poziv, pozov, povabilo.

Aufforderungsklage *f.* pozovna tožba; — überreichen pozovno tožbo začeti (-čnem). [vati.

aufforsten pogozditi; *impf.* pogozdovati.

Aufforstung *f.* pogozdovanje.

Aufforstungscommission *f.* pogozdovalna komisija. [okoliš.

Aufforstungsgebiet *n.* pogozdovalni

auffressen požreti; *impf.* požirati; pozobati (-zobljem); (Ägen) razjesti (-jem); *impf.* razjedati.

auffrischen obnoviti; *impf.* obnavljati; (aufmuntern) osrčiti, očvrstiti, oživiti; *impf.* osrčevati, oživljati; (frischer mach.) ohladiti, osvežiti; *impf.* ohlajati.

aufführen navoziti, napeljati; *impf.* navažati, napeljevati; (Kauer) postaviti, sezidati, zgraditi; *impf.* postavljati, zidati, graditi; (Schaupiel) igrati, igro predstaviti; *impf.* predstavljati; jemanden — predstaviti, priporočiti koga; *impf.* predstavljati, priporočevati; sich — vesti (vedem) se, obnašati se, zadržati se; (im Rechnen) vsteti (-štejem), vračuniti, v račun dejati (denem); *impf.* vštovati.

Aufführung *f.* navoz, navažanje; gradba; predstava, igra; vedenje, obnašanje.

Aufgabe *f.* (Benjum) naloga, zadača; (Auftrag) naročilo, povelje; (Zugabe) primeček, privržek, dodavek; (b. Briefes) predaja.

Aufgabearmt *n.* prejemni urad. [list.

Aufgabeschein *m.* (postno-) prejemni

Aufgang *m.* vzhod, iztok; (Östgegend) vzhodna stran; (Aufwand) potrošek, trošek; (Weg) pot, most.

aufgeben dati (dam), naložiti, naročiti; *impf.* dajati, nalagati, naročati komu kaj; (übergeben) oddati, izročiti; *impf.* oddajati, izročevati; (zugeben) pridati, privreči (-vržem); (fahren lassen) opustiti, popustiti; *impf.* opuščati; den Geist — izdihniti, umreti (-mrjem), smrt storiti; den Patienten — obupati nad bolnikom.

Aufgeber *m.* predajnik, predajalec.

aufgeblasen napihnen, ošaběn, prevzetěn.

Aufgeblasene *m.* napihneněc, ošabněž, prevzetněž; *f.* napihnenka, ošabnica, prevzetnica. [nost, prevzetnost.

Aufgeblasenheit *f.* napihnenost, ošab-
Aufgebot *n.* sklic, poziv na vojsko; (Heer) sklicana vojska.

aufgedunsen zabuhel, napet.

aufgehen (Sonne) vziti (-idem), iziti; *impf.* vzhajati, izhajati, prisijati; (Pflanzen) gnati (ženem), pognati;

impf. poganjati, kliti (klijem), kaliti; (Knoße) počiti, razevesti (se), razviti (-vijem) se; *impf.* pokati, razevitati (se), razvijati se; (Teig) kipeti, kvasiti se; *pf.* nakipniti; (Schnee) kopneti, skopneti, tajati se, stajati se, taliti se, raztaliti se; (Thür) odpreti se, otvoriti se; *impf.* odpirati se; (v. Gefchwür) prepuštiti se; *impf.* prepuščati se; (Augen) spregledati; *impf.* spregledovati, spamegovati se; (aufgewendet werd.) potrošiti se, porabiti se; der Wein ist aufgegangen vino je pošlo, poteklo; — lassen potrositi, porabiti, potratiti, zapraviti; *impf.* zapravljati; (Knoten) razvozlati, razvezati (-vežem); *impf.* razvezovati; (Raht) parati se, razparati se; (Rauch) vstajati, dvigati se, vzdigniti se.

aufgeklärt razsvetljen, omikan, bistör, bistrouměn.

Aufgeklärtheit *f.* omika, osveta.

Aufgeld *n.* zakupek, nadavek, ara.

aufgelegt vesel, dobre (židane) volje.

aufgehaut interi. pozor! pazi! pazite!
Aufgewärmtes *n.* pogretina, pogreta jed. [vesel.

aufgewedt zdramljen, bistör, bodör, aufgießen naliti; *impf.* nalivati na kaj.
aufgraben razkopati (-kopljem); *impf.* razkopavati; (die Erde um einen Baum) prst (-i) nakopati, nagrebsti okoli drevesa; ausgraben izkopati; *impf.* izkopavati; izkopovati.

aufgreifen (aufheben) pobrati (-berem); *impf.* pobirati; jemanden — prijeti (primem), zgrabiti, zasačiti, poloviti.

aufgrunzen zakruliti, zarohneti.

aufgürten opasati (-pašem); (Reiß) podpasati, podrecati; (Sattel) pripasati, pripeti (-pnem); *impf.* pripenjati; den Gurt öffnen odpasati, razpasati, odpeti.

Aufguss *m.* naliv, poliv, nalivék; (heißer) poparek.

Aufgussthiergehen *f.* Infusionsthiergehen.

aufhadten razsekati, presekatati, se-sekati; *impf.* razsekovati; (aufspießen) prekljuniti.

Aufhalt *m.* zadržék.

aufhalten zadržati (-držim), ustaviti; *impf.* zadrževati, ustavljati; sich — biti (sem), bivati, prebivati, muditi se; sich

über etwas — nevoljen biti nad čim, ropenčiti se, čemeriti se; ich hatte mich darüber auf to mi ni prav.

aufhaltbar zadržan, zadržljiv.

aufhängen obesiti, razobesiti; *impf.* obešati, razobešati.

aufhäufen kopičiti, gromadati; nakopičiti, nagromadati; sich — nabrati (-berem) se; *impf.* nabirati se.

aufheben vzdignuti, dvignuti; *impf.* vzdigovati, dvigati; ein wenig — povzdignuti; (aufbewahren) hraniti; shraniti, spraviti; *impf.* shranjati, spravljati; (Gefeh) prekljcati (-kličem), ovrēci (-vržem), razveljaviti, moč — veljavo vzeti komu; (Berjamm lung) razpustiti; *impf.* razpuščati; (beenden) skleniti; *impf.* sklepati; (Bertrag) razvezati pogodbo; (Robot) odpraviti tlako; (Unterjuchung) ustaviti; *impf.* ustavlјati preiskavo; die Tafel — izza mize vstati (vstanem); *impf.* vstajati.

Aufheber m. (Rußfel) vzdiznica.

aufheitern vedriti, razvedriti, jasnit, zjasnit, razjasnit; jemanden — razveseliti, udobrovolјiti; *impf.* razveselјevati.

aufhelfen pomoči (-morem); *impf.* pomagati komu; (einem Gefallenen) na noge spraviti, vzdignuti; *impf.* spravljati, vzdigovati; sich — opomoči si.

aufhehen naščuvati, našuntati, podpihati, nahujskati; *impf.* podpihovati, dražiti; (Thiere) spoditi.

aufhiffen nataknuti; *impf.* natikati; (Fahne) razprostreti, razpeti (-pnem); *impf.* razprostirati, razpenјati.

aufhören poslušati, na uho vleči, prisluškovati.

aufhören (ablassen) nehati, jenјati, skončati, prestati (-stanem); *impf.* nehavati, jenјevati, končevati, prestajati; (vom Schmerz) odloči (-ležem); *impf.* odlegati.

Aufhören n. nehanje, prestanek; ohne — neprenehoma, neprestano.

aufhüpfen skočiti, poskočiti.

aufjagen spoditi, splasiti.

aufjauhren zaukati, zavriskati, zavriskati.

Aufkauf m. pokup, nakup.

aufkaufen nakupiti, ponakupiti.

aufkehren pomesti (-metem), zmeti; *impf.* pometati, zmetati.

aufklären tr. razsvetliti, zjasniti; *impf.* razsvetlјevati; (Verstand) bistriti; zbistriti; (erklär.) razjasniti, pojasniti, razložiti; *impf.* razlagati; *intr.* (vom Wetter) jasnit se, vedriti se, čistiti se.

Aufklärung f. razsvetljenje, pojasnjenje, razbistrilo; (d. Geistes) omika, osveta.

aufklauben pobrati (-berem); *impf.* pobirati.

Aufklaubsel n. pobirek.

aufkleben prilepiti, pritisniti.

aufklopfen raztolči, raztleči (-tolčem), raztrupiti.

aufknacken razgrizti, razgrizniti.

aufknien poklekniti; *impf.* poklekovati.

aufknüpfen odpeti (-pnem), razpeti; *impf.* odpenјati, razpenјati.

aufknüpfen (Dieb) obesiti; *impf.* obešati; (auflösen) razvezati (-vežem), razrešiti, razvozlati; (befestigen) privezati, privozlati. [prevariti.]

aufkochen zavreti, skuhati; prekuhati,

aufkommen vstati (vstanem), vzdigniti se; *impf.* vstajati, vzdigovati se; (genesen) ozdraveti, okrevari, preboleti, skolehati; (fund werden) zvedeti se (zvem), na svitlo priti (pridem); mit ihm kommt niemand auf njemu ni nihče kos; (v Umständen) opomoči si; eine neue Mode ist aufgefunden novo šego so vpeljali, začeli. [nje.]

Aufkommen n. ozdravljenje, okreva-

aufkrachen razpraskati, razčohati, razgresti; *impf.* razgrestati.

aufkünden odpovedati (-vem); *impf.* odpovedovati.

Aufkündigung f. odpoved (-i).

auflassen zasmejati (-smejem und -smejim) se.

aufladen naložiti, naprtiti, zadeti (-denem), natovoriti; *impf.* nakladati, nalagati; obložiti (koga s čim); sich etw. — nakopati (-kopļjem) si; *impf.* nakopavati.

Aufhaber m. nakladalec.

Aufgabe f. nalog; (Steuer) naklad, davēk; (d. Buches) natis, izdaja.

auflassen opustiti; *impf.* opuščati.

Aufsauerer *m.* zalezovalčec, prežalec. **aufsauern** zalezovati; prežati (-žim), streči (strežem) na koga, v zasedi biti (sem).

Aufsauf *m.* natek, stek; (Aufsuh) vreva, razbuka, hrup; (Speiße) kipenec, kipnik.

aufsaufen nateči (-točem), narasti (-rastem); *impf.* natekati, naraščati; (Speiße) nakipniti, kipeti; (Kofien) nateči se, nabrati (-berem) se; (aufschwellen) oteči; *impf.* otekati.

aufleben oživeti; *impf.* oživljati se. **auflegen** položiti, dejati (denem) na kaj; *impf.* polagati, devati; (zur Einficht) razgrniti, razpoložiti; (Last) naložiti; *impf.* nalagati; (Steuer) naložiti; *impf.* nakladati; (Buch) izdati, natiskati; *impf.* izdajati, natiskovati; aufgelegt vesel, dobre volje.

Auflegung *f.* razgrnitv; (der Wahlzettel) razgrnitv volilskih imenikov.

auflehnen sich nasloniti se; *impf.* naslanjati se na kaj; sich wider einen — upreti se, ustaviti se komu; *impf.* upirati se, ustavljati se.

Auflehnung *f.* upor. [birati.

auflesen pobrati (-berem); *impf.* poauflechten zasvetiti (se), zasijati (-sijem).

aufliegen ležati (-žim) na čem; (Liste) razgrnen biti (sem); sich — preležati se. **auflockern** rahljati, rašiti; zrahljati, razdrasati (-drašem).

auflockern vzplameneti, švigniti, planiti, zaplapolati. [raztopljev, ločljiv.

auflösbar razvezljiv, razrešljiv; *chem.* **auflösen** razvezati (-vežem), razrešiti, razdrešiti; *impf.* razvezovati, razreševati; (schmelzen) stopiti, razstopiti;

impf. razstapljati; *chem.* ločiti, razločiti, razkrojiti; *impf.* razločevati, razkrojevati; (Vertrag) razvezati, razdreti (-derem); *impf.* razvezovati, razdirati; (Versamm.) razpustiti; *impf.* razpuščati; (Gesellsch.) razdružiti; *impf.* razdruževati; (Rathsel) uganiti; *impf.* ugibati; (Knoten) razvozljati; (Aufgabe) rešiti; sich — razpasti (-padem); *impf.* razpadati; (Gesellschaft) raziti se, razpustiti se; *impf.* razhajati se, razpuščati se.

auflösend ločiln, topiln, krojiln.

Auflösung *f.* razveza, razhod, raztop; — einer Versammlung razpust. [silo.

Auflösungsmittel *n.* ločilo, topilo, reaufmachen odpreti, otvoriti; *impf.* odpirati; (aufbinden) razvezati (-vežem), odvezati; (Brief) razpečatiti; (Rufs) raztolči; (Rund) ziniti, črhiniti; sich — vzdigniti se, podati se na pot, napotiti se, odriniti, odpraviti se; *impf.* odpravljati se. [čelu.

Aufmarsch *m.* razvrstitv, razvoj na aufmarschieren razvrstiti se; *impf.* razvrščevati se.

aufmerken paziti, poslušati; (aufzeichnen) zapisati (-pišem), zaznamovati, zabeležiti; *impf.* zapisovati, zaznamnjavati.

aufmerksam pazljiv, pozoren; — sein [aufmerken.

Aufmerksamkeit *f.* pazljivost, pozornost; besonders — (denken) oko posebno obrneno imeti (na kaj).

aufmischen zmešati, premešati.

aufmuntern spodbosti (-bodem), spodbuditi; *impf.* spodbadati, spodbujati; (aufwecken) zdramiti, zbuditi; *impf.* zbujati; (erheitern) razveseliti; *impf.* razveseljevati.

aufmunternd spodbuden, spodbudljiv.

Aufmunterung *f.* spodbada, spodbuda; razveseljenje.

aufnähen prisiti (-sijem), našiti.

Aufnahme *f.* sprejem; (schriftl.) vpis, vpisovanje; — e. Gegend načrt. [nja.

Aufnahmsprüfung *f.* sprejemna skuš. **Aufnahmschein** *m.* sprejemnica, sprejemni list.

Aufnahmestare *f.* sprejemščina.

aufnehmen sprejeti (sprejemem); *impf.* sprejemati; (heben) vzdigniti; *impf.* vzdigovati; (Arbeit) lotiti se (dela), pričeti (-čnem); *impf.* pričenjati; eine Gegend — načrtati obraz krajine; (dingen) najeti (najmem); *impf.* najemati; (Eid) v prisego vzeti (vzamem), zapriseči (-sežem); *impf.* jemati, zaprisegati koga; (übel —) zameriti, za zlo vzeti komu; *impf.* za zlo jemati (jemljem); (Geld) na posodo vzeti, izposoditi; *impf.* izposojevati; (Protokoll) zapisati (-pišem); *impf.* zapiso-

vati, pisati zapisnik o čem; b. Mond nimmi auf mesec raste.

aufnöthigen usiliti komu kaj; posiliti koga; vriniti; *impf.* vrvitati.

aufopfern žrtvovati, darovati; podariti, posvetiti.

Aufopferung *f.* žrtév, daritév.

aufpacken naložiti, natovoriti, zadeti (-denem), naprtiti; *impf.* nakladati, nalagati. [lanern.

aufpassen paziti, poslušati; j. **aufaufpassen** nasaditi; *impf.* nasajati; j. **auffhissen**.

aufprobieren pomeriti, skusiti; *impf.* pomerjati, skušati.

Aufputz *m.* lišp, lepoticja, lepoticje. **aufputzen** olepšati, okrasiti, ozaljšati, lepoticiti; *impf.* lepšati, krasiti; *ſich* — nališpati se.

auffraffen *ſich* vzdigniti se, pobrati (-berem) se.

auffräumen pospraviti; *impf.* pospravljati; urediti, v red spraviti; *impf.* v red devati. [čunjati.

auffreuen zaračuniti; *impf.* zaračunati. **auffrecht** *adi.* pokončen; *adv.* po konci; — ſtehend po konci stoječ; — erhalten v moči ohraniti, obdržati (-držim).

auffreden stegniti, kvišku pomoliti.

auffregen razdražiti, razjariti, razvneti (-vnamem); *impf.* razvnemati; šuntati, podšuntati, podpihniti; *impf.* podpihovati; **auffgeregt** razdražen, razjarjen.

auffregend dražljiv. [razvnetje.

Auffregung *f.* razdražba, razdraženost, **auffreiben** predrgniti, razmeti (-manem); *impf.* predrgovati, razmevati; (Haut) odrgniti, ožuliti; (zu Grunde richten) ugonobiti, končati, zatreti (-trem); *impf.* zatirati.

auffreihen raztrgati, pretrgati, strgati; (Raht) razparati; (Wunde) predreti (-derem); *impf.* predirati; (Mund) ziniti, zazijati; *impf.* zovati. **auffreisen** razdražiti; j. **auffregen**.

auffrichten postaviti po konci, vzdigniti; *impf.* postavljati, vzdigovati; (errichten) napraviti, ustanoviti; *impf.* napravljati, ustanavljati; *ſich* — vzdigniti se; *impf.* vzdigovati se.

auffrichtig odkrit, odkritosrčen, pristén. [nost.

Auffrichtigkeit *f.* odkritosrčenost, prist-
auffriegeln odpahnuti, zapah odriniti; *impf.* odrivati. [(-derem).

auffrihen odrgniti, oguliti, odreti
auffrollen naviti; *impf.* navijati; omotati, omotavati; (auseinander) razviti, razmotati; *impf.* razvijati, razmotavati.
auffruehen pomakniti se; *impf.* pomikati se.

Auffruf *f.* poziv, sklic, oklic.

auffrufen *tr.* pozvati (-zovem), poklicati (-kličem); *impf.* pozivati, poklicovati; *intr.* klikniti, zavpiti (-vpijem), zakričati (-kričim).

Auffruhr *m.* upor, punt, ustaja, kramola, buna; in — ſein puntati se; in — gerathen spuntati se, upreti se.

auffruehen zmešati, razmešati; *impf.* mešati. [nik.

Auffrueher *m.* puntar, upornik, ustaj-
auffrueheriſch puntarski, uporén.

auffruehteln stresti, zmajati; *impf.* strestati, majati.

auffragen odpovedati (-vem); *impf.* odpovedovati; (vorfragen) povedati, pravit.

auffammeln pobrati (-berem), skupiti; *impf.* pobirati, skupljati.

auffaſſig uporén, sovražen, pikér, zajedljiv; — ſein zajedati koga; er iſt ihm — piko ima na-nj, ne mara ga.

Auffaſſigkeit *f.* zajedljivost, nenavist (-i).

auffatteln osedlati (konja).

Auffaſch *m.* nastavék, natik, nasadék; (ſchriftl.) sestavék, spis, članék; (Gewehr) muha, mušica.

auffaugen posesati, posrebat.

Auffaugſtange *f.* (Blitzableiter) sesalni drog.

auffcharren razgrebsti; zgrebsti, nagrebati; *impf.* nagrebati.

auffchauen pogledati, kvišku pogledati, kvišku vzdigniti oči; **auffſchau!** pazite! pozor!

auffchuehen splašiti.

auffſchieben plastiti, naplastiti; (Holz) skladatai, zložiti; *impf.* zlagati; navrstiti.

auffſchiebbar odlóžen.

auffziehen odložiti; *impf.* odlagati, odlašati, odkladati; (auf e. andern Tag) preložiti. [lati; *impf.* obrzdati.

auffschirren obrzdati, obuzdati, zased-
 auffschlag m. udar, udarše; (am Kleide) osléc, zasléc, zalek; (Preis) podražba, poskok cene oder v ceni; *music.* povzdig; (Steuer) naklada.

auffschlagen udariti; *impf.* udarjati; (entzwei) raztolči, razbiti (-bijem); *impf.* razbijati; (Kleid) privzdigniti, privihati, zalekniti; (Buch) odpreti; *impf.* odpirati; (im Buche eine Stelle) poiskati (-iščem); (Preis) poskočiti v ceni; (Wohnung) naseliti se, nastaniti se; (Augen) spregledati; (Reife) nabiti; *impf.* nabijati; sich — raniti se.

auffschließen odpreti, otvoriti; (mit d. Schlüssel) odkleniti; *impf.* odpirati, odklepati. [čarica.

auffschlüssel m. ključar; — in f. ključ-
 aufschließen razparati, prerezati (-režem); *impf.* prerezovati.

auffschluss m. (der Thüre) odklep; (Erklärung) pojasnilo; — geben pojasniti, razjasniti, razložiti; *impf.* pojasnjevati, razlagati.

auffsnallen pripeti (-pnem), zakopčati; *impf.* pripenjati; (auseinander) odpeti; *impf.* odpenjati.

auffsnappen hlastniti, šavsniiti; (ein Wort) uloviti.

auffschneiden tr. (Brot) narezati; (öffnen) prerezati (-režem), razprati (-porjem); (m. d. Schere) prestriči (-strižem); *intr.* (prahlen) bahati se, širokoustiti se, hvalisati se, hlastati. [hlastač.

auffschneider m. bahač, širokoustnež,
 auffschneideri f. baharija. [ustěn.

auffschneiderisch bahav, hlastav, široko-
 auffschnellen šiniti, skočiti, švigniti kvisku; breniti.

auffschnüren odpeti (-pnem); *impf.* odpenjati; odvezati (-vežem); auf etw. privezati; (Perlen) nizati (nizgati), nanizati.

auffschrauben auf etwas priviti (-vijem); *impf.* privijati; (losdrauben) odviti; odvijati. [preplašiti se.

auffschrecken tr. splasiti, ustrašiti; *intr.*

auffschreiben zapisati (-pišem); *impf.* zapisovati.

auffschreibung f. zapis, zapisovanje.
 auffschreien zakričati (-čim), vzklikniti, zavpiti (-vpijem).

auffschrift f. napis; (Adresse) naslov.

auffschub m. odlog, odklad; die Sache erleidet keinen — stvar se ne more odlašati; keinen — gestattend neodložen.

auffschüren (Feuer) podnetiti, podkuriti, podrašiti.

auffschürzen podpasati (-pašem), podvezati (-vežem), podrecati se; *impf.* podpasovati, podvezovati; (Armel) zavihati, zalekniti.

auffschütten nasuti (-sujem u. -spém); *impf.* nasipati (-sipljem), nasipavati; (Wasser) naliti (-lijem); *impf.* nalivati.

auffschwellen oteči (-tečem), zabuhniti; *impf.* otekati; (Wasser) narasti, skipeti; aufgegeschwollen otekel, zabuhel.

auffschwemmen naplaviti, nanositi (drva).

auffschwemmung f. naplava, nanos.

auffschwingen vzdigniti se; *impf.* vzdigovati se, zavihetiti se, vzleteti.

auffschwung m. vzlet; *fig.* razvoj, razcvet.

auffsehen pogledati, oči povzdigniti.

auffsehen n. pogled, vzgled, pozornost; ohne — na tihem, brez hrupa; — erregen pozornost obuditi.

auffseher m. paznik, ogleda, nadzornik; — in f. oglednica, nadzornica.

auffsehen postaviti, nasaditi; *impf.* postavljati, nasajati; (Gut) pokriti (-krijem) se; *impf.* pokrivati se; (schriftl.) spisati (-šem); *impf.* spisovati; (Dedel) povezniti; *impf.* povezovati.

auffseher m. postavljač, postavljaléc.
 auffseusen vzdihniti, zdahniti; *impf.* zdihati.

auffsiht f. nadzor; — führen über d. Straßen nadzor imeti nad cestami.

auffsihtsbehörde f. nadzornišтво.

auffsihtspersonale n. nadzorno osoobje.

auffsitzen tr. u. *intr.* prevreti, zavreti; tr. prevariti.

auffsih m. zased.

auffsihen sedeti na čem; (die Nacht) noč presedeti, prebdeti; (zu Pferde) zasedeti (-sedem) konja, od. usesti se na konja; ich bin ihm aufgefessen speljal me je na led.

auffpannen (Seite) napeti (-pnem); *impf.* napenjati; (Tuch) razpeti; *impf.* razpenjati; (über etwas) prepeti, prepenjati.

auffpeifen použiti (-užijem), pojediti (-jem); *impf.* použivati, pojedati.

auffsperrn odpreti, odkleniti, otvoriti; *impf.* odpirati, odklepiti.

auffspielen zaigrati, zagosti (-godem), zabrenkati; *impf.* igrati, gosti, brenkati.

auffspießen nabosti (-bodem), nasaditi, natakniiti; *impf.* nabadati, nasajati, natikati.

auffspreizen razgrniti, prepeti (-pnem); *impf.* razgrinjati, prepenjati.

auffspringen poskočiti; *impf.* poskakovati; (entzwei) počiti, regniti; (von Samentafeln) prezati se.

auffsprühen tr. poskropiti; *impf.* škropiti, brizgati, pljuskati; *intr.* štrkniti; *impf.* štrkati.

auffsprudeln zavrvrati, vrvrati; *fig.* er sprudelt leicht auf hitro se vname, užge.

auffspüren zaslediti, stakniti, zvohati.

auffstacheln spodbosti (-bodem), podpihniti; *impf.* spodbadati, podpihovati, podžigati.

auffstaud m. upor, ustaja, punt.

auffständisch uporën, puntarski.

auffstehen prebosti (-bodem), predreti (-derem); *impf.* prebadati, predirati.

auffsteden natakniiti, nasaditi; *impf.* natikati, nasajati; f. aufhissen.

auffstehen vstati (vstanem), vzdigniti se; *impf.* vstajati, vzdigovati se; (auf etwas) stati (stojim) na čem; (vom Krankenlager) ozdraveti, ozdraviti se, preboleti; (auftragen) moleti, strmeti; (gegen jemand) upreti se; *impf.* upirati se komu; vzdigniti se zoper koga.

auffstehend pokončen, stoječ.

auffstiegen kvisku iti (grem), kvisku lesti na kaj; popeti (-pnem) se, zlezti; (Wagen) na voz sestti (sedem); (Pferd) konja zasesti; (Rauch) valiti se, vzdigovati se, kaditi se; (in die höhere Classe) prestopiti v višji razred; (von Haaren) ježiti se; (v Speifen) riga se mi; (Gedanken) prišlo mi je na misel.

auffstellen postaviti; *impf.* postavljati; (eine Falle) nastaviti; *impf.* nastavljati;

(Baren) razpostaviti, razpostavljati; (Truppen) postaviti, razvrstiti; (Frage) staviti vprašanje; sich — postaviti se.

Auffstellung f. razstava, razvrstitöv.

auffstöbern iztakniti, stakniti, zaslediti.

auffstoßen tr. (öffnen) odpahniti, odriniti, ulomiti; *impf.* odpahovati, odrivati; *intr.* rigati se; auf etw. stoßen zadeti (-denem) na kaj; (begegnen) nalleti na koga, nameriti na koga.

auffstreichen namazati (-mažem); (d. Haare) pogladiti; *impf.* poglajati.

auffstreifen zalekniti, zavihati (rokav); (Haut) odrgniti, oguliti, odreti (-derem).

auffstreuen posuti (-sujem u. -spem), natrositi, nastlati (-steljem); *impf.* posipati, natrošati, nastiljati.

auffstülpen zavihniti, zafrkniti; *impf.* zavihati; aufgestülpte Nase zafrknem nos.

auffstühlen upreti, podpreti, nasloniti; *impf.* upirati, podpirati, naslanjati.

auffsuchen poiskati (-iščem), iskati česa, slediti po čem.

Auffsud m. razvar.

Auffstakt m. dvig, dvigljaj.

aufftauchen priti (pridem) na vrh, pomoliti se (iz vode); daß Gerücht tauchte auf glas je počil.

auffthauen otajati se, raztaliti se, odmekniti se; *impf.* tajati se, taliti se; južiti se; (Schnee) skopneti; *impf.* kopneti; aufgethaut tal, kopën, odmekel.

Auffthauen n. tajanje, odmeka, kopnenje, raztop.

auffthun dejati (denem); *impf.* devati na kaj; (öffnen) odpreti; *impf.* odpirati; (Rund) ziniti, črhniti, spregovoriti; (Augen) spregledati.

auffthürmen nakopičiti, nagrmaditi; *impf.* nakopičevati.

aufftischen na mizo postaviti; *impf.* postavljati.

Aufftrag m. nanos; (Befehl) naročilo, povelje, ukaz; nach — po naročilu; ohne — brez oblasti; — geben f. auftragen.

auftragen nanesti, nanositi; *impf.* nanašati; (Speifen) na mizo prinesti, prinašati (jedi); (Eid) naložiti; *impf.* nalagati; (befehlen) naročiti, veleti, ukazati (-kažem); *impf.* naročati, velelevati, ukazovati.

aufreiben vzgnati (-ženem); *impf.* vzganjati; (Bild) spoditi, splasiti; (Geld) denar dobiti, skup spraviti; *impf.* dobivati, spravljati; (aufblähen) napihniti, napeti (-pnem), napenjati.

aufreinnen parati, porjati (porjem); razparati, razporjati.

aufreten nastopiti, prikazati (-žem) se očitno; *impf.* nastopati; als Kläger — zatožiti koga, tožbo zoper koga podati; als Redner — besedo povzeti (-vzajem).

Auftrieb m. vzgon, *f. Auftrieb* -dagon

Auftritt m. nastop; (auf der Bühne) prizor; (Stufe) stopnica; einen — haben sprete se s kom.

auf troden posušiti; troden werden posušiti se; (Thränen) solze obrisati (-bršem).

aufwachen zbuditi se, zdramiti se; *impf.* zbujati se, zdramljati se; (Unterbrechung des Schlafes) prebuditi se; *impf.* prebujati se.

aufwachsen zrasti (zrastem), vzrasti; *impf.* zraščati. [kipeti]

aufwallen zavreti, skipeti; *impf.* vreti.

Aufwallung f. kipenje, vrenje; (Born) srd, naglica.

Aufwand m. trošek, strošek, potrošek; (groß) potrata; — machen potratiti, potrositi; *impf.* tratiti, trošiti; (in d. Kleibern) na obleki zanositi.

aufwärmen pogreti (-grejem); *impf.* pogrevati; *fig.* ponoviti, ponavljati; aufgewärmte Speise pogretina, pogreta jed (-i).

aufwarten postreči, poslužiti; *impf.* streči (strežem), služiti; mit etwas — ponuditi komu kaj; einem — pokloniti se komu; *impf.* poklanjati se.

Aufwärter m. strežnik, strežaj; — in f. strežnica, strežajka.

aufwärts *adv.* gor, kvišku; (bergauf) navzgor, vkreber, vbreg; (fluslaufw.) proti vodi.

aufwärtsam postrežen, postrežljiv.

Aufwartung f. postrežba, strežba; (Complim.) poklon, priklon; — machen prikloniti se komu.

aufwaschen omiti (-mijem), umiti; *impf.* umivati; (Wäsche) oprati (-perem), izprati; *impf.* izpirati.

aufweden zbuditi, zdramiti; *impf.* zbujati, dramiti; (v. d. Todten) obuditi; *impf.* obujati.

Aufwecker m. buditelj, budnik; (Uhr) budilo.

aufziehen mečiti, močiti; zmečiti, razmočiti; *impf.* razmakati. [kati]

aufweinen zajekati (-jočem), zapla-

aufwenden potrositi; *impf.* potrosevati; potratiti; (Rühe) prizadeti (-denem) si; *impf.* prizadevati si.

aufwerfen navreči (-vžem), nametati (-mečem), nagniti; *impf.* nametavati, nagrinjati; (Sand) nasipati (-sipljem); (Dünger) nakidati gnoj; Frage — poprašati; staviti vprašanja; sich z. Könige — razglasiti se za kralja (kraljem); aufgeworfene Lippen debele ustnice.

aufwickeln namotati, naviti (-vijem); *impf.* navijati; (loß) razviti, razmotati.

aufwiegeln podščuvati, podšuntati, podpihniti; *impf.* ščuvati, šuntati, podpihovati.

Aufwiegelung f. ščuvanje, šuntanje, podpihovanje, podžig.

Aufwiegler m. ščuvalčec, podpihovalčec, podžigalčec.

aufwinden f. aufwickeln.

aufwischen obrisati (-bršem), pobrisati, otrepi (-tarem u. -terem); *impf.* obrisovati, otirati.

aufwühlen razriti (-rijem), zriti; *impf.* razrivati, zrivati; razrovati, zrovati.

Aufwurf m. namet, nagreb, nasip; (e. Mautwurfs) krtina.

aufzählen naštetiti (-štejem); *impf.* naštevati; nabrojiti; imenovati, napovedati.

aufzäumen obuzdati, obrzdati.

aufzehren použiti (-užijem), pojediti (-jem); *impf.* použivati, pojedati; (v. Vieh) požreti; *impf.* požirati.

aufzeichnen zapisati (-pišem); *impf.* zapisavati; zaznamovati; načrtati.

Aufzeichnung f. zapis, zapisovanje, zaznamaba. [vati]

aufzeigen pokazati (-kažem), pokazati.

Aufziehbrücke f. dvigljiv most, most na skrpčeh.

aufziehen dvigniti, vzdigniti, kvišku potegniti; *impf.* vzdigovati, potegovati; (Uhr) naviti (-vijem); *impf.* navijati;

(Seite, Hahn) napeti (-pnem); *impf.* napenjati; (Thiere) rediti; zrediti; *impf.* zrejati; (Segel) razviti (-vijem), razpeti; *impf.* razvijati, razpenjati; (erziehen) odgojiti, izrediti; *impf.* odgojevati, izrejati; (auf d. Wache) na stražo iti (*idem*, grem); ein Gewitter zieht auf k burji se pripravljaja; (spotten) šalo uganjati, norca (beba) delati iz koga.

Aufzug *m.* potegovanje, nategovanje; navijanje; feierlicher — slovesni spreved, obhod; (Werk) odlog, odlaganje; (im Schauspiel) dejanje, del; (Kleidung) noša, oprava; (bei d. Webern) snutek, osnova.

aufzupfen razcefrati, razskubsti.

aufzwingen *f.* aufnóthigen.

Aufzupfel *m.* zrenica, punčica, zrklo.

Auge *n.* oko (očesa); (auf d. Pflanze) popek, oko; (auf d. Brúhe) sraga; die —n zubaben mižati (-žim); die —n zumachen zamižati, oči zatisniti; vor aller —n vpricho vseh; unter vier —n med nama, med dvema; es liegt vor —n očitno je; Augen- očesni, očni.

Augenarzt *m.* zdravnik za oči.

Augenblick *m.* hip, trenutek.

augenblicklich *adi.* hipen; *adv.* v hipu, na mah, ko bi trenil, ko bi mignil.

Augenbraue *f.* obrv (-i), *pl.* obrvi.

Augendiener *m.* hinavč, lizun.

augensällig očit, očitén, očividén.

Augensalter *m.* okrajčnik.

Augenstuss *m.* krmežljivost. *— uhlal*

Augenhaut *f.* (die harte) beločnica.

Augenhöhle *f.* očesna jamica.

Augenkammer *f.* očesni prekat.

augenkrank bolan na očeh, krmežljiv.

Augenlicht *n.* vid.

Augenlid *n.* veja.

Augenmaß *n.* mera na oči, očesna mera; nach dem — urtheilen po očeh soditi.

Augenmerk *n.* pogled, namera; sein — auf etwas gerichtet haben paziti na kaj.

Augenschein *m.* vid, pogled; vitez; dem — nach po vidu, na vitez.

augenscheinlich očitén, vidén, jasén; *adv.* očitno, vidno, jasno.

Augenschirm *m.* senčilo.

Augenschleim *m.* krmeželj.

Augenschmerz *m.* bolečina očesna, bolečina v očeh.

Augenschwäche *f.* slabost oči, slabe oči.

Augenspiel *n.* migljanje z očmi, mežikanje.

Augensprache *f.* govor z očmi.

Augenstern *m.* zrenica, punčica.

augentrisig krmežljiv.

Augentrost *m.* veselje za oči; (Pflanze) smetlika.

Augenweide *f.* paša za oči.

Augenwimper *f.* trepalnica, osenei *pl.*

Augenwink *m.* migljeje, mig, pomig (z očmi).

Augenzahn *m.* (zob) podočnik.

Augenzeuge *m.* samovidč.

augig okat; (in Zusammesetzungen) -ok, *z. B.*: jednook einäugig, črnook schwarzäugig.

Augment *n.* pomnožek, narastek.

Augur *n.* avgur.

August *m.* avgust, veliki srpan.

Augustinermönch *m.* avgustinč.

Aurikel *n.* iglec (*Primula auricula*).

Aurora *f.* zarja, zora.

aus *praep.* iz, od; aus Eisen iz —, od železa; aus d. Stadt iz mesta; aus Liebe zu seiner Mutter iz ljubezni do svoje matere; aus der Mitte izmed o. *gen.*; einer aus eurer Mitte jeden izmed vas; Jahr aus Jahr ein od leta do leta; der Wein ist aus vino je poteklo, vina je nestalo; der Gottesdienst ist aus služba božja je minula; aus ist mit ihm po njem je; aus und aus ven in ven, v jedno mér, od konca do kraja; er weiß weder aus noch ein ne ve ne naprej, ne nazaj.

ausantworten izročiti, izporočiti; *impf.* izročevati, izporočati.

ausarbeiten izdelati; *impf.* izdelavati; (abfassen) spisati (spisem); sich — izdelati se; pretegniti se.

Ausarbeitung *f.* izdelava, izdelék; spis, sestavék.

ausarten izvreči (-vržem) se, sprevreči se, spriditi se, zroditi se; (vom Getreibe) zdvijati.

ausathmen izdihniti.

Ausathmung *f.* izdih.

Ausbau *m.* zgradba.

ausbauen zgraditi, sezidati, dozidati.

ausbedingen izgovoriti si, pridržati (-držim) si; *impf.* izgovarjati si, pridrževati si.

ausbessern popraviti, zboljšati; *impf.* popravljati, zboljševati.

Ausbesserung *f.* poprava, popravljanje.
Ausbrute *f.* dobiček, donesek, čist dohodek.

ausbeuteln iztresti, izprazniti; *impf.* iztresovati, izpraznovati; izsipati.

ausbeuten dobiček iz česa vzeti (vzajem); *impf.* — jemati (jemljem); v prid obrniti; *impf.* — obračati.

ausbilden izdelati; *impf.* izdelovati; (Geist) omikati, olikati, izbistriti, izobraziti; *impf.* izobraževati; (Körper) izuriti, uriti; sich — izobraziti se; izučiti se.

Ausbildung *f.* omika, izobraženost.

ausbitten izprositi; daß bitte ich mir aus prosim tega nikar.

ausblasen izpihniti, ugasniti; *impf.* izpihovati, ugašati.

ausbleiben izostati (-stanem); *impf.* izostajati; der Athem bleibt aus sapa zastane, zastaja; (nicht kommen) ne priti (pridem); eine Beile ist ausgeblieben vrsta je izpuščena.

ausblühen razcvesti (-cvetem) se; *impf.* razcvetati se; ocvesti, ocveteti; *impf.* ocvetati.

ausborgen izposoditi si, na posodo vzeti (vzajem); *impf.* izposojati si, na posodo jemati (jemljem); jemdm. etwas — posoditi komu kaj, na posodo dati; *impf.* posojati.

ausbrechen *tr.* izdreti (-derem); *impf.* izdirati; izlomiti, izrovati; *intr.* (anfängen) začeti (-čnem); *impf.* začenjati; prikazati (-kažem) se, navstati (-vstanem), vneti se; *impf.* prikazovati se, navstajati, vnemati se; in Thänen — zajokati (-jočem) se.

ausbreiten razširiti, prostreti; *impf.* razširjati, prostirati; razvreti; (Flügel, Tuch) razprostreti, razgrniti, raztegniti; *impf.* razprostirati, razgrinjati, raztegovati; (ein Gerücht) razglasiti, raznesti, raztrositi; *impf.* razglašati, raznašati; sich — (v Thieren) pomnožiti se, razširiti se, razploditi se; *impf.* pomnoževati se, razširjevati se; (von

Pflanzen) razrasti se, razraščati se; sich über etwas — obširno govoriti o čem. [raznašanje.]

Ausbereitung *f.* razširjanje, razširjava, **ausbrennen** *tr.* izžgati (-žgem), požgati, izpaliti, izpeči; *intr.* izgoreti, pogoreti.

ausbringen izpraviti; *impf.* izpravljati; einen Loast — zdravico napiti (-pijem), napivati komu; (Zunge) izleči (-ležem), izvaliti, izploditi, **ausbruch** *m.* začetek; ↓ des Feuers užig, vnetje; (Wein) samotok, samomasčina; (d. feuerj. Berges) bljuvanje.

ausbügeln zgladiti, polikati; *impf.* gladiti, likati.

Ausbund *m.* izbor, cvet, zgled, vzgled; (im bösen Sinne) izvršek, izmetek.

ausbürsten izkrtaciti, izčesati; *impf.* krtaciti.

auscurieren *s.* ausheilen.

ausdampfen izkaditi se, izhlapeti, izpuhteti; *impf.* hlapeti, pariti se, puhteti. [trpež.]

Ausdauer *f.* stanovitnost, trpežnost, **ausdauern** trpeti; trajati, držati (držim); pretrpeti, prebiti (-bijem), prestati (-stojim).

ausdauernd trpežen, stanovitén, držeč.
ausdehnbar raztezén, raztegljiv, vlačén.

Ausdehnbarkeit *f.* razteznost, raztegljivost, vlačnost.

ausdehnen raztegniti; *impf.* raztezati, raztegovati; napeti (-pnem); *impf.* nopenjati; razširiti, razprostreti; *impf.* razširjati, razprostirati; ausgedehnt razširen, raztegnen, (subst.) razsežen.

ausdehnung *f.* razteza, razteg; (Weitläufigkeit) obširnost; (subst.) razsežnost. [vati; izumeti.]

ausdenken izmisliti; *impf.* izmisljevati; **ausdien** doslužiti, izslužiti.

ausdornen usahniti, posušiti se; *impf.* usihati.

ausdrehen izviti (-vijem); *impf.* izvijati; (Wäsche) ožeti (ožmem); *impf.* ožemati. [beseda.]

Ausdruck *m.* izraz, izrek, izjava; (Wort) **ausdrücken** iztisniti, iztlačiti; *impf.* iztiskati, iztlačevati; Flüssigkeiten —

izžeti (-žnem); *impf.* izžemati; mit Worten — izraziti; *impf.* izraževati, povedati (-vem), dopovedati; sich schon — lepo govoriti.

ausdrücklich razločen, izrečen; mit Verſaß nalašč.

ausdrucksvoll živ, izražen.

ausdunſten izhlapeti, izpuhteti, izpariti se; *impf.* hlapeti.

ausdunſten izpariti, pariti, izhlapiti, puhtiti. [smrad.

Ausdünſtung *f.* para, hlap; (übl.)

auseinander *adv.* narazen, vsaksebi; zu weit — predaleč jeden od drugoga.

auseinanderblaſen razpihniti; *impf.* razpihovati.

auseinanderbringen razdejati (-denem), razkrušiti, razpraviti.

auseinanderfahren razprhniti se, razpršiti se. [begniti.

auseinanderſchießen razbegniti, poraz-

auseinanderſchießen razteči se; *impf.* raztekati se.

auseinanderkehren razmesti (-metem); *impf.* razmetati.

auseinanderlegen razložiti, razpoložiti; *impf.* razpolagati.

auseinanderſtürzen razmakniti; *impf.* razmikati.

auseinanderſchlagen razbiti (-bijem), raztrupiti; *impf.* razbijati.

auseinanderſehen razposaditi; *impf.* razposajati; ſ. erſſären. [ren.

auseinanderſchieben ſ. auseinanderſchieben; *impf.* raztegovati.

auserleſen, auſerleſen izvoliti, izbrati (-berem); *impf.* izbirati; auſerleſen izbran, izborèn, izvrstèn.

aus erwählen ſ. auſerleſen.

Auserwählte *m.* izvoljenec; *f.* izvoljenka.

ausfahren *tr.* izvoziti; *impf.* izvažati; *intr.* peljati (peljem) se; (auf d. Haut ausbrechen) izpahnti se, osuti (-spem) se; *impf.* izpahovati se, osipati (-sip-
ljem) se. [hod.

Ausfahrt *f.* izvožnja, vožnja na spre-

Ausfall *m.* izpad; (Abgang) pomanjkljaj; (mit Worten) napad, ugovor; (Reſultat) izid; einen — machen planiti (iz trdnjave).

ausfallen izpasti (-padem); *impf.* izpadati; die Ernte iſt gut ausgefallen letina se je dobro obnesla; die Haare fallen ihm aus laſje mu grede iz glave; alleſ iſt gut ausgefallen vse je slo po sreči, po godu.

ausſeſten izbojevati, z mečem razločiti; (bei Gericht) izpravdati.

ausfertigen izgotoviti, napraviti, narediti, napisati (-šem); *impf.* izgotavljati, napravljati, naredjati, napisovati.

Ausfertigung *f.* izgotavljanje, izdavnje, naprava; (ämſl.) napravék.

ausfindbar najdljiv; daß iſt ſchon — to se že more najti.

ausfinden iznajti (-najdem).

ausſindig *adv.* machen iznajti, najti, zaslediti, zalotiti, zmisliti.

ausſſiden zakrpati, zašiti (-šijem).

ausſliegen izleteti, zleteti; *impf.* izletati.

Ausſtucht *f.* beg, utek; (Ausrede) izgovor, izvinék.

Ausſtung *m.* izlet; einen — machen oditi, potovati kam, v svet iti.

Ausſtugloch *n.* letavnica.

Ausſtuff *m.* izliv, iztok, ustje.

ausſolgen izročiti; *impf.* izročati.

ausſorſchen pozvedeti (-zvem), izprašati, izvedeti; *impf.* pozvedovati, izpraševati, izvedovati, izpitovati.

ausſragen izprašati; *impf.* izpraševati, popraševati, pitati.

Ausſuhr *f.* izvažanje, izvoz; Ausſuhr-izvozni.

ausſührbar izvedèn, izpeljiv, izvršiv.

ausſühren izvoziti; *impf.* izvažati; (vollbringen) izvesti (-vedem), dopri-
neſti, izpeljati, izvršiti; *impf.* izpeljati, izvrševati; jemanden — koga na sprehod peljati (-ljem); Pferd — konja prevoditi, prevoziti; *impf.* prevajati, prevažati.

ausſührlich obširen, natančen, razločen, podroben; *adv.* natanko, obširno, razločno.

Ausſührlichkeit *f.* obširnost, natančnost.

Ausſührung *f.* izpeljava, izvršitev, doprinesba, razlaganje; in — bringen izpeljati, dognati (-ženem).

Ausſuhrzoll *m.* izvoznina

ausfüllen izpolniti, napolniti; *impf.* izpolnjevati; mit Wasser — natočiti, naliti (-lijem); *impf.* natakati, nalivati; mit Erde — nasuti (-sujem und -spem), zasuti; *impf.* nasipavati; mit Noos — zamašiti; *impf.* zamaševati; mit Steinen — zadelati.

Ausfüllung *f.* izpolnjevanje, natakovanje, zalivék, zamašek.

ausfüttern podvleči (-vlečem), podstaviti, podložiti; *impf.* podstavljati, podlagati, podkladati.

ausfüttern napasti (-pasem), nakrmiti; zrediti, zrejati; den Winter hindurch füttern preživiti, prerediti; *impf.* prerejati. *deliti* *mit* *Wasser*

Ausgabe *f.* izdavanje, izdavék, trošek, strošek, potrošek; (d. Briefe) oddaja.

Ausgabepost *f.* potrošni postavék.

Ausgang *m.* izhod, izid; (Folge) posledék, nasledék; (Ende) konéc; Ausgangs- izhodni.

ausgeben *tr.* izdati, potrošiti; *impf.* izdavati, potroševati; Karten — kvarte deliti, razdeliti; sich als Arzt — oznaniti se zdravnikom; *intr.* (ergiebig sein) zdati; (Getreide) plenjati, zaleći (-ležem).

Ausgeber *m.* izdajatelj, ključar.

ausgebildet izobražen.

Ausgebot *n.* prodaja, dražba.

Ausgeburt *f.* izrod, izrodék, plod (domišljija). [držek.]

Ausgedinge *n.* izgovorjeni užitek, pri-
ausgehen iziti (-idem), iti z doma; spazieren gehen iti, oditi na sprehod; er — ne opraviti nič; (Weld, Ware) poiti, poteći (-tečem), nestati; *impf.* potekati, nestajati; (enden) nehati, končati; (vom Feuer) ugasniti, dogoreti; (sich erfüllen) spolniti se, uresničiti se; (von Haaren) izpasti (-padem); *impf.* izpadati; auf etwas — meriti v kaj, gledati na kaj.

ausgekerbt narezan, narezljan.

ausgelassen poreden, prešeren, razposajen, srborit, lagoden, razuzdan.

Ausgelassene *m.* porednež, razposajeneč, razuzdanec.

Ausgelassenheit *f.* prešernost, razposajenost, srboritost, razuzdanost, lagoda.

ausgelernt izučen.

ausgemacht dognan, gotov.

ausgenommen razun, mimo tega, izimši.

ausgesucht izbran, prebran. [grbast. ausgewachsen dorastel; (budd.) grbav, ausgezeichnet izvrsten, izborén.

ausgiebig zdatén; (Getreide) plenjav; (Speise) tečen.

ausgießen izliti (-lijem), razliti; *impf.* izlivati, razlivati.

Ausgleich *m.* poravnava, pobota.

ausgleichen poravnati; *impf.* poravnati, pojednačiti; (die Rechnungen) pobotati, poravnati; (d. Schaden) škodo povrniti, popraviti; *impf.* povračati, popravljati; (eben machen) zravnati; sich m. jemd. — pogoditi se, dogovoriti se, pobogati se; *impf.* pogajati se, dogovarjati se.

Ausgleichung *f.* poravnanje, zravnaje, pojednačenje; pogodba.

ausgleiten spodrkniti, spodrsniti, spodleteti, spolzniti; *impf.* spodrkati, spodrsati, spodletati.

ausgraben izkopati (-kopljem), izgrebsti; *impf.* izkopavati, izgrebati; (in Kupfer) urezati (-režem).

ausgrübeln izmisлити, *impf.* izmisljati.

ausgurgeln izgrgrati, *impf.* grgrati.

Ausgufs *m.* izlivék, odlivék.

Ausgusforinne *f.* lijak.

aushauchen izsekati; Augen — oči izkljuvati (-kljujem).

aushalten *tr.* prestati, pretrpeti, prenesti; *impf.* prenašati; prebiti (-bijem); (ernähren) preživiti, prerediti; *intr.* an einem Orte — obstati, zdržati (-žim) se; *impf.* obstajati, zdrževati se.

aushändigen izročiti, oddati; *impf.* izročati, oddajati.

Aushändigung *f.* izročitev, izročba.

Aushängebogen *m.* izvesna pola.

aushängen obesiti, razobesiti, izvesiti; *impf.* obešati zc.

Aushängeschild *n.* kazalo, napis.

ausharren strpeti, prebiti (-bijem), stanovitén ostati (-stanem); *impf.* stanovitén ostajati. [pén.]

ausharrend stanovitén, strpljiv, str-

Aushau *m.* izsek, seč (-i).

aushaubar izsečen, izsekljiv.

Aushauch *m.* izdih, vzdihljeje; (Atthem) sapa, duh; hlap.

ausshauden dihniti, izdihniti; *impf.* dihati, izdihovati; die Seele — umreti; (von Pflanzen) puhteti, dišati (dišim), izhlapljati.

ausshauen izsekati; *impf.* izsekovati; mit dem Meißel — izdolbsti (-dolbem).

ausshoben dvigniti, izdvigniti; *impf.* izdvigati; Thüre — vrata sneti (snamem); Soldaten — nabrati (-berem); *impf.* nabirati.

Gushebung *f.* vojaški nabor.

aussheden izvaliti, izleči (-ležem); *fig.* izmisлити.

ausshelfen *tr.* zaceliti, ozdraviti; *intr.* (gesund werden) ozdraveti.

ausshetern *tr.* (daß Gemüth) razveseliti; *impf.* razveseljevati dušo, srce; *intr.* es hat sich ausgeheitert razjasnilo se je; der Regen hat aufgehört zvedrilo se je; es heitert sich aus jasni se, razpravlja se.

ausshelfen pomoči (-morem), pripomoči; *impf.* pomagati, pripomagati komu.

Aushilfe *f.* pomoč (-i), pripomoč (-i), podpora; Aushilfs- pomočni, pripomočni.

ausshöhlen votliti, dolbsti (dolbem), globiti; zvotliti, izdolbsti, izglobiti.

Aushöhlung *f.* votlina, glob (-i); (Baumhöhle) duplja, dupljina, duplo.

ausshöhnen zasmehovati koga, rogati se komu.

aussholen (mit dem Arm) stegniti, nameriti; *impf.* namerjati roko; mah-niti; (ausforſchen) pozvedovati; (Reden) nazaj seči (sezem).

ausshülſen luščiti; oluščiti, izluščiti; (Bohne) ružiti; oružiti; (Apfel) lupiti; olupiti.

ausshungern izstradati; *impf.* izstradovati; z gladom ukrotiti; ausgehungert Wenſch izstradanec, gladnik. [vati.

ausshusten izkašljati; *impf.* izkašlje- ausshämmen česati (češem), počesati, razčesati. [pometati.

ausshehren pomesti (-metem); *impf.* ausshericht *n.* smet (-i), *pl.* smeti.

ausshestern izprešati, iztisniti, izžeti (-lmem); *impf.* iztiskovati, izžemati. ausshkennen ſich umeti, razumeti kaj, vešč biti čemu.

ausshklären seštiti; *impf.* čistiti, seš- sečevati; Weizen — trebiti; otrebiti; *f.* ausshheitern. [izbirati.

ausshklauben izbrati (-berem); *impf.* ausshklauberiſch zbirčen, izbirljiv.

ausshklriden sleči (slečem); *impf.* sla- čiti; ſich — sleči se; (mit etw.) obleči; *impf.* oblačiti.

ausshklopfen iztepsti (-tepem), iztolči; *impf.* iztepati, tolči.

ausshklügeln izmisлити, izmodrovati, iz- viti (-vijem) jo, iznajti (-najdem).

ausshkochen *tr.* skuhati, zvariti; *intr.* skuhati se.

Guskommen *n.* živež, kruh; mit dir iſt fein — s teboj ni živeti, shajati.

ausshkommen iziti (-idem); *impf.* iz- hajati; (v. Feuer) vneti (vnamem) se; mit dem Gehalt kann er nicht — od te plače ne more živeti, s to plačo ne more shajati; (mit jemandem) shajati; (bekannt werden) zvedeti se.

ausshkramen razpoložiti; *impf.* razpo- lagati; na ogled postaviti; *impf.* po- stavljati.

ausshkrachen izpraskati, izdrgniti.

ausshkriechen izležti; (a. d. Ei) izleči (-ležem) se.

ausshkühlen *tr.* ohladiti, hladiti; *intr.* ſich — ohladiti se; *impf.* ohlajati se.

Guscultant *m.* avskultant, prislušnik.

ausshkundſchaften pozvedeti (-zvem); *impf.* pozvedovati; izpitati, izprašati; *impf.* izpitovati, izpraševati; ein Land — ogledovati.

Guskundſchafter *m.* ogleduh, ogledo- valček.

Guskunſt *f.* naznanilo, poročilo; (Auf- klärung) pojasnilo, razbistrilo; — geben povedati (-vem), razjasniti, sporočiti, dopoved od sebe dati, dajati.

ausshlachen smejati (-jim u. -jem) se komu, posmehovati se komu; zasme- hovati koga.

ausshladen raztovoriti, izložiti, izpraz- niti; *impf.* raztovarjati, izlagati, raz- kladati.

Ausshlader *m.* izpraznovalec, izkladalec.

Ausshlage *f.* trošek, strošek, potrošek; —n deden založiti troske.

Ausshlagekaſten *m.* razloga, razkladnica.

Ausshland *n.* inozemstvo, vnanje dežele.

Ausländer *m.* inostranec; — *in f.* inostranka.

ausländisch inostranski, vnanji.

auslangen shajati s čim, dosti imeti (imam), zadostovati.

auslassen izpustiti; *impf.* izpuščati; **Butter** — razpustiti, raztopiti; *impf.* razpuščati, raztapljati; **sich** über etwas — svojo misel razodeti o čem; **den Born** — jezo stresti nad kom, znositi se nad kom.

Auslassung *f.* izpust, izpuščenje.

Auslauf *m.* iztek, iztok; — *d.* Flotte odlaz ladijevja; **Ausläufer** beim Bau napušč, strešica.

auslaufen izteči (-tečem); *impf.* iztekati; (*v. d.* Flotte) odjadirati, odriniti, odpluti (-plujem), odplavati; (endigen) končati se, iziti (-idem), izhajati se; (*von d. Zeit*) poteči (-tečem), potekati.

Ausläufer *m.* tekalec; (bei Pflanzen) prtljika, živica; razrastek.

Auslaut *m.* končnik.

auslauten zvoniti komu; (aufhören) **läuten** odzvoniti; *d.* Messe — mašo odzvoniti, odzvanjati.

ausleben doživeti.

ausleihen polizati (-lišem), izlizati.

ausleeren izprazniti; *impf.* izpraznovati.

auslegen izložiti, razložiti, razpoložiti; *impf.* izlagati, razpolagati; (erklären) razložiti, razjasniti, raztolmačiti; *impf.* razlagati, razjasnovati; (Geld) koga z denarjem založiti, zalagati, za koga izdati, izdajati denar.

Ausleger *m.* razlagalec, tolmač.

Auslegung *f.* razlaganje, razlaga, razkladanje, razjasnitv.

ausleihen posoditi, razposoditi; *impf.* posojati, razposojati.

auslernen izučiti se, doučiti se.

Auslese *f.* izbor, izbirak.

auslesen izbrati (-berem); *impf.* izbirati; **Buch** — prebrati, prečitati, prebirati knjigo. [ročevati, predajati.

ausliefern izročiti, predati; *impf.* **Auslieferung** *f.* izročitev, izročba, predaja. [izbrisn, izbrisljiv.

auslöslich ugasljiv; (Geschriebenes)

auslöschlich *tr.* ugasiti, pogasiti; *impf.* pogasati; (Geschriebenes) zbrisati, zbr-

sovati; (*d.* Licht) ugasniti; *intr.* ugasniti; *impf.* ugasovati, ugašati.

Auslöse odkupni.

Auslösegeld *n.* odkupnina.

auslösen odkupiti, rešiti; *impf.* odkupovati, reševati; **sich** — odkupiti se.

Auslösung *f.* odkup, rešitev.

auslüften prezračiti, prevetriti, prevetrovati; zvetriti; na zrak dejati (denem), devati (sukno).

ausmachen dokončati, dovršiti; *impf.* dokončevati, dovrševati; (begleichen) poravnati; *impf.* poravnovati; (betragen) znesti; *impf.* znašati; (schelten) kregati, okregati, ošteti (-štejem) koga; **ausgemacht** dognan, gotov.

Ausmarsch *m.* odhod.

ausmarschieren oditi (-idem), odpraviti se; *impf.* odhajati, odpravljati se.

Ausmarsch *n.* mera, izmera, premera.

ausmauern dozidati, prizidati.

ausmausen **sich** mišiti se; omišiti se.

ausmerzen iztrebiti; (*auch d.* Buche) izbrisati.

ausmessen izmeriti, premeriti, odmeriti; *impf.* iz-, pre-, odmerjati; (bestimmen) določiti, ustanoviti; *impf.* določevati, ustanavljati.

Ausmessung *f.* izmera, izmerjanje.

ausmitteln zvedeti, stakniti, zaslediti; *impf.* zvedavati, stikati. [izlivati se.

ausmünden iztekati se, iztakati se,

ausmündern prebrati (-berem), odbrati; *impf.* odbirati; zavreči (-vržem), izmetati (-mečem). [izmetanje.

Ausmusterung *f.* preiskava, izbira;

Ausnahme *f.* izjema, izimék; **mit** — razun, mimo; izimši; **Ausnahmés-** izjemni. [po izimku.

ausnahmeweise *adv.* izimno, izjemno,

Ausnahmészustand *m.* izjemni stan.

ausnehmen izvzeti (-vzamem), izjeti (-jamem); *impf.* izvzemati, izjemati; (*auch d.* sich) izločiti, izločevati; izključiti; **sich** — pridržati (-držim) si; **sich gut** — podajati se, prilegati se, pristovati se.

ausnehmend izborèn, posebn.

auspacken izložiti; *impf.* izlagati, izkladati.

ausparieren odbiti (-bijem), prestreči (-strežem); *impf.* odbijati, prestrezati.

auspfeifchen izpokati, z bičem izgnati (-ženem).
 auspfänden zarubiti.
 Auspicien *pl.* predznamenja *pl.*, okri-
 lje; unter den — pod pokroviteljstvom.
 ausplaudern počenčati, izbebljati, iz-
 blebetati.
 ausplündern opleniti, obropati.
 auspolstern zblazinčiti, oblazinčiti.
 ausposaunen raztrobiti, razvpiti (-vpi-
 jem).
 ausprägen izkovati (-kujem), vtisniti;
 izobraziti; ausgeprägt izražen, vtisnen.
 auspressen iztlačiti, iztisniti, izžeti
 (-žnem); *impf.* iztiskati, izžemati.
 ausprügeln iztepsti, izpokati.
 auspuhen očediti, očistiti, osnažiti;
 (Wind) utrniti; *impf.* utrinjati; (schelten)
 oštetiti, ozmerjati; (schmüden) olepsati,
 ozaljšati, okrasiti. [vati.
 ausquartieren izseliti; *impf.* izselje-
 ausrodieren izstrgljati, izbrisati.
 ausraffen počiti (-čijem), počiti se;
impf. počivati; odahniti se.
 ausräuchern pokaditi; *impf.* pokajati;
 (Reich) prekaditi, povoditi; *impf.* pre-
 kajati, povejati.
 ausraufen izpuliti, izpipati, iztrgati.
 ausräumen izprazniti, pospraviti;
impf. izpraznovati, pospravljati.
 ausrechnen preračunati, prešteti (-šte-
 jem), prebrojiti; *impf.* preštovati.
 ausreden raztegniti, nategniti; *impf.*
 raztezati, natezati; sich — zlekniti se,
 zvirati se; *impf.* zlecati se.
 Ausrede *f.* izgovor.
 ausreden izgovoriti, dogovoriti; *impf.*
 izgovarjati; laß mich — daj, da ti vse
 povem.
 ausreihen izmeti (-manem), izmen-
 cati; (Zimmer) omiti (-mijem), otreti;
impf. otirati.
 ausreichen zadostovati, zdati (zdam);
 (mit etwas) shajati, dosti imeti; aus-
 reichend dovoljen, zadosten.
 ausreinigen *f.* reinigen.
 ausreihen *tr.* izpuliti, izpipati (-pljem),
 izrati (-rujem), izdreti (-dorem); *impf.*
 puliti, pipati, rovati, izdirati; *intr.*
 (entflichen) pobegniti, zbežati (-žim),
 uiti (-idem).
 Ausreißer *m.* uskok, begun, uhajalec.

ausreiten izjezditi, izjahati (-jašem).
 ausreitem prerešetati, presejati (-se-
 jem), očiniti; *impf.* očinjati.
 ausrenken izviniti, izpahniti.
 ausrichten opraviiti; *impf.* opravljati;
 dognati (-ženem), izpeljati (-peljem);
impf. izpeljavati; (verlucnden) obreko-
 vati, opravljati, raznašati, obirati koga;
 den Gruß — pozdraviti; *impf.* po-
 zdravljati.
 ausringen *tr.* izviniti, izpahniti; *impf.*
 izpahovati; (Wäsche) izžeti (-žnem);
intr. boj končati; er hat ausgerungen
 prestal je, preminul je.
 ausrinnen izteči (-tečem), izcediti se,
 izcurljati; *impf.* teči iz česa, cediti se,
 curljati.
 Ausritt *m.* izjahanje, izjezd.
 ausroden izrovati (-rujem), porovati.
 ausrotten iztrebiti, pokončati, uničiti,
 zatrei; *impf.* pokončevati, zatirati.
 ausrücken oditi (-idem), odriniti,
 vzdigniti se, odhajati.
 Ausruf *m.* vzklik, klic, oglas; öffentl.
 — dražba.
 ausrufen vzklikniti, zaklicati (-kli-
 čem), zavpiti (-vpijem); (bekannt geb.)
 oklicati, oglasiti, razglasiti; *impf.*
 oklicovati, oglašati.
 Ausrufer *m.* glasnik, oklicovalčec.
 Ausrufungszeichen *n.* klicaj.
 ausruhen počiti (-čijem); *impf.* po-
 čivati; spočiti se.
 ausrüsten oborožiti; *impf.* oborože-
 vati; (verfehen) prevideti (koga s po-
 trebnim), oskrbeti, oskrbovati.
 Ausrüstung *f.* oborožba, orožje, oprava.
 ausruftchen *f.* ausgleiten. — ^{abgleiten, abrutschen}
 Ausfaat *f.* setev, sev (-i), posetev, po-
 sevč; (Getreide) seme, semensko žito.
 ausfüen sejati (sejem), usejati, po-
 sejati; *impf.* posevati.
 Ausfage *f.* poved (-i), izpoved (-i),
 izrek, govor; gram. poved (-i), pove-
 dek; widerprechende — govori so si
 navzkriž (ne ujemajo se); nach seiner
 — po njegovih besedah.
 Ausfageform *f.* način, naklon.
 ausfagen povedati (-vem), dopovedati,
 izreči (-rečem); *impf.* dopovedovati,
 praviti, govoriti, trditi; (von Zeugen)
 pričati, pričevati; *pf.* spričati.

Ausſatz *m.* (Geld im Spiele) stava; (Krankheit) srab, garje *pl.*, gobe *pl.*
ausſähig srabast, gobov, garjev.
Ausſähige *m.* gobovčec, srabčec.
ausſäubern očediti, počediti, osnažiti, otrebiti; *impf.* čediti, snažiti; čistiti.
ausſaufen popiti (-pijem), izpiti, polokati; *impf.* piti, lokati.
ausſaugen izsesati, posesati, izsrkati, izsrebati; *impf.* sesati, srkati; *fig.* izpiti, izmolžti (-zem), obrati (-berem).
ausſchaffen *f.* hinausſchaffen.
ausſchälen olupiti, oluščiti; *impf.* lupiti, luščiti. [toč.]
Ausſchank *m.* točarna, vinotoč, pivovarski
ausſcharren izgrebsti (-grebem), razgrebsti, razbrskati, razkopati (-pljem); *impf.* izgrebati, razkopavati.
ausſchauen *f.* ausſehen.
ausſcheiden *tr.* odločiti, izločiti, odbrati (-berem), izvreči (-vržem), iztrebiti; *impf.* odločevati, odbirati, iztrebljevati; *intr.* (aus einer Geſellſchaft) izstopiti, odstopiti; *impf.* izstopovati.
Ausſcheidung *f.* odločitev, izbira; izstop, odstop.
Ausſcheidungsorgan *n.* iztrebilo.
ausſchelten pokarati, ošteti, okregati, ozmerjati; *impf.* kregati, oštevati, koriti, karati, zmerjati, psovati (koga); hudovati se nad kom.
ausſchenken (Getränke) točiti; (ausgießen) izliti (-lijem); *impf.* izlivati.
ausſchienen razposlati (-šljem); *impf.* razpošiljati.
ausſchießen *tr.* izstreliti, streliti; *impf.* streljati; *f.* ausſchicken; *intr.* (herauswachen) pognati (-ženem), nikniti; *impf.* poganjati, kliti. [spravljati].
ausſchiffen iz ladije spraviti; *impf.* spravljati.
ausſchirren izpreči (-prežem), spreči; *impf.* izpregati.
ausſchlafen naspati (-spim) se.
Ausſchlag *m.* premah, omah; (bei der Wage) preteg; (des Wendels) zamah; (Krankheit) prišč, oprisč, spuščaj, priščaj, opahki *pl.*, spahki; srab, oprh; den — bekommen spuhniti se, spahniti se, oprisčiti se po kom, osuti (-spem); *impf.* spahovati se, osipati (-sipjem); den — geben odločiti; *impf.* odločevati; — gebend odločen, odločilen.

ausſchlagen *tr.* izbiti (-bijem), izriniti; *impf.* izbijati, izrivati; (den Anbot) odbiti, zavreči (-vržem); *impf.* odbijati, zametovati; (Getreide) plevšati, pahati, mlatiti; oplevšati, omlatiti; mit etw. — obložiti, obiti (-bijem); *impf.* oblagati, obijati; *intr.* (v. Pferd) ritniti, breniti, cebniti; *impf.* ritati, breati, cebati; (v. der Wage) omahniti, premahniti, nagniti se; *impf.* omahovati, nagibati (-gibljem) se; (v. Pflanzen) gnati (-ženem), poganjati, kliti (klidem), kaliti; pognati (kal); (umſchlagen) prevreči (-vržem) se.
ausſchließen izkleniti, izločiti, izključiti; *impf.* izklepati, izločevati.
ausſchließlich *adv.* izločljiv, izključilen; *adv.* samo, jedino. [izklenitev].
Ausſchließung *f.* izključenje, izločitev.
Ausſchließungsgrund *m.* izključilni vzrok, razlog.
ausſchlummern naspati (-spim) se, nadremati (-dremljem) se.
ausſchlüpfen izleži, smukniti iz česa; (aus dem Ei) izleči (-ležem) se.
ausſchlürfen posrkati, izsrkati, posrebati (-srebljem), izsrebati, polokati (-ločem); *impf.* srkati, srebati (-bljem), lokati.
Ausſchluss *m.* izklep, izključenje, izima, izimč; mit — razven, izimši.
ausſchmäheln ošteti (-štejem), okregati, obrati (-berem); *impf.* oštevati, obirati.
ausſchmelzen raztopiti, razpušati; *impf.* raztapljati, razpuščati.
ausſchmücken lepotiti, lepšati, krasotiti; olepšati, ozaljšati.
ausſchneiden izrezati (-režem); *impf.* izrezovati. *izhitić kune*
ausſchneuzen usekniti; *impf.* usekovati.
Ausſchnitt *m.* izrezek; (Sector) izsek, izrez.
ausſchnitten rezljati, škroljati; *pf.* izrezljati, izškroljati.
ausſchnüren odpeti (-pnem); *impf.* odpenjati.
ausſchöpfen izčepati (-pljem), počepati, izplati (-poljem), pozajeti (-zajmem); *impf.* izčepavati, pozajemati.
Ausſchößling *m.* mladika, odraslek.
ausſchreiben razpisati (-pišem); *impf.* razpisovati; (aus einem Buche) izpisati;

izpisovati; (abſchreiben) prepisati; Steuern — davək razpisati, naložiti; zu Ende ſchreiben ſpisati, spisovati.

Ausſchreibung *f.* razpis, izpis.

ausſchreiben razvpiti (-vpijem), razkričati (-čim), raztrobiti; auſgeſchrieben razvpit.

Ausſchreitung *f.* prešernost.

Ausſchuſs *m.* ſtrel; (daß Vorzügliche) izbor, cvet, jedro; (daß Schlechte) odbirək, izvržek, izmèt, izmeček; (die Verſammlung) odbor; Auſſchuſs-odborni; — mützlich odbornik; — ware odbirki *pl.*

ausſchütten izliti (-lijem); *impf.* izlivati; (Körner) izsuti (-sujem), razsuti; *impf.* razsipati; (Herz) odkriti (-krijem); *impf.* odkrivati.

ausſchwachen izblekniti, izblebetati (-blebečem), počenčati.

ausſchweifen zakrožiti, okrožiti, zaſločiti; (Glaſ) izplahniti; *impf.* izplakovati; auſgeſchweift ſlok, izokrožen.

ausſchweifend razpaſen, ſamopaſen, ſpaſen, razuzdan, naſladen.

ausſchweifende *m.* ſamopaſnik, razuzdanec; *f.* ſamopaſnica, razuzdanica.

ausſchweifung *f.* ſamopaſnost, razuzdanost; (in der Rede) ovinək.

ausſchwimmen izplahniti, izplakniti, izplaviti; *impf.* izplakovati, izpirati.

ausſchwingen izvesti (-vejem), preveti, izplati (-poljem); veti, vejati, plati; (Wände) trepati, trepkati, otrepati.

ausſchwiken izpotiti, potiti.

Auſſehen *n.* vid, pogled, podoba, obraz; ſein — verräth vidi se mu na obrazu.

auſſehen *tr.* gledati, videti; pregledati, dogledati, dozreti; *impf.* dozirati, pregledovati; *intr.* videti se, kazati (kažem) se; eſ ſieht darnach auſſ podoba je, kaže se, da; du ſiehſt geſund auſſ zdrav si videti; wie ſieht eſ auſſ kako je.

auſſein zunaj, vne biti (sem), z doma biti, ne biti doma; (zu Ende ſein) končē biti česa; eſ iſt auſſ mit ihm po njem je.

auſſen *adv.* vne, vani, zunaj; von auſſen od zunaj, nach auſſen navzven; *adi.* vnanji.

auſſenden poslati (poſljam), razpoſlati, odpraviti; *impf.* razpoſiljati, odpravljati.

Auſſending *n.* vnanja reč, vnanjost, **Auſſenſeite** *f.* vnanja stran, lice.

Auſſenwelt *f.* vnanji svet. [gradbe *pl.*

Auſſenwerke *pl.* vnanji okopi, prednje außer *praep.* razun, razven, mimo; (ohne) brez; außeracht laſſen v nemar pustiti, *impf.* puſčati; ne zmeniti se, nemarati za kaj.

auſſerdem *adv.* vrh tega, mimo tega, še, še tudi.

auſſeräntlich neuradēn, neſlužben.

Auſſere *n.* vnanjost, vnanjščina.

auſſere *adi.* vnanji, zunanji, zunajſen.

auſſereheliſch nezakonski. [neobičēn.

auſſergewöhntlich nenavadēn, izredēn,

auſſerhalb *adv.* vne, zunaj, ven.

auſſerlich *adi.* vnanji, vnanjšen, zunanji, zunajſen; povrſen; *adv.* zunaj, po vnanjem. [površnost.

Auſſerlichkeit *f.* vnanjost, vnanjšnost;

auſſern izreči (-rečem), izustiti, povedati (-vem), razodeti (-denem), izjaviti, na znanje dati, pokazati (-žem); *impf.* izrekovati, povedovati, razodevati, na znanje dajati, pokazovati.

auſſerordentlich *adi.* izredēn, izvenredēn, nenavadēn, posebēn, čudēn; *adv.* izredno, nenavadno, posebno, močno, jako, čudno.

auſſerſt *adi.* skrajēn, najskrajēn, največji, najhujſi; *adv.* ſila, ſilno, zelo, rāmeno, nezmerno, strašno.

Auſſerung *f.* izrek, izjava, razodetje, naznanilo, navestilo, besede *pl.*

auſſerwefentlich nebiſtven.

auſſehen *tr.* izstaviti, izpostaviti, razpostaviti; *impf.* izpostavljati *zc.*; Friſt, Preis — odločiti, določiti, ustanoviti; *impf.* odločevati, ustanavljati; (auſſchieben) odložiti; *impf.* odlagati, odlaſati, okladati; ein Kind — izpostaviti, izpoložiti; *impf.* izpostavljati; Wachen — razpostaviti; *impf.* razpostavljati; Fehler — očitati, spočitati; (in der Buchdruckerei) sestaviti, zložiti; der Gefahr ſich — v nevarnost se podati, podajati; d. Gefahr jemanden — v nevarnost pahniti; *intr.* (auſſhören) prejenjati, pojenjati, odjenjati, odne-

hati, odleči (-ležem), popustiti; *impf.* prejenjevati, odlegati, popuščati; (im Reden) premolknuti, umolknuti.

Ausſicht f. razgled, vid, ozir; (Hoffn.) up, nada.

ausſingen izpeti (-pojem), *impf.* izausſinnen ſ. ausſenden.

ausſöhnen spravén, spravljiv.

ausſöhnen spraviti, pomiriti, upokojiti, utešiti; *impf.* spravljati.

Ausſöhnung f. sprava, spravljivost.

ausſondern izločiti, odločiti, odbrati (-berem), razdružiti; *impf.* izločevati, odbirati, razdruževati.

ausſpähen ovaditi, izpaziti, spaziti, zapasti (-paſem), ovedeti.

ausſpannen razpeti (-pnem), raztegniti; *impf.* razpenjati, raztegovati; ein Tuch — razgrniti, razprostreti, prostreti; *impf.* razgrinjati, razprostirati; Pferde — izpreči (-prežem), spreči, razpreči; *impf.* izpregati ic.

ausſpeien pljuniti, izpljuniti; *impf.* pljuvati; (v. Sulfan) bruhati, bljevati (bljujem), metati (mečem) iz sebo; *pf.* bruhniti, izbruhati, izbljevati, izmetati.

ausſpenden deliti, podeliti, razdeliti, podariti, razdati, porazdati; *impf.* podeljevati, razdavati, razdajati.

Ausſpender m. delitelj.

Ausſpendung f. delitév, razdelitév, podelitév, podaritév.

ausſperren razpreti, raztegniti; *impf.* razpirati, raztezati, raztegovati; Füße — razkobaliti, razkoračiti.

ausſpielen izigrati, doigrati.

ausſpinnen izpresti (-predem), dopresti; eine Sache — razpresti, razsnovati (-snujem).

ausſpotten zasmehovati koga, posmehovati se komu, posmivati se komu, rogati se komu, bebača delati iz koga.

Ausſprache f. izreka, izgovorjanje, izgovor kake besede.

ausſprechen izreči (-rečem), izgovoriti; *impf.* izrekovati, izgovarjati; ſich — svoje misli razodeti, *impf.* razodevati.

ausſpreizen razpreti, razpeti (-pnem); razprojiti; *impf.* razpirati, razpenjati; Füße — razkoračiti, razkobaliti, pre-

kobaliti, v kobalj ſesti (sedem); *impf.* razkobaljevati, v kobalj sedati.

ausſprengen izkrhnuti, odkrušiti, izbiti (-bijem); *impf.* odkruševati, izbijati; Waſſer — kropiti, škropiti; ein Gerücht — raztrošiti, raznesti; *impf.* raztrošati, raznašati.

ausſprechen brizgniti, drskniti, sikniti, prsniti, štrkniti; *impf.* brizgati, drskati, sikati, prskati, štrkati.

Ausſpruch m. izrek, rek; (Urtheil) razsodba; — thun izreči, izrekovati.

ausſpülen izplakniti, oplakniti, poplahniti; *impf.* plakati, izplakovati; Ufer — izpodprati (-perem), izpodnesti, izpodriti (-rijem); *impf.* izpodpirati, izpodrivati ic.

ausſpüren oslediti, ovohati, iztakniti.

Ausſtand m. zastanék, zaostanék, dolg.

ausſtändig zastal, zaostal, neizplačan.

ausſtatten oskrbeti, prevideti; *impf.* oskrbljevati; (ſchmücken) olepšati, ozaljšati; ozaljševati.

Ausſtattung f. oprava, oprema, bala.

ausſteden izdreti (-derem), iztakniti; *impf.* izdirati, iztikati; mit d. Schenkel — izkljuvati (-kljujem); *fig.* izpodriniti, *impf.* izpodrivati.

ausſteden (Lager) raztakniti, poraztakniti; *impf.* raztikati; (Grenze) znameniti.

ausſtehen preſtati (-stojim), prebiti (-bodem), pretrpeti; *impf.* preſtajati, pretrpévati; (aus dem Amte) stopiti iz —; er kann ihn nicht — ne mara ga; —de Schulden razpoſojen denar.

ausſtellen razstaviti, razpostaviti, na ogled postaviti, izložiti, razpoložiti; *impf.* razstavljati, razpolagati ic.; eine Urkunde — spisati (-šem), napraviti; dati od sebe list, pismo, izdati menico (Wechſel); *impf.* spisovati, napravljati, izdajati; (rügen) grajati, očitati, obirati.

Ausſteller m. razstavnik, izložnik, izdatelj, izdajatelj (menice); *Satza*

Ausſtellung f. razstava, izložba, izdava, naprava; (Rüge) graja, očitanje.

Ausſtellungsſaal m. razstavnica, izložnica, razstavišče.

Ausſtellungsort m. razstavišče.

ausſterben izumreti (-mrjem), izumreti, pomreti; *impf.* izmirati ic.

Aussteuer *f.* dota, oprema.
ausstöbern pretakniti, iztakniti, izšetati; *impf.* prestikovati; (weidm.) zaslediti, oslediti.

ausstodern bezati, becati; izbezati; (Zähne) trebiti, iztrebiti.

ausstopfen nagatiti (meh), napažiti; našokati, podmašiti; *impf.* naphavati, podmaševati.

ausstossen suniti, izpahniti, izriniti, izbiti (-bijem); *impf.* izrivati, izpahovati, izbijati; (ausſchließen) izkleniti, izobčiti; **Senfzer** — vzdihniti, zdihniti; *impf.* vzdihovati; **Laut** — ziniti, žugniti, krkniti; **Schrei** — vzklikniti, zavpiti (-vpijem).

Ausstrahlungsvermögen *n.* žarljivost.
ausstrecken iztegniti, stegniti; *impf.* iztegati, iztegovati; (auseinander) raztegniti, razpreti; *impf.* raztezati, razpirati; **die Zunge** — pomoliti, *impf.* pomaljati; **ſich** — zlekniti se, zlecati se; *impf.* lecati se; stegniti se, *impf.* stegovati se, zlecovati se. [livati.

ausströmen izliti (-lijem), *impf.* izausstudieren izmisliti, *impf.* izmisljevati; izučiti se, izšolati se, dovršiti nauke.

ausstrichen zvrniti, *impf.* zvrčati; **Glas** — na dušek izpiti (-pijem), lukniti, polukniti.

aussuchen izbrati (-berem), odbrati; *impf.* izbirati. [rajati.

austausen doplesati (-plešem), **aus-tausch** *m.* zamenjava, zamena, izmena, premenjava, menjatév.

austauschen zameniti, premeniti, izmeniti, zamenjati; *impf.* zamenjavati, preminjati; **Gedanken** — meniti se, pomenkovati se, priobčiti misli.

Außer *f.* ostriga.

Außerbank *f.* ostrizišče.

Außerfänger *m.* ostrigar.

Außermuſchel *f.* ostriznica.

ausheilen deliti, razdeliti, porazdeliti, razdati; *impf.* razdeljevati, razdavati.

Ausheilung *f.* delitév, razdelitév.

ausstigen iztrebiti, izkoreniti, pokončati.

ausstoben zdivjati, izdivjati, nadvijati se; *fig.* poleči (-ležem) se, utihniti, utešiti se.

Austrag *m.* končé, razsodék, razsodba, poravnava, dogovor.

austragen poravnati, v red spraviti; *impf.* spravljati; **Streit** — dognati (-ženem), pravdo razsoditi, odločiti; **Briefe** — poraznesti (-nesem), porazdati; *impf.* raznašati, poraznašati, razdavati; (hinuſtragen) iznesti, znesti; *impf.* iznašati.

austreiben izgnati (-ženem), izpoditi, iztirati, izpokati; *impf.* izganjati; **daß Vieh** — gnati (-ženem), pognati; *impf.* poganjati.

austreren *tr.* pohoditi, razhoditi, izteptati; **trumm** — švedrati, pošvedrati; **Getreide** — meti (manem), vršiti, tep-tati; izmeti, ometi, izteptati, ovršiti; **Trauben** — mastiti, mozgati, mečkati, tlačiti; *pf.* zmastiti, zmozgati, izmečkati, iztlačiti; *intr.* (gehen) stopati, korakati, rezati (režem) jo; (aus dem Amte) stopiti iz —, izstopiti; (vom Waſſer) razliti (-lijem), čez bregove stopiti, udariti; **daß Austreren** (daß Getreideſ) metév, vršitév, mev (-i).

austrinken izpiti (-pijem), lukniti, polukniti; *impf.* lukati.

Austritt *m.* izstop, odstop; (d. Ware) izvožnja.

austrudnen posušiti, osušiti, sušiti; (trocken werden) posušiti se, usahniti; *impf.* usihati.

ausüben delati, opravljati, oskrbovati, izvrševati (Beſetz); poslovati s čim, baviti se s čim, pečati se s čim, ukvarjati se s čim; **Kaſche** — maščevati se; zmaščevati se; **Gewalt** — silo delati; **den Landbau** — kmetovati; **Heilkunſt** — zdraviti, ozdravljati; **ſein Recht** — uživati, rabiti svojo pravico, držati (-žim) se svoje pravice.

Ausübung *f.* vršitév, raba, oskrbovanje, opravljanje.

Ausverkauf *m.* razprodaja.

ausverkauften razprodati, *impf.* razprodajati.

auswachsen izrasti (-rastem), *impf.* izraščati; (daß Wachſthum vollenden) dorasti, zrasti; *impf.* doraščati; **ausgewachsen** dorasel, dorasten; (budd.) grbast, grbav.

Auswahl *f.* izbor, izbiranje, izbira.

auswählen izbrati (-berem), izvoliti; *impf.* izbirati.

Auswanderer *m.* izselnik, izseljenec. Auswandern izseliti se, preseliti se (v kako vnanjo deželo); *impf.* izseljevati se, preseljevati se. [seljenje.]

Auswanderung *f.* selitev, izselitev, auswärtig *adv.* vnanji, zunanji, stranski, inostran; *adv.* zunaj, vne, na tujem.

Auswärtige *m.* inostranec, vnanjec.

Auswärtsdrehen *m.* (Rušč.) izvračalka.

auswaschen izprati (-perem), oprati, sprati; *impf.* izpirati; Glas — oplakniti, *impf.* oplakovati.

auswässern izmočiti, namočiti; *impf.* izmakati.

auswechseln izmeniti, premeniti, zameniti, zamenjati; *impf.* izmenjevati, zamenjevati.

Auswechslung *f.* izmenjava, izmenja, zamenja, zamenjava.

Ausweg *m.* izhod, odprtija; (Rušč.) izgovor, ovinček; *fig.* pomoč (-i), izbega.

ausweichen *tr.* (weich machen) mečiti, meščiti; omečiti, izmečiti; *impf.* omečevati, omakati; *intr.* (weich werden) mediti se, mečiti se, omečiti se, omeščati (-ščim); (aus dem Wege gehen) ogniti se, ukloniti se, umakniti se; *impf.* ogibati (-bljem) se, uklanjati se, umikati se; ausweichend ogiben, ogibljiv, izogiben.

ausweihen posvetiti, *impf.* posvečevati; der Ausgeweihte posvečenec.

ausweinen izjokati (-jočem u. -jokam) se, naplakati (-plačem u. -plakam) se.

Ausweis *m.* izkaz; (Zeugnis) spričevalo; (Verzeichniß) kazalo, popis.

ausweisen izkazati (-žem), skazati; aus dem Lande — izgnati (-ženem), pregnati; *impf.* izganjati; sich — spričati se, izkazati se; *impf.* spričevati se, izkazovati se; ausgewiesen izgnan; der Ausgewiesene izgnanec, prognanec.

ausweislos brez izkaza, — spričevala.

Ausweisung *f.* izgon.

auswendig *adv.* zunaj, ozunaj, vne; *adv.* vnanji; — fennen na pamet znati, iz glave znati.

auswerfen izmetati (-mečem), izvreči (-vržem), izbruhniti, izbruhati; *impf.*

izbiti, *impf.* izbitati
 v kotlunih.

izmetávati; (Blut) pljuvati, bljuvati (bljujem), izbljuvati; (bestimmen) odmeriti, odločiti, uganiti, ustanoviti; *impf.* odmerjati, odločevati; Dünge — kidati; izkidati; ausgeworfene Bezahlung uganena plača.

auswehen zbrusiti, izbrusiti, zojstriti; *impf.* brusiti, ojstriti, gladiti; sich — izlizati (-lizem) se, oguliti se.

auswinden (Getreide) veti (vejem), vejati; *pf.* zveti, preveti; (Wäsche) ožeti (-žmem), *impf.* ožemati, ožimati.

auswirken opraviti, dognati (-ženem), izmoči (-morem); storiti; (Teig) gnesti (gnetem); agnesti; *impf.* ugnetati.

auswischen izbrisati (-brišem), *impf.* izbrisovati.

auswittern *tr.* (ausspüren) izvohati, zaslediti; prevetriti; *intr.* prevetriti se, izvremeniti se; es hat ausgewittert izgrmelo se je.

auswölben obokati, izobokati; *impf.* obokovati.

Auswuchs *m.* izrastek, izraslek; (Wart im Holze) svrž; (Höder) grba; (Fehler) hiba; (Knochen) morska kost (-i).

Auswurf *m.* izmet, izmeček, izvržek; (Speichel) pljunec, pljunek, hrakelj, hrkelj; — der Menichheit smet (-i), izvržek, zavrženec.

auswurzen izkoreniti, izruti (-rujem); *impf.* izkorenjevati.

auswüthen izdivjati, izbesniti se; umiriti se, poleči (-ležem) se, uleči se (vihar). [ljati.]

auszahlen ozobčati, nazobčati, narez-
 ausahlen izplačati, poplačati; *impf.* izplačevati.

Auszahlung *f.* poplačilo, izplačilo.

auszählen šteti (štejem), številiti, brojiti; *pf.* prešteti, sešteti, zbrojiti; *impf.* preštevati.

auszanken ošteti (-štejem), okregati; *impf.* oštovati; preparati se s kom.

auszehren hirati, hujšati, sehnati; auszehend jetičen, hirav.

Auszehrung *f.* sušica, jetika.

auszeichnen *tr.* zaznamovati, zaznamiti, zabeležiti; jemanden — častiti, odlikovati, poviševati, povzdigovati; *pf.* počastiti, odlikati, povišati, povzdigniti; *intr.* sich — izkazati (-kažem)

se, poslaviti se; *impf.* izkazovati se, odlikovati se.

Auszeichnung *f.* odlika, odlikovanje, počastitev, poslavitév; (Zeichen) slavo, počastilo.

ausziehen *tr.* izvleči (-vlečem), potegniti, izdreti (-derem); *impf.* potegovati, izdirati; (Steid) sleči, *impf.* sladiti; (Schuhe) sezuti (-zujem), *impf.* sezuvati; (schriftl.) izpisati (-pišem), *impf.* izpisovati; (Wurzel) koren potezati; (berauben) odreti (-derem), *impf.* odirati; ausgezogeneß Rohr risanica; ausgezogeneß Steid sleka; *intr.* (aus einem Orte ziehen) preseliti se, seliti se, stanovanje premeniti; *impf.* preseljevati se.

auszieren *s.* auszürmüden. *Antypisler*
auszischen psikati; izpsikati. *Antypisler*
Auszug *m.* poteg; (Abzug) odhod; (Extract) izvleček, izvod, izvarék; (schriftl.) izpisék; (Znhalt) vsebina, posneték; (Aufzug) sprevod; (Uebersiedelung) selitev, preselitév; (Mehl) cvetna moka.

Auszügler *m.* kotar, zakotnik; — *in f.* kotarka, zakotnica.

auszugsweise *adv.* na kratko, v posnetku.

auszupsen pukati (pučem); pukniti, izpukati, izpuliti, popipati; *impf.* puliti, pipati (-pljem).

authentisch pravotén, pristén, pravi; verovén.

Authenticität *f.* pravotnost, pravost.

Autodidakt *m.* samouk.

autodidaktisch samoučen. [pisanje.

Autograph *m.* svojepis, svojeročno

Autokrat *m.* samodržec, samovladar.

Autokratie *f.* samovlada, samovladarstvo.

autokratisch samodržén, samovladén.
autonom samoupravén, samozakon-ski. [upravstvo.

Autonomie *f.* samozakonje, samo-
Autor *m.* pisatelj, spisovatelj, pisec; skladatelj.

autorisieren pooblastiti, potrditi; *impf.* potrjevati.

Autorität *f.* veljava, veljavnost, zakonita oblast; (Behörde) oblastvo.

Autorschaft *f.* pisateljstvo.

Auxiliar- pomožni.

auweh! *interj.* joj, o joj, gorje!

Avancement *n.* poviševanje, napredovanje.

avancieren pomakniti se naprej, *impf.* pomikati se naprej, na višjo stopnjo; povišan biti v službi.

Avantgarde *f.* prednja vojska, prednja straža.

Ave-Maria! Česčena si Marija.

avers *m.* lična plat (-i), lice.

avis *n.* glas, poročilo, obznanilo, objava.

avisobrief *m.* doglasnica, objavnica.

avifieren glas dati komu, oznaniti, poročiti; *impf.* poročati, oznanjati.

A vista menica na vid.

Axiom *n.* aksijom, samovidni rek.

Axt *f.* sekira; *dem.* sekirica, topor; (Zimmerhaue) robérnica; (breite —) bradlja; (Zöllart) drevača, bezjača.

Axthelm *m.* uho (ušesa).

Axtkeil *m.* toporišče, sekirišče.

Azur *m.* lazur.

Azurblau lazuren, višnjev, sinji.

B.

Bachani *m.* bakhant, pustnják, pustni noréc.

Bach *m.* potok; *dem.* potočić, potoček; Bach- potočni.

Bachampfer *m.* (*Rumex aquaticus*) povodna kislica.

Bachamsel *f.* povodni kos.

Bachamehner *m.* potočnik, potočan, potokar.

Bachbinse *f.* biček, sitovéc, srpica.

Bache *f.* divja svinja, — prasica; — *r* *m.* divji praséc, — prešíc.

Bachforelle *f.* potočna postrv.

Bachhollunder *m.* kalina.

Bachhund *m.* vidrar, vidrolovski pès.

Bachrinne *f.* struga.

Bachstete *f.* pastirica, tresorepka.

Bachthal *n.* popotočje.

Bachwasser *n.* potočnica.

Bachweide *f.* iva, rakita.

badhweiden ivov, rakitov.
Badhweidenholz *n.* ivovina, igovina, rakitovina.

Badbord *m.* leva stran na ladiji.

Badre *f.* u. — *n.* m. lice; Rinnbaden čeljust (-i); Baden- lični; die Baden voll nehmen ustiti se, bahati se.

baden peči, speči; (im Fett) evreči, pražiti; oevreči, opraziti; *impf.* oevirati.

Badenbart *m.* zalizei *pl.*

Badenbein *n.* ličnica, podočnica.

Badenknochen *m.* *f.* Badenbein.

Badenreich *m.* zausnica, klapovušnica, brljuzga, klofuta; einen — geben klofutniti, pljuskniti; *impf.* klofutati, pljuscati; brljuzniti, udariti po obrazu.

Badenjahn *m.* kočnjak, kotnjak, kočnik.

Bäder *m.* pek, pekar; Bäder- pekovski, pekarski.

Bäderei *f.*, — handwerk *n.* pekarija, pekarstvo; diejelbe betreiben pekariti.

Bädlerin *f.* pekovka, pekarica.

Bädlerladen *m.* pekarnica.

Bädlermeister *m.* *f.* Bäder.

Bädlerjunft *f.* pekovski ceh, peki.

Badfisch *m.* ocvrta riba; *fig.* nedoraslo dekle.

Badhaus *n.* pečnica.

badig licast (mit Baden verjehen); (in Zusammenfetz.) -ličén, *z. B.*: rothbadig rudečeličen.

Badkorb *m.* slamnica, slamnjača.

Badofen *m.* peč (-i), pečnica.

Badpfanne *f.* ponév za pečenje, — cvrenje.

Badschaufel *f.* lopár. [korito.

Badtrog *m.* niške, ničke, kadunje *pl.*,

Badwerk *n.* pecivo, pekarije *pl.*

Bad *n.* kôpel (-i); (daß mineralische warme —) toplíce *pl.*; Dampf— parna kopel; Schweiß— suha kopel; Badekopeln, kopelski, topliški.

Badanstalt *f.* kopel (-i), kopališče, kopelnica.

Badegast *m.* topličar.

Badehaus *n.* *f.* Badeanstalt.

baden kôpati (-ljem), skôpati, okôpati; sich — kôpati se, skôpati se; er badete sich in Thranen solze so ga oblivale.

Badort, Badeplatz *m.* kopališče.

Badeschwamm *m.* morska goba.

Bademantel *f.* banja, kopanja.

Badesimmer *n.* kopelnica.

Bagage *f.* prtljaga, potna roba; (Gesindel) drhál (-i), sodrga, izmet.

Bagatelle *f.* *f.* Kleinigkeit.

bähen pržiti, pariti; opržiti, opariti; (Holz) paliti, smoditi.

Bahn *f.* pot, tir; (Eisenbahn) železna cesta, železnica; (Schneebahn) gaz (-i); die — brechen im Schnee gaziti, pregaziti, gaz narediti.

bahnen (gangbar machen) ugladiti, uhoditi; *impf.* uglajati; einen Weg, eine Straße — pot, cesto delati, krčiti si, narediti, izkrčiti si; sich den Weg zu einem Amte — odpreti si pot do službe.

Bahnhof *m.* kolodvor.

Bahre *f.* mrtvaški odér, skolke *pl.*; (Trag-) nosila *pl.*, pare *pl.*

Bahrtuch *n.* mrtvaški prt, mrtvaško pregrinjalo, mrlák.

Bai *f.* zatók.

Bajaja *m.* bajác, glumač, pavliha.

Bajonet *n.* bajonét.

Balance *f.* ravnotežje, ravnovisje.

balancieren držati se v ravnotežji, balansirati.

bald *adv.* kmalu, skoraj, v kratkem; — hier, — dort zdaj tu, zdaj tam.

Baldachin *m.* nebo, baldahin.

baldig skorajšen, brz.

baldigst *adv.* prece, precej, najbrže.

baldmöglichst *adv.* brž ko bo mogoče.

Baldrian *m.* (*Valeriana larusta*) motovilc; (*Valeriana celtica*) špajka.

Balg *m.* koža, meh; (Schlangenbalg) lev, kačji lílek.

balgen sich trgati, tepsti, boriti se, metati, pipati, puliti se, rovati se.

Balger *m.* rovaléc, pretepaléc, rovač, tepún.

Balgerei *f.* pretep, tepež, rovanje, metanje.

Balgfrucht *f.* mešiček, mošnjica.

Balken *m.* bruno, brvno; (Tram-) tram, gréda; (an d. Wage) gredeljnica, prečka; (am Flügel) gredelj; (unbehauen) hlod.

Balkenwerk *n.* gredje, tramovje, brunovje.

— vrnju tehničica / gredeljnic
all prečko. Ten.

Balkon *m.* mostóvz, balkon, pomoli *pl.*
 Ball *m.* oblo, oblica, kroglja; (Spiel—)
 žoga, *dem.* žogica; (Schnee—) kepa,
dem. kepica; (Langfest) ples, raj.

Ballade *f.* balada.

Ballaš *m.* težina, pritežje; (daš
 Schlichte) izvržek, izmetek.

Ballen *m.* gruda, gruča, kepa; (Hand—)
 peščaj; (Haufen, Bündel) butara, cula,
 bala.

ballen (b. Hand) pestiti, stiskati; der
 Schnee ballt sich sneg se sprijema, —
 se kopiči.

Ballett *n.* gledišeni ples, balét.

ballförmig óblast, óbličast, žogast,
 kepast.

Ballgast *m.* plesalec.

Ballkleid *n.* oblačilo za ples, plesno
 oblačilo. *Ballenkleid - Bräutchen*

Ballon *m.* zrakovlov, balón. *Ballon - betel*

Ballspiel *n.* žoganje.

Ballspieler *m.* žogalec.

Balsam *m.* balzam, drago mazilo,
 dragomást (-i); *fig.* hladilo, uteha,
 tešilo.

balsamieren maziliti, balzamovati.

balsamisch balzamor; blagodišeč,
 blagovonjav.

Balj *f.* rašćenje, parjenje; auf die —
 gehen iti (idem, grem) divjih peteli-
 nov streljat.

baljen rastiti se, pariti se; (beim
 Auerhahn) peti (pojem); (b. Virthahn)
 kraliti. [bus.

Bambusrohr *n.* indijanski trst, bam-
 bus *m.* ban (kraljevi namestnik na
 Hrvatskem).

Banal- banski.

Banane *f.* rajska smokév, bisang,
 banana.

Band *m.* zvezék; *dem.* snopič.

Band *n.* trak, vezalo, vezilo; (Holz—)
 gož (-i), gožva; (Knöden—) vez (-i);
 (Stroh—) poreslo, poveslo; (Schnur)
 motvóz, vrv (-i), *dem.* vrvica; *fig.* vez
 (-i), zveza, ž. B. daš — der Freund-
 schaft prijateljska vez; (Fesseln) železje,
 spone *pl.*, okovi *pl.*, vezi *pl.*; in Bande
 legen ukleniti, zvezati koga; daš —
 b. Zunge lösen jezik odvezati, omočiti.

Bandage *f.* obeza, obezilo.

Bandassel *f.* striga.

Bande *f.* (von Rusikanten) godei; (v.
 Dieben) tatje, tatinska drhál (-i), trop
 tatov.

Bandsabrik *f.* trakárnica.

Bandsaken *m.* stožér; (b. d. Böttchern)
 lisica.

Bandhandel *m.* trakarija; denjelben
 betreiben trakariti. [rica.

Bandhändler *m.* trakár; —in *f.* traka-
 bündig ukrotljiv.

bändigigen krotiti, strahovati; ukrotiti,
 udomačiti.

Bändiger *m.* krotilec; —in *f.* krotilka.

Bandit *m.* razbojnik, ropar.

Bandkrämer *m.* j. Bandhändler.

Bandnagel *m.* (aus Eisen) žebelj, žre-
 belj, čavelj; (aus Holz) klin.

Bandreis *m.* obróč.

Bandwurm *m.* trakulja.

bange bojazljiv; es ist mir — um
 ihn bojim se za-nj; davor ist mir —
 tega se bojim, to me skrbi; in —r
 Erwartung stehen težko pričakovati
 česa; — machen einem plasiti, spla-
 siti koga.

bangen trapiti, mučiti; *intr.* bati
 (bojim) se, skrbéti.

Bangigkeit *f.* bojazén (-i), nemir, skrb
 (-i), tesnoba.

Bank *f.* klop (-i); (in d. Kirche) stol,
 prika; (National—) nacionalna banka; /
 auf die lange — schieben dolgo odkla-
 dati, odlašati.

Bankactie *f.* bankina delnica, akcijska.

Bankdirector *n.* bankin ravnatelj.

Bankreifen *n.* skoba.

Bankelsänger *m.* ulični popevač.

Bankerott *m.* bankrót, kant; banferott
 werden na kant priti (pridem)
 bobén priti. *— galle (Morgens Langant)*

Bankett *n.* pojedina, gostija, gosti *pl.* *pra*

Bankhaus *n.* menjalnica. *— jessene obk*

Banknote *f.* bankovéc. *— ne Leist*

Bann *m.* prokletje, prokletstvo, pre-
 kletje, prekletstvo, izobćenje, pre-
 gnanje, pregnanstvo; in den — thun
 prekleti (-kolnem), *impf.* preklinjati
 koga; izobčiti, *impf.* izobčevati.

bannen privezati (-vezem), pribiti
 (-bijem); *impf.* privezovati, pribijati;
 Geister — duhove zaklinjati, zakleti
 (-kolnem), rotiti, zarotiti; austreiben

izganjati, izgnati (-ženem); er steht wie gebannt stoji, kakor bi okamenel, kakor bi mu bile noge vkopane.

Banner m. zaklinjaléc, preklinjaléc, izganjaléc.

Banner n. prapor, zastava.

Bannfluch m. kletév, prekletstvo.

Bannmeile f. obmestje, okolica mestna.

Bannstrahl m. f. Bannfluch.

Banquier m. menjaléc, bankir.

Banqe f. parma, parna.

Bansen m. (erster Regen des wieder-täuenden Thieres) prežvekovalnik.

Baptist m. krstnik.

bar (načti) nag, gol, bos; (leer) prazn; (frei) čist, prost; (v. Gelde) gotóv; — eš Geld gotovina; — bezahlen v gotovih denarjih plačati, *impf.* plačevati.

Bär m. medved; *dem.* medvedéc, medvedéc; (Sternbild) voz, medved; (Schwein—) merjaséc, nereséc.

Baracke f. beznica, koliba.

Barbar m. divják, surovéc; (Tyran) trinog.

Barbarei f. divjóst, sirovost, trinoštvo.

Barbarin f. divjakinja.

barbarisch divji, divjaški, trinoški, nečloveški.

Barbarismus m. barbarizém.

Barbe f. mrena, *dem.* mrénica.

barbeißig godrnjav, gondrav, pust.

Barbier m. brivéc, brijác; **Barbierbrivski,** brijaski.

barbieren briti (brijem), obriti; *fig.* opehariti, okaniti.

Barbiermesser n. britév, *dem.* britvica;

— *schmied m.* britvar.

Barbierstube f. brivnica.

Barhent m. barhant.

Barde m. pevec starih Keltov, bard.

Bären- medvedji, medvedov.

Bärenfleisch n. medvédina.

Bärenführer m. medvedar.

Bärengehirn n. f. Bär.

Bärenhaut f. medvedja koža; auf der — liegen polegati, lenobo pasti (pasem).

Bärenklau f. medvedja šapa, taca; (*Heracl. sphondyl.*) dežén.

Bärenkoth m. medvedjek.

Bärenspinner m. kosmatinéc.

Barentahe f. (*Clavaria flava*) rumena griva, lisičji parkeljci.

Bärenreiber m. f. Bärenführer.

Baret n. duhovna kapa, birét.

Barfond m. gotovina.

Barfoss m. golomráz, golomrázica, suhi mraz, srež.

barfuß bos, bosonóg, bosopét.

Barfüßer m. bosák, golonožéc.

barhaupt razoglav, gologlav.

Bärin f. medvedka, medvedica.

Barke f. ladjica, plavica, barka.

barköpfig f. barhaupt.

Bärlappen m. (*Lycop. clav.*) lisičjek; (*Lycop. complan.*) zaspanéc.

Bärme f. (der Schaum auf d. Biere) pene *pl.*; (die Hefe) drožje, drožé, -i *pl.*

baruhertig usmiljen, milosrčén, smilécen (*St.*); — e Brüder milosrčniki; — e Schwestern milosrčnice.

Baruhertigkeit f. usmiljenje, milosrčnost; — ausüben milosrčen, usmiljen biti (sem).

barock čndén, čudovit.

Barometer n. (auch *m.*) tlakomér, barometér.

Baron m. barón.

Baronesse f. baronica.

Baronin f. baroninja, baronovka.

Barre f. šibika, palica; Gold— zlato v šibikah, palicah.

Barren m. drog.

Barrière f. pregrada, zagrada.

Barrietractat n. mejobrambna pogodba.

Barš m. (*Perca fluviatilis*) ostrž; (*Acerina cernua*) okún.

barsch osorén.

Barshaft f. gotovina, gotovi denarji.

Barth m. brada, *dem.* brádica; in den — murmelu sam pri sebi godrnjati, mrmrati; den — abnehmen briti (brijem), obriti se; (des Hahnes) bradelj, podbradék; (a. Getreide) os (-i), osina, resa; (am Schlüssel) bradovnica.

Barth f. bradlja, bezjača.

Barthslechte f. bradovéc, lišaj v bradi.

Barthras n. kozja brada.

Barthaar n. vosa, barusa, kocina; daš erste — mah, puh.

bärtig bradat, barusast, brkast.

Barthäppchen n. podbradék, bradelj.

bartlos golobrád, brez brade.

Bartšcherer m. f. Barbier.

Bartwads *n.* vosek, voščilo za brado.
 Bartweizen *m.* pšenica resulja, resica.
 Bartwisch *m.* omelo, ometih.
 Barnt *m.* barit, teževč. [narjih].
 Barzahlung *f.* plačilo v gotovih de-
 lasati *m.* bazalt.
 Base *f.* teta, strina; *dem.* tetica,
 tetka; (Schwester d. Ritter) ujna; (in
 der Chemie) osnova, podloga.
 Basilie *f.* bosilje, božiljka, prežiljka.
 Basilika *f.* stolna cerkev, bazilika.
 Basilisk *m.* bazilisk (kuščarica čudo-
 vite postave).
 Basis *f.* podlaga, podstava, temelj;
 (d. Säule) stalo, stojalo; (*math.*) črta
 osnovnica.
 Basrelief *m.* bareljéf, ploskorezba,
 nizki pridvig, delo nizkega pridviga.
 Bass *m.* bas, globoki glas.
 Bassgeige *f.* bas, bunka.
 Bassgeiger *m.* godčec na bas, bunkovčec.
 Bassin *n.* krnica, jerin, kamenica,
 kad (-i).
 Bassist *m.* basist.
 Bast *m.* lika, lub; *coll.* ličeje; (am
 Fische) vlakno, lakno.
 Bastard *m.* (ein uneheliches Kind) ne-
 zakonski otrok, hotiv, pankert; (Misch-
 ling) polutan, izrodčec.
 Basti *f.* bastija.
 basten ličnat, iz ličeja.
 Bastfaden *m.* lika, ličina.
 Bastgeflecht *n.* plotenina iz ličeja.
 Basthäfer *m.* grizlica.
 Bastonnade *f.* tepenje po podplatih.
 Bataille *f.* bitév, bitka.
 Bataillon *n.* bataljón; Bataillons-
 bataljonski.
 Bathengel *m.* ožanka, sv. Ursule roža.
 Batist *m.* tančica, tenčica, batist.
 batisten tančičen, iz tančice, batistast.
 Batterie *f.* baterija; Batterie- bate-
 rijni, baterijski.
 Bauen *m.* (harter Körper) gruča;
 (weicher) kepa; (Münze) repár.
 bauen krpariti, skrpariti.
 Bau *m.* (die Handlung des Bauens)
 delanje, stavljenje; zidanje, gradba;
 (Gebäude) poslopje, zidanica, stavba;
 (Banart) zidava, slog; (Körper—) po-
 stava, rast (-i); (d. Wildes) lož, duplja,
 brlog, luknja; (d. Sprache) svojstvo,

stroj; (im Bergb.) delo; Bau- stavbni,
 zidarski, stavbinski.
 Bauch *m.* trebuh, *dem.* trebušek;
 (großer) vamp; (des Schiffes) bok;
 Bauch- trebušni.
 Bauchdiener *m.* požeruh, požrešnik.
 Bauchfell *n.* trebušnica, potrebušnica.
 Bauchflöße *f.* plavuta.
 Bauchgrimmen *n.* grizenje, vjedanje
 v trebuhu, ščipanje; ich habe — grize,
 ščiplje, vjeda me.
 Bauchgurt *m.* podproga, podprsnica.
 Bauchhöhle *f.* trebušna dupljina.
 bauchig trebušnat, trebušen, vampast.
 Bauchriemen *m.* pas.
 Bauchschmerz *m.* š. Bauchgrimmen.
 Bauchwurm *m.* glista.
 Bauconsens *m.* stavbinska dovolitev.
 Baude *f.* koliba, kočura.
 Baudienst *m.* tlaka pri zidanju, zidar-
 ska robota.
 Baudienstvorschrift *f.* stavbinski služ-
 beni predpis.
 bauen staviti, zidati, delati; posta-
 viti, sezidati, narediti; *impf.* postav-
 ljati, narejati; (Feld) obdelati, *impf.*
 obdelovati, obdelavati; (Getreide) se-
 jati (sejem), usejati; (Weis) saditi,
 nasaditi; (Wein) pridelati, *impf.* pri-
 delovati; (Straße) delati, graditi, na-
 rejati; izdelati, izgraditi, narediti;
 (Bergb.) kopati (kopljem), delati v
 rudniku; (Nest) delati, znašati; auf
 jemand — zanesti (-nesem) se, zaupati;
impf. zanašati se.
 Bauer *m.* kmet, kmetovalčec; *dem.*
 kmetič; (verächtl.) kmetávs; (im Schach-
 spiele) pešec; (im Kartenspiele) hlapčec;
 (in Bfsg.) -delčec oder -ár; — sein
 kmetovati; — werden pokmetiti se.
 Bauer *n.* kletka, gajba, gajbica.
 Bäuerin *f.* kmetica, selanka; (ver-
 ächtl.) kmetulja, kmetavslja.
 bäuerisch kmečki; *fig.* suróv, neotesan.
 Bauern- kmečki, kmetski, kmetiški,
 kmetovski.
 Bauerngut *n.* kmetija, zemljišče; (ein
 verlassenes) pušča.
 Bauernhof *m.* š. Bauerngut.
 Bauernstand *m.* kmečki stan, kmetje.
 Bauernvolk *n.* kmečko ljudstvo,
 kmetje.

Bauernwirtschaft *f.* kmetijstvo, kmetiško gospodarstvo.

Bauersmann *m.* f. Bauer.

baufällig razpadljiv, podrtljiv; — fein na kup lezti, podirati se, razpadati.

Baufeld *n.* ral (-i), orno, orlno polje.

Baugeräth *n.* orodje za zidanje.

Baugerüst *n.* odër. — *Laubwerk* ?

Bauhölz *n.* les, tesarski les.

Baukosten *pl.* stroški za zidanje, stavljenje.

Baukunst *f.* zidarstvo, staviteljstvo, zidarstva umetnost.

Bauleute *pl.* zidarji. — *Leistung* ?

baulich prebivalni; im — *n.* Zustände v dobrem stanu.

Baulichkeit *f.* stavba, zidanica.

Baum *m.* drevo (-esa); *dem.* drevce, drevesce; *coll.* drevje; (höfeler) skramola, skramola; eš fällt fein — auf einen Nadel na jeden mah se hrast ne podere; Baum- drevesni, drevni.

Baumaterial *n.* priprava za zidanje, gradivo.

Baumbaß *m.* f. Baß. *starbenik*

Baumeister *m.* stavbinski mojster.

baumeln bingljati, guncati se.

bäumen sič speti (spnem) se, *impf.* spenjati se; postaviti, postavljati se po konci, na zadnje noge.

Baumfrucht *f.* sad; *coll.* sadje.

Baumgarten *m.* sadovnik, sadonosnik, sadni vrt.

Baumgipfel *m.* vrh; *dem.* vršič, vršiček.

Baumharz *n.* drevesna smola, kecmec.

Baumhöhle *f.* duplo, duplja, skramola.

Baumläufer *m.* plazivč, plezár.

baumleer brez drevč, brez drevnat.

Baummarde *m.* kuna zlatica.

Baummark *n.* stržén, svrž, svrg.

Baummasß *f.* žir, žirovina.

Baumöl *n.* laško olje.

Baumrinde *f.* skorja.

Baumsaft *m.* mezga, mezdra, drevesni sok.

Baumsehre *f.* vrtnarske škarje *pl.*

Baumshule *f.* drevesnica.

Baumschwamm *m.* gliva.

Baumspacht *m.* detal, detel, žolna.

baumstark hrust, korenast.

Baumstumpf *m.* štemelj, panj, štor, ril, trš.

Baumwachs *n.* vrtnarski vosč, drevo-maz.

Baumwolle *f.* bombaž.

baumwollen bombažev, bombažast.

Baumwollenstaude *f.* bombaževč.

Baumwollenzeug *n.* bombaževina.

Baumzucht *f.* drevoreja, sadjereja.

Bauplan *m.* stavbni načrt.

Bauplatz *m.* stavišče, zidališče.

Bausbach *m.* debeloličnik, lieman.

bausbachig debeloličen, liemast.

Bausch *m.* guba, zbuhlina; in — und

Bogen laufen vse povprek kupiti.

bausichtig gubav, nabuhljen, nabuhnen.

Bausätte *f.* f. Bauplatz.

Bauslein *m.* stavbni kamen; *coll.* stavbno kámenje.

Bausstil *m.* zidava, slog.

Baute *f.* stavbina, stavba.

Baunternehmer *m.* stavbni podjetnik.

Bauverständige *m.* stavbinski veščak.

Bauwerk *n.* f. Baute. [stvo.

Bauwesen *n.* staviteljstvo, graditelj-

šajar *m.* bazar, tržišče, sejmišče.

be- in Bfsg. o-, ob-, po-, za-, na-

beabsichtigen nameriti, nameniti se, namisliti; *impf.* namérjati, namenjen biti (sem), misliti, na misli iméti (imám).

beachten meniti se za kaj, gledati na kaj, marati za kaj, porajtati kaj, opaziti kaj.

beachtenswert znamenit, pomisleka —, ozira vredén.

Beachtung *f.* ozir, pomislek; mit — z ozirom na —, gledé na —.

Beamte *m.* uradnik; **Beamten-** uradniški.

Beamtenwesen *n.* uradništvo.

beängstigen plašiti, strašiti.

Beängstigung *f.* plašenje, strah.

beanspruchen ustaviti, zadržati (-im); *impf.* ustavljeti, zadrževati; očitati.

beantragen svetovati, predlagati; nasvetovati, predložiti.

beantworten odgovoriti, odgovor dati (dam); *impf.* odgovárjati; (sdriftl.) odpisati (-pišem), *impf.* odpisovati.

Beantwortung *f.* odgovor, odpis.

bearbeiten obdelati, *impf.* obdelovati; (Aufgabe) izdelati, *impf.* izdelovati;

(Sofz) tesati (tešem), obtesati.

Bearbeiter *m.* obdelovalč, izdelovalč.
Bearbeitung *f.* obdelava, izdelava.
beaufsichtigen nadzorovati, na skrbi imeti (imam) koga, čuvati nad kom.
Beaufsichtigung *f.* nadzorovanje.
beauftragen naložiti komu kaj, naročiti, ukazati (-kažem); *impf.* nalagati, naročati, ukazovati.
bebarstet bradat, barusast.
bebauen obdelati, *impf.* obdelovati.
Bebauer *m.* obdelovalč.
beben tresti (tresem) se, trepetati (-pečem); (v. Kälte) drgetati (-gečem), drhtéti; (sich bewegen) majati se, zibati (zibljam) se, gugati se; — *de* Stimme tresóć glas. [pet, drget.
Beben *n.* trepetanje, drgetanje; tre-
Bedner *m.* kozarč, časa, kupa; *dem.* kozarček, čašica, kupica.
Bednen *n.* medenica; (Wassch—) umivalnica; (Wasser— f. Bassin); (Erd—) kotlina, rupa, jaska.
bedenformig medeničast.
bedachen kriti (brijem), pokriti; *impf.* pokrivati; neu — prekriti; *impf.* prekrivati.
Bedacht *m.* pomislek, premislek, preudarek, opaznost; mit — opazno, premišljeno; — nehmen auf etwás pomisliti, misliti na kaj, paziti, gledati na kaj.
bedacht pazén, pazljiv; — sein auf etwás skrbeti za kaj, misliti na kaj, paziti na kaj.
bedächtigt opazén, oprezén, preudarljiv, premisljiv. [ljivost.
Bedächtigkeit *f.* preudarnost, premišlednost, nepreudaren, nepremisljen.
Bedachtnahme *f.* ozir.
bedachtlos f. bedächtigt. [streha.
Bedachtung *f.* pokrivanje; (Dach) **bedanken** sich zahvaliti se komu, *impf.* zahvaljevati se.
Bedarf *m.* potreba, potrebsina; nach — po potrebi, kakor potreba nanese.
bedauern milovati, obmilovati, pomilovati, obžalovati; ich bedauere ihn smili se mi, žal mi je za-nj.
bedauern *n.* milovanje, pomilovanje, obžalovanje.
bedauernswert pomilovanja —, obžalovanja vredén.

bedecken kriti (krijem), pokriti, zakriti, prikriti; *impf.* po-, za-, prikrivati; (m. d. Decke) odeti (-denem), pogrniti (-grnem); *impf.* odevati, pogrinjati; (m. d. Deckel) zavezniti; (v. Wasser) poplaviti, zaliti (-lijem).
Bedeckung *f.* pokritje, pokrov, streha; (Kleid) odeja, krilo, pokrivalo; (Bewachung) straža, varstvo.
Bedenken *n.* pomislek, premislek; (Gebrechen) hiba.
bedenken premisliti, preudariti, presoditi; *impf.* premisljati, preudarjati, presojsati; (bedacht sein) pomisliti, spomniti se; *impf.* pomisljevati, spominjati se; (jemanden mit etw.) voliti, poročiti, zapustiti komu kaj.
bedenklich nevarén, sumljiv, dvomljiv.
Bedenklichkeit *f.* nevarnost, sumljivost, dvomljivost.
Bedenkheit *f.* čas za premislek, čas za premišljevanje.
bedeuten pomeniti, *impf.* pomenjati, značiti; (anzeigen) kazati (kažem), obetati; (befehlen) veleti, ukazati (-kažem); (mittheilen) oznaniti, naznaniti; *impf.* oznanjati, naznanjati.
bedeuten *n.* opomin, dostavek; pristavek; (Bedeutung) pomén, veljava.
bedeutend znamenit, imenitén, precejšen; *adv.* precej, dosti, dokaj.
bedeutungsvoll pomenljiv, tehtén.
Bedeutung *f.* pomén, pomemba; (Wichtigkeit) znamenitost, važnost, imenitnost; Sache von — važna, imenitna stvar. [žen.
bedeutungslos ničev, neznatén, nevažén.
bedeutungsvoll pomenljiv, zelo važén.
bedienen streči (strežem) komu, postreči; sich — rabiti, porabiti kaj, poprijeti (-primem) se, poslužiti se; — Sie sich! (bei Tisch) zajmite, nujte, sezite, izvolite.
Bedienerin *f.* strežnica, strežajka, služkinja.
bedienst postrežen, postrežljiv.
bedienen v službo vzeti (vzamem), *impf.* jemati (jemljem); službo komu podeliti, *impf.* podeljevati.
Bedienstete *m.* služabnik.
Bedienung *f.* služba. [nik.
Bediente *m.* strežáj, strežnik, služab-

Bedienung *f.* strežba, postrežba.
bedingen izgovoriti si, pridržati (pridr-
 žim) si; *impf.* izgovarjati si, pri-
 državati si; ein Ding bedingt daš an-
 dere reč je zavisna od reči, jedna reč
 se opira na drugo, zavisí od druge.

bedingend pogojen; —e Art pogojni
 naklon, pogojnik.

bedingt pogojen, zavisen.

Bedingung *f.* pogoj, uvét; (Verab-
 redung) pogodba, dogovor; (Vorbehalt)
 pridržek; — stellen izgovoriti si.

bedingungsweise *adv.* pogojno, s po-
 gojem.

bedrängen stiskati, pritiskati, zati-
 rati, nadlegovati, trápiti.

Bedrängnis *f.* stiska, nadloga, reva.
bedröhen cincn žugati, groziti se,
 pretiti komu; zažugati, zagroziti se,
 zapretiti komu.

bedrohlich grozilén, pretéc. [nja.

Bedrohung *f.* žuganje, grožnja, pret-
 bedrúken stiskati, treti (tarem), za-
 tirati, tlačiti.

Bedrückter *m.* stiskaléc, zatiraléc.

Bedrückung *f.* stiska, zatiranje, tla-
 čenje.

bedünken, 3. B. mich bedünkt es zdi
 se mi, dozdeva se mi.

bedürfen potrebovati, treba biti česa,
 potreba biti.

Bedürfnis *n.* potreba, potrebsčina.

bedürftig potreben, ubog.

Bedürftigkeit *f.* potreba, uboštvo.

beehren častiti, počastiti koga, čast
 komu skazati (skažem); *impf.* čast
 skazovati.

beiden etvaš priseči (-sežem) na kaj,
 s prisego potrditi; *impf.* priségati, s
 prisego potrjevati; jemanden — za-
 priseči, v prisego vzeti (vzamem);
impf. zaprisegati, v prisego jemati
 (jemljem).

beidigt zaprisežen.

Beidigte *m.* zapriseženec, prisežnik;
f. zaprisežnica.

Beidigung *f.* prisega, zaprisežba.

beeifern sich prizadeti (-denem) si,
impf. prizadevati si, potegovati se.

beeilen sich paščiti se, žuriti se; po-
 paščiti se, požuriti se, podvizati se;
impf. podvizovati se.

beeinträchtigen škodovati komu, osko-
 dovati koga; kratiti, ukratiti, prikra-
 titi komu kaj. [kvar.

Beeinträchtigung *f.* oskodovanje, škoda,
beenden (beendigen) končati, dokon-
 čati, dovršiti, dognati (-ženem), do-
 gotoviti, dodelati; *impf.* končevati,
 dovrševati, dogotavljeti; oft durch Zu-
 sammensetzung mit do-, s-, po-, 3. B.
 dodelati die Arbeit beenden, zmlatiti
 daš Drehsen beenden, požeti die Ernte
 beenden u. š. w.

Beendigung *f.* dokončanje, dovršitev,
 konéc.

beengen tiščati (tiščim), tesnobiti.

Beengung *f.* tesnoba, tesnoča.

beerben podedovati, dobiti po kom.

beerdigen pogrebsti (-grebem), za-
 grebsti, pokopati (-kopljem); *impf.*
 pogrebati, pokopavati.

Beerdigung *f.* pogreb, pokóp; Beer-
 digungs- pogrebni. [mina.

Beerdigungsmahl *n.* pogrebsčina, sed-

Beere *f.* jagoda, bobika, grola; *dem.*
 jagodica, grolica; —n eßen zobati
 (zobljem).

beerenförmig jagodast, jagodičast.

Beet *n.* greda, leha; *dem.* gredica,
 lehica; (a. d. Acker) ogon; (breites) slog.

befähigen zmožnega, sposobnega sto-
 riti, *impf.* delati.

befähigt sposoben, zmožen.

Befähigung *f.* sposobnost, zmožnost.

befahren voziti se, peljati (peljem)
 se po —; —e Straße povožena, ugla-
 jena cesta.

befallen napasti (-padem), prevzeti
 (-vzamem), obiti (-idem), spreleteti,
 lotiti se; *impf.* napadati, prevzemati,
 obhajati, spreletati, lotevati se; von
 der Ohnmacht — werden omedléti,
impf. omedlevati.

befangen (verwirrt u. verlegen) zme-
 šan, zmočen, osupnen, pristran.

Befangenheit *f.* zmešanost, zmočenost,
 pristranost.

befassen sich pečati se, ukvarjati se
 s čim, mešati se, vtikati se v kaj.

befehden jemanden vojsko napovedati
 (-vém), *impf.* napovedovati; e. Meinung
 — ovréchi (-vržem), spodbiti (-bijem),
impf. spodbijati kako misel.

Befehl *m.* ukaz, povelje, zapoved (-i); (Commando) poveljstvo, vodstvo; waš steht zu — kaj velevate, kaj bi radi? laut — po ukazu.

befehlen veléti, ukazati (-kažem), zapovedati (-vém); *impf.* velevati, ukazovati, zapovedovati; (herrschen) zapovedovati, vladati; (anempfehlen) priporočiti, *impf.* priporočati, priporočevati; Gott befohlen z Bogom; jembn. vor sich — klicati (kličem), poklicati pred se; —de Art velevni naklon, velevnik.

befehligen zapovedovati, velevati, voditi.

Befehlshaber *m.* poveljnik, zapovednik; Befehlshabers poveljniški.

befestigen utrditi, ukrepiti; *impf.* utrjevati, ukrepljevati; (an etw.) pritrđiti, *impf.* pritrjevati; befestigter Ort trđjava, ostrog.

Befestigung *f.* utrdba, utrjevanje; (mil.) obkop, obzidje, taborišče.

befechten močiti; namočiti, porositi; *impf.* namakati.

befiedern sich godnjati se, périti se, perje dobivati; zgodnjati se, opériti se, perje dobiti.

befiedert godén, pernat.

Befinden *n.* zdravje, počutje.

befinden sich imeti (imám) se; počutiti se; (vom Orte) bivati, nahajati se; wie befindest du dich kako ti je? ich befinde mich besser odleglo mi je, boljše mi je.

befindlich bivajoč, nahajajoč se.

befinden oskruniti, omadežati, umazati (-mažem), ognusiti, ogrđiti; *impf.* oskrunjati, omadeževati, mazati, gnusiti, grđiti; mit Blut — krvaviti, okrvaviti.

befleihen (besfleihen) sich prizadeti, prizadevati (-denem) si, lotiti se; *impf.* prizadevati si, skrbeti (skrbim) za kaj, marati za kaj, poprijemati se česa.

beflissen marén, marljiv, skrbén, skrbljiv.

Beflissenheit *f.* marljivost, skrbljivost, prizadeva.

beflügelu perúti, krila dati, — ustvariti; (beiflügeligen) pospešiti.

beflügelt krilat.

befolgen ubogati, slušati, ravnati se po čem; (d. Beispiel) posneti (-snamem), *impf.* posnemati.

Befolgung *f.* poslušanje, posnema.

Beförderer *m.* pospeševaléc, pripomočnik. [čén.

beförderlich pospeševalén, pripomobefördern pospešiti, *impf.* pospeševati; (Wissenschaften) podpirati; (mehreren) povečati, pomnožiti; (Waren) odpraviti, poslati (posljem); *impf.* odpravljati, pošiljati; (im Aunte) povišati, *impf.* poviševati.

Beförderung *f.* pospeševanje, podpiranje, pomnoženje; pošiljava; povišanje.

Beförderungsmittel *n.* sredstvo za pospeševanje n. j. v.

befrachten obložiti, naložiti, obtovoriti; *impf.* nalagati, nakladati.

Befrachtung *f.* naklada, nakladanje; (Fracht) naklad, tovor.

befragen poprašati, vprašati; *impf.* popraševati, vpraševati.

befreien osvoboditi, oprostiti, oteti (otmem), rešiti; *impf.* oproščevati, reševati; sich — oteti se, rešiti se, znebiti se.

Befreier *m.* rešitelj, odrešnik, rešnik, spasitelj.

Befreite *m.* osvobojenéc, oproščenéc.

Befreiung *f.* osvoboditév, oproščenje, rešitév, odrešitév.

befremden, es hat mich sehr befremdet začudil, zavzel sem se, čudno se mi je zdelo; —d čudén, čudovit.

Befremden *n.* zavzetje, začujenje.

befreunden sprijazniti, sprijateljiti.

befriedigen zadovoliti, zadostiti; *impf.* zadostovati; (Begierden) ustreci (-strežem), nasititi; *impf.* ustrezati; (Gläubiger) plačati; poplačati; (Durst) gasiti; ugasiti; (befähigten) tolažiti, miriti; potolažiti, umiriti, upokojiti; —d dovolžen, zadovoljiv.

Befriedigung *f.* zadovolitév, zadostitév, plačilo; (Zufriedenheit) zadovoljnost, zadovoljstvo.

befruchten ploditi, oploditi; (v. Thieren) brejiti, plemeniti; obrejiti, oplemeniti; (v. Beflügel) rasti, zrastiti.

befruchtend rodovit, rodén, plodovit, plodén; ein —er Regen dobrotljiv dež.

Befruchtung *f.* ploditěv, brejenje, plemenjenje, rašćenje. [nilo.

Befruchtungsorgan *n.* plodilo, plemebefugen pooblastiti, oblast podeliti, pravico dati; *impf.* pooblašćevati, oblast, pravico dajati.

Befugnis *f.* pooblastilo, oblast (-i), pravica.

befugt pooblašćen; zu etwas — sein pravico, oblast imeti (imám).

befühlen tipati (tipljem), šlatati; otipati, potipati, pošlatati.

Befund *m.* izvid, izrek.

befürchten bati (bojim) se, strah biti česa (strah me je česa).

befürworten zagovarjati, priporočati, podpirati (kaj).

Befürwortung *f.* zagovor, priporočilo. **begaben** obdariti, preskrbėti; *impf.* obdarovati, preskrbljevati.

begabt obdarovan, preskrbljen (preskrben); *fig.* nadarjen, bistrouměn.

begatten sich (*hom.*) telesno se družiti, združiti; (v. Säugethieren) pójiti se, po spoji, po plemenu iti (grem); (v. Vögeln) rasti se, pariti se; (v. Fischen) drstiti se.

Begattung *f.* (*hom.*) telesno druženje; (v. Thieren) spoj, parjenje.

begeben sich podati se, napotiti se, spraviti se, iti (idem, pojdem); *impf.* podajati se, spravljati se; (sich ereignen) pripetiti se, prigoditi se, primeriti se; *impf.* pripetovati se, primerjati se; (eines Rechtes) odreći se, odpovedati (-vém) se; *impf.* odrekovati se, odpovedovati se; in die Flucht — popihnuti jo, potegniti jo, pobegniti.

Begebenheit *f.* prigodba, dogodba, dogodjáj.

Begebnis *n.* prigoděk, dogoděk, pripetlje, primerlje, naključje.

begegnen srečati, sresti (sretem); *impf.* srečavati, srečevati; (einer Sache) ubraniti, odvrniti; *impf.* odvrćati; (treffen) zadeti (-denem), *impf.* zadevati; (sich ereignen) prigoditi se, naključiti se, nameriti se.

Begegnung *f.* srečanje.

begehen obiti (-idem), obhoditi, prehoditi; *impf.* obhajati, prehajati; (ein Fest) praznovati, obhajati; das Mar-

tinifest, Johannisfest — martinovati, kresovati; d. Hochzeitsfest — svatovati; eine Sünde — grešiti, pregrešiti se.

Begehr *n.* (auch *m.*) zahteva, želja, terjatev; was ist dein — kaj želiš, kaj bi rad?

begehren želėti, zahtevati; (fordern) terjati, hoteti (hočem); (sich sehnen) koprnėti, hlepėti.

Begehren *n.* f. Begehr.

Begehrungsvermögen *n.* poželjnost, pohotnost.

Begehung *f.* obhod, ogled; (e. Festes) obhajilo, praznovanje, svetkovanje.

begeistern osliniti, *impf.* oslinjati; *fig.* opravljati, obrekovati, črniti; očrniti koga.

begeistern navdušiti, vneti (vnamem); *impf.* navduševati, vnamati.

begeistert navdušen, vnet.

Begeisterung *f.* navdušenje, navdušenost, oğenj, vnama.

Begierde *f.* (geistige) želja, poželenje, hrepenenje; (sinnliche) pohót (-i), pohotnost. *slja*

begierig željen, želičen, želičen, poželjiv; pohoten, pohlepěn.

begießen obliti (-lijem), politi; *impf.* oblivati, polivati; (die Erde) škropiti, kropiti, zalivati, namakati; poskropiti, pokropiti, zaliti, namočiti; (in heißem Wasser) pariti, popariti; *impf.* poparjati.

Beginn *m.* pričetek, začetek, početak.

beginnen pričeti (-čnem), začeti, početi, lotiti se, prijeti (primem) za kaj; *impf.* pričenjati *x.*; *intr.* pričeti se, začeti se, jeti (jamem); *impf.* pričenjati se *x.*

beglaubigen povériti, spričati, potrditi; *impf.* povérjati, spričevati, trditi.

beglaubigt povérjen, potrjen.

Beglaubigte *m.* povérjenec, povérjenik.

Beglaubigung *f.* povéritěv, potrditěv, povérjenje.

begleiten sprémiti, sprevoditi; *impf.* spremljati, spremljevati, sprevajati.

Begleiter *m.* spremljevalec, sprevodnik; — in *f.* spremljevalka, sprevodnica.

Begleitung *f.* spremljanje, sprevod; (Personen) spremstvo, družba; in — des Lehrers v družbi z učiteljem, z učiteljem vred.

— anfangen
sprechen & hören

beglücken osrečiti, srečnega storiti; *impf.* osrečevati, srečnega delati.

begnadigen pomilostiti, milost skazati (skazem); *impf.* pomiloščevati, milost skazovati.

Begnadigte *m.* pomiloščenec.

Begnadigung *f.* pomiloščenje, pomilostitev.

begnügen się zadovoljiti se, *impf.* zadovoljevati se, zadovoljen biti (sem).

begnügung zadovoljenje.

begraaben pokopati (-kopljem), pogrebsti (-grebem); *impf.* pokopavati, pogrebati; da liegt der Hund — v tem grmu zajec tiči.

Begräbnis *n.* pokóp, pogreb.

Begräbniskosten *pl.* pogrebščina, stroški za pogreb.

Begräbnismahl *n.* sedmina, karmina.

Begräbnisort *m.* (Grab) grob, rakév, grobnica; (Friedhof) pokopališče, grobišče.

begrauen s travo pokriti (-krijem), *impf.* s travo pokrivati; (daß Gras abreifen) popasti (-pasem); sich — *fig.* gostiti, pogostiti se, poživiti se; *impf.* poživljati se. [rasten.

begraut travnat, zelen, s travo za-

begreifen (betasten) šlatati, tipati (tipljem), ošlatati, pošlatati, otipati, potipati; (in sich fassen) obseči (-sežem), *impf.* obsegati; (verstehen) uméti, razuméti, zapopasti (-padem), zastópiti, pojmiti; *impf.* umévati, razumévati.

begreiflich razumljiv, uméven.

Begreiflichkeit *f.* umevnost, razumljivost, razumevnost.

begrenzen mejiti, omejiti, mejnike staviti, postaviti; *impf.* omejevati, mejnike postavljati; (bechränken) utesniti, stesniti; *impf.* stesnovati.

Begrenzung *f.* meja, omejitév.

Begriff *m.* pójem, zapopadek; im — e sein, stehen kaniti, misliti, nameravati oder es wird durch die imperf. Form des betreffenden Zeitwortes ausgedrückt, z. B. er ist im — abzureisen na pot se napravlja, kani, misli, namerava oditi.

begrifflich pójmovén.

Begriffsinhalt *m.* vsebina kakega pojma. [moglavje.

Begriffslüchtigkeit *f.* nedoumljivost, tr-

Begriffsvermögen *n.* razumnost, pójmovitost.

Begriffswort *n.* pójmovna beseda.

begründen dokazati (-kažem), spričati, z dokazi potrditi; *impf.* dokazovati, spričevati, z dokazi potrjevati; (stiften) ustanoviti, vpeljati, osnovati.

Begründer *m.* ustanovnik, začetnik, utemeljitelj.

Begründung *f.* (einer Anstalt) ustanovitév, osnova, vpeljava; (Beweis) dokazovanje, dokaz.

begrüßen pozdraviti, *impf.* pozdravljati; der Feind wurde mit Kanonen begrüßt sovražnika sprejeli so s topovi.

Begrüßung *f.* pozdrav, pozdravljenje.

begünstigen einen prednost dajati komu; na roko iti (grem), hoditi, biti (sem) komu; pripomoči (-morem), pripomagati komu, podpirati koga; (befördern) pospešiti; pospeševati.

Begünstigung *f.* prednost; pripomoč (-i), podpiranje; olajšilo. *slajšava*.

begütern premožen, bogat.

begütigen tolažiti, miriti; utolažiti, umiriti, udobroviti; *impf.* udobravljati.

behaaren z lasmi, z dlako obdati, obdajati; sich — dobiti lasé, dlako, kosmatine; *impf.* dobivati —.

behaart kosmat, dlakast, zarastén.

behäbig (v. Sachen) prijetén, ugodén; (v. Personen) ki z lahka in dobro, prijetno živi; (wohlgenährt) dobro rejen, debel; (phlegmatisch) hladnokrvén, malomarén.

behaftet obložen s čim, podvržen čemu; mit Schulden — zadolžen; mit einer ansteckenden Krankheit — okužen.

behagen einem všeč, ugodno biti, goditi, ugoditi; *impf.* ugajati komu; veseliti koga, dopasti (-padem) komu; die Speise behagt mir jed mi tekne, jed se mi priléže.

Behagen *n.* slast (-i), zadovoljstvo; ich finde — an etwas všeč mi je kaj, po godi mi je.

behaglich všečén, ugodén, prijetén.

Behaglichkeit *f.* všečnost, ugodnost, zadovoljnost, prijetnost.

behalten obdržati (-držim), ohraniti; *impf.* obdrževati, ohranjevati; (für sich) zamolčati (-molčim), *impf.* zamolče-

Lufalter

vati; im Gedächtnisse — pomniti, zapomniti, v spominu hraniti, ohraniti si; die Oberhand — zmagati, zmóci (-morem); *impf.* zmagovati, premagovati; Recht — prav imeti (imám), obveljati (moje obvelja id) behalte Recht).

Behältniß *n.* hramba, shramba; (Gefäß) posoda; (Kiste) skrinja; (für wilde Thiere) zverinjak. *Sprawa*

behaltsam ohranljiv; zamolkljiv; ein — es Gedächtniß dober spomin.

behandeln obdelati, obravnati; *impf.* obdelovati, obravnavati kaj; jemanden gut, übel — s kom lepo, grdo delati, ravnati, lepo, grdo se obnašati proti komu; jemanden gefesslich — ravnati s kom po postavi; ärztlich — zdraviti, ozdravljati, lečiti koga; mündlich oder schriftlich etwas — govoriti ali pisati (pišem) o čem.

Behandlung *f.* obdelovanje, obravnava, ravnanje; ärztliche — zdravljenje, zdravitev.

behängen einen mit etwas vesiti kaj na koga; obesiti, *impf.* obešati; *fig.* obdati, *impf.* obdajati; (weibn.) die Hünde — das Wild psi zverino popadejo in se na njo obesijo, se nje primejo; ein Zimmer — sobo zastreti (-sterem), obstreti; *impf.* zastirati, obstirati.

beharren auf etwas ostati (-stanem), ostajati pri čem, trditi kaj, držati (držim) se česa, ne odstopiti od česa.

beharrlich stanoviten, neprenehljiv, vztrajen.

Beharrlichkeit *f.* stanovitnost, vztrajnost.

behauen einen Baum klestiti, oklestiti, obsekati; *impf.* obsekovati; einen Stein — obrezati (-režem), obdelati; *impf.* obrezovati, obdelovati; grob — okresati (-kresem), okresávati; d. Bauholz — obtesati (-tesem), obtesávati; — er Stein rezan kamén.

behaupten trditi, dokazovati; (das Recht, den Platz, den Besitz) obdržati (-držim), *impf.* obdrževati; (d. Proceß) dobiti, *impf.* dobivati; sich — držati (-držim) se, obdržati se, trdno stati (stojim).

Behauptung *f.* trditév, dokazovanje.

behausen (beherbergen) prenočiti, pod streho vzeti (vzamem); *impf.* prenočevati, pod streho jemati (jemljem).

Behausung *f.* prenočitév; (das Haus) stan, stanovališče, domovje.

beheben (Zinjen) vzdigniti (vzdignem), potegniti; *impf.* vzdigovati; ein Hinderniß odpraviti, odstraniti; *impf.* odpravljati, odstranjevati.

Behelf *m.* pomoček, pripomoček, pspesilo.

behelfen sich pomoči (-morem) si, opomoči si; *impf.* pomagati, pomagovati si.

behelligen nadlegovati koga, nadlego delati komu; sich mit etwas — ukvarjati se s čim, vtikati se v kaj.

behende ročen, urén.

Behendigkeit *f.* ročnost, urnost.

beherbergen f. behausen.

beherrschen gospodovati, vladati (koga, komu, nad kom), oblast imeti (imám) nad kom; (vom Könige, Kaiser) kraljevati, carovati; (d. Leidenchaften) krotiti, brzdati, ukrotiti.

Beherrscher *m.* vladár, gospodár.

beherzigen premisliti, k sreč si vzeti (vzamem); *impf.* premisljevati, k sreč si jemati (jemljem).

beherzt srčen, pogumén, hraber.

beheren narediti, *impf.* narediti komu; (m. d. Augen) uročiti (in St. varčiti).

Beherrung *f.* urok, auch uroki *pl.*

behilflich pripomogljiv, pomočljiv; — sein pomoči (-morem), pripomoči; *impf.* pomagati, pripomagati.

behorchen na tihem, skrivaj poslušati, na ušesa vleči, prislušati, prisluškovati.

Behörde *f.* oblastvo, oblast (-i), oblastnija, gosposka.

behördlich oblastnijski, gosposkin.

Behuf *m.* prid, korist (-i); (Zweck) namen, svrha; zum — e (= behufs) za, zaradi oder ein Satz mit da.

behüten varovati, obvarovati, ohraniti; *impf.* ohranjevati; Gott behüte Bog obvarúj, Bog ne daj; behüte dich Gott z Bogom, z Bogom hodi.

Behüter *m.* varh, varuh, čuváj.

behtsam pazén, pazljiv, opazén, oprezén, pozorén, varljiv.

behtsam

Behutjamkeit *f.* paznost, pazljivost *n.* bei *praep.* pri; (an) ob, tik; — der Thür herein skozi vrata, beim Fenster heraus skozi okno; (zur Zeit) po, za, ob, *z. B.* po noči, za dne, ob lepem vremenu; — Wasser und Brot ob vodi in kruhu.

beibehalten pridržati (-držim), obdržati; *impf.* pridrževati, obdrževati; den üblen Geruch behält es lange bei neprijeten duh mu dolgo ostane, se ga dolgo drži.

Beiblatt *n.* priloga, doklada.

beibringen prinesiti (-nesem), donesti; *impf.* prinašati, donašati; (Beweise) podati, predložiti, pokazati (-kažem) dokaze; (Zeugen) pripeljati (-peljem), privedi (-vedem) priče; Gift — zavdati, *impf.* zavdajati; Wunde — raniti koga; (Wissenschaften) učiti koga kaj, podučiti; *impf.* podučevati koga v čem, razkladati komu kaj; razložiti, vcepiti komu kaj.

Beichte *f.* spoved (-i); Beichtspovedni; — hören spovedati, spovedovati.

beichten spovedati se, *impf.* spovedovati se; (bessenen) povedati, izpovedati, razodeti (-denem); *impf.* razodevati.

Beichtstuhl *m.* spovednica.

Beichtvater *m.* spovednik.

beide *num.* oba, obé, obé; obádva, obédve, obédve.

beidemale *adv.* obakrat.

beiderlei oboj, obojen.

beiderseitig obojen, obéh, *z. B.* ihre — e Freude veselje obéh.

beiderseits *adv.* (beide) oba, obé; sie sind — einverstanden oba sta iste misli; *z.* obéh strani, na obé strani.

beidrücken pritiskniti, *impf.* pritiskati, pritiskovati.

Beifall *m.* dopadenje, dopadanje, pohvala; — finden dopasti (-padem), *impf.* dopadati; — geben pohvaliti, *impf.* pohvaljevati; — flatschen ploskati.

beifallen (ins Gedächtnis kommen) spomniti, *impf.* spominjati se česa; na misel, na um priti (pridem); *impf.* na misel, na um prihajati.

beifällig pohvalen, všeč; *adv.* s pohvalo.

beifügen pridejati (-denem), dodati (-dam), priložiti; *impf.* pridevati, dodavati, prilagati.

Beifügen *n.* pristavek, dostavek.

Beifügung *f.* priloga, priklada; *gram.* pridevek, prilastek.

Beifuß *m.* (*Artemisia absinthum*) pelin.

Beigabe *f.* pridatek, dodatek, pridevek.

beigeben pridati (-dam), dodati, priložiti; (Personen) pridružiti, *impf.* pridajati, dodajati, prilagati, pridruževati. **beigennant** imenovan, s priimkom.

Beigehmach *m.* okus; — haben dishesim), cikati po čem. [vati.

beigefellen pridružiti, *impf.* pridruževati. **beigether** *adv.* zraven, mimogredé.

Beihilfe *f.* pripomoč (-i), pripomoček; — leisten pripomoči (-morem), priskočiti; *impf.* pripomagati.

beikommen komu do živega priti (pridem), komu kaj moči (morem); sich — lassen podstópiti se, predrzniti se.

Beil *n.* sekira; (breite Zimmerort) bradlja; *dem.* sekirica.

Beilage *f.* doklada, priklada, priloga.

Beilager *n.* svatba, ženitovanje.

beiläufig približen; *adv.* (ungefähr) okoli, blizo.

beilegen priložiti, pridati (-dam), pridejati (-denem); *impf.* prilagati, pridévati, pridájati; (ausgleichen) poravnati, spraviti; *impf.* poravnávati; (Streit) pomiriti, udušiti; *impf.* pomirjevati; (Unruhen) utolažiti, utóliti; Glauben — verjéti (-jamem); *d.* Sache ist beigelegt to je poravnano.

Beilegung *f.* prilaganje; (*e.* Streites) sprava, poravnava.

Beileid *n.* milovanje, sožalovanje; — bezeugen milovati koga, žalovati s kom.

Beileidschreiben *n.* omilovalni list, sožalujoči list.

beiliegen priložen biti (sem).

beimessen pripisati (-pišem); *impf.* pripisovati; Glauben — verjéti (-jamem); die Schuld — dolžiti, kriviti koga; obdolžiti, okriviti koga.

Bein *n.* kost (-i); *dem.* koščica; (Fuß) noga; Bein- košćen, kostén. [ne.

beinahe *adv.* skoro, skoraj, malo da

beinähnlich koščenast.
 Beinname *m.* priimek, pridevek.
 Beinbruch *m.* kostilóm, nogolóm.
 beinern koščén, kóstén.
 Beinrass *m.* bramorka.
 Beingerippe *n.* kosták, okostnica.
 Beinhaus *n.* kostnica, kostišče.
 Beinhaut *f.* pokostnica.
 beinig koščén, kostnát; in *Bibb.*
 -nog, ž. *B.* žveci—dvonog.
 Beinkleid *n.* hlače *pl.*; (leinene Unter-
 hojen) breguše *pl.*
 beinlos brezkostén, brez kosti.
 Beinmehl *n.* koščena moka, koščénica.
 Beinware *f.* koščénina, koščena roba.
 Beinwurf; *f.* gabez, gavez.
 beordnen priredíti, *impf.* priredo-
 vati; —d priredén, priredovalén.
 Beordnung *f.* priredje.
 bepflichten pritegniti, pritrđiti, prav
 dati; *impf.* pritegovati, pritrjevati,
 prav dajati.
 Beirath *m.* svét. *als Rathe?*
 beirren motiti, zmotiti.
 beisammen *adv.* vkup, skup, skupaj.
 Beisatz *m.* (auf dem Lande) bajtar,
 kočar, želár; (Beisitzer) prisednik.
 Beisatz *m.* dostavek, pristavek, do-
 daték. *pari mod. 2*
 beischaffen priskrbéti, oskrbéti, pri-
 práviti; *impf.* priskrbovati, oskrbovati,
 pripravljati. [prileg.]
 Beischlaf *m.* telesno združenje, spoj.
 Beischläfer *m.* priležnik; —in *f.* pri-
 ležnica, hotnica, blodnica.
 beischließen priložiti, pridejati (-de-
 nem), prikleniti (-klenem); *impf.* pri-
 lagati, pridévati, priklepati.
 Beischluss *m.* priloga, prídáték.
 Beischrift *f.* pripis, pripisék.
 Beisein *n.* pričujočnost, navzočnost,
 prisostvo; im — zweier Männer vpríčo
 dveh môž, pred dvema možema.
 beiseite (beiseits) *adv.* na stran, v stran,
 na strani, od strani; *Scherz* — brez
 šale, zares.
 beisehen pristaviti, pridejati (-denem);
impf. pristavljati, pridevati; (e. Leiche)
 pokopati (-kopljem), pogrebsti (-gre-
 bem); *impf.* pokopavati, pogrebati;
 schriftlich — pripisati (-pišem), *impf.*
 pripisovati.

Beisehung *f.* pristavljanje; (e. Leiche)
 pogreb, pokop; schriftliche — pripis,
 pripisék.
 Beisitz *m.* prisedanje, priseja.
 beisitzen sedeti pri čem, prisedovati.
 Beisitzer *m.* prisednik.
 Beispiel *n.* zgled, primér; sich ein —
 nehmen zgedovati se po kom, gledati
 na koga; zum — na primér, na pri-
 liko, postavin,
 beispiellos brezpriméren, neslišan,
 nevidén.
 beispielsweise *adv.* na primér, na
 priliko.
 beispringen priskočiti, pripomoči
 (-morem); *impf.* pomagati, pripo-
 magovati.
 Beisbere *f.* (*Capsicum*) poprika, tur-
 ški popér.
 beissen grizti, klati (koljem); ugrizniti
 (-nem), ugrizti, uklati, ujesti (-jém);
impf. ujedati; (v. Fliegen, Schlangen)
 pičiti, upičiti; *impf.* pikati; (Rörner)
 zobati (zobljem); (Knochen) glodati
 (glojem); (brennen) skeleti, skleti, peči,
 ščeméti; (juden) srbéti; (v. Gewissen)
 mučiti, peči; sich — kavsatí se, grizti
 se, klati (koljem) se.
 beissend grizóó, grizljív; skeléc; (v.
 d. Rede) zbadljív, rezék, ostér.
 Beißer *m.* (auch Beißer) (*Cobitis*
fossilis) piškur, čik; (*C. barbatus*)
 kačela.
 Beistand *m.* pomóó (-i), pripomóó;
 (Person) pomočnik, pomagač; (als
 Zeuge) pričá, svedok; — leisten po-
 moči (-morem), pripomoči; *impf.* po-
 magati.
 beistehen pomoči (-morem), pripo-
 moči; *impf.* pomagati, na pomóó biti
 (sem), braniti.
 beistellen dati, priskrbéti, omisliti;
impf. dajati, priskrbovati, omisljevati.
 Beisteuer *f.* donesék, prispevek, po-
 darék; (milde Gabe) milodár, mi-
 lostinja.
 beisteuern donesti, prispeti, podariti,
 priložiti; *impf.* donášati, darovati,
 prilagati.
 beistimmen pritegniti, pritrđiti, pri-
 voliti; *impf.* pritegovati, pritrjevati,
 ujemati se, zlagati se s kom.

Beifimmung *f.* privoljenje, privolitv, odobravanje.

Beiftrich *m.* vejica.

Beiftrag *m.* donesek, prinesek, pripomoček; (für ein Druclwert) članek, sestavek, spisek.

beitragen donesti (-nesem), pripomoči (-morem); *impf.* donašati, pripomagati; daš Seinige — prizadevati si po svoji moči.

beitreten pristopiti, *impf.* pristopati; einer Meinung — poprijeti se mnenja; einem Bündnisse — stopiti v zvezo.

Beitritt *m.* pristop; Beitritts- pristopni.

Beiwagen *m.* pridani voz, drugi voz.

beiwohnen pričujoč biti (sem), zraven biti; einer Schlacht, dem Gottesdienste — v boji, pri sveti maši biti; einer Hochzeit — v svatih, na svatovščini biti, svatovati.

Beiwort *n.* pridevnik, prilog.

beiwörtlich pridevén.

beizählen prišteti (-štejem), *impf.* pristevati, šteti med —.

Beize *f.* stroj, luženje; (im Wasser) močenje; (der beizende Körper) strojnica; (Falkenjagd) lov s sokoli. [daj.

beizeiten *adv.* za časa, za rana, zgo-beizen strójiti, lužiti; (im Wasser) močiti, namakati, mečiti; (v. d. Jägern) loviti s sokoli.

Beizmittel *n.* strojilo, lužiló.

bejahen trditi; potrditi, pritrđiti; *impf.* potrjevati, pritrjevati; —d trdilen, pritrjevalén.

bejahrt priletén, postaran, ostarél.

Bejahung *f.* pritrđba, potrdba, pritrjetév, potrjetév. [oplakovati.

bejammern objokovati, obžalovati, **bekämpfen** bojevati se, boriti se, vojskovati se s kom oder zoper koga; (Begierden) krotiti, brzdati, premagovati; (eine Lehre) izpodbijati; (bestiegen) premoči (-morem), zmágati; *impf.* zmagovati.

bekannt znan, poznán; — machen razglasiti, oznaniti, na znanje dati; *impf.* razglasati, oznanjati, na znanje dajati; — werden seznaniti se, spoznati se s kom; die Neuigkeit wurde — novica se je razglasila.

Bekannte *m.* znanec; *f.* znanka.

bekanntlich *adv.* kakor je znano.

Bekanntmachung *f.* naznanilo, oznanilo, oglas, razglas.

Bekanntschafft *f.* znanje, znanstvo; — machen znaniti se, znanje delati; seznaniti se, znanje storiti. *Bekanntschafft*?

bekehren preobrñiti, spreobrñiti; *impf.* preobračati, spreobračati. *Regi*

Bekehrte *m.* spreobrñenec; *f.* spreobrñenka. [nitöv.

Bekehrung *f.* spreobrñenje, spreobrñekennen priznati, *impf.* priznavati; (im Kartenspiele) die Farbe — barvo dati, *impf.* dajati; sich zu etwas — spoznati, *impf.* spoznavati kaj, držati (držim) se česa, z. B. zu einer Religion, Kunst.

Bekenner *m.* spoznovaléc, vérník; —in *f.* spoznovalka, vérnica.

Bekennnis *n.* spoznanje, priznanje, izpoved (-i); (Religiönsbekenntnis) veroizpovedanje, vera.

beklagen (bedauern) obžalovati, milovati koga; sich — tožiti; pritožiti se, potožiti se; *impf.* pritoževati se zastran česa.

beklagenswert obžalovanja, pomilovanja vredén.

beklatfchen ploskati komu; (verleumden) opravljati, obirati, raznašati koga.

beklauben obrati (-berem), *impf.* obirati.

bekleben olépati, oblépati; *impf.* olepjevati.

bekleichen mazati (-mazem), umazati, zamazati.

bekleiden obleči (-lečem), *impf.* oblačiti; (ein Amt) oskrbovati, opravljati; jemanden mit einem Amte — dati, podeliti komu službo; (d. Zimmer) prevleči, obiti (-bijem), obstreti (-sterem); *impf.* obistirati.

Bekleidung *f.* obleka, oblačilo; Fuß— obutev, obuvalo; (d. Wand) prevleka prepreženje; (e. Amtes) oskrbovanje, opravlanje.

beklemmen stiskati, tesnobiti.

Beklemmung *f.* stiska, tesnoba.

bekommen tesnobén, v skrbéh.

bekommen dobiti, prejeti (prejemem); *impf.* dobivati, prejemat; Stiffe —

počiti, razpokati; eine Krankheit — obolėti, zbolėti; (ein Kind) roditi, poviti, imėti (imam); (fangen) ujeti (-jamem), zasačiti; satt — naveličati se česa; Lust — zaželėti, poželėti česa; daß bekommt mir wohl to mi dobro dé, ugaja; ſibel — to mi škoduje, ne tekne mi, preseda mi; wohl bekomme es (beim Niesen) Bog pomagaj! (beim Trinken) na zdravje!

bekönnen živiti, hraniti, rediti koga, živež, hrano dajati komu.

Beköstigung *f.* jed (-i), živež, hrana. **bekräftigen** potrditi, ukrepiti, okrepčati; *impf.* potrjevati, okrepčevati.

Bekräftigung *f.* potrdba, potrditev, okrepčava.

bekränzen venčati; ovenčati.

bekreuzigen križati; pokrižati, prekrižati; sich — križati se, pokrižati se, prekrižati se.

bekriegen vojskovati, bojevati se s kom; zavoješiti se, z vojsko vzdigniti se nad koga.

bekritteln grájati, pretresati, rešetati; ográjati, pretresti (-tresem), prerešetati.

bekriechen črčkati, mazati (mažem); očrčkati, počečkati, zamazati.

bekümmern skrbėti, trapiti, mučiti; sich — über etwas v skrbí biti (sem) zavoljo česa, skrb imėti za kaj; sich — um etwas skrbėti, marati, méniti se za kaj.

Bekümmernis *f.* skrb (-i), žalost.

bekümmert skrběn, skrbljiv; (betrübt) otožen, žalosten.

bekunden naznaniti, razodeti (-denem); *impf.* naznanjati, razodévati, kazati (kažem).

belächeln smejati (smejím u. smejem) se čemu.

belachen smejati se komu oder nad čim, posmehovati se čemu, zasmehovati kaj.

beladen obložiti, obtovoriti, naložiti, oprtiti; *impf.* oblagati, obtovarjati, nalagati, oprtati.

Belagerer *m.* oblegovaléc, obsednik, obsedovaléc.

belagern obleči (-ležem), obsesti (-sedem); *impf.* oblégati, obsédati.

Belagerte *m.* obleženéc, obsedenéc.

v. Malafra up belagert - obtežen
Belagerung *f.* oblega, obseda; Belagerungs- obležni, obsedni.

Belang *m.* tehtnost, važnost, pomenljivost; Sache von — tehtna reč.

belangen (citieren) klicati (kličem), zvati (zovem); poklicati, pozvati; jemanden vor's Gericht — tožiti koga; (an etw. langem) doseči (-sežem), *impf.* dosegati; (betreffen) zadévati, tikati (tičem) se.

belassen pustiti; puščati.

belasten *f.* beladen; (mit Farben) prepolniti; ein Haus mit Schulden — zadolžiti se na kaj; m. zu groß. Steuern — preobložiti z davki.

belästigen nadlegovati, nadlego —, sitnost delati.

Belästiger *m.* nadlegovaléc, nadležnik, sitnež.

Belästigung *f.* nadlega, sitnoba.

Belastung *f.* naklad, tovor, bútura, breme (bremena).

belauben v listjem odeti (-denem), pokriti (-krijem); *impf.* odévati, pokrívati; sich — oblistiti se, zazelenėti, listje pognati (-ženem); *impf.* poganjati.

belaubt listnat, polén listja.

Belauf *m.* znesék; bis zum — von da. **belausen** die Grenze obteči (-tečem), *impf.* obtekati mejo; sich — znesti (-nesem), *impf.* znašati.

belauschen poslušati, prislušati, na uho vleči (vlečem).

beleben oživiti, obuditi; *impf.* oživljati, obújati; (erquicken) poživiti, okrepčati; *impf.* poživljati, okrepčevati; sich — oživeti, življenje dobiti; —d oživljajoč, životvorén; okrepčevalén.

belebt živ, oživljen; *fig.* živahén, vesel.

Belebtheit *f.* živost, oživljenost, živahnost, veselost.

Belebung *f.* oživljenje, okrepčanje.

Belebungsversuch *m.* oživljanje.

belecken oblizniti, *impf.* oblizovati.

Beleg *m.* dokáz, izkáz, spričevalo; (Beilage) priloga.

belegen obložiti, *impf.* oblagati, obkladati; mit Beislag —, mit Verbot — ustaviti, obustaviti; *impf.* ustavljati; mit Beweisen — dokazati, *impf.* dokazovati; mit Beispielen — zglede —, primere nasteti, pridejati.

Beleg *belebte Pflanze*
zastojena kobilica

belehnen fevd komu podeliti, *impf.* podeljevati.

Belehnung *f.* podelitív fevda.

belehren podučiti, *impf.* podučevati; —b podučén.

Belehrung *f.* podúk, pouk, podučevanje, poučilo.

beleibt debel, tolst; tršat, čokat.

Beleibtheit *f.* debelost zc.

beleidigen žaliti, razžaliti; —b žal, žaljiv, razžaljiv.

Beleidiger *m.* žalilec, razžalilec; —in *f.* žalilka, razžalilka.

Beleidigte *m.* razžaljenec; *f.* razžaljenka.

Beleidigung *f.* žalitív, razžalitív, razžaljenje, zamera. [učén.

belefen ki je mnogo knjig prebral,

Belefenheit *f.* zvedenost, učenost.

beleuchten razsvétiti, razsvéltiti; *impf.* razsvetljevati; (erläutern) razjasniti, pojasniti, razložiti; *impf.* pojasnjevati, razlagati.

Beleuchtung *f.* svečava, razsvetljenje; (Illumination) razsvečava; (Erläuterung) pojasnilo, razjasnilo, razlaga.

belfern lajati, bévkati, révkati.

belieben blagovóliti, ráčiti; es beliebt mir hoče se mi, ljubi se mi, ráči se mi; wenn's euch beliebt če vas je volja, ako vam je prav, če vam je všeč; was — Sie kaj bi radi?

Belieben *n.* volja. *instr.* ^{Belieben} *Stück*;

beliebig poljubén, povoljén, kteri koli. beliebt priljubljen, prijetén, všeč; sich — machen priljubiti se, prikupiti se; dieses Stück ist sehr — ta igra močno dopada.

Beliebtheit *f.* priljubljenost, všečnost. belisten kániti; ukániti, prevariti koga.

Belladonna *f.* †. Tollkirche.

bellen lajati.

Bellen *n.* lajanje.

Beletrist *m.* leposlovéc, beletrist.

Beletristik *f.* leposlovstvo, beletristika.

beletristisch leposloven, beletrističén.

beloben hvaliti; pohvaliti.

Belobung *f.* pohvala; —s pohvalni.

belohnen plačati, *impf.* plačevati; povrniti, *impf.* povračati; obdariti, *impf.* obdarovati.

Belohner *m.* plačevaléc; povračevaléc; obdarovaléc. [rilo.

Belohnung *f.* plačilo; povračilo; dabeiügen lagáti (lažem) se komu; zlagáti se komu, nalagáti koga.

belustigen veseliti, kratkočasiti; razveseliti, *impf.* razveseljevati; —b kratkočasén. [zabava.

Belustigung *f.* razveseljevanje, veselje, Belustigungsort *m.* veselishće, zabavišće.

Belvedere *n.* lepovid, razgled, belvédér.

bemächtigen sich polastiti se, prilastiti si, prisvojiti si; (einer Person) zgrabiti, uloviti, zasačiti koga; (v. Schreden) lotiti se, prevzeti (-vzajem); *impf.* prevzemati.

bemalen naslikati, oslikati.

bemängeln grájati; ograjati; očiték izreči (-rečem), pomote očitati.

Bemängelung *f.* graja, očiték, očitavanje pomot.

bemänteln prikriti (-krijem), zakriti; *impf.* prikrivati, zakrivati. [nje.

Bemäntelung *f.* prikrivanje, zakrivabemeistern premoči (-morem), zmagati, ukrotiti; sich — f. bemächtigen sich.

bemerkbar vidén, vidljiv.

bemerken opáziti, zapáziti; etwas übel — zamériti, zamérjati kaj; (erwähnen) opomniti, omeniti, v misel vzeti (vzajem).

bemerkenswert znamenit, znamenitén.

Bemerkung *f.* opazka, opomba.

bemessen meriti; zmeriti, odmeriti, premeriti; (beurtheilen) soditi, presoditi.

Bemessung *f.* odmera, presoja.

bemitleiden milovati; omilovati, pomilovati; ich bemitleide ihn mili se mi, usmili se mi, žal mi je zanj.

bemittelt premožen, imovit; — sein iméti (imam) za čim, premoči (-morem).

bemoosen sich z mahom se pokriti (-krijem), *impf.* pokrivati.

bemoost mahovit, z mahom obrasten; *fig.* star, siv.

bemühen sich truditi se, prizadevati si; potruditi se, prizadéti (-denem) si.

Bemühung *f.* trud, prizadeva, prizadevek.

bemüßigen morati, siliti, núditi; primorati, prisiliti, prinuditi; sich bemüßigt sejen primoran, prisiljen biti (sem).

benachbart sosedn, bližnji.
 benachrichtigen naznaniti, sporočiti, na znanje dati; *impf.* naznanjati, poročati, na znanje dajati. [čilo.
 Benachrichtigung *f.* naznanilo, sporo-benachthteiligen škodovati komu; oškodovati, poškodovati koga.
 benagen glodati (glojem), grizti; oglodati, ogrizti. [vati.
 benähen obšiti (-šijem), *impf.* obšibenebeln omegliti, omračiti, otemniti; *fig.* sič — opiti (-pijem) se, upijaniti se. [natrkan.
 benebelt meglén; *fig.* pijan, vinjen, beneben blagrovati, častiti, hvaliti; (segnen) blagosloviti, blagoslavljati.
 benebeit češčen, blagoslovljen.
 Benedictiner *m.* benediktin, benediktinéc; Benedictiner benediktinski.
 Benedictinerorden *m.* benediktinski red. red sv. Benedikta.
 Beneficium *n.* dobrotá; (Pfriunde) nadarba, zadušbina, prebenda.
 Benefizvorstellung *f.* predstava na korist (kakega igralca).
 benehmen vzeti (vzamem), odvzeti, *impf.* jemati (jemljem); den Schlaf — odnesti, *impf.* odnašati spanje; sič — vesti (vedem) se, obnašati se, držati (držim) se, nositi se; sič nad etwas — ravnati se, obračati se po čem.
 Benehmen *n.* vedenje, obnašanje, zadržanje, ravnanje.
 beneiden einen zavidati komu, nevoščljiv biti (sem).
 beneidenswert zavisti vredén.
 benennen imenovati, ime dajati, zvati (zovem); ime dati, nazvati.
 Benennung *f.* imenovanje, nazivanje; (Name) imé (imena).
 benehen omočiti, namočiti, porositi; *impf.* omakati, namakati.
 Bengel *m.* dremelj, cepéc; *fig.* zarobljenéc, neotesanéc, zagovednež.
 bengelhaft zarobljen, neotesan, zagovedén. [česa.
 benöthigen potrebovati, treba biti benehen (seltener benehen) v prid obrniti, porabiti, upotřebiti, poslužiti se; *impf.* v prid obračati, rabiti.
 Benutzung *f.* poraba, upotrebljenje; —recht *n.* užitna pravica.

beobachten páziti na kaj, glédati na kaj, opazovati; seine Pflicht — svojo dolžnost spolniti, dopolniti, storiti; *impf.* spolnovati, delati; Stillschweigen — molčati; ein Geheimnis — skrivnost hraniti; Rücksicht — ozirati se, glédati na kaj.
 Beobachter *m.* opazovaléc, ogledovaléc; (der Gehege) spolnovaléc, izvrševaléc.
 Beobachtung *f.* opazovanje, ogledovanje; (Befolgung) spolnovanje, izvrševanje.
 beordern jemanden ukazati (-kažem), naročiti komu; einen wohin — odrediti, odpraviti koga kam; *impf.* odredovati, odpravljati; er ist dazu beordert to mu je ukazano, dobil je povelje to storiti.
 bepacken obložiti, naložiti, natovoriti; *impf.* oblagati, nalagati.
 bespannen obsaditi, zasaditi; *impf.* obsajati, zasajati.
 besplastern tlak napraviti, *impf.* napravljati.
 bequartieren (Soldaten) nastaniti, *impf.* nastanovati; (einen Bürger) jemu koga v stan dati, *impf.* dajati.
 bequem priležen, ugodén, priročen; (gemächlich) zložen; (geräumig) prostorén; (v. d. Kleidung) ohlapén; *adv.* priležno; zložno; na roko.
 bequemem sič ravnati se po čem; vdáti, *impf.* vdajati se v kaj.
 bequemlich *f.* bequem.
 Bequemlichkeit *f.* priležnost, ugodnost, priročnost; zložnost.
 berahmen ein Bild okviriti sliko, dejati (denem) sliko v okvir.
 berathen na razgovor vzeti (vzamem), presoditi, *impf.* presoajati; — sič posvetovati se, meniti se; zmeniti se; du bist gut — na dobri poti si, dobro so ti svetovali; —d svetovalén, posvetovalén.
 Berather *m.* svetovaléc.
 Berathschlagung posvetovati se, pomenkovati se, meniti se, ugibati (-gibljem), sklepati.
 Berathschlagung *f.* posvetovanje, pomenkovanje, sklepanje.
 Berathung *f.* posvetovanje, pomenkovanje, presojevanje.

Berathungszimmer *n.* posvetovalnica, berauben obrópati, orópati, opléniti, okrašt (-kradem).

beräudern okaditi, prekaditi; *impf.* okájati, prekájati.

berauschen opijaniti, upijaniti, opojiti; *fig.* omamiti, oslepiti; *sidh* — upijaniti se, opojiti se; —*d* upijančljiv, omamljiv.

berauscht piján, natrkan, nadelan; *fig.* omamljen, zamaknen, prevzet.

Berberis *f.* (Berberisstrauch *m.*) česmin, česmina; *coll.* česminje.

Berberisholz *n.* česminovina.

Berberisfaß *m.* česminovčec.

berednen preračuniti, prešteti (-štejem), prešteviliti; (erwägen) premisliti, preudariti.

Berechnung *f.* preračunjenje, prešteté; premislek, preudarék.

berechtigten pooblastiti, upravičiti, pravico dati; *impf.* pooblašćevati, upravićevati, pravico dajati. [*něc.*]

Berechtigte *m.* pooblašćenec, upravičeberechtigug *f.* oblást (-i), pooblastilo, pravica.

bereden pregovoriti, *impf.* pregovarjati; *sidh* — meniti se, pomenkovati se, dogovarjati se; pomeniti se, dogovoriti se. [*sedšn.*]

beredsam zgovoren, zgovorljiv, beredsamkeit *f.* zgovornost.

beredt *f.* beredsam.

Bereich *m.* obség, obsežje, okoliš; področje.

bereichern bogatiti; obogatiti; (Kennnisse) množiti; umnožiti; *sidh* — bogatéti, bogatiti se; obogatéti, obogatiti se.

berreifen hoditi, potovati (kod, po čem); obhoditi, prehoditi, prepotovati.

Bereifung *f.* obhód, pot (po čem).

bereit pripravljen; (fertig) gotóv,odelan; (willig) voljen, rad; *sidh* — machen pripraviti se, *impf.* pripravljati se.

bereiten pripraviti, izgotoviti; pri-*strójiti*; *impf.* pripravljati, izgotavljati; strojiti.

bereiten die Grenze mejo objezditi, objahati.

bereits *adv.* že, užé.

Bereitschaft *f.* pripravnost, gotovost; in — haben pripravljeno, pri roci iméti (imám).

Bereitug *f.* priprava, pripravljanje; (der Felle) strojenje, strojitév.

bereitwillig radovoljen, dragovoljen, voljen, pripraven. [*pravnost.*]

Bereitwilligkeit *f.* radovoljnost, priberereuzn kesati se (česa), žal biti (česa), obžalovati (kaj); du wirft es — žal ti bode, kesal se boš.

Berg *m.* gora, breg; (Alpe) planina; die Haare stehen mir zu — e lasje se mi ježé, sršé; er ist über alle — e pobrisal jo je, peté je odnesel, šel je po svetu, šel je čez hribe in doline; Berg- gorski.

bergab *adv.* navdól, navzdól.

Bergabhang *m.* rebér (-i), breg, obronék, pobočje.

Bergakademie *f.* rudarsko učilišće, rudarska akademija.

Bergamotte *f.* bergamotka (hruška).

Bergamt *n.* rudarski urad; rudarska gosposka.

bergan *adv.* vkrebér, navkrebér, vbreg.

Bergarbeiter *m.* rudár, rudokop.

Bergart *f.* gornina; rudovina.

Bergbau *m.* rudarstvo, rudarija, rudokopnja; — betreiben rudáriti, rudokopati (-kopljem).

Bergbaukunde *f.* rudarijstvo, rudarijska znanost.

Bergbehörde *f.* rudarska gosposka, oblást (-i).

Bergbewohner *m.* gorjanec, hribovec; planinar; —in *f.* gorjanka, hribovka planinarica.

bergblau *sinj.*

Bergbusch *n.* rudarijska kujiga.

Bergdrossel *f.* planinski drožeg.

Berge (retten) oteti (otmem), rešiti; (verbergen) kriti (krijem); skriti, *impf.* skrivati; (aufbewahren) hraniti; shraniti, spraviti; *impf.* shranjevati, spravljati.

Bergfink *m.* gorski šćinkovec, pinož.

Bergfleden *m.* gorjansko méstice (v. Bergleuten bewohnter) rudarsko méstice.

Bergforelle *f.* planinska postrv (-i).

Berggegend *f.* gorat kraj, gorata stran (-i).

Bergeiſt *m.* ſkratelj (-na).
 Berggericht *n.* (im Bergbau) rudarska sodnija; (im Weinbau) gornija.
 Berggerichtlich rudarsko-sodni.
 Berggeſeh *n.* rudarska poſtava.
 Berggold *n.* rudniško zlató.
 Berggrün *n.* bakrova zelenica.
 Bergharz *n.* ſ. Erðharz.
 Berghaſe *m.* beli, planinski zajec.
 Berghauptmann *m.* rudarski glavár.
 Berghold *m.* gornik.
 Berghuhn *n.* (*Tetrao tetrix*) ruſevéc.
 bergicht gorast, brdaſt, hribaſt.
 bergig gorat, hribovit, bregovit.
 Bergkeſſel *m.* kotel, kotlina, ponikva.
 Bergkette *f.* pogorje, gorovje.
 Bergknappe *m.* rudokóp, rudár.
 Bergkrümme *f.* vrtača, ovinék; (Bergſchlucht) prepad.
 Bergkryſtall *m.* kamena ſtrela.
 Bergland *n.* gorata zemlja, pogorje.
 Berglein *n.* gorica, grič, hribeč, brdce.
 Bergleute *pl.* rudarji, rudokopi.
 Bergluft *f.* gorski, planinski zrak.
 Bergmann *m.* rudár, rudokóp; Bergmanns- rudarski. [téc.
 Bergmännchen *n.* ſkrat, ſkratelj, ſkrabergmännlich rudarski, rudoznanski.
 Bergmeiſter *m.* rudarski mojſtér, gornik.
 Bergnymphé *f.* gorska vila, vila pogorkinja.
 Bergöl *n.* kameno, kamneno olje.
 Bergprivilegium *n.* rudarska pravica, rudarski privilegij.
 Bergroth *m.* rudarski ſvetovaléc.
 Bergrecht *n.* rudarsko pravo; (von Weinbergen) gorno pravo; (Abgabe) gornica.
 bergrechtlich rudarsko-praven; *adv.* po rudarskih poſtavah, po gornem pravu.
 Bergrevier *n.* rudarsko okoliſče.
 Bergrüden *m.* hrbét, grebén, sleme (-na). [sol.
 Bergſal; *n.* gorska ſol (-i), kamnena
 Bergſchlucht *f.* prepad.
 Bergſchule *f.* rudarska ſola.
 Bergſpihe *f.* vrh, vrhunéc.
 Bergſtadt *f.* gorsko meſto; rudarsko meſto.
 Bergſtur; *m.* uſad, uſadina, udrтина.

Bergſyſtem *n.* pogorje, gorſtvo.
 Bergthal *n.* dol, dolina v gorovji.
 bergunter ſ. bergab.
 Bergwerk *n.* rudnik, ruda, jama; — bauen rudo kopáti (kopljem), rudáriti; Bergwerte- rudniški, rudarski.
 Bergweſen *n.* rudarſtvo, rudokopje.
 Bergwiſe *f.* ſenožet (-i) v gori.
 Bergzehnt *m.* rudna deſetina; (in d. Weinbergen) gorſčina. [veſtije.
 Bericht *m.* poročilo, naznanilo, izberichten poročiti, naznaniti, na znanje dati; *impf.* poročati, naznanjati, na znanje dajati.
 Berichtſtatter *m.* poročevaléc.
 Berichtſtattung *f.* poročanje, poročilo.
 berichtigen popráviti, *impf.* popravljati; (bezahlten) plácáti, poravnati; *impf.* plácávati, poravnávati.
 Berichtigung *f.* popravek, poprava; plácilo, poravnanje.
 berichtlich *adv.* po poročilu.
 Berichtſchreiben *n.* naznanilno piſmo.
 beritten *z. B.* ein —es Pferd ojahán, zjahan konj; —e Mannſchaft konjica, konjiki *pl.* *la-ſimp jor d'ello*
 Bernhardiner *m.* berňardínéc.
 Bernſtein *m.* jantar; Bernſtein- jantarev.
 berſten počíti, pokniti, razneſti (-neſem) se; *impf.* pokáti; geborſten počén, razpokél.
 Berſtung *f.* poklina, razpoklina.
 berüchtigen razvpiti (-vpijem), razglásiti; *impf.* razkričati, razglásati.
 berüchtigt zloglaſén, razvpit.
 berüden (c. Vogel) ujeti (-jamem), uloviti; *impf.* loviti; *fig.* ukániti, prekaniti, preváriti, oleſepiti.
 berüdiſichtigen ozréti (-zrem) se, ozir vzeti (vzamem) na kaj; *impf.* ozirati se, ozir jemati (jemljem), gledati na kaj.
 Berüdiſichtigung *f.* ozir.
 Beruf *m.* poklic; (Neigung) nagnenje, nagón, veſelje; (Amt) služba, dolžnost, opravilo.
 berufen poklicati (-klicém), pozvati (-zovem); *impf.* klicati, zvati, pozivati; cine Verſammlung — zbor ſklicati, *impf.* ſklicovati; ſich auf etw. — na-naſáti se, pozivati se, ſklicovati se.

berufen poklican, oblasten, po-
oblasten. *postavljeno temu.*
berufsmäßig *adv.* po poklicu, po dolž-
nosti svojega poklica.
Berufsoffizier *m.* poklicni oficir.
Berufsstellung *f.* poklicni stališ.
Berufung *f.* pozivanje, poziv, priziv;
sklicanje, sklic. [razložba.
Berufungsausführung *f.* prizivna ob-
berufungsfrist *f.* prizivni rok.
Berufungsweg *m.* prizivni pot.
beruhen auf etwas opirati se, na-
slanjati se na kaj; der ganze Unter-
schied beruht darauf ves razloček je ta,
je v tem; meine ganze Hoffnung beruht
auf dir ti si moje jedino upanje; es
beruht auf dir na tebi, pri tebi je;
etwas auf sich — lassen pri miru pu-
stiti, *impf.* puščati kaj; pustiti reč,
kakor je bila.
beruhigen miriti, tolažiti, toliti; umi-
riti, pomiriti, upokojiti, potolažiti,
utešiti. [lažba.
Beruhigung *f.* pokoj, pomirjenje, to-
Beruhigungsmittel *n.* tolažilno, tešilo.
berühmt slavěn, slovéc, glasovit,
glasovitěn, imenitěn.
Berühmtheit *f.* slava, glasovitost, ime-
nitnost.
berühren tikati (tikam u. tičem) se,
dotikati se; dotakniti se; (m. Worten)
oméniti, v spomin vzeti (vzamem);
impf. omenjati, v spomin jemati
(jemljem).
Berührung *f.* dotika, dotikanje;
omemba; mit einem in — kommen
sniti (snidem) se s kom, opraviti,
(opravilo) iméti (imám) s kom.
Berührungsebene *f.* dotikalna ravnina.
Berührungslinie *f.* dotikalnica, tan-
genta.
Berührungspunkt *m.* dotikalnišče.
besäen obsejati (-sejem), posejati,
(bestreuen) posuti (spém), posipati
(-sipljem). [sipan.
besät obseján, poseján; posut, po-
besagen oznaniti, reči; *impf.* oznán-
jati, rekati, práviti.
besänftigen tešiti, miriti, tolažiti,
toliti, krotiti; utešiti, pomiriti, potola-
žiti, utoliti, ukrotiti.
Besatz *m.* obsív, obsívek, rób, obrób.

Besatzung *f.* posada, posadka; Be-
satzungs- posadni.
besaufen *v.* betrinten.
beschädigen poškodovati, pohábiti, po-
kvariti, pokaziti; (verwunden) raniti.
Beschädiger *m.* poškodovaléc, škod-
ljivéc. [jenéc.
Beschädigte *m.* poškodovanéc, okvar-
Beschädigung *f.* škoda, poškodba, poš-
kodovanje, kvara; rana. — *Law*
beschaffen priskrbéti, pripraviti; *impf.*
priskrbovati, pripravljati.
beschaffen *adv.* wie — kak, kakov,
kákosěn; so — tak, takov, tákosěn;
wie immer — kákoršěn kóli, kakor-
šěn si bodi.
Beschaffenheit *f.* kákovost, kákošnost.
Beschaffenheitswort *n.* pridevnik, prilog.
beschäftigen opravilo dati, delo dati
komu; *impf.* opravilo dajati, delo da-
jati komu; sich — pečati se, baviti se,
ukvárjati se, opravék iméti (imám).
Beschäftigung *f.* opravilo, opravék, delo,
posél; (Gewerbe) obrt (-i), obrtniža. *Law*
beschäftigungslos brezdelén, brez-
poslen, brez dela.
beschälen lúpiti, májiti, béliti; olú-
piti, omájiti, obéliti; die Stute — ko-
bilo uplemeniti, ubréjiti.
Beschälen *n.* plemenitév, uplemenitév.
Beschäler *m.* (Beschälhengst) plemenski
žrebéc, pastúh.
beschämen sramotiti; osramotiti.
beschämen senčiti, senco delati; ob-
senčiti, *impf.* obsenčevati.
Beschäuf ogleđ, ogledovanje, razgled.
beschäuen ogledáti, razgledáti, pre-
gledáti; *impf.* ogledovati, razgledovati,
pregledovati; sich — ogledáti, ogledo-
vati se.
Beschäuer *m.* ogledovaléc, pregledo-
valéc, ogleda, oglednik.
Beschäugebür *f.* ogledarina.
beschäulich vidljiv; (v. Leben) pre-
misljeváln, bogomiseln.
Beschäuprotokoll *n.* ogledni zapisnik.
Beschäupittel *m.* ogledni list.
Bescheid *m.* odgovor; schriftlicher —
odpis, odpisék; (*Jur.*) odlók; — geben
odgovoriti; odpisati (-pišem); *impf.*
odgovárjati; odpisovati; — wissen znati,
vešč biti (sem), zveden biti v čem.

bescheiden vábiti, klicati (kličem); povabiti, poklicati, pozvati (-zovem); *impf.* pozivati; (žutheifen) odločiti, odmérjati; *impf.* odločevati, odmérjati; *fig.* — udati se, privoliti; *impf.* udájati se.

bescheiden skroměn, zmerěn; pameťen, razuměn, moděr, čeděn.

Bescheidenheit *f.* skromnost, zmernost; razumnost, modrost, čednost.

bescheiden sijati (sijem), svétiti na kaj, greti (grejem); obsijati, osvétiti, ogréti; *impf.* obsevati, ogrévati.

bescheidenigen spričati, pismeno potrditi; *impf.* spričevati, potrjevati.

Bescheidenigung *f.* spričevalo, pismeno potrdilo.

bescheiden obdariti, obdarovati koga, podariti, darovati komu kaj.

bescheiden ostriči (-strižem); obriti (-brijem); (geben) podariti, podeliti, pokloniti; *impf.* podarjevati, podeljevati.

Bescheidung *f.* dar, darilo, poklon.

bescheiden eine Messe poslati (-sljem) —, *impf.* pošiljati na seměj.

beschießen etvaš stréljati na kaj.

beschiessen zasramovati, sramotiti, grditi, psovati koga, rogati se komu; osramotiti, ogrditi, opsovati.

Beschimpfung *f.* zasramovanje, osramoćenje, psovanje, psovka.

beschiemen varovati, brániti; obvarovati, obraniti.

Beschirmer *m.* varh, varuh, branitelj, pokrovitelj, zaštitnik.

Beschirmung *f.* varstvo, bramba.

Beschlag *m.* okóv, okovanje; (gerichtlich) prepoved (-i); mít — belegen zapleniti, zapečatiti, ustaviti.

Beschläge *n.* Neben- zu **Beschlag** *m.* **beschlagen** obiti (-bijem), *impf.* obijati; (Pferde) podkováti (-kujem), *impf.* podkávati; (Wagen) okováti, *impf.* okávati; *fig.* — sein in etvaš podkovan biti v čem, razumėti, znati kaj.

Beschlagnahme *f.* zaplenjenje, zapečaćenje, zaustava.

beschleichen zalezti (-lezem), *impf.* zalezovati; (v. Gedanken) obiti (-idem), *impf.* obhájati.

beschleunigen pospešiti, ponagliti, pohitríti, *impf.* pospeševati; seine Schritte — podvizati se, paščiti se.

Beschleunigung *f.* pospeševanje; podvizanje; mít möglichest — brž ko je mogoče, brž ko se bo dalo.

beschließen zapréti, zakleniti; *impf.* zapirati, zaklepáti; (endigen) končati, dokončati, dovršiti, dognati (-ženem), skleniti, dodélati; *impf.* končevati, dovrševati, sklépati; (festsetzen) skleniti, dolóčiti, ustanoviti, ukreniti; *impf.* sklépati, ustanávljati, ukrépati.

Beschließer *m.* ključár; — in *f.* ključarica.

Beschluss *m.* sklep, ukrép.

Beschlussfähig sklepčěn, ukrepčěn.

Beschlussfähigkeit *f.* sklepčnost. [nje.

Beschlussfassung *f.* sklépanje, ukrepabeschlüssen umázati (-mažem), zamazati, pobroditi, pogrditi.

Beschneiden obrezáti (-režem), *impf.* obrezovati; (mit der Schere) ostriči (strižem); (den Baum) okléstiti, obsekáti; *impf.* klestiti, obsekovati.

Beschneidung *f.* obrezovanje; (d. Reben) rez (-i), režnja; (eines Baumes) obsekovanje.

beschneien osnežiti, pobéliti.

beschönigen zagovarjati, prikrivati.

beschränken ograditi, omežjiti, skrčiti; *impf.* ograjati, omejevati, skrčevati.

beschränkt tesěn, majhěn; *fig.* malo-uměn, kratkouměn.

Beschränktheit *f.* tesnoba; kratkoumnost.

Beschränkung *f.* ograja, omejitév.

beschreiben popisati (-pišem), opisati; *impf.* popisovati, opisovati.

Beschreibung *f.* popis, opis; (Handlung) popisovanje.

beschreiben ureči (-rečem), uróčiti, narediti; *impf.* urekovati, naréjati.

Beschreibung urok, uroki *pl.*

beschuh obuati (-ujem), *impf.* obuvati; obutév komu omisliti; (einen Fuß) okovati.

Beschuhung *f.* obuvanje; (d. Schuhwerk) obuvalo, obutalo.

beschuldigen dolžiti, kriviti; obdolžiti, okriviti; falsch — natolcevati, podtikati komu kaj.

Beschuldigte *m.* obdolženec, okrivljenec. [nje.

Beschuldigung *f.* obdolženje, okrivlje-

beschütten obsuti (-spem u. -sujem), posuti; obsipati (-sijem), posipati; (begießen) obliti (-lijem), politi; *impf.* oblivati, polivati.

beschützen varovati, brániti, čuvati, čuti (čujem) nad kom; obvarovati, obraniti.

Beschützer *m.* varuh, branitelj, čuvár, zavetnik; — *in f.* várhinja, braniteljica, zavetnica.

Beschützung *f.* varstvo, bramba.

beschwachen *f.* beređen.

Beschwerde težava, nadloga, breme (-na); (Klage) tožba, pritožba; — *führen* tožiti; pritožiti se, potožiti se.

Beschwerdeführer *m.* tožnik, pritožnik.

Beschwerdeschrift *f.* pritožno pismo.

beschweren težiti; obtežiti, obložiti; (belästigen) nadlegovati; (beunruhigen) vznemiriti, *impf.* vznemirjati, peči, griziti; der Brief ist beschwert mit — v pismu je —; sich — v pismu je vloženo, pridejano —; sich — pritožiti se, potožiti se; *impf.* pritoževati se, tožiti.

beschwerlich težavén, nadležén, neugodén, neprilícén.

Beschwerlichkeit *f.* težavnost, nadležnost, neprilika.

beschwichigen tolažiti, tešiti, miriti; utolažiti, utešiti, umiriti, pomiriti; — *d* tolažilén, pomirljiv.

beschwören priseči (-sezem) na kaj, s prisego potrditi; *impf.* priségati, s prisego potrjevati; (Geißter) zaklinjati, rotiti; zarotiti; (eine Krankheit) zagovoriti, *impf.* zagovarjati; (flehen) živo, za božjo voljo prositi.

Beschwörer *m.* zarotovaléc, zaklinjaléc, zagovarjaléc.

Beschwörung *f.* prisega; zaklinjanje, rotitev, zarotovanje; zagovarjanje.

beselen navdušiti, vneti (vnamem), navdihniti, osrciti, oživiti; *impf.* navduševati, vnmati, navdihovati, oživljati.

besehen oglédati, preglédati; *impf.* ogledovati, pregledovati.

Bescher *m.* ogleda, ogledovaléc, oglednik.

beseitigen odstraniti, v stran spraviti, odpraviti, pospraviti; *impf.* odstranjovati, odpravljati, pospravljati.

befeligen blažiti, srečnega delati; oblažiti, srečnega storiti, osrečiti; *impf.* oblaževati, osrečevati; — *d* blažen, blažilén, osrečevalén, zveličevalén.

Befeliger *m.* osrečovaléc, oblaževaléc.

Befeligung *f.* blaženost, zveličanje.

Besen *m.* metla; *dem.* metlica, metličica.

Besenbinder *m.* metlár.

Besenreis *n.* metličje, metlinje.

Besenstiel *m.* metličje, ročnik od metle.

besssen obseden (od hudiča), besén.

Besste *n.* obsív, obsívék, opremék.

befehen *d.* Tisch mit Speisen postaviti —, *impf.* postavljati jedi na mizo; den

Tisch mit Gästen — posaditi —, *impf.* posajati goste za mizo; (einen Platz) zasesti (-sedem), obsesti, obleči (-le-

žem); *impf.* zasédati, obsédati, oblégati; einen Garten mit etwas — ob-

saditi, *impf.* obsajati vrt s čim; nasaditi, zasaditi kaj v vrtu; e. Gegend mit Leuten — naseliti, *impf.* naselje-

vati kraj; (m. Bändern) obsíti (-sijem), oprémiti; *impf.* obsívati; ein Amt —

službo komu dati, podeliti; *impf.* da-

jati, podeljevati; (Rollen) razdeliti, *impf.* razdeljevati.

Befehung *f.* (einer Stadt) obseda, oblega; (Besste) obsív, rob; (eines Amtes) nameščenje.

befichtigen oglédati, pregledati; *impf.* ogledovati, pregledovati.

Befichtigung *f.* ogled, ogledovanje, pregled, pregledovanje.

befieglbar premagljiv, zmagljiv.

befiegeln zapečatiti, potrditi; *impf.* potrjevati.

befiegen premoči (-morem), premagati, zmágati, užugati, obvládati, nadvládati; *impf.* premagovati, zmagovati.

Befieger *m.* premagaléc, premagovaléc, zmagaléc, zmagovaléc.

Befiegung *f.* premaga, zmaga.

befingen opévati, v pesmih slaviti; prepévati (o čem).

besinnen sich spomniti se, domisliti se; *impf.* spominjati se, domisljevati se, pámetovati; sich eines ändern —

premisлити se, *impf.* premisljevati se; (zu sich kommen) zavedeti (-vém) se,

impf. zavedati se.

Besinnen *n.* domislek, premislek.
Besinnung *f.* zavest (-i), zavednost;
 zur — bringen spámetvati, zbríhtati;
 zur — kommen sovestiti se, zavedeti
 (-vem) se, zbríhtati se, spámetvati se.
besinnungslos nezaveden, nesvesten.
Besitz *m.* posést (-i); in — nehmen
 v posest vzeti (-vzajem), prilastiti si;
impf. v posest jemati (jemljem), pri-
 lastovati si.
besitzen iméti (imám), premoči (-mo-
 rem), gleštati, v lasti imeti.
Besitzer *m.* (*jur.*) posestnik; lastnik,
 gospodar; — *in f.* posestnica; lastnica,
 gospodinja. [sest.
Besitznahme *f.* posedba, vzetje v po-
Besitzrecht *n.* posestno pravo.
Besitzthum *n.* posestvo, imetje.
Besitzung *f.* posestvo, lastnina.
besoffen i. berauscht.
besohlen podšiti (-šijem) podplate,
 podplátiti.
besolden plácati, *impf.* plačevati,
 plačo dajati.
Besoldung *f.* plačevanje; (*Sold*) plača,
 mezdá.
besondere (der, die, das) poseben,
 osobit; (einzel) posámežen, posamén;
 (selten) redék; (wunderlich) čudén.
Besonderheit *f.* posebnost, osobitost.
besonders *adv.* posebej, po samem,
 posamezno; (vorzüglich) posebno, so-
 sebno, zlasti.
besonnen pámetén, razborén, pre-
 udarén, premišljen.
Besonnenheit *f.* pamet (-i), razbornost,
 preudarnost, premišljenost.
besorgen oskrbétí, poskrbétí, oprá-
 viti; *impf.* oskrbovati, opravljati, na
 skrbi iméti (imám), skrb imeti za
 kaj; (besürchten) bati (bojím) se, v
 strahu biti (sem), v skrbi si biti,
 skrbétí koga.
Besorger *m.* oskrbnik, oskrbovalec.
Besorgnis *f.* skrb (-i), bojazén (-i),
 strah.
besorgt skrbén, skrbljiv, v strahu;
 ich bin um dich — skrbiš me, skrbi
 me zavolj tebe. [nje.
Beforgung *f.* oskrbovanje, opravlja-
befassen vpreči (vprežem), napreči,
 zapreči; *impf.* vprégati *z.*; *m.* Saiten

— strune napeti (-pnem), naviti (-vi-
 jem); *impf.* napejati, navijati.
Bespannung *f.* vprega, naprega; (*Ver-
 spann*) priprega.
bespeien opljuvati (-pljujem), poplju-
 vati; (durch Erbrechen) pokozlati, po-
 pljuvati.
bespicken einen Hasen zajca s sla-
 nino napiriti, naslaniniti; *fig.* einen
 Beutel — mošujo napolniti; (bestechen)
 podkupiti, podmititi; sich — obogatóti,
 napolniti si žepa.
bespötteln posmehovati se čemu.
besprechen čitavoš govoriti, marnovati,
 kramljati, méniti se o čem; sich —
 méniti se, pomenkovati se, razgovar-
 jati se, pogovarjati se.
Besprechung *f.* razgovor, pogovor, po-
 menkovanje.
besprengen kropiti, škropiti; pokro-
 piti, poškropiti.
besprühen brizgati, škropiti; obriz-
 gati, poškropiti; (*m. Roth*) poštrkati,
 pošvrkati; (*mit Blut*) okrvaviti.
bespülen oplahniti, splahniti, splak-
 niti, oprati (-perem); *impf.* oplahovati,
 splahovati, prati, opirati.
besser bolji; *adv.* bolj, bolje.
bessern boljšati; zboljšati, pobolj-
 šati, popráviti; *impf.* zboljševati, po-
 boljševati.
Besserung *f.* boljšanje, poboljšanje;
 poprava, popravek, popravljanje.
Besserungsausschuss *f.* popravnica.
Besserungsmittel *n.* popravilo, pomo-
 ček za poboljšanje (ljudij).
Bestand *m.* (*Fortdauer*) trpež, ob-
 stanek, stanovitnost; (*Zustand*) stan;
 (*Vorrath*) zaloga, gotovina; (*Nacht*)
 zakúp, najém; Bestand- zakupni, na-
 jemni.
beständig stanovitén, stalén, trpežen;
 (andauernd) vedén, neprestán, nepre-
 nehljiv; *adv.* vedno, v eno mér, ne-
 prenehoma.
Beständigkeit *f.* stanovitnost, stalnost.
Bestandmann *m.* najemnik, zakupnik.
Bestandtheil *m.* del, kos; *chem.* pr-
 vina. [ščina.
Bestandins *m.* zakupnina, najém-
 bestärken potrditi, pokrepčati; *impf.*
 potrjevati, pokrepčavati.

Der Besteller des Auftrages.

beslütigen potrditi, odóbriti; *impf.* potrdjevati, odobravati; *sich* — potrditi se, uresničiti se.

Beslütigung *f.* potrdba, potrdilo.

beslütigen pokopati (-kopljem), pogrebsti (-grebem); *impf.* pokopavati, pogrebhati.

Beslütigung *f.* pokóp, pogreb.

beslütigen oprasiti se, zaprasiti se.

beslütigen oprasiti, zaprasiti.

beste (der, die, das) najbolji; *am* — *n* najbolje; das allgemeine Beste obéni blagor, obéno dobro; zum Besten gehen na hvalo priti (pridem), na dobro sniti (snidem) se; etwas zum Besten geben postreči (-strežem) s čim; einen zum Besten haben podajati koga, šalo nganjati s kom, za beba iméti (imám) koga, norca delati se iz koga.

bestehen podkúpiti, podmititi; *impf.* podkupovati, podmitovati.

Besteher *m.* podkupovaléc, podmitnik.

bestehlich podkupljiv, podmitljiv.

Bestehlichkeit *f.* podkupljivost, podmitljivost.

Bestehung *f.* podkup, podkupovanje, podmita, mita.

Besteck *n.* (Nutteral) tok, nožnica; (Eisbesteck) nož in vilice.

bestehen obtakniti, natakniti; *impf.* obtikati, natikati.

bestehen (dauern) trpeti, biti (sem), obstati (-stojim); (giftig bleiben) veljavén, v moči ostati (-stanem), veljati; auf etwas — pri čem ostati, držati (držim) se česa, svojo trditi, od česa ne odstopiti; auf etwas — biti iz . . . , v sebi iméti (imám), obségati, zapopadati; (die Prüfung) oprávit, prestati (-stojim), dostati; den Kampf — boj prestati, zmagati.

bestehend obstojéc; zu Recht — postavén, veljavén; — *e* Steuern sedanji davki; — *e* Verordnungen doslej dani, veljavni ukazi; nach den — *en* Gesetzen po zakonih, ki so zdaj v moči, veljavni.

bestehlen okraستي (-kradem) koga, okraستي, ukrasti komu kaj.

bestehlen iti (grem) na kaj, zleztí na kaj, stópiti na kaj; (d. Pferd) zasedi (-sedem), zajahati (-jašem).

bestellen einen zu einem Amte postaviti, *impf.* postavljati koga v službo; (etwas bei jemandem) naročiti, omisliti si; *impf.* naročati, naročevati, omisljevati si; (das Feld) obdelati, *impf.* obdelovati; (das Haus) oskrbétí, urediti; *impf.* oskrbovati, urejevati; (d. Brief) naročiti, oddati; *impf.* izročevati, oddajati; einen zu sich — veléti, reči komu, da naj pride; poslati (-sljem) po koga; (bereiten) pripraviti, prigtoviti; *impf.* pripravljati.

Bestellung *f.* naročba, naročilo; (des Briefes) izročba, izročitév; (d. Aders) obdelava, obdelovanje; — *en* machen naročevati.

Bestellungsgebür *f.* naročnina.

besteuern davék naložiti komu, obdačiti koga; *impf.* davék nalagati, obdačevati.

Besteuerte *m.* obdačenec.

Besteuerung *f.* nalog davka, obdačba; (Steuer) davék, dača.

bestialisch *s.* thierisch.

bestimmbar določljiv.

bestimmen (die Zeit) določiti, napovedati (-vém); *impf.* določevati, napovedovati; (d. Strafe) prisoditi, odmeriti; *impf.* prisojati, odmerjati; (jemanden zu etwas) nagniti, nakloniti; *impf.* nagibati (-gibljem), naklanjati; (vom Gesetze) veléti, ukazati (-kažem); *impf.* velévati, ukazovati; (zu einem gewissen Zwecke) odmeniti, nameniti, odrediti; *impf.* odmenjati, namenjati.

bestimmt določen; prisojen, odmerjen; odmenjen, namenjen; *adv.* za gotovo, za res, na tanko.

Bestimmtheit *f.* določnost; mit — za trdno, za gotovo.

Bestimmung *f.* določba, odmerjenje; (Zweck) namen, svrha, cilj; (Los) usoda; (d. Gesetz) ukáz, zapoved (-i).

Bestimmungsgleichung *f.* določilna jednačba.

Bestimmungsgrund *m.* nagib, nagibljaj.

Bestimmungswort *n.* določilno imé (-na), določilna beseda.

bestmöglich od. bestmöglichst *adv.* kar je najbolj mogoče, kar se le dá, kar koli je mogoče.

bestrafen kazniti, kaznovati; oglobiti, pokoriti; (m. Worten) svariti, krégati; posvariti, pokregati.

bestrafenswert kazni vredén.

Bestrafer m. kaznovaléc.

Bestrafung f. kaznovanje; (Strafe) kazén (-i).

bestreben síč prizadeti (-denem) si, potruditi se; *impf.* prizadevati si, truditi se.

Bestreben n. prizadeva, prizadevanje, trud, težnja, napor.

bestrebam prizadevén, prizadevljiv, marljiv.

[ljivost.

Bestrebbarkeit f. prizadevnost, mar-

Bestrebung f. s. Bestreben.

bestreichen pomazati (-mazem), namazati; die Stadt — mesto s strelom doseči (-sezem); *impf.* dosegati, streljati na nje.

bestreiten (b. Antrag) pobijati, izpodbijati, zametovati; (Kosten) plačati, *impf.* plačevati, zalágati.

bestreuen potresti (-tresem), potrositi, posuti (-spém); *impf.* potresati, potrosati, posipati (-sipeljem); (mit Stroh) nastlati (-steljem), *impf.* nastiljati; mit Salz — soliti; osoliti, posoliti; mit Asche — opepeliti.

bestreichen zamótati, zaplesti (-plettem), omréžiti; *impf.* zapletati, omreževati; (bestören) omamiti, zmotiti.

bestürmen naskakovati, napadati, zaganjati se v kaj; naskočiti, napasti (-padem), zagnati (-ženem) se; (mit Worten) nadlegovati, moledvati za kaj, drnjéžgati.

Bestürmer m. naskakovaléc, napadovalec.

Bestürmung f. naskok, naval, napad. **bestürzen** prestrašiti, osúpniti, prestresti, pobiti (-bijem).

bestürzt prepaden, osupnen, pobit; — werden osupniti, ostrméti.

Bestürzung f. osupnenje, osupnenost.

Besuch m. obisk, obiskanje, obiskovanje, pohod, zahajanje (v krémo); — bei jemandem abwarten obiskati, *impf.* obiskovati koga; iti (grem) h komu pogledat, v vas h komu iti; er hat — nekdo je pri njem; einen — annehmen sprejeti (sprejemem) koga.

Besuchen obiskati (-iščem), v vás priti (pridem); *impf.* obiskovati, obiskávati, v vás prihajati; die Schule — v šolo hoditi; einander — dohajati drug k drugemu, shajati se s kom.

Besucher m. obiskovaléc.

besudeln oskrúiniti, onecediti, ognusiti, onesnažiti, umazati; *impf.* oskrúnjevati, ognusovati.

betaqt priletén, postarén, starovičén.

betaffen tipati (tipljem), šlatati; potipati, pošlátati.

betauben glúšiti; oglúšiti, onemiti; *fig.* mamiti, motiti; omamiti, omotiti; —d glúsilén; mamljiv, omotičén.

betaubt oglúšen; omamljen, omočen.

Betaubung f. glúsenje; mamljenje; (Zustand) omámica, omota, omótica, nesvést (-i).

Betrüder m. bogomoléc; (im schlimmen Sinne) svetohlinéc.

beten moliti, in Kärnt. auch žebrati.

Beter m. moliléc, žebraléc; —in f. molilka, žebralka.

Bethaus n. molilnica, molitvenica.

betheuen rositi; porositi, orositi.

betheilen obdariti (koga), podeliti, dati (dam) (komu kaj); *impf.* deliti, podeljevati.

betheiligen síč udeležiti se; *impf.* udeleževati se, deležen biti (sem).

Betheiligte m. udeležénec, deležnik.

Betheiligung f. udeležba, deležnost.

betheuern zagotavljati, rotiti se, pridušati se, zaklinjati se; zagotoviti, zarotiti se, pridúšiti se, zakleti (-kolnem) se. [zagotavljanje.

Betheuerung f. rotitév, pridúševanje,

betühren mámiti, slépiti, bégati; omamiti, preslepiti, zbegati.

Bethörung f. slepljenje; omáma.

betiteln imenovati; poimenovati, imé (-na) dati (komu), *impf.* dajati (dajem).

betonen poudáriti, s poudarkom izgovoriti, naglasiti; *impf.* poudarjati, s poudarkom izgovárjati, naglášati, nagláševati.

Betonung f. poudarék, poudár, naglás.

Betracht m. ozir, ogled; in — gledé (na kaj), z ozirom (na kaj).

betrachten glédati, ogledovati; (erwágen) premisliti, preudariti, preteh-

bestrafen

tati; *impf.* premisljevati, preudarjati, pretehtovati; jemanden als etwas — imeti (imám), smatrati koga za kaj.

beträchtlich znatén, precejšen, znamenit.

Betrachtung *f.* glédanje, ogledovanje; (*Erwägung*) premisljevanje, razmisljevanje, preudarjanje.

Betrag *m.* znesék.

betragen znesti (-nesem), *impf.* znášati, délati, biti (sem); *fidj* — vesti (vedem) se, obnašati se, ravnati se, zadržati (-držim) se.

Betragen *n.* vedenje, obnašanje, ravnanje, zadržanje.

betrauen einen mit etwas izročiti, zaupati komu kaj; *impf.* izročati, zapupovati.

betrauern žalovati (nad kom), obžalovati (koga), žalostiti se (po kom).

Betreff *m.* in — zastran, glédé na, kar se tiče.

betreffen einen über einer bösen That zasačiti, dobiti koga v hudobnem dejanji; (*v. Unglück*) zadeti (-denem), prigoditi se; das betrifft mich to se mene tiče, to mene zadeva, to na me leti; — *b* zadeven, dotičen.

betreiben (ein Geschäft) opravljati, oskrbovati kaj, pečati se s čim; den Ackerbau — kmetovati; den Handel — kupčevati, tržiti; den Weinwandhandel — platnariti; den Getreidehandel — žitariti u. š. v.

betreten stópiti (kam), *impf.* stópati; iti (grem), *iter.* hoditi; (auf der That) zatéči (-tečem), zalezti, zasačiti; den Rechtsweg — pravdno pot nastopiti, pravdo začeti (-čnem); im Betretungsfalle ako ga na dejanji zasačijo, zalezejo.

Betrieb *m.* opravljanje, oskrbovanje, obdelovanje; (die Eisenbahn) vožnja, promet po železnici. *naprava*

betriebsam prizadeven, marljiv, marén, skrbljiv, obrtnén.

Betriebsamkeit *f.* prizadevnost, marljivost, skrbnost, obrtnost.

Betriebscapital *n.* obrtna —, upravná istina, glavnica.

Betriebsweig *m.* obrtnija; delo, s katerim se kdo živi.

betrinken upijaniti, opijaniti; *fidj* — opiti (-pijem) se, upijaniti se.

betrossen zadét, pobit, oparjen.

betrüben žaliti, žalostiti (koga), žalost delati (komu); užaliti, ožalostiti, žalost prizadeti (-denem); — *b* žalostén, žalostilén, tožen.

Betrübnis *f.* žalost, žal (-i), toga, otožnost, bridkost.

betrübt otožen, žalostén.

Betrug *m.* prevara, goljufija, okana.

betrügen várati, goljufati, noriti, slepiti; preváriti, ogoljufati, znoriti, preslepiti, okániti, prekaniti, opehariti; *fidj* — motiti se, goljufati se; zmotiti se, ogoljufati se, prevariti se.

Betrüger *m.* goljuf, slepár.

Betrügerei *f.* goljufija, sleparija, sleparstvo.

Betrügerin *f.* goljufivka, sleparica.

betrügerisch goljufiv, slepárski, prevarljiv, ukanljiv.

betrunken piján, opit.

Betschwester *f.* svetohlinka, tercijska.

Betsuhl *m.* klečalo, klečalnik.

Betsunde *f.* molitvena ura.

Bett *n.* postelj (-i), postelja; *dem.* posteljsica; (*Kopfteil*) zgglavje (vzglavje); (*Fußteil*) znojze (vznojze); zu — e gehen leči (ležem), spat iti (grem); *b* — machen postlati (-steljem), *impf.* postiljati; (des Flusses) struga; Bettposteljni, za posteljo.

Bettdecke *f.* odeja, plahta.

Bettel *m.* beračija; Bettel- beraški, prosjaski.

bettelarm gol in suh, gol in bos, silo revén. — *gafu* ? [nje]

Bettelei *f.* beračija, beraštvo, berače-

Bettelhandwerk *n.* beraštvo. [jaki]

Bettelreute *pl.* beračji, beračija, pros-

Bettelmönch *m.* milostinar, menih prosjak.

betteln beračiti, vbogajme prositi, prosjaskiti. [rači *pl.*

Bettelvolk *n.* beračija, siromačija, be-

Bettelweib *n.* š. Bettlerin.

betten postiljati, posteljo napravljati; postlati (-steljem), posteljo napraviti; wie man sich bettet, so schläft man kakor si kdo postelje, tako bode ležal.

Bettflasche *f.* grévnica (grejnica).
Bettgeher *m.* prenočevaléc, posteljaš.
Bettgeráth *n.* posteljna roba, oprava, posteljina.

Bettgestell *n.* posteljišče, posteljnjak.
Bettkammer *f.* spalnica, ložnica.
Bettkissen *n.* vzglavje, podzglavje, vzglavnica, vanjkuš.

Bettlägerig bolán, da mora v postelji ostati (-stanem); — sein bolan ležati (ležim), polegati.

Bettler *m.* berač, prosjak, šteréc; (verächtl.) bernjavs, beračún; — in *f.* beračica; (verächtl.) bernjavslja, beračúnja.

Bettflatt *f.* j. Bettgestell.
Bettuch *n.* rjuha, plahta, prt.
Bettüberzug *m.* prevlaka, povlaka.
Bettwanze *f.* posteljna stenica.
Bettwäsche *f.* posteljna prtenina.
Bettzeug *n.* j. Bettgeráth.

Betwunde *f.* križev tedén.
Beuge *f.* krivina, vega, pregib.
Beugefall *m.* (*gram.*) sklon, padež.
Beugemuskel *f.* mišica upogibnica.

beugen skloniti, upogniti, pripogniti; *impf.* sklanjati, upogibati (-gibljem), pripogibati; die Knie — prikloniti se, poklekniti; *impf.* priklanjati se, poklekovati; (frümmen) ključiti, kriviti; sključiti, skriviti; (*gram.*) sklanjati (v. *Nom.*), spregati, pregibati (-bljem) (v. *Verb.*); sich — preganiti se, *impf.* pregibati se; sich vor jemanden — prikloniti se, *impf.* priklanjati se, uklanjati se; sich über die Leiche — nagniti se, *impf.* nagibati se čez, nad mrlíča.

beugsam j. biegsam.
Beugung *f.* j. Beuge; (*gram.*) sklanjatev, spregatev; sklanjanje, spreganje.
Beule *f.* tur, tvör, bula, ulje (-sa); (an festen Theilen) grča, hrga; (v. einem Stoß oder Schlag) bunka, gumpa.

beunruhigen vznemiriti, onepokojiti; *impf.* vznemirjati, mótititi; die Annäherung des Feindes beunruhigte die Einwohner prebivalci so se jeli bati; skrbéti jih je jelo, ker se je sovražnik bližal; sich — skrb si delati, v strahu biti (sem).

beurkunden s pismi dokázati (-kazem), sprícitati; *impf.* dokazovati, sprícevati.

beurlauben odpust komu dati, *impf.* dajati; sich — posloviti se, slovo vzeti (vzamem); *impf.* poslávljati se, slovo jemati (jemljem).

Beurlaubte *m.* odpuščenec.
Beurlaubung *f.* odpust; poslovítév.
beurtheilen presódití, pretresti (-tresse), preudariti; *impf.* presojeti, pretresati, preudarjati.

Beurtheilung *f.* presojanje, presoja, razsodba, pretres.

Beurtheilungskraft *f.* razsodnost.
Beute *f.* plen, rop; — machen pléniti, ropati; upléniti, ugrábiti.

Beutel *m.* mošnja; (in den Röhren) sito, tresilnica, mikulja; *dem.* mošnjica.
Beutelmeise *f.* plásica, reméc.

beuteln tresti (tresse), meketati (meketem), mékiniti, májati; stresti, zmeketati, zmajati; (m. d. Kopfe) kimati, majati; skimati, zmajati.

Beutelschneider *m.* zmikavt, zmikaléc.
Beutelschneiderei *f.* zmikarstvo.
Beutelthier *n.* vrečár.

bevölkern obljuditi, naséliti, z ljudmi napolniti; *impf.* obljudovati, naseljevati.

bevölkert obljudén, naseljen.
Bevölkerung *f.* naselitév; nasélniki, prebivalci *pl.*, prebivalstvo.

bevollmächtigen pooblastiti, oblast podeliti komu; *impf.* pooblašćevati, oblast podeljevati.

Bevollmächtigte *m.* pooblašćenec; *f.* pooblašćenka.

Bevollmächtigung *f.* pooblastítév, pooblašćenje, pooblastilo.

bevor *adv.* pred, popréd, prej, popréd; *conj.* predno, preden, prej ko.

bevormunden varuha komu postaviti, *impf.* postavljati.

Bevormundete *m.* varovanec; *f.* varovanka.

bevorstehen čakati, nastajati, bližati se.
bevorstehend bližnji, bodóó, kar ima nastopiti.

bevorworten j. befürworten.
bevorzugen einen prednost dati, *impf.* dajati komu, pred drugimi koga čislati.

bewachen varovati, pod stražo iméti (imám), čuvati, stražiti (nad čim), paziti, gledati (na kaj).

betrachten obrasti (-rastem), zarasti; *impf.* obraščati.

betrachten *adi.* obrasten, porasten.

Bewachung *f.* straža, varstvo, čuvanje, varovanje.

bewaffnen oborožiti, z orožjem oskrbeti; *impf.* oboroževati, z orožjem oskrbovati.

Bewaffnete m. orožnik, oboroženec.

Bewaffnung *f.* oboroženje; (Waffen) orožje.

Bewahranstalt *f.* oskrbovalnica, varovalnica.

bewahren varovati, čuvati, hraniti; obvarovati, ohraniti; (aufheben) shraniti, *impf.* shranjevati; Gott bewahre Bog obvari, Bog obvaruj, Bog ne daj; ei bewahre nikar, nikakor ne.

bewähren *si*č izkazati (-kažem) se, pokazati se, potrditi se; *impf.* izkazovati se, potrjevati se.

bewährt skušen, potrjen; (gläubwürdig) istinit, resničen; (echt) prav, pristen.

bewahrheiten *si*č potrditi se, *impf.* potrjevati se. [shramba.

Bewahrung *f.* ohranitv, varstvo; bewalden gozd zasejati, zarediti; *impf.* zarájati.

bewaldet gozdnat, z gozdi obrasten.

bewältigen premoči (-morem), zmagati, užgati; *impf.* premagovati, zmagovati; einen Aufruhr ukrotiti, zadušiti, potlačiti punt.

bewandert zveden, znajden, vajan, učen (v čem), vešč (čemu).

bewandt *adi.* wie — kak; so — tak; bei so — en Umständen ker je tako, v tacih okolščinah.

Bewandtnis *f.* okolščina, okolnost; damit hat es diese — to je tako, s to rečjo je taka.

bewässern eine Wiege napeljati, *impf.* napeljevati vode, spustiti vodo na travnik; bewässerte Thäler doline, ki jih potoki močijo, namakajo.

Bewässerung *f.* napeljevanje vode, dovajanje vodá.

Bewässerungsgraben *m.* draga.

bewegen ganiti, omájati; *impf.* gibati (gibljem), majati; (verrücken) pre-

makniti, *impf.* premikati; *fig.* nagniti, pripraviti; *impf.* nagibati, pripravljati (k čemu); (rühren) ganiti, omečiti; *si*č — (spazieren) sprehajati se, šetati se; gibati (gibljem) se, premikati se; ganiti se, premakniti se. [gön.

Beweggrund *m.* nagib, nagibljej, nabeweglich premakljiv, premičen, gibljiv, gibóč; — e Feste prestopni, prestavni prazniki.

Beweglichkeit *f.* premakljivost, pregibljivost, gibčnost.

bewegt ganjen, ginjen; — es Meer zburkano morje. — *si*č *sein* — *sein* gibati (gibljem) se kretati se. [nepremakljiv.

Bewegung *f.* gibanje, premikanje, kretanje; in — sein gibati (gibljem) se kretati se. [nepremakljiv.

Bewegungslos neganjliv, negibljiv.

Bewegungsorgan *n.* gibálo.

beweiben ženiti; oženiti (koga).

beweinen objokati, oplákati; *impf.* objokovati, oplakovati, jokati se (nad čim). [solz vredén.

beweinenwürdig joka, objokovanja, Beweis *m.* dokáz, spričba; — führen dokazovati, spričevati; Beweis-dokazni.

beweisen dokazati (-kažem), spričati; *impf.* dokazovati, spričevati.

Beweisführer *m.* dokazovalec.

Beweisgrund *m.* dokáz, razlog. [moč.

Beweiskraft *f.* dokaznost, dokazna

Beweismittel *n.* dokazilo, dokazno sredstvo.

Beweisregel *f.* dokazno pravilo.

Bewenden *n.* f. Bewandtnis.

bewenden lassen čs bei etwas pustiti, *impf.* puščati pri čem; ostati (ostanem), ostajati pri čem; pustiti, puščati kakoršno je.

bewerben *si*č iskati (iščem) česa, poganjati se za kaj; um ein Amt — iskati službe.

Gewerber *m.* prosiléc.

bewerfen ometati (-mečem), *impf.* ometávati.

bewerkstelligen storiti, učiniti, napraviti, narediti, izpeljati (-peljem); *impf.* delati, činiti, napravljati, narajati, izpeljevati.

bewilligen dovoliti, dopustiti, privoliti, pripustiti; *impf.* dovoljevati, pripuščati zc.

Bewilligung *f.* dovoljenje, dovolitev, dopuščanje, dopust.

bewillkommen pozdraviti, blagosprejeti (-sprejem); *impf.* pozdravljati, blagosprejemati.

Bewillkommung *f.* pozdrav.

bewirken storiti, učiniti, narediti, napraviti; *impf.* delati, činiti, narejati, napravljati.

bewirken gostiti; pogostiti, *impf.* **bewirtschaften** gospodariti, gospodarstvo oskrbovati, upravljati; (d. Boden) obdelovati.

Bewirtung *f.* gostovanje, pogostobnohnbear pripravěn, dobër za stanovanje; daš Haus ist nicht mehr — v tej hiši se ne more več stanovati, prebivati.

bewohnen prebivati, stanovati, bivati, **Bewohner** *m.* prebivalec, stanovalec, stanovnik; — der Niederung dolenjec; — einer Berggegend gorenjec, gorjanec; — der Stadt meščan, mestjan; — des Dorfes vaščan, selčan; — einer Insel otočan u. j. w.; — in *f.* prebivalka, stanovalka.

bewölken sich obláciti se, mračiti se; poobláciti se, pomračiti se.

bewölkt oblačen, mračen, temen. **bewundern** čuditi se (čemu), diviti se, občudovati (kaj); začuditi se, počuditi se.

bewundernswert čuden, čudovit. **Bewunderung** *f.* občudovanje, začudenje.

bewusst svest; znan, poznan; es ist mir noch — še pomnim, pametim; sich selbst nicht — sein ne zavedati se, ne vedeti (vém) sam za se.

bewusstlos nezaveden, brezavestén, brez zavesti.

Bewusstlosigkeit *f.* nezavest (-i), ne-Bewusstsein *n.* zavest (-i), zavednost; zum — kommen zavedeti (-vém) se.

bezahlbär kar se dá splácati. **bezahlen** plácati, poplácati; *impf.* plačevati; zu theuer — preplácati, *impf.* preplačevati; bar — z gotovimi denarji plácati; *fig.* theuer — skúpiti.

Bezahler *m.* plačevaléc, plačnik. **Bezahlung** *f.* plačevanje; (daš Geld) plača, plačilo.

beähmen krotiti, uzdati; ukrotiti, obuzdati; sich — premágati se, *impf.* premagovati se.

bezaubern očarati (koga); začarati (komu), narediti (komu), obajati (koga); *impf.* očarovati, naréjati; (durch stieres Anschauen) ureči (komu), uročiti, vürčiti (koga).

bezaubernd čarobén. **bezaubert** očaran, zamaknen. **Bezauberung** *f.* očaranje, čara, zamáknjenje, omama.

bezeichnen sich *f.* betriufen sich. **bezeichnen** zaznamiti, oznáciti; *impf.* zaznamljati, zaznamovati; daš ganze Papier — vés papir počrtati, porisati. **bezeichnend** zaznamovalén, znamenív, značajén, značilén.

Bezeichnung *f.* zaznamovanje, zaznamba, znamenje.

bezeigen pokazati (-kažem), skazati; *impf.* pokazovati, skazovati.

bezeugen sprícati, potrditi, posvedóčiti; *impf.* spričevati.

beichtigen *f.* bejšuldbigen. **beziehen** daš Bett prevleči (-vlečem), ogrniti posteljo; *impf.* ogrinjati; die Grenze — (= beichtigen) mejo obiti (-idem), obhoditi, obhajati; (d. Haus) nastaniti se, vseliti se; *impf.* nastanjevati, vseljevati se; (Waren) dobiti, prejeti (prejem); *impf.* dobivati, prejemat; sich auf etwas — nanašati se, ozirati se; naslanjati se, opirati se na kaj. — *beziehen* =

beziehend nanásalén, oziralén. **Beziehung** *f.* (Verhältnis) razmera, razmerje; (Rücksicht) ozir, pogled; in — auf daš Vermögen gledé na premoženje, kar se tiče premoženja; ich stehe in feiner — zu ihm nimam nikakoršne zveze, dotike z njim. **beziehungsweise** *adv.* oziroma. **Bezirk** *m.* okraj, okrožje, kotar; **Bezirks-** okrajni, kotarski. **Bezoar** *m.* Bezoarstein *m.* bezoár, sredstvo zoper strup.

Bezug *m.* (Verhältnis) razméra, razmérje; (d. Beziehen) prejém, prejemék, dobivanje; mit — auf etwas gledé na kaj, z ozirom na kaj. — *Bezug* =

bezüglich dotičén, zadevén.

Bezúgljichkeit *f.* dotičnost, ozirnost.
 Bezugs- dotični, zadevni. //
 Bezugsrecht *n.* pravica kaj jemati,
 dobivati.

besuchen *f.* beabsichtigen.
 besweifeln dvomiti (nad čim).
 bewingbar premagljiv, zmagljiv.
 bewingen premoči (-morem), zmoči,
 zmágati, premágati, užugati, ugnati
 (-ženem), obvladati; *impf.* zmagovati,
 premagovati.

Bezwinger *m.* zmagaléc, premagaléc.
 Bewingung *f.* zmaga, premaga; feit
 der — des Aufftandes odkar je bil
 punt adušen, zamorjen.

Bianco; etwas in — lassen pustiti
 kaj prazno, belo, ne popisano.

Bibel *f.* sveto pismo, biblija; Bibel-
 svetopisemski, biblijski.

bibelfest učen v svetem pismu, veščak
 v bibliji.

Bibelstelle *f.* mesto iz sv. pisma.

Bibelübersetzung *f.* prestava sv. pisma.

Biber *m.* bobér, dabér; Biber- bobrov,
 dabrov.

Sibergeil *n.* bóbrovina, dábrovina.

Bibliograph *m.* knjigopisec, biblijo-
 graf. [grafija.]

Bibliographie *f.* knjigopisje, biblijo-

Bibliothek *f.* knjižnica, biblijoteka.

Bibliothekarm. knjižničar, biblijotekár.

biblich svetopisemski, biblijski.

bironau dvojnojamast.

biconver dvojnoizbočen.

bieder vrl. pošten, praveden.

Biederkeit *f.* vrllost, poštenost, pra-
 vednost.

Biedermann *m.* poštenjak, vrl mož.

biegen upogniti, ugniti, nakloniti,

prikloniti, nagniti; *impf.* upogibati,

ugibati, naklanjati, priklanjati, na-

gibati; (einen Ast) pripogniti, *impf.*

pripogibati; frumm — kriviti, sločiti;

ukriviti, usločiti; (*gram.*) sklanjati,

sprégati; sich — šibiti se, kriviti se.

biegsam gibljiv, gibek, gibčen, šibek,

vitek, upogljiv; *fig.* okretén.

Biegsamkeit *f.* gibčnost, šibkost, vit-
 kost; okretnost.

Biegung *f.* upogibanje, zavijanje; gib,
 pregib; (*Krümmung*) ovinék, zavoj;
 (*gram.*) sklanjatév. spregatév.

Biene *f.* bučela, bčela, čbela; *dem.*
 bučelica, čbelica; Bienen- bučelni,
 čbelni.

Bienenhaus *n.* bučelnjak, ulnják.

Bienenkönigin *f.* mática.

Bienenkorb *m.* ulj, koš.

Bienenreich bučelnat, poln bučel.

Bienenfang *m.* mrtva kopriva.

Bienenschwarm *m.* roj; erster — pr-
 vinéc, prvič; zweiter — drugič; den
 — auffangen roj ogrebsti (-grebem)
 od. ogreniti; *impf.* ogrebatí.

Bienenstachel *m.* želo, žalec.

Bienenstock *m.* ulj, panj.

Bienenzucht *f.* bučelarstvo, bučelarija.

Bienenzüchter *m.* bučelar; — sein
 bučelariiti.

Bier *n.* pivo, ol; — brauen pivo
 variti, ol kuhati.

Bierbrauer *m.* pivovár, pivár, olár.

Bierbrauerei *f.* pivarija, pivarstvo,
 olarija, olarstvo.

Bierbraustätte *f.* pivovarna.

Bierhaus *n.* pivarnica, olarnica.

Bierkrug *m.* vrč, ročka za pivo.

Biershank *m.* točenje piva, ola; pi-
 varnica, olárnica.

Biersteuer *f.* pivarnina, olarnina, da-
 vek od piva, ola.

Biersuppe *f.* pivna juha, juha od piva.

Biersehe *f.* zapiték na pivo, olu.

Biermilch *f.* mlezva, mlezivo.

bieten dati, podati; *impf.* dájati, po-
 dájati; die Spitze —, Trotz — upreti
 se, zoperstaviti se; *impf.* upirati se,
 zoperstavljati se; (anbieten) ponúdi,
impf. ponújati.

Bigamie *f.* dvoženstvo, bigamija.

bigott svetohlinski.

Bigotterie *f.* svetohlinstvo.

Bigouterie *f.* dragocenina, dragotina.

Bilan; *f.* konečni račun o dohodkih
 in stroških, o dobičku in zgubi, bilanca.

Bilch *m.* polh.

Bilchfalle *f.* samostrla.

Bilchloch *n.* pólšina.

Bild *n.* podoba, obráz, slika; (Gleich-
 niß) prilika; (Standbild) kip; *dem.*
 podobica, obrazék.

bilden obráziti, podobiti; izobraziti,
 upodobiti, podobo dati; *impf.* izobra-
 ževati, upodábljati; (d. Geist) mikati,

likati, úriti, bistríti; omikati, olikati, izobraziti, zbistríti, zbrihtati; *impf.* omikovati, izobraževati; (maščen) delati, tvoriti, storiti, napraviti, narediti, osnovati (-snujem), ustanoviti; *impf.* napravljati, narejati, snovati.

bildend obrazilën, obraževalën, omikovalën, upodobujóč; tvorilën.

Bilderbibel *f.* sveto pismo s podobami.

Bilderbuch *n.* knjiga s podobami.

Bilderdenkung *f.* podoboznanstvo.

Bilderdienst *m.* podobočastje, malikovalstvo.

Bildergalerie *f.* slikarnica.

Bilderhandel *m.* kupčija s podobami.

Bilderrahmen *m.* okvir podobe.

bilderreich slikovit, poln slik, podób, prilik.

Bildersammlung *f.* zbirka podób, nabira podób, slik.

Bilderschrift *f.* podobopisje.

Bilderskiz *m.* prepis zastran podób.

Bilderskürmer *m.* obrazoborec, razdiralec podób.

Bilderskürerei *f.* obrazoborstvo, kipoborstvo, razdiranje podób. [dób.

Bildgießer *m.* podobolijec, vlivaléc podob.

Bildhauer *m.* podobar, kipár. [stvo.

Bildhauerkunst *f.* podobarstvo, kiparbidlich (übertragen) prenesen; —

darstellen slikovito predstaviti; — e Sprache slikovit jezik.

Bildner *m.* podobar, kipár; *fig.* izobraževaléc, omikovaléc, učenik.

Bildnis *n.* obráz, podoba; posneték.

bildsam sposoben za omiko, kdor se dá omikati, izobraziti; izobražën.

Bildsäule *f.* kip, soha, státua.

Bildschnitzer *m.* rezbár.

Bildschön prelép, sprelép, čudolép.

Bildung *f.* obrazovanje, tvoritév; (Erfassung) stvaritév, stvarjenje; (Gefichtsbildung) obráz; (eines Vereines) napravljauje, naprava, ustanovitév; (d. Verstandes) izobraževanje; (Cultur) omika, omikanost, olikanost, izobraženost. [lišče.

Bildungsanstalt *f.* izobraževališče, učibildungsfähig *f.* bildsam.

Bildungsstoff *m.* tvorivo.

Bildwerk *n.* podoba naslikana, izdolbena, izrezana.

Bill *f.* nasvet kake postave.

Billard *n.* biljár.

Billardspiel *n.* igra na biljár.

Billardzimmer *n.* biljarnica.

Bill *f.* (Kugel) óblica; (Papfen) čep, stekelj.

Bill *n.* listék, pisemce, biljet.

billig pravičën, prav; (v. Freife) primérna, zmerna, nizka cena, dober kup; *adv.* po ceni, cenó; *comp.* cenéje.

billigen potrditi, odóbriti, pohvaliti; *impf.* potrjevati, odobrávati.

billigerweise *adv.* po pravici, kakor je prav.

Billigkeit *f.* pravičnost, pravednost; (v. Freife) cenost, nizka cena, dober kup.

Billigung *f.* potrditév, potrdba, pohvala, odobravanje.

Billion *f.* bilijón, milijón milijonov.

Bilsenkraut *n.* (*Hyosciamus*) zobnik;

Bilsentraut — zobnikov.

Bimsstein *m.* plovéc, plovóci kamen, votlic.

Binde *f.* obéza, preveza, povijača, ovijača; Hals— ovrátnica; (um den Leib) pas, pojás; (in d. Heraldik) trak; (bei Rüsteln) vez (-i), vezilo.

Bindewebe *n.* vezna tkanina.

Bindehaut *f.* vezna kožica.

Bindemittel *n.* vez (-i), vezilo.

binden vezati (vezëm); zvezati, *impf.* zvezovati; alleš nach der Reihe — povezati, *impf.* povezovati; an etwas — privezati, *impf.* privezovati k čemu; Kränze — vence plesti (pletém), viti (vijem); splesti, poviti; *impf.* spletati, povijati; sich an etw. — držati (-zim) se česa, ravnati se po čem.

Binder *m.* vezác, vezaléc.

Binderriß *n.* rogoz, rogozina.

Bindeweil *m.* spona.

Bindewort *n.* veznik.

Bindeweisen *n.* vezáj.

Bindfaden *m.* vrvica, motvóz, motóz.

Bindriegel *m.* vez (-i).

Bindung *f.* vez (-i), vezatév.

Bindkraut *n.* govšec.

binnen *praep.* v, za.

Binnenhandel *m.* notranja, domača kupčija.

Binnenland *n.* notranja dežela.

Binnenmeer n. notranje, sredozemsko morje.

Sinom n. dvočlen.

binominal dvočlen, dvočlenen.

Sinse f. (*Scirpus*) sit, coll. sitje; auch srpica; (*Juncus*) loč (-i), loček, coll. ločeje; (*Arundo phragmites*) trst, bič, biček, coll. bičeje; Binjen- ločnat, bičnat, iz ločja, sitja, bičja.

Sinsendeckte f. storja, rogóžina.

Sinsengeflecht n. pletenina iz sitja, ločja. [pisec.

Biograph m. životopisec, življenje-

Biographie f. životopis, življenjepis.

biographisch životopisèn, življenjepisèn.

Birke f. breza; dem. brézica; Birken- brezov.

Birkenbaum m. f. Birke.

Birkenholz n. brezovina.

Birkentuthe f. brezovka.

Birkenfist m. brezovica, brezov sok, brezova mezga.

Birnhäher m. zelena vrana.

Birnhahn m. rúševc, škárjevč.

Birnhenne f. rúševka, škárjevka.

Birn (*Birne*) f. hruška, gruška; dem. hruškica (jowohl die Frucht als auch der Baum); Birn- hruškov.

Birnbaumholz n. hruškovina.

Birnmoss m. hruškovč, hruškovka, tepkovč.

Birnschnitz m. hruškov krhelj, klojč.

Birsch f. lov s pušo; auf die — gehen iti (grem) na lov, iti lovit, streljat. birschen streljati; ustreliti.

bis *praep.* do; — jezt do seh (sih) mal, deslej, do seh dob; — wie weit, — wohin? doklej, dokód? coní. dokler, dokler ne.

Bisam m. mošek, moščjak, pižem.

bisamartig moškast, pižmast.

Bisamthier n. pižmar, pižmovč.

Bischof m. škof, biskop; (griechisch)er) vladika; deš Bischofs škofov.

bischöflich škofovski, škofji.

Bischofs- f. bischöflich.

Bischofsamt n. škofijstvo.

Biscuit n. prepečenč, subar.

bisher *adv.* doslej, dosedaj, dozdam, do seh (sih) mal, do seh dob.

bisherig dosedánji.

Biss m. ugriz, ugrizč; (v. Fliegen, Mücken, Schlangen) pik.

Bisschen n. grizlje, založaj, droblje, košek; troha, trohica; ein bisschen nekaj, nekoliko, nekaj malega.

Bissen m. kos, košek, grizlje, založaj. **bissig** ujedljiv, ugrizljiv, popadljiv; (v. Worten) zajedljiv, zbadljiv, ostēr.

Bisthum n. škofija, vladikovina.

bisweilen *adv.* véasi, véasih.

Bitte f. prošnja, prošenje; eine — thun zaprositi, poprositi (koga za kaj); eine — für jemanden einlegen prositi za koga.

bitten prositi; poprositi, zaprositi; zu Gaste — vabiti; povabiti; oft, bringend — moledovati, molédvati.

Bitten n. prošnje, prošnja.

Bitter m. prosilč, prošnik; moledovalč.

bitter grenč, grenkobèn, gorjúp, gorč; *fig.* bridč, grenč, hud.

bitterböse zelò hud, čemerèn, srdit, razkačèn.

Bitterkeit f. grenkota, grenkoba, grenkost; bridkost.

bitterlich grenkljat, grenkobèn, grenkast; — weinen milo se jokati; — bedürfen hudo, silno, živo potrebovati.

Bittersalz n. grenka sol (-i), angleška sol.

bittersalzig grenkoslán.

Bitterstoff m. grenčec.

Bitterwasser n. grenčica, grenka voda.

Bittsfahrt f. božja pot (-i).

Bittgang m. obhod, procesija.

Bittschrift f. prošnje pismo, prošnja.

Bittsteller m. prosilč, prositelj, prošnik; — in f. prosilka, prošnjica.

bittweise *adv.* prosč, s prošnjo.

bivouakieren prenočiti, *impf.* prenočevati pod milim nebom.

bizar čudèn, silno čudèn.

Blahfeld n. planjava, raván (-i), ravina, poljana.

Blahfrost m. golomraz, golomrazica, suh mraz (t. j. brez snega).

blähen napihniti, napeti (-pnem); *impf.* napihovati, napénjati; *ich* — napihovati se.

blähend napihoválen, napenjajoč.

Blähhals m. debeli vrat.

Blähung *f.* napihovanje, napénjanje; er leidet an — en rado ga napenja, vetrovi mu nagajajo, ga nadlegujejo. blank svetel, svitel; (bloß) gol, nag; (gelblos) suh, prazen. Blankett *n.* golica. Blase *f.* mehür; mehür; dem. mehüréc; mehüréc; (Hitzblase) mozólj; (Schwiele) žulj.

Glasbalg *m.* meh, pihalnik. Glashorn *n.* rog, trobilo. blasen pihati (pišem); pihniti; (v. Winde) pihati, briti (brijem); auf der Flöte oder die Flöte — piskati, zapiskati na piščal; auf dem Horne — tróbiti, zatróbiti; in die Hände — hukati; hukniti v roke. [ščaj.

Glasenausschlag *m.* mehüréasti spu- blasenformig mehürjast, mehürékast, mozóljast.

Glasenpflaster *n.* mehurnik, mozóljnik. Glasenstein *m.* mehurni kamen, kamen v mehürji.

Glasenwurm *m.* mehurnjak. blasig mehurnat, mozóljnat. Blasinstrument *n.* trobilo, piskalo. blafs bled; — sein bledéti; — werden obledéti, prebledéti; *impf.* obledévati. Blässe *f.* bledoba, bledost; (a. Pferde) lisa, lisa; ein Pferd mit einer — lisast konj; eine Kuh mit einer — brezasta krava.

Blasshuhn *n.* (*Fulica atra*) črna liska, pandirék, potopka. blaswangig bledoličen.

Blatt *n.* list, pero (peresa), lepen; *coll.* listje, pérje, lepenje; (v. Papier) list; das — hat sich gemendet drugi veter vleče, vreme se je prevrglo, kolo sreče se je obrnilo; sich kein — vor den Mund nehmen na vsa usta povedati.

blattähnlich listast, listu podobén. Blättchen *n.* listék, listič, peresce. Blätter *f.* mozólj, mehür; die — (*variolae*) osépnice, kozé *pl.*; — haben biti (sem) kozav, osépnicav, imeti kozé, osépnice.

blättern listnat, pérnat, lepenjat. blätterlos brezlistén, gol. blättern prebirati, prevračati liste. Blatternarbe *f.* pika, jámica.

blatternarbig pikast, osépnicast, kozicav.

Blätterpilz *m.* pečenka. Blätterchwamm *m.* platničarica. Blattflücht *f.* listna ploskev. blattförmig listast. Blatfgold *n.* zlata pena. Blatthäfer *m.* božja krávia. Blattlaus *f.* listna uš (-i), usica. blattlos brezlistén. blattreich listnat, listovit, pérnat. Blattscheide *f.* listna nožnica. Blattsfeite *f.* stran (-i), plat (-i). Blattsilber *n.* srebrena pena. Blattstiel *m.* pecelj (-na), recelj, petlja, petljika.

Blattwespe *f.* grizlica. blau modér, plav; (himmelblau) višnjev, višnjel; (meerblau) sinj. blaunügend modroók, plavoók. Bläue *f.* modrina, plavetina; sinjina, višnjelost.

blauen modriti se, sinjiti se, sinjast prihájati. *fipfelle* [liti. blauen modro, plavo barvati, višnjev- blauholj *n.* višnjeva prožiljka. blaukehlen *n.* višnjeva taščica. bläulich višnjekast, zamodrél, sinj- kast, modrast, plavkast.

Blau Montag *m.* zaspani ponedeljék. Blausäure *f.* pruska kislina. Blauspecht *m.* brglez. Blauslein *m.* višnjelée. [vina. Blch *n.* ploča, pločevina, pleh, plehobledjern pločnat, plehnat. blechförmig platičast.

blechware *f.* pločevina, plehovina. bleden die Bläue rézati (rézim) se, zobé kazati (kazém).

blei *n.* svinée, olovo; Blei- svinéeni, svinéni.

bleiben ostati (ostanem), *impf.* ostá- jati; stehen — postati (-stojim), *impf.* postájati; stehen — obtičati (-tičim); sitzen — obsedéti; hangen — obviséti; liegen — obležati (-ležim); — lassen pustiti, *impf.* puščati; im Kriege — pasti (padem); bei etwas — držati (držim) se óesa.

bleiben *n.* ostanék. bleibend stanovitén, stalén, trpežén; (ewig) večén.

Bläufur aus Schlag b. Oeffnung. Stillwunde
in mehüréasti in müréaji na školavilich
Paulin 9/3 1906.

bleich bled, obledel; — werden bledeti; obledeti, *impf.* obledévati.
 Bleiche *f.* bledoba, bledost, bledoča; Seimwand — beljenje, belitév, belež.
 bleichen die Seimwand belíti, ubelíti platno; (bleich werden) bledéti; obledéti, *impf.* obledévati.
 Bleichmittel *n.* bello.
 Bleichplatt *m.* belišče, belež.
 Bleichsucht *f.* bledica.
 bleichsüchtig bledičen.
 bleiern svinčen, svinčen.
 Bleier; *n.* svinčenec.
 bleifarbig svinčenast, svinčenobarven.
 Bleistrichofen *m.* pretapljalnica svinčene rude.
 Bleigelb *n.* svinčena rumenica.
 Bleigießer *m.* svinčár.
 Bleigießerin *f.* svinčárnica.
 Bleiglanz *m.* svinčeni sijajnik.
 Bleiglätte *f.* svinčena gladkina.
 bleihaltig svinčenat, svinčenat.
 Bleihütte *f.* topilnica za svinč.
 bleicht svinčenast, svinčenast.
 Bleikalk *m.* svinčeno apno. [la.
 Bleikugel *f.* svinčenka, svinčena krog-
 Bleiloth *n.* svinčena.
 Bleisift *m.* svinčnik, olovka.
 Bleisorte *f.* svinčenina.
 Bleisort *n.* svinčena belina.
 Bleisüßer *m.* kisavnata svinč.
 Blende *f.* (b. Pferden) prikrov; (span. Wand) zaslonilo; (im Festungsbaue) zakrov; (Mineral) svetlica; (blinded Fenster) slepo okno; (Röhre) dolblina.
 blenden slepiti; oslepiti; *fig.* slepiti, slepariti, mamiti, motiti; zaslepiti, omamiti, zmotiti; der Schnee blendet mich blišči se mi od snega, sneg mi jemlje pogled, vid.
 blendend slepilén, motilén; (vom Glanze) blišeljiv, bliščec; — Schönheit divina lepota.
 blendhell bliščec, svetél da se blišči.
 Blendlaterne *f.* slepica, tatica.
 Blendung *f.* oslepljenje, sleparjenje, omama, premota; bliščoba; (Diaphanum) zaslonka.
 Blendwerk *n.* slepotija, sleparija, sleparstvo, slepilo, mamilo.
 bliffieren raniti; oraniti.
 bliffierte *m.* ranjenec, ranjenik.

Bleßur *f.* rana, ranjenje.
 Bleuel *m.* tolkač, tolkača; (Wajch—) perača, treпка.
 bleuen toléi, biti (bijem), trépkati.
 Blick *m.* pogled, ozir; (Schimmer) lesk, blesk, blišč, sij; — e wecheln spogledati se, *impf.* spogledovati se; den — jenfén oči pobesíti, *impf.* pobešati.
 blinken glédati; poglédati, ozreti se; *impf.* pogledovati, ozirati se; (schimmern) bliščati (bliščim), lesketati (leskečem), sijati; zablischati, zablisniti, posijati; sich — lassen pokazati (-kázem) se, *impf.* pokazovati se.
 Blickfeuer *n.* drnice *pl.*, ogenj na majakih.
 blind slep; (vom Glase) temén; — machen slepiti; oslepiti; — werden oslepéti; — laden brez krogle nabiti (-bijem), *impf.* nabijati; — er Lärm prazén hrup.
 Blinddarm *m.* slepo črevó (črevésa).
 Blinde *m.* slepéc; *f.* slepica.
 Blindkuh *f.* slepa miš; — spielen slepomiskati se, slepo miš igrati.
 blindgeboren sleporojen.
 Blindheit *f.* slepota, slepóst.
 blindlings *adv.* slepo, nepremisljeno, tje v en dan. [vož.
 Blindschleiche *f.* slepič, slepír, slepo-
 Blindschuss *m.* slep —, prazén strel.
 blinken lesketáti (lesketám *n.* leskečem), bliščati (bliščim) se; zalesketati, zablischati se; (v. d. Sternen) migljati, tripati; (v. d. Augen) svetiti se, bliskati.
 blinkend bliščec, svitel.
 blinkeln mežikati, mežgetati (mežgečem), mežúrkati, tripati (tripljem) ober trépati; zamežikati, utripati.
 blinkend mežikav, mežav.
 Blinker *m.* mežikavec, mežavec.
 Blisk *m.* blisk; (Bligstrahl) strela; wie der — kakor blisk, po bliskovo.
 Blisableiter *m.* strelóvód, bliskovód.
 blißen bliskati, bliskati se; zabliskati se, zablisniti se.
 Bliteseile *f.* velika naglica; mit — bliskoma, kakor blisk.
 Bligröhre *f.* strelna cev (-i), (kakor jo naredi strela, ako udari v peščeno zemljo).

bliskhnehl bliskovit, nagel kakor blisk.
 Bliskstrahl *m.* strela, gromska strela.
 Blor, *en bloc* počez, povprek.

Blod *m.* panj, klada, porungelj (-na),
 bruno, trkelj, stor; (Haublod) tnalo,
 naton; (Eggeblod) krkelj, krlj, hlod.
 Blodade *f.* obstop, oblega (trdnjave);
 (auf dem Meere) zaprtija, zaprtje.

Blodadezustand *m.* obstopno, obležno stanje.

blodartig kladast. [nica.

Blodhaus *n.* kladara, čardak, strel-
 blokieren obstopiti, obleči (-ležem);
impf. obstopati, oblegati; (a. d. Meere)
 zapreti, *impf.* zapirati.

blöde slaboumën, bedast, topoglav; (furdystam) boječ, plah, plašljiv; (v. d. Augen) slab, slabotën.

Blödigkeit *f.* slaboumnost, bedaštvo, topoglavost; plahota, plašljivost; slabota.

blödsichtig brljav, slabovidën.

Blödsichtige *m.* brljavec, slabovidëc; *f.* brljavka. [nost.

Blödsichtigkeit *f.* brljavost, slabovid-
 Blödsinn *m.* slaboumje, slaboumnost, topoglavost, bedost, bebost.

blödsinnig slaboumën, topoglav, bedast, bebast.

blähen (v. Rindvieh) mukati; zamukati; (v. Schafen) beketati (-täm und -čem); zabeketati; (v. Ziegen) meketati (-täm u. -čem); zameketati; — d. ankommen primukati, pribeketati, primeketati. [meketanje, meket.

Blächen *n.* mukanje; beketanje, beket; blond beloläs, belkast, rumenoläs, rumenkast, zlatoläs, rudečkast.

Blonde *f.* belolasëc, rumenolasëc, zlatolasëc; *f.* belolaska, rumenolaska, zlatolaska.

blondhaarig *f.* blond.

blöth nag, gol, odkrit; (v. Haupte) razoglav, gologlav; (v. Halse) golovrat; (v. d. Händen) golorök; (v. d. Füßen) bos, bosonóg, sezút; (allein) sam, zgol, samojedin; *ade.* samo, le, zgolj, jedino, einen — stellen sramotiti; osramotiti, v sramoto pripraviti koga.

Blöthe *f.* nagota, nagëc, golota, golost; (e. baumleere Stelle) golëcava, goljava, goljina; (Armut) siromasëina.

blöthfüßig *f.* barfuß.

blöthköpfig *f.* barhaupt.

Blöthstellung *f.* sramotitëv, odkrivanje slabosti kacega človeka.

blühen cvesti (cvetem), cvetëti, cvitati, cvëtati. [cvetka.

Blümchen *n.* cvetičica, cvetličica, Blume *f.* cvetica, cvetlica; Blumen-
 cvetični, cvetlični.

Blumenausstellung *f.* razstava cvetlic.

Blumenbau *m.* cvetličarstvo.

Blumenblatt *n.* cvetni list.

Blumengarten *m.* cvetličnjak, vrt za cvetlice.

Blumengärtner *m.* cvetličar, cvetičar.

Blumengöttin *f.* Cvetana.

Blumenkeldy *m.* cvetna časa. [ohrovt.

Blumenkohl *m.* cvetno zelje, cvetni

Blumenkorb *m.* jerbaščëk za cvetlice.

Blumenkranz *m.* venëc od cvetlic.

Blumenkrone *f.* venëč, cvetna krona.

Blumenlese *f.* cvetobër; (Anthologie) cvetnik, cvetje.

Blumenliebhaber *m.* cvetoljub.

blumenreich cvetličnat, poln cvetlic.

Blumenscheide *f.* cvetna nožnica.

Blumenstaub *m.* venëcni prah.

Blumenstrauß *m.* šopëk, kita, kitica.

Blumentopf *m.* cvetnjak, lonëc za cvetlice.

blumicht cvetličast, cvetast.

blumig cvetličën, cvetën, cvetličnat, cvetnat.

Blümlein *n.* *f.* Blümchen.

Blut *n.* kri (krvi); (Abstammung) rod, koleno; das — stieg ihm in's Gesicht rudečica ga je oblila, zarudel je; Gut und — für den Kaiser življenje in premoženje za cesarja; Blut-krvni.

Blutader *f.* žila privodnica, dovodnica. blutarm malokrvën; *fig.* krvavo potreben, zelo ubog.

Blutauswurf *m.* hrkanje krvi, krväv hrkelj. [klanje.

Blutbad *n.* prelitje, prelivanje krvi, blutbesticht okrvavljen, krväv.

Blutbrechen *n.* bljuvanje, bruhanje krvi; — haben kri bljuvati, bruhati.

Blutdurst *m.* krvoločnost, krvoželjnost, žeja po krvi.

blutdürftig krvoločën, krvoželjen, krvožejen.

Blutegel *m.* pijavka, pijavica.
 Bluteiter *m.* sokróvica.
 bluten krvavéti; idj blute kri mi teče; daš Herz blutet mir sreé mi poka, sreé me boli.
 Blüte *f.* cvet, *dem.* cveték; *coll.* cvetje, *dem.* cvétljíče; Blüten- cvetni.
 Blütenarm malo cveten, brez cveten.
 Blütenkelch *m.* f. Blumenkelch.
 Blütenreich cvetnat, poln cvetja.
 Blütenseide *f.* tuléc.
 Blütenständig nadevetén.
 Blütenstaub *m.* f. Blumenstaub. [let.
 Blütezeit *f.* čas cvetja; čas cvetečih
 Blutstink *m.* kalin, popkar.
 Blutstich *m.* krváv madež.
 Blutstuss *m.* krvotok.
 blutflüssig krvotočen.
 blutfremd celó neznán. [posoda.
 Blutgefäß *n.* krvava cev (-i), krvna
 Blutgeld *n.* s krvjé zadobljen, krváv denár; (Bergeld) krvnina, krvarina.
 Blutgericht *n.* krvava, zaglavna sodba.
 Blutgerüst *n.* smrtni, krvavi óder.
 blutgierig krvoželjen.
 Blutharnen *n.* krvávo seanje, krvo-
 mók, krvomoča.
 Bluthochzeit *f.* krvava svatba, krvavo
 ženitovanje.
 Bluthusten *m.* f. Blutbrechen.
 blutig krváv, okrvávljen; — machen
 krvaviti, okrvaviti.
 blutjung mlad kakor kaplja, mlad
 ko cvet, zelo mlad.
 Blutkörperchen *n.* krvno telesce.
 Blutkreislauf *m.* krvni obtok.
 Blutkreislauforgan *n.* krvno obtočilo.
 Blutkuhen *m.* krvna gruda.
 Blutlassen *n.* púšcanje krvi.
 blutlos brezkrvén, brez krvi.
 Blutlosigkeit *f.* brezkrvnost, brez-
 krvica.
 Blutmal *n.* zasedena, podpluta kri.
 Blutwangel *m.* pománjkanje krvi.
 Blutrasche *f.* krvno mašéevanje, krvna
 osveta.
 blutreich krvnat, poln krvi.
 blutreinigend kričistilen.
 blutroth rudéc kakor kri.
 blutrüthig krváv, krvavéc.
 blutsauer prebridek, pretežek, pre-
 težavén.

Blutsauger *m.* krvolók, krvopija.
 Blutschande *f.* krvozmesje, krvosram-
 nost, rodoskrumba.
 Blutschänder *m.* krvosramnik, rodo-
 skrunéc; — in *f.* krvosrámnica.
 blutschänderisch krvosramén, rodo-
 skrunbén.
 Blutschlag *m.* krvni mrtvoud.
 Blutschuld *f.* krivda prelite krvi,
 umor, uboj.
 Blutschwamm *m.* glota.
 Blutschweiß *m.* krvavi pot, krvave
 srage *pl.*
 Blutsfreund *m.* sorodnik, sorodovinéc,
 zlahtnik; — in *f.* sorodnica, zlahtnica;
 —schaft *f.* sorodstvo, sorodovinstvo,
 zlahta.
 Blutspitzen *n.* pljuvanje krvi.
 Blutstätte *f.* morišče.
 Blutstein *m.* krvavéc.
 blutstillend kri ustavljajóč; — es Mittel
 pomočék za ustavljenje krvi.
 Blutsturz *m.* krvotók, krvolij.
 blutsverwandt sorodén, v rodu.
 blutsverwandte *m.* f. Blutsfreund.
 Blutumlauf *m.* obtok krvi, krvotok.
 Blutung *f.* krvavenje, krvavitév; es
 trat eine Narbe — ein Jela mu je močno
 kri teči.
 Blutvergießen *n.* prelivanje krvi, krvo-
 prelitje.
 Blutverlust *m.* izguba krvi.
 Blutwasser *n.* krvna sirotka.
 blutwenig *adv.* celó malo, majkino,
 mickino.
 Blutwurst *f.* krvava klobasa, krvavica.
 Blutzug *m.* mučénik, mučénéc; *f.*
 mučénica.
 Bod *m.* kozél, mrkác; Schaf— ovén;
 Reh— srnják; Sturm— zidodér, steno-
 lóm; Rutch— sedalo; — der Zimmer-
 leute, Bauerer koza, kozača; (Fehler)
 pogresék, pomota, hiba; Bod— kozlov,
 kozlovski.
 bodbeinig kozonóg; *fig.* trmast, trmo-
 gláv, trdovrát. [óék.
 Bütchen *n.* kozlè (-ta), kozlič, kozli-
 boden (v. Ziegen) prskati se; (von
 Schafen) mrkati se.
 Bodfell *n.* kozlovina, kozličevina.
 Bodfleisch *n.* kozlina, kozlétina.
 Bodhäfer *m.* rogin.

Bodš- kozlov, kozlovski, kozji.
Bodšbart *m.* kozja brada.
Bodsdorn *m.* kustovnica.
Boden *m.* tla *pl.* (*gen.* tal); (*Erd*—) zemlja; (*Grund* *u.* —) zemljišče, svet; (*deš* *Gefäßeš*) dno; (*unter dem Dache*) podstrešje, dilje *pl.*; *Boden-* spodnji, dolnji.
Bodenart *f.* vrsta zemlje.
Bodenbreit *n.* spodnjica, podnica.
Bodencultur *f.* obdelovanje zemlje.
Bodenerzeugnis *n.* pridelék, prirodék.
Bodenkammer *f.* górnjica, zgornja izba.
Bodenkunde *f.* zemljeznanstvo.
Bodenloch *n.* (*Dachfenster*) lina.
bodentlos brez dna; *fig.* neskončen, nezmeren.
Bodensaß *m.* gošča, troska, drože (-ij), droži, podmást (-i).
Bodenschicht *f.* plast (-i).
Bodenzins *m.* površnina.
Bogen *m.* (*Gewölbe*) obók, oblók, svod; (*Schießbogen*) strelni lok, samostrel; (*Siedelbogen*) lok, ločec; (*Birkelbogen*) obód; (*Regenbogen*) mávrca, božji stol; (*Papier*) póla; in *Bausch* und — po vrhu, povprék, počez.
Bogendecke *f.* svod, strop.
Bogensenster *n.* obókano okno.
bogenförmig (*convex*) slok, sločen, slokast; (*convex*) zbočen, zbokast, obočen, obokast.
Bogengang *m.* oblók, obókan hodnik.
Bogengrad *m.* ločna stopinja.
Bogenmacher *m.* lokár; samójstrar.
Bogenschütze *m.* lokostreléc, streléc z lokom.
Bogensehne *f.* tetiv (-i), tetiva.
bogenweise *adv.* póla za pólo.
Bogenzirkel *m.* šestilo.
Bohle *f.* (*eine Art Bretter*) platnica, podnica, mostnica.
Bohne *f.* bob, fižól; *Bohnen-* bobov, fižolov.
bohnen gladiti, voščiti (tla).
Bohnenacker *m.* bobišče, bobovišče.
bohnenartig (—förmig) bobast, bobov-nast, bobu podobén.
Bohnenbaum *m.* bóbovec.
Bohnenhülle *f.* bobov strok; *coll.* bobovo stročje.

Bohnenstroh *n.* bobovica, bobova slama.
bohnen vrtati; zvrtni; *deš* *Schiff* in den Grund — ládijo potopiti, ládijo v morje pogrezniti.
Bohrer *m.* sveder; (*Nagel*—) žebeljnik; (*Rechen*—) grabeljnik; (*d.* *bohrende Mann*) vrtáč, vrtaléc.
Bohrfliege *f.* vrtalka.
Bohrmehl *n.* vrtanina, izvrtki *pl.*
Bohrmuschel *f.* kamenovrt.
Bohrschmid *m.* svedrár.
Bohrwurm *m.* kukéc.
Bohrzug *n.* vrtalo, vrtalnik.
Boisalj *n.* morska sol (-i).
Bojar *m.* boljár, plemić; *Bojaren-* boljarski.
Böle *f.* globoka, okrogla posóda, globoka skleda; (*Samenbehälter*) glavica; (*Zwiebel*) luk, čebula, *dem.* čebulica.
Bollwerk *n.* (*im Wasserbaue*) zajezje, kašča; (*Festungs*—) ostrog, ogradjé, gradišče, branišče.
Bölsen *m.* pušica, strelica; (*Reiß*) zagozda, zagvozda, klin.
Bombarde *f.* bombardá.
Bombardement *n.* bombardovanje.
Bombardier *m.* bombardár.
bombardieren bombardovati, bombe metáti (mečem), spuščáti.
Bombardierkäfer *m.* puskar.
Bombast *m.* napetost, preobilnost, nadutost.
bombastig napét, nadút.
Bombe *f.* bomba.
bombenfest neprebitén.
Bombon *m.* sladčica, sladkarija.
Bonmot *n.* dovtip, dovtipna beseda.
Bon vivant *m.* lahkoživéc, dobroživéc.
Boot *n.* čoln, ládjica; *dem.* čolnić, čolničék.
Bootsmann *m.* čolnár, mornár.
Borak *m.* boraks, boras.
Bord *m.* (*am Schiffe*) bók, kraj; (*e.* *Fluss*) kraj, breg; *an* — gèhen v ládijo stopiti, iti (*grem*) na barko; *über* — *werfen* iz ládije metáti (mečem); *po-*metáti, vreči (vržem); *über* — *fallen* iz ládije pasti (padem) v morje.
Bordell *n.* kurbišče.
bordieren robiti; obrobiti, zarobiti; (*mit etwas*) obsíti (-šijem); obšívati.

Lufmann, podrusšica,
ker se dolina Lukoj pot rađino -
Adolf pl. Kappus.

Bordur *f.* obrób, obšív.

Borras *m.* séver.

Borg *m.* pósito, zajem; *auf* — geben úpati, na up, na počák dati, *impf.* dajati; *auf* — nehmen v zájem, na zajem, na pósito vzeti (vzajem), *impf.* jemati (jemljem); *auf* — verkaufen na počák, na brado prodati, *impf.* prodajati.

Borgen (*auf* Credit geben) úpati, pósitoiti, na úp, na počák dati, *impf.* dajati; (*auf* Credit nehmen) na pósito vzeti (vzajem), izposóiti si; *impf.* jemati (jemljem), izposojevati si.

Borger *m.* (Borggeber) posojiléc, upnik; (Borgnehmer) upojemnik, kdor jemlje na pósito.

Borke *f.* skorja, lub, lubád (-i); *coll.* lubje; (*e.* Geßwürst) krasta.

Borkenkäfer *m.* zalubnik, lubadár.

Born *m.* vir, vreléc, studenéc.

borniert slaboumén, budalast, bedast, top, trapast.

Borniertheit *f.* slaboumnost, budalost, topost.

Borsdorferapfel *m.* mišansko jábelko, mošánkar, mišánceigar.

Börse *f.* mošnja; zbiralíšce kupčevalcev, borza; Börsen- borzni.

Borst *m.* poč (-i), poklina, razpoklina.

Borstle *f.* ščetina, šetina; *dem.* ščetinica; *coll.* ščetinje; (*b.* Zgel) igla, špica. borsten sich ščetiniti se, sršiti se, jčhiti se.

borstenartig (—förmig) ščetinast.

Borstenhaar *n.* ščetinje.

Borstenthier *n.* ščetinéc, ščetinka.

Borstenvieh *n.* svinje, krmetina.

borstig ščetinat.

Borste *f.* rob, trak, paséc, porta; in Körnt. prema.

bösartig hudobén, zlobén, zločest, zél, malopridén, hudomušen; (*v.* d. Straftheit) hud, nevarén.

Bösartigkeit *f.* hudobnost, zlobnost, malopridnost; nevarnost.

Böschung *f.* položnost, poševnost, bok, pobočje.

böse hud, hudobén, zél, zlobén, zločest; (*gornig*) srdit, ljut, jezén; — machen pohujšati, spriditi; razsrditi, razljutiti, ujeziti; — werden popačiti

se, pohujšati se, spriditi se; razsrditi se, razljutiti se, ujeziti se; — Buben poredni, malopridni fantalini; — 3 Maul hud, zbadljiv, opravljiv jezik; — 3 Beispiel slab, grd zgled.

Büße *m.* hudir, vrag, zlom, zlomek, zlodej.

Büßewidrt *m.* hudobnež, hudodelnik, hudodeléc, zločin, zločinéc; du bist ein — hudoba iz tebe gleda.

boshaft poredén, neporedén, hudobén, zlobén. [zlobnost.

Boshaftigkeit *f.* porednost, hudobnost,

Bosheit *f.* zloba, hudobija, zlobnost, hudobnost. [bén.

böswillig zlovóljén, hudovoljén, zlo-

Böswilligkeit *f.* zlovóljnost, zlobnost.

Botanik *f.* rastlinstvo, rastlinoznanstvo, botánika. [kar.

Botaniker *m.* rastlinoslovéc, botanik, botaničj rastlinski, rastlinoznanski, botaničén. [birati.

botanisieren rastlináríti, rastline na-

Boten *m.* sél, poročnik, vestnik.

Botenwesen *n.* selstvo, poročništvo.

Botmäßigkeit *f.* gospodstvo, oblast (-i).

Bottschaft (*f.* Nachricht) poročilo, sporočilo, naznanilo, glas, novica, vest (-i); (Gesandtschaft) poslanstvo.

Botschafter *m.* poslanéc, poročnik.

Böttcher *m.* bednjár, bečvár, čebrár;

Böttcher- bednjarski, bečvarski, čebrarski.

Böttich *m.* bedénj, bečva; großer — kad (-i), čebér; *dem.* kadica, čebrič.

Bouquet *n.* šopek, kitica. [télja.

Bouteille *f.* steklenica, sklenica, bu-

Boutique *f.* š. Bude.

Bowle *f.* (*sp.* Wohl) š. Bofe.

brach *adv.* v prahi, neobdelano.

Brachacker *m.* praha, njiva v prahi, pusta njiva.

Brache *f.* praha, ledina; (unbebaute Gegend) puščina.

brachen prašiti, praho orati (orjem).

Brachkäfer *m.* prosnica.

Brachland *n.* ledina.

Brachmonat *m.* rožnik, junij.

Brahmine *m.* bramín, bramánéc.

Brand *m.* gorjenje, paljenje; (Feuerbrand) požár, požig, ogénj; in — gerathen užgati (-žgém) se, vneti (vna-

- nagel ?

mem) se; *impf.* užigati se, vnemati se; in — sežen zažgati, zapaliti; *impf.* zažigati; (an Getreide) snet (-i); (an Bäumen) ožig; (an Neben) palež; (angebranntes Stück Holz) ogorék, glavuja; (d. Siegel) žganje; (d. Kaffee) kuhanje; (Diße) vročina, žgalina, pripeka; (Brandwunde) opeklina, speklina; (Krankheit) prisád; Brand- požarni.

Brandeißen *n.* užigalo. [péti. branden barkati, vreti, pluskati, ki-
brander *m.* zažigalna ladija, zaži-
galka; (Bünder) zažigáč.

Brandfleck *m.* speklina.
Brandgeruch *m.* smod, zasmod, za-
smodina.

brandicht prismojen.
brandig (v. Getreide) snetiv, snetjáv,
snetljiv; (v. Bäumen) peréc, pirov.

Brandleger *m.* zažigaléc, požigaléc;
— in *f.* zažigalka, požigalka.

Brandlegung *f.* zažig, požig.
Brandmal *n.* vžgano znamenje.

brandmalen, brandmarken užgati
(-žgém), *impf.* užigati; *fig.* sramotiti;
osramotiti.

Brandmauer *f.* opaž, zid proti ognju.
Brandopfer *n.* žgalna žrtév, žgalno
darilo.

Brandordnung *f.* požarni, gasilni red.
Brandplak *m.* gorišće, pogorišće.

Brandschaden *n.* škoda po požaru.
Brandschadenuersicherungsanstalt *f.* za-
varovalnica proti požarni škodi.

brandschaken paležino oder požigál-
ščino naložiti, *impf.* nalágati.

Brandschauung *f.* požigálščina, pale-
žina, kontribucija.

Brandsohle *f.* notranji podplat.
Brandstätte *f.* pogorišće, pogorilišće.

Brandstifter *m.* požigaléc, zažigaléc.
Brandstiftung *f.* požig, požiganje, za-
žig, zažiganje.

Brandung *f.* bibavica; butanje, ki-
penje morskih valov ob —.

Brandversicherung *f.* zavarovanje proti
ognju; — éanstalt *f.* zavarovalnica proti
ognju.

Brandwache *f.* požarna straža.
Brandzeichen *n.* j. Brandmal.

Brandzeugnis *n.* pogorelski list, po-
gorelsko pismo.

Brantwein *m.* žganje, žganjica; —
brennen žganje kuhati, žgati (žgém).
Brantweimbrenner *m.* žganjár; — ei *f.*
žganjarija; (Ort) žganjárnica.

Brantweinschank *m.* žganjarija.
Brantweintrinker *m.* žganjepivéc.

Grosllienholz *n.* braziljka, pražiljka.
braten peči (pečem); speči, opeči;
refl. peči se.

Graten *m.* pečenka.
Gratenwender *m.* (Person) obračaléc;

(Werkzeug) obračalo, sukalo. [čenje.
Gratosen *m.* peč (-i), ognjišće za pe-
Gratpfanne *f.* peklo, pekév, ponva za
pečenje.

Gratrübe *f.* smojka, pečena repa.
Gratspieß *m.* razénj.

Gratwurf *f.* mesena klobasa.
Gratw *m.* običáj, šega, navada; (Ge-
brauch) potreba, raba.

brauchbar rabén, rabljiv, pripráven
(za kaj).

Brauchbarkeit *f.* rabnost, porabnost,
rabljivost, pripravnost.

brauchen rabíti, uživati (zdravilo,
jed), upotrebovati; porabiti, užiti
(-žijem), upotrebíti; (nóthig haben)
potrebovati, trebati, treba biti (komu
česa), pogrésati; (anwenden) obrniti,
impf. obračati (v kaj). [hati.

brauen variti, kuhati; zvariti, sku-
brauer *m.* pivovár, olár.

Brauerei *f.* pivovarstvo, olarstvo;
(Gewerbe) pivarija, olarija; (Brauhaus)
pivárna, olárna, pivárnica, olárnica.

braun rujav, rjav, rus; (v. d. Sonne
gebräunt) zagorél; — machen rujaviti;
porujaviti; — werden rujaveti; oru-
javeti.

Braun *n.* rujavost, rujava barva.
braunängig rujavoók.

Braune *m.* rujavéc; *f.* rujavka; (Pferd)
kostánjevec.

Bräune *f.* rujavost; zagorelost; (Farbe)
rujavina, rujava barva; (Krankheit)
dávica, vnetica grla.

Bräuneisenstein *m.* rujavi železovéc.

bräunen rujaviti; orujaviti, poruja-
viti; die Sonne bräunt die Kirjchen
solnce rúdeći, zreli češnje; die Sonne
hat ihm die Haut gebräunt solnce mu
je ožgalo, opeklo, opalilo kožo; in der

Butter — v maslu rumeniti, cvreti, pražiti; sich — rujavéti, rumenéti, ogorévati; zarujavéti, zarumenéti, ogoréti; rudečiti se, zoriti se.

Braunery *n.* rujava ruda.

Braunfuchs *m.* rujava lisica; (Ferb) kostanjevec.

Braunkohl *n.* rujava taščica.

Braunkohle *f.* rujavi premog.

bräunlich rujavkast, rus, črnomanjast; (v. d. Sonne gebräunt) ogorél.

braunroth rujavkastorudé, rus.

Braunscheide *m.* rujavo pisan, dimast konj, pegaž.

Braunspat *m.* klekac, dolomec.

Braunstein *m.* magnézija, mangán.

Braun *m.* hrup, dirindaj, buka; in Saun und — leben v vednem hrupu in veselji, razkošno živéti.

Braunkopf *m.* rohné (-ta), buhté (-ta). brausen hraméti, bučati (bučim), šuméti, vršéti; (gähren) vréti, kipéti, šuméti, péniti se.

Brausen *n.* hrup, hrušč, šum, vrisč.

Brauspulver *n.* penéč, šuméč prah.

Braut *f.* nevesta, zaróčnica; Brautnevestin.

Brautführer *m.* drug, tovariš; — sein drugovati; — in *f.* družica, druga.

Bräutigam *m.* ženin, ženih; Bräutigams-ženinov, ženihov.

Brautjungfer *f.* družica, svatovca.

Brautleute *pl.* ženin in nevesta, zaróčenci, mladiči.

Brautmahl *n.* svatovanje, ženitno gostovanje, pir.

Brautstag *m.* dota.

Brautstag *f.* ogled, ogledi *pl.*

Brautvater *m.* starešina. [nik.

Brautwerber *m.* snubáč, snubók, ogled-

Brautwerbung *f.* snubitév, snubljenje, prositév.

brav pridén, vrl; (tapfer) hrabér, pogumén, junaški, moški; (rechtchaffen) pošén, pravičén.

bravo interi. prav, dobro, izvrstno.

Bravour *f.* pogumuost, hrabrost, junaštvo, moštvo. [kov].

Breccie *f.* sprimek (različnih kamenó-brechbar lomén, lomljiv, krhák.

Brechbarkeit *f.* lomnost, lomljivost, krhkost.

Breche *f.* trlica.

Brecheisen *n.* železni kol.

Brecheln *treti* (tarem); otreti.

Brechelstube *f.* terilnica, lenišnica.

Brechen *lomiti*, lámati, krhati, trúpiti; prelomiti, zlomiti, prekršiti, potrúpiti; (verlezen) prelomiti, prestopiti; (Blumen) trgati; utrgati; *v. d. Ehe* — prešestovati; *das Stillschweigen* — spregovoriti; *etwas vom Zaune* — iz trte izviti (-vijem) kaj; *Bahn* — krčiti, odpreti pot, celino obdelovati, orati, kaj težkega začeti (-čnem); *den Stab über jemanden* — obsoditi, *impf.* obsojevati koga; *übers Knie* — presiliti se, pretogniti se; *intr.* lomiti se, drobiti se, pókati; zlomiti se, razdrobiti se, póciti, razpókati se; *das Herz bricht mir* srce mi poka; (*herausbrechen*) predreči (-derem), prelomiti; *impf.* predirati; (*v. d. Augen*) steklenéti, ugašati, tema se komu dela; *mit einem* — skregati se s kom; *refl.* (sich erbrechen) bljevati, bljavati, kozlati, bruhati; (*v. d. Welfen*) razbiti (-bijem) se, *impf.* razbijati se; (*vom Wetter*) prevreči (-vržem) se, *impf.* prevračati se, menjati se; (*v. d. Käfte*) ujesti (-jem) se, popustiti, ponehati; *sich den Kopf* — glavo beliti si; *gebrochene Stimme* slab, na pol mrtvé glas; *gebrochenes Herz* potrto srce.

Brechen *n.* lomljenje, lomitév; (deß Flachses) trenje; (Erbrechen) bljevanje, bljuvanje, kozlanje.

Brechhaus *n.* terilnica, lenišnica.

Brechkraut *n.* čmerika.

Brechlerin *f.* terica, terilja.

Brechmittel *m.* lomilo, lomilno dleto.

Brechmittel *n.* bljuvalo, bljevalo.

Brechpulver *n.* prah, prašek za bljuvanje.

Brechpunkt *m.* lomišče.

Brechruhr *f.* bljuvna griža, kólera.

Brechung *f.* lomljenje, lomitév, lom.

Brechungsbene *f.* lomna ravnina.

Brechweide *f.* krhlika.

Brechweinstein *m.* bljuvna sol (-i).

Brechwur; *f.* bljuvni korén.

Brei *m.* kaša. -ig

breit širok, širok; sich — machen kosatiti se, ustiti se, bahati se.

breitstäfig košát, širokovéjast.
 Breitbeil *n.* širočka, bradlja.
 breitblättrig širokolistěn.
 breitbrüstig širokoprsěn.
 breitbuschig košát, gošát.
 Breite *f.* širjava, širina; širokóst.
 breiten širiti; razširiti, razprostreti;
impf. razširjati, razprostirati.
 Breitenkreis *m.* krog širine.
 breitsüßig širokonóg.
 breittasig širokonós.
 breitschulterig širokopleč, plečát.
 Bremsf. *f.* obád, brenčelj (-na), konj-
 ska muha; (meč.) zavórnicá, závor.
 bremsen (ein Pferd) v kljupo dejati
 (denem), *impf.* dévati; (Rad) zavréti
impf. zavirati.
 brennbar gorljiv, žgalěn.
 Brennbarkeit *f.* gorljivost, žgalnost.
 Brenneisen *n.* žigalo; kodrilo.
 brennen žgati (žgém), páliti; opáliti,
 ožgati; *impf.* ožgati; *intr.* goréti, ža-
 réti; (beissen) sčéméti, skeléti, peči,
 ščipati (ščipljem); (v. d. Sonne) peči,
 pripekati, prigrévatí, pritiskati; [schwach
 — brléti, mrléti. [rečica.
 = Brennen *n.* (Sodbrennen) zgaga, go-
 brennend pekóc, gordě, žgoč, skelěč,
 sčéměč.
 Brenneri *f.* žgalnica, palilnica.
 Brennessel *f.* kopriva, kropiva.
 Brennholz *n.* drva *pl.*
 Brennhitze *f.* pečnica, žgalnica.
 Brennmaterial *n.* gorivo, palivo, ku-
 rivo. [rišče.
 Brennpunkt *m.* ognjišče, pališče, go-
 Brennspiegel *m.* užigalno steklo, užig-
 alnik, zažigalnik.
 Brennstoff *m.* *f.* Brennmateriál.
 Brennweite *f.* daljina gorišča.
 Brennpuder *m.* netilo.
 brennen smodéti, po smodu dišati
 (dišim).
 Bresche *f.* predór, vrzel (-i), prestrel;
 eine — schießen zid prestreliti.
 Brett *n.* deska, dilja; in Et. blanja.
 Brettschen *n.* deščica, diljica, blánjica.
 brettern deskat, diljnat.
 Bretterverschlag *m.* obój. [desk.
 Bretterwand *f.* paž, opaž, stena iz
 Bretterwerk *n.* deske, dilje *pl.*
 Brettfuge *f.* pila, žaga za deske.

Brettspiel *n.* kostke, kocke, kockanje;
 (Würfelspiel) špana.
 Brezel *f.* presta; *dem.* prestica.
 Breve *n.* papežev list, breve.
 Brevier *n.* brevír, služebnik.
 Brief *m.* list, pismo; einem — und
 Siegel geben zagotoviti koga, dati pi-
 sano komu; Brief- listověn, pisemski.
 Briefbote *m.* pismonosěc, listonoša.
 Briefchen *n.* listěk, listič, pisemce.
 Briefgeld *n.* poštnina, listnina.
 brieflich pisměn, pisemski.
 Briefporto *n.* poštnina, listnina, pis-
 menina.
 Briefsteller *m.* pisalěc pisem; (Buch)
 spisovnik.
 Briefträger *m.* *f.* Briefbote.
 Briefwechsel *m.* dopisovanje, dopisa-
 vanje; — unterhalten dopisovati si.
 Brigade *f.* brigada.
 Brigadier *m.* brigadnik, brigadir, bri-
 gadni poveljnik.
 Brigant *m.* brigant, cestni razbojnik.
 Brigantine *f.* brigantina, ladija brzo-
 plovka.
 Brillant *m.* briljánt, svetlin.
 brillant briljánten, bliščeč, sprelép.
 Brille *f.* očali *pl.* (očala), naočniki *pl.*
 Brillenmacher *m.* očalar.
 Brillenschlange *f.* klobučarka.
 bringen nesti (nesem), nositi, noše-
 vati, prinesti, donesti; *impf.* prinašati,
 donášati; anders wohin — prenesti,
impf. prenášati; (mitnehmen) pripeljati
 (-peljem), privedi (-vedem), s seboj
 vzeti (vzamem); *impf.* pripeljevati, s
 seboj jemati (jemljem); um etwas —
 pripraviti ob kaj, dejati (denem) ob
 kaj; *impf.* pripravljati, dévati ob kaj;
 (v. d. Stelle) premakniti, zganiti; *impf.*
 premikati; Frucht — roditi, sad roditi;
 in Erfahrung — zvedeti (zvam), do-
 znati; an Mann — omožiti, vdati;
impf. možiti, vdajati; zu Papier —
 zapisati, *impf.* zapisovati; in Sicher-
 heit — správití, shrániti; *impf.* spravl-
 jati, hraniti; in's Reine — poravnati,
 pobógati, v red spravití; *impf.* porav-
 navati, v red spravljati; zur Welt —
 roditi, poroditi; zu Ende — dovršiti,
 dognati (-ženem), dokončati; um's
 Leben — umoriti, usmrtili; in Ber-

dadť — v sum pripraviti, osúmiti; ich kann es nicht über's Herz — ne morem se predrzniti, lotiti; srce mi ne dá, srce mi ne dopušća; in Bewegung — pognati (-ženem), *impf.* pogánjati; zur Vernunft — spámětovati, spámětiti; an den Tag — razoděti (-denem), odkriti (-krijem); *impf.* razodevati, odkrivati; Waren an Mann — razpečáti, razprodati; *impf.* razpečevati, razprodajati; aus den Gedanken — izbiti (-bijem) si iz mislij, iz glave; in Erfüllung — izpolniti, spolniti, dopolniti; *impf.* izpolnovati, dopolnovati; unter die Leute — raznesti, razglásiti, raztrósiti; *impf.* raznašati, razglašati.

bröckelig drobljiv, krljiv, krušljiv, sipěk.

bröckeln drobiti, křhati, krušiti.

Brocken *m.* kos, drobět, mrva, troha, drobtina, založáj.

brockenweise *adv.* po drobtinah, mrvičah, kosih.

Bröcklein, Bröckchen *n.* kosěc, košěčk, drobljej, mrvica, trohica, drobtinica.

Brodem *m.* hlap, par, čad, sopúh.

Brombeere *f.* kopinšnica, robidnica.

Brombeerstaude *f.* kopina, robida; *coll.* kopinje, robidje. *brodjevák ?*

Bronze *f.* bron, bronza. *Krušna vrěćka*
Leuce

bronzten bronast.

Brosam *m.* (u. Brosame *f.*) drobtina; *dem.* drobtinica; (Krumme) sredica.

broshieren mehko vezati (vežem), sešiti (-šijem).

Broshüre *f.* sešitěk, zrezěk; brošura.

Brot *n.* kruh; *dem.* kruhěc, kruhěk; (Leib) hleb; *dem.* hleběc, hleběčk; ungehürtes — opresnik; weisšes — pogača; (Lebensmittel) živež; *fig.* zaslužek, služba; Brot-krušni, kruhov.

Brotbäcker *m.* krušár, pekár; — in *f.* krušarnica, pekarnica.

Brotbaum *m.* kruhověc, krušno drevó (drevěsa).

Brötkchen *n.* kruhěc, kruhěk.

Brot Herr *m.* gospodar.

Brotkorb *m.* krušnica, pletár, pehár.

Brotkrume *f.* sredica.

Brotkuchen *m.* hleběc, krovajčěk.

brotlos brez kruha; brez zaslužka.

Brotmangel *m.* pomanjkanje kruha, revšćina, stradanje.

Brotrinde *f.* skorja, kruhova skorja.

Brotstank *m.* krušnják.

Brotstube *f.* kržič, krapěc.

Brotstudium *n.* kruhodajni nauk, uk, učba za kruh.

Brotteig *m.* testo za kruh.

Brotweib *n.* kruharica.

Bruch *m.* lom, prelóm, razlóm, odlóm; (im Bergbaue) podor, podrtje; (arithm.) uloměk; (Spalte) razpoka, razpoklina; (Leibschaden) kila; — habend kilav; (im Eisen) plen, lom; (Salte) giba, guba, zgiba; (Neubruch) novina; (beš Vertrages) prelóm, prestóp; (Morast) muža, mečava. [pas.

Bruchband *n.* preveza za kilo, kilni

Bruchfestigkeit *f.* trdnost lomoporna.

Bruchfläche *f.* prelomina. [hěk]

brüchig drobljiv, droběc, loměn, kr-

Bruchstück *n.* odloměk, kos, křhělj.

Bruchtheil *m.* uloměk. [nica]

Bruchwasser *n.* močvirnica, mlákúž-

Bruchweide *f.* křhlika, křhlikověc.

Brücke *f.* most; *dem.* mostič, mostěk; eine — schlagen most delati, most narediti; über einen Fluss eine — schlagen premostiti reko; Brücken-mostni.

Brückenbalken *m.* mostnica.

Brückengebür *f.* mostnina, mostovina.

Brückenschiff *n.* kobila, poli *pl.*

Brückenkopf *m.* predmostje, mostni branik.

Brückenmantel *f.* j. Brückengebür.

Brückenpfeiler *m.* mostni steběr, podmostnik, podpěga.

Brückenwage *f.* téhtnica mostovnica.

Brückenscholl *m.* mostnina, mostovina.

Bruder *m.* brat; leiblicher — pravi brat; Wahlbruder pobratim; Bruderbratovski, bratinski.

Brüderchen *n.* bratěc.

Bruderkind *n.* (männliches) brataněc, bratraněc, sinověc; (weibl.) bratanka, bratranka, sinovka.

Bruderlade *f.* brátovska skládnicá.

Brüderlein *n.* j. Brüderchen.

brüderlich brátovski; *adv.* bratovski.

Brüderlichkeit *f.* bratovstvo, bratinstvo.

Brudersliebe *f.* bratoljubje, ljubežěn med brati.

bruderlos brezbratén, brez brata.
Brudermord *m.* bratomór, bratomorstvo.

Brudermörder *m.* bratomoréc.

Bruderschaft *f.* bratovščina.

Brühe *f.* juha; (Sauce) omaka, polivka; (Blutbrühe) godlja; (Beize) lug, stroj; eine lange — über etwas machen veliko kvasiti o čem.

brühen páriti, váriti; opariti, ovariti.

brühheiß vrel, vroč kakor krop; — es Wasser krop.

Brühtrog *m.* parilnik, parilnica.

brühwarm *f.* brühheiß.

Brüllaffe *m.* vriskač.

brüllen rjoveti, rujeveti, rjuti (rjovem), rikati, rúčiti, tuliti; (v. Rindvieh) mukati, bučati.

Brummär *m.* medved; *fig.* godrnjác, godrnjalo, mrmráč, mrmralo.

Brummeisen *n.* brunda, dromlja.

brummen godrnjati, mrmrati; (vom Hunde) réncati (renčim); (v. d. Raçe) gosti (godem), presti (predem).

brummig godrnjav, mrmrav.

Brummkreisel *m.* volk, vrtaljka.

brünett érnkast, érnomanjast; zagorél, zagorelkast.

Brust *f.* gonja, gonjenje; pojanje; mrkanje; prskanje; bukanje; rukanje u. s. w. s. brunsten.

brunsten (v. Pferden) goniti (órliti) se; (v. Kühen) pójati se; (v. Schafen) mrkati se; (v. Ziegen) prskati se; (v. Schweinen) bukati se; (v. Fischen) rukati se; (v. Hunden) goniti se, drviti se; (v. Raßen) breziti se, breznati se; (v. Vögeln überhaupt) pariti se, ženiti se; (vom Geflügel) rastiti se, jarčiti se; (v. Fischen) brestiti se, drstiti se.

brunstig gonjav, pojav, mrkav, prskav, bukov, rukav u. s. w.

Brunnen *m.* studenéc, zdenéc, kládez, stepih; (Quelle) vreléc, vir, studenéc; (Cisterne) vodnják, rupa, štérna; Wasser in den — tragen vodo v morje nositi, bob v steno metati; Brunnen studenčni.

Brunnengeländer *n.* oklép, ograja studenca, štérne.

Brunnenkresse *f.* vodna kreša. [nják.

Brunnenlebermas *n.* studenčni jetre-

Brunnenmeister *m.* studenčár; (b. Mineralbr.) nadzornik slatine, slatinár.

Brunnenröhre *f.* studenčna cev (-i).

Brunnenwasser *n.* studenčnica, studenčna voda.

Brust *f.* (Stiße) gorečina, gorkota; (heftige Leidenschaft) pohlép, pohót; (Feuerbrunst) ogónj, požár.

brünstig goréc; pohlepén, pohotén, hotljív.

brunjen *s.* harnen.

Brust *f.* prsi (-ij) *pl.*; (b. Frauen) nédrije, seski, auch prsi; (mamma) sesék, seséc; dem Kinde die — reichen otroka dojiti; das Kind v. d. — entwöhnen otroka odstavit; *fig.* sreč; Brust- prsni.

Brustärznel *f.* prsno zdravilo, zdravilo za prsi.

Brustbein *n.* prsnica; (bei Thieren) grodnica.

Brustbeklemmung *f.* prsna težava, tíščanje v prséh, da kdo težko diha.

Brustbild *n.* doprsna podoba, doprsnik. brüsten sich sópiriti se, ustiti se, kosatiti se, bahati se, hrustiti se.

Brustfell *n.* prsna mreña, prsnica.

Brustfled *m.* prsni, naprsnik.

Brusthemd *n.* oplečje, rokavci *pl.*, ošpetelj.

Brusthöhle *f.* prsna dupljina, votlina.

Brustkorb *m.* oprsje, ogrodi (-ij) *pl.*

Brustkrank na prséh bolán.

Brustlah *m.* prsni, prustof.

Brustlehne *f.* naslon, ročaj.

Brustfist *m.* sok za prsi.

Brustschmerz *m.* bolečina na prséh.

Bruststück *n.* (Fleisch) prsni kos; (bei

d. Fichtmeistern) naprsnik.

Brustthee *m.* čaj za prsi.

Brüstung *f.* (Brustmauer) doprsni zid, doprsnjak; (am Schiffe) krma.

Brustmans *n.* s. Brustlah.

Brustwarze *f.* sesék, sisék.

Brustwehr *f.* predprsje, prsobrán (-i).

Brut *f.* zalega, zarod, mladi, mladíci *pl.*; (d. Vrieten) valitév, valjenje, sedenje na jajcéh.

brutal (thierisch) živinski; (wild, grausam) nečloveški, divjí, suróv, grozovit.

Brutalität *f.* divjóst, surovost, grozovitost.

Brünnelöffel Nach
Brünnelkranz Postkarte

Hayashi vodorjaski
myster
Klmar 16/3 1900

budelig grbast, grbav.
Budelige m. grbavēc, grbēc.
Budelochs m. grbavi vol, zebu.
büden sich prikloniti se, pripogniti se; *impf.* priklanjati se, pripogibati (-gibljen) se; *gebücht* gehen pripogneno, zgrbljeno, v dve gubi hoditi.
Büding m. priklón, poklón.
Bude f. bajta, koča; prodajalnica (zlasti lesena).
Budget n. proračun državnih dohodkov in stroškov.
Büffel m. bivol, in *St.* auch bēs; *fig.* zarobljenec, neotesan človek; **Büffelbivol** o, bivolski.
büffelhaft bivolski; *fig.* zarobljen, neotesan.
Büffelkalb n. bivolče (-ta).
Büffelkuh f. bivola; *dem.* bivolica, bivolka.
büffeln bēliti si glavo z ukom, ubijati se s težkim delom.
Bug m. gib, zgib, giba, zgiba; (des Schiffes) pleče.
Bügel m. locāj, locēj; (*Steigbügel*) stremen.
Bügeleisen n. gladilo, likalnik, in *St.* tibro.
bügeln gladiti, likati, tiblati; pogladiti, polikati. [*vlačiti.*]
bugheren za seboj vleči (vlečem),
Bugsprit n. bugsprit, stožina, jambor čez prvi del ladije na pošev ležeč.
Buglied n. prednja gujāt (-i), prednja četrt (-i).
Bühel n. gorica, holm; *dem.* holmēc.
Bühldirne f. vlačuga, ljubovnica, kurba.
Bühle m. vlačugar, ljubovnik, kurbir.
bühlen vlačiti se s kom, kurbāti se; (*werben*) snūbiti. [*birne.*]
Bühler m. f. Buhle; —in f. f. Buhlerin
Bühlerrei f. vlačuganje, ljubovanje.
bühlerisch vlačugarski, ljubovalen.
Bühne f. odēr; *Redner*— govorišče, govornica; *Blut*— morišče; (in den Sägemühlen) most. — *faul odrišče.*
bukolisch pastirski. [*ausführ - st. v. s. i. n. a.*]
Bulle f. bula, papeževo pismo.
Bulle, Wolfe m. bik.
Bulletin n. dnevni razglās, dnevno naznanilo.

Bund m. zveza, zaveza, vez (-i); *der alte, neue* — stara, nova zaveza; *der türksche* — čalma, turban.
Bund n. zvezek, kosēm; *ein* — Stroh otēp slame; *ein* — Dachstroh skopa, skopnik; *ein* — Reiser butara, breme suhljadi; *ein* — Flachš povesimo; *ein* — von geschnittenem Getreide snop, *dem.* snopič. [*haße.*]
Bundart f. robčynica, (púntaka Bundbündbrüdig zvezolomēn; — werden zvezo prelomiti.
Bundbrüdig m. zvezolomnik.
Bündel n. eula, *dem.* culica; in *Zusammenfügungen* f. **Bund** n.
Bundesbeschluss m. zvezni, zavezni sklep. [*lomstvo.*]
Bundesbruch m. prelom zveze, zvezobundesfreund m. zveznik, zaveznik.
Bundeslade f. skrinja mirū in sprave; skrinja zaveze.
bundesmäßig *adv.* po zavezi.
Bundesstaat m. zavezna država.
Bundestag m. zavezni zbor.
bündig (bindend) vezalēn, veljavēn; (*kräftig*) jedrnat, krepek.
Bündigkeit f. vezalnost, veljavnost; jedrnatost, krepkost.
bündis n. zveza, zaveza.
bunt pisan, pestēr, šarēn; (*verwirrt*) zmešan, zmočen; *es geht* — zu nered je, križem gre; *er treibt es zu* — prehudō uganja.
Bunterlei n. šara.
Buntspecht m. detal, mala žolna.
buntschuldig brezast, prižan, uprižan.
Bürde f. breme (-na), bütara, tovor.
Bureau n. pisarna, pisarnica; služba, urād.
Bureaukrat m. birokrāt (priatelj uradniške vlade).
Bureaukratie f. birokracija, vlada urádnikov.
Burg f. grad; *dem.* gradič; (*fest*) *Platz*) trdnjava, tabor; *die kaiserliche* — cesarski dvor; *Burg* grajski, grajsčinski, taborski, dvorski.
Burgbewohner m. gradjān, grajsčān.
Bürge m. porok.
bürgen porok biti (sem), jamčēiti, dober stati (stojim) za koga, poroštvo dati.

Bürger *m.* meščán, mestján; — *eines* Narfes tržán; — *eines* Staates državlján; **Bürger-** meščanski; tržanski; državljanski; — *in f.* meščanka; tržanka; državljanka.

Bürgerkrieg *m.* domača vojska, notranja vojska, medsebojna vojska.

bürgerlich meščanski; tržanski; državljanski; — *es* Gejegbuch državljanski zákonik. [panja.]

Bürgermeister *m.* župán; — *in f.* žubürgermeisterchaft *f.* županstvo.

Bürgerrecht *n.* meščansko pravo, meščanstvo; državljansko pravo, državljanstvo.

Bürgerschaft *f.* meščanje, meščanstvo.

Bürgersmann *m.* meščán, mestján.

Bürgerstand *m.* meščanstvo, meščanski stan.

Burgfriede *m.* (Stadtbezirk) obgradje, obmestje.

Burggraf *m.* gradnik, grajski knez.

burggräflich gradniški, grajskokneški.

Burggraffschaft *f.* grajska kneževina.

Burgherr *m.* grajščák, grajski gospod.

Burgrichter *m.* grajski sodnik.

Bürgerschaft *f.* poroštvo; — *leihen* pokoriti biti (sem); — *stellen* za pokora postaviti, *impf.* postavljati; **Bürgerschafts-** poroštvén.

Burgstall *m.* gradišče.

Burgverleih *n.* grajska ječa.

Burgvogt *m.* gradnik, kastelán.

Burgwarte *f.* grajsko stražišče, grajski stolp.

burlesk smešen, burkast.

Bursche *m.* deček, fant; (Lehrbursche) učénec; (e. Officiers) sluga, strežáj.

Burschenleben *n.* fantovanje, fantovsko življenje.

Bürgerschaft *f.* fantovščina, fantovska družba; družba (nemških) visokoločev. [ščetica.]

Bürste *f.* ščet (-i), krtača; *dem.* ščetka, **bürsten** ščetati, krtačiti; *osšétati*, okrtáčiti.

Bürstenabzug *m.* ščetni odtisek.

Bürstenbinder *m.* ščetár, krtačár.

Bürstenbinderware *f.* ščetovina, ščetarska roba.

Büffel *m.* zadnjica, repék; (Steiß d. Bögel) mrda.

Burjelbaum *m.* prekucljej, kózele, živi hrast; — *maßen* j. burjeln.

burjeln prekúcniti se, prekupicniti se, prekobačniti se; *impf.* prekučovati se, prekupicávati se, prekobačovati se.

Busch *m.* grm; *dem.* grmič; *coll.* grmovje, grmičje; (Strauß) šop, šopék.

Büschchen *n.* grmiček. [zulja.]

Büschel *n.* šopék, čopič, češulja, kobüschelartig šopast, čopast, češuljast. **büschelhaarig** čopolás.

Büschholz *n.* hosta, hostje; (Laubholz) listnato drevje; (Gebüsch) grmovje.

büschicht šopast, čopast, grmast. **büschig** košat.

Büschklepper *m.* zasednik, zalezovaléc, gozdni razbojnik.

Büschwerk *n.* grmovje.

Busen *m.* nedra *pl.*, nedrije *pl.*, prsi *pl.*; (Meerbusen) zaliv, zatók.

Busenfreund *m.* prisrčni prijatelj, najljubši prijatelj.

Busenkind *n.* ljubček, srček.

Busennadel *f.* prsna igla, búcika, nedrenica.

Busenschleife *f.* prsni trak, poprsnica.

Busen *m.* kanja, mišár.

Busse *f.* pokora; — *thun* j. búšén; (Geldbusse) globa, kazén v denarjih; (Ertz) povračilo.

büßen trpéti, pokoriti se, pokoro delati (za kaj); *mit dem Leben* — z glavo plácati, *impf.* plačevati; *er büßt seine Schuld* utepa se ma, skupil jo je.

Büßer *m.* pokornik, spokornik, spokorjenéc; — *in f.* spokornica, spokorjenka. [spokorjenca.]

Büßerträne *f.* solza skesanega, — **büßfertig** spokorjen, skesán. [nost. **Büßfertigkeit** *f.* spokorjenost, skesabüßgebet *n.* spokorna molitév, molitév spokorjenega, — skesanega. [nik.

Büßkleid *n.* spokorna obleka, rášov-

Büßlied *n.* spokorna pesém (-i).

Büßpredigt *f.* pridiga o pokori.

Büßpsalm *m.* spokorni psalm, psalm o pokori.

Büßübung *f.* pokorjenje, pokora.

Büßwerk *n.* pokorilo.

Bütte *f.* j. Brustbild.

Butte (Wütte) *f.* brenta, puta; *dem.* brentica, putica.

Büffel *m.* birič, brič; (Hentf) rabelj (-na).

Butter *f.* surovo maslo.

Butterbirn *f.* maslenka, maslenica.

Butterbrot *n.* z maslom namazani kruh.

Butterhandel *m.* kupčija s surovim

Buttermilch *f.* zmetki *pl.*, pinjeno mleko, pinjenče.

buttern *mesti* (metem, auch medem), umétati; umesti.

Butternapf *m.* maslovuják.

Butterrührkübel *m.* pinja.

Butterteig *m.* masleno testo.

butternweich mehék kakor maslo.

Büttner *m.* š. Böttcher.

Buß *m.* (in d. Augen) krmeželj; (Kerngehäute) peškišče, pečkišće.

C.

Cabale *f.* kovarstvo, zvijača, spletká.

Cabalist *m.* (Cabalenschacher *m.*) kovarnik, zvijačnik.

Cabinet *n.* čumnata, sobica, izbica; *fig.* vlada, kabinet; žoolog. — zbirka živalij.

Cabinettsordre *f.* (Cabinettschreiben *n.*) kabinetno pismo, vladno povelje, cesarski list.

Cabotage *f.* obrežna plavba, — vožnja, — brodarjenje.

Cabotagelicen; *f.* dovoljenje obrežne plavbe.

cabotieren ob bregu brodariti.

Cabriolet *f.* poskok, vetroskok.

Cabriolet *n.* dvokolesnica, dvokolesni vozič.

Cadaver *m.* mrlič, mrtvéc; (Aaš) mrha, mrhovina, mrlina.

Caden; *f.* glasopad, kadenca.

Cadet *m.* kadet.

Cadettkorps *n.* kadetski oddelek.

Cadettenschule *f.* kadetska šola.

Café *n.* kavarna.

Cafetier *m.* kavarnar.

Calamität *f.* beda, nesreča, nezdoga, ujuna.

Calcul *m.* račun, proračun.

calculieren računati, proračunati.

Caliber *m.* u. n. promer cevi (pri puškah in topih; (b. Künzen) kov; (b. Waren) vrednost, baža.

Calirtiner *m.* kališnik, kalikstinč.

Calomel *m.* prečiščeno živo srebro.

Calviner *m.* kalvinč.

calvinisch kalvinski.

Calvinismus *m.* kalvinska vera, kalvinstvo.

Camelot *m.* tkanina iz velblodje

Camelie *f.* kamelija.

Cameral- kameralni. [nija.

Cameralbehörde *f.* kameralna oblast.

Campagne *f.* polje, poljana, raván (-i); vojna, vojska, bitka, boj.

campieren taboriti, taborovati, šotoriti, v taboru —, v šotorih bivati.

Canaille *f.* sodrga, drhal (-i), glota, (žlota).

Canal *m.* prekop, vodotók, vodovód; (im Meere) preliv, morska ožina;

(Abzug-) jarek; (im Knochen) cev (-i).

canalisieren prekopati, vodotoke napraviti, *impf.* — napravljati.

Canapee *n.* blazinjak, (kanape).

Candidat *m.* ponudnik, čakalec, kandidat.

candidieren ponuditi se, službe iskati (iščem), predložiti se; *impf.* ponujati se, predlagati se.

candieren osladiti, *impf.* oslajati.

Cannibale *m.* ljudožeréc, ljudojéd, pesoglavč.

cannibalisch ljudožerski, pesoglavski.

Canon *m.* pravilo, vodilo; (kirchlich) cerkveni zakon.

Canonial *n.* korarstvo.

Canonikus *m.* korar, kanonik.

Canonisation *f.* posveta, razglasanje svetnika.

canonisch pravičen, cerkveno-praven, cerkveno-duhovski, cerkven, duhovski.

canonisieren posvetiti, proglasiti za svetnika; *impf.* posvečevati, razglasovati za svetnika.

Canonissa *f.* korarica.

Canot, Canoe *n.* čoln iz drevesne skorje.

Cantate *f.* popevka, kantata.

Cantilene *f.* pesmica.
Canton *m.* okraj, okrožje, kotár, kanton. [trgih.
cantonieren stanovati po vaséh in
Cantor *m.* cerkveni pevec.
Cap *m.* rt, nos, predgorje.
Capacität *f.* sposobnost, zmožnost; *fig.* zmožna, bistra, večša glava.
capillar lasovit, kapilarén.
Capillarität *f.* lasovitost, kapilarnost.
Capital *n.* glavnica, kapital; (Stamm-) capitala mática.
Capital *n.* zglavje stebra.
Capitalist *m.* glavničar; *fig.* bogatin.
Capitalverbrechen *n.* glavno zločinstvo.
Capitán *m.* ladijevodja, poveljnik ladije; (Hauptmann) stotnik.
Capitel *n.* poglavje; (Corporation d. Domherren) korarski zbor.
Capitular *m.* korar, kanonik.
Capitulation *f.* obrok vojaškega službovanja; (einer Festung) pogojna predaja, pogodba zastran predaje.
capitulationsmäßig po pogodbi, po dogovoru.
capitulationswidrig zoper pogodbo, zoper dogovor.
capitulieren pogoditi se, *impf.* pogajati se; podati se, predati se, udati se; *impf.* podajati se, predajati se, udajati se.
Capot *m.* zgornja suknja.
Caprice *f.* trma, muha.
capricieren sých trmast biti (sem) v čem, v glavo si kaj vbiti.
capriciös trmast, muhast, trmoglav, svojeglavén, čuden (von čud (-i) Laune).
Capriciösität *f.* trmoglavost, svojeglavnost.
Carabiner *m.* kratka puška.
Caraffe, Caraffine *f.* sklenica (za jesih in olje).
Carcer *m.* zapor, ječa.
Cardinal *m.* kardinal.
Cardinaltugend *f.* glavna čednost, po-
 glavitna krepost.
Cardinalzahl *f.* glavni števnik.
Caren *f.* stradež, post, odbitek, ut-
 řek, nedostatek.
Caricatur *f.* spaka, pokveka, nagrda.
carisieren spačiti, pokvečiti, nagrđiti.
Carmeister *m.* karmelit, karmelitan.

Carmin *m.* rudeča barva, karmin.
Carneval *m.* pust, mesopust.
Carosse *f.* krasén voz, gospodski voz, kočija.
Carotte *f.* korenje, mrkév.
Carrière *f.* dir, dirka; (im Leben) življenje, tek življenja; (im Dienste) službovanje, napredék, napredovanje v službi.
Carroussel *n.* viteska igra, ježa.
Carton *m.* lepenka; načrt slike.
Cascade *f.* vodopad, slap, sopot.
Casematte *f.* podzemski svod (pod nasipom trdnjave). [nica.
Casino *n.* zbornica, bralnica, čital-
Cassa, Casse *f.* denarnica, blagajnica, peneznica; **Cassa-** denarnični, bla-
 gajnični. [nica.
Cassanweisung *f.* denarnična nakaz-
Cassabeamte *m.* blagajnični uradnik.
Cassabuch *n.* blagajnična knjiga.
Cassagebarung *f.* upravljanje z bla-
 gajnico.
Cassajournal *n.* blagajnični dnevnik.
Cassaliquidation *f.* ugotovitév bla-
 gajnice. [nice.
Cassacontrierung *f.* pregled blagaj-
Cassawesen *n.* blagajništvo.
Cassation *f.* ovržba, uničba.
Cassationsgericht *n.* ovržna sodnija.
Casserolle *f.* ponév, kotlič.
Cassier *m.* blagajnik, denarničar.
cassieren ovreči (-vržem), uničiti; *impf.* uničevati; (einen Beamten) od-
 staviti, ob službo dejati (denem); *impf.*
 odstavljati, ob službo devati.
Cassierung *f.* ovržba, uničba; odstava.
Castagnette *f.* kreguljéc, skrgetéc.
Castel *n.* ostrog, trdnjavica; grad,
 gradišće.
Castellan *m.* gradnik, kastelan.
Castor *m.* beber, breber, bobér, dabér.
Castorin *n.* bobrovina, dabrovina.
casual slučajén, naključén.
Casualität *f.* slučajnost, naključnost.
Casusistik *f.* slučajeslovje, nauk o po-
 sameznih slučajih navzkrižnih dolž-
 nostij.
Casula *f.* mašni plašč.
Casus *m.* slučaj, dogodek, prigodek,
 naključék, naključba; (*gram.*) sklon,
 padež.

Kataster *n. m.* zemljišna knjiga, kataster; (Steuerbuch) davčna knjiga.
Katastral- katastralni.
katastrieren v zemljišno knjigo vpisati (-pišem), *impf.* — vpisovati.
kausal vzročen.
Causalgericht *n.* predmetna sodnija.
Causalität *f.* vzročnost.
Causalsatz *m.* vzročni stavek.
Cautel *f.* oprezilo, zavarovalni pristavek.
Caution *f.* jamčevina, zavarščina, denarna zastava, položnina.
Cautionsverlag *m.* polog jamčevine.
Cautionsverfall *m.* propad jamčevine.
Cavalier *m.* plemič, plemenitnik, plemenitaš, vitez, zlahtnik.
cavaliermäßig viteški, plemeniški.
Cavalierparole *f.* viteška beseda.
Cavallerie *f.* konjstvo, konjica, konjiki *pl.*; Cavallerie- konjiški.
Cavallerist *m.* konjik, jezdec.
Cavatine *f.* popevka.
Caviar *m.* slana ikra, kavijar.
Cedent *m.* odstopnik, ustopnik, prepustnik.
Ceder *f.* cedra; Ceder- cedrov.
Cederholz *n.* cedrovina.
cedieren odstopiti, ustopiti, prepustiti; *impf.* odstopati, ustopati, pripuščati.
celebrieren slaviti, dičiti; (Nesse) maševati, mašo služiti; (Fest) obhajati, praznovati.
Celebrität *f.* svečanost, slavnost, slovesnost; vzornik, sloveča oseba.
Cement *n., m.* cement.
Cementwasser *n.* bakrenica.
cenšieren presoditi, oceniti; *impf.* presojsati, presojevati, ocenjevati.
Censur *m.* presojevalec.
Censur *f.* presoja, ocena.
Census *m.* cenilo. [perka.
Centifolie *f.* vrtnica, stolistnica, sto-
Centner *m.* stot, cent.
centnerweise *adv.* na stote, na cente.
central osrednji, središnji.
Centralbewegung *f.* osrednje gibanje.
Centralisation *f.* sredinjanje.
centralisieren sredinjati; *fig.* pod jeden klobuk spraviti, *impf.* — spravljati.
Centralleitung *f.* osrednja vlada.
Centrallinie *f.* središnica.

Centralpunkt *m.* središče.
Centralverwaltung *f.* osrednja uprava.
centrifugal odsrednji, sredobežen.
Centrifugalkraft *f.* odsrednost.
centripetal sredotežen.
Centripetalkraft *f.* sredotežnost.
Centrum *n.* sredina, središče.
Cerealien *pl.* žita *pl.*, žitne rastline.
Ceremonie *f.* obred; (Feier) slovesnost, svečanost; ohne — brez okolščin, naravnost.
Ceremoniell *n.* obredje.
Ceremonienmeister *m.* obrednik.
ceremoniös obreden; slovesen, svečan.
cernieren zajeti (-jamem), obdati, obkoliti, obsesti (-sedem); *impf.* obdajati, obsedati.
Certificat *n.* potrdilo, poverilnica.
Certification *f.* potrdba, zagotovilo.
Cession *f.* odstop; (Schein) odstopni list, odstopnica.
Cessionär *m.* odstopnik.
Chaise *f.* vozič, lahki voz.
Chaloupe *f.* f. Schaluppe.
Chalupe *f.* beznica.
Chamäleon *m.* kameleon, dvočlčnjak.
Champagner (Wein) *m.* šampanjec, šampanjsko vino.
Champignon *m.* šampinján, kukmak.
Chance *f.* naključba, prilika, nada, kob (-i); die — n find ihm gut stvari dobro kažejo, kob mu je ugodna.
changieren meniti, premeniti, spremeniti; *impf.* preminjati, spreminjati; premeniti se.
Chaos *n.* zmes (-i), zmesanina; *fig.* zmešnjava, zmeda, metež.
Charade *f.* zastavica, zagonetka po zlogih.
Charakter *m.* znak; (Buchst.) pisme (-na), črka; (sittl. —) značaj; (Gemüthsart) čud (-i), urav (-i); (Beschaffenheit) svojstvo, kakovost, lastnost; (Würde) dostojanstvo; (Titel) naslov.
charakterfest značajen, stanovitnega značaja.
charakterisieren označiti, opisati; *impf.* označevati, opisovati. [nostij.
Charakteristik *f.* označenje, opis last-
charakteristisch značilen, značajen.
charakterlos brezznačajen, nestanovitén.

Chardonnerstag *m.* veliki četrték.
Charfreitag *m.* veliki peték. *časna*
Charge *f.* dostojanstvo, čast (-i); vo-
 jaška stopnja; die —n častniki.
Charivari *n.* mačkoviča, mačja godba.
Charlatan *m.* slepár, hlastác, bahác,
 vekač; (Curpfueher) mazác.
Charlatanerie *f.* sleparstvo, mazaštvo.
charmant *l.* ljubezniv, pristróen, mil, zál.
Charpie *f.* pukanica, šarpija.
Charfamtstag *m.* velika sobota.
Charrybdis *f.* požiralnik, karibda.
Chasseur *m.* streléc, lovéc.
Chatouille *f.* skrinjica, púsica.
Chauffee *f.* cesta, velika cesta. [var.
Chef *m.* načelnik, predstojnik, pogla-
Chemie *f.* kemija, ločba.
Chemikalien *pl.* kemične tvarine *pl.*,
 ločbenine *pl.*
Chemiker *m.* kemik, ločbar.
chemisch kemičen; —es Laboratorium
 ločbenica.
Chemisette *f.* predsrajník.
Chenille *f.* svilnata vrstica.
Cherub *m.* kerub, kerubim.
chevaleresk viteški.
Chevalier *m.* vitez.
Chicane *f.* spletká, zvijača, zabava,
 dražba.
Chicaneur *m.* zvijačnik, spletkar, ko-
 varnik, nagajivéc.
chicanieren zvijače plesti (pletém),
 premeteno zbadati, nagajati komu,
 objedati koga. [pis.
Chiffre *f.* črka, tajna znamka, tajno-
Chimäre *f.* domišljija, izmišljótina,
 tlapnja.
Chiragra *f.* protin v roki.
Chirurg *m.* rokovedež, vedeževaléc.
Chirurg *m.* ranocelnik, kirurg.
Chirurgie *f.* ranocelníštvo, kirurgija.
chirurgisch ranocelški, ranocelniški,
 kirurgičen.
Chlor *n.* klor, zelenéc, solik.
Chlormasserstoff *m.* klorovodik.
Cholera *f.* kolera.
Choleriker *m.* vročekrvnik.
cholrisch vročekrvén, nagle jeze,
 naglosrdén.
Cholsäure *f.* žoléná kislina.
Chor *m.* zbor, kor; (ein Theil der
 Kirche) *n.* kor, pevališče.

Choral *m.* cerkvena pesém (-i), koral.
Choralgefäng *m.* skupno cerkveno
 petje.
Choralist *m.* cerkven pevec.
Choramt *n.* peta maša.
Choreus *m.* korej.
Chorhend *n.* koretelj.
Chorherr *m.* korar, kanonik.
Choriambus *m.* korijamb.
Chorist *m.* zborni pevec, korist.
Chorographie *f.* krajepisje. [rilo.
Chresomathie *f.* cvetnik, izbornó be-
Chrisma (Chrijam) *n.* sveto olje,
 krizma.
Christ *m.* kristijan, krščenik; (Chri-
 stus) Krist, Kristus.
Christabend *m.* sveti večer, božični
 večer, badnjek. [nica.
Christbaum *m.* božje drevesce, božič-
Christbescherung *f.* božično darilo.
Christen- kristijanski, krščanski.
Christenheit *f.* krščanstvo, krščanski
 svet, kristijanstvo, kristijanje.
Christenverfolger *m.* preganjaléc kri-
 stijanov. [verén.
christenläubig krščanske vere, pravo-
christianisieren kristijaniti, pokristi-
 janiti; krstiti, kršćevati.
Christin *f.* kristijana, kristijanka, kr-
 ščenica.
Christkindlein *n.* Jezusček, Ježček.
christlich kristijanski, krščanski.
Christmesse *f.* polnočnica.
Christmonat *m.* grudén, december.
Christnacht *f.* sveta noč (-i). [dné).
Christtag *m.* božič, sveti dan (dneva,
Christus *m.* Kristus, Krist; Christus-
 Kristusov, Krščev.
Christwoche *f.* božični tedén.
Chrom *n.* krom, barvik. [vrstén.
chromatisch barvan; (*music.*) polno-
Chromgelb *n.* kromovo rumenilo.
Chronik *f.* letopis, kronika.
chronisch počasén, dolgotrajén.
Chronist *m.* letopiséc.
Chronogramm *n.* kronogram, vrstica,
 v kateri posebno določene črke letnico
 kažejo.
Chronographie *f.* letopisje, časopisje.
chronographisch letopisen, časopisen.
Chronolog *m.* časoslovéc.
Chronologie *f.* časoslovje, kronologija.

chronologički časosloven, kronologičen, površten, (po času) razvršćen, urejen.

Chronometer *m. n.* časomér.

Chrysolit *m.* krisolit, zlatocvet.

Cibebe *f.* cveba, grozdinka.

Ciborium *n.* ciborij.

Cicade *f.* skržat, skržatica, čriček, črček.

Cichorie *f.* potrošnik, cikorija.

Cider *m.* jabelčnik, jabelkovec.

Cigarre *f.* smodka.

circa *adv.* okoli, po priliki.

Circular- okrožni.

Circulare *n.* okrožnica; Circularver-ordnung *f.* okrožni ukaz.

Circulation *f.* obtók, kroženje.

circulieren króžiti, teći (tečem).

Circus *m.* krog, okrénica; (Steiter-circus) jahališće.

Cistercienser *m.* cistercijánec, cisterciján; — *in f.* cistercijánka.

Cisterne *f.* kapnica, rupa, lokva.

Citadelle *f.* trdnjava, ostrog.

Citat *n.* navédék, omenék, citat.

Citation *f.* poziv, doziv, dozivnica.

citieren pozvati (-zovem), *impf.* pozivati; (ein Geſetz) navesti (-vedem), omeniti; *impf.* navajati, omenjati.

Citronen *f.* citróna; Citronen- citrónov, citronenförmig citronast.

Citronenwasser *n.* citrónovec.

civil državljanski, posvetén, civilén.

Civilisation *f.* omika, izobraženje, oika, prosveta.

civilisieren omikati, izobraziti, *impf.* izobraževati.

Civilliste *f.* dvorovina.

Civilrecht *n.* državljansko pravo.

Clarinetten *f.* klarinét.

Classe *f.* razred, vrsta, red; (Geschlecht) razpol, razrod, rod; Classen- razredni.

Classenlehrer *m.* razrednik.

classenmäßig razredén, porazredén.

Classenleiter *f.* razredovina.

Classifikation *f.* razvrstitév, razredba; Classifications- razvrstni, razredbni.

Classifikationsliste *f.* razvrstnica, razrednica.

classificieren vrstiti, razvrstiti; *impf.* razvršćati.

Classiker *m.* izborni pisatelj, zgledni ob. vzorni pisatelj, klasik.

classisch izbornén, vzoren, klasičen.

Clause *f.* (Schleuse b. d. Röhre) zatvórnica, zapornica; (Engpaß) sotéska, klanec; (Zelle) celika, meniška izbica.

Clauſel *f.* pristavek, pogojek, pridržék, klavzula.

Clausner *m.* samotaréc, pušćavnik. clausulieren izgovoriti si, pridržati si; *impf.* pridrževati si.

Clausur *f.* zapor, zatvór. *imperf.*

Claves *pl.* tipke *pl.* (pri glasoviru).

Claviatur *f.* tipalo, klaviatura.

Clavier *n.* glasovir, klavir.

Clavierstück *n.* skladba za glasovir. clerical duhovski, duhovniški, svećeniški.

Clericat *n.* duhovstvo, duhovništvo, duhovščina. [rik.]

Cleriker *m.* duhovén, duhovnik, kle-

Clerikeri *f.*, Clerus *m.* duhovstvo, duhovništvo, duhovščina.

Client *m.* branjenik, štítjenik.

Cloake *f.* smradotók, rov.

Club *m.* shod, shodišće, sestanek.

Coadjutor *m.* pomoćnik.

Coaks *pl.* koks, koaks, oglina.

Coalition *f.* zveza, združba.

Coarde *f.* kokarda, znakovica.

Cocoon *m.* zapredek, predivka, mešičék.

Cocosbaum *m.* kókosnik.

Cocosnuss *f.* kokosov oreh.

Codex *m.* star rokopis; (Gesetzbuch) zakonik.

Codicill *n.* oporočni pristavek.

Coefficient *m.* koeficijent, množivéc.

coessentiell sobitén, jednobistven.

Coerſten; *f.* sobitnost, sobitje.

coexistieren z drugim vred biti (sem).

Cognac *m.* konjak.

Cognat *m.* sorodnik.

Cohäsion *f.* zveznost.

Cohäsionskraft *f.* zvezna moć.

Cohorte *f.* četa, oddelek.

Coiffure *f.* kinó v laséh, nakit glave.

Collatur *f.* i. Vergleichung.

Collation *f.* i. Verleihung.

collationieren primeriti, priravnati, prispodobiti; *impf.* primerjati, priravnati, prispodobljati.

Collationierung *f.* primerjava, primerjatév, priravnava. [na.]

Collationierungsgebür *f.* primerjalšćí-

collaudieren pohvaliti, potrditi, odobriti; *impf.* potrjevati, odobravati.

Collecte *f.* bira (milošćine); (firchl.) molitv.

collectiv skupen, združen, zboren.

Collectur *f.* bira.

Collectaneen *pl.* zbornik.

College *m.* sodrug, tovariš.

Collegial- zborni. [sodružen.

collegialisch zboren; (amtsbrüderlich)

Collegiengeld *n.* učnina, solnina.

Collegium *n.* zbor; (Vorlesung) predavanje.

collidieren nasprotovati si, navzkriž —, nasproti biti (sem), ne ujemati se.

Collision *f.* spor, navzkrižje, nasprotje; in — gerathen spreti se s kom. [kos.

Collo *n.* tovorek, nakladek, nakladni

Colloquium *n.* izpitni razgovor.

Colonial- prekmorski, kolonijalni.

Colonie *f.* naselbina, selišče.

Coloniist *m.* naselnik, naseljenec, seljak.

Colonnade *f.* slopovje, stebrovje.

Colonne *f.* slop, steb, stolpec; (d. Sacer) razpredelak.

Colophonium *n.* kolofonij, pegla.

Coloratur *f.* koloratura; (*music.*) umetno kinčanje petja.

colorieren barvati, bojariti, pobarvati, opisati (-pišem); *fig.* ozaljšati, olepsati, okrasiti.

Colorit *n.* barva, kras, šarovitost.

Colonne *f.* slop; predelak (na strani), stranica, plat (-i).

Combination *f.* sestava, združek; *prima*; (Vermuthung) dozdéva, slutnja.

combinieren sestaviti, združiti; *impf.* sestavljati, združevati; primerjati, soditi, sklepati.

combinirt sestavljen, združen.

Comitat *n.* županija; Comitats- županijski.

Comite *n.* odbor. [nik.

Commandant *m.* poveljnik, zapoved-

Commandeur *m.* komandér, zapovednik.

Commandeurkreuz *n.* komanderski križ, zapovedniški križ.

commandieren veleti, zapovedati (-povém), ukazati (-kažem); *impf.* vele-

vati, zapovedovati, ukazovati; (einen weihen —) odrediti, poslati koga kam.

commandiert odrejen, poslan.

Commande *n.* poveljništvo, vodstvo.

Commandomori *n.* poveljek.

Commassation *f.* okrožitv, zložba (posestva). [zlagati.

commassieren okroziti, zložiti; *impf.*

Commende *f.* komenda.

Commentar *m.* razlaga, pojasnilo, tolmačenje.

Commentator *m.* razlagalec, pojasnjevalac, tolmač.

commentieren razložiti, pojasniti, tolmačiti; *impf.* razlagati, razkladati, pojasnjevati.

Commers *m.* pitje, popivanje, pivska družba.

Commerz *n.* kupčija, trštvo, trgovina, promet; Commerzial- kupčijski, trgovski, tržni. [valec.

Commerzienrath *m.* kupčijski sveto-

Commis *m.* trgovski pomočnik.

Commiss- vojaški.

Commissär *m.* komisár, poverjenik.

Commissariat *n.* komisarstvo, poverjeništv.

Commission *f.* komisija, navod, poverjenstvo; (Auftrag) naročilo; eine — anjuchen navod vzdigniti.

commissionell, commissionalliter erheben ovedeti z navodom.

Commissiönär *m.* opravnik.

Commissionsgebür *f.* opravnina.

Commissionsglied *n.* ud komisije, član poverjenstva. [ski.

Commissionskosten *pl.* komisijski stro-

Committent *m.* naročitelj, naročevalac, poveritelj.

committieren naročiti, poveriti, pooblastiti; *impf.* naročati, poverjevati, pooblaševati.

commode ugoden, priležen, prikladen, lagoden; (gemächlich) zložen.

Commodität *f.* ugodnost, prikladnost, zložnost.

Commotion *f.* Bewegung; — machen sprehoditi se, *impf.* sprehajati se.

Communal- občinski, srenjski.

Communalwesen *n.* srenjske, od. občinski zadeve.

Commune *f.* občina, soseska, srenja.

Communicant *m.* obhajanec; — in *f.* obhajanka.

Communication *f.* občeje, zveza; (Witttheit.) naznanilo, vročilo, priobčevanje; (Wittel) občilo, vozilo.

communicieren *tr.* priobčiti, javiti; (firchf.) obhajati, sv. rešnje telo deliti, pričestiti; *intr.* (Theilnehmer sein) deležnik biti (sem), v zvezi biti; (firchf.) pričestiti se; sv. obhajilo prejeti (prejem); *impf.* obhajati se, sv. obhajilo prejemati, pričesčivati se.

Communio *f.* delništvo, spolovina; (hl. Abendmahl) sv. obhajilo, pričest (-i); (der Heiligen) občestvo, občina.

Communismus *m.* zadrugarstvo.

Communist *m.* zadrugar.

Communität *f.* občina, družba.

compact stisnèn, jedernat, jezgrovit; — e Schrift mastne —, debele črke.

Compagnie *f.* društvo, družba; (zwischen zwei Personen) spolovina; (milit.) stotnija, satnija.

Compagnon *m.* drug, družnik, tovariš.

Comparison *f.* primerjatév, stopnjevanje, stopnjava. [način.]

Comparationsmethode *f.* primerjalni

Comparatio *m.* primerjalna —, sodnja stopnja, primerjalnik. [jati.]

comparieren primeriti, *impf.* primer-

Compass *m.* sévernica, kompas.

Compassnadel *f.* igla sévernica.

compendiös skračen, okrajšan, posnet, jezgrovit.

Compendium *n.* posnetek, okrajšek, jezgra, izvod.

Compensation *f.* pobota, pobotek, pobotanje. [vati.]

compensieren pobotati, *impf.* poboto-

competent pristojen, oblasten, dotičen.

Competent *m.* posilèc.

Competen; *f.* oblast, pristojnost.

Competenzgesuch *n.* prošnja za službo.

Competenzstreit *m.* razpor zaradi pristojnosti.

competieren prositi ob. poganjati se za kako službo.

Compiler *m.* nabiralèc, skupljevalèc.

Compilation *f.* skupljevanje, zbirka, zbirka.

Complement *n.* dopolnilo, dovršek.

complet popoln, dovršen, zvršen, cel.

completieren dopolniti, dovršiti; *impf.* dopolnovati, dovrševati.

Complex *m.* obseg, obsežek; (Grundcomplex) zemljišče.

Complexion *f.* telesna narav (-i).

compliciert zapleten, zahomotan.

Compliment *n.* poklon, priklon; ein — machen prikloniti se, pokloniti se; *impf.* priklanjati se.

Complimentenmacher *m.* klanjalèc, priklanjalèc.

Complot *n.* zarota, zarotba, kovarstvo. **complotieren** zaroto delati, — plesti (pletem), — kovati, zarotovati se.

Complotfister *m.* zarotnik.

Componente *f.* sila sestavljaja.

componieren zložiti, sestaviti; *impf.* zlagati, sestavljati; (*music.*) uglasbiti, skladati; (šriftf.) spisati (-pišem), *impf.* spisovati. [skladatelj.]

Componist, **Compositur** *m.* skladalèc,

Composition *f.* sestava; (*mus.*) uglasba, skladba; (Metall) zmes (-i).

Compositionslehre *f.* nauk o skladbi, skladdboslovje.

Compost *m.* mešanica, zmesni gnoj.

Compot *n.* kompot, zavarek (sadja).

compress stisnèn, tesèn.

compressibel stisljiv, zgostljiv.

Compression *f.* stisek; zgostitev.

Compromiss *n.* pogodba (na razsodnika).

compromittieren privoliti, da se izbere razsodnik; sich — zaplesti (-plettem) se.

compliant gotov, v gotovih denarjih.

Comptoir *n.* pisarna, pisarnica.

Comtesse *f.* grofica.

Comthur *m.* komtur, povelitelj.

concau jamasto izbočen, vdrt, vleknen.

concentrieren združiti, zbrati (zberem), skupiti; *impf.* združevati, zbirati; sich — zbrati se, skupiti se; *impf.* zbirati se.

Concentrierungspunkt *m.* središče.

concentrisch istosredèn, koncentričen.

Concept *n.* spisèk, prvopis, osnutèk, načrt.

Conceptsbeamte *m.* konceptni ob. prevodni uradnik.

Conceptsfaß *n.* konceptna stroka, prevodstvo.

Concert *n.* soglasba; godbena veselica, glasbena zabava, beseda, koncert.

Concertgeber *m.* prireditelj godbene veselice, koncertovalšč.

Concession *f.* dovolitv, dovoljenje, privoljenje, pripust.

concessionieren dovoliti, privoliti, pripustiti; *impf.* dovoljevati, pripuščati.

Concilium *n.* cerkveni zbor.

concipieren sestaviti, zložiti, spisati; *impf.* sestavljati, zlagati, spisovati.

Concipient, **Concipist** *m.* koncipist, koncipijent, perovodja.

Conclave *n.* zbornica za izvolitv novega papeža.

Conclusum *n.* sklep. [papežem.

Concordat *n.* konkordat, pogodba s **concret** konkreten, stvaren.

Concubinat *n.* priležništvo, hotništvo.

Concubine *f.* priležnica, pohotnica.

Concurrent *f.* (Zusammentreffen) snidek, sklad, zbira; (aus Landesmitteln) pomoč (-i); (Bewerbung) poganjanje, natečaj. — *zfl.* [nesek.

Concurrentbeitrag *m.* donesek, **concurrerieren** (zusammentreffen) sniti (suidem) se, strniti se; *impf.* strinjati se; (bewerben sich) gnati (ženem) od. poganjati se za kaj.

Concurs *m.* natečaj, razpis (službe); (Gläubiger) stečaj, konkurs; — eröffnen objaviti stečaj, na kant od. na boben priti (pridem); **Concurs** konkursni, natečajni, stečajni.

Concursauschreibung *f.* razpis natečaja, razpis službe.

Concursgläubiger *m.* konkursni upnik, stečajni upnik.

Concursmasse *f.* konkursna od. stečajna imovina.

Concursprocess *m.* konkursna od. stečajna pravda.

Concursverhandlung *f.* konkursna od. stečajna obravna.

Condensation *f.* zgostitv, zgoščenje.

Condensator *m.* gostilec, gostič.

condensierbar zgostljiv.

condensieren zgostiti, *impf.* zgoščevati.

Condition *f.* pogoj, uvet; (Dienst) služba.

conditional pogojnik, pogojni oder uvetni naklon. ((sem).

conditionieren služiti, v službi biti

Conditor *m.* slaščičar.

Conditorei *f.* slaščičarnica.

Condolen *f.* sožalje, sočutje.

Condolensscheiden *n.* sožalnica, milovalni list.

Condor *m.* kondor.

Conduct *m.* pogreb, pogrebni sprevod; **Conduct** pogrebni. [duktér.

Conducteur *m.* poštni sprevodnik, **Conducthosen** *pl.* pogrebni stroški *pl.*

Conductor *m.* vodilo; (elekt.) bliskovod.

Conduite *f.* vedenje, obnašanje.

Conduittiste *f.* spričalo o vedenji.

Confect *n.* slaščica, zasladék.

Conferen; *f.* zborovanje, posvét, posvetovanje.

conferieren, **Conferenz halten** zborovati, posvetovati se.

Confession *f.* spoznanje, izpoved (-i), vera, veroizpoved (-i) *Confessionen*

Confirmand *m.* birmanec *jeporai*

Confirmation *f.* potrdba, potrditv; (Birmung) birma.

Confiscation *f.* odvzetje, zaplenjenje, zagloba.

confiscieren odvzeti, zapleniti, zaglobiti, zarubiti; *impf.* odzemat, zaplenjevati, rubiti; (Briefe) ustaviti, pridržati (-držim); *impf.* ustavljati, pridrževati.

Conflict *m.* spor, razpor; in — gerathen spreti se.

Conföderation *f.* zveza, zaveza.

conform sličén, podobén, jednak, soglasén.

Conformität *f.* sličnost, podobnost, enakost, soglasnost.

Confrontation *f.* navzočitv, navzočba.

confrontieren navzočiti, drugega drugemu pred oči postaviti; *impf.* navzočevati, pred oči postavljati.

confundieren zmešati, zmesi (zmetem), zmotiti, zbegati.

confus zmešan, zmeten, zmočen, zbegan.

Confusion *f.* zmeda, zmešnjava, zmotnjava, homatija, kolobocija.

Confection *f.* naval (krvi), pritisék.

Conglomerat *n.* lábora, sprimék.

Congregation *f.* skupščina, bratovščina.

Congress *m.* zbor, shod, sestanék, kongres.

Congrua *f.* pristojna stanovska plača, pristojna duhovska plača.
congruent skladěn.
Congruen; *f.* skladnost.
congruieren skladati se, ujemati se.
Conjectur *f.* ugibanje, domnevanje, dozdeva, dozdevék. [gibanje].
Conjugation *f.* sprega, spregatév, pre-conjugieren spregati, pregibati.
Conjunction *f.* zveza; (sprachl.) veznik.
Conjunctiv *m.* vezni naklon, vezalnik.
Conjunctur *f.* okoliščina, odnošaji.
conscribieren popisati; *impf.* popisovati.
Conscription *f.* popis, popisovanje;
Conscriptions- popisni.
Conscriptionsbureau *n.* popisovalnica.
Conscriptionsflüchtling *m.* ubežnik, uhajalec.
Conscriptionliste *f.* popisni imenik, popisnik. [vanje].
Consecration *f.* posvečenje, posvečē-consecrieren posvetiti, *impf.* posvečevati. [sledičēn].
consecutiv nasledēn, posledēn, po-
Consens *m.* privolitév, privoljenje, dovoljenje.
consentieren privoliti, dovoliti.
consequent dosledēn. [posledica].
Consequen; *f.* doslednost; posledék,
conservativ obdržljív, ohranjevalēn, konservativēn. [vator].
Conservator *m.* ohranjevalec, konser-
Conservatorium *n.* konservatorij, glasbeno veliko učilišče.
conservieren ohraniti, obvariti; *impf.* ohranjevati, obvarovati. [čēn].
considerabel znatēn, znamenit, odli-
Consideration *f.* premisljevanje, promatranje; priznanje, čislanje. *popisnica*
Consignation *f.* zaznamek, imenopis.
consignieren zaznamovati, naznačiti; zapečatiti; die Truppen — vojake odločiti, zbrati; consiquiert sein pripravljen od. odločen biti.
Consilium *n.* posvēt, posvetovanje, svetovalni zbor.
consistent čvrst, jak, trpēžēn, gost.
Consisten; *f.* čvrstoba, jakost, trpēžnost, gostost.
Consistorial- konzistorijalni, duhovnega stola.

Consistorialrath *m.* konzistorijalni svetovalec, svetovalec duhovnega stola.
Consistorium *n.* konzistorij, duhovni stol.
consolidieren utrditi, uēvrstiti, ukoreniti; *impf.* utrjati, utrjevati.
Consonant *m.* soglasnik.
Consonan; *f.* soglasje.
Consorten *pl.* družniki, tovariši, pajdaši, pristaši.
Constabler *m.* puškar; (in England) policijski služabnik, redar.
constant stanovitēn, vedēn.
constatieren potrditi, dokazati (-kazem), spričati; *impf.* dokazovati, spričevati, potrjevati. *degnati*
Constellation *f.* stan zvezd, ozvezdje.
conterniert osupnen, pobit, prepaden; — werden osupniti, ostrmeti.
constituante *f.* ustavodajni zbor.
constituieren ustanoviti, sestaviti, osnovati; *impf.* ustanovljati, sestavljati.
constituierend ustavodajēn.
Constituierung *f.* ustanovitév, sestava, uredba.
Constitution *f.* ustava; (d. Verbeß) sestava, kakovost; von starker — močnega života.
konstitutionell ustavēn.
construieren ustrojiti, sestaviti, sezidati, zložiti, zgraditi; *impf.* ustrojevati, sestavljati, zlagati. [nja].
Construktion *f.* sestava, gradnja, sklad-
consubstanzial istobitēn, sobitēn.
Consul *m.* poslanēc, poročnik, konzul.
Consulat *n.* poslanstvo, konzulstvo.
Consulent *m.* svētNIK, posvetovalec.
consultieren za svēt poprašati; *impf.* posvetovati se s kom.
consumieren použiti (-žijem); potrošiti; *impf.* použivati, trošiti.
Consumation *f.* použitje, potrošēk.
Contact *m.* dotika, dotikljaj.
contagiös nalezljív, kužēn, okužljív.
Contagium *n.* nalezilo, okužilo, kužnina.
contemplativ razmišljav, premisljevalēn, zamišljen.
content zadovoljēn.
Conterfei *n.* podoba, slika, posnetek.
conterfeien slikati, obraziti; naslikati, posneti (-snamem), upodobiti.

Contert *m.* zveza besed, zveza mislij v spisu.

Continent *m.* celina, suha zemlja.
continental celinski, kontinentalen.
Continentalssperre *f.* celinsko zaprtje.
Contingent *n.* prispevek, dotični del, število (vojakov).

continuerlich neprenehljiv, nepretrgan, neprestan; *adv.* neprenehoma, neprestano, jednomerno.

Continuität *f.* neprenehljivost, neprestanost.

Conto *n. (m.)* račun, izpisek; *ä* — na obračun; — *corrente* tekoči račun.

Contour *m.* obris, načrt, očrt.

Contract *m.* pogodba.

Contrahent *m.* pogodnik.

contrahieren pogoditi se, dogovoriti se; *impf.* pogajati se, dogovarjati se.
contramandieren preklicati (-klicem), oporeči (-rečem); *impf.* preklicevati, oporekati.

Contraordre *f.* oporeka, preklie.

conträr nasproten; *adv.* nasproti.

contrafirmieren s kom vred podpisati, svoj podpis dodati, — pristaviti.

Contrafirmatur *f.* nasprotni podpis.

Contrast *m.* nasprotje, nasproték, različe; odpor.

contrastieren nasprotovati, razlikovati se, ločiti se.

Contreadmiral *m.* pomorski podvojvoda, podadmiral.

Contrebande *f.* tihotapska roba, zabranjeno blago, zabranjevina; (*Schleichhandel*) tihotapstvo.

Contremine *f.* nasprotni podkop.

Contribuent *m.* davkoplačevaléc, obdačenec.

contribuieren prispeti (-spejem); davke plačevati.

Contribution *f.* prispevek, davék, dača.

Controle *f.* prigled, nadzorstvo.

Controlsversammlung *f.* prigledni shod.

controllieren prigledovati, nadzirati.

Controlor *m.* priglednik.

Controverse *f.* razpor, prepir.

Contumacia *f.* upornost; (zdravstvena) zaprtja; (im Prozesse) neprihod, neposluh.

Contumazianstalt *f.* lazaret, kontumacija.

contumazieren zaočno obsoditi, zavoljo neprihoda obsoditi, *impf.* obsojati.

Contumazurtheil *n.* zaočna razsodba, sodba zavoljo neprihoda.

Contusion *f.* otiska.

Convalescent *m.* okrevaléc, prebolevaléc.

Convalescen; *f.* okrevanje, prebolenje, ozdravenje.

Convention; *f.* pristojnost, spodobnost; (*Übereinkunft*) dogovor; (*Anstand*) uljudnost.

convenieren spodobiti se; prijati, ugajati; zložiti se, pogoditi se; *impf.* zlagati se.

Convent *m.* shod, zbirališče; samostan.

Conventikel *m.* skrivni shod.

Convention *f.* pogodba, dogovor.

conventional (—*ell*) dogovorén, konvencijski.

Conventionsgeld *n.* dogovorni —, konvencijski denar.

convergent stičen.

Convergen; *f.* stik.

convergieren stikati se, primikati se;

convergierend primičen.

Conversation *f.* razgovor, marénj, kremelj; občenje.

Conversationslexicon *n.* vseučni slovar.

conversieren razgovarjati se, pogovarjati se, meniti se, pomenkovati se, marnjati, kramljati.

conver izbočen, izboknen, izbokel.

Convict *m. n.* odgojišče; hranilišče.

Convictist *m.* gojenec, rejenec.

Convocation *f.* sklic, poklic, poziv.

Convulsion *f.* trganje, zvijavica, krč.

convulsivisch krčevit.

Cooperator *m.* pomočnik; (*theol.*) duhovni pomočnik.

Coordinate *f.* soredna črta, sorednica.

koordinieren sporéditi, prirediti; *coordiniert* priredén, sporedén.

Copie *f.* posneték, posnemék, snemék; (*Abchrift*) prepis, kopija.

copieren posneti (-snamem), *impf.* posnemati; (*abchreiben*) prepisati (-pisišem), *impf.* prepisovati; (*b. Malern*) preslikati.

Copist *m.* prepisovaléc.

Copula *f.* vez (-i), vezilo, spojilo.

copulativ vezalën, vezilën.
 Copulation *f.* poroka, venčanje.
 Copulator *m.* poročevalëc.
 copulieren poročiti; *impf.* poročati, venčati.
 cordial srčën, prisrčën, iskren.
 Cordon *m.* mejna straža, kordon.
 Corduan *m.* kordovan.
 Corporal *m.* desetnik, korporal.
 Corporation *f.* skupščina, zadruga.
 Corps *n.* četa, krdelo, oddelek vojakov.
 corpulent životën, debel, zastavën, tršat.
 Corpulent *f.* debelost, zastavnost, životnost.
 Corpus (*m.*) *n.* telo (telesa), truplo, život; — *delicti* reč, ki se tiče zločinstva.
 correct pravičën, prav.
 Correctheit *f.* pravilnost, čistost.
 Correction *f.* poprava, poboljšanje.
 correctionell, correctiv poboljševalën; pokorilën, strahovalën.
 Correctionsanstalt *f.* pokorilnica, kaznilnica.
 Corrector *m.* popravljalëc, popravljač.
 Correctur *f.* poprava, popravek.
 Correcturbogen *m.* popravna pola.
 Correspondent *m.* dopisnik, dopisovalëc.
 Correspondenz *f.* dopisovanje.
 Correspondenzkarte *f.* dopisnica.
 Correspondenznachricht *f.* novica, glas po pismih.
 correspondieren dopisovati; (entsprechën) skladati se, strinjati se, ujemati se.
 Corridor *m.* hodnik, mostovž. [ljati.
 corrigieren popraviti, *impf.* popravo-corrumpieren pokaziti, spriditi, pohabiti, popačiti, pokvariti; *impf.* pohabljati, popačevati, pokvarjati.
 Corruption *f.* izkaženost, popačenost; (Beftechlichkeit) podkupnost. [par.
 Corsar *m.* korzar, gusar, morski ro-
 Corset *n.* jopica.
 Corvette *f.* korveta.
 Costium *n.* obleka, oprava, noša.
 Contangente *f.* sotičnica.
 Coteletti *n.* Cotelette *f.* reberce.
 Coterie *f.* š. Sippjschaft.
 Cotillon *m.* kotiljon.

Coulisse *f.* stranska stena, kulisa.
 Coup *m.* udár, udarec, mah, mahljej.
 Coupé *n.* predelek na železniskem vozu.
 Coupon *m.* kupón, odrezek.
 Cour *f.* mačen dvoriti, militi se, sladkati se, laskati, dobrikati se.
 Courage *f.* srčënost, hrabrost.
 courant tekoč, gredoč.
 Courier *m.* jadernik, teklič, brzoték, hitri sël, kurir.
 Cours *m.* cena, tečaj, kurs; Cours-kursni.
 courfieren iti (idem, grem), teči (tečëm), v obteku biti (sem).
 Courtine *f.* zastor, pregrinjalo, pre-stiralo.
 Cousin *m.* bratranëc, bratič; sestranëc; — *e f.* bratranka, sestrična.
 Couvert *n.* zavitek; (Gedeck) pogrinjek k jedi.
 crass *f.* dič, grob; crasse Unwissenheit grozna nevednost.
 Cravatte *f.* zavratnik, zavratnica.
 Creatur *f.* stvar; (berächtf.) pokveka; die ganze — vse stvari.
 credenzen pokusiti in podati; *impf.* pokušati in podajati; z vinom streči, postreči, podvoriti; napiti (-pijem); *impf.* napivati.
 Creditstisch *m.* postrežna miza, napojna miza.
 Credit *m.* vera, up, upanje; zaup, kredit; auf — na up, na upanje, na vero; viel auf — geben veliko zaupati; keinen — haben ne iméti (imám) vere; Credits- upni, kreditni.
 Creditanstalt *f.* Creditbank *f.* upodajalnica, kreditna banka.
 creditieren na up od. na vero dati, zaupati; *impf.* na up dajati, zaupovati.
 Creditiv *n.* poverno, poveralno pismo.
 Creditor *m.* upnik. [nica.
 Creditscasse *f.* upna, kreditna denar-
 Creditsoperation *f.* upno od. kreditno podjetje.
 Credo *n.* vera.
 creieren ustvariti; narediti; ustanoviti, izvoliti; *impf.* ustvarjati; naredjati; ustanavljati, imenovati.
 crepieten erkniti, stegniti se, poginiti, gagniti; *impf.* erkati, poginjati.

Cote, opisana a mere.

Telegrafischer und jorinisch Klemencii.

Erida *f.* propadek, kant; in — gerathen na kant od. na boben priti (pridem).

Eridator *m.* propadnik.

Erimen *n.* hudodelstvo, zločin, zločinstvo.

criminal kazenski, hudodelski, zločinstven, kriminalen.

Criminalgericht *n.* kazenska sodnija, krvava sodnija.

Criminalhaus *n.* kaznilnica.

Criminalist *m.* znaléc —, poznavaléc —, veščak kazenskega prava; (Berbrecher) hudodeléc, hudodelnik, zločinec.

Criminalrecht *n.* kazensko pravo.

Criminalrichter *m.* kazenski —, kriminalni sodnik.

Eroquis *m.* *n.* načrt, osnuték.

Crucifixe *n.* razpelo, križec, bridka —, božja martra.

Cubik kubičen, kockov.

Cubikmaß *n.* kubična —, kockasta mera.

Cubikwurzel *f.* kubični —, kockovi koren.

Cubikzahl *f.* kubično število.

rubieren kubirati.

rubisch kubičen.

Cubus *m.* kub, kocka.

Culmination *f.* vrh; vrhovanje, najvišja stopnja.

Culminationspunkt *m.* vršnik, višek.

culminieren vrhovati.

cultivieren obdelovati; gojiti; (bilben) likati, mikati, obraziti; omikati, olikati, izobraziti; *impf.* izobrazevati.

cultiviert izobrazen, olikan, omikan; (v. Boden) obdelan.

Cultur *f.* izobraževanje; omika, olika, izobrazenost; prosveta; (Anbau) obdelovanje.

Culturaufwand *m.* stroški za obdelovanje.

culturfähig izobrazen, sposoben izobraženja.

Culturgegeschichte *f.* zgodovina omike, povestnica izobraženja.

Culturträger *m.* izobraževatelj, omikonoséc.

Cultus *m.* bogočastje, bogoslužje, božja služba; Cultus- bogočastni, bogoslužni.

Cultusminister *m.* minister za bogočastje.

Cultusgegenstand *m.* bogoslužna reč. *cumulativ* skupen, nakopičen. *cumulieren* nakopičiti; združevati.

Cur *f.* zdravitev, zdravljenje, vračitev, vračba, lečenje.

curabel ozdravljiv, izlečljiv.

Curand *m.* oskrbovanéc.

Curanstalt *f.* zdravlilnica.

Curatel *f.* varstvo, skrbstvo; Curatels- varstven, skrbstven.

Curatelsverhängung *f.* stavljenje pod skrbnika.

Curator *m.* skrbnik, kurator.

Curatorspflicht *f.* skrbnikova dolžnost.

Curgeld *n.* Curkosten *pl.* zdravilski stroški.

Curialstil *m.* uradni jezik, službena pisava.

curieren zdraviti, lečiti, celiti, vračiti; ozdraviti, izlečiti; *impf.* ozdravljati.

curios čuden, čudežen, diven, poseben; radoveden, izvedljiv.

Curiosität *f.* redka stvar, čudna reč, posebnost.

Curmethode *f.* način zdravljenja

Curort *m.* zdravilišče, toplice *pl.*

Curpsuscher *m.* mazáč, ozdravljuh.

Currende *f.* okrožnica, okrožni list.

current tekoč, gredoč, vsakdanji.

Cur *m.* tečaj, cena vrednostnih papirjev, vrednost menic; (Umlauf) Curfuß *m.* tek, obték.

Curstmed *m.* konjski zdravnik.

curstv ležec, nagnen.

Curstschrist *f.* ležeči pis; ležeče érke, nagnene pismenke.

Custos *m.* varuh, čuvaj, stražnik.

Cyklop *m.* kiklop, ciklop, jednoók; gorostas.

Cyclus *m.* kolo, krog, kolobar; vrsta.

Cylinder *m.* valj, valjar, cilinder.

Cymbel *f.* zvonček, kreguljček, cimballi *pl.* [sov.]

Cypresse *f.* cipresa; Cypressen- cipre-

Cypressenholz *n.* cipresovina, cipresov les.

Čako *m.* čaka, čako, pokrivalo pešcev pri vojakah.

Čar *m.* car.

D.

Da adv. (hier) tu, tukaj, tu-le, le-tu; (dort) tam, tamkaj, tamkaje, tam-le; (— vorüber) tod, le-tod.

da coni. (weil, nachdem) ker, ki; (obgleich, indem, anstatt) ko, kjer; (— doch) čeravno, akoravno.

dabei adv. zraven, poleg, vpriču.

da capo adv. od kraja, še jedenkrat.

Dach n. streha, krov; *dem.* strešica, strehica; *coll.* ostresje; cinem — und Dach geben pod streho vzeti (vzamem), sprejeti koga, preskrbeti koga; **Dach**-strešni.

Dachbalken m. j. Querbalken.

Dachboden m. podstrešje, nahišje; (im Hinterh.) zátreb.

Dachdecker m. krovč, strehar. [vanje.

Dachdeckung f. (Dachdecken n.) pokri-

Dachfenster n. lina.

Dachstuhl m. sleme (-na).

dachförmig strehast.

Dachfront f. čelo, pročelje.

Dachgasse n. svista *pl.*, svisel (-i).

Dachgasse n. stresje, voz (-i).

Dachkammer f. zgornjica, podstrésnica, izba.

Dachnagel m. strešnik.

Dachrinne f. žleb, žlot.

Dachs m. jazbec; *dem.* jazbeček;

Dachs- jazbečev, jazbečji.

Dachsbaun m. jazbina.

Dachschauke f. škopa.

Dachschiefer m. škrl (-i). [kálauica.

Dachschindel m. škodlja, strésnica,

Dachsfalle f. past (-i) za jazbece.

Dachfell n. jazbečevina. [meso.

Dachfleisch n. jazbečevo (jazbečje)

Dachsgrau jazbečast.

Dachshund m. jazbečar; —hündin *f.* jazbečvka.

Dachslach n. jazbina. [skarnik.

Dachsparren m. špérovč, skarnica,

Dachstroh n. škopa, strésnica, króvnica.

Dachstuhl m. strésina, stropilo.

Dachtraufe f. kap, okáp.

Dachung f. stresje, ostresje, krov.

Dachvorsprung m. podstrešek, ostrešek, napušč.

Dachwasser n. kápnica.

Dachziegel m. strešnik; (Hohlziegel) korč, žlebnik.

dadurch adv. tu, tod, le-tód, tu skoz, tu skozi; (Mittel) s tem, po tem.

dafern coni. ako, če.

dafür adv. za to; — hasten porok biti (sem) za kaj.

dafürhalten iméti (imám) koga za kaj, meniti; (ich halte dafür) po moji misli je.

dagegen adv. nasproti, proti, zoper. **dagegen coni.** ali, pa, nasproti pak, temveč.

dagegen sein upreti se, *impf.* upirati se, protiviti se čemu.

Daguerreotypie f. svetlotisk.

dahem adv. doma.

daher adv. od tod, od todi, od tukaj, od tam, od tamkaj, od tamtod, od onod.

daher coni. zato, zatorej, torej.

daherbrausen privršeti.

daherfahren pripeljati (-peljem) se.

daherkommen priti (pridem), *impf.*

prihajati; (fliegend) prileteti; (lanfend)

priteči (-tečem); (pfeifend) priživgati;

(singend) pripeti (-pojem); (zitternd)

pritresti se u. s. v.

dahier adv. tu, tukaj, tu-le, le-tu.

dahin adv. tje, tja, tamtje.

dahinaus adv. tod, tam tod, onod.

dahinblühen veniti, giniti, ocvetati.

dahinbrausen odšumeti.

dahinbringen prinesti (-nesem), *impf.*

prinašati; cinen — pripraviti koga,

da bi . . .

dahineilen potékati, hiteti.

dahinfahren oditi (-idem), *impf.* od-

hajati; *fig.* zginiti, umreti.

dahingeben podati, podariti, darovati.

dahingegen adv. ali, nasproti pa, pak,

pa, proti temu.

dahingehen oditi (-idem), tje iti

(grem); *fig.* umreti, preminiti.

dahinliegen ždéli, pojemati.

dahinschlafen zaspati (-spim), skleniti.

dahinschnachten medleti, giniti, mreti.

dahinsein proč biti (sem), po čem biti, komu odklenkati, propasti (-padem).
dahinstehen j. **dahinsterben**.
dahinstellen tje postaviti, *impf.* postavljati, tje deti (denem); (etwas dahin gestellt sein lassen) nedoločeno pustiti.
dahinsterben umreti, preminiti; *impf.* umirati, pojemati.
dahinstürzen telebniti, telébiti, bútití, zvrniti se, zvaliti se.
dahintun *adv.* zadej, od zadej.
dahinter *adv.* za tem, zadej, za čim; — kommen spaziti.
dahinwelken zveniti, *impf.* veniti.
dahinziehen odriniti, odpraviti se, oditi (-idem), *impf.* odpravljati se, odhajati.
daktylisch daktilski, daktiličen.
Daktylus *m.* daktil.
damalig tedánji, tedašnji, ondašnji, takratén.
damals *adv.* tedaj, onđaj, takrat.
Damasceenerklänge *f.* damaščanka.
Damasceenerstahl *m.* damaščansko jeklo.
damaścieren podamaščiti, damaškovati, kaliti.
Damast *m.* damast, damašek.
damastartig damaskast.
damasten damastén, damaškov.
Dame *f.* dama, gospa; (i. Kartenspiele) kraljica; (im Damenpiele) dama; Damen- gospejski, gospojinski.
Damenbrett *n.* damnica, dama; (Dame spielen) damati, damo vleči.
Damhirsch *m.* damjek, lanjec.
damit *adv.* s tem; nur heraus — le vun, kar imaš; le đaj; le reci.
damit *coni.* da, da bi.
Damm *m.* jez, nasip, zagraja.
Dammbruch *m.* predór nasipa.
dämmen zaježiti, zagradiiti; *impf.* jeziti, graditi, zagrajati.
Dämmerde *f.* črnica, črna prst (-i).
dämmerig mračen, somračén, temóten, mežav.
Dämmerlicht *n.* pómrak, svit, zor.
dämmern mračiti se, temniti se; (es dümmert) mrak se dela; (tagen) svitati, prizárjati, razsvetljevati se, svitati se; (es dümmert) dani se.
Dämmerung *f.* mrak, pómrak, sómrak; (Morgen—) zor, svit, svitanje.

Dämmerungsbogen *m.* somračni lok.
Dämmerungskreis *m.* somračni krog.
Dämon *m.* hudoba, zli duh, bes, dajmon.
dämonisch besén, dajmonski.
Dampf *m.* par, sópar, sopára, hlap; **Dampf-** parni, soparni.
Dampfbad *n.* parna kópel (-i), ruska kópel.
Dampfbot *n.* j. **Dampfer**.
Dampfcanal *m.* parovod.
dampfen páriti se, sopariti se, hlapéti, kaditi se; (Das Pfeifchen) pášiti.
dämpfen zadušiti, udušiti, ugasiti, pogasiti; *impf.* dušiti, gasiti, zaduševati, pogaševati; (den Zorn) utolažiti, *impf.* tolažiti; (gedämpfte Stimme) zamólkél glas.
Dampfer *m.* parnik, parnica, parobrod.
Dämpfer *m.* gasilo, tolažilo.
Dampffahrt *f.* paroplovstvo, parobrodstvo.
Dampfkessel *m.* parni kotél, hlapnik.
Dampfkraft *f.* parna moč, parna sila.
Dampfloch *n.* dušnik, hlapnica.
Dampfmaschine *f.* parni stroj.
Dampfmesser *m.* parómér.
Dampfnudel *m.* oparjenék; oparjeni rezanci *pl.*
Dampfschiff *n.* j. **Dampfer**.
Dampfwagen *m.* parni voz, parovoz.
danach *adv.* j. **darnach**.
daneben *adv.* zraven, poleg; gleich — tik; (überdies, zugleich) vrh tega, zraven tega, razun (razven) tega, mimo tega, pri tem, tudi.
danieden *adv.* tu doli, tam doli.
danieder *adv.* doli; (zu Boden) na tla; na tleh.
daniederkommen j. **niederkommen**.
daniederliegen boleovati, bolovati (bolujem), bolán ležáti (ležim); (vom Handel) zastajati.
Dank *m.* hvála, zahvala; — sagen zahváliti, zahvaliti se; *impf.* zahvaljevati se; — wissen hvaležen biti (sem); Gott sei — hvála Bogu, bodi ga Bog zahvaljen; Dank- zahvalni, hvalni.
Dankadresse *f.* zahvalno pismo, zahvalnica.
Dankaltar *m.* zahvalni oltár, zahvalni žrtvenik.

Dankamt *n.* zahvalna maša.
dankbar hvaležen, zahvalen.
Dankbarkeit *f.* hvaležnost, zahvalnost.
danke zahvaliti se, *impf.* zahvaljevati se; auf einen Gruß — odzdraviti.
Dankgebet *n.* zahvalna molitev.
Dankgefühl *n.* čut hvaležnosti.
Danklied *n.* zahvalna pesem (-i), hvalnica.
Dankopfer *n.* zahvalna daritev, zahvalna žrtev.
Dankfagung *f.* zahvala.
Dankschreiben *n.* zahvalno pismo, hvalnica.
dann *adv.* potem, za tem, na to, potlej; (Zeit) tedaj, tačas, ondaj; — und wann véasi, véasih, časih.
dannen *adv.* von — odtód, od onod, od tam tod, od tistod.
daran *adv.* na tem, pri tem, v tem, na to.
daransehlen manjkati, pomanjkovati.
Darangabe *f.* nadavek, ara.
darangehen lotiti se česa, podstópiti se, poprijeti (-primem) se; *impf.* lotévati se, poprijemati se.
darankehren sítj zmeniti se za kaj, meniti se, marati, mar biti (sem) komu česa.
darankommen na vrsto priti (pridem), *impf.* na vrsto prihajati.
daranliegen komu do česa biti (sem), za kaj biti.
daranmachen sítj s. darangehen.
daransein pri čem, na čem biti (sem), pri volji biti, namenjen biti; volja me je; gut — komu dobro kaže, sreča dobro streže; sácht — na izgubi biti; er ist nahe daran zu ... malo da ne ...; wenn ich recht daran bin ée se ne motim.
darauf *adv.* na to, na tem; (hernach) na to, potem, potlej; — ausgehen naklépati, namérjati.
Daraufgabe *f.* nadavek, nadév, nameček.
daraufgehen poiti (-idem), poteči; *fig.* umreti, pomreti; (benóthiget werden) treba je, potrebovati se.
Daraufgeld *n.* nadavek, nadév.
daraufkommen stakniti, zaslediti, zvedeti (zvem) kaj, naleteti na kaj.

daraufwenden obrniti, *impf.* obračati na kaj.
daraus *adv.* iz tega, iz teh rečíj.
darben stradati, pomanjkanje trpeti, v revščini živeti.
darbieten ponuditi, podeliti, podati; *impf.* nuditi, ponujati, podeljevati.
Darbieten *n.* ponudba.
darbringen donesti (-nesem), prinesiti, pokloniti; *impf.* donašati, prinašati, poklanjati.
Darbringer *m.* poklonitelj.
Darbringung *f.* donós, poklonitev.
darein *adv.* v to, v tega, vanj, vanjo, vmes.
dareinsinden sítj uvesčiti se, privaditi se česa, izuriti se v čem.
dareinlegen sítj vtakniti se, *impf.* vtikati se, mešati se v kaj.
dareinreden vmes govoriti, v besedo segati, prigovarjati, ugovarjati.
dareinschieben sítj s. dareinsinden sítj.
dargeben podeliti, podariti, pokloniti, *impf.* podeljevati, poklanjati.
darin *adv.* v tem, v tej rečí, v tej zadevi; (innerhalb) notri.
darlegen predložiti, razložiti; *impf.* predlágati, razlágati; (beweisen) dokazati (-kažem), izpričati; *impf.* dokazovati, izpričevati, izpričávati; (erklären) razložiti, pojasniti; *impf.* razlágati, pojasnjevati.
Darlegung *f.* predložba, predložitev; dokaz, izpričanje; razlága, pojasnilo.
Darlehen *n.* zájem, posojilo.
Darleihe *f.* = Darlehen *n.* s. Darlehen.
darleihen na up dati, v zájem dati, posoditi; *impf.* na up dajati, upati, v zájem dajati, posójati.
Darlehens- zájemni, posojilni.
Darleiher *m.* zajemnik, posojiléc, posojitelj.
Darm *m.* črevo (-esa); *dem.* črévica;
Darm- črevni, črevesni.
Darmbein *n.* črevnica, bedrenica.
Darmbruch *m.* kila.
Darmentzündung *f.* črevna vnetica.
Darmsfell *n.* črevna mreža.
Darmsgicht *f.* črevoból (-i).
Darmgrinnen *n.* s. Kolik.
Darmsaft *m.* črevesni sok. [črev.
Darmsaite *f.* črevna struna; struna iz

Darmschleim m. črevna žleza.
Darmsystem n. črevje.
darnach adv. po tem, po tej; potlej, potem.
Darnachachtung f. ravnanje po čem; da se ravna po čem.
darnieder adv. f. danieder.
darob adv. f. darüber.
darre f. sušilo; (Ofen) sušilnica.
darreichen podeliti, podati; *impf.* podeljevati, podajati.
darren posušiti, *impf.* sušiti.
Darrhaus n. sušilnica.
Darrosen m. pečnica, peč za sušilo.
Darrsucht f. sušica, suhotica.
darrsüchtig sušičen.
darstellbar predstavěn.
darstellen predstaviti, pred oči postaviti, staviti, razkazati (-kažem); *impf.* predstavljati, razkazovati; (bibl.) narčati, naslikati, upodobiti; *impf.* črtati, slikati, upodabljati; (erklären) razložiti, *impf.* razlagati; (schriftl.) napisati (-pisem), opisati; sich — skazati (-kažem) se, predstaviti se; *impf.* skazovati se, predstavljati se.
darstellend-e Geometrie opisno merstvo; — e Künste prikazujoče umetnosti.
Darsteller m. predstavljalec, razlagalec; igrallec.
Darstellung f. predstava, opis, razlaga, razložba. *opisovanje*
Darstellungsart f. predstavljava, način predstavljanja. — *varovanje!*
Darstellungsgabe f. predstavljivost.
darthun izkazati (-kažem), dokazati, izpričati; *impf.* iz-, dokazovati, izpričevati.
darüber adv. nad tem, nad to, črez to; (beihalb) zato, zatorej, zaradi tega; darunter und — vse vprek, vse križem.
darum adv. zato, zavoljo tega, zategadelj, zaradi tega; (um daß) po to.
darum *coni.* zato, zatorej.
darunter adv. pod tem, pod to; med tem; pri tem, v tem.
das f. der.
dasein biti (sem), tú biti, pričujoč biti.
Dasein n. bitje, bistvo, bitnost, bitvanje; Kampf ums — boj za obstanek.

dasselbst adv. tu, tukaj, le-tukaj; (dort) tam, tamkaj.
dasmal adv. takrat, to pot, sedaj.
dass *coni.* da, da bi; — nicht da ne, da ne bi, da bi ne; ohne — ne da bi; im Falle — ako bi; biß — dokler ne.
Dasselsiege f. goveji zolj.
Daten *pl.* podatki *pl.*, data.
datieren dan in leto pripisati (-pisem), datirati.
Datierung f. pisanje leta in dne.
Dativ m. dajalnik, dativ.
Datowechsel m. oddnevna menica.
Dattel f. datel.
Dattelbaum m. dátlovo drevo (-esa).
Dattelöl n. dátlovo olje, datlovéc.
Datum n. dan in leto, datum; biß dato do sedaj, do današnjega dne.
Daube f. dóga; *dem.* dožica.
Daubenhobel m. strug, strugalnik.
däuchten f. dänken.
Dauer f. trpež, obstanék, trajanje.
dauerhaft trpežen, trdén, trajén.
Dauerhaftigkeit f. trpežnost, trajnost.
dauerlos netrpežen, brez trpéza.
dauern trpeti, trajati; eß dauert mich žal mi je; er dauert mich smili se mi.
dauernd f. dauerhaft. *daljnava*
Däumchen n. paléek. *trajni dopustnik*
Daumen m. paléc; (an einer Welle) motoróga; (an der Stampfe) ročica, paléc, palénik.
daumenbreit paléc širok.
Daumenstoch m. palénica, lisice *pl.*
Däumling m. palénik; (Wenisch) paléek.
davon adv. od tega, od te; iz tega, od te reči; weit — daleč proč.
davonbleiben izostati (-stanem), *impf.* izostajati. [jo, odnesti jo.
davonreien uteči (-tečem), potegniti
davonstiegen odleteti, odfrčati (-čim).
davonstiehen pobegniti, odbežati (-bežim), prhniti; *impf.* prhati.
davongehen oditi (-idem), uiti, ubežati (-bežim), unesti jo, upihniti jo, pobrati (-berem) se; *impf.* odhajati, uhajati.
davonjagen spoditi, odgnati (-ženem), odtirati; *impf.* odgánjati, odtirávati.
davonkommen oditi (-idem), odnesti jo, rešiti se, oteti (otmem) se; er wird nicht — ne ozdravi več, ne preboli.

davonlaufen prhniti, uprhnuti, uteći, odbežati, upihnuti jo, pobrisati jo, pcediti jo, uliti jo, pobrati (-berem) se.

davonmachen sich f. davongehen.

davontrennen oddirjati, zbežati (-im).

davonschleichen zmazniti se, ukrasti (-kradem) se, kopita odnesti (-nesem).

davontragen odnesti, unesti; *impf.* odnašati, unašati; *fig.* doseći (-sežem), *impf.* dosegati; (Krankheit) nalezti; d. Sieg — premagati, zmagati koga.

davor *adv.* pred tem, pred to, pred to rečjo; da sei Gott — Bog varuj; — erjchreden ustrasiti se česa.

dawider *adv.* proti temu, zoper to, zoper to reč; (entgegen) nasproti; — sein protiviti se, ustavljati se.

dazu *adv.* k temu, k tej reči; (beihalb) zato; — soll es nicht kommen do tega naj ne pride.

dazuhelfen pripomoči (-morem).

dazulegen, dazuthun priložiti, pridejati (-denem); *impf.* prilagati, pridavati.

dazumal f. damals.

dazuthun podvizati se, prizadejati (-denem) se; *impf.* prizadevati se.

dazwischen *adv.* vmes, med tem, sredi tega.

Dazwischenkunft *f.* posredovanje, pritegljeje, pripomoč (-i). [nava.

Debatte *f.* razprava, razgovor, obravdebattieren razpravljati, obravnávati, razgovárjati se, pretresati, pretresávati.

Debet *n.* dolg; er ist schuldig dolžan je.

Debit *n.* prodaja.

Debitor *m.* dolžnik.

Debut *n.* prvi nastop (igralca).

debütieren prvokrat nastopiti, prvokrat igrati.

Decan *m.* dekan. [nijski.

Decanat *n.* dekanija; Decanats-

Decem *n.* desetina.

decem deset.

December *m.* grudén, december.

Decemvir *m.* desetérnik, decemvir.

Decennium *n.* desetletje.

decent spodobén, pristojén.

Dechant *m.* dekan, nadžupnik.

Dechantei *f.* dekanija.

Dechantwürde *f.* dekanstvo.

Decharge *f.* ustrel.

Dechiffrierkunst *f.* tolmaštvo tajnopisa.

decidiert f. entščieden.

Decimal- desetinski, decimalni.

Decimalbruch *m.* desetinski ulomek,

desetinski drobč.

Decimalmaß *n.* desetinska mera.

decimieren desetiti, vsacega desetega

ustreliti.

Deckblatt *n.* krovni list.

Decke *f.* odeja, krilo, pregrinjalo; (Plafond) strop, stropje; Vinjenštórija; Buch— platnica; Pferde— plahta; Trag— koritnica.

Deckel *m.* pokrov, pokrovka, rena, zaklopč; dem. pokrovčč, rénica.

decken kriti (krijem), pokriti, zavéz-niti; *impf.* pokrivati, zavezovati; ogr-niti, odeti (-denem); *impf.* ogrinjati, odevati; Auslagen — založiti, *impf.* zalágati; (den Tisch) pogrniti, *impf.* pogrinjati; (sicherstellen) zavarovati.

Deckel *m.* krovč, strehar; pogrinjalč.

Deckgebür *f.* pristojbina za spuščanje.

Deckmantel *m.* zagrinjalo, pretvéza.

Decknetz *n.* mreža zagrebáča.

Deckperiode *f.*, —zeit *f.* (f. Hengste) spuščalna doba.

Deckplatte *f.* plošča.

Deckschuppe *f.* krovna luska.

Deckung *f.* kritje, pokrivanje; (Schuß) zaslomba, bramba; (Sicherung) zavarovanje, varščina.

Deckungsurkunde *f.* zavarovalno pismo.

Declamator *m.* govornik, deklamator.

declamatorisch govorniški. [macija.

Declamation *f.* govornišтво, dekladerclamieren govoriti, deklamovati,

deklamirati, lepo besediti.

declinabel sklanjalén.

Declination *f.* odklon; (*gram.*) sklanj-
njava, sklanjatčv, sklanja, sklanjanje.

Declinationsadel *f.* odklonica, odklonjenica, odklonska igla.

declinieren sklanjati, pregibati (-gib-
ljem); odklanjati se.

Decot *n.* odvarč, prevretč.

Decorateur *m.* olepševalč, ozaljše-
valč, dekoratér.

Decoration *f.* olepšáva, okrasje, de-
koracija.

Decorationsmaler *m.* glediščni slikar,
slikar dekoracij.

decorieren olepótiti, okrasiti, olépsati, ozáljšati; *impf.* lepotiti, lépsati, zaljšati.

Decorum *n.* f. Anstand.

Decret *n.* odlók, ukrep, dekret.

decretieren odlóčiti, ukreniti, skle-niti; *impf.* odločevati, ukrepati, skle-pati. [svetilo.

Dedication *f.* posvećenje, posvéta, po-dedicieren posvetiti, *impf.* posvečevati.

deducieren izvesti (-vedem), izpeljati; *impf.* izvájati, izpeljávati. [cija.

Deductio *f.* izvod, izpeljava, deduk-tio *m.* primanjkljáj, pomanjkljáj, nedostatek.

defect pomanjkljiv, nepopoln.

Defectbogen *m.* manjkajoča pola.

defectiv nepopoln.

defendieren f. vertheidigen.

defensiv branilén, odbijalén.

Defensor *m.* f. Vertheidiger.

Deficient *m.* bolni duhovnik, deficijént.

Deficit *n.* primanjkljaj, nedostatek.

defilieren v redu mimo koga iti (idem, grem), defilirati.

definieren opredeliti, pojem določiti; *impf.* opredeljati, določevati.

Definition *f.* opredelitív, določba be-sednega pojma, definicija.

definitiv dokončen, končen, stalén, trdén.

definitiv *adv.* za trdno; —e Rechnungs-erledigung dokončno rešen račun.

Definitum *n.* dokonček.

deform nespodobén, pošastén.

Deformität *f.* nespodóba.

Degen *m.* meč; Degen- mečev.

Degenfläche *f.* plošča (mečeva).

Degengehék *n.*, —kuppel *f.* jermen za meč.

Degengriff *m.* držalo, roča.

Degenklinge *f.* plošča.

Degenknopf *m.* mečev gumb, mečeva glavica.

Degenspike *f.* ost (-i).

Degenstoß *m.* vbod z mečem.

Degradation *f.* znižanje, ponižanje.

degradieren znižati, ponižati; *impf.* zniževati, poniževati.

dehbar raztežen, raztezljiv, poteg-ljiv, vlašen. [vost.

Dehbarkeit *f.* razteznost, razteglji-

dehnen raztegniti, nategniti, poteg-niti, razprojiti; *impf.* raztegovati, na-tegovati, natézati, projiti, vleči (vle-čem); (Silbe) zategniti, *impf.* zatego-vati; sich — stegniti se, *impf.* stegati, stegávati se, vleči se; (reden) zlekniti se, *impf.* zlecati se, zlecevati se; ge-dehnte Silbe zategnen zlog.

Dehnung *f.* raztezava, raztéganje; (d. Silbe) zateza, zatezánvanje.

Dehnungszeichen *n.* zategljež, zatezaj.

Deich *m.* jez, zasip, gat (-i), graja, grad (-i); Deich- jezov.

Deichbruch *m.* predor jeza.

deichen zajeziti, zagradiati, zasipati (-sipljem), zasuti (-spem u. -sujem); *impf.* jeziti, graditi, zajezovati, zagra-jati, zasipávati.

Deichsel *f.* oje (ojesa), voje; (hintere) svora, sora, rázvoja; (Art) teslo.

Deichselarm *m.* trabje.

Deichselgabel *f.* ojnice *pl.*, oglobli *pl.*, skarje *pl.*, skárnice *pl.*

Deichselnagel *m.* igla.

dein tvoj; (du —) svoj.

deinethalben, deinetwegen zavoljo tebe, zaradi tebe.

deinig *f.* dein.

Deismus *m.* deizém.

Deist *m.* deist, bogoveréc.

deistisch deističen.

Delegat *m.* f. Abgeordnete.

Delegation *f.* preróčilo, odreditév; od-poslanstvo, delegacija.

delegieren f. abordnen.

delegiert poslan.

delicat slastén, izbrán; (gart) mil, nežén; (háfelig) kočljiv.

Delicateffe *f.* slaščica, sladčica; než-nost, razkošje.

Delict *n.* zločin, hudodelstvo.

Deliquent *m.* zločinéc, hudodeléc, hu-dodelnik; obsójenéc; —in *f.* hudodél-nica; obsójenka.

delirieren blázniti, blesti (bledem), v sanjah govoriti.

Delirium *n.* f. Wahnsinn. [fin.

Delphin *m.* pliskavica, pliskavka, del-ta *n.* delta; —mündung *f.* del-tast izliv.

Demagog *m.* demagog.

demagogisch demagógičen.

Deluzion, ij glavnost dejati
Luz

Demant *m.* f. Diamant.
Demarkation *f.* razmejitev.
demarkieren razmejiti.
demaskieren razsémiti, krinko (šemo) z lica potegniti, lice odkriti (-krijem), lice razkriti.
Dementi *n.* preklie.
dementieren preklicati (-kličem), za laž razglasiti; *impf.* preklicevati.
Diminutivum *n.* pomanjševalna beseda, manjšalka
Dimission *f.* odpust, ostavka. [ljati.
dimissionieren ostaviti, *impf.* ostavdemnach *adv.* po tem, po tem takem, torej, zatorej.
demnächst *adv.* kmalu, koj, v kratkem, kar najprej.
demohngeachtet *adv.* vendar pa.
Demoiselle *f.* gospodičina, gospica.
Demokrat *m.* ljudoljub, demokrat.
demokratisch ljudoljuben, demokratičen, demokratski, ljudovladén.
Demokratie *f.* ljudoljubje, demokracija, ljudovlada.
demolieren podreti (-derem), razdejati (-denem), razrušiti, razsuti (-sujem u. -spem), razsipati (-sipjem); *impf.* podirati, razdévati, razsipávati.
Demolierung *f.* podretje, razdejanje, razsutje, razdor.
demonstrativ kazalén, skazovalén.
Demonstration *f.* dokaz, dokazovanje; *fig.* demonstracija, očitovanje, žuganje; javno skazovanje ali kazanje.
demonstrieren dokázati (-žem), skazati; *impf.* dokazovati; *fig.* očitovati, žugati.
demontieren poškodovati, onémiti, zrušiti; *impf.* poškodávati, zruševati.
demoralisieren popáciti, pokvariti, spriditi; *impf.* páčiti, kvariti, priditi.
Demuth *f.* ponižnost, pohlevnost.
demüthig ponižen, pohlevén.
demüthigen ponižati, ponižnega storiti, osramotiti; *impf.* poniževati, ponižnega delati, pokoriti, sramotiti.
Demüthigung *f.* ponižanje, poniževanje, osramočenje, osramotitev.
demuthswoll f. demüthig.
Dendrit *m.* drevnik, dendrit.
Dendrometer *n.* deblomer, drevomer.
Dengelhammer *m.* klepéc, klepácé, klepálnik.

dengeln klepati; sklepati (sklepljem), poklepati.
Dengelstock *m.* bábica.
Dengelkuhl *m.* kobilica.
Dengelzug *n.* klepi *pl. f.*, klepálo.
Dengler *m.* klepácé, klepaléc.
Denkart *f.* mišljenje, mišljava, način mišljenja.
denkbar kar se more (dá) misliti.
Denkbuch *n.* spomenik, spominska knjiga.
denken pomisliti, preudáríti; *impf.* pomisljevati, premisljevati, preudárjati; hin und her — preudárjati, premisljevati, uganjevati, ugibati (-gibljem); ich dächte zdi se mi, dozdeva se mi, jaz bi dejal; der Mensch denkt, Gott lenkt élovek obrača, Bog obrne; (sich erinnern) spomniti se, domisliti se; *impf.* pámetiti, pómnniti, misliti na kaj; spominjati se, domisljevati se; (gesonnen sein) naklépati, v mislih iméti (imám), kániti, namérjati; (hoffen) úpati, nadejati se; (meinen) méniti, soditi, zdeti se komu; sich — misliti si, predstavljati si.
denkend mislec, misljiv, premisljiv, preudárén.
Denker *m.* mislitelj, mislec, premisljevaléc.
denkfähig misljiv, zmožen misliti.
Denkform *f.* f. Denkart.
Denkfreiheit *f.* svobodno mišljenje, svobodna misel (-i), svoboda mišljenja.
Denkgesch *n.* zakon mišljenju.
Denkkraft *f.* umnost, razumnost, preudarnost, miselnost.
Denklehre *f.* f. Logik.
Denkmal *n.* spominék, spomenik, pómnik; (Grabes—) nadgrobec, nadgrobnik; alte Denkmäler starovine, starodavni spominki. [denar.
Denkmünze *f.* spominsčica, spominski
Denkschrift *f.* (hist.) spoménica.
Denkspruch *m.* modér izrek, rek, pri-slóvica.
Denkübung *f.* vaja v mišljenji.
Denkungsart, —weise *f.* f. Denkart.
denkwürdig znamenit, znamenitén, velikovázén, spomina vredén.
Denkwürdigkeit *f.* znamenitost, iménitnost.

Denkzettel *m.* spominski listek.

denk *coni.* zakáj, kajti; (weil) ker, ki; waſ iſt — i kaj, kaj pa je; wer iſt eſ — kdo je mar; (aiſ) ko; (alſo) tedaj.

dennoch *coni.* vendar (vender), pri vsem tem, vendar le, saj.

Dental *m.* zobnik, dental.

Denunciant *m.* ovadnik, ovaduh.

Denunciation *f.* ovada, ovadba.

denunciieren ovaditi, *impf.* ovajati.

Departement *n.* oddelok; okraj, okrožje, departement.

dependant zaviſen, odviſen.

Dependant *f.* odviſnost.

Depêche *f.* sporočilo, brzobjavka.

dephlegmieren vlogo odločiti, *impf.* vlogo odločevati; *f.* entwäſſern.

Deponent *m.* položnik, izporočnik; priča, svedok.

deponieren položiti, izporočiti, hraniti, v ſhrambo dati; *impf.* polágati, izporočati, v ſhrambo dajati; (auſſagen) pričati, pričevati, svedočiti.

deportieren prognati (-ženem), pregnati, v tujo deželo odpeljati (-peljem); *impf.* pro-, preganjati, v tujo deželo odpeljávati.

Deportation *f.* prognanſtvo.

Depoſiten hranilni, depozitni.

Depoſitenamt *n.* hranilni —, depozitni urad.

Depoſitencaſſe *f.* hranilna —, depozitna denarnica ali blagajnica.

Depoſitengebür *f.* hranilščina, položnina.

Depoſitengelder *pl.* hranilni —, depozitni denarji.

Depoſitenvermögen *n.* hranilo, hranilno —, depozitno premoženje.

Depoſitenverwaltung *f.* oskrbovanje hranil, uprava hranilnih denarjev.

Depoſition *f.* izpričevanje, svedočba.

Depoſitor *m.* hranilec, depozitor.

Depoſitorium *n.* hranilnica, skladišnica.

Depoſitum *n.* hranilo, pologa, polog.

Depot *n.* skladišče, založišče, hranišče; (milit.) dopolnilna vojska, vojaško skladišče.

deprecieren prositi odpušćanja.

Deputat *n.* dodaték, pridaték, priboljšek, deputat.

Deputation *f.* poslanſtvo, poslanci *pl.*, deputacija.

Deputierte *m.* poslanec; *f.* poslanka.

der bleibt alſ Artikel unüberſetzt; *pron.* (dieſer, dieſe, dieſeſ) ta, ta, to od. ti, ta, to; (jener) oni, -a, -o; uni, -a, -o; (welcher) kteri, -a, -o, ki.

derb robát, surov; jedernat, krepék; évrst, ſilén, močén; (bei d. Mineralien) grúčav, jeklén.

Derber; *n.* grúčava ruda.

Derbheit *f.* robatost, surovost; jedernatost, jedrina, krepkost, évrstost.

dereinſt *adv.* kdaj, jedenkrat, jednoč.

derenthalben *adv.* zato, zaradi tega, zategadelj, zaſtran tega.

dergeſtalt *adv.* tako, na tak naćin, po takem, po tem takem.

dergleichen tak, takov, takoſén.

derivat izpelján.

Derivation *f.* izvod. [izvajati.

derivieren izvesti (-vedem), *impf.*

derjenige (diejenige, daſjenige) tisti, tista, tisto; ta isti, ta ista, to isto.

dermalen *adv.* sedaj, zdaj.

dermalig sedánji.

dermaſten *adv.* tako, tako zeló, toliko, tako močno.

Derø Vaſ; Njihov.

derohalben *adv.* zatorej, zavoljo tega.

derſelbe (die—, daſ—) ta isti, ta ista, to isto; tisti, -a, -o; eben— ravno tisti, -a, -o.

derſelbig *f.* derſelbe.

derweil *adv.* tačas, med tem.

Derwiſch *m.* derviſ.

Derzeitig tačasén, sedánji.

Deſcendenten *pl.* zarod, zarojenci *pl.*, nizhodno koleno, sorodniki nizhodne vrste.

deſcriptio opisovalén, opisén.

Deſerteur *m.* ubežnik, uhajalec, uhajác, begún, uskók.

deſertieren ubezniti, ubežati (-bežim), pobegniti, uiti (-idem), uteći, uskoćiti; *impf.* ubégati, uhájati, utékati.

Deſertion *f.* ubég, uték, uhájanje.

Deſervit *n.* zaslužék odvetnikov.

deſfalls *adv.* zaſtran tega. [tudi.

deſgleichen tako, prav tako, kakor deſhalb *adv.* zato, zavoljo tega; zbog tega, zategadelj.

designieren odločiti, odmeniti; *impf.* odločevati.

Desinfection *f.* razkužba, razkuženje.

Desinfectionsmittel *n.* razkužilo.

desinficieren razkužiti, *impf.* razkuževati.

Desorganisation *f.* razpád, razdejanje; razstrojstvo.

desorganisieren razdejati (-denem), razstrojiti; *impf.* razdévati, razstrojevati.

Desoxydation *f.* razkis, odkis.

desoxydieren razkisliti, odkisliti.

desperat obupen, brezupen.

Desperation *f.* obúp, brezupnost.

Despot *m.* samosilnik, trinog, despot.

Despotie *f.* = Despotismus *m.* samosilje, samosilstvo, trinoštvo, despotizem.

despotisch samosilén, trinoški, grozovitén, krut, despotski.

desenthalben, —wegen, —wissen *adv.* *f.* deshalb.

desseunungsachtet *adv.* pri vsem tem, vendar le.

Desert *n.* zasladek, posladek po jedi.

Desin *m.* vzorek, načrt.

Destillat *n.* prekapnina, prekapina.

Destillateur *m.* prekapljáč, prekapljevaléc. [žig.]

Destillation *f.* prekáp, prekápanje, pre-

Destillationsapparat *m.* prekapilo.

destillieren prekápiti, prekapljevati, prezigati.

Destillierhelm *m.* klobuk, kapa.

desto *adv.* tem, s tem, toliko, tolikanj; je méhr, — besser éim več, tem (toliko) boljše; nichts—weniger vendar (vendar) le, pri vsem tem.

deswegen *adv.* *f.* deshalb.

Detachment *n.* oddelék, četa.

detachieren poslati (posljam), odposlati, odpraviti; *impf.* pošiljati, odposiljati, odpravljati.

Detail *n.* nadržbnost, podrobnost; inš — na drobno, po tanko; int — verkaufen po drobnem —, na drobno prodati; *impf.* na drobno prodajati.

detailieren na drobno razložiti, na tanko razkázati, — navesti (-vedem), — naštetí (-štejem); *impf.* na drobno razlágati, na tanko razkazovati, — naštevati.

detailiert nadrobén, podrobén, natančen, obširén; *adv.* na drobno, na tanko, obširno.

Detailplan *m.* podrobni, potanki értež.

detto *adv.* prav tako, jednako.

Deut *m.* božják, néžica, repar.

deuteln modrovati.

deuten razložiti, raztolmačiti; *impf.* razlágati, tolmáčiti; (weifen) pokazati (-kažem), *impf.* kazati; (winfen) mig-niti, pomigniti; *impf.* migati, pomi-govati; (mit d. Kopfe) kimniti, poki-mati; *impf.* kimati (kimam, kimljam); (m. d. Augen) pomežkniti, *impf.* mež-kati, pomežkovati; (m. d. Hand) mah-niti, *impf.* mahati; (vorbedeuten) ká-zati (kažem), oznanjati, poménjati.

Deuter *m.* razlagovaléc, razlagaléc, tolmáéc.

deutlich razločen, razvidén, jasén; óčitén; — machen pojasniti, razjasniti, razložiti; *impf.* pojasnjevati, razlagati.

Deutlichkeit *f.* jasnost, razločnost, razvidnost, óčitnost.

deutsch nemški; —e Sprache nemški jezik, némsčina, nemška beseda; — machen nemčiti, ponemčiti.

Deutschmeister *m.* veliki nemški križevnik, glavár nemškega reda.

Deutschthum *n.* nemštvo.

Deutschthümelei *f.* nemškovanje, nemškutarija.

Deutschthümler *m.* nemškutar, nemškovaléc; —in *f.* nemškuta, nemškutarica.

Deutung *f.* razlaga, pojasnjenje, razkláda, tolmáčenje.

deutungsvoll pomenljív, znamenit, znamenitén.

Devise *f.* geslo.

Diacon *m.* dijakon.

Diaconat *n.* dijakonstvo.

Diadem *n.* zlati venéc, šapelj.

Diagnose *f.* spoznanje, poznanje bolezni; razpoznavá.

Diagnostik *f.* diagnóstika; uk o razpoznavi bolezni.

diagonal poprečen, protikotén, pre-kotén.

Diagonale *f.* popréčnica, prekótnica, diagonála.

Dialekt *m.* narečje.

Dialektik *f.* dialektika, razumoslovje.
Dialog *m.* dvogovor, razgovor, pogovor. [govorih].
dialogisch dialogičen, dialogiski, v pogovoru.
Diamant *m.* demant, oglinšč.
Diamant od **diamanten** demantën, demantov.
Diameter *m.* premér, premernik.
Diäresis *f.* razloka, razstava, diereza.
Diarrhœe *f.* drista, driska, sracka, derečina.
Diät *f.* zmernost v jedi in pijači, pičla hrana, mera in red v življenji.
Diäten *pl.* dnevščina, dnevniice *pl.*, dnina.
Diätencasse *f.* dninski —, dnevnični —, dietni razred.
Diätetik *f.* nauk o zdravji, dietëtika.
diätetisch zmerën, dietëtičen.
dich tebe, te.
dicht gost, jedernat; — an etwaš tik; — machen zgostiti, *impf.* gostiti; — werden zgostiti se, zagostiti se; *impf.* gostiti se, zgoščavati se, zgoščevati se.
dichtbelaubt košat, goščat, gostolistën.
dichtbewachsen zarasten, zarodën.
dichtbuschig košat, goščat; kocast.
Dichte *f.* gostota, gostost, goščava.
Dichterei *f.* pesnikarjenje, pesnikarstvo; izmiseljavanje.
dichten izmisljati; pesmi zlagati, skladatai, pesmariti, peti (pojem); [*ich* dich machen. [nij].
Dichten *n.* pesnikovanje, zlaganje pesni.
Dichter *m.* pesnik, pevec.
Dichterrader *f.* pevska žila.
Dichterranlage *f.* pesniški dar, pevska zmöcznost.
Dichterei *f.* [*ich* Dichterei.
Dichtergeist *m.* pevski duh.
Dichterin *f.* pesnica, pevka.
dichtersch pesniški, pevski.
Dichtering *m.* pesmarček, pevec (-ta).
Dichtersprache *f.* pesniški jezik.
Dichtervolk *n.* pevci *pl.*
Dichtigkeitsmesser *m.* gostomér.
dichtkörnig zrnät, jedernät, jedrovit.
Dichtkunst *f.* pesništvo, pevska umetnost, poezija.
dichtlaubig [*ich* dichtbelaubt.
Dichtung *f.* pesën (-i), pesëm (-i), spév, poezija; izmisljotina.

Dichtungsart *f.* vrsta pesništva.
Dichtungskraft *f.* pesniška moč (-i), obrazotvornost, domisljivost, domisljija.
dick debel; (fett) tolst, ratën; (dicht) gost; — werden debeliti se, rediti se; odebelëti, zdebelëti, obrediti se; gostiti se, zgoščavati se, zgostiti se, zagostiti se.
Dickbauch *m.* trebušnik, debelüh.
Dickbein *n.* stegno.
Dickdarm *m.* debelo črevo (-esa).
Dicke *m.* debeluh; *f.* debelina, debelost, debelota; gostota, goščoba, gošča.
dickfüßig debelonóg.
Dickhals *m.* debelovratnik.
dickhalfig debelovratën.
Dickhäuter *pl.* debelokožci.
dickhäutig debelokožën, kožnat; žuljav, skorjav.
Dickicht *n.* gošča, goščava, šuma.
dickknöchig kostnat, debelokostën.
Dickkopf *m.* debeloglavec, glavač; (verächtl.) butëc, butelj (-na).
dickköpfig glavat; butast, trdogláv.
dickleibig debel, trusnat, čokät.
Dickmilch *f.* kisló mleko; sesedeno —, zagrizlo mleko.
dicknasig nosät, debelonós.
Dickschnabel *m.* debelokljun.
Dickthuer *m.* baháč, hlastáč.
Dickwanst *m.* vampež; [*ich* Dickbauch.
Dictando *n.* narekovanje; — [*ich* schreiben pisati narekovo.
dictieren narekati, narekovati.
Diction *f.* zlog.
Didaktik *f.* didáktika, poučno pesništvo; znanost poučevanja, učba.
didaktisch poučën, didaktičen, didaktiški.
die [*ich* der.
Dieb *m.* tat, kradljivëc, zmikalëc.
Dieberei *f.* tatinstvo, kraja.
Diebes- tatinski, tatovski.
Diebin *f.* tatica, kradljivka.
diebisch tatinski, kradljiv, zmikalën.
Diebsbande *f.*, — **gefindel** *n.* tatinska druhal (-i).
Diebshandwerk *n.* tatinstvo.
Diebsshelfer *m.* tatinski pomočnik.
Diebslaterne *f.* slepica.
Diebschlüssel *m.* vetrih, odpiráč.
Diebstahl *m.* tatvina, kraja, kradež.

diejenige f. derjenige.

Diele f. deska, blanja, žaganica, pód-
nica; (Boden) tlak.

diefen tlak narediti, *impf.* tlak delati
od. narejati.

dieneu služiti, poslovati; za etvas
— služiti, rabiti; (als Knecht, Magd,
Slave) hlapčevati, deklovati, sužnje-
vati, rabotati; (nützlich sein) streči
(strežem), goditi, biti (sem) za kaj;
wozu dient das? čemu je to?

Diener m. služabnik, sluga; strežaj,
strežnik; posel; — in f. služabnica,
slúžkinja; strežnica, strežajka, kršče-
nica.

Dienerchaft f. služabništvo, posli *pl.* ;
družina.

Dienst m. služba; (Amt) urad, služba,
mesto; (Bedienung) strežba, postrežba;
(Lohn) tlaka, rábota; (Sof) — dvorba;
(Pflicht) dolžnost, opravék; was steht
zu — en? kaj bi radi? — e nehen v
službo stopiti; Dienst- služni, službeni.

Dienstabschied m. odpúst, doslužék.

Dienstag m. vtorek.

Dienstalter n. službena leta *pl.*

Dienstantritt m. nastop službe.

dienstbar služén, služabén, podložén.

Dienstbarkeit f. službenost, podlož-
nost; (Servit.) služnost.

Dienstbefehl m. službeno povelje.

dienstbefissen marljiv, prizadevén,
postrežljiv.

Dienstbetrieb m. službovanje.

Dienstbote m. posel, družinóe (-eta);
— n *pl.* družina.

Dienstbotenordnung f. poselski red.

Dienstbotenprotokoll n. poselski za-
pisnik.

Dienstleid m. službena prisega.

dienstleifrig marljiv, goréc od. vnet
v službi, prizadevljiv.

Dienst Eintritt m. vstop v službo.

Dienstentlassung f. odpust iz službe.

Dienstentsehung f. odstava.

dienstfahren zveden —, vešé v službi.

dienstfähig pripravén —, sposobén za
službo.

dienstfertig postrežén, postrežljiv, po-
služén, uslužén.

Dienstfertigkeit f. postrežnost, postrež-
ljivost, uslužnost.

Dienstfrau f. gospodinja.

dienstfreundlich postrežén, prijazén.

Dienstführung f. službovanje, urado-
vanje. [beni pot.

Dienstgang m. pot po opravilih, služ-

Dienstgeber m. službodajéc, gospodar.

Dienstgehalt m. službenina, službena
plača.

Dienstgenosse m. tovariš.

Dienstgesuch n. prošnja za službo.

Dienstherr m. gospodar.

Dienstinstruction f. službeno vodilo,
službeni napótek.

Dienstjahr n. službeno leto.

Dienstknecht m. hlapéc, posel.

Dienstleistung f. služba, postrežba,
usluga.

Dienstleute *pl.* družina.

dienstlich služben, uradén.

Dienstlohn m. mezda, zaslužék.

dienstlos brezslužbén, brez službe.

Dienstmagd f. dékla, kršćenica.

Dienstmann m. (*ministerialis*) dvor-
nik; (Tagelöhner) služnik, postrešéc.

Dienstordnung f. službeni red.

Dienstperson f. službena oseba.

Dienstpflicht f. službena dolžnost.

dienstpflichtig podložén.

Dienstposten m., Dienststelle f. služba,
mesto službovanja.

Dienstreglement n. službeni pravilnik.

Dienstreise f. službena pot, pot v služ-
benih opravkih.

Dienststreitigkeit f. prepir zastran
službe.

diensttauglich sposobén za službo.

dienstthätig marljiv, pridén v službi.

dienstthuend služilén, v službi.

Diensttreue f. zvestoba v službi.

Dienstübung f. službena vaja.

dienstuntauglich za službo nerabén,
— nesposobén.

Dienstverleihung f. podelitév službe.

Dienstverhältnis n. službeno razmerje.

Dienstverlust m. izguba službe.

Dienstvertrag m. službena pogodba.

dienstwillig postrežén, poslužén, uslu-
žén, postrežljiv.

Dienstzeit f. službena dóba, čas službe,
službena leta *pl.*

Dienstzwang m. siljenje k službi, tlaka,
rábota.

disponiert *f.* aufgelegt.
 Disposition *f.* dobra volja; (Verfügung) naredba, razporedba; (Entwurf) osnutek, načrt; (zu einer Krankh.) nagnenost.
 Disput *m.* prepír, razpór. [pirka.
 Disputation *f.* razprava, pogovor, pre-disputieren prepírati se, pričati se; razgovarjati se.
 Dissident *m.* inoveréc, drugoveréc.
 Diffonan; *f.* razglasje, nesoglasje, neskladnost.
 Diſtan; *f.* dalja, daljina, daljava, vzdaljenost; (Schußweite) streljáj.
 Diſtel *f.* osát, bodljika; *coll.* osatje, bodljikovje.
 Diſtelſink *m.* lišček.
 Diſtelgewächs *n.* osátnica.
 diſtelig osátén, bodljikav.
 Diſtinction *f.* razložba, razdelitev, odlika, odličnost.
 distonierend razglasén.
 distributiv ločilen; razdeljiv.
 Diſtrict *m.* (Kreis) okrožje; (Bezirk) okraj; Diſtrictſ- okrožen, okrajén.
 Diurniſt *m.* dninar, diurnist.
 Diurnum *n.* dnina.
 Divan *m.* počivalnica, počivalo, divan.
 Divergent od. divergierend razmičén, odmičén, razhodén.
 Divergen; *f.* razmičnost, razhod.
 divergieren razmikati se, razhajati se, ločiti se.
 Dividend *m.* deljenéc.
 dividieren deliti.
 Division *f.* delitev, deljenje; (Theil) oddelek, divizija.
 Divisor *m.* deliléc.
 Döbel *m.* moznik; čep, čok; (Stück) klen, klin.
 Docent *m.* izredni učitelj, docent.
 doch comí vendar (vender), pak, toda; (wenigstens) vsaj; hilf mir — pomagaj mi no; — wohl pač.
 Docht *m.* stenj, duša.
 Dochtabſall *m.* otrinék.
 docieren učiti, predávati.
 Doch *n.* ladjenica, stanišće.
 Doche *f.* (Puppe) čéca, donda, púnica, puncika.
 Doctor *m.* doktor; *f.* Ärzt.
 Doctorat *n.* doktorstvo.

Doctrin *f.* nauk, vednost.
 Document *n.* *f.* Urkunde.
 documentieren spričati, dokazati (-kazem); *impf.* spričevati, dokazovati.
 Dodekaeder *m.* dvanajstéréc, dodekaeder.
 Dogge *f.* angleški pès.
 Dogma *n.* verska resnica, dogma.
 Dogmatik *f.* nauk o verskih resnicah, dogmatika.
 dogmatifch veroučén, dogmatichén, dogmatiſki.
 Dohle *f.* kavka.
 Dohne *f.* zanjka, žimnica, locénj, zádrga, progla.
 Dolch *m.* bodaléc, bodalce, bodalo.
 Dolde *f.* kobúl, češulja, kobúlica.
 doldenartig kobulast.
 Doldenpflanz *f.* kobulnica.
 Doldentraube *f.* češulja.
 Dolman *m.* doláma.
 Dolmetſch *m.* tolmacé.
 dolmetſchen tolmacíti, razkládati.
 Dolmetſcherin *f.* tolmacica.
 Dolomit *m.* grintavéc, dolomit.
 Dom *m.* stólnica, stolna cerkev.
 Domäne *f.* državno posestvo, kronovšćina.
 Domcapitel *n.* stolni kapitelj, stolno kanoniſtvo.
 Domdechant *m.* stolni dekán.
 Domestik *m.* posel; *coll.* posli *pl.*, družina; Domestikal- domestikálni, družinski.
 Domherr *m.* kanonik.
 Domherrstelle *f.* kanonikát. [lišće.
 Domicil *n.* dom, domovanje, domovodomicilieren domovati, stanovati.
 Dominical- dominikalén, vlastelinski.
 Dominicaner *m.* dominikán, dominikánéc.
 Dominicanerorden *m.* red sv. Dominika; dominikanski red.
 dominieren gospodovati, oblastovati.
 Dominium *n.* gospodstvo, gospošćina, grajšćina. [kév.
 Domkirche *f.* stolna —, skofijska cerkev.
 Dompfaſſ *m.* *f.* Blutſint.
 Dompfarrer *m.* stolni župnik.
 Dompfost *m.* stolni proš.
 Dompfostei *f.* stolna prošija.
 Domstift *n.* *f.* Domcapitel.

Donner *m.* grom, tresk, grmljavica; (Kanonen—) grmenje, pokanje, tutnjava.
 Donnerer *m.* gromovnik.
 Donnergekrach *n.* tresk, treskanje.
 Donnergott *m.* Perun.
 Donnerkeil *m.* strela.
 Donnerknall *m.* tresk, grom.
 donnern grmeti, grometi, tréskati; bobneti, pókati.
 donnernd grméé, treskav.
 Donnerschlag *m.* tresk, udar; (udárido je, tresčilo je).
 donnerschwanger gromonosén.
 Donnerstg *m.* četrték; Grün— veliki četrték.
 Donnerstein *m.* j. Meteorstein.
 Donnerstrahl *m.* strela.
 Donnersturm *m.*, Donnerwetter *n.* gromovica; grmljavina.
 Donnerwort *n.* gromovita beseda.
 Doppel- dvojni, dvojnati, dvovrstni, dvo-
 Doppeladler *m.* dvoglavi orél.
 doppelartig dvojnati, dvovrst, dvovrstén.
 Doppelbier *n.* ležák, koritnjak. [nik.
 Doppelsonant *m.* podvojeni soglas-
 Doppelche *f.* dvojni zakon, dvozakonstvo.
 Doppelfaden *m.* dvojniki.
 doppelartig dvojarvén, dvojojén.
 Doppelflinte *f.* dvocevka.
 doppelarmig dvolik.
 Doppelgänger *m.* dvojinéc.
 Doppelgefäng *m.* dvospév.
 Doppelgespann *n.* dvovprega.
 Doppelgestirn *n.* dvozvezdje.
 doppelhaltig dvooročén, dvoúh.
 Doppelharfe *f.* velika harpa.
 Doppelharpe *f.* vezani kozoléc, stog.
 Doppelheirat *f.* vzajemna ženitév.
 Doppelkönigthum *n.* dvokralje.
 doppelläufig dvocevén.
 Doppellaut *m.* dvoglasnik.
 doppellautend dvoglasén.
 Doppelleinwand *f.* platno na štiri niti.
 doppeln dvojititi; podvojititi; (Schuhe) podplátiti, podšiti (-šijem).
 Doppelpunkt *m.* dvopičje.
 Doppelreihe *f.* dvoredje, dvojna vrsta.
 doppelreihig dvoredén, dvovrstén.
 doppelstättig dvošenén.

doppelseitig dvostrán, dvostranski.
 Doppelseitigkeit *f.* dvostranost.
 Doppelsinn *m.* dvoum, dvoumje.
 doppelstimmig dvoumén.
 doppelstättig dvoréz.
 doppelt dvojen, dvojnati, dvovrstén, dvogub, dvostrók; (v. Blumen) nasá-
 den, poln; *adv.* po dvoje; — jo viel dvakrát toliko; daš — e dvakrát toliko, dvojnata.
 doppelstimmig dvojezičén.
 Doppelseitigkeit *f.* dvojezičnost.
 Doppelseitler *m.* dvojezičnik.
 Dorf *n.* vas (-i), ves (-i), selo; *dem.* vasica, selce; Dorf- vaski, vesni, selški.
 Dorfbewohner *m.* vaščan, selján, vesničan.
 Dorfflur *f.* trata, ledina.
 Dorfgemeinde *f.* vaška srenja, — občina, — soséska.
 Dorfleben *n.* selsko življenje, življenje na kmetih.
 Dorfler *m.* j. Dorfbewohner.
 Dorfschaft *f.* selišče; (Leute) soséska, srenja, občina, seljani *pl.*
 Dorfschöppe *m.* priseženéc.
 Dorn *m.* trnj; *coll.* trnje; (and. Schnalle) jeziček; Dorn- trnjev, trnov. [véc.
 Dornbaum *m.* trnulja, trnjevec, trno-
 Dornchen *n.* trniček.
 Dorndreher *m.* srákoper.
 Dornen- trnjev, trnov.
 dornenvoll trnjev, trnovit.
 Dornfortsatz *m.* trnéc.
 Dorngestrüpe *n.* trnje, trnovje.
 Dorngründel *m.* kačela, ostriz.
 Dornhecke *f.* trnjeva ograja, trnjeva živica.
 dornicht trnast.
 dornig trnjev, trnovit, trnat.
 Dornkönig *m.* j. Zaunkönig.
 Dornrose *f.* j. Hundsröse.
 Dornstock *m.* trnjevka.
 Dornstrauch *m.* trnov grm.
 Dörre *f.* sušilnica.
 dorren posušiti, presušiti; *impf.* sušiti, presušati.
 dorren posušiti se, usahnuti; *impf.* posušati se, usahati, usahnévati.
 Dörbling *m.* suhál (-i).
 Dörrobst *n.* suho sadje.
 Dörrosen *m.* j. Dörre.

Doršč *m.* trska.dori *adv.* tam, tamkaj, le-tam, ondi, ondukaj; von — od onod; hier und — tam pa tam.dorther *adv.* od tod, od onod, od tamtod.dortherum *adv.* tam okoli.dorthin *adv.* tje, tjekaj, tja, tam tje.

dortig tamošnji, ondoten, ondešnji.

dortseitig *f.* jenfeitig.Döse *f.* deža, diža, čubër; *dem.* dóžica, dižica, škatljica.Dose *f.* škatlja, puščica, jaška; (Zabats—) tobáčnica.Dost *f.* založek, popitek.Dotation *f.* oskrba, založba.

dotieren oskrbeti, založiti s čim;

impf. zalágati, zakládati, oskrbljevati.Dotter *m.* rumenjак, čemerlják;

(Pflanze) riček, reček; Dotter- rumenjakov, ričkov.

Dotterblume *f.* kalúžnica, jurjevka.Doublette *f.* dvojnica, podvojka.doublettieren *f.* verdoppeln.Doudje *f.* kropilna —, pršna kopel (-i).Drahe *m.* zmaj, pozoj; (Spielware)

létaléc; Drachen- zmajev.

Drachenbaum *m.* zmajevéc.Drachenbrut *f.* zmajeва zaléga.Drachennest *n.* zmajevo ležišče.Drachenschlange *f.* letéca kača.Draht *m.* žica, svilk; (d. Schuhmach.)

dreta; Draht- žični, svilkov.

Drahtbinder *m.* lončevéc, piskrovéc, piskrovežec.Drahtbohrer *m.* durgelj.Drahtfabrik *f.* žičarnica.Drahtfeder *f.* svilkovo pero (-esa).

drahtförmig žičast.

Drahtgitter *n.* omrežje.Drahtsilber *n.* nitkovo srebro.Drahtwerk *n.* svilkovina.Drahtzieher *m.* žičar, svilkar.Drama *n.* igrokáz, drama.Dramatiker *m.* igropisec, dramatik.

dramatisch igrokazén, dramatičen,

dramatiski.

dramatisieren iz kake povesti dramo napraviti, *impf.* — napravljati; dramatisovati.Dramaturg *m.* igropisec, dramaturg.Drang *m.* pritisk, navál, natisk; (Be-gier) pohot (-i), pohlep; (Gebränge) tesnoba, gneča; (Trieb) nagon.drängen tiščati (-im), stiskati, pritiskati, privijati; gnati (ženem), goniti; sich — tiščati kam, riniti se, gnesti (gnetem) se, riti (rijem) se; heran — pritisniti, pritegniti, pridreti (-dérem); *impf.* pritiskati, pritegovati.Drängen *n.* tiščanje, pritiskanje.Dränger *m.* tiščalec, tlačitelj, zati-raléc. [reva.]Drangsal *f.* stiska, nadloga, bridkost, drangvoll bridek, nadložén. [perija.]Draperie *f.* prevleka, pregrinjalo, dra-drapieren prevleči (-vlečem), prepéti (-pnem).

drastisch silén, drastičen.

Drausgeld *n.* nadévek; *f.* Angeld.draußen *adv.* zunaj, vne; von — od zunaj.Drehseilabfall *m.* ostrúžek, ostrúžina.Drehseilbank *f.* stružnica, tokarnica.

drehseiln stružiti, strugati.

Drehseiler *m.* strugár, tokár.Drehseilerarbeit *f.* strugarsko delo.Drehseilerhandwerk *n.* strugarstvo; daš — betreiben strugariti.Drehseilerin *f.* strugarica.Drehseilerwerkstätte *f.* strugarnica.Dred *m.* blato, govno, lajno; *f.* Koth.

dreckig blaten, nagnusen.

Drechkäfer *m.* *f.* Kaskäfer.Drehbank *f.* *f.* Drehseilbank.Drehbaum *m.* vreteno, vratovilo.Drehbrücke *f.* most na skrpéc.Dreheisen *n.* strug, točilo.drehen zavrtéti, obrniti, zatočiti, kre-niti; *impf.* vrtéti, obračati, točiti, kre-tati; Zwirn — sukati (sučem); sich — zavrtéti se, zasúkati se, obrniti se; *impf.* vrtéti se, súkati se, obračati se; sich wohn — kreniti, zaviti (-vijem), obrniti se. [okretác.]Dreher *m.* obračaléc, sukác; (Wirbel)Drehhals *m.* vrtoglavka.

Drehkrank vrtoglav.

Drehkrankheit *f.* vrtoglavost, vrtoglavica, metljavica.Drehmaschine *f.* vrtulja, okretalo.Drehorgel *f.* lajne pl.; orglice na okretalo.

strafklammern, zbirica ščitov
meti kalni vifak, ščitkovi
(celex)

Drehpunkt *m.* vrtišče.
 Drehrad *n.* kolo (kolésa), kolovrat;
 (b. Kinder) vrtávka, volk.
 drei trije, tri, tri; troje; je — po
 trije, po tri.
 Drei *n.* trojka; Drei- tri-, tro-
 Dreiahtel *n.* triosmine.
 Dreiahteltakt *m.* triosminski takt.
 Dreieck *n.* trikot, trikotnik.
 dreieckig trikotén.
 dreieinig trojedín. [sv. Trojica.
 Dreieinigkeit *f.* trojedínost; (allerheíl.)
 Dreier *m.* trojka.
 dreierlei trojén, trojnat, trivrstén;
 —antig trojerób.
 dreifaltig trojnat, trigúb.
 dreifaltigkeit *f.* j. Dreieinigfeit.
 dreifarbig trobojén, trobarvén.
 dreiförmig troličén, trojnat.
 Dreifuß *m.* trinog, trinožnik, kozica.
 dreifüßig trinog, trinožén, trinogat.
 Dreifusspann *n.* trojád (-i), vprega s
 tremi.
 Dreigestirn *n.* trozvezdje.
 dreigliederig tričlén.
 dreihändig trirók. [glavát.
 dreihäufig trigláv, triglavén, tri-
 dreihäutig trikožén.
 dreihörnig triróg, trirogát.
 dreihundert tri sto.
 Dreihundert *n.* tristotina.
 dreihundertmal tristokrat.
 dreihundertmalig tristokratén.
 Dreihunderste *m.* tristoti, tristotni.
 Dreijahr *n.* triletje.
 dreijährig triletén.
 dreijährlich *adv.* vsako tretje leto.
 Dreijährling *m.* tretják.
 Dreijahrsfest *n.* trilétnica.
 dreihantig trirób.
 Dreiklang *m.* troglasje, trivok.
 Dreikönigsfest *n.* praznik sv. treh kra-
 ljev, pérnahti *pl.*
 dreiköpfig j. dreihäufig.
 dreilappig trikrepén.
 Dreiling *m.* j. Drilling.
 dreiföthig trilotén.
 dreimal *adv.* trikrat, tripot.
 dreimalig trikratén, tripotén.
 Dreimasser *m.* trijamborka.
 dreimonatlich trinésečén; *adv.* vsake
 tri mesece.

dreipfündig trifuntén.
 Dreiruderer *m.* trovesljača.
 dreischnellig trirezén, troréz.
 dreiseitig tristrán, tristranski, tri-
 ploski.
 dreisilbig trizložén. [deži.
 dreißig trojičén, za tri, s tremi so-
 dreispännig trovprežén.
 dreisprachig trijezičén.
 dreißig trideset; tridesetero; je —
 po trideset.
 Dreißiger *m.* trideseták, tridesetnik.
 dreißigertei tridesetéri. [vrstén.
 dreißigfach tridesetérén, trideset-
 dreißigfältig trideseternat.
 dreißigmal tridesetkrat.
 dreißigmalig tridesetkratén.
 Dreißigstamt *n.* tridesétnica, harmica.
 dreißigste trideseti.
 Dreißigstel *n.* tridesetina, tridesetinka.
 dreißigstens tridesetič.
 Dreißigstgebür *f.* tridesetina.
 dreißigtägig tridesetdnevén.
 dreißt drzén, predrzén, smel, srborit,
 ratén.
 Dreißigkeit *f.* predrznost, smelost,
 srboritost.
 dreistimmig triglasén.
 dreitägig tridnevén.
 drei tausend tri tisoč, tri jezera.
 dreitheilen raztrojiti; *impf.* trojiti,
 trojičiti.
 dreitheilig tridelén.
 drei und zwanzig tri in dvajset.
 Dreiviertel *n.* tri četrtine.
 dreiwinkelig trikotén.
 dreiwöchentlich vsak tretji tedén.
 Dreizack *m.* trizób.
 dreizahlig trizób, trizobát.
 dreizählig trojén, trištevén.
 Dreizehn trinajst, trinajstero.
 Dreizehner *m.* trinajstica.
 dreizehnerlei trinajsteri.
 dreizehnfach trinajsterén.
 dreizehnfältig trinajsternat.
 dreizehnjährig trinajstletén.
 dreizehnmal *adv.* trinajstkrat, tri-
 najst potov.
 dreizehnte trinajsti.
 Dreizehntel *n.* trinajstina, trinajstinka.
 dreizehntens *adv.* trinajstič.
 dreizeilig trivrstén.

dreizöllig tripalcen, treh palcev.
Dreschboden *m.* gumno, gumnišče, skedenj, pod.

dreschen mlatiti; omlatiti, zmlatiti, domlatiti; *š.* šlagen.

Dreschen *n.* mlat (-i), mlatév.

Drescher *m.* mlatič; Drescher- mlatiski.

Drescherlohn *m.* mlatnina.

Drescherschmaus *m.* domlatki *pl.*, pomlatilnica.

Dreschkegel *m.* cep, cepec, cepič; (sammt d. Stiele) cepi *pl. f.*; (dessen Schwung) omáh.

Dreschkegelriemen *m.* gožka, gož (-i).

Dreschkegelstiel *m.* ročnik.

Dreschlege *f.* nasad.

Dreschmaschine *f.* mlatilnica.

Dreschsenne *f.* *š.* Dreschboden.

Dreschzeit *f.* mlatév.

dressieren učiti, váditi, priučevati, úriti; (Saare) kódrati.

Dressur *f.* uk, vaja.

Driesel *m.* škripčec, kolčec (kolčeta); (Wasserwirbel) vrtinšec.

drieseln súkati (sučem), vrteti.

Driftströmung *f.* veterni tok morski.

Drillbohrer *m.* durgelj (-na).

drillen vrteti, súkati (sučem); (bohren) vrtati, durgljati. *na Brazde sejal.*

Drillisch *m.* trojnik, tronitnik.

Drilling *m.* preslica, vreteno, vrtélo; (Rind) trojčič, trojček; *coll.* trojčina.

dringen *tr.* (drängen) tiščati (tiščim), siliti, pritiskati; *intr.* udariti, prodreti (-derem), prešiniti, preleteti, zaiti (-idem); *impf.* udárjati, predirati, preletávati, prešínjevati, zahajati, zadirati se; heran — privreti, pritegniti; auf etwas — poganjati se za kaj, pogtegovati se; in jemanden — nadlegovati koga, siliti koga, zahtevati kaj od koga; es dringt mudi se.

dringend nujén, silén; —er Verdacht očítén sum; in —en Füllen v največji sili; *adv.* nujno, silno.

dringlich *š.* dringend.

Dringlichkeit *f.* silnost, nujnost, sila, dritte tretji; zum —male v tretje, tretjikrat.

Drittel *n.* tretji del, tretjina.

dritteln raztrojiti, *impf.* trojiti.

drittens *adv.* tretjič, v tretje.

Drittgeborne *m.* tretjerojenč.

dritthalb poltretji.

drittleicht predpredzadnji. [nica.

Drittura *f.* dritura, neposredna medrob *adv.* *š.* darob.

droben *adv.* gori, zgorej, tam gor.

Droguen *pl.* lekarije, dišave.

Drohbrief *m.* pretilno pismo.

drohen žugati, pretiti, groziti; zagugati, zapretiti, zagroziti, nagroziti se.

drohend žugalén, grozilén, pretilén.

Droher *m.* žugalec, pretilec, grozitelj.

Drohne *f.* trot, trotnica, trobéc;

Drohnen- trotji, trotov.

dröhnen doneti, bobneti, grmeti.

Drohnenbrut *f.* trotja zalega.

Drohung *f.* groznja, grožitév, žuganje, pretnja. [seda.

Drohwort *n.* žugalna —, pretilna bedrollig smešén, šaljiv, šegav.

Drolligkeit *f.* smešnost, šaljivost, šegavost.

Dromedar *n.* jednogrbi velblod, arabski velblod, dromedár.

Drossel *f.* drožég, drozd, dróz; (Luft-röhre) goltnik, goltanéc, sapnik; (Skorpel) grtanéc, hrustanéc.

drosseln *š.* würgen. [nica.

Drosselvene *f.* žila grlenica (dovod-drüben *adv.* onkraj, na oni strani, le-tam.

drüber *adv.* *š.* darüber; — u drunter križem, vse križem, vse vprek.

Druck *m.* tisk, tiščanje, tlak, tlačenje; (d. Buches) tisk, natis; (der Gewichte) vlak; (Bedrückung) stiskanje, zatiranje; im —e sein tiskati se, natiskovati se.

druckbar kar se more natisniti.

Druckberichtigung *f.* tiskarni popravek, poprava natisa. [natis.

Druckbewilligung *f.* dovolitév v (za)

Druckbogen *m.* tiskovna —, tiskana pola. [tiskati, natiskovati.

drucken natisniti, natiskati; *impf.*

drücken tlačiti, pritiskati, gnesti (gnetem), mečkati; (in d. Hand) stisniti,

impf. stiskati; (an d. Brust) pritisniti,

impf. pritiskati; (Beschwerde verursachen) tiščati (tiščim), težiti, žúlití,

treti (tarem), sHo delati; *fig.* zatirati,

gúlití, treti (tarem), stiskati; sich —

stisniti se, *impf.* stiskati se.

brüdüend težéc, težek, težkotén.
 Brüdüendheiß sopären.
 Brüdüer *m. fig.* zatiráłéc, stiskaléc, trinog; *mech.* tlačilo, stiskálo; (am Gevehr) sprožil; (am Schloffe) kljuka.
 Brüder *m.* tiskár, tiskaléc; Bruder-tiskarski, tiskarni.
 Bruderei *f.* tiskárna, tiskarnica.
 Bruderkunst *f.* tiskarstvo, tiskarija.
 Bruderpresse *f.* tiskalnica.
 Bruderschwärze *f.* tiskalno črnilo.
 Brudersling *m.* prvotisk.
 Brudfehler *m.* tiskarski pogrešek.
 brudfertig pripravljen —, gotov za natis.
 Brudjahr *n.* leto natisa.
 Brudkosten *pl.* tiskarski stroški.
 Brudkraft *f.* tiščalna moč (-i), tiščalnost. [stroj.
 Brudmaschine *f.* tiskarski —, tiskalni
 Brudort *m.* kraj natisa.
 Brudpapier *n.* tiskarski —, tisni papir.
 Brudpresse *f.* tiskalnica.
 brudrichtig prav natisnen.
 Brudsache. — {drift *f.* tiskovina.
 Brudverbot *n.* prepoved (-i) natisa.
 Brudwerk *n.* tiskalo.
 Brude *f.* večša, mora.
 brunten *adv.* doli, zdolej, spodej, tam doli.
 Brüse *f.* žleza; *dem.* žlezica; (bei Pferden) smolika; Drüsen- žlezén.
 Drüsengefäßwulst *f.* bezgavka, žlezni otok; smolika.
 drüsig žlezav, žlezast, smolikav, smolikast. [nja.
 Drüde *f.* gorska vila, vila pogorkidu ti; — nennen tikati.
 Dual *m.* dvojina, dual.
 Dualismus *m.* dvojstvo, dualizém.
 Dualität *f.* dvojnost.
 Duraten *m.* zlat, cekin.
 duhen *řidj* potuhniti se, prihúlití se, počéniti; *impf.* potuhovati, húlití se, počépati.
 Duhente *f.* pandirék, potopilka.
 Duhmäuser *m.* potúhnenéc, prihuljenéc, plažúr.
 duhmäuserig potuhnen, prihuljen.
 Duhleiter *f.* diblanje, dudlanje, golidranje. [páč.
 Duhleiter *m.* dudlar, golidraléc; šcri-

dudeln diblati, dudlati, golidراتي, škipati (skripljem). [meh.
 Duhelsack *m.* duda, diple *pl.*, gajda,
 Duhelsackpfeifer *m.* dudlác, diplác, gájdaš.
 Duell *n.* dvoboj.
 Duellant *m.* dvobojnik.
 duellieren bití (bijem) se s kom.
 Duett *n.* dvospev.
 Duft *m.* duh, vonj, vonjava, dišava; (Dunst) hlap, para, puh.
 duften, düften dišati (dišim), duhteti, vónjati; puhteti, hlapeti, izhlápljati.
 duftend dišeč, blagodišeč, vonjiv, vonjav.
 duftig *f.* duftend.
 dulden trpeti; (ertragen) prebiti (prebóm), prestati (-stojim, -stanem), prenesti (-nesem), pretrpeti, strpeti; *impf.* prestajati, prenašati, trpeti; (gedulden lassen) pripustiti, dopustiti; *impf.* pripušćati, dopušćati.
 Dulder *m.* trpin, trpinéc; —in *f.* trpinka.
 duldsam trpežljiv, potrpežljiv, strpljiv, prizanesljiv, prizanašljiv.
 Duldung *f.* potrpljenje, trpljenje, strpljivost.
 dumm neumén, brezumén, nespamén, nerazborén; (bífide) bedast, budalast, trapast, avšast; butast, prismuknen, norćav; —er *řerl* bedák, tepéc, butéc, neumnež, nerodnež.
 dummdreißig neumno predržén. [nost.
 Dummdreißigkeit *f.* neumna predrž.
 Dummheit *f.* neumnost, brezumnost, brezum, bedaštvo, bedarija, norćija, brezpamet (-i), nespamet (-i).
 Dummkopf *m.* neumnež, bedák, prismuknenéc, trap, tumpéc, tepéc, butéc, budalo.
 dumpf molkél, zamolkél, gluh, votél; (v. Gefüß) top; (b. Gerüche nach) zaduhél, zadehnél.
 Dumpsgeruch *m.* zaduhlina.
 dumpfig *f.* dumpf.
 dumpfionend votél, votloglasén, zamolkél. [šćina.
 Düne *f.* sipina, prod, prodovina, pe-
 Düne *f.* ř. Fläum.
 düngen nagnojiti, pognojiti; *impf.* gnojiti.

Dünger *m.* gnoj, gnojivo, klat.

Dünghaufen *m.* gnojišče, gnojnišče.

Düngungsstoff *m.* gnojilo, gnojina.

Düngwasser *n.* gnojnica, móčnica.

dunkel temen, temotën, mračën; etwas — otemën, omračën; (v. Farb.) zamokël; (trübe) oblačën, mežav; — machen potemniti, omračiti; *impf.* temniti, mračiti; (trübe machen) kaliti, motiti; skaliti; — werden otemneti, mrkniti, obleči (oblečem) se; *impf.* temneti, oblačiti se, otemnevati; es wird — mrači se, temni se, večeri se; mrak nastaja; es wird mir — vor den Augen tema se mi dela pred očmi; dunkle Bege temotna —, neznana pota.

Dunkel *n.* tema, mrak, somrak.

Dunkel *m.* domišljivost, domišljivost; er lebt im — domišluje si, napihuje se.

dunkeläugig temnoök.

dunkelblau moder, sinj.

dunkelfarbig temnobožen, temno-barven, temën, zamokël.

Dunkelheit *f.* temóta, tema, kalnost; *fig.* tajnost, skritost.

Dunkelkammer *f.* temnica.

Dunkellicht *n.* pomrak, somrak.

dunkeln temneti, temniti se, mračiti se, oblačiti se, tema se dela; stemniti, stemniti se, zmračiti se, pooblačiti se.

dunkelwooll domišljáv, domišljevalën, napihnen.

dünken zdéti se, dozdevati se, videti se, podoba je; sich — misliti, méniti; es dünkt mich zdi se mi, meni je kakor bi . . . , podoba je kakor bi . . . , slutim.

dünn tenëk, tenák, tanëk, drobën; (Gegenatz zu dicht) redek; (schwächlich) šibek, drobën; — machen tanjšati, redčiti; stánjšati, zredčiti.

dünnbeinig j. dünnfüßig.

dünnblättrig tenkolist, tenkoperën.

Dünn darm *m.* tenko črevó (-ésa).

Dünne, Dünnheit *f.* tenkost, tenkota, redkost; šibkost, šibkota; j. Weidje.

dünnflüssig redek.

dünnfüßig tenkonóg, tenkonožën, suhopët.

dünnhaarig tankolás, redkolás.

dünnholzig tankovrát.

dünnhörnig drobën, drobnozrn.

dünnleibig vitek, tenëk.

Dünnschnäbler *m.* tankozobëc, tankokljunëc.

dunsten j. aufdunsten.

Dunst *m.* hlap, para, sopar, sopára.

Dunstatmosphäre *f.* oblapina.

Dunstbad *n.* parna kópel (-i).

Dunstbildung *f.* hlapenje.

dunsten pariti se, hlapéti, kaditi se, puhtéti.

dünsten páriti, pražiti; (gedünstetes Obst) čezana.

Dünstfinte *f.* tičarska puška, tičarica.

dunstfrei ubrisan, čist, brez soparën.

Dunstgehalt *m.*, —menge *f.* hlapovina, količina hlapa.

Dunstgrübchen *n.* j. Schweißloch.

dunstig soparën, soparnat, hlapën.

Dunstkreis *m.* j. Atmosphäre.

Duo *n.* dvoglasje.

Duode; *n.* dvanajsterka, dvanajstina.

Duodezband *m.* zvezek v dvanajsterki.

Duplicat *n.* duplikat, dvojnica.

Duplik *f.* duplika, drugótnica, drugi odgovor.

Duplum *n.* dvoje, dvojina; in Duplo v dvojnem prepisu.

durch skozi, skoz; (wegen) zaradi, zovoljo, zbog; (mit Hilfe, mittelst) po, s; *adv.* — und — skoz, popolnoma, do cela; (in Zusätz.) pre-, pro-.

durchhühen preječati (-ječim), prestókati (-stokam, -stočem). [orati.

durchhackern preorati (-orjem), raz-

durcharbeiten predélati; sich — predreti (-derem), preriti (-rijem); *impf.* predirati, prerivati.

durchhaus *adv.* skoz, do cela, celoma, vsekako, na vsak način, po vsaki ceni; — nicht celo ne, nikakor ne, po nobeni ceni, v nobën kup, kratko in malo ne.

durchbacken prepeči (-pečem), *impf.* prepékati. [vati.

durchbeben pretresti, *impf.* pretresodurchbegeben sich skoz iti (idem).

durchbeißen pregrizniti, pregrixti, prejesti (-jém); *impf.* pregrizovati, prejedati.

durchbeizen prestrójiti; (v. Essig) prejesti (-jém), razjesti; *impf.* razjedati.

durchbellen prelajati.

durchbeten premoliti.

durchbettein obrati (-berem), obračiti, prebrnjati; *sih* — preberaćiti se.

durchbeuteln pretresti (-tresem), presejati (-sejem); *impf.* presévati; je manden — pretepsti (-tepem), našeskatati.

durchblasen prepihniti, prepihati; (zerblasen) razpihniti, razpihati; *impf.* razpihovati.

durchblättern prebrati (-berem), preglédati; *impf.* prebirati, pregledovati.

durchbleuen pretepsti (-tepem), nabunkati, očehatati; *impf.* tepsti, bункati, cehtati.

Durchblick *m.* pregled, razvid.

durchblicken *tr.* preglédati, *impf.* pregledovati; (erkennen) spoznati, zapaziti, avideti; *intr.* glédati, lúkati.

durchbohren prevrtati; (*Schiff*) predreti (-derem); (*m. d. Regen*) prebosti (-bodem), presunuti, predreti; *impf.* prebádati, predirati; (*m. d. Blick*) prebosti, prestreliti. [prepékati.

durchbraten prepeći (-pečem), *impf.* prebrásati.

durchbrausen prevršeti, prevršati (-vršim), presumeti, pretúlitati; *impf.* prevršévati.

durchbrechen predreti (-derem), pretrgati; *impf.* predirati, pretrgovati; (zerbrechen) prelomiti, pretrupiti; *impf.* prelámjati.

durchbrennen *tr.* prežgati (-žgem), prepáliti; *impf.* prežgati; *intr.* pregoreti.

durchbringen spraviti —, *impf.* spravljati skozi kaj; (*Pflanzen, Vieh*) *durch* d. Winter) prerediti, prezimiti; *impf.* preréjati; (*Vermögen* —) zapráviti, poguati (-ženem), potratiti, potróstiti, razsipati (-sipjem); *impf.* zapravljati, pogánjati, tratiti, trositi; *sih* — preživiti se, prebiti (-bóm); *impf.* preživljati se.

durchbrochen predrt.

Durchbruch *m.* predór, prelóm. [vem].

durchbrüllen pretuliti, prerjuti (-rjodurchdacht) premisljen, preudarjen.

durchdenken premisliti, preudáriti, pretéhtati, presoditi; *impf.* premisljati, preudárjati, pretehtovati, presójati.

durchdrängen *sih* pregnesti (-gnetem) se, prodreti (-derem, -drem), preriti (-rijem) se; *impf.* prodirati, prerivati se.

durchdreschen pramlitati.

durchdringen predreti (-derem), prodreti, pronikniti; *impf.* pre-, prodirati, pronicati; (*v. Affecten*) presunuti, presíniti, spreleteti, prevzeti (-vzamem), preseći (-sežem); *impf.* prešinjevati, sprélétati, prevzémati, preségati; *daš* Herz — seći (sežem) v sroe; (*v. Wasser*) premočiti, *impf.* premákati; *er ist mit* seinem Antrage durchgedrungen njegova je obveljala.

durchdringend predirajoč, presunljiv; *fig.* bistër, ostër.

durchdringlich predirljiv, prebadljiv, presunljiv.

Durchdringlichkeit *f.* presunljivost, predirljivost. [nje.

Durchdringung *f.* prediranje, pronicadurchdrücken) pretisniti, pretláčiti; *impf.* pretiskati; (*Soft*) precediti, prežeti (-žmem); *impf.* precéjati, prežemati.

durchdrungen prevzét, navzét, presinjen, navdihnen, navdušen.

durchheilen prebégniti, preteći (-tečem); *impf.* prebégati, pretékati.

durcheinander *adv.* križem, vse križem, vse vprek, vse splaz; (*in* *3. Sing.*) raz-, pre-.

durcheinanderlaufen vse vprek begati, sem ter tja tékati.

durcheinanderliegen vse križem ležati (ležim).

durcheinandermischen pre-, razmešati. *durcheinanderwerfen* razmetáti (-mečem), *impf.* razmétati.

durchfahren *intr.* peljati (peljem) se skozi . . . , prepeljati se; *tr.* razvoziti; (*v. d. Rälte*) prevzeti (-vzamem), presíniti, preletéti; *impf.* prevzémati, prelétati.

Durchfahrt *f.* prevoz, prevoznja, voznja skozi kak kraj.

Durchfahrts; *oll* *m.* prevoznina.

Durchfall *m.* propad; (*Krankheit*) *f.* Diarrhöe.

durchfallen propasti (-padem), prepasti; *impf.* pro-, prepadati; izpodleteti komu.

durchfaulen pregniti (-gnijem), strohneti, pretrohneti. [nól.

durchfault pregnit, trohnél, pretroh-

durchfechten prebiti (-bijem) se, *impf.* prebijati se.

durchfeilen prepiliti, izpiliti.

durchfeuchten prevlažiti, premočiti; *impf.* prevlaževati, premákati.

durchfeuern razbéliti, razpáliti, razkúriti, raznetiti; (šchießen) streliti skozi . . ., prestreliti; *impf.* streljati skozi . . .

durchflechten preplesti (-pletem), *impf.* prepletati.

durchfliegen preleteti, prefréati (-fréim); *impf.* prelétati; *fig.* prebégniti, *impf.* prebegati.

durchfließen preteči (-tečem), *impf.* teči skozi, pretékati; (v. Papier) močiti, prepuščati.

Durchflug *m.* prelét.

Durchfluss *m.* preték, pretók.

durchflüstern prešepetati (-šepetám, -šepečem), prešécbljati.

durchfluten valiti se skozi . . ., valove gnati (ženem) skozi . . .

durchforschen preiskati (-iščem), razmotriti; *impf.* preiskovati, razmotrivati.

Durchforschung *f.* preiskovanje, preiskava, razmotrivanje.

durchfressen prejesti (-jém), pregrizti; *impf.* prejédati, pregrizovati.

durchfrieren premrzni, prezebti (-zobem), premreti (-mrem); *impf.* premrzávati, prezebati, premirati.

durchfrieren prezebél, premrl, premrt, premrzen.

Durchfuhr *f.* prevoz, prevožnja; **Durchfuhr-** prevožni.

durchführbar izpeljiv, izvedén.

durchführen prepeljati (-peljem), prevoziti; *impf.* prepeljévati, prevázati; (ausführen) izpeljati, dognati (-ženem), izvesti (-vedem), dovršiti, izdelati, izobraziti; *impf.* izpeljevati, izvajati, dovrševati, izdelávati, izobrážati.

Durchführung *f.* izpeljava, dovršitev, izvedenje, izpeljanje, izvajanje.

Durchführungsvorschrift *f.* zvršitveni predpis.

Durchfuhrverbot *n.* prepoved (-i) prevožnje.

Durchfuhrware *f.* prevožno blago.

Durchfuhrzoll *m.* prevožnina.

durchfüttern prerediti, preživiti; *impf.* preréjati, preživljati.

durchgähnen prezévati.

durchgähren prevreti (-vrem), prekinuti se; *impf.* prevrévati.

Durchgang *m.* prehod, hoja skozi . . .; (v. Waren) prevoz; (Ort) prebodišče, prelaz.

durchgangbar prehodén, prevožén.

durchgängig prehodén; (allgemein) občén, splošén; *adv.* v občé, sploh, povsem.

Durchgangs- prehodni, prevožni.

durchgärben pre-, ustrojiti; *impf.* pre-, ustrojévati.

durchgehen *intr.* iti (idem, grem) skozi . . ., preiti (-idem); *impf.* hoditi skozi . . ., prehájati; (durch d. Wasser) prebresti (-bredem), prebroditi; *impf.* bresti (bredem), broditi; (durchbohren) predreti (-derem und -drem), prebiti (-bijem); *impf.* predirati, prebijati;

(angenommen werden) obveljati, sprejeti biti (sem); *impf.* obveljévati; (entflichen) uprhni, uteči (-tečem), uiti (-idem), ubežati (-bežim), unesti jo; *impf.* utekati, uhajati, ubégati, unásati jo; (v. Vieh) zbežljati, ubežati, uteči (-tečem); *impf.* bezljati, bezati; *tr.* einen Ort —

prehoditi, preiti (-idem); d. Buch —, d. Rechnung — prebráti (-berem), pregledati; *impf.* prebirati, pregledovati.

durchgehends *adv.* vse vkup, sploh, povsem, brez izjeme, brez izimka.

durchgeigen pregosti (-godem).

durchgehen prebécati, prešibati, pretepsti (-tepem); *impf.* pretépati.

durchgeißigen oduhoviti, *impf.* oduhovljati.

durchgeleiten sprevoditi, spremiti; *impf.* sprevájati, spremljati.

durchgießen preliti (-lijem), uliti skozi . . ., preécitati; *impf.* prelijati, ulivati skozi . . ., precéjati.

durchglühen prežariti, razbéliti; *fig.* razplámeniti, razvneti (-vnamem); *impf.* razvnmémati.

durchgraben prekopati (-kopljem), *impf.* prekopávati.

durchgreifen *intr.* seči (sežem) skozi, preseči; *tr.* prehvatati; prevzeti (-vzajem) (mráz ga prevzame).

durchgreifend presegljiv; ostër, kre-
pèk; *fig.* temeljit, popoln.

durchgrübeln raz-, premisliti, pre-
udárati; *impf.* raz-, premisljevati, pre-
udárjati.

Durchguß *m.* preliv; (Ausgußstein)
liják, stók.

durchhacken presékati, razsékati; *impf.*
presekovati; (*m. d. Schnabel*) preklju-
vati (-kljujem).

durchhallen razlégati se, donéti
skozi...

durchhämmern prekovati (-kujem).

Durchhau *m.* preseka. [vati.

durchhauen presékati, *impf.* preseko-

Durchhaus *n.* prehodna hiša.

durchhecheln pregrebéniti, predrzati;

fig. presoditi, pretresti, preresetati;

impf. presóajati, pretrésati, preresetávati.

durchheizen razkuriti, raznetiti, raz-

paliti, razgreti (-grejem); *impf.* raz-

grevati.

durchhelfen pomoči (-morem), po-

magati; jemandem — pripomoči; *ich*

— opomoči si, opomagati si.

durchheulen pretuliti, prebučáti (-bu-

čím), prerjuti (-rjovem).

Durchhieb *m.* presék, preseka.

durchhohlen prevotliti, prevrtati, pre-

dolbsti (-dolbem).

durchhüpfen preskakljati, preskakati

(-skačem).

durchhusten prekásljati, *impf.* pre-

kašljevati.

durchirren prebloditi, pretávati.

durchjagen pregoniti, preloviti; *impf.*

pregánjati, gñati (ženem) skozi...

goniti skozi...; (verprassen) zapraviti,

potratiti, pognati (-ženem); *impf.* za-

pravljati, pogánjati.

durchjäten prepleti (-plevem), opleti;

impf. oplévati.

durchkäften *ich* premraziti se, pre-

zebsti (-zebem), prehladiti se; *impf.*

premrazáti se, prezebati, prehlajati se.

durchkämpfen *fig.* dognati (-ženem),

izvršiti, izpeljati; *impf.* izvrševati,

izpeljevati.

durchkauen prežvečiti; *impf.* prežve-

kati, prežvekovati.

durchklauben prebrati (-berem), *impf.*

prebirati.

durchklopfen pretolči (-tolčem), pre-
tleči (-tolčem); prebiti (-bijem), pre-
tepsti (-tepem).

durchkneten pregnesti (-gnetem), pre-

mesiti; *impf.* pregnetati, premesovati.

durchkochen *tr.* prekúhati, prevárati;

intr. prekuhati se, prevárati se.

durchkommen priti (pridem) skozi...

predreti (-drem, -derem); *impf.* iti

(idem, grem) skozi..., predirati; (*im*

Leben) preživiti se, *impf.* preživljati se.

durchkönnen (*er kann nicht durch*) ne

more skozi. [kroževati.

durchkreisen prekróžiti, *impf.* pre-

durchkreuzen križem prehoditi, pre-

križati; *impf.* križem prehajati; *fig.*

prestriči (-strižem), preprečiti; *ich* —

križati se.

durchkriechen prelezti, preláziti; *impf.*

prelezovati.

durchkühlen prehladiti, ohladiti;

impf. pre-, ohlajati.

Durchlaß *m.* prepúst, prehod, prelaz;

preliv, splav. - *lebig? mošic*

durchlassen skozi pustiti, *impf.* skozi

puščati; (*Erze* —) prepustiti, *impf.*

prepuščati; (*Süßigk.*) precediti, *impf.*

precedjati.

Durchlaucht *f.* svitlost.

durchlauchtig svitel.

durchlauchtigst presvitel.

Durchlauf *m.* preték, prehod.

durchlaufen preteči (-tečem), predir-

jati, prebégniti; *impf.* pretekati, pre-

bégati; (*befallen*) obiti (-idem), spre-

leteti; *impf.* obhajati, spreletávati.

durchläutern prečistiti, *impf.* pre-

čisčati.

durchleben preživeti, prebiti (-bom,

-bodem, -bijem).

durchlesen prebrati (-berem), pre-

čitati; *impf.* prebirati.

durchleuchten presijati (-sijem), pre-

bliskniti se; *impf.* presévati; { er-

leuchten.

durchlichten iztrobiti, pretrébíti, iz-

redóčiti; *impf.* iz-, pretrebljevati.

durchliegen preležati (-ležím); *ich* —

preležati se, obsénjiti se.

durchlöchern prevrtati, predreti (-de-

rem, -drem), lukujo narediti; *impf.*

predirati, lukujo narejati.

durchlodern pre-, zrahljati; *impf.* rahljati. [plameneti.
durchlodern prešvigniti, plasniti, pre-
durchlüften prezračiti, prevetriti; *impf.* zračiti, vetriti.
durchmachen dokončati, napraviti; *impf.* dokončevati, napravljati; *fig.* doživeti.
durchmahlen pre-, domleti (-meljem); *impf.* premlešvati.
Durchmarsch *m.* prehod.
durchmarschieren skozi iti (idem).
durchmengen *f.* durchmischten.
durchmessen pre-, raz-, izmeriti; *impf.* pre-, izmerjati.
Durchmesser *m.* premér; debelina.
durchmischen pre-, razmešati; *impf.* premešavati.
durchmustern pregledati, preiskati (-iščem); *impf.* pregledovati, preiskovati.
durchnagen preglodati (-glojem, -glodam), preškrbljati, pregrizti; *impf.* preglajati, pregrizovati. [prešivati.
durchnähen prešiti (-šijem), *impf.*
durchnähen, — nežen premočiti, prevlažiti, razmočiti; *impf.* pre-, razmákati, prevlágati.
durchnehmen pregledati, prebrati (-berem); *impf.* pregledovati, prebirati.
Durchpass *m.* prehod, prelaz.
durchpassieren skozi iti (idem, grem), prehajati, skozi hoditi.
durchpeitschen prebičati, pretepsti (-tepem); *impf.* pretépati.
durchpeifen prežvižgati, *impf.* prežvižgávati. [orati.
durchpflügen preorati (-orjem), raz-
durchpflügen prerómati, prehoditi, obhoditi, oblaziti.
durchprassen *f.* verprassen.
durchpressen prežeti (-žmem), pre-
 tlačiti, precediti; *impf.* prežémati, precéjati.
durchprüfen pre-, doprašati, po redu izprašati; *impf.* prepraševati, po redu izpraševati; pretéhtati, preudariti; *impf.* pretehtovati, preudarjati.
durchprügeln pretepsti (-tepem), naseškati, naklestiti, o-, premlatiti, nabunkati, našgati (-žgëm); *impf.* pre-
 tépati, našgati.

durchrasen predivjati, predirjati.
durchrühren prekaditi, presušiti; *impf.* prekájati, presušati, ozditi.
durchrechnen preračunati, prešteviliti, preštetí (-štejem); *impf.* preštevati.
durchregnen premočiti, predežiti; *impf.* premákati, predeževati, skozi dežiti.
durchreiben predrgniti, pretreti (-trem, -terem, -tarem), premeti (-manem).
Durchreise *f.* prehod, pot od potovanja skozi...; bei meiner — ko sem tod potoval.
durchreisen *intr.* skozi iti (idem, grem); *impf.* tod potovati, onod hoditi, potovati skozi...; *tr.* prehoditi, obhoditi, obiti (-idem).
Durchreisende *m.* popotnik, potnik, prehodnik. *(Zurück- u. -Mitt-)*
durchreisen *tr.* pretrgati, raztrgati, razčesniti; *impf.* pretrgováti, raztrgovati, razčesávati; *intr.* pretrgati se, raztrgati se; *impf.* trgati se.
durchreiten *intr.* jezdití skozi...; jahati skozi...; *tr.* prejezditi, prejahati.
durchrennen *intr.* skoz dirjati; *tr.* predirjati, prejahati; preleteti.
durchrieseln šunljati po...; šumotljati skozi...; *fig.* prezebsti (-zebem).
Durchritt *m.* prejezd, preježa; bei sci-
 nem — ko je tod mimo jezdil.
durchrollen *tr.* potočiti, *impf.* potákati; (Wägen) prelikati, polikati; *intr.* vrteti se, sukati (sučem) se; (v. Donner) bobneti, ropotati (ropočem), treskati.
durchrudern preveslati.
durchrütteln pretresti, premesketati (-meskečem), zmajati; *impf.* pretrésati, zmajévati.
durchsäen presejati (-sejem), *impf.* presešvati. [žem).
durchsägen prežagati, prerezati (-re-
durchsäubern prekvasiti, prekisati; *impf.* kvasiti.
durchsaufen prevršeti, prebučati (-bučim), prešumeti. [skozi...
durchschallen razlegati se, doneti
durchschauern groza obide, zona spreleti; *impf.* groza obhaja, zona sprele-
durchschauern pregledati, prevideti, sprevideti, spoznati; *impf.* pregledovati, spoznávati; skozi gledati, lukati.

durchschaufern prekidati, pregrebsti (-grebem), premetáti (-mečem); *impf.* prekidávati, pregrebati, premetáti (-métam).

durchscheinen skozi sijati (sijem), pro-sivati, probleskovati.

durchscheinend prosojen. [živeti.

durchscherzen prešaliti, v šali pre-durchschieben preriniti, pretisniti, potisniti skozi . . . ; *impf.* prerivati, pretiskati, potiskati skozi . . .

durchschneiden prestreliti, *impf.* prestreljevati; (ein Buch) s papirjem preložiiti, prekládati; (d. Zeilen) razpreti (-prem), razmakniti; *impf.* razmikati.

durchschiffen prepluti (-plovem), prejadрати, prevoziti; *impf.* prevázati, jadрати po . . .

durchschimmern migljati, lesketati (leskočem), svétiti se, presévati.

durchschlafen prespati (-spim), *impf.* prespavati.

Durchschlag m. preboj, prelóm; (in d. Stücke) cedilo, cedilnik; sito, rešeto, mreža.

durchschlagen tr. prebiti (-bijem), pretolči (-tolčem), predreti (-drem), prerázati; *impf.* prebijati, predirati; (Zustigt.) precediti, *impf.* precéjati; (Trod.) presejati (-sejem), *impf.* presévati; (durch ein Tuch) prepustiti, *impf.* prepušćati; sich — pot si pre-sékati, prostor si narediti, prebiti (-bijem) se; *impf.* prostor si narejati, prebijati se; *intr.* premočiti, premakati, skoz iti (idem, grem).

durchschlingeln sich viti (vijem) se, vijugati se, zvijati se.

durchschleichen preplaziti se, premuzniti se, prekrasti (-kradem) se.

durchschlingen vplesti (-pletem), zaplesti; *impf.* vpletati, zapletati.

durchschlummern predremati (-drem-ljem), *impf.* predremávati.

durchschlüpfen premuzniti se, zmuzniti se skozi . . . , prelezti; *impf.* premuzávati se, prelezovati.

durchschneiden prerezati (-režem), razrezati, prekrojiti, prestriči (-strižem), precépiti, presékati; *impf.* pre-, razrezovati, prekrojevati, precepljati, presekovati; sich — križati se.

Durchschnitt m. preréz, presék, pre-cép, prekroj; (Graben) prekóp; im — vprek, navprek, povprek, počez, sploh, premérno, v premeru.

durchschnittlich poprécen, premérén; *adv.* poprék, počéz, premérno, pre-meroma.

Durchschnittsberechnung f. poprečni preračun.

Durchschnittsgewicht n. poprečna —, srednja teža.

Durchschnittspreis m. poprečna —, srednja —, počezna cena; den — er-fahren povprek ceno zvedeti (zvéem).

Durchschnittspunkt m. presečišće. [čun.

Durchschnittsrechnung f. poprečni ra-

Durchschnittslehre f. preséčnica.

Durchschnittssumme f. poprečni znesék.

Durchschnittsahl f. poprečno —, sred-nje število.

durchschossen prestreljen; preložen, prešit; (v. Zeilen) razmaknen, razprt.

durchschreien prevpiti (-pijem), pre-kričati (-kričim), prevékati.

durchschreiten prekoráčiti, *impf.* ko-ráčiti skozi . . .

Durchstufs m. prestrél; prekladék.

durchschütteln pretresti, prerahljati; *impf.* pretrésati.

durchschwelgen pregostovati, cele noči prebúriti.

durchschwimmen preplavati, prepluti (-plovem).

durchsegeln prejadрати, preveslati.

durchsehbar pregledén, prezirén.

durchsehen pre-, razgledati, razvideti; *impf.* pre-, razgledovati; ich sehe durch skozi gledam. [nik.

Durchseher m. pregledovaléc, pregled-durchseher precediti, *impf.* precejati.

Durchseher m. cedilo, cedilnik.

durchsein skoz biti (sem); prestati (-stojim, -stanem), preživeti.

durchsehen preskočiti, prejáhati, pre-jezditi; (erreichen) dognati (-ženem), izpeljati (-peljem), veljavo čemu za-dobiti; *impf.* doganjati, izpeljevati, veljavo čemu zadobivati.

Durchsicht f. pregled, razgled.

durchsichtig prozorén, pregledén; *fig.* jasén, svítel, razločén. [nost

Durchsichtigkeit f. prozornost, pregled-

durchsieben presejati (-sejem), pre-rešetati; *impf.* presévati, preresétavati.
durchsickern premezeti, precurljati; *impf.* prekápati, prekapljevati, mezeti —, curljati skozi... [prepevati.

durchsingen prepeti (-pojem), *impf.*
durchsinken vdreti (-derem) se, pogrezniti se, skozi pasti (padem), ponikniti; *impf.* vdirati se, pogrezovati se, skozi padati.

durchsinnen premisliti, preudariti, pre-téhtati; *impf.* premišljati, preudarjati.
durchsintern f. **durchsickern**. [vati.

durchsitzen presedeti, *impf.* presedé-
durchspähen preglédati, prestákniti; *impf.* pregledovati, prestikati.

durchspalten preklati (-koljem), raz-klati, pre-, razcepiti; *impf.* klati, cepiti.

durchspielen preslaniniti. [igrati.
durchspielen preigrati; (verfp.) za-
durchspielen prebosti (-bodem), pre-pahnuti, predreti (-drem, -derem); *impf.* prebádati, prepahovati, predirati.

durchspinnen prepresti (-predem), *impf.* prepredati.

durchsprengen tr. prelomiti, poloma-stiti; *impf.* prelamljati; (besprengen) poškopiti; *intr.* predirjati, prejáhati; *impf.* dirjati skozi..., jahati (jaham, jašem) skozi...

durchspringen tr. skoz skočiti, *impf.* skoz skakati (skáčem), preskakovati; *intr.* razpočiti se, razpokniti.

durchsprühen prebrizgati, preskropiti; *impf.* preskropivati, skozi brizgati.

durchspüren prestákniti, prevóhati, preiskati (-iščem); *impf.* prestikati, preiskovati.

durchstänkern zasmraditi, nasmráditi; *impf.* zasmrajati.

durchstäuben preprašiti.

durchstechen prebosti (-bodem), pre-dreti (-derem), presúniti, prepahnuti; *impf.* prebádati, predirati, prepahovati; (d. Damm) prekopati (-kopljem), *impf.* prekopávati.

durchstechen pretákniti, *impf.* pretikati.
durchsteppen prešiti (-šijem), prerá-liti; *impf.* prešivati.

durchsteuern prejadрати, prekrmiti; *impf.* prejadrovati.

Durchstich m. prebód, prebodljiej, pre-páh, prepahljej; (d. Damme) prekóp.
durchstößern, —stóchern prevreči (-vr-žem), prestákniti, premetáti (-mečem); *impf.* prevračati, prestikati, premétati, premetovati.

durchstöhnen prestókati (-stokam, -sto-čem), preječati (-ječim).

durchstören f. **durchstößern**.
durchstoßen prepahnuti, predregnuti, presúniti, prebosti (-bodem), predreti (-drem); *impf.* prepahovati, presuvati, prebádati, predirati.

durchstrahlen svétiti skoz..., sijati (sijem) skoz..., posivati skoz... provisitati.

durchstreichen tr. prečrtati, prekrizati; *impf.* prečrtovati, križati, prekrizevati; (als Landstreicher) klatiti se po..., potépati se po..., skitati se; *intr.* prepíhávati, vleči (vlečem) skozi...

durchstreifen f. **durchstreichen**.
Durchstrich m. prečrt, prekrížek; (der Bógel) prelét.

durchströmen pretéči (-tečem) skozi..., prevaliti se skoz...; *impf.* pretékati; (v. d. Freude) sprelétati, obhájati.

durchstudieren proučiti, proudáriti, premisliti.

durchstürmen previhрати, prehruti (-hrujem); *impf.* vihrati, hruti, raz-sájati, razgrájati.

durchsuchen preiskati (-iščem), preglé-dati; *impf.* preiskovati, pregledovati.

Durchsuchung f. preiskava, preiskova-nje, pregled.

durchstünden preigrati, *impf.* pro-igrávati.

durchtanzen preplésati, prerájati.
durchtoben predivjati, *impf.* divjati, razgrajati, razsájati.

durchtönen razlégati se, donéti, do-nevati, glasiti se po...
durchtragen prenesti, *impf.* prenašati.

durchträumen presanjati.
durchtreiben skoz gnati (ženem), skoz goniti, skoz tirati; pregnati, prepo-diti; *impf.* pregnajati.

durchtreten tr. shoditi, steptati, pre-teptati; *intr.* skoz stopiti, prestopiti; *impf.* prestópati.

Durchtrieb m. pregón; (Der) gonja.

durchtrieben zvit, zvitorep, premetén, presukan, prekanjen, muhast.

Durchtriebenheit *f.* zvitost, premeténost, prekanjenost.

Durchtritt *m.* prestóp, prehod. [sati. durchtrodenen presušiti, *impf.* presú-durchhuben izúruti, *impf.* izúrjati.

durchwachen prebedeti, prebdeți, prečúti (-čujem); *impf.* prebdévati.

durchwachsen prerasti (-rastem), *impf.* prerásčati; *adv.* prerasel, prerasten.

durchwägen pretéhtati, *impf.* téhtati; *fig.* presoditi, *impf.* presójati.

durchwallen prehoditi, preromati; *impf.* prehájati.

durchwandeln prehoditi, presétati; *impf.* prehájati, sétati po ...

durchwandern prepotovati, prehoditi, obhoditi, omesti (-medem); *impf.* potovati po ..., hoditi po ..., prehájati.

durchwärmen razgreti (-grejem), segreti, pregreti; *impf.* raz-, se-, pregrévati.

durchwaschen preprati (-perem), premiti (-mijem); *impf.* prepírati, premívati; *ř.* unterwaschen.

durchwässern razmočiti, premočiti, namočiti, zmočiti; *impf.* razmákati, premákati.

durchwaten prebresti (-bredem), prebroditi; *pregaziti.*

durchweben pretkati (-tkem); preplesti (-pletém); *impf.* pretkávati, preplétati.

Durchweg *m.* prehod. [vsekako.

durchwegs *adv.* vse skozi, povsem, durchwegsam prehodén.

durchwehen prepihati, preveti (-vejem); *impf.* pihati (pišem) skozi ..., prepihovati, veti.

durchweichen *tr.* razmočiti, premočiti, prevlažiti; *impf.* raz-, premákati, prevlašévati; *intr.* odmékniti, premékniti, premočiti se.

durchweinen prejókati (-jočem), preplákati (-plačem), prevékat; *impf.* prejokávati, preplakovati.

durchwersen skoz vreči (vržem), — zalúčati, — hititi; *impf.* skoz metati (mečem), — lučati, — hitati; (durchcinander) premetáti, prevreči; *impf.* premetovati; (d. Gerceide) preveti (-vejem), *impf.* prevejati.

durchwehen zlizati (zližem), predrgniti, prebrusiti; *impf.* zlizovati, predrgávati, prebrušati.

Durchwinden preplesti (-pletém), zaplesti, previti (-vijem); *impf.* pre-, zaplétati, previjati; *řidj* — izmótati se, izviti jo. [zimovati.

durchwintern prezimiti, *impf.* predurchwirken pretkati (-tkam, -tkem), vtkáti, zavóčiti; *impf.* pretkávati.

Durchwischen ř. entvijščen. [razpádati.

durchwittern razpasti (-padem), *impf.*

durchwühlen preriti (-rijem), razriti, pregrebsti (-grebem), prevreči (-vržem), premetáti (-mečem), razkopáti (-kopljem); *impf.* pre-, razrivati, pregrébati, premétati, razkopávati.

Durchwurf *m.* premet.

durchwürzen presladiti, osladiti, poslájšati, začíniti; *impf.* preslajševati, poslajševati.

durchwüthen predivjati.

durchzählen prešeti (-štejem), preševiliti, prebrojiti; *impf.* prešévati.

durchzauen razčehati, razčohati, razráhati.

durchziehen prepiti (-pijem); zapiti.

durchziehen pretegniti, skozi potegniti, prevleči (-vlečem); *impf.* pretégati, skozi potegovati; (Radcl) vdeti (-denem), *impf.* vdévati; (d. Sand) prehoditi, obhoditi, prepotovati; *impf.*

prehájati; (beráchtl.) vláčiti se, skitati se, potépati se; (v. d. Luft) skozi pihati (pišem), prepihovati.

durchzittern pretresti, pretresniti; *impf.* pretrésati.

Durchzoll *m.* prevoznina.

Durchzug *m.* prehod; (d. Ware) prevoz, prevoznja; (d. Luft) prepih.

Durchzugsgut *n.* prevožno blago.

durchwürgen skoz posiliti, skoz potisniti; *impf.* skoz posiljevati, skoz potiskati; *řidj* — preriti (-rijem), *impf.* prerivati.

durchwürfeln pregostoleti, prežvrgeti; *impf.* pregostolévati, prežvrgetlevati.

dürfen sméti (smem), móči (morem), oblast iméti (imám), utegniti; (nóthig haben) treba biti (sem) komu česa, potrebovati.

dürftig potreben, ubožěn, revěn, siromašen.

Dürftigkeit *f.* ubožstvo, revščina, siromašnost.

Dürftigkeitszeugnis *n.* ubožni list.

dürr suh, osušen, posušen, vel, ovenél; *f.* mager; — *er Baum suhál (-i), suhlica;* — *es Reisholz suhljád (-i).*

Dürre *f.* suša, suhota.

Dürriecht *n.* suhljád (-i), sušmad (-i).

Dürresucht *f.* sušica, jétika.

Durst *m.* žeja; *fig.* želja, pohlép, hrepenenje; *ich habe — žeja me;* — *machen užejati, impf. žejati.*

dursten, dürsten žeja me, piti se mi hoče, žejen biti (sem); *fig.* hlepéti, hrepenéti, koprnéti.

durstig žežen; *fig.* želžen, pohlepěn, koprnéc; — *werden užejati se.*

Dusel *m.* omótica, omama, brez-zavést (-i).

duselig omótičen, omamljen, brez-zavestěn.

düster teměn, temotěn, mračěn, mežáv, mrkél; (mürriřh) émerěn, zlo-

voljén; — *werden temniti se, mračiti se.*

Düsterling *m.* mračnják.

düstern mračiti se, temniti se, obláciti se; *zmračiti se, poobláciti se.* [nost.

Düsterheit *f.* mrak; otožnost, émer-Düte *f.* zaviték, škrnicelj; (Rünze) tútika, néžica.

Duhend *n.* dvanajstina, dvanajst, dvanajstero.

duhendweise *adv.* po dvanajst.

Du Bruder *m.* póbratim, bratéc.

duen tikati.

Duschwester *f.* poséstrima, sestrica.

Dynamik *f.* siloslovje, dinámika.

dynamisch silosloven, silokazen, dinamičen.

Dynamist *m.* siloslovec, dinamist.

Dynast *m.* vladár.

Dynastie *f.* vladarska rodovina, — rodbina, dinastija.

Dysenterie *f.* krva, griža, krvavica.

Dyskrasie *f.* nemóc (-i), diskrasija.

Dyspnoe *f.* nedúha, nadúha, sigavica, sipljivost.

G.

Ebbe *f.* oseka; — *und Flut oseka in plima, biba, bibavica.*

ebben osekniti, upasti (-dem); *impf.* osékati, upadati.

Ebbestrom *m.* osekotók.

eben *adi.* ravěn, plan; (flach) ploščat; (glatt) gladék; *zu — er Erde pri tleh;* — *machen f. ebenen; adv.* prav, uprav, ravno, baš; — *ist prav sedaj;* — *so prav tako, isto tako;* — *e Stelle ravnica.*

Ebenbaum *m.* érni dob, eben.

Ebenbild *n.* podoba, prilika, obraz.

ebenbürtig jednakoroděn, istoroděn, istega rodú.

Ebenbürtigkeit *f.* jednakorodnost.

ebendasselbst *adv.* ravno tam, prav ondi.

ebenderselbe ta isti, ravno tisti.

Ebene *f.* ravnina, ravěn (-i), ravan (ravni), ravnica, ravnota, planjava, plan (-i), planota.

ebenerdig pritličěn. [itak.

ebensfalls *adv.* tudi, jednako, tako tudi,

ebenflüchig ravnoplosk.

Ebenholz *n.* ebenovina. [nost.

Ebenmaß *n.* somerje, somernost, sklad-ebenmäßigkeit somerěn, skladomären, primerěn.

Ebenmäßigkeit *f.* somernost, skladomernost.

ebensoweit jednako daleč.

ebenszeitig *f.* gleichzeitig.

Eber *m.* merjaséc.

Eberesche *f.* jerebika, oskoruša, skorš.

Ebereschenebere *f.* jerebinka, jerebikova jagoda.

Eberraute *f.* abarat.

Eberwurz *f.* (*Carlina acaulis*) bodeča noža, kómpava, konjska potvica.

ebnen ravnati; *z-, po-,* uravnati.

Echo *n.* jek, jeka, odmev.

echt pristěn, pravi; (b. d. Farbe) stanovitěn; — *es Gold čisto zlato;* — *e Kinder pravi —, zakonski otroci.*

Echtheit *f.* pristnost, pravost.

Ed- ogelni. [deska.

Edsbrett *n.* krajnik, krajnica, ogelna

Eder *f.* ogeč, vogel; (Kante) rob, rogečlj.
Edhaus *n.* hiša na oglu.
edig oglat, voglat; robot; *fig.* ne-
olikan.

Edpunkt *m.* oglišče.
Edsparren *m.* ogelni lemez.
Edstein *m.* ogelnik, ogelni kamen.
Edstehn *m.* podočnjak; (Haut.) čekán.
edel blag, plemenit, zlahten; (*v.*
Metallen) drag; (*v.* Obst) pitom.

Eddame *f.* — frau *f.* plemenita —,
zlahtna gospa, plemkinja. [*srca.*

edeldenkend blagomislec, plemenitega
Edelstink *m.* škinkovec, zeba.

Edelstaulein *n.* plemenita gospica.
edelgeboren plemenit, plemenitega
rodu.

Edelstein *n.* drago kamenje.

Edelgut *n.* plemenitnikovo —, plem-
enitaško posestvo.

Edelherr *m.* plemenitnik, zlahtnik,
plemič.

edelherzig blagosrčen, blagodušen.

Edelhof *m.* plemiški dvor. — *krabi.*

Edelknoxe *m.* plemič, plemče. *jelovec*

Edelkorale *f.* zlahtna korala.

Edelkute *pl.* plemenitaši, plemstvo.

Edelmann *m.* plemenitaš, plemenit-
nik, plemič; vlastelin.

Edelmorder *m.* kmeta plemenita.

Edelmünze *f.* meta.

Edelmuth *m.* blagodušnost, blagosrč-
nost, plemenitost (*srca*).

edelmüthig blagodušen, blagosrčen,
plemenitega srca.

Edelstein *m.* dragi —, zlahtni kamen.

Edelweiß *n.* (*Gnaphalium Leontopodium*)
planika, očino zelišče. [*]*

Edelwild *n.* zlahtna divjačina. *zjir*

Edict *n.* razglas; ein — ergehen lassen
razglasiti.

Edictalladung *f.* razglasni poziv.

edieren izdati, *impf.* izdajati.

Edition *f.* izdanje, izdajanje.

Ede *m.* *f.* Edelmann; *f.* *f.* Edelbame.

Educt *n.* izvod, izvleček.

Effect *m.* učinek, uspeh, izid, nasledek;
(Einrud) vtis.

Effecten *pl.* stvari, reči, pohoštvo;

(Wechsel) menice; (Staatspap.) državni
papirji, državna dolžna pisma; (Ware)
blago, roba, pratež.

Effectiv resničen, dejanski; zablbar

in Ducaten — ima se plačati v go-
tovih cekinih.

effectuieren izvršiti, obistiniti.

egal jednak.

egalisieren izjednačiti.

Egel *m.* pijavka, pijavica; (*b.* Schafen)
metljaji *pl.*

egelkrank metuljav, metljajast.

Egelkrankheit *f.* metljavica, metulja-
vost.

Egge *f.* brana, zobača, vlaka.

Eggebalcken *m.* branišče.

Eggehaken *m.* branovlek.

eggen vlačiti, branati; povlačiti, za-
branati.

Egger *m.* vlačilec, branáč.

Eglanterrose *f.* (*Rosa Eglanteria*)
žolta roža.

Egoismus *m.* sebičnost, samopridnost,
samoljubnost.

Egoist *m.* sebičnež, samopridnež, sa-
moljubec. [*ljub.*

egoistisch sebičen, samopriden, samo-
che, eher *adv.* prej, pred; čestitš
najprej, brž ko brž, brž ko je mogoče,
čim prej; che *coni.* predno, preden.

Ehe *f.* zakon; (Heirat *v.* Wanne) že-
nitév, (*v.* Weib) možitév, udaja; Ehe-
zakonski.

Eheaufgebot *n.* oklic. [*zveza.*

Eheband *n.* zakonska —, ženitbena
ehedrechen prešestvovati, prešestvati.

Ehedrecher *m.* prešestnik, prešestvo-
valéc; — in *f.* prešestnica, prešestvo-
valka.

ehedrecherisch prešesten, prešestvo-
valen, prešestljiv.

Ehebruch *m.* prešestvo, prešestvovanje.

Eheconsens *m.* Ehebewilligung *f.* že-
nitevska dovolitev.

Ehecontract *m.* *f.* Ehevertrag.

ehedem, ehedessen *adv.* nekoč, nekdanj,
poprej, pred tem.

Ehedispens, Ehedispensation *f.* odveza
zakonskega zadržka, oproščenje ženit-
bene zapreke.

Eheklärung *f.* izjavljenje za ženitév.

Ehefrau *f.* zakonska žena, družá, so-
proga.

Ehegatte *m.* soprog, zakonski mož.

Ehegatten *pl.* mož in žena, zakonski.

Гошнице Франк
belin. krajška gora.
belinica, Slav

Ehegeld *n.* dota.
Ehegelöbnis *n.* zakonska obluba.
Ehegemahl, **Ehegenosß** *m.* i. **Ehegatte**;
 — *in f.* zakonska družina.
Ehegericht *n.* zakonska sodnija.
Ehegesetz *n.* zakonska postava, ženitbeni zakon.
ehegestern *adv.* predvčerajšnjim.
Ehegiltigkeit *f.* veljavnost zakona.
Ehehälfte *f.* drug, družina, zakonsko podružje.
Ehehindernis *n.* zakonski zadržak, ženitbena zapreka.
Ehekind *n.* zakonsko dete.
Ehekrüppel *m.* zakonska pokveka.
eheleiblich zakonski.
Eheleute *pl.* zakonski, mož in žena.
ehelecht zakonski.
eheleihen v zakon stopiti, zakon skleniti, v zakon vzeti (vzamem); *impf.* — jemati (jemljem); (v. *Wanne*) oženiti se; (v. *Weibe*) omožiti se.
eheles brez zakonski, neoženjen; samec; (v. *Weibe*) neudana, neomožena, samica; *der* — *e* *Stand* samski stan, brez zakonstvo.
eheleustig ženitbe željen.
ehemalig nekdanji, nekdašnji.
ehemals *adv.* nekda, nekda, svoje dni.
Ehemann *m.* i. **Ehegatte**. [*nica.*]
Ehemeldjettel *m.* ženitovanjska zglas.
Ehepaar *n.* mož in žena, zakonska dvojica.
Eheparten *pl.* ženitovanjsko pismo, ženitbena pogodba.
Ehepflicht *f.* zakonska dolžnost.
Eherecht *n.* ženitbeno pravo, zakonsko pravo.
Ehering *m.* zakonski —, ženitbeni prstan.
ehern meden, bronast. [*ljuba.*]
Eheschah *m.* dota, jutrnina; ljubimec.
Ehescheidung *f.* razporeka, razporečitev, zakonska ločitev. [*tév.*]
Ehescheidungsklage *f.* tožba na ločitev.
Eheschließung *f.* sklenitev zakona, možitév, ženitév.
Ehesegen *m.* zakonski —, ženitbeni blagoslov.
Ehesland *m.* zakonski stan.
ehestens *adv.* brž ko brž, brž ko bo mogoče, kar najprej mogoče.

Ehestreit *m.* zakonski prepir.
ehelunlich i. **ehestens**.
Ehetrennung *f.* ločitev zakona.
Eheungiltigkeit *f.* neveljavnost zakona.
Eheverlöbnis, **Eheverprechen** *n.* zaroka, zaroki *pl.*
Ehevermächtnis *n.* zakonsko volilo.
Ehevertrag *m.* zakonska —, ženitbena pogodba.
ehevor *adv.* poprej, popred.
ehevorgestern *adv.* predvčerajšnjim.
Eheweib *n.* i. **Ehefrau**.
ehrabshreiden opravljati, obrekovati, mraziti.
Ehrabschneider *m.* opravljevec, obrekovalec; — *in f.* opravljivka, obrekovalka.
Ehrabschneidung *f.* opravljanje, obrekovanje.
ehrbär pošten, častit, čestit, časten, častiljiv; (geziemend) spodoben, pristojen.
Ehrbarkeit *f.* poštenost, častitost; spodobnost, pristojnost.
Ehrbegierde *f.* častizeljnost, častihlepnost.
ehrbegierig častizeljen, častihlepen.
Ehre *f.* čast (-i), čest (-i), slava; poštenje, dobro ime (-na); *ich habe die* — v čast mi je, v čast si štejem; *jemanden zu* — *n* komu na čast; *in* — *n* halten čislati, spoštovati, častiti, obrajtati; **Ehren-** častni, čestni.
ehren častiti, čestiti, slaviti; počastiti, poslaviti; (*schätzen*) spoštovati, čislati. [*urad.*]
Ehrenamt *n.* častna služba, častni
Ehrenangelegenheit *f.* reč, ki se tiče postenja.
Ehrenbahn *f.* pot časti.
Ehrenbeleidigung *f.* žaljenje časti.
Ehrenbenennung *f.* častni naslov.
Ehrenbezeugung *f.* počastitev, izkazanje časti.
Ehrenbürger *m.* častni meščan.
Ehrenbürgerrecht *n.* častno meščanstvo.
ehrend častilen, časten, častiv.
Ehrendame *f.* častna dvornica.
Ehrendienst *m.* častna služba.
Ehrenfall *m.* stvar tičoča se časti in postenja.
Ehrengarde *f.* častna straža.
Ehrengelt *n.* častno spremstvo.

ehrenhaft pošten, častit, časti vredn.
Ehrenhaftigkeit *f.* poštenost.
Ehrenklage *f.* tožba zaradi žaljenja časti.
Ehrenkleid *n.* praznje oblačilo, praznična obleka.
Ehrenkränkung *f.* žalitv časti, uvreda poštenja.
Ehrenkreuz *n.* častni križec.
Ehrenlegion *f.* častna legija.
Ehrenmann *m.* poštenjak.
Ehrenmitglied *n.* častni ud.
Ehrenname *m.* častno ime (-na).
Ehrenpforte *f.* slavolok.
Ehrenposten *m.* častno mesto.
Ehrenpreis *m.* častna nagrada; (bot.) (*Veronica*) jetičnik.
Ehrenpunkt *m.* reč tičoča se časti.
ehrenrätlich častnosvetski.
Ehrenreiter *m.* rešitelj poštenja, spasiatelj časti.
Ehrenruf *m.* častni poziv.
ehrenrührig častižaljiv.
Ehrensache *f.* častna zadeva; daš ist cine — to gre za poštenje.
Ehrensäule *f.* častni stolp, — stebër, spomenik.
Ehrenschilder *m.* opravljičec, obrekovalc; — *in f.* opravljička, obrekovalka.
ehrenschilderisch opravljič, obrekljiv, obrekovalen. [sto.
Ehrensiß *m.* častni sedež, častno mesto.
Ehrensold *m.* častna nagrada, častno plačilo. [služba.
Ehrenstelle *f.* častno mesto, častna
Ehrenstufe *f.* stopnja časti.
Ehrentag *m.* slovesni dan, dan časti.
Ehrentempel *m.* slavohram, tempelj časti. [časti.
ehrenthalben (-r) zavoljo časti, zaradi
Ehrentitel *m.* častni naslov.
Ehrentränk *m.* napitek; zdravica.
Ehrentreihung *f.* žalitv časti, uvreda poštenja.
ehrenvoll častitljiv, prečastn, slavn.
Ehrenwache *f.* častna straža. [dën.
ehrenwert časti —, spoštovanja vre-
Ehrenwort *n.* častna —, moška beseda; daš — geben besedo dati; auf mein — mož beseda, na mojo besedo.
Ehrenzeichen *n.* častno znamenje, znak časti.

ehrbietig spoštljiv, spoštovaln.
Ehrebietigkeit, **Ehrebietung** *f.* spoštljivost, spoštovanje.
Ehrfurcht *f.* spoštovanje, spoštljivost.
ehrfürchtig spoštljiv. [zën.
ehrfürchtsvoll prespoštljiv, preponi-
Ehrgefühl *n.* čuvstvo poštenja; er hat fein — ni mu mar za čast, — poštenje, ni ga sram, nima sramežljivosti.
Ehregeiz *m.* častilakomnost, častihlepnost.
ehregeizig častilakomn, častihlepñ.
Ehrgier *f.* častiželjnost.
ehrgierig častiželjn.
ehrlieh pošten.
Ehrliehkeit *f.* poštenost.
Ehrliebe *f.* častiljubje.
ehrliebend častiljubn.
ehelos nepošten, brezčastn, brez poštenja. [nje.
Ehlosigkeit *f.* nepoštenost, nepošte-
ehrsam častit, čestn, častn.
Ehrsamkeit *f.* častitost. [nost.
Ehrsucht *f.* častilakomnost, častihlep-
ehrsüchtig častilakomn, častihlepñ.
Ehrtreib *m.* nagon po časti.
ehrergriffen nesramn, nepošten.
ehrwidrig nečastn, zoper čast.
Ehrwürden (Titel) prečastni gospod, prečastiti —.
ehrwürdig častivredn, častitljiv.
 er *interi.* o! ej! lej! glej! dà-tè! ei maš čemu to! kaj mi do tega!
Ei *n.* jajce; belica (bei Radfersburg); dem. jajčice; (ohne Schale) mečús; (verdorben) klopoteč, zaprték, skrnjak; (unausgebrüet) mulčék, muljak; (gefärbt) pisanica, piréh; Hoden— mode *pl. f.*, modi *pl. m.*
Eibe *f.* (*Taxus*) tisa; Eiben- tisov.
Eibenhölz *n.* tisovina.
Eibewald *m.* tisovje, tisje.
Eibisch *m.* (*Althaea*) navadni slez;
Eibisch- slezov.
Eibischkraut *n.* slezovina.
Eibischthee *m.* slezov čaj, slezovč.
Eide *f.* hrast, dob; dem. hrastič, dobč; Stein— gradn, črepinjek;
Kork— pluta; Eichen- dobov, hrastov.
Eidel *f.* želod; Buch— žir; Eidel- želodov.
eichelförmig želodast.

Eichelgeld *n.* žirovnica, žirnica.
Eichelhäher *m.* šoja.
Eichelkehl *m.* želodova kapica.
Eichelmaß *f.* želodna paša, — piča, žir.
Eichenblatt *n.* hrastov list, hrastovo pero (-esa).
Eichenholz *n.* hrastovina, dobovina, hrastov les. [nšč.
Eichenkranz *m.* dobov od. hrastov ve-
Eichenmistel *f.* (*Loranthus*) ohmelje.
Eichenrinde *f.* hrastova skorja, hrastov lub, hrastovo od. dobovo lubje.
Eichenwald *m.* hrastov les, — gozd, — log, hrastje, dohje, dobrava.
Eiher *m.* mércin, merče.
Eichfals *n.* merjen sod.
Eichgebür *f.* mernina.
Eichhorn, **Eichhörchen** *n.* veverica, vigorica; **Eichhorn-** veverični. [mera.
Eichmaß *n.* ustanovljena —, postavna
Eichstab *m.* merilna palica.
Eichwald *m.* j. **Eichenwald**.
Eid *m.* prisega, zaprisega; einen — ablegen priseči (-sežem), *impf.* prise-gati; einem den — abnehmen koga zapriseči, v prisego vzeti (vzamem) koga; mit — bekräftigen s prisego potrditi, *impf.* potrjevati; sich mit einem — verpflichten zapriseči se; den — auftragen prisego naložiti, *impf.* nalagati; in — genommen prisežen, zaprisežen; falsch — kriva prisega; **Eid-** prisežni.
Eidam *m.* zet (d. Tochter Mann).
Eidbruch *m.* prelom prisega, verolomstvo.
eidbrüchig prisegoloměn, krivorotěn.
Eidbürge *m.* prisežni porok.
Eidechse *f.* guščarica, kuščarica, martinček; (grüne) kuščar, zelenče; **Eidechsen-** kuščarjev, guščaričji.
Eiderdunen *pl.* puh, pahuljice, gaginje perje.
Eidergans *f.* gaga.
Eides- prisežni.
Eidesablegung *f.* prisega, priseganje.
Eidesformel *f.* obrazčje prisega, prisežne besede.
eideskräftig pod prisego.
Eidespflicht *f.* prisežna dolžnost.
Eidesverweigerung *f.* odreka prisega.
Eidgenosse *m.* soprisežnik, zaveznik, sorotnik.

Eidgenossenschaft *f.* zaveza, zarota.
eidgenössisch soprisežěn, zavežěn.
eidlich prisežěn; *adv.* s prisego, po prisegi.
Eidchwur *m.* prisega.
eidvergesen j. **eidbrüchig**.
Eier- jajčji, jajčni.
Eierchen *n.* jajčice.
Eierdotter *m.* rumenjак, čmrljak.
Eierhandel *m.* jajčarija; — betreiben jajčariti.
Eierhändler *m.* jajčar; — *in f.* jajčarica.
Eierklar *n.* beljak.
Eierkuchen *m.* jajčnik, jajčni kolač.
eierlegend nosěn.
Eierpflaume *f.* sliva, drmončelj, štrbončelj.
Eierschale *f.* jajčja lupina.
Eierschmalz *n.* cvrtje.
Eiersock *m.* jajčjek.
Eifer *m.* gorečnost, prizadevnost, vnetost, marljivost, oženj, iskrenost.
eiferig, **eifrig** goreč, prizadevěn, marljiv, marěn, vnet, ognjen, iskrěn.
eifern skrbeti, gnati (ženem) se za kaj; prizadevati, potegovati se za kaj; truditi, poganjati se, nastójati; *pf.* prizadeti (-denem) si, potegniti se; (gegen etwas) upirati se čemu, protiviti se, ustavljati se.
Eifersucht *f.* ljubosumnost, ljubomor.
Eifersüchtler *f.* zavidnost, pikanje, zbadanje.
eifersüchtig ljubosuměn, ljubomorěn.
Eifersüchtler *m.* ljubosumnik, zavidnik.
Eiform *f.* jajčja podoba.
eiförmig jajčast, jajčkast. *eiförmig*
eigen lastěn, svoj; (besonderš, selbst) poseběn, čuden; (angeboren) svoj, pri-rojen; zu — haben premoči (-morem), v lasti imeti (imám); es ist mein, dein — moje je, tvoje je; sich — machen svojiti si, lastiti si; prisvojiti si, prilastiti si; *impf.* prisvojevati si; auf — e Kraft sam od sebe, ob svojem.
eigenberechtigt samosvojěn, samovlastěn, sam svoj.
Eigenberechtigung *f.* samosvojnost.
Eigendünkel *m.* domisljavnost.
eigenhändig svojeročěn, lastnoročěn; *adv.* svojeročno. [nost.
Eigenheit *f.* svojstvo, posebnost, last-

Eigenhilfe *f.* svoja —, samolastna pomoč (-i).

Eigenliebe *f.* samoljubje, svojeljubje. **eigenliebig** samoljuběn, svojeljuběn.

Eigenlob *n.* lastna hvála, samohvalje, samohvalstvo.

eigenmächtig svojevoljěn, samosilěn; **adv.** iz lastne moči, sam od sebe, svojevoljno.

Eigenmächtigkeit *f.* svojevoljnost, samosilnost.

Eigenname *m.* lastno ime (-na).

Eigennutz *m.* samopridnost, samopašnost, sebičnost, samogoltnost.

eigennützig samopriděn, samopašěn, sebičěn, samogoltněn.

Eigennützig *m.* samopridnež, samopašník, sebičnež, samogoltník; *f.* samopašnica, sebičnica.

Eigennützigkeit *f.* **Eigennutz**.

eigens *adv.* navlašč, nalasč.

Eigenschaft *f.* lastnost, svojstvo; kakovost, kakošnost.

Eigenschaftswort *n.* pridevnik.

Eigensinn *m.* svojeglavost, trdoglavost, trmoglavost, trma.

eigensinnig svojeglav, svojeglavěn, trmoglav, trmoglavěn, trmast.

Eigentum *n.* (Nacht) last (-i), vlast (-i), vlastništvo; lastnina, svojina.

Eigentümer *m.* lastník, vlastník; — *in f.* lastnica, vlastnica.

eigenthümlich vlastěn, poseběn; **adv.** posebno, osobito.

Eigenthümlichkeit *f.* posebnost, vlastnost, osobitost.

Eigentumsklage *f.* tožba radi vlastništva, vlastinska tožba.

Eigentumsrecht *n.* vlastinska pravica, vlastinsko pravo.

eigentlich lastěn; prav, istinit, resničen; **adv.** prav za prav, po pravici, zarés.

Eigenwille *m.* lastna volja, svoja volja.

Eigenwürde *f.* lastna veljava.

eigen *sich* svojiti si, lastiti si; *privojevati* si; (zu etwas) biti (sem) za kaj, sposoben biti za kaj; diese That eignet *sich* zum Verbrechen to dejanje je tako, da se zamore med zločinstva šteti; geeignet sposoben, pripravěn.

Eignung *f.* sposobnost.

Eiland *n.* ostrov, otok.

Eilbote *m.* hitri sel, jadernik.

Eile *f.* hitrost, urnost, naglost, náglica, speh, brzost; *in* — nágloma, v naglici; es hat Eile *mudi* se mi.

eilen hiteti, podvizati se, spešiti, žuriti se, pásčiti se; (v. d. Zeit) potekati, hiteti; er muß eilen *silá* mu je, *mudi* se mu.

eilend hitēr, nagěl, jadern, urěn.

eilends *adv.* brzo, brž, hitro, naglo, urno.

eils *jednajst.*

Eils *f.*, —er *m.* jednajstica.

eilslei jednajsteri.

eilsfertig spešěn, urěn, hitēr.

Eilsfertigkeit *f.* spešnost, urnost.

eilsfach jednajsterěn, jednajsternat.

eilsfähig jednajstletěn.

eilsmal jednajstkrat.

eilsmalig jednajstkratěn.

eilsmäßig jednajstdnevěn.

Eilstel *n.* jednajstina, jednajstinka.

eilstens jednajstič. [nina.

Eilgut *n.* brzovozno blago, brzovoz-eilig hitēr, nagěl, urěn.

eiligst *adv.* hitro hitro, brž brž, ne-utegoma, kar se nar brže more.

Eilmarsch *m.* brzi hod, (nagli mars).

Eilpost *f.* brzovoz.

Eilzug *m.* brzovlak, naglič.

Eimer *m.* vedro; čebēr, orna.

eimerweise po vedrih.

ein (als Artikel wird nicht übersetzt); *num.* jeděn, jedna, jedno, (eden, en); *pron.* kdo, nekdo, neki; *in* einemfort v jedno mēr, neprenehoma; *unter* einem ob jednem, vred, zajedno; *der* eine — *der* andere ta — oni; *einer* mit dem andern drug z drugim; *einmal* einš ist einš *jedenkrat* jedna je jedna (enkrat ena je ena); *ein-* jedno- : jednoók *ein*üngig.

einadern podorati (-orjem), zaorati; **impf.** zaorávati.

einander *adv.* (einer d. andern) drug drugemu, drug drugega, jeden drugega, med seboj; an— tik, tikoma, drug poleg drugega; nach— zapóred, zaporedoma, po redi, drug za drugim; auß— narazen, vsaksebi; mit— vkup, skup; neben— vštric, štric (štrit);

für — drug za drugega, jeden —; durch — vse križem, križema; hinter — drug za drugim, jeden —; alle mit — vsi skup, vsi splaz.

einantworten prisoditi, *impf.* prisojati.

Einantwortung *f.* prisodba.

Einantwortungsschreiben *n.*, Einantwortungsurkunde *f.* prisodno pismo.

einarbeiten sich izuriti —, izvežbati se v čem.

einarmig jednorok, jednoročén, jednokrak.

einartig jednovrst, jednovrstén.

einäschern upepeliti, požgati (-žgem), v pepel izpremeniti, zapaliti; *impf.* požigati; (d. Stirn) pepeliti; opepeliti, s pepelom potrositi.

einathmen dihati, sopsti, vdihati, v se vleči (vlečem).

Einathmung *f.* vdih.

einäugig jednoók.

einbalsamieren maziliti, balzamovati; pomaziliti.

Einband *m.* vez (-i); vezanje.

Einbeere *f.* (*Paris quadrifolia*) volčja jagoda.

einbegleiten (ein Besuch) prošnjo s poročilom predložiti, *impf.* predlagati.

Einbegleitungsbericht *m.* predložno poročilo.

einbegreifen všteti (-štejem), vračunati, vred vzeti (vzamem); *impf.* vštovati, vred jemati (jemljem); einbegriffen sein vmes biti (sem).

Einbegriff *m.* vštetje; mit — d. Kosten zajedno s stroški, s stroški vred.

einbeinig jednonog, jednonožén.

einbeißen vgrizniti, zateći (-tnem); *impf.* vgrizovati.

einbekennen spoznati, priznati, pripoznati; *impf.* spoznavati. ((-i).

Einbekenntnis *n.* priznanje, napoved einberufen poklicati (-kličem), sklicati, pozvati (-zovem). *pozer & službi W.*

Einberufung *f.* poklic, sklic, pozov.

Einberufungskarte *f.*, — zettel *m.* pozovni list, pozovnica.

Einberufungsedict *n.* pozovni razglas.

einbezichen všteti (-štejem), privzeti (-vzamem) k čemu; *impf.* vštovati; die Kosten nicht einbezogen brez vštelih stroškov.

einbiegen upogniti, pregniti, pregibniti, zlekniti; *impf.* pregibati (-bljem), upogibati, upogovati.

Einbiegung *f.* pregibék, upogibanje.

einbilden sich misliti si; domisliti si, umisliti si; *impf.* domisljati si, domisljevati si; (stolz sein) prevzemati se, domisljati si. [vzetén.

einbilderisch domisljiv, domisljav, pre-Einbildung *f.* domisljija, domisljevanje; (falsche) dozdevék.

Einbildungskraft *f.* domisljija, obrazotvornost.

einbinden vezati (vežem); zvezati, *impf.* vvezovati.

einblasen vpihniti, vdihniti; *impf.* vpihovati, vdihovati.

einblättrig jednolist, jednolistén.

einblenden vtepti, zabiti (-bijem); *impf.* vtepati, zabijati.

einbohren zavrtati, uvtati.

einbrechen *tr.* (Wauer) podreti (-derem), razdreti, razrušiti, razsuti (-sujem u. -spem); *impf.* podirati, rušiti, razsipati (-sipljem); (d. Thür) razbiti (-bijem), polomastiti, vlomiti; (zerbrechen) razlomiti; *intr.* vdreti se, vlomiti se, predreti se; (in ein Haus) vlomiti, predreti, zlomastiti (v hišo); (v. d. Bein) pritiskati, nastopati, nastajati, bližati se; (in d. Feind) zagnati (-ženem) se, zakaditi se; *impf.* zaganjati se, naskakovati.

einbrennen vžgati (-žgem), *impf.* vžigati; (das Rehl für die Einbrennsuppe) prežgati; (ein Fass) pokaditi (z žveplom).

Einbrennsuppe *f.* prežgana juha.

einbringen spraviti, pospraviti, znositi; *impf.* spravljati, znašati; (eine Klage) izročiti, vložiti; *impf.* izročevati, vlagati; (Schulden) izterjati, poterjati; *impf.* izterjevati; (Verdumtes) prihiteti, dohiteti, zateći; *impf.* zatekati; (Verbrecher) poloviti, uloviti, prignati (-ženem), dovesti (-vedem); (Rugén) nesti, dati, dajati (korist), priditi.

einbringlich izterljiv, dobitén.

Einbringung *f.* spravlanje; (d. Klage) vložba; (d. Schuld) izterjava, izterjatev; (d. Verbrecher) prigon, ulovitev; (d. Steuer) pobiranje.

einbroden drobiti; nadrobiti, vdroboti.
Einbruch m. vlom, prelom, vdrtje; (der Nacht) pomrak; (der Diebe) vlom, lomast (-i); (d. Feinde) napad, naval, pritisk; b. — der Nacht ko se mračí, v mraku. — *Intention vohodna postaja*
Einbug m. zagib, upogljaj.

Einbürgern udomačiti, podomačiti, mešanstvo komu podeliti, med mešane sprejeti (sprejemem); *impf.* sprejemati; sich — naseliti se, nastaniti se; *impf.* naseljevati se.

Einbuße f. izguba, izgubiték, škoda.
einbüßen gubiti, na škodi biti (sem); izgubiti, ob kaj priti (pridem); (das Leben) umreti.

Eindeckung f. krov, streha.
eindecken zaježiti, zagrāditi, zagačiti; *impf.* zaježovati, zagrajati.

Eindeckung f. zagraja.
eindecken kriti (krijem); pokriti.
einдорren sušiti se; usušiti se, usehniti; *impf.* usihati.

eindrängen sich vsiliti se, vriniti se, vtlačiti se, vtuliti se; *impf.* vrivati se.
einbrechen zasukniti, zasukati, zafrkniti, zavihati.

einbringen vdreti (-derem), predreti, pretrgati v —, zariniti se, vriniti se; *impf.* dreti, vdirati, vdarjati, zarivati se, zadirati se; (v. Feinde) prodreti.

einbringlich adi. u. adv. živo.
Einbringling m. vrinenec, vsiljenec.
Einbruch m. vtis, vtisek, ganitév, dojem; (in der Anatomie) vrtina, vtisek, jamica; — machen ganiti, dirniti, dojmiti; es hat auf ihn einen — gemacht v srce mu je seglo.

einbrücken vtisniti, *impf.* vtiskati, vtiskovati; (in ein Gefäß) vtlačiti, stlačiti.

einengen zavleči (-vlečem), zavlačiti, zabranati.

einen jediniti, družiti, spojiti; zjediniti, združiti, spojiti; *impf.* združevati.
Einer m. (Ziffer) jednojka (enojka), jedinka; (jemand) kdo, nekdo; (einziger) jedin, jedinec.

einerlei jednak, isti, enoj; mir ist alles — meni je vse jedno; — Meinung sein jedne —, iste misli biti (sem).

einerseits adv. po jedni strani, z jedne strani.

einstheils adv. deloma, nekaj.
einfach jednovit (enovit), enojin, jednovrstén, jednogubén; (primitiv) prost, priprost, prvotén; — Kleidung prosta obleka; — er Mensch priprost človek.

Einfachheit f. jednovitost, jednostavnost; priprostost, prostota.
einfacheln vdeti (-denem), *impf.* vdevati; *fig.* osnovati, prirediti, napeljati (-peljem).

einfahren voziti v —; zvoziti v —; (in die Grube) spustiti se, *impf.* spuščati se. — *grube vorwärts*

Einfahrt f. vohod, vhodišče. *vohod*
Einfall m. vpad; (Einsturz) zrušenje, podrtje, vdor; (Gedanke) misel (-i), domislek; (des Feindes) naval, napad; auf den — kommen komu na misel priti (pridem).

einfallen pasti (padem) v kaj, vpasti, vdreti (-derem); *impf.* padati, vpadati, vdirati; (v. Feinde) vdariti v —, napasti kaj, vdreti v —; in die Rede — v besedo seči (sežem); (v. Gedanken) na misel priti (pridem), na pamet —, v glavo —, domisliti se, spomniti se česa; *impf.* na misel prihajati, domisljevati se, spominjati se; (einfallen) podreti (-derem) se, zrušiti se, razrušiti se, razvaliti se; *impf.* podirati se; (v. Gefichte) vpasti, upasti; *impf.* vpadati, hujsati; (v. Wetter) nastopiti, pritiskniti, storiti se; *impf.* nastopati, pritiskati, delati se; eingefallen vpadel, upadel, udrt.

Einfallebene f. vpadna ravnina.
Einfallsloch n. vpadna navpičnica.
Einfallspunkt m. vpadna točka.
Einfallswinkel m. vpadni kot.
Einfalt f. priprostina, priproščina, prostota; (Heblichkeit) poštenost, pravednost.

einfältig prost, priprost; (redl.) pošten, pravedén; (vom Verstande) top, slaboumén, trapast, abotén, prismojen; — es Herz nedolžno srce; (einfach) jednovrstén, jednostavnén. [ábotnost.

Einfältigkeit f. topešt, slaboumnost,
Einfaltspinsel m. prismoda, prismojenec, tepéc, bebéc, butéc, bedák.

einfangen ujeti (-jamem), uloviti, prijeti (primem), uhvatiti; *impf.* ujemati, ulavljati, prijemati; *alles* — poloviti.

einfärbig jednobarven, jednobojen.

einfassen zajeti (zajmem), deti (denem) v —; *impf.* zajemati, devati; (mit d. Saume) robiti; obrobiti, zarobiti, obsiti (-sijem); *impf.* zarobljevati; (mit dem Saume) ograditi, zagradi; *impf.* ograjati; (mit dem Rahmen) v okvir deti, — dejati, — devati, okviriti; mit Gold — v zlato vkovati, — okovati, — vdelati; *impf.* vdelovati; (mit d. Mauer) obzidati; (mit geflochtener Arbeit) oplesti (-plettem), *impf.* opletati.

Einfassung f. zajetje; (d. Kleides) obrob, obrobek, obsiv; (d. Goldes) okov; (Saun) ograja, plot; (d. Bildes) okvir; (lebendige — eines Gartens) seč (-i); (eines Mühlsteines) obod. [namakati.

einfuchten namočiti, navlažiti; *impf.*

einfunden sič priti (pridem), znajti (znajdem) se, sniti (snidem) se; *impf.* prihajati, shajati.

einflechten vplesti (-plettem), zaplesti, priplesti; *impf.* vpletati u. j. tv.

einflicken vkrpati, prikupati, vstaviti; *impf.* vstavljati; sič — vtakniti se, vstiliti se; *impf.* vtikati se.

einfließen teči (tečem) v —; izliti (-lijem) se; *impf.* vtekati se, izlivati se; (in eine Tasse) teči, prihajati, dotekati; priti (pridem); — lassen in eine Rede v misel vzeti (vzamem), omeniti, opomniti, pritakniti; *impf.* v misel jemati (jemljem), omenjati.

einflößen vliti (-lijem); *fig.* vdahniti, obuditi; einem etwas mit d. Trichter — v glavo vtepti (-tepem); nauk v glavo vepiti.

Einflug m. vlet, vletanje, doletanje.

Einflugloch n. žrelo.

Einfluss m. vtok, izliv; *fig.* vpliv; — haben vplivati, delovati, premoči (-morem), zamoči, veljati; er hat großen — mnogo velja.

Einflussnahme f. vplivanje.

einflussreich vpliven, veljav.

einflüstern zašepetati, prišapniti; *impf.* prišepetavati.

einfordern terjati, tirjati; izterjati, poterjati; (ein sammeln) pobrati (-berem), *impf.* pobirati.

einförmig jednoličen; — es Leben življenje brez premebe.

Einförmigkeit f. jednoličnost.

einfressen sič vjesti (-jém) se, zagrizniti se; *impf.* vjedati se.

einfrieden zagradi, ograditi, zagajiti; *impf.* zagrajati; (mit d. Mauer) obzidati, *impf.* obzidavati. [obzidek.

Einfridung f. ograja, zagraja; ograda; **einfrieren** zamrzniti, primrzniti; *impf.* zamrzovati. [plodom.

einfrüchtig jednoplođen, z jednim **einfügen** vtakniti, vstaviti, vložiti, vsaditi; *impf.* vtikati, vstavljati, vlagati, vsajati.

Einfuhr f. uvoz, uvoznja, vpeljava; **Einfuhr-** uvozni.

einführbar uvožen, vpeljiv.

einführen uvoziti, uvesti (-vedem), vpeljati; *impf.* uvažati, vpeljavati; e. Gebrauch — običaj uvesti (-vedem); (in Gebrauch nehmen) vpeljati, v rabo vzeti (vzamem); *impf.* vpeljavati, v rabo jemati (jemljem).

Einfuhrgut n. uvozno blago.

Einfuhrschein m. uvozni list, uvoznica.

Einführung f. uvod, vpeljava, vpeljevanje, uvedba; **Einführung-** uvedbeni.

Einführungscommission f. uvedbeni odbor, uvedbeno poverjstvo.

Einfuhrverbot n. prepoved uvoznje.

Einfuhrzoll m. uvoznina, uvozna carina.

einfrühen zabrazditi, vbrazditi.

einfrühig jednonóg, jednonožen.

Eingabe f. vloga, vložba.

Eingang m. vhod, vstop; (Thor) vrata; (Einleitung) uvod; (d. Ware) uvoznja; (Anfang) začetek; (Zutritts) pristop, začetek; am — e spočetka, od konca, iz začetka; — finden obveljati, razširiti se; *impf.* razširjati se. [konca.

eingangs adv. v začetku, spočetka, od

Eingangszoll m. uvoznina.

eingeben dati, dajati (zdravilo); (einreichen) vložiti, podati; *impf.* vlagati, podajati; (inspirieren) navdihniti, *impf.* navdihovati; Gift — zavdati, *impf.* zavdajati.

eingebildet prevzetén, domišljiv, napihnen.

Eingebinde *n.* vezilo, darilo (krstno).
eingebogen upognen, slok, zvinén.
eingeboren jednorodjen.

Eingeborene *m.* jednorodjenec, jedinec; (im Lande geboren) rojak, deželán, domorodéc.

Eingebung *f.* navdihnenje, navdih; (— der Sinne) poželenje.

eingedenk pomniti, svest; — sein pomniti, pametiti, v spominu imeti (imán), pametovati.

eingefallen upadél, mršav, shujšan.
eingeführt utelesen.

eingehen iti (grem) v —, hoditi v —, vhajati; auf etwas — v kaj privoliti, pristati na kaj; (einen Vertrag) skleniti, *impf.* sklepati; (ein Geschäft) lotiti se česa, prijeti (primem) se; (v. Geld) priti (pridem), *impf.* dohajati, dotekati; (v. d. Zeitung) prenehati, prejenjati; (v. Tuche) skrčiti se, uskočiti; beim Nechen, Dreschen, Dörren — ugrabiti se, umlatiti se, usušiti se; eingegangene Briefe prejete listi; eingegangene Verbindung sklenena zaveza; — lassen opustiti, zanemariti. — *S. 1.*

Eingemachtes *n.* obara, zakuha.

eingegenommen vnet, užgan.

eingeschlossen zaprt, zatvorjen.

eingeschnitten (b. Insecten) preščenén, prešéipnen. [nen.]

eingeschränkt omejen, ograjen, stis-

Eingesottene *n.* zavara, vkuha.

eingesprengt nadrobljen. [(-).]

Eingeständnis *n.* priznanje, izpoved

eingestehen priznati, obstati (-stojim); *impf.* priznávati; (einwilligen) pripustiti, dovoliti; *impf.* pripušćati, dovoljevati.

eingewandert priseljen.

Eingeweide *n.* drob, drobje, ótroba, vótroba; (Weidarme) čreva *pl.*

Eingeweidenerv *m.* drobova čutnica, otrobni živéc.

Eingeweidewurm *m.* glista.

eingeweiht posvećen; (i. e. Sache) veščénu; (i. d. Künsten) izurjen, izveščban.

eingezogen odljudén, osamljen, odločen od sveta; tih, skromén; ein — es Leben führen živeti tiho, samotno.

Eingezogenheit *f.* osamljenost, samota; skromnost.

eingießen viliti (vlijem), *impf.* vlivati, vlijati; (einschenken) natočiti, *impf.* natákati.

ringliederig jednočlenski.

eingraben zakopati (-kopljem), zagrebsti (-grebem); *impf.* zakopovati, zagrebati; (eine Schrift) vdolbsti (-dolbem), vsekati, vrezati (-režem), vdelati; *impf.* vsekovati.

eingravieren *ř.* cingraben.

eingreifen prijeti (primem) za kaj, seći (sežem); *impf.* prijemati, segati; (in d. Rechte eines anderen) seći, *impf.* segati, sezati, zahajati, zaletati se; (v. d. Bühnen des Rades) prijemati se; (einem in sein Amt) vtikati se, mešati se v službo.

Eingriff *m.* prijetje, prijemanje; (in eine fremde Sache) seganje, vtikanje (v tujo reč).

Einguldenstück *n.* goldinar, forint, zlat.

eingürten opasati (-pašem), prepasati.

Eingufs *m.* vliv, vlitje, vlivanje; waš eingegossen wird vliték. [chen.]

Eingufsthierehen *n.* *ř.* Infusionsthierehen

eingäheln zapeti (-pnem), zakópćati; *impf.* zapenjati.

Einhalt *m.* ustava, ustavitév, zadržba, zadržék, zavirék; — thun *ř.* einhalten.

einhalten ustáviti, udržati (-držim), ubraniti; *impf.* ustavljeti, zadrževati, ovirati; halt ein stoj! nikár! (d. Bericht) izpolniti, *impf.* izpolnjevati, mož beseda biti (sem). — *S. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

einhandeln nakupiti; sein ganzes Vermögen — izgubiti imeték v trgovini, zabarantati; (eintauschen) zameniti, *impf.* zamenjevati.

einhandig jednorók.

einhandigen vročiti, izročiti; *impf.* vroćevati, izročevati, izročati.

Einhandiger *m.* izročevaléc, izročiléc.

Einhandigung *f.* izročitév, izročba.

einhängen obesiti, natakiniti; *impf.* obesati, natikati.

einhausen vdihniti, navdihniti; *impf.* vdihati, navdibovati.

einhausen vsekati, *impf.* vsekovati; vtésati (-tesem); d. Thür — dari presekati; in den Feind — udariti na sovražnika.

einhäufig jednodomén.
 einheben (d. Thür) natakniti, obesiti; *impf.* natikati, obešati; (einsammeln) pobrati (-berem), *impf.* pobirati.
 einheimisch domač; — werden udomaćiti se.
 einheimsen spraviti, s polja zvoziti, pod streho spraviti; *impf.* spravljati.
 Einheit *f.* jednota (enota), jedinost; (Zahl) jedinka, jednojka; (einfache Zahl) jednina.
 einheitlich jednotén, jedinstven.
 einheizen kuriti, netiti; zakuriti, podkuriti, zanetiti, zapaliti. [*pl.*]
 Einheitsloch *n.* isteje *pl.*, istje, mesteje
 einhellig jednoglasén, jednodušén.
 Einhelligkeit *f.* jednoglasnost, jednodušnost.
 einhemmen zavreti, *impf.* zavirati (kolo).
 einher *adv.* sém, le-sém, sémkaj.
 einherfahren pripeljati (-peljem) se.
 einherfliegen prileteti.
 einherhüpfen priskakljati.
 einherkommen prikorakati.
 einherlenken zakreniti.
 einherrauschen prišumeti, privršeti, pribučati (-bučim).
 einherstreiten prihajati, prikorakati; *fig.* mogočno korakati.
 einherstürmen privihirati.
 einherziehen prihajati, dohajati.
 einholen doiti (-idem), dotéči (-tečem), dohiteti, dostigniti; *impf.* dohajati, dotekati; (bringen) privesti (-vedem); (mit d. Arbeit) dotegniti; Rath — posvetovati se; Bewilligung — dovoljenje izprositi; Gutachten — mnenje izprositi.
 Einhorn *n.* jednoróg, samoróg, jednožec.
 Einhornfisch *m.* samoróg, narval.
 einhornig samoróg, jednoróg.
 Einhufer *m.* kopitar.
 einhufig kopitén, kopitast.
 einhüllen zagrnuti, zaviti (-vijem), zakriti (-krijem), odeti (-denem); *impf.* zagrinjati, zavijati, zakrivati, odevati.
 einig (einzig) sam, jedin; (übereinstimmend) složen; — sein ujemati se; — werden složiti se, zjediniti se, pogoditi se.

einige nekteri, nekateri, neki; (nur wenige) nekaj, nekoliko; — mal nekolikokrat, nekterikrat.
 einigen zjediniti, *impf.* zjedinjati, strinjati, jediniti. [*rekóc.*]
 einigermaßen *adv.* nekako, nekaj, tako
 Einigkeit *f.* sloga, jedinost, složnost, soglasje.
 Einigung *f.* zjedinjenje, jedinenje.
 einimpfen cepiti; ucepiti.
 Einimpfung *f.* cépljenje.
 einjagen vgnati (-ženem), zapoditi; *impf.* vganjati; Jurdt — koga v strah spraviti, prestrašiti, oplasiti; *impf.* v strah spravljati, plašiti, strašiti.
 einjährig jednoletén, jednega leta.
 einjährige *m.* letnik; *f.* letnica.
 einrassieren prejeti (prejmem), sprejeti; *impf.* prejemat; (eintreiben) pobrati (-berem), izterjati; *impf.* pobirati.
 Einkauf *m.* nakúp, kupovanje.
 einkaufen kúpiti, nakupiti, pokupiti; *impf.* kupovati, nakupovati; sich — prikupiti se.
 Einkaufsgeld *n.* kupni denár, nakupni novci, kupščina, prikupščina.
 Einkehr *f.* žleb.
 einkehren užlebiti.
 Einkehr *f.* ostaja; — nehmen prenočiti, *impf.* prenočevati.
 einkehren ostati (-stanem), ugostiti se, nastaniti se; *impf.* ostajati; (über Nacht) prenočiti, *impf.* prenočevati.
 Einkehrhaus *n.* gostilnica, kréma.
 einkeilen zagozditi, zabiti (-bijem).
 einkerben zarezati (-režem), zarovšiti; *impf.* zarezovati.
 einkehrern zapreti, v ječo vreči (vržem); *impf.* zapirati, v ječo metati.
 einklagen iztožiti, s tožbo izterjati kaj.
 einklammern okleniti, med oklepaje dejati (denem); *impf.* oklepiti.
 Einklang *m.* soglasje, skladnost, složnost; im — stehen ujemati se; im — bringen složiti, pojednačiti; *impf.* skladati.
 einklappen zapreti, zaklopiti (nož); *impf.* zapirati.
 einkleben prilépati, vlépati.
 einkleiden obleči (-blečem), oprávit; *impf.* oblačiti, opravljati; (im einen Orden) preobleči, *impf.* preoblačiti.

Einleitung *f.* obleka, preobleka; oblačenje, preoblačenje.

einklemmen stisniti, uškrniti, ušćeniti, ukleniti; *impf.* stiskati, uklepati.

einklinken kljuko zapahnuti, vrata s kljuko zatvoriti, zaklopiti.

einkneten zamesiti, ugnesti (-gnetem); *impf.* zamesovati, ugnétati.

einknötig jednokolencast.

einkochen *fr.* zakuhati, ukuhati, zavari, podmesti (-metem); *intr.* ukuhati se, uvariti se.

einkommen (um etwas) prositi kaj (česa), prošnjo vložiti za kaj; (in einen Ort) priti (pridem), *impf.* prihajati; *schristlich* — pismeno prositi.

Einkommen *n.* dohodek, dohodki *pl.*; (b. Gerichte) spisana tožba, — prošnja.

Einkommenssteuer *f.* dohodarina.

Einkommeling *m.* prišlec, prihodnik.

einhörnig jednozrn.

einkramen spraviti, zložiti (blago); *impf.* spravljati.

einkriechen vlezti, vplaziti se.

Einkünfte *pl.* dohodki, prihodki.

einladen vabiti, zvati (zovem); povabiti, pozvati; *impf.* pozivati; (Ware) naložiti, vložiti; *impf.* nalagati, vkladati.

einladend vabljev, vabilen, prijeten.

Einlader *m.* vabiléc; — *in f.* vabilka.

Einladung *f.* povabilo, vabilo; poziv.

Einladungsschreiben *n.* vabilni list, vabilo; pozivnica.

Einlage *f.* vloga, vložba, vložitev, vkladanje; (v. Geld) vlog, vložek; (im Spiel) stava, stavka; (Beilage) priloga, doklada.

Einlagebuch *n.* vložnica.

einlagern zaloziti, vložiti.

Einlagsbogen *m.* vložni list.

einlangen priti (pridem), doiti (-idem), dospeti; *impf.* prihajati, dohajati, dospovati.

einlassen *m.* vhod; (als Erlaubnis) pripust, dopust, pripuščenje; bitte um — prosim, pustite me noter.

einlassen spustiti v —, vpustiti; *impf.* spuščati, vpuščati; (b. Schneidern) napustiti; *impf.* napuščati; sich in etwas — vtikati se, mešati se, spuščati se.

Einlassgeld *n.* vstopnina.

Einlasskarte *f.* vstopni list.

Einlauf *m.* prihod, dohod.

einlaufen priteči (-tečem), *impf.* pritekati; (anlangen) priti (pridem), prispeti; *impf.* prihajati, prispevati; (v. Schiffe) pripluti (-plovem), priplavati; die eingelaufenen Briefe prejeta pisma.

einläuten zvoniti (prazniku, k masi), pozvanjati; odzvoniti.

einlegen vložiti, položiti v —, dejati (denem); *impf.* vlagati, polagati, devati, pokladati; (Urfunden s. Protok.) priložiti, *impf.* prilagati; Lanze — naperiti kopje; Messer — nož zapreti; (Ware) shraniti (shranjevati); ein gutes Wort — spregovoriti za koga, besedo reči (rečem) za koga.

Einleger *m.* vložitelj, vložnik.

einlehren naučiti, navaditi koga česa *impf.* navajati.

einleiten vpeljati (-peljam u. -peljem), uvesti (-vedem); *impf.* vpeljevati; (vorbereiten) pripraviti, prirediti, napeljati; *impf.* pripravljati, napeljevati.

Einleitung *f.* uvod, vpeljáva; (Vorbereitung) priprava, pripravlanje.

einlenken *intr.* kreniti, obrniti se; *impf.* obračati se; zum Besseren — boljšati se; poboljšati se; *tr.* napotiti koga; ein verrentetes Glied — izpahnen ud uravnati.

einlernen naučiti se česa, *impf.* učiti se česa.

einleuchten jasno —, očividno —, očitno biti (sem); es will mir nicht — noče mi v glavo.

einliefern izročiti, poslati (posljem); pripeljati, prignati (-ženem).

einlieferung *f.* izročitev, pošiljatev.

einlogieren *tr.* nastaniti; *intr.* nastaniti se.

einlösen zameniti, zamenjati; *impf.* zamenjevati; (Wechsel) plačati, izplačati; *impf.* plačevati; (Pfand) rešiti, odkupiti; *impf.* reševati.

Einlösung *f.* zamenjava, zamenjatev; rešitev, odkup; Einlösungsd. odkupni.

einmachen deti, dejati (denem) v —, vložiti; *impf.* devati, vlagati; (einwickeln) zaviti (-vijem), *impf.* zavijati; (Früchte) kukhati, uvariti; (Teig) mesiti; zamesiti.

einnahmen opomniti za kaj, *impf.* opominjati.

Einnahmung *f.* opomin.

einmal *num.* jedenkrat, enkrat, jeden pot; **auf** — na jedenkrat, na enkrat, hipoma; **alle auf** — vsi skup; **adv.** (einſt) nekda, nekoč, svoje dni, njega dni; **eublich** — vendar le, vendar enkrat; — **ſo** — **ſo** sedaj to — sedaj óno; **ich habe eš nicht** — geſehen tega ſe videl niſem.

Einnahmeins *n.* poſtevakna. [danji.

einmalig jednokratēn; (**einſtig**) nek-einmarken omejititi, zagājiti; *impf.* omejevati.

Einnahme *m.* prihod, dohod.

einmarschieren priti (pridem), dojtiti; *impf.* prihajati, dohajati.

Einnasser *m.* jednojadrilēc, jednojambornica, jednoštežna ladija.

einmaſtig z jednim jadrilom, jednojadrilēn.

einmauern vzditati, zazidati; *impf.* vzdidovati, zazidovati; (unmauern) obzidati, *impf.* obzidovati.

einmeiſeln vdolbsti (-dolbem), vse-kati; *impf.* dolbsti.

einmengen mešati med —; vmēšati, zamēšati; (**Rehl zu Brot**) umēšiti, zamēšiti; **ſich** — vtikati se, mešati se, vplētati se.

Einnengfel *n.* primēs, primesēk.

einmessen meriti; namēriti, vsuti (-spēm u. -sujem), vltiti (-lijem); *impf.* namērtjati; vsipati (-pljem), vlivati.

einmiethen dati v najēm.

einmiſchen ſ. einmengen.

Einnmiſchung *f.* vtikanje, vmešavanje.

einmonatlich jednomeseēn.

einmünden teēti (teēem) v —, zlivati se, stakati se; zliti (-lijem) sa.

Einnmündung *f.* vtok, ustje.

einmünzen kovati (kujem); prekōvati.

einmüthig jednodušen, složen.

Einmüthigkeit *f.* jednodušnost, jednomiselnost, složenost.

einnähen všiti (-šjem), zašiti; (**fürzer machen**) navzeti (-vzamem), vjeti.

Einnahme *f.* (eineſ Plagē) vzetje, osvojitēv; (am Gelde) prejēm; (**Einkünfte**) dohodki *pl.*, eine gute — haben veliko skupiti, prodati, stržiti.

Einnahmspoſt *f.* dohodni postavēk.

Einnahmsquelle *f.* vir dohodkov.

einnamig jednoimenski; (gleichnamig) istoimenski.

einnehmbar dobitēn.

einnehmen vzeti (vzamem), *impf.* jemati (jemljem); (**Arznei**) zaužiti (-žijem), použiti; *impf.* zauživati; (**Gelder**) prejeti (prejemem), sprejeti; *impf.* prejemati; (eineſ Plag) zavzeti, zaleēti (-ležem); zasesti (-sedem); *impf.* zavzemati, zalegati, zasedati; (eine Feſtung) osvojititi trdnjavo, premoēti (-morem) —, premāgati; *impf.* osvojevati, premagovati; (eineſ anderen Stelle) nadomestovati koga; er iſt für ihn eingenommen čisla ga, rad ga ima; er hat ihn für ſich eingenommen priljubiti se mu je, prikupil se mu je; (d. Kopf, d. Herz) prevzeti, obiti, lotiti se; *impf.* prevzemati, obhajati; das Rittagsmahl — južinati; das Abendessen večerjati.

einnehmend zanimiv, prijetēn, prikupljiv.

Einnnehmer *m.* prejennik, prejennalēc; (Steuereinnnehmer) davkar; — *in f.* prejennica.

einnisten ſich vgnezditi se, *impf.* vgnezdovati se; (Ungeziefer) zaleēti (-ležem) se.

Eiſende *f.* puſtinja, puščava, samota, puščoba, pusta.

einpacken zložiti, spraviti; *impf.* zlagati, skladati (blago v zaboj), spravljati.

einpassen ujemati se, prilēgati se.

einparren k župi —, k fari prištetiti (-štejem), v župo pripisati (-pišem); vsajati — prištevati, — pripisovati.

Einparrrte *m.* župljan, farman, farán; eingeparrt ſein pripadati k župi.

einperden vgnati (-ženem), zagnati (ovec v ograjo), utamāriti; *impf.* vganjati; *fig.* vkup stlaēiti.

einpflanzen vsaditi, zasaditi; *impf.* vsajati, zasajati; eingepflanzt vsajēn, prirojen, vkoreninjen.

einplügen podorati (-orjem), *impf.* podorāvati.

einproffen cēpiti; ucepiti.

einpfündig jednofuntēn, jednega funta.

einpökeln nasoliti, vsoliti.

einprägen vtisniti, zapomniti, zapamtiti; zabiti (-bijem) si —, vtepstí (-tepem) si v glavo; *impf.* vtiskati —, vtepati si v glavo; (nachdrücklichst) zadržiti, zaprtiti; (in Metall) vdolbsti (-dolbem), vsekati.

einpressen tiskniti, vtisniti; dejati (denem) v tiskalnico; *impf.* vtiskati; devati v tiskalnico.

einpuppen zapresti (-predem) se, *impf.* zapredati se.

einquartieren nastaniti (koga), stan dati (komu); *impf.* nastanjovati; sich — nastaniti se; wo bist du einquartiert? kje stanuješ, kje imaš svoj stan? *Einquartierung f.* nastanitëv.

einrädlerig samokolën, jednokolën, na jedno kolo.

einrahmen okviriti, v okvir dejati (denem); *impf.* v okvir devati.

einrammen zabiti (-bijem), zatleči (-tolcem), zapháti; *impf.* zabijati.

einrangieren ř. einreihen.

einrathen svetovati kaj (k čemu), nasvetovati kaj.

Einrathen *n.* nasvët, svët.

einräuchern kaditi; pokaditi; (Kleider) prekaditi, *impf.* prekajati; (Fleisch) susiti; nasušiti, prekaditi, navóiditi.

einräumen spraviti, *impf.* spravljati v —; (Recht) priznati, spoznati, dati (pravico, pravo); pripustiti, dopustiti; *impf.* pripuščati; (abtreten) odstopiti, prepustiti; *impf.* prepuščati; (erlauben) dovoliti, dopustiti; *impf.* dovoljevati, dopuščati.

einrechnen všteti (-štejem), vračuniti, v račun vzeti (vzamem); *impf.* vštovati, v račun jemati (jemljem).

Einrechnung *f.* vštëtëv, vštëva, vračunjenje.

Einrede *f.* ugovor; (auf die Klage) odgovor; — thun ugovarjati; řerb. prigovarjati čemu.

einreden (bereden) prigovarjati, nalogovarjati k čemu; (widerreden) ugovarjati, protiviti se; (dazwischenreden) v besedo segati (sežem), besedo presekovati.

einregistrieren vpisati (-pišem) v katalo, — v knjigo; *impf.* vpisovati.

Einregistrierung *f.* vpis.

einreiben vmeti (-manem), vtreti (-tarem); *impf.* vtirati; (mit Öl) mazati (mažem), namazati; (Farben) razmeti.

einreichen vložiti, podáti, izročiti; *impf.* vlagati, podajati.

Einreichung *f.* vložba, vložítëv, izročítëv. [nik.]

Einreichungsprotokoll *n.* vložni zapis-einreihen uvrstiti, urediti med —; *impf.* uvrščevati.

einreihig jednovrstën, jednoredën.

Einreihung *f.* uvrstitëv.

einreihen *trans.* natrgati, pretrgati; *impf.* pretrgovati; (Gebäude) podreti (-derem), razvaliti, razrušiti; *impf.* podirati; *intrans.* zadirati se, trgati se, razdirati se; (von Krankheiten) zaneesti se, razširiti se, razpasti se; *impf.* razširjati se, razpasovati se; (von Gewohnheiten) vkoreniniti se, razploditi se, razmnožiti se; *impf.* razmnoževati se, vkoreninjati se.

einrenken uravnati, *impf.* uravnovati.

einrennen *intr.* dirjati v —; *tr.* prevrniti, podreti (-derem), polomastiti; *impf.* prevračati, podirati.

einrichten urediti, v red dejati (denem); *impf.* urévati, uredovati, v red devati; (ein Glied) uravnati, uravnovati; (ein Zimmer) s pohišjem oskrbeti, *impf.* oskrbovati; (machen) narediti, napraviti; *impf.* narejati, napravljati.

Einrichtung *f.* uredba; uravnava; (Institution) naredba, naprava, ustanovitëv; (Zimmer—) pohiše, hišna oprava.

einriegeln zapahniti, zapreti, zatoriti.

Einritt *m.* ježa v —; beim — in die Stadt ko je jezdil v mesto.

einrißen vértati, navraziti.

einröhrig jednoceven; — e Büchse jednocevka.

einrosten zarjaveti.

einrösten upražiti.

einrücken priti (pridem), *impf.* prihajati; (in d. Zeitung) v časnik dejati (denem), uvrstiti; *impf.* v časnik devati, uvrščevati; (v. Truppen) ř. einmarschieren. [töv.]

Einrückung *f.* dohód, prihod; uvrsti-

Einrückungsgebür *f.* uvrstaina.

Einrückung f. dohod & službi
Einrückungsgebür f. dohodna postaja
Einrückung f. dohodna postaja
Einrückung f. dohodna postaja & službi

einrühren vmešiti, *impf.* vmešati; (in d. Suppe) podmesti (-metem), *impf.* podmētati.

eins num. jedēn, jedna, jedno; die & jedinka; mir ist alles — meni je vse jedno; — sein jedne misli biti (sem); — werden zjediniti se, pogoditi se, zmēniti se. [vati.]

einsäen vsejati (-sejem), *impf.* vseinsägen narekovati, napovedovati; prišeptāvati.

einsalzen soliti; usoliti, nasoliti.

einsam sam, samotēn, osamel; *adv.* samši, na samem; — sein samovati, samotariti; — machen osamiti.

Einsame m. samotār, samotnik; f. samotnica, samica.

einsamenlappig jednokaličen.

Einsamkeit f. samota, samotija, samija, samotina.

einsammeln brati (berem); pobrati, nabrati, skupiti; *impf.* pobirati, nabirati, skupljevati; (Obst) trgati.

Einsammlung f. nabiranje, bira, nabira; bratēv, trganje.

Einsatz m. vlāganje, vklādanje, vklāda; (Spiel) stava; (Pfand) zastava; (beim Reich) nāsad; (in d. Casse) vložēk.

Einsattelung f. presed, sedlo.

einsäuern ukisati; zakvasiti.

einsaugen srkati, srebati (-bljem), piti (pijem), sesati; posrkati, posrebati, popiti, posesati, navzeti (navzamem) se; *impf.* popivati, navzemati se.

einsäumen robiti; zarobiti, obrobiti.

einschalten uvrstiti, vložiti, vmes dejati (denem); *impf.* uvršēevati, vlagati, vmes devati.

Einschaltung f. uvrstitēv, vložba.

Einschaltungsgebür f. uvrstnina.

einschärfen zabičiti, zatrditi; *impf.* zatrjevati.

einscharren zakopati (-kopljem), zagrebati; *impf.* zakopovati, zagrebati.

einschenken natočiti, naliti (-lijem); *impf.* natakati, nalivati; klaren Wein — čisto resnico komu povedati (-vēm).

einschichtig jednovrstēn, jednoplastēn.

einschicken poslati (pošljem) kam, *impf.* pošljati.

einschieben vtakniti, vriniti, vstaviti; *impf.* vtikati, vrvati, vstavljati; (unter-

schieben) podtakniti, *impf.* podtikati; (Brot) vsaditi, *impf.* vsajati. [vek.]

Einſchiebsel n. vmetēk, vtikljej, vsta-

Einſchiebung f. vtik, vtikanje, vrvanje. einschießen postreliti, razstreliti; (Brot) vsaditi, *impf.* vsajati; sich — izuriti se, izvežbati se v čem, naučiti se česa, priučiti se čemu.

einschiffen tr. naložiti na ladijo, vkrcati; *impf.* nalagati, nakladati; intr. priplavati, pripeljati se, uvesti (-vedem) se (v luko); sich — iti (idem) —, stopiti na ladijo, — na brod.

Einſchiffung f. vkrcaje.

einschlafen zaspati (-spim); (v. Gliedern) otrpniti, premreti; *impf.* premirati; (von einer Sache) potihnniti, utihniti.

einschlāfern uspavati, zazibati (-zibljem) (v spanje).

Einſchlag m. udar, tresk; (b. Webern) vōtēk; (b. Näherinnen) podgibēk; prigibēk, podšiv; f. Umschlag.

einschlagen zabiti (-bijem), zatleči (-tolčēn), urāziti; *impf.* zabijati; (einwirdeln) zaviti (-vijem), zamotati; *impf.* zavijati; (Fenster) pobiti, razbiti, ubiti, raztrūpiti; *impf.* pobijati; (v. Blig) udāriti, trešēiti; den Weg — napotiti se, kreniti po poti; (b. Weben) vtikati (-tkam u. -tkem); dem Fasse d. Boden — duo izpahnniti; (Roß) podviti, podganiti; *impf.* podgibati; (gehören) spadati v —, segati v —, tikati (tičēn) se česa.

einschlägig dotičēn, zadevēn.

einschleichen sich prikrasti (-kradem) se, vlezti, vtepti (-tepem) se.

einschleppen privleči (-vlečēn), zanešti; *impf.* vlačiti v —, zanašati.

einschließen zakleniti, zapreti, zatvoriti; *impf.* zaklepiti, zapirati; (umgeben) zajeti (-jamem), obsuti (-spem u. -sujem), obstopiti, obkoliti, obdati; *impf.* obstopati, obdajati; (den Brief) vložiti, priložiti; *impf.* vlagati, prilāgati; (ein Wort) okleniti, *impf.* oklēpati; (einählen) všteti (-štejem), prišteti; *impf.* vštēvati. [vključno.]

einschließlich *adv.* vštēvno, vred.

Einſchließung f. zapor, zatvor, zaklop; (einer Stadt) oblega, obseda, zajetje.

Einſchließungszeichen n. oklepáj, zapórka. einſchließen napárati, nadrápati.

einſchlummern zadremati (-dremljem).

einſchlüpfen ſiniti v —, smukniti v —.

einſchlürfen srkati, srebati; poſrkati.

Einſchluss m. priloga, priklada; mit — vred z —.

einſchmeicheln militi se, lizati (ližem) se, laskati se; omiliti se, prilizniti se, ulaskati se, prikupiti se; *impf.* prilizovati se, prikupljevati se.

einſchmeicheln priliznen, laskav.

einſchmelzen raztopiti, razpuſtiti, *impf.* raztapljati, razpušćati. [vati.

einſchmieden zakovati (-kujem), vko-

einſchmieren mazati (mažem), nama-

zati, zamazati.

einſchmuggeln vtihotapati, tihotapsko —, skrivaj kaj prinesti (-neſem); *impf.* prinašati.

einſchnarchen zasmrćati (-smrćim).

einſchneiden tr. zarezati (-režem), narezati; *impf.* zarezovati; (hinein) vrezati, *impf.* vrezovati; *intr.* rezati, gú-

liti; (v. Wogen) greziti.

einſchneidend rezěn, oſtér.

einſchneidig na jedno stran oſtér, jednorezěn. [-medem).

einſchneien zameſti (-metem und

Einſchnitt m. zaréza, zaséka, zajeda; (Erdbildung) žleb, vsedlina; — habend preſečen, prešćipnen, vdrť.

einſchnüren zadrgniti; zavezati (-vežem); (Perlen) nanizati (-nižem).

einſchöpfen zajeti (zajmem), počrepati (-pljem); *impf.* zajemati.

einſchränken graditi; zagradiťi, omejití; *impf.* zagrajati, omejevatí; (Recht) kratiti; prikratiti, prikrajšati; *impf.* prikrajševati; (beſchränken) omejiti, skrćiti, skratiti, utesniti; *impf.* omejevatí, skrćevati; ſich — prikratiti ſi, pritrğati ſi; *impf.* pritrğovati ſi.

Einſchränkung f. ograda, omejitěv, omejilo; prikrajševanje, skrćevanje; pritrğovanje.

Einſchreibe- vpisni.

Einſchreibebuch n. vpisnik.

Einſchreibebür n. vpisnina.

einſchreiben vpisati (-pišem), zapisati; *impf.* vpisovati, zapisovati; der Einſchreibene zapisaněc, vpisaněc.

Einſchreiber m. zapisovalěc, vpisovalěc; — in f. zapisovalka.

Einſchreibung f. zapisovanje, vpisovanje, vpis; **Einſchreibungs-** vpisni, zapisni.

einſchreiten (für einen) zaſtopati, zaſtopovati koga; (in e. Sache) posredovati; (um etwas) prositi česa; prošnje vložiti, *impf.* vlágati; dienſtigemäß — po službeni dolžnosti storiti.

einſchrumpfen krćiti, grbiti se, grbanćiti se; skrćiti se, zgrbiti se, zgrbanćiti se, stisniti se, uskoćiti.

Einſchub m. podtik, vtik, vmetek; — thun vtakniti, vriniti.

einſchütern ostrašiti, oplašiti, preplašiti, v strah pripraviti; *impf.* — pripravljati.

einſchütten vsuti (-spem u. -sujem), *impf.* vsipati (-sipljem); (flüssiges) vlití (-lijem), *impf.* vlivati.

einſchwärzen črniti; očrniti, počrniti; (Baren) vtihotapati, podneſti.

einſegnen blagosloviti; poblagosloviti, požegnati; (d. Böhnerin) vpeljati (-peljem), *impf.* vpeljevatí; (Verlobte) poročiti, *impf.* poročati.

Einſegnung f. blagoslovljenje; vpeljevanje, uvod; poroka.

einſehen pogledati v —, *impf.* gledati v —, pogledovati v —; (begreifen) razvideti, spoznati, razumeti, razbrati (-berem); *spzn.* spoznávatí, razuměvatí, razbirati; (d. Protokoll) prebrati (-berem), prebirati.

einſehend j. einſichtsvoll. [žem).

einſeitig z milom namazati (-ma-einſeitig jednostrán, jednostranski; (parteiſich) pristranski; (v. Wiſſen) polovičěn, nepopoln.

Einſeitigkeit f. jednostranost; pristranost; nepopolnost. [pošiljati.

einſenden poslati (pošljem), *impf.*

Einſender m. pošiljalěc, pošiljatelj.

Einſenkung f. pošiljatěv, poslatěv.

einſenken spuſtiti, ponikniti, pogrezniti; *impf.* spušćati, pogrezovati; (Reben) grebenićiti; (eintauchen) vtopiti, potopiti; *impf.* potápljati.

Einſenkung f. spušćanje, pogrezovanje; vtápljanje; (Ort) presěd, vsěd, vdrťina, ponor.

Einfser *m.* jedinka, jedinica.

einfsetzen postaviti, vstaviti; *impf.* postavljati, vstavljati; (Bäume) vsaditi, zasaditi; *impf.* vsajati, zasajati; (als Pfand) staviti; zastaviti; *impf.* zastavljati; (einführen) ustanoviti, osnovati (-snjem); *impf.* ustanavljati; (die Klauen) zasaditi, *impf.* zasajati; einen Erben — postaviti koga dedičem, *impf.* postavljati; (in's Amt) postaviti v službo, namestiti, službo podeliti, — dati (dam); sich — sestri (sedem) v —, vsesti se, *impf.* vsedati se.

Einfsetzer *m.* postavljalec; ustanovitelj, ustanovnik.

Einfsetzung *f.* postavljanje, nameščenje; ustanovitve.

Einsicht *f.* pogled v —, pregled, razgled; *fig.* sprevidnost, razsodek, razsodnost, preudarnost, razbornost; nach meiner — kakor jaz sprevidim, spoznam, sodim, po moji sprevidnosti; — nehmen in die Bücher knjige pregledati; jur — aufliegend na videž razgrnen (račun).

einsichtig, einsichtsvoll spreviden, razsoden, razborčen, preudaren.

Einsichtnahme *f.* pregled, razgled.

einsichern ponikniti. [tija.

Einsiedelei *f.* pustinja, puščava, samo-

einsiedeln *intr.* zavreti; *tr.* povreti, zavreti, skuhati.

Einsiedler *m.* puščavnik, samotár, pustinjak; — *in f.* samotárka, puščavnica.

einsiedlerisch samotarski, samotén, puščavniški; — es Leben führen samotárati.

Einsiedlerleben *n.* samovanje, puščavniško življenje.

einsiegeln pečatiti; zapečatiti.

einsilbig jednozložen, jednoslovcén; (v wenigen Worten) malobeseden.

Einsilbigkeit *f.* jednozložnost; (vom Menschen) malobesednost.

einsingen s petjem zazibati (-bljem) (v spanje); sich — uvežbati —, izvežbati se v petji.

einsinken pogrezniti (se), zagrezniti (se), vdreti (-derem), ponikniti; *impf.* greziti, pogrezati se, pogrezovati se, vdirati se; (in's Wasser) utoniti, utopiti

se; *impf.* utapljati se; (vor Schreden) zgruditi se, na tla pasti (padem).

einstehen sestri (sedem) v —, vsesti se; *impf.* sedati v —, vsedati se.

einstufig z jednim sedežem.

einsommerig jednopoletén, jednopoletenski, jednoletén.

einspannen vpreči (-prežem), zapreči, napreči; *impf.* vprezati, naprezati, napregati; (Däch) vkleniti, *impf.* vklepati; (Leinwand in einen Rahmen) zapeti (-pnem), napeti; *impf.* napanjati.

Einspanner *m.* voz-samčec, voz-samček, jednoprežni voz.

einspannig jednoprežen.

einsperren zapreti, *impf.* zapirati; (Rad) zavreti, *impf.* zavirati; (einschließen) auch zakleniti, *impf.* zaklepati.

einspinnen vpresti (-predem), zapresti; sich — zapresti, *impf.* zapredati.

Einsprache *f.* ugovor, (in Unterfr. u. serb.) prigovor, upor.

einsprechen *tr.* (Muth) hrabriti, bodriti, srečiti, srce delati; (Trost) tolašiti, tésiti; *intr.* ugovárjati, prigovárjati; bei jemand — oglasiti se, zglasiti se; *impf.* oglašati se.

Einsprecher *m.* ugovornik.

einsprengen *tr.* kropiti, škropiti; pokropiti, poškopiti; potrésati; *impf.* potrésati; (eine Thür) razbiti (-bijem), polomastiti; *impf.* razbijati; (eingesprengte Erzart, Holzart) nastrkan; *intr.* in die Reihe der Feinde — zagnati (-ženem) se, zakaditi se med sovravnike.

einsprihen vbrizgniti, vsikniti, štrkniti v —; *impf.* brizgati v —.

Einspruch *m.* ugovor, (in Unterfr. u. serb.) prigovor, upor, odpor; — thun, erheben ugovarjati, upirati se.

eins *adv.* nekđaj, svoje dni, njekoč, njega dni; (einmal) jedenkrat, jednom. **einsämmig** jednodeblen, jednega debela.

einsampfen vlačiti, vphati; (mit Füßen) vteptati, razteptati.

Einsand *m.* nastóp (službe).

Einsandsgeld *n.* nastopnina.

einstehen zabesti (-bodem), vbosti, zariniti; *impf.* zabádati, vbadati.

einsteden vtakniti, deti (denem) v —; *impf.* vtikati, devati; (einen Schimpf) požreti, *impf.* požirati.

einstehen stopiti v službo, službo nastopiti; *impf.* nastopati; (für etwas) porok biti (sèm), jamčiti, odgovoren biti.

einstehlen fidi prikrasti (-kradem), se, podkrasti se.

einstiegen stopiti v —, vstopiti, priti (pridem) v —; *impf.* pribajati; (in den Wagen) stopiti, sedeti (sedem) na voz; *impf.* sedati.

einstellen postaviti, nastopiti, *Ustaven* v —, ustanoviti; *impf.* postavljati, staviti, devati (devam u. devljem); (Arbeit) ustáviti, prenehati, popustiti; *impf.* ustavljeti, prenehovati, popušćati; (Riisbrauch) odpraviti, *impf.* odpravljati; (unterlassen) opustiti, *impf.* opuščati; (in die Rechnung) zapisati (-pišem), zaračunati; *impf.* zapisovati; fidi — priti (pridem), *impf.* prihajati.

Einstellung f. postavljenje, ustanovitèv; prenehanje.

einstens j. einst.

einstig nekdanji, nekdašèen.

einstimmen ujemati se, skladati se, zlagati se, strinjati se; (einwilligen) pritegniti, privoliti, pristati (-stanem).

einstimmig jednoglasèn, soglasèn, skladèn; *adv.* skladno.

Einstimmigkeit f. jednoglasnost, soglasnost, skladnost.

einständig z jednim nastropjem; serb. jednokatèn.

einstopfen tlačiti, gatiti, mašiti v —; natalaçiti, vgatiti, zamašiti.

einstossen zatleći (-tolčem), zabiti (-bijem); (Spieß) zabosti (-bodem), zapičiti, vsaditi; *impf.* zabadati, vsajati; (b. Zähne) izbiti, pobiti; *impf.* izbijati.

einstreichen zamazati (-mažem), *impf.* zamazovati; (Gelb) potegniti, pograbitì.

einstreuen natresti (-tresem), potresti, natrositi, nasuti (-sujem u. -spem); *impf.* nasipati (-sipljem); (den Vieh) nastlati (-steljem), *impf.* nastiljati; (in d. Rede) vplesti (-pletem), pritakniti; *impf.* vplétati, pritikati.

einströmen teći (tečem), dotékati, valiti se v —.

einstudieren naučiti se česa, izuriti —, izvežbati se v čem; *impf.* učiti se, uriti se, vežbati se.

einstrürmen planiti v —, pritisniti, zagnati (-ženem) se na —; *impf.* pritiskati, zaganjati se.

Einwurf m. razpád, razsip, podrtje; podrtija; dem — nahe rušiti se, podirati se, razpádati.

einstrüren *intr.* razrušiti se, podreti (-derem) se, razpasti (-padem), sesuti (-sujem u. -spem); *impf.* rušiti se, podirati se, razpadati, sesipati (-sipljem); (auf jembu.) planiti, zagnati (-ženem) se, navaliti, pritisniti na koga; *impf.* zaganjati se, pritiskati; *tr.* porušiti, podreti, razvaliti (zid).

einstrweilen *adv.* ta čas, za ta čas, med tem, temèasi.

einstrweilig tačasèn, začasèn.

eintägig jednodnevèn, jednega dne.

Eintagsfliege f. jednodnevница, vódnica.

eintauden pomočiti; potopiti; *impf.* pomákati; potápljati.

eintauschen zaméniti, zamenjati, premenjati; *impf.* zamenjevati.

einteilen razdeliti, porazdeliti; *impf.* razdeljevati, deliti; (reihentweife) razvrstiti, razrediti; *impf.* razvršćevati, vrstiti.

einteilig jednodelèn, jednega dela.

Einheilung f. delitèv, razdelitèv; razvrstitèv.

eintun dejáti (denem), položiti, postaviti v —, vdejáti; *impf.* devati, poláhati, postavljati v —.

eintönig jednoglasèn, jednozvočèn.

Eintönigkeit f. jednoglasnost, jednozvočnost.

Eintracht f. sloga, složnost, sprava, jedinstvo; in — leben složno živeti.

einträchtig složen.

Einträchtigkeit f. složnost, spravnost.

Eintrag m. (Nachtheil) škoda, kvar, ujma.

eintragen znesti, znositi; *impf.* znašati, nesti v —; (inš Buch) zapisati (-pišem), vpisati, vknjiziti; *impf.* vpišovati, vknjizivati; (v. Weber) vóčiti

(votěti v. vôtěk), zavočiti, zavotkati; (Gewinn bringen) nesti, prinašati, dažati.

einträglich zdatěn, koristěn, pridobitěn; — es Amt dobra —, mastna služba.

Eintragung *f.* vpis, zapis, vknjižba, vbeležba.

Eintragungsgebür *f.* vpisnina.

eintreffen (am Orte) priti (přidem), dojeti (dojdem); *impf.* prihajati, dohajati; (in Erfüllung gehen) izpolniti se, zgoditi se, dogoditi se, uresničiti se; *impf.* izpolnjevati se; (übereinstimmen) ujemati se, zlagati se, skladatai se, vezati (vezem) se.

eintreiben vgnati (-ženem), zagnati, zapoditi v —; *impf.* vganjati, goniti v —; (eine Schuld) izterjati, poterjati; *impf.* izterjevati; (einen Keil) zabiti (-bijem), *impf.* zabijati.

Einreibung *f.* vgnón, vganjanje; terjatév, izterjatév, izterjevanje.

eintreten *intr.* vstópiti, stopiti v —; *impf.* vstópiti, stopati v —; (v. d. Kälte) nastopiti, pritisniti; *impf.* nastópiti, pritikati; die Nacht tritt ein noči se, mrači se, noč se dela; zmrači se, noč nastopi; wenn der Fall eintritt ako se zgodi, — pripeti; *tr.* (Wurzeln) vstepati; Kraut — zelje tlačiti. [vati.]

einrichten vlti (vlijem), *impf.* vli-

Eintritt *m.* vstop, nastop; vhod, prihód; — der Mondesfinsternis začětěk luninega mrknjenja.

Eintrittsgebür *f.* vstopnina. [list.]

Eintrittskarte *f.* vstopnica, vstopni

Eintrittsnummer *n.* čakalnica, predizba.

eintrocknen posušiti se, usušiti se, usahniti; *impf.* usihati.

eintröpfeln po kaplji vlti (-lijem), kaniti v —, vkapati; *impf.* vlivati.

einüben izüriti, izvežbati; *impf.* uriti, vežbati, vaditi.

einverleiben prispojiti, pridružiti, utelóviti; *impf.* pridruževati; (in öffentl. Bücher) vpisati (-pišem), vknjižiti; *impf.* vpisovati, vknjiževati.

Einverleibung *f.* prispojitév, pridružba; (in d. Bücher) vpis, vknjižba.

einverleibungsfähig vpisljiv, vknjižljiv.

Einverleibungsgesuch *n.* prošnja za vknjižbo.

einvernehmen zaslišati (-slišim), izprašati; *impf.* zasliševati, izpraševati.

Einvernehmen *n.* zaslišanje, izpraševanje; dogovor, sprava; inš — sejen dejati se v dogovor. [vanje.]

Einvernehmung *f.* zaslišanje, zasliše-

einverstanden sein [i. einverstehen.

einverständigen sporazumiti, spraviti, složiti.

Einverständnis *n.* porazumljenje, dogovor.

einverstehen sich porazumiti se, dogovoriti se, zmeniti se, pobótati se; *impf.* dogovarjati se; einverstanden sein jedne misli biti (sem), zlagati se, privóliti v kaj.

Einwand *m.* ugovor, prigovor; ein leerer — prazén izgovor.

Einwanderer *m.* priselnik, naselnik.

einwandern priséliti se, naséliti se.

Einwanderung *f.* priselitév, vselitév, naselba.

einwärts *adv.* noter, na vnotér.

Einwärtsdrehen *m.* (Russe) zavračalka.

einwässern namočiti, *impf.* namákati.

einweben vtkáti (-tkem und -tkam), prtkati; vplesti (-pletem).

einwechseln menjati; zmenjati, zamenjati. [v. d. d. l. 2. 2.] [kati.]

einweihen razmóčiti, *impf.* razmá-

einweihen posvetiti, blagosloviti; *impf.* posvečevati, blagoslavljati; in ein Geheimnis — skrivnost komu razodeti (-denem), povériti.

Einweihung *f.* posveta, posvečevanje, blagoslovljenje.

einwenden ugovoriti, prigovoriti; *impf.* ugovarjati, prigovarjati, nasprotovati, upirati se.

Einwendung *f.* ugovor, (in Unterfr. und serb.) prigovor; (Beschwerde) pri-
tožba.

einwickeln zaviti (-vijem), zamótati; *impf.* zavijati; (ein Kind) poviti, *impf.* povijati.

einwiegeln zazibati (-zibljem), *impf.* zazibávati.

einwilligen privóliti, dovóliti; pristati (-stanem) na kaj; *impf.* dovo-

einwilligen *f.* privolitév, dovoljenje.

einwirken vtakati (-tkam u. -tkem), vdelati; (auf etwas) moč imeti (imam) do česa, delovati, vplivati, vpliv imeti na kaj; vohſthätig — poſpešiti kaj, pripomoči (-morem) k čemu; *impf.* poſpeševati. [vtok.

Einwirkung f. delovanje, vplivanje, *Einwohner m.* stanovalec, prebivalec, stanovnik; — der Stadt meščán; — der Marttes tržán; — d. Stadt Laibach Ljubljánčan; — in *f.* stanovalka, prebivalka.

Einwohnerschaft f. prebivalstvo, prebivalci *pl.*

einwählen ſich zariti (-rijem) se, *impf.* zarivati se.

Einwurf m. j. *Einwendung.* *einwurzelu* vkoreniti se, vkoreniniti se, zakoreniti se; *impf.* vkorenjevati se.

Einzahl f. jednina, jedino število, enojno število.

einzahlen plačati v —, *impf.* plačevati v —.

einählen prišteti (-štejem), pribrojiti; *impf.* prištevati; (in etwas) našteti, odsteti, odbrojiti; *impf.* naštovati.

einjährig samotež, samotežen.

einapfen natočiti; pretočiti; *impf.* natákati, pretákati.

einbauen nauzdati.

einbauen ograditi, zagradi; *impf.* ograjevati, zagrajevati.

Einbauung f. ograja, zagraja, plot; gradivo.

einzeichnen zapisati (-pišem), vpisati, zabeležiti, zaznamnjati, zaznamenovati; *impf.* zapisovati.

Einzeichnung f. zapis, vpis, zabeležba.

Einzelbding n. j. *Einzelwesen.*

Einzelglied n. posamezni ud, poedin član. — *früher (?)*

Einzelneſch m. posameznik, posamezni človek.

einzel posamežen, posamen, poedin; *adv.* posebej, po sámesi, vsak posebej, posamič; — verkaufen na drobno prodajati.

Einzelbeſtimmung f. posebna določba, — odredba.

Einzelgericht n. posamezno sodišče.

Einzelwesen n. posamezna reč, posamna stvar; poedinč, samč.

einziehen *tr.* potegniti v —, *impf.* potegovati v —, potezati; d. haben — vdeti (-denem), *impf.* vdévati; (Bermögen) vzeti (vzamem), pobrati (-berem), zarubiti, osvoviti; *impf.* jemati (jempljem), pobirati; (Verbrecher) zapreti, zatvoriti; *impf.* zapirati; (Beſoldung) ustaviti, zapreti; *impf.* ustavljati, zapirati; (Kundschaft) pozvedeti (-zvém), doznati; *impf.* pozvedovati; (Banfnoten) razveljaviti, nazaj vzeti, nazaj potegniti; *impf.* — potegovati; der Schwamm zieht das Waſſer an goba vodo pije; *intr.* (in d. Wohnung) preseliti se, naseliti se, vseliti se, nastaniti se; *impf.* preseljevati se; (in die Stadt) iti (idem), vhod imeti (imám); priti; *impf.* prihajati; ſich — uskočiti, slókniti se.

Einziehung f. vdetje, potega; (d. Bermögenſ) odvzetje, zarubljenje.

einzig jedin, sam; ein — er jeden sam, samo jeden; — und allein samo to, samo jedino to, zgolj samo to; das iſt — in ſeiner Art temu ni para, — jednakega; der — e Sohn jedinč; die — e Tochter jedinka, (ſerbosfroatiſch) jedinica.

Einzigkeit f. jedinstvo. [— širok.

einjährig jednega palca, palec dolg,

einwandern s sladkorjem potresti, posladiti; *impf.* s sladkorjem potrésati.

Einzug m. vhod, prihod; (feierlicher) ſprevod.

einwürgen vtláčiti, vtisniti, zatisniti, stisniti v kaj; *impf.* vtiskati, vtiskovati.

eirund jajčast, okrogel kakor jajce.

Eis *n.* led; (d. erste dünne Eis, auch Eishölle, Treibeis) srež; mit — bedeckt werden zamrzniti, *impf.* zamrzovati; zu — gefrieren zmrznuti, *impf.* zmrzovati; Eis- ledeni.

Eisart *f.* vrsta ledú. *früher a. loco*

Eisbad *n.* ledena kopel (-i). *— brennend*

Eisbahn *f.* drsálnica, drča. [ved. *maich*

Eisbär *m.* beli medved, severni med-

Eisberg *m.* ledenik, ledena gora.

Eisbock ledena koza, — kobila.

eisen *tr.* led prebijati; *intr.* lediti se.

Eisen *n.* železo; (Fesseln) okovi *pl.*, železje; alteſ — železna starina; roheſ — gredelj (-na); Eifen- železni.

Eisenader *f.* železna žila.
Eisenarbeiter *m.* železar.
eisenartig železast.
Eisenauflösung *f.* železna raztoplina.
Eisenbahn *f.* železna cesta, železnica;
Eisenbahn- železnocestni, železniški,
 železnični.
Eisenbahnbetrieb *m.* vožnja železne
 ceste.
Eisenbahngesellschaft *f.* železniško (že-
 leznocestno) društvo.
Eisenbahnstation *f.* železniška postaja.
Eisenbahnwächter *m.* železniški čuvaj,
 železnični čuvaj.
Eisenbahnzug *m.* železniški vlak, že-
 leznični vlak.
Eisenband *n.* železni okóv.
Eisenbergwerk *n.* železni rudnik, že-
 leznik; železna ruda. [sitër.
Eisenblech *n.* železna ploščevina, ko-
 Eisenblüte *f.* železni cvet.
Eisenerz; *n.* železna ruda, železovéc.
Eisenertract *m.* izvleček iz železa.
Eisenfabrikat *n.* izdelék iz železa, že-
 lezna tvorina.
eisensfarbig železast, železne barve.
Eisenfeil, Eisenfeilicht *n.* železni opilki
pl., železna piljevina.
eisensfest óvrst kakor železo.
Eisensfresser *m.* hvastác, ustnež.
Eisengehalt *m.* količina železovine.
Eisengeráth *n.* železno orodje.
Eisengewerkschaft *f.* fužine *pl.*, železar-
 sko rudništvo.
Eisengieser *m.* železoolivéc.
Eisengießerei *f.* železoolivnica.
Eisenglan; železni sijajnik.
Eisenglimmer *m.* luskavi železovéc.
eisenshaltig železnat.
Eisenhammer *m.* plavéž, fužina.
Eisenhandel *m.* kupéjja z železom, —
 z železnino, železninska kupéjja.
Eisenhändler *m.* železninar.
Eisenhut *m.* (*Aconitum*) preobjeda,
 omej, lisjak, vrajnica, pasja smrt.
Eisenhütte *f.* ž. Eisenhammer.
Eisenkalk *m.* apnasto železo.
Eisenkies *m.* železni kršéc.
Eisenocker *m.* železna okra.
Eisenofen *m.* železna peč (-i).
Eisenornd *m.* železni okis.
Eisenplatte *f.* železna plošča.

Eisenprobe *f.* poskušanje železa; (Got-
 tesurtheil) skušnja z razbeljenim že-
 lezom.

Eisenrost *m.* železna rja.
Eisensäure *f.* železna kislina.
Eisenschimmel *m.* siréc, zelenko.
Eisenschlode *f.* žlindra, plind.
Eisenschlag *m.* okujine *pl.*, okovine *pl.*
Eisenschmied *m.* kovác.
Eisenschmiede *f.* kovačnica.
Eisenschmiedin *f.* kovačica.
Eisenschuss *m.* slepa železna ruda.
Eisenspanne *pl.* ž. Eisenfeilicht.
Eisenstahl *m.* jeklenéc.
Eisenstab *m.* železna šibica.
Eisenstein *m.* železnjak.
Eisenvitriol *n.* železna galica, železni
 vitrijol.
Eisenware *f.* železnina, železna roba.
Eisenwerk *n.* železnina; železna to-
 varna; ž. Eisenhammer.
Eisenzeug *n.* železno orodje, železno
 posodje, železnina.
eisern železén; *fig.* trd kakor železo;
 (Herz) neusmiljen, okrutén; —er želež
 neumorna marljivost.
Eisfabrik *f.* Eiswert *n.* ledarnica.
Eisfahrt *f.* vožnja po ledu. [polje.
Eisfeld *n.* ledišče, ledovišče, ledeno
 eisförmig ledovit, ledast.
Eisgang *m.* splav ledú, lomljenje ledú.
Eisgebirge *n.* ledniki *pl.*, ledeno po-
 gorje.
Eisgefilde *n.* ledeno polje, ledovišče.
Eisgrube *f.* ledenica.
Eishändler *m.* ledár.
Eishaurr *m.* ledosék.
eisig ledén.
eisigalt mrzel kakor led.
Eiskeller *m.* ledenica.
Eiskluft *f.* razzeba, razpoka od mraza.
Eiskrusse *f.* ledena skorja, srež.
Eislager *n.* ledišče.
Eislauf *m.* drsanje.
Eismeer *n.* ledeno morje.
Eismöve *f.* tanovšica, pijál (-i).
Eisnebel *m.* mráznica.
Eisperiode *f.* ledena doba.
Eispol *m.* ž. Nordpol.
Eispunkt *m.* ledišče.
Eissholle *f.* ledena skríl (-i), ledena
 skríl (-i).

ni schlüftigis folz geben las, mraznat les Rodé

Eisshuh *m.* drčalnica *pl.*; (ž. Gehen) krpje *pl.*

Eisvogel *m.* (*Alcedo*) vodomoč.

Eiswind *m.* mrzli —, ledeni veter.

Eisapfen *m.* ledena sveča, kruncelj, sklénica.

ritel prazén, praznotén, ničevén; (vergänglich) ničémurén, puhél, minljiv, nestanovitén; — nennen po nemarnem —, po nevrednem imenovati.

Eitelheit *f.* praznost, ničevnost; ničémurnost, minljivost, puhlost.

Eiter *m.* gnoj; mit Blut gemischt — sokrvica; (in den Augen) krmelj, krmeželj.

Eiterauge *n.* krmežljivo oko.

eiteraugig krmežljiv, krmežjav.

Eiterbeule *f.* tur (tvor), gnojavica, vred.

eitericht gnojast, turast.

eitern gnojiti se; ognojiti se.

eiternd gnojén.

Eiterstelle *f.* ognojek.

Eiterstich *m.* stržen.

Eiterung *f.* gnojenje; in — übergehen ognojiti se.

Eiterungsmittel *n.* gnojilo.

Eiweiß *n.* beljak.

eweißhaltig beljakovnat.

Eiweißstoff *m.* beljakovina, beljakovč.

Ekel *m.* gnus, stud, grust (-i), grušča, mrzenje; ich habe — i. ekeln; ich befam — pristadilo se mi je, priskutilo se mi je, omrzelo mi je, ogadilo se mi je.

ekeleuregend, ekelfast ostuden, gnusen, nagnusen, ogaden (ogabén), oskutén, mržek.

Ekelhaftigkeit *f.* ostudnost, gnusoba, nagnusnost, gadnost.

ekeln, es ekelt mich gnusi se mi, studi se mi, gadi se mi, preseda mi, grusti se mi, mrzi mi (me).

Eklipse *f.* mrk, omrknenje.

Eklptik *f.* ekliptika, solčna (dozdevna) pot.

Eklage *f.* seljanka, pastirska pesém (-i), ekloga.

Eklase *f.* zamaknenost, vzhit; nezmerna radost (-i).

Elaborat *n.* izdelék.

Elasticität *f.* prožnost, prožljivost.

elastisch prožljiv, prožen, elastičen.

Elefant, **Elephant** *m.* slon; Elefanten-slonov.

elegant ličen, nakičen, sijajén, bliščobén.

Elegant *f.* ličnost, nakičenost, sijajnost, bliščoba.

Elegie *f.* žalostinka, elegija.

elegisch elegičén, milotožen.

Elektricität *f.* elektrika. *6 wort - electrisch*

Elektricitätsleiter *m.* elektrovód.

elektrisch električén; — er Stoff elektrina, elektrika; — er Strom elektrotók.

elektrisieren elektrizovati, elektrizirati; *fig.* vneti (vnamem), *impf.* vne-mati.

Elektrifiziermaschine *f.* električni kolo-vrat, — stroj.

elektromagnetisch elektromagnetičen.

Elektrometer *m.* elektromér.

Elektromotor *m.* elektrobudnik.

Elektrophor *m.* elektrofor.

Elektroskop *m.* elektroskóp.

Element *n.* živélj, element; (Urstoff) prvina, prvék; (Anfang) začétek, osnuték.

Elementarbuch *n.* začétna knjiga, početne bukve.

Elementarereignis *n.* prirodni —, natorni dogodék. [tén.]

elementarisch natorén; početén, prvo-

Elementarlehre *f.* početni nauk.

Elementarlehrer *m.* početni učitelj.

Elementarschaden *m.* ujma.

Elementarschule *f.* početna šola.

Elementarschüler *m.* početnik. [ča.]

Elementarunfall *m.* vremenska nesre-

Elementarunterricht *m.* početni nauk.

elen, — thier *n.* los; — kuh *f.* losica.

elend *n.* reva, nadloga, stiska, beda, revščina, siroččina.

elend revén, bedén, jadén; — es Haus kočá, beznica.

elende *m.* reva, revež, trpin, revše, ubožec, siromak; — *f.* reva, revica, ubozica. [žalostno.]

elendiglich *adv.* revno, bedno, jadno,

elene *m.* učenec, pitomec, gojenec.

Elevenprüfung *f.* skušnja za gojence.

elf *i.* cilf.

Elf *m.*, **Elfe** *f.* gorski duh, vilin sluga.

Eisenbein *n.* slonova kost, slonokost, (ferb.) belokost.

elſenbeinen (—ern) ſlonokostén.
 eliminieren iztrebiti.
 Elifon *f.* izpáh, zamolkljej, elizija.
 Elite *f.* izbor, cvet, jedro; die — deſ
 Vdels najviſja gospoda, cvet plemen-
 nitáſev.
 Elixir *n.* lek, uvarék (od raſtlin in
 raznih pridelkov). [vatél.
 Elle *f.* vatél, lakét; nach der — na
 Ellenbogen, Ellbogen *m.* lakét, lehet,
 komoléc; Ellbogen- komoléni.
 Ellenbogenbein *n.* podlahtnica.
 Ellenbogenhöhle *f.* pazduha, pazha.
 Ellenbogenſpiße *f.* kljnkica.
 ellenbreit vatél —, lakét širok.
 Ellenmaß *n.* laketna mera, mera na
 vatél.
 ellenlang lakét od. vatél dolg.
 ellenweiſe po vatlu, na vatle, na lakét.
 Ellipſe *f.* (*gramm.*) izpuſt; (*geometr.*)
 pakrog, elipsa.
 elliptiſch pakrožen, eliptičén.
 Elle *f.*, —nbaum *m.* (*Prunus padus*)
 čremsa, čemž, sremša, sramsa.
 Elfenbeerbaum *m.* brenkovčec, brekulja.
 Elſter *f.* sraka; *dem.* sračica; Elſter-
 ſračji.
 elſterlich ſtariſev, roditeljev (*gen. pl.*),
 očetov in materin, roditeljski, domač;
 im —en Hauſe v domači hiſi, v oče-
 tovi hiſi.
 Eltern *pl.* ſtariſi, roditelji, oče in mati.
 Eternliebe *f.* ljubezén (-i) ſtariſev.
 eternallos brez ſtariſev, ſirotén, ſirota
 (Waiſe).
 Elyſium *n.* raj, elizij.
 Email *n.* sklenina, ſteklénina.
 emaillieren poſtekliti.
 Emanation *f.* iztók, izhód.
 Emancipation *f.* osvoboditév, osamo-
 svojitév.
 emancipieren osvoboditi ſe, osamo-
 svojiti ſe.
 Emballage *f.* zavój, zavojnica.
 emballieren zaviti, zamotati.
 Embargo *n.* zadržba —, zaſtava ladij.
 Emblem *n.* známenje, znak.
 Embryo *m.* plod, zaródek, ſpočeték.
 emeritiert doſlužen, odſlužen.
 Emeute *f.* ſ. Auſtand.
 Emigrant *m.* izſelnik, uſkok.
 Emigration *f.* izſelitév.

emigrieren ſ. auſwandern.
 eminent izvrſtén, izborén; (v. d. Ma-
 joritát) znamenit, očitén.
 Eminenz *f.* prevzviſenost, eminencija;
 (Fortg.) odlika.
 eminieren ſ. herborragén.
 Emiſſár *m.* poſlanéc.
 Emiſſion *f.* poſlanje, poſiljatév; (der
 Banknoten) izdavanje, izdanje, izda-
 jatév.
 emittieren izdati, *impf.* izdajati.
 Emmerling *m.* ſtrnád; (Weibchen) ſtr-
 nádká; *dem.* ſtrnádek.
 Emolument *n.* koríſt (-i), dohodék,
 pridobiték, dobiček.
 Empfang *m.* prejém, prejemék, pre-
 jetje, prejetév; in — nehmen prejeti
 (prejem), dobiti, prevzeti (-zajem);
impf. prejemati, dobivati, prevzemati;
 annehmen vzeti, *impf.* jemati (jemljem).
 empfangen prejeti (prejem), pre-
 vzeti (-zajem), dobiti; *impf.* pre-
 jemati, dobivati; (jemanden) sprejeti,
impf. sprejemati; (v. weibl. Geſchlechte)
 ſpočeti, *impf.* ſpočenjati, auch znoſiti.
 Empfänger *m.* prejemnik, prejemaléc;
 —in *f.* prejemnica, prejemalka.
 empfanglich sprejemljiv, ^{ſprechlich} ſpre-
 jetljev, občutljiv; ſpočetén, ſpočetljiv.
 Empfanglichkeit *f.* sprejemljivost,
 ſpretnost, občutljivost.
 Empfangnahme *f.* prejém, prejetje.
 Empfangnis *f.* ſpočetje, ſpočetév; un-
 beſlechte — brezmadežno ſpočetje.
 Empfangsbekátigung *f.*, —recepſiſſe *n.*,
 —ſchein *m.* prejemnica, prejemni liſt.
 Empfangsrubrik *f.* predelék za pre-
 jemke.
 empfehlen priporočiti, *impf.* pripo-
 ročati, priporočevati; ſich jemandem —
 priporočiti ſe, izročiti ſe; *impf.* pri-
 poročati ſe, izročevati ſe; (Abſchied
 nehmen) poſloviti ſe, ſlovo vzeti (vza-
 mem); *impf.* ſlovo jemati (jemljem);
 ich empfehle mich z Bogom, srečno,
 klanjam ſe.
 empfehend prijetén, prikupljiv.
 Empfehler *m.* priporočevaléc, pripo-
 ročnik; —in *f.* priporočevalka.
 Empfehlung *f.* priporočilo, priporočba,
 priporočitév; richte meine — auſ pri-
 poroči mé.

Empfehlungsschreiben *n.* priporočilni list.

empfindbar čutljiv, občutljiv.

Empfinderei *f.* prenapeta občutljivost.
empfinden čutiti; občutiti; Freude — veseliti se, veselje obhaja (koga); Durst — žejen biti (sem), žeja me.

Empfinden *n.* občutek, čut.

Empfindler *m.* občutljivec.

empfindlich občutljiv, čutljiv, občuten; (schnell zornig) zamérljiv, nagle jeze; (groß) velik, znamenit; hud.

Empfindlichkeit *f.* občutljivost, občutnost; zamerljivost.

empfindsam občutljiv, rahločuten, mehčk.

Empfindsamkeit *f.* občutljivost, rahločutnost.

Empfindung *f.* občut, počutek, čut, čuvstvo.

Empfindungskraft *f.*, — vermögen *n.* moč občutka, občutnost. [ljiv.

empfindungslos brezčuten, neobčut.

Empfindungslosigkeit *f.* brezčutnost.

Empfindungsnerve *m.* čutnica, živčec.

Empfindungsorgan *n.* občutilo.

Empfindungswort *n.* medmet.

Empfasse *f.* posebni poudarek (posameznih izrazov v govoru), krepkota.
empfindlich krepčk, s poudarkom.

Empirie *f.* izkustvo, izkušnost, izkušnja.

empirisch izkusen, empiričen.

empor kvišku, kviškoma, navzgor, gor, v viš, po koncu.

empören vzdigniti, povzdigniti, pobuniti; *impf.* povzdigovati; (unwillig machen) razsrditi, razjeziti, razkačiti, razljutiti, razjariti; sich — puntati se, spuntati se, pobuniti se, vzdigniti se.

empörend grožen, strašen, strahovit, grozovit.

emporfahren kvišku planiti, — skočiti.

emporheben vzdigniti, povzdigniti; *impf.* povzdigovati.

emporthelfen na noge —, kvišku pomoči (-morem), pomagati; *f.* aufhelfen. **emporkommen** vznikniti.

Emporkirche *f.* kor, pevališče.

emporkommen kvišku priti, *impf.* prihajati; povzdigniti se, opomoči (-morem) se; *impf.* povzdigovati se.

Emporkömmling *m.* novi povzdigneneč, novinec v časti.

emporlodern vzplameneti, plasniti, švigniti (plamen).

emporragen kvišku moleti, štrleti, strčati (strčim). [se.

emporranken sich ovijati se, spenjati
emporschleudern zagnati (-ženem), zalučati kvišku; brühniti, vreči (vržem); *impf.* brühniti, metati (mečem).

emporschweben vzdigniti se, vzplávati; *impf.* vzdigovati se.

emporschwingen sich vzleteti, vzdigniti se, vzpeti (-pnem) se; *impf.* vzdigovati se.

emporstehen kvišku stati (stojim), moléti, štrleti, strčati (-im); (v. Saaren) sršiti se, ščetiniti se.

emporsteigen vzdigniti se, *impf.* vzdigovati se.

emporsträuben sich ježiti se, ščetiniti se, sršiti se.

Empörung *f.* upor, punt, vstaja, buna.
emporwachsen vzrasti (-rastem), vzraščati. [botati.

emporwuchern hobotno rasti; vzhromfig marén, marljiv, prizadeven.

Empfigkeit *f.* marnost, marljivost, prizadevnost.

En chef, **Befehlshaber** *m.* najvišji poveljnik.

Enclave *f.* osredčk.

Encklopädie *f.* jedro znanstva, enciklopedija.

encyklopädisch vséučén, enciklopedičen; (oberflächlich) površen.

End- končni, zadnji.

Endabsicht *f.* glavni namen, končni cilj, cilj in konec.

Endescheid *m.* končni odlok.

Ende *n.* končec, kraj; am — b. Dorfes končec vasi; von einem — zum andern od konca do konca, od konca do kraja, od kraja do kraja; (Ausgang) izid; zu — bringen dokončati, dovršiti, dognati (-ženem); zu — gehen poiti (poidem), poteči (-tečem), nestati (-stanem) česa; *impf.* pohajati, potekati; ein — nehmen poginiti, končati, končec biti (sem) česa, končec vzeti (vzamem); bis zu — do konca, do cela; (b. Lebens) smrt (-i); (Jade am Hirschgeweih) raz-

rasték, parog, rozič; zu — führen do-
delati; zu — kommen mit Bauen,
Säen, Drechseln dozidati, dosejati (-so-
jem), domlatiti.

endeln čez prst šivati.

enden *intr.* končati se, zvršiti se,
iziti (izidem), miniti, končec vzeti (vza-
mem); *impf.* končevati se, zvrševati
se, minevati; *tr.* končati, dokončati,
dovršiti; *impf.* dokončevati, dovrševati;
(aufhören) néhati, prenéhati; *impf.*
prenehovati.

Endentscheidung *f.* končna razsodba.

Endergebnis *n.* končni nasledék.

Endesgefertigte *m.* podpisani (zdolej).

endgillig končno veljavén.

endigen *i.* enden.

Endigung *f.* dokončanje, dovršitev.

Endivie *f.* endivija, rezva (in Steierm.)

Endlaut *m.* končnik.

endlich *adi.* končni, zadnji, poslednji;
(vergänglich) umrljiv, minljiv; *adv.*
končno, skonca, napokon, naposled,
slednjič.

endlos brezkončen, neskončen, brez-
krajen. [nost.

Endlosigkeit *f.* brezkončnost, neskonč-

Endpunkt *m.* krajišče.

Endreim *m.* končna rima, končni stik.

Endresultat *n.* *i.* Endergebnis.

Endschaft *f.* končec.

Endsilbe *f.* končnica.

Endung *f.* končnica; (Casus) sklon,
padež.

Endursache *f.* končni vzrok.

Endurtheil *n.* končni razsodék, končna
razsodba.

Endzeile *f.* poslednja vrsta.

Endzweck *m.* poglavitni namen, zadnji
namen, cilj in končec.

Energie *f.* krepkost, krepkoba.

energisih krepék, krepostén.

Engagement *n.* najetje —, vzetje v
službo; (Dienst) služba; (Verpflichtung)
zaveza.

engagieren v službo vzeti (vzamem),
impf. jemati (jemljem); (verpflichten)
zavezati (-vežem); sich — službo pre-
vzeti, v službo stopiti; zavezati se, ob-
ljubiti se.

engbrüstig ozkoprsén; (*med.*) naduš-
ljiv, sipljiv.

Engbrüstigkeit *f.* nadúha, sipljivost.
enge tesén, tesnobén, ozék; —r Weg
soteska, klanéc, tesnec; — schreiben
drobno pisati (pišem); —r Raum gost
glavnik; es wird mir — umš Herz
srce mi stiska, tišči me na sreca.

Engel *f.* tesnoba, tesnost, tesnoča; (ein
enger Ort) soteska, klanéc, ožina; in
die — treiben v zadrego spraviti, v
kozji rog ugnati (-ženem).

Engel *m.* angelj, krilatéc; Engel-
angeljski.

Engelbrot *n.* angeljski kruh.

Engelchen *n.* angeljček.

engelgleich kakor angelj.

engelrein čist kakor angelj.

Engelreinheit *f.* angeljska čistost.

Engelschar *f.* truma angeljev. [vost.

Engelsgeduld *f.* angeljska potrpežljivi-

Engelsgruß *m.* angeljsko česčenje.

Engelsstimme *f.* angeljski glas.

engen stisniti, zóžiti; *impf.* stiskati.

Engerling *m.* podjed; (unter d. Haut)
ógrc.

Engflügler *m.* ozkokriléc.

engherzig malosrčén, malodušén.

Engherzigkeit *f.* malosrčnost, malo-
dušnost.

englisch angeljski, angeljev; der —
Gruß angeljsko česčenje, angeljevo po-
zdravljenje; (v. England) angleški.

Engpafs *m.* soteska, klanéc.

Enkel *m.* vnuk; *dem.* vnuček, vnučić.

Enkelin *f.* vnuka, vnukinja.

enorm nezmerén, ogromén.

enrollieren vpisati (-pišem), zapisati;
impf. zapisovati.

Ensemble *n.* skupnost, skladnost (po-
sameznih delov v celoto); celota.

ent- (in Zusammenfügung) raz-, s-,
u-, od-

entadeln plemenitstvo vzeti (vzamem),
impf. jemati (jemljem).

entarten izvreči (-vržem) se, spre-
vreči se, spriditi se.

Entartung *f.* izrodék, sprevržék; iz-
vrženje.

entäußern oprostiti, oteti (otmem),
rešiti koga česa; sich — iznebiti se
česa, odreči se, (u)tvégati se, oddati;
impf. oddajati.

Entäußerung *f.* iznebitév, oddaja.

entbehren biti (sem) brez česa, ne iméti (nimam) česa; (den Mangel leicht ertragen) utrpéti (-trpim), prebiti (-bóm) brez česa, prestati (-stojim) brez česa; *impf.* utrpevati; (vermissen) pogresiti, *impf.* pogreséati; d. Raßrung — stradati, glad trpéti.

entbehrlich utrpén, pogresljiv; daß ich mir — to lahko utrpim, brez tega sem lahko, brez tega lahko shajam, to mi je odveč. [ljivost.

Entbehrlichkeit *f.* utrpnost, pogres-
Entbehrung *f.* potreba, pománjkanje; stradanje.

entbieten poróčiti, sporóčiti, na znanje dati (dam); *impf.* porócati, sporócati, na znanje dájati; jemanden zu sich — poslati (posljem) po koga, koga k sebi poklicati (-klicém), ukazati (-kažem) komu, naj pride; *impf.* pošiljati po koga, koga k sebi klicati, ukazovati komu, naj pride; einen Gruß — pozdráviti, *impf.* pozdrávljati (koga).

Entbietung *f.* poročilo, sporočilo; — eines Grußes pozdrav.

entbinden odvézati (-vežem), razvézati, razrešiti, oprostiti, osvoboditi; *impf.* odvezovati, razvezovati, razreševati, oproščevati; (v. Frauen) roditi; poroditi, poviti (-vijem).

Entbindung *f.* odveza, razveza, oprostitev; (v. Frauen) porod. [porodišče.

Entbindungsanstalt *f.* porodnišnica,
Entbindungswissenschaft *f.* porodol-
slovje, porodoznanstvo.

entblättern listje obrati (-berem), osmúkati, ogóliti; *impf.* listje obirati, osmúkavati; sich — osuti (-spem und -sujem) se; *impf.* osipati (-sipljem) se.

entblößen sich drzniti se, predzniti se.

entblößen d. Haupt odkriti (-krijem) se, vzeti (vzamem) pokrivalo z glave; *impf.* odkrivati se, jemati (jemljem) pokrivalo z glave; d. Körper — (während d. Schlafes) razodéti (-denem) se; *impf.* razodévati se; (gegen d. Scham) gáliti (gariti) se; razgáliti se; *impf.* razgáljati se; eine Festung — vzeti (vzamem) vojake iz trdnjave, opustiti jo.

entblößt gol, nag; — en Hauptes odkrit, razoglav, gologlav; aller Güter — brez vsega premoženja, gol in suh.

entbrennen užgati (užgem) se, vneti (vnamem) se, razvneti se; *impf.* užgati se, vnameti se; für etwas entbraunt sein za kaj živéti (živim), goréti (gorim), vnet biti (sem).

entbürden razprtiti, breme sneti (snamem), razbremeniti; *impf.* razprtati, breme snémati; (ein Thier) raztovoriti.

entdecken odkriti (-krijem), najti (najdem); *impf.* odkrivati, nahájati; (erfinden) iznajti (-najdem); (verrathen) izdátí, ovaditi, naznaniti; *impf.* izdájati, ovajati, naznanjati; (bemerkten) zapáziti, zagledati; sich — razodéti (-denem) se, odkriti (-krijem) se, pokazati (-kažem) se; *impf.* razodevati se, odkrivati se, kazati se.

Entdecker *m.* najdnik, iznajdnik; izdajaléc, ovadnik, naznaniléc.

Entdeckung *f.* odkritje, najdba, iznajdba; ovadba; razodetje; eine — maßen zapaziti, najti; *impf.* zapazovati, nahájati.

Ente *f.* raca; *dem.* račica.

entehren sramotiti, grditi, nočast delati; osramotiti, ogrditi, onečastiti, ob čast pripraviti, poštenje vzeti (vzamem); *impf.* onečastovati, ob čast pripravljati; (schänden) skruniti; oskruniti, onečastiti; *impf.* oskrunjevati.

entehrend sramotilén, skrunilén, oskrunjevalén. [léc.

Entehrer *m.* sramotiléc, oskrunjeva-

Entehrung *f.* sramočenje, osramočenje, skrumba, oskrumba, oskrunjatév.

enteilen ubežati (-bežim), uiti (-idem); *impf.* uhájati, bežati (bežim), hitéti (hitim).

Enten- račji. — *Eigen*?

Entenadler *m.* račar, sivi orél.

entenartig racast.

Entenbeize *f.* račji lov s sokolom.

Entenbrut *f.* mlade race, račice.

Entenruf *m.* gaganje.

Entenschall *m.* račjak.

Enterbeil *n.* ladijarska sekira.

enterben razdediniti, izdediniti, zavreči (-vržem), izključiti od dedine.

Enterbung *f.* razdedinjenje, izdedinjenje, izključenje od dedine. [kami.

Enterbrücke *f.* zapadni most s kopi-

Enterhafen *m.* maček, kopika, kljuka.

Enterich *m.* racman, račak.

entern z mačkom (s kopikami, s kljukami) pritegniti, *impf.* pritegovati.

entfäden nit potegniti iz šivanke.

entfahren uiti (-idem), ubéžati (-bežim), izmakniti se, izmuzniti se; *impf.* uhájati, izmikati se.

entfallen pasti (padem), *impf.* padati iz —, z —; (aus dem Gedächtnis) pozábiti, *impf.* pozábljati; (v. Muth) upasti (-padem), *impf.* upádati; (aufhören) néhati, miniti, prestati (-stanem); (v. Thränen) utrniti se, pocéditi se; *impf.* utrinjati se, pocéjati se; die auf jemanden — de Summe znesék, ki pride na koga, ki komu pripada.

entfallen razviti (-vijem), razprostreti, razvihati (-viham n. -višem); *impf.* razvijati, razprostirati, razvihavati; (v. Blüten) razcvetiti (-cvetem) se, razcvetéti, razviti se; *impf.* razcvétati se, razcvetévati, razvijati se; (v. Hülsen) prezati se; razprezati se, sprezati se; (v. Stirne) razvédriti, razjásniti, zjásniti.

Entfaltung *f.* razvoj, razvitje, razviték; razevet, razeveték.

entfarben sich barvo spremeniti, *impf.* spreminjati; (vor Schrecken) prepasti (-padem), prebledeti; *impf.* prepádati, prebledévati, bled prihájati; (v. Scham) zarudéti, *impf.* zarudevati.

entfasern (e. Kleid) guliti, trgati; zguliti, strgati; (Bohnen) luščiti; zluščiti.

entfernen (wegrücken) odmakniti, oddáljiti; *impf.* odmikati, oddaljevati; (aus einer Gesellschaft) odprávití, odgnati (-ženem), odstrániti; *impf.* odprávljati, odgánjati, odstránjevati; sich — oditi (-idem), oddáljiti se; *impf.* odhájati, oddaljevati se; (v. d. Wahrheit) odstópiti, *impf.* odstópiti; von der Tugend sich — ločiti se od kreposti, spriditi se.

entfernt oddaljen, odležen; *adv.* weit — daleč proč; weit — mir zu helfen, ... ne le da mi ni pomagal, še ..., ne da bi mi pomagal, še ...

Entfernung *f.* odstránjenje, oddáljenje, odprava; (Weite) daljava, dalja, daljina, razdalja, oddaljenost; (v. d. Wahrheit) odstóp; die heimliche — skrivni pobég.

entfesseln razkleniti, oprostiti, osvoboditi; *impf.* razklépati; (Leiden) schaf-ten) razbrzdati.

entflammen razplameniti, razvneti (-vnamem), užáríti; *impf.* razvnémati, užárjati; *intr.* užgati (-žgem) se, vneti (vnamem) se; *impf.* užgati se, vne-mati se. [odletávati.

entfliegen odletéti, odrfrkniti; *impf.* **entfliehen** uiti (-idem), uteči (-tečem), ubéžati (-bežim), pobégniti, unesti jo, zmakniti se; *impf.* uhájati, utékati, zmikati se; (v. d. Zeit) hitéti, potékati.

entfliehen priteči (-tečem) iz —, uliti (-lijem) se iz —, iziti (-idem) iz —; *impf.* pritékati iz —, ulijati se iz —, izhájati iz —; (v. d. Thränen) pocéditi se, zarositi; kein Wort entfloß seinen Lippen ne spregovori, ne izreče besedice.

entfrachten iztovoriti, raztovoriti.

entfremden potájiti, otájiti; (entziehen) vzeti (vzamem), zineknti; *impf.* jemati (jemljem), zmikati; sich jemanden — ostráiti koga, od sebe odgnati (-ženem) od. odbiti (-bijem) koga.

entführen odpeljati (-peljem), odgnati (-ženem); *impf.* odpeljevati, odganjati; (tauben) ugrábiti, uhitati.

Entführer *m.* odpeljevalec, odganjaléc; ugrabež, ugrabnik.

Entführer *f.* odpeljanka; ugrabljenka.

Entführung *f.* odpeljanje; ugrabljenje.

Entgang *m.* izguba, škoda.

entgegen *praep.* proti, zoper; *adv.* nasproti, naproti.

entgegengehen iti (grem) komu nasproti; dem Tode — iti v smrt.

entgegengeht nasprotén, protivén; im — en Falle sicher, ináčé, drugáčé.

entgegenkommen priti (pridem) nasproti, *impf.* prihájati nasproti; einer Bitte — prošnjo uslišati (-slišim).

Entgegennahme *f.* sprejetje, sprejema. **entgegennehmen** sprejeti (sprejmem), *impf.* sprejémati.

entgegensehen nadéjati se česa, pričakovati kaj.

entgegensein zoper kaj biti (sem), upirati se čemu.

entgegenstehen nasproti postáviti, *impf.* — postávljati; sich — ustávljati se, upirati se, protiviti se.

entgegenstehen biti (sem) proti čemu, upirati se, ustávljati se, brániti.

entgegenstellen po robu postávití, nasproti postávití, *impf.* — postávljati.

entgegenstehen iti (grem) zoper koga, na koga, proti komu.

entgegenen odgovoriti, odvrniti; *impf.* odgovarjati, odvráčati.

Entgegnung *f.* odgovor.

entgehen uiti (-idem), umakniti se, uteči (-tečem), ubežati (-bežim), ogniti se, unesti jo; *impf.* uhájati, umikati se, ogibati (-gibljem) se; es soll dir nicht — ob to ne prideš, tega ne izgubiš; entgangener Gewinn izgubljen dobiček, dobiček ki je ušel.

Entgelt *n.* vračilo, povračilo, povrnilo; ohne — brez povračila, zastónj.

entgelten vrniti, povrnti; *impf.* vráčati, povráčati; etwas — müssen trpéti za kaj; das wird er — to ga bodé še bolelo; einem etwas — lassen masčevati se nad kom, znesti od. znositi se nad kom.

entgeltlich povrnílen, plačilén.

entgleiten zdréati (zdréim), zdrkniti, spolzniti se, spodrsniti se; *impf.* dréati iz —, izpodrsovati se.

entglimmen zažaréti, užariti se, raznéti se, vneti (vnamem) se, zatléti (zatlim).

enthalten obseči (-sežem), zapopasti (-padem); *impf.* obségati, zapopádati, držáti (držim); sich — zdržati se, *impf.* zdrževati se, ogibati (-gibljem) se; — sein nahájati se.

Enthaltsam *n.* nahajanje.

enthalten zadržén, vzdržén, zdržljiv, vzdržljiv, zmérén.

Enthaltsamkeit *f.* zdržnost, zdržljivost, zmérnost.

enthalten ob glavo dejáti (dém od. denem), obglávití, glavo (komu) odsekati; *impf.* ob glavo dévati.

Enthaltung *f.* obglávljenje, glavosék.

entheben oprostiti (koga česa); deš Dienstes — ob službo dejáti (dém od. denem), iz službe odpustiti od. odstávití. [stava, odpust.

Enthebung *f.* oprostitév, oprostilo; od-

Enthebungsgesuch *n.* oprostilna prošnja; odpustilna prošnja.

Enthebungskarte *f.* oprostilni list, oprostilnica; odpustilni list, odpustilnica.

entheiligen oskrúniti, onečastiti, ne svetiti; *impf.* oskrúnjati, ne posvečevati. [léc.

Entheiliger *m.* skrunílec, oskrunjeva-

Entheiligung *f.* oskrunjevanje, oskrunjatév, skrumba, oskrumba.

enthüllen odkriti (-krijem), razkriti, razgrniti; *impf.* razkrivati, razgrinjati; (den Leib) razgaliti; (offenbaren) razodeti (-denem), *impf.* razodevati; objáviti.

Enthüllung *f.* odkrivanje; odkritje, razodeva, razodetje, objava.

enthusiasmieren f. begeistern.

enthusiasmisch f. begeistert.

enthusiasmieren oskruniti, pokvariti, spečati; *impf.* oskrunjati; devíštvo vzeti (vzamem) komu, zapeljati.

entkleiden sleči (slečem), razpraviti; *impf.* slačiti, razpravljati.

entkommen uiti (-idem), uteči (-tečem), uprhnti; *impf.* uhájati, utekati, prhati.

Entkommen *n.* ubég, pobég, uték.

entkräften tr. oslabiti, ob moč pripraviti; *impf.* oslabljevati, ob moč pripravljati; den Beweis — pobiti (-bijem); pobijati; den Ader — izmolzti, izpiti (-pijem); intr. sich — obnemóci (-morem), obnemagati, omagati, opešati; *impf.* omagovati, pešati.

entkräftet obnemogél, onemogél, slabotén, nevečén; entkräftend slabeó, pobijajoó.

Entkräftigung *f.* slabost, nemoó (-i), onemoglost.

entladen izložiti, odložiti, razložiti, raztovoriti, razbasati (-bašem); *impf.* izkladati, razkladati; sich — razprtiti se, zdeti si breme; *impf.* zdevati si breme; (v. Gewehr) sprožiti se; (v. Wollen) izprazniti se, izpraznovati se.

Entladung *f.* razkladanje, raztovoritév.

entlang *adv.* poleg, ob, kraj, (in Untertr. u. jerb.) uz.

entlassen odpustiti, razpustiti, spustiti; *impf.* odpusčati, razpusčati; (a. d. Dienst) iz službe dejati (denem), iz

službe pustiti koga, slovo dati komu; *impf.* iz službe devati, puščati; (vom Militär) spustiti od vojaščine.

Entlassene *m.* izpuščenec; *f.* izpuščenka.

Entlassung *f.* odpust, razpust, razpušcanje.

Entlassungsgesuch *n.* prošnja za odpust (izpust).

entlasten razprtiti, zdeti (zdenem) komu breme; *impf.* zdevati komu breme; (d. Grund) razbremeniti, odvezati (-vežem), oprostiti; *impf.* razbremenjati, odvezovati, oproščevati; eines Verdachtes — opravičiti; *impf.* opravičevati.

Entlastung *f.* razprtitev; (d. Grundes) razbremenitev, odveza; opravičevanje; Entlastungs- razbremenilni, odvezni, opravičevalni.

Entlastungszeuge *m.* opravičevalna priča, opravičevalni svedok.

entlauben osmukati, *impf.* smukati; sich — osuti (-sujem u. -spem) se, obleteti; *impf.* osipati (-sipljem) se, obletovati.

entlaufen uteči, uskočiti, ubegniti, pobegniti, uiti (-idem); *impf.* uhajati, utekati.

entledigen sich iznebiti se, rešiti se, osvoboditi se, odkrizati se; *impf.* iznebavljati se, osvobodovati se; d. Auftrages — naročilo opraviti, opravljati; der Schulden — izdolžiti se.

entleeren izprazniti, *impf.* prazniti; iztrebiti. — *impf.* izprazniti

entlegen odležeti, odlegel, odročeti, daljen, oddaljen, zakrajen, stranski; *adv.* daleč, v stran.

Entlegenheit *f.* dalja, daljina, odležnost, odročnost.

entleihen na posodo vzeti (vzamem), izposoditi si, v zajem vzeti, pozajmiti; *impf.* izposojati si, v zajem jemati (jemljem); entlehnte Wörter tujke, pozajmljenke.

entleiben usmrtiti; življenje vzeti (vzamem) komu; ubiti (-bijem) koga; *impf.* ubijati. [tév.

Entleibung *f.* uboj, ubojstvo, usmrtitev; entleihen j. entleihen.

entlocken izvabiti; izmamiti.

entlohnem plačilo dati, mezdo plačati; *impf.* plačevati. [čilo.

Entlohnung *f.* plačilo, mezda, povrntmannen skopiti, moštvo vzeti (vzamem), *impf.* kopiti, rezati (režem).

entmuthigen pobiti (-bijem), popariti, srčnost vzeti (vzamem); *impf.* pobijati, srčnost jemati (jemljem).

entmuthigt pobit, poparjen, malosrčen.

entnationalisiren tujiti; potujiti.

entnehmen vzeti (vzamem), odvzeti, povzeti, pozajeti, sneti (snamem); *impf.* jemati (jemljem), snemati; (ersehen) razvideti, sprevideti, nvideti, spoznati, razumeti kaj iz česa; *impf.* spoznavati, razumevati.

entnerven tr. oslabiti, pohabiti, zmèdliti; entnervt werden oslabèti.

entnervt oslabil.

entquellen izvirati iz —, pritekati iz —, curljati iz —.

enträthfels uganiti, odgonetati; *impf.* uganjati, ugibati (-gibljem).

Enträthfelung *f.* uganka. [nina.

Entree *n.* vstop, vhod; (Geld) vstopentreiben utrgati, iztrgati, izdreti (-derem), izpuliti; *impf.* utrgavati, izdirati, puliti; etwas — ugrabiti, pobrati (-berem); der Gefahr — oteti (-tmem), rešiti; *impf.* otevat, otimati, reševati.

entrichten opraviti, *impf.* opravljati; eine Gebühr — plačati, poplačati, poravnati; *impf.* plačevati, povračati; etwas — izročiti, izročati, izročevati; Dank — zahvaliti se.

Entrichtung *f.* oprava, plačilo, plača, izročilo; gegen — e Gebühr za plačilo.

entringen j. entreiben.

entrinnen uteči (-tečem), uskočiti, ubegniti, popihnniti jo, uprhnniti; *impf.* utekati, ubegati; (v. d. Zeit) teči, hiteti.

entrollen j. aufrollen.

entrüthen odmakniti, umakniti; *impf.* umikati.

entrüthen tr. razsrditi, razkačiti, raztogotiti, razdražiti, razljutiti.

entrüthet togoten, razkačen, jaden, jar.

Entrüstung *f.* srd, jeza, jad, neugodje, gnev.

entfagen odreči (-rečem) se česa, odpovedati (-vém) se čemu, utvegati se;

impf. odrekati se, tvegati se; (ab-treten) odstopiti, *impf.* odstopati.

Entfagung *f.* odpoved (-i), odrek, od-stop.

Entfah *m.* rešitev, oteba.

entfchädigen povrniti, odškoditi, odškodovati, škodo poravnati; *impf.* povračati, poravnavati. [čalec.

Entfchädiger *m.* odškodovalč, povra-Entfchädigte *m.* odškodovanec.

Entfchädigung *f.* odškodba, povračba, povračilo, poravnava škode; Entfchädigungš- odškodni.

Entfchädigungsanspruch *m.* terjava odškodovanja.

Entfchädigungsbetrag *m.* odškodnina.

Entfchädigungscapital *n.* odškodna glavica, odškodni kapital. [škodbo.

Entfchädigungsklage *f.* tožba za od-entfcheiden razsoditi, presoditi, odločiti; *impf.* razsojati, presojevati; (einen Zweifel, Kampf) razločiti, rešiti, razpoznati; *impf.* razločevati; sich — skleniti, odločiti se; *impf.* sklepati; — d odločilen, razsoden, odločen, razločen.

Entfcheider *m.* razsodnik, razsojevalec.

Entfcheidung *f.* razloka, razsodek, odloka, sklep; Entfcheidungš- razsodni, odločni.

entfchieden določen, odločen, trden, gotov, odrešit.

Entfchiedenheit *f.* določnost, krepkost, odrešitost.

entfchlafen zaspati (-spim), *impf.* zapavati; *fig.* umreti (-mrjem u. -mrem), preminiti; *impf.* umirati.

entfchlagen izbiti (-bijem), odbiti, odtrpiti; *impf.* izbijati, odbijati, odtrpati; sich — otresti se, odkrižati se, iznebiti se, oprostiti se, okaniti se, izbaviti se česa.

entfchleiern razkriti (-krijem), razgrniti, odgrniti; *impf.* razkrivati, razgrinjati.

entfchließen sich skleniti, nakaniti, odločiti se, nameniti se; *impf.* sklepati, namenjati se.

Entfchließung *f.* sklep, nakan, odloka.
entfchlossen srčen, odločen, pogumen, stanovitén. [odločnost.

Entfchlossenheit *f.* srčnost, pogumnost,

entfchlummern zadremati (-mljem), zaspati (-spim).

entfchlüpfen izmuzniti se komu, prhniti, uphniti, umakniti se; *impf.* prhati, umikati se.

Entfchluss *m.* sklep, odloka, namen, nakan; einen — fassen skleniti, namisliti se, odločiti se; nakaniti; den — ändern premisliti se, *impf.* pre-misljevati se.

entfchuldigen izgovoriti, opravičiti; *impf.* izgovarjati, opravičevati; — Sie ne zamerite, brez zamere; sich — izgovarjati se, opravičevati se.

Entfchuldigung *f.* izgovor, opravičevanje; Entfchuldigungš- opravičevalni, izgovorni.

entfchweben vzdigniti se, vzleteti, splavati; *impf.* vzdigovati se.

entfchwinden izginiti, miniti, zibniti; *impf.* izginjati, zibovati; (v. d. Zeit) hiteti, teči (tečem).

entfeelt mrtév, umrl; (Zeichnam) mrtvec, mrlič. [odrivati.

entfegeln odjadрати, odriniti; *impf.* entfchbar odstaven, odstavljiv.

entfehen odstaviti, iz službe dejati (-dem u. -denem); *impf.* odstavljati, iz službe devati; (e. Ort) oteti (-tmem), oprostiti, osvoboditi; *impf.* otevati, otimati; sich — osupniti, ostrmeti, presenetiti se, zdrzniti se, uprepasti (-padem) se, lekniti se, vzgroziti se (nad čim); *impf.* ostrmevati, uprepdati se, lekati.

Entfehen *n.* osup, groza, strmenje, prepast (-i).

entfchlich grožen, strašen, strahovit, grozovit, grozovitén.

Entfchlichkeit *f.* strahovitost, grozovitnost.

Entfehung *f.* odstava, odprava.

entfegehn razpečatiti, odpečatiti, odpreti; *impf.* razpečatovati.

entfeinken izmakniti se, izmuzniti se, izdrskniti, iz roke pasti (padem); *impf.* izmikati se, iz rok padati; f. entfchwinden.

entfeinnen spomniti se, domisliti se, dosetiti se; *impf.* spominjati se, domisljevati se; fo viel ich mich zu — tweiß za moje pámeti.

entspinnen izplesti (-pletem), izmotati; *sich* — začeti (-čnem) se, nastati (-stanem), izcimiti se, vneti (vnamem) se; *impf.* začenjati se, nastajati, vneti se.

entsprechen prileči (-ležem) se, prilično biti (sem); *impf.* prilegati se, odgovarjati, ujemati se, zlagati se; (d. *Wünsche*) ustreči (-strežem), ugoditi, zadostiti, po godi —, po volji storiti; *impf.* ustrezati, ugajati, zadostovati; *er hat entsprochen* dobro je opravil, odgovoril (odgovarjal).

entsprechend primeren, priličen, pristojen, priležen, pripraven.

entsprechen izcimiti se, pognati (-ženem), iznikniti, prikliti (-klujem), izrasti; *impf.* poganjati, izraščati; *fig.* iziti (-idem), postati (-stanem); *impf.* izhajati, postajati, izvirati; *auch föniql. Blute* — kraljevega rodu biti (sem); *ent sprossen* rojen.

entspringen izvirati, pritekati; (*entweichen*) uskočiti, uprhiniti, uiti (-idem), pobegniti; (*hervorkommen*) izhajati, prihajati; (*entstehen*) začeti (-čnem) se, izleči (-ležem) se; *impf.* začenjati se; *f.* *entprießen*.

entstehen postati (-stanem), nastati, začeti (-čnem) se, zaroditi se, vznikniti, zakotiti se, priti (pridem); *impf.* postajati, začenjati se, izhajati, prihajati; (v. *Wollen*) delati se, vstajati, zbirati se; (*eintreten*) nastopiti; *es entstand eine Hungersnoth* lakota je pritisnila; *der entstandene Schade* storjena —, napravljena škoda; *impf.* nastopati, pritiskati; *es entsteht die Frage* vpraša se, vprašanje je; *was wird daraus* — kaj bode iz tega?

Entstehen *n.* postajanje, nastajanje, začetek, nastanek, postanek; *f.* *Ursprung*.

entstellen grditi, pačiti, kaziti; ogrditi, popačiti, onespodobiti, pokaziti; (d. *Thatfache*) prevreči (-vržem), izprevreči, napak zviti (zvijem) kaj, popačiti; *impf.* izprevračati, zvijati.

entstellt spačen, skažen, nespodoben, grdoben.

entströmen iztekati, teči (tečem) iz —.

entstürzen (v. *Thürnen*) odreti (-derem) se, uliti (-lijem) se; *impf.* udirati se, ulivati se; *solze* so ga obliše.

entsumpfen izsušiti.

Entsumpfen *n.* izsušenje.

enttäuschen razjasniti, odvarati; komu oči odpreti, resnico pokazati (-kažem), razmamiti; *impf.* oči odpirati; *enttäuscht werden* spregledati; *zmoto* spoznati; *impf.* spoznavati.

Enttäuschung *f.* spregled, spoznanje.

enttragen odnesti, *impf.* odnašati.

enthronen s prestola pahniti, — vreči (vržem), ob prestol pripraviti koga, komu krono vzeti (vzamem), odstaviti.

Entthronung *f.* odstava vladarja, odvzetje prestola.

entwähkern opustošiti, upustotiti; *impf.* opustoševati; (*durch Auswanderung*) razseliti.

entwähkert pustoten, brezljuden.

entwachsen odrasti, *impf.* odrasčati; *adi.* odrasel.

entwässern razorožiti, orožje komu pobrati (-berem), orožje komu vzeti (vzamem); *impf.* razoroževati, orožje komu pobirati.

Entwässnung *f.* razorožba.

entwässern odpeljati vodo iz česa, posušiti (travniki), izsušiti; na suho dejati (denem), *impf.* — devati.

Entwässerungscanal *m.* odvod vode, voodvod, vodotok.

entweder *coni.* ali; — oder ali — ali.

entweichen uskočiti, ubegniti, pobegniti, uiti (-idem), umakniti se; *impf.* umikati se, uhajati; (v. *Gajen*) odhlapeti, *impf.* hlapeti.

Entweichung *f.* pobeg, ubeg.

entweihen oskruniti, onečistiti; *impf.* skruniti, oskrunjati.

Entweihung *f.* skrunjenje, oskrumba, oskrunitév.

entwenden izmakniti, unesti, ukrasti (-kradem); *impf.* zmikati, unašati, krasti.

Entwender *m.* izmikalec. [kraja.

Entwendung *f.* zmik, zmikanje, unos, **entwerfen** načrtati, očrtati, narisati, načrt napraviti; *impf.* — napravljati. **entwerten** vrednost —, veljavo zmanjšati, vzeti (vzamem); ceno čemu zni-

zati, *impf.* — zniževati; razveljaviti, *impf.* razveljavljati; razvrediti.

Entwüchene *m.* ubežnik, begun.

entwücheln razviti (-vijem), razmotati, razgrniti; *impf.* razvijati, razmotavati *x.*; *sich* — razviti se, razsnuti (-snujem) se, razsnovati, razpasti (-pase) se, razplesti (-plet) se, razvesti (-evet) se; *impf.* razvijati se, razpasovati se, razpletati se, razcvetati se; (gedeihen) uspevati, napredovati; (der Reife nähern) dozorevati.

Entwicklung *f.* razvoj, razvitak, raznova, razcvet, razpletak, napredak.

Entwickelungsvermögen *n.* razvojitost, **entwücheln** izviti (-vijem), izmakniti, iztrgati; *impf.* izvijati, izmikati.

entwücheln *j.* entwücheln.

entwücheln odvaditi, *impf.* odvajati; (Kinder) odstaviti, odstavljati; **entwücheln** *sein* odvajen biti (sem).

Entwöhnung *f.* odvada, odstava.

entwücheln vzeti (vzamem) komu čast, dostojnost, veljavo, vrednost; ponižati koga, v nič dejati (dém und dem), oskruniti; *impf.* jemati (jemljem) čast *x.*, poniževati, v nič devati, oskrunjati. [ték.

Entwurf *m.* načrt, naris, črtaž, osnutak; **entwürfen** izkoreniti, s korenem izdreti (-derem), izpuliti; *impf.* izkorenjevati, s korenem izdirati.

entwürfen odčarati, oddelati; *impf.* odčarovati, razčarovati.

entwürfen razbrzdati, razuzdati; *impf.* razbrzdovati.

entwürfen (jemb. črtaž) odzvati (-vzamem), odtegniti; (heimlich) izmakniti; ukraliti; *impf.* odjemati (-jemljem), odtegovati, izmikati, ukračevati; *sich* — umakniti se, ogniti se, odtegniti se; *impf.* umikati se, ogibati (-bljem) se; das Wort — ustaviti komu govorjenje, — besedo.

Entziehung *f.* vzetje, odteza, zmikanje.

entwürfen razložiti, razjasniti, uganiti; *impf.* razlagati, ugibati (-gibljem), uganjevati.

entwürfen zamakniti, razveseliti; *impf.* zamakniti; **entwürfen** zamaknen, vnet.

Entwürfen *f.* zamaknenost, zanos, nemerno veselje.

entzündbar vnetljiv, vnamljiv, upaljav. **entzündend** užgati (-igem), zažgati, zapaliti, zacetiti; *impf.* užgati, zapaljevati; *sich* — vneti (vnamem) se, užgati se, razpaliti se; *impf.* vnemati se, užgati se, razpaljevati se; (von Wunden) vneti se, *impf.* vnemati se.

Entzündend *n.* užiganje, vnevanje.

Entzündung *f.* vnetje, vnetica; (Krankheit) prisad.

Entzündungsgeschwulst *f.* prisadna otoklina.

entzwei *adv.* na dvoje, narazen, vsak-sebi.

entzweibeissen pregrizniti, razgrizniti; *impf.* pregrizovati.

entzweibersten razpokniti, razpočiti se.

entzweien razdvojiti, razmiriti, razsvaditi, razpreti, razdružiti; *impf.* razmirjati, razpirati; *sich* — spreti se, skregati se; *impf.* spirati se.

entzweigen narazen iti (grem); pokniti, razpasti (-padem), razleteti, razlomiti se, raztrgati se; *impf.* pokati, razpadati.

entzweireißen raztrgati, pretrgati, razčesniti, razdreti (-derem).

entzweischlagen razbiti (-bijem), prebiti, raztolči (-tolčem), raztrupiti; *impf.* razbijati, prebijati.

entzweischneiden prerezati (-režem), *impf.* prerezovati.

entzweispalten razklati (-koljem), precepiti, razcepiti; *impf.* razcepljevati.

Entzweiung *f.* razpor, razprtija, svaja.

Enumeration *f.* naštetev, naštevanje.

Enzian *m.* (Gentiana) svišč, zaspanček, svedrec.

Eparchie *f.* eparhija.

Epaulette *f.* naramnica.

ephemer kratkodoben, kratkovečen, jednodnevni; *fig.* nestanovitni, minljiv, ničev.

Epheu *f.* bršljan.

Ephorat *n.* duhovno nadzorništvo.

Epidemie *f.* kuga, podeželna bolezen.

epidemisch kužen, kužljiv, nalezljiv.

Epidermis *f.* vnanja koža, površna koža. [epigram.

Epigramm *n.* napis, napisnica, pušica.

Epik *f.* epika, epično —, junasko peništvo.

Epiker *m.* epik, junški pesnik.

Epikuräer *m.* epikurejec, samopašnik, lahkoživčec.

Epilepsie *f.* božjast (-i), božje, pada-vica, padeča beležen (-i).

epileptisch božjastěn.

Epilog *m.* sklep, končni govor.

Epiphora *f.* epifora, povzema zadnje besede.

episch epičěn, junaski.

Episcopal škofji, škofovski.

Episcopat *n.* škofijstvo, vladistvo.

Episode *f.* epizoda, zastranica.

Epistel *f.* poslanica, list, pismo. [pis.

Epitaph *n.* nagrobnica, nagrobni na-

Epitheton *n.* pridevek, epitet.

Epode *f.* epoha, doba, razdobje.

epochemachend preslaven, kar se šteje kot epoha.

Epopee *f.* epopeja, junaska pesem.

Equipage *f.* kočija, ekipaža.

equipieren obleči, *impf.* oblačiti.

er pron. on, sie ona, es ono; daš ist ein Er und nicht Sie to je samčec, pa ne samica.

erachten meniti, misliti, soditi; ich erachte es für nothwendig meni se potrebno zdi, — vidi.

Erachten *n.* mnenje, misel (-i); nach meinem — po mojih mislih, kakor se mi zdi, kakor jaz sodim.

erarbeiten pridelati, pridobiti; *impf.* pridelovati.

Erb dedni.

Erbadel *m.* dedno plemstvo.

Erbamt *n.* dedna čast, dedni urad.

Erbansfall *m.* pripad dedine.

erbarmen sich smiliti se koga, militi se koga, — nad kom, žal biti (sem) komu česa; usmiliti se, *impf.* usmilovati se; erbarme dich unfer usmili se nas, pomiluj nas; es erbarmt mich smili se mi, milo se mi stori.

Erbarmen *n.* smiljenje, usmiljenje, milovanje, pomilovanje, milost (-i).

erbarmenswürdig smiljenja —, milovanja —, milosti vreděn. [milostnik.

Erbarmmer *m.* milosrčnik, pomilovalčec, erbärmlich revěn, ubog, borěn, siromški; kukav; smiljenja vreděn.

Erbärmlichkeit *f.* revščina, ubožnost, bornost, siromašnost.

Erbarmung *f.* s. Erbarmen.

erbarmungslos brez smiljenja, brez milosti, neusmiljen, nemil.

erbarmungsvoll usmiljen, milostljiv, milosrčěn.

erbaurn zidati, staviti, delati; sezidati, postaviti, narediti; *impf.* postavljati, narejati; (gewinnen) pridelati, pridelovati; *fig.* boljšati, blažiti; *pf.* poboljšati, vzpodbuditi, lep zgled komu dati; *impf.* vzpodbujati.

Erbauer *m.* zidar, zidalčec, stavitelj.

erbaulich vzpodbuděn, podučěn, boljševalěn. [nost.

Erbaulichkeit *f.* vzpodbudnost, poduč-

Erbauung *f.* stavba, zidatčev, sezidanje; *fig.* vzpodbuja pobožnosti.

Erbauungsbuch *n.* podučne bukve, vzpodbudna knjiga.

Erbegräbnis *n.* rodovinsko pokopališče, rodovinski grob.

Erbrecht *m.* dedna posest (-i).

Erbe *m.* dedič, dednik, dedni naslednik; zum — n einsetzen za dediča (dedičem) koga postaviti.

Erbe *n.* dedina, dedovina; daš väterliche — očinstvo; daš mütterliche — materinstvo.

erbenen stresti se, potresti se, zmajati se, zgibati (-gibljem) se, zganiti se.

erbeigen dedičěn, dednolastěn.

Erbeigenthum *n.* dedna —, dedinska lastnina.

erben dedovati kaj po kom; podédovati, dobiti kaj (po očetu, po materi).

erberklären sich oglasiti se za dediča (dedičem), — za nasledstvo.

erbetteln priberáčiti, naberáčiti, izprositi, primolédovati; *impf.* priberáčevati.

erbeuten upleniti, zapleniti, uropati, ugrabiti.

erbfähig zmožen dedovati, sposoben za dedovanje, — nasledstvo.

Erbfehler *m.* dedna napaka.

Erbfeind *m.* stari sovražnik.

Erbfolge *f.* dedno nasledje oder nasledstvo.

Erbfolger *m.* dedni naslednik.

Erbfürst *m.* dedni knez; — in *f.* dedna kneginja.

Erbfürstenthum *n.* dedna knežija.

Erbgenosš *m.* sodedič; —in *f.* sodednica.
 Erbgenosš *m.* užitek dedine.
 Erbgerichtsbarkeit *f.* dedna (nasledna) sodna oblast (-i).
 Erbgraf *m.* dedni grof; —gräfin *f.* dedna grófinja.
 Erbgrund *m.* dedina, dedno zemljišče.
 Erbgut *n.* dedina, dedna lastnina.
 Erbherr *m.* dedni lastnik, dedni gospodar.
 Erbhold *m.* grajščinski podložnik.
 Erbhuldigung *f.* poklon dednemu vladarju.
 erbieten *ſich* ponuditi se; *impf.* ponujati se; *ſ.* erbötig.
 Erbin *f.* dednica, dedična.
 erbitten izprositi, priprositi; erbittener Zeuge naprošena pričá; durch Bitten erweichen preprositi.
 erbittern razkačiti, razsrditi, razjeziti, razdražiti, raztogotiti; erbittert jein jeziti se na koga, hudovati se nad kom.
 Erbitterung *f.* srd, jeza, razdražba, zdražba.
 Erbkaifer *m.* dedni cesar; —könig *m.* dedni kralj.
 Erbkrankheit *f.* prirojena —, podedovana bolezen (-i).
 Erbland *n.* dedna dežela.
 erblandisch dednodeželén.
 erblassen obledeti, prebledeti; *impf.* bledeti, obledevati; *fig.* umreti, končati.
 Erblasser *m.* zapustnik; —in *f.* zapustnica.
 Erblich *n.* dedni fevd.
 Erblichensherr *m.* dedni fevdni gospod.
 Erblichensmann *m.* dedni fevdnik.
 erblichén *ſ.* erblassen.
 erblich dedén, dedinski, dedičén.
 Erblichkeit *f.* dednost.
 erblicken zagledati, ugledati, zazreti.
 erblicken oslepeti, oslepniti, vid izgubiti; *impf.* oslepevati.
 erblieden *ſich* *ſ.* entblöden.
 erblos brez dedine; (ohne Erben) brez dedičev, brezdedičén.
 Erblosigkeit *f.* brezdedičnost.
 erblihen razcvesti (-cvetem) se, razcveteti; *impf.* razcvetati se, razcvetevati se.
 Erbmarschall *m.* dedni maršal.

Erbmonarchie *f.* dedna monarhija.
 Erbmundschenk *m.* dedni točaj.
 erborgen na up (upanje) vzeti (vzajem), izposoditi si; *impf.* na up jemati (jemljem), izposojevati si; erborgt izposojen, na up vzet; *fig.* tuj, lažljiv, lažnjiv, ničev.
 erbosen *ſ.* erbittern.
 erbötig pripravljen, voljen, voljan.
 Erbpaht *f.* dedni zakup.
 Erbpächter *m.* dedni zakupnik.
 Erbpahtgeld *n.* dedna zakupščina.
 Erbpahtvertrag *m.* dednozakupna pogodba.
 Erbprinz *m.* kraljevič, cesarjevič, carjevič, prestolonaslednik; —prinzessin *f.* kraljičina, cesaričina, cesarjevna.
 erbraufen zatuliti, zabučati (-čim), zašumeti.
 erbrechen ulomiti, polomastiti, razbiti (-bijem), streti (sterem); *impf.* ulamljati, razbijati; (den Brief) razpečatiti, odpečatiti; *impf.* razpečatovati; *ſich* — bljevati (bljujem), bljuvati, kozlati; *pf.* izbljevati, pokozlati.
 Erbrechen *n.* ulom, lomast (-i), prebitje; bljuvanje, kozlanje, bruhanje.
 Erbrecht *n.* dedna pravica, dedinska pravica.
 erbredlich dednopravén. *dokozati*.
 Erbreich *n.* dedna država. [ščina].
 Erbschaft *f.* dedina, dedovina, ded-
 Erbschaftsantritt *m.* nastop dedovine.
 Erbschaftseinantwortung *f.* prisodba dedovine.
 Erbschaftsgläubiger *m.* upnik dedovine.
 Erbschaftsklage *f.* tožba zastran dedine.
 Erbschaftsmasse *f.* dedovina, dedinska imovina.
 Erbschaftsfrage *f.* dedinska reč (-i).
 Erbschaftschuldner *m.* dolžnik dedine, dedinski dolžnik.
 Erbschleicher *m.* izpodležovaléc (pri dedščini), dedinolovéc.
 Erbschuld *f.* dedinski dolg.
 Erbschuh *m.* dedno varstvo.
 Erbe *f.* grah; *dem.* grabek; Erbjen-grahov.
 Erbsenader *m.* grahovišéc.
 Erbsenstein *m.* graševéc.
 Erbsenstroh *n.* grahovica, grahovina.

Erbſenſuppe *f.* grahovka.
Erbſenwicke *f.* grahor, grahorica, graſica.
Erbſteuer *f.* davěk od dedſćine.
Erbſtück *n.* dedna reč (-i) od. stvar (-i).
Erbſünde *f.* izvirni greh, prvi greh, prirojeni greh.
Erbtheit *n.* del, delež, dedſćina; (v. Vater) oćinstvo; (v. d. Mutter) materinstvo.
Erbtruchſſes *m.* dedni stolnik.
erbuerbrüder dednozavežen.
Erbuerbrüderung *f.* dedinska zaveza.
Erbvergleich *m.* dedinska nagodba.
Erbverhandlung *f.* dedinska obravnavo.
Erbvertrag *m.* dedinska pogodba.
Erbvins *m.* dedni davěk, dedna davſćina.
Erbvinsgut *n.* dedno obreſtno poſeſtvo.
Erde- zemeljski, zemski, pozemeljski, pozemski; (unter d. Erde) podzemeljski, podzemni.
Erdebruſchung *f.* vsád, vdór; (Sandſchne) plaz (-a u. -ú).
Erdache *f.* zemeljska os (-i).
Erdapfel *m.* krompir, korun, podzemljice *pl.*
Erdäpfelacker *m.* krompiriſće, koruniſće.
Erdäpfelblätter *pl.* krompirjevica.
Erdäpfelbrantwein *m.* krompirjevéc.
Erdart *f.* zemljina, prst (-i).
Erdbahn *f.* zemljina pot, zemeljska draga.
Erdball *m.* zemeljsko oblo.
Erdbeben *n.* potres, potres zemlje.
Erdbeerapfel *m.* jagodićar.
Erdbeere *f.* jagoda, jagodica, jagodnjek, smukavica.
Erdbeerhöcher *m.* (Körbchen aus Baumrinde) kozol (kozov), kozúl, kozléc, skorec. [perje.
Erdbeerkraut *n.* jagodićevje, jagodovo erdbeschreibend zemljepisn.
Erdbeschreibung *f.* zemljepis.
Erdbewohner *m.* zemlján, prebivaléc zemlje.
Erdboden *m.* zemlja, svet, tla (*gen. tal*) *pl.*
Erdbrand *m.* podzemeljski oganj.
Erdbürger *m.* zemlján.
Erddurchmesser *m.* zemeljski premér.

Erde *f.* zemlja; *dem.* zemljica; Damm-erde prst (-i), bruja (brna), črna zemlja; (Oberfläche) povrſje, površina; d. lodere — ráhlica; d. unfruchtbar — publica, mrtvica; zähe — slinovka; Staub- — prhlica; (Festland) celina; zur — beſtatten pokopati (-kopljem), *impf.* pokopavati; zur — fallen na tla pasti (padem), *impf.* padati; zu ebener — pri tleh; zu — werden sprsteneti, strohneti.

Erdeleben *n.* pozemeljsko življenje, življenje na svetu.

Erden- in Zuſſatz. *f.* Erd-

erdenkbar izmiſljliv, mogoć.

erdenken izmiſliti, umisliti; *impf.* izmiſljjevati.

erdenklich *f.* erdenkbar.

Erdenkloß *m.* gruda, gruſa; *fig.* hrust.

Erdenleiden *n.* trpljenje na svetu.

Erdenlohn *m.* zemlján.

Erdentand *m.* poſvetna reč (-i).

erdenwärts *adv.* k tlem, na tla, pod se.

Erdenwonne *f.* poſvetno veselje.

Erdpfeil *m.* popeneć, pritlični brájlán, — brájlín.

Erderhöhung *f.* griva.

Erderſchütterung *f.* potres, zemljetro.
erdsahl prstenast.

Erdsall *m.* vdrtna, podsád, vdór.

erdsarbig prstene barve, prstenast.

Erdsfeuer *n.* podzemeljski oganj.

Erdsfinsternis *f.* solćni mrk.

Erdfläche *f.* povrſje, površina.

Erdfloß *m.* bolháć. [rojen.

erdgeboren pozemeljski, na zemlji

Erdegeſchoß *n.* pritličje, prizemlje.

Erdgrille *f.* murén, murécć.

Erdgrube *f.* jama.

Erdgürtel *m.* zemeljski pas, pojas.

erdhaltig zemeljnat, prstén.

Erdharz *n.* zemeljska smola. [kopaća.

Erdhaue *f.* motika; (jchmale) rónnica.

Erdhausen *m.* kup, gomila.

Erdhöhle *f.* rupa, lokva, kotanja.

Erdhütte *f.* beznica.

erdichten *f.* erdenken.

Erdichtung *f.* izmiſljjava; daſ iſt eine — ta je bosá, — prazná.

erdiennen prislужiti, *impf.* prislужevati; (als Anecht) prihlapćevati; (alshirt) pripastiriti.

erdig prstén, zemeljnat.
 Erdkarte *f.* zemljevid.
 Erdluft *f.* predór, razsedlina, tokava, razpoka, prepád.
 Erdklumpen *m.* gruča, kepa.
 Erdkreis *m.* zemljekrog, vesoljni svet, zemeljski krog.
 Erdkugel *f.* zemeljsko oblo.
 Erdkunde *f.* zemljeznanstvo.
 erdkundig zemljeznanstven.
 Erdkundige *m.* zemljeznaneč.
 Erdlage *f.* plast (-i), vrsta, lega prsti; leža zemlje.
 Erdloch *n.* j. Erdluft.
 Erdmännchen *n.* skrat, skratelj.
 Erdmaus *f.* poljska miš (-i). [réc.
 Erdmesser *m.* zemljemér, zemljemé-
 Erdmefskunst *f.* zemljemerstvo, mer-
 jenje zemlje, meritív zemlje.
 Erdmittelpunkt *m.* središče zemlje.
 Erdnähe *f.* prizemje, perigej.
 Erdoberfläche *f.* površje, površina
 zemlje.
 Erdöl *n.* kameno olje, kamnovéc.
 erdolchen zaklati (-koljem), prebosti
 (-bodem); *impf.* prebadati. [vati.
 erdonnern zagrmeti, *impf.* zagrme-
 Erdepch *n.* zemeljska smola, klej,
 peklina.
 Erdpol *m.* tečaj (zemeljski).
 Erdpunkt *m.* mesto.
 Erdreich *n.* zemlja, zemljina; Reich
 auf Erden zemeljsko kraljestvo.
 erdreissen drzniti se, predrzniti se,
 zdrzniti se, osmeliti se; *impf.* pre-
 drzovati se.
 Erdrinde *f.* zemeljska skorja.
 erdröhnen zadoneti, zahrumeti, zabob-
 neti; *impf.* zadonevati, zahrumevati.
 erdroffeln zadaviti, zadušiti, zadrg-
 niti; *impf.* zadavljati, zaduševati, za-
 drgovati.
 erdrücken zmečkati, utlačiti, združčiti;
 das Kind — zadušiti.
 Erdrüden *m.* brdo, hrbét, sleme, rt;
 dem. rtič.
 Erdsal; *n.* zemeljska sol (-i), pod-
 zemeljska sol.
 Erdscheibe *f.* Γ(Cyclamen) kokorik,
 krvavi liséc, (soldatki). *Kotček pravi*
 Erdschildkröte *f.* želva, črepaha.
 Erdschlund *m.* predór, prepád, razpór.

Erdsholle *f.* gruda, grudovina, gruča.
 Erdsenke *f.* vsad.
 Erdspalte *f.* razpoka, razpoklina.
 Erdstoß *m.* potres.
 Erdstrich *m.* zemeljski pas, podnebje.
 Erdtheil *m.* del zemlje.
 erdulden pretrpeti, prebiti (-bijem),
 prestati (-stanem), prenesti; *impf.*
 prestajati, prenašati, trpeti.
 Erdumsegler *m.* j. Weltumsegler.
 Erdursprung *m.* začétek zemlje, po-
 stanek zemlje.
 Erdwall *m.* nasip, osip.
 Erdwärme *f.* toplota (zemeljska).
 erdwärts *adv.* k zemlji, proti zemlji,
 k tlem.
 Erdwurm *m.* glista, črv.
 Erdzirkel *m.* zemeljski krog.
 Erdzunge *f.* zemeljski pas, podnebje.
 Erdzunge *f.* zemeljsko stegno, kos
 zemlje, zemeljska ožina; (zwischen zwei
 Meeren) medmorje.
 ereisern sich vneti (vnamem) se, raz-
 vneti se, ugreti (-grejem) se; *impf.*
 vnemati se, ugrevati se.
 ereignen sich zgoditi se, prigoditi se,
 dogoditi se, pripetiti se, primeriti se;
impf. goditi se, primerjati se, pripe-
 tovaty se.
 Ereignis *n.* dogodek, prigodek, pri-
 merek, primerljaj, slučaj, pripetljaj;
 zufälliges — naključja.
 ererben dohiteti, prehiteti, doiti (do-
 idem), dotegniti, dostigniti; *impf.* do-
 hitevati, dohajati; (betreffen) zadeti
 (-denem), *impf.* zadevati.
 eremit *m.* puščavnik, samotar, samo-
 taréc.
 eremitage *f.* j. Einsiedelei.
 ererben podédovati, pridédovati.
 erfahren zvedeti (zvem), izvedeti,
 ovedeti, seznaniti; *impf.* izvedati, sli-
 šati (-šim); (prob.) izkusiti, poskusiti,
impf. izkušati.
 erfahren zveden, vedén, veš, izkušen,
 preskušen, znajden, vaje.
 Erfahrenheit *f.* izkušénost, vaje-
 nost, zvedénost.
 Erfahrung *f.* izkušnja, preskušnja, iz-
 ustvo; in — bringen zvedeti (zvenf),
 pozvedeti; *impf.* zvedávati, pozve-
 dávati.

Γ Kojja repica (Dreke Poduhita)

Erfahrungsbeweis *m.* izkustveni dokaz.
erfahrungsmäßig izkustven, izkušén;
adv. po izkušnji.

erfahrungsreich jako izkušén, celo izkustven. [ba.]

Erfahrungsurtheil *n.* izkustvena sod-
Erfahrungswissenschaft *f.* izkustveno znanstvo.

erfasbar doumén, postižen.

erfassen prijeti (primem), popasti (-padem), zgrabiti; *impf.* prijemati, popadati; (begreifen) razumeti, doumeti, pojmiti, z umom doseči (-sežem), razbrati (-berem), dosoditi, zvedeti se v kaj, postigniti; *impf.* razumevati, doumevati, dosegati (z umom).

erfekten priboriti, pribojevati, z mečem dobiti; *impf.* dobivati; *fig.* priberačiti, priprosi, priprosjati.

erfindbar iznajden, izumén, iznajdljiv.
erfinden iznajti (-najdem), izumeti, izmisliti; *impf.* iznajdovati, izmisljevati; (erkennen) spoznati, *impf.* spoznavati.

Erfinder *m.* izumnik; iznajdnik; —in *f.* izumnica; iznajdnica.

erfinderisch iznajdljiv, izumljiv, izmišljiv, bistroumén.

Erfindsamkeit *f.* iznajdljivost, izumljivost, bistroumnost.

Erfindung *f.* iznajdenje, iznajdba, izumék, izumetje; (Unwahrheit) izmišljotina; daš ist eine — ta je bosa.

Erfindungskraft *f.* iznajdljivost, izumljivost, izmišljivost.

erflehen izprositi, primolédovati.

erflehen iziti (-idem), *impf.* izhajati.

Erfolg *m.* š. Folge; (Ausgang) izid, uspeh, ušéinek; mit gutem — uspešno; guten — haben uspevati, ročiti se.

erfolgen zgoditi se, nastopiti, nastati (-stanem); *impf.* goditi se, nastajati, slediti, nasledovati; š. ausfolgen.

Erfolglosigkeit *f.* izročitév, izplačilo.
erfolglos brezuspešen; *adv.* brez uspeha.

erfolgreich uspešen, z uspehom.

erforderlich potreben; — sein treba biti (je). [treba bilo.]

erforderenfalls *adv.* ako je treba, ko bi
erfordern *tr.* zahtevati, potrebovati; treba biti (je) (denarjev); meine Pflicht

erfordert es moja dolžnost zahteva, — veleva; wie es die Umstände — kakor okolščine nanesó.

Erfordernis *n.* potreba, potrebsčina, zahtev(ék).

erforschen poiskati (-iščem) kaj, izslediti, iztražiti; *impf.* iskati, poiskavati, zasledovati, pozvedovati, izpraševati, popraševati; (prüfen) preiskovati, pozvedati, pozvedávati.

Erforscher *m.* preiskovaléc, pozvedovaléc, iskalec.

Erforschung *f.* preiskava, preiskovanje, pozvedovanje, popraševanje.

erfragen izprašati, *impf.* izpraševati.

erfrehen šéh predrzniti se, drzniti se; *impf.* predrznovati se.

erfreuen *tr.* veseliti, radovati, razveseliti; *impf.* razveseljevati; *intr.* veseliti se, radovati se; razveseliti se; *impf.* razveseljevati se *z.*

erfreulich vesel, radostén, prijetén.

erfrieren zmrzniti, obumreti od mraza; *impf.* zmrzovati; (Pflanzen) pozebsti, *impf.* pozebati.

Erfrieren *n.* pozeba, zmrznenje.

erfrischen krepčati, krepiti; okrepčati, okrepiti, očvrstiti, oživiti; *impf.* okrepčevati, oživljati; (mit Süßigl.) sladiti; posladiti; (fühl machen) hladiti; ohladiti, razhladiti; *impf.* ohlajati.

erfrischend krepčevalén, krepilén, hladilén.

Erfrischung *f.* okrepčava, poživljava, ohlaja.

erfroren zmrzél, zmrzen; (v. Pflanzen) ozebel, pozebel.

Erfrorene *m.* zmrznenéc.

erfüllen izpolniti, dopolniti, storiti; *impf.* izpolnjevati, dopolnjevati; (mit etwas) napolniti, navdati; *impf.* napolnjevati, navdajati; sich — dopolniti se, izpolniti se, zvršiti se; *impf.* dopolnjevati se, zvrševati se.

Erfüllung *f.* izpolnitév, dopolnitév, dopolnjevanje; in — gehen zgoditi se, dogoditi se, uresničiti se, iziti (izidem) se.

Erfüllungseid *m.* dopolnilna prisega.
ergänzen dopolniti, dostaviti; *impf.* dopolnjevati, dostavljati; ergänzend dopolnjujoč, dopolnilén.

Ergänzung *f.* dopolnitěv, dopolnilo, dostava; (*gramm.*) dopolnilo, predmet; **Ergänzungs-** dopolnilni, dopolnjujoči, dopolnitveni.

Ergänzungsbejirkscommando *f.* dopolnitveno okrajno poveljstvo.

ergeben podati, *impf.* podajati; *sich* — podati se, udati se, podvreči (-vrěem) se; *impf.* podajati se, udajati se; *ergib dich* udaj se; *ergib dich nicht* ne udaj se; (*sich zutragen*) primeriti se, prigoditi se, pripetiti se; *impf.* primerjati se; (*herborgehen*) izhajati; nasledovati, razodevati se, kazati (*ka-žem*) se iz česa.

ergeben udan, podan, privajen (komu); — *er Diener* ponižni služabnik, — sluga; *ich danke* — št lepa hvala.

Ergebenheit *f.* udanost.

Ergebnis *n.* izhod, izid; (*Resultat*) posledek; (*Folge*) posledica; *f. Ereignis*.

Ergebung *f.* udanost, podaja, udaja izročitěv; *mit* — udan.

ergehen iziti (-idem), priti (*pridem*), na dan; *impf.* izhajati; *ein Urtheil* — *lassen* izreči (-rečem) sodbo; *einen Befehl* — *lassen* zapovedati (-vém), zakazati (-kažem), povelje izdati; *impf.* zapovedovati, zankazovati; (*geschehen*) goditi se; *es wird dir übel* — huda bo s teboj, huda ti bo predla; *sich* — sprehajati se, prehajati se, šetati (*šetam* u. *šecem*) se. [lišče.

Ergebungspfad *m.* sprehajališče, šet-
ergiebig plenjav, ploděn, zdatěn, nosěn, obilěn; *das Getreide ist* — *lito* plenja.

Ergiebigkeit *f.* plenjavost, obilnost, obilica, obilje.

ergießen *f.* ausgießen; *sich* — (*vom Flusse*) izlivati se, stekati se, vtekati se, teči (*tečem*) v —; *razliti* (-lijem) se, *impf.* razlivati se.

erglänzen zablščati (-im), zasvetiti se, zalesketati (-kečem u. -kotam).

erglügen zažareti, zagoreti, razbeliti se, vneti (*vnamem*) se, razžariti se, razvneti se; *impf.* zažarěvati, zagorevati, vñemati se.

ergötzen veseliti, radovati; razveseliti, *impf.* razveseljevati; *sich* — veseliti se,

radovati se; razveseliti se, osladiti se s čim; *impf.* razveseljevati se, osla-jevati se.

ergötlich veselilěn, ugoděn, prijetěn.

Ergötlichkeit *f.* ugodnost, prijetnost.

Ergötzung *f.* veselica, radost, razve-seljevanje, veselje.

ergrauen osiveti, zbeliti, postarati se.

ergreifen prijeti (*primem*), popasti (-padem); *impf.* prijemati, popadati;

(*d. Verbrecher*) zasačiti, uloviti, ujeti (-jamem), uhvatiti; (*auf frischer That*) zalezti, zateči (-tečem); (*d. Gemüth*) ganiti, presuniti, pretresniti, v srce seči (sežem), dojniti se; *impf.* segati;

(*den Recurs*) pritožiti se; *impf.* pritoževati se; *ein Mittel* — lotiti se,

poprijeti (-primem) se česa; *impf.* lotevati se, poprijemati (-jemljem) se;

d. Wort — besedo povzeti (-vzamem); *die Flucht* — ubegniti, uskočiti, uprh-niti; *die Waffen* — za orožje zgrabiti,

za orožje prijeti; *impf.* — prijemati; (*von der Furcht*) obiti (-idem), opasti (-padem); *impf.* obhajati, prehajati,

opadati; *Besitz* — posesti (-sedem), polastiti se česa.

ergreifend ganljiv, ginljiv, mil, v srce segajoč.

Ergriffung *f.* prijetje, vzetje.

ergrimmen raztogotiti, razzlobiti, razsrditi, razkačiti, razgneviti, razja-riti; *er ist ganz ergrimmt* togota ga lomi, vse vre po njem, jeze skriplje.

ergrimmt razkačen, jar.

ergründen čemu do dna priti (*pridem*), na kraj priti, do dna seči (se-žem), doseči, preseči; *f. erforderlich*; (*d. Wesen Gottes*) zapopasti (-padem), do-umeti, z umom preseči; *impf.* zapo-padati, doumevati, z umom presecati.

Erguss *m.* izliv, razliv, iztok.

erhaben vzvišen, vznosit, povzdignen, visok, veličastěn; (*v. Arbeiten*) izbo-čen, izboknen, zvišan.

Erhabenheit *f.* vzvišenost, vznositost, veličava, veličastnost; (*hervorragende Stelle*) vrh, brdo, hrbět; *f. Relief*. [jém.

Erhalt *m.* sprejetje, sprejema, spre-erhalten dobiti, prejeti (prejmem), doseči (-sežem), obdržati (-im); *impf.* dobivati, prejemati, dosecati, obdrže-

vati; (ernähren) rediti, živiti, hraniti, vzdržavati; prerediti, preživiti; *impf.* preživljati; (einhalten) ustaviti, zadržati (-im); *impf.* ustavlјati, zadrževati; (im guten Stande) obraniti, izdržati, obdržati; *impf.* ohranjevati, izdržavati; sich — hraniti se, živiti se, preživljati se.

Erhalter m. ohranjevalec, vzdrževalec, (o)hranitelj.

Erhaltung f. ohranitēv, ohramba; prejetje, vzdrževanje.

Erhaltungskosten *pl.* vzdržni stroški
erhandeln prikupčevati, prikupiti.

erhängen sich obesiti se, *impf.* obesati se.

erhärten strditi se, okreniti, zakrk-niti, odreveneti.

erhärten dotrditi, utrditi, dokazati (-kažem), doistiniti; *impf.* dotrjevati, utrjevati, dokazovati.

erhaschen uloviti, usačiti, uhvatiti.

erheben vzdigniti, povzdigniti; (ein wenig) privzdigniti, dvigniti, vzvišati, povišati, povznesti; *impf.* vzdigovati, vzdigavati, dvigati, vzviševati, povznašati; (rühmen) slaviti, hvaliti, veličati; poveličati, povzdigniti; *impf.* poveličevati, povzdigovati; (Steuern) pobrati (-berem), *impf.* pobirati; (ermitteln) pozvedeti (-zvem), *impf.* pozvedati, pozvedovati, opraševati, preiskovati; (eine Abschrift) vzeti (vzamem), *impf.* jemati (jemlјem); eine Klage — položiti se zoper —, zatožiti koga, tožbo podati zoper koga; die Stimme — spregovoriti, oglasiti se; den Ton — povzdigniti glas, *impf.* oglasati se; Geschrei — hrup zagnati (-ženem), zakričati (-čim); Gelächter — zakroh-tati se, smeh zagnati; sich — vzdigniti se, vstati (vstanem); *impf.* vzdigovati se, vstajati; (über andere) veličati se, povzdigovati se, prevzetovati se; (anfangen) začeti (-čnem) se, navstati (-stanem); vneti (vnamem) se; *impf.* začenjati se, navstajati, vnemati se.

erhehlich znamenit, znamenitēn, pomenljiv; — beschädigen precej oškoditi.

Erhebung f. povzdiga, povzdigovanje, poviševanje; (amtl.) poizvedba, zvedba, preiskava, preiskovanje.

erheischen f. erfordern.

erheitern zjasniti, razjasniti, zvedriti, razvedriti, razveseliti; *impf.* vedriti, razjasnovati, razveseljevati.

Erheiterung f. razjasnitēv, razjasnovanje, razveselitēv; razvedrilo.

erhellen (aus etwas) videti se, kazati (kažem) se, razodevati se.

erhenken sich obesiti se, *impf.* obesati se.

erheucheln prihliniti, prihinavčiti.

erhitzen razpaliti, razgreti (-grejem); *impf.* razgrevati; (Eisen) beliti; razbeliti; sich — ugreti (-grejem) se, pregreti se; *impf.* pregrevati se; erhitzt razvnet, ugret, pregret, gorak, razbeljen.

Erhikung f. razgretje, razpal.

erhöhen povišati, vzvišati, povikšati, povzdigniti; *impf.* poviševati, povikševati; (vermehren) množiti; pomnožiti; *impf.* pomnoževati. [visēk.]

Erhöhung f. povišba, poviševanje, p^oerhöhungsfähig povišen.

erholen sich odahnuti (se), opočiti (-čijem) se, odpočiti se, okrečiti se, opomoči (-morem) si, okrevati, popraviti se; Rathes — za svet poprašati, *impf.* popraševati.

Erholung f. oddih, opočitēk, počitēk.

Erholungsstunde f. počitna ura.

erhören uslišati (-slisim), *impf.* usliševati.

erinnerlich, es ist mir — pomnim, pametim, spominjam se.

erinnern *trans.* spomniti, opomniti; *impf.* spominjati, opominjati; (erwähnen) omeniti, v misel vzeti (vzamem); *impf.* omenjati, v misel jemati (jemlјem); sich — kaj pomniti, pametovati; spomniti se, opomniti se, v misel priti (pridem) komu, domisliti se; *impf.* spominjati se česa, na misel prihajati, domisljevati se.

Erinnerung f. spomin, pomnjenje; (Ermahnung) opomin, opominēk, opazka.

Erinnerungsbuch n. spominska knjiga, spomenica.

Erinnerungsfähigkeit f. spomenljivost, **erinnerungslos** brez spomina.

Erinnerungsvermögen n. spomnjivost.

Erinnerungszeichen n. spominēk.

erjagen ujeti (-jamem), uloviti; f. cinholen.

erkalten omrzniti, *impf.* omrzovati; ohladiti se.

erkalten zmraziti, premraziti; *impf.* premrazovati; sich — premraziti se, prehladiti se, prezebati; *impf.* prezebati.

Erkältung *f.* premraza, prehlada, ohlada, prehlajenje, prezeba.

erhämpfen priboriti, pribojevati, pridobiti; *impf.* pridobivati.

erkaufen kupiti, *impf.* kupovati; (bestechen) podkupiti, podmititi; *impf.* podkupovati; (lošťaufen) odkupiti, odkupovati.

erkauflich podkupen, podkupljiv.

Erkaufte *m.* podkupljenec; (Lošťaufte) odkupljenec.

erkennbar viden, razločljiv, razločen, poznaten.

erkennen poznati, spoznati, razpoznati; *impf.* spoznavati; (über etwas) razsoditi, odločiti; *impf.* razsojati, razsojevati, odločevati; auf Gefängnisstrafe — obsoditi v ječo; (unterscheiden) razločiti, *impf.* razločevati.

Erkennner *m.* spoznovaléc.

erkennlich f. erkennbar; (danfbar) hvaležen.

Erkenntlichkeit *f.* hvaležnost.

Erkenntnis *f.* spoznavanje, spoznava; zur — kommen spametiti se, spámetovati se; gerichtl. — razsodba, odlok.

Erkenntnisgericht *n.* razsodna sodnija.

Erkenntnisvermögen *n.* spoznovalnost.

Erker *m.* lina, pomoli *pl.*

erkiesfen izvoliti, izbrati (-berem), odbrati; *impf.* izbirati *zc.*

erklärbar razložljiv, razločljiv.

erklären razložiti, razjasniti, raztolmačiti, pojasniti; *impf.* razlagati, razkladati, razjasnovati, pojasnovati; (b. Willen) izreči (-rečem), izustiti, razodeti (-dénem); *impf.* izrekovati, razodevati; f. beleuchten; (zu etwas) postaviti, izvoliti, proglasiti, razglasiti (naslednikom); *impf.* postavljati, proglasati; den Krieg — vojsko napovedati (-vém), *impf.* napovedovati; für unschuldig — za nedolžnega (nedolžnim) spoznati, izreči, da je nedolžen;

sich — svoje misli razodeti (-denem), svojo misel na znanje dati; *impf.* razodevati *zc.*; f. sich äußern; erkläret Feind očitén sovražnik.

Erklärer *m.* razlagaléc, razkladaléc, tolmač.

erklärlich f. erklärbar.

Erklärung *f.* razlaganje, razložba, razlaga; (Declaration) izrecilo, izustilo, izrek; (Befechtung) pojasnilo, razjasnilo, objasnilo.

erleben zadosta biti (sem), zadoštovati, zaleči (-ležem).

erlediglich zadostén, dovoljen; *adv.* dovolj, zadosta, dosta, precej.

erklettern priplezati, doplezati vrh.

erklingen zadonet, zazveneti, zazvoniti, zglasiti se.

erknarren zaškripati (-škrípjem), zaruseti.

erkoren izvoljen, izbran.

erkranken zboleti, razboleti, oboleti; *impf.* obolevati *zc.*

Erkrankte *m.* bolnik, betežnik; *f.* bolnica, betežnica.

Erkrankung *f.* obolenje; seit seiner — kar je obolel.

erkühnen sich drzniti se, predrzniti se, podstopiti se; *impf.* predrzovati se, podstopati se.

erkundigen sich pozvedati, pozvedovati, opraševati, popraševati; (bei jemanden) poprašati —, vprašati koga po čem; *impf.* popraševati.

Erkundigung *f.* poizvedba, poizvedovanje, popraševanje.

erkundigungsweise *adv.* poizvedovaje, popraševaje.

erkundschaften izvedeti (-vém), dozvedeti.

erkünsteln hliniti; delati se, kazati (kazem) se; erkünstelt narejen, nepričen, goljufiv.

Erlag *m.* uloga, uložba, uložitev, polog; nach — uloživši.

Erlagsgebür *f.* uložnina. [be.

Erlagsgefuch *n.* prošnja zastran ulož-

Erlagschein *m.* uložni list.

erlahmen ohrometi, *impf.* ohromevati; fig. onemoči (-morem), obnemoči, obnemagati, omrtveti; *impf.* obnemagovati.

erlangen doseči (-sežem), zadoseči, dobiti, zadobiti, obdržati (-im), steči (stečem); *impf.* dosecati, dobivati; (durch Bitten) izprositi.

Erlangung *f.* dosega, dosežba, dobitév. **Erlaß** *m.* ukaz; (die Nachlassung) odpust, odpusték, popust, spregled.

erlassen (nachlassen) odpustiti, spregledati, prizanesti; *impf.* odpuščati, spregledovati, prizanašati; (Befehl, Schreiben) izdati, razglasiti; *impf.* izdajati, razglasati; in Gemäßheit des — en Befehls po danem povelji.

Erlaßjahr *n.* sveto —, odpustno leto. **erlöslich** odpustén, odpustljiv.

Erlaßrecht *n.* pravica odpuščanja.

Erlaßung *f.* odpust, odpuščanje, prizanašba; (des Gefeches) izdava.

erlauben dovoliti, dopustiti, pripustiti; *impf.* dovoljevati, dopuščati; es ist erlaubt dopuščeno je, sme se.

Erlaubnis *f.* dovolitév, dovoljenje, dopust, dopuščanje; ich habe — smem; bitte um — prosim, dovolite mi; mit — dopustite, dovolite, naj smem.

Erlaubnischein *m.* dopustni list, dovolilni list.

erlaubt dovoljen, pripuščen.

erleuchtet svetél, presvetél.

Erlucht *f.* svetlost.

erlauern ubrati (-berem), upaziti, spasti (-pasem); *impf.* ubirati.

erläutern *f.* erlärén.

Erlé *f.* jelsa, olša; *dem.* jelsica; *coll.* olšje, jelsevje.

erleben doživeti, učakati, dočakati.

Erlebnis *n.* prigodék, pripeték, naključba.

erledigen osvoboditi, oprostiti; rešiti; *impf.* reševati, v čisto dejati (denem), devati; (abthun) odpraviti, *impf.* odpravljati; (Gesuch) rešiti, reševati; erledigte Stelle izpraznjena služba; die Sache ist erledigt reč je dognana, — razsojena.

Erlédigung *f.* rešitév, rešenje, rešilo; odprava; in — des Auftrages po nalogu; in — kommen izprazniti se.

erlegen uložiti, položiti; *impf.* ulagati, polagati; (Wild) ustreliti, ubiti (-bijem).

Erleger *m.* uložnik, uložitelj.

erleichtern lajšati, lehčati; polajšati, olajšati, zlajšati, polehčati, izlahkotiti, olahkotiti; *impf.* polajševati, polehčevati.

Erleichterung *f.* polajšava, olajšava, polajšek, olajšek, (polakšica).

erleiden prestati (-stojim), pretrpeti, prenesti; *impf.* prenašati; (Schaden) škoda imeti (imam).

Erlen olsev, jelsev.

Erlenbaum *m.* *f.* Erlé.

Erlenholz *n.* jelsevina, olševina.

Erlenwald *n.* jelsevje, olšje, olšina.

erlernen naučiti se, priučiti se.

erlesen izbrati (-berem), odbrati, izvoliti; *impf.* izbirati, odbirati.

erleuchten razsvetliti, razsvetliti, osvetliti, razsijati (-sijem); *impf.* razsvečevati, razsevati; *f.* aufklären, beleuchten.

Erleuchtung *f.* razsvečava, razsvetljenje.

erliegen ležati (-im), biti (sem); unter der Last — onemoči (-morem), iznemoči, obnemagati; er wird d. Krankheit — ne bo prebolel, — shodil; die bei Gericht — den Gelder denarji prisodnji shranjeni. [gan.]

erlogen izmisljen, lažljiv, lažnjiv, zla-

Erlös *m.* skupilo, skupnjék, *v. Kauf*

erlösen *v. Gasiti*; ugasniti, pogasniti; *impf.* ugasati; (aufhören) nehati, prestati (-stanem), miniti; *impf.* nehavati, prestavati, minjevati; (aussterben) pomreti (-mrjem), odmreti; *impf.* pomirati; (v. Termin) steči (-tečem), poteči; *impf.* potekati; *tr.* gasiti, pogasiti, ugasiti; *impf.* pogasati; *erlösen* ugasél, minul, umri, mrtév.

Erlösen *n.* ugasnenje, prestanek, umrtje; (des Feuers) gasitév; (eines Termins) iztek, potek.

Erlösung *f.* *f.* Erlöschén.

erlösen rešiti, odresiti, oteti (-tmem), osvoboditi, odkupiti; *impf.* reševati, otevati, odkupovati.

Erlöser *m.* odresitelj, odresnik, odkupnik.

Erlöste *m.* odrešenec, rešenec, odkupljenec; *f.* rešenka, odkupljenka.

Erlösung *f.* rešitév, odresitév, odrešenje, rešilo, oteba; odkupljenje.

Erlösungstunde *f.* ura rešitve.

erlügen izmisliti, zlagati (zlažem) se; *erlogen* izmisljen, lažnjiv.

ermächtigen pooblastiti, oblast komu dati; *impf.* pooblastovati, oblast komu dajati.

Ermächtigte *m.* pooblaščenec. [stilo. *Ermächtigung* *f.* pooblastitev, pooblastitev opomniti, opomeniti; *posvariti*; *impf.* opominjati, opominjevati, svariti.

Ermahner *m.* opominjaléc, svariléc. *Ermahnung* *f.* opominjanje, opomin, svaritev, posvaritev, posvarilo.

ermangeln manjkati; *pomanjkati*, *zmanjkati*, *primanjcati*; *impf.* *zmanjkovati*; *das Gericht wird nicht — sod-nija bode gotovo storila*; *ich werde nicht — zu kommen gotovo pridem*.

Ermangelung *f.* pomanjkanje; *in — eines Besseren* ker nimam boljšega.

ermannen *sich* ohrabriti se, ujunačiti se, srce si vzeti (vzamem); *impf.* srce si jemati (jemljem).

ermöglichen *znižati*, *zmanjšati*; *impf.* *zniževati*, *zmanjševati*.

Ermöglichung *f.* *znižanje*, *zniževanje*, *znižava*, *zmanjšava*.

ermatten *tr.* *upehati*, *utruditi*, *oslabiti*; *intr.* *oslabeti*, *onemoči* (-morem), *upehati* se, *opešati*.

Ermattung *f.* *opešanje*, *utrudba*, *onemoglost*.

ermessen *primeriti*, *izmeriti*; *impf.* *premerjati*, *izmerjati*; (*schätzen*) *ceniti*, *preceniti*, *presoditi*, *preudariti*; *impf.* *presoajati*, *preudarjati*.

Ermessen *n.* *razsod*, *sprevid*, *preudarek*; *nach dem — des Richters* kakor bode sodnik razsodil.

ermesslich *izmeren*.

ermitteln *izvedeti* (-vém), *dozvedeti*, *izslediti*, *izpasti* (-pasem), *uganiti*, *iznajti* (-najdem); *impf.* *izvedati*.

Ermittelung *f.* *izvedba*, *dozvedba*, *iznajdek*.

ermöglichen *mogoče storiti*, *impf.* — *delati*.

ermorden *umoriti*, *usmrtiti*; (*erschlagen*) *ubiti* (-bijem), *impf.* *ubijati*.

Ermordete *m.* *umorjenec*.

Ermordung *f.* *umór*, *moritev*; (*Todtschlag*) *uboj*.

ermüden *tr.* *pehati*, *truditi*, *slabiti*; *pf.* *upehati*, *izpehati*, *utruditi*, *zdelati*; *intr.* *utruditi* se, *upehati* se; (*v. Gehen*) *shoditi* se; (*durch Arbeit*) *zdelati* se, *prevrediti* se.

ermüdend *utrudljiv*, *trudapoln*.

ermüdet *utrujen*, *zdelan*, *spehan*, *shojen*.

Ermüdung *f.* *trud*, *upeh*, *opešanje*.

ermuntern *buditi*, *dramiti*; *pf.* *zbuditi*, *izbuditi*, *zdramiti*; *impf.* *zbujati*; *fig.* *vzprobuditi*, *spodbosti* (-bodem); *impf.* *vzprobujati*, *spodbadati*.

Ermunterung *f.* *spodbuda*, *vzprobudba*, *vzprobujanje*; *spodbadanje*, *bodrenje*, *boдрilo*.

ermuthigen *osrčiti*, *ohrabriti*, *podbuditi*; *impf.* *podbujati*, *srce delati*, *osrčevati*, *boдрiti*.

Ermuthigung *f.* *podbuda*, *vzprobudba*, *osrčevanje*.

ernähren *rediti*, *živiti*, *hraniti*, *kojiti*; *pf.* *prerediti*, *preživiti*, *izkojiti*; *impf.* *prerejati*, *preživljati*, *živež* komu dajati; — *sich* *rediti* se, *živiti* se *z.*

Ernährer *m.* *rednik*, *reditelj*, *hranitelj*; — *in f.* *rednica*, *rediteljica*, *hraniteljica*.

Ernährung *f.* *reja*, *reditév*; *hranitba*; *živež*, *hrana*.

Ernährungsorgan *n.* *hranilo*.

ernennen *izvoliti*, *postaviti*, *imenovati* koga za *kaj*, koga *čim* (učiteljem).

Ernennung *f.* *imenovanje*, *postavljanje*.

Ernennungsdecree *n.* *imenovalni list*, — *odlok*.

erneuern *ponoviti*, *obnoviti*, *prenoviti*; *impf.* *ponavljati* *z.*

Erneuerung *f.* *oponova*, *ponovitev*, *obnova*, *obnavljanje*.

erniedrigen *ponižati*, *znižati*; *impf.* *poniževati*, *zniževati*, *v nič devati*; *sich* — *ponižati* se, *impf.* *poniževati* se.

erniedrigend *poniževalén*.

Erniedrigung *f.* *poniževanje*, *ponižba*.

ernst *resén*, *resnobén*, *ozbiljen*, *važén*; (*streng*) *ostér*, *osorén*; (*Wille*) *resnična* —, *trdna volja*.

Ernst *m.* *resnost*, *resnota*, *zbilja*; *im* — *za res*, *v resnici*, *brez šale*; *mit* — *arbeiten* *s* *trdno voljo delati*.

ernsthaf *resén*, *resnobén*; *j. ernst*.

Ernstigkeit *f.* resnost, resnobnost.
ernstlich resen, resničen, zaresen; daš
ist mein —er Wille to je moja oher
resnična volja.

Ernte *f.* letév; (Fruchtterrag) letina.
ernten žeti (žanjem); požeti; (v. Heu)
spraviti; (v. Obst) brati (berem); pobrati.

Eroberer *m.* zmagaléc, premagaléc,
osvojevaléc.

erobern dobiti, zmagati, osvojiti,
prisvojiti; *impf.* dobivati, zmagovati,
osvajati; (durch Kampf) pribojevati.

Eroberung *f.* osvojitév, zmaga, pre-
maga; *fig.* nakloniti si srce; prikupiti
se komu; *impf.* prikupovati se.

Eroberungssucht *f.* pohlep po zmagi,
— osvojitvi.

eröffnen *tr.* odpreti, otvoriti; *impf.*
odpirati; (Brief) razpečatiti, odpečatiti;
impf. razpečatovati; (eine Sitzung) za-
četi (-čnem), *impf.* začenjati; (mit-
theilen) razodeti (-denem), odkriti (-kri-
jem), naznaniti; *impf.* razodevati, od-
krivati, naznanjati; (Concurs) nabečaj
razglasiti, kant napovedati (-vém),
konkurs razpisati (-pišem); *impf.* raz-
glašati; *intr.* odpreti se, *impf.* odpi-
rati se, razodevati se.

Eröffnung *f.* odprtje; (Mittheilung)
naznanilo, razodetje; (des Concurses)
razpis, razglas; (einer Versammlung)
začeték.

Eröffnungsrede *f.* začetni govor.

erörtern preudariti, presoditi, pre-
tresti, v pretres vzeti (vzamem), pre-
tehtati; *impf.* preudarjati, presoajati,
pretresati, pretehtovati; *ſ.* aufklären.

Erörterung *f.* pretresovanje, pretres,
presoja.

Erosion *f.* izmiljanje, izpiranje.

erotisch erotičen, ljubáven.

erpicht sein drhteti po čem, drt (drht)
biti (sem) na kaj, hlepeti po čem.

erpressen prisiliti, izsiliti; *impf.* pri-
siljevati.

erproben izkusiti, preskusiti, posku-
siti; *impf.* preskušati.

erprobt skušen, preskušen, doskušen.

Erprobtheit *f.* skušenost, preskušenost.

erquicken okrepcati, okrečiti, očvr-
stiti, poživiti, povlažiti; *impf.* okrepc-
čevati, poživljati.

erquickend krepčalen, krepilén, po-
življalen.

Erquickung *f.* okrepcava, okrepa, po-
živék.

errathen uganiti, zadeti (-denem);
impf. uganjevati, ugibati (-gibljem),
zadevati.

erragbar vzbúden, dražljiv, razdražen.
Erragbarkeit *f.* vzbudnost, dražljivost,
razdražnost.

erragen vzbuditi, ganiti, zdražiti,
razdražiti; *impf.* vzbujati, razdraže-
vati; (anstiften) napraviti, vneti (vna-
mem); *impf.* napravljati, vnemati; *ſ.*
aufregen. [jen]

Erregung *f.* vzbuda; razdražba, bu-
Erregungszustand *m.* vzbujenost, stanje
vzbujenosti.

erreichbar dosežen, dostižen; *d.* Aug
— dogledén; (zugänglich) dostopén,
pristopén.

Erreichbarkeit *f.* dosežnost, dostiž-
nost, pristopnost.

erreichen doseči (-sežem), *impf.* do-
segati, dosegovati; (im Gehen) doiti
(-idem), dočeči, dohiteti; *impf.* do-
hajati, dotekati; (ein Alter) doživeti,
učakati, v leta priti (pridem); (das
Ziel) dognati (-ženem), doseči (-sežem);
impf. dosegati.

Erreichung *f.* dosega.

erretten oteti (otnem), rešiti, osvo-
boditi, oprostiti, spasiti; *impf.* ote-
vati, reševati.

Erretter *m.* rešnik, rešitelj.

Errettung *f.* otetba, otetje, rešitev,
osvoboditev.

errichten (eine Senkredite) postaviti,
impf. postavljati; (ein Dreieck) sestavi-
viti; (eine Anstalt) ustanoviti, uteme-
ljiti, osnovati (-snujem), napraviti,
vpeljati; *impf.* ustanávljati, naprav-
ljati, vpeljevati; (ein Bündnis) skle-
niti, zvezo storiti; *impf.* sklepati.

Errichtung *f.* postavljenje, ustano-
vitev, naprava, osnova.

Errichtungsurkunde *f.* ustanovitna
listina.

erringen dobiti, pridobiti, pritruditi
(si kaj); *impf.* dobivati.

erröthen zarudeti, zardeti, zagoreti;
impf. rudeti, rdeti se, zarudevati, za-

gorevati; rudečica ga prehaja; *erröthe* vor dir selbst sram te bodi.

errufen priklicati (-kličem), doklicati, dozvati (-zovem). [biték.

Errungenschaft *f.* pridobitev, pridonežitven nasititi, nakrmiti, nadovoliti; *impf.* nasitovati.

erfülllich nasitljiv, nasitěn.

Erfülllichkeit *f.* nasitljivost, nasitnost.

Ersatz *m.* vračilo, povračilo; die erste Sache nadomestilo, namestilo, povraček; (Schadenersatz) zamena za kvaro, povračilo škode; (Surrogat) namestek; — lešten povrniti, nadomestiti, odškodovati; *impf.* povračati, nadomestovati. — *ersatzig*. [čila.

Ersatzspruch *m.* pravica do povračila; *Ersatzleistung* *f.* povračilo, povrnitev, povračba; nadomestitev.

Ersatzmann *m.* namestnik.

erkaufen utoniti, utopiti se; *impf.* utapljati se.

erkaufen utopiti, potopiti; *impf.* utapljati

erschaffen stvariti, ustvariti, storiti; *impf.* stvarjati.

erschaffen *m.* stvarnik, stvaritelj.

erschaffung *f.* stvarjenje, stvaritev; (das Erschaffene) stvarstvo.

erschallen zadoneti, zglasiti se, razlegniti se; *impf.* doneti, razlegati se.

erschauern zgroziti se, zadržati, srniti; *impf.* sršati (-im), lasje mu srše, groza ga obide, strah ga spreleti.

erschauen ugledati, zagledati.

erschreien prikazati (-kažem) se, pokazati se, objaviti se; *impf.* prikazovati se, pokazovati se; (irgendwo) priti (prijem) kam, znajti (-najdem) se kje; (v. Suche) iziti (-idem), na svitlo (na dan) priti; *impf.* izhajati, na svitlo prihajati; (erschrecken) zasijati (-sijem), zasvetiti se, zalesketati (-leskečem) se; (vorkommen) zdeti se, dozdevati se, kazati (kažem) se.

Erscheinen *n.* prikaz; (irgendwo) prihod; (v. Besche) izdava.

Erscheinung *f.* prikaz, prikazanje, pojav; (Gesicht) prikazén (-i); (d. Herr) prikazanje, razglasenje.

erschrecken ustreliti; (nach und nach) postreliti, postreljati.

erschaffen *intr.* onemoči (-morem), obnemoči, oslabeti, omlahniti, omagati; *impf.* omagovati, oslabevati, omlahávati.

Erschaffung *f.* obnemoč (-i), oslabljenje, mlahavost, slabost.

erschlagen ubiti (-bijem), pobiti; *impf.* ubijati; v. Blut — treščen človek (od strele).

erschleichen prihinavéiti, pritihotapiti, izviti, po zvižavnosti dobiti, prislakati, izpodlesti (-lezem); *impf.* izpodlezovati.

erschließen *i.* ausjásließen; sich — odpreti se, razmakniti se, regniti; *impf.* odpirati se; prezati se.

erschmeicheln *i.* erschleichen.

erschuppen uhlastniti, popasti (-padem), usápniti.

erschöpfen izéropati (izérepati) (-am u. -ljem), počrpati, pozajeti (-zajmem); *impf.* izéropovati, pozajemati; (ermüden) oslabiti, upehati, zdelati, moč vzeti (vzajem) komu; (ausleeren) izprazniti; die Casse ist erschöpft denarica je prazna, denar je pošel; (den Boden) izmolziti, izmleži (-molzem); (das Vermögen) potrositi, zapraviti; *impf.* zapravljati; meine Geduld ist erschöpft moja potrpežljivost je pri kraji; sich — opešati, obnemoči (-morein), oslabeti.

erschöpfend popoln, dovoljen, nadroben, jedernat; *adv.* popolnoma, dovolj, dodobra, do jedra.

erschöpft spehan, trudén, onemogel, nevečen. [večnost.

Erschöpftheit *f.* onemoglost, trud, ne-
erschrecken *intr.* ustrašiti se, prestrašiti se, zgroziti se, zdrzniti se, stresniti se, prepasti (-padem), strah koga obide; *impf.* prestraševati se, strah koga obhaja, prepadata; *tr.* ostrašiti, prestrašiti, splasiti, oplasiti, v strah pripraviti; *impf.* strašiti, plašiti, v strah pripravljati.

Erschrecken *n.* strah, prepast (-i), groza.
erschreckend, *erschrecklich* strašen, strahovit, strahovitén, strašanski, strašlén, grožen; *adv.* strašno, grožno.

Erschrecknis *i.* Erschrecken.
erschreien priklicati (-čem), doklicati.

erščroden prestrašen, ostrašen, prepaden.

Erščrodenheit *f.* prestrašenost.

erščüttlern stresti, pretresti, zdrmati; *impf.* pretresati; (daš Herz) omečiti, ganiti; *impf.* omečevati; (den Credit) omajati, izpodkopati (-pljem); *impf.* izpodkopovati.

Erščütterung *f.* stres, pretres, trepet.

erščweren težiti; obtežiti, otežiti; *impf.* obteževati.

erščwerend težilen; —er Umstand obtežilo.

Erščwernis *f.* obtežba, zadržek.

erščwingen zmoči (-morem), premoči, dotegniti; sich — vzdigniti se, vzleteti; *impf.* vzdigovati se.

erščwinglich dosežen, dosegljiv.

eršehen ugledati, zagledati, zapaziti, ubrati (-berem); *impf.* ugledovati, ubirati x.; (erwählen) izvoliti, izbrati (-berem); *impf.* izbirati; (erkennen) sprevideti, razvideti, razumeti; es ist zu — razvidno je, previdno je, kaže se, pokazuje se, razvidi se iz —

eršehbar nadomestěn, namestljiv; povračljiv.

eršehen namestiti, nadomestiti, zameniti; *impf.* nameščevati, nadomestovati, zamenjevati; (Kosten) povrniti, *impf.* povračati.

eršehlich {. eršehbar.

Eršehung *f.* zamena, nadomestitev, povračba, povračilo.

eršichtlich viděn, razviděn, očitěn; — machen počiti, pojasniti, razložiti; *impf.* pojasnovati, razlagati; (in Büchern) zaznamenovati, vpisati (-pišem), *impf.* vpisovati.

Eršichtlichkeit *f.* razvidnost, vidljivost.

eršinnen izmisliti, izumiti, izkovati, izpresti (-predem), naklepati (-pljem); *impf.* izmisljevati, naklepovati.

eršinnlich izmisljiv, izuměn.

eršonnen izmisljen, bos; ta je bosa.

eršpähren zaslediti, zapaziti, ubrati (-berem); *impf.* zasledovati, zapazovati, ubirati.

eršparen prihraniti, privarovati, priščediti, založiti; *impf.* prihranjevati.

Eršparnis *n.* prihranilo, prihranitev, založek, pričuvék.

eršprießen prikliti (-klijem), kal (-i) pognati (-ženem).

eršprießlich tečen, tekovit, koristen, dobrodejen, spešen, prospešen.

Eršprießlichkeit *f.* spešnost, tečnost, koristnost.

eršpüren zaslediti, zavohati.

eršt *adv.* še le, stoprv; (früher) prej poprej, popred; (zuerst) vprvo, najprej, najpred, izprva.

erštarken ukrepiti se, ojačiti se, ujačiti se, moči dobiti, opomoči (-morem) si.

erštarren *intr.* okreniti (okrepuiti), skrepeniti, okrkniti, otrpniti, odreveneti, okrepeneti, strniti se, steti (stnem) se, ostekleti; (v. Rülfe) premreti, *impf.* premirati; (v. Gliedern) odreveneti; (v. Erstaunen) ostrmeti.

erštarrt okrenen, otrpnen, premrl, premrt, odrevenel.

Erštarrung *f.* otrpnenost, okrenenost, premrlost, odrevenelost.

erštatten povrniti, vrniti; *impf.* povračati, vračati, vračevati; Bericht — poročiti, naznaniti, dati (od sebe) poročilo; *impf.* poročati, naznanjati.

Erštattung *f.* povračba, povračitev, povračilo, povrnitev; (Bericht) poročitev, poročilo.

erštaunen ostrmeti, osupniti, začuditi se, zavzeti (-vzamem) se, presenetiti se; *impf.* ostrmevati, zavzemati se.

Erštaunen *n.* strmenje, osup, zavzetje.

erštaunlich prečuden; *adv.* silna, strašno, neizrečeno.

eršte prvi; (ursprünglich) prvoten, fürs — vprvo, prvič; daš — mal prikrat, prvič; der Eršte prvák.

erštehen prebosti (-bodem), presuniti, prepahnniti; *impf.* prebadati x.

erštehen *tr.* kupiti na dražbi, dostati (-stanem); *impf.* kupovati, dostajati; *intr.* vstati (vstanem).

Eršteher *m.* kupéc.

Erštehung *f.* kupitev, nakup.

Erštehungspreis *m.* dražbina cena.

eršteigen priti (priedem) na kaj, zlexti na kaj, popeti (-pnem) se (na zid); *impf.* prihajati, popenjati se.

erštens *adv.* prvič, vprvo, najprvo, najprej.

erštere prvi, poprejšnji; óni — ta.
Erſtgebárende *f.* prvósnica.
erſtgeboren prvorojen, najſtarſi.
Erſtgeborene *m.* prvorojenec, prvenec;
f. prvorojenka. [ren.
Erſtgeburt *f.* prvorođstvo; *f.* erſtgebo-
 erſtgenannt najprej imenovani, prvi.
erſticken *intr.* zaduſiti ſe, zadehniti
 ſe, zaduhniti ſe, zahlpniti, zahlpiti;
 (an etwaſ) zadaviti ſe (nad čim);
 (v. Nöſſe) zamokniti; (v. Teig *z.*) za-
 duhniti; *tr.* duſiti; zaduſiti, zadaviti;
 (v. Unfrant) zatopiti.
erſtickend zadušen, zaduſljiv.
erſtickung *f.* zadušenje, zadava.
erſticken utoliti (jezo); (v. Blut) usta-
 viti; *impf.* ustavljati.
erſtlich *adv.* prvič, vprvo, najprvo,
 najpred, pred vsem drugim.
Erſtling *m.* prvenec, prvorojenec; —
 prvina, prvenčina, prvotina, novina.
Erſtlings- prvotni; —berſuch prva
 poſkušnja.
erſtreben doſeči (-ſežem), zadoseči;
impf. dosegati.
erſtrecken *f.* auſtredit; (verlängern)
 podaljšati, raztegniti, zdaljšati; *impf.*
 podaljševati, raztezati; (eine Tagſatzg.)
 preložiti, odložiti, predežati (-denem);
 ſich — raztegati ſe, ſeči (ſežem), ſe-
 gati, ſiriti ſe, razprostirati ſe; ſeine
 Gewalt erſtreckt ſich njegova oblast ſega,
 — gre, — ſe razteza *z.*
Erſtreckung *f.* razteza, razſir, pre-
 ložit; odlog.
Erſtreckungsbeſcheid *m.* preložni odlok.
Erſtreckungsgeſuch *n.* proſnja za odlog.
erſtreiten pribojevati, priboriti, z oro-
 žjem ſi pridobiti; *impf.* pridobivati ſi.
erſtrichterlich prvoſodni; —eſ Urtheil
 razſodba prve ſodnije (prvega ſodiſča).
erſtürmen z naskokom vzeti (vzamem),
 v naskoku dobiti; *impf.* jemati (jem-
 ljem), dobivati.
Erſtürmung *f.* vzetje z naskokom,
 ovojžitv.
erſuchen proſiti (koga česa), popro-
 ſiti, naproſiti, nagovoriti; *impf.* na-
 proſevati, nagovarjati.
Erſuchen *n.* proſnja.
Erſuchſchreiben *n.* proſilno pismo,
 proſitev.

ertoppen otipati (-tipljem), oſlatati;
 (auf friſcher That) preſtreči (-strežem),
 zateči, zalezti; (feſtnehmen) zasačiti,
 zgrabiti.

ertheilen podeliti, udeliti, dodeliti;
impf. podeljevati *z.*; Befehl — veleti,
 povelje dati; Rath — svetovati; Un-
 terriht — učiti, poučevati.

Ertheilung *f.* podelitev, dodelitev.

ertönen zadoneti, zazveneti, zazvo-
 niti; *impf.* zadonevati, razlegati ſe,
 doneti.

Ertrag *m.* prinos, donesek; dohodék,
 dobiček; pridelek, obrodek; auf die
 Hälfte deſ — na ſpolovino; — d. Jagd
 lovščina.

ertragen preneſti (-neſem), pretrpeti,
 strpeti, preſtati (-stojim), prebiti (-bi-
 jem); *impf.* prenaſati, preſtajati.

erträglich znoſen, pretrpén.

Erträglichkeit *f.* prenoſnost, pretrp-
 noſt.

Ertrágnis *n.* dohodék, dobiček, pri-
 delék, obrodek.

ertragſam plodén, rodén, plodovit,
 plenjav. [kov.

Ertragsanſchlag *m.* preudarék dohod-
Ertragsfähigkeit *f.* plodovitost, rod-
 noſt.

Ertragsweig *m.* vrſta dohodkov.

ertränken utopiti, potopiti; *impf.*
 utapljati.

ertrinken topiti ſe; utopiti ſe, utoniti,
 potoniti; *impf.* utapljati ſe.

Ertrinken *n.* utop, utonitev.

ertröhen prikljubovati.

Ertrunkene *m.* utopljenec, utopnik;
f. utopljenka.

erübrigen prihraniti, privarovati;
impf. prihranjevati; eſ erübrigt noch
 treba je ſe.

erwachen vzbuditi ſe, zdramiti ſe,
 prebuditi ſe, predramiti ſe; *impf.*
 vzbujati ſe, dramiti ſe.

Erwachen *n.* vzbuja, prebujenje.

erwachsen zrasti (-rastem *u.* -rasem),
 vzrasti, do vrha zrasti; *impf.* zraščati,
 doraščati, doraščevati; (herborgehen)
 izhajati, izvirati; in Rechtskraft —
 pravno (poſtavno) moč zadobiti; *impf.*
 zadobivati; *fig.* razmnožiti ſe, razrasti
 ſe; *impf.* razraščati, razmnoževati ſe.

erwachsen dorasel, odrasel, odrastel; —e Schade komu storjena oder prizadeta škoda.

Erwachsene *m.* odrasli človek, odrasla oseba.

erwägen premisliti, preudariti, pretehtati, presoditi; *impf.* premisljati (-ljevati), preudarjati, presojeti, razmisljati.

Erwägung *f.* razmišljanje, pretehtovanje, premisljava, presoja; nach — der Umstände premislivši vse okolščine; in — ziehen na um vzeti (vzamem); in — denken, daß glede na to, z ozirom na to.

erwählen izvoliti, izbrati (-berem); *impf.* voliti, izvoljevati, izbirati.

Erwähler *m.* volilec, volitelj, izbiralec, izbornik.

Erwählte *m.* izvoljenec, izbranec.

Erwählung *f.* izvolitev, izbor.

erwähnen omeniti, spomeniti se česa, v misel vzeti (vzamem); spomniti o čem; *impf.* omenjati (-njevati), spominjati se, v misel jemati (-mljem).

erwähnt omenjen, v misel vzet, imenovan.

Erwähnung *f.* omen, omenek, omemba, spominék.

erwärmen segreti (-grejem), pogreti, razgreti; *impf.* segrevati; sich — ogreti se, razgreti se; *impf.* ogrevati se.

erwarten čakati (na) koga, pričakovati koga; počakati, pričakati, dočakati; (etwas) pričakovati, nadejati se česa; ŷpati od koga; einander — sčakovati se.

Erwartung *f.* pričakovanje, nada, up, upanje, nadeja.

erwartungsvoll *adv.* težko —, željno čakaje.

erwecken vzbuditi, zdramiti; *impf.* buditi, dramiti, vzbujati, zbujati; den Schlaf unterbrechen prebuditi, *impf.* prebujati; (Mitleid) obuditi; *impf.* obujati.

Erwecker *m.* buditelj. [ditév.

Erweckung *f.* vzbujanje; obuda; obuerwehren sich braniti se, ubraniti se od čemu; (loß werden) iznebiti se, otresti se, odkrižati se.

erweichbar omečljiv, omečen.

erweichen *tr.* mečiti, mehčati; omečiti, omečati; (im Wasser) razmočiti, *impf.* razmakati; (rühren) ganiti, omečiti; *intr.* meščati (-im); omečati se, omečiti se, odmekniti (se).

erweichend mečilen, mečalen.

Erweichung *f.* mehčanje, mečitev, omečava.

Erweichungsmittel *n.* mečilo.

Erweis *m.* dokaz, izkaz.

erweisen dokazati (-kažem), izkazati, izpričati; *impf.* dokazovati, izkazovati, izpričevati; (Gutes) skazati, storiti; *impf.* skazovati; Ehre — počastiti koga, čast komu skazati; *impf.* skazovati; sich — skazati se, pokazati se; *impf.* skazovati se.

erweislich dokázán, kar se more dokazati.

erweitern širiti; razširiti, porazširiti, razprostreti; *impf.* razširjati, razprestiti; (ausdehnen) raztegniti, razmakniti; *impf.* raztezati, razmikati.

Erweiterung *f.* razširjanje, razteg.

Erwerb *m.* delo, posel (s katerim se kdo živi); (daß Erwerbene) pridobitek, prislužek, pridelék; (Gewinn) dobiček; (Gewerbe) obrt, obrtnja.

erwerben pridobiti kaj, pridelati; *impf.* pridobivati, pridelovati; als Landwirt — prikmetrovati; als Hauswirt — prigospodariti; als Gastwirt — prikrmariti; als Fuhrmann — privozariti; durchs Heiraten — priženiti se; (erreichen) doseči, *impf.* dosegati.

Erwerber *m.* pridobivaléc, prisluževaléc.

erwerblich delavén, marljiv, pridobljiv, prislužljiv.

Erwerblichkeit *f.* delavnost, prislužljivost.

Erwerbsbeschäftigung *f.* prislužno (zasluzno) opravilo.

erwerbsfähig zmožen kaj pridobiti, *impf.* pridobivati; prislužén.

Erwerbsfähigkeit *f.* prislužnost. [nost.

Erwerbsfleiß *m.* pridnost, prizadev-

erwerblos brez zaslužka.

Erwerbsmittel *n.* pridobilo, zaslužilo.

Erwerbsquelle *f.* vir zaslužka, iz česa si kdo kruh služi, od kod se hrani.

Erwerbssteuer *f.* dobitkovina.

Erwerbssteuerclasse *f.* razred dobitkovine.

Erwerbstitel *m.* pridobitno ime (-na); ime pridobitka, — zaslužka.

Erwerbsweig *m.* vrsta pridobitkov, — zaslužka.

Erwerbung *f.* pridobitev, prisluzba, dosega.

Erwerbungsart *f.* pridobitni način. erwidern odgovoriti, odvrniti; *impf.* odgovarjati; (schriftlich) odvracati, odpisati (-pišem); *impf.* odpisovati; Oruf — odzdraviti, *impf.* odzdravljati.

Erwidern *f.* odgovor, odpis, odzdrav, odvrnitev.

erwidern ponoviti, *impf.* ponavljati, opetovati; (wiedervergelten) vrniti, povrniti; *impf.* vračati, povračati.

Erwidern *f.* ponavljanje, ponovitev, opetovanje, povračba, vrnitev, povrnitev.

erwirken izprositi, pridobiti si; *impf.* pridobivati si.

erwirtschaften prigospodariti; als Frau prigospodinjiti.

erwischen zasačiti, uhvatiti, zgrabiti, sloviti.

erwerben priskopariti, po odrtiji zadobiti.

erwünschen pozeleti, zaželeti; *impf.* zaželeovati.

erwünscht zaželen, všeč, prijeten; — e Gelegenheit prav lepa prilika.

erwürgen zadaviti, zadušiti; *impf.* daviti, dušiti, zadavljati zc.; (durch Zuströmen) zadržniti, zadržiti; *impf.* držgovati.

Erz *n.* ruda; (Gold—) zlatica; (Silber—) srebrnica; (Blodenspeise—) bron, zvonovina, medovina.

Erz rudni; pre-, nad-, višji.

Erzader *f.* rudna žila.

erzählen praviti, pripovedovati, dopovedovati, povedovati; povedati (-vém); — d pripoveden. [nik.]

Erzähler *m.* pripovedovalc, pripoved-
Erzählung *f.* povest (-i), pripoved, pripovedka.

Erzart *f.* ruda, rudovina.

Erzaufbereitung *f.* pripravljanje rude.

Erzträger *m.* goljuf goljufov, nadgoljuf.

Erzbischof *m.* nadškof, nadvladika.

erzbischöflich nadškofji, nadškofijski.

Erzbisthum *n.* nadškofija.

erzböse prehudoben.

Erzböswicht *m.* največji hudobnež, sama hudobija.

Erzdieb *m.* znikavt, prezviti tat, da mu ga ni jednakega.

erzdumm preneumen, bedast.

erzeigen i. erweisen.

erzen rudén, rudnat, bronast, medén.

Erzengel *m.* arhangelj.

erzeugen roditi, ploditi; poroditi, zaroditi, obroditi, zaploditi; *impf.* zara-
rajati; (von menschl. Hand) narediti, napraviti, izdelati, proizvesti (-vedem);

impf. narejati, delati, izdelovati, proizvajati; (v. Boden) roditi, dajati (dajem); obroditi, donesti; *impf.* donašati; (v. Krankheiten) zarediti, zaploditi; selbst erzeugte Wolle domača volna;

Selbsterzeugtes domač izdelék, rokotvor; — d rodén, rodilén; (Boden) plodén; (v. Menschen) plodoviti.

Erzeuger *m.* roditelj, rodnik; — in *f.* roditeljica, rodnica; (v. Naturprod.) pridelovalec; (v. Kunstprod.) izdelovalec; i. Producent.

Erzeugnis *n.* (Natur—) prirodni proizvod, pridelék, zarodek, plod, plodina; (Kunst—) izdelék, rokotvor; i. Product.

Erzeugte *m.* rojenec, zarojenec, zarod.

Erzeugung *f.* izdelovanje, izdeláva; pridelovanje, prideláva; D — oljarija.

Erzeugungskosten *pl.* stroški izdelovanja (pridelovanja). — *vyl?*

Erzeugungspreis *m.* izdelna cena, tvorna cena.

erzfaul prelen, ves len, sama lenoba.

Erzfaulenz *m.* lenuh vseh lenuhov.

Erzfeind *m.* poglavni sovražnik, zakleti sovražnik [slepar.]

Erzgäuner *m.* slepar sleparjev, pravi

Erzgräber *m.* rudar.

erzgrob jako zarobljen, neotesan, zagoveden, robát. [než.]

Erzgrobian *m.* zarobljenec, zagoved-

Erzgrube *f.* rudnik, rudna jama.

erzhältig rudén, rudnat, rudoviti.

Erzhältigkeit *f.* rudnost, rudovitost.

Erzhaus *n.* vladarska rodovina; vladajoča hiša; (Schmelze) plavež.

Erzherzog *m.* nadvojvoda; —in *f.* nadvojvodinja, nadvojvodica.

erzherzoglich nadvojvodov.

Erzherzogthum *n.* nadvojvodstvo; (Land) nadvojvodina.

erziehen *tr.* vzrediti, izrediti, odrediti; vzgojiti, izgojiti, odgojiti; *impf.* rediti, gojiti, vzrejati, vzgajati; kojiti; (den Wagen) potegniti, *impf.* potegovati.

Erzieher *m.* gojitelj, odgojitelj; reditelj, rednik; —in *f.* (od)gojiteljica, rediteljica, rednica.

Erziehung *f.* odgoja, vzgoja, odgojitev; vzreja, odreja; Erziehungs- odgojni, vzrejni.

Erziehungsanstalt *f.* odgojilnica, odgojišče, vzgojišče, vzrejališče, odgojni zavod. — *Antony*

Erziehungsart *f.* način odgoje.

Erziehungskunde *f.* vzgojstvo, odgojna vednost.

Erziehungslehre *f.* nauk o odgoji.

Erziehungsmittel *n.* odgojilo, odgojilni pripomoček. [kunde.

Erziehungswissenschaft *f.* i. Erziehungs- erziehen doseči (-sežem).

erzittern stresniti se, stresti se, strepetati (-pečem), zatrepetati, zadrhteti; *impf.* stresati se.

Erzkanzler *m.* nadkancelar.

Erzkohlen *m.* rudnica.

Erzklauber *m.* rudoberčec.

Erzkunde *f.* rudoslovje, rudoznanstvo.

Erkundige *m.* rudoznanec, rudoslovčec.

Erklager *n.* rudišče.

Erklügner *m.* veliki lažnjivec.

Erkmarschal *m.* nadmaršal.

Erkmühle *f.* rudna stopa.

Erkneß *n.* rudno gnezdo.

Erkpriester *m.* nadduhoven.

Erkprobe *f.* izkus, izkušanje rude.

Erksäuser *m.* veliki pijanec, pijančina.

Erkschaum *m.* žindra.

Erkscheidung *f.* prebiranje rude.

Erkschelm *m.* zvičajnik, hudobnež.

Erkschlag *m.* okujine *pl.*

Erkschladien *pl.* žindra.

Erkslust *f.* kos rude.

Erksluste *f.* rudna globokost.

Erksruchseßs *m.* nadstolnik.

erzürnen *tr.* jeziti, svaditi, srditi, dražiti; razjeziti, zjeziti, razsrditi, raz-

dražiti, razljutiti, razzlobiti; *impf.* razjezovati *z.*; *intr.* jeziti se, srditi se, hudovati se; razjeziti se *z.*

erzürnt razježen, razkačen, razdražen, ljut, togoten, srdit.

Erzwager *m.* očak, praded.

Erzwage *f.* rudna tehtnica.

Erzwerk *n.* rudovina; rudnica.

erzwingen prisiliti, posiliti, primorati; *impf.* prisilovati *z.*

Escadron *f.* konjiška četa, konjiški oddelek, škadrona. [pih.

Escarpe *f.* notranje pobočje pri okoliščah *f.* jesen, jesenovčec; Eschen- jesenov.

Eschenholz *n.* jesenov les, jesenina.

Eschenwald *m.* jesenov gozd, jesenovje, jesenovina.

Escompte *m.* odbitek, skonto.

escomptieren odbitkovati, (prodajati *z.* odbitkom).

Escorte *f.* spremljevalna straža.

escortieren *s.* stražo spremiti.

Esel *m.* osel; *dem.* oslič, osliček, osle (-ta).

Eselden *n.* j. Esel.

Eselen *f.* oslovstvo, oslarija, neumnost, bedarija.

Eselsfüllen *n.* osle (-ta).

eselshaft oslovski, neumen.

Eselin *f.* oslica.

Esels- oslov, oslovski.

Eselsdistel *f.* (*Onopordon acanthium*) konjska podkovicica.

Eselsfleisch *n.* oslovina.

Eselsgeschrei *n.* rig, riganje.

Eselshaut *f.* oslovska koža, oslovina.

Eselskopf *m.* oslova glava; *fig.* bedak, trap, tepec.

Eselsmilch *f.* oslovo mleko.

Eselsohr *n.* oslovo uho (ušesa); (in Büchern) zgiblaj, zayihljaj.

Eselsstall *m.* oslák, oslovski hlev.

Eselsstreiber *m.* oslár. [detelja.

Esparsette *f.* turska detelja, sladka

Espe *f.* trepetlika, ósika; Espen- trepetlikov, ósikov.

Espenholz *n.* trepetlikovina, osikovina.

Espenwald *m.* trepetlikov gozd, osikovje.

Esplanade *f.* planišče, raván (-i).

Esprit *m.* duh, ostroum, dovtip, jedro.

čl̄sbar jed̄en, Źit̄en.

Esbeſſel n. noŹ in vilice, jedala *pl.*

Esſe *f.* ognjiſe, viḡnj (-guja), jeſa, peč (-i).

Esſen jeſti (jem); ſneſti (snem), pojeſti; zu Mittag — ob̄edovati, k̄siti, juzinati; zu Abend — večeſjati; (Kernfr̄uchte) zobati (-bljem); pozobati; (gicrig) Źreti, goltati; ſich ſatt — najeſti se; (ſt̄uchweiſe) mrvikati, mrviciti; wenig eſſend malojeđen.

Esſen n. jed (-i), jelo, jedilo, jeſtina, hrana, piča; (Mahlzeit) obed, ob̄edo, koſilo, obrok.

Esſen *f.* cvet, jedro, eſenciija; (Weſenheit) biſtvo, biſtnoſt.

Esſer m. jeđeč, jeđeŹ; (ein Schwacher) malojeđeč, malojeđeŹ; (ſtarkeſer) poŹeruh, netek; — in *f.* jedica.

Esſgabel *f.* vilice *pl.*; *dem.* viličice *pl.*

Esſgelage n. pojedina, goſtina, goſtija.

Esſgeſchirr n. mizno poſodje. [noſt.

Esſgier *f.* poŹreſnoſt, jediēnoſt, jeſe-
eſgierig poŹreſen, jeſe, jediēen, la-
keten.

Esſig m. oēet, kis, jeſih, vrisk; Esſig-
oetni, kiſovski, jeſihov.

eſſigartig kiſaſt, jeſihaaſt.

Esſigbr̄auer m. oetar, kiſovar.

Esſigfabrik *f.* oetarnica.

Esſiggeiſt m. oetni —, jeſihov cvet.

Esſiggurke *f.* kumara.

Esſighandel m. kupēija z oetom odet
jeſihom.

eſſigſauer kiſel kakor oēet.

Esſigſaure *f.* oetna kiſlina.

Esſigzucker m. oetni, kiſli ſladkor.

Esſiſſel m. Źlica; *dem.* Źliēica.

Esſluſt *f.* jeſeēnoſt, jediēnoſt, ſla.

eſſluſtig jeſeēen, jediēen.

Esſſaal m. obednica.

Esſſmare *f.* jeſtina, jeſtivo, jelo.

Esſſzeit *f.* čas k jedi; zur — ob jedi,
med jeđjo. — *zurig*

Esſſtrich n. tlak; (Kammerdecke) strop,
oſtropje.

esſtablieren uſtanoviti, oſnovati, ure-
diti; *impf.* uſtanavl̄jati; ſich — naſeliti
se, naſtaniti se; (v. Kaufleuten) kup-
ēijo zaēeti od. odpreti.

Esſtabliſſement n. zapoēetje; prodajal-
nica; zavod.

Esſtage *f.* nadſtropje.

Esſtat m. ſtan; preudarēk, proraēun.

eſſtatm̄hig *adv.* po preudarku.

Esſthik *f.* nravoslovje, nraſtveni nauk,
nauk o nraſtvenoaſti.

Esſthographie *f.* narodopis, etnografija.
ethnographiſch narodopiſen, etnogra-
fiēen.

Esſtikette *f.* dvorska ſega, dvorski obi-
čaj, etiketa; napisni liſtek.

eſſliche *pron.* nekteri, nekateri, jedni;
nekoliko, nekaj.

eſſlichemal *adv.* nekolikrat.

Esſui n. tok.

eſſwa *adv.* kakikrat, včas; (beil̄ufig)
okoli, blizo, pri.

eſſwas kak (-a, -o), znabit̄en; der
— e l̄berſch̄uſſ ako morebiti kaj pre-
oſtane.

eſſwas *pron.* kaj, nekaj; — ſchwarz
črnkaſt; — blond rumenkaſt *z.*

eſſwelche *f.* einige.

Esſtymolog m. etimolog.

Esſtymologie *f.* etimologija, slovotvorje,
izvajanje od. izſledovanje beſed.

eſſtymologiſch etimologiēen.

eſſtymologiſieren etimologizovati, be-
ſedo izvajati.

euer *pron.* vaſ; *reflex.* svoj; euer-
willen zavoljo vaſ, zaradi vaſ.

Eule *f.* ſova, vj̄er (-i), ſkovir; *dem.*
ſovica; (Falter) ſovka; Eulen- ſovin,
ſovji.

Eulenſpiegel m. pavliha, pavliſeē.

Eunuch m. ſkoplj̄enēe, kopl̄jenēe.

Euphemismus m. evfemiz̄em, blago-
reēnoſt, polepſica.

euphemifch blagoreēen.

Euphonie *f.* evfonija, blagoglaſje.

euphoniſch blagoglaſen.

Eurhythmie *f.* blagomerje, ſkladnoſt.

eurhythmifch blagomer̄en, ſkladen.

eurig *f.* euer. [vimice.

Euter *f.* vime (-na); *dem.* vim̄oēk,
euter pripuſtiti, *impf.* pripuſēati,
vimljati.

evangelifch evangeljski.

Evangelifche m. evangelēe.

Evangelift m. evangelist, blagoveſtnik.

Evangelium n. evangelij, blagoveſt (-i).

Eventualit̄t *f.* eventualnoſt, ſluēaj-
noſt.

eventuell eventuvalén, slučajén.
 evident očividén, očitén, razvidén.
 Evidenz; *f.* očividnost, očitnost; misit.
 razpregled, razvidnost; in — halten
 na razpregledu imeti (imam) (občane).
 Evidenzhaltung *f.* razpregled, razvid-
 nost. *razpregledstvo* *Leuchtmittel* *f.*
 roidenzuzständig razpregledno-pristo-
 Evaluation *f.* razvoj, razviték. [jati.
 evolviieren odviti (-vijem), *impf.* odvi-
 twig večén, vekovečén, brezkončén;
adv. večno, vekomaj, na veke, na vse
 veke; es ist doch — schade pač velika
 škoda.
 Ewigkeit *f.* večnost, brezkončnost;
 von — od vekomaj; in — na veke;
 von — zu — od vekomaj do vekomaj,
 na veke vekov.
 ewiglich *f.* éviq.
 Er- bivši, nekdanji; Erfürst bivši
 knez, razknez.
 exact *f.* genau, pünktlich, präzís.
 Exaltation *f.* *f.* Begeisterung. [pit.
 Examen *n.* skušnja, izpraševanje, iz-
 Examinand *m.* izpraševanec.
 Examinator *m.* izpraševaléc.
 Excedent *m.* izgrednik, prestopnik.
 excellent izvrstén, izborén.
 Excellenz; *f.* vzvišenost, ekscelencija.
 excellieren odlikovati se, nadkriliti;
impf. nadkrilovati.
 eccentricisch izsredén, odsredén; *fig.*
 prenapét.
 Eccentricität *f.* izsrednost, ekscentrič-
 nost; nastranost.
 excerptiv izimén, izjemén.
 Exception *f.* izimek, izjema.
 excerptieren izpisati (-pišem) iz —,
 posneti (-snamem); *impf.* izpisovati,
 posnemati.
 Excerpte *pl.* izpiski *pl.*
 Excess *m.* izgred, prestopék.
 excessiv izgredljiv; nezmerén.
 recitativ podbudén, vzpodbudljiv.
 recitieren podbuditi, vzpodbuditi;
impf. podbujati.
 excudieren izključiti, izkleniti, iz-
 ločiti.
 Exclusion *f.* izključenje, izklenitév.
 exclusiv izločén, izklenilén; — *adv.*
 razun, izključljivo. [tév.
 Excommunication *f.* izobčénje, izobči-

ercommunizieren izobčiti, izdružiti;
impf. izobčevati.
 Excremente *pl.* otrebki, iztrebki *pl.*;
f. Stuhlgang.
 Excurs *m.* izlet.
 Excursion *f.* opravičevanje, opravi-
 čenje, izgovor.
 Exeseze *f.* eksegeza, razlaga.
 Exeger *m.* razlagalec, razkladatelj.
 Execution *f.* izvršba, izvrševanje; ru-
 bilo, rubež, rubežen (-i).
 Executionsausweis *m.* rubilna izkaz-
 nica, rubilno izkazilo.
 Executionsgesuch *n.* rubilna prošnja,
 prošnja za eksekucijo.
 executiv izvršilén; — *e* Feilbietung
 izvršilna dražba.
 Executor *m.* izvrševaléc.
 Exempel *n.* zgled, vzgled, primer;
 zum — na primer, postavim; ein —
 nehmen zgleđovati se nad kom.
 Exemplar *n.* eksemplar, primerék;
 iztis.
 exemplarisch zgleđén, v zgleđ in
 strah, ostér.
 exemplifizieren s primerom razjasniti.
 Exequien *pl.* bile, bilije *pl.*, zaduš-
 nice *pl.*
 exequieren iztirati, potirati; *impf.*
 iztirjevati; (vollstreden) izvršiti, *impf.*
 izvrševati. [vežbati se.
 exercieren vaditi se (v orožji), uriti se,
 Exercieren *n.* vaja, vadba, vežbanje
 vojsčakov.
 Exercierplatz *m.* vadišče, vežbališče.
 Exercierreglement *n.* eksercirski prav-
 vilnik; vežbovnik.
 Exeritium *n.* vaja, vadba.
 exhibieren izročiti, vložiti, podati;
impf. izročati, vlagati, podajati.
 Exhibitenprotokoll *n.* vložni zapisnik.
 Exhibitum *n.* vloga.
 Exhortation *f.* *f.* Predigt.
 Exist *n.* prognanstvo. [obstanék.
 Existen; *f.* bivanje, bitje; življenje,
 Existenzberechtigung *f.* pravica ob-
 stanka; seine — beweisen dokazati pra-
 vico svojega obstanka.
 existieren *f.* bestehen, sein.
 ex officio *adv.* uradno.
 erotisch inostranski; tuj.
 Expansion *f.* *f.* Ausdehnung.

Expansivkraft *f.* razpenjavost.
 Expedient *m.* odpravnik.
 expedieren odpraviti, odposlati (-po-
 sljem); *impf.* odpravljati, odpošljati.
 Expedit *n.* odpravniija, odpravništvo.
 Expedition *f.* odprava, pošiljava, po-
 šiljatév; milit. *š.* želdzug.
 Expensen *pl.* stroški, troški *pl.*
 Experiment *n.* izkus, poskus.
 experimental poskusén.
 Experimentator *m.* poskuševaléc.
 experimentieren izkušati; poskuševati;
 izkuse ob. poskuse delati.
 erpert zveden, znajden.
 Explication *f.* razlaga, razkladanje.
 explicieren razložiti, pojasniti, raz-
 svetliti; *impf.* razlagati, razkladati,
 pojasnovati; *š.* erklären, entwickeln.
 explicite *adv.* izrečno, izrekoma.
 explodierbar razpočen, razletén.
 explodieren pokniti, razleteti se, raz-
 pokniti se, razpočiti se, raznesti se;
impf. razpokovati se.
 Explosion *f.* razpok, razlet.
 Exponent *m.* eksponent, kazaléc.
 exponieren izpostaviti, *impf.* izpo-
 stavljati.
 Export *m.* *š.* Ausfuhr.
 exportieren *š.* ausführen.
 Expose *n.* razklad.
 Exposition *f.* razlaga, razklada.
 express *š.* eigenš. [tév.
 Expropriation *f.* razsvojitév, razlasti-
 expropriieren razsvojiti, razlastiti;
impf. razsvojevati.

errotulieren razviti (-vijem) spise.
 Errotulierung *f.* razvoj spisov.
 Ertabulation *f.* izknjižba.
 Ertabulationstare *f.* izknjižnina.
 erstabulieren izknjižiti, iz zemljiskih
 knjig izbrisati (-brišem).
 eremporieren na mestu —, brez pri-
 prave govoriti.
 Extension *f.* raztezanje; razsežnost,
 razseglost. *š.* ~~erweitern~~
 extensiv razsežen, raztegnen.
 extra *adi.* posebén, izvenredén; *adv.*
 posebej, nalašč.
 Extraauslagen *pl.* izvenredni stroški.
 Extract *m.* izvleček, izvód; (*š.* driftil.)
 izpisék.
 extrahieren *š.* ausfolgen.
 extrafein najtenši, najlepši, najboljši.
 Extrafracht *f.* izvenredni tovor, izven-
 redno vozivo.
 extrahieren izvleči (-vlečem), izpisati
 (-pišem), izvoditi; *impf.* izpisovati.
 extraordinär izvenredén, posebén, ne-
 običen.
 Extrapoſt *f.* posebna —, izvenredna
 pošta.
 extraterritorial izvendeželni, izven-
 državni.
 Extrazimmer *n.* posebna —, gosposka
 soba.
 Extrem *n.* krajnost; *fig.* prenapetost.
 extrem *adi.* krajén, skrajén; *fig.* pre-
 napét.
 Extremitäten *pl.* okrajci udov, končine.
 Exul, Exulant *m.* prognanéc, izgnanéc.

8.

Fabel *f.* basén (-i), bajka; *dem.* bas-
 nica; Fabel- basenski.
 Fabeldichter *m.* basnopiséc, basnik.
 Fabeldichtung *f.* basništvo.
 Fabeln *f.* izmišljotina; daß ist eine
 — ta je bosa. [ski.
 fabelhaft izmišljen, basenski, godčev-
 fabelhaft *n.* izmišljena dežela, de-
 veta dežela.
 Fabellehre *f.* bajeslovje, mitologija.
 fabeln izmišljevati si, basni praviti;
 (irre reden) blesti (bledem).
 Fabelname *m.* izmišljeno ime.

Fabelsammlung *f.* zbirka basnij.
 Fabelwolk *n.* izmišljen narod, narod
 v pravljici.
 Fabelwelt *f.* basenski svet.
 Fabrication *f.* *š.* Erzeugung.
 fabricieren izdelati, napraviti, nare-
 diti, izgotoviti; *impf.* izdelovati, na-
 pravljati, tvoriti, narejati, izgotavljati.
 Fabrik *f.* tovarna, fabrika; Fabrikš-
 tovarniški, fabriški.
 Fabrikant *m.* tovarnar, fabrikant.
 Fabrikat *n.* izdelék, izdelano blago.
 Fabrikarbeiter *m.* delavec v tovarni.

Fabriksinhaber *m.* lastnik tovarne.
fabrismäßig fabriški.
Fabrikspreis *m.* fabriška cena.
Fabriksware *f.* fabriško blago. [tvo].
Fabrikswesen *n.* tovarništvo, fabriš-
 façade *f.* lice, čelo (poslopja), pro-
 čelje, ospredje.
Fach *n.* predal; *dem.* predalčec, pre-
 dalček; (Geschäft) stroka, opravilo,
 opravček; Daß ich nicht mein — to ne
 spada v moje opravilo, to ni moj posel;
 (Vehrsach) nauk, učni predmet; učitelj-
 stvo, učiteljski stan; Fach- predmetni.
fächeln *tr.* pahljati, hladiti; *intr.*
 pihljati, veti (vejem).
fachen pahati, mahati, opabati; (ein-
 reihen) rediti; razrediti, *impf.* raz-
 redovati.
Fächer *m.* páhalica, pahljača; *dem.*
 páhalce. [čast.
fächerförmig pahljačast; *bot.* predal-
 fächerig pregrajen.
fächern *f.* fächeln.
Fächerpalme *f.* mahálasta palma.
Fachgebür *f.* predalčina.
Fachgelehrte *m.* strokovnjak, veščak.
fachgemäß reči primeren.
Fachlehrer *m.* strokovni učitelj, učitelj
 posebnega predmeta.
Fachmann *m.* *f.* Fachgelehrte.
Fachstudium *n.* strokovno učenje,
 učenje posebnega predmeta.
Facit *n.* znesek, vsóta; končec.
Faciel *f.* bakla, plamenica.
Facielmann *m.* baklar.
Facielmusik *f.* godba pri baklah. [se.
faceln trpoleti, migati; obotavljati
Faceltträger *m.* baklar, baklonoséec.
Faceltzug *m.* bakláda, sprevod z ba-
 klami.
Facon *f.* oblika, kraj; nach der neue-
 sten — po najnovejšem kroji. [pisa].
Facsimile *n.* snimek, posnetek (roko-
 facsimilieren posneti (posnamem),
impf. posnémati.
factisch dejanski, resničen; *adv.* v
 dejanji, v resnici.
Factor *m.* upravitelj, činitelj, faktor;
 (*arithm.*) množnik.
Factorei *f.* upravnica, upraviteljstvo.
Factotum *n.* er ich sein — desna roka
 mu je.

Factum *n.* dogódek, dejanje, fakt; es
 ist ein — res je; *f.* Thatfache.
Factur *f.* faktura, kupčijski račun (za
 poslano blago).
Facturbuch *n.* računska knjiga. [lišča.
Facultät *f.* fakulteta, oddelék vseučil-
 sade pust, plehek, neslasten, neslan,
 zopern; ein —r Mensch sitnez, neslan
 človek.
fädeln vdéti (-denem), *impf.* vdévati
 (nit); sich — puliti se.
Faden *m.* nit (-i), končec; *dem.* nitka,
 konček; (gedreht) sukanec; (ungepon-
 nen) vlakno; (cineš Seiles) stremen,
 plemén; (Raf) sežanj; leitender —
 nit vodnica; (Bindf.) motvóz; Faden-
 nitni.
fadenartig nitkast.
fadenig nitén, v niti; *z. B.* zwei-
 dvonitén, v dve niti.
fadenacht golonag, gol in nag.
fadencheinig ogoljen, odrgnen, pre-
 slegast, ložen. [nitke.
Fadensilber *n.* predeno srebro, srebrne
fadenweise *adv.* po niti.
Fadenwurm *m.* živa nit (-i), lasnica,
 trihina; podkožnjak, živa struna.
Fadheit *f.* plehkost, neslanost, sitnost.
Fagott *m.* *n.* fagót.
Fagottist *m.* fagotist.
fähig zmožen, sposoben, pripraven,
 prikladén; (geschickt) sposoben, vešč,
 iznajden, prinaredén, ročen; ein —er
 Kopf bistra glava; in Züg. *f.* bar.
Fähigkeit *f.* zmožnost, sposobnost,
 ročnost. [sobnosti.
Fähigkeitszeugnis *n.* spričevalo o spo-
 säh rumenkast, plavkast; (*v. Mensch*)
 bled, obledén; (weß) osuhél, vel.
fahlgelb bledorumen, plavkast.
fahlgrau sivkast, sinji.
fahlroth bledor(u)deč. [(koga).
fahnden iskati (iščem), zasledovati
Fahne *f.* zastáva, prápor, bandéro;
 Kirchen — karóglja; *dem.* zastávica, ban-
 dérec, práporce; die — aufpflanzen
 zastavo razviti (-vijem); Fahnen-
 zastavní, banderní.
Fahneneid *m.* priséga pri zastavi.
fahnenflüchtig ubéžen; — werden za-
 stavo zapustiti, ubéžati (-bežim); *impf.*
 ubégati.

fahnenförmig bandérest. [vo.]
 Fahnenflügel *n.* mahanje z zastavami
 Fahnenflügel *f.* bandérišče. [ve.]
 Fahnenweihe *f.* blagoslovljenje zastave
 Fahrriß *m.* zastavonosilec
 Fahr- voznji. — *besp. kolovoz cestni*
 fahrbar vozčen, voznji.
 fahrbarkeit *f.* voznost.
 fahre *f.* rázor, brazda.
 fahre *f.* ladija; brod (-ú u. -a), prévoz (prevóza).
 fahren *tr.* peljati, voziti; (über etw.) prepeljati, prevesti (-vedem); *impf.* prepeljávati, prevájati, prevážati; *intr.* peljati se, voziti se; (über etw.) prepeljati se; *impf.* prepeljávati se, prevážati se; fahrend ankommen pripeljati se; sich fass — navoziti se, naveličati se voznje; ich werde — popeljem se; spazieren — sprevoziti se, *impf.* sprevažati se; (im Schlitten) sánkati se; in den Himmel — v nebesa iti (idem u. grem); (aus d. Bette) skočiti, planiti; (aus d. Hand) izmakniti (-maknem) se, *impf.* izmikati se; (mit der Hand hin u. her) máhati; (in d. Tafel) seči (sežem), poseči, posegniti (-nem); *impf.* ségati, poségati; (in d. Haare) spopasti (-padem) se, *impf.* spopádati se; etw. — lassen v nemar pustiti, opustiti; *impf.* v nemar pušcati, opuščati; (durch d. Kopf) presiniti (-nem), sprelétati; *impf.* sprelétati; fahre wohl z Bogom! srečno! fahre ab poberi se.
 fahren *n.* voznja; durch — verdienen, berlieren privozáríti, zavozaríti.
 fahrend vozčen, popotén. [vina.]
 fahrgeld *n.* brodnina, brodarina, vozna
 fahrgelageheit *f.* prilika voziti se, voz.
 fahrgeleise *n.* kolovoz, kolovóznica.
 fahrgut *n.* voznje blago, premakljivo blago.
 fahrkarte *f.* vozovnica.
 fahrlos zanikarén, nemarén, malomarnén, nerodén, neskrbén.
 fahrlose *m.* zanikarnež, nemarnež; *f.* zanikarnica, nemarnica. [nost.]
 fahrlosigkeit *f.* zanikarnost, nemarnost.
 fahrlos *f.* f. fahrgeleise.
 fahrlos *f.* gefahrlos.
 fahrnis *n.* f. fahrgut.

fahrpost *f.* voznja pošta.
 fahrpreis *m.* voznina. [posti.]
 fahrsendung *f.* pošiljatév po voznji
 fahrstange *f.* drog.
 fahrt *f.* voznja; (Wagen) voz; (Reise) pot (-a u. -i).
 fahrte *f.* sled (-ú, -a, -i).
 fahrweg *m.* kolovoz, kolnik, kolovozni pot, voznica.
 fahrzeug *n.* vozilo, plovilo, ladija.
 fall bled, oblédén, rumen, žolt.
 falbe *m.* plavéc; *f.* plavka.
 falben bledéti, rumenéti; obledéti, orumenéti; *impf.* obledévati.
 fälber *m.* (*salix alba*) bela vrba, rakita. [tovje.]
 fälberwald *m.* vrbje, vrbovje, rakičje
 falke *m.* sokol; (Weibch.) sokolica; dem sokolič; Fálken sokolov, sokolji, sokolski. [oko.]
 falkeauge *n.* sokolje oko; bistro
 falkebeiz *f.* lov s sokoli.
 falkeblick *m.* sokolov pogled; bistër pogled.
 falkenhof *m.* sokolnják.
 falkenier *m.* (auch Fálkonier) sokolar.
 fall *m.* pad, padéc; (d. Fálken) pad, pádanje; (d. Wassers) slap, sopot, skok; (Verstoß) pádanje, usihanje; (Umstand) okóliščina, slučaj, reč; (Ereignis) prigódek, dogódek, primérlijaj, slučaj; (in der Grammt.) sklon; im —, daß, falls ko bi; erforderlichenfalls ako je treba; auf jeden — vsakáko, po vsaki ceni; auf keinen — nikakor, kratko in malo ne, po nobeni ceni; gegen wir den — mislomo si, recimo; nöthigenfalls f. erforderlichenfalls; von — zu — za vsak slučaj od primerljaj posebej; im entgegengesetzten — nasproti, sicer, drugače, ináče.
 fallbar sečen, posekljiv, kar se sme sékati.
 fallbewegung *f.* padanje (*phys.*).
 fallbrücke *f.* dvigljiv most.
 falle *f.* past (-i); (Rauhe-) mišnica; (mit Bogen versehen) samostrel; (für die kleinen Vögel) klonék; *fig.* mreža, zanka, nastava.
 fallreife *n.* skopéc.
 fallen pasti (padem), *impf.* pádati; (ungeschildt) telébiti, telébniti; (ins

Wasser) štrbónkniti, pljusniti (v vodo); (v Wasser) utéci se, upasti (-padem), uplahniti, usahniti; *impf.* utékati se, upádati, uplahovati, usihati; (zu Boden —) usédati se (*chem.*); (sich ergießen) teći, iztekati se, izlivati se; (umfommen) giniti, poginiti, cepniti; *impf.* cépati, pádati; (nieder—) zgruditi se, sčéniti se; (in d. Augen) (v oči) biti (bijem); inš Wort — v besedo seći (sežem), besedo presékati; *impf.* — ségati, — presekávati; — lassen izpustiti; *impf.* izpušćati, kápati; er ließ den Ruth — srce mu je upadlo; er ließ die Hoffnung — nádejo je izgubil; sich zu Tode — pasti in ubiti (padem in ubijem) se; d. Schnee, Regen u. s. w. — sneg —, dež naletuje; sneg —, dež gre.

fällen posékati, podreti (-derem u. -drem); *impf.* sékati, podirati; ein Urtheil — razsoditi, sodbo izreći; *impf.* razsojevati; (eine Sentrecht) spustiti, *impf.* spuščati (*math.* f. ^{3. 26} *Logarith.*).

fällen n. sékanje; seć (-i).

Fallendung f. sklon. [(*phys.*).

Fallgeschwindigkeit f. hitrost pada

Fallgesetz n. zakon pádanja (*phys.*).

Fallholz n. suhljád (-i), dračje, pábrki *pl.*

fällibel zmotljiv, zmoti podvržen, prevarljiv. [vost.]

Fällibilität f. zmotljivost, prevarljiv-fällig plačljiv, izpláčen, zapadél; (abgelassen) dotekél, potekél, pretekél; d. Wechsel ist — menica je dotekla od. potekla.

Fälligkeit f. plačljivost, izpláčenost, preteklost.

Fälliment n. propast (-i), kant.

fällieren propasti (-padem), na boben priti (pridem).

Fällkraft f. pádnost.

Fällmaschine f. pádalo, pádalnica.

Fällraum m. prostor padanja (*phys.*), padališće.

falls ako, če.

Fällschloß n. samopádna ključánica.

Fällstrich m. zanka, zádruga, nastava, ločénj.

Fällsucht f. božjast (-i), pádavnica, pádava boležen (-i).

fällsüchtig božjastén, pádav. [*pl.*

Fällthür f. lésa, samozaklopna vrata

Fällzeit f. čas od. trajanje pada (*phys.*).

falsch lažnjiv, goljufén; lokav; kriv, nápačen; — er Freund hinavski oder licemérski prijatelj; — e Lehre kriv náuk; — es Spiel goljufna igra; — es Glück nestanovitna od. lažnjiva sreća; — er Schlüssel ponarejen ključ; — es Geld ponarejen denar; — er Weg kriva od. nápačna pot (-i); — er Name izmišljeno ime (-na); *fig.* podvržen, nepristen; nezvest, nestanovitén.

falschen pačiti, kaziti, kvariti, priditi; popačiti, pokaziti, pokvariti, izpriditi; ponarediti, *impf.* ponarejati; gefälschter Wein ponarejeno od. kršćeno vino.

falscher m. kazilšč; ponarejevalšč.

falschgefinnt hinavski, zvit, licemérski.

falschgläubig krivoverén, krivoverški.

falschgläubige m. krivoveršč; f. krivoverka.

falschgläubigkeit f. krivoverstvo.

falschheit f. lažnjivost, neresničnost;

hinavstvo, licemérstvo, zvičajnost, nezvestoba, lokavost.

falschherzig zavidljiv, hinavski, licemérski.

fälschlich f. falsch; *adv.* po krivem, krivo, nápačno. [*ja.*

falschmünzer m. ponarejevalšč denar.

falschmünzerei f. ponarejanje denarja.

falschstimme f. f. fístelstimme.

falte f. guba, giba, zgiba; *dem.* gubica, gubka; (in d. Haut) grba, guba.

fältel m. zgibék.

fälteln zgibati, gúbati, nagúbati; v gube nabrati (-berem), *impf.* nabirati.

falten f. fälteln; (Stirn) grbánčiti, zgrbánčiti; d. Hände — roke skleniti, *impf.* sklepati; gefaltet nabrán, zgrbánčen.

faltenförmig gubast, nabrán.

faltenlos brezgubén, brez gub oder grb, gladek.

Faltenmagen m. devetogub, devetogubnik.

faltenreich gosto nabrán, gubát.

faltenweise *adv.* gúboma.

Faltenzahn m. (zob) gubáč.

Falter *m.* metulj.
faltig nabrán, gubát, nagubánčen.
Falsch *m.* zgib, pregib; (Einschnitt) zarezá, vklad; (b. abgestoßene Ecke) žleb, bováč.
Falschein *n.* gladilo.
Falschheit *n.* vihálnica.
Falschheit *n.* trebilnik.
falsch zgrabati, pregibati, v gúbe zlá-gati; zganiti, preganiti, v gúbe zložiti; (Sant) trébiti, mezdríti.
Falter *m.* pregibaléc, zlagáč.
Familiarität *f.* f. Vertraulichkeit.
Familie *f.* družina, obitelj (-i), posli *m. pl.*; (Eltern und Kinder) rodovina, rodbina; (Stamm) rod (-ú u. -a), pleme (-na); die — des Lehrers, b. Nachbars u. f. w. učiteljevi, sosédovi; Familien-družinski, obiteljski, domač, hišni.
Familienbegräbnis *n.* rodbinska oder obiteljska raka.
Familienmitglied *n.* rodovinéc, domač človek.
Familienstück *n.* domača sreča.
Familienruft *f.* obiteljska raka.
Familienhaupt *n.* gospodar.
Familienkreis *m.* domači krog, obitelj (-i).
Familienleben *n.* domače življenje.
familienlos brez zaróda, brez obitelji.
Familienlos *m.*, er besitzt einen großen — ponaša se s svojim rodom, veliko si domisluje zavoljo svojega rodú.
Familienvater *m.* f. Familienhaupt.
Familienverband *m.* rodovinska zveza.
Familienwirth *m.* domači prepír.
famos f. berüchtigt.
Famulus *m.* f. Diener. [vek].
Fanatiker *m.* fanatik, prenapét člo-sanatišk prenapét, fanatičen. [žem].
Fanatismus *m.* prenapétost, fanati-žang *m.* lov (-i), lovljenje, lovitév; auf den — ausgehen iti (grém) lovit; (das Gefangene) lov (-a u. -i), uloyek.
Fangarm *m.* lovka.
Fangfelsen *n.* lisica, progla; (mit zwei Federn) skopéc.
Fangmesser *n.* lovski nož.
fangen lovití, sačiti; ujeti (-jamem), uloviti, zasáčiti, uhvátiti; (schnell ergrei-ßen) popasti (-padem), zagrabití; *impf.* popádati; (alles) poloviti; Feuer —

vneti (vnamem) se, užgati (-žgem) se; *impf.* vnemati se, užigati se; gefangen halten v ječi imeti (imam); sich — loviti se u. f. w.; zaplesti (-pletet) se, *impf.* zaplétati se.

Fänger *m.* lovec.
Fängerei *f.* lov (-i), lovitév.
Fanggeld *n.* lovnina. [ka].
Fangheuschrecke *f.* hinavka, bogomól-
Fant *m.* dečák, fantalin.
Fantasie *f.* u. ä. f. Phantasie u. f. w.
Fantom *m.* f. Phantom.
Farbe *f.* barva, boja, šarota, vap; dem. barvica, bojica; — bekommen pisati (pišem) se.
Färbegerät *n.* barvarsko orodje.
Färbehäus *n.* barvarnica.
Färbeholz *n.* barvarski les, prežilika (Brasilienholz).
Färbekraut *n.* (Waid.) oblajst (-a).
Färbekunst *f.* bärvarstvo.
Färbemittel *n.* barvilo.
färben barvati, pobárvati; sich — barvati se; roth, grün, gelb u. f. w. r(u)dečiti se, zelenéti, rumenéti u. f. w.; (b. Obst) dozorévati.
Farben- barvni; bärvarski.
Farbendruck *m.* barvotisk.
Farbenhandel *m.* kupéjia z barvami.
Farbenmaterial *n.* barvilo.
Farbenmuschel *f.* školjka od. lupína za barve.
farbenreich pisan, šarén.
Farbenspiel *n.* menjávanje od. preli-vanje barv.
Farbstoff *m.* barvilo, šarilo.
Farbenwechsel *m.* spreminjanje barv.
Farbenverfälschung *f.* razsipanje barv.
Farbenzeug *n.* bärvana tkanina oder prtenina.
Färber *m.* bärvar; Färber- barvarski.
Färberbaum *m.* rujevina, ruj.
Färbererde *f.* rudarska barva, bärvina prst (-i).
Färberei *f.* barvarija.
Färberhandwerk *n.* bärvarstvo.
Färbereifede *f.* kotánéc.
Färberröthe *f.* brošč.
farbig pisan, pobárvan.
farblos brezbarvén, nepisan.
Färbung *f.* barvanje, barva; f. a. Anstrich.

Farce *f.* norčija; (in d. Rüche) sókanica; *ř.* a. Poře.

Faru *m.* praprot (-i).

Farakraut *n.* ř. Faru; *coll.* práprotje; Farakraut- práproti. [(-na)]

Farakrautfame *m.* práprotno seme

Farfe *f.* telica, júnica. [zánov.]

Fazan *m.* fazan, tetrév; Fařan- fa-

Fazanhenne *f.* fazánka. [nov.]

Fazanenjacht *f.* fazanoréja, reja faza-

Fazanerei (u. Fařanerie) *f.* fazanják.

Fařhine *f.* protje, búlara.

Fařhinenwerk *n.* protje, véjevje.

Fařhing *m.* pust, predpust; Fařhings- pustni, predpustni.

Fařhingsnarr *m.* pustna řema.

Fařhingszeit *f.* ř. Fařhing.

Fasikel *m.* zveženj, zvezék.

Fasel *m.* u. *f.* pleme (-na), plod (-ú u. -a); zum — za pleme; zum — gehen po plemenu iti (grem). — *bar, plemeni-*

Faseli *f.* čenče *pl.* řti.

faselhaft čenčast, bédast, ábotěn.

faselhans *m.* čenča, bédák.

faseln bédasto govoriti, govoričiti, besedičiti, čenčati.

Faselschwein *n.* plemenica, prasica za pleme.

Faselvieh *n.* živina za pleme (-na).

Faseln *m.* vlakno, nit (-i); *dem.* vlakence.

Faseole *f.* řizol.

Faseolenstroh *n.* řizolovka.

Faser *m.* ř. Fařen.

Fasergebilde *n.* vlaknovina.

Fasergewächs *n.* vláknata rastlina.

Fasergewebe *n.* vláknena tkanina, vlákneno pletivo.

Faserhaut *f.* (Fařcie) povojnica.

faserig vlaknat, vlaknast, nitkast, řilast. [*ner.*]

Faserkalk *m.* vlaknasti vapnenč (mi-)

Faserkoff *m.* vláknina, fibrin.

Faserzellen *pl.* vláknene stanice.

Fasa *n.* sod, bačev, bačva, betác, bèč, bédenj; *dem.* sodč, sodč; (mit einem Boden) kád (-i), brenta; — von zehn Eimern strtin; — von fünf Eimern polovnjak; — von einem Eimer orna.

Fasfbinder *m.* sodár.

fassen přijéti (primem), zagrabiti, popasti (-padem); *impf.* přijemati, po-

padati; (begreifen) uméti (umejem), rozuméti; (enthalten) držati (držím), obseči (-sežem); *impf.* obségati; einen Beschluß — skleniti, *impf.* sklépati; den Vorfat — skleniti, namériti, nakániti; *impf.* sklepati, namérjati; Ruth — ohrábriti se, usřéiti se; *impf.* usřévatí se; bei d. Hand — za roko přijeti (primem), *impf.* přijemati; in d. Arme — objéti (-jamem); *impf.* objemati; Wurzel — přijéti (primem) se; (einen Edelstein) okovati; řich — zavédeti (zavem) se, umíriti se, upokojíti se.

Fasfholz *n.* sodárski les.

Fasfion *f.* napóved (-i), řasija.

fasflich umevén, umljiv, raznóčén.

Fasflichkeit *f.* umevnost, umljivost, raznóčnost.

Fasfspund *m.* voha; *dem.* véhica.

Fassung *f.* (deř Steines) okov; (deř Gemüthes) zavest, mírnost; auß d. — bringen zbégati, zmeřati, presenétiti; auß der — kommen zbégati se, zmeřati se, zavest izgubiti, ob zavest priti (pridem); in der gegenwärtigen — v sedanji obliki.

Fassungsgabe *f.* razumnost.

Fassungskraft *f.* doumljivost.

fast skoro, skoraj, blizo, malo ne.

Faste *f.*, *gew.* Fařten *pl.* post; — brechen post prelomiti, omřiti se; *impf.* mřiti se; Fařten- postni.

fasten postiti se. [pust.]

Fastenabend *m.* pustni večer, meso-

Fastenkost *f.* postna jed (-i).

Fastenzeit *f.* post, postni čas, postna dóba.

Fastler *m.* postilč.

Fasternacht *f.* pust, pustni večer; Fařternachts- pustni.

Fasternachtsnarr *m.* pustni norč, pustna řema.

Fastertag *m.* postni dan.

fatal usóden; (zuwider) zopern, nadležen, pust; (Unglück bringend) nesrečén.

Fatalismus *m.* usóda, vera v usódo, fatalizém. [jetnost.]

Fatalität *f.* nezgoda, nesreča, nepřisatieren izpovédati (-povém) (se).

Fatische *f.* povoj.

fatschen poviti (-vijem), *impf.* povijati.
fatum n. usóda.
faul gnil, gnilobén; (moršč) trohnél, trohljiv, preperél, prhel, oprhél; (tráge) len, tožljiv, zanikarén; — *er* Geruch zaduhlina; — *es* Wasser smrdljiva voda; — merben poléniti se, uléniti se; (verfaulen) zgniti, strohnéti; *impf.* gniti, trohnéti; — *es* Holz gnilád (-i), trohljád (-i), prhljád (-i).
Faulbaum m. krljlika, krljlikovéc.
Faulbrand m. smrdljivi snet, snet (-i).
Faulbrut f. gnila zaléga, smrad (-ú, -a).
faulbrütig gniloplóden.
Fäule f. i. žāulnis.
faulen gniti (gnijem); (modern) trohnéti, prhnéti, peréti.
faulenger lenóbo pasti (pasem), brez dela pohájati.
Faulenger m. lenúh, zanikarnež.
Faulengeri f. lenóba, zanikarnost.
Faulengerin f. lenóbnica, lenívka.
Faulheber n. mačúh, gnila vročica.
faulheilig nagnil, ognil, ognit.
faulheilig n. hudo od divje meso.
faulheit f. lenóba, zanikarnost.
faulig gnilast, nagnit.
Fäulnis f. gnilóba, gnilóta, gnilost, trohnoba, trohnóta; (d. Faulen) gnitje.
Faulhier n. lenivéc.
Faum m. péna.
fäumen i. abfäumen, schäumen.
Fauna f. živalstvo, favna.
Faut f. pest (-i), pestnica; *dem.* pešćica; *eine* — voll pešćice, pešćica; *auf eigene* — na svojo roko; Faust-pestni.
Faulbirn f. pestnica, funtnica.
faulbich pest debel.
faulden pestiti.
Faulhobel m. pestnik.
Faulkampf m. rokobór, boj s pestni.
Faulkämpfer m. rokoborec.
Faulkolben m. gorjača.
Faulrecht n. pravica močnejšega, volčja pravica.
Faustrohr n. kratka puška.
Faustschlag m. udaréc s pestjo.
Favorit m. i. Günstling.
Faxe f., *gew.* Fachsen *pl.* norčije *pl.*; — madcen norce briti (brijem), šale zbijati, burke uganjati.

Farenmacher m. šalivéc, norčav človek.
Fajence f. poluporcelan, fajenčina.
Februar m. februarij, svečán.
fehnen posnéti (-snámem); i. a. ernten.
Fehsung f. i. Ernte.
Fechboden m. boriséc.
fechten boriti se, z mečem se biti (bijem); (kämpfen) bojevati se, biti (bijem) se, tolči (tolčem) se; (mit Worten) prāvdati se, prepirati se, besedovati; (betteln) bračiti; waš ficht dich an ali te luna tračiti?
Fechter m. borec, boriléc; gladijator;
Fechter- borski, borilski.
Fechterkreuz m. borilska zvižaja, zvižaja pri borjenji.
Fechthandschuh m. borilska rokavica, rokavica za borjenje.
Fechtkunst f. borilska umetnost, umetnost borjenja.
Fechtlehrer m. učitelj borjenja.
Feder f. peró (-ésa), perot (-i); *dem.* peréce, perce; *coll.* perje, perjice; (am Schlosse) vzmet (-i), pero (-esa); (am Hute) kopa, pérjanica; (am Spinnrade) perotnica, repetnica; *Spiral-* zavita vzmet (-i); — *n* bekommen zgoditi se, opériti se, obrasti (obrastem) se; *impf.* goditi se, périti se, obraščati se; — *n* schleifen perje prebirati oder múžiti; — *n* ändern (sich maußen) misati se, músati se; in die — dictieren narékovati; *Feder-* pérni, perésni.
federartig pérnast.
Federbesen m. pérnata metlica.
Federbett n. pérnica.
Federbüchse f. perésnica.
Federbusch m. šop, šop; *dem.* šopék (am Hute).
Federgras n. kovilje.
Federhändler m. perésar, kupóevaléc s perési.
Federhart trd ko pero.
Federhaus n. vzmetnica (*phys.*).
Federheld m. junák s perésom, junák v pisanji.
Federhut m. klobuk s šopkom.
federig pérnat.
Federkampf m. boj s perésom, pismén prepír.
Federkiel m. cey (-i). [je.
Federkissen n. pérnica, pérnato vzglav-

Federkraft *f.* prožnost, gibčnost; *f. a.* Elasticität; — habend prožen, gibek.
Federlaus *f.* tekút (-i).
Federleicht lahék ko pero.
Federlesen *n.* prebiranje perja; obovtavljanje.
Federling *m.* kúrjica, kurja uš (-i).
Federlos gol, brez perja.
Federmesser *n.* peréšni nožek.
Federmotte *f.* pérjasti molj, pernjak; die weiße — petoprsti pernjak.
Federn šich goliti se, trebiti se, muziti se. (som).
Federstrich *m.* potéz, potéza (s peré-Federventil *n.* prožna zaklopnica).
Federvieh *n.* perotnina, kúretina.
Federviehhändler *m.* kokošár.
Federwage *f.* prožna tehtnica.
Federwild *n.* divja perotnina, pérnata divjačina.
Federwolke *f.* mreža, mrenasti oblák.
Federzeichnung *f.* pisan naért, értanje s peresom.
Federzirkel *m.* prožno šestilo.
Federzug *m.* *f.* Federstrich.
Fee *f.* rojenica, bela žena, vila.
feenhaft čarobén.
Fege *f.* trebež; sito, rešeto.
Fegefeuer *n.* vice *pl.*
fegeu trébiti, édíti, čistiti, snažiti; potrebiti, počéditi, očistiti, osnažiti; (Getreide) presejáti (-sejem), *impf.* presévati; (Zimmer) pomesti (-métem), *impf.* pométati; (Dienen) izpodrézati (-režem), *impf.* izpodrezovati.
fehde *f.* razpor, prepír.
Fehdebrief *m.* poziv na boj.
Fehdehandschuh *m.*, den — hintwerfen pozvati (-zovem) koga na boj.
fehdelos mirén, brez prepíra.
fehden bojevati se, vojskovati se.
fehl *adv.* naopak, naróbe; (vergebens) zastonj; (vorbei) zraven, mimo.
Fehl *m.* pogrešek, hiba.
fehlbar zmotljiv.
fehlbarkeit *f.* zmotljivost. [prošnja].
Fehlbitte *f.* prazna oder neuslišana
fehlen (unmoralisch handeln) grešiti, pregrešiti se; (irren) motiti se, zmotiti se; den Weg — zaiti (-idem), zablóditi, pravo pot zgrešiti; (mangeln) manjkati, nedostajati, ne imeti (imám)

česa, biti (sem) brez česa; (nicht treffen) ne zadeti (-denem), ne pogoditi, zgrešiti; (fehl schlagen) izpodletéti; er fehlt ni ga tú; was fehlt dir kaj ti je? gefehlt naopak, naróbe; es fehlte nicht viel, so . . . malo da ne, toliko da ne . . .

Fehler *m.* (moralisch) greh, pogrešek, napaka; (Irrthum) zmóta, pomóta, hiba, pogrešek; (Mangel) nedostatek, pomanjkljaj; (Abweichung von d. Vollkommenheit) kvar, pogrešek; (Bergeffenheit) — pozabek; (Unterlassung) — opustek; (Veripatung) — zamudék.

fehlerfrei, **fehlerlos** brez pogreška, brez híbe.

fehlerhaft nápačen, pogrésen. [nost. Fehlerhaftigkeit *f.* pogrešnost, nápačfehlfahren zavoziti.

fehl führen zapeljati, zavoditi.

Fehl gang *m.* nápačna pot.

fehl gebären *s.* abortieren.

Fehl geburt *f.* spláv, spovítje.

fehl gehen zaiti (-idem), zablóditi, zagáziti, zabrésti (-bredem), v stran mahiniti.

fehl greifen nápak prijéti (primem), *impf.* prijémati. [hiba]

Fehl griff *m.* pomota, zmota, pogrešek,

fehl kaufen okúpiti se.

fehl los brez madežen, brez pomote, brez híbe.

fehl reiten zajézditi.

fehl rennen zaletéti se.

fehl schießen mimo ustreliti, ne zadeti (-denem); *impf.* mimo streljati, ne zadévati.

Fehl schlag *m.* nápačen od. prazén udaréc, prémah.

fehl schlagen izpodletéti, unesti (-nesem); *impf.* izpodletévati, unášati.

Fehl schluss *m.* nápačen, kriv od. nepravilén sklep.

Fehl schuss *m.* nápačen od. prazén strel.

fehl treten prestopiti se, izpotakniti se, izpodrsniti; *impf.* prestopati se, izpotikati se, izpodrsovati.

Fehl tritt *m.* spotikljej, spodrsljejj, nápačna stópinja; pogrešek.

Fehm *m.* kopa, kopica, stog; — *f.* (Wast) žir, búkvica.

Fehm geld *n.* žirovina.

Fehm gericht *n.* skrivno sodišče.

Feier *f.* praznik, praznovanje; (Festlichkeit) slavnost, slovesnost, svečanost; (Stube) pokoj, počitek, odmor.

Feierabend *m.* delopust, večerni počitek; Feierabends- delopustn.

Feierkleid *n.* praznja oder praznična obleka.

feierlich praznji, prazničen, slovesen, svečan; (von der Stimme) resen, resnoben; — begehen praznovati, (slovesno) obhajati.

feierlichkeit *f.* praznovanje, slovesnost, slavnost, svečanost.

Fiermahl *n.* gosti *f. pl.*, gostje.
feiern praznovati, obhajati; (ruhen) praznovati, počivati; gefeiert slavěn, sloveč; (erheben) poslaviti, povelicati; *impf.* slaviti, povelicevati.

Feierstunde *f.* slovesna ura; ura počitka, delopust.

Feiertag *m.* praznik, svetek; gebotener — zapovedan praznik; ein nicht gebotener — sópraznik.

feiertäglich praznji, prazničen.
Feiertagskleid *n.* praznja obleka.

Feierton *m.* slovesen glas.

feig strahopezljiv, strahopet, strahopeten, bojazljiv, boječ, ustrašljiv, malodušen; — e Remme strahopezljivčec, strahopetnež, bojazljivčec.

Feige *f.* smokva, figa.

Feigel *m.*, gelber — šebenik, rumene vijolice; blauer — polétni šeboj; rother — zimski šeboj (*bot.*).

Feigenbaum *m.* smokva, figovo drevo (-esa), figovčec. [nópal.

Feigenbissel *f.* kakt, turška smokva,
Feigendrossel *f.* grmúša.

feigenförmig smokvast, smokvi podobén. [nják.

Feigenarten *m.* smokovnik, smokov-
Feigenlaub *n.* smokvino oder figovo listje.

Feigenwald *m.* smokvišče, smokvin od figov gozd.

Feigkeit *f.* strahopezljivost, strahopetnost, bojazljivost, malodušnost.

feigherzig *f.* feig.

Feigling *m.* strahopezljivčec, strahopetčec, plašljivčec.

feil na prodaji; — sein h kupu od v cenó biti (sem); — haben na prodaji

iméti (imam), prodájati; (bestechlich) podkupen, podmiten, podkupljiv.

feilbar piljiv, kar se dá piliti.

Feilbieter *m.* prodajalec.

Feilbietung *f.* prodaja; (öffentliche) dražba, licitacija; Feilbietungs- dražbeni, prodajni.

Feilbietungsgeſuch *n.* prošnja za prodájo od dražbo.

Feilbirne *f.* vlačúga.

Feile *f.* pila; *dem.* pilica; *fig.* gladkost, uglajenost, olika, omika.

feilen piliti, brusiti; gladiti, likati.

Feilhauer *m.* pilár; — sein piláriti.

Feilheit *f.* podkupnost, podkupljivost, podmitnost.

Feilicht *n.* piljava, opilki *pl.*

Feilschaft *f.* blago za na prodaj.

feilschen tržiti, kupčevati.

Feilscher *m.* trgovčec, kupčec.

Feilspäne *pl.* *f.* Feilicht.

fein tanek, tenek, droben; (zart) nežén; (nett) ličen; (von Sitten) priljuden, uljuden, omikan, olikan; (v Tuch) tanek, praznji, lep; (geläutert) čist, presejan; (versdmigt) prebrisan, pretkan, prekanjen, zvit, premeden; — er Sieb gosto sito; — er Wind tenek vetër; wie — kako modro oder premedeno; — es Gold čisto oder suho zlato; — e Arbeit úmetalno delo.

feinanderig gostoleten.

Feind *m.* sovražnik, neprijatelj; (Gegner) nasprotnik, protivnik, zopernik; der böse — vrag, hudóba, zlódej, hudi duh; er ist sein eigener — sam sebi hudo dela; er ist ein — des Weines vina ne mara. *Faedi nazvanija bolha kóje.*

Feind sóvražn indecl., sovražen, nasproten, protivén. *Feindliche Beziehungen sind nicht möglich.*

Feindin *f.* sovražnica, neprijateljica, zopernica, nasprotnica.

feindlich sovražen, sovražljiv, nasproten, protivén, neprijateljski.

Feindslichkeit *f.* *f.* Feindseligkeit.

Feindschaft *f.* sovražstvo, neprijateljstvo, ért, zavist (-i).

feindselig *f.* feindlich.

Feindseligkeit *f.* sovražnost, sovražljivost, nasprotnost, neprijateljstvo, protivje.

Feine *f.* *f.* Feinheit.

feinführend *f.* feinfühlig.
 feinfühlig rahločutën, občutljiv.
 Feingehalt *m.* čista vrednost, čistina.
 Feingold *n.* čisto od. suho zlato.
 feinhaarig tenkolás.
 feinhäutig tenkokožen.
 Feinheit *f.* tankost, drobnost; než-
 nost; ličnost, čistost; prekanjenost;
 — der Sitten olika, olikanost.
 feinkörnig drobnozrn, drobën.
 Feinschmecker *m.* sladkosnédež.
 feinsinnig nežnočutën, rahločutën.
 feist tolst, debel, mastën, rejën, pi-
 tan; — im Gesicht debeloličen, polno-
 ličen; — machen debeliti, pitati, rediti;
 odebeliti, opitati, obrediti.
 Feiste *f.* tolsča, tolsčoba, maščoba,
 debelost. *Bojišča n.*

Feld *n.* polje; *dem.* poljice; (Alder)
 njiva; auf freiem — pod milim Bogom,
 pod milim nebom, na planem, na jas-
 nem; zu — ziehen na vojsko od. na
 boj iti (idem *n.* grem); aus dem — e
 schlagen sovražnika pobiti (-bijem), z
 bojišča izgnati (-ženem) od. spókati;
 das — raumen umakniti se, *impf.*
 umikati se, premagan biti (sem); (ein
 eingefriedetes Stück) ograda; Feld- polj-
 ski; (*milit.*) vojaški, bojën.

Feldahorn *m.* makiën, klën. [kárna.
 Feldapotheke *f.* vojaška od. bojna le-
 Feldarbeit *f.* poljsko delo, kmetovanje,
 delo na polji; Pferde für die — konji
 za kmetovanje.

Feldartillerie *f.* poljsko topništvo.
 Feldarzt *m.* vojaški zdravnik.
 Feldbanner *n.* bojna zastava, bojni
 prapor.

Feldbau *m.* poljedelstvo, kmetovanje,
 poljsko delo.

Feldbauer *m.* kmetovalëc, poljedelëc.
 Feldbewohner *m.* poljánëc.

Feldbinde *f.* poljski od. vojaški pas
 (-ü, -a).

Felddienst *m.* bojna služba.
 Feldlein črez polje, po polji.

Felderzeugnis *n.* poljski pridelëk, polj-
 ski sadež.

Feldfrevel *m.* poljska kvara.
 Feldfrucht *f.* poljsčina; *f. a.* Felder-
 zeugnis; (Getreide) žito.

Feldgarbe *f.* rman.

Feldgeistlicher *m.* vojaški duhovën.
 Feldgeräth *n.* poljsko orodje; (*milit.*)
 bojno orodje, bojna opráva.

Feldgerechtigkeit *f.* poljska pravica;
 (*milit.*) vojaška pravica.

Feldgeschrei *n.* bojni krik.
 Feldgewächs *n.* poljska rastlina; *coll.*
 poljsko bilje.

Feldgrille *f.* poljski murin, murën,
 božji volëk, krikovëc.

Feldherr *m.* vojskovodja, vojaški po-
 veljnik.

feldherrlich vojvodski.
 Feldherrnwürde *f.* vojskovodstvo, čast
 (-i) vojskovodje.

Feldhüter *m.* poljác, poljski čuvaj.
 Feldkaplan *m.* vojaški kaplan oder
 duhovën.

Feldlager *n.* tabor, ostrog.
 Feldlerche *f.* škrjanëc, škrlec, lévica,
 škrlië, škriljica, šerlják.

Feldmarschall *m.* maršál. [rica.
 Feldmaus *f.* poljska miš (-i), volúha-
 Feldmesser- zemljemërski.

Feldmesser *m.* zemljemërëc.
 Feldmesserkunst *f.* zemljemërstvo.

Feldmusik *f.* vojaška godba.
 Feldnachbar *m.* mejác, mejás.

Feldordnung *f.* poljski zakon, poljski
 réd (-ü, -a).

Feldpater *m.* vojaški duhovën.
 Feldpost *f.* vojaška od. bojna pošta.

Feldrapunzel *f.* motovilëc.
 Feldrequisiten *pl.* bojno orodje.

Feldrüstung *f.* bojna opráva.
 Feldsalat *m.* motovilec.

Feldschaden *m.* ujma, poljska škoda.
 Feldscherer *m.* vojaški ranocëlnik.

Feldschnepe *f.* kozica.
 Feldschule *f.* vojaška šola.

Feldschutz *m.* poljska obramba.
 Feldspat *m.* živëc.

Feldspital *n.* vojaška bolnica, bolnica
 v vojski, vojaška bolnišnica.

Feldstecher *m.* poljsko kukálo, dvozor.
 Feldstein *m.* mejnik.

Feldstück *n.* kos polja; (*milit.*) top.
 Feldthymian *m.* máterna dušica.

Feldulme *f.* brest.
 Feldung *f.* poljina. [vojski.

Feldwache *f.* bojna straža, straža v
 feldwärts črez polje, proti polju.

Feldweibel m. naddesétnik, narednik, feldvebelj (-na).

Feldweg m. poljski kolovoznik, pot med njivami.

Feldweide f. vrba. [stvo.

Feldwirtschaft f. kmetijstvo, poljedel-

Feldwundarzt m. vojaški ranocélnik.

Feldzeichen n. bojno znamenje.

Feldzug m. vojska.

Felge f. platišče; (die — eines Aders) novina.

felgen (einen Ader) na novo orati (orjem); (ein Rad) platiti; oplatiti.

Fell n. koža; dem. kožica; (im Körper) mrena. *ustrojena koža (suh)*

Felleisen n. torba (od usnja ali kože) (aus Kalbsfell) telečjak.

Fellhändler m. kožár, krznár.

Fellwerk n. kožuhovina.

Fels m. skala, pečina; dem. skálica; coll. skalovje, pečévje.

felsab sè skale.

Felsart f. hribina, skalovina.

Felsbank f. skalovina.

Felsen skalén, skálnat.

Felsenbein n. skálnica.

Felsenbewohner m. pečnik, pečevnik.

felsenfest trdén ko skala.

felsenfeste f. trdnjava na skali.

Felsengegend f. skalovina, skalovje, pečevje.

Felsengehlüft n. skalne razpokline.

Felsengrund m. skalnata tla (tal).

Felsengruppe f. skalovje.

Felsenhang m. podvéz (-i), viséca ob. strma skala.

felsenhart trd ko skala.

Felsenhöhle f. skálnica, pečina, votlina v skalovji.

Felsenkette f. skalovje, oskalje.

Felsenklippe f. kleč (-i), čer (-i), skalnat grebén.

Felsenklüft f. skalna razpóka.

Felsenmasse f. skalovje, pečevje.

Felsenriff m. f. Felsenflippe.

Felsenriffe f. skalna razpoka.

Felsenrüden m. skalni rob ob. hrbét.

Felsenstucht m. skalni preduh, votlina v skalovji.

Felsenstümpfe f. bodic; die feindornige — trnjevi bodic.

Felsenspalt m. skvažnja, skvožnja.

Felsenspitze f. rt, ost (-i).

Felsenstüch n. peč (-i), pečina, skalina.

Felsenvorsprung m. podvéz (-i).

Felsenwand f. skalna oder kamenita sténa; (mit Echo) živa sténa.

felsen skalén, skálnat.

Felsgegend f. f. Felsengegend.

felsicht skalast, pečinast.

felsig skálnat, skalovit, pečévén, pečévnat, kamenit.

Felsmasse f. skalina, skalovina.

Fench m. ber, bar; (*Panicum crus galli*) srakonoga; (*Borstenhirze*) kostréba.

Fenchbrei m. béravéc.

Fenchel m. komaróek, kopréc, komarač, sladki janež; Fenchelkopričev.

Fenchöl n. kopričevó olje.

Fenster n. okno; dem. okence; (im Thurm, Dache) lina; blindes — slepo okno; (Ort unter dem Fenster) podokna pl.

Fensterbank f. podóknica.

Fensterbeschlag m. okov na okna.

Fensterbrüstung f. okenják, zid pod oknom.

Fenstereinfassung f. oboj.

Fensterflügel m. óknica.

Fenstergitter n. omréžje, križ (v oknu).

Fensterladen m. óknica, obóknica, vetricna; gew. óknice pl.

fensterlos brez oken. *- Fenster steht meist oben.*

Fensterrahme f. okvir.

Fensterstube f. šipa.

Ferialtag m. praznik.

Ferien pl. počitnice pl., šolski prazniki pl.

Ferkel m. prasé (-ta), praséc, prasíček, šcéne (-ta), kocék, kóce (-ta).

Ferkelfleisch n. prasétina.

ferkeln prasiti se, oprasiti se, mlade imeti (imam) ob. storiti.

Ferment n. kvas (-ú); snovatelj; ferment (*chem.*); f. a. Gährstoff.

fern adí. daljén, daleč; adv. daleč; von — od daleč, iz daleč.

Fernambukholz n. brazilika.

Ferne f. dalja, daljava, daljina; aus der — od daleč, iz daljine; fig. prihodnost, bodočnost.

ferner m. ledenik; f. a. Gletscher.

ferner adv. dalje, na dalje.

fernerhin *adv.* na dalje, za naprej,
v prihodnje.

Fernglas *n.* daljnovid, kukalo.

fernhalten odvrniti, *impf.* odvracati.

fernhier *adv.* iz dalje.

fernhin *adv.* na daleč, daleč tje.

fernländisch iz daljne dežele. [kukalo.

Fernrohr *n.* daljnogled, daljnovid,

Fernsicht *f.* razgléd.

fernsichtig daljnoviden, daljnovid.

Ferse *f.* peta; *dem.* petica; Ferse-
peten.

Fersenbein *n.* petnica.

Fersengeld *n.*, — geben peté pokazati
(-kažem) od odnesti, upihati jo, uliti
(-lijem) jo, pocediti jo.

Fersengelck *n.* petni sklep.

Fersenleder *n.* opetnica.

fertig pripravljen, gotov; (bereitet)
narejen, izdelan, gotov; (hurtig) ročen,
uren, brz, spešen, pripraven; — sein
pri kraji od pri konci biti (sem); —
machen dodélati, dovršiti, dokončati,
narediti, izgotoviti, dognati (-ženem);
impf. dodelovati, dovrševati, dokonče-
vati, naréjati, izgotavljati; sich — hal-
ten pripravljen biti (sem).

fertigen naréjati, napravljati, izdelo-
vati; narediti, napraviti, izdelati.

Fertigkeit *f.* ročnost, urnost, priprav-
nost, spešnost, speh.

Fertigung *f.* podpis.

Fessel *f.* spóna, veriga, okovi *pl. m.*,
vezi *pl. f.*; železje *coll.*; die — n an-
legen ukleniti, v železje dejati (denem);
impf. uklépati, v železje devati; — n
tragen hlapčevati, služiti, hlapčec oder
suženj komu biti (sem); (ein Theil des
Pferdefußes) bincelj. [bodén.

fesselfrei brez spon od okovov, svo-
fesseln ukleniti, ukovati (-kujem), v
spone od železje dejati (denem); *impf.*
uklépati, v spone od železje devati;
(an etwas) prikleniti, pripeti (-pnem);
impf. priklépati, pripénjati; (mit
Stricken) vézati (vežem), zvezati; *fig.*
mikati (mičem); gefesselt v sponah, v
železji, v okovih.

fesseln zanimiv.

fest trden; (trächtig) močen, krepk,
čvrst; (dauerhaft) stanovitén, trajén,
trpežen; — werden skrepenéti (*miner.*);

— es Land suha zemlja, suho *adi.*;

— er Preis stalna od. stanovitna cena.

Fest *n.* praznik; (Freuden—) veselica,
veseli dan (dnéva); Hochzeit—) pir,
svatba, gosti *f. pl.*; (Namens—) god
(-ú); Fest- prazničen, praznji.

Festabend *m.* delopust.

Feste *f.* trdnjava; (Himmelsgewölbe)
nebeski strop; (Burg) grad (-a u. -ú).

Festeinzig *m.* slovesni vhod. [*pl.*

Festessen *n.* obed, gostovanje, gosti *f.*

festgesetzt ustanovljen, uganjen.

Festigkeit *f.* trdnost, trdnota, stano-
vitnost; die rückwirkende — tlakoporna
od. odporna trdnost; abfulute — trgo-
porna trdnost; relative — lomoporna
trdnost. [sko oblačilo.

Festkleid *n.* praznja obléka, svatov-
Festland *n.* suha od. kopna zemlja,
suho od. kopno *adi.*

festlich prazničen, svečan, slovesen,
slavnosten. [(i).

Festlied *n.* godovnica, slovesna pesén
festmachen pritrđiti, *impf.* pritrjevati;
prijeti (primem).

Festmahl *n.* obed, pojedina, gosti *f. pl.*

Festnahme *f.* ujetje, zaprtje.

festnehmen ujeti (-jamem), prijeti
(primem); *impf.* prijemati.

Festopfer *n.* daritév ob praznikih (pri
nekdanjiv Židovih).

festsetzen ustanoviti, določiti, skle-
niti; *impf.* ustanavlјati, določevati,
sklepati; sich — ustanoviti se, nastani-
ti se, naseliti se; *impf.* ustanavlјati
se, naseljevati se.

feststehen trdno stati (stojim); so viel
steht fest toliko je gotovo, toliko je
resnica.

feststellen ustanoviti, določiti.

Feststellung *f.* (im Besetze) dolóčba, do-
ločilo, ustanovilo.

Festtag *m.* praznik, sveték, svétnik.

festtäglich *f.* festlich.

Festung *f.* trdnjava; gradišče, tabo-
rišče, ostrog; Festungs- trdnjavski.

Festungsartillerie *f.* trdnjavsko top-
ništvo.

Festungscommandant *m.* trdnjavski
poveljnik, poveljnik trdnjave.

Festungswerk *n.* trdnjavska gradba,
trdnjavsko zidovje.

Festzug *m.* slovesni ob. svečani sprevod.

Fetisch *m.* malik.

Fetischanbeter *m.* malikovaléc.

Fett *n.* tolsča, tolsčoba, tolst (-i), mašča, maščoba, mast (-i); (zum Abschmalzen) zábel (-i), zabéla; das — gerinnt mast okrene ob. se strdi.

fett tolst, mastén; (dic) debel, rejen, pítan, životén; — machen (Kleider) omastiti, z maščobo onesnažiti; (Speisen) beliti, zabeliti, začiniti; *impf.* začinjati; (Thiere) rediti, obrediti, zrediti, debeliti, pitati; odebeliti, opitati; — werden debeléti, debéliti se, rediti se; odebeléti, odebeliti se, zrediti se; — er Boden debela ob. mastna zemlja.

Fettlinge *n.* cinék, cinka, skvara.

Fettbauch *m.* trebušnik.

fettbauchig trebušen.

Fettbildner *m.* tolstovtor.

Fettbläschen *n.* tolsčeni mehúr oder mehuréc. [nik.]

Fettdarm *m.* končnik, mastnica, rit-

Fettdrüse *f.* (žleza) tolstnica.

Fettflecken *m.* skvrna ob. madež od masti.

Fettigans *f.* tolsta ob. opítana gos (-i).

Fettgras *n.* bobovnik, žmikéj.

Fetthändler *m.* tolsčar, salar.

Fetthaut *f.* tolstnica, mezdra, mezra; (auf der Milch) smétana.

Fetthenne *f.* opítana kokoš (-i).

fettigt mastnat, masti podobén.

fettig mastén, tolst.

Fettigkeit *f.* debelost, rejenost.

Fettkrankheit *f.* tolsčica.

Fettkraut *n.* homúlica.

Fettmasse *f.* salo.

Fettplanze *f.* debelolistnica.

Fettsäure *f.* tolsčna kislina (*chem.*).

Fetttröpfchen *n.* tolsčna kapljina.

Fettzelle *f.* salovka. [u. -ú].

Fetzen *m.* cunjá, capa; (Stück) kos (-a) sežen cunjati, trgati, drapati; razcunjati, raztrgati, razdrapati, razcápati.

fetzen cunjast, capast, razcapán, razdrapán, raztrgan.

fetzt vlažen, volgék, volhék, móčén, zamókél, zatégél, mokrótén, mokér; (vom Schweiß) potén; (vom Auge) solzén, rosén; — machen móčiti, rositi, vlažiti; namóčiti, orositi, ovlažiti;

impf. namákati, zamákati; — werden natéguiti se, odvolguiti (*miner.*).

Feuchtigkeit *f.* vlaga, vlažnost, moča, mokrota, volhkota, volhkost, močava; (von eindringendem Wasser) zamok; (im Boden) podmok.

Feuchtigkeitsgrad *m.* stopinja vlage.

Feuchtigkeitsmesser *m.* vlagoméř, mokromér.

feucht kalt mokér in mrzél.

feuchtlich vlažnat, natégél, zatégél, zamókél, podmókél.

feudal fevdén.

Feudalrecht *n.* fevdno pravo.

Feudum *n.* fevd.

Feuer *n.* ogénj; *dem.* ógenjčók; *fig.* žar, ogénj, plamen, vnetost; — schlagen kresati (kresém), ukresati; (der Ruf, wenn es brennt) gori! (das feindliche —) ogénj, streljanje; voll — iskrén, vnet. [ognja.]

Feueranbeter *m.* ognjemoléc, častiléc

Feuerarbeit *f.* delo z ognjem.

Feuerauge *n.* bistro okó, ognjevit ob. žarék pogled.

feueräugig bistroók, žaróok.

Feuerausbruch *m.* začetéř požára.

Feuerbahn *f.* preseka (da požar ustavi).

Feuerbeden *n.* žrjávница.

Feuerberg *m.* ognjenik, ognjebljivna gora, sopka.

Feuerbeschau *f.* ógled zavoljo ognja, požarno ogledovanje.

Feuerbock *m.* kozél, koza, kozica.

Feuerbohne *f.* r(u)deči fižol, laški fižol.

Feuerbrand *m.* živ ogórék, goreča glavnja, goreče poleno; (Feuersbrunst) ogénj, požár.

Feuerreifer *m.* gorečnost, vnetost.

Feuerzeimer *m.* gasilno vedro. [nica.]

Feuerzesse *f.* kovaško ognjišće, kovač-feuersfangend vnetljiv, vnamljiv.

feuersess nezgorljiv, nepregorén, neizgorén, zavarovan oder trdén proti ognju.

Feuersfunken *m.* iskra.

Feuerzabel *f.* burklje (burkelj) *pl.*

Feuerzefahr *f.* nevarnost ob. opasnost po ognju.

Feuergeräth *n.* gasilo, gasilno orodje.

Feuerglode *f.* plat zvoná; — ziehen plat zvona biti (bijem).

Feuerhaken *m.* maček, ključ.

Feuerherd *m.* ognjišče, komén.

Feuerholz *n.* drva *pl.*, kurjava, netivo.

Feuerkröte *f.* publič, urh, skok.

Feuerkrücke *f.* krévlja, gréblja; *dem.* grebljica.

Feuerkugel *f.* ognjena kepa od krogla.

Feuerkunst *f.* ognjarstvo, pirotehnika.

Feuerlärm *m.* požárni hrup; — schla-
gen plat zvoná biti (bijem).

Feuerlilie *f.* r(u)deča lilija.

Feuerloch *n.* žrelo, jesteje *pl.*, istje,
mesteje. *Zidani Leuci* [ognju.

Feuermauer *f.* paž, opáž, zid proti

Feuermesser *m.* ognjemér.

Feuern streliti, ustreliti, streljati;
[lúhen] žareti, svetlikati.

Feuerofen *m.* peč (-i). ~ mantel!

Feuerordnung *f.* gasilni red (-a u. -ú).

Feuerpfanne *f.* ponév (ponve) za žrja-
vico, žrjavnica.

Feuerpolizei *f.* požárna policija, po-
žárno redarstvo.

Feuerroth žarčč, plamenčč, razbéljen;
— werden zažaréti; (erróthen) zar(u)déti,
impf. zar(u)dévati.

Feuersbrunst *f.* požár, ogénj.

Feuerschaden *m.* požárna škoda, škoda
po ognju.

Feuerschirm *m.* ognjebrán.

Feuerschnell *adv.* po bliskovo, kakor
blisč.

Feuerschrotter *m.* j. Hirschschäfer. [žvág.

Feuerschwamm *m.* kresilna goba, trod,

feuersicher varén proti ognju. ~ *Feuer-*

Feuersoth *f.* nadloga po požaru.

Feuerspreiend ognjemetén, ognjeblju-
vén; — er Berg ognjebljivna gora,
sopka.

Feuerspritze *f.* brizgalnica, gasilnica.

Feuerstahl *m.* kresilo, kresálo, kresál-
nik; (Stiesel) kremen. [šče.

Feuerstätte *f.* pogorišče; (Herb) ognji-

Feuerstein *m.* kresilnik, kresálnik,
kresilni kamén, kremen.

Feuerung *f.* (Nahrungsmittel d. Feuers) *kurivo*, netivo, kurjava, drva *pl.*

Feuerunke *f.* plútarica, smúkalica.

Feuerversicherung *f.* zavarovanje proti
ognju.

Feuerversicherungsanstalt *f.* zavaroval-
nica proti ognju.

Feuerwächter *m.* požárni čuváj.

Feuerwehr *f.* požárna bramba, gasilna
straža, gasilna družba.

Feuerwehrmann *m.* gasilčč, gasitelj.

Feuerwerk *n.* umetni oder umetalni
ogénj.

Feuerwerker *m.* ognjár.

Feuerwerkunst *f.* umetno ognjárstvo.

Feuerzeug *n.* užigalo, kresalo, kresilo;
(Bündhölzchen) užigalica, žveplenica,
užigalni klinčč.

Feuerzunder *m.* netilo, užigalo, trod.

feurig ognjén; *fig.* vnet, goreč, iskren;
(v. Pferde) iskér, skočén, čil, živ; —
er Kohlen žrjavica; — er Ofen razbéljena
peč (-i).

Feurigkeit *f.* vročina; vnetost, go-
rečnost; čilost, živahnost.

Fiaker *m.* prevoščč, izvoščč.

Fiasko *n.* propad, propast (-i); er
hat — gemacht propadél je.

Fibel *f.* abecédnik, abecédnica.

Fiber *f.* (Faser) vlakno, mesna nitka.

Fibrin *n.* vlaknec, vlaknina.

Fichte *f.* smreka, brina; *dem.* smré-
kica, smréčica; *coll.* smrečje; Fichten-
smrekov.

Fichtenborkenkäfer *m.* smrékov kukčč,
smrékova grizlica, pisár, zalúbnik, lu-
bádar.

Fichtenholz *n.* smrekovina, smrékov
les; smrečje.

Fichtenspinner *m.* smrékov prelčč.

Fichtenstamm *m.* rkélj (-à), krcélj, blod.

Fichtenwald *m.* smrečje, smrékovje,
smrékov gozd.

Fichtenzapfen *m.* smrékov česárč,
smrékov storž.

Fiction *f.* domišljija, izmišljotina.

Fideicommiss *n.* fidejkomis, povéra;
Fideicommiss- fidejkomisén.

fidel vesel, dobre od. židane volje.

Fidibus *m.* užigalica, prižigalica.

Fieber *n.* mrzlica, treslica, tresljika,
tresavica, zimnica; (daß hitzige —)
vročica, vročnica; ich habe daß (falte)
— mrzlica me tresé, (daß hitzige) vro-
čica me kuha; Fieber- mrzlični.

Fieberanfall *m.* napád oder nastop
mrzlice od vročice.

Fieberfrost *m.* mrazenje, mraz. [čav.
Fieberfrohtig mražen, mrzličav, tresljik-

Fieberhitze *f.* vročina, ogñnj.
fieberisch mrzličèn; — (sprechen bleist
(bledem).

fieberkrank mrzličèn.
fiebern, idj *fiebere* mrzlica me trese,
vročica me kuha.

Fiedel *f.* škipálo, stare gosli *pl.*,
koritnice *pl.*; (Strafwerkzeug) klada,
trlica.

Fiedelbogen *m.* lok, ločše, ločnj.
Fiedler *m.* š. Fiedler.
fiedeln slabo gosti (godem), škipati
(-pljem), cigati.

fiederförmig pérnast.
fiederlappig pérnasto-krp.
fiedern péríti; opéríti.

Fiederpalme *f.* pérnasta palma.
Fiedler *m.* škipáč, škipálšc.

Figur *f.* podoba, obraz, prilika; kip,
slika; (Gestalt) postava, rast (-i);
(Muster) obrázec; (in d. Geometrie) lik;
ebene — ravni lik.

Figuralgesang *m.* figuralno petje.
Figurenschneider *m.* podoborézec, po-
dobar.

figurieren *tr.* upodobiti, predstaviti;
impf. upodábljati, predstavljati; *intr.*
kazati (kažem) se. [podobi.

figürlich prenesen; *adv.* v priliki, v
filander *n.* odvijalnica.

Filatorium *n.* predilnica.
Filial- podrúžni.

Filiale *f.* podrúžnica.
Filtrat *n.* océdina.

Filtration *f.* precéja, precejanje.
Filtrierapparat *m.* cedilo, cedilnica,
precejálnica. [cejati.

filtrieren cediti, precediti; *impf.* pre-
Filtrierstein *m.* precejálnik, cedilnik.

Filz *m.* klobučina, klobučevina; *fig.*
(ein Geiziger) stiskaléc, skopúh; *Filz-*
klobučinast, od klobučine, klobučarski.

Filzen klobučino delati; (einen Ver-
weis geben) karati, pokárati; sich —
krotovičiti se, kuštrati se, kodrati se.

Filzhut *m.* klobuk.
Filzhut klobučinast.

Filzig zmeden, skuštran, zmrsen, sko-
drán, kodrast; (geizig) skop.

Filzhappe *f.* šépicá od klobučine.
Filzhaus *f.* klošč, kršélj, krpélj, kri-
pevec.

Filzschuh *m.* érevélj od klobučine.
Filzwirk *n.* klobučina, klobučevina.
Fimmel *m.* belica, samorastla ko-
noplja, konoplja samosévka; (Steif)
klin, zagvozda.

Final- končni.
Finale *n.* konéc. [ni.

Finanz- denarni, denarstveni, finanč-
Finanzangeltendheit *f.* denarstvena za-
dóva od reč (-i).

Finanzen *pl.* finance *pl.*, denarstvo.
Finanzminister *m.* finančni ministér,
ministér denarstva.

Finanzoperation *f.* finančna operacija.
Finanzverwaltung *f.* finančna upráva.

Finanzwache *f.* finančna straža.
Finanzwesen *n.* denarstvo.

Findelanstalt *f.* najdenski závod.
Findelhaus *n.* hiša za najdenice; š.
Findelanstalt.

Findelkind *n.* najdenéc.
finden najti (najdem), obrésti (-re-
tem); *impf.* nahajati; zufällig etw. —
naletéti na kaj; (ein Bild) zaslediti;
(etwas für gut —) za dobro spoznati,
impf. spoznávatí, za dobro imeti (imam),
sprevideti, da je dobro; (entdecken) iz-
najti (-najdem), odkriti (-krijem); *impf.*
iznajdovati, odkrivati; (erlangen) doseči
(-sežem), *impf.* doségati; sich — najti
se, sníti (snidem) se, sestati (-stanem)
se; *impf.* nahajati se, shajati se, se-
stajati se; sich in etwas — privaditi se
čemu, navaditi se česa; sich — (offen-
bar werden) razodeti (-denem) se, na
dan priti (pridem), pokazati (-kažem)
se; es fand sich našli so, zvedeli so.

Findeort *m.* nahajališče.
Finder *m.* naslec, najditelj, najdec.
Finderlohn *m.* najdenina, obrésték.

findig iznajdljiv, iznajden. [nost.
Findigkeit *f.* iznajdljivost, iznajde-
findlich najdljiv.

Findling *m.* š. Findelkind.
Findung *f.* najdba.

Finger *m.* prst; *dem.* prstéc, prsték;
(der kleine) mezinéc; (der große) paléc;
— Gottes roka božja, prst božji; *Finger-*
ger- prstni.

Fingerförmig prstast, prstu podobèn.
Fingergehwür *n.* zanóhtnica, črv
(na prstu).

Fingerhandschuh *m.* rokavica s prsti.
Fingerhut *m.* naprstek, naprstnik;
 naprstec (*bot.*).

fingerig prstén, prstnat.

Fingerkraut *n.* petoprstnik. [palčnik.

Fingerling *m.* oprstnik; (d. Daumens)

Fingerring *m.* prstan.

Fingerwurm *m.* črv na prstu.

Fingerzeig *m.* migljaj, migljeje, namigljaj.

Fink *m.* ščinkovec, ščinkovka, zeba;
dem. ščinkoveček; **Finken-** ščinkovski,
 ščinkovčev.

Finkenhabicht *m.* skobec.

Finkenherd *m.* ptičnica od kletka za ščinkovce.

Finkenschlag *m.* ščinkovočvo petje, ščinkanje, ščink.

Finkmeise *f.* velika senica.

Finne *f.* (im Gefächte) ogrčec; (d. Fische) plavúta; (Krankheit d. Schweine) ikra, stroge *pl.*

finnig ogrčav, ogrčast, mozoljčast, ikrav, pšeniv, ikrast, strogast, strogav.

finster temén, temótén, mračén, oblačen; (v. Gesicht) grdogléd, čmérén, čméríkav; — werden temnéti, otemnéti, mračiti se, tema se dela; — schauen hudo od. grdo od. čmérno gledati, izpod čela od. potmúrjeno gledati.

Finsterling *m.* mračnják.

Finsternis *f.* temà, temóta, temina; (Sonnen—) mrk, mrknenje; partielle — delén mrk; totale — poln mrk; ringförmige — obročast mrk.

finst *f.* zvijača, lest (-i).

Fioringras *n.* kihéc.

Fipps *m.* brsk, cebljaj; jentandem einen — geben v nos brsniti koga.

Firlesanz *m.* norčija, otročarija.

Firma *f.* tvrdka, firma.

Firmament *n.* obnebje, nebo (nebesa), nebes, nebesni strop.

firmen birmati.

Firmling *m.* birmanec; (der weibliche —) birmanka.

Firmpathe *m.* birmanski od. birmanski botér, kum.

Firmpathin *f.* birmska od. birmanska botra, kumica.

Firmung *f.* birma.

Firn *m.* srén, zeléni sneg.

Firnis *m.* pókost, povlak; **Firnis-** pókostni.

firnissen pokostiti, s pokostom prevleči (-vlečem).

Firnschnee *m.* zeleni sneg.

Firnwein *m.* staro vino, starina.

Firse *f.* vrh, vrhúnec; (im Bergbau) teme (-na); (Dach—) sleme (-na).

Fiscal *m.* fiskal; **Fiscal-** fiskalni.

Fisch *m.* riba; *dem.* ribica; **Fisch-** ribji.

Fischhaar *m.* ribja kanja, jezerska postojna.

Fischangel *f.* trnek, ódica.

Fischbein *n.* ribja kost (-i).

Fischbrut *f.* ribja zaléga, ribji plod (-a u. -ú).

fischen ribariti, ribe loviti; (mit dem Handnetz) sáčiti; *fig.* loviti, zasledovati, iskati (iščem).

Fischer *m.* ribič, ribár.

Fischerei *f.* ribstvo, ribarstvo, ribji lov, ribja lov (-i).

Fischereiberechtigte *m.* ribolovni opravičenec.

Fischereikarte *f.* ribolovni listek.

Fischerhütte *f.* ribičeva oder ribiška kočá, — koliba. [rica.

Fischerin *f.* ribičinja, ribičevka, riba-

Fischfang *m.* ribja lov (-i).

Fischfänger *m.* f. **Fischer**. [(-i).

Fischklosse *f.* plavúta, plavút (-i), splav

Fischgabel *f.* ostve (ostev) *pl.*, osti *pl. f.*

Fischgräte *f.* ribja kost (-i) od. kočéica.

Fischhälter *m.* ribnik, ribnjak.

Fischhamen *m.* sak. [bami.

Fischhandel *m.* kupčija od. trstvo z ri-

Fischhändler *m.* ribár, ribji trgovéc.

Fischköder *m.* ribja váda.

Fischkorb *m.* f. **Fischreufe**.

Fischlake *f.* razzol (-i), solomorja.

fischleer brezribén, brez rib.

Fischlein *n.* ribica.

Fischlurche *pl.* paribe.

Fischmarkt *m.* ribji trg, ribišéc.

Fischotter *f.* vidra.

Fischrecht *n.* ribiška pravica, ribolovna pravica. [rib.

fischreich ribát, ribnat, ribovit, poln

Fischreier *m.* siva čaplja.

Fischreufe *f.* vrša.

Fischrogen *m.* ikra, ribja jajca *pl.*

Fischjaugethier *n.* ribák.

Fiščiščuppe *f.* luska, luskina.
 Fiščištrich *m.* ribnik, ribnják.
 Fiščištran *m.* ribja mast (-i).
 Fiščišverkäufer *m.* ribár.
 Fiščišverkleinerung *f.* okamenéla riba, ribja okamenina.
 Fiščišwrib *n.* ribarica, ribičevka.
 Fiščišroll *m.* ribnina.
 Fiščišwagt *f.* ribstvo, ribarstvo.
 Fiščišzug *m.* ribji vlak od ulovék.
 Fiscus *m.* državni zaklad, fiskus.
 Fissole *f.* fižol, fržol; (Erbse) grah.
 Fišpern šepetati (-ám u. šepecem).
 Fitt *m.* pezdec.
 Fittel *f.* cev (-i), cevka; pijávka (*med.*).
 Fittelkraut *n.* ušivéc.
 Fitteln pezdeti.
 Fittelsimme *f.* (Falschstimme) falset, prevrženi glas.
 Fittelsós cévkast; pijavkast.
 Fittich *m.* perót (-i), perotnica, kreljút, krilo.
 Fitté *f.* motvóz, prevéza; (Gebünde) povosno; (Falte) grba.
 Fittén vezati (vežem), prevézati; *impf.* prevezovati.
 fit stalén, stanovitén, ugánen, nepodaljšljiv, neprelóžen; — und fertig popolnoma od. do cela pripravljen.
 fitieren i. festsetzen; einen — z očmi koga mériti.
 Fittlern *m.* zvezda nepremiécnica od. stalnica.
 Firum *n.* stanovitén od. stalén oder ugánen dohodék.
 Fjord *m.* zanóžina. — *cool, navada; cōla*
 Flach (leicht) plitev, plitek; (platt) ploščát, ploščnat, ploščast; (eben) ravén, plan, plosk; die — e Hand dlan (-i), šaka; auf dem — en Lande po kmetih; — er Kopf puhla glava.
 Fläche *f.* plan (-i), planjava, planóta, poljana, ravnina, raván (ravni); (tiefe) dnika; (öde) golina, goljáva, golica, goliciáva; (Oberfl.) površje, površina; plošća, ploskev, ploščad (-i).
 flächen planiti, ravniti, ploščati.
 Flächeninhalt *m.* ploščina, površje, površina, oplošje.
 Flächenmaß *n.* površna od. ploskovna mera, ploščina.
 Flächenwinkel *m.* ploskovni kot.

Flachfeld *n.* poljana, ravnica, ravno polje.
 Flachfuß *m.* ploščénog, ploščénóžec, ravnodilec.
 flachfüßig ploščénog, ravnodil.
 Flachgelehrsamkeit *f.* plitva učenost.
 Flachheit *f.* ravnota, ploščota; plitvost, plitvina; puhlost, puhlóta.
 Flachkopf *m.* prazna od. puhla oder plitva glava, površnjak.
 flachköpfig praznogláv, puhlogláv, plitkoglav, kratke pameti.
 Flachküste *f.* ravno obrežje.
 Flachland *n.* planota, raván (ravni), planjava, poljana.
 Flachländer *m.* poljanéc, dolinar.
 flachnasig ploščénos.
 flachs *m.* lan (-a u. -ú); (Winter—) oziméc, turék; (Sommer—) jaréc, jari lan; (Herbst—) jesensécék, ajdovsécék; (Wast deß Leines) predivo; Flachs-lanéni.
 flachsabfall *m.* pezdir; *coll.* pezdirje.
 flachsader *m.* lanišće.
 flachsartig predivast.
 flachsbau *m.* sejánje lanú.
 flachsbleuel *m.* tolkáč za lan.
 flachsbreche *f.* trlica; (Ort) terišće.
 flachsbrechen *n.* terilo, trenje.
 flachsbrecher *m.* teričník, teriléc, terác; — in *f.* terica, terilja.
 flachsbündel *n.* kosém oder povosno prediva. — *put*
 flachsdörre *f.* sušilnica, sušilna jama.
 flachsen lanén, konópén, prtén. ((-ú).
 flachshaar *n.* vlakno; predivnast las
 flachshandel *m.* kupčija od. trgovina s predivom.
 flachshechel *m.* mikálnica, mikálnik, grebén.
 flachsraufe *f.* (die Handlung deß Rauens) smúkanje, drzanje; (d. Werkzeug) smukálnica, drzej, drzálnica. [diva.
 flachsreiste *f.* pest (-i) od. ročaj pre-
 flachsriffel *m.* i. Flachsraufe.
 flachsroste *f.* gojenje —, močenje lanú; (Ort) godišće, rosišće.
 flachsame *m.* lanéno seme.
 flachschwinge *f.* tréslica.
 flachsseide *f.* predenica.
 flachswerg *n.* predivo, kodelja. [éc.
 flachsteller *m.* plitvi pladénj od. ploš-

Flachziegel *m.* ploščata opéka, ploščati strešnik.

flachern *svigati*, *migljati*, *trpoléti*, *bakláti*, *gomoléti* (*gomoléjem*).

fladen *m.* mlinéc, gibanica; (*Honigfladen*) *sat*, *satovje*; (*Ruhfl.*) *kravjek*.

fladenbrot *n.* *mlinci m. pl.*, mlinénik.

flage *f.* *bandero*, *zastáva*, *prapor*; *die* — *auffteden* *zastávo* *razviti* (*-vijem*), *impf.* *razvijati*; *flaggen-* *bandérski*, *praporni*.

flamingo *m.* *plamenják*, *rudeča gos* (*-i*), *flamingo*.

flamme *f.* *plamen*, *zubélj*; *dem.* *plamenéc*, *plamenécék*; *fig.* *žar*, *ogénj*; *flammen-* *ognjén*, *plamenást*.

flammen *plamenéti*, *s plamenom goréti*, *bakláti*; *die Sonne flammt* *solnce pripeka*.

flammandurst *m.* *pekoča žeja*.

flammenofen *m.* *peč* (*-i*), *plamenica*.

flammen säule *f.* *ognjén stebör*.

flammentod *m.* *smrt v ognji*.

flanell *m.* *flanela*; *flanelle-* *flanélast*, *flanélén*.

flanke *f.* *bok*, *stran* (*-i*); (*b. Thieren*) *lákotnica*.

flankenbrett *n.* *bocnica*, *stranica*, *skrajnik*.

flankieren *klátiti se*, *potépati se*, *vlačugati se*; (*milít*) *ob strani zajeti*.

flasche *f.* *steklenica*, *sklenica*, *lagö* (*lagve*); *dem.* *skleničica*, *lagvica*; *flaschen-* *sklenični*.

flaschenjug *m.* *sestavljeni skripéc*, *koloturnik*; *Potenzien* — *vzmožni skripéc* *od koloturnik*.

fläschinett *n.* *piščál* (*-i*), *piščalka*.

flaser *f.* *žila*.

flaserig *žilav*, *žilat*.

flatterblütig *dolgopécljat*.

flattergriff *m.* *lahkoživéc*, *veternják*, *vihrávéc*.

flatterhaft *vibráv*, *lahkoživ*, *sikav*, *zlétav*, *lahkomiseln*, *nestanovitén*.

flatterhaftigkeit *f.* *vihravost*, *lahkomiselnost*, *nestanovitnost*.

flattern *fróléti*, *frfráti*, *fofotáti*, *mahljáti* (*s perutmi*); (*v. Tauschen*) *vihráti*, *véti* (*vejem*).

flatterflinn *m.* *š. flatterhaftigkeit*.

flatterthier *n.* *prhútar*, *pirhopogáčica*.

flau *médél*, *slab*.

flauen *oplakniti*, *sprati* (*sperem*); *impf.* *oplakovati*, *spirati*.

flauigkeit *f.* *medlost*, *slabost*, *onemóglost*.

flaum *m.* *puh*, *dlaka*; *perje*.

flaumbart *m.* *golobradéc*.

flaumbärtig *golobrad*.

flaumsfeder *f.* *š. flaum*.

flaumig *púhast*, *dlákast*.

flaumbaar *n.* *pódlanka*.

flaue *f.* *burka*, *norčija*, *prazén isgóvor*; — *n treiben* *šale* *zbijati*, *nores briti* (*brijem*).

flausenmacher *m.* *šalivec*.

flöhe *f.* *kita*, *suha* *od. bela žila*; *dem.* *kitica*, *suha žilica*.

flechtig *kitav*, *žilav*, *žilast*.

flechte *f.* *pleténica*, *pletér*, *canja*, *locanja*; (*Rörbchen*) *pleténica*, *pletérka*; (*Haar* —) *kita*; (*zum Trocknen*) *lésa*, *pletér*; (*Kranz* *u. Pflanze*) *lišáj*.

flechten *plesti* (*pletem*), *viti* (*vijem*); *splesti*, *zaplesti*, *preplesti*, *zvititi*, *oviti*; *impf.* *spletati*, *zvijati* *ic.*; *sich* *d. Haar* — *splesti se*, *impf.* *spletati se*.

flechtenartig *lišajast*.

flechter *m.* *spletaléc*; — *in f.* *spletálka*, *pletilja*.

flechttruhe *f.* *vitra*.

flechtstück *n.* *pleték*.

flechtweide *f.* *béka*.

flechtwerk *n.* *pleténina*, *pletenje*; *lesa*.

fled *m.* *krpa*, *záplata*; (*am Schuh*) *župán*, *župánéc*, *náda*, *vstáva*; (*Tinten* —) *madež*; (*Stück*) *kos* (*-a* *u. -ü*), *del*; *vom* — *gehen* *odsédáti se*, *od rok* *od. izpod rok* *iti* (*idem* *u. grem*).

flehen *š.* *šliden*; (*bescheiden*) *mazati*, *skvrniti*, *marógati*, *madeževati*; *omazati*, *oskvrniti*, *omadeževati*.

flecken *m.* (*Markt* —) *trg*; *dem.* *tržič*; (*Fett* —) *maróga*, *madež*, *skvrna*; (*Farb-flecken*) *liša*; (*Schmutz* —) *zamazék*; (*im Gesicht*) *péga*; (*Kinder* —) *ospice* *pl.*, *opahki* *pl.*

fleckenlos *brezmadežén*, *čist*.

flechtig *lišast*, *marógast*, *šar*; (*schmutzig*) *zamázan*, *umázan*.

flechten *pregibati*; — *d* *pregibalén*.

fledermaus *f.* *netopir*, *pomračnik*, *prhútar*, *mižkut*, *pirhopogáčica*, *polmiš*.

Flecktiglus, vadečičini logar

Leinb 1878, dez. jah. 7. 6.

Flaubert'si avobál.

negotni logar

Flederwiſch *m.* ométalo, omelo.
Fliegel *m.* cep, cepéc, cepí *f. pl.* (ſammt dem Stiele); grober — cepéc, tepéc, zarobljenč, teleban, zagovédnež, neotesáněc.
Fliegelhaft neotesán, suróv, zarobljen.
Fliegeljahre *pl.* nora od. neumna leta.
Fliegelkiel *m.* ročnik.
fliehen prošiti, milo prošiti, moliti, moledovati.
fliehen *n.* prošnja, mila prošnja, molitv, moledovanje. [prošěc.
fliehetlich milo od. živo od. ponižno
fliehet *m.* moliléc, prošiléc.
fleisch *n.* meso; *dem.* mesce; (der Frucht) sredica, mehčina; (Bild—) budina, hudo od. divje meso; geräuchertes — prekájeno od. povójeno od. suho meso; (Rind—) govédina; (Kalbfleisch) telétina *ic.*; — werden učlovečiti se, utelésiti se; *impf.* učlovečevati se; aush — mesén; — zum Ausschrotten prodalno meso; Fleisch- mesni.
fleischbank *f.* mesnica.
fleischbeil *n.* mesarica.
fleischbeschau *f.* ógled mesá.
fleischbeschauer *m.* mesóvni ogledník.
fleischer *m.* mesár, klavěc; Fleisch- mesárski.
fleischergewerbe *n.* mesarija, mesárstvo; — betreiben mesáriti.
fleischerin *f.* mesarica.
fleischeru mesén, od mesa.
fleischessend mesojed, mesojéděn; — es Thier mesojéděc, mesojédka.
fleischesser *m.* mesojéděc.
fleischfarben poltnast, poltne barve.
fleischfaser *f.* mesno vlakno, mesna nit (-i) od. lika.
fleischfliege *f.* zapljúnkarica, zaplivka.
fleischfressend mesojed, mesojéděn.
fleischfresser *m.* mesojéděc, mesojed, mesozěreč.
fleischhaut *f.* mezdra.
fleischig mesnat, mesén, mesóvěn.
fleischkost *f.* mesna jed (-i), mesna hrana.
fleischlich mesén, poltěn, telésěn.
fleischlichkeit *f.* mesénost, polténost.
fleischlos mršav, brezmesén.
fleischmangel *m.* pomanjkanje od. nedostaja mesá.

fleischmarkt *m.* mesarski od. mesni trg.
fleischmasse *f.* mesovje, meso.
fleischmilchsäure *f.* mesomlečna kislina (*chem.*).
fleischspeise *f.* mesna od. mesnata jed (-i) od. hrana.
fleischsteuer *f.* mesarina, mesni davěk.
fleischtare *f.* mesna cena.
fleischware *f.* mesenina, meso.
fleischwerdung *f.* učlovečenje. [nica.
fleischwurst *f.* mesčna klobasa, mast-
fleisch *m.* pridnost, marljivost; mit — nalašć; zu — h kljuba, nalašć, hoté.
fleischig priděn, marljiv, marěn, prizadévěn.
flennen krémžiti se, čmériti se, cméríti se, kisati se.
flenner *m.* cméra, kislica.
flischen skripati (-am u. skripljem); Zähne — zobé kazati (kažem), režati (režim).
flerionslos nepregiběn, nepregibalěn.
fließstier *m.* morski razbojnik.
flieharbeit *f.* krpanje, krparija.
fliehen krpati, zakrpati, zašiti, popraviti; *impf.* poprávljati.
fliehen *m.* j. flet.
flieher *m.* krpár, krpác.
flieherer *f.* krpanje, krparija.
flieherin *f.* krparica.
flieklappen *m.* krpa, záplata; (am Schuh) županěc.
fliewerk *n.* krparija, záplate *pl.*; berástvo.
flieder *m.* (—baum) lipovka, španski bezóg, bezgověc; Flieder- bezgov.
fliege *f.* máha; *dem.* mušica; Fliegen- mušji.
fliegen letěti, létati; in Stüde — razletěti se, raznesti se.
fliegend letěc; mit — en Haaren prostolás, razpletěn, z razpleténimi lasmi; — e Zähne razvíta zastáva.
fliegendreck *m.* mušjek.
fliegenfalle *f.* muholóvka (*bot.*).
fliegenfänger *m.* muhar, muhěc, laška pěnica.
fliegengeschmeiß *n.* zapúljek, zapljuněk, mušja zaléga.
fliegengift *n.* mušnica.
fliegenklatsche *f.* pókálnik.
fliegennetz *n.* sitnica, mreža.

Fliegenſchwamm *m.* múšnica.

Fliegenwedel *m.* muhavnik, muháv-
nica; mit *d.* — die Fliegen abwehren
múhati.

fliehen béžati (bežim), bégati; ubé-
gniti, pobégniti, uteči (-tečem), ubéžati;
f. a. entfliehen; (v. *d.* Zeit) hitéti, bé-
žati; jemanden — umakniti od. ogniti
se komu; *impf.* ogibati od. izogibati
se koga, umikati se komu; etwaš —
čuvati se od. varovati se česa; zu je-
mandem — pribežati (-bežim) od. pri-
teči (-tečem) h komu.

Fliehkraft *f.* sredobéžnost.

fliehen teči (tečem) (tröpfelnd) kap-
ljati, curljati, cediti se, solžéti; (v. *d.*
Zeit) hitéti, potékati; — machen topiti,
raztopiti, tajati, raztajati, taliti; (von
Thránen) liti (lijem), cediti se; Thránen
flossen über seine Wangen solžé so ga
oblile, solze so se mu pocedile; daš
Sicht fliehet sveda se oceja, sveda se kida.

fliehend tekoč; — gemacht raztopljen,
raztajan, razpuščen; (von der Rede)
gladěk; — werden tájati se, raztájati
se, taliti se.

Fliehpapier *n.* pivnik.

flimmern migljati, igrati; (schwach
brennen) mrléti, brléti.

flimmerjelle *f.* migetalka. [tér.

flink urén, ročen, gibčen, skočen, hi-
flinkheit *f.* urnost, ročnost *ic.*

flinte *f.* puška; flinten- puškin.

flintenholzen *m.* bát, kopito.

flintenkuigel *f.* svinčenka, svinčnica.

flintenschloß *n.* celin.

flintenschuß *m.* strel. [kresálnik.

flintenstein *m.* puškin kremen oder
flitter *m.* bleščica, migljenka.

flittergelehrsamkeit *f.* puhla od. plitva
učenost.

flitterglanz *m.* nepravi lesk.

flittergold *n.* zlata péna, loš.

flittergolden lošast.

flitterjahr *n.* medéno leto.

flittersilber *n.* sreberna pena.

flitterstaat *m.* bliščoba; nečimurnost.

flitterwerk *n.* f. flitterstaat.

flitterwoche *f.* medéni tedén.

flodie *f.* kosém, kodér, kocélj; *dem.*
kosmič, kosmiček; (Schnee—) kocénj,
kosmulja.

flodien kosmati, kosmati; *intr.* ko-
smato snežiti, kocnjati.

flodenblume *f.* plavica, modrica.

flodengewölk *n.* mrenasti oblaki *pl.*
jančki *pl.*

flodenflübling *m.* navadna krvnica,
bovist (-a).

flodicht kodrast, kocnjast.

flodseide *f.* kosmata svilá.

floh *m.* bolha; *dem.* bolsica.

flohen bolhe loviti.

flohig bolhav.

flohkraut *n.* dresén, dresélj, bolšnik.

flohnest *n.* bolsinják.

flohstich *m.* bolsji pik.

flor *m.* cvet, cvetje, razcvit; *fig.*
sreča, blaginja, blagostan, blagovitost;
(gewebtes Zeug) pajčelan, tančica.

flora *f.* cvetána, flora.

florband *n.* pajčelanast trak, pajče-
lanasta prevéza.

florkiege *f.* tančičarica.

florieren cvesti (cvetem), slovéti.

florseide *f.* súkana svilá.

flortuch *n.* tančica.

floskel *f.* prazno lepotičje.

floß *n.* plav (-i), plutva, plitva.

flößbar plavén, splavén.

flößbrücke *f.* plavni most (-ú).

flöße *f.* plavitév, plavba, plavljenje.

flöße *f.* plavúta, plavút (-i).

flößen pláviti oder goniti (drva po
vodi); (Wäsche) oplákniti, izplahúti,
izprati (-perem); *impf.* oplakovati, iz-
plahovati, izpirati.

flossensüßer *m.* plitvonožec.

flossenthier *n.* plavútar.

flößer *m.* plavičar.

flossfeder *f.* plavúta, plavút (-i).

flossgebür *f.* plavnina.

flossgerechtigkeit *f.* plavna pravica.

flossholz *n.* plavni les, plavščina,
splavljena drva.

flossig plavútén.

flöte *f.* piščál (-i), piščalka, žvegla.

flöten piskati, na piščál svirati.

flötenspieler *m.* piskač, flvist.

flötenwerk *n.* piščáli *pl. f.*

flotille *f.* malo brodovje, flotilja.

flott lahkoživ, razuzdan, vesel; —
leben razuzdano od. zapravljivo od. ve-
selo živéti; ein —er Mensch lahkoživéc.

Flotte *f.* brodovje, ladijevje.
Flöh *n.* tla (tal) *pl.*; sloj, sklad, vrsta.
Flöhgebirge *n.* vrstno ob. slojevito ob. skladvito gorovje.

Fluch *m.* kletév, kletvina, proklétstvo; (Schwur) zaklétév, rot, zaróthba.

Fluchbeladen proklét, zaklét.
Fluchen kleti (kolnem), rotiti, preklinjati, hudičevati, zlodejevati, sen-
 tovati.

Flucher *m.* preklinjaléc, rotiléc; — *in f.* preklinjalka, rotilka.

Flucht *f.* bég, ubég, uték, uskók; die — ergreifen pobégniti, v beg spustiti se, pcediti jo, ubrisati (-bršem) jo; *in die* — schlagen zapoditi, razgnati (-ženem), razkropiti, v beg zapoditi; *auf der* — bežé, bežéc. *Fluchstein*?

Fluchtbau *m.* ubežišće.
flüchten sich pobégniti, ubégniti, ubé-
 lati (-bežim), peté odnesti (-nesem),
 utéci (-tečem); sich zu jemandem —
 pribézati (-bežim) h komu, zateći (-te-
 čem) se h komu.

flüchtig bežen, ubéžen, ubegljiv, be-
 göten; — werden i. flücht ergreifen;
 (ritel) minljiv, nestanovitén; (schnell)
 urén, nagel, hitér; (*in der Chemie*)
 hlapén, izhlapljiv; (leichtsinig) vnó-
 marén, lahkomiseln, nestanovitén;
 (überschl.) površen, hitér; *adv.* naglo,
 površno, mimogredé.

flüchtigkeit *f.* bežnost, minljivost,
 nestanovitnost *n.*

flüchtling *m.* begún, begúnéc, ubéž-
 nik, uskók.

fluchwort *n.* kletvica.

Fluder *n.* šleb, splav; rake *pl.*; zajéza.
Flug *m.* lét, polét, vzlét; (*v. Bienen*)
 roj; (*v. Vögeln*) vlák, kita; (*v. d. Zeit*)
 hitrost.

Flugbrand *m.* prašnati snét (*bot.*).

Flugbreit *n.* letálnica.

Flügel *m.* perotnica, perót (-i), krilo,
 kreljót (-i); (*an d. Windmühle*) vétér-
 nica; (*bei der Thür*) dúrnica, plat (-i);
 (*bei der Armeé*) krilo; (*Seite*) bok;
 (musikal. Instrument) klavír; (*bei der*
Uhrspindel) perótka; (*am Webstuhl*)
 polica; Flügel- krilni.

Flügelfrucht *f.* perótka.

Flügelfrüchtler *m.* perótkarica.

Flügelfuß *m.* krilonožec.

flügelig krilát, okriljen, s perótmí.
flügellos brezperótén, brezkril, brez-
 krilén, brez perotnic.

Flügelmann *m.* krilnik, krajnik.

flügeln operótiti; einen Vogel — ptiču
 peróti ostreliti; geflügelt krilát, s pe-
 rotnicami.

Flügelnetz *n.* perotnják.

Flügelpferd *n.* krilati konj, pegaz.

Flügelschlag *m.* fofót, flafót, fofotanje,
 máhanje s perótmí.

Flügelshneide *f.* perotar.

Flügelthor *n.* dvokrilna vrata *pl.*

Flügelvieh *n.* perjád (-i), perotnina,
 kúretina, kurjád (-i), letavina.

Flugfisch *m.* poletáš. — *fliegen* goditi se,
 flügge godén; — werden goditi se,
 zgoditi se.

Flughahn *m.* morski petelin.

Flugloch *n.* žrelo, žrlo, žoltno, lete-
 nica; vratica *pl.*, okence.

Flugwehl *n.* poliska.

flugs *adv.* v tem hipu, ko bi treuil
 od. mignil.

Flugsand *m.* svižéc, svišéc, sipa, var.

Flühvogel *m.* (Alpenjäger) gornik.

Fluor *m.* flavór.

Fluoreszenz *f.* fluvorovanje.

Fluorid *m.* fluvorid, fluvoréc.

Fluorkiesel *m.* kremenéc fluvoréc
 (*chem.*).

Fluorwasserstoff *m.* vodencév od. vo-
 dikov fluvoréc (*chem.*).

Fluorwasserstoffsäure *f.* fluvorovoden-
 čeva kislina (*chem.*).

Flur *f.* trata, loka, livada, njiva,
 polje; (Weide) ledina, pašnjak, pašnik;
 — *m.* (Vorhaus) veža; (Hofraum) dvo-
 rišće.

Flurenpolizei *f.* poljska policija.

Flurstein *m.* mejnik.

Fluss *m.* reka; *dem.* réčica, potok;
 (flüssiger Zustand) ték, tok; (von Re-
 tallen) raztop, taljenje, topjenje; ta-
 lilo, topilo; (Rheuma, Gicht) kostenica;
 Fluß- rečni, reški, vodni.

Flussaal *m.* ógor, navadna jegulja.

Flussadler *m.* ribji orél.

Flussanwohner *m.* porécnik, potočnik,
 potókar.

Flussarm *m.* panoga od. rokáv reke.

Flussbad n. kópel (-i) v reki.
 Flussbarsch m. ostríž, okún.
 Flussbett n. struga, vodotok, vodotoč, vodotočina, žleb.
 Flussbinnenland n. medrečje, medvodje.
 Flussentwicklung f. razvoj reke.
 Flussfahrzeug n. čoln, ladija, vozilo.
 Flussfall m. slap.
 Flussfischadler m. ribji orël, ljun.
 Flussgebiet n. porečje.
 Flussgefälle n. strmëc, pad reke.
 Flussgruppe f. kapelj.
 flüßig tekóč; (geschmolzen) raztopljen, raztaljen, razpuščen; (tropfbar —) kapljiv; — er Körper tekočina; — machen topiti, taliti; raztopiti, raztaliti; (Metalle) plaviti. *Opald?*
 flüßigkeit f. kapljivost; (b. flüßige) tekočina, moča; (Kranth.) tok; tropfbare — kapljina; gebrannte — žganina, žganje.
 Flussinsel f. osredëk, otok.
 Flusskrabbe f. potočna rakúlja, rečna rakovica.
 Flusskrebis m. potočni rak.
 Flussmittel n. topilo.
 Flussmuschel f. skrîžek.
 Flussnetz n. omrëžje rek.
 Flussnixe f. povodna od. morska déklica, povodna vila.
 Flussofen m. plavëž, talilnica.
 Flussotter f. vidra.
 Flussperlmuschel f. potočna bisernica.
 Flusspferd n. povodni od. nilski konj.
 Flusspolizeiordnung f. ustav povodnega reda.
 Flusspride f. piškúr, kačëla.
 Flussregulierung f. urédba od. uravnaje rek.
 Flusssand m. pesëk, svižëc.
 Flussschiffahrt f. voznja po reki, rečno brodarstvo.
 Flusssee m. rečno jezero. [vodi.
 Flussseite f. vodna stran, stran proti
 Flusspat m. plavik, jédavëc.
 Flusssystem n. rečje.
 Flusswasser n. tekoča od. živa voda, potočnica.
 Flussüberfuhr f. brod.
 flüßern šepetáti (-am u. šepečem), šesljati; šepniti, pošepetáti, zasepetáti;

(von Thieren) šëobljáti; (vom Winde) šumljati, žuboriti.
 flüßern n. šepët, šepetanje; šëobljanje; šumljanje.
 flüßern šepetáv, šepetajoč, šëobljáv, šëobljajoč.
 flüßerer m. šepetálëc, šepetác.
 flut f. povódenj (-i), potòp; (das Wachsen des Wassers) pritok, nastop, plima; (Woge) val; Ebbe u. — oseka in plima, odtok in pritok, odliv in priliv; (v. Schriften) kúp, gromáda; eine — von Thränen potòk solzá.
 flutbewegt burën, vzbúrkan.
 fluten nastópati, narašëati, plimováti, plivkati; fig. vreti (vrem), kipëti.
 flutmündung f. plimujoče ustje.
 flutstrom m. plimotok.
 flutzeit f. plima, doba pritóka.
 focus m. j. Brennpunkt.
 föderalist m. federalist.
 föderativ federativën, zvézën.
 föderierte m. zavéznik.
 fogasch m. smúë.
 föhre f. bor, boróvëc; Föhren borov.
 Föhrenblattwespe f. borova ósa.
 Föhreneule f. borova sóva od. sovka.
 Föhrenholz n. borovina.
 Föhrenwald m. boróvje.
 folge f. naslédëk, poslédica, učinek, nastópek; (Reihenfolge) rëd (-i), vrsta, vzpored, zaporednost, čreda; (die — in der Herrschaft) naslédovanje, naslëdba, nastop; in folge vsled (c. gen.), po (c. loc.), poleg (c. gen.), za (c. instr.), ž. B. in folge höherer Bewilligung po višjem dovoljenji, in folge der Gerichtsordnung po sodnjem redu, poleg sodnjega reda, in folge der Geburt za porodom; (Laut) ték; — leisten poslášati, ubógati, izpolniti; die — davon ist iz tega sledi oder izvira, iz tega sklepamo; von übler — sein slabe naslédke imeti (imám); slabo zaleči (-léžem); dem zufolge po tem takim; in der — der Zeit s časom; in der — v prihodnje, za naprej, pozneje, potem.
 Folgeleistung f. pokórnost, poslušnost, ubógljivost, izpolnitëv ukaza.
 folgen einem slediti komu od. koga, naslédovati koga, iti (idem u. grem) od. stopinje pobirati za kom; rajch auf

folgt auf, zaleči, jamiti

einander — loviti se, poditi se; auf jemanden — nastopiti, *impf.* nastópati; (der Zeit nach) priti (pridem), *impf.* prihajati za kom, 3. B. auf den Meister folgt der Schüler za učiteljem oder po učitelji pride učenec; (nachahmen) posmémati, ravnati se od. délati po kom; der Leiche — mrlíča sprémíti, *impf.* sprémljati; (Folge leisten) slušati, poslušati, ubógati; folge mir poslušaj me, ubogaj me; nicht folgen ne márati za kaj; Fortsetzung folgt dalje prihodnjič, nadaljevanje prihodnjič, dalje od. nadaljevanje pride.

folgend sledéc, naslednji, nastópén; zapóredén.

folgende *adv.* v prihodnje, za naprej; (hernach) pozneje, potém, pótlej, na to.

folgenlos brez naslédkov.

folgerreich poln velikih naslédkov.

Folger *m.* naslednik, nastopnik, nasledovalec.

folgerécht doslédén.

folgerichtig *f.* folgerécht.

folgerichtigkeit *f.* doslédnost.

folgern sklépati, soditi, izvájati, poznamati; skleniti, izvesti (-vedem), povéti (-vzajem).

Folgerung *f.* sklep, izvod; sklepanje, izvajanje.

Folgefah *m.* poslédični stavék; poslédek, izvodék (*arithm.*).

folgwidrig nedoslédén.

Folgwidrigkeit *f.* nedoslédnost.

Folgezeit *f.* prihodnost, poznejí oder prihodnji čas.

folglich *adv.* torej, zatorej, zato, teda; po tem takem, zategadelj.

folgsam poslušén, ubogljív, pokoren.

Folgsamkeit *f.* poslušnost, ubogljivost, pokornost.

Foliant *m.* folijant.

Folie *f.* pena; podlóga, podlózék.

Folioformat *n.* céla pola.

Folter *f.* tezálnica, natezálnica, trlica, mučilo; (Marter) muka; jemanden auf die — spannen koga na tezálnico deti (dénem), koga múčiti.

Folterbank *f.* tezálnica, raztezálnica.

Folterer *m.* mučitelj, trinog, rabelj.

Folterhammer *f.* mučilnica, raztezálnica.

foltern múčiti, trpinčiti; (vom Gewissen) peči (pečem), grizti.

Fond *m.* mática, zalóga, základ; die — s državni papirji *pl.*

Fontäne *f.* vodomet.

Fontanell *n.* mehko teme (teména), mečava; (Weichwür) pijavka.

foppen norčevati se s kom, koga za norca ímeti (ímam), dražiti koga, nagajati komu.

Force *f.* moč; sila.

Fordhgras *n.* Marijini lasci, solzice od. lasje device Marije.

Förderer *m.* pospešitelj, podpornik; *f.* a. Beförderer.

förderlich korístén, hasnív, pospešljív.

fördern *tr.* pospešiti, pomoči (-morem), povišati; *impf.* pospeševati, pomagati, poviševati, podpirati; (Erge) na dan správiti, *impf.* správljati; *intr.* odsédati se, od rok od. izpod rok íti (idem u. grem).

fordern terjati, zahtévati, iskati (iščem), hotéti (hočem); (vorladen, herausfordern) zvati (zovem), klicati (klicém); pozvati, poklicati; *impf.* pozívati.

Förderung *f.* pospešítév, pospešek; *f.* a. Beförderung.

Forderung *f.* terjátév, zahtéva; (Heraus-) poziv, pozov.

Förderungsmittel *n.* pospešilo; *f.* a. Beförderungsmittel.

Forderungsrecht *n.* zahtéвна pravica.

Forderungsfall *m.* zahtévék, postulat.

Forelle *f.* postrv (-i), postrva; *dem.* postrvica; Forellen- postrvji, *postrviki forme*

Forellenteich *m.* postrvnjak.

Form *f.* podoba, oblika, lice, obraz; (Modell) kalúp, tvorilo; (in d. Gramm.) oblika; (Muster) vzoréc, vzorék, obrazéc.

formal *f.* formell.

Format *n.* oblika, podoba, velikost, formát; (Octav-) osmérka; (Duodez-) dvanajstérka.

Formation *f.* tvorba, sestava.

Formel *f.* besede *pl.*, izraz, obrazéc, formula.

formell pravilén, formalén, navidezén; *adv.* na videz.

formen podóbiti, obraziti, tvóriti, délati; upodobiti, izobraziti, stvoriti,

fortbannen pregnati (-ženem), prognati; *impf.* pregánjati.

fortbauen dalje staviti od. zidati; (im Bergbau) dalje kopati (kopljem).

fortbegeben sich odpraviti se, oditi (-idem), odriniti; *impf.* odpravljati se, odhajati.

fortbestand *m.* obstanek, obstoj.

fortbringen odpraviti, z mesta spraviti, odnesti; *impf.* odpravljati, odnašati; sich — preriti (-rinem od. -rijem), preživiti se; *impf.* preživljati se.

fortbauer *f.* trajnost, trpež, obstanek. fortbauern trajati, trpéti, obstati (-stojim u. -stanem); *impf.* obstájati.

fortdauernd trajen, stanovitén, neprenehljiv.

fortteilen proč od. dalje hitéti, podvizati se.

Fortepiano *n.* klavir.

forterben sich preiti (-idem), *impf.* prehájati.

fortfahren nadaljevati; (*m.* d. Wagen) odvesti (-vedem) se, odpeljati se; *impf.* odpeljávati se.

fortfliegen odletéti, *impf.* odletávati.

fortfliehen ubégniti, uteči (-tečem); *impf.* ubégati, utékati.

fortführen odvesti (-vedem), odpeljati; *impf.* odvájati, odpeljávati; (*v.* Winde od. Wasser) odnésti, *impf.* odnášati; die Wirtschaft — dalje gospodariti.

fortgang *m.* uspeh, prospeh, naprédek; einen guten — nehmen odsédati se, srečno od rok od. izpod rok iti (*green*), dobro napredovati.

Fortgangsstufe *f.* red (-a u. -ú).

Fortgangszeugnis *n.* spričevalo o napredku.

fortgehen oditi (-idem), odriniti; *impf.* odhájati.

forthin za naprej, nadalje, v prihodnje, posihdob.

Fortifikation *f.* utrdba.

fortjagen odgnati (-ženem), odpoditi, spoditi, odtirati, stirati; *impf.* odgánjati; *intr.* (zu Pferde) odjáhati, odjíjati.

fortkommen oditi (-idem), *impf.* odhájati; (sich fortbringen) preživiti se, kruh si služiti; (von Gewächsen und Thieren) rasti (rastem), obstájati, dé-

lati, obnášati se; zrasti, obstati (-stanem), storiti, obnesti se.

Fortkommen *n.* odhod; naprédek, uspeh; ein besseres — bolsji kruh, boljše življenje; (*v.* Pflanzen) rast (-i); (Lebensmittel) kruh, živež, hrana.

Fortlauf *m.* ték.

fortlaufend zapóredén, nepretrgan, tekoč; *adv.* zdržema.

Fortleben *n.* življenje.

fortleiten razvoditi; *impf.* razvajati, prenašati (*phys.*).

Fortleitung *f.* prenos; — *d.* Bewegung prenos gibanja (*phys.*).

Fortleitungswelle *f.* prenosno vratilo (*phys.*).

fortmachen sich správití se, pobrati (-berem) se, pocediti jo; *impf.* správljati se, pobirati se.

fortpflanzen prenesti, presaditi; *impf.* prenašati, presajati; (vermehrten, erzeugen) rediti, množiti, ploditi, saditi; zarediti, pomnožiti, razmnožiti, zaploditi, razploditi, zasaditi; *impf.* razmnoževati, razplodovati, zasajati; (die Wärme) razšírjati, raznašati (*phys.*); sich — razploditi se, zarediti se, razrasti (-rastem) se; *impf.* razplodovati se, zarájati se.

Fortpflanzung *f.* zaredba, zareja, razplodba; (*d.* Menschen) zárod.

Fortpflanzungsgeschwindigkeit *f.* brzina od. hitrost širjenja.

Fortpflanzungsorgan *n.* plodilo.

fortrennen oddirjati.

fortrollen *tr.* valiti, váljati, tákati; zavaliti; *intr.* tákati se, takljati se.

fortschaffen odpraviti, spraviti, s poti spraviti; *impf.* odpravljati, spravljati.

Fortschaffung *f.* odprava.

fortschleichen zmúzati se, zmuzniti se, ukrasti (-kradem) se.

fortschreiten pomakniti se, *impf.* pomikati se, dalje stopati od. koráčiti; (*in Kenntnissen*) napredovati, uspevati.

fortschreitend postopén; — *e* Bewegung pomikanje.

fortschritt *m.* naprédek, uspeh, prospeh; — machen napredovati.

fortschrittlich napredén.

fortschrittsmann *m.* naprednják.

fortsetzen nadaljevati, podaljševati.

Fortsetzung *f.* nadaljevanje, podaljšek; — folgt dalje prihodnjič.

fortwährend *adi.* vedén, neprenehljiv; *adv.* neprenehoma, vedno, zdržema, v jedno mér. *ulprehlano*

fortziehen odriniti, oditi (-idem), preseliti se; *impf.* odhajati, preseljevati se.

Fortzug *m.* odhod, selitév, preselitév.

Forum *n.* sodišče.

fossil okamenél; kopan. [*pl.*

Fossilien *pl.* okamenine *pl.*, izkopki

Fötus *m.* spočeték, zaródek.

Fourage *f.* klaja, krma, piča.

fouragieren klajo *ic.* preskrbétí, *impf.* preskrbovati.

Fourier *m.* vojaški pisár, furír.

Fournier *n.* obkláda, oplatíca.

fournieren obložiti, oplatiti; *impf.* oblagati, obkladati.

Fracht *f.* tovor; vozivo, vozno blago; **Fracht-** vozni.

frachtbar vozén.

Frachtbrief *m.* vozni list.

Frachtempfänger *m.* prejemnik blagá.

frachten za plačilo voziti.

Frachtführer *m.* vozník.

Frachtgeld *n.* voznina.

Frachtgut *n.* vozno blago.

Frachtkosten *pl.* vozni stroški *pl.*

Frachtschiff *n.* tovarna od. prevozna ládija.

Frachtsüß *n.* vozivo, vozno blago.

Frachtsender *m.* pošiljatelj od. razpošiljaléc voznega blaga.

Frachtwagen *m.* tovarni voz, težki voz.

Frak *m.* frak.

Fraktion *f.* stranka, frakcija.

Fractur *f.* (Fracturschrift) nemško od. gotiško od. frakturno pismo, lomno pismo.

Frage *f.* vprašanje; eine — stellen vprašati, poprašati; *impf.* vpraševati, popraševati.

fragen prašati, vprašati, poprašati, pitati, bérati, pobarati; *impf.* vpraševati, popraševati *ic.*; (herum—) oprášati, *impf.* opráševati.

fragend prašajoč, prašaje, poprašujóč, sprašujóč *ic.*

Fragepunkt *m.* vprašanje.

Fragesteller *m.* vprašaléc, vpraševaléc.

Fragestellung *f.* vprašanje.

frageweise *adv.* v vprašanjih, s vprašanji, vprašujóč. [*salnica*]

Fragewort *n.* vprašalna beseda, vprašaj.

Fragezeichen *n.* vprašaj.

fraglich zadévén, dotičén, omenjen; (ungetwiß) negotov.

Fragment *n.* odlómék, kos (-a u. -ú)

fragmentarisch v odlomkih.

fragner *m.* krušnar.

fräisen *pl.* božjást; *f.* a. Epilepsie.

Franciscaner *m.* frančískán, frančískanéc, franjevéc. [*samostán*]

Franciscanerkloster *n.* frančískanski

Franciscanerorden *m.* frančískanski réd (-a u. -ú), réd sv. Frančíska.

franco *adv.* plačano, poštnine prost. **frank** svobóden, prost; — und frei ves svoj, prost kakor ptica pod nebom.

frankieren poštnino plačati, pismo poštnine oprostiti, frankovati; *impf.* poštnino plačevati, pismo poštnine oprošćevati.

frankiert *adi.* plačan, poštnine prost; *adv.* *f.* franco.

franse *f.* pram, prem, cembí *m.* *pl.*

fransen pramati.

Fransband *m.* francosko vezanje ob vezilo, vezanje z usnjatim hrbtom.

Fransbaum *m.* prtilikovéc.

Fransbrantwein *m.* francosko žganje.

Fransosen *pl.* (Krausheit) nesramna bolézén (-i), francozi *pl.*

Fransperle *f.* francoski od. ponarejeni od. nepravi biser.

Franswein *m.* francosko vino.

frappant presenétljiv, čudén; *f.* a. überrajchend.

frappieren prevzeti (-vzamem); **bei hat mich frappiert** zavzel sem se nad tem, začudil sem se temu; *f.* a. überrajchend.

Fräß *m.* žretje, žrtje, žrenje; (Zutter) živež, piča, krma; (Fräßgier) požrelost, samogoltnost, goltnost.

Fräßtrog *m.* koríto.

Frater *m.* brat, fratér.

fraternisieren brátiti se, družiti se.

Fraternität *f.* brátovščina.

fratscheln govóriti, izpraševati, popraševati; krušnariti.

Fräß *m.* smrkovéc, smrkolin, otročáj, paglovéc.

Frage *f.* spaka; —n machen páčiti se; spačiti se.

Frähenbild *n.* spaka, grda ober pretirana podoba.

Frähengehalt *f.* pošást, grdoba.

frähenhaft *grd.*, nagnúsën, smesën, pretiran.

Frau *f.* gospá; (Chefrau) sopróga, lena, zaročnica, pridrúga; (Hausfrau) gospodinja, gospodarica; eine — nehmen ženiti se; oženiti se; die — Neben gospá Medénka, gospa Medénova.

Frauchen *n.* ženka, ženica.

Frauchen *ženski*.

Frauenbild *n.* ženska; (ein Bildnis d. Jungfrau Maria) podoba device Marije.

Frauenreis *n.* Marijino steklo.

Frauenfeind *m.* sovražnik ženstva; *f.* a. Weiberfeind. [kožusček.

Frauenfingerkraut *n.* device Marije Frauenfisch *m.* platnica.

Frauenhaar *n.* ženski lasjé *pl.*; (Pflanze) device Marije lasci, prédenica.

Frauenhemd *n.* ženska srajca.

Frauenhäfer *m.* polónica, božji volék.

Frauenkirche *f.* cerkev matere božje.

Frauenkloster *n.* nunski samostan.

Frauenorden *m.* ženski réd (-a u. -ú), réd za ženske.

Frauenschuh *m.* ženski črevëlj; (Pflanze) ceptec, čreveljc.

Frauenspern *f.* ženska.

Frauenstand *m.* ženstvo; (in d. Kirche) ženska stran (-i).

Frauentag *m.* šmarën, šmárijni dan, gospójnica; Groß — véliki šmarën, vélika maša, vélika gospójnica; Klein — mali šmarën, mala maša, mala gospójnica.

Frauenunterkleid *n.* gózec.

Frauenvolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*

Frauenzeit *f.* ženska dôba, žensko èiščenje.

Frauenzimmer *n.* ženska stanica; (Person) ženska.

Fräulein *n.* gospica, gospodična.

Fräuleinlist *n.* odgojišče od. odgojevališče za gospodične.

frei *držen*, predržën, smél; (ausgelassen) razuzdán, nesramën; ein — er Kenjch predrznež, nesramnik; die — e Person nesramnica.

Freiheit *f.* drznost, predrznost, smélost.

Fregatte *f.* fregáta.

Fregattenvogel *m.* črna búrjevka od búrnica.

frei svobodën, prost, svoj; (ohne etwas) brez *c. gen.*, prost, čist; (ungefreit) svobodën; — werden osvoditi se, oprostiti se, osvojiti se, oteti (otmem) se; *impf.* osvobodjati se, oproščevati se, osvojevati se; (in der Chemie) razvezati (-vežem) se, *impf.* razvezovati se; — von Schulden brez dolgów; im Freien na planem, na jasnem, pod milim nebom; ein — er Platz odprt prostor; im — en Felde *f.* Feld; auf — en Fuß sežen izpustiti koga iz uječe od. iz zapóra; der Baum steht — drevo stoji na samem; er ist nicht — ni sam svoj; aus — en Stüden sam od sebe, radovoljno; es steht ihm — na izvolji mu je, na izbër mu je dano; — e Wohnung brezplačno stanovanje; — er Gegenstand nezapovedani oder prosti predmet; ich bin so — drznem se; — e Wärme razvezana toplota; — heraus narávnost, odkritosrčno, z očij v oči.

Freibataillon *n.* bataljón radovoljnikov.

Freibauer *m.* svobodnik.

Freibeuter *m.* pomorski ropar od. tolováj, gusár.

Freibeuterei *f.* pomorsko roparstvo, gusárstvo.

Freibrief *m.* svobodnica.

Freibürger *m.* svobodni državlján.

Freicorps *n.* krdélo radovoljnikov.

freidenkend svobodomiseln.

Freie *f.* plan (-i), planota.

freieigen prostolastën.

freien snubiti; zasnúbiti; — gehen na ózgledi od. na rázgledi iti (grem).

Freien *n.* snubitëv.

Freier *m.* snubáč, snubëc, snobok; auf — s Büßen stehen ženiti se.

Freiersmann *m.* *f.* Freier.

Freifrau *f.* barónica, barónka, barónovka.

freigeben osvoboditi, izpustiti; *impf.* osvobodjati, izpuščati; (erlauben) dopustiti, *impf.* dopuščati; den Handel — svobodno kupéjjo dopustiti.

*Freigabe der Freiheit
Dankst. u. woz. u. d. g. l. e. v.*

freigebig darežljiv, radodarén, do-
brotljiv. [nost.]

Freigebigkeit *f.* darežljivost, radodar-
freigeboren svobodno rojen, svobod-
nega rodú.

Freigeist *m.* svobodomiselnik; malo-
veréc. [vérén.]

freigeistlich svobodomiseln; malo-
freigelassene *m.* osvobojenec.

Freigeld *n.* mrtvaščina.

freigeinnt svobodomiseln.

Freiglaube *m.* prostóvérstvo, svoje-
vérstvo.

Freihafen *m.* svobodno pristanišče,
svobodna luka.

freihalten živež od hrano komu za-
stonj dajati.

Freihandel *m.* svobodna kupčija, —
trgovina.

Freiheit *f.* svoboda, prostost; (Rühn-
heit) drznost, predrznost; — *en pl.* svo-
boščine; in — sežen osvoboditi, iz-
pustiti koga iz uječe od. iz zapóra,
dati (dam) komu svobodo; *impf.* iz-
puščati *z.*, dajati *z.*; *ich nehme mir*
die — bodi mi dovoljeno, drzmem se.

Freiheitsbrief *m.* svoboščinska listina.

Freiheitsdrang *m.* svobodoželjnost,
hrepenenje po svobodi.

freiheitsliebend svobodoljubljen.

Freiherr *m.* barón.

freiherrlich barónov, barónski.

Freihufe *f.* svobodno zemljišče.

Freihucht *m.* krvnik, rabelj.

freilassen *v.* freigeben.

Freilehen *n.* svobodni fevd.

freilich kaj pa da, se vé da, kako
pa, res; (zwar) sicer.

freimachen osvoboditi, osvojiti, opro-
stiti; *impf.* osvobojati, osvojevati,
oproščevati. [zidár.]

Freimaurer *m.* svobodnják, prosto-

Freimaurerei *f.* svobodnjaštvo, prosto-
zidárstvo. [dušnost.]

Freimuth *m.* odkritosrénost, prosto-

freimüthig odkritosrén, prostodušen.

Freimüthigkeit *f.* *v.* Freimuth.

Freisak *m.* svobodnik, svobodnják.

Freischüler *m.* neplačujoči učenec,
učenec prost učnine.

Freisinn *m.* svobodomiselnost, svo-
bodna misel (-i).

freisinnig svobodomiseln.

Freisinnigkeit *f.* *v.* Freisinn.

freisprechen oprostiti, nedolžnega (ne-
dolžnim) spoznati; *impf.* oproščevati,
nedolžnega spoznavati; *v.* Sünden —
grehov odvezati (-vežem), *impf.* od-
vezovati; (*v.* Lehrlingen) iz učenja pa-
stiti, učenja oprostiti; *impf.* iz učenja
puščati, učenja oproščevati.

freisprechend, ein — *es* Urtheil oprostna
od. odvezna razsodba.

Freisprechung *f.* osvoboja, oprostitev;
odvéza.

Freistadt *f.* svobodno mesto.

Freistätte *f.* zavetje, pribežališče.

freistehen, *es* steht ihm frei na izvólji
mu je, na izbèr mu je dano.

Freistelle *f.* brezplačno mesto.

freistellen, jemandem etwas — na iz-
voljo od. na izbèr komu kaj dáti (dam),
impf. dajati.

Freisunde *f.* ura praznovanja.

Freitag *m.* peték; an — v peték;
an — *en* ob petkih.

Freitisch *m.* brezplačna hrana.

Freiwerber *m.* snubač, snubec; — *in*
f. snubačica.

Freiwerbung *f.* snubitév.

freiwillig *adi.* radovoljén, dobrovo-
ljén, samovoljén; *adv.* sam od sebe,
iz svoje volje, zdobera.

Freiwillige *m.* radovoljnik, dobrovolj-
nik; *f.* radovoljka, dobrovoljka; Ein-
jährig — jednoletni radovoljnik, prosto-
voljnik. [voljnost.]

Freiwilligkeit *f.* radovoljnost, dobro-

Freizügigkeit *f.* svobodna selitev.

fremd tuj; vnanji, ljudski, inostrán;
(unbekannt) neznan, nepoznan; (selb-
sam) čudén.

fremdartig tuj; drugovrstén, drugo-
rodén, inorodén.

fremdartigkeit *f.* raznorodnost, ino-
rodnost, inovrstnost.

fremdbekirrig sosédnjega okraja.

Fremde *f.* tujina; tuja zemlja oder
dežela, neznana dežela; in die — gehen
po svetu od. na tuje iti (idem, grem),
z doma iti; er war in der — z doma
je bil, po svetu je bil.

fremde *m.* tujec, vnanji človek; *f.*
tujka. — Gulizai o tujina.

Stahl. Freilicht, tuj, prosti, toto ood (tak, ki je po
zroku svet) Tuzkooic

Fremdenbuch *n.* tujska knjiga, knjiga za tužce.

Fremdengesetz *n.* zakon o tujcih.

Fremdenpolizei *f.* policija za tužce.

Fremdenwesen *n.* tujstvo, inostranstvo; tujska opravila.

fremdgeboren tujeroden, tujega oter vnanjega rodü.

Fremdheit *f.* tujstvo; (Unkenntnis) nezvednost, neznanje.

Fremdling *m.* tujec, inostranec, vnanji clovek, priseljenec; — werden tujciti se, potujciti se; *impf.* potujcjevati se; **Fremblings-** tujski.

Fremdsucht *f.* tujcevalnost, pretirano posnemanje tujih šeg.

fremdsüchtig tujcevalen.

Fremdmort *n.* tujka, tuja beseda.

fremdjüngig inozezičen, tujega jezika.

frequent ljudnat, obiskovan.

frequentativum *n.* (Verbum —) ponavljálnik, ponavljalni glagol.

frequentation *f.* obiskovanje.

frequentationszeugnis *n.* spričevalo o obiskovanji šole.

frequentieren obiskovati.

frescomaleri *f.* slikanje na mokro od na vapno.

fresbegierde *f.* požrešnost, samogoltnost, snédenost.

fresbegierig požrešen, samogóltén, snéden, hlastežen.

fresse *f.* žrelo; gobec, riléc.

fressen žreti (žrem), požreti, jesti (jem), pojesti, snesti; *impf.* požirati, pojédati; (Störner) zobati (zobljem); pozobati; (Graß) múliti; pomúliti; (gierig —) hlástáti; pohlástati; (um sich —) razjedati; razširjati se.

fressen *n.* žrtje, žrenje; (Speiße) piča, krma, jed (-i); *fig.* slabo jelo.

fressend goltáv; razjedljiv.

fresser *m.* žeréc, snedež, snéda, pozeruh, požrešnik; — *in f.* požrešnica.

fressgier *f.* ž. **Fresbegierde.**

fressgierig ž. **fresbegierig.**

fressig *in Bspgn.* jed, jedén, žrtén.

fressloch *n.* (im Schweinstall) jáderna *n. pl.* [vost.

fresslust *f.* lakot (-i), lakota, požrlji-

fresssucht *f.* ž. **Fresbegierde.**

fressstrog *m.* korito.

Fresswerkzeug *n.* požiralo, žrelo.

Frettchen *n.* bela podlásica.

Frettwiesel *n.* ž. **Frettchen.**

Freude *f.* veselje, radost; — haben veseliti se, radovati se; ein Tag der — veseli dan, dan veselja; mit — *n.* z veseljem, prav rad; **Freuden-** veseli, radostni.

Freudenbecher *m.* kupa veselja oter radosti.

Freudenbotschaft *f.* veselo oznanilo, veseli glas (-a u. -ú).

Freudenfest *n.* veselica, veseli god (-a u. -ú) od praznik.

Freudenfeuer *n.* kres.

Freudengeschrei *n.* vrisk, veseli krik, veseli hrup; ein — erheben vrisk zagnati (-ženem), zavriskati, zaúkati.

Freudenhaus *n.* dom veselja.

Freudenkleid *n.* práznja od semánja obleka.

Freudenleben *n.* veselo od prijetno življenje.

freudenlos nevesel, brez veselja od radosti.

Freudenmahl *n.* veselica, veséla pojedina, gosti (gostij) *pl.*

Freudenreich poln veselja od radosti, prevesel, preradostén.

Freudenruf *m.* veseli klic, vrisk.

Freudentag *m.* veseli dan, dan veselja.

Freudentaumel *m.*, im — veselja pijan.

Freudenthräne *f.* solza veselja oter radosti.

freudenvoll veselja od radosti poln.

freudetrunken veselja pijan.

freudig vesel, rádostén.

Freudigkeit *f.* veselje, radost.

freuen veseliti, radovati, razveseliti; sich — veseliti se, radovati se, vesel biti (sem); razveseliti se, vzradovati se; *impf.* razveseljevati se.

Freund *m.* prijatelj; er ist ein — vom Spielen, Trinken *ic.* rad igrá, pije *ic.*

Freundchen *n.* ljubi prijatelj.

Freundin *f.* prijateljica.

freundlich prijazen, mil; — thun prikupovati se, dobrikati se, prilizovati se, sladkati se; (hübsch) lep, ugodén.

Freundlichkeit *f.* prijaznost.

freundlos brez prijatelja oter prijateljev.

Freundschaft *f.* prijateljstvo; pobratimstvo; — schließen prijazniti se, poratiti se.

freundschaftlich prijateljski, prijazen; *adv.* prijateljsko.

Freundschafts- prijateljski.

Freundschaftsbund *m.* prijateljska zveza od. vez (-i).

Frevel *m.* zlobnost, zloba, hudobija, pregreha; (Verbrechen) hudodelstvo, zločinstvo, zlodejstvo; (Beschädigung) škoda, kvar; (Entheiligung) oskrunitév, oskrumba.

frevelhaft zlobén, hudobén, hudodelén, zločinski; (verwegen) predrzén, drzovit.

Frevelmuth *m.* zlobnost; (Verwegenheit) predrznost, drzovitost.

freveln grešiti, hudo delati, zlobén biti (sem).

Frevelthat *f.* hudodelstvo, zločin, zločinstvo, hudobija; zlobno od. brezbožno dejanje.

freventlich predrzén; *f. a.* frevelhaft.

Freveler *m.* hudobnež, zlobnež, brezbožnik; hudodeléc, hudodelnik, zločinec; predrznež.

Frevelerin *f.* hudobnica, brezbožnica; hudodelnica; predrznica.

Friede *m.* mir (-a u. -ú); (Ruhe) pokoj; — n schließen mir skleniti, pomiriti se; — sei mit euch mir vam bodi! mir z vami! — n stiften miriti; pomiriti; in — n leben mirovati, v miru živeti; den — n stören mir rušiti, razrusiti, mir kaliti, mir prelomiti; — seiner Rache Bog mu daj večni mir in pokoj; Friedens- mirovni, mirni.

Friedensabschluss *m.* pomirje, sklep mirú.

Friedensbedingung *f.* pogoj oder uvet mirú, mirovni pogoj od. uvet.

Friedensbotschaft *f.* oznanilo mirú.

Friedensbruch *m.* prelomljenje mirú, mirolom, mirolomstvo.

Friedensbund *m.* zaveza mirú.

Friedenscongress *m.* zbor za mir od. zaradi mirú.

Friedensengel *m.* angelj mirú.

Friedensgabe *f.* plača ob miru; vojaska mirovna plača.

Friedensgericht *n.* mirovno sodišće.

Friedensgöttin *f.* boginja mirú. [sodnik.

Friedensrichter *m.* mirovni sodnik, raz-

Friedenschluss *m.* pomirje, sklep mirú.

Friedensstifter *m.* miriléc, posredovalec mirú. [nik

Friedensförderer *m.* kaliléc mirú, zdrai-

Friedensunterhändler *m.* pogajalec za mir od. zaradi mirú. [mirú.

Friedensvermittler *m.* posredovalec

Friedenszeit *f.* čas od. doba mirú, mirovanje; zur — ob miru, v miru, v mirnem času.

friedfertig miroljubén, miroljubiv, mirén, mirljiv. [ljubnost.

friedfertigheit *f.* miroljubje, miro-

Friedhof *m.* pokopališće, grobišće, mrtvišće, grobje. [mirno.

friedlich mirén, kroték; *adv.* zlepa,

friedliebend miroljubén, miroljubiv.

friedlos nemirén, nepokojén, brez mirú.

friedsam mirén, tih, kroték.

friedsamkeit *f.* mirnost, krotkost.

Frierbeule *f.* ozeblina, ozeba.

frieren prezébat, mráz trpeti; ich

friere zebe me, mráz mi je; (zu Eis

werden) zmzniti, zamzniti; *impf.* zmrzovati, zamrzovati.

Frieren *n.* mráz, zmrzlina, zmrazil (-i).

Fries *m.* friz. nakitje.

Friesel *m.* opakhi *pl.*, spakhi *pl.*, spuščaj, prhljaj, pršaj, prišč. *prod.*

frisch suróv, presén, svež; (fühl)

hladén, studen; (neu) nov, mlad;

(munter) živ, živahén, évrst, éil, isker;

(eben gebracht) tódinji, *z. B.* tódinja

voda, d. i. otódi (soeben) prinesena voda;

—es Holz suróv les; —es Blatt zelen

list; —er Ware novo blago; —er Baum

mladikavo od. omladno drevo (-esa);

—er Farbe živa barva; —es Brot kruh

po péki; —es Pferd spočit oder éil

konj; — gemolkene Milch priéno mleko;

— gewagt srénost veljá; auf —er That

na samem dejanji; — zur Arbeit urno

na delo! etwas —es novina; —e Wäsche

belo perilo; auf die —e Luft pod milo

nebo.

frische *f.* évrstost, évrstota, svežost

(svežest); mrzlota, studenost; hlad

(-a u. -ú), hladnost; živost, živahnost,

éilost.

*frisch aufblasen / kolieren
milauka roza. Bruter
proseurice. Dr. J. J. J. J.*

frischen (Eisen) prekovati, pretopiti, prečistiti, prepustiti; *impf.* pretapljati, prečističati, prepuščati; i. *erfrischen*.

Frishesse f. pretapljalnica, čistilnica.

Frishherd m. ognjišče.

Frishling m. (junges Schwein) prešček, mladiček, spomladanec. [ca.

Frishofen m. pretapljalnica, topilni-

Frishung f. i. *Erfrischung*.

Friseur m. lasničar, frizér.

friseren razčesati (-česem), oplesti (-pletem); *impf.* razčesavati, oplétati; (b. Haare fräueln) kodrati, svédriti.

Frisherrom m. česelj, redki glavnik.

Frisk f. rok, obrok, doba; (Aufschub) odlog, odlásek, odlástlek (odlastelka); binnen Monats— čez mesec dni; zu jeder — vsak čas; große — prostran rok; lepte — končni rok.

fristen odlog ob. odlástlek dati (dam), *impf.* dajati; odložiti, *impf.* odlágati; das Leben — ubijati se, borno živeti, životariti, komáriti.

fristenprotokoll n. rokóvni zapisnik.

Frisktag m. določeni dan (dneva).

Friskverlängerung f. odlog, podaljšanje obroka.

friskweise adv. po obrokih, obrókoma.

Friskur f. oplét, opletilo.

frivol i. ausgelassen.

frivolität f. objest (-i), preširnost.

fröh vesel, radostén, rad, zadovoljén; ich bin — veselim se, po všeči mi je.

fröhlich vesel, radostén, dobrovoljén; — sein veseliti se, radovati se, dobre ob. židane volje biti (sem).

Fröhlichkeit f. radost, veselost; (als Handlung) veselje, radovanje, veselica, *fröhlichen* radovati se, veselja poskakovati, veselja vriskati ob. ukati.

Fröhlichen n. radovanje, vriskanje ob. ukanje (od veselja).

Fröh- tlačanski, tlački, robotni.

Fröharbeit f. tlaka, robota.

Fröharbeiter m. tlačan, robotnik.

Fröhdienst m. tlaka, robota; — e verrichten tlačaniti, robotati, tlako delati ob. opravljati.

fröhnen tlačaniti, robotati, tlako delati ob. opravljati; (den Rüsten) streči (strežem), služiti.

Fröhnsaften pl. kvatre (kvater) pl.

Fröhnsuhre f. tlaka z vozom, voznja za tlako.

Fröhngeld n. tláčina, robotnina.

Fröhnherr m. gospodar tlake ober robote.

Fröhnschmamsfest n. telovo (-ega), dan ob. praznik sv. rešnjega telesa.

fröhnsichtig tlaki ober roboti podvržen, dolžen tlako delati, robotén.

Fröhinn m. veselost, dobrovoljnost, dobra ob. židana volja, veselo srce.

fröhnsinnig dobrovoljén, vesel, radostén, dobre ob. židane volje, veselega srca.

fromm pobožen, bogoljubén, bogaboječ, bogosluzén, bogomil; (sanft) kroték, tih, pohlevén; (gütig) dobrotljiv, blag, usmiljen, milostiv, milosrčén; eine — e Stiftung blagoverná ustanova, zadúšbina, zadúšnica; ein — es Legat blagoverná oporoka.

Fromme m. pobožnik; *f.* pobožnica.

Frömmel f. svetohlinstvo, svetohlimba, licemerstvo, kriva pobožnost. *frömmeln* svetohliniti se, pobožnost hliniti, svetega se delati.

frommen streči (strežem), koristiti, hasniti, v prid ob. v hasek ob. na korist biti (sem).

Frommen n. hasén (-i), hasék, korist (-i), prid.

frommherzig pobožen, pobožnega srca.

Frömmigkeit f. pobožnost, bogoljubnost, bogaboječnost; krotkost, pohlevnost; dobrotljivost zc.

Frömmler m. svetohlinéc, licemér, licemérec; — in *f.* svetohlinka, licemérka.

Fronte f. čelo, lice, pročelje, ospredje, prednja stran (-i).

Frosch m. žaba; *dem.* žabica; (Quäb-frosch) rega, rákovéc, vega; (b. ejsbare) urh, rujht, rujhtác; ein abfcheulicher — žabúra; *Frosch-* žabji.

Froschader f. podjezična žila, žila podjezičnica.

Froschfang m. žabja lov (-i).

Froschfisch m. morska žaba, žabovka.

Froschfuß m. krak.

Froschquake n. regljanje.

Froschlache f. žabja mlaka ob. mlakuža.

Froschlaich m. žabnjak, žabnik. [sren.

Frost m. mraz, zmrazál (-i), mrlina,

Frostbeule *f.* ozeblina, ozeba.
fröstein, eš fröstelt mič mrazi me, mraza drgetam ob. drgocem, mraza se tresem, mraz me tresse.

Frösteln *n.* mrzálica.

fröstig mrzél, zmrzél, mrazén, ledén, zimén; ozebél, prezebél.

Fröstler *m.* zmrzež, zmrzlják, zmrzljivec, zmrzli človek.

Fröstsalbe *f.* mazilo za ozeblino.

Fröstschmetterling *m.* zimski pedic.

Fröstwetter *n.* mrzlo vreme (vremena), ostra ob. huda zima.

Frucht *f.* sad (-a u. -ú), plod; obrodék, pridelék; *dem.* sadék, plodék; *coll.* sadje, sadovje; die Früchte pridelki, plodovi; *fig.* nasledék, nastopek; — ansetzen zaroditi, zarod zastaviti; *impf.* zaréjati, zarod zastavljati; Frucht-sadni; zarodni.

Fruchtauge *n.* popék, brst.

fruchtbar rodovitén, rodovit, plodén, plodovit, plodovitén, plodonosén, plénjav; (v. Bäumen) sadonosén, sadovit; — sein roditi, nesti (nesem), plénjati.

Fruchtbarkeit *f.* rodovitnost, plodnost, plodovitost *n.*

Fruchtbarmachung *f.* porodovitév.

Fruchtbaum *m.* sadno ob. sadonosno drevo (-esa).

Fruchtbaumjudt *f.* sadjárstvo.

Fruchtboden *m.* žitnica, kašča, kašta; plodišče (*bot.*).

fruchtbringend sadonosén, plodonosén, plodén, rodén; koristén.

fruchten roditi, sad nositi ob. pri-našati; koristiti, hasniti; zaleči (-le-žem), *impf.* zalégati; pomoči (-morem), *impf.* pomagati. [tina.]

Fruchtertrag *m.* pridelék, obrodék, lé-

Fruchtsfeld *n.* žitno polje.

Fruchtsolge *f.* poljsko kolobárjenje.

Fruchtgarten *m.* sadovnják, sadonosnik, sadni vrt.

Fruchtgehäuse *n.* oplodje.

Fruchtgenuss *m.* užitek.

Fruchthandel *m.* žitna kupčija, kupčija z žitom; den — betreiben žitáriti, z žitom kupčevati.

Fruchthändler *m.* žitni kupec.

Fruchthaut *f.* mreža, lupina, koža, luščina.

Fruchthorn *n.* rog obilnosti.

Fruchthülle *f.* oplodje.

Fruchthülse *f.* strok. [rodék.]

Fruchtkeim *m.* kal, klica, zarod, za-

Fruchtknospe *f.* brst, popék.

Fruchtknoten *m.* plodnica (*bot.*).

fruchtlos *adi.* brezplodén, neplodén, jalov, brez sadú; (vergeblich) prazen, nekoristén, nehasnovit, brez prida; *adv.* zastonj. [korist (-i).]

Fruchtlosigkeit *f.* brezplodnost *n.*; ne-

Fruchtmangel *m.* slabá létina, pomanjkanje, stradež.

Fruchtmarkt *m.* sadni trg; (Getreide-markt) žitni trg. — *weise*.

Fruchtnutzung *f.* uživanje. [lina.]

Fruchtpflanze *f.* sadika, semenska rast-

Fruchtpreis *m.* žitna cena; sadna cena.

Fruchtschaden *m.* újma, škoda na polji.

Fruchtspeicher *m.* ž. Fruchtboden.

Fruchtsiel *m.* pečelj, recelj.

Fruchttrieb *m.* mladika, zarodék.

Fruchtwechselwirtschaft *f.* menjáva setve, poljsko kolobárjenje, poljski kolobár.

Fruchtwein *m.* jábolčnik, hrúsevéc, hrúskovec.

Fruchtweig *m.* mladika; klica. [vit.]

frugal maloješč, zmérén; tečen, teko-
früh *adi.* ran, zgodnji, prigodnji, jutranji; *adv.* za rana, rano, zgodaj; jeht — na vse zgodaj, prav zgodaj; heute — davi, *adi.* dávišnji; — morgenš na vse zgodaj, za belega dné, za ranega jutra, s svítom ob. z vidom vred; zu — prezgodaj, prerano; vom — en Morgen biš . . . od ranega jutra do . . .

Früharbeit *f.* jutranje delo.

Frühbirn *f.* zgodnja hruška.

Frühe *f.* jutro; in der — zjutraj, zgodaj, za rana; in aller — na vse zgodaj.

früher *adi.* prejšnji, poprejšnji; *adv.* prej, poprej, pred, popred.

frühestens najprej, najpoprej, najpred, najpopred.

Frühgebet *n.* jutranja molitév.

Frühgeburt *f.* negodni plod; pôrod pred časom, negodni pôrod.

Frühgetreide *n.* jaro ob. zgodnje žito, jarina.

Frühgottesdienst *m.* zgodnja od. rana maša, zgodnjica, prva maša; (in der Abendszeit) zorna maša, zornica.

Frühhenne *f.* jărica, järkeica.

Frühjahr *n.* †. Frühling.

Frühkirche *f.* zgodnja od. rana črešnja, črešnja zgodnjica.

Frühkost *f.* kosilo, zajutrek.

Frühling *m.* pomlad (-i), spomlad (-i), vigréd (-i), mlado leto, mladoletje, mladolétek; im — spomladi; Frühling's- pomladánji, pomládni, pomladanski, mladoletni, vigrédni; (von Früchten) jar.

Frühlingsquinquiesimium *n.* pomladánsko jednakočje.

Frühlingsregen *m.* svedréc.

Frühlingsfliege *f.* mladolétnica.

Frühlingsflur *f.* pomladanska od. cvečica livada od. trata. [mladi.

Frühlingsgöttin *f.* Vesna, boginja pomladanskega življenja.

Frühlingspflanzen *f.* pomladanske oberjara rastlina.

Frühlingspunkt *m.* vspomladišče (Litron).

Frühlingszeit *f.* pomladanski čas.

Frühmorgig davišnji.

Frühnebel *m.* jutranja meglá.

Frühreif prezgodaj od. prerano razvit, prigradnji.

Frühreise *f.* prerán razviték.

Frühroth *n.* zárija, zora, jutranji žar.

Frühfaat *f.* rana od. jara setév.

Frühstück *n.* kosilo, kosilca, zajutrek.

Frühstück kósiti, kosilcati, zajutrkovati.

Frühzeitig *adi.* zgodnji, prigradnji, ran; *adv.* zgodaj, rano; allzu— *adi.* prezgodnji, prerán; *adv.* prezgodaj, prerano, prevred.

Fuchs *m.* lisica; *dem.* lisičica; (Männchen) lisják; (Pferd) rjav konj, rižan; (Mensch) prekanjenec; (Dufat) rmenjak; **Fuchs-** lisičji. [lisičevina.

Fuchsbalg *m.* lisičja koža, lisičina,

Fuchsbau *m.* lisičja luknja, lisičina.

Fuchseisen *n.* lisice *pl.*, železni skopéc za lisice.

Fuchsen lisičji.

Fuchsell *n.* †. Fuchsbalg.

Füchsin *f.* lisica.

Fuchsjagd *f.* lov na lisice. [kožuh.

Fuchspelz *m.* lisičina, lisičevina, lisičji fuchsroth rjav ko lisica.

Fuchschrott *m.* lisičnjak.

Fuchschwan *m.* lisičji rep, metálica; rother — ščer (bot.).

Fuchschwänzen lizati (lišem) se; prilizovati se, dobrikati se.

Fuchschwänzer *m.* prilizovaléc.

Fuchtel *f.* ploščnati meč.

Fuchteln s ploščnatim mečem biti (bijem), z golo sabljo mahati, s ploskom od. ploskoma biti (bijem); udariti.

Fuder *n.* voz, peljáj, tvor.

Fug *m.* pravica, oblast (-i); mit — und Recht po vsej pravici.

Fuge *f.* sklep, sklad, spah, stik, sklada; (musik.) sklad, fuga.

Fügebau *f.* stružnik, spahovalnik, spahovnik.

Fügebau *m.* kobila (kolárska).

fügen skleniti, spahniti, stakniti, stružiti, spojiti, zložiti; *impf.* sklepati, spahovati, stikati, strinjati, spajati, zlagati; (lenken) obrniti, uravnati, urediti; *impf.* obračati, ravnati, uravnavati, urejati; sich — ujemati se, strinjati se, stikati se; sich in etwas — udati se v kaj, *impf.* udájati se; sich dem Geetze — podvreči (-vržem) se zakonu, pokoriti se zakonu; (geschehen) primeriti se, naključiti se, pripetiti se, prigraditi se; *impf.* primerjati se, pripetovati se, prigajati se.

Fügewort *n.* veznik.

füglich priméren, pristojén, prikladén, priličen; *adv.* primerno *ic.*; dobro, zložno; tikoma; (mit Recht) po pravici, po potrebi.

Fügung *f.* zvéza; (Lenkung) uravnava; — Gottes bóžja volja od. naredba od. previdnost, usoda.

fühlbar občuten, občutljiv, čuten.

Fühlbarkeit *f.* občutnost, občutljivost.

fühlen čutiti, občutiti; (durch Berührung) tipati, otipati, potipati; ich fühle Luft hoče se mi, želim, želja me obhaja; sich — čutiti se, počutiti se, imeti (imam) se; svojo vrednost spoznati; wie fühlst du dich kako ti je? kako se čutiš? kako se ti godi?

führend čutěn, občutěn, čutljiv.
Fühlfaden *m.* tipalnica, tipalo.
Fühlhorn *n.* f. Fühlfaden; (b. Schnecken) roziček.

fühlos brezčutěn, neobčutěn; brezsrčěn, trdosrčěn, trd.

Fühlosigkeit *f.* brezčutnost, neobčutnost; brezsrčnost, trdosrčnost.

Fuhre *f.* vožnja, speljaj; — *n.* machen voziti, peljati; (Wagen) voz.

führen vésti (vedem), voditi, peljati; (zu Wagen) voziti, peljati; (verwalten) voditi, upravljati, oskrbovati; bei sich — s seboj nositi; die Feder — pisati (pisem); Reden — govoriti; Krieg — vojskovati se; Klagen — tožiti se; Prozesse — prádati se, prepirati se; das Wort — (v imenu drugih) govoriti; hinter d. Lidt — prekaniti, preváríti, oslepariti; *impf.* varati, slepariti; führe uns nicht in die Versuchung ne vedi nas v skušnjavo, ne skušaj nas; einen Titel — naslov iméti (imam); dieser Weg führt nach Krain ta pot drži na Kranjsko; die Regierung — vládati; zu Ende — dokončati, dovršiti; einen Namen — imenovati se, zvati (zovem) se, klicati (klicem) se.

Führer *m.* vodnik, vodja, voditelj, vódec, vojarin; — *in f.* vodnica, vodilja, voditeljica.

Fuhrlohn *m.* voznina; (Fährgehd am Wasser) brodnina, brodovina.

Fuhrmann *m.* voznik, vozár, vozác; — sein voziti, vozariti; Fuhrmannsvozerski.

Fuhrmannsgewerbe *n.* vozárstvo, vozarjenje. — *Fahrt!*

Fuhrstraße *f.* vozna cesta.

Führung *f.* vodba, voja, vódstvo; (Leitung) oskrbovanje, upravljanje; f. a. Fügung.

Fuhrweg *m.* vozna pot, kolovóz, kolovóznik, kolovóznica.

Fuhrwerk *n.* vozilo, vozna blago; (Wagen) voz.

Fuhrwesen *n.* vozárstvo.

Fulgurit *m.* strélna cev (-i).

füllbar polniv, napolniv, plenjav.

Fülle *f.* polnota, polnost; (Überfluß) obilica, obilnost, izobilje, prebiték; in Hülle und — leben v izobilji oder

razpašno živeti; (Füllsel) nadévek, nádev; zalijávica.

füllen *tr.* polniti, napolniti; *impf.* napolnjevati; (mit Flüssigkeiten) naliti (-lijem), natočiti; *impf.* nalivati, natákati; (mit Körnern) nasuti (-spem u. -sujem), *impf.* nasipati; (d. Würfe) nadeti (-denem), *impf.* nadévati; (die Taichen) tlačiti v —, natlačiti; *intr.* zrebíti, ozrebíti se, storiti, zrebetna biti (sem), zrebe imeti (imam).

Füllen *n.* zrebé (-ta), zrebéc; *f.* zrebica; — werfen f. füllen *intr.*

Füller *m.* polniléc, napolnjevaléc.

Füllfass *n.* lij, liják.

Füllhorn *n.* rog obilnosti od. izobilja.

Füllsel *n.* f. Fülle.

Füllung *f.* polnitév.

Füllwein *m.* zalijavica, zalívka, vino za zalivanje.

Function *f.* delo; opravilo, opravék, služba.

Functionär *m.* opravník. [na.

Functionengebür *f.* opravilna službari-

Fund *m.* najdba; *fig.* iznajdba.

Fundament *n.* temelj, osnova, stojalo, stalo, podstava, podloga.

Fundamental- temeljni, osnovni, podstavni, glavni, poglavitni.

Fundamentalabstand *m.* temeljna razdalja (*phys.*).

Fundamentgesetz *n.* glavni zakon.

Fundamentalsatz *m.* glavni stavék; glavni rek; načelo, podstavna misel (-i), glavno vodilo.

Fundation *f.* utemeljitév, ustanovitév, ustanova, založba. [lohn.

Fundgeld *n.* najdenina; f. a. Findex-

Fundgrube *f.* rudnik; bogata zaloga.

fundieren f. stiften.

Fundort *m.* nahajališéc.

Fundus instructus *m.* gospodarske potrebséine *pl*

fünf pet, petero.

fünf pet, petero.

fünf f. pétka, pétérka, petica.

fünfarmig peterorok.

fünfblätterig peterolistén.

fünfeck *n.* peterokot, peterokotnik, peterovogelnik.

fünftägig peterokot, peterokotén, peterovogeln.

*für ein christliches, offenes
 Actionen-Gesetz, Kolonna*

Fünfer *m.* petka, petérka, petika; (Selbststück) peták.

fünferlei petéri, peterovrstén.

fünffach petérén, petérnat.

fünffältig *f.* fünffach.

fünffühlig peteronog, peteronožen.

fünfgliederig peteroud, peteroüden, peteroülen.

fünfhundert pet sto.

fünfhundertmal petstokrat.

fünfhundertste petstoti.

fünfsährig petlétén.

fünfsmal petkrat.

fünfsmalig petkratén, peterokratén.

fünfsmonatig petmesečen.

fünfsmonatlich vsak peti mesec.

fünfspercentig petodstotén.

fünfspündig petfuntén.

fünfsseitig peterostrán.

fünfsilbig peterozložén.

fünfstimmig peteroglasén.

fünfstädig * petimi nadstropji.

fünfstägig petdnévén, peterodnévén, peterodanski.

fünfte peti.

fünfter *n.* petina.

fünften petič, v peto.

fünftehalb polupéti.

fünftzig peterozobát.

fünftehn petnajst.

Fünftehner *m.* petnajstka, petnajstérka; (Selbststück) petnajstica, petica. fünftehnerlei petnajstérén, petnajstérnat.

fünftehnhundert petnajst sto.

fünftehnmal petnajstkrat.

fünftehntel *n.* petnajstina.

fünftehntens petnajstič, v petnajsto.

fünftig petdeset.

fünftiger *m.* petdeseták, petdesetník.

fünftigerlei petdesetéri. [nat.

fünftigfältig petdesetérén, petdesetér-

fünftigmal petdesetkrat.

fünftigstel *n.* petdesetina.

fünftigstens petdesetič, v petdeseto.

fünftigsten službo oprávljati, službovati.

Fünftehn *n.* iskrica; *fig.* troha, trohica, betva, bétvica.

Funke *m.* iskra.

funken lesketáti (-tám u. -kécem) se, plamikati, iskriti se, žaréti, migljati.

funkeknagelneu čisto nov, ves nov.

funken iskriti se, iskre metati (mečem) od. sipati (sipljem).

Funkenzieher *m.* iskrovabec, izvajač.

für za; (anstatt) namesto; was — ein kakov, kakšen; Mann — Mann mož za možem; an und — sich sam ob sebi; Tag — Tag dan na dan, vsak dan; (wider, gegen) zoper *c. acc.*, proti *c. dat.*; (zu) do.

fürbafs *f.* weiterfort, vorüber.

fürbitte *f.* prošnja, priprošnja; eine — einlegen prositi za koga.

fürbitter *m.* prošnjik, priprošnjik; priprosnik; (vor Gericht) zagovornik, odvetnik.

fürbitterin *f.* prosilka, priprošnjica, zagovornica, besednica.

Furche *f.* brazda, rázor; *dem.* brazdica, razorek; (Runzel) guba, gúbanica; (zum Ableiten des Wassers) áleb (-a u. -ü), draga.

furchen brazditi, brazdati, brazde od. razóre delati, razorávati; (runzeln) grbiti, grbančiti, gubanditi, nabirati.

Furcht *f.* bojazen (-i), strah (-a und -ü); — Gottes strah božji, bogaboječnost; — haben bati (bojim) se, strah biti koga (strah me je); in — gerathen zbati (zbojim) se, ustrašiti se, preplašiti se; in — halten strahovati; in — setzen ustrašiti, prestrašiti, preplašiti, v strah pripraviti.

furchtbar strašén, strahotén, strahovit, strahovitén, strašanski, grožén, srepinski; ein —er Mensch srépež.

Furchtbarkeit *f.* strašnost, strahovitost, groza.

fürchten, auch sich — bati (bojim) se, strašiti se, plašiti se, v strahu biti (sem); ich fürchte mich bojim se, strah me je; fürchte dich vor Sünde boj se od. čuvaj se greha.

fürchterlich strašén, strahovit, grozovit, grožén, strašanski.

furchtlos neboječ, nebojazljiv, nestrašljiv, neprestrašén, neplašljiv.

Furchtlosigkeit *f.* neustrašenost, neprestrašenost, nebojazljivost.

furchtsam boječ, plah, plašén, bojazljiv, plašljiv; ein —er Hase bojazljivéc, plašljivéc, plašljiv kakor zajéc.

Furchtsamkeit *f.* plašnost, plašljivost, bojazljivost, boječnost.
Furie *f.* zlobnica, peklenica, furija; (Wuth) besnost, razjarjenost.
furiös *divji*, besen, zloben.
Fürkäufer *m.* prekupec, prekupovalšč.
fürlieb *f.* vorlieb.
Fürsorge *f.* skrb (-i), oskrbovanje; *f. a.* Borjorge.
Fürsprache *f.* priprošnja, zagovor; — cinlegen prositi za koga, zagovarjati koga.
Fürsprecher *m.* priprošnjak, zagovornik; (Anwalt) odvetnik.
Fürsprecherin *f.* priprošnjica, zagovornica, besednica.
Fürst *m.* knez; (Herrscher) vladár; zum — en machen poknežiti, *impf.* pokneževati. [dika.
Fürstbischof *m.* knezoškof, knez-vla-
Fürsten knežji.
fürstenmäßig knežji; *adv.* po knežje, kneški.
Fürstsohn *m.* knezovič, kneževič.
Fürstenland *m.* kneštvo, kneževstvo.
Fürstenthum *n.* kneževina, knezovina.
Fürstin *f.* kneginja.
fürstlich knežji, kneževski.
Furt *f.* brod (-a u. -ú), prégaz.
Fürtrag *m.* *f.* Übertrag.
fürwahr *adv.* res, zarés, resnično, istinito; — halten za resnico iméti (imám), verjeti (verjamem).
fürwih *m.* *f.* Borwih.
fürwihig objéstén; *f. a.* borwihig.
fürwort *n.* zaimé (-na), zaimék.
Furz *m.* prdec.
Fusel *m.* patoka.
fuselieren ustreliti, *impf.* streljati.
Fuselöl *n.* patoka.
Fuß *m.* noga; *dem.* nogica, nožica; (— d. Berges) vznožje, podnožje, korén; (als Längenmaß) črevölj; (in d. Dicht-funft) stopa, stopica; (am Webstuhl) kôza; zu — peš, pešice; zu — dienen za pešca ob. pri pešcih služiti; mit bloßen Füßen bos, bosonog; gut zu — sein dobér pešéc biti (sem); sich jeman-den zu Füßen werfen na kolena pasti (padem); mit Füßen treten z nogama teptati; Fuß- nožni.
Fußbad *n.* kopel (-i) za noge.

Fußbank *f.* podnožje, podnožnica.
Fußbekleidung *f.* obúvalo, obuvalo, obutal (-i).
Fußbeuge *f.* petni pregib.
Fußblatt *n.* pódplat.
Fußboden *m.* tla (tál) *pl.*, pod, tlak.
Fußreifen *n.* okovi *pl.*, železje, spena za noge; (zum Bestreigen der Berge) deréze *pl.*
füßen opréti (oprem) se, nasloniti se; *impf.* opirati se, slonéti; (sich ver-laffen) zanesti se, *impf.* zanašati se.
Fußfall *m.* priklon; einen — thun prikloniti se, poklekniti, na kolena pasti (padem); *impf.* priklanjati se, poklekovati.
füßfällig klečeč, na kolenih; ponižen; *adv.* kleče.
Fußfehen *m.* obójek, krpa.
Fußgang *m.* steza; (im Schnee) gaz (-i), tir (-a u. -ú).
Fußgänger *m.* pešec, pešák; — in *f.* pešica, peška.
Fußgend *f.* vznožje.
Fußgestel *n.* podnožje, podstavék, sto-jalo, stalo.
Fußhufs *m.* poljub na nogo.
Fußlappen *m.* *f.* Fußfehen.
Fußmaß *n.* čreveljska méra.
Fußpad *m.* steza.
Fußreise *f.* peš potovanje, hoja.
Fußschemel *m.* podnožnik, podnož-nica, podnožje. (nogi.
Fußschmerz *m.* ból (-i) ob. bolečina v
Fußsohle *f.* kratka nogavica.
Fußsohle *f.* pódplat; (d. vordere Theil) stopálo, stopa.
Fußstapfe *f.* stopinja; in jemandes — z treten hoditi za kom, v vzgled si vzeti (vzamem) koga, posnemati koga, rav-nati se po kom. (zica.
Fußsteig *m.* steza, hódnik; *dem.* ste-
Fußstöß *m.* brca, cebljaj, cebáda, ce-béc, vritnik; einen — geben breniti, cebniti; *impf.* cebáti.
Fußstrich *m.* zadruga, zanka.
Fußstück *n.* nožje.
Fußtritt *m.* stopinja; (Schritt) korák, stopáj; (Spur) sled (-ú und -i); *f. a.* Fušstöß.
Fußvolk *n.* pehota, peštvo, pešci *pl.*
Fußweg *m.* steza, peš pot.

Fušwurzel *f.* nart (-a).Fušzhe *f.* prst na nogi.

Futter *n.* piča, krma, klaja, poklaja, klast (-i); (grüneš —) muljava; (Aster) veje *pl.*, vejevje; (mit Mehl) obloja, obloda; (für Menschen) hrana, livež; (bei Meibern) podvlaka, podvleka, podloga, podsiv, podšev (-a), podstava; (hölzerne Befestigung) obód, obój; (übrig gebliebenes —) zjedi *f. pl.*; (das den Kühen vor d. Welfen gereichte —) prilast (-i); Futter- pični, klajni.

Futteral *n.* tok, obodek.Futterbank *f.* slamoréznicá, slamorézni stol.Futterboden *m.* svisli *f. pl.*, senenják, senica.Futterbrei *m.* snipor.Futterbrett *n.* pažnica, platnica.Futtergemenge *n.* méšanica, mešana krma. [lišče.Futtergewächs *n.* travulja, pašuo ze-Futtermangel *m.* pomanjkanje krme; es herrscht — ljudje nimajo krme.Futtermehl *n.* oblója, oblóda.

füttern *krmiti*, klasti (kladem), poklasti; *impf.* pokládati; (mästen) pitati, rediti; (von innen befeiden) podvleči (-vlečem), podložiti, podstaviti, podšiti (-šijem); *impf.* podlágati, podstavljati; (von außen) obložiti, obiti (-bijem), obleči (oblečem), opažiti; *impf.* oblágati, obijati. [kanje krme.

Futternoth *f.* sila za krmo, pomanj-Futterraufe *f.* jasli *f. pl.*Futterschneider *m.* slamorézec, rezáč.Futterschwinge *f.* rešetce, krplje (krpelj) *pl.*Futterstroh *n.* slama za klajo; (in Bündeln) otepi *pl.*Futtertrog *m.* korito. — *umwyl!*Futterwicke *f.* grásića. [stava.Futterzeug *n.* podvleka, podloga, pod-Futurum *n.* prihodnjik, prihodnji čas.

Führerzoffianing - izmešana
G. Krone. Ing. Gumbin 15/10/1916

Gabe *f.* dar, darilo; *dem.* darék, darilce; (Abgabe) davék, davščina, daća; (Fähigkeit, Talent) zmožnost, sposobnost, nadarjenost; er hat die —, sich beliebt zu machen zna se prikupiti.

Gabel *f.* vile *pl.*; (Eßgabel) vilice *pl.*; (an Bäumen) razsoha, rogovila, rogulja; (Dienstgabel) burklje *pl.*

Gabeldrechsel *f.* ójnice *pl.*, trabje. gabelförmig viličast, rogovilast, rog-ljast.

Gabelfrühstück *n.* kosilce, predjužnák. gabeln natakñiti, nabosti (-bodem), nasaditi; *impf.* natikati, nabadati.

Gabelsammlung *f.* nabiranje darov od milostinjce.

gähern kokotati (kokočem), kokodakati, kokodajsati, kokodajskati; (von Enten, Gänzen) gugati.

Gähfen *n.* kokotanje, kokodajskanje. gaffen zijati, zijala prodajati; (vom Abgrund) zevati, režati (-im).

Gaffer *m.* zijalo, zijaléc; —in *f.* zijala, zijalka.Gage *f.* plača, plačilo, mezda.

gäh j. jäh.

gähnen zdehniti; *impf.* zdehati, zevati; ich gähne zdeha se mi.Gähner *m.* zdehaléc, zevalo, zdehalo.Gähnsucht *f.* zdehavica, zdehavost.Gähre *f.* kisanje; (von Bier, Wein) vrenje, kujanje; (v. Brote) kvasenje.

gähren kisati se, kuhati se, vreti, kipeti; (v. Brote) kvasiti se, vzhajati.

Gährmittel *n.*, —stoff *m.*, —teig *m.* kvas (-a u. -ú).

Gährung *f.* vrenje, kipenje; saure — kisanje; Teig — kvasenje, vzhajanje; saure — gniloba; in — kommen vzkipeti, zavreti, skisati se. *Gairyo f. žeb m*

Gala *f.* dvorna slovesnost od steča-
nost, dvorska slavnost; praznična oprava. *traviti*

Galakleid *n.* praznično oblačilo, svečanostna oprava.Galaktometer *m.* mlekomer.Galán *m.* ljubčék, ljubovnik, dragi, ljubi, milčék.

galant (artig) uljudén, priljudén, udvorljív; (verliebt) zaljubljen; (geputzt) nališpan, lep, gizdav.

Gairyo, razsošna cev, Frančišča razsošnica
navševno žékno. Pinter Luke

Galanterie *f.* uljudnost, priljudnost; (Liebeshändel) zaljubljenost; (Put) lišp, kiné, gizdavost; galanterija, lepotičje.

Galanteriehändler *m.* prodajalec lepotičja, lepotničar.

Galanterieware *f.* lepotija, lepotičje, lišp, roba za lišpanje.

Galeere *f.* galeja.

Galeerenflave *m.* sužnik na galeji, galijaš, galijót.

Galgen *m.* vislice *pl.*, vešala *pl.*

Galgenfrist *f.* kratak odlog.

Galgenstrich *m.* (obešenč), malopridnež, malovrednež.

Galimathias *m.* kolobocija, klobotranje, neumnost.

Gallapfel *m.* šiška, galka, doblica.

Galle *f.* žolč; (Zorn) jeza, srd, zloba;

Gallen- žolčni. [niti.]

gallen žolčiti, greniti; ožolčiti, oreg-

gallenartig žolčast.

gallenbitter gorjup, grenčak kakor žolč.

Gallenblase *f.* žolčnik, žolčnica, žolčni mehur.

Gallengang *m.* žolčevod.

Gallenstein *m.* žolčno kamence.

Gallerie *f.* mostovž, hodišče; (im Theater) pristropje, galerija.

Gallerte *f.* žolica, zdriz.

gallicht žolčast.

gallig žolčen; *fig.* čemerén.

Gallösche *f.* krevsa, cokla, nabotnica.

Gallsucht *f.* žolčnica, zlatenica.

gallsüchtig zlateničen; čemerén.

Gallwespe *f.* šiškarica.

Galmrei *m.* kalamina.

Galopp *m.* skok, dir; im — skokoma, v skok, v dir.

galoppieren v dir od. v skok jezdit, dirjati, dréati, drviti.

galvanisch galvanski.

galvanisieren galvanizovati.

Galvanismus *m.* galvanizém.

Galvanoplastik *f.* galvanoplastika.

Gamasche *f.* dokolenica, kamašna.

Gang *m.* hod, prohod, pohaj, hoja; (Curse) tek; (Gallerie) prehodi *pl.*, mostovž; (in der Mühle) kamen, tečaj, koló (-ésa); (Weg) pot, steza; (ein unterirdischer —) prekóp, predór; (in der Geologie) greda.

gang und **gäbe** v navadi, navaden, običajén.

gangbar hodén, izhojen, uhojen, utr; (im Curse) tekóč, veljavén, dobér, navaden.

Gängelband *n.* povodč, vajet, vojka. **gängeln** voditi, hoditi učiti, hoditi vaditi.

Gängelwagen *m.* hodulja.

Gans *f.* gos (-i), gosa; *dem.* goska; *fig.* avsa, beba, goska; **Gänse-** gosji.

Gänseblume *f.* (*Bellis perennis*) marjetica.

Gänsebraten *m.* pečena gos. [čék.]

Gänsefüßel *f.* (*Sonchus oleraceus*) mlk.

Gänsegang *m.* koracanje.

Gänsegeschwatter *n.* gaganje, gogot.

Gänsehändler *m.* gosar; — in *f.* gosarica. [nica.]

Gänsehaut *f.* kurja polt (-i), omráz.

Gänserich *m.* gosjak.

Gänsefall *m.* gosinjak.

Gant *f.* dražba, stečaj.

ganj (*totus*) ves, vsa, vse; (*integer*) cel; (*vollständig*) popoln; *adv.* celo, po vsem, popolnoma, čisto, zgolj, prav; — und gar do cela, do čista, do dobra, do kraja, sovsema, sčínoma; — und gar nicht nikakor ne, celo ne, po nobeni ceni; — allein prav sam; — gewiß prav zares od. gotovo.

Ganze *n.* celota, celina; vse, celo; im ganzen v vsem, po vsem, sploh.

Ganzhübler *m.* celozemnik, zemljak.

ganjähig celoletén, za celo leto.

gändig *adv.* celo, po vsem, do čista, do dobra, do konca, čez in čez, popolnoma; *adv.* popolén, vseobsežen.

ganjrandig celorob.

gar *adv.* gotov, dogotovljen, pripravljen, prirejen, dovršen; (von Speisen) skuhan; *adv.* celo, prav, kaj, pač; — viel prav mnogo, kaj mnogo, dokaj.

Garantie *f.* poroštvo, sigurnost, zagotovilo, jamstvo.

garantieren biti (sem) porok, dati (dam) sigurnost od. zagotovilo, jamčiti.

Garaus *m.* kraj in konč; — machen konč storiti, ukončati, pogubiti, ubiti (-bijem), ugonobiti.

Garbe *f.* snop; *dem.* snopék, snopič; *coll.* snopje.

*Ganzjährig popolnoma
izučena mon (Kurzweil,
Leone*

Gartenband *n.* povreslo.
 Gartenbinder *m.* vezač. [rázstava.
 Gartenhausen *m.* kopica, razstavka,
 Gartenschichte *f.* nasad.
 Gartenzeit *m.* snopovina.
 Garde *f.* straža. — *Gart-gewerkschaft*
 Garderobe *f.* oprava, obleka, oblačila
pl.; (Kleiderkammer) oblačilnica.
 Gardine *f.* zagrinjalo, zastor, zavesa.
 Gardist *m.* stražar, stražnik.
 Garf *f.* gotovost, godnost, dodelanost;
 (der Güte) stroj; (v Kupfer) čistost.
 Garzy *n.* čista od prečiščena ruda.
 Garzherd *m.* prečiščevalnica.
 Garhoch *m.* barilec, krémar.
 Garhütte *f.* barilnica, kréma.
 Garkupfer *n.* čisti baker.
 Garleder *n.* irhovina.
 Garmachung *f.* strojitěv, strojenje;
 (des Kupfers) čistitěv, čišćenje, pre-
 čiščevanje.
 Garn *n.* preja; (Reß) mreža; (zu-
 sammengedrehtes, verwickeltes —) kro-
 tovia, presukléc.
 Garnele *f.* rak brez klešć, garnela.
 Garnhandel *m.* kupčija s prejo, pre-
 jarja.
 Garnhiesel *m.* motovilo. [panje.
 Garnisthuhn *n.* brezdelnost, posto-
 Garnison *f.* posadka, posada, garni-
 zija; Garnisonš- posadni.
 garnisonieren biti (sem) v posadki.
 Garnisonsmannschaft *f.* vojaštvo v po-
 sadki, posadka.
 Garnitur *f.* obrobek, obšiv; (Verzie-
 rung) kinč, lišp, olepsava, okit.
 Garnnäuel *m.* klobék, klobko, klopčič.
 Garnleute *pl.* dragarji.
 Garnsack *m.* sák, mreža, vrša.
 Garnspule *f.* cevka.
 Garnwinde *f.* motovilo.
 Garsofen *m.* prečiščevalnica, čistilnica.
 Garsalt *n.* čista uvarjena sol (-i).
 Garshlacke *f.* žlindra.
 garstig grđ, gnusen, nagnusen, ne-
 snažen, amazan. [snažnost.
 Garthigkeit *f.* grđost, nagnusnost, ne-
 Gärtden *n.* vrtěc, vrtič, vrtiček.
 Garten *m.* vrt, ograd; Wein— vino-
 grad; Baum— sadovnjak; Blumen—
 cvetnjak; Kräuter— zelinjak, zelnik;
 Garten- vrtni, povrtni.

Gartenbau *m.* vrtnarija, obdelovanje
 vrta.
 Gartenbeet *n.* greda, leha; *dem.* gre-
 dica, lehica.
 Gartenbude *n.* vrtnarske bukve *pl.*
 Gartenberesche *f.* oskoruša, skurs.
 Gartenerde *f.* (črna) prst (-i).
 Gartenschel *m.* sladki kopěr.
 Gartenfrucht *f.* povrtina, vrtni sad.
 Gartengemüse *n.* zelenjava, povrtna
 zelenina.
 Gartengeräth *n.* vrtnarsko orodje.
 Gartengewächs *n.* vrtna rastlina, po-
 vrtina. — *Jan 2*
 Gartenkunst *f.* vrtnarstvo.
 Gartenlaube *f.* hladnica.
 Gartenleiter *f.* vrtnarska lestva.
 Gartenmesser *n.* krivěc, vinjak, kosir,
 reznik, srpica.
 Gartenpflanze *f.* povrtina rastlina.
 gartenreich vrtnat.
 Gartenrose *f.* vrtnica, goščavka, šipěk.
 Gartenschere *f.* vrtnarske škarje *pl.*
 Gartenschierling *m.* trobelika (mala).
 Gartenschwarzhelhen *n.* pogorelčěk.
 Gartenseim *m.* bela goričica od gorušica.
 Gartenwesen *n.* vrtnarstvo, vrtnarija.
 Gartenzaun *m.* vrtni plot, vrtna ograja.
 Gartenzins *m.* vrtnina.
 Gärtner *m.* vrtnar, vrtnik; Gärtner-
 vrtnarski.
 Gärtnerbursche *m.* vrtnarski učeněc.
 Gärtnerci *f.* vrtnarija, vrtnarstvo; —
 betreiben vrtnariti; mit der — erwor-
 ben privrtnariti; mit der — verthun
 zavrtnariti.
 Gärtnerin *f.* vrtnarica.
 gärtneru vrtnariti.
 Gartrose *f.* š. Gartenrose.
 Gas *n.* plin, gaz.
 Gasbeleuchtung *f.* plinova razsvetlava
 od svečava.
 Gäscht *m.* pene *pl.*, kipanje.
 gäschten peniti se, kipěti (-im), šu-
 meti, vreti.
 gasförmig plinast.
 Gasometer *m.* plinomer, gazometěr.
 Gäspe *f.* perišće, pregršće.
 Gasse *f.* ulice *pl.*, ulica; enge — za-
 gata; Gassen- ulični, poulični.
 Gassenbube *m.* poulični klatež, pote-
 puh, potepin.

Gassenhauer m. poulična popevka, komata pesem, kvanta.

Gassenhehrer m. ulični pometalec od pometač.

Gassenlaufen n. (Strafe) tek skozi šibe, šibanje.

Gassenmädchen n. poulična od. zanikrna deklina, vlačuga, vlačugarica, cipa.

Gassenpöbel m. poulična druhal (-i).

Gassentreter m. postopač.

Gast m. gost; (geladener —) povabljenec, pozvanec, f. povabljenka, pozvanka; zu — e gehen v gostije iti (grem), v goste iti; zu — e sein v gostijah biti (sem), v gostih biti, povabljen biti, na kosilu biti, gostovati se; Gast- za gosta, za goste.

Gastbitter m. vabič, vabilc.

Gasterei f. gósti od. góstije *pl. f.*, gostarija, gostitv, pir, pirovanje.

gastfrei pogostljiv, postrežen, postrežljiv, gostoljub.

Gastfreiheit f. pogostljivost, postrežnost, postrežljivost, gostoljubnost.

Gastfreund m. gost, gostoljub.

gastfreundlich gostoljub, gostoljubn.

Gastfreundlichkeit f. gostoljubnost, postrežljivost.

Gastfreundschaft f. gostoljubje, postrežljivost.

Gastgeber m. gostilnik.

Gastgemach n. soba (izba) za goste.

Gastgeschenk n. pogostinski dar, kolači *pl.*

Gasthaus n. gostilnica.

Gasthausinhaber m. gostilničar.

gasthöflich gostilničarski, krémarski.

gastieren gost biti (sem), v góstijah biti, v gostih biti.

Gastliste pl. gosti. [prijazno.

gastlich gostoljubn; *adv.* gostoljubno.

Gastmahl n. gostija, pojedina, obed, pir, gosti *pl.*, góstije *pl.*, gostovanje.

gastmahlen tr. gostiti, gostovati; pogostiti; *intr.* gostiti se, gostovati se, biti (sem) v gostih od. v góstijah.

Gastrecht n. gostno pravo, pravo gostoljubja.

gastreich želodčen, trebušen, gastričen; —es Fieber želodčna mrzlica.

Gastspiel n. igra gostova, igra tujega igralca.

Gaststube f. soba za goste od. za pivce, kréma.

Gastwirt m. gostilničar, krémár; —in f. gostilničarica, krémárica.

Gastwirtschaft f. gostilničarstvo, krémárstvo; — betreiben krémáriti; durch — verthun zakrémáriti, s krémo napraviti; mit der — erwerben prikémáriti, z gostilničarstvom pridobiti.

gästen f. jäten.

Gatte m. (zakonski) mož ober drug. zaročnik, soprog.

gatten sich družiti se, tovaršiti se; ženiti se, možiti se.

Gattenmord m. umor svojega moža od. svoje žene, soprogomor.

Gatter m. mreža, rešetka, pletér, omrežje.

gattern omrežiti, zamrežiti, z omrežjem ograditi.

Gatterwerk n. rešetke *pl.*, omrežja.

Gattin f. (zakonska) žena od. družica, zaročnica, soproga.

Gattung f. (*genus*) pleme (-na), rod (-ú n. -a); (*species*) vrsta, baža.

Gattungsname m. ime (-na) rodu od plemena, splošno ime.

Gau m. okraj.

Gauch m. smrkolin, golobradec; prismojenec, prismoda, bedak, štulež.

Gauchbart m. podlasci *pl.*, mah, puh, prva brada.

Gauchheil n. (*Anagallis*) kuroslap, tičje zelišče, kozje zdravje, kurja čenjica.

Gaugraf m. okrajni sodnik, župan.

Gaukelbild n. mamilo, slepilo, mamljiva podoba.

Gaukelei f. sleparija, sleparstvo.

gaukelhaft sleparski, slepiln, mamljiv.

gaukeln mamiti, slepiti, slepariti.

Gaukler m. glumač, glumec, slepar; —in f. sleparica, slepilka.

Gaul m. konj; (verächtl.) kljuse (-ta), kljusa, gura, (gula).

Gaumen m. nebo; **Gaumen-** nebni.

Gaumenbogen m. nebni obok.

Gaumenknochen m. nebna, nebna kost (-i).

Gaumentaut m. nebni.

Gaumentüftling m. sladkosnedec, sladkosnedež.

Gauener m. slepar, goljuf, cigan.
Gaueneri f. sleparija, ciganstvo, goljufja.

Gauenerin f. sleparica, ciganka, goljufinja, goljufica.

gaunerisch sleparski, tatinski, ciganski, goljufen.

gaunern slepariti, pehariti, krasti (kradem), ciganiti, goljufati; oslepariti, opehariti, ociganiti, ogoljufati.

Gaz f. (spr. Gahj) pajčolan, tančica.
Gazelle f. gazela. [obrajtan.

gachtel spostovan, častit, čislan,
Gächtele m. pregnančec, iznančec, izobčenec; *f.* pregnanka, izobčenka.

Gächje n. stok, stokanje, ječanje.
Gächler n. žile *pl.*, žilje, žilstvo.

gachtel napravljen, uravnan; [o — takov, takošen, take narave, take čadi, tak.

Gächte n. veje *pl.*, vejevje.
Gäch n. pecivo, pekarija.

Gächne n. kolači *pl.*, pekarija.
Gächk n. tramovje, gredje.

Gächanstalt f. porodilnica.
gebaren ravnati, obračati, gospodariti, uravnnavati, vladati; sich — obnašati se, nesti se, vesti (vedem) se, vladati se.

gebären roditi; poroditi, poviti (-vijem); *iter.* rajati; (vom Vieh) storiti, vreči (vrzem), skotiti; (v. Kühen) teliti; oteliti se, obraviti se; (von der Stute) žrebiti; ožrebiti se.

Gebäuerin f. porodnica.
Gebäudehaus n. f. Gebäranstalt.

Gebärmutter f. maternica.
Gebärorgan n. rodilo.

Gebärung f. ravnanje, uravnavanje, uprava imetja, gospodarjenje.
Gebärzeit f. čas od. doba poroda.

Gebäude n. stavba, zgradba, poslopje, zdelovanje, zidanje.

Gebäudesteuer f. davčec od zgradbe, davčec od poslopja, zgradarina.

Gebirn n. kosti *pl.*, okostje. [čanje.
Gebirger n. bevskanje, revsanje, bre-

Gebirg n. laganje.
geben dati, podati; *impf.* dajati, podajati; zum Geschenk — podariti, podeliti, pokloniti; *impf.* podeljevati, poklanjati; Unterrichts — učiti, podučevati; Ärgernis — pohujšati, *impf.* pohujševati; die Erlaubnis — dovoliti; d. Nachricht — naznaniti; auf etw. nichts — nič se ne zameniti za kaj; sich Mühe — prizadeti (-denem) si; *impf.* prizadevati si, truditi se; sich — udati se, podati se, odjenjati; was gibt es kaj je; es gibt viele mnogo jih je; es gibt keinen Menschen ni ga cloveka; es wird sich schon — se bode že uravnalo.

Geben n. dajanje.
Geber m. dajalec, darovalc, delitelj, delilec; —in *f.* dajalka.

Geberde f. kretanje, gibanje.
geberden sich nositi se, ob-, ponašati se, vesti (vedem) se, kretati se, delati se, pačiti se, držati (-im) se; (ungebürlich) zverati se; (wird) udelovati, divjati, robaniti, šariti, zdelovati; (unmaßend) šopiriti se, prevzetovati, kršiti se, predrzno obnašati se, repenčiti se.

Geberdenausdruck m. izraz na obličji, kazanje občutka s kretanjem.
Geberdenspiel n. kretanje, obnašanje, pantomima.

Gebet n. molitv; Gebet- molitveni.
Gebetbuch n. molitvene bukve *pl.*, molitvena knjiga, molitvenik.

Gebelläuten n. zvonjenje k molitvi.
Gebetstf. f. čas molitve.

gebeugt upognen, sključen, zgrbljen.
Gebiet n. oblast (-i), okraj, okoliš, okolica, kotar, pokrajina; (Fluß—) porečje; (der Stadt) obmestje, mestna okolica; (der Wissenschaft) področje, polje znanosti.

gebieten ukazati (-kazem), zapovedati (-vem), veleti; *impf.* ukazovati, zapovedovati, velevati; (erfordern) zahtevati, terjati.

gebietend zapovedovalen, veleven, zapovedujoč; —e Art *f.* velevni naklon, velevnik.

Gebieter m. zapovednik, zapovedovalc, oblastnik, poveljnik, velitelj, ukazovalc, gospodar; —in *f.* zapovednica, zapovedovalka, oblastnica, ukazovalka, gospodinja, gospodovalka.

gebieterisch ukazljiv, zapovedljiv, oblasten, gospodljiv; veleven, zapovedovalen; —e Roth *f.* silna —, huda —, neogibna potreba.

Gebietstheil *m.* del države.
Gebilde *n.* tvorina, podoba; (geolog.) stvorba.
gebildet olikan, izobražen.
Gebildete *m.* olikaneč, izobraženec.
Gebinde *n.* vezanje, vez (-i); (b. Spinn.) pasmo, povesimo; (b. Zimmerl.) veznik.
Gebirge *n.* pogorje, gorovje, gorstvo, brda *pl.*, gore *pl.*; fahles — goličava.
gebirgig gorat, hribovit, brdovit, bregovit.
Gebirgs- gorski, pogorski, planinski, gorjanski, hribovski.
Gebirgsart *f.* vrsta kamenja, kakovost gorovja, svet, hribina.
Gebirgsbach *m.* gorski potok, bistrica.
Gebirgsbatterie *f.* gorska baterija.
Gebirgsbeschreibung *f.* goropisje.
Gebirgsbevölkerung *f.* hribovsko ljudstvo, gorjani, gorjanci, hribovci, brdarji, pogoreci.
Gebirgsbewohner *m.* gorjan, gorjanec, pogorec, hribovec, brdar.
Gebirgsdorf *n.* gorska vas (-i), selo v pogorju.
Gebirgsformation *f.* stvorba gorá, sestava gorá.
Gebirgsgegend *f.* gorat kraj, pogorje, brda *pl.*, gorski svet.
Gebirgsgrat *m.* gorsko sleme (-na), greben.
Gebirgsgruppe *f.* gorovje, obgorje, gorska skupina.
Gebirgskamm *m.* pogorsko sleme (-na), greben.
Gebirgskarte *f.* goropisni zemljevid.
Gebirgskenner *m.* goroznaléc.
Gebirgskessel *m.* kotlina.
Gebirgskette *f.* pogorje. [gorje.
Gebirgsknoten *m.* gorski sklop, raz-
Gebirgskunde *f.* goroznanstvo.
Gebirgsland *n.* gorata —, hribovita ob. brdovita dežela.
Gebirgsteute *pl.* gorjanci, hribovci *pl.*
Gebirgsluft *f.* gorski oder planinski zrak.
Gebirgsmasse *f.* gorstvo, gore *pl.*
Gebirgsmaus *f.* veliki polh.
Gebirgspass *m.* (*pl.* —pässe) gorska soteska, klanec.
Gebirgsregion *f.* j. Gebirgsgegend.
Gebirgsrücken *m.* pogorski hrbet.

Gebirgsschutt *m.* gručé.
Gebirgssee *m.* gorsko jezero.
Gebirgsspitze *f.* vrh, vrhunec, rt (gore).
Gebirgssod *m.* gorski koren, gorsko gnezdo, sklop, vozél.
Gebirgssystem *n.* gorstvo.
Gebirgstain *m.* gorski tren.
Gebirgsvolk *n.* gorjanci, hribovci *pl.*
Gebirgsweg *m.* gorska pot (-i), steza.
Gebirgsweg *m.* pogorje.
Gebirgsweig *m.* gorska veja, odraslek.
Gebiss *n.* ozobje, zobje *pl.*; (bes. Zaumes) brzda, uzda, žvala.
Geblaste *n.* pihanje.
Gebläse *n.* puhalo, mehovi *pl.*, pi-hala *pl.*
Geblied *n.* (bes. Kindviehs) mukanje; (der Schafe) beketanje, blejanje; (der Ziegen) meketanje. [san.
geblümt cvetén, cvetnat, rožast, pi-
Gebliut *n.* kri (krvi); (Abstammung) rod (-ú), rodovina.
gebogen slok, upoguen, zakrivljen, kriv, sključen, upregnen.
geboren rojen; — werden roditi se, poroditi se, rojen biti (sem).
geborgen varén, shranjen, skrit, m-varovan, v zavetji, na varnem.
Geborgenheit *f.* varnost, zavetje, skritost, shranjenost, zavarvanost.
Gebot *n.* zapoved (-i), ukaz, povelje; die zehn — e Gottes deset božjih zapovedij; zu — e stehen biti (sem) na službo, na ponudbo, na voljo, na izbiro, pri rokah na razpolaganje.
geboten zapovedan; — er Feiertag zapovedan praznik.
Gebürne *n.* ošiv, obrob, okrajec, obrobek, okrajevina, rob.
Gebühr *n.* kuha, var, uvarék (piva).
Gebrauch *m.* raba, poraba, upotreba, upotrebovanje, uživanje; von etw. — machen porabiti, upotrebiti, obrniti (v prid); *impf.* rabiti, upotrebovati, obrniti; zum täglichen — za vsakdanjo rabo oder potrebo; (Gepflogenheit) navada, šega, običaj; (Ceremonie) šega, obred; schädlicher — razvada; im — e sein biti (sem) v navadi; davon kann ich keinen — machen to mi ni za nobeno rabo, mi ne rabi, mi ne služi, mi ni za nič, tega ne morem nikamor obrniti.

gebrauchen rabiti, upotrebovati; porabiti, upotrebiti; (anwenden) obrniti (v kaj), užiti (-žijem); *impf.* obračati (v kaj, v prid) uživati.

gebräuchlich navaden, običajen, raben; v navadi; (v. Ausdrücken) rekoven.

Gebräulichkeit *f.* navadnost, rabnost.

Gebrauchsanweisung *f.* navod od. pouk kako kaj rabiti, navod o porabi.

gebrauchsberechtigt sein imeti (imam) pravico do uporabe.

Gebrauchsberechtigte *m.* imetnik pravice do rabe, lastnik porabe, kedor ima pravico rabiti ali uživati.

Gebrauchsordnung *f.* obrednik.

Gebrauchsrecht *n.* pravica do rabe od. do užitka.

Gebrause *n.* šum, šumot, vršenje, žamenje.

gebred lomljiv; j. mürbe; (v. Gestein) drobljiv, rušljiv.

Gebredhe *n.* trenje, trtje, tretév; (waidm.) razriti kraj, rilce divjih svinj.

Gebreden *n.* pogršek, hiba, nedostatek, pomanjkljivost, slabost; (Krankheit) bolehnost, hiranje.

gebreden manjkati, pri-, po-, zmanjkovati; *pf.* zmanjkati, poiti (-idem); es gebreicht an etw. pomanjkuje česa, česa je potreba.

gebredlich lomljiv, lómén, drobljiv, krhék; (am Leibe) onemogel, slab, slaboten, hromotén, polomljen, bolehen, nabogljen.

Gebredlichkeit *f.* krhkost, lomljivost; onemoglost, nabogljenost, hromota, slabotnost, bolehnost.

Gebredite *n.* ravan (ravni), širjava, planjava, prostrana dolina.

Gebreden *n.* j. Gebreden (förp.).

Gebredel *n.* drobiž, mrvljenje.

Gebredér *pl.* bratje *pl.*; brata *dual.*

Gebredl *n.* rjovenje, tuljenje; (der Winder) mukanje.

Gebund *n.* zvezék, povezék; (Garbe) snop; (Stroh) otep, stepnik, škopnik; (bei Waren) sod, bočék; (bei Buchbindern) poveziča.

gebunden (z)vezan; — e Rede vezana beseda, stih; — e Wärme utajena toplota, speča gorkota; mit — er Marschroute z odkazanim potom.

Gebür *f.* pristojbina, pristojnost, spodobnost; (Schuldigkeit) dolžnost; (Abgabe) davščina, plačilo, odrajtovilo, pristojbina, službarina; Schreib— pisnina; Einjchreib— vpisnina; Post— poština u. j. w. mittelst der Endsilbe -nina.

gebüren iti (grem) komu, spodobno biti (sem), spodobiti se; es gebürt sich spodobi se, pristoji se, spodobno od. pristojno je.

Gebürensweis *m.* izkazék davšcin.

gebürend spodoben, pristojén, dolžén; — e Strafe zaslužena kazén (-i).

gebürendermaßen pristojno, kakor se spodobi.

gebürensrei davščine od. pristojbine prost, brez davščine od. pristojbine.

Gebürensreiheit *f.* prostost davščine, oproščenje od pristojbine.

Gebürennachlass *m.* odpust davščine, oproščenje od pristojbine.

Gebürenpflicht *f.* dolžnost davščino plačati.

gebürenpflichtig dolžén davščino (pristojbino) plačati, pod pristojbino.

Geburt *f.* porod, rojenje, roditev, poroditev; (das Geborenwerden) rojstvo; (die Frucht selbst) zaródek, spočeték; unzeitige — spovitek; (v. Abstammung) rod; ein Edelmann von — rojen zlahtnik, zlahtnega rodu, plemenitega rodu, plemenite krvi, plemenit po rodu; unehelicher — nezakonskega rodu, nezakonske matere, nezakonskih starišev.

gebürtig rojen, doma iz ...; woher — od kod si, kje si rojen?

Geburts- porodni, rodni; rojstveni, rojstni; (abstammend) po rodu, po krvi.

Geburtsact *m.* porod.

Geburtsadel *m.* plemstvo po rodu, zlahtnost po krvi.

Geburtsbrief *m.* rojstni list, rojstveni list, krstni list.

Geburtsbuch *n.* bukve rojenih. [(-i).

Geburtsdorf *n.* rojstvena (rojstna) vas

Geburtsfehler *m.* prirojena hiba oder pomanjkljivost.

Geburtsfeier *f.*, — fest *n.* rojstni dan, rojstni god, slavnica, god, slavinja.

Geburtsglied *n.* rodilo.

Geburtsgrad *m.* rod, koleno.

Geburtsheifer *m.* porodni pomočnik, porodničar; — *in f.* babica.

Geburtshilfe *f.* pomoč pri porodu, porodničarstvo, babljenje, babištvo; — leiten pri porodu pomagati, babiti.

Geburtsjahr *n.* rojstno leto, leto rojstva; *welches ist dein* — kterege leta si se rodil?

Geburtsland *n.* rojstna dežela, domačija, domovje, domovina, očetnjava.

Geburtsliste *f.* spisek od. imenik rojenih, razpreglednica porojenih.

Geburtsort *m.* rodišče, rojstni od. domači kraj, dom, domovje, domačija.

Geburtsrecht *n.* pravo po rodu ober po krvi.

Geburtsregister *n.* kazalo, zapisnik od. razpreglednica rojenih, rodoslovnata matica.

Geburtschein *m.* rojstni od. krstni list.

Geburtschmerzen *pl.*, — *welchen* *pl.* porodne bolečine od. muke od. težave; porodni popadki.

Geburtsstätte *f.* *f.* Geburtsort.

Geburtsstag *m.* rojstni dan, dan rojstva, god.

Geburtsstagsgeschenk *n.* vezilo, darilo na rojstni dan, godovnica.

Geburtsheile *pl.* rodila *pl.*; (*männl.*) plodila *pl.*

Geburtszeit *f.* čas poroda, porod.

Gebüsch *n.* grmovje, hosta, gošča, šuma, goščava. [*rasten.*]

gebüschreich grmovnat, hostnat, za-

Gedä *m.* gizdalin, gizdavč, semež, štulež, štulavč, bedak, norč, šema, napihnenč. [*nen.*]

gedenhaft gizdav, bedakast, napih-

Gedenhaftigkeit *f.* gizdavost, napihnenost, prazn napuh.

gedacht premisljen; (*erwähnt*) omenjen, v misel vzet.

Gedächtnis *n.* spomin, pomnež, pamet (-i); (*Denkmal*) spominč, spomenik, dem — einprägen v spomin (v glavo)

vtisniti, zapomniti si, zapamtiti; *im* — haben pomniti, pametovati, spominjati se; *aus dem* — kennen znati (znam) na pamet, vedeti (vem) iz glave;

er hat ein schwaches — slabe glave je, slabega spomina je, težko pomni; **Gedächtnis-** spominski, v (na) spomin.

Gedächtnisbuch *n.* spominska knjiga, spomenik, spomenica.

Gedächtnisfeier *f.* spominska svečanost, praznovanje v spomin.

Gedächtnismangel *m.* pomanjkanje spomina, nedostatek pameti, slab spomin.

Gedächtnismünze *f.* spominski denar.

Gedächtnisrede *f.* govor v spomin ...

Gedächtnisschwäche *f.* oslabevanje spomina, slabo pametovanje, slab spomin.

Gedächtnistag *m.* spominski dan; (*jährt.*) obletnica.

Gedanke *m.* misel (-i); misljenje, mnenje, namera; — *n haben* misliti; *auf andere* — *n kommen* premisliti se, prepreči (-prežem), drugzega mnenja (druzih mislij) postati (-stanem); *um einen* — *n za* spoznanje, za dlako, prav malo; **Gedanken-** miselni, v mislih.

Gedankenfolge *f.* zveza mislij.

Gedankengang *m.* red od. vrsta mislij; tečaj od. snovanje mislij.

gedankenleer brez mislij, brezmiseln; pust, prazen, puhel.

Gedankenleere *f.* brezmiselnost, brezmislije; praznota, puhlost.

gedankenlos brez mislij, brezmiseln, tja v en dan, brez skrbi, brezskrbn, nemisleč, nespremisljen.

Gedankenlosigkeit *f.* brezmiselnost, brezskrbnost, nespremisljenost.

gedankenreich domiseln.

Gedankenreichtum *m.* obilje mislij.

Gedankenstrich *m.* pomisljaj.

gedankenvoll poln mislij, ves v mislih, zamisljen.

Gedankenwelt *f.* misli *pl.*

Gedärme *n.* čreva *pl.*

Gedärmentünderung *f.* vnética črev.

Gedek *n.* kritje; krov; (*Tisch*) — *namizje*; *die Tafel besteht aus drei* — *es* za tri je pogrueno (pripravljeno).

gedeihen uspeh imeti (imam), spešiti se, uspevati, sponašati se, ravnati se, po sreči vesti (vedem) se, rasti, množiti se, rediti se, napredovati; (*von Speisem*) tekniti, v slast iti (grem), služiti; (*gerathen*) obroditi, zdati (-dam), obnesti se, donesti.

Gedeihen *n.* tek, uspeh, sreča, napredč; *Gott gebe sein* — Bog blagoslovi, Bog daj srečo (svoj blagoslov).

gebehlich tečen, ugodn, spešen, srečen, napredn, tekotn, tekovit.

Gebehlichkeit *f.* tečnost, ugodnost, spešnost.

Gedenkbuch *n.* spomenica.

gedenken (gesonnen sein) misliti, namenjen biti (sem), kaniti, nameravati; madejati se, upati; (sich erinnern) spomniti se, *impf.* spominjati se, pómneti, pametovati, v mislih imeti (imam), misliti na; (erwähnen) omeniti, v misel vneti (vzamem), opómeniti; *impf.* omenjati, v misel jemati (jemljem).

Gedenken *n.*, seit Menschen — odkar ljudje pomnijo, — pametujejo, od pamtveka.

Gedekmann *m.* pametnik.

Gedicht *n.* spev, pesem (-i), pesma, pesn (-i), poezija; (Erdichtung) izmisljotina, umislék, basen (-i).

gedirgen izvrstn, dovršen, jednat, izbern; (v Metallen) samoroden, samostn; čist, suh, gol, sam.

Gediegenheit *f.* izvrstnost, dovršenost, krepkost; čistost.

Gedinge *n.* pogajanje, dogovarjanje; pogodba, zmena, dogovor; plača.

Gedanner *n.* grmenje.

gedrang tesen, stisnen.

Gedränge *n.* gneča, tišcanje, pritisék, preriv, prerivanje; (Berlegenheit) za drga, stiska. *gedrängt u prijeten?*

gedrängt stisnen, tesen, kratak; in — er Kürze kratko, ob kratkem, jednato; — er Stil jednat slog.

Geduld *f.* potrpljenje, potrpež, potrpežljivost, strpljivost; mit — potrpežljivo, strpljivo.

gedulden sich potrpeti, strpeti, potrpljenje imeti (imam).

geduldig potrpežljiv, strpljiv, potrpen; — es Schaf krotka ovca.

geduldlos nestrpljiv, nepotrpen, neučakan, nepotrpežljiv. (učakanost.)

Geduldlosigkeit *f.* nestrpljivost, negreht čistit.

geignet sposobn, pripravn, prikladen, dober, zmogn, dobelj.

Geiß *f.* visoka ledina od goljava.

Gefahr *f.* nevarnost, opasnost, nápast (-i), pogibelj (-i); — laufen v nevarnosti biti (sem).

gefährden v nevarnost pripraviti, *impf.* — pripravljati; škoditi, škodovati, biti (sem) v škodo.

gefährlich nevarn, opasn, pogiben. gefahrlos brez nevarnosti, varn; brez skrbi, brezskrbn.

Gefahrlosigkeit *f.* varnost.

Gefährte *n.* (Fuhrwerk) vozilo, kola *pl.*; (Spur) sled.

Gefährte *m.* tovariš, drug, sodrug, pajdaš, sopotnik, spremljevalec.

Gefährtin *f.* tovaršica, družica, spremljevalka.

gefährvoll zelo nevarn od, opasn.

Gefälle *n.* padanje, pad, padec, potočje, strmec, slap, skók, skočilo; (Abgaben) davki, davščina, odrajtova, pripadki (državi), prihodki, dohodki.

gefallen dopasti (-padem), dopasti se, ugoditi, ustreči (-strežem), prikupiti se, priljubiti se; *impf.* dopadati, goditi, ustrezati, prijati, po godi biti (sem), všeč biti, ljubo biti; es gefällt mir godi mi, ljubi mi, všeč mi je, ljubo mi je; wenn es dir gefällt če se ti poljubi (zljubi), če ti je drago, če ti je prav, če se ti zdi; so lange es Gott gefällt dokler je božja volja.

Gefallen *n.* dopadanje, všečnost, ugodnost, povoljnost; mir zu — meni na (za) ljubo, zavoljo mene; ich finde fein — daran to mi ne dopade, to mi ni po godi (všeč), to mi ne godi, to me ne veseli; er handelt nach seinem — ravná po svoji misli, po svoji volji, po svoji glavi, kakor se njemu dobro (prav) zdi; einem ein — erweisen ustreči (-strežem), ugoditi, za (na) ljubo kaj storiti; einem zu — sein ugajati, po godi (po volji, po misli) ravnati, streči njegovim željam.

gefallen ad. padel, pal; — es Bich crkovina.

Gefallene *m.* grešnik, pogubljenec; *f.* grešnica, zapeljana.

gefällig prijetn, ugodn, všeč, všečen, prikupn; (dienstfertig) postrežljiv, poslužen, postrežen, udvorén, ljubezniv; ist es Ihnen — hočete li? ali Vam je všeč (drago)? es ist mir so — tako se mi ljubi, — rači, — hoče; was ist — ? kaj bi radi? kaj želite? kaj Vam

je ugodno? ſich — mačhen prikupiti se, priljubiti se; er hat ein — eš Außere je ugodnega obraza, prikupljive vnanjosti, brhke postave; wollen Sie — ſt izvolite, račite.

Gefälligkeit *f.* ugodnost, prijetnost, všečnost; (Dienstfertigkeit) postrežljivost, ugodljivost, postrežnost, poslužnost, udvorljivost, ljubeznivost; auß — iz dobrote, iz ljubavi; er ist die — ſelbſt dobra duša je, sama postrežljivost ga je; eine — erweißen ljubav storiti, ustreči (-strežem), komu na (za) ljubo kaj storiti, prijaznost skazati (-kazem). *dohodni, pripadni.*

Gefälls- dohodni, pripadni.

Gefällsamt *n.* dohodnija.

Gefällsgeſek *n.* dohodarstvena postava, zakon zaradi državnih pripadkov.

Gefällsſtrafgeſekbuch *n.* kazenski zákonik za državne pripadke. [pasti.]

Gefällſucht *f.* spogledljivost, želja do-gefallſüchtig spogledljiv.

Gefällsverkürzung *f.* prikrajšanje držav- nih pripadkov (dohodkov).

Gefällsverwaltung *f.* uprava od. upraviteljstvo od. oskrbovanje državnih dohodkov (pripadkov).

Gefällsverweſer *m.* upravitelj oder oskrbnik državnih dohodkov (pripadkov).

gefangen ujet, zajet, ulovljen; — nehmen ujeti (-jamem), zajeti, uloviti, prijeti; — haften ujetega imeti (imam) koga.

Gefangenauffeher *m.* jetničar, jetniški nadzornik.

Gefangene *m.* jetnik, ujetnik; (im Kriege) sužnj, rob, ujetnik; *f.* jetnica, ujetnica. [ničar.]

Gefangenhüter *m.* čuvaj jetnikov, jet-

Gefangennehmung *f.* u-, pri-, zajetje.

Gefangenschaft *f.* ujetje, jetništvo, sužnost, robstvo.

Gefangeneſetzung *f.* zaprtje, zapor.

Gefangenwärter *m.* jetniški strežnik, jetničar. [v ječo.]

gefänglich einziehen zapreti, posaditi

Gefängnis *n.* ječa, voza, temnica; zaprtje, zaprtija, zapor; (Gebäude) jetnišnica, zapornica.

Gefängnisgenosse *m.* sojetnik.

Gefängnisſtrafe *f.* kazen (-i) zapore, zapor. [čarstvo.]

Gefängnisweſen *n.* jetništvo, temni-

Gefäß *n.* posoda; *coll.* posodje; (*zool.* u. *bot.*) cev (-i), cevka, žila.

gefäßreich cevnat, žilnat.

Gefäßſystem *n.* ocevje, žilje.

gefäßt pripravljen, miren, trezen; — ſein pripravljen biti (sem), nadejati se, pričakovati; ſich — mačhen pripraviti se.

Gefastheit *f.* mirnost, treznost, pripravljenost.

Gefecht *n.* boj, bitov, bitka, praska; eš tam zu einem — sprijeli so se, udarili so se, zbili so se. [vaja.]

Gefechtsübung *f.* mečevanje; bojna

gefeiert slavén, sloveč, slavljen.

Gefeierte *m.* slavjenčé, godovnik; *f.* slavjenka, godovnica. [ljič.]

gefeit začaran, nepovredljiv, neran-

Gefertigte *m.* podpisani, podpisaneč; *f.* podpisana, podpisanka.

Gefedel *n.* škripanje (na gosli).

Gefieder *n.* perje; *dem.* perjičé; (Ge- flügel) perotnina.

gefiedert pernat; (an den Füßen) koca- st, kocinast, kocočog.

Gefilde *n.* poljana, polje, planjava; trata, livada.

Geflatter *n.* vihranje, frfranje, trepét.

Geflecht *n.* pletenina, pletér (-i).

gefleht pikast, lisast, pegav, pisan, marogast.

Geflimmer *n.* lesket, lesketanje, sj.

geflüſſentlich nalašé, hotoma, hote, hotomice; *adv.* nakanjen, namisljen.

Geflügel *n.* rake *pl.*

Geflügel *n.* perotnice *pl.*, peroti *pl.*, krila *pl.*; (Zeebervieh) perotnina, kure- tina, letavina, kurjad (-i), perjad (-i).

geflogen krilat, okriljen, perotnat.

Geflunker *n.* blistavilo; laganje, laž (-i). [čebljanje.]

Geflüster *n.* šepet, šepetanje, šebet.

Gefolge *n.* spremstvo, družčina, sprem- ljevalci *pl.*, družba, družina.

Gefolgschaft *f.* spremstvo.

Gefräß *n.* žrenje, piča, krma, paša, hrana; (Wauſ) gobec, riléc.

gefährlich požrešen, samogolten, sne- den, glodiv, ješč, hlastežen.

Gefräßigkeit *f.* požrešnost, samogoltnost, ješčnost, hlastežnost.

Gefreite *m.* poddesetnik.

gefrieren zmrzniti, skrepeneti, zamrzati; *impf.* zamrzovati; (an den Wiedern) prezebsti, ozebsti; *impf.* prezebstati.

Gefrierpunkt *m.* ledišče. [lina.]

Gefröte *n.* zmrzal (-i); ozeba, ozebestoren zmrzél, zmrznen; ozebel.

Gefrorenes *n.* sladoled.

Gefüge *n.* sestava, stik, sklad.

gefügig gibék, gibóen, vločén, víték; voljen, povoljen. [nost.]

Gefügigkeit *f.* gibénost, vitkost; volj-

Gefühl *n.* čut, čutje, čuvstvo; (Tast-) občuték, čutilo, občutljev; mit — čutno, mílo.

gefühlig občutén, občutljiv.

gefühllos brezčutén, neobčutén, top, mrtév, neobčutljiv; *fig.* nemil, brezsróen, trd, brezdušen, nemilosrdén, nemilosrdén.

Gefühllosigkeit *f.* brezčutnost, topost, neobčutljivost; *fig.* brezsróenost, trdnost, nemilost, brezdušnost, nemilosrdnost.

Gefühlsorgan *n.* čutilo; tipno čutilo, tipalo, tipalnica. [vost.]

Gefühlsvermögen *n.* čutnost, čutljivefúhlvoól občutén, živočutén, občutljiv, míl, mílosrdén.

Gefüllsel *n.* nadev, nadevék.

gefüllt napoljen; (von der Blume) poln, polnocvetén.

Gefunkel *n.* lesk, blesk, sij, migljaje, lesket, lesketanje.

gefurcht brazdat, brazdovit; *fig.* zgrbanóen, zgrbljen, naguban, nagubanóen.

gefürkt poknežen.

Gegen *n.* kokotanje, kokodajskanje.

gegen proti, k (h), (*erga*) do; (feindl.) zoper, na; (beim Austausch) za, Ware — Ware blago za blago; — bare Bezahlung za gotov denar, za gotovo plačilo; (zeitl.) pod, na, okoli; — Abend pod večer, na večer; — den Herbst pod jesen, na jesen; — sechs Uhr okoli šestih.

Gegen nasprotén, protivén.

Gegenabsicht *f.* nasprotna misel (-i), nasprotén namen, protivna namera.

Gegenanstalt *f.* nasprotna naredba, protivna naprava, protinaredba, pomoč (-i), obramba; — en treffen pripraviti se na upor, — na brambo, upirati se, nasprotno korake ukreniti.

Gegenantrag *m.* nasprotni nasvet.

Gegenausfrage *f.*, — *äußerung* *f.* nasprotnikova izpoved (-i), protivnikov odgovor.

Gegenbefehl *m.* nasprotno povelje, protivna zapoved (-i); eínen — geben povelje preklicati (-kličém), — ovreči (-vržém), — oporeči.

Gegenbekenntnis *n.* nasprotnikova izpovedba, protivna izpoved (-i).

Gegenbemerkung *f.* opomba na opombo, nasprotnikova opomba.

Gegenbesuch *m.* vrnitév obiskanja, nasprotni obisk; eínen — abstaften obisk vrniti.

Gegenbeweis *m.* nasprotni dokaz.

Gegenbund *m.* nasprotna zveza, zaveza zoper zavezo.

Gegend *f.* kraj, krajina, stran (-i); okolica; (am Meere) pomorje; (an der Save) posavje; (a. d. Drau) podravje; (um's Herz) osrčje; in dieser — tod, todi, le-tod; in einer anderen — drugod, drugej; in irgend einer — nekod; in einigen — en po nekod.

Gegendbeschreibung *f.* krajepis.

Gegendienst *m.* povrnena usluga, nasprotna poslužba, odsluga; eínen — erweisen prijaznost (uslugo) povrniti, nasprotno poslužiti, odslužiti.

Gegendruck *m.* nasprotni pritisk, protitlak, odboj, odpor.

gegeneinander jedén (drug) proti drugemu, jedén (drug) zoper drugega, nasprotno, nasproti; — halten primerjati.

Gegeneinwurf *m.* ugovor na ugovor, protiguovor.

Gegenerkklärung *f.* nasprotni izrek, nasprotnikova trditév.

Gegenforderung *f.* nasprotna terjatév, protivnikovo terjanje.

Gegenfühler *m.* protinožéc.

Gegengesälligkeit *f.* povratna ljubav (-i), povrnena usluga, nasprotna poslužba.

Gegengeschenk *n.* povračilo, vzdarje, povrneno darilo.

Gegengewicht *n.* nasprotna teža, proti-težje, protipeza.

Gegengift *n.* lek zoper strup, proti-strup, raztrov.

Gegengrund *m.* nasprotni vzrok, protivni razlog.

Gegenrath *m.* odzdrav, odzdravljenje.

Gegenhaifer *m.* (Gegenkönig) proticesar (protikralj).

Gegenkraft *f.* nasprotna moč (-i), nasprotna sila, protisila.

Gegenleistung *f.* povratno odpravilo, vzajemna služba.

Gegenliebe *f.* ljubav za ljubav, vzajemna ljubezen (-i), vrnena ljubezen.

Gegenlist *f.* nasprotna zvijača; — brauchen zvijačo z zvijačo odbijati.

Gegenliste *f.* (Controlliste) priglédnica.

Gegenpapst *m.* protipapež, krivi papež.

Gegenpart *m.* zopernik, nasprotnik, protivnik.

Gegenpartei *f.* nasprotna stranka, nasprotniki *pl.*

Gegenrede *f.* nasprotnikov govor, ugovor, odgovor, prigovor.

Gegensatz *m.* nasprotni stavék, protislovje, protistavék; (Contrast) nasprotje, protivnost, nasproték, vprečnost.

Gegenschein *m.* odsvit, odsij, odblis, odlesk; (Revers) nasprotni list, protipis, reverz.

Gegenschrift *f.* nasprotni spis, odpis, nasprotno pismo, ovržni list; Schrift und — spis in odpis.

Gegenseite *f.* nasprotna stran (-i), druga stran, narobe stran; (Revers d. Münze) naličje, rovaš.

gegenseitig nasprotén; medsebojen, medsebén, vzajemén; *adv.* vzajemno, drug drugemu.

gegenseits jedén drugemu, drug drugemu.

Gegensperre *f.* soključ, drugi ključ; mit der — betrauen drugi ključ izročiti.

Gegenspieler *m.* nasprotnik v igri.

Gegenpruch *m.* ugovor. [(-i).

Gegenstand *m.* predmet, reč (-i), stvar **gegenständlich** predmetén, stvarén, bistvén.

Gegenständlichkeit *f.* predmetnost, stvarnost.

gegenstandslos brezpredmetén, brez podlage. [očba.

Gegenstellung *f.* (Confrontation) so-

Gegenstoß *m.* nasprotni udaréc, odboj.

Gegenströmung *f.* nasprotni tok.

Gegenstück *n.* nasprotna podoba, nasproték.

Gegentheil *m.* nasprotnik, protivnik zopernik; *n.* nasproték, nasprotje; in — nasproti, pak. [stranka.

gegentheilig nasprotén, nasprotne

Gegentreue *f.* vrnena zvestoba, zvestoba za zvestoba.

gegenüber nasproti.

Gegenüber *n.* nasprotnost.

gegenüberliegend (—stehend) nasprotén, onstranski.

gegenüberstellen (confrontieren) drug z drugim pred oči postaviti.

Gegenvermächtnis *n.* volilo za volilo, nasprotno volilo, nasprotni zapis; (Gegenaussteuer) zaženilo, pripis, nasprotnja.

Gegenwart *f.* pričujočnost, vpričnost, navzočnost, prisotnost, priča; (Zeit) sedanost, zdanost; (*gram.*) sedan čas, sedanjik; in — vpriso.

gegenwärtig pričujoč, vpriso, navzočen, prisotén; (jetzig) sedanji, zdani, zdajšen; — e Zeit sedanji čas, sedanost; — es Jahr to leto, letošnje leto, tekoče leto, letos.

Gegenwehr *f.* bramba, obramba, odboj, odpor, upor; sich zur — stellen v bran se postaviti, upreti se; *impf.* upirati se.

Gegenwind *m.* nasprotni veter. [kot

Gegenwinkel *m.* protikot, nasprotni

Gegenwirkung *f.* nasprotni učinek, odpor, nasprotno dejanje.

Gegenwähler *m.* protidoméc.

Gegenzeichen *n.* nasprotno znamenje.

gegenzeichnen z drugim vred podpisati (-pišem), sopodpisati; *impf.* sopodpisovati.

Gegenzeichnung *f.* podpisavanje z drugim vred, sopodpis. [nikova priča.

Gegenzeuge *m.* nasprotna od. nasprotgegliedert členkovit, členast.

Gegner *m.* nasprotnik, zopernik, protivnik; — in *f.* nasprotnica, zopernica, protivnica.

gegnerisch nasprotěn, nasprotnikov; protivěn, protivnikov. [čén.

gegründet temeljit, osnovan; opravi-
gehaben sidi imeti (imam) se, počú-
titi se, biti (sem); gehabe dich wohl
mrav bodi, dobro se imej, z Bogom!

Gehächte n. sekanje, seč (-i).
Gehalt m. (Znhalt) obseg, obsežek,
prostór; (Beifolgung) plača, plačilo,
družba, služnina; (Wort) notranja vred-
nost, jedro, zrno.

gehalten dolžěn, zavezan, obvezan;
ein gut — es Bild skladna od. primerna
slika; (fig. gefeßt) stanovitěn, stalěn,
trděn.

gehaltig obséžen, prostorěn; fig. je-
drnat, jedrovit.

gehaltlos (gehaltlos) prazěn, puhel,
votél, plitev, jalov, brez vrednosti.

Gehaltlosigkeit f. praznota, puhlost,
pátvost, brezvrednost.

Gehaltmeyer m. mera obsežnosti.

gehaltreich jedrnat, jedrovit, zrnat,
bogát, bogatega jedra.

Gehaltsabzug m. odbitek pri plači.

Gehaltsklasse f. razred plače, služni
nared.

Gehaltserhöhung f. povišanje plače.

Gehaltszulage f. priboljšek, dodatek
k plači, priplatek.

Gehänge n. obeski pl., venci pl., kite
pl.; (Abhang) položnost, navzdolje,
strmina, obronek; (Eingeweide) drob,
čreva pl.

gehássig sovražen, nenavistěn; sich —
machen zameriti se. (-i).

Gehässigkeit f. sovražnost, nenavist

Gehau n. seč (-i); (jungeš) mladje.

gehäuft vrhovat, vrhan, z vrhom.

Gehäufte n. ohišje, okrov; (d. Schnecke)
polževa hišica, polževka; (bei Früchten)
ješica, lupina, lusk, luščina.

gehábr hoděn, prehoděn.

Gehék n. leglo, gnezdo.

Gehége n. ograja, plot, ográd, obor;
imé — gehen v pravico (tujo) hoditi,
v škodo hoditi.

geheim adí skrivěn, skrit, tajěn;
etc. skrivno, skrivaj, na skrivnem, na
tíhem, skrivši, skrivoma; — halten
skrivati, tajiti, v potaji imeti (imam);
— thun skrivnosti imeti.

Geheimbund m. skrivna zaveza, zarota.

Geheimnis n. skrivnost, tajnost.

Geheimniskrämer m. skrivnostnež, pri-
krivaléc.

geheimnisvoll skrivnostěn, tajěn.

Geheimrath m. tajni svetník, skrivni
svetovalec.

Geheimtschreiber m. tajník, tajni pisar.

Geheimthurei f. skrivanje, prikriva-
nje, tajnovanje.

Geheimzeichen n. skrivno znamenje.

Geheiß n. povelje, zapoved (-i), ukaz.

gehen iti (grem u. idem), freq. ho-
diti; ich werde — pojdem; (von der
Uhr) zu früh — prehitovati, zu spät
— za-, prikasnovati; anš Wert — lotiti
se, poprijeti se (dela), pričeti (-čnem)
delo; an die Hand — na roko iti,
podpirati; irre — zaiti (-idem), pot
zgrošiti, zabloditi; sich müde — upe-
hati se, shoditi se; vonstatten — iti
izpod rok, odsedati se, spešiti se, spo-
našati se; zu — anfangen shoditi; (er-
gehen) goditi se, wie gehtš dir kako se
ti godi? kako se imaš? kako se počú-
tis? zugrunde — poginiti, (im Wasser)
utoniti; hinfend — krevljati; wankend
— opotekati se, loviti se; zur Reize
— potékati, iti h koncu, biti (sem)
na malem; die Thür geht in d. Garten
duri drže na vrt.

gehen n. hoja; im — gredé.

Geher m. hodéc.

geheuer varěn.

Geheul n. tuljenje, cviljenje; plakanje,

vekanje; (Sturm) bučanje, šumenje.

Gehilfe m. pomočnik, pomagalec, po-
magač.

Gehilfin f. pomočnica, pomagalka.

Gehirn n. možjani m. pl. (možgani u.
auch möglich f. pl.); (Mark) mozég;

Gehirn- možganski.

gehirnlos brez možganov; fig. ábotěn,
bedast, nespámetěn.

Gehöft n. dvoréc, poslopje, pohístvo.

Gehölz n. grmovje, hosta, les, drevje,
gozdič; (Holzwert) les, lesenina, lesovina.

Gehör n. sluh, posluh; (daš Hören)

slisanje, poslušanje; ein feines — haben
tenka ušesa od. tenak sluh imeti (imam),
tenko slisati (-im); er hat kein — nie
ne slíši, gluh je; d. — verlieren oglušeti

(-im); — geben poslušati; einer Bitte — geben uslišati (prošnja); — finden uslišan biti (sem).

gehörchen poslušati, ubogati, poslušən od. pokorən biti (sem); d. Gehege — ravnati od. delati od. storiti po postavi, postavi se podvreči (-vržem).

Gehörcher m. poslušnik.

gehören čigav (-a, -o) biti (sem), pripadati (komu); daš gehört mir (euch) to je moje (vaše); daš gehört dem Bruder (der Mutter) to je bratovo (materino) mittelst der possessiven Pronomina und Adjectiva; (passen) ujemati se, privilegati se, skladati se; wohin — spadati (kam); zu einer Gesellschaft — biti (sem) izmed . . . , biti od . . . ; (erforderlich sein) treba biti (je), potrebən biti (sem), zahtevati se; sich — spodobiti se, pristovati se, spodobno od. pristojno biti (sem); wie sich gehört prav, pošteno, kakor je treba, kakor se spodobi.

Gehörang m. sluhovod.

gehörig (gehörend), mir — moj, dir — tvoj, dem Peter — Petrov, d. Agnes — Nezin ic. mittelst der possessiven Pronomina u. Adjectiva; (angemessen) primeren, pristojen, priležen; (dazu gehörig) k temu spadajoč, dotičen.

Gehörigkeit f. pristojnost, spodobnost.

Gehörnähelchen n. slušna koščica.

Gehörlehre f. sluhoslovje, akustika.

gehörlos brez sluha, gluh.

Gehörlosigkeit f. gluhost, gluhot.

Gehörn n. rogovi pl., rogovje; (bei Dirchen) rogovile pl. [čutnica.

Gehörner n. slušni živec, slušna gehört rogat.

Gehörorgan n. slisalo.

Gehorsam m. pokorščina, pokornost, poslušnost, ubogljivost; — leisten poslušen od. pokorən biti (sem) komu, slušati koga, ubogati.

gehorsam poslušen, pokorən, ubogljiv, poslušljiv, ponižen; —ft adv. ponižno, preponižno, prepokorno.

Gehörsinn m. sluh.

Gehörsteine pl. slušni kamenčki pl.

Gehre f. (Wachstheibe) sat; coll. satje, satovje; (Gabel) osti pl. f.; (Zwickel) kozica, zaklinček; (Falte) sklad.

Gehrod m. vsednja suknja.

Gehudel n. vihranje.

Gehweg m. steza.

Gehwerh n. kolesa pl. (pri uri).

Geier m. jastreb; kanja, skopéc, sokolič; geh zum — pojdi se solit, vrag te vzemi!

Geieradler m. berkasti ser.

geierartig jastrebast.

Geierblid m. lakom pogled; er hat einen — gleda kakor jastreb.

Geiersfalke m. belkasti sokol.

Geifer m. glén, slina, pena; sline pl. geiferig slimav, penav.

geifern glen cediti, sliniti se, penati se, sline cediti.

Geige f. gosli pl. f.

geigen gosti (godem), goslati; [schief] — cigati, škripati.

Geigenblatt n. (Griffbrett a. d. Geig) grlo, vrat, goslišče.

Geigenbogen m. lok.

Geigenbohrer m. durgelj (-na).

geigenförmig goslast.

Geigenharz n. pegla.

Geigenmacher m. goslar.

Geigensaite f. struna za gosli.

Geigenfattel m. kobilica.

Geiger m. godéc, goslar; (verächtl.) škripac, cigaléc, škripavt.

Geigerei f. goslanje, škripanje.

geil (fett) masten, tolst, sočen; (vom Boden) pregnojen; (v. Wachstum) bujen, sočen, hoboten; (wohlkäftig) pohoten, hotljiv, pohotljiv; ein Geil hotljivéc, hotiléc, hotnik; eine Geil hotnica, hotljivka; (von Speisen) premasten, prinaskuten.

Geile f. š. Hode u. Weisheit.

geilen intr. hotljiv biti (sem), silno pozeleti; tr. š. dängen.

Geilheit f. pohotnost, hotljivost, pohót (-i); (vom Wachstum) bujnost, sočnost, hobotnost.

Geilwurz f. muhovnik.

Geißel m. talnik, taléc, zastavljenec, porok.

Geiß f. koza; dem. kozica; (Reh) srna; Weiß- kozji.

Geißbart m. kozja brada. [pl.]

Geißblatt n. kovačnik, kozji parkeljci

Geißbock m. kozél, mrkač, trkač.

Geißbohne *f.* kozjek, kozji bobki *pl.*
Geißel *f.* bič, korobač; *fig.* (Strafe)
šiba, nadloga.

Geißelbruder *m.* (Geißelmönch) bičar.

Geißelhieb *m.* udaréc z bičem.

geißeln biti (bijem) od. tepsti (tepen) z bičem, bičati, šibati, pretepati, udrihati.

Geißelruthe *f.* šiba.

Geißelstiel *m.* bičevnik, koprivovéc.

Geißelung *f.* bičanje, tepenje, pretepanje. [čevina.

Geißfell *n.* kozlovina, kozletina, kozli-

Geißfuß *m.* kozja noga.

geißfüßig kozonog.

Geißhaar *n.* kozja dlaka.

Geißherde *f.* čreda koz.

Geißhirt *m.* kozar; — sein kozariti;
— in *f.* kozarica.

geißledern iz (od) kozje kože.

Geißmilch *f.* kozje mleko.

Geißstall *m.* kozjak, kozji hlev.

Geißt *m.* duh; (Seele) duša; (Scharf-
sinn) um, razum, ostroumje, razum-
nost, bistri duh; der böse — hudobéc,
hudoba, hudnik, hudir, hudi duh;

Geißteffenz) cvet (-ú u. -a), jedro; (—
der Sprache) svojstvo, posebnost, last-
nost, duh jezika; (— des Gesetzes) po-
men, duh zakona; (Geipenst) pošast

(-i), duh, strah, strašilo, prikazén (-i);
ein Mann von — jako razumén mož,
duhovit mož.

geißtarm slaboumén, topoglav.

geißbegabt bistroglav, bistroumén.

geißeln (spufen) strašiti.

Geißerbann *m.* zaklinjanje oder iz-
ganjanje duhov.

Geißerbanner *m.* zaklinjaléc oder iz-
ganjaléc duhov.

Geißererscheinung *f.* prikazén (-i), po-
kast (-i), strah.

Geißergeschichte *f.* pravljica o duhovih
od. o pošastih od. o prikaznih, povest
o strahovih.

geißerhaft strašilo podobén, kakor
tuh, kakor prikazén.

Geißerlehre *f.* duhoslovje.

Geißerschar *f.* truma od. krdelo duhov.

Geißerseher *m.* duhovidéc, čudovidéc.

Geißerkunde *f.* ura duhov od. strahov.

Geißerwelt *f.* svet od. dežela duhov.

Geistes- dušni, duhovni.

Geistesabwesenheit *f.* nezavest (-i), ne-
zavednost, raztresenost.

Geistesanlage *f.* dar duha, zmožnost.

Geistesarbeit *f.* delo z glavo, dušni
napor.

Geistesarmut *f.* slaboumnost, topo-
glavost.

geistesbeschränkt kesne glave, topo-
glav, prieveknen.

Geistesentwicklung *f.* razvoj duha.

Geistesfrucht *f.* plód duha, umotvor.

Geistesgegenwart *f.* zavednost.

Geistesgröße *f.* velikodusje. [(-i).

Geisteskraft *f.* moč duha, dušna moč
geisteskrank bolén na duhu, — na
umu, dušno bolán, zmešan.

Geistesnahrung *f.* duhovna od. dušna
hrana.

geistes schwach slaboumén, topoglav.

Geisteschwäche *f.* slaboumje, topost
duha, topoglavost. [senje.

Geisteschwung *m.* vzlet duha, navdu-

Geistesstärke *f.* krepost duha.

Geistesstörung *f.* otrpnenje duha, dušna
otrplost, otemnenje uma.

Geistesthätigkeit *f.* dušna delavnost,
dušni napor, delanje z umom (z glavo).

Geistesverkehr *m.* duševno obćenje,
dušna vzajemnost.

geistesverwandt sorodén po duhu.

geistesverwirrt zmeden, zmešan, sla-
boumén, zmešanega duha.

Geistesverwirrung *f.* zmešanost, zme-
denost, slaboumje, poluda.

geistig duševén, duhovén, dušén, du-
hovit, breztelesén; (von Getränken)
močén, pijan, omótén, upijanljiv.

Geistigkeit *f.* duhovnost, dušnost.

geistlich duhovén, duhovski; —er
Herr duhovni gospod, duhovnik, du-
hovni oče, svećenik, mašnik; —es Wohl
dušni blagor, dušno zveličanje.

Geistlichkeit *f.* (Eigenschaft) duhovnost;
(b. Geistlichen) *coll.* duhovščina, duhov-
stvo, duhovenstvo, duhovniki *pl.*

geistlos brez duha, brez uma, brez-
umén; *fig.* puhél, prazén.

Geistlosigkeit *f.* brezumnost, brezumje;
fig. puhlost, praznost, praznota.

geistreich duhovit, umén, bistroumén,
domisljiv, ostroumén, prebrisane glave.

geisthödtend duhomorēn.

Geiz *m.* skopost, skoparija, skrljivost, stisnenost; (*Habsucht*) lakomnost, samogoltnost; (*Auswuchs*, *Seitenschöß*, *Winfeltrieb*) divjak, izraslek.

geizen (mit etw.) skopariti, stiskati, skrljati; nach etw. — (gierig sein) hlepiti od hrepeneti po čem, lakomēn biti (sem) na kaj, lakomniti se, polakniti se.

Geizhals *m.* skopuh, stiskalac, stiskač, skrljivēc; lakomnik, samogoltnēž.

geizig skop, stisnen, skrljiv, skoparski; (*habfüchtig*) lakomēn, gladovēn, lačen, lakom.

Geizige *m.* skopuh; *f.* skopulja.

Gejandje *n.* vrisk, vriskanje, ūkanje, gēkērbt narezan.

Geklagte *m.* zatoženec; *f.* zatoženka.

Geklopf *n.* tlesk, tleskanje, ploskanje.

Geklaubfel *n.* pobirki *pl.*, poberščina.

Geklimper *n.* brenkanje.

Geklingel *n.* žvenkljanje, cingljanje.

Geklippe *n.* skalovje, pečevje.

Geklirr *n.* rožljanje, žvenket, žvenketanje.

Geknist *n.* škripanje, škrgūt.

Geknist *n.* praskot, prasketanje, pokljanje.

Geknurr *n.* renčanje, režanje.

Gekoller *n.* kruljenje; (*d. Truthenne*) kavdēr, kavdranje.

Gekose *n.* ljubkanje, poljubovanje.

Gekrabbel *n.* kobacanje; brbanje.

Gekrad *n.* lomast (-i), pokanje, brus.

Gekrächje *n.* krokot, krokanje. [je.

Gekräche *n.* kikirikanje, petelinovo petgekrauß kodrast, kodrav.

Gekrikel *n.* čirečare *pl.*, čečkanje, čečkarija.

Gekröse *n.* opornjak, mrežica, vrečica, pečica; (*in d. Küche*) drobovina, rajžele.

gekünstelt ponarejen, prisiljen, nenaravēn.

Gelächter *n.* smeh, smejanje, krohot, hahljanje, hohot; ein — erheben zakrohovati (-am u. -očem) se, zasmējati se, smeh zagnati (-ženem); zum — sein biti (sem) v zasmeh; er ist zum — smejejo se mu, zasmehujejo ga.

Geladene *m.* povabljenec; *f.* povabljenka.

Gelage *n.* lega, skladi, plast (-i); (*Schmaus*) gostija, obed, pojedina.

Gelände *n.* zemljišče, zemlja.

Geländer *n.* držaj, ograja, opornica, opiralo, obzidek, priroč, ročaj; (*sein Garten*) brajda.

geländern ograditi, držaje napraviti.

gelangen priti (pridem), dospeti d.

—, doseči (-sežem) kaj, dostigniti kaj; zur Reife — dozoreti (-im); z Kennnis — zvedeti (zvem); zur Erkenntnis — spoznati; z. Amte — službo dobiti.

gelappt krpast, epast.

Gelass *n.* prostor.

gelassen udan, mirēn, tih, pohleven, potrpežljiv, ravnodušen, hladnokrvn, krotēk; *adv.* počasi, polagoma, mirn, lagano, hladnokrvno.

Gelassenheit *f.* mirnost, krotkost, potrpežljivost, ravnodušje, hladnokrvnost.

geläufig izurjen, vaje, okretēn, ročen, lahēk, spešen; —e Hand hitra oča.

lahka oča spretna roka; —e Zunge zgovoren jezik; er spricht — gladio, po vrsti, brez spotikljeja govori; bist ist mir — to dobro znam, tega sem dobro vaje, to mi gre gladko od rok.

Geläufigkeit *f.* ročnost, vajenost, izurjenost, lahkost, urnost.

gelaut voljan, pri volji; gut — dobre volje, dobrovoljen, židane volje, vesel; übel — slabe volje, pust, čmerēn.

Geläut *n.* zvonjenje, zvonilo; (*m. der Schelle*) zvončkanje, žvenkljanje; (*die Glocken*) zvonovi, zvonilo.

gelb rumen, žolt; — machen rumeniti, žoltiti; orumeniti, požoltiti; — werden rumeneti, žolteti, rumeniti se; o-, po-, zarumeneti, ožolteti; orumenovati; —er Färbstoff rumenilo, žoltilo; —e Rüben korenje.

gelblättrig žoltolist, rumenoperia.

gelbbraun žoltor(u)jav, rumenkastor(u)jav.

gelbbrüstig rumenoprnat.

gelbbunt rumenopisan, žoltopisan.

Gelbe *f.* rumenost, žoltost; rumenina, žoltina; rumenilo, žoltilo.

gelben *tr.* gelb machen, *intr.* gelb werden i. b. gelb.

Gelberde *f.* žoltača, zemlja rumenica, žoltica.

gelbgeflecht rumenomarogast, z žoltimi marogami.
 gelbglodst rumenokodrast, rumenolas, žoltolas.
 gelbgestreift rumenoprogast, z žoltimi progami.
 Gelbgießer *m.* medár (ki iz žolte medli posode dela).
 Gelbgießerei *f.* medárnica.
 gelbgrau žoltosiv.
 gelbgrün rumenkastozelen, žoltozelen.
 gelbhaarig rumenih las, žoltolas.
 Gelbhüchsen *n.* rumena penica.
 gelbhöfzig žoltoglav.
 gelblich rumenkast, rumenkljat.
 Gelbnase *f.* rumenokljunč.
 gelbroth rumenor(u)deč, žoltor(u)deč.
 gelbschnäbelig rumenokljun, žoltokljun.
 Gelbkoff *m.* rumenilo, žoltilo.
 Gelbsucht *f.* žoltenica, zlaténica, žolténica, rumenica.
 gelbsüchtig zlateničen, žoltel, žolteničen.
 Geld *n.* (Stück) denar, novč, penex; coll. denarji *pl.*, denar, penexi *pl.*; kirines — drobiž; bareš — gotovina; für sein — zehren ob svojem živeti; Geld- denarni, novčni.
 Gelddabgabe *f.* davč v denarjih.
 Geldangelegenheit *f.* denarna zadeva, opravilo z denarjem.
 geldarm brez denarja, brezdenarén, brezpetičén; *triv.* sub. gol, brez groša.
 Geldauslage *f.* sklad v denarjih.
 Geldausgleich *m.* novčna izravnava.
 Geldauslage *f.* denarni stroški *pl.*
 Geldbedarf *m.* potreba denarjev, denarna potreba.
 geldbedürftig denarja potreben.
 Geldbeitrag *m.* sklad, donesek v denarjih. [na.
 Geldbrutel *m.* mošnja (za denar), moš.
 Geldbrief *m.* pismo z denarji, denarno pismo.
 Geldbuße *f.* globa, kazén (-i) v denarjih. [tek.
 Geldkurs *m.* cena denarjev, novčni.
 Geldeinnahme *f.* prejetje od. prejemanje denarjev; denarni dohodek, skupljeni denar. [javka.
 Gelderpresse *m.* odrtnik, oderuh, pi-

Gelderwerb *m.* zaslužek, pridobitev denarja.
 Geldeswert *m.* denarna vrednost.
 Geldforderung *f.* terjatev, dolg, terjalsčina.
 Geldgebarung *f.* ravnanje od. gospodarjenje z denarji. [jev.
 Geldgehalt *m.* prava vrednost denarja.
 Geldgeschäfte *pl.* novčni posli *pl.*, denarno tržarstvo. [nost.
 Geldgier *f.* pohlep po denarjih, lakom-geldgierig lakomén, pohlepen.
 Geldhilf m. cvenk, žvenk.
 Geldhülfe *f.* stiska od. sila za denar, zadrega, potreba; huda od. tesna je za denar.
 geldlos brez denarjev.
 Geldmäkler *m.* denarski mešetar, kupčevalč z denarji. [jev.
 Geldmangel *m.* pomanjkanje denarja.
 Geldmittel *pl.* denarji *pl.*
 Geldpost *f.* denarska pošta; — en *pl.* denarji *pl.*, denarni zneski.
 geldreich denarén, premožen, petičén.
 Geldsammlung *f.* nabiranje denarjev, sklad.
 Geldstolz *m.* prevzetnija oder napuh zavoljo bogastva.
 Geldstrafe *f.* globa; eine — verhängen oglobiti, globo prisoditi.
 Geldstück *n.* novč, denar, penex.
 Geldsumme *f.* znesek, denarji *pl.*
 Geldtag *m.* dan plačila, plačilni dan (dneva).
 Geldumlauf *m.* obtek denarja (med ljudmi).
 Geldwechsel *m.* menica; (d. Wechsel) menja denarjev, menjanje, zamenjava.
 Geldwert *m.* denarna vrednost.
 Geldwesen *n.* denarstvo.
 Geldzahlung *f.* plačilo v denarjih.
 Geldzulage *f.* dodaték od. doklada od. priboljšek v denarjih.
 gelegen (liegend) ležč, stojč; — sein ležati (-im), stati (stojim); (bequem) priročén, prilóžen, ugodén, pripravén; es ist mir — pri náredi mi je, na roke mi je; zur — en Zeit o pravem času, udobno, ob ugodnem času; du kommst mir — ravno prav si prišel.
 Gelegenheit *f.* prilóžnost, prilika; bei — o priliki; (bequeme Lage) priroč-

nost, nared (-i), priložnost, ugodnost; (Lage) lega.

gelegentlich ugoden, priložen; *adv.* o priliki, o priložnosti.

gelehrig učen, naučen, dobre glave, brihten, navzetén.

Gelehrigkeit *f.* učnost, dobra glava, brihtnost, navzetnost.

Gelehrsamkeit *f.* (Gelehrtheit) učnost.

gelehr učen; — *e* Sprache knjižni od pismeni od znanstveni jezik.

Gelehrte *m.* učenjak, učeni mož.

Geleise *n.* kolovoz; anš d. — kommen izmakniti se od. uiti (-idem) iz kolovoza; eine Sache inš rechte — bringen na-, uravnati, na pravo pot od. v pravi red pripraviti. — *ur*

Geleit *n.* sprevod, spremstvo, družba; prevoj; sčheres — straža, varstvo, spremljevalci *pl.*, varhi *pl.*; *d.* — geben spremi, spremljati.

geleiten spremiti, spremljati, spremljevati, sprejavati, voditi; Gott geleite dich z Bogom hodi, Bog bodi s teboj.

Geleiter *m.* spremljevalec, spremnik, sprevodnik; drug, tovariš; — *in f.* spremljevalka, spremnica, družica, tovaršica.

Geleitbrief *m.* spremno ob. sprevodno pismo, spremni list, spremnica.

Geleitschaft *f.* sprevodstvo, spremstvo, spremljevalstvo, spremljevalci *pl.*

Geleitschiff *n.* sprevodna ob. spremna ladija, ladija sprevodnica. [na.

Geleitsgeld *n.* sprevodnina, spremnigelenk gibčen, gibek, okretén, živ.

Gelenk *n.* člen, sklep, zglob, zgib; (am Halse) kolence; (a. d. Kette) klep.

Gelenkbein *n.* sklepna kost (-i); zapestna kost, kost zapestnica.

Gelenkchen *n.* členek; kolence.

gelenkig gibčen, okretén.

Gelenkigkeit *f.* gibčnost, gibkost, okretnost.

Gelenkkapsel *f.* sklepna gožva.

Gelenkkopf *m.* sklepna jabolčica.

Gelenkpfanne *f.* sklepna ponvica.

Gelenkschmiere *f.* sklepna maz (-i).

gelfern grdo dreti (derem) se, vrisčati.

Gelichter *n.* vrsta, baža, sorta, ploha, škvart; (verächtl.) druhál (-i), klika, sedrga.

geliebt ljubljen, drag, ljub; — *est* preljub, predrag.

Geliebte *m.* ljubiméc, ljubček, milček, ljubovnik; *f.* ljubica, ljuba, milica, ljubovnica.

gelinde mehék, rahel, lahék; kroték, tih, gladék; mehkotén, lahkotén; (sanft) rahel, mil, blag; (v. Regen) pohlevén (vön d. Haut) voljan, mehak, gladék; *adv.* rahlo, na lahko, zlepa.

Gelindigkeit *f.* rahlost, voljnost, mehkost, mirnost, pohlevnost; mehkota, lahkota.

gelingen po sreči iziti (-idem) se, posrečiti se, po godi steči (stečem) se, spešiti se, obnesti se; iti (grem) izpod rok, odsedati se, po godi stekati se.

Gelingen *n.* uspeh, sreča, dober izid.

Gelispel *n.* šepet, šepetanje.

gellen zveneti, brneti, doneti; oriti se, razlegati se.

geloben obljubiti, zaobljubiti, obetati, obečati, zareči (-rečem) se, obljubo storiti; daß gelobte Land obljubljen dežela.

Gelöbniß *n.* obljuba, zaobljuba, obet.

Gelste *f.* komar; *dem.* komarček.

gelt! *interi.* (= nicht wahr?) jeli; *pl.* jelite; kaj ne, ali ne, ali ni res? ali ni tako?

gelt (unfruchtbar) jalov, neplođen, strpel, brez mleka; — *e* Kuh jalovka, jalovica.

Gelte *f.* golida, kablica, vedrica; (3. Schöpfen) koréc.

gelten veljati, vredén biti (sem), cene od. vrednost imeti (imam), stati (stannem); — lassen dopustiti, priznati, odjenjati; was gilt's? kaj velja? kaj stavis? koliko stave? (v. Einfluß sein) veljati, izdati (-dam), veljavo imeti (imam), vpliv imeti, premoči (-morem).

geltend veljavén; — machen do veljave spraviti, veljavno narediti; sich — veljavo si zadobiti, do veljave priti (pridem); sein Recht — — utrditi, dokazati (-kažem) svojo pravico, jej veljavo zadobiti, se zanjo pognati (-nehmen); *impf.* svojo pravico utrjevati, dokazovati, se zanjo poganjati; einen Grund — — vzrok postaviti, opreti se nanj; *impf.* opirati se, staviti za vzrok.

gallau maškar pri pristojnem oblastan svojo pravico/zalost napovedati, zglasiti. Winkler.

Weltendmachung *f.* dokazovanje.

Weltling *m.* jalovec.

Weltung *f.* (Wert, Bedeutung) veljava, veljavnost, cena, vrednost; *zur* — kommen priti (pridem) do veljave, obveljati, zmociti (zmorem); *zur* — bringen do veljave pripraviti; — haben veljati, veljavo imeti (imam), v veljavi biti (sem), imeti moč od veljavnost; *außer* — ješen razveljaviti, ob veljavo dati (dem u. denem), ovreči (-vržem), veljavo odvzeti (-vzamem); *impf.* razveljavljati, ob veljavo devati.

Weltlich *n.* jalova živina, jalovina.

Weltüde *n.* obljuba, zaljuba, zaobljuba; *ein* — mačen obljubiti, zaljubiti, obljubo storiti, zaobljubiti se.

Weltüße *n.* želja, poželenje, pohot, zahteva, želje *pl.*

weltlich, eš gelüßtet midh po-, zaželim, lešo imam, hlepim, hrepenim; mika me, hoče se mi, rači se mi, volja me ima do, zahtelo se mi je, ljubi se mi, rad bi; sich — lassen polakniti se česa, polakomniti se.

gelüßtig poželjiv, hotljiv.

gemach polagoma, zlagoma, počasi, lagostjo, v lag,časoma, po malo.

Gemach *n.* (*pl.* die Gemächer) predel, kram, hiša; izba, soba; (Kammer) čimnata; Schlaf — spalnica.

gemächlich *adv.* j. gemach; *adi.* zložen, ročen, udoben, priličen, pripraven, prostoren; prijeten, miren; (langsam) počasen.

Gemächlichkeit *f.* lahkota, lagot (-i), lažnost, udobnost, priličnost, mirnost.

Gemahl *m.* soprog, mož, zakonski drug; — *in f.* soproga, žena, zakonska družica.

gemahnen spomniti, opomniti; *impf.* opominjati, opominjati; eš gemahnt midh zdi se mi, dozdeva se mi, hodi mi po glavi, — na misel.

Gemälde *n.* podoba, slika, obraz; malanje, malarija, slikarija.

Gemäldesammlung *f.* zbirka slik. [rilo.

Gemäß *n.* (*pl.* die Gemäße) mera, meri, me-
gemäß *adi.* primerjen, primeren, pristojen, priležen; *adv.* po, z. B.: dem Befehle — po povelji, dem Gesetze — po postavi.

Gemäßheit *f.* primernost, pristojnost; *in* — po.

gemäßigt zmeren, zdržen, trezen; (v. Klima) zmerno-topel, srednje-gorek.

Gemäuer *n.* ozidje, zidovje, zidine *pl.*, mirje.

gemein navaden, vsakdanji, vsedenji, prost, priprost; (allgemein) obče, občen, splošen, vkupen; (niedrig, schlecht) malovreden, nevreden, malopriden, podel; nizek, nizkega stanu; *ein* — er Bruch navadni ulomek; *der* — e Mann (*milit.*) prosti vojak, prostak; Gemein- splošni, obči, občni; (der Gemeinde gehörig) srenjski, občinski.

Gemeinacker *m.* občinska odel srenjska njiva.

Gemeinbeste *n.* splošni blagor, občna korist (-i).

Gemeinde *f.* (und Gemeinde) občina, srenja, soseska; Gemeinde- občinski, srenjski, soseskin.

Gemeindeamt *n.* županski urad, županstvo.

Gemeindeamtsdiener *m.* pódžup, županski služabnik.

Gemeindeangehörige *m.* (Gemeindegemeindebürger) občán, občinski domovinec, srenjec, občinec, srenjecan, sosesčan; *f.* občanka.

Gemeindeangelegenheit *f.* občinska zadeva, srenjska reč.

Gemeindeanstalt *f.* občinska naprava.

Gemeindeauslage *f.* občinska naklada, občinski davék. [okraj.

Gemeindebezirk *m.* občinski okoliš od.

Gemeindeeigenthum *n.* občinska last (-i) od. lastnina.

Gemeindegewinn *m.* občinski deležnik od. družnik.

Gemeindegeseß *n.* občinski zakon, srenjska postava.

Gemeindeglied *n.* občán, ud občine.

Gemeindegut *n.* občinski užitek, občinsko posestvo.

Gemeindehaus *n.* občinska od. srenjska hiša. [darstvo.

Gemeindehaushalt *m.* občinsko gospo-

Gemeindelast *f.* občinsko breme.

Gemeindegmatrikel *f.* občinska matica.

Gemeindemittel *pl.* občinsko od. srenjsko premoženje.

Gemeindegmatrikel

Gemeindepolizei *f.* občinsko redarstvo, občinska policija.

Gemeinderath *m.* (Corporation) občinski svet, občinsko svetništvo, občinsko starejšinstvo, srenjsko svetovalstvo, občinski starejšinci *pl.*, srenjski svetovalci *pl.*; (Person) občinski svetovalec, srenjski svetnik.

gemeinrüblich v občini navadn.

Gemeinverband *m.* občinska zveza.

Gemeinverfassung *f.* občinska ustava, srenjska uredba.

Gemeinvermögen *n.* občinska imovina, občinsko premoženje, srenjsko imetje.

Gemeinvertretung *f.* občinski zastop, občinski oblastniki *pl.*

Gemeindevoranschlag *m.* občinski proračun.

Gemeindevorstand *m.* županstvo, občinsko starejšinstvo; (Person) župan, občinski starejšina, srenjski predstojnik.

gemeinfaßlich lahko umeven, sploh razumljiv, domač, priprost.

Gemeinfaßlichkeit *f.* lahkoumevnost, splošna razumljivost.

Gemeingeist *m.* duh jedinstva, skrb (-i) za občni blagor.

gemeingültig občeveljavn, splošnoveljavn, povsod od. sploh veljavn.

Gemeingut *n.* obče blago, vkupno blago, obče imetje.

Gemeinheit *f.* prostota, priprostost, navadnost, nizkost.

gemeinhin *adv.* sploh, navadno.

Gemeinhirt *m.* črednik (občinski), srenjski pastir.

gemeinlich večidel, navadno, večinoma, po navadi.

Gemeininteresse *n.* obča korist, splošna korist (-i).

Gemeinname *m.* splošno ime (-na).

Gemeinnutzen *m.* občni prid, splošna korist (-i).

gemeinnützig občekoristn, splošnokoristn.

Gemeinnützigkeit *f.* občna koristnost, občekoristnost.

Gemeinplatz *m.* občni prostor, skupno mesto; (*loc. comm. rhetor.*) splošnoveljavn od. občeveljavn od. vsakdanji izrek, znana resnica, občni izrek.

gemeinsam občen, obč, skupn.

Gemeinsamkeit *f.* občnost, vkupnost.

gemeinschädlich občeskodljiv, vsem škodljiv (kvarn). *z družba agrarisch*

Gemeinschaft *f.* vkupnost, splošnost, sodeležnost; (zwischen zweien) spolovina; (eheliche) zakonska združba od zveza; (die Verbindung) občestvo družba; — deß Eigenthums solast (-i), sopesest (-i), sopesestje; in — beſſen vkup imeti (imam), (v. zweien) v spolovini imeti; — haben družiti se, pečati se, pajdašiti se, imeti s kom opravi, imeti ga za tovariša.

gemeinschaftlich skupn, vkupn; *one* skup, vkup.

Gemeinschatz *m.* občni zaklad, občevina, zaklad vsch.

Gemeinschenke *f.* obča krčma, pivnica.

Gemeinschreiber *m.* občinski od. srenjski pisar.

Gemeinsinn *m.* enomiselnost, enodanost, složnost.

gemeinsinnig jednega duha, skrb za obče korist, vnet za občni blagor.

Gemeintrist *f.* občinski pašnik, srenjska paša.

gemeinüblich sploh navadn, povsod v navadi.

gemeinverständlich *f.* *gemeinfaßlich*; (v. Büchern) prosto pisan.

Gemeinwesen *n.* občinstvo.

Gemeinwohl *n.* občni prid, splošni blagor, občna korist (-i).

Gemenge (Gemengsel) *n.* zmes (-i), mešanica; zbroda, sodrga.

Gemengtheil *n.* zmesnina, zmesek.

gemessen iz-, premerjen; —er Befehl odločno povelje, ostër ukaz.

Gemehel *n.* klanje, mesarsko klanje, mesarjenje, krvoprelivanje, krvav poboj.

Gemisch *n.* zmes (-i), mešanje, mešanica; zmešnjava.

gemischtlinig raznočrtn.

Gemme *f.* izdelan dragi kamn, rezni od. izbrusn dragulj.

Gems (Gemse) *f.* divja koza, gama.

Gemsbock *m.* divji kozel.

Gemsjagd *f.* lov na divje koze.

Gemsjäger *m.* lovč od. strelč druž jih koz.

Gemsleder *n.* irhovina divje koze.

Gemünd *n.* sovodnj (i); sovodje, vizje, ustje.

Gemunkel *n.* šepetanje, čebljanje.

Gemurmel *n.* šumljanje, šum, šumot.

Gemurre *n.* godrnjanje, mrmrnanje.

Gemüse *n.* zelenjava, zelenjad (-i), zelenje, zelenina, zelščina, povrtnina, poljščina, zeleničije; prikuha; (Hälsen-trichte) sočivje; (Kraut) zelje; (Rüben, Möhren) kuha.

Gemüsegarten *m.* zelinjak, vrt za zelenjavo, zelnik.

Gemüsekohl *m.* kapus.

gemüsiget primoran, prisiljen.

Gemüth *n.* srce, čut; (Naturell) narav (-i), čud (-i); (Gefinnung) misel (-i), misljenje; ein gutes (böses) — laza biti (sem) dobrega (zlega) srca; je — e führen k srcu vzeti (vzamem) si; — jemati (jemljem) si, skrbeti za kaj; *impers.* skrbi, peče, boli, žali me, k srcu mi gre.

gemüthlich *adi.* blagodušen, dobrostičen, voljan, rahločuten, nežnočuten, dobrega srca; (heiter) ugoden, vesel, dobrovoljen; *adv.* ugodno, po godi, všeč, po všeči, po volji; odkritosrčno, srčno, od srca.

Gemüthlichkeit *f.* voljnost, blagodušnost, dobrostičnost, rahločutnost; ugodnost, dobrovoljnost.

gemüthlos brez čustva, brez srca, trd.

Gemüthsart *f.* čud (-i), narav (-i), natura, srce.

Gemüthsbeugung *f.* i. Affect.

Gemüthsgabe *f.* dušni dar, dušna močnost.

Gemüthskraft *f.* dušna moč (-i).

gemüthkrank bolen na srcu od. na čul, otožen, žalosten.

Gemüthskrankheit *f.* srčna od. dušna bolezen (-i).

Gemüthsruhe *f.* srčni mir, dušni pokoj.

Gemüthschwäche *f.* slabodušnost.

gemüthstark jakoga od. močnega srca, krepkodušen.

Gemüthstärke *f.* krepkodušnost.

Gemüthskimmung *f.* (—verfassung *f.*, —stand *m.*) dušni stan (-i), dušno stanje, srčne zadeve *pl.*

Gemüthsunruhe *f.* srčni nemir, nepokoj duše.

gemüthvoll rahlega čustva, poln čustva, rahločuten.

gen i. gegen.

genannt imenovan, omenjen, rečen.

genant nepriležen, neprilichen, neprijeten, neugoden.

genüßig sladkosned, sladkosnedén, poslastén, láskrn. [nost.

Genüßigkeit *f.* sladkosnedost, láskrogenau natančen, natanek, popoln, nadroben, točen; (enganeliegend) tesén, ozék, napet; (sparjam) varčen, denék, trd, skop, *triv.* skoporit; —es Gewissen tenka vest (-i); —er Freund iskren prijatelj; mit —er Noth komaj, jedva, toliko da, ravno da; der —este Preis najnižja od. skrajna cena, zadnji kup; — genommen prav za prav; *adv.* na tanko, natančno, nadrobno, do pike, do zobca, točno, popolnoma; (sorgfältig) pazljivo, zvesto.

Genauigkeit *f.* natančnost, pazljivost, točnost, popolnost. [dár, orožnik.

Gendarm *m.* (*pl.* die Gendarmen) žandarmerie *f.* žandarmerija, žandarji *pl.*, orožniki *pl.*

Genealog *m.* rodoslovč, rodopisec.

Genealogie *f.* rodoslovje, rodopis, rodopisje; rodosledje.

genealogisch rodosloven, rodopisen.

genehm všeč, všečen, povšečen, voljen, prijeten.

Genehmhaltung *f.* dovolitev, potrditev.

genehmigen potrditi, odobriti, za dobro spoznati, dovoliti, pohvaliti; *impf.* potrjevati, odobravati, hvaliti. — *gan*

Genehmiger *m.* potrdnik, odobritelj.

Genehmigung *f.* odobrilo, potrditev, odobrenje, dovolitev.

geneigt naklonjen, nagnen, viseč, položen; *fig.* nagnen, naklonjen, udan, blagovoljen, dobrohoten; zu etwas — sein čemu podvržen biti (sem); ich bin — zu glauben kmalu od. skoraj bi verjel.

Geneigtheit *f.* nagnenost, položnost; *fig.* nagnenje, udanost, naklonjenost, nagnenost, dobrohotnost.

General *m.* (*pl.* die Generale) vojaški poveljnik, general, (po)glavar, vojvoda, vojskovodja; General- generalski, generalov; glavni, generalni.

Generalcommando *n.* glavno poveljstvo, general-komanda.

Generalfeldmarschall *m.* najvišji ober glavni maršal. [ništva.

Generalfeldzeugmeister *m.* general top-

Generalinspector *m.* glavni nadglednik ob. nadzornik. [ja.

Generalissimus *m.* najvišji vojskovod-
Generalkarte *f.* glavni od. občni od. splošni zemljevid.

Generalmajor *m.* generalmajor.

Generalmarsch *m.* generalmarš.

Generalprobe *f.* glavna skušnja.

Generalprocurator *m.* državni nadpravdnik. [ništvo.

Generallstab *m.* glavni štab, načel-

Generalsuperintendent *m.* veliki superintendént.

Generalwürde *f.* generalstvo, general-
ska čast (-i). [veliki zbor.

Generalversammlung *f.* glavni shod,

Generation *f.* rod, zarod, naraščaj.

generös velikodušen, blagosrčen, blagega srca, blagomiseln, žlahtnodušen.

Generosität *f.* velikodušje, velikodušnost, plemenitost srca, blagosrčnost.

genesen ozdraveti, ozdraviti se, preboleti, okrevati, vstati (vstanem), izlečiti se, zboljšati se; *trieb*, skolehati.

Genesis *f.* postanek, početek, izvir.

Genesung *f.* ozdravitelj, prebolenje, zdravje.

Genesungsmittel *n.* zdravilo.

genetisch postanek zadevajod, genetičen, vznikosloven.

Genetiv *m.* rodilnik, genitiv.

genial veleumén, bistroumén, domiseln, genijalen, duhovit.

Genialität *f.* veleumje, veleumnost, bistroumnost, genijalnost, duhovitost.

Genick *n.* tilnik, zatilnik, pitilek, zafilek, šinjek, sija.

Genickschmerz *m.* bolečina v zatilniku.

Genie *n.* (*pl.* die Genies) veleum, visoki duh, bistroum.

Geniecorps *n.* (vojaški) inženirski oddelek, vojaški inženirji *pl.*

genieren motiti, nadležén biti (sem), nadlegovati, neprilícén biti; *sich* — sram biti (*impers.*), sramovati se.

genießbar užiten, použiten.

Genießbarkeit *f.* užitnost.

genießen užiti (-žijem), po-, zaužiti; *impf.* po-, za-, uživati; *nüchtern* em. — otešati se; (*Speise*) po-, okusiti; *impf.* po-, okusati.

Geniesser *m.* uživalec, uživatelj.

Genieftreich *m.* veleumno od. prebrisanost dejanje, genijalen čin.

Geniewesen *n.* vojaško inženirstvo ob. staviteljstvo, vojaški stavitelji *pl.*

Geniß *n.* znes (-i), smetje, smeti (-i) *pl.*, stelja.

Genitalien *pl.* rodila, plodila.

Genius *m.* genij; duh; (*pl.* die Genien) dobri duhovi *pl.*, duhovi varbi *pl.*

Genofs (*Genosse*) *m.* drug, družnik, tovariš, deležnik; (*pl.* die Genossen) *coll.* družba, družčina.

Genossenschaft *f.* družba, tovarišja, družčina, zadruga.

Genossin *f.* družica, tovaršica, delnica, družá.

Genre *m.* u. n. način; (im Schreiben) pisava; (im Bauen) zidava.

Genrebild *n.* obraz (slika, podoba) iz življenja.

Gentleman *m.* žlahtnik, plemenit, viteški človek. [u. dovolj.

genug dosti, dosta, zadosti, dovolj.

Genüge *f.* dovoljnost, dovoljje, zadostnost, obilnost; *zur* — schlafen, trinken naspiti (-spim) se, napiti (-pjem) se *ic.* mittelst eines mit dem Präfix na- gebildeten perfectiven reflexiven Verbums.

genügelisten zadostiti, zadovoljiti, navdolfati, nasititi, ugoditi.

Genügelistung *f.* zadostitev, zadostila, zadovoljitjev.

genügen dosti biti (sem), zadostovati; zadostiti.

genügend zadosten, dovoljen. [én.

genüßsam zadovoljen (z malim), zme-

Genüßsamkeit *f.* zadovoljnost (z malim), zmernost.

genughun zadostiti, zadovoljiti, zadosti storiti.

Genughung *f.* zadostitev, zadostila, zadosčenje; — leisten *f.* genügelisten.

Genus *n.* (lat.) rod (-a u. -ú), spol.

Genuss *m.* užitek, uživanje, za-, po-, uživanje, -užitje; *im* — e sein uživati; *es* ist ein — veselje (radost) je.

— mittel

Genusfucht *f.* poželenje po uživanji, požljivost, pohlep po nasladnostih (po veselji).

genusfuchtig poželjiv, pohlepšen po nasladnostih (po veselji).

Geniane *f.* Genjan.

Geodäsie *f.* zemljemerstvo, deljenje zemlje. [zija.

Geognosie *f.* zemljeznanstvo, geognognostički zemljeznanski.

Geograph *m.* zemljepisec, geograf.

Geographie *f.* zemljepis, zemljepisje, geografija.

geographisch zemljepisen, geografičen; — *Breite* zemljepisna širina; — *Länge* zemljepisna dolžina; — *Lage* zemljepisna lega.

Geolog *m.* zemljelovčec, geolog.

Geologie *f.* zemljelovje, geologija.

geologisch zemljeloven, geologičen.

Geometer *m.* zemljemerčec, merjeveč, merčin, geometer. [trija.

Geometrie *f.* zemljemerstvo, geometrijski zemljemerski, geometrijski. [torba.

Gepäd *n.* pratež, prtljaga; roba, cula,

Gepllogenheit *f.* navada, običaj.

Geplapper *n.* blebetanje, žlabudranje, blebet, šundër, gobezdanje.

Geplärr *n.* vek, vekanje, plakanje, rjovenje, rjovenje.

Geplatter *n.* ropot, ropotanje.

Gepräge *n.* kov, kovanje; (Zeichen) risek, oblika, podoba, znamenje, znak, beleg.

Gepräuge *n.* blišč, bliščoba, velikopke, gizda, veličastnost, krasota, sijajnost. [ljanje.

Geprassel *n.* praskot, prasketanje, pokgqratscht stisnen, pritisnen, zmlinčen, zruznen, zmüčkan, zmljet, zdrobljen.

gerade ravnen, ravnostën, prem; (v. d. Zahl) sod, sodëv; (aufrecht) pokončen; (offenherzig) odkritosrčen, prostodusen;

— *n* Begeh na ravnost, naravnoč; *adv.* ravno, baš, uprav; (— früher) otodi, zdajka, zdajkar; (aufwärtš) po konci.

Gerade *f.* prema (sc. črta).

geradeus *adv.* naravnost naprej.

geradehin *adv.* naravnost tje.

geradeweg *adv.* naravnost, brez ovinov, naravnoč.

geradeju *adv.* naravnost.

Geradflügler *m.* ravnokrilëc, premo-krilëc.

Geradheit *f.* odkritosrčnost, prostodusnost, iskrenost.

geradlinig ravnocrtën, premočrtën.

geradlinig odkritosrčen, prostodusen, iskren.

Geradlähner *m.* premozob.

Gerassel *n.* rožljanje, romplanje; (v. Wagen) drdranje, ropotanje.

Geräth *n.* sprava, o-, priprava, roba; (Geschirr) posoda, posodje; (Werkzeug) orodje; Haus— pohišje, pohištvo.

gerathen priti (pridem), dospeti, pasti (padem), zaiti (-idem); (ungefähr kommen) zabresti (-bredem), zaiti, zagaziti, nameriti se, naleteti; in Streit — spreti se, skregati se, zbesediti se; in Zorn — raz-, ujeziti se, razsrditi se; in Schulden — zadolžiti se; in Brand — vneti (vnamem) se, užgati se; in Armut — obožati, obubožati; (gefingen) po sreči iziti (-idem) se, posrečiti se, sponesti se, obnesti se; nicht — pokaziti se; (v. Früchten) roditi, obroditi, obnesti se; plenjati.

Gerathewohl *n.* auf's — na slepo srečo, tjevendan, po nameri, navdan.

Geräthschaft *f.* Geräth. [davn.

geraum prostorën, prostran; (v. d. Zeit)

geräumig prostorën, prostran, obširen, razsežen.

Geräumigkeit *f.* prostornost, prostranost. [rovč.

Geräumte *n.* krčevina, novina, laz,

Geräusch *n.* šum, hrum, hrušč, hrup, vrisč, šumenje, šundër; (v. Zerbrechen oder Zerreißen) rësk, hrëst; (weidm.) drob, drobovina.

geräuschlos brez šuma, tih.

geräuschvoll šumen, šumeč, šumovit, hrumën.

Geräusper *n.* hrk, hrkanje.

Gerbebaum *m.* strojilnik.

Gerbeisen *n.* strgalo, strgon.

gerben strojiti, udelovati; ustrojiti, udelati; *fig.* mazati (mažem), bunkati; namazati, nabunkati.

Gerben *n.* stroj, strojitëv.

Gerber *m.* strojar, krznar, kožar; Gerber- strojarski.

Gerberei *f.* strojarstvo, strojarija.
Gerbergrube *f.* strojarska jama, varnica.
Gerberlohe *f.* čreslo.
Gerberlohmühle *f.* stope (*pl.*) za čreslo.
Gerbestoff *m.* čreslovina, strojivo.
gerbestoffhaltig čreslovit.
gerecht prav, pravičen, praveden, sprav-
 vedljiv; (angemessen) primeren; (ge-
 wachsen) kos biti (sem) čemu.
Gerechte *n.* pravičanje, prepiranje.
Gerechtigkeit *f.* pravica; (Eigenschaft)
 pravičnost, pravednost; den Händen der
 — überliefern pravici izročiti.
Gerechtfame *f.* oblast (-i), pravica.
Gerode *n.* govorjenje, govorica; es
 geht das — govoré, pravijo.
geroichen biti (sem) za kaj, služiti;
 es gereicht ihm zur Ehre čast mu dela,
 na čast mu je, časti ga; es gereicht
 zum Vortheil koristno je; zur Schande
 — sramotiti, sramoto od. nečast delati.
Geroid *n.* trganje; um diese Sache ist
 viel — za to reč se trgajo, pulijo, ženó.
Geronne *n.* letanje, dirjanje.
geroen kesati se; es gerent mich ke-
 sam se, žal mi je, boli me, greva me,
 grize me, obžalujem.
Gerent *n.* laz, novina, krčevina, tre-
 bež, rovt.
Gerhab *m.* §. Vormund.
Gericht *n.* sod, sodišče; (Behörde)
 sodnija; (das Richten) sodba; — halten
 soditi; vor — erscheinen priti (pridem)
 pred sodnika, pred sodbo znajti (znaj-
 dem) se. [nijski.
gerichtlich sodnji, sodni, sodben, sod-
Gerichts- sodnji, sodni, sodnijski.
Gerichtsacten *pl.* sodnji (sodni) spisi,
 sodnijska pisma.
Gerichtsamit *n.* sodišče, sodništvo.
gerichtsbar sodnji podvržen, pod
 sodnijo. [last (-i).
Gerichtsbarkheit *f.* sodnost, sodnja ob-
Gerichtsbeamte *m.* sodnji od. sodnijski
 uradnik.
Gerichtsbehörde *f.* sodnja gosposka,
 sodnija.
Gerichtsbefischer *m.* sodnijski prisodnik.
Gerichtsbefcheid *m.* sodnji odlok, sod-
 nijski odgovor.
Gerichtsbezirk *m.* sodnji okraj, sod-
 nijski kotor.

Gerichtscommission *f.* sodnji návod,
 sodnja komisija. [nost.
Gerichtscompetenz *f.* sodnja pristoj-
Gerichtsdienner *m.* birič, sodnji sluga.
Gerichtseid *m.* sodnja prisega.
Gerichtseintheilung *f.* sodnijska raz-
 delitev.
Gerichtsferien *pl.* sodnji prazniki, sod-
 nje počitnice *pl.*
Gerichtsgebür *f.* sodnja pristojbina,
 sodnji davék, sodnina.
Gerichtshaus *n.* sodilnica, sodišče.
Gerichtsherr *m.* lastnik sodbenosti,
 grajščak s sodnjo oblastjo.
Gerichtsherrschaft *f.* grajščina s sodnjo
 oblastjo.
Gerichtshof *m.* sodišče, sodnija; ober-
 ster — najvišje sodišče.
Gerichtskanzlei *f.* sodnijska pisarnica.
Gerichtskosten *pl.* sodnji stroški.
Gerichtslehen *n.* sodnji fevd.
Gerichtsordnung *f.* sodnji red, sodor-
 nik; allgem. — občni sodovnik. [ba.
Gerichtsorganisierung *f.* sodnijska uređ-
Gerichtsperson *f.* sodnijska oseba, do-
 vek od sodnije.
Gerichtsplatz *m.* sodišče.
Gerichtsrath *m.* sodnji svetovalec, sod-
 nijski svétnik. [nia.
Gerichtssaal *m.* (*pl.* die — säle) sod-
Gerichtssiegel *m.* sodnji pečat.
Gerichtssprengel *m.* §. Gerichtsbezirk.
Gerichtsstand *m.* podsódnost. [nija.
Gerichtsstelle *f.* sodnija, sodnja oblast-
Gerichtstuhl *m.* sodnji stol.
Gerichtskunde *f.* sodnja ura.
Gerichtstag *m.* sodnji dan (dneva)
 pravdni dan, dan sodnijske obravnave.
Gerichtsverfahren *n.* sodnja ravnava,
 sodnijsko postopanje.
Gerichtsverfassung *f.* sodnijska uređba,
 uravnava sodnij.
Gerichtsverhandlung *f.* sodnijska ob-
 ravnava, sodnja razprava.
Gerichtsverwaltung *f.* pravosodnja
 uprava.
Gerichtsvogt *m.* sodnik.
Gerichtsvollzieher *m.* sodnji izvršitelj
 od. izvrševalec.
Gerichtsvorstand *m.* sodnji predstojnik,
 načelnik sodišča.
Gerichtswesen *n.* sodstvo, sodništvo.

Gerichtswundarzt *m.* sodnji ranocelnik.
gerichtswundärztig pristojen, podsoden.
Gerichtswundärztlichkeit *f.* podsodnost, pristojnost.

gerieben (fein, durchtrieben) predelan, premeten, zvit, pretkan.

gerieren *sich* nositi se, obnašati se, vesti (vodem) se, počenjati. [*nje.*]

Geriesel *n.* curljanje, šumot, šumljagering droben, mal, majhen, lahak; (dem Werte nach) ničev, malovreden, slab; — *es Einfommen* pičli dohodki *pl.*; — *er Preis* dober kup, nizka cena, po ceni; *der —ste Preis* zadnji kup, zadnja cena; *nicht im —sien* kratko nikar ne, ni malo; — *es Erz* jalova ruda.

geringachten za malo šteti (štejem), nizko ceniti, malo čislati.

Geringsachtung *f.* nepoštovanje, zaničevanje, nečislanje.

geringsüchtig majhen, malovažen, malovreden, neznaten, majčen.

Geringsüchtigkeit *f.* majčenost, malovalnost, neznatnost.

geringhaltig slab, ubog, malovreden, lahak. [*kost.*]

Geringshaltigkeit *f.* malovrednost, lahgeringschähig za malo šteti (štejem) *sb.* imeti (imam), nizko ceniti, ne ceniti, ne čislati.

geringschähig malovažen, male vrednosti, malo čislani; malo čislajoč, zaničevalen; — *von etw. reden* zaničljivo, z zaničevanjem o čem govoriti, kaj v nič devati.

Geringschähigkeit *f.* malovažnost; jemanden mit — behandeln zaničljivo s kom ravnati.

Geringschähung *f.* nepoštovanje, zaničevanje, nečislanje. [*pl.*]

Gerinne *n.* vodotok, žleb, struga, rake
gerinnen strditi se, zgostiti se; pohreniti se, zakrkniti, steti (stmem) se; (v. d. Rildy) zasiriti se, skisati se, sesteti (-sedem) se, zgristi se.

Gerippe *n.* okostje, okostnica, kostjak, hročje; *fig.* sama koža, kost in koža.

Gerip *m.* drože *pl.*, droži *pl. f.*

Germane *m.* german, germanec.
germanisieren ponemčiti; *impf.* ponemčevati.

Germanismus *m.* germanizem.

gern rad, -a, -o; lieber rajši, raji; herzlich — iz (od) srca rad; — haben rad imeti (imam), ljubiti.

Geröchel *n.* grgranje, hropenje.

Geröhrcht *n.* trstje, trstičje.

Geroll *n.* (des Wagens) drdranje; (D. Donner) grmenje, gromovina.

Gerölle *n.* prod, gruh, grušec, svišč, gramoz, kršje.

Geröllhalde *f.* láberje. [*ječmenji.*]

Gerste *f.* ječmen; Gersten- ječmenov,

Gerstenacker *m.* (nach der Ernte) ječmenišče. [*jak.*]

Gerstenbrot *n.* ječmenov kruh, ječmen-

Gerstengraupe *f.* ječmenova kaša, obdelan (phan) ječmen. [*zrno.*]

Gerstenkorn *n.* ječmen, ječmenovo

Gerstenmehl *n.* ječmenova moka.

Gerstenstroh *n.* ječmenica, ječmenovka.

Gerstenzucker *m.* ječmenov sladkor.

Gerste *f.* šiba, prot, vitra, vitva; *dem.* šibica, vitrica, protec; *coll.* šibje, protje.

Geruch *m.* voh, vonj, duh; ein angenehmer — prijeten duh, vonjava, dišava; ein übler — neprijeten duh, zadah, zatohlost, smrad (-a u. -ü); — haben dišati.

geruchlos nedišč, brez duha; brez vonja, nečuten.

Geruchlosigkeit *f.* nediščost, pomanjkanje duha; pomanjkanje vonja, nečutnost. [*čutnica.*]

Geruchsneru *m.* dišnica, (vonjavna)

Geruchsorgan *n.* vonjalo, vohalo.

Geruchssinn *m.* vonj, voh.

Gerücht *n.* govorica, glas; *es geht das* — govore, govorica je; *es verbreitete sich das* — glas so zagnali, glas je počil, govorica se je raznesla; *gutes* — sloves, dobro ime (-na); *er wurde in ein böses* — gebrücht jeli so ga opravljati, prišel je ljudem v zobe.

gerüchtweise *adv.* po govorici, kakor se govori, kakor (ljudje) pravijo (pripovedujejo), baje da, menda.

geruhen računati, blagovoliti.

Gerumpel *n.* ropot, ropotanje.

Gerümpel *n.* ropotija, šara, starina.

gerundet zakrožen, zaobljen, okrogel, oblast.

Gerundium *n.* gerundij, glagolnik.

Gerüst *n.* odër, podmostki *pl.*

Gerüßbaum *m.* odrenica.

Gefüge *n.* žaganje, piljenje, piljevina.

gefägt napiljen.

Gefäme *n.* semenje, semena *pl.*

gesammelt zbran.

gesamt ves, vsa, vse; skupen, cel, celoten, celokupen, celovit; alle — vsi skup, kar jih je; *adv.* skupno.

Gesammbetrag *m.* ves znesek, vsota, skupni znesek.

Gesamtertrag *m.* ves dohodek, ves donesek, cel dobiček. [vitost.

Gesamtheit *f.* skupnost, celota, celo-

Gesamtmacht *f.* vsa (skupna, zjedinjena) moč (-i). [ministerstvo.

Gesamttministerium *n.* celo od. skupno

Gesamtturtheil *n.* sodba vse komisije, splošna sodba, splošni razsodek.

Gesamtverband *m.* celotna od. vkupna zveza.

Gesamtverbürgung *f.* soporoštvo, vzajemno (nerazdelno) poroštvo.

Gesamtwirkung *f.* vkupni učinek.

Gesandte *m.* poslanec, sel, posel.

Gesandtschaft *f.* poslanstvo, poslanci *pl.*; Gesandtschafts- poslanski.

Gefang *m.* spev, petje, prepevanje; (Lied) pesem (-i), popevka; (Melodie) napév. [knjiga.

Gefangbuch *n.* pesmarica, pesemska

Gefangliebe *f.* pevoljubje.

gesangliebend pevoljuben, radopeven.

gesanglos brez petja, brez glasu, brezpeven.

gesangreich speven, radopeven.

Gefangsunterricht *m.* pouk (poučevanje) v petji.

Gefangsweise *f.* napév, viža.

Gefäß *n.* zadek, zadnjica, goza, sedalo.

Gefäßmuskel *m.* gozna mišica, mišica sedalca.

Gefaus *n.* hrušč, šumenje, vršenje.

Gefäusel *n.* šumljanje, pihljanje, šumot.

Gefäßt *n.* opravek, opravilo, delo, posel; (Angelegenheit) reč (-i), zadeva; den — en nachgehen po (svojih) opravkih iti (grem); (Handlung) — kupčija; (Localität) prodajalnica.

geschäftig delaven, pridn, obrtn, prizadeven, marljiv.

Geschäftigkeit *f.* delavnost, pridnost, prizadevnost, marljivost.

geschäftlich opravljen; in — er Bezeichnung kar se tiče opravil, glede na opravila. [naročilo.

Geschäftsauftrag *m.* naročeni opravek.

Geschäftsbeforgung *f.* oskrbovanje opravil, opravljanje.

Geschäftsbetrieb *m.* opravljanje.

geschäftsfrei brez opravil, brez dela, brez opravka, prost.

Geschäftsführer *m.* opravnik, poslovodja. [ništvo.

Geschäftsführung *f.* opravilstvo, oprav-

Geschäftsgang *m.* red v opravkih, pravilni red; (das Gehen) hoja v (po)opravilih. [bovanje.

Geschäftsgebarung *f.* opravljanje, oskr-

Geschäftskreis *m.* področje; das fällt in meinen — to je mojega opravila (dela), to spada v moje poslovno področje. [ih.

Geschäftskunde *f.* zvedenost v opravil-

geschäftskundig znajden od. zveden v opravilih.

Geschäftsleiter *m.* obrtni opravitelj, opravnik, poslovodja.

Geschäftsleitung *f.* vodstvo od. uredba od. oskrbovanje opravil. [brezdelna.

geschäftlos brez dela, brez opravila.

Geschäftsmann *m.* obrtnik, kupčevalec.

Geschäftsordnung *f.* pravilni red.

Geschäftspraxis *f.* izurjenost od. ročnost v opravilih.

Geschäftsreisende *m.* potujoči obrtnik od. kupec.

Geschäftsrückstand *m.* zastanek v opravilih, zastala opravila *pl.*

Geschäftssache *f.* opravilo, posel, službena reč (-i).

Geschäftssprache *f.* uradni oder službeni jezik. [spisek.

Geschäftsspiel *n.* uradni spis, službeni

Geschäftsthätigkeit *f.* poslovanje. [ja.

Geschäftsträger *m.* opravnik, poslovod-

Geschäftsüberbürdung *f.* sila opravil, preobloženost z opravili.

Geschäftsübergabe *f.* izročitev opravil, predaja poslov.

Geschäftsverbindung *f.* pravilna (poslovna) zveza, kupčijska zveza.

Geschäftsvermittlung *f.* poslovno posredovanje, mešetarstvo.

Geschäftsvertheilung *f.* razdelba poslov, razdelitev opravil.

— Hände tragen

Geschäftszahl *f.* opravilsko število, poslovni broj; *num. exhibit.* vložno število.

geschämig sramožljiv.

geschändet oskrnjen; osramočen.

geschächt cenjen, spoštovan, čislán.

geschehen goditi se; z-, do-, prigoditi se, storiti se, pripetiti se; zufällig — naključiti se, narajmati se; (erfüllt werden) izpolniti se, dopolniti se, iziti (-idem) se; (vollendet werden) dodelati se, dovršiti se; dokončati se.

Geschehnis *n.* do-, prigodek, primerljaj, pripetljaj, slučaj.

gescheit umén, razumén, pametén, razsoden, preudarén, razborén, prebrisan, razborit; — machen spametiti, zmodriti, spametovati, začiti; — werden spametovati se *z.*

Gescheitheit *f.* razumnost, pamet (-i), preudarnost, razsodnost, razboritost.

Geschenk *n.* dar, darilo, podarek; (an Feind und Würften, wenn geschlachtet wird) koline *pl.*; ein — machen poriti, v dar dati.

Geschenkannahme *f.* jemanje darov, prejemanje daril.

Geschenkegeber *m.* darovatelj, darilec, darovaléc; — in *f.* darovateljica, darovalka.

Geschenkenehmer *m.* obdarjenec, obdarovanec; — in *f.* obdarjenka, obdarovanka.

geschenkreife v dar, zastoj.

Geschichtchen *n.* povestica, zgodbica, povedka.

Geschichte *f.* z-, do-, prigodba, prigodek; (Welt-) zgodovina, povestnica, zgodopisje; (Erzählung) povest (-i), pripoved, pripovedka; die bibl. — zgodbe *n.* pisma, svetopisemske zgodbe *pl.*

Geschichtsbuch *n.* pripovedna od. zgodovinska knjiga, zgodbe *pl.*

geschichtlich zgodovinski, zgodopisen.

Geschichts- zgodovinski.

Geschichtsbuch *n.* zgodovinske bukve *pl.*, zgodovinska knjiga, zgodovina.

Geschichtschreiber *m.* zgodopisec, povestničar, zgodovinar.

Geschichtsforscher *m.* zgodovinar, preiskovaléc zgodovine.

Geschichtsforschung *f.* preiskavanje zgodovine, povestništvo.

Geschichtskenner *m.* poznavaléc zgodovine, zgodoznanec, zgodovinar.

Geschichtskennntnis *f.* znanje zgodovine, zgodoznanstvo.

Geschichtsquelle *f.* zgodovinski vir, izvir zgodovine.

Geschichtsstoff *m.* zgodovinsko gradivo.

Geschichtswissenschaft *f.* zgodovinska veda, povestna znanost, znanstvo zgodovine, zgodoznanstvo, zgodovina.

Geschick *n.* (Geschicklichkeit) pripravnost, sposobnost, urnost, ročnost, spretnost; (Schicksal) osoda, usoda.

Geschicklichkeit *f.* pripravnost, ročnost, spretnost, urnost, umetlnost, znajdenost, okretnost, izurjenost.

geschickt pripraven, spreten, izurjen, ročen, zveden, sposoben, okreten.

Geshiebe *n.* suvanje; (*mont.*) spljaka, prod, prodovina, naplavina.

Geshirr *n.* posoda; (*dem.*) posodica; *coll.* posodje; (Geräth) oprava, priprava; (bei Pferden) zaprega, konjska oprava, jermenje.

Geshirrhändler *m.* posodar, lončar.

Geshirrhändler *f.* lončarija.

Geshlecht *n.* rod (-a und -ü), plemo (-na), rodovina; das männliche (weibliche) — moški (ženski) spol; (Art) razpol, vrsta; (Generation) zarod, naraščaj.

geschlechtlich spolén, po spolu.

geschlechtslos brezspolén, brez spola.

Geshlechts- po rodu, rodovinski; po spolu, spolni.

Geshlechtsfolge *f.* rodosledje, rodovinsko nastopstvo.

Geshlechtsforscher *m.* rodoslovéc.

Geshlechtskunde *f.* rodoslovje.

Geshlechtsname *m.* rodovinsko ime (-na), ime rodú; (Surname) primék (priimek).

Geshlechtsorgan *n.* rodilo, plodilo, plemenilo, spolovilo. [nik]

Geshlechtsregister *n.* rodopis, rodov-

Geshlechtsheile *pl.* rodila, spolovila, spočetila, spolni udje.

Geshlechtstrieb *m.* spolni nagon, poltna pohotnost.

Geshlechtswappen *n.* rodovinski grb.

Geshlechtswort *n.* (Artikel) spolnik, člen.

gechliffen zbrušen, uglajen; *fig.* omikan, olikan.

Gechliffenheit *f.* zbrušenost, uglajenost; omikanost, olikanost.

Gechlinge *n.* pletenje, pletenina, ovjek; drob, osrže, otrôbica, otrôba, notrôba.

Geschmack *m.* okus, vkus, slad (-ú), slast (-i); — haben nach etw. sladiti od. cikati (po čem); er findet — daran to mu je všeč, to mu je po godi, to mu dopade, godi, ugaja; bittern, süßen — haben (po)greneti, (po)sladeti; feiner — tanek od. dober okus; den — bilden okus bistriti, čistiti, likati; ein Mann von — moč dobrega vkusa, razsodên (razborên) moč, ki umeje, kaj je lepo; (*Sitte*) šega, navada.

geschmacklos neslastên, plevêk, omledên, pust, neslan; *fig.* brezvkusên.

Geschmacklosigkeit *f.* neslastnost, plevkost, omlednost, neslanost; brezvkusnost.

Geschmacksbildung *f.* čiščenje od. likanje vkusa. [veda.

Geschmackslehre *f.* krasoslovje, kraso-

Geschmacksinn *m.* okus, vkus.

geschmackvoll okusên.

geschmackwidrig nevkusên.

Geschmeide *n.* kovana dragotina od. dragocenost, kinê, lišp; (*Gold*—) zlatnina; (*Silber*—) srebrnina; nakit, ures.

Geschmeidekästchen *n.* skrinjica za dragotinjê. [dragotinjê.

Geschmeidewaren *pl.* dragotine *pl.*, **geschmeidig** voljên, vločên, gibêk, gib-

čên, mehêk, prožên, okretên; (*v. Körper*) sibêk, tenêk, vitêk; — machen omečati, omečiti.

Geschmeidigkeit *f.* voljnost, gibênost, vločnost, mehkost, prožnost; sibkost, vitkost.

Geschmeiß *n.* blato, govno; (*v. Bögen*) tičjek; (*v. Insecten*) zapúljek, zapljunêk, zapljivêk, zalêga, žûžele *pl.*; (*Ungezieher*) mrôes, êrvad (-i); (*Gefindel*) drihal (-i), žlota, izmet, glota.

Geschmetter *n.* trobetanje, trobljenje; (*v. Donner*) grmenje.

Geschnatter *n.* gaganje; blebetanje.

geschmückt izpreleptičên, s prepletki okrašen.

Geschöpf *n.* stvar (-i).

Geshofs *n.* strela; (*an Pflanzen*) mladica, mladica, omlad, letorast (-i), pe-ganjêk; (*Stodwerk*) nadstropje; ein Haus mit drei —en hiša na tri stropê, tristrojna hiša; (*milit.*) strel.

Geshrei *n.* krik, kričanje, vek, vekanje, vpitje, vika; ein — erheben zakričati (-im), zavpiti (-ijem), krik zagnati (-zenem).

Geshreibsel *n.* pisarjenje, pisarija.

Geshûh *n.* top, kanon, strelba, topovi *pl.*, kanoni *pl.*

Geshûhdonner *m.* grmenje topov, pekanje kanonov.

Geshûhsalve *f.* strel iz topov.

geschûht zavarovan, v zavetji.

Geshûhwesen *n.* topništvo.

Geshwader *n.* truma, trop, oddêk **geschwânjt** repat.

Geshwâh *n.* blebetanje, žlobudranje, prazno govorjenje, čeljustanje, êvkanje. **geschwâhig** blebetav, žlobudrav, jezičen.

Geshwâhigkeit *f.* blebetavost, žlobudravost, jezičnost.

geschweige *adv.* nikar, kamo-li, da molêim, da nič ne rečem, da ne omenim.

geschwind hitêr, urên, brz, nagê; *adv.* brz, hitro, urno, naglo, ročno.

Geshwindigkeit *f.* hitrost, urnost, brzost, brzina, hitrica [brzopis.

Geshwindshreibekunst *f.* hitropisje.

Geshwîrr *n.* brnenje, zviždanje, sikanje, šum.

Geshwîster *pl.* bratje in sestre.

Geshwîsterkind *n.* bratranêc; bratrana, bratranka; (*v. d. Schwester*) sestranêc, sestrič, sestriuk; sestrana, sestranka, sestričina; die —er strniči *pl.* (striniči).

geschwîsterlich bratovski, sestrski; *adv.* po bratovsko, bratovski, po sestrsko, sestrski, kakor bratje in sestre.

Geshwîsterliebe *f.* bratovska (sestrska) ljubêžen (-i).

Geshworne *m.* porotnik, priseženêc; — sein porotnikovati; **Geshwornen** porotniški.

Geshwornengericht *n.* porotno sodišê, porota, sodnija prisežencev.

Geshwornenliste *f.* imenik porotnikov, spisêk prisežencev.

Gefchwulst *f.* otok, oteklina, zateklina, obrenclj; (Ausgebunfenheit) zabuhlost, nadutost.

Gefchwür *n.* ulje (-esa), tur, tvór (-a z. -ú), vred, prišč, čir, čiraj, mozolj, runje *pl. f.*; (hartes) trdnica; (durch Quetschen entstanden) otiska; Nagelzahnortnica, zagnida.

geschwürig čirav, mozóljast, gnójen. **gesegnet** *j.* segnen; Gott gesegne es bit Bog ti povrni, plačaj; das Zeitliche — preseliti se (s sveta) v večnost, ta svet zapustiti.

Geselle *m.* pomagač, pomagaléc, pomočnik, hlapč; (Gefährte) tovariš, drug, družnik; ein Liebeslied — malo-pridnež, razuzdanč; ein fauler — lenuh, tožljivč.

gesellen družiti; z-, pridružiti; sich — družiti se, pajdašiti se; pridružiti se, vriniti se.

Gesellenbuch *n.* imenik obrtnijskih pomagačev, spisek obrtnijskih delavcev.

Gesellende *f.* skládnic obrtnijskih delavcev (rokodelskih pomagačev).

Gesellenordnung *f.* pomočniški zakon, postava za obrtnijske pomočnike.

Gesellenverein *m.* društvo rokodelskih pomagačev, — obrtnijskih pomočnikov.

gesellig družén, družljiv; priljudén.

Geselligkeit *f.* družnost, družljivost; priljudnost.

Gesellin *f.* družá, drugarica, družica, tovaršica.

Gesellschaft *f.* družba, društvo; družina, tovaršija.

Gesellschafter *m.* drug, tovariš, družnik, družbenik; —in *f.* družica, tovaršica, druga, drugarica, družá.

gesellschaftlich družben, društven, vzajemén; (gesellig) družén, družljiv.

Gesellschafts- družben, društven.

Gesellschaftsfräulein *n.* gospica tovaršica, drugarica, družabnica.

Gesellschaftsmitglied *n.* član (ud) društva, družnik, družabnik.

Gesellschaftskreis *m.* družba, tovaršija, društveni krog.

Gesellschaftsrechnung *f.* družbeni račun.

Gesenk *n.* grezilo, potapljalca; (Abjenter des Weinstodes) grebenica, vlačbenica, živica.

Gesenke *n.* vdiranje, poniževanje, reber (-i), ponikva.

Gesetz *n.* zakon, postava; (Richtschnur) vodilo, pravilo; im Sinne des —es po postavi; ein — aufheben zakon preklicati (-kličem), — ovreči (-vríem), — razveljaviti, — odpraviti, — odstraniti; Gesetz- postavén, zakonit.

Gesetzeslegung *f.* tolmačenje zakona, razlaganje postave.

Gesetzblatt *n.* (Gesetzbuch *n.*) zakónik; allgem. bürgerl. — obéni državljanski zakónik.

Gesetzentwurf *m.* načrt zakona, osnuték postave.

Gesetzeskraft *f.* zakonna (postavna) moč (-i), krepkost zakona.

Gesetzesverletzung *f.* prekršék zakona, prestopék postave.

gesetzgebend zakonodajén, zakono-(postavo-)dalén, postavodajalén.

Gesetzgeber *m.* zakonodaléc, postavodajéc, zakono-(postavo-)dajaléc.

Gesetzkunde *f.* zakonoznanstvo, zakonoslovje, postavoznanstvo.

gesetzkundig vešč zakonov, v zakoni (postavah) izvedén, — znajden, postavovedén, z zakoni seznanjen.

Gesetzkundige *m.* zakonoznaléc, zakonoslovéc, postavoznaléc.

gesetzlich *adv.* zakonit, postaven; *adv.* po zakonu (postavi), zakonito, postavno.

Gesetzmäßigkeit *f.* zakonitost, postavnost.

gesetzlos brez postave, brez zakona, brezpostaven, samovoljén, brezvladén.

Gesetlosigkeit *f.* brezzakonje, brezpostavnost, samovoljnost, brezvladnost.

gesetzmäßig (Gesetzmäßigkeit) *j.* gesetzlich (Gesetzmäßigkeit).

gesetz resnobén, mirén, moški, ozbiljén; — das postavim, vzemimo da, recimo da u. j. iv.

Gesettheit *f.* resnobnost, tehtnost, moštvo.

Gesetzesübertretung *f.* prekršék zakona, prestopék postav.

Gesetzvollstreckter *m.* izvrševaléc zakona, izvršitelj postave.

Gesetzvollstreckung *f.* izpolnjevanje zakona, izvršitev zakona, izpeljava postave, izpeljevanje —.

Gesefsvorlage *f.* navet postave, navetovani (predloženi) zakon, navetovana (predložena) postava, predlog zakona.

Gesefsvorschrift *f.* propis zakona, ukaz zakona, zakon; nach — kakor zakon (postava) veleva (ukazuje), po zakonu.

gesefswidrig protizakoněn, proti zakonu (postavi), nezakonit, nepostavěn, postavi (zakonu) nasprotěn, zoper zakon, zakonu protivěn, postavoloměn.

Gesefswidrigkeit *f.* nezakonitost, nepostavnost, protizakonje, protizakonnost.

Gesicht *n.* (Gesichtsfinn) vid; (Ausblick) pogled; (Antlit) obličje, obraz, lice; (Bifton) prikazěn (-i), pošast (-i); vor das — tomnen pred oči priti (pudem); ein saueres — machen pačiti se, kremžiti se, kisló se držati, namrdniti se; etwas zu — befommen za-, ugledati, zapaziti kaj; ein gutes — dobro (bistro) oko; ein schwaches — slabe oči *pl.*

Gesichtchen *n.* obrazek, lice.

Gesichts- očesni; vidni; oblični, . . . obraza, . . . obličja. [*lica.*]

Gesichtsausdruck *m.* izraz obličja, —
Gesichtsfarbe *f.* barva obraza, barva v licu.

Gesichtsfeld *n.* (Horizontfläche) vidni prostor, obzorni prostor, vidik.

Gesichtsknochen *m.* lična kost (-i).

Gesichtskreis *m.* obzor, obzorje.

Gesichtsmuskel *m.* (ob)lična mišica.

Gesichtsnerve *m.* očesna čutnica.

Gesichtspunkt *m.* gledišče, vidik; betrachten wir nun die Sache aus einem anderen — e oglejmo si stvar z druge strani.

Gesichtsschärfe *f.* bistrovidnost.

Gesichtsschwäche *f.* slabovidnost, slab vid, slabe oči *pl.*

Gesichtsfinn *m.* vid.

Gesichtszug *m.* črta obraza, črta v obličju, obrazna črta.

Gefims *n.* okrajek, napustek, okrožica.

Gefinde *n.* družina, posli *pl.*, čeljad (-i); Gefinde- družinski, za družino.

Gefindel *n.* druhal (-i), glota, znes (-i).

Gefindeordnung *f.* postava za posle, poselski zakon.

Gefindestube *f.* družinska izba, izba za posle (za družino), hišterna.

Gefindeverband *m.* družinska zveza, gefinnt sein misliti, kake misli biti (sem); freundschaftlich (feindlich) — prijatelj (sovražnik) biti.

Gefinnung *f.* misljenje, misli *pl.*
gefinnungstüchtig vrlega misljenja, blagomiseln.

gefittet nravěn, lepega vedenja (obnašanja), lepíh šeg, čednih navad, omikan, olikan, uljuděn.

Gefittung *f.* nravnost; omikanost, uljudnost.

gesonnen namenjen, nakanjen; — sein nameravati, misliti, kaniti, nameniti (se), imeti (imam) namen.

gespalten nacepljen.

Gespan *m.* drug; (Comes) župan. [*pl.*]

Gespann *n.* vprega, zaprega, plúgi *m.*
gespannt napet, nategnen; sie sind miteinander auf — em fuße v zameri sta, grdo (pisano) se gledata, sprla sta se.

Gespanschaft *f.* (Comitat) županija, (nach dem Slovat.) stolica.

Gesparr *n.* skarnice *pl.*, lemezi *pl.*, brunovje, tramovje, ogredje.

Gesperr *n.* strah (-ú), strašilo, pošast (-i), prikazěn (-i), duh.

Gesperrerscheinung *f.* prikazěn (-i).

Gesperrergeschichte *f.* pripovedka o strahovih (duhovih, prikaznih).

Gesperrerglaube *m.* vera v strahove.

Gesperrerkunde *f.* ura strahov, čas ko duhovi pohajajo.

Gesperr *n.* zapor, zaklep, zapon, zaponka, zapirala *pl.*; (am Wagen) závor, zavornica, zaveralnica.

gesperrt zaprt.

Gespiele *m.* vrstnik, drug, tovariš od mladosti; wir waren — n in der Jugend v mladosti smo se skupaj igrali.

Gespielin *f.* vrstnica, družica, tovarišica otroških let.

Gespinn *n.* preja.

Gespött *n.* zasramovanje, zasmehovanje, roganje, po-, zasmeh, zasramba, sramotitív, sramočenje, oponašanje; — treiben zasramovati, zasmehovati, sramotiti; смеjati se, rogati se (komu).

Gespräch *n.* po-, razgovor, govorica, pomenek, pogovarjanje, pomenkovanje; ein — führen raz-, pogovarjati se, meniti

obuht
plet.
zims
Subie.

se, pomenkovati se, pogovor imeti (imam s kom); daſ — berndigen do-, izgovoriti; daſ — führte darauf beſeda je nanesa.

geſprächig zgovórén; nagovorljiv, uljuden, prijazen.

Geſprächigkeit *f.* zgovornost.

geſprächsweiſe *adv.* v razgovoru.

geſprenkelt pikast; pisan, peſtér. [je.

Geſtade *n.* breg, obrežje, obala; primor-

Geſtalt *f.* podoba, oblika; (v Körper)

postava; *adv.* bergestalt tako, gleich-

gestalt ravno (isto) tako, anderergestalt

drugače, inače; nach — der Sachen po

okoliceinah, kakor nanese, kakor bo

kazalo (kakor se bo zdelo, — videlo);

ein unbekannter — neznan človek; (Er-

scheinung) prikazén (-i).

gestalten podobiti, obraziti, tvoriti;

upodobiti, izobraziti, obličiti; ſich —

podobo náse vzeti (vzajem), dobiti

podobo, postati (-stanem); *impf.* po-

dobno náse jemati (jemljem), dobivati

podobo, postajati, prihajati; ſich anders

— drugače zasukati (-sučem) se, pre-

verci (-vržem) se, obrniti se, iziti

(-idem) se.

gestaltet ſein kake podobe biti (sem);

wohl — lepe postave, leporasel; miß —

grde postave, potvorjen; ſo — tako-

ſein, tak.

gestaltlos brez podobe.

Gestaltung *f.* tvorjenje, upodobljenje,

upodobitév; — eines Landes uravna-

uredba, ustrojba.

Gestaltungskraft *f.* tvorna moč (-i),

tvoreča sila.

Gestampfe *n.* topot, teptanje. [vati.

geſtändig ſein priznati; *impf.* prizna-

geſtändnis *n.* priznanje, izpoved (-i);

— ablegen priznati, resnico povedati

(povém).

Geſtank *m.* smrad (-ú); einen — von

ſich geben smrdéti (-im); einen — machen

smraditi, zasmraditi.

geſtatten do-, pripustiti, do-, privoliti,

na voljo pustiti; *impf.* do-, pripušćati,

do-, privoljevati.

Geſtattung *f.* dopust, dopušćenje, do-

volitév, dovoljenje.

geſtehen priznati, izpovedati (-vém),

ókriti (-krijem), razodeti (-odenem).

Geſtein *n.* kamenje.

Geſtell *n.* stalo, stojalo, podstavék;

(für Töpfe) polica; (Fuß-) podnožje.

geſtellig machen postaviti, dostaviti,

napraviti da kdo pride; ſich — — priti

(pridem), postaviti se (pred sodnika

n. pr.).

geſtern véera; — abends sinoči; von

— véerajsnji; von — abends sinočnji.

Geſtulation *f.* mahanje z rokami,

kretanje, gestikulacija. [tati.

geſtulieren z rokami mahati, kre-

gestieſelt obut.

Geſtion *f.* opravljanje službe, urado-

vanje, poslovanje.

Geſtionsprotokoll *n.* opravni zapisnik.

Geſirn *n.* ozvezdje, zvezde *pl.*; (Stern)

zvezda.

Geſirnanbeter *m.* častiléc zvezd, obo-

ževatelj zvezd.

Geſirndienst *m.* zvezdočastje, češćenje

zvezd, molikovanje zvezd.

geſirnt zvezdnat, zvezđen, zvezdovit,

z zvezdami obsejan (obsut).

Geſtöber *n.* metenje, metavica.

Geſtöhne *n.* ječanje, stokanje.

Geſtotter *n.* ječljanje.

Geſträuch *n.* grmovje, grnje.

geſtreckt stegnen, napet; — en Laufes

v skok, v dir, skokoma.

geſtreift progast, pisan; brezast, pa-

sast, rižast, marogast.

geſtreng ostér, strog, tenék; (tapfer)

hraber, junaški; — r Herr ſlahtni go-

spod, vaše gospodstvo.

geſtrig véeranjí, véerajsnji.

Geſtrüppe *n.* grmovje, gošćava, hosta,

čúmovlje, šuma.

Geſtöbe *n.* prah, prašina.

Geſtute *n.* žrebčarija, kobilarna, pa-

stušnica.

Geſtütmeister *m.* oskrbnik kobilarne,

pastušnik.

Geſtütſperd *n.* konj iz žrebčarije.

Geſtütſtute *f.* kobila iz kobilarne.

Geſuch *n.* prošnja; ein — abſchlagen

prošnje odbiti (-bijem), odreći (-re-

čem), prošnje ne ušliati (-im).

Geſumme *n.* brenčanje, brnenje.

geſund zdrav; — werden ozdraveti;

— machen ozdraviti, *impf.* ozdravljati.

Geſundbad *n.* (warmeš) toplíce *pl.*

Gesundbrunnen *m.* zdravilna voda, lekovit vrelec, zdravilén studenec, kislá voda, slatina.

gesund (genesen) ozdravíti (-im), okrévati, ozdraviti se.

Gesundheit *f.* zdravje; eine — ausbringen napíti (-pijem) komu na zdravje, nazdraviti.

Gesundheitskunde *f.* nauk o zdravji, zdravoznanstvo. [ja.

Gesundheitspflege *f.* negovanje zdrav-

Gesundheitspolizei *f.* zdravstveno redarstvo, zdravstvena policija.

Gesundheitsregel *f.* pravilo za ohranitev zdravja.

Gesundheitsstrinken *n.* napivanje (na zdravje), nazdravljanje, zdravica.

Gesundheitswesen *n.* zdravstvo.

Gesundheitszeugnis *n.* svedočba o zdravji, zdravstveno spričevalo.

Gesundsein *n.* zdravje, zdravost.

Getäfel *n.* paž, opaž, obložci *pl.*

Getöse *n.* hrum, hrup, hrušč, šum, ropot.

Getrampel *n.* tópot, štokljanje, topotanje, cepetanje, peketanje.

Getränk *n.* pijača, pitje, pilo; napoj; beraufschendés — pijana —, upijanljiva pijača.

getrauen sich upati si, drzniti se, srce (pogum) imeti (imam), osmeliti se.

Getraute *m.* poročenec; *f.* poročenka.

Getreide *n.* žito; zrnje, teg, silje; Getreide- žitni.

Getreideart *f.* vrsta (sorta) žita.

Getreidebau *m.* sejanje žita, pridelovanje žita.

Getreideboden *m.* (Magazin) žitnica, kašča; (für's Getreide zuträgliches Boden) žitorodén svet, žitorodna zemlja od tla; svet —, zemlja —, tla (tal) za žito.

Getreidebrand *m.* snet (-i), snetje, smetljaj.

Getreidefeld *n.* žitno polje, žitišče.

Getreidehandel *m.* kupčija z žitom, žitarstvo, žitotrštvo; den — betreiben z žitom kupčevati, žitariti, z zrnjem tržiti.

Getreidehändler *m.* žitni kupčec (kupčevalc), žitar.

Getreidehaufen *m.* (3. Austreren) vršaj.

Getreidehülle *f.* pleva.

Getreidekammer *f.* ž. Getreideboden.

Getreidemarkt *m.* žitni sejém, žitni trg, žitno tržišče. [žito.

Getreidemaß *n.* žitna mera, mera za

Getreidepreis *m.* žitna cena, žitni kup.

Getreideproduction *f.* pridelovanje žita.

getreidereich žitén, žitorodén.

Getreidevorrath *m.* žitna zaloga.

Getreidemurm *m.* žužek, žitni molj.

Getreidezehent *m.* žitna desetina, žitni deseték.

Getreidezins *m.* žitna dača, žitnina, kazén (-i), vršnik.

getreu zvest, verén; (gewissenhaft) vestén.

Getreueit *f.* zvestost, vernost.

getreulich *adi.* zvest, verén; *adv.* zvesto, verno, vestno.

Getriebe *n.* gonilo, koleša *pl.* ž. Triebwerk; (daß Treiben) gibanje, snovanje, počenjejanje.

getrost potolažen, brezskrbén, mirén, brez skrbi; sei — ne boj se, bodi mirén, nié ne maraj!

getrösten sich nádejati se, obetati si, upati, zanesti se, zanašati se, biti (sem) si česa v svesti.

Getrümmer *n.* podrtine *pl.*, razvaline *pl.*, groblje, podrtija.

Getümmel *n.* hrum, hrup, šum, vrš, vrenje.

geübt vajen, izurjen.

Geübtheit *f.* vajenost, izurjenost.

Gevatter *m.* kum, botér; zu — bitten kumiti, zakumiti, za botra prositi; — stehen (sein) kumovati, za botra biti (sem).

Gevatterin *f.* kuma, botra, botrica, kumica.

Gevatterschaft *f.* kumstvo, botrinstvo.

Gevattersohn *m.* botrinja.

Gevattersleute *pl.* botri, kumovi *pl.*

Gevattersstehen *n.* kumovanje.

Geviere *n.* čveterék.

geviert čveterén, čveternat, štirjaski.

Gevierte *n.* čveteroogliná, čveterje, čveterína. [nina.

Gevögel *n.* ptiči *pl.*, ptice *pl.*, lete-

Gewächs *n.* rastlina, bil (-i), zel (-i), zelišče; *coll.* rastlinje, bilje; (d. Wuchs) rast (-i); (der Auswuchs) izrasték, hrga.

gewachsen zrasel, zrastel; schön — lepe rasti, lepe postave; — fein (einer Sache) kos biti (sem) (kakej stvari), umagati (jo), zmoči (zmorem jo). [na.

Gewächshaus *n.* rastlinjak, rastlinar-
Gewächshunde *f.* rastlinoznanstvo.

Gewächstreich *n.* rastlinstvo, rastlinje.
gewächstreich rastlinorodên, plodovit, rastlinovzgojên, biljevit.

Gewächssammler *m.* rastlinar, nabiralec rastlin.

Gewächssammlung *f.* zbirka rastlin.

Gewäge *n.* tehtanje.

gewagt smel, predržen, nevarên, opa-
sên, na slepo srečo započet.

Gewähle *n.* izbiranje.

gewahrt werden za-, o-, spaziti, za-
ščititi, zagledati; (erkennen) spoznati, uvideti.

Gewähr *f.* zagotovilo, poroštvo, jam-
stvo, zavarovanje, varnost, varščina, zapis, v gruntnih bukvah zapisana posest (-i).

Gewährbrief *m.* zagotovitni list, za-
varovalno pismo, spričevalo o zemljiško-
knjižnem zapisu, pismo o zemljiško-
knjižno vknjiženi lasti.

gewahren opaziti, spaziti.

gewahren dovoliti, dopustiti, potrditi;
impf. dovoljevati, dopuščati; (angelo-
ben) obljubiti, obetati, zagotoviti, za-
veriti se; eine Bitte — (prošnja) usli-
šati, dopolniti; (bringen, tragen) dajati,
deliti, donášati; Freude — veseliti, raz-
veseljevati; Nutzen — koristiti.

gewährleisten dober biti (sem) za kaj,
porok biti, poroštvo dajati, jamčiti.

Gewährleistung *f.* zagotovilo, poroštvo,
varščina, zavarovanje.

Gewehr *m.* varstvo, čuvanje, za-
varovanje, straženje, varovanje, hramba;
in — bringen zapreti, pod ključ dejati,
pod stražo postaviti.

Gewehrsmann *m.* porok; er ist mein
— nanj se opiram (sklicujem).

Gewährung *f.* dopuščanje, uslišanje.

Gewalt *f.* sila, moč (-i), premoč (-i),
nasilje; (Macht) oblast (-i); d. Befehl
— anthon postavo napak razlagati,
zavijati; jemb. — anthon silo storiti,
— prizadeti (-denem) komu, posiliti;
impf. silo delati, — prizadevati, siliti;

in die — jemb. kommen priti (pridem)
komu v roke, — v pest, — v oblast.

Gewalthaber *m.* oblastnik, mogotec;
— in *f.* oblastnica.

Gewaltherrscher *m.* samosilnik, trinog,
krut vladar, despot.

gewaltig (stark) silên, močên, silovit,
hud, strašên, ogromên, ramên, nara-
mên; (mächtig) mogočên, oblastên, vel-
možên; *adv.* močno, silno, jako, zelo.

Gewaltige *m.* mogotec, oblastnik.

gewaltig silên, posilên; *adv.* po
sili, siloma, s silo, posilno.

Gewaltstreich *m.* sila, nasilje, nasilstvo,
nasilên čin.

gewaltthätig na-, posilên, silovit.

Gewaltthätigkeit *f.* posilnost, sila, na-
silje, nasilstvo.

Gewaltträger *m.* pooblaščenec; — in
f. pooblaščenka.

Gewand *n.* oblačilo, obleka, odeva,
krilo, oprava.

gewandt urên, ročên, gibčên, okretên,
spretên; obrtên, znajden.

Gewandtheit *f.* urnost, ročnost, gibč-
nost, okretnost, spretnost; obrtnost,
znajdenost.

gewärtig sein (gewärtigen) pričako-
vati, nadejati se, zanašati se, biti (sem)
si v svesti (česa); (dienstfertig) poslužên;
deß Winkes — jein čakati na migljeje.

Gewärtigung *f.* čakanje, pričakovanje.

Gewärd *n.* blebetanje, brbljanje,
prazno govorjenje, kvante *pl.*

Gewässer *n.* vodovje, vode *pl.*

Gewebe *n.* tkanje, tkanina; pletenina;
(der Spinne) pajčevina; (der Bienen)
satje, satovje.

Gewehr *n.* branilo, orožje; (Schieß-)
puška, puša; (gezogen.) risanica.

Gewehrfabrik *f.* puškarnica.

Gewehrfabrikant *m.* puškar.

Gewehrfeuer *n.* streljanje s puškami,
pokanje pušek. [višče.

Gewehrholben *m.* kopito, puškino gla-

Gewehrschmid *m.* puškar.

Geweih *n.* roгови *pl.*; rogovile *pl.*,
rogovje (jelenovo).

Gewende *n.* obračanje.

Gewerbe *n.* obrt, obrtnija; (Hand-
werk) rokodelstvo; ein — treiben obrt
opravljati, obrtovati, pečati se z obrtom,

živeti (živiti se) ob njem; Gewerbe- und Gewerbs- obrtën, obrtövën (obrtnijski).

Gewerbebefugnis *f.* obrtna (obrtnijska) pravica. [stilo.

Gewerbeconcession *f.* obrtövno dopu-

Gewerbefreiheit *f.* svoboda obrta, obrtnijska svoboda.

Gewerbegehilfe *m.* obrtni pomagač.

Gewerbegeld *n.* davék od obrta, obrtnina.

Gewerbegericht *n.* obrtno sodišče.

Gewerbekammer *f.* obrtna oder obrtniška zbornica.

Gewerbelehring *m.* obrtni oder rokodelski učenec.

Gewerbfleiß *m.* obrtnost.

gewerblich obrtën, obrtövën. [stva.

gewerblos brez obrta, brez rokodel-

gewerbsam obrtën, prizadevën, priden, marljiv.

Gewerbsangelegenheit *f.* obrtna (obrtnijska) zadeva. [stava.

Gewerbsausstellung *f.* obrtnijska raz-

Gewerbsbetrieb *m.* obrtovanje.

Gewerbsgenoss *m.* obrtnijski tovariš,

soobrtnik.

Gewerbsgeschäft *n.* obrt, obrtnija,

obrtni posel.

Gewerbsgesetz *n.* obrtnijski zakon,

obrtnijska postava.

Gewerbsleute *pl.* obrtniki.

Gewerbsmann *m.* obrtnik.

gewerbsmäßig obrtnijski.

Gewerbsordnung *f.* obrtnijski red,

obrtnijska postava.

Gewerbsstand *m.* obrtniški stan, obrtništvo, obrtniki *pl.*

Gewerbsteuer *f.* obrtnina.

Gewerbsunternehmung *f.* obrtnijsko

započetje od. podjetje.

Gewerbsverein *m.* obrtnijsko društvo.

Gewerbsverleihung *f.* podelitëv obrtnije.

Gewerbsverlust *m.* izguba obrtnije.

gewerbsverständig znajden —, zveden

—, izurjen v obrtnijstvu.

Gewerbsverständige *m.* obrtni veščak.

Gewerbthätigkeit *f.* obrtnost. [nica.

Gewerbtreibende *m.* obrtnik; *f.* obrt-

Gewerbwesen *n.* obrtstvo, obrtnijstvo,

obrtnijske zadeve od. reči.

Gewerk *m.* rudniški društvenik, rudniški deležnik (delničar); posestnik rudnika.

Gewerk *n.* delo; (Werkstätte) delavnica, tovarna; (Zunung, Zunft) oš. družba; rudniški deležniki *pl.*, rudarsko društvo, rudnik.

Gewerkschaft *f.* rudniško društvo, rudarska družba, rudnik.

Gewerksherr *m.* tovarnar, gospodar tovarën, posestnik rudnikov.

Gewerksmann *m.* tovarniški delavec, rudniški delavec (rudár).

Gewicht *n.* (Schwere) teža, peza; (an der Wage) utež (-i); (Wichtigkeit) važnost, tehtnost, imenitnost, znamenitost, pomemba, veljava; eine Sache von — imenitna oder važna reč; ein Mann von — veljavën mož; ein — auf etw. legen smatrati —, imeti (imam) kaj za važno, visoko ceniti, važnost pripisovati čemu.

gewichtig tehtën, težek; *fig.* važën, tehtën, tehtovit, znamenit, imenitën, pomenljiv, veljavën.

Gewichtigkeit *f.* tehtnost, važnost, znamenitost, veljava.

Gewichtsverhältnis *n.* razmerje teže.

Gewichtsverlust *m.* izguba pri vagi.

gewichtvoll tehtën, tehtovit, važën,

imenitën, veljavën, znamenit.

gewiegt zveden, izkušën, izurjen,

vajen, vešč, znajden. [uje.

Gewieher *n.* rezget, rezgetanje, krag-

gewillt namenjen, pri volji; ich bin

— nakanil sem, namenil sem, namervam,

mislím, volja me je, misel me je.

Gewimmel *n.* (Wimmeln) mrgolenje,

gomzenje, vrenje; (Gedränge) gneča,

pritisék, vrenje; (Schar) množica,

truma, trop, roj.

Gewimmer *n.* ječanje, stok, stokanje,

zdihovalje, javkanje.

Gewinde *n.* (Winden) vitje, motanje,

navijanje; (Barn—) navitek, namoték;

(in der Schraube) vijak, navoj.

Gewinn *m.* dobiček, dobiték, pridobitek,

prisluzék; — machen dobiti,

impf. dobiti.

gewinnbringend koristën, hasnovit;

— sein dobiček donasati, — nesti,

— dajati.

gewinnen dobiti, pridobiti, pridelati, prislučiti; *impf.* dobivati, pridobivati, pridelovati; (erreichē) doseči (-sežem); Überhand — premoči (-morem), premagati, užgati, preobladati; (im Ehe) priigrati; (durch Landbau) priimetovati; (durch Wirtschaft) prigospodariti, prigospodinjiti; (durch Handel) prikupčevati; (durch Betrug) prigojluhati u. f. w.; (an Stärke —) močnejši postati (-stanem), okrečiti se, ojačiti se; opomoči (-morem) si, popraviti se, goršati se.

gewinnend pridobljiv, mikalēn, vabilen, prijeten.

Gewinner m. dobivalēc, dobivač; (e. Edlach) dobitnik, zmagodobitnik.

gewinnreich prekorišten, mnogo dobička donasajoč.

Gewinnsucht f. pohlep po dobičku, dobičkoželjnost, dobičkarija, koristolovje.

gewinnstüchtig pohlepen po dobičku, dobičkoželjen, lakomēn, dobičkarsk.

Gewinntheil m. delež dobička.

Gewinnung f. dobivanje, pridobivanje.

Gewinsel n. cviljenje.

Gewinnst m. dobiček, dobitēk.

Gewinnlotterie f. loterija na dobitke.

Gewirk n. tkanje, tkanina. [tija.

Gewirr n. zmeda, zmešujava, homa-

gewiss gotov, resničen, zanesljiv;

(sein) trđen, varēn; ein gewisser nekdo,

neki, nekak; mit einer — en Natur-

anlage z nekako prirojeno zmožnostjo;

knigst — odločen, gotov, stanovitēn;

einer Sache — sein v svesti si biti

(sem) česa; *adv.* gotovo, za trdno, za-

res, zanesljivo.

Gewissen n. vest (-i); daß gute —

čista vest; daß böse — huda vest;

läge — kosmata vest; zartē — tenka

vest; daß nagende — črv vesti; jendm.

mit — reden na srce govoriti, prigo-

varjati, vest vzbujati, opominjati, sva-

riti; sich ein — aus etw. machen imeti

(mam) od šteti (štejem) kaj za greh;

because mache ich mir kein — zavoljo

tega me vest ne peče (grize), — ni-

česa ne očita.

gewissenhaft *adi.* vesten, natančen;

sie vestno, natančno, po vesti.

Gewissenhaftigkeit f. vestnost, natančnost.

gewissenlos brezvesten, lahkomiseln.

Gewissenlose m. brezvestnik; f. brez-

vestnica.

Gewissenlosigkeit f. brezvestnost, lah-

komiselnost.

Gewissensangst f. huda (težka) vest (-i),

strah v sreč, dušni nemir. [vesti.

Gewissensforschung f. izpraševanje

Gewissensfreiheit f. svoboda vesti, du-

ševna svoboda.

Gewissenspflicht f. dolžnost po vesti.

Gewissensruhe f. mir vesti, mirna vest.

Gewissenssage f. vestna reč.

Gewissensscrupel m. pomislek vesti,

dvom vesti, nemirna vest.

Gewissensunruhe f. nemir ob. nepokoj

vesti, nemirna (nepokojna) vest.

gewissermassen nekako, nekam, v ne-

kem oziru, tako rekoč, rekel bi.

Gewissheit f. gotovost, zanesljivost,

resničnost; (Sicherheit) varnost.

Gewitter n. huda ura, hudo vreme

(-na), burja, nevihta, vihar.

gewitterhaft hudourēn, viharēn.

Gewitterluft f. soparica, zagatni zrak.

gewitterschwer hudourēn; soparēn, za-

dušen, zagatēn.

gewitterschwül soparēn, zagatēn.

Gewitterschwüle f. soparica, soparnost,

zagatnost.

Gewittersturm m. piš, vihar. [oblak.

Gewitterwolke f. hudourni oblak, črni

gewichtig spametovan, poučen; er ist

— spametoval se je, izučilo (zmodrilo)

ga je.

Gewoge n. valovje, zibanje valov, za-

ganjanje valov, bibavica.

gewogen nagnen, naklonen, blago-

vohljen, dober, prijazen, dobrohoten.

Gewogenheit f. nagnenje, naklonenost,

dobrohotnost, prijaznost. [se.

gewöhnen na-, privaditi se, priučiti

gewöhnen na-, privaditi, na-, priučiti;

impf. vaditi, priučevati; sich — na-,

privaditi se, priučiti se.

Gewohnheit f. navada; običaj, šega;

üble — grda navada, razvada; eine —

ablegen odvaditi se (česa).

Gewohnheitsrecht n. običajno pravo

pravo po običaji.

Gewohnheitsfünde *f.* greh iz navade, prinavajen greh.

gewöhnlich navaden, običajen, običen; (alltöglich) vsakdanji; *adv.* navadno, po navadi, večidel, većinoma, ponajveč, običajno.

gewohnt vajen, navajen; — sein navado imeti (imam).

Gewölbe *n.* (die Wölbung) obok (oblok), svod; (Raum) hram, shramba; (Kaufmanns-) prodajalnica, štacuna.

Gewölbebogen *m.* svodni oblok.

gewölbförmig oblokast, svodast.

gewölbt obokan, v obok zidan, zbočen.

Gewölk *n.* oblaki *pl.*

Gewölle *n.* tičji mah.

Gewühl *n.* prerivanje, gneča, vreva, pritisek, stiska.

Gewürm *n.* črvad (-i), črvi *pl.*

Gewürz *n.* dišava, vonjave *pl.*; záprava, začimba, zabela; (Wurzel) dobrodišeće koreninje.

gewürzhaft dobrodišeč, dišaven.

Gewürzhandel *m.* kupčija z dišavami.

Gewürzhändler *m.* dišavar, kupčevalč z dišavami.

Gewürznelke *f.* klinček, evečić, (nagel-nova) žrebica, žrebinč.

gewürzreich zelo dišeč, blagodišeč.

gewähnt nazobčan, zobčast, zobat.

Gewähk *n.* prepír, kreg, razpor; triv. ravs in kavs.

Gejander *n.* obotavljanje, oprezovanje.

Gezeiten *pl.* morske dobe *pl.*, biba, morski pogibi *pl.*, bibavica; (Ebbe u. Flut) oseka in plima.

Gezelt *n.* šator, šatorišče, stan; ein — aufschlagen šator razpeti (-pnem), — postaviti, usatoriti se.

Gezierer *n.* mrces, golazen (-i).

geziemen sich spodobiti se, pristojati se, pristovati.

geziemend spodoben, pristojen.

geziert nalepotičen, ozaljšan, nakičen.

Gezirr *n.* cvrčanje, skripanje, skrganje.

Gezisch *n.* sikanje, zvizdanje, psikanje.

gezogen vlečen, potegnen.

Gezücht *n.* zalega.

Gezücht *n.* žvrgolenje, gostolenje, gezwungen siljen, prisiljen, primoran, prinujen.

Ghasele *f.* (Dichtform) gazela.

Gicht *f.* trganje po udih (po kosteh), pokostnica, kostenica, protin, náhod, skrnina; (in den Füßen) podgrom, pútika. [jše]

Gichtbeere *f.* črni ribez, kresno grozd.

Gichtbruch *m.* mrtvoud, mrtvoudnost

gichtbrüchig mrtvouden, sključen.

gichtig protinast, skrninast; podgromast.

Gichtrose *f.* potonika, krsnik.

Gichtstoff *m.* skrnoba, protinina.

Gichtwurf *f.* jesenek, mrtvica.

Giebel *m.* vrh, sleme (-na), pročelje;

(Beschattung) obój, opaž.

Giebeldach *n.* dvostrana streha.

Giebelseite *f.* čelo, lice, pročelje.

Giebigkeit *f.* daveč, dača.

Gier *f.* pohlep, pohot, poželenje, pohlepnost, lakomnost, gladovnost, pegolnost.

gierig pohlepčen, pohoten, željen, gladoven, lakomen, hlasten; *adv.* požrešno, hlastno.

Gierige *m.* pohlepnež, lakomnik.

Gierigkeit *f.* pohlepnost, pohotnost, lakomnost, gladovnost.

Gießbad *m.* hudoúrník, liják, neúrník, susč, bujica.

Gießbeden *n.* medenica, umivalnica

Gießbedenkknorpel *m.* kopitast hrustanč.

gießen liti (lijem), točiti; naliti, natočiti; nalivati (u. nalijati), natakati; hincin — vlti, *impf.* vlivati u. vlijati; eine Form — zliti, (*impf.* zlivati).

Gieser *m.* livč, liváč, vlivar.

Gieserei *f.* vlivarnica, livnica.

Gießkanne *f.* polijalo, zalivača, škropilnica.

Gießkelle *f.* vlivarska žlica.

Gießofen *m.* topilnica, tališče.

Gießrinne *f.* žleb-liják.

Gießschaff *n.* lij, liják, lakomica.

Gift *n.*strup, otröv, jad, trovilo; *fig.* togota, čemer, strupena zlobnost; mit — vergeben zavdati (-dam), ostrupiti, otrovati; — und Galle speien togote peniti se, besneti.

giftabtreibend protistrupen, zopetrupen. [nica]

Giftdrüse *f.* strupna žleza, žleza strup-giften i. ärgern.

giftig strupén, strupovit, otrovén; fig. togotén, zlobén.

Giftigkeit f. strupenost. [zel (-i).

Giftkraut n. strupeno zelišče, otrovna

Giftkunde f. strupoznanstvo, struposlorje, otrovarstvo.

Giftmehl n. mišnica.

Giftmischer m. zavdajalec, otrovnik, strupar; — in f. zavdajalka, otrovnica.

Giftmischerei f. zavdajalstvo, pripravljanje (kuhanje) strupov, trovanje.

Giftmittel n. lek (pomoček) zoper strup, protistrup.

giftreich strupovit, močno strupén.

Giftschwamm m. strupena goba.

Giftstoff m. strupenina, trovilo.

Gifttropfen m. kaplja strupa.

Giftware f. otrovilo.

Giftwütherich m. (*Cicuta virosa*) velika trobeljka.

Giftwurj f. (*Polygonum bistorta*) kačja korenina. [nik.

Giftzahn m. strupni zob, zob strup-

Gigant m. velikan, orjak, gigant.

gigantisch velikanski, orjaški.

Gilbe f. rumenost, žoltost; (Erde) žoltica, rumenica.

Gilde f. tovarištvo, društvo, družba, bratovščina.

Gilet n. prsnik, oprsnik, životék.

giltig veljavén, v veljavi. — *kn. Z*

Gimpel m. kalin, popkar, brstnik, megir, zimovka; fig. prismođa, tepéc, bebéc, glupéc, prismojenéc, bedak, topoglavéc, slaboumnež, budalo.

Ginster m. (Geniste f., *Genista tinctoria*) žoltilo, žoltolica, žoltovina; (Stech-, Fricmentraut) bodičevje.

Gipfel m. vrh, vršac, vrhunéc; dem. vršíc, vršiček; coll. vrhovje, vršičje.

Gipfelhoch n. vrhovje, vrhovina.

Gipfelpunkt m. vršičje, vrh.

gipfereich vrhovat.

Gips m. maléc, sadra, gips. [sadri].

Gipsabbruch m. odtisék v malcu (v

Gipsarbeit f. izdelek iz malca.

gipsen sadriti, gipsati; posadriti, pogipsati, z malcem pokriti (-krijem).

Gipsform f. sadrenov kalup, kalup iz malca. [sadrovina.

Gipsware f. roba iz malca, gipsovina,

Giraffe f. žirafa.

Girant m. prevodnik (menice), prenoša (m.), žirant.

Girator m. prevodoprejemnik, žiratar.

girieren menico prevesti (-vedem), — prenesti, — prepisati (-pišem) na koga drugega; *impf.* prevajati.

Girierung f. prevedenje menice, prepis —, prevajanje —.

Giro n. prevod menice, prepis —, prenos —, žiro; — *in bianco* prevod na praznem (na belem).

girren gruliti, grgutati, gugutati.

girschen évrčati (-im), šumeti; začvrčati, zašumeti.

Girschi m. pene *pl.*, penjenje.

Gitter n. omrežje, okrižje.

Gittersenker n. okno z omrežjem, zamreženo okno.

gittern mrežiti; o-, premrežiti.

Gitterwerk n. mreže *pl.*, omrežje.

Glacéhandschuh m. svetla rokavica.

glacieren svetliti, loščiti, likati, gladiti; usvetliti, ološčiti, zlikati, zgladiti.

Glacis n. obmestje, obmestna planjava; (trdnjavnega obkopa vnanja strmina, vnanja stran obkopov). [tor.

Gladiator m. borilec, boritelj, gladija.

Glanz m. svetlost, lesk, sijajnost, svetloba; (Schein) sij, sijanje; (Schimmer) blišč, bliščoba, lesket; (Pracht) bliščoba, dika, veličje; (bei Mineralien) sijajnost; (Mineral) sijajnik (*pl.* die Glanze sijajniki).

Glanzbürste f. likalnica.

glänzen svetiti se, sijati (sijem), lesketati (leskečem) se, bliščati (-im); — wollen izkazovati se, bahati se, po sijajnosti (svetli časti) hrepeneti.

glänzend svetél, bliščéc, leskeč, sijajén; fig. sloveč, znamenit, slavén.

Glanzfarbe f. svetla barva.

Glanzgeber m. likalec, loščiléc.

Glanzkohle f. sijajni premog, svetli premog, svetlo oglje.

Glanzleinwand f. loščeno platno, svetlo (pogljajeno) platno.

glanzlos brez svetlobe, brez leska.

Glanzperiode f. najslavnejša ob. naj-sijajnejša doba.

Glanzpunkt m. (*geom.*) svetla točka; (*graph.*) iskra; fig. najlepši —, najodličnejši —, naj-sijajnejši del.

Glanzruß *m.* svetle saje *pl.*

Glanzfucht *f.* želja po posvetni bliščobi, pohlep po sijajnosti, slavohlepnost.

glanzföchtig posvetne bliščobe želján, slavohlepen.

Glanztasfel *m.* loščeni tafet.

glanzvoll presvetel, presijajen, bliščoben, leskovit.

Glas *n.* steklo; (**Glasflasche**) steklenica, sklénica; (**Gläserner Becher**) kupica, kozarčec, glažek, čaša; (**Augen—**) očali *pl. f.*, naočniki *pl.*; zu — werden ostekleti, osteklenéti; zu tief in's — gučen navleči se ga; **Glas-** (aus **Glas**) steklén; (zum **Glasmachen** gehörig) steklarski.

Glasarbeit *f.* steklarska roba, steklenina, stekleni izdelék.

glasartig steklast.

Glasblase *f.* steklen mehúr, plena.

Glasblasen *n.* pihanje (razpihovanje) stekla.

Gläschen *n.* čašica, kozarčék, glažek.

Glaser *m.* steklar; **Glaser-** steklarski.

Glaserarbeit *f.* steklarsko delo.

Glaserhandwerk *n.* steklarija, steklarstvo; daß — betreiben steklariti.

gläsern steklén. [*nica.*]

Glasfabrik *f.* (**Glasfütte** *f.*) steklar-

Glasflasche *f.* sklénica, steklenica.

Glasgeschirr *n.* steklena posoda.

Glashandel *m.* kupčija s steklenino, — s steklom, — s stekleno robo.

Glashändler *m.* kupčevaléc s steklenino, stekleninar. [*nica.*]

Glashandlung *f.* steklarska prodajal-

Glashaus *n.* (**Treibhaus**) rastlinjak,

steklenik.

glasieren stekliti, loščiti; ostekliti, postekliti.

Glashopf *m.* svitoglav, svetloglav.

Glaskörper *m.* steklovina.

Glaslampe *f.* steklena svetilnica.

Glasmacher *m.* steklar.

Glasmaler *m.* slikar na steklu.

Glasmalerei *f.* slikanje od slikarija na steklu. [*vina.*]

Glasmasse *f.* steklena zmes (-i), steklo-

Glasperle *f.* steklen biser.

Glascheibe *f.* steklena plošča, šipa.

Glaschleifer *m.* brusiléc (brusar) stekla, steklobruséc.

Glasschneider *m.* steklorezéc.

Glasspinner *m.* steklopredéc.

Glasspinnerei *f.* predilnica stekla; predenje —.

Glasthür *f.* steklene duri, oknaste duri *pl. f.* [*glazura*]

Glasur *f.* steklenjenje, lošč, osteklina

Glasware *f.* steklena roba, steklene blago, stekleni izdelki *pl.*, steklenina.

glatt gladék; (**schliffprig**) polžék, opolžél, sklizék; *adv.* gladko, naravnost, čisto.

Glattbart *m.* golobradéc.

glattbrennen žgati (žgem) na gladko.

Glätte *f.* gladkost, zglajenost, gladčina; *chem.* glaj; polžkost, opolžlost.

Glätteis *n.* žled, poledica, požlédica, požlepica, gololedica.

Glättreifen *n.* gladilo, likalo, likalnik.

glätten gladiti, likati, u-, z-, pogladiti, zlikati; *fig.* omikati, olikati.

Glätter *m.* gladiléc, likaléc; (**Werkzeug**) *f.* Glättreife[n]. [*čista*]

glätterdings *adv.* zgola, na prosto.

Glättgetriebe *n.* gladilnica.

glatthaarig gladkolas. [*dilnik*]

Glattobel *m.* gladilni stružic, gla-

Glättmaschine *f.* gladilnica.

glattweg *adv.* naravnost, brez oris-kov, čisto, popolnoma.

Glättwerkzeug *n.* gladilo, likalo.

glattzüngig sladkih besed, sladkobesedén, priliznen, prilizljiv, sladkoustén.

Glaße *f.* pleša, plešina, lisa.

glahig plešast.

Glahkopf *m.* plešéc, plešivéc.

Glaube *m.* vera; **Glauben** (chten) verjeti (-jamem), verovati; der falsche — kriva vera, krivoverstvo.

glauben (im theol. Sinne) verovati; (im gewöhnl. Sinne) verjeti (-jamem); (meinen) meniti, misliti; jembu. — machen uveriti, preveriti (koga).

glaubensfest trdén v veri, trdne vere.

Glaubens- verski.

Glaubensartikel *m.* člen vere.

Glaubensbekenner *m.* spoznavaléc vere, veroizpovednik.

Glaubensbekenntnis *n.* spoznavanje od izpoved (-i) vere, veroizpovedanje.

Glaubensbote *m.* blagovestnik, vero-vestnik, oznanovaléc vere, apostelj.

Glaubensformel *f.* vera.

Glaubensfreiheit *f.* svoboda vere, svobodnost vere.

Glaubensgenofs *m.* sovernik, jednoreč, soverec.

Glaubenslehre *f.* verski uk, nauk verskih resnic.

Glaubenslehrer *m.* učitelj vere.

Glaubensneuerer *m.* novovernik, novoreč.

Glaubensneuerung *f.* nova vera, novoverstvo.

Glaubensregel *f.* versko pravilo.

Glaubenssak *m.* verska resnica.

Glaubensstreit *m.* prepir o veri.

Glaubensstürmer *m.* veroborilec. [(i).

Glaubensvorschrift *f.* verska zapoved

Glaubenswissenschaft *f.* veroznanstvo.

Glaubenswau *m.* siljenje k veri, versilje.

Glaubensweisser *m.* dvomljivec o verskih rečeh.

Glauberz *n.* Glavberjeva sol (i).

glaubhaft verjeten.

Glaubhaftigkeit *f.* verjetnost.

gläubig veren; (recht—) pravoveren.

Gläubige *m.* vernik, pravovernik; *f.* vernica, pravovernica.

Gläubiger *m.* upnik, verovnik; —in *f.* upnica.

glaublich *f.* glaubhaft.

gläubwillig radoveren, lahkoveren.

gläubwürdig vere vreden, verjeten, verodostojen, veroven.

Gläubwürdigkeit *f.* verovernost, verodostojnost, verjetnost.

Glaukolith *m.* glavkolit, sivec.

gleich enak, enak; (gerad) raven; der —e isti; — groß jednolik, jednaka velikost; —en Alters jednako star, jednaki let, istih let (vrstnik); — machen jednačiti, izjednačiti; (gerad) ravnati; uravnati; *adv.* jednako, enako; (also) gleichkój, takój, mahoma, vādhlje, vālje.

gleichbedeutend jednako narazen, jednako razdaljen. [krak.

gleicharmig jednakoramen, jednako-

gleichartig istovrsten, jednovrsten, jednoroden, istoroden.

Gleichartigkeit *f.* jednovrstnost, istovrstnost, enakost.

gleichbedeutend istoznačen, jednacega pomena.

gleichberechtigt jednakopraven, ravnopraven, jednaki pravici.

Gleichberechtigung *f.* jednakopravnost, ravnopravnost, enakost v pravicah.

gleichbeschaffen enak, enak.

gleichbedeutend jednaki oglov, jednakoogeln, istooglast.

gleich *intr.* (gleich od. ähnlich sein) enak biti (sem), podoben biti, biti kakor . . . ; *tr.* (gleich machen) jednačiti, ravnati; izjednačiti, izravnati.

—gleich *jednake* vrste, iste vrste; *meines*— moje vrste; *deines*— tvoje vrste; *mit seines*— umgehen pečati se z ljudmi svoje vrste; *der*— (deš—) tak, takov, takošen; *adv.* ravno tako, isto tako.

Gleicher *m.* ravnac; (Äquator) ravnik.

gleichermassen *adv.* (—weise) ravno tako, isto tako, jednako, na enak način. [tako.

gleichfalls *adv.* tudi, jednako, ravno

Gleichflügler *pl.* jednakokrilci.

gleichförmig enak, jednolik, istolik, jednoličen. [nakost.

Gleichförmigkeit *f.* jednoličnost, jed-

gleichgestimmt jednomiselni, jednakomiselni, složen, jednaki misli, jednaki misleč, jednacega misljenja.

Gleichgestimmte *m.* jednomiselnik, jednomišljenik. [težje.

Gleichgewicht *n.* enakotežje, ravnog-

Gleichgewichtslage *f.* enakotežna lega, položaj ravnotežja.

gleichgiltig (—gültig) jedne vrednosti, vse jedno, je ali ni; (theilnahmlos) mlačen, neroden, malomaren, vne-

gleichgültig (—gültig) jedne vrednosti, vse jedno, je ali ni; (theilnahmlos) mlačen, neroden, malomaren, vne-

gleichgültig (—gültig) jedne vrednosti, vse jedno, je ali ni; (theilnahmlos) mlačen, neroden, malomaren, vne-

gleichgültig (—gültig) jedne vrednosti, vse jedno, je ali ni; (theilnahmlos) mlačen, neroden, malomaren, vne-

gleichgültig (—gültig) jedne vrednosti, vse jedno, je ali ni; (theilnahmlos) mlačen, neroden, malomaren, vne-

gleichgültig (—gültig) jedne vrednosti, vse jedno, je ali ni; (theilnahmlos) mlačen, neroden, malomaren, vne-

gleichgültig (—gültig) jedne vrednosti, vse jedno, je ali ni; (theilnahmlos) mlačen, neroden, malomaren, vne-

gleichgültig (—gültig) jedne vrednosti, vse jedno, je ali ni; (theilnahmlos) mlačen, neroden, malomaren, vne-

gleichgültig (—gültig) jedne vrednosti, vse jedno, je ali ni; (theilnahmlos) mlačen, neroden, malomaren, vne-

gleichgültig (—gültig) jedne vrednosti, vse jedno, je ali ni; (theilnahmlos) mlačen, neroden, malomaren, vne-

Gleichheitszeichen *n.* jednačaj, jednačnik.
gleichkantig jednakorob.

Gleichklang *m.* jednakozvočje, sozvočje, soglasje.

gleichkommen (*jemdm.*) izjednačiti se (*s kom*), doseći (-sežem) ga, biti (*sem*) mu kos. *gleichlos sein* [glasje]

Gleichlaut *m.* jednakoglasje, jedno-gleichlautend jednakoglasen, soglasen.

Gleichmaß *n.* jednaka mera, jednako-
mernost.

gleichmäßig *adv.* jednakomeren, isto-
meren, razmeren; *adv.* jednakoмерно,
v istej meri, ravno tako.

Gleichmuth *m.* ravnodušje, ravnoduš-
nost, jednakodušnost, mirnost srca
(duše).

gleichmüthig ravnodušen, jednako-
dušen, mirnosrčen.

Gleichmüthigkeit *f.* jednakodušnost,
mirnosrčnost.

gleichnamig istoimen, jednoimen, jed-
nacega imena, istoimenski.

Gleichnamige *m.* žensév (*gen.* žensva).

Gleichnamigkeit *f.* istoimenost, jedno-
imenost.

Gleichnis *n.* prilika, pripodoba; pri-
merjanje, pripodobovanje.

Gleichnisrede *f.* govor v prilikah, go-
vorjenje v pripodobah. [podobi]

gleichnisweise *adv.* v priliki, v pri-
gleichsam *adv.* kakor, kakor da bi;

rekel (dejal) bi, tako rekoč.

gleichschenklig jednakokrak, jednako-
ramen.

gleichseitig jednakostraničen, jednako-
stran, jednakostranski.

Gleichsinn *m.* jednakomiselnost.

gleichsinnig (gleichbedeutend) jedna-
cega pomena.

gleichstellen jednačiti, vzporediti, v
jedno (isto) vrsto staviti; sich *jemdm.*
— jednačiti se, meriti se (*s kom*).

Gleichstellung *f.* jednačenje, primer-
janje; izjednačenje, zravnanje, stav-
ljenje v jedno (isto) vrsto.

gleichstimmig jednakoglasen, soglasen,
skladen, ubran.

Gleichstimmigkeit *f.* (Gleichstimmung)
skladnost, jednakoglasnost, soglasnost,
soglasje, ubranost.

gleichtheilig jednakodelen.

gleichförmig istoimeni tok.

Gleichung *f.* jednačenje, izravnavanje;
(*math.*) jednačba.

gleichviel ravno toliko, onoliko; (*einer-
lei*) vse jedno.

gleichweit jednake daljave (oddalje-
nosti), ravno tako daleč.

gleichwertig iste (jednake) vrednosti,
istovredn.

gleichwichtig jednake važnosti, jed-
nakovažen, jednake cene.

gleichwie kakor, kakor bi, kot bi.

gleichwinkelig jednakokotén.

gleichwohl vendar, pa vendar, vendar
le, ipak, pri vsem tem.

gleichzeitig istodoben, istočasen, so-
doben, sočasen, sovremen; *adv.* ob
jednem, h kratih, ob istem času, ravno
tedaj, ravno tisti čas.

Gleichzeitigkeit *f.* istočasnost, istodob-
nost, sodobnost, sovremenost.

Gleis *n.* ž. Glečije.

gleisen (na videz) delati se, hliniti
se, pretvarjati se, hinavčevati.

Gleisner *m.* hinavčec, licemerčec, lic-
mer, pritvorica, potuhnenec, sveto-
hlinič, poniglavčec, potuljenec, pri-
huljenec.

Gleisnerer *f.* hlimba, licemerstvo, hi-
navščina, hinavstvo, poniglavost.

Gleisnerin *f.* hinavka, svetohlinka,
licemerka, poniglavka.

gleisnerisch hinavski, licemerski, sve-
tohlinski, poniglav, potuhnen, pri-
huljen.

Gleise *f.* (*Aethusa cynapium*, žund-
peterjüle *f.*, *Gartenkierling* *m.*) mala
trobelika, pasji petersilj.

gleisen (glänzen) bliščati (-im) se,
lesketati (-am u. -ečem) se, svetiti se.

Gleitbahn *f.* drsalica, drča, drkalica,
drasta.

gleiten drkati, smukniti, drsniti (*se*);
impf. drkati se, dričati se, smukati,
smučati (-im), drsati se; (*gleitschen*)
izpodrsniti, spolzniti; es *gleitet* polzi,
o-, spolzlo je, polzko je; (*v. Wasser*) teči.
gleitend opolzél, polzek; — *er* *Reim*
tekoča rima.

Gletscher *m.* lednik, ledenik.

Gletscherlawine *f.* ledniški ulom.

Glied *n.* ud, člen; *dem.* členek; (*bei*
Pflanzen) kolence, kolenec; (*bei* *Sci-*

bazen) red, vrsta; (Stetten—) klep, sklep; (Rit—) ud, član, družabnik, društvenik.

Glieder- udën, -udov, v udih.

gliederartig členast; —es Öffnen der Frucht razčlenba.

Gliederband n. sklep, vez (-i).

Gliederbau m. sestava udov, udje pl.

gliederig členkovit. [udih.

gliederkrank bolnih udov, bolën na

Gliederkrankheit f. udobolje, trganje po udih, skrnina.

gliederlos mrtvoudën, sključen.

gliederu razčleniti; razložiti, raztrstati, razdeliti.

Gliederreifen n. trganje po udih.

Gliederschmerz m. bolečina po (v) udih.

Gliedertier n. členar.

Gliederung f. razčlenba, razredba, razvrstitev; (Articulirtheit) členkovitost.

gliederweise adv. údoma, ud za udom, členoma, člen za členom; (reihenweise) vrstoma, redoma, v vrstah, vrsta za vrsto.

Gliedmaßen pl. udje; äußere — (Extremitäten) krajni udje, okončine.

glimmen tleti.

Glimmer m. sljuda, tinjéc.

glimmern bliščati (-im) se, lesketati se, migljati.

Glimmerschleier m. blestnik, sljudovéc.

Glimpf m. blagost, prizanesljivost, voljnost, mirnost, rahlost, dobrotnost; mit — i. glimpflich adv.

glimpflich adi. blag, voljën, pohlevën, kroték, mirën, rahël, prizanesljiv; adv. blago, voljno, rahlo, mírno, prizanesljivo.

Glitschbahn f. i. Gleitsbahn.

glitschen i. gleiten.

glitschig polzëk, opolzël, sklizëk.

glitern iskritt, bliščati, bliskati se.

Globus m. zemeljsko oblo, zemeljska krogla, globus.

Glockchen n. zvonëc, zvonëček, zvonëčić.

Glocke f. zvon; die —n zvonovi, zvonilo.

glöckeln zvonklyati, zvonëkati, žvenklyati, cinglyati.

Glockenblume f. zvonëčica.

glockenförmig zvonast.

Glockengeläute n. zvonjenje, zvonilo.

Glockengießer m. zvonar.

Glockengießerei f. zvonarnica. [vina.

Glockengut n. (Glockenmetall) zvono-

Glockenhaus n. zvonik.

Glockenschlag m. udar na zvon, glas zvana; mit — ko zvon udari, ko ura odbije.

Glockenschwengel m. kembelj (-ljna), butica, klëpet.

Glockenspeife f. i. Glockengut.

Glockenspiel n. potrkavanje z zvonëki, trijančenje, zvonkljanje.

Glockensuhl m. zvonišče, zvonik.

Glockentaufe f. blagoslovljenje —, posevečevanje zvonov.

Glockenthurm m. zvonik.

Glockenwelle f. vreteno (vitlo) zvonovo, vratilo zvonovo, jarëm.

Glockenzug m. (zvonova) vrv (-i).

Glockner m. zvonilëc, zvonikar.

Glorie f. slava, veličastvo.

Gloriett n. vrtna hišica, hladnica.

glorreich sloveč, slavën, veličastën.

Glossarium n. slovar, tolmačnik.

Glossator m. razlagalec, tolmač.

Glosse f. razlaga, tolmačenje; glosa; opomba; —n machen tolmačiti, opombe delati; fig. neugodne opombe delati, zabavljati, zbadati, obirati, grajati, očitati.

Glossenmacher m. fig. zabavljivëc, zabavljaj, obirač, grajalëc, očitar.

glossieren tolmačiti; i. Glossen machen.

gloßartig velikoök, debeloök.

gloßen zijati, debelo gledati.

gluck interi klok!

Glück n. sreča; — auf dobro srečo, Bog daj srečo; — wünschen srečo voščiti, čestitati; zum — k (po) sreči.

Glucke f. (Gluckhenne) kokla, kloča, klokača; (Gestirn) gostosevci pl.

glücken (gludfen) klokati (-am und kloëen), kvokati.

glücken po sreči iti (grem), izpod rok iti; po sreči (srečno) iziti (-idem) se, posrečiti se.

glücklich srečen, blažen; —e Anlage dobra (bistra) glava; — machen srečnega storiti, osrečiti; srečnega delati, osrečevati; — heißen blag(o)rovati, blagoslavljati.

glücklichweise adv. k sreči, po sreči.

Glücksbote *m.* srečenosēc.

Glückseligkeit *f.* veselo oznanilo, vesela novica.

glücklich blažen, srečen. [sreča.

Glücksfestigkeit *f.* blaženost, srečnost.

Glücksfall *m.* srečen prigodek, — primerljaj, — naključek. [srečnik.

Glückshind *n.* srečen človek, srečnež.

Glücksrad *n.* kolo sreče.

Glücksritter *m.* srečelovec. [pl.

Glücksumstände *pl.* srečne okoliščine

Glückwunsch *m.* voščilo, čestitanje, čestitka.

Glückwunschs schreiben *n.* voščilno pismo, voščilen list, čestitka.

glühen *intr.* žareti, žareč biti (sem), žeheteti; *fig.* goreti, vnet biti (sem); (vor Born) kipeti, vreti; vzkipeti, zavreti; (von d. Augen) bliskati se, iskriti se; (von der Sonne) pripekati, prigrrevati; *tr.* beliti, žariti; razbeliti, razžariti.

glühend žareč, pekoč, razbeljen; *fig.* vnet, razvnet, ognjevit, goreč, kipeč, ognjen.

Glühhitze *f.* žareča vročina.

Glühofen *m.* razbeljena peč (-i), žeh-teča peč.

Glühwein *m.* kuhano vino, vrelo vino.

Glühwurm *m.* kresnica.

Glut *f.* huda vročina, žar, pekočina, prigrjevica; (Feuer) ogenj; (glühende Röhren) žerjavica, žerjavka.

Glutpfanne *f.* žerjavnica, ogljenka.

glutroth zagoreč, zapriščen.

glutsprühend iskreč.

Glutstrahl *m.* ognjen žarek.

Glycerin *n.* glicerin.

Glück *f.* i. Bildhaueri.

Gnade *f.* milost; Euer — *n.* Vaša milost, milostljivi gospod, milostljiva gospa; von Gottes — *n.* po božji milosti, z božjo milostjo; auf — *n.* Un-gnade na milost in nemilost; Gnade! milost! odpušcanje! prizanesi(te)! halten Sie mir's zu — *n.* ne vzemite mi za zlo, ne zamerite, oprostite; — wider-fahren lassen pomilostiti, prizanesti, odpustiti; haben Sie die — izvolite milostljivo, bodite tako dobri; von — *n.* leben od miloščine (milosti, milostinje) živeti.

Gnadenbild *n.* čudodelna podoba, čudotvorna slika.

Gnadenbrot *m.* milostinja, miloščina
Gnadengehalt *m.* plača iz milosti, miloščina; doslužnina.

Gnadengenuss *m.* miloščinski užitek

Gnadengefluch *n.* prošnja za milost.

Gnadenjahr *n.* milostno leto.

Gnadenmittel *n.* sredstvo milosti. [liv.

gnadenreich milosti poln, premilost-

Gnadenstoß *m.* smrtni udarec.

gnadenvoll i. gnadenreich.

Gnadenzeit *f.* čas milosti.

gnädig milostiv, milostljiv, milosten,

milosrčen, usmiljen.

gnädiglich milostivo.

Gnais *m.* gnajs, rula.

Gnom *m.* skrat, skratelj (-ljna), skrljič, malik.

Gnome *f.* modér izrek, poslovica.

Gnomon *m.* solčne ure kazalo, solčna ura.

Gnomonik *f.* nauk o solčnih urah, gnomonika.

Gnosticismus *m.* tajnoznanstvo, tajnoslovje, gnosticizem.

Gnostiker *m.* tajnoznanec, gnostik.

Gnu *n.* gnu, pakonj.

Gobelin *m.* (pl. die Gobelinš) pestra preproga, pregrinjalo z vtkanimi lki (podobami), gobelin.

Gockelhahn *m.* (Göckel-) kokot, domači petelin.

Gold *n.* zlato; gemünztes — kovano zlato; — waschen zlato izpirati od is-plakovati; Gold- zlat.

Goldader *f.* zlata žila.

Goldammer *f.* strnad.

Goldammer *f.* vuga, vonga, kobilar.

Goldarbeiter *m.* zlatar.

Goldauflösung *f.* zlata raztopnina.

Goldbergwerk *n.* zlat rudnik.

goldbeschwingt zlatokril, zlatokrilat.

Goldblatt *n.* zlatolist, zlata pena, pe-zlatek.

Goldblech *n.* zlata pločevina.

Goldblume *f.* zlatica.

Goldborte *f.* zlati obrobek.

Golddraht *m.* zlata žica, zlata nit (-i), zlati drat.

golden zlat, zlaten.

Golderg *n.* zlata ruda.

Goldfaden *m.* zlata nit (-i).
Goldfarbe *f.* zlata barva, zlatilo.
goldfarbig zlatorumen.
Goldfinger *m.* prstenec, zakonski prst.
Goldfisch *m.* zlata riba, kitajski karp.
Goldfliege *f.* zlata muha, svetla muha, sijajnik.
Goldflügler *m.* zlatokrilc.
goldführend zlatonosn.
Goldgang *m.* zlata žila.
goldgefedert zlatoper.
goldgefleget zlatokril, zlatokrilat.
goldgelb zlatorumen, zlatožolt.
Goldgewicht *m.* zlatarska utež (-i).
goldglänzend svetel kakor zlato, zlat.
Goldglanz *m.* zlata svetloba, zlat lesk.
Goldgräber *m.* zlatokop.
Goldgrube *f.* zlati rudnik.
Goldgulden *m.* zlat, zlatnik.
Goldhaar *n.* zlati lasje *pl.*, rumeni lasje *pl.*
goldhaarig zlatolas, rumenolas. [séc.
Goldhaarige *m.* zlatolaséc, rumenola-
Goldhändchen *n.* stržek, kraljiček, palček.
goldhältig zlatonosn.
Goldhaufen *m.* kup zlata.
goldig zlaten, zlatnat. [tarka.
Goldkäfer *m.* zlatokrilc, sijajnik, zla-
goldköpfig zlatoglav.
Goldkorn *n.* zlato zrno.
Goldlack *m.* zlat pokost, zlatorumeni
firnež; (Pflanze *Cheiranthus cheiri*)
šebenik, rumene vijolice *pl.*
Goldland *n.* zlatorodna (zlatonosna)
dežela.
Goldmacher *m.* zlatotvorc.
goldmühsig zlatogriv, z zlato grivo.
Goldmarder *m.* kuna zlatica, zlatka.
Goldmünze *f.* zlat denar, zlatnik.
Goldregen *m.* zlat dež; *fig.* obilno pod-
kupilo; (Pflanze) nagnoj.
goldreich zlata bogat, obilo zlata
imajoč.
Goldring *m.* zlat prstan. [pesék.
Goldsand *m.* zlat pesék, zlatonosn
goldsandig zlatopesk.
Goldschläger *m.* zlatoklep.
Goldschlägerpapier *n.* zlatoklepni (po-
zlatarski) papir.
Goldschmied *m.* zlatar.
Goldschneider *m.* zlatorez, zlatorezéc.

Goldschnitt *m.* zlata obreza, pozlačen
obrezek.

Goldschwan *m.* zlatorepka.

Goldspinner *m.* zlatopredéc; — *in f.*
zlatopredka.

Goldsticher *m.* zlatovezéc.

Goldsticherei *f.* vezenje z zlatom.

Goldstoff *m.* zlatovina; zlata tkanina.

Goldstück *n.* (Münze) zlat, zlatnik,
(rumenjak).

goldtragend zlatonosn.

Goldwage *f.* zlatarska tehtnica (vaga),
zlatarska utež (-i).

Goldware *f.* zlatnina.

Goldwäsche *f.* izpiranje zlata.

Goldwäscher *m.* izpiraléc zlata.

Goldwäcker *m.* zlatotkaléc.

Goldwur; *f.* čepjec, zlati koren.

Golf *m.* zaliv, zatok, zanožje.

Golfstrom *m.* zalivski tok.

Gondel *f.* gondola, ladjica, čolnic.

Gondelier *m.* gondoljer.

Goniometer *m.* kotomer, oglomer,
goniometer.

Goniometrie *f.* kotomerstvo, oglo-
merstvo, goniometrija.

goniometrisch kotomerén, oglomerén.

gönnen voščiti, želeti, privoščiti, pri-
želeti; nicht — zavidati (-im), zavidati.

Gönnern *m.* dobrotnik, podpornik, za-
ščitnik, pokrovitelj; — *in f.* dobrot-
nica, podpornica, zaščitnica, pokro-
viteljica.

Gönnerschaft *f.* dobrotniki *pl.*, zaščit-
niki *pl.*, pokroviteljstvo.

Göpel *m.* vitál, vitál (rudarski).

Göpelherd *m.* vitlišc.

Göpelwelle *f.* vratilo.

Gosse *f.* lijak, žleb; (in d. Mühle) grot.

Gothe *f.* (Pflanz) botra, botrica, kuma;
— *m.* Got.

gothisch gotski.

Gott *m.* Bog; die Götter bogovi (ma-
liki); helf — ! Bog pomagaj! na zdravje!
pomozi Bog! — beschlen! z Bogom!
srečno! zdrav ostani! um — es willen!
za Boga! za božjo voljo! — sei Dank!
hvala Bogu! Bog bodi zahvaljen! —
sei es geflagt! Bogu bodi potoženo! žali-
bože! — bewahre (behüte)! Bog obvaruj!
Bog ne daj! Bog ne zadeni! will's —
ako Bog da, če je božja volja.

gottähnlich Bogu podobén.
 Götterbaum *m.* božje drevo (-esa).
 Götterbild *n.* božja podoba.
 Götterlehre *f.* (Mythologie) bajeslovje.
 Götterlust *f.* rajsko veselje.
 Göttermahl *n.* pojedina bogov.
 Gottes- božji. [groblje.
 Gottesader *m.* pokopališče, grobišče.
 Gottesanbeterin *f.* (*Mantis religiosa*)
 bogomolka, hinavka, zahváli-bóga,
 sluga božja.
 Gottesbild *n.* božja podoba.
 Gottesbote *m.* božji poslanec.
 Gottesdienst *m.* božja služba, sveto
 opravilo, duhovno opravilo; (Cultus)
 bogočastje. [stén.
 gottesdienstlich bogoslužén, bogoča-
 Gottesfreund *m.* bogoljub.
 Gottesfriede *m.* božji mir, božje pre-
 mirje. [nost.
 Gottesfurcht *f.* strah božji, bogaboječ-
 gottesfürchtig bogaboječ, pobožen.
 Gottesfürchtigkeit *f.* bogaboječnost,
 pobožnost.
 Gottesgabe *f.* dar božji.
 Gottesgebürerin *f.* bogorodica, božja
 porodnica, mati (-ere) božja.
 Gottesgelehrsamkeit *f.* bogoznanstvo,
 bogoslovje.
 Gottesgelehrte bogoznanski, bogoslovén.
 Gottesgelehrte *m.* bogoznanec, bogo-
 slovec.
 Gottesgericht *n.* božji sod, božja sodba.
 Gotteshaus *n.* veža božja, hiša božja,
 hram božji.
 gottesjümmertlich prežalostén, da se
 Bogu usmili.
 Gotteslamm *n.* jagnje (-eta) božje.
 Gotteslästerer *m.* bogokletnik, bogo-
 hulnik, bogopsovnik, preklinjaléc Boga.
 gotteslästerlich bogokletén, bogohulén,
 bogopsovén.
 Gotteslästerung *f.* bogokletje, bogo-
 hulstvo, preklinjanje od. psovanje Boga.
 Gottesläugner *m.* brezbožnik, bogotaj,
 bogotajec; —in *f.* brezbožnica. [jén.
 gottesläugnerisch brezbožen, bogota-
 Gottesläugnung *f.* brezboštvo, bogo-
 tajstvo.
 Gotteslehre *f.* nauk o Bogu.
 Gotteslohn *m.* božje plačilo. [stvo.
 Gottesreich *n.* nebeško (božje) kralje-

Gottesseher *m.* bogovidéc.
 Gottessohn *m.* sin božji.
 Gottesstimme *f.* glas božji.
 Göttestisch *m.* miza božja.
 Gottesurtheil *n.* sodba božja.
 Gottesverächter *m.* zaničevaléc Boga.
 Gottesverachtung *f.* zaničevanje Boga.
 Gottesverehrer *m.* častiléc Boga, bogo-
 častnik.
 Gottesverehrung *f.* česčenje božje,
 bogoslavje. [božja.
 Gottesweisheit *f.* modrost (premodrost)
 Gotteswelt *f.* božji svet; er hat auf
 der — nichts zu thun nima pod milim
 Bogom ničesa opraviti.
 Gotteswerk *n.* delo božje.
 Gotteswille *m.* volja božja; um —n
 za božje voljo, za Boga.
 Gotteswort *n.* beseda božja.
 gottgefällig Bogu prijetén, Bogu do-
 padljiv, bogogodén.
 gottgeweiht Bogu posvečen.
 Gottglaube *m.* vera v Boga.
 Gottgläubige *m.* bogoveréc.
 Gottheit *f.* božestvo, božanstvo, Bog
 Göttin *f.* boginja.
 göttlich božji.
 Göttlichkeit *f.* božanstvenost.
 gottliebend bogoljubén, bogoljubiv.
 Gottliebende *m.* bogoljub.
 gottlob! hvala Bogu, Bog bodi na-
 hvaljen!
 gottlos brezbožen, neverén.
 Gottlose *m.* brezbožnik; *f.* brezbožnica.
 Gottlosigkeit *f.* brezbožnost, brezbožje.
 Gottmensch *m.* Bog-človek.
 gottselig pobožen; (verstorben) rajni,
 pokojni (*subst.* rajnik *m.*, rajnica *f.*);
 —en Andenkenš blaženega spomina.
 Gottseligkeit *f.* pobožnost, bogoljub-
 nost.
 gottvergessen brezbožen, bogopozabén.
 Gottvergessenheit *f.* brezbožnost.
 gottverlassen od Boga zapuščen.
 Gottvermensdlichung *f.* vélovečenje.
 gottverworfen od Boga zavržen.
 Götze *m.* malik, krivi bog, kumir;
 Götzen- malikov.
 Götzenbild *n.* malikova podoba, malik,
 kumir.
 Götzendienner *m.* malikovaléc; —in *f.*
 malikovalka.

Göpendienst *m.* malikovanje, malikovanje, kumirovanje.
Göpenhaus *n.* malikovalska hiša, malikovalnica.
Göpenprieſter *m.* malikovalski (kumirski) svećenik, žerčec.
Göpentempel *m.* f. Göpenhaus.
Gourmand *m.* jedec, pojeduh; sladkomež, potrihiš, zatrihiš.
Gout *m.* okus, blagougodje.
goutieren *tr.* pokusiti, okusiti; pokušati; za vkusno (ugodno) spoznati, odobravati; er *goutirt* etw. po godi (rišeč, dopadljivo, ljubo) mu je kaj, godi mu, ugaja mu, ustreza mu; er *ſann ihn nicht* — ne more ga prav, nima ga rad, ne mara zanj, ne more ga trpeti (premašati); *nicht zu* — nemosen, neprebavljiv.
Gouvernante *f.* odgojiteljica, vzgojilja.
Gouvernement *n.* (Regierung) vlada, vladarstvo; (Stathalterei) deželno poglavarstvo od. namestništvo; (Provinz) pokrajina.
Gouverneur *m.* deželni poglavar, namestnik, guverner.
Grab *n.* grob, jama; (Hügel) gomila; (Gruf) raka, grobnica; *biß in's* — do smrti; *zu* — e tragen pokopati (-kopljem).
Graben *m.* rov, jarč, jama, grapa; (wildt.) okop; (Flußbeet) struga; (zum Ableiten des Wassers von der Straße) idražnica, vabljenica, prévor, prekopa, potočina.
graben kopati (kopljem), grebsti (greben), riti (rijem), dolbsti (dolbem); *izkopati*, *izdolbsti*; (in Stein) vdolbsti, vrezati (vrežem), vsekati.
Graben *n.* kopanje.
Grabenleitung *f.* jarč, prekopa.
Grabenübergang *m.* brv (-i), prelaz preko rova.
Gräber *m.* kopač; — *in f.* kopačica.
Grabesnacht *f.* grobna tmina, grobna noč (-i).
Grabesruhe *f.* pokoj v grobu.
Grabesstille *f.* grobna tihota od. tišina.
Grabtaule *f.* mrtvaška tica, sova.
Grabgedicht *n.* nadgrobna pesem (-i), nagrobna, pogrebna pesem.
Grabgesang *m.* pogrebno petje.

Grabhöhle *f.* grobnica, raka.
Grabhügel *m.* gomila, grob.
Grabkammer *f.* f. Grabhöhle.
Grabkreuz *n.* nagrobni križ.
Grablegung *f.* pogreb, pokop, pokopavanje.
Grablied *n.* pogrebna pesem (-i), pogrebna.
Grabmal *n.* nagrobni spomenik.
Grabrede *f.* nagrobni (pogrebni) govor.
Grabſcheit *n.* ravnica, lopata, motika.
Grabſchrift *f.* nagrobni napis, nagrobna.
Grabstätte *f.* grobišče.
Grabstein *m.* nagrobni kamen.
Grabſichel *m.* dletce, vrezilo.
Grabtuch *n.* (mrliški) mrtvaški prt, (mrtvaško) naličje.
Grabzeug *n.* kopalno.
graciös (graziös) *mil.* ljubek, prijeten, miloviden, mičen.
gracifieren *grčiti*; *pogrčiti*, po grškem zaviti (-vijem).
Gracismus *m.* po grškem zaviti (prikrojen) izraz, grecizem.
Grad *m.* stópinja, stópěnj; (Verwandtschaft) koleno; (Würde) čast (-i), dostojanstvo, (časno) mesto; *in hohem* — e močno, jako, zelo; *in demselben* — e jednako, ravno tako, v istej meri.
gradatim *adv.* postopno, (korakoma), postopnjema, po stópinjah.
Gradation *f.* stopnjevanje, postopnost.
gradieren čistiti; prečistiti; prečiščati, prečiščevati; *gradirati*, *gradovati*.
Gradierwasser *n.* zlatilna voda, zlatilo.
Gradnetz *n.* stópinjska mreža, stópinjsko omrežje.
graduieren (abſtufen) po stópinjah razdeliti (razvrstiti); (einen akadem. Grad erteilen) povzdigniti ober povišati na akademijsko stópinjo, podeliti (komu) akademijsko dostojanstvo, *graduirati*.
graduirt na akademijsko stópinjo (čas) povišan, *graduiran*, z akademijskim dostojanstvom odlikovan.
Graduierung *f.* (Gradtheilung) razstopnjevanje, razdelitev na stópinje.
gradweise f. *gradatim*.
Graf *m.* grof; *deß* — *en* (*poss.*) grofov; **Grafen** grofovski.

Grafenstand *m.* grofovstvo.

Grafentitel *m.* grofovsko ime (-ena), grofovski naslov.

Gräfin *f.* grošinja.

gräflich grofovski.

Grasschaft *f.* grošija, grofovina.

Gram *m.* toga, žalost, jad, grenkost, pečal (-i); — naht an seinem Herzen nekaj ga peče (grize) v srci.

gram neprijazn, gorak, gorjup; — sein jmdm. (komu) gorak biti (sem), srditi se nánj, értiti (sovražiti) ga, mrziti ga.

grämen sích ujedati se, grizti se, trpiti se, žalostiti se; es grämt mich grize (peče, boli, jé, žalosti) me.

grämig (grämlich) (o)tožen, čemerén, kísel, sitén, slabe volje, neprijazn.

Grämlichkeit *f.* (o)tožnost, čemernost.

Gramm *n.* gram.

Grammatik *f.* slóvnica, gramatika.

grammatikalisch (grammatisch) slovniški. [kar.

Grammatiker *m.* slóvníčar, gramatiko-gramvóll pretožen, prežalostén.

Gran *m.* (zrno), gran.

Grän *m.* zrnice, $\frac{1}{3}$ grana.

Granat *m.* granát.

Granatapfel *m.* granatovo jábelko, margarán.

Granate *f.* granata.

Grand *m.* (štiešand) prod, solobòr, gramòz, sip, grušč; (in Spanien *pl.* die Granden) velikaš, mogočnik, španski velmož, grand.

Grandeza *f.* mogočnost, vznesenost, veličanstvenost, ponosnost, ponositost.

grandig prodast, pešócn; (verdrießlich, mürrisch) godrnjáv, čemerén.

grandios velikanski, ogromén; velikolepén, veličastén.

Granit *m.* granit, (zrnéc); von — granitén.

Granne *f.* resa, resina, osina; *coll.* osjé, osovjé.

grannenartig osinast, resast.

grannig resnat, osinat.

granulieren zrniti.

granuliert zrnčast.

Graphik *f.* pisarstvo, grafika.

Graphit *m.* grafit; (Stift) olovník, svinčnik, olovka.

grapsen (hlastno) grabiti; pograbití.

Gras *n.* trava; *dem.* travica; (saftig) murava; (schlechteres) travulja; in's — beißen iti (grem) rakom žvižgat, iti v krtovo deželó; Graß- travén, travnat.

grasartig travast, travnat.

Grasboden *m.* trata, tratina, travni

grasen pasti (pasem) se, (travo) maliti

Grasensäule *f.* travna sovka.

grasfressend travojedén.

Grasfresser *m.* travojedéc.

Grasfrosch *m.* rosnica, hrženica, skulja, uscanka.

Grasfutter *n.* zelena klaja, travna piča, zelena krma.

Grasgarten *m.* travnik. [zelen.

grasgrün zelen kakor trava, travnat.

Grashalm *m.* travna bil (-i), — bilka.

grasicht travast, travi podobén.

grasig travén, travnat.

Graskorb *m.* koš za travo, travnjač.

Graslein *n.* travica.

Grasmonat *m.* travén.

Grasmücke *f.* pénica; (schwarzbläuel) kovaček, črnoglavka.

Graspartie *f.* travnik.

Grasplatz *m.* trata, tratina, trate *pl.*

grasreich travén, travnat.

grastieren zavladati, razširiti se, besniti, razgrajati, iti (grem) po ljudeh; die Krankheit grastiert boležen gre po ljudeh, — razgraja (razsaja).

gräßlich grozén, grozovit, strašén, strahovit, neznanski.

Gräßlichkeit *f.* grozovitost.

Graswuchs *m.* rast (-i) trave.

Grat *m.* greben, ostro, sleme (-as); (Rüd—) hrbenica.

Gräte *f.* (tribja) koščica.

grätig poln košćic, koščičav.

gratig zastojn, brez plačila, v dar.

Gratiseemplar *n.* poklonjen iztisék, podarjen eksemplar, brezplačen izvod.

Gratissage *f.* podarjena (poklonjena) vojaška plača.

grätichen razkrečiti se, *impf.* razkrečevati se, šatráti, razkoračeno hoditi, koracati.

Gräticher *m.* šátra, šátravec.

grätichig razkrečen, šátrast, šatrat.

Gratulant *m.* voščilec, čestitaléc.

Gratulation *f.* voščilo, čestitanje.

Gratulationsbrief *m.* voščilno pismo, čestitka.

gratulieren srečo voščiti, čestitati.

grau siv, sed; — werden sveti; osiveti, osediti; — *e* *Vorzeit* starodavnost.

Grau *n.* sivost, sedost.

grauäugig sivook, sivih očíj.

Graubart *m.* sivobradec.

graubärtig sivobrad.

graubraun sivor(u)jav.

Grauchen *n.* sivčec, sivče (-eta), sivček.

grauen sveti, svitati se; (vom Tage)

svitati, svitati se, daniti se, zoriti se;

bei Tag **graut** dan se dela; (dunkel

werden) temniti se, mračiti se; *v.*

impers. es **graut** mir groza me je, strah

me je, groza me obhaja (spreletava).

Grauen *n.* groza, strah. [šén.

grauenhaft grožen, grozovitén, stra-

graunhaarig sivolas, belolas.

Graukopf *m.* sivoglavčec, beloglavčec,

starec, starček; (berächtl.) plésnivčec, dedčec.

grauköpfig sivoglav, beloglav.

grünlich sivkast, sivkljat, osiv.

Graupe *f.* kaša; (Hirse) pšeno, pira.

Graupel *f.* (Nagel) sodra, sodrica, babje

pšeno, briža, kropica.

Graupengang *m.* (— *mühle f.*) stope *pl.*,

tečaj za pšeno.

Graus *m.* groza, strahota, strah;

(Trümmer) razsip, razvalina, podrtina.

graus grožen, strašen, strahotén.

grausam grozovit, grozovitén, ljut,

okrutén, srep, krvoločén, neusmiljen,

trdosrčén.

Grausame *m.* grozovitnež, trinog, ne-

usmiljenčec, trdosrčnik.

Grausamkeit *f.* grozovitost, okrutnost,

neusmiljenost, trdosrčnost.

Grauschimmel *m.* siv konj, sivčec, sivče

(-eta), plésnivčec.

grausen studiti se, grustiti se, mržeti;

es **graus** mir groza (strah) me je,

groza me obhaja (stresa, spreletava);

pl. — obide (strese, spreleti).

Grausen *n.* f. **Grauen** u. **Graus**. [žén.

grausenhaft grožen, strašen, pregro-

grausig grožen, strašen; ostuden,

gusén.

grauslich f. **graus** u. **grausenhaft**.

Grauspecht *m.* sivozelena žolna, pivka.

Grauspiehlhan *m.* (siv) raztok.

Graustein *m.* sivčec.

Grauwade *f.* drobnjak, drobnik.

Grauwadenformation *f.* drobnjaška (drobnjaška) tvorba.

Grauwamen *n.* težava, nadloga.

Graveur *m.* dolbčec, vrezovalčec, gravér.

gravieren dolbsti (dolbem); vdolbsti, vrezati (vrezem).

Gravis *m.* (Accent) težec, težki náglas.

Gravität *f.* važnost, mogočnost, resnobnost, ozbiljnost.

Gravitation *f.* težnost, gravitacija.

gravitativisch važén, mogočén, resnobén, ozbiljén.

Gracie *f.* milota, milina, ljubkost, ljubeznivost, dragost; (Huldgöttin)

gracija.

graziös f. **graciös**.

Greif *m.* orlolev, krilati lev.

greifbar prijemljiv, osežen, prihvatén, otipén; *fig.* očividén.

Greifbarkeit *f.* osežnost, otipnost.

greifen prijeti (primem), zgrabiti, zagrabit, popasti (-padem), seči (sežem)

po čem; *impf.* prijemati (-jemljem),

grabiti, segati (po čem); (taffen) slatati,

hvatati, tipati (tipljem); pošlatati, po-

tipati, ohvatati; um sich — (*v.* *Kran-*

heiten, vom *Feuer*) razširiti se; omah

dobiti, razrasti se (*v.* *Pflanzen*); *impf.*

širiti se, razširjati se; omah dobivati,

razraščati se; in's *Mut* — seči (sežem),

vmešati se, vtakniti se (*v.* čegav posél);

impf. segati, vmešavati se, vtikati se;

jndm. unter d. *Arme* — podpreti koga,

pomoči (-morem), pomagati mu.

Greiffuße *pl.* (noge) grabežnice.

Greifklaue *f.* krepelj (-ljna).

greinen (murren) godrnjati, kregati

se; (weinen) dreti (derem) se, vekati,

kremžiti se.

Greis *m.* starčec, starček; (berächtl.)

sivčec, dedčec.

greis siv, bel, sed; star. [osiveti.

greisen starati se, svitati; postarati se,

Greisenalter *n.* (siva) starost.

Greisin *f.* starka, starica.

Greiskler *m.* branjevčec, krúšnar; — in

f. krušnarica, branjevka, branjarica.

Greisklerei *f.* branjarija, krušnarija.

grell ostér, rezék, jarék; (*v.* *Farben*)

preživ, presvetél, vekav. *jarai (luč)*

Grenial- zborov, . . . skupščina.
Gremium *n.* zbor, skupščina, društvo.
Grenadier *m.* granadir.
Grendel *m.* zavora; (Pflugbalken) gredelj.
Grenelkette *f.* grédeljnica, gredánjica.
Grenz mejni, ob-, pomejni, mejaški, granični.
Grenzbesichtigung *f.* ogled meje, ogledovanje meje.
Grenzbesirk *m.* krájlina, mejni okraj, mejni kotor.
Grenze *f.* meja, granica; (Militär—) krájlina; (Ende) kraj, končec; ohue — *n.* brez kraja, brezmejen.
grenzen mejiti, mejo delati; an etw. — držati se, dotikati se (česa).
grenzenlos *adi.* brezmejen, neomejen, brez meje (kraja), brezkončen, neizmeren, neskončen; *adv.* neskončno, brezmejno, neizmerno.
Grenzer *m.* (Grenzsoldat) graničar.
Grenzfestung *f.* mejna trdnjava, trdnjava na (ob) meji.
Grenzfurche *f.* rázor, ometljej.
Grenzgebirge *n.* mejno gorovje, gore mejnice *pl.*, razmejno gorovje.
Grenzland *n.* krájlina.
Grenzlinie *f.* mejna črta, razdvojna črta, (črta) mejnica.
Grenzmark *f.* š. Grenzland.
Grenz Nachbar *m.* mejaš.
Grenzpfahl *m.* mejni kol, mejnik.
Grenzpunkt *m.* mejišče.
Grenzregiment *n.* graničarski polk, polk (regiment) graničarjev.
Grenzsäule *f.* mejni stebër (stolp), mejnik.
Grenzscheide *f.* razmeja, razmejék.
Grenzstein *m.* mejni kamën, mejnik.
Grenzstreit *m.* prepir zastran meje (za mejo).
Grenzverkehr *m.* kupčija na (ob) meji, promet na meji. [straža.
Grenzwache *f.* straža na meji, obmejna
Grenzwächter *m.* mejni stražar, stražnik na meji, graničar.
Grenzzoll *m.* mejna mitnina, mejni col, granična carina, mejna prevoznina (izvoznina, vvoznina).
Grenzpostamt *n.* mejnomitninski urad, mejna mitninarница.

Greuel *m.* gnus, gnusoba, grdoba, ostudnost, groznost, mrzkost.
Greuelthat *f.* grozovitèn čin, groza dejanje, zločinstvo, hudodelstvo, grozovitost.
greuelvoll gnusobèn, ostudèn, prestrašèn, grozovit.
greulich grozovit, grozèn, strašèn, grostrahovit; (cstethaft) gnusèn, ostudèn.
Griebe *f.* ocvirek.
Griebs *m.* (Kerngehäuse) oplodje pekatih plodov, pečkišće, pažina, pažina *pl.*, ogrizek, srce.
Griech *m.* Grk.
griechisch gráski; —katholisch grískokatoliski.
Griesgram *m.* nevolja, zlovolja; (Beson) zlovoljnež, sitnež, godrnjavéc, čerika, puščoba, mrmralo, godrnjač.
griesgrämig zlovoljen, siten, pust, čerikav, nataknen, nasajen, kišl hudomušen.
Grieh *m.* prod, grušć, gramoz; (geschrotetes Getreide) pšeno, zdrob; (ma) kamen.
griehicht prodast, peskast; pšenas
griehig prodnat, peščen.
Griehmehl *n.* zrnasta moka.
Griehsand *m.* prga, pržina, drstev, drsten.
Griff *m.* prijem, prijemljej, zgrabljč; (die Handvoll) pest (-i), pešćica; (Samb) roč, ročaj, ročnik, držaj, držalo, pestnik, násad; (bei Körben) ločnj, ločanj; (beim Messer) rog; (am Koffer) uho; (b. d. Art) toporišće *n.*
Griffel *m.* pisalo, pisalce; (bei der Blüte) vrat. [biralnica.
Griffloch *n.* luknjica na pisčali, pešćice.
Grille *f.* muren, cvrček, črček, bošj volék; (Haus—) šćurék; *fig.* (selbster Einfall) muha, čudna misel (-i), prama skrb (-i). [človek.
Grillenfänger *m.* muhavéc, muhast
Grillenfangerei *f.* muhe *pl.*
grillenhaft čudèn, muhast, muhav.
Grillenkrankheit *f.* š. Hypochondrie.
Grimaffe *f.* zmrdek, namrdljej, mrdna, namrdnen (spačen, skremžen) obrn, — *n.* schneiden zmrdoovati se, pačiti *n.* mrdati se, režati (-im) se; *na-*, zmrtniti se.

Grimm *m.* srd, togota, jarost, razkačenost, ljutost.

Grimmdarm *m.* danka, čmar.

grimmen *intr.* srditi se; *trans.* grizti (grizem); es grimmt mich im Bauche klanje me, kolje me, grize me, reže me (v trebuhu), trebuh me boli.

Grimmen *n.* (Bauch—) klanje, ujed (-i), grizenje (griza).

grimmig srdit, togoten, jar, razkačen, jut; (v. d. Kälte) hud, ostër.

Grind *m.* krasta, srab, prišč, grinta; (Krätze) garje *pl.*, peráčec.

gründig krastav, srabljiv, grintav, garjev, rúšav.

Grindkopf *m.* (ein Grindköpfiger) krastavc, srabljivc, grintavc.

Grindkraut *n.* (*Scabiosa*) garjevo zelc, grintavc.

Grindmür *f.* ščavje.

grinsen režati (-im) se, škrebiti se, črti, pačiti se, zobe kazati (kazem).

Grinse *m.* režalo, škrebljivc.

Grippe *f.* (Echnupfenfieber) hripa, epidemičen náhod, podeželna kihalka; pošastna (mrzlica) vročica.

grob debel; (unhöflich) neotesan, zarobljen, surov, neuljuden, grob, robot; (ungeheuer) neokreten, okoren, nespreten, neroden; (von d. Stimme) globok, debel, nizek; (von der Ware) kosmat, grob, raskav; —e Steinwand hodnično platno; — anfahren laniti (na koga).

Grobheit *f.* debelost, grobst; zarobljenost, neotesanost, surovost, robotost.

Grobian *m.* zarobljenec, neotesanec, surovež.

Grobkalk *m.* debeli vapnenec.

Grobkohle *f.* zrnati premog, debelo ogje.

grobkörnig debelozrnat.

gröblich *adj.* debelkast; *adv.* hudo, močno, zelo.

grobkrätzig na debelo mlet.

grobwollig grobovolnat, debele volne.

Groll *m.* ért, pika, sovraštvo, mržnja, jena, nastor.

großen sovraštvo (jezo) kuhati, mrziti (koga), értiti, sovražiti.

großend srdit, gorek, nastoren.

Gros *n.* množstvo; — d. Heeres glavna vojaka; en gros na debelo.

Groschen *m.* groš.

groß velik; sehr — velikanski, naramen, ogromen, orjaski; (v. Berge)

visok; (v. d. Kälte) hud; wie —, so — kolik, tolik; so — ich bin kolikor me je; —er Mensch dolgina, velikan; —

werden rasti, naraščati; narasti; —e Augen machen debelo gledati, čuditi se;

— und klein veliko in malo, odrastli in otroci; —e Stüde auf jmdn. halten zelo čislati, v čislj imeti (imam) koga; ein

—es Wort važen (imeniten) izrek, mogočna beseda; groß—veliki, (in der Bedeutung sehr) pre-, zelo, močno.

großartig velikanski, veličasten, velikolepen.

Großartigkeit *f.* veličje, velikolepje.

großäugig debeloock, velikih očíj.

Großbart *m.* bradač.

großbärtig bradat.

großbäudig trebusen, trebusnat.

großblättrig velikolisten, velikolist.

Großbothschafter *m.* veliki poročnik od poslanec.

Großcomthur *m.* veliki komtur ober komendant.

Großconcept *n.* (Papier) veliki conceptni papir.

Große *m.* velikaš, mogočnik; boljar, velmož.

Größe *f.* velikost, veličina; Stern erster — zvezda prvega reda; math. količina.

Großeltern *pl.* stari *pl.*, ded in baba, stari oče in stara mati.

Großenkel *m.* pravnuk; —in *f.* pravnuka.

Großlehre *f.* nauk o količinah, matematika.

großentheils večidel, većinoma.

Großenwahn *m.* samovelicljivost, blodnovelicje, veledomisljivost.

Großfürst *m.* veliki knez.

Großfürstenthum *n.* velika kneževina.

Großfürstin *f.* velika kneginja.

großfürstlich velikoknežji.

großfüßig nogat, velicij (dolzij) nog, dolgovežen.

Großfüßige *m.* dolgoveznik.

Großgewerbe *n.* veliki obrt.

Großgrundbesitzer *m.* vlastelj, vlastelin, veliki zemljan.

großmüthig s čuti je so delci mozganov
Lautovici

Großhandel *m.* velika kupčija, trgovina na debelo, velikotržje, veletrštvo.
Großhändler *m.* velikokupec, veliki trgovac, veletržec. [car.
Großherr *m.* padišah, sultan, turški grofherzig velikodušen, velikosrčen.
Großherzigkeit *f.* velikodušnost, velikosrčnost.
Großherzog *m.* veliki vojvoda; — *in f.* velika vojvodinja.
großherzoglich velikovojvodski.
Großherzogthum *n.* velika vojvodina.
Großhira *n.* veliki možjani *pl.*
großjährig doletěn, polnoletěn; — jein leta imeti (inam), polnoletěn biti (sem); — werden v leta priti (pridem), svoja leta spolniti; — erklären pro-, razglasiti koga polnoletnim.
Großjährigkeit *f.* polnoletnost; die — erreichen spolniti svoja leta.
Großjährigkeitserklärung *f.* razglasitěv polnoletnosti.
Großkanzler *m.* veliki kancelar.
Großkopf *m.* debeloglavčec.
großköpfig debeloglav. [križnik.
Großkreuz *n.* veliki križ; *m.* velikogroßkreuzritter *m.* veliki križar, velikokrižnik (vitez).
Großmacht *f.* (Großstaat) velika država, velemoč (-i), velevlast (-i).
großmächtig premogočěn, oblastěn, velemočěn; (sehr groß) velikanski.
Großmarschall *m.* veliki maršal.
Großmaul *n.* (Großsprecher) širokoustnik, širokoustnež, bahač.
großmäulig velicih ust, razustěn, širokoustěn.
Großmeister *m.* veliki mojster, veliki predstojnik.
Großmuth *f.* velikodušje, velikodušnost; (Edelmuth) blagosrčnost, plemenitodušnost.
großmüthig velikodušen, blagodušen, visokomiseln.
Großmutter *f.* stara mati (-ere), babica.
großmütterlich babičin; babiški.
Großnase *m.* nosač, nosan.
großnasig nosat, dolgonos.
Großneffe *m.* prebratranec.
Großnichte *f.* prebratrica.
Großoctav *n.* velika osmerka.
Großoheim *m.* praujec, stari strije.

großhörig uhat, dolgoh.
Großquart *n.* velika četverka.
Großschäbler *pl.* velekljuni *pl.*
großsprechen širokoustiti (se), ustiti se, bahati (se).
Großsprecher *m.* širokoustnik, širokoustnež, bahač. [vanje
Großsprecherin *f.* baharija, prevzetogroßsprecherin *f.* širokoustnica.
großsprecherisch širokoustěn, bahar, bahaski.
Großstädter *m.* velikomešan.
großstädtisch velikomestěn.
Großtante *f.* stara teta.
größtentheils večjidel, većinomna, ponajveč, navadno.
Großthuer *m.* *ic. f.* Großsprecher.
großthun bahati se, šopiriti se, ustiti se, košatiti se, veličati se, prevzetovati.
Großvater *m.* stari oče, ded.
großväterlich dedov, dedinski.
Großvezier *m.* veliki vezir.
Großwürdenträger *m.* veliki dostojanstvenik.
grotesk čuden, nenavaděn, nenaravěn, čudnolik, grotesk.
Grotesken *pl.* čudne —, nenavadne —, ne iz narave posnete podobe, groteske.
Grotte *f.* jama, špilja, otlina, pečina, pečinka, podmol. [bica.
Grottenolm *m.* močeril, človeška rib.
Grübgen *n.* jamica, kotanjica.
Grube *f.* jama; rupa, kotanja; (Bergwerk) rudnik; (Grab) jama, grob; (Sent-) ponikva, požiralnik.
Grübele *f.* vrtanje; tuhtanje, modrovanje, premisljevanje.
grübeln brbati, vrtati; *fig.* (flügeln) glavo si beliti, modrovati.
Gruben- jamski.
Grubenarbeit *f.* rudokopnja, delo v jami (v rudniku).
Grubenarbeiter *m.* rudokop, delavec v rudniku.
Grubebau *m.* delo v rudniku.
Grubener; *n.* jamska (rudniška) ruda.
Grubensfeld *n.* jamsko polje; triščet — celina.
Grubengas *n.* jamski plin.
Grubenkleid *n.* jamsko oblačilo.
Grubenlicht *n.* jamska luč (-i).
Grubenmauerung *f.* podzidje rudnika.

Grubensteiger m. rudniški nadzornik, stnik nad delavci v rudniku.

Grubenzimmerung f. podporje rudnika. grubig jamast.

Grübler m. modrovallec, tuhtalec.

Gruff f. raka, grobnica, (žrh, žrf).

Grummet n. otava; žvečič — tretja-lica, vnuka, otavčič.

Grummeternte f. košnja otave.

grün zelen; (unreif) nezrel, negoden; — machen zeleniti; ozeleniti; — werden zeleneti; ozeleneti; auf einen — en Zweig kuzem opomoči (-morem) si.

Grün n. zelenost, zelenina, zelenje; (Zweigmittel) zelenilo.

Grund m. dno; (*fundamentum*) temelj, podstava, podzidje; podloga, osnova, stalo, stališče; (*causa*) vzrok, porod, razlog; (*Beweggrund*) nagib, nagiblje; (*argumentum*) razlog, dokaz, dokazilo; (*Boden*) tla *pl.* (tal); (— u. Boden) zemljišče, zemlja, svet; zugrunde gehen končev zveti (vzamem), po zla iti (grem), pod (na) nič priti (pridem), pogubiti se, poginiti; zugrunde richten ugonobiti, ukončati, populiti, uničiti, poraziti, zatreči (-trem i -tarem), razdejati (-denem), upropasti; in den — bohren (ladijo) popliti, pogrezniti; auf den — kommen (do konca) do dna priti (pridem), temeljito —, korenito proučiti; ans dem — verstehen (do dna) do dobra —, temeljito —, korenito razumeti; auf — der fass. Serordnung po cesarskem skazu; das hat seinen — darin to izra (izhaja) od tod; er hat — sich zu thun ima se za kaj veseliti; du hast keinen — zu zürnen nimaš za kaj se jati; er hat seinen — že vé zakaj; m — befragen po pravici se bati (bojiti); den — legen uložiti (postaviti) temelj, ustanoviti, osnovati (osnujem); — fassen utrditi se, ukoreniniti se; m — e (genommen) prav za prav.

Grund- (Anfangs-) početni, začetni; (haupt-) glavni, poglavitni; (Fundamental-) temeljni, podstavni, začetni, osnovni; (zum — und Boden gehörig) zemljiški.

Grundablösung f. zemljiški odkup.

Grundbalken m. podsek, podrebernik; (des Schiffes) hrbtica (ladijna).

Grundbau m. temeljna stavba, podzid, zakladna stavba, temelj. [pogoj.]

Grundbedingung f. glavni (poglavitni)

Grundbegriff m. temeljni —, začetni —, podstavni —, osnovni pojem.

Grundbein n. osnovnica.

Grundbesitz m. zemljiška last (-i), zemljiška lastnina, zemljiško posestvo, zemljišča *pl.*

Grundbesitzer m. zemljiški posestnik, zemljan, zemljiški lastnik, zemljak; — in *f.* posestnica, (zemljiška) lastnica, zemljakinja.

Grundbestandtheil m. (po)glavna sestavina, poglavitni del.

Grundbirn f. podzemljica, krompir.

grundböse do kraja hudoben, ves zanikaren, skozi in skozi zloben.

grundbrav vrlo dober, vseskozi posten, prav izvršten.

Grundbruch m. predor.

Grundbuch n. zemljiška knjiga, zemljiške (gruntne) bukve *pl.*; Grundbuchszemljiškoknjžni, zemljeknjžnen. [urad.]

Grundbuchsammt n. zemljiškoknjžni

Grundbuchsdirector m. vodja zemljiških knjig, ravnatelj zemlj. bukév.

Grundbuchsextract n. izvadek (prepis) iz zemljiške knjige.

Grundbuchsführung f. spisavanje (oskrbovanje) zemljiških knjig. [kon.]

Grundbuchsgesetz n. zemljeknjžni zakon.

Grundcomplot m. skupina (spoj) zemljišč, združena zemljišča *pl.* [nost.]

Grunddienfbarkeit f. zemljiška služba.

Grundeigenthum n. last (-i), zemljiška lastnina.

Grundeigenthümer m. lastnik zemljišča, posestnik.

Grundeigenthums- lastninski.

gründen ustanoviti, utemeljiti, osnovati; postaviti, napraviti, vpeljati; gegründet utemeljen, utrjen, trden, pravičen, veljaven, resničen.

Grundentlastung f. zemljiško razbremenilo, zemljiščna razbremenitev, zemljiška odveza.

Grundentlastungsfond m. zemljiško-rzbremenilni zaklad, zemljiškoodvezni zaklad.

Gründer *m.* ustanovitelj, ustanovnik, začetnik, utemeljitelj; — *in f.* ustanovnica, začetnica, utemeljiteljica.

Gründertragnis *n.* zemljišeni dohodek; (an Früchten) létina, pridelek.

grundfalsch (unrichtig) do kraja zlagan, čisto izmišljen, popolnoma kriv, povsem neistinit; (unaufrechtig) vsekozi hinavski, vés zvit.

Grundfarbe *f.* glavna barva.

Grundfeste *f.* podstava, podzidje, temelj.

Grundfläche *f.* podlaga; (*math.*) osnovna ploskev. *Laufw. 2*

Grundform *f.* glavna oblika.

grundgelehrt temeljito (korenito, globoko) učen, preučen.

Grundgesetz *n.* osnovni zakon, temeljna postava, ustavni zakon.

Grundgestalt *f.* osnovni lik.

Grundgröße *f.* osnovna (prvotna, začetna) količina.

Grundhaaar *n.* podlanka.

Grundherr *m.* zemljiški gospod, grajščak, vlastelj; — *in f.* grajščakinja, vladica.

grundherrlich grajščinski, vlasteljski.

Grundherrschaft *f.* zemljišena gospodstva, grajščina, vlasteljstvo.

Grundholde *m.* (Bafall) zemljiški podložnik, vazal.

Grundidee *f.* glavna misel (-i).

grundieren (dno) ozadje napraviti, podbarvati, dmišće zbarvati.

Grundlage *f.* podstava, podlaga, osnova, temelj.

Grundlegung *f.* pokladanje temelja; ustanavljanje, ustanovitév.

gründlich *adi.* temeljit, korenit, natančen, popoln; *adv.* do dna, do konca (kraja), natanko, popolnoma.

Gründlichkeit *f.* temeljitost, korenitost, natančnost, popolnost, vsestrano uvaževanje.

Gründling *m.* (Gründel) šivánkica, iglica, piškur, jélšnica, šarin, sploh na dnu (Grund) vode živeča ribica, osobito *Gobio in Cobitis*.

Grundlinie *f.* (črta) osnovnica; die — *n pl.* osnova.

grundlos brez dna, neskončen, brez-krajén, neizmerén; (unbegründet) brez

temelja (podlage), neosnovan, prazn, nedokazan, ničev, ničevén.

Grundlosigkeit *f.* brezkončnost, neizmernost; neutemeljenost, neosnovanost, praznost, ničevost, ničevnost.

Grundmauer *f.* podzidje, glavni id

Grundonnerstag *m.* véliki četrték.

Grundpfehl *m.* podzidni kol.

Grundpflaster *n.* tlak.

Grundprincip *n.* (osnovno) glavno načelo, vodilo.

Grundrecht *n.* pravica združena z zemljiško posestjo.

Grundregel *f.* poglobitno pravilo, glavno vodilo.

Grundrente *f.* dohodek od zemljiš, užitek od zemljišé.

Grundriß *m.* načrt, črtež, osnuték; *fig.* jedro, posneték. *Laufw. 2*

Grundsatz *m.* glavno vodilo, načelo; (Axiom) temeljna —, podstavna resnica; (Bestimmung) misljenjeje.

grundsätzlich načelén, po vodila, po načelu (pravilu).

Grundsäule *f.* glavni stolp, podstarna stebér.

Grundstein *m.* temeljni kamen, vkladni kamen. [davék]

Grundsteuer *f.* zemljarina, zemljiški

Grundstoff *m.* prvina, element.

Grundstück *n.* zemljišé.

Grundtext *m.* izvornik, izvorna (prvotna) beseda, prvopis.

Gründung *f.* ustanovitév, utemeljitév, utemeljenje, osnova, naprava.

Grundursache *f.* glavni (poglobitni) vzrok, prvi povod.

Grundwahrheit *f.* podstavna id temeljna resnica.

Grundwasser *n.* podtalna voda, podzemna voda.

Grundwerk *n.* (im Röhrenbaue) položebje. [bitje]

Grundwesen *n.* prvotno (osnovno)

Grundwort *n.* (beseda) osnovnica.

Grundzahl *f.* osnovno število; (*von cardinale*) glavni števnik.

Grundzehent *m.* desetina od zemljiša, poljska desetina.

Grundzerstückelung *f.* razkosanje —, razdrobitév (razdelitév) zemljiša.

Grundzins *m.* zemljiška davščina.

Grundzug *m.* bistvena črta, glavna poteza; die Grundzüge *pl.* glavna volila (pravila); načrt, posnetek, načrt v glavnih potezah.

grünen zeleneti; ozeleneti.

Grünfink *m.* strnad.

grün gelb zelenorumen, zelenožolt.

grün gestreift zelenoprogast, zelenopisa.

Grünkraut *n.* zelenjad (-i), zelenjava, zelenje.

grünlich zelenkast, zelenkljat.

Grünling *m.* zeleni dlesk, zelenček.

Grünspan *m.* zeleni volk, kotlovinca ruja.

Grünspedit *m.* zelena žolna. [kati.

grunjen kruliti, hrohati, cviliti, revs-

grünzug *n.* zelenjava, zelenjad (-i).

Gruppe *f.* skupek, skupina.

gruppenweise *adv.* v skupinah, v skupinah, skupinoma.

gruppieren skupiti, gromaditi; v skupino, porazstaviti, — dejati (denem); *mpf.* v skupine staviti (porazstavljati), — devati.

Gruppierung *f.* razpostavljenje ober razdelitev (razreditev) v skupine.

Grus *m.* pržina, prga, grub, grušec.

Gruß *m.* pozdrav, pozdravilo, pozdravljenje; englischer — angeljsko česčenje, sveta Marija; den — entbieten pozdraviti; pozdravljati; den — erwidern odzdraviti; odzdravljati.

grüßen pozdraviti; pozdravljati; sei gepußt zdrav bodi! pozdravljen! zdravo!

Grüßer *m.* pozdravljalč.

Grüßformel *f.* pozdravilo, pozdravljenje, pozdrav.

Grüne *f.* pšeno, pira, kaša; *fig.* er hat — im Kopfe ima sol v glavi, na drobno sejan, ima glavo na pravem konci.

Grüßstampfe *f.* stopa, stope *pl.*

Grüßwurst *f.* kašnica, kašnata klobasa.

Grvano *m.* neki tičji gnoj, tičjek, gvano.

Guardien *m.* gvardijan.

Gubernium *n.* deželno poglavarstvo, guben lukati, kukati; polukati, pomati.

Guder *m.* kukalč; j. Gudsfenster.

Gudsfenster *n.* linica, kukalo.

Gudshafen *m.* kukalnica.

Gudloch *n.* linica, luknjica, kukalč.

Guerilla *f.* (Guerillakrieg *m.*) vojska z manjšimi raztresenimi krdeli.

Gugelhupf *m.* (Gugelhupf) šartelj *n.* šartelj (-ljna).

Guillotine *f.* giljotina.

guillotinieren z giljotino glavo odsekati, giljotinirati.

Guirlande *f.* spleteno cvetje, povito cvetje, venci *pl.*, cvetne kite *pl.*

Guitarre *f.* gitara.

Gulden *m.* goldinar, forint.

Gülte *f.* davščina, odrajtovoilo.

gültig j. giltig.

Gummi *n.* guma, (drevesni) klej.

gummicht gumast, klejast.

gummieren z gumo mazati (mažem), klejiti; namazati, naklejiti.

Gummigutt *n.* gumiguta.

gummihaltig gumovit, klejat.

Gunderrebe *f.* (Gundermann *m.*, *Glechoma hederacea*) grenkúljica, stráčič, povójček.

Günfel *m.* (*Ajuga*) skrečnik, vimčič, maselnik, bučnik.

Gunst *f.* naklonjenost, blagovoljnost, milost, dobrohotnost, nagnenje, prijazn (-i); jemd. zu — en komu na ljubav (na korist); sich um jemdš. — bewerben prikupovati se komu, skušati se mu prikupiti; lizati se, prilizovati se (komu); er hat sich seine — erworben priljubil od prikupil se mu je; er steht in hoher — v veliki milosti je.

Gunstbezeugung *f.* skazovanje milosti, usluga, dobrotá, milost, odlikovanje.

günstig prijazen, naklonjen, dober, dobrohoten, nagnen, ugoden; jemd. — sein biti (sem) komu dober, biti mu prijatelj, rad ga imeti (imam); (v. Zeit, Gelegenheit *ic.*) ugoden; — sein prijati, goditi, ugajati; (vortheilhaft) koristen.

Günstling *m.* ljubljenč, miljenč; *dem.* ljubljenček; *f.* ljubjenka.

Gurgel *f.* grlo, grtanec, goltanec, žrelo, požiralnik.

gurgeln grgrati, grgotati (-am und grgočem).

Gurke *f.* kumara, krstavč.

Gurkenbeet *n.* greda (leha) za kumare.

gurkenförmig kumarast, kumari podobn.

Jahrbuch beim Aufbruch - München 1907.

J. Subic

Gurkenkraut *n.* kópër, smrdilj.

Gurkensalat *m.* kumarčna salata, kumare *pl.*

Gurt *m.* pas, prepas; (Pferde—) podproga, podprog, podpas; (zum Tragen) obramnik, naramnica, prtovnica, oprtovnica; (in Wölbungen) oprog.

Gürtel *m.* pas, pojas, opasivnica.

gürtellos brez pasa, neopasan, razpasan.

gürtelein (gürten) pasati (pašem); opasati, prepasati.

Gürtelhier *n.* pasanec; Ross— tripas.

Gürtler *m.* pasar.

Gürtlerhandwerk *n.* pasarstvo.

Gurriemen *m.* podprog, podprožni jermen.

Guss *m.* litje, zlivanje; (Regen—) naliv, ploha; (Thänen—) potok solz; (Ausguss, —röhre) lijak.

Gussseifen *n.* lito železo, litina.

Gussform *f.* kalup, tvorilo.

Gussregen *m.* naliv, ploha.

Gussstahl *m.* lito jeklo, jeklena litina.

Gussstein *m.* lijak, pomijnek.

Gussware *f.* vilita roba, zliték, vilitina.

gut dobër; (nützlich) koristén, prospešén; (angenehm) lep, ugodén, prijeten; kurz u. — skratka, z jedno besedo; er hat ein — es Aussehen zdrav je videti; im — en etw. sagen zlepa povedati; zu — e halten ne zameriti, ne za zlo vzeti (vzamem), prizanesti; *impf.* ne za zlo jemati (jemljem), prizanasati; — stehen dobër stati (stojim), porok biti (sem), jamčiti; eine — e Weile precej dolgo; — e Nacht lahko noč.

Gut *n.* dobro; (Ware) blago; das bewegliche — premakljivo blago, premičnina; das unbewegliche — nepremakljivo blago, nepremičnina; (Gut und —) imetek, imovina, posestvo, imetje; (Landgut) zemljišče, posestvo, kmetija.

Gutachten *n.* mnenje, misel (-i); sein — abgeben svojo misel (sodbo) povedati (-vem), svoje mnenje izreči.

gutachtlich cinbegleiten s svojim mnenjem vred predložiti, priložiti svojo misel.

gutartig dobër, dobre čudi; (v. Krankheiten) lahék, nenevarén.

Gutbefinden *n.* previdék, presodék.

Gutdünken *n.* razsodnost, sodba, sprevidnost, razsodék, dozdevék, sprevidék; nach deinem — kakor se ti zdi, kakor sprevidiš, (nach Belieben) kakor te je volja, kakor misliš da je prav.

Güte *f.* dobrota, dobrina; in — e lepo, z lepim; durch — po dobroti er ist dir — selbst sama dobrota ga je (Wert) vrednost, izvrstnost.

Güterabtretung *f.* odstop posestva, prepustitév premoženja.

Güteranweisung *f.* nakaz na imetje (blago).

Güterbeschaue *m.* ogledovaléc blaga.

Gütergemeinschaft *f.* vkupnost imetja (premoženja), spolovinstvo.

Guterz *n.* dobra ruda (kovina).

gutgelaunt dobre volje, pri volji, dobrovoljen, židane volje.

gutgesinnt dobro misleč, blago misleč, dobromiseln.

Guthaben *n.* imovina; (Forderung) terjatév; mein — beträgt imam dobiti, meni gre.

gutheißen odobriti, pohvaliti, potrditi; *impf.* odobravati, hvaliti, potrjevati.

Gutheißen *n.* odobrenje, pohvala, potrditév, potrjenje.

gutherig dobrega srca, dobrosrčen, milosrčen, dobrodušen.

Gutherzigkeit *f.* dobrosrčnost, milosrčnost, dobro srce.

gütig dobrotljiv, dobrotén, milostiv, dobër, blag.

Gütigkeit *f.* dobrotljivost, milostljivost, dobrotnost, milost.

gütlich prijateljski, prijazen; sich — vergleichen z lepo se pogoditi (poravnati, spraviti); sich — thun pogoditi si, postreči (-strežem) si, privoščiti si.

gutmachen popraviti, poravnati; (entsöhnen) udobriti, utolažiti, spraviti s kom.

gutmeinend dobrohotén.

gutmüthig dobrosrčen, dobrodušen, dobromiseln, blagosrčen, blagodušen, blag.

Gutmüthigkeit *f.* dobrodušnost, blagosrčnost, blagost.

Gutrechnung *f.* pripisanje (všetje) na korist, zapisék v imovino (Haben opp. Soll), zapisék pod »dal«.

Gutsbesitzer *m.* vlastelj, vlastelin, zemljan, posestnik, grajščak *-gajral*.
Gutschreiben na korist vpisati, vpisati v imovino (Haben), zapisati pod »dal« (opp. Soll »ima dati«).
Gutsherr *m.* f. Gutsbesitzer.
Gutsherrſchaft *f.* zemljiška gosposka; grajščina, vlasteljstvo.
Gutsherr *m.* porok.
Gutsverwalter *m.* grajščinski oskrbnik, upravitelj zemljišča (posestva).
Gutsverwaltung *f.* oskrbovanje zemljišča, uprava (upraviteljstvo) posestva.
Gutaperche *f.* gutaperča, perčovina.
Gutthat *f.* dobro (blago) delo, dobrota.
Guthäter *m.* dobrotnik, dobrodelnik; — *in f.* dobrotnica, dobrodelnica.
guthätig dobrotljiv, dobrotěn, dobrodelěn. [delnost.]
Guthätigkeit *f.* dobrotljivost, dobroguthun dobro delati; dober biti (sem), poslušen biti, pokoren biti; ſid

— postreči (-strežem) si; *impf.* streči si, gleštati se.

Gutturallaut *m.* goltnik.
gutwillig radovoljěn, prostovoljěn, dobrovoljěn, dragovoljěn; *adv.* drage volje, radovoljno.
Gutwilligkeit *f.* radovoljnost, dragovoljnost.
Gymnaſial- gimnazijski, gimnazijalni.
Gymnaſiallehrer *m.* gimnazijski učitelj.
Gymnaſialſchüler *m.* gimnazijski učenec, gimnazijalec, (gimnazijski) dijak.
Gymnaſialunterricht *m.* gimnazijski uk.
Gymnaſiſt *m.* f. Gymnaſialſchüler.
Gymnaſium *n.* gimnázija, gimnazij.
Gymnaſt *m.* telovadec, gymnast.
Gymnaſtik *f.* telovadba, gymnastika.
gymnaſtiſch telovadski, gymnastičen.
Gynäkoman *m.* babež, babji gregor, babjek.
Gyotrop *m.* obratič, menjalo (električnega toka).

H.

ha interi. á! ahá! (eine Nachahmung d. Ruchens) há, há, há!
haar *n.* (das menſchliche Haupthaar) las, *dem.* laséc, lasék; *coll.* lasjé, *dem.* lasci; (am Leibe d. Menſchen) kocina, kosmatina; *dem.* kocinica, kosmatinica; (am Leibe d. Thiere) dlaka; *coll.* dlačje; (d. didere u. längere) kocina; (am Felz) kosmina; (Roßhaar) žima, žinja; (zarte Feder) vlakno, lakno, lika; *coll.* prečvo; (an Pflanzen) kosmatina, las; *dem.* kosmatinica, laséc; zerzaustes — kuštri *pl.*
haarabtheilung *f.* preča, prečka.
haarauffah *m.* (v)lasulja.
haaralg *m.* lasni mešiček. [njak.]
haarband *n.* opleték, vpleték, vplet.
haarbeutel *m.* kita, pletenica.
haarboden *m.* lasišče, lasnik. [las.]
haarbreit *adi.* za las širok; *adv.* za haarbürſte *f.* ščet (-i), ščetka za lasé.
haarbüſchel *n.* kupma, šopék oder šopék las.
haaren (Röf. hären) *intr.* u. *refl.* go-liti se, misiti se, misati se, lasé (dlako) izgubljati; *tr.* lasati; zlasati (koga).

Haarflechte *f.* kita, pletenica; *dem.* katica.
haarförmig lasast, kocinast, dlakast.
haarig lasat, kosmat, kocinat, dlačén.
haarigkeit *f.* dlakavost, kosmatost.
haarkamm *m.* glavnik, česálnik.
haarklein *adi.* majhén kakor las; *adv.* na drobno, na tanko.
haarkrause *f.* kodér, kodrast las.
haarlocke *f.* f. Haarkrause.
haarlos brezlas, brezlasén, gol.
haarnadel *f.* lasnica, kožévnica, bučika za lasé.
haarnek *n.* mreža za lasé.
haarpapille *f.* lasna buška.
haarpuder *m.* prah za lasé.
haarpuz *m.* lišp, kiné v laséh.
haarröhre *f.* lasna cevčica.
haarsalbe *f.* maža, mazilo za lasé.
haarschaft *m.* lasna betvica.
haarscharf *adi.* bridék, bridkoostér; *adv.* do zobca, prav na tanko.
haarscheitel *m.* preča, prečka, razdelék.
haarschopf *m.* kečka, kupma, šop.
haarschuppen *pl.* prháj, prhót (-i).
haarschur *f.* strižba, striženje las.

Haarfieb *n.* sito.

Haarspalterei *f.* cepljenje dlake; prenatano preiskovanje, presojevanje.

Haarsrich *m.* tanka poteza, tanka črta.

Haartour *f.* lasnica, lasulja.

Haartuch *n.* zimnata ruta.

haarwidel *m.* zavitek, ovitek las.

haarwuchs *m.* rast (-i) las.

haarwulst *m.* svitek las.

haarzelle *f.* dlačnica.

haarzopf *m.* kita, platenica.

haben *f.* imetek, imenje, imovina, premoženje.

haben iméti (imám), gleštati; (als Hilfszeitwort) biti (sem); **habt** Acht pozor! da **hast** na! **vzemi!** da **habt** nate! **vzemite!** **Hunger, Durst** — lačen, žejen biti; **Unglück** — nesrečen biti udgl.; — **Sie die Güte** bódite tako dobri; **hier ist zu** — tukaj je na prodaj, tukaj se prodaja, tukaj se dobiva; **heil** — na prodaj iméti; **es hat keine Eile** ne mudí se, ni taka naglica; **nicht** — ne iméti (nimam).

habenichts *m.* nimanič, revež.

habgier *f.* lákomnost.

habgierig lákomèn, gladovèn.

habhaft werden jemandes zasáčiti, prijéti (primem), zalotiti, zateti (-tnem), uhvatiti koga; — **werden einer Sache** polastiti se česa, dobiti kaj.

Habicht *m.* jastreb, jastran; **Habichtsjastreb** *m.* jastreb; jastrebji.

Habichtseule *f.* skovik.

Habichtsfang *m.* lov na jastrebe.

Habichtskraut *n.* regrat.

Habichtsnase *f.* kljukanos, kljukast nos, orlov nos.

habil *f.* tanqlíh.

habilitieren *fid.* osposobiti se, nastaniti se, habilitovati se.

Habilitierung *f.* osposobljenje, nastanjenje, habilitovanje.

Habit *m.* obleka, oblačilo.

habituell navadèn, navajen.

Habitus *m.* navada, vajenost; (**Haltung**) obnásanje.

habselig premožen, imetèn.

habseligkeit *f.* premožnost, imetnost.

Habsucht *f.* lákomnost, gladovnost, samogoltnost. [goltèn.

habstüchtig lákomèn, gladovèn, samo-

habstüchtige *m.* lákomnik, lakotnik; *f.* lákomnica, lakotnica.

hack *m.* sek, usék.

hackbeil *n.* sekalo, sekača.

hackblock *m.* tnalo, klada, panj.

hackbrett *n.* sekálnica; (musikalisches Instrum.) cimbale *pl.*

hacke *f.* (Art) sekira, tepača; (**Haxe** *m.* e. breiten Eisen) motika; (*m.* einem schmäleren Eisen) rovnica; (*mit zwei Böhlen*) kramp.

hacken sékati; razsékati, sesékati; (*in kleine Stücke*) sekljati; (*mit dem Schnabel*) kljuniti, kavsniti; *impf.* kljuvati, kav sati.

hackensiel *m.* toporišče, sekirišče.

hacken *m.* sekač, sekašč.

hacklerling *m.* rez (-i), rézanica, rézanje, rézanka.

hacklerlingsbank *f.* slamoréznicá, slamorezni stol.

hackmesser *n.* sekalo, sekulja.

hacksel *n.* *f.* Hacklerling.

hackselmesser *n.* kosa, škoporezna kosa.

hader *m.* capa, cunja, cota; (**Zank**) prepír, kreg, ravs, razprtija, svaja.

haderbalm *m.* prepírljivéc, svadljivéc.

haderer *m.* *f.* haderbalm.

haderhaft prepírljiv, svadljiv.

haderlump *m.* *fig.* capin, zanikarné.

haderlumpen *m.* capa, cunja, prama starina.

haderlumpensammler *m.* cunjar.

hadern prepírati se, kregati se, *v* kregu, *v* svaji živéti, svajevati se.

hadersammler *m.* cunjar.

hadersüchtig prepírljivost, svadljivost.

hadersüchtig prepírljiv, svadljiv.

hasen *m.* pristan, pristanišče, luka; (**Zopf**) lonč, piskér; **Hasen-** pristanéki.

hasenbinder *m.* piskrovéc, piskrovešč, lončevéc, lončevézec.

hasendeckel *m.* pokrov, pokravec.

hasenstadt *f.* mesto s pristanom ob *z* luko.

haser *m.* ovés, zob (-i); **Haser-** ovsica.

haserader *m.* njiva *z* ovsom obsejam; (*n.* d. Ernte) ovisišče, ovsenišče.

haserbrod *n.* ovsenják.

haserfeld *n.* *f.* haserader.

haserstroh *n.* ovsenica, ovséna slama.

hass *n.* lokva.

- *Jesurjark zobnica*
Leuc.

Haftling, zaponnik
 Hafner m. lončar; — in f. lončarica.

Haft m. zapon, zaponč, kljuka.

Haft f. zapor, vóza, ječa, zaklep; in — nebmen zapreti, pod zaklep dejati (denem); *impf.* dévati, zapirati.

Haftbefehl m. zaporni ukaz, ukaz zapreti koga.

Haftbrief m. zaporni list, lovčé list, tiralnica. *Haftbrev?*

Haften prijéti (primem) se česa, opéti (opnem) se na kaj; *impf.* držáti (držim) se česa, prijémati se, opénjati se, opirati se na kaj; es — einige Schulden auf dem Hauje hiša imá nekaj dolgov, nekaj dolgov je pri hiši, — je vpisanih na hišo; für jemanden — porokovati, porok biti (sem), zastaviti se za koga.

Haftung f. poroštvo, zaveza, zastava, odgovornost.

Haftungsentbindung f. odveza odgovornosti od. poroštva.

Haftungsurkunde f. zavezno oder poročno pismo, zaveznica.

Haag m. (Gehege) gaj; (Baun) plot, meja, ograja.

Haagapfel m. lesnika, lesnjača.

Haagapfelbaum m. lesnika, lesnjača, divje jabelko. [brov.]

Haagebuche f. gabér; Haagebuchen- Haagebuchenholz n. gabrovina.

Haagebuchenwald m. gáberje, gábrovje.

Haagebutte f. šipek, ščipek; (Frucht) šipeča jagoda.

Haagedorn m. glog, beli trn; coll. glogovina.

Haagel m. toča; Haagel- točín, toče.

Haageln *impers.* toča gre; toča se usiplje.

Haagelschaden m. škoda po toči, ujma po toči.

Haagelschadenversicherung f. zavarovanje zoper točo.

Haagelschlag m. toča. [točo.]

Haagelwetter n. hudo vreme (-na) s Haagelwolke f. točenosni oblák.

Haager suh, medél, slok, mršav.

Haagerkeit f. suhota, medlost, slokóst, mršavost.

haagern hirati, hujšati (se), medléti, mršavéti; zahirati, shujšati (se), omedléti, omršavéti.

Haagerose f. š. Haagebutte.

Haagestolz m. samoživéc, brezženéc, stari mladenič.

Haager m. šoja, šoga, sojka.

Haahn m. petélin, kokot; *dem.* petelinčék; (am Gewehr) petélin, kokot; (am Fass) pipa, zapipek; — im Korbe fein priljubljen biti (sem), gospodar biti; darnach tráht fein — nihče se ne zmeni za to, nihče ne vpraša po tem; den rothen — jemdú außs Dach fehen zažgati od. zapaliti komu hišo, r(u)dečega petelina mu na streho postaviti, posvetiti komu; Haahnen- petelinji, petelinski.

Haahnenfuß m. zlatica, zlatičnica, samojéd, pizdogriz; (Zeigenwurz) lopatica, bradovičnik.

Haahneneschrei n. petelinovo petje, kikirikanje.

Haahnenewächse pl. zlatičnice pl.

Haahnenkamm m. petelinov grebén, petelinova roža; (Pflanze) lošéc, auch petelinov grebén, kuroslek, glušič.

Haahnenruf m. š. Haahneneschrei.

Haai m., Haifisch m. morski volk.

Haain m. log, gaj, dobrava.

Haainbuche f. š. Haagebuche.

Haaken n. káveljčék, kljukica; ein — auf jemdú. haaben piko na koga iméti (imam), gorák mu biti (sem).

Haakel n. š. Haakfen.

Haakerei f. zbadanje, pikanje.

Haakelig š. heifel.

Haakeln pikati, zbadati; (stücken) kvák- kati, kavljicati. [kanje.]

Haakelnadel f. kvačka, igla za kvač-

Haaken m. kavelj, kljuka, kvaka; hölzerner — klin; *fig.* ovirek, zadržék, spotiklje.

Haakenförmig kaveljnast, kljukast, kvakast.

Haakenpflug m. plug brez koles.

Haakenohr m. čekán, oklo.

halb pol, polovica, polovina, polovičen; 3. B. ein —es Brot pol hleba, polovica kruha; eine —e Stunde pol ure; das Gefäß ist — leer posoda je (na) pol prazna; etwas — von einander schneiden prerezati kaj óz pol, óz polovico, na dvoje; auf —em Wege na pol poti, na sredi poti; ein —er Feiertag na pol praznik, nedeljéc (St.) zc.

halb- pol-, polu-, polovičen.
 halbbauer m. polovičar, polzemljak.
 halbbind poluslep.
 halbbürtig polurodni; ein —er Bruder
 (n. d. Vater) brat po očetu, (n. d. Mutter)
 brat po materi.
 halbronant m. polusoglasnik.
 halbdunkel n. somrak, polmrak.
 halbe f. polovica, polovina; (Gesäß)
 polič. [radi, zbog.
 halben, halber *praep.* zavoljo, za-
 halberhoben polzvišan.
 halbfiertag m. sopraznik, nedeljč.
 halbfenster n. polokno.
 halbfügler m. polukrilč.
 halbranzband m. vez (-i) na pol z
 usnjem; ein Buch in — knjiga vezana
 na pol z usnjem.
 halbgelehrte m. nedouk.
 halbgeschwister *pl.* polubratje, polu-
 sestre *pl.*, na pol —, po polu (poli)
 bratje in sestre.
 halbgetreide n. zmes (-i), soržica.
 halbgläubige m. poluvérnik; f. polu-
 vérnica.
 halbgott m. polubog.
 halbheit f. polovičnost.
 halbhube f. pol zemljišča, pol kmetije.
 halbhüfner m. f. Halbbauer.
 halbieren polóviti, poloviniti, na dvoje
 deliti; razpolóviti, razpoloviniti, na
 dvoje razdeliti.
 halbinsel f. polotok, polostrov.
 halbjahr n. poluletje, polletje.
 halbjährig polletčn, poluletčn.
 halbjährlich vsakopoluletčn, vsakega
 pol leta.
 halbkennntnis f. polovična oder nepo-
 polna znanost.
 halbkreis m. polukrog, polukrožje.
 halbkreisförmig polukrožčn.
 halbkreislinie f. polukrožnica.
 halbkreuzer m. polkrajcar, polukrajcar.
 halbkugel f. polobla, polkrogla. [last.
 halbkugelförmig poloblast, polkrog-
 halblaut m. polglasnik, poluglasnik.
 halblaut zamolkč, poluglasčn.
 halbler na pol prazčn.
 halbmensch m. polčlovek.
 halbmesser m. polumér, polupremér-
 nik, poluprečnik.
 halbmond m. polumeseč.

halbmondförmig polumeseččn.
 halbnacht polunag, na pol nag.
 halboffen priprt, na pol odprt.
 halbpacht m. spolovina.
 halbpächter m. spolovinar.
 halbpant m. polovica.
 halbpferd n. polukonj.
 halbpsund n. pol funta.
 halbpsündig polfantčn.
 halbreif nedozrčl, na pol zrčl.
 halbsäure f. okisanč.
 halbschatten m. prisenečje, polusenečje.
 halbschlummer m. dremovč, dremota.
 halbschwester f. polsestra.
 halbscheiden na pol svilnat.
 halbsichtbar na pol vidčn, poluvidčn.
 halbsiefel *pl.* čizme, kratke škornje,
 kratki črevlji.
 halbstündig polurčn, pol ure.
 halbtägig pol-, poludnevčn.
 halbtodt pol-, polumrtčv.
 halbtou m. pol-, polugláš.
 halbtouig pol-, poluglasčn.
 halbrauer f. malo žalovanje.
 halberbrannt na pol ožgán, — ogorčl.
 halboergangen polpretekčl, polminčl.
 halbvocal m. pol-, poluglasnik.
 halbwafr na pol res.
 halbwegs *adv.* količikaj, kóličikaj, le
 nekoliko na pol.
 halde f. (ab)húšfuge Seite e. Berges
 rebčr (-i), strmč, strmina; (*mont*)
 kup gluhega, jalovega kamenja.
 hälste f. pol (-i), polovica, polovina,
 poluta; zur — do poli, na pol.
 halfter f. uzda, oglav (-i), oglavnik.
 halftern úzdati; zaúzdati, obúzdati,
 oglaviti.
 halfterstrich m. povodč.
 hall m. žvenk, zvok, zvuk, brenk,
 don, jčk.
 Halle f. (Hütte) lopa, veža; (Saal)
 dvorana.
 halletujah! aleluja!
 hallen dončti, glasiti se, razlegati se;
 dumpf — bobnčti.
 halo! (halloh!) interi. aló! haló!
 hallor m. solinar, solovár.
 halm m. bil (-i), bilka, steblo, betro;
dem. bilnica, stébelce, bétevec.
 halmen steblati, v bil oder v steblo
 iti (grem).

Hals *m.* vrat, šinjak; (Kehle) grlo; aš vollem Halse lachen na ves glas se smejati (smejim), kohotati se; aš vollem — schreien na vse grlo od. na va usta se dreti (derem); über — u. Kopf na vrat na nos, strmoglavo; es löstet den — gré za glavo, za življenje; es geht ihm an den — življenje njegovo je v nevarnosti; biß an den — in Schulden steden ves v dolgeh tičati (tičim), zadolžen biti (sem); (am Flügel) klebte *pl.*; (an der Geige) vrat, žabica; Hals- vratni.

Halsband *n.* zavrátnik, zavrátница; (für Hunde) ogrlják; (mit eisernen Rägeln) grebenica.

Halsbinde *f.* zavrátnica, zavrátnik.

Halsbrechend, **Halsbrechender** *vratolomn*, prenevarén.

Halsbürge *m.* kdor je s svojo glavo porok, zaglavni porok.

Halsdrüse *f.* vratna žleza; (als Krankheit b. Menschen) bezgavka; (b. Pferden) smolika; (b. Schweinen) kušarji *pl.*, krof.

Halsen objémati, grliti; ogrliti, objéti (-jamem).

Halsentzündung *f.* vnética v grlu, vratna vnética.

Halsgend *f.* (vorn) grlo; (hinten) matilnik, zatilnjak.

Halsgericht *n.* krvava oder zaglavna sodba, zaglavna sodnja.

Halsgerichtlich, **Halsgerichtsh** krvavosodnji, zaglavnosodnji. [red.]

Halsgerichtsordnung *f.* zaglavni sodnji

Halsgeschwulst *f.* otók na vratu, oték vrat.

Halsgeschwür *n.* tur, tvor od. vred na vratu, — v grlu.

Halshemd *n.* opleček, rokavec *pl.* (St.).

Halskette *f.* ovrátna verižica, ovrátnica.

Halskragen *m.* ovratnik, kolér.

Halskrause *f.* krežlec.

Halskumud *m.* ovratno lepotičje, ovratni kinč.

Halskumur *f.* ovratna vrvica.

Halskürzig, — **stürzig** trdovratén, trdokorén, trdoglavén, uporén.

Halskürzigkeit *f.* trdovratnost, trdoglavost, upornost.

Halsstuch *n.* ovratna ruta, ovrátnica, ruta za okoli vratú.

Halsverbrechen *n.* zaglavno hudo delstvo.

Halswehe *n.* bolečina v grlu, grlobolja.

Halszupfen *m.* jeziček, grčanék, čepič.

halt! *interj.* stoj! stojte!

halt *m.* držék, držaj, držálo; (Festigkeit) trpež, trpežnost, trdnost, stanovitnost; — **halten** ustaviti se, obstáti (-stojim); **impf.** obstájati, postájati; **feinen** — **haben** ne držáti (držim), brez podstave biti (sem), ne dolgo trpeti.

haltbar trpežén, trpéc, krepék, držéc, stanovitén.

Halbarkeit *f.* trpežnost, jakost, krepkost, stanovitnost.

halten držáti (držim); (umfassen) obseči (-sežem), zapopasti (-padem); **impf.** obségati, zapopádati; ein wenig — podržáti (-držim), pridržáti; **Gericht** — sódití; **Rede** — govoriti; **Schule** — učiti; **Sich** — živino pasti (pasem); **Rath** — posvetovati se; **haus** — gospodariti, hiševati; **Wache** — stražiti, na straži biti (sem); für etwas — iméti (imám); **proglasiti**; (meinen) méniti, misliti; **Wort** — mož beseda biti, pri besedi ostáti (ostanem), **impf.** ostájati; **nicht Wort** — figa-mož biti; in **Zucht** — strahovati, v strahu iméti; **Stand** — držati (držim) se, ne premakniti se, ne udati se; ein **Geß** — držati se postave, po postavi ravnati; **sich tapfer** — junaško se nositi; **sich** — držáti se; (**sich aufführen**) obnašati se, zadržati se, vesti (vedem) se; (dauernd) trpéti, trajati; **es wird schwer** — iz tega bo težko kaj.

halter *m.* držéc, držatelj; (Werkzeug) držáj, držálo.

haltig, **häftig** držéc, obsežen; — **es Gestein** dobra ruda, kamen ki ima kaj rude v sebi.

haltlos ničén, prazén.

haltlosigkeit *f.* ničevnost, praznost.

haltpunkt *m.* opora, oporišče; vzrok.

haltung *f.* držanje; (eines Schauspielers) obnašanje, vedenje; (**Halt**) trpež, trpežnost.

Halunke *m.* malopridnež, malovrednež, potepúh, potepin.

hamen *m.* sak, mreža. *Wangsaufen* *m.* Lenc
hamen s sakom od. z mrežo lovíti.

hämisch posmehljiv, zasmehljiv, zasmehovalen, kovaren.

hammel *m.* skopčec, koštrun. [koža.

hammelfell *n.* skopčeva od, koštrunova

hammelfleisch *n.* skopčevina, koštrunovina, bravina.

hammer *m.* kladvo, kladivo; *dem.* kladvice, kládevce; (hölzerner) bat, mlat, čekić; (im Ohr) batič; (an der Thür) klepalo, tolkač; Mühl— skrl, oskrv. [divom.

hammerart *f.* balta, sekirica s klahämmerbar kovén, kovalén, kar se dá kovati.

hämmerer *m.* kovác.

hammerfisch *m.* kladvenica, jarém.

hammerherr *m.* fužinar, gospodar kladiva.

hammerknecht *m.* fužinski delavčec.

hammermeister *m.* fužinski mojster.

hämmeru kováti (kujem), s kladvom toléti (tolčem).

hämmerordnung *f.* kovaški red.

hammerschlag *m.* udarčec s kladvom; (Schladen) okujine *pl.*, škaja, troskév, žindra.

hammerschmied *m.* fužinarski kovác.

hammerspiel *m.* kladvišče, batišče.

hammerwerk *n.* fužine *pl.*, plavež.

hämorrhoidal zlatožilén, hemoroj-dalen.

hämorrhoiden *pl.* zlata žila, šuljevi *pl.*

hamster *m.* hrček; *fig.* požeruh; skopin; hamster- hrčkov.

hand *f.* roka; *dem.* rokica, ročica; flache — dlan (-i); höhle — peščica; eine — voll peščica, šaka; beide Hände voll pergisiče; geballte — pest (-i); rechte — desnica; linke — levica; zur rechten —, zur linken — na desni, na levi; — an etwas legen lotiti se česa, prijeti (primem) se česa; aus freier — prostovoljno, dobrovoljno; überhandnehmen zarediti se, razprestati (-predem) se, naleči (-ležem) se; *impf.* zarezjati se, množiti se; vorderhand za sedaj, za zdaj; unter der — izpod roke, skrivaj, skrivši; mit beiden Händen z obéma rokama, oberoč, oberočki; zu Händen v roke; die Hände in den Schoß legen roke križem držáti (držim); eine — wäscht die andere roka roko umiva;

Hände ringen roke si lomiti; aus der — in den Mund leben komaj zasluži, že sne; von — gehen odsédati se, izpod rok iti (grem), napredovati; zur ungetheilten — nerazdelno (vsi za jednega, jeden za vse); im — umdrehen hipoma; Hand- ročni, priročni.

handarbeit *f.* delo z rokami, ročno delo, rokodelstvo.

handarbeiter *m.* delavčec z rokami, rokodelčec; —in *f.* delavka z rokami, rokodelka.

handausgabe *f.* (eines Wertes) malo od, ročno izdanje.

handball *m.* žoga.

handbeden *n.* umivalnica, medenica.

handbeil *n.* sekira, ročnica; bradlja, širočka.

handbibliothek *f.* ročna knjižnica.

handbillet *n.* lastnoročno pismo.

handbohrer *m.* svedrčec, ročni svedr.

handbuch *n.* priročna knjiga, ročne bukve *pl.*

händchen *n.* ročica, rókica.

händedruck *m.* stisnenje od, stiskanje rok; diesen Worten folgte ein — to reki mu je stisnil roko. [na roki.

handeisen *n.* lisica, spona od železe

händeklatzchen *n.* plóskanje z rokami.

handel *m.* kupčija, kupčijstvo, trgovina, trštvo; — im kleinen, — im großen kupčija na debelo, — na drobno; — treiben kupčevati, tržiti, trgovati; (Bänkerei) prepir, razpor, razprtija, kreg; — und Handel življenje, dejanje, početje; — einš werden pogoditi se; Handels- kupčijski, trgovski, trgovinski.

handelmacher *m.* prepirljivčec, svadljivčec; —in *f.* prepirljivka, svadljivka.

handeln kupčevati, tržiti, trgovati; mit Tuch — suknárati; mit Getreide — žitárati; mit Pferden — konjárati *x.*; von etwas — govoriti o čem, govorjenje je o čem; (thätig sein) delati, ravnati; *v. refl.* sich — iti (gre) za kaj, tikati (tiče) se česa, zadevati kaj; es handelte sich (im Gespräch) um beseda je bila o, menili smo se, govorili smo o

Handelsagent *m.* kupčijski opravnik od, agént.

Handelsallianz *f.* kupčijska zveza.

Handelsartikel *m.* roba, blagó.

Handelsbesiffene *m.* kupčijski učenec.

Handelsbefugnis *f.* kupčijska oblast (-i) oder pravica; oblast oder pravica kupčevati. [vanje.]

Handelsbetrieb *m.* kupčevanje, trgo-

Handelsbilanz *f.* kupčijska razmera, bilanca.

Handelscompagnie *f.* trgovska od. kupčijska družba.

Handelscorrespondenz *f.* trgovski dopis; *coll.* trgovsko dopisovanje.

Handelsfrau *f.* kupčevalka, trgovka.

Handelsfreiheit *f.* svobodna kupčija, svoboda kupčije od. trgovine.

Handelsgehilfe *m.* kupčijski pomagalec od. pomagáč.

Handelsgericht *n.* kupčijska sodnija, kupčijsko sodišče.

Handelsgeschäft *n.* kupčija, trgovina.

Handelsgesetz *n.* kupčijska postava.

Handelsgesetzgebung *f.* kupčijsko postavodavstvo.

Handelsgewölbe *n.* prodajalnica.

Handelsherr *m.* trgovec, kupčevalc, veliki kupec.

Handelskammer *f.* kupčijska zbornica.

Handelslehrling *m.* kupčijski učenec.

Handelsleute *pl.* trgovci, kupčevalci.

Handelsmann *m.* trgovec, kupčevalc.

Handelsmarine *f.* kupčijsko mornarstvo. [sterstvo.]

Handelsministerium *n.* kupčijsko minist-

Handelsplatz *m.* kupčijsko mesto, tržišče.

Handelsrecht *n.* kupčijsko pravo.

Handelsstaat *m.* kupčijska država.

Handelsstadt *f.* kupčijsko mesto, tržišče.

Handelsstand *m.* trgovski od. kupčijski stan; trgovci, kupčevalci *pl.* [vost.]

Handelsucht *f.* prepirljivost, svadlj-

handelsüchtig prepirljiv, svadljiv.

Handelsüchtige *m.* prepirljivec, svadljivec.

Handelsunternehmung *f.* kupčijsko od. trgovsko podjetje. [promet.]

Handelsverkehr *m.* kupčija, kupčijski

Handelsvertrag *m.* kupčijska pogodba.

Handelsvolk *n.* kupčijski narod.

Handelsweise *f.* ravnanje, obnašanje, početje.

Handelswesen *n.* kupčijstvo, trgovstvo, trštvo. [ski.]

handeltreibend kupčevalen, kupčeval-

händeringen *n.* vitje od. lomljenje rok.

handfest óvrst, jak, krepék; einen — machen zapreti koga.

Handfeste *f.* potrditev 1.) s podanjem roke, 2.) z lastnoročnim podpisom.

Handfläche *f.* dlan (-i).

handförmig dlanast.

Handgebrauch *m.* vsakdanja raba.

Handgeld *n.* nadavek, ara.

handgemein werden spopasti (-padem) se, sprijeti (-primem) se, zgrabiti se, stepsti (-tepem) se.

Handgemenge *n.* spopad, tepež.

Handgeschmeide *n.* zapéstnica, narókvica.

Handgewehr *n.* (ročna) puška.

Handgicht *f.* protin od. trganje po (v) rokah, putika v roki.

handgreiflich otipljiv, otipen, oslatljiv; *fig.* očitén, očividén.

Handgriff *m.* róc, ročaj, ročnik, držalo; (*Eigenchaft*) ročnost, urnost.

Handhabe *f.* róc, ročaj, držáj, držálo; (am Korbe) ločénj, ločen; (am Bfluge) ročica; (an d. Weberfabe) ručelj, primaž; (beim Schaff) uhó (ušesa); (am Drehsiegel) ročnik.

handhaben v roke jemati (jemljem), v rokah iméti (imám) od. držati (držím) in delati; (verwalten) oskrbovati, izvrševati. *Handhabung* — *Handhabung*

Handhabung *f.* oskrbovanje, izvrševanje. *Handhabe* *f.* f. Handbeil. *Hand*

händig ročen, ročnat.

Handknöchel *m.* zapestni člen.

Handkorb *m.* canja, cejna, locanja, pletenica; *dem.* pleteničica.

Handkufs *m.* poljubek od. poljublje na roko, poljubljenje roke.

handlangen podájati, streči (strežem).

Handlanger *m.* podajáč, podajaléc, strežnik; (*Tagelöhner*) dminar, težák; — *in f.* podajalka, strežnica; težakinja.

Handler *m.* kupéc, kupčevalc; Buch — knjigár, bukvár; Leinwand — platnár; Getreide — žitár, žitni kupéc *rc.*

Handleuchter *m.* mali od. ročni svečnik.

Handlexikon *n.* ročni slovar.

handlos brezrók, brezročén.

Handlung f. (That) delo, dejanje; (im Schauspiel) dejanje, čin; die menschlichen — en ravnanje, početje, delanje človeško; (Verkaufsort) prodajalnica, stacuna; in Zusammenfügungen mit- telst der dem Bestimmungsworte ange- hängten Endung — arna, ž. B. Buch- knijarna, bukvarna; Tuch — suk- narna; Handlungs- kupčijski, trgovski.

Handlungsart f. j. Handlungsweise.

Handlungscorris m. kupčijski (trgov- ski) pomočnik.

Handlungsdienner m. kupčijski strež- nik od strežaj.

Handlungsfond m. kupčijska zaloga.

Handlungsgeschäft n. kupčija, kupče- vanje.

Handlungsherr m. kupčevalc, trgovc, stacunar.

Handlungslehrling m. kupčijski (tr- govski) učenec.

Handlungsweise f. ravnanje, delanje.

Handlungswesen n. kupčijstvo, trgov- stvo, trgovinstvo.

Handmühle f. žrnév (žrnve), auch žrne pl., žrnlje pl.; dem. žrněk; auf der — mahlen žrnati; sežrnati.

Handpfand n. ročna zastava.

Handpferd n. povodnik.

Handpresse f. mala (ročna) tiskalnica, tlačilnica, preša.

Handreichung f. podajanje; fig. po- strežba, pomaganje.

handsam ročen, priročen, spretén.

Handschlag m. podánje roke, mož be- seda; den — geben v roko od. v roke seči (sezem).

Handschlitten m. samotežke pl., samo- težnice pl.

Handschreiben n. svojeročno od. lastno- ročno pismo.

Handschrift f. lastno pisanje; schön — lepa pisava; (Unterschrift) svojeročni od. lastnoročni podpis; (Manuscript) rokopis. [pisan.]

handschriftlich rokopisen, z lastno roko
Handschuh m. rokavica; dem. roka- vičica, rokavička.

Handschuhleder n. irhovina od. usnje za rokavice.

Handschuhmacher m. rokavičar; — in f. rokavičarica.

Handstempel n. ročni pečát.

Handsprihe f. ročna brizgla, brizgal- nica, sikalica.

Handtuch n. brisalka, brisača, obri- salka, obrisača, otirač, otirača.

Handvoll f. peščica, rokovét (-i), auch rokovát (-i), pest (-i), šaka; (ein wenig) troha, tróhica.

Handwaffe f. ročno orožje.

Handwagen m. samotež voziček, samo- težnik, gem. kolca pl.

Handwahrer m. vedeževalc iz rok.

Handwerk n. rokodelstvo; in speciellem Fällen kann es im Slovenischen auch unübersetzt bleiben, ž. B. das Fleischer- mesarija, mesarstvo, auch bloß mesar- sko (nämlich delo); Müller — mlinar- rija, mlinarstvo, mlinarsko; Schuster- črevljarija, črevljarstvo, črevljarsko it.; (ein Werk der Hand) delo, izdelek rok, ročno delo; ein — betreiben ob roko- delstvu živéti, z rokodelstvom pečati se; das Fleischer —, Schuster — betreiben mesariti, črevljari —, einem d. — legen delo komu prepovedati od. ustaviti.

Handwerker m. rokodelc; Handwer- ker — rokodelski.

Handwerkerin f. rokodelka.

Handwerks- rokodelski.

Handwerksbursche m. potujoči roko- delc.

Handwerksjunge m. rokodelski učenec.

Handwerkslade f. rokodelska skládnic.

Handwerksleute pl. rokodelci pl.

handwerkmäßig rokodelski, po pra- vilih rokodelstva. [stär.]

Handwerksmeister m. rokodelski moj-

Handwerksordnung f. rokodelski red.

Handwerkzeug n. rokodelsko orodje.

Handwerkskunst f. rokodelski ceh.

Handwinde f. ročni vitél.

Handwörterbuch n. ročni slovár oder besednják, rečnik.

Handwurzel f. zapestje.

Handzeichen n. ročno znamenje.

Handzeichnung f. risanje z roko; ročni načrt od. értež.

Handzug m. potez roke od. z roka.

Hanf n. konoplja; (d. weibliche) se- menica, črnica; (d. männliche) belica, plaskovnica; Hanf- konopni, konopnji.

Hanfader m. konopljišc.

Hansbreche *f.* trlica za konoplje.
hansen konopn, konopljen.
Hansgarn *n.* konopna preja.
Hansgewächs *n.* konopnica.
Hanskorn *n.* konopno zrno.
Hanssteinwand *f.* konopno platno, konopnina.
Hänfling *m.* konopljišica, konopljenka, repnik.
Hansmeise *f.* menišek, šapljica.
Hansöl *n.* konopno olje.
Hanssamen *m.* konopno seme (-na).
Hansstengel *m.* konopno steblo.
Häng *m.* nagnenost, položnost, nadelnost; *fig.* nagnenje, nagnenost, naklonjenost; (Abhäng) reber (-i), brežina.
Hängebetti *n.* odrga, auč odrige *pl.*, viseča postelja.
Hängekette *f.* závora, závornica.
Hängeleuchter *m.* viseči svečnik.
Hängematte *f.* viseča rogoznica.
hängen viseti; den Kopf — lassen glavo pobesiti, *impf.* pobešeno glavo imeti (imám); *fig.* kujati se, nezadovoljen biti (sem); an jemandem — držati (držim) se koga, udan biti komu; (verächtl.) obesiti se na koga; d. Kinder — sehr an ihm otroci ga imajo kaj radi; — bleiben obviseti, zapeti (-pnem) se; sein Leben hängt an einem Taden življenje njegovo je kakor kaplja na veji od peresu; am Irdischen — ljubiti svet od časno; die Sache hängt red je zastala od zaspala.
hängen véšiti, obésiti, *impf.* obésati; etwas an den Nagel — na kljuko obesiti, v nemar pustiti, zanemariti kaj; das Herz an etwas — natvezati srce na kaj, z vsem sroem polastiti se česa; *impf.* vezati (vežem) srce na kaj, koprneti za čim.
hängend viséc; *fig.* nedognan, nedovršen.
Hängeplatz *m.* vesišče, veša.
Hänger *m.* obesaléc.
Hängefaule *f.* viseči stebér.
Hängeschloß *n.* obesilna ključavnica, véšenka, žabica. [péc.
Hängeseil *n.* privezna vrv (-i), konopn.
Hängestock *m.* kljuka, obesilnik.
Hängewerk *n.* viseča stavba.
Hängsel *n.* vez (-i) za obešanje obleke.

Hanguhr *f.* viseča ura.
Hanse *f.* hansa, (kupójska) zveza.
hanseatisch hansaški.
hanseln nagajati komu, dražiti koga.
Hanswurst *m.* pavliha, glumác.
Hantel *f.* ročnik.
hantieren opravljati, delati kaj, pečati se, ukvarjati se s čim.
Hantierung *f.* delo, opravilo, pečanje, ukvarjanje.
hantig žolhek, gorjúp, žaltav.
hapern *v. impers.* es hapert ne gre, obtičalo je.
haranguieren ogovarjati, nagovarjati; ščuvati.
Härchen *n.* laséc, lasék, dlákica.
Harem *m.* hárem.
hären žimnat, dlakav; — es Kleid raš, rásevnik; — es Zeug rásevina.
Häretiker *m.* krivoveréc, razkolnik.
Harfe *f.* (Getreideharfe) kozólec; stog; (musik. Instr.) harpa, harfa, plunka; auf der — spielen brenkati na harfo.
Harfenist *m.* harfenist, plunkaléc; — in *f.* harfenistka, plunkalka.
Harfenklang *m.* glas od brenk harfe.
Häring *m.* sled; (eingesalz.) slanik; Häringss- sledji; slanikov.
Häringsfischer *m.* sledolovéc.
Harke *f.* grablje *pl.*
harken grábiti, grabljáti.
Harlekin *m.* harlekin, pavliha, burkež, glumác; (Schmetterling) šaréc.
Harlekinade *f.* gluma.
Harn *m.* tuga, jad, tarnja, tarnanje, pečal (-i). [nati.
härmen síh tugovati, jadovati, tárharmlos prost od tuge, brezskrbén; (unschädlich) nedolžen, neskodljiv.
Harmlosigkeit *f.* breztožnost, brezskrbnost; nedolžnost.
Harmonie *f.* soglasje, skladnost, složnost; in — leben složno živéti.
harmonieren ujémati se, skládati se, slagati se, vezati (vežem) se, ubirati se; složno živéti.
Harmonika *f.* harmónika, *mešički pl.*
harmonisch skládén, složen, ubrán, soglasén.
Harn *m.* scálnica, seč (-i), scalina, auč voda.
Harubläse *f.* mehúr.

Harndlaſtenſtein *m.* kamen v mehurji.
Harndbrennen *n.* žgeča bolečina pri scanji.

harnen scati (šcim), vodo puščati.
Harndfluſs *m.* uščivanje, poščivanje;
den — haben uščivati se, poščivati se.

Harndgang *n.* scalni žleb.

Harndſch *m.* oklop, oklep, oklopje,
oprsnik; jemanden in — bringen razkačiti, razsrditi koga; in — gerathen razsrditi se.

Harndſchmacher *m.* oklopár, oklepár.

Harndleiter *m.* sečevód.

Harndmittel *n.* zdravilo, ki žene na vodo.

Harndorgan *n.* mokriło.

Harndröhre *f.* scalo, poscalo, scalnik.

Harndruhr *f.* uščána boležen, uščivanje.

Harndſäure *f.* scalnična kislina.

Harndſtoff *m.* scanina, sečnina.

Harndſtreng *f.* zapiranje vode, težko scanje; er hat die — voda se mu zapira, težko šci.

harndtreibend kar na vodo goni.

Harndverhaltung *f.* zadrževanje vode.

Harndverſtopfung *f.* zapor, zapira vode;
er leidet an — voda se mu je zaprla od. ustavila.

Harndwang *m.* ſ. Harndſtreng.

Harndpune *f.* harndpuna, ostve *pl.*

harnden čakati, pričakovati, dočakovati;
auf einander — sčakovati se.

harnd okorél, oskorél, okrenél.

harndbede *f.* skrapa, sren, srež.

harnd oskórjati se, oskórjiti se,
okreniti se, osrežiti se.

hart trd; — werden otrdéli, otrdniti;
(v. Ausdrude) okoren, ród; (ſchlimm, arg) hud, ostér; *fig.* nemilosrén, neusmiljen.

Harte *f.* trdoba, trdota, trdost; (d. Ausdrudes) okornost, rodost; *fig.* nemilosrénost, neusmiljenost.

harten trditi; utrditi, potrditi; das Eisen — železo kaliti.

Hartfrucht *f.* tvrdka.

hartgläubig neverén, težko verujóč.

harthäutig trdokožen. [mil.]

hartherzig trdosrén, neusmiljen, ne-

hartherzigkeit *f.* trdosrénost, neusmiljenost.

Hartheu *n.* (*Hypéricum*) kréna zel(-f), sv. Janeza roža.

harthörig naglúh, gluhobén. [nest.]
Harthörigkeit *f.* nagluhost, gluhob-
harthörnig trdoróg.

Harthopf *m.* trdoglavéc, trdogláv;
(Eigenſinniger) svojeglavéc, trmoglavéc.
Harthöpfig trdogláv, trdoglavén, svoje-
gláv(én), trmogláv(én).

Harthöpfigkeit *f.* trdoglav(n)ost; svo-
jeglav(n)ost, trmoglav(n)ost.

hartleibig zaprt, zapečen.

Hartleibigkeit *f.* zaprtost, zapečenost.

hartmäulig trdoustén.

hartnädig trdovrat, trdovratén, tr-
mast, uporén.

Hartnädigkeit *f.* trdovratnost, trma,
upornost.

Hartriegel *m.* (*Lygustrum vulg.*) ka-
lina; *coll.* kalinovje; (*Cornus mascula*)
rumeni dren, drenovina; (*Cornus san-
guinea*) divji dren, sviba, svibovéc,
psikovic; (Frucht) drenulja.

Hartriegelholz *n.* kalinovina, dre-
vina, svibovina, psikovina.

harttrindig trdoskorjast, trde skorje.

hartſchalig trdolúp, trde lupine; —
Ruß koščák, kostjak.

Härtung *f.* trditév; kaljenje, kalitév.

Har *n.* smola.

Harbaum *m.* smolno drevo, smólovéc.

harzen smolo brati (berem) od. na-
birati, smóláriti.

Harzfluſs *m.* smolotók.

Harzholz *n.* smolni les, smolno drevje.

Harzſicht smolast, kakor smola.

harzig smolnat, smolén.

Harzmeſſe *f.* kozólj, kozúlj.

Harzpflanze *f.* smólnata rastlina.

Harzſchaber, — ſcharrer *m.* smólár.

Harzwald *m.* érni les, érni gozd.

harſchen hlastati, hlapati, grabiti, lo-
viti; hlastniti, hlapniti, zgrabiti; (ſtre-
ben) hlepéti, koprnéti, hrepenéti, gnati
(ženem) se; (*it.*) pogánjati se.

Harſchen *n.* hlastanje, hlapanje, grab-
ljenje, lovljenje.

Harſcher *m.* birič, pandúr.

Haſe *m.* zajéc, zavéc (Steierm.), zec;
(Weibchen) zajka, zajklja; *dem.* zajóek,
zavčék. [leskov, leščev.]

Haſel *f.* leska, lešča, leščina; Haſel-
Haſelbuſch *m.*, — gebüſch *n.* leskov grm,
léskovje, leščevje.

Hafelholz *n.* léskovina, leščevina.
Hafelhuhn *n.* leščarka, r(u)deča oder gozdna jerebica.
Hafelkähchen *n.* abraněk, abranka.
Hafelnuß *f.* lešnik, lešnik, lešnjak.
Hafelruthe *f.* léskova šiba, léskovka, léskovica.
Hafelrod *m.* leškověc.
Hafelstrauch *m.* leškov grm. [virh.
Hafelwurzel *f.* kopitník, leškov koren,
Hafen zajčji, zečji.
Hafenbalg *m.* zajčji meh.
Hafenfleisch *n.* zajčje mesó, zajčevina.
Hafenfuß *m.* zajčja noga; *fig.* strahopetěc, strašljivěc.
Hafenklee *m.* zajčja detelja.
Hafenlager *n.* zajčje ležišće.
Hafenpanier *n.* nur in der Redensart: das — ergreifen pobrisati (-brišem) jo, lisici na rep sestí (sedem), svoja kopita pobrati (-berem). [škrbina.
Hafenscharte *f.* zajčja ustnica, zajčja
Hafenschrott *m.* zajčnik.
Häfin *f.* zajka, zajklja.
Häpse *f.* stežáj, kljuka (na kteri visé vrata; štekěj (St.).
Häspel *m.* motovilo; (Hebezeug) vitěl, vreteno.
Häspelarm *m.* motoroga.
Häspelbaum *m.* vratilo, vreteno.
Häspeler *m.* motalec, motáč.
Häspeln motati, motoviliti; namotati, zmotati.
Häspelmelle *f.* vitleno vreteno.
Häspelwinde *f.* motoroga.
Häfs *m.* ert, sovraštvo, mržnja.
Häffen ertiti, sovražiti, mržiti.
Häffer *m.* ertilec, sovražnik; — in *f.* ertilka, sovražnica.
Häfslich *grd.* gnusěn, ostuděn, sporěn (bei Dutzm.), ružěn.
Häfslichkeit *f.* grdost, grdoba, gnusoba, ostudnost, spornost.
Häfs *f.* náglica, urnost, brzost, speh.
Häfsig *adv.* nagel, urěn, brz; *adv.* naglo, urno, brz; — etwas thun hitěti, podvizati se, gnati (ženem) se.
Häfsigkeit *f.* naglost, brzost, urnost.
Häfsheft *bóžati*, gladiti.
Hau *m.* (Hieb) mah, udar, udarěc, sek; (Fällen d. Holzes) seč (-i), sekanje, podiranje.

haubar sečen, posekljiv; — es Holz les za sekanje od. podiranje.
Haube *f.* čepica, ávbica; ein Mädchen unter die — bringen dekle omožiti, in St. za mož dati; unter d. — kommen omožiti se, udati se; (zweiter Wagen b. d. Wiederfäuern) kapica; (b. d. Bögen) šop, čop.
Haubendrossel *f.* čopasti drozég.
Haubensfalke *m.* čopasti sokol.
Haubenkrämer *m.* čepičar.
Haubenknochen *m.* čepičník, lesena glava za čepice.
Haubih *m.* u. Haubiße *f.* havbica.
Hauch *m.* (Ausstoßung d. eingeathmeten Luft) pih, puh, huk; (der Athem) dih, duh; (der Hauch der Luft) sapa, sapica, pihlje.
hauchen pihati (piham und pišem), puhati; dihati (diham u. dišem), duhati; dihniti, dahniti.
Hauchlaut *m.* sopnik, sapnik.
Haudegen *m.* sekalni meč; *fig.* bojnič, bojevalec.
haubern (die Stimme des indianischen Häfnes) gávdřati, ávdřati.
Haue *f.* motika, rovnica, kopača; (die Hauzeit in den Weingärten) kop (-i), kopnja.
hauen (haden) sěkati; usekati; (behauen) tesati (tešem); otěsati, obdelati; *impf.* obdelovati; (mit d. Ruthe) tepsti (tepem), biti (bijem), šěskati, švrkati; natepsti, nabiti, nasekati, naseškati, našvrkati; (in d. Stein) vsěkati, vdolbsti (vdolbem), vrezati (vrezem); *impf.* vsekavati, vrezavati; (herumhauen) máhati, razbijati; (im Weingarten) kopáti (kopljem); in Stüde — razsekati, sěsekati; über die Schür — čez mero mahnuti, mero prestopiti.
Hauer *m.* (in den Weingärten) kopáč; (im Bergbaue) rudokóp; (Wildschwein) divji merjasěc, divji prešěc; (Haujahr) čekán.
Hauergeld *n.* kopáčina; rudokopnina.
Häufchen *n.* kupěc, kupěč.
Haufe *m.* kup, grmada; (Strohhaufe) kopa, kopica; (Getreidehaufe) vsáj; (Heerhaufe) truma, krđelo; gemeiner — drhál (-i), druhál (-i); ein — Vieh trop, čřoda; über den — en werfen razmetáti

(-mečem), razdreti (-derem), razvaliti, razrušiti, razsipati (-sipljem); *impf.* razmetavati, razdirati.

häufeln okopati (-kopljem), ogrebsti (-grebem); *impf.* osipati (-pljem), osipavati, okopavati, okopovati, ogrebsti.

häufen kupičiti, kopičiti, skupljati, na kup spravljati; nakupičiti, nakopičiti, skupiti, na kup spraviti; einen Scheffel — mérník s kupom od. z vrhom nasipati (-sipljem); ein gehäuftes Scheffel mérník s kupom, z vrhom, vrhovát; sich — množiti se, kopičiti se; namnožiti se, nakopičiti se; (v. Ungezieser) rediti se; zarediti se; die Menge der Ruschauer häufte sich množica gledalcev je vedno rastla, — naraščala, — večja prihajala.

haufenweise *adv.* kupoma, na kupe, v trumah, vrhoma, krdéloma.

häufig *adi.* pogostěn, čest; *adv.* pogostem, pogosto, često, čestokrat, vélikrat, mnogokrat.

Häuflein *n.* kupčec, kupček; (Volfes) trumica, krdelce.

Haugeld *n.* plačilo rudokopov.

Hauechel *f.* gladež.

hauland *n.* novina, trebišče, trebež, krčevina.

Haumesser *n.* sekalo.

Haupt *n.* glava; *dem.* glávica; (Oberhaupt) glavár, poglavár, načelník; die Häupter des Volfes velikási, boljari, prvaki; den Feind auf — šlagén sovražnika pobiti (-bijem), — potolči, — popolnoma premagati; das — des Bettes zglavje, vzglavje; Haupt- glavni, poglavitni, prvi, sprednji.

Hauptabschnitt *m.* glavni od. poglavitni odstavek.

Hauptabsicht *f.* glavni namén, prva misel (-i).

Hauptaltar *m.* véliki od. prednji oltár.

Hauptartikel *m.* glavni člen; glavna točka; glavna roba, — stvar (-i).

Hauptbalken *m.* greda.

Hauptbinde *f.* šapelj, povezača.

Hauptbuch *n.* glavna knjiga, glavne —, vélike bukve.

Hauptclasse *f.* glavni razred.

Haupteigenschaft *f.* prva lastnost, najimenitnejša lastnost.

Haupteingang *m.* véliki —, glavni vhod.

Hauptel *n.* glávica.

häuften sich glave delati, v glave iti (grem); v glave rasti (rastem), glavičiti se.

Hauptelsalat *m.* glaváta salata, glaváta salata.

Haupterbe *m.* prvi —, glavni dedič.

Haupterkennnis *n.* poglavitna razsodba.

Hauptfehler *m.* poglavitni —, prvi pogrésék, prva hiba.

Hauptfeind *m.* največji sovražnik.

Hauptfrage *f.* glavno vprašanje ober pitanje.

Hauptgefälle *n.* glavni dohodki *pl.*

Hauptgegenstand *m.* prvi —, poglavitni predmet, glavna reč (-i).

Hauptgeschäft *n.* poglavitno —, prvo opravilo.

Hauptgestell *n.* oglavno remenje.

Hauptgläubiger *m.* glavni upnik.

Hauptgrund *m.* prvi —, najimenitnejši vzrok.

Haupthaar *n.* las; *coll.* lasje *pl.*

Haupthandlung *f.* glavno dejanje; glavna trgovina.

Hauptheer *n.* jedro vojske, glavna vojska.

Haupthindernis *n.* največji zadržék.

Hauptinhalt *m.* poglavitna vsebina.

Hauptkirche *f.* vélika cerkev.

Hauptkissen *n.* vzglavje, podzglavje, podzglavnica, podzglavnik, vanjkus.

Hauptkrankheit *f.* glavna boležen (-i); huda boležen.

Hauptlager *n.* véliki tabor. [nauk.]

Hauptlehre *f.* poglavitni od. podstavní

Hauptling *m.* glavár, poglavár, načelník.

hauptlos brezglavén; brez glavárja.

Hauptmann *m.* stotnik, kapitán; (Oberhaupt) glavár, poglavár.

Hauptmannschaft *f.* stotništvo, kapitanstvo; glavarstvo, poglavarstvo.

Hauptmauer *f.* glavni zid.

Hauptmittel *n.* glavno sredstvo.

Hauptmoment *n.* glavna doba; poglavitna reč (-i).

Hauptort *m.* glavni od. poglavitni kraj.

Hauptperson *f.* glavna od. prva oseba; glavár, vodja.

Hauptpfarre *f.* glavna fara, — župa od župnija.
Hauptpost *f.* velika pošta.
Hauptposten *m.* (*merc.*) glavni znesek; (*milit.*) glavna straža.
Hauptpunkt *m.* glavna točka.
Hauptquartier *n.* glavni stan. [vilo.
Hauptregel *f.* prvo od. poglavitno pra-
Hauptrolle *f.* prva uloga.
Hauptsache *f.* glavna reč (-i), pogla-
vitna reč.
hauptsächlich *adi.* glavno, poglavito; *adv.* posebno, posebnost, zlasti. [vč.
Hauptsak *m.* glavni od. neodvisni sta-
Hauptsaktheil *m.* glavni stavkov člen.
Hauptsacht *m.* glavni predih.
Hauptschlacht *f.* velika bitka, odlo-
čilna bitka.
Hauptschule *f.* glavna šola. [šoli.
Hauptschullehrer *m.* učitelj na glavni
Hauptschwierigkeit *f.* največji zadržek,
glavna ovira.
Hauptseite *f.* glavna stran (-i), lice.
Hauptsitz *m.* prvi sedež. [(i).
Hauptsofge *f.* prva od. največja skrb
Hauptstadt *f.* glavno mesto.
Hauptstädter *m.* prebivalec glavnega
mesta, velikomešan.
Hauptstamm *m.* glavno deblo; glavni
rod; (*Capital*) glavnica.
Hauptstollen *m.* glavni rov, glavni
rudorov.
Hauptstraße *f.* velika od. glavna cesta.
Hauptstück *n.* (ines) Budješ) poglavje,
glava; (des Glaubens) poglavitni člen
od. del. [sč.
Hauptsumme *f.* glavni od. skupni zne-
Hauptünde *f.* poglavitni greh.
Hauptthal *n.* glavna dolina.
Hauptthor *n.* velika vrata *pl.*
Hauptthur *f.* velike duri *pl.*
Haupttreffer *m.* prvi dobitek.
Hauptursache *f.* glavni vzrok. [va.
Hauptverhandlung *f.* glavna obravna-
Hauptversammlung *f.* veliki zbor.
Hauptwache *f.* velika od. glavna straža.
Hauptwerk *n.* glavno od. poglavitno
delo. [samostalnik.
Hauptwort *n.* samostalno ime (-na),
hauptwörtlich samostalno.
Hauptzahl *f.* glavno število. [vč.
Hauptzahlwort *n.* glavni števnik, šte-

Hauptzollamt *n.* glavni carinski urad.
Hauptzweck *m.* glavni namen, glavna
namera.
Haus *n.* hiša, in *St.* auch hram;
(*Waterhaus*) dom, domačija; zu Hause
domá; nach Hause domú, domov; vom
Hause z doma, od doma; (*Familie*)
rod, rodovina; ein großer — machen
gosposko živeti (živim), v gospodarstvu
mного potrositi; aus fürstlichem Hause
knéžjega rodú; das kaiserliche — ce-
sarski rod, cesarska rodovina; das —
der Volksvertreter zbornica zastopnikov
ljudstva (národa); Haus- hišni; do-
mači, domarji. [litév.
Hausandacht *f.* domá opravljena mo-
Hausapotheke *f.* domača lekárna.
Hausarbeit *f.* domače delo od. opravilo.
Hausarme *m.* domači siromak.
Hausarrest *m.* hišni zapor.
Hausarznei *f.* domače zdravilo.
Hausarzt *m.* hišni zdravnik.
Hausaufgabe *f.* domača naloga.
Hausbedarf *m.* domača potreba.
Hausbesitzer *m.* hišni poséstnik; —in
f. hišna poséstnica.
Hausbrauch *m.* domača navada; nach
— po domače.
Hausbrot *n.* domači kruh.
Häuschen *n.* hišica, hramč.
Hausclassensteuer *f.* hišni davek, po-
razredna domarina.
Hauscommunion *f.* zádruga.
Hausdieb *m.* domači tat; —in *f.* do-
mača tatica. [nje.
Hausdurchsuchung *f.* hišno preiskova-
Hausehre *f.* hišna čast (-i).
Hauseinrichtung *f.* pohišje, pohištvo,
hišna oprava.
hausen (*wohnen*) domovati, prebivati,
stanovati; (*haushalten*) gospodariti, go-
spodinjiti; (*lärmen*) razgrájati, razsá-
jati, razbijati.
hausen *m.* viza, beljuga; Hausen- vizji;
vizin, beljugin.
Hausenblase *f.* vizji klej.
Hausenfleisch *n.* vizina, beljugina.
Hausflur *f.* veža, in *St.* auch priklet (-i).
Hausfrau *f.* gospodinja, hišna mati
(*mátere*); als — walten gospodinjiti.
Hausfreund *m.* hišni prijatelj.
Hausfriede *m.* hišni mir, mir pri hiši.

hausgebäuden domá pečen, domác.
 hausgebrauch *m.* hišna raba od. potreba.
 hausgeflügel *n.* domača perotnina od. kuretina.

hausgreif *m.* domači skratelj.
 hausgenoss, —genosse *m.* domačin, domačinec, domači (n. človek); die —n domači, domani (n. ljudje).

hausgenossenschaft *f.* zadruga.
 hausgeräth *n.* pohišje, pohištvo, hišna oprava.

hausgenosse *n.* družina, auch držina, posli *pl.*

hausgewand *n.* vsakdanja obleka.
 hausgrille *f.* hišni cvrček od. strček.
 haushalten gospodáriti, gospodinjiti.
 haushälter *m.* gospodár, in *St.* auch gazda; (hausverwalter) hišni oskrbnik od. ključár; —in *f.* gospodinja, gazdárica; (hausverwalterin) ključárica, oskrbnica. [čen.

haushälterisch dobro gospodaréc, var-
 haushaltung *f.* gospodarstvo, gospo-
 dinjstvo.

hausherr *m.* gospodár, gazda, hišni oče (-ta); — sein gospodariti; als — erwerben prigospodáriti (si); als — berthun zagospodáriti.

haushoch visók kakor hiša.
 haushofmeister *m.* f. Hofmeister.
 hausieren krošujariti, po hišah pro-
 dájati. [rica.

hausierer *m.* krošnjár; —in *f.* krošnjá-
 hausierhandel *m.* krošnjarjenje, kroš-
 njarstvo.

hausierpafs *m.* krošnjarski list.
 hauskalender *m.* domači koledár, do-
 mača prátika.

hauskleid *n.* domača obleka, obleka
 za domá.

hausknecht *m.* (hišni) hlapéc.
 hauskost *f.* domača hrana.

hauskrieg *m.* domača razprtija oder
 vojska.

hauslehrer *m.* domači učitelj.
 häusler *m.* kočar, želár, bajtar; (Wietz-
 mann) gostác; —in *f.* kočárica, bájta-
 rica, želárka; gostja, gostačka.

hausleute *pl.* domači (ljudje).
 häuslich domác, hišen; sich — nieder-
 lassen naséliti se, nastaniti se; (sparjam)
 gospodarén, varčén, stedljiv.

Häuslichkeit *f.* gospodarnost, varénost,
 stedljivost.

hausmagd *f.* (hišna) dekla, kršćenica.
 hausmarder *m.* kuna belica, domača
 kuna.

hausmeister *m.* pristavnik.
 hausmeister *m.* hišnik.

hausmieth *f.* najém hiše; (Wietzins)
 najemnina, najémščina, gostaščina.

hausmittel *n.* domače zdravilo, do-
 mači lek.

hausmutter *f.* hišna mati (mátere),
 gospodinja, gazdarica.

hausordnung *f.* domači od. hišni red.
 hausrecht *n.* domača od. hišna pravica.

hausregel *f.* domače od. hišne pravilo.
 hausfasse *m.* gospodár, hišni lastnik.

hausfässig udomovljen, udomáčen.
 hausflange *f.* gož (-i).

hausflügel *f.* hišni prag.
 hausfland *m.* domače življenje, do-
 mači stan, stan hiše.

haussteuer *f.* hišni davek, hišnina.

hausthier *n.* domača žival (-i), domače
 živinéc (-ta); —e *pl.* živina, domače
 živali.

hausthor *n.* hišna od. vežna vrata *pl.*
 hausvater *m.* hišni oče (-ta), gospodár.

hauswesen *n.* gospodarstvo, gospo-
 dinjstvo.

hauswirt *m.* gospodár, gazda; —in
f. gospodinja, gazdarica.

hauswirtschaft *f.* gospodarstvo, gospo-
 dinjstvo.

hauswur; *f.* (*Sempervivum tectorum*)
 netresk, vuhnjak.

hauszins *m.* najemnina od. najémščina
 od stanišča, stanarina, auch gostaščina.

hauszinssteuer *f.* davek od stanarine,
 domovna najmarina.

hauszucht *f.* domače strahovanje.

haut *f.* koža, b. Menschen auch polt
 (-i); *fig.* eine gute, ehrliche — dober,
 pošten človek od. dobra, poštena duša;
 (auf d. Auge) mrena; (auf der Wund)
 smétana; (d. Zwiebel) lup; die zarte
 — auf freijer Wunde) mezdra; hant-
 kožni.

hautausschlag *m.* spuščáj, srab, pišč,
 opahki *pl.*

hautbois *n.* hobój, gobój.
 Hautboist *m.* hobojist, gobojist.

Häutchen *n.* kóžica, mrenica.
häuteln, häuten *ſich* léviti se, liliti se, goliti se; oléviti se, oliliti se, ogoliti se.
hautfarbe *f.* polt (-i).
hautflügler *m.* kožekriléc.
häutig kožnat, mrenat; — *c* Bräune davica; (*b*. Thieren) kúšcarji *pl.*
hautkrankheit *f.* kožna boležen.
hautmuskel *m.* kožna mišica.
hautneru *m.* kožni živéc.
hautrelief *n.* visoko izbokla rezba.
hautwasserfuchſt *f.* za kožna vodenica.
hautwurm *m.* zakožni črv.
hautjahu *m.* čekán, rivác.
havarie *f.* pomorska škoda, stroški pomorske vožnje.
hazard *n.* naključje, slučaj, prigodek.
hazardieren na dobro od. slepo srečo igrati, hazardirati.
hazardſpiel *n.* igra na dobro srečo, slepa igra, hazard.
he interi *oj*, *ej*, hej!
hebamme *f.* bábica; — *ſein* bábiti, labičevati.
hebammencurs *m.* šolski tečaj za bábice, bábicevanje; *den* — machén bábicevanja se učiti.
hebammendienſt *m.* pomoč (-i) pri porodu, bábicevanje.
hebammenkunft *f.* bábistvo, bábiska ametnost.
hebammenlehre *f.* porodostlovje.
hebarſt *m.* (*accoucheur*) porodničar.
hebe *f.* (Heb(e)opfer) dobrovoljen s povzdigovanjem darovan dar, podvig; (Dreſcherlohn am Getreide) in Et. mértik; (Baumhebe) vod, vzvod, návor; Hebe- dviagalni, vzdigovalni.
hebebalken *m.* podjém.
hebebaum *m.* vzdigalka, in Et. und Kámt. auch manjga.
hebel *m.* (in d. Phyſik) vzvod, návor; (in Mühlen) auch praljka.
hebelzug *n.* vzdigalo, vzdigovalna priprava.
heben vzdigniti, dvigniti, povzdigniti, privzdigniti; *impf.* vzdigati, dvigati, vzdigávati, povzdigávati, privzdigávati; (*einſammeln*) pobirati (-berem), prejeti (prejmem); *impf.* pobirati, prejemati; auf daſ Pferd, vom Pferde — *n* konja, s konja pomagati; *einen* auſ

der Lauſe — botér, kum biti komu; *einen* auſ dem Sattel — koga s konja vredi (vržem), prekositi ga, užugati ga; *einen* Schlag — zaklad dobiti, — vzdigniti, izkopáti (-kopljem); *ſich* — povzdigniti se, povišati se, poviševati se; *impf.* povzdigovati se, poviševati se, poviševati se.

hebungspunkt *m.* vzdigališče.

heber *m.* vzdigovaléc, vzdigaléc; (Hebe) vzvod, návor; (Weinheber) nategača, natega.

hebeflange *f.* vzdigalka, vod.

hebewinde *f.* vitel, vinta.

hebzeug *n.* vzdigalo, dviغالo.

heblig vzdížen, vzdigljiv, kar se dá vzdigniti.

hebung *f.* vzdig, povzdig, dviganje, povzdigovanje; (Aufſ) povzdig; (Hügel) vrh, griček.

hebel *f.* grebén, drzaj, drzej, rihelj, rihljača, mikalnik.

hebeln mikati (mikam *n.* mičem), drzati, rihljati; omikati, orihljati; *fig.* rešetati, zbadati.

hehler *m.* mikaléc, drzaléc, rihljác; *fig.* rešetaléc, zbadaléc.

hecht *m.* ščuka, šuka; Hecht- ščukin, sukin.

hechtenſkeiſch *n.* ščukovina.

heide *f.* (Einriedigung v. Strauchwerk) grmovna ograja, živa ograja, živi plot, seč (-i); (Strauch- od. Buschwerk) grmovje; (die Fortpflanzung der Vögel) gnezdenje, valjenje, leženje; (*b*. Ort zum Heiden) gnezdo, valilnica; (*b*. Hehd) mladiči jednega gnezda, leglo, rod, podsad.

heiden (*ſich* fortpflanzen, v. Vögeln) gnezdit, pariti se, mlade iméti (imám); (*brüten*) valiti, leči (ležem); (*v*. Säugethieren) kotiti, ploditi; *fig.* (über etw. nachſinnen) kovati (kujem), snovati (snujem); skovati, nasnovati.

heidenkirſche *f.* navadna pesikovina; kosteličevje, češlika, kaneževina.

heidenland *n.* golina, pustina.

heidenroſe *f.* šipek, divja roža, kopina.

heidenſchere *f.* škarje za živi plot.

heidenweiſling *m.* glogov belin.

heidenwinde *f.* plotni slak. [(i).

heidenjaun *m.* živi plot, živa meja, seč

Hedherberge *f.* zakotna prenočevalnica od. bédznica.

hedicht sečast, živi ograji od. živemu plotu podobèn.

hedig z grmovjem obrasten. [žena.

hedmutter *f.* rodovitnica, rodovitna

hedvogel *m.* (v. Rännchen) staro; (v. Weibchen) starka.

hedzeit *f.* čas valjenja oder leženja, auct valjenje, leženje.

heda interi. hej! holá! slišis! slišite!

hede *f.* hodnik.

heden hodèn, hodničen.

hederich *m.* (*Glechóma hederácea*) grenkuljica, stračič, povójček, oponéc, grintovéc.

heer *n.* vojska, armada; (*Menge*) truma, krdelo, množica. *vojstvo* *c.*

heerbann *m.* j. Aufgebot.

heeresmacht *f.* vojna moč (-i), vojska.

heereszug *m.* hoja od. hod vojske.

heerführer *m.* vojvoda, vojskovodja.

heergeráth *n.* vojna sprava. [delo.

heerhaufe *m.* vojna truma, vojno kr-

heerschar *f.* truma —, četa vojščakov.

heerschatz *m.* vojni zaklad, vojna od. vojaška denarnica.

heerschau *f.* pregled od. ogled vojščakov od. vojske; — halten pregledovati od. ogledovati vojsko.

heerstraße *f.* vélika cesta.

heerwagen *m.* vojaški voz, vojaška kola *pl.*

hefe *f.* (Bodenst) gošča, goščava, goštica, troska; (v. Wein, Bier) drožé *pl.*, droži (-ij), kvasnice *pl.*; (d. Volles) drhál (-i), sódrga, smeti (-ij) *pl.*

hefenhändler *m.* drožár, kvasničar.

hefig drožen, drožnat; kvasničen.

heft *n.* (Griff) roč, ročaj, ročnik; (Spange) zaponéc, zaponka, spona; (b. d. Buchbindern) zvezék.

heftchen *n.* zvezéček.

heftel *f.* zaponéc, zaponka, dedéc.

hefteln za-, pripeti (-pnem); *impf.* zapénjati, pripénjati.

heften (m. Nägeln) pribiti (-bijem), *impf.* pribijati; (m. Nadeln uagl.) pripeti (-pnem), zapeti; *impf.* pripenjati, zapenjati; (Neben) privezati (-vežem), *impf.* privezovati; (ein Buch) vezati (vežem); zvezati (zvežem), sešiti (-si-

jem); *impf.* sešivati; die Augen auf etwas — oči upreti (uprem), *impf.* upirati v kaj; seine Gedanken auf etwas — svoje misliti obrniti, *impf.* obráćati na kaj.

heftig silèn; (aufbrausend) naglo-ježen; (stark) strašen, hud, močan; (heiß) vroč, goréc.

heftigkeit *f.* sila; nagla jeza; moč (-i); gorečnost; mit — silno, močno, hudo.

hegemonie *f.* vodstvo, hegemonija.

hegen einen Wald gájiti, zagájiti gozd; (d. Wild) rediti, hraniti, ne streljati; (umzäunen) graditi; ograditi, zagraditi; Haß — sovraštvo imeti (imán), sovražiti; Liebe — ljubiti; Hoffnung — nadejati se; Zweifel — dvomiti; eine Meinung — misliti, misli biti (sem).

hehl *m.* (n.) skrivnost, tajnost; ohne — odkrito, odkritosréno, očitno; heim — mačen ne skrivati, ne prikrivati, ne tajiti.

hehlen prikrivati, skrivati.

hehler *m.* prikrivaléc, skrivalec; gábe es feinen —, jo gábe es feinen Stücker ako bi nihée ne skrival, nihée bi ne kradel.

hehlerin *f.* prikrivalka, skrivalka.

hehr visok; *fig.* vzvišan, slaven, svet.

heide *m.* ajd, pogán; (Gögendieuer) malikovaléc; (d. Ungläubige) nevernik.

heide *f.* pustinja, goljava; (Blume) vres, vresa; (Getreide) ajda, jejda, *Steierm.* ájdina, hájdina. *jeda, zopf*

heidender *m.* z ajdo posejana njiva; (nach d. Ernte) ájdišće, hájdišće.

heiderei *m.* ájdova kaša.

heideweg *n.* ájdovéc, ájdovnjak.

heidewald *n.* vresje, vresišće.

heideweg *f.* ájdovo pšeno od. phanje.

heideweg *n.* (h)ajda, (h)ájdina.

heidkraut *n.* (*Erica vulgaris*) vres, vresék.

heideland *n.* vresje, vresišće; goljava, pustinja.

heidbeer *f.* (*Vaccinium myrtillus*) boróvnica, črnica.

heidbeerstaude *f.* borovničje, črničje.

heideln *pl.* (*Ericaceae*) vresnice *pl.*

heiden *m.* j. heideweg.

Heiden- (Heidaforn betreffend) ajdov; (heidniſch) ájdovski, poganski, nejeverski, malikovalski.

Heidenbrot *n.* ájdovec, ájdovnjak.
Heidengeld *n.* paševina; eš hat ein — gefloſtet zelo drago je bilo.

Heidenglaube *m.* ájdovska ob. poganſka véra.

Heidenkind *n.* ájdovski otrok.

Heidenleben *n.* ájdovsko življenje.

Heidenmäßig ájdovski, poganski; nejeverski.

Heidenthum *n.* ájdovstvo, poganstvo; neverstvo; (die Heiden) ájdje, pogani; neverniki, nejeverci.

Heidenzeit *f.* čas ob. doba neverstva.

Heidpflanze *f.* vréšnica.

Heidstroh *n.* ájdovica.

Heidetorf *m.* šota.

heidi interi hajdi!

heidicht vresast. [vérka.

heidin *f.* ájdinja; malikovalka; neheidniſch ájdovski, poganski; malikovalski; neverški; — eš leben brezbožno življenje.

heiduck *m.* (h)ajduk.

heikel kočljiv, zamérljiv; (wáhseriſch) zbirčen, izbirljiv.

heil *n.* blagor; (Glückſeligkeit) blaženost, blaženstvo; (Seligkeit) zveličanje; baš — der Menſchen sreča človeſtva; — dir blagor ti! češen bodi!

heil cel, zdrav; — werden zaceliti se, ozdravéti; mit — er Haut davon kommen srečno peté odnesti (-nesem).

heiland *m.* zveličar, odrešenik.

heilanstalt *f.* zdravnišnica, zdravilnica, lečilnica.

heilart *f.* zdravljenje, ozdravljava.

heilbad *n.* toplice *pl.*; zdravilna kopalnica (-i).

heilbar ozdravljiv, ozdráven, zaceljav, zlečljiv.

heilbarkeit *f.* ozdravljivost, zaceljivost, zlečljivost.

heilbringend blažilén, blagonosén, osrečevalén; zveličalén.

heilbringer *m.* osrečevaléc, oblaževaléc; zveličar.

heilen zdraviti, celiti, lečiti, vračéti; ozdraviti, zaceliti, zlečiti; *impf.* ozdravljati; *intr.* celiti se; zaceliti se, zarasti se.

heilend zdravilén, celilén, lečilén.

heilig svet; (geheiligt) posvečen; (fromm) pobožen.

heiligen svetiti; posvetiti; *impf.* posvečevati.

Heiligenbild *n.* sveta podoba; svetnikova podoba.

Heiligengedächtnis *f.* življenje in dejanje svetnikov.

heiliger *m.* posvečevaléc, svetitelj.

Heiligkeit *f.* svetóſt. [lén.

heiligmachend posvečujóč, posvečeval.

Heiligmacher *m.* f. Heiliger.

heiligpreden posvetiti, za svetnika (svetnikom) —, (za svetnico) razglasiti; *impf.* posvečevati, za svetnika (svetnico) razglašati.

Heiligpredung *f.* posvečenje, posveta, posvečevanje.

Heiligste *n.* sveto Rešnje telo (telesa).

Heiligthum *n.* svetinja; (Ort) svetišče.

Heiligthumſchänder *m.* oskrnjevaléc svetišča, svetogrdéc.

Heiligthumsraub *m.* svetokraja. [nje.

heiligung *f.* posvečevanje, praznovanje.

heilkraft *f.* zdravilna moč (-i).

Heilkraut *n.* (*Heracleum sphondylium*) dežén, zdravilno zelišče.

Heilkunde *f.* zdravilstvo, zdravništvo.

heilkundig zdraviloznanski, zdravniški.

Heilkünstler *m.* zdravnik, vrač.

heillos brezbožen, hudobén, napčen, zločestén, nepoboljšljiv; (unheilbar) neozdravljiv, neozdráven, trdovratén; ein heilloſer Värm strašen ob. neizrečen hrup ob. šundér.

Heillosigkeit *f.* brezbožnost, nepoboljšljivost; neozdravljivost, trdovratnost.

Heilmittel *n.* zdravilo, lek; (f. Wunden) celilo.

Heilmittelverkauf *m.* prodaja zdravil, zdravilarstvo.

Heilquelle *f.* zdravilni studenéc, zdravilna voda, zdravilnica.

heilsam lekovit, zdravilén; *fig.* blag, zdrav, koristén.

Heilsamkeit *f.* lekovitost, zdravilnost; blagost, zdravost, koristnost.

Heilmittel *n.* pomoček za odrešenje, zveličanje.

Heilstoff *m.* zdravilo, celilo, lečilo.

Heilung *f.* zdravljenje, zdravitev; (v. Wunden) celjenje, celitev; ozdravljenje, ozdravitev, zaceljenje, zacelitev.

heilvoll blagonosen, oblaževalen.

Heilwasser *n.* zdravilna od. lekovita voda.

Heilwissenschaft *f.* j. Heilkunde.

heim *adv.* (nach Hause) domú, domov, na dom; (zu Hause) doma.

Heimat *f.* dom, domačija, domovje; (Waterland) domovina, očetnjava.

heimatlich domác, domovinski.

heimatlos brezdomoven, brez domačije, brez domovine.

Heimats- domovinski, domači.

Heimatsberechtigzte *m.* domačinec.

Heimatsliebe *f.* domoljubje, ljubežen do domovine.

Heimatsrecht *n.* domovinska pravica, domovinstvo. [vinski list.

Heimatschein *m.* domovnica, domoheimbegeben sich domú se podati (podati), domú se napotiti od. iti (grem).

heimbringen domú prinesiti od. spraviti; *impf.* domú prinašati od. spravljati.

Heimchen *n.* cvrček, čriček, striček.

heimeln domačiji podobèn biti (sem); es heimelt mich zdi se mi kakor bi bil domá; (Heimweh empfinden) po domu koprneti.

Heimfahrt *f.* vožnja proti domu.

Heimfall *m.* nazajni pripád, nazajpad.

heimfallen nazaj pripasti (-padem), nazaj priti (pridem); *impf.* nazaj pripadati.

heimfällig pripadèn, pripadèl.

Heimfallsrecht *n.* pravica nazajnega pripáda.

Heimgang *m.* pot oder hoja domú, auch proti domu; heim — e domú gredè od. gredóe.

heimisch domác, udomačen; — werden podomačiti se, udomačiti se; ich fühle mich — zdi se mi, kakor bi bil domá.

Heimkehr *f.* povratèk —, vrnitev domú.

heimkehren vrniti se, povrniti se, domú nazaj priti (pridem); *impf.* vračati se, povračati se, nazaj prihajati.

heimkommen j. heimkehren.

heimkrank domotožen, komur se po domu toži.

Heimkunft *f.* prihod domú.

heimlich *adv.* skrivèn, tajèn; *adv.* skrivši, skriváj, na skrivnem, natihoma, na tihem, tajno; — thun delati kakor bi imel kake skrivnosti; — halten skrivati, skrivno imèti (imám), tajiti.

Heimlichkeit *f.* skrivnost, tajnost.

Heimreise *f.* potovanje —, pot domú, hod od. hoja domú. [(grem).

heimreisen domú potovati oder iti **heim schicken** domú poslati (posljam), *impf.* posiljati.

heimsuchen obiskati (-išcem), v vas priti (pridem), gledat priti h komu; *impf.* obiskovati, v vas hoditi, gledat prihajati h komu.

Heimsuchung *f.* obisk, obiskovanje; *fig.* kazèn (-i), nadloga.

Heimtüdie *f.* kovarstvo, lokavstvo, potuha, potúhnenost.

heimtückisch kovarèn, lokav, potuhnen.

Heimtückische *m.* potúhnenec, kovarnik; *f.* potúhnenka.

heimwärts *adv.* proti domu, domov.

Heimweg *m.* pot domú; auf dem — e domú gredè od. gredóe.

Heimweh *n.* domotožnost, toževanje od. koprnenje po domu.

Heirat *f.* ženitev, venčanje; (vollend.) oženitev; (v. weibl. Personen) možitev; omožitev, auch udaja.

heiraten ženiti se; oženiti se; (von weibl. Pers.) možiti se, udajati se; omožiti se, udati (udám) se.

Heirats- ženitni, ženitvanjski.

heiratsfähig dorastèl oder dobèlj za ženitev (možitev); (von Mädchen) замуžen; — sein biti (sem) za ženitev (možitev).

Heiratsgut *n.* dota, jutrnina; (Wäsche, Kleidung &c.) bala; wie groß war das — deiner Frau koliko si priženil?

Heiratslust *f.* želja po ženitvi (možitvi).

heiratslustig ženitve (možitve) željen; er ist — rad bi se oženil; sie ist — rada bi se omožila od. udala.

Heiratsumstände *pl.* er ist in — u ženi se; moži se, udaja se.

heisa interj. hejsa! heja! hejsasa!
heischen želèti, zahtevati, hotèti (hočem).

Heißehejaj *m.* železni stavek.

heifer hripav, zamolkél, pijavkav;
— werden ohripeti, zamolkuiti, pi-
javko dobiti. [pijavka.

Heiferkeit *f.* hripavost, zamolklost,
heiß vroč, gorek; (brennend) goréc,
pekóč, žgoč; (siedendheiß) vroč, vrel;
kudendheißes Wasser krop; (glühend—)
razbeljen, žaréc; — e Quelle toplíce *pl.*;
— e Thränen grenke od. britke zolze;
— er Durst huda od. velika žeja; — es
Verlangen živa želja; — e Liebe goreča
ljubežen; einem die Hölle — machen
komu podkuriti.

heißblütig vročekrvén, vroče krvi.

heissen (nennen) imenovati, klicati
(klicem), zvati (zovem), praviti komu;
(befehlen) veléti, ukazati (—kažem), dati;
impf. veleovati, ukazovati, dajati; je-
manden willkommen — reči komu:
Bog te sprimi, auch bogosprijeti (—sprimem);
impf. bogosprijemati; (genannt
werden) imenovati se, zvati se, klicati
se; (in Bezug auf den Taufnamen) imé
biti (je) komu, zvati se; (in Bezug auf
den Namen) pisati (pišem) se; (be-
deuten) pomenjati, pomeniti; es heißt
pravijo, govore, pripovedujejo, govori
se, pripoveduje se, bajó; das heißt to
je, to se pravi.

heißgeliebt preljub, predrag.

heißhunger *m.* hudi —, strašni glad,
voléja lakota.

heißhungerig gladovén, predrto oder
strašno lačen.

heiter jasén, vedér; (fröhlich) vesel,
bodér; (v. d. Stimme) jarén; — werden
jásniti se, védriti se; razjásniti se, raz-
védriti se.

Heiterkeit *f.* jasnost, jasnota, vedrost,
vedrina; (Fröhlichkeit) veselje, radost,
dobra volja, dobrovoljnost.

heiteren jásniti, védriti; razjásniti,
razvédriti; sich — jásniti se, védriti se;
razjásniti se, razvédriti se.

Heiapparat *m.* kurilna priprava.

heißbar kurljiv; kjer se more kuriti,
kar se dá s kurjenjem segreti.

heizen kúriti, nétiti; zakúriti, pod-
kúriti, zanétiti.

Heizer *m.* kuriléc, kurjác, netiléc; — in
f. kurilka, netilka.

Heizholz *n.* drva *pl.*

Heimaterial *n.* kurivo, netivo.

Heijung *f.* kurjava, kurjatév.

Hekatombe *f.* hekatomba.

Hektar *n.* hektar.

Hehtik *f.* jetika, sušica.

hektisch jetičén, sušičén.

Held *m.* junák, korenjác; (d. Stüdes)
glavna od. poglavitna oseba; Helden-
junáski, korenjaški.

Heldenarm *m.* junaska roka.

Heldendichter *m.* junáski pesnik, épik.

Heldengedicht *n.* junaska pesén (-i).

Heldengeschichte *f.* pripoved (-i) o
junakih. [ska.

Heldenheer *n.* junaska truma od. voj-
Heldenher; *n.* junasko sréc, pogúm.

Heldenzungfrau *f.* junaska devica, ju-
nakinja.

heldenmäßig *adi.* junáski, korenjaški;
adv. junasko, junáski, kakor junák.

Heldenmuth *m.* junastvo, korenjastvo,
junáski od. korenjaški pogúm.

heldenmüthig junáski, korenjaški.

heldenreich junakorodén.

Heldensstück *n.* junasko dejanje, junáski
čin, junastvo.

Heldenthat *f.* [Heldenstück.

Heldenthum *n.* junastvo, korenjastvo.

Heldin *f.* junakinja, korenjakinja.

helfen pomoči (-morem), na pomoč
piti (pridem); *impf.* pomagati, na po-
moč biti (sem); (unterstützen) na roko
biti komu, podpirati koga; (nützen)
koristiti, hásniti, pomagati; (ausgeben)
zaleči (-ležem), zdati (zdam); was hilft
dir das Geld demú so ti denarji? einem
auf die Beine — koga na noge spravi-
viti, po konci vzdignuti.

Helfer *m.* pomočnik, pomagaléc, po-
magác; — in *f.* pomočnica, pomagalka.

Helfershelfer *m.* pomagác.

Helianthus *n.* solnénica.

Helimeter *m.* solncemér, heliometer.

Helioskop *n.* solncegléd, helioskop.

Heliotrop *m.* solncevrat, heliotrop.

hell svetél, jasén; bei — em Tage za
dné, za belega dné; (klar) čist, bistér;
(von d. Stimme) čist, zvočén, zvonéc,
jarén; (v. Verstand) bistér, bistroumén;
— e Wahrheit gola od. očividna resnica.

helläufig bistroók.

Hellsbid *m.* bistroumje.

Hellsdunkel *n.* somrak, sotón.

Helle *f.* svetlost, svetloba, jasnost, čistost; (d. Verstandes) bistrost, bistroumnost; (d. Platz zwischen dem Ofen u. d. Wand) zapeček, zapečjak.

Hellebarte *f.* helebarta, bradnica.

hellen *f.* heitern.

Heller *m.* belič, božjak, nežica, vinár.

hellfarbig svetle, jasne od žive barve.

hellhaarig svetlolás, plavolás.

hellklingend čistoglasen, tenkoglasen, zvonéc, zvočén.

Hellscher *m.* bistrovidéc; — *in f.* bistrovidka.

Hellsichtigkeit *f.* bistrovidnost.

Helm *m.* čelada, šlem; (Stief) toporišéc; (an der Destillierblase) klobúk, pokrov, kapa.

helmartig čeladast, šlemast.

helmbusch *m.* čeladna perjanica.

helmförmig *f.* helmartig.

helmschmied *m.* čeladar.

Hemd *n.* srajca, *in St.* auch srákica, kosulja, robača; *dem.* srajčica, kosuljica; (bei Frauenzimmern bis unter d. Brust reichend) rokavci *pl.*

Hemdärmel *m.* srajčni oder robačni rokáv.

Hemdmacher *m.* srajčar, košuljar.

Hemdschliß *m.* srajčni razporek.

Hemisphäre *f.* poluta.

hemmen ustáviti, zaustáviti, zadržati (držim), ovreti; *impf.* ustávljati, zaustávljati, zadrževati, ovirati; (d. Wagen) zavreti, *impf.* zavirati; (Wasser) jeziti; zaježiti.

hemmend oviren, ovirajóč, zadržén, zadržujóč, ustávljajóč.

Hemmkette *f.* závora, závornica, zápenjača.

Hemmnis *n.* ovirék, opovirék, zadržék.

Hemmschuh *m.* coklja. — ~~Hemmschuh~~

Hemmung *f.* ustava, ovira, opovira, zapreka; (in der Uhr) kotvica.

Hengst *m.* žrebéc, pastúh.

Hengstfüllen *n.* žrebécék, cizék.

Henkel *m.* kljuka, uho (ušesa), držáj, držalo, ročaj; (am Korbe) locén, locénj.

Henkelkorb *m.* canja, cejna, locanja.

henken obesiti, *impf.* obešati; *f.* auch hängen.

Henker *m.* rabelj (-na); geh' zum — pojdi se solit, pojdi rakom žvižgat; daß dich der — da te šentaj, da bi te plent!

Henkerbeil *n.* rabeljuova sekira.

Henkergeld *n.* rabeljnina, obešarina.

henkerisch rabeljski, obešarski; *fig.* krvoločén.

Henkersknecht *m.* rabeljnov hlapéc.

Henne *f.* kokós (-i), kura, piška, puta; *dem.* kokoška, kúrica, pútká, pútica; *Hennen-* kokošji, kurji.

her *adv.* sém, le-sem, les, sem-le, senkaj; hin und — sém ter tje, sém pa tje; von dort — od onod; von da — od tod, od le-tod; von oben — od zgoraj *z.*

herab *adv.* doli, dol, sém doli; von oben — od zgoraj, zvrha; vom Baume — z drevesa; vom Berge — z gore; *in der Zusammensetzung mit Zeitwörtern* wird es *im* Slovenischen mit *z-* oder *s-* gegeben, oft aber bloß durch *z* oder *s*, welches dem betreffenden Substantivum vorgelegt wird, *z. B.* vom Baume herabnehmen *vzeti* (vzamem) *z* drevesa.

herabneigen nakloniti, prikloniti; *impf.* naklanjati, priklanjati.

herablicken pogledati, *impf.* pogledovati (na koga).

herabdrängen tiščati (-im) navzdol.

herabfallen spasti (spadem), ositi (-spém) se; *impf.* spádati, osipati (-sip-ljem) se.

herabfliegen zleteti *z* (s) (*c. gen.*).

herabfließen teči; steči *s* česa.

herabhängen viséti, majati (majim), bingljati.

herabhauen sékati; sesékati, odsékati (*s* česa). — ~~herabhauen~~

herablassen spustiti, *impf.* spuščati; sich — spustiti se, *impf.* spuščati se; *fig.* ponižati se, *impf.* poniževati se.

herablassend ponižen, uljudén, priljudén. [priljudnost.

Herablassung *f.* ponižanje, uljudnost, herabnehmen *sneti* (snamem), *vzeti* (vzamem) *s* (z) ; *impf.* snemati, jemati (jemljem) *s*

herabpurzeln prekúcniti se, prekopicniti se *s* ; *impf.* prekučovati se, prekopicovati se.

herabreichen podati, *impf.* podajati; *intr.* segati do

herabreichen trgati s; strgati, potrgati s

herabriefeln cediti se, curljati s

herabrollen kótati, váliti s; skótati, zváliti s; *intr.* kótati se, váliti se s

herabschlagen klátiti; sklátiti, zbiti (zbijem).

herabschütteln stresti, *impf.* strésati.

herabschwimmen plaviti; splaviti.

herabsenken spustiti, *impf.* spuščati;

(flugen) pobesiti, *impf.* pobéšati.

herabsenken znižati, ponižati; *impf.* zniževati, poniževati.

herabsenkung f. ponižanje, poniževanje.

herabsteigen stopiti s, *impf.* iti (grem), hoditi s

herabstimmen znižati, *impf.* zniževati.

herabstoßen poriniti, suniti, potisniti s

herabströmen curéti, ulijati se.

herabströmen poriniti, zvrniti, zváliti s; *intr.* telebniti, pasti (padem)

s

herabthun sneti (snamem), dejati (denem) s; *impf.* snémati, devati s

herabtraufeln kápati (kapljem), kapljáti, curljáti s

herabwärts *adv.* doli, dol, navzdól, navdol, niz.

herabwerfen vreči (vržem) z, *impf.* metáti (mečem) z

herabwürdigen ponižati, *impf.* poniževati, v nič dévati, sramotiti.

Herabwürdigung f. ponižanje, poniževanje, sramočenje.

heraldik f. grboslovje, heráldika.

heraldiker m. grboslovčec, heráldik.

heraldisch grbosloven, heráldičen.

heran *adv.* sém; in der 3^{sg.} mit 3^{em}würtern do-, iz-, pri-, z-. [ževati.

heranbilden izobraziti, *impf.* izobra-

heranbrausen prišuméti, pribúčati (-bučim), privršéti.

herandringen nastópiti, nastáti (-stanem), pritisniti; *impf.* nastópáti, nastájati, pritiskati.

herandringen pritisniti, *impf.* pritis-

kati, tíšéti (tíšim) sém.

heranfahren pripeljati (-peljem) se, *impf.* peljati se sém, proti

heranfliehen priteči, doteči; *impf.* pritekati, dotekati.

herankommen priti (pridem), prispeti, približati se; *impf.* prihajati, bližati se, približevati se; pfeifend — prižvižgati; füngend — pripeti (-pojem); tanzend — priplesati (-plesem); ätternnd — pritresti se zc. [(lezem).

herankriechen prilezti, *impf.* sém lezti

heranlocken vábiti, mámiti; privábiti, primámiti.

herannahen bližati se; približati se, *impf.* približevati se.

heranreifen dozoréti, *impf.* dozorévati.

heranreiten jédziti, jáhati (jašem u. jaham) proti komu; prijédziti, prijáhati.

heranrennen dirjati proti komu; pri-

dirjati, pripoditi se.

heranrühren veslati k; priveslati.

heranschleichen prikrasti (-kradem) se, privleči se skrivši, — tihotapsko.

heranschwimmen plaviti k; pri-

plaviti. [plavati.

heranschwimmen plavati k; pri-

heransegeln veslati k, jadрати k; priveslati, prijadрати.

herausprengen dirjati k; pri-

dirjati.

herauspringen skakati (skačem) proti komu; priskakati, priskočiti.

heranströmen vreti k, valiti se k; privreti, privaliti se, pridrviti.

heranwachsen dorasti (-rastem), odrasti, vzrasti; *impf.* doráščati, odráščati, vzraščati.

heranwackeln zibati (zibljem) se od-

gugati (gugljem) se semkaj; prizibati se, prigugati se.

heranwählen váliti k, kótati k; priváliti, prikótati.

heranziehen vleči k; privleči, potegniti k; *impf.* potegovati k; fig. zrediti, *impf.* zréjati; *intr.* bližati se, prihájati.

herauf *adv.* gor, sém gor, navzgor.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufbegehören rotíti; zarotíti, vzklicati (vzklicem); *impf.* vzklicévati; fig. nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopavati si.

heraufrufen gor poklicati (-kličem), *impf.* gor klicati.

heraus *adv.* ven, venkaj, sem ven, tu ven; — damit pokaži, na dan z njim; — mit der Sprache reci, pověj; in *Bfsgn. m. Zeitwörtern* iz-

herausakern izorati (-orjem), *impf.* izárjati.

herausarbeiten *sich* izkoléhati se, izkobacati se, izkopáti (-kopljem) se.

herausbegeben *sich* iziti (-idem), *impf.* izhájati, iti (grem) iz česa.

herausbekommen izpraviti iz česa, izvleči; *fig.* iznajti (-najdem).

herausbringen iznesti, iznositi, izpraviti; *impf.* iznašati, izpravljati.

herausfahren búhniti, svigniti, plasniti; *uiti* (-idem), utéti.

herausfinden najti (najdem); iznajti, *impf.* iznajdovati; *fig.* spregledati, spoznati, glas čemu vedeti (vem).

herausfordern (zum *Zweikampf*) pozvati (-zovem), poklicati (-kličem); *impf.* pozivati, klicati (na dvoboj).

herausforderung *f.* pozivanje, klicanje (na boj).

herausführen izpeljati (-peljem), izvoziti; *impf.* izpeljevati, izvažati.

herausgabe *f.* (eines Buches) izdaja, izdanje, izdavanje; (*Rustlieferung*) izročitév, predatév.

herausgeben izdati, na svetlo dati; *impf.* izdajati, na svetlo dajati; (*beint Wechseln*) nazaj dati, *impf.* — dajati.

herausgeber *m.* izdatelj, izdajatelj.

herausgehen izliti (-lijem), *impf.* izlijati.

herausgraben izkopáti (-kopljem), izgrebsti (-grebem); *impf.* izkopavati, izgrebati.

herausgucken lúkati iz ...

heraushängen razobésiti, *impf.* razobešati.

herausjagen izgnati (-ženem), izpoditi, iztirati, izpókati; *impf.* izgánjati.

herausklügeln izmodrovati.

herauskommen iziti (-idem), *impf.* izhájati; (*erscheinen*) na svetlo priti (pridem), *impf.* prihájati; was kommt da heraus kaj bo(de) iz tega?

herauslassen izpustiti, *impf.* izpúščati.

herauslocken izvábiti, izmámiti.

herausnehmen vzeti (vzamem) iz ..., *impf.* jemati (jemljem) iz ...; (*den Zahn*) izdreti (-derem), izpipati (-pipljem); *impf.* izdirati; *sich* — drzniti se, predrzniti se.

herausplagen izblekniti, izblebetati (-blebetam u. -blebečem).

herausreden pomoliti, iztégniti; *impf.* moliti, stegovati.

herausreißen izdreti (-derem), izrati (-rujem), izpuliti; *impf.* izdirati.

herausragen povédati (-vém), naravnost povédati.

herausrauchen glédati iz ...; es schaut da nichts heraus slabo kaže, ne kaže prida.

herausstellen izpostáviti, *impf.* izpostavljati; es stellte sich heraus pokazalo se je.

herausstreken moliti iz ...; pomoliti iz ...

herausstreichen izbrisati (-brisem), *impf.* izbrisovati; *fig.* prehvaliti, povzdigniti; *impf.* prehvaljevati, povzdigovati. [(—ženem) se.

herausstürzen plániti, púhniti, zagnati

herausstragen nesti iz ..., nositi iz ...; iznesti, iznositi; *impf.* iznašati.

herauswinden izmótati, izviti(-vijem); *impf.* izvijati.

herausziehen izvleči, potégniti iz ...; *impf.* potegovati, vlačiti iz ...

herb žarek, trpék, grenék, ogavén; (*jäuerlich*) rezén, rezék; *fig.* bridék, hud

Herbarium *n.* rastlinjak, zelišnjak, herbárij.

Herbe *f.* žarkost, trpkost, grenkost, ogavnost; reznost, rezkost, skomina; bridkoba, bridkota.

herbei *adv.* sém, le-sém, semkaj; in Zusammenhungen pri-

herbeibringen prinesti, *impf.* prinášati; (*Zeugen*) pripeljati (-peljem), *impf.* pripeljevati. [se.

herbeidrängen *sich* siliti se; prisiliti

herbeileiten prihitéti, privreتي; *impf.* prihitévati, privrévati.

herbeifahren pripeljati (-peljem) se, *impf.* pripeljevati se.

herbeifliegen priletéti, prifrléti, pri-fototati (-fototam u. -fofočem); *impf.* priletévati.

herbeiführen pripeljati (-peljem), priversti (-vedem).

herbeiholen pripeljati (-peljem), iti (grem) po koga; (herbeitragen) prinesti, *impf.* prinašati. [prijajati.]

herbeikommen priti (pridem), *impf.* herbeilassen sich privoliti v kaj, dopustiti kaj; *impf.* dopuščati kaj.

herbeischaffen pripraviti, dobaviti, pri-skrbeti; *impf.* pripravljati, dobavljati, priskrbovati.

herbeischleichen primúzati se, prilezti, pritihotapiti se. [sati.]

herbeischwanken prigúncati, prikrév-herbeispringen priskočiti, priskakati (-skačem).

herbeistehen privleči, privlačiti. herbekommen dobiti, pridobiti; *impf.* dobivati, pridobivati.

Herberg *f.* prenočišče, prenočevališče; (Obdach) streha; — geben pod streho vzeti (vzamem), prenočiti; *impf.* pod streho jemati (jemljam), prenočevati.

herbergen prenočiti, pod streho vzeti (vzamem); *impf.* prenočevati, pod streho jemati (jemljam); *intr.* stanovati, pod streho biti (sem), prenočevati.

Herbergsgebür *f.* prenočnina. [nik.]

Herbergsprotokoll *n.* prenočilni zapis-herbergsvater *m.* prenočilnik.

herbestellen komu sèm ukazati (-ka-žem); naročiti komu da sèm pride.

Herbheit *f.* šerbe.

herbig trpek, žarek, ogavèn. [nost. herbigkeit *f.* trpkost, žarkost, ogav-herbrausen prišumèti, privrsèti, pri-búcati (-bučim).

herbringen prinesti, *impf.* prinašati; hergebracht *fig.* star, starodavèn, ustaran.

Herbst *m.* jesen (-i); Herbst- jesenski. Herbstäquinoc-tium *n.* jesensko jed-nakonočje.

Herbstbirn *f.* ozimka.

herbsten jeseniti, jeseniti se, jesen se bliza od. nastaja.

Herbstferien *pl.* jesenske počitnice *pl.* Herbstfrüchte *pl.* jesenina, jesenski pri-delki *pl.*, pozno sadje. *druga jetar*

herbstlich jesenski, kakor v jeseni.

Herbstling *m.* jesenček, jesensček. [tium.]

Herbstnachtgleiche *f.* š. Herbstäquinoc-

Herbstobst *n.* jesensko —, pozno sadje.

Herbstsaat *f.* jesenska od. ozimna se-tèv od. sètvice.

Herbsttag *m.* jesenski dan.

Herbstzeit *f.* jesenski čas; zur — je-seni, na jesen.

Herbstzeitlose *f.* (*Colchicum autum-nale*) podlesèk, nšivèc.

Herb *m.* ognjišče, in St. komèn; *fig.* dom, hiša; eigener — ist Goldes wert svoja hišica svoja voljica; (Vogelherb) gumno.

Herde *f.* čreda, čeda, krdelo, truma, trop; (v. Bögen) jato, jata.

herdenreich bogat s čredami.

herdenweise *adv.* trumoma, tropoma, v čredah.

herein *adv.* noter, sèm noter; (als Ruf an den Anklopfenden) naprej, noter, svobodno; in der Zusammensetzung m. Zeitwörtern v.

hereinbrechen pritisniti, nastopiti; *impf.* nastopati, nastajati; pridreti (-derem), pridrviti.

hereinbringen prinesti, *impf.* prinašati; (Geld) poterjati, iztèrjati; *impf.* poterjevati, izterjevati.

hereinlassen noter pustiti, pustiti v; *impf.* noter puščati, puščati v

hereinwärts *adv.* noter.

hererzählen pripovedovati od. praviti po vrsti, na drobno.

herfahren pripeljati (-peljem) se.

herfallen über einen koga napasti (-padem), lotiti se koga, navaliti na koga.

herfliegen priletèti, *impf.* priletati, priletavati.

herführen pripeljati (-peljem), priversti (-vedem).

Her gang *m.* hod —, hoja —, prihod sèm; den — der Sache erzählen pripovedovati, kako je bilo od. kako se je vse godilo.

hergeben od sebe dati, oddati; *impf.* od sebe dajati, oddajati; er wird sich dazu nicht — ne bo hotel služiti za to, pomagati k temu.

hergebracht star, starodavèn.

hergehen iti (grem) —, hoditi —, pri-hajati sèm; (zugehen) goditi se, vršiti se; über etwas — lotiti se česa, polotiti se, prijeti (primem) se, poprijeti se.

hergehören sém iti (grem), sém spada-
dati, — šteti (štejem) se.

herhalten moliti, držáti (držim); po-
moliti, podržati; *fig.* trpéti.

herhinken sém šántati, — sépati;
prisántati, prisépati.

herholen prinesti; priversti (-vedem),
pripeljati (-peljem); *impf.* prinašati,
privažati; *fig. weit* — daleč seči (se-
žem) po kaj, daleč zaiti (-idem); *impf.*
zahajati.

Hering *m.* f. Håring.

herkommen priti (pridem), dojtí (doj-
dem); *impf.* prihájati, dohájati; tau-
zend — priplesati (-plešem); pfeifend
— prižvižgati; singend — pripeti (-po-
jem); jauchzend — priúkati; weinend
— prijókati se *u.*; (refultieren) izhá-
jati, prihájati, izvirati.

Herkommen *n.* običáj, navada, šega.

herkömmlich običájšen, navaden, nek-
danji.

Herkules *m.* Herkul; er ist ein zweiter
— močén je kakor Štampilhar.

herkulisch Herkulov; velikanski, or-
jaški, neznano močén.

herkunft *f.* prihod, dohod; (Abstam-
mung) rod, rodovina, pleme (-na).

herleihen posóđiti, *impf.* posóđjati,
posojevati.

herlenken sém kreniti, zakreniti od.
obrniti proti . . .

herling *m.* kislica, sv. Martina grozd.

herlocken sém vábiti, sém mámiti;
privábiti, primámiti.

hermachen sich über etwas lotiti se
česa, poprijeti (-primem) se česa, spravi-
viti se na kaj, vreči (vržem) se na kaj.

hermaphrodit *m.* f. Zwitter.

hermarisch *m.* hod —, hoja —, pot
sém, (v to stran, v ta kraj).

hermelin *n.* vélika bela podlásica,
gornostáj, hermelin; Hermelin- gorno-
stajev, hermelinov.

hermeneutik *f.* hermenévтика, razla-
galstvo, tolmaštvo. [névtiski.

hermeneutisch hermenévtičen, herme-
hermetisch neprezračén, nepredirén,
nepredirljiv. [to.

hernach *adv.* potem, potle, potlej, na
hernehmen od kod vzeti (vzamem),
impf. jemati (jemljem); jemanden hart

— koga trdo (hudo) prijéti (primem),
impf. prijemati.

hernieder *adv.* dol, sém dol.

heroide *f.* heroida, junaško pismo.

heroisch junáski, viteški.

heroismus *m.* junaštvo, viteštvo.

herold *m.* glasnik, klicár, oznanovaléc.

heronsbrunnen *m.* Héronov kladez,
— zdenéc. [bičati.

herpeitschen prignati (-ženem), pri-
herr *m.* gospod; (Haušherr) gospodar;

— Gott Gospod Bog, Bog oče; daß
Haus deš —u Gospodova hiša, hiša

božja; — sein gospodovati; gosпода-
riti; der junge — gospodič.

heraufgehen privršéti, prišuméti.

herrenchen *n.* gospodič, gospodiček.

herreichen podati, *impf.* podájati, pro-
žiti; *intr.* seči (sežem), ségniti; *impf.*
ségati, dosegovati.

herreise *f.* pot sém (v to stran, v ta
kraj); auf der — sém potovaje.

herreisen sém potovati. [dov.

herren- gosposki, gospodski, gosпо-
herrendienst *m.* gosposka služba, tlaka,
róbota.

herrenhaus *n.* gosposka hiša; (b. einer
Volksvertretung) gosposka zbornica.

herrenhof *m.* gosposki dvor od. dvoréc.

herrenlos brez gospodarja, brez službe;
(Sache) ničij, nikogaršén, pust; ein
herrenloses Gut pustolina.

herrenpilz, herrenschwamm *m.* užitni
goban, karzelj.

herrenschenke *f.* gosposka kréma,
kréma za gospe.

herrenstand *m.* gospóda; (Ritterstand)
viteštvo; (in d. Kirche) moška stran (-i).

herrgott *m.* Bog oče (-ta), Gospod Bog.

herrichten pripraviti, prirediti; *impf.*
priprávljati, priredjati.

herrichtung *f.* priprava, priredba.

herrin *f.* gospá; gospodinja.

herrisch gosposki, gospodovalski, za-
povedljiv.

herrlich krasén, krasotén, prelep, ve-
likolep; slavén.

herrlichkeit *f.* krasota, lepota, slava,
čast (-i); Eure — Vaše gospostvo.

herrschaft *f.* gospostvo; oblást (-i),
moč (-i); (Gut) grajsčéina, gosposčéina;
(Gericht) gosposka; —en *pl.* gospóda.

herrschaftlich gosposki, grajščinski.
 Herrschaftsbesitzer m. grajščák, vlastelin.
 Herrschbegierde f. vladoželjnost, želja po vladi.

herrsichbegierig vladoželjen. *Im Reich*
 herrschen gospodovati, vladati; (als Kaiser) carovati, cesarovati; (als König) kraljevati; (als Fürst) kneževati; (sein biti (sem), kraljevati, cvesti (cvetem)).
 herrschend gospodujoč, kraljujoč; (v. d. Krankheit) razgrajalén.

Herrscher m. vladár, vladaléc, gospodar, gospodovaléc; Herrscher- vladarski, vladarjev.

Herrscherin f. vladarica, gospodovalka.
 Herrscherstab m. žezlo.

Herrschgier, Herrschgier f. vladoželjnost, vladoljubje, zapovedljivost.

herrschgierig, herrschgierig vladoželjen, vladoljubén, zapovedljiv.

herrücken primakniti, pomakniti k ...; *impf.* primikati, pomikati k ...; *intr.* pomakniti se, *impf.* pomikati se.

herrsufen poklicati (-klicem), pozvati (-zovem).

herrühren izhájati, prihájati, izvirati.
 herrsagen práviti, pripovedovati po vrsti.

herrschaften pripraviti, priskrbéti, pripraviti; *impf.* pripravljati, priskrbovati.

herschleßen tr. sém streliti, *impf.* sém streljati; *intr.* priletéti; Geld — denarjev dati.

herschleichen prikrasti (-kradem) se, pripláziti se, primázati se.

herschleppen privleči, privlačiti.

herschwimmen plávati k ...; priplávati.

hersein od kod biti (sem); hinter etmaš — poganjati se za kaj, ne oditi (-idem) od česa.

hersehen sém postaviti, *impf.* sém postavljati; sehen Sie sich zu mir her k meni se vsedite.

herstammen rodú biti (sem), iz rodovine biti, izhájati.

herstellen sém postaviti, dejati (denem); *impf.* sém postavljati, devati; in den vorigen Stand — popráviti, *impf.* popravljati; einen Kranken — bolnika ozdráviti, izléčiti; den Beweis — dokazati (-kažem), izpričati, spričati.

Herstellung f. poprava, popravek; ozdrávljenje, ozdravitév.

hertragen prinesti (-nesem), donesti; *impf.* prinášati, donášati.

herreiben sém gnati (ženem), sém póditi; prignati, pripoditi.

herreten sém stópiti; pristópiti.

herüber adv. sém na to stran, sém na ta kraj.

herüberführen prepeljati (-peljem), *impf.* prepeljevati.

herüberziehen na to stran potégnuti, *impf.* potegovati; *intr.* preséliti se na ta kraj, *impf.* preseljevati se na ta kraj.

herum adv. okoli, okrog; in d. 3tes. m. Zeitw. o-, ob-, auch okoli, okrog.

herumagieren okoli sebe máhati, krliliti, kretati.

herumbalgen sich púlitati se, metati (mečem) se, boriti se. [obračati.]

herumblättern prebirati, liste preherumblicken ozréti se, oglédati se; *impf.* ozirati se, ogleđovati se.

herumdrehen súkati (sučem), vrtéti; zasúkati, zavrtéti, obrniti; *impf.* obračati.

herumerschütten raznášati, raztresati.

herumfahren peljati (peljem) se okoli ...; (hin und her fahren) voziti se po ...; — seuntertje; m. d. Sand — z rokó mahati, krliliti.

herumflattern, herumfliegen obletévati, okoli létati, okoli plahutati.

herumforschen pozvédati, pozvedavati.

herumfragen popraševati (po čem).

herumführen sprevájati, okoli voditi, voditi po ...; bei der Nase — za nos voditi; einen Graben um den Garten — narediti —, *impf.* naréjati jarek okoli vrta. [sprehajati se.]

herumgehen okoli hoditi, pohájati, herumirren klátiti se, potikati se, tavati po svetu.

herumjagen poditi, goniti, poganjati; *intr.* pójati se, dirjastiti, okoli létati.

herumkriechen okoli pláziti, — láziti.

herumlaufen okoli letati, begati, skitati se, potépati se.

Herumläuger m. potép, potepin, skitaléc, vlačugar; — in f. potepulja, skitalica, vlačuga. [obkládati.]
 herumlegen obložiti, *impf.* oblagati,

herumliegen ležati (ležim) kjeod, raztresen biti (sem); —*de* Dörfer vasi v obližji.

herumlungern pohajjati, lizati (lizem) se okoli.

herumplagen sič ubijati se, polstiti se.

herumplätschern emakati, čaplari.

herumpoltern razbijati, razgrajati,

ropotati. [dajati.

herumreichen po vrsti dajati od. po-

herumreisen po svetu potovati oder

hoditi, hoditi križem svetä.

herumrennen i. herumlaufen.

herumschießen tr. streljati (zdaj tu,

zdaj tam); *intr.* okoli smukati.

herumschiffen voziti se po morji.

herumschlagen ein Tuch ogrniti, omo-

tati; *impf.* ogrinjati z ruto (kaj); mit

der Hand — z rokó máhati, kriliti,

otepati; sič — tepsti (tepem) se, pre-

tepati se.

herumschleichen pláziti se okoli ,

muzati se okoli

herumschlendern pohajkovati, gámbati,

krožiti (po svetu).

herumschnüffeln okoli vohati, njušiti,

stikati. [. . .

herumschwärmen rojiti, klatiti se po

herumsühen okoli sedéti, okoli posédati.

herumspringen poskakovati, skákati

(skačem) okoli

herumsprihen štrkati od. sikati po . . . ,

okoli

herumstrigen klatiti se, laziti, hoditi

okoli, pohajkovati.

herumstöbern premetavati, pretikati.

herumstreichen potépati se, klatiti se,

vlačugati se, skitati se.

Herumstreicher m. potepin, potepuh,

klatež, skitaléc, vlačugar; —*in f.* po-

tepulja, vlačuga, vlačugarica.

herumstreuen razsipati (-sijljem),

impf. razsipavati, trositi, raztresati.

herumtaffen slátati, tipati (tipljem);

obslátati, obtipati, preslátati, pretipati.

herumtragen raznositi, *impf.* raz-

našati.

Herumträger m. raznošček, raznašaléc.

herumtreiben sič klatiti se, klatariti

se (po svetu), vlačiti se, pohajkovati.

herumtummeln súkati (sučem); sič

— vrtéti se, obračati se.

herumwallen, herumwandeln hoditi, sprehajati se.

herumwälzen valiti, kótati; sič —

váljati se, valjuckati se; (*in der Ladé*)

kalúzati se.

herumwaten gáziti, bresti (bredem),

broditi (po vodi).

herumwerfen prevreči (-vržem), pre-

metati (-mečem), razmetati; *impf.* pre-

metávati, razmetávati.

herumwühlen riti (rijem), rovati (rov-

ljem), grebsti (grebem), brskati; (*in*

der Flüssigkeit) brozati.

herumzanken sič rávsati se, svajati

se, pripraviti se.

herumziehen tr. vleči, vlačiti; *intr.*

klátiti se, vlačiti se, vlačugati se; ein

—*der Lebenswandel* vlačuganje, skitanje.

herunter *adv.* dol, sém dol; *in der*

Zusammenfügung m. *Zeitwört* s- (z-),

raz-; den *Sut* — odkrij (odkrijte) se!

herunterhandeln zbiti (zbijem) — ,

impf. zbijati na ceni.

herunterkommen dol priti (-dem), *impf.*

— prihájati; *fig.* ubožati, na nič priti.

herunterlassen spustiti, *impf.* spúšéti.

herunterleiern golidrati, lájnati.

heruntermachen ošteti (-štejem), *impf.*

oštévati.

herunternehmen sneti (snamem), *impf.*

snémati; den *Sut* — odkriti (-krijem)

se, *impf.* odkrivati se.

herunterwählen zvaliti, skótati.

herunterwärts *adv.* navzdol, navdol,

z vrha dol.

hervor *adv.* ven, na dan; (*aus einer*

Menge) izmed; *in der Zusammenfügung*

mit *Zeitwörtern* iz-, pre-, za-

hervorbreden predreti (-derem), *impf.*

predirati; (v. d. *Sonne*) prisvétiti, na-

póčéti; *impf.* prisvetovati; (*von der*

Flamme) búhnti.

hervorbringen prinesti (-nesem), *impf.*

prinašati; (*schaffen*) stvariti, *impf.* stvar-

jati; (v. d. *Erde*) roditi, donášati; (*ein*

Wort) ziniti, blekniti, spregovoriti.

herverdämmern svitati, prizarjati.

herverdringen pridreti (-derem), pri-

vreti; *impf.* pridirati, privrévati.

hervorgehen iziti (-idem), *impf.* iz-

hájati; *daraus geht hervor* iz tega se

vidi, kaže od. razodeva.

hervorguden lúkati; polúkati iz ...
hervorheben povzdigniti, povišati;
impf. povzdigovati, poviševati.

hervorholen izvleči, potégniti iz ...;
impf. vlačiti, potegovati iz ...

hervorkeimen kliti (klijem) iz ...;
 prikliti, pognati (-ženem) iz ...; *impf.*
 pogánjati iz ...

hervorkommen priti (pridem) na dan,
 pokazati (-kažem) se; *impf.* prihájati
 na dan, pokazovati se.

hervorlangen poseči (-sežem) po kaj
 in potégniti iz ...; *impf.* posegovati
 in potegovati.

hervorquellen curéti, curljati iz ...

hervorragen moléti, strléti iz ...;
 (durch Kenntnisse) odlikovati se; vor
 andern — prekositi —, *impf.* prekašati
 druge.

hervorragend odličén, visok.

hervorrufen poklicati (-kličem) iz ...;
fig. sprožiti, začeti (-čnem); *impf.* za-
 čénjati.

hervorsprechen f. hervorkeimen.

hervorsprudeln vrvrati iz ..., hahljati,
hervorstehen moléti, strléti iz ...,
 stréti.

hervorstrecken pomoliti, *impf.* poma-
 ljati iz ...

hervorstürmen vreti, valiti se iz ...,
 izpod ...

hervorsuchen poiskati (-iščem).

hervorthun sîd skázati (skažem) se,
 posláviti se; *impf.* skazovati se, po-
 slávljati se, odlikovati se.

hervortreten stópiti naprej izmed ...;
fig. v oči biti (bijem) od. bosti (bodem).

hervorziehen potégniti, *impf.* potégo-
 vati, potézati iz ... , izmed ...

hervorzieher m. (Muschel) izpoteznica.

herwackeln sém zibati (zibljem) se,
 — gugati se; prizibati se, prigugati
 se, prikinkati. [sém.]

herwagen sîd úpati si —, drzniti se
herwärts adv. tu sém.

Herweg m. pot sém; auf dem — c
 sém gredé.

herweisen sém pokazati (-kažem),
 sém napótiti; *impf.* sém pokazovati.

Herz n. srce; dem. srčice; (Muth)
 srčnost, srce; (Kern) jedro, osrčje; —
 fassen osrčiti se, ohrabriti se; vom — c

iz srca, od srca; mein — duša moja,
 srce moje; das — bricht mir srce se
 mi trga, srce mi poka; das — pocht
 srce utripa, triplje od. trka; das —
 schlägt srce bije oder tolče; zum — c
 gehen k srecu iti (grem), srca se pri-
 jeti (primem); *impf.* prijémati; Herz-
 sréni.

Herzader f. srčna žila, srčnica.
herzählen nasteti (-štejem), *impf.* na-
 štévati.

herzallerliebst preljúb.

Herzblemmung f. srčna tesnoba.

Herbeutel m. osrénik.

Herbeutelwasserfucht f. srčna vodenica.

herzbewegend v srce segajóč, gnljiv.

Herzblatt n. (ein noch nicht entwideltes
 Blatt) srdečeje, srčika; *fig.* ljubček, mil-
 ček, srček.

Herzchen n. srčice; *fig.* duša, dušica.

Herzleid n. srčna bolečina, srčna žal-
 lost, srčna bol (-i).

herzen objémati, grliti, na srce pri-
 tiskati; ljubkati, milovati.

Herzens srčni.

Herzensangst f. srčna skrb (-i), srčna
 bridkost.

Herzensangigkeit f. srčna tesnoba,
 tesnoba pri srecu.

Herzensbruder m. prizrčni oder pre-
 ljubi brat.

Herzenseinfalt f. prostodušnost.

Herzensfreude f. srčno oder prizrčno
 veselje.

herzensfroh iz srca vesel, prav vesel.

Herzensgrund m. dno od. globina srca.

herzensgut iz srca dobër, predobër,
 prav dobër.

Herzensgüte f. srčna dobrota.

Herzensjunge m. ljubi deček.

Herzenskind n. srček, milček, miljen-
 ček, preljubo dete (-ta).

Herzenskummer m. srčna žalost.

Herzenslust f. srčno veselje, srčna ra-
 dost; nach — handeln delati po volji,
 kamor koga srce pelje, kakor si srce
 poželi.

Herzensqual f. srčna muka.

Herzensschwester f. preljuba od. pri-
 zrčna sestra.

Herzenstrost m. tolažba od. uteha srca;
 (Pflanze) gozdna meta.

Herzenwunſch *m.* priſrčna od. živa želja; nach — prav kakor si je kdo želel. [tica srca.

Herzenthündung *f.* srčna vnetica, vneherzerfreund srce razveseljujóó; das ist — to razveseljuje človeku srce.

Herzergreifend srce predirajóó, presunljiv.

Herzerhebend srce povzdigujeó.

Herzfehler *m.* srčna hiba.

Herzförmig srčast, srca podobèn.

Herzgeliebt priſrčen.

Herzgewinnend ljubezniv.

Herzgrube *f.* srčna žličica, — jámica.

Herzhaft srčen, hrabër, moški, korenjaški.

Herzhaftigkeit *f.* srčnost, hrabrost.

Herzhöhle *f.* srčna votlina.

Herzig srčen, mil, ljubezniv.

Herzinnig srčen; *adv.* iz vsega srca.

Herzkammer *f.* prekat.

Herzkirſche *f.* srčica.

Herzklappe *f.* srčna zaklopnica.

Herzklopfen *n.* srčno utripanje oder bitje.

Herzkohl *m.* glavato zelje.

Herzkundig srceviden.

Herzlich priſrčen, srčen; — gern prav rad, iz srca rad; — ſauer prav kiſel, močno kiſel.

Herzlichkeit *f.* priſrčnost, srčnost.

Herzlieb priſrčno ljub, preljub.

Herzlos brezsrčen, trdosrčen, neusmiljen; (ſurchtſam) plah, plaſljiv.

Herzlosigkeit *f.* brezsrčnost, trdosrčnost, neusmiljenost; plaſljivost.

Herzog *m.* vojvoda; — *in f.* vojvodinja, vojvodica; Herzogs- vojvodov, vojvodski.

Herzogssohn *m.* vojvodič.

Herzogswürde *f.* vojvodstvo, vojvodſka čast (-i).

Herzogthum *n.* vojvodina, vojvodstvo.

Herzohr *n.* srčno ušesce.

Herzpoden *n.* ſ. Herzklopfen.

Herzröhre *f.* srčna cev (-i) od. piſčál (-i).

Herzſchild *n.* srčni ſčitèk.

Herzschlag *m.* bitje od. utripanje srca, srčni udarèc od. trip.

Herzſtärkend srce krepčajóó od. okrepčevalèn. [srca.

Herzſtärkung *f.* krepčanje od. krepčalo

herzu *adv.* semkaj, k meni, k nam.

herzweilen priskočiti, prihitèti.

herzunähern ſich bližati se; približati se, *impf.* približevati se.

herzutreten priſtópiti.

Herzwassersucht *f.* srčna vodenica.

Herzweh *n.* srčna bol (-i) od. bolečina.

Herzwunde *f.* srčna rana.

Herzwurzel *f.* srčna korenina, živák.

Herzzerreichend srce trgajóó, presunljiv.

Hesperiden *pl.* hesperidke *pl.*

Hesperus *m.* večèrnica, večèrna zvezda.

heterodosi inovárski, drugovárski.

Heterodorie *f.* inovárstvo, drugovárstvo.

heterogen raznovrstèn, raznorodèn, inorodèn.

Heterogenität *f.* raznovrstnost, raznorodnost, inorodnost.

Heteronomie *f.* inozákonstvo.

Hehe *f.* dražba, ſéuvanje, hujskanje, ſuntanje.

hehen dražiti, ſéuvati, hujskati, ſuntati; razdražiti, naſčuvati, nahujskati, pođsuntati.

Heher *m.* dražilèc, ſéuváj, hujskáč, ſuntar; — *in f.* dražilka, ſéuvajka, ſuntarica.

Hehjagd *f.* gonja, lov z gonjo.

Heipreißche *f.* lovski bič.

Heu *n.* senó; Heu- senèn.

Heubfall *m.* senèni drobèc, ſuipór.

Heubauer *m.* senár.

Heuboden *m.* senjak, svisli (-ij) *pl.*

Heubund *m.* poreslo sená.

Heudelbusch *f.* hinavſka pokora.

Heudelei *f.* hinavſčina, hinavstvo, hlimba, licemèrstvo.

heudeln hliniti se, hiniti se, amž delati se, kazati (kažem) se, ž. V. cr heuchelt Freundschaft dela od. kaže se prijatelja.

Heudler *m.* hinavèc, hlinèc, svetohlinc, licemèr; — *in f.* hinavka, svetohlinka, licemèrka.

heudlerlich hinavski, svetohlinski, licemèrski, licemèrèn.

heuen senó správljati.

heuer *adv.* letos.

Heuerling *m.* letošnjik.

Heuernte *f.* senokóšnja, senoseča; auch bloß košnja, seča.

Heufutter *n.* senèna klaja od. piča.

Heugabel *f.* senéne vile *pl.*, rázsohe *pl.*
 Heuhaufe *m.* kopica ob. kup sená, in
 Et. auch návělj.

Heuicht *n.* senéni droběc ob. drobír.
 Heuleine *f.* podvėznica, porėpnik.
 heulen tuliti, rjuti (rjovem), rjoveti;
 (v. Klenchen) tuliti, vėkati, vrisčati
 (vrisčim), dreti (derem) se; (v. Winde)
 bučati (bučim).

heulen *n.* tuljenje, rjovenje; vekanje,
 vrisčanje, derenje; bučanje.

Heuler *m.* tulilėc, odrtják, vriskáč.
 Heumäher *m.* kosěc.

Heumald *f.* senokošnja, senosěca;
 auch blōh; košnja, seča.

Heumäher *m.* senokosěc, kosěc.
 Heumarkt *m.* senéni trg.

Heurechen *m.* senéne grablje *pl.*
 heurig letošnji.

Heuschilde *f.* senéna plast (-i).
 Heuschneer *f.* senéna parma ob. parna.

Heuschneer *f.* i. Heuschneer.
 Heuschaber *m.* kopica sená.

Heuschoppen *m.* i. Heuboden.
 Heuschrecke *f.* kobilica.

heute *adv.* danes; — fröh davi; —
 abends drevi; — nachts nocój.

heute *n.* današnji dan.

heutig današnji, danešnji; die —
 Nacht nocojšna noč (-i). [dan.

heututage *adv.* dan danes, današnji
 Heumagen *m.* senéni voz, voz sená.

Heumiese *f.* senožet (-i); Berg—
 kosenica, rovt.

Heumiet *f.* košnja, kositėv, seča. [ka.
 Heueder *m.* heksaedėr, šesterėc, koc-
 heragon *n.* šesterokót.

Heuameter *m.* heksámeter, šestomér.
 Heuametrifch šestomėren, šestero-
 stopėn.

Heuapodie *f.* šesterostopje.
 Heuapodifch šesterostopėn.

Heer *f.* čarovnica, čarodejnica, vešča,
 vražarica, copernica.

heeren čarovati, vražiti, coperati; za-
 čarati, zacoperati, narediti; *impf.* na-
 řejati.

Heeren čarodejni, čarodejski, vražji.
 Heerenbuch *n.* črne ober čarodejske
 bukve *pl.*

Heerenfahrt *f.* ježa ob. vzlet čarovnic.
 Heerenkreis *m.* ris, klek.

Heerenmeister *m.* čarovnik, čaroděj,
 vešec, vražár, copernik.

Heerenmilch *f.* pasje mleko.

Heerenprocess *m.* čarovniška ob. vra-
 žarska pravda.

Heerenstich *m.* lúknjičasti šiv.

Heerentanz *m.* čarovničji ples, auch
 ples na Kleku.

Heerewesen *n.* čarovništvo, čarodej-
 stvo, vražarstvo.

Heererei *f.* čarodejstvo, čarobija, vra-
 žarija, copernijska.

hi *interj.* hi! hihi!

hiatus *m.* zev.

hie *adv.* — und da tam pa tam, tu
 pa tam, sem ter tje.

Hieb *m.* mah, mahlje, udár, udarėc;
 (im Besichte) brazgotina; er hat einen
 — (kleinen Haufsch) vinjen je, trčen je;
 einen — geben mahnuti, udariti.

hiebei *adv.* pri tem, pri tej prič.

hieburd *adv.* s tem, po tem.

Hief *m.* troblje, zatroblje.

Hiefhorn *n.* lovski rog.

hiefür *adv.* za to.

hiegegen *adv.* zoper to, proti temu.

hieher *adv.* sem, semkaj, le-sem.

hiemach *adv.* po tem, za tem.

hiemächst *adv.* zraven tega, tik tega.

hiemieden *adv.* tu, na tem svetu.

hier *adv.* tu, tukaj, tu le, tukaj le,
 ovde; (auf diesem Wege) tod, tod le,
 todik; — und da sem ter tje, tam
 pa tam, tu pa tam; weit von — daleč
 od tod; von — aus odtód.

hieramts *adv.* pri tem ob. tukajšnjem
 uradu.

hieran *adv.* tu, na tem mestu; na
 tem, na to, nad tem. [hija.

Hierarchie *f.* duhovska vlada, hierar-
 hierarchifch duhovskovladėn, hierár-
 hičėn.

hierauf *adv.* na to, potem, potle,
 potlej; (auf dieser Sache) na tem.

hieraus *adv.* iz tega, iz te reči.

hierausen *adv.* tukaj zunaj, — vne.
 hierbei *adv.* pri tem.

hierem *adv.* v to.

hierfür *adv.* za to.

hierher *adv.* sem, semkaj, le sem, lės.

hierherwärts *adv.* le sem, proti tej
 strani.

hierhin *adv.* tu sèm, k tej strani.
 hierin *adv.* tu, v tem. [žele.
 hierländisch tukajsnji, iz domače de-
 hiermit *adv.* s tem.
 hiernach *adv.* po tem.
 hiernächst, hierneben *adv.* tu zraven,
 tu blizo.
 hiernieden *adv.* tu doli, na tem svetu.
 Hieroglyphen *pl.* podobopisje, hiero-
 glih *pl.* [fèn.
 hieroglyphisch podobopisèn, hierogli-
 hierortig tukajsnji.
 hierorts *adv.* tu, tukaj; tod.
 hiersein *n.* bivanje od. navzočnost na
 tem mestu.
 hierzu, hiezu *adv.* k temu.
 hiesig tukajsnji.
 Hift *m.*, auch *f.* š. Hief.
 Hilfe *f.* pomoč (-i), pripomóč (-i); zu
 — na pomóč! pomagaj! pomagajte!
 ohne fremde — samotež; — leisten
 pomoči (-morem), pripomóci; *impf.*
 pomagati. [(i).
 Hilfeleistung *f.* pomoč (-i), pripomóč
 Hülfeser *m.* klic na pomóč oder naj
 pomagajo.
 hilflos brez pomoči, zapuščen.
 Hilflosigkeit *f.* brezpomočnost, zapu-
 ščenost. [mag]iv.
 hilfreich pomočen, pripomočen, po-
 hilfs- pomočni, pomožni.
 Hilfsamt *n.* pomožni urad.
 Hilfsarbeiter *m.* pomagáč.
 hilfsbedürftig pomoči potreben.
 Hilfsgeid *n.* denarna pomóč (-i).
 Hilfsgenoss *m.* pomočnik, zaveznik.
 Hilfsheer *n.* pomožna oder pomožna
 vojska. — *Kurfürst! Sappirine!*
 Hilfsmacht *f.* pomožna moč (-i).
 Hilfsmittel *n.* pomoček, pripomoček.
 Hilfspersonale *n.* pomožno osebje.
 Hilfsquelle *f.* zaloga, izvirček.
 Hilfsstruppe *f.* pomožna četa; — n po-
 možna vojska od. armada.
 Hilfszeitwort *n.* pomožni glagol, po-
 možnik.
 Himbeer- malinov.
 Himbeerapfel *m.* malinčar.
 Himbeere *f.* malina; *coll.* malinje.
 Himbeersaft *m.* malinovčec, malinov sok.
 Himbeerstrauch *m.* malinjek, malinov
 grm; *coll.* malinje, malinovje.

Himbeerwasser *n.* malinovica.
 Himmel *m.* nebó; (Aufenthaltsort der
 Seligen) nebésa *pl.*, sveti raj; (Him-
 melsstich) podnebjé; dem — sei Dank
 hvala Bogu, Bog bodi zahvaljen; um
 des — willen za božjo voljo, za božji
 čas; der — sei mein Zeuge Bog mi
 bodi pričá; unter freiem — pod milim
 Bogom, pod milim nebom, na planem;
 beim — za Boga, pri živem Bogu;
 Himmel- nebni, nebésni; nebéski.
 himmelan *adv.* proti nebu, kvisku.
 himmeläugig modroók.
 himmelberührend nebotičen.
 Himmelbett *n.* postelja z nebom.
 Himmelbrand *m.* (*Verbascum thapsus*)
 lučnik, papeževa sveča. [hés.
 himmelsentprossen neborodèn, iz ne-
 himmelfahrt *f.* vnebohod; Mariá —
 vnebovzetje Marije od. Marijno, veliki
 šmarèn, velika gospójnica, velika maša;
 Christi — Križevó.
 himmelfahrtswoche *f.* križev tedén.
 himmelfarbe *f.* višnjeva barva.
 himmelgesandt iz nebés poslan.
 himmelgesandte *m.* nebéski poslanec.
 himmelhoch nebotičen, do neba visók;
 er ist — neba se zadeva, zvezde klati.
 himmelreich *n.* nebésko kraljestvo,
 nebésa *pl.*, nebéski raj.
 himmels- nebni, nebésni; nebéski.
 himmelsachse *f.* nebésna ós (-i).
 himmelsatlas *m.* nebovid.
 himmelsbahn *f.* nebésna pot.
 himmelsbeschreibung *f.* nebopisje, po-
 pis nebá.
 himmelsbewohner *m.* nebeščán.
 himmelsbogen *m.* nebésni oblók ober
 obók. [slanec.
 himmelsbote *m.* nebéski sel od. po-
 himmelsbraut *f.* nebéska nevesta od.
 zaróčnica.
 himmelsbürger *m.* nebeščán.
 himmelschor *m.* nebéski zbor.
 himmelserscheinung *f.* nebésna pri-
 kazén (-i).
 himmelsferne *f.* daljina, daljava nebés.
 himmelsfeste *f.* nebésna trdina, ne-
 bésni strop.
 himmelsgegend *f.* stran (-i) svetá.
 himmelsgewölbe *n.* nebésni oblók od.
 svod.

Himmelsgleicher *m.* nebésni ravník, polutník.

Himmelsglobus *m.* nebésni globus.

Himmelsheer *n.* nebéska truma, nebéski trop.

Himmelskarte *f.* nebovid, nebokáz.

Himmelskönig *m.* nebéski kralj; — *in f.* nebéska kraljica.

Himmelskörper *m.* nebésno telo.

Himmelskreis *m.* nebésni krog.

Himmelskugel *f.* nebésna krogla.

Himmelskunde *f.* neboznanstvo, zvezdoznanstvo.

Himmelslicht *n.* nebéska luč (-i).

Himmelspforte *f.* nebéska vrata *pl.*

Himmelsraum *m.* nebéski prostor, nebésa *pl.*

Himmelssegel *m.* nebéski blagoslov.

Himmelsspeise *f.* nebéska hrana oder jéd (-i).

Himmelsstich *m.* podnebe.

Himmelsstürmer *m.* neborobéc.

Himmelswagen *m.* nebéski voz, nebéska kola *pl.*; (der große Wár) voz, véliki vozník.

Himmelsweg *m.* nebéska pot, pot proti nebesom od. v nebésa.

Himmelswanne *f.* nebésko od. rajsko veselje.

Himmelszeichen *n.* nebésko znamenje.

Himmelszirbel *m.* f. Himmelskreis.

Himmelthau *m.* srakona.

Himmeltragend nebonosén.

Himmelwärts *adv.* kvišku, proti nebu.

Himmelweit *adi.* sila velik; *adv.* neizmérno daleč, daleč daleč.

Himmliſch nebéski, božji.

hin *adv.* tje, tja, tjekaj; — werden poginiti, proć biti (sem), miniti (minem), — und her sem ter tje, tam pa tam, tu pa tam, tod in tamkaj, kjekód; — und her denken premisljati, razmisljati; — und her führen prevajati, voditi sem ter tje; — und her gehen sprehájati se.

hinab *adv.* dol, tje dol, navzdol.

hinabbringen dol správití, dol prínesti (-nesem).

hinabfallen pasti (padem), *impf.* pádati *x* (s) . . .

hinabgleiten zdrkniti, spodrkniti, spolzniti se.

hinablassen spustiti, *impf.* spuščati.

hinabrollen *tr.* kótati, valiti *s* . . . ; skótati, zvaliti *s* . . . ; *intr.* kolovráti, kótati se.

hinabschlucken pogólniti, požréti; *impf.* požirati, góltati.

hinabwärts *adv.* navzdol, *x* vrha dol.

hinabwerfen dol vreči (vržem), *impf.* metáti (mečem).

hinan *adv.* gor, tje gor; den Berg — v breg, v rebér, navkreber; in der Zusammenſegg. *m.* Zeitwört. pri-, vz-

hinauf *adv.* gor, tje gor, kvišku; den Berg — v breg, navkreber.

hinaufarbeiten ſich skopati (skopljem) se, splezati (spležem) do česa.

hinaufgeben ſich tje gor podati se, *impf.* podájati se.

hinaufbinden privezati (-vežem), *impf.* privezovati na kaj.

hinaufbitten prositi koga naj pride gor, gor povábiti.

hinausblicken kvišku poglédati oder ozreti se; *impf.* pogledovati oder ozirati se.

hinauffliegen kvišku letéti; vzletéti.

hinaufgehen gor iti (grem), hoditi; (v. Freije) poskočiti, *impf.* rasti (rastem).

hinaufklettern plezati (pležem) na . . . ; splezati, splaziti se.

hinaufwärts *adv.* gor.

hinaufziehen potégniti, z vleči, *impf.* potegovati, potézati.

hinaus *adv.* vén, tje vén.

hinausgeben ſich iti (idem) od tód vén; iziti, vén podáti se; *impf.* podájati se.

hinausführen vén peljati (peljem).

hinausgabe *f.* izdavanje, izdaja.

hinausgeben izdati, *impf.* izdájati.

hinausgehen vén iti (grem), iziti (-idem).

hinausjagen zapoditi, spoditi, spókati.

hinausmachen ſich správití se od kod, pobrati (-berem) se.

hinausschauen *z.* B. zum Fenster skozi okno gledati.

hinausziehen vén vleči, vlačiti; iz-, vleči, izdreti (-derem), potégniti iz . . . , *impf.* potegovati iz . . . ; *fig.* na dolgo klop odláſati, pod klop metáti (mečem).

hinbauen sezidati, kam postaviti.

hinbegeben sich tje iti (grem), podáti se.
hinbestellen tje naročiti, ukázati (-ka-
žem).

hinbetten sich tje postlati (-steljem)
si, *impf.* postiljati si.

hinblick m. pogled, ozir; mit — auf
... gledé na ...; z ozirom na ...

hinblicken pogledati, ozreti se tje;
impf. pogledovati, ozirati se.

hinbringen tje prinesti, *impf.* priná-
šati; sein Leben — prebiti (-bijem);
die Zeit mit Spiel, Gesang, Schlaf zc.
— čas preigrati, prepeti (-pojem), pre-
spati (-spim).

hinbrüten ždeti (ždim), čeméti, za-
misljen biti (sem), túhtati.

hinderer m. oviraléc, zadrževaléc, na-
pótnik, napótnéž.

hinderlich ovirén, ovirajóč, napotén,
zadrževalén, zadržljiv.

hindern opovirati, opovirati, zavirati,
zadrževati, préčiti, napotje délati.

Hindernis n. zadržék, ovira, opovira,
zavira, napota, ovirék, opovirék, zavirék,
napoték, napotje, zapreka.

hindeuten pokazati (-kažem), *impf.*
pokazovati na ...

hindin f. košuta.

hindorren sušiti se; posušiti se, usah-
niti; *impf.* usihati, usehovati.

hindrängen sich siliti, tiščati (tiščim),
pritiskati, vreti, privrévati.

hindurch adv. skoz(i), tje skoz(i);
durch's Feld — prek polja, érež polje;
die Nacht, den Tag — vso noč, ves dan.

hindurchbrechen predreti (-derem),
impf. predirati.

hineilen tje hitéti, paščiti se, pod-
vizati se.

hinein adv. noter, tje noter, v ...

hineinarbeiten sich zakopáti (-kopljem)
se v ...; zadélati se v ...

hineinbegeben sich noter podati se,
iti (grem); oditi (-idem) v ...

hineinbeißen vgrizniti.

hineinbringen vnesti (-nesem), pri-
nesti v ...; *impf.* vnášati, prinašati
v ...

hineindenken sich v duhu od. mislih
se prestáviti v ...; se postáviti v ...

hineinfahren peljati (peljem) se v ...;
(m. d. Sand) poseči (-sežem), poségniti.

hineinfinden sich razbrati (-berem).

hineingehen iti (grem u. idem) v ...

hineingreifen seči (sežem), ségniti,

impf. ségati v ...

hineinjagen vgnati (vženem), vtirati,

spoditi v ...; *impf.* vgánjati, vtiravati.

hineinkommen priti (pridem), *impf.*

prihájati noter, v ...

hineinlangen seči (sežem), *impf.* sé-

gati v ...

hineinlassen pustiti, *impf.* púščati v ...

hineinlocken vábiti v ...; privábiti,

zmámiti v ...; — noter.

hineinrinnen curéti, curljati, teči v

...; — noter.

hineinschaffen správití, *impf.* sprá-

vljati v ...; — noter.

hineinschieken poslati (posljem), *impf.*

posiljati v ...; — noter.

hineinschlagen zabiti (-bijem), *impf.*

zabijati v ... [v ...]

hineinstecken vtakniti, *impf.* vtikati

hineinstehlen sich ukrasti (-kradem)

se, zmúzati se v ...

hineinstoßen poriniti, súniti, pahnuti;

impf. porivati, súvati v ...; (e. Schmetz)

zabosti (-bodem), *impf.* zabádati v ...

hineinstürzen telébniti, lopniti, tré-

sniti v ...

hineintreiben vgnati (vženem), vtirati;

impf. vgánjati, vtiravati v ...

hineinwagen sich úpati si, drzniti se

iti v ...; — noter.

hineinwärts adv. noter, proti no-

tranji strani.

hinfahren tje peljati (peljem) se; *fig.*

preiti (-idem), miniti (minem).

hinfallen pasti (padem), telébniti (na

tla); — de Krankheit i. Fallnacht.

hinfällig razpadljiv, minljiv, prhljiv,

zginljiv.

Hinfalligkeit f. razpadljivost, minlji-

vost, prhljivost, zginljivost.

hinfort adv. zanaprěj, v prihodnje,

na dalje. [peljati]

hinführen tje peljati (peljem); od-

gang m. odhód, hod tje; *fig.* smrt

(-i), odhód v večnost.

hingeben dati, podati, izročiti; *impf.*

dájati, podájati, izročati; sich — iz-
ročiti se od. svoje življenje; *impf.* iz-
ročevati se, darovati se.

Hingebug *f.* udanost; izročitev.
hingegen *adv.* ali, pak, nasproti.
hingehen tje iti (grem), oditi (-idem);
impf. odhajati; *fig.* umreti, *impf.* umirati; (verfliehen) preiti (-idem), poteči (-tečem); *impf.* prehajati, potekati; etvaš — lassen dopustiti, *impf.* dopuščati kaj, ne braniti česa; eš mag — naj bo, naj veljá. [jem] se.
hingehören tje spódati, — šteti (ste-hingelangen tje dospeti, dojtí (doj-dem); *impf.* dospévati, dohajati.
hingerathen tje priti (pridem), zaiti, auch zajti (zaidem u. zajdem).
hinhalten tje držati (držim); d. Hand — moliti, prožiti; pomoliti roko; (aufhalten) zadržati, *impf.* zadrževati, muditi, za nos voditi.
hinheften pripeti (-pnem), *impf.* pripénjati; (d. Blid) upreti, *impf.* upirati.
hinhelfen tje pomoči (-morem), *impf.* pomagati. [niti].
hinhuschen tje smúkniti, siniti, púh-hinken šepati, sántati, svedrati, plántati, šantúcati, hrómati. [x].
hinken *n.* hromota, šepanje, šantanje
hinkend šepav, šepast, šantav, plantav, kruljav. [kruljavéc].
hinker *m.* šepaléc, sántaléc, plántaléc,
hinkommen tje priti (pridem), pripeti; *impf.* prihájati, prispévati.
hinkunft *f.* prihod, dohod; in — v prihodnje, prihodnjíe.
hinlangen pomoliti, podáti; *impf.* pomáljati, podájati; *intr.* dovolj biti (sem), zadostovati.
hinlänglich *adv.* zadostén, dovoljen, zadostovalén; *adv.* dosti, dosta, zadosti, zadosta, dovolj. [nest].
hinlänglichkeit *f.* zadostnost, dovolj-hinlehen nasloniti, prislóniti; *impf.* naslánjati, prislánjati.
hinleiten, **hinleiten** napeljati (-peljem), obrniti; *impf.* napeljevati, obračati.
hinmachen sich napraviti se tje, podáti se tje; *impf.* napravljati se tje, podájati se tje.
hinmarsch *m.* hod tje; auf dem — e gradéc —, potujóe tje.
hinnehmen pomoriti.
hinnehmen prejeti (prejmem), vzeti (vzamem); *impf.* prejémati.

hinneigen sich nagniti se, nakloniti se; *impf.* nagibati se, naklánjati se.
Hinnrügung *f.* nágnenje, naklonjenost.
hinne von — odtod.
hinpflanzen posaditi, zasaditi; *impf.* posájati, zasájati.
hinraffen pobrati (-berem), pográbíti; *impf.* pobirati.
hinreichen zadostovati, zadosti biti (sem), dotegnúti, *anmóde*.
hinreichend zadostén, dovoljen.
Hinreise *f.* pot tje; auf der — potovaje tje.
hinreisen tje potovati.
hinreisen zgrábíti, popasti (-padem), prevzeti (-vzamem); *impf.* prevzemati, zamikati.
hinreichend premagovalén, vnemalén.
hinrichten tje obrniti od naravnati; *impf.* obráčati, naravnavati; (zurecht machen) pripraviti, *impf.* pripravljati; (einen Missethäter) ob življenje dejati (dem u. denem), usmrúti; *impf.* ob življenje dévati; (enthaupen) ob glavo dejati, glavo komu vzeti (vzamem); *impf.* ob glavo dévati; (m. d. Strange) obésiti, *impf.* obésati; (m. Pulver und Blei) ustreliti; (zugrunde richten) pogubiti, ugonobiti, pokončati, uničiti; *impf.* pogubovati, ugonabljati, uničevati.
Hinrichtung *f.* usmrćenje, obglávljenje, obešenje; ugonobljenje. [ljati].
hinschaffen tje správití, *impf.* — správhinscheiden umreti (umrem u. umrjem), zamreti, preminiti; *impf.* umirati, zamirati; der Hingeschiedene umrli, rajni, (*subst.*) rajnik, pokojnik.
Hinscheiden *n.* smrt (-i), selitev (v večnost).
hinschicken tje poslati (posljem), *impf.* — pošljati.
hinschleppen tje vleči; sein Leben — revno živéti, revo prodájati.
hinschreiben zapisati (-pšem), *impf.* zapisovati.
hinschwinden giníti, sahníti, venéti, gubíti se; (v. d. Zeit) hitéti, potékati, minévati.
hinschauen tje glédati, — vidéti. [si].
hinschauen sich tje hrepenéti od. želéti.
Hinsicht *f.* ozir, pogléd; mit — darauf z ozirom na to, glédé na to.

hinsichtlich *adv.* z ozirom na . . . , gledé na . . .

hinsinken zgruditi se, zvrniti se.

hinstellen tje postaviti, *impf.* — postavljati.

hinsterven umreti (umrem u. umrjem), *impf.* umirati. [veslati.]

hinsteuern tje krmiti, — kormantiti od.

hinstreben tje težéti, prizadévati si.

hinstrecken tje moliti; — pomoliti; (zu Boden strecken) ob tla vreči (vržem), treséti, zvaliti, zvrniti, bútiti; (tödten) umoriti, ugonobiti.

hinstürzen *intr.* zvrniti se, zgruditi se, tje planiti.

hinter *adv.* nazaj, zad; odzad.

hintergeben oddati, prodati kaj; znebiti se česa, pustiti kaj; *impf.* oddajati, prodajati, pušcati.

hinterhalten ustáviti, ubraniti, odprávit; *impf.* ustávljati, odprávljati.

hintersehen zad postaviti; *fig.* zanemárjati, prezreti; *impf.* zad postavljati; zanemárjati, prezirati.

Hintersehung *f.* zanemárjanje, preziranje; mit — von ne gledé na . . . , ne maraje za . . .

hinter *adv.* zad, zadi, zadej; von — odzad, odzadej, in *St.* auch odzája; nach — nazad. [to.]

hintendrei *adv.* za tem, po tem, za tem.

hintennach *adv.* potlej, za tem.

hinter *praep.* za; — einander zapored, zaporedoma, drug za drugim, jeden za drugim; sich etwas — die Ohren schreiben dobro zapomniti si kaj, v glavo vtisniti si kaj; in der Zusammensehung. *m. Zeitw.* za.

hinter zadnji.

hinterbade *f.* ritnica, zadnjica, goza.

hinterbein *n.* zadnja noga.

hinterbleiben zaostati (-stanem), zastati, ostati za čim; *impf.* zaostajati, zastajati, ostajati za čim.

Hinterbliebene *m.* zaostali, zapúščenec.

hinterbreit *n.* (am Flügel) kozlec, kozoléc.

hinterbringen donesti (-nesem), skrivaj naznaniti, ováditi; *impf.* donášati, skrivaj naznanjati.

Hinterbringer *m.* donášalec, ovadnik; — *in f.* donášalka, ovadnica.

Hinterbringung *f.* donášanje, donos, skrivno naznanilo.

Hinterbug *m.* pregib.

hinterdrei *adv.* potlej, potem, poznej.

hintere *m.* rit (-i), zadnjica, goza.

hintere (der, die, das) zadnji; der **Hinterste** najzadnji, poslednji; das **Berberste** zu **hinterst** sehren vse prevreči (-vržem), prevrniti.

Hinterst *m.* opetek.

Hinterfuß *m.* zadnja noga.

Hintergedanke *m.* skrita oder tajna misel (-i), primislek.

hintergehen prevárjati, ukaniti, prenoriti, zavoditi; *impf.* prevárjati, ukanjati, prenárajati.

Hintergehung *f.* prevára, ukána.

Hinterglied *n.* (milit.) zadnja vrsta; (arithm.) zadnji člen.

Hintergrund *m.* ozadék, pozadje; (e. Gartens) dno.

hinterhalb *adv.* za, zadi za; — des Berges za goró, zadi za goró, izza goré.

Hinterhalt *m.* podpora, pomoč (-i); (im Kriege) zaséda, preža; im — liegen biti (sem) skrit v zasédi, paziti skrit na . . . ; sich in den — legen zasedsti (-sedem) kaj in prežati na koga.

hinterhalten (vorenthalten) zadržati (-držim), pridržati; *impf.* zadrževati, pridrževati; (verhehlen) tajiti, utajiti, prikriti (-krijem); *impf.* prikrivati.

Hinterhand *f.* zapestje, zaročje; in der — jein za roko biti (sem), zadnji biti.

Hinterhaupt *n.* zátilek, zatilnik, zaglavje. [kost (-i).]

Hinterhauptsbein *n.* zatilnica, zátilna

Hinterhauptsloch *n.* zátilna rupa.

Hinterhaus *n.* zahisje, zahišni prizidek.

hinterher *adv.* pozneje, kasneje; — gehen odzad od. za kom iti (grem).

Hinterhirn *n.* zatilni možjani *pl.*

Hinterhof *m.* zadnje dvorišče.

Hinterlassen zapústiti, *impf.* zapúšćati; (vermachen) voliti, sporoćiti; *impf.* sporoćati, sporoćevati.

Hinterlassene *m.* zapúščenec; *f.* zapúščenka.

Hinterlassenschaft *f.* zapúšćina.

Hinterlasser *m.* zapústnik; — *in f.* zapústnica.

hinterlauf *m.* zadnji krak. [opética.
hinterleder *n.* (am Schuhe) opétnica,
hinterleib *m.* zadék.
hinterlist *f.* kovarstvo, lokavstvo, lo-
 kavščina, prevara, prekanjenost.
hinterlisten prevárjati, okániti, ope-
 hariti; *impf.* prevárjati.
hinterlistig lokav, kovarén, zvit, pre-
 kanjen.
hinterlistigkeit *f.* lokavost, kovarnost,
 zvitost, prekanjenost.
hintermann *m.* zadnjik, poslednjik.
hinternacht *f.* zadnji siv.
hinterwärts *adv.* (rückwärts) odzad za
 hrbtom; (hinterlistigerweise) iz prevare,
 po zvitosti; (heimlich) skrivaj, na tihem.
hinterseh *m.* j. Nachseh.
hinterste (der, die, das) najzadnji, po-
 slednji.
hintertheil *m.* zadnji del od. konéc;
 (d. Thieres) zadék; (am Wagen) (zadnja)
 préma, zadnji del; (am Schiffe) (zadnja)
 krma.
hintertreffen *n.* zadnja vojska.
hintertreiben ubrániti, odvrniti, ope-
 vreti, ovreči (-vržem), podreti (-derem);
impf. odvrácati, opovirati, podirati.
hinterwald *m.* zagorje.
hinterwäldler *m.* zagoré, zagorjanéc.
hinterwärts *adv.* (nach hinten zu) nazáj,
 nazád; (von hinten) odzad, od zadej.
hinterzeug *n.* podrépnica.
hinhin dejati (denem od. dem), po-
 lóžiti; *impf.* dévati, pológati; (verhin)
 zapráviti, *impf.* zaprávljati. [svetá.
hintritt *m.* odmretje, odhod iz tega
hinüber *adv.* tje éez, tje prek, na oni
 kraj, na ono stran od. plat; in der
 3. Sg. *m.* Zeitw. pre-
hinüberblicken tje éez poglédati, *impf.*
 — pogledovati.
hinüberbringen éez správiti, prenesti;
impf. — spravljati, prenásati.
hinüberfahren prepeljati (-peljem) se,
impf. prepeljavati se, prevázati se.
hinüberführen prepeljati (-peljem),
 prevesti (-vedem); *impf.* prepeljevati,
 prevázati.
hinüberhelfen na óno stran pomoči
 (-morem), *impf.* — pomagati.
hinüberkommen priti (přidem) —,
impf. prihájati na ono stran.

hinübertragen prenesti —, *impf.* pre-
 násati éez, na ono stran.
hinüberwagen sích úpati si —, drzniti
 se éez
hinunter *adv.* dol, tje dol, navzdol;
 in Bezug auf die Zusammenfügungen
 mit Zeitwörtern j. hinab und die da-
 mit zusammengefügten Zeitwörter.
hinunterfahren navzdol —, dol peljati
 (peljem) se.
hinunterspringen dol skočiti.
hinuntertrinken izpiti (-pijem), popiti.
hinunterwärts *adv.* dol, navzdol.
hinwärts *adv.* tje, tjekaj, tja.
hinweg *m.* pot tje; auf dem — tje
 gredóč, tje gredé.
hinweg *adv.* proč, v stran, na stran,
 strani, s poti, v kraj; — von hier
 správi se —, poberi se odtod; in der
 3. Sg. *m.* Zeitw. od-, u-
hinweggeben sích oditi (-idem), od-
 riniti, správiti se; *impf.* odhájati, od-
 rinjati, správljati se.
hinwegbeißen odgrizniti.
hinwegnahme *f.* odvzetje, odvzeték.
hinwegnehmen odvzeti (-vzamem),
impf. odjémati.
hinwegraffen j. hinraffen.
hinwegsehen sích über etwas ne gledati
 na kaj, ne marati za kaj, ne spotikati
 se nad éim.
hinwegwehen odveti (-vejem).
hinwegziehen odtégniti, *impf.* odté-
 govati; *intr.* preséliti se, oditi (-idem);
impf. preseljevati se, odhájati.
hinweisen kazati (kažem) na kaj;
 pokazati, *impf.* pokazovati na kaj.
hinweisend kazalén.
hinwelken veniti (venem), sahniti.
hinwenden (tje) kreniti, obrniti;
impf. obračati.
hinwerfen (tje) vreči (vržem), zagnati
 (-ženem), butiti; *impf.* metati (mečem),
 zaganjati; etwas auß Papier — na-
 értati, naglo napisati (-pišem) kaj;
 ein Wort — podtákniti, oméniti be-
 sedico; sích — zavaliti se, zvrniti se
 na tla; sích auf die Knie — poklekniti,
 pasti (padem) na kolena (pred koga).
hinwieder *adv.* zopet (spet), znova.
hinwürgen dáviti, dušiti; podáviti,
 podušiti.

hinzielen (tje) mériti; namériti.
 hinzu adv. k temu; in der Bfsg. m.
 Zeitw. pri-, do-
 hinzuaddieren prišteti (-štejem), *impf.*
 prištévati. [drábljati.
 hinzubrocken pridrobiti, *impf.* pri-
 hinzudringen pritisniti, privreti, pri-
 dreti (-derem); *impf.* pritiskati, pri-
 vrévati, pridirati.
 hinzufügen dodáti, pridáti; *impf.* do-
 dájati, dodévati, pridévati.
 Hinzugabe *f.* dodaték, pridaték.
 hinzugiehen priliti (-lijem), doliti;
impf. prilivati, dolivati. [ti.
 hinzulassen pripustiti, *impf.* pripúšča-
 hinzulaufen priletéti, *impf.* priletávati.
 hinzulegen doložiti, priložiti; *impf.*
 dolagati, prilagati.
 hinzuschleichen primúzati se, prikrasti
 (-kradem) se.
 hinzuschütten priliti (-lijem), doliti;
impf. prilivati, dolivati; (tročeneš) pri-
 suti (-spem), prisipati (-sijem).
 hinzuthun pridejati (-dém), *impf.*
 pridévati.
 hinzutreiben prignati (-ženem), *impf.*
 prigánjati. [pati.
 hinzutreten pristopiti, *impf.* pristó-
 hinzutritt *m.* pristop.
 hinzuwerfen privreči (-vržem), *impf.*
 privrgovati.
 hinzuwahlen priplačati, doplačati;
impf. priplačevati, doplačevati.
 hinzuwählen prišteti (-štejem), došteti;
impf. prištévati, doštévati.
 hinzuziehen privleči, potégniti k
 Hubsposi *f.* žadostni glas, žalostno
 oznanilo.
 Hippe *f.* óblat, mlinéc; (Heine Senje)
 kôsa, résnica; (Gartenmesser) vinjak,
 vinoréz, noraz, reznik, kosir; *fig.*
 smrtna kôsa.
 Hippenböcker *m.* óblatar.
 Hirn *n.* možjani *pl.*, možgani; (Mark)
 mozég; Hirn- možjanski.
 Hirnentzündung *f.* vnetje možjanov.
 Hirnspinn *n.* izmislek, domislék, do-
 misljava, izmisljotina.
 Hirnhaut *f.* možjanska ópna. [ópne.
 Hirnhautbruch *m.* predor možjanske
 Hirnhöhle *f.* možjanska otlina.
 Hirnkrank na možjanih bolán.

Hirnslehre *f.* nauk o možjanih, mož-
 janoslovje.
 hirnos brez možjanov; *fig.* brez pa-
 meti, nespámetén.
 Hirnslosigkeit *f.* nespámetnost.
 Hirnmark *n.* mozég.
 Hirnschädel *m.* črepinja, lobanja; *fig.*
 buča, betica.
 Hirsch *m.* jelen; Hirsch- jelenov, je-
 lenski, jelenji.
 Hirschbock *m.* jelen saméc, jelenščék.
 Hirschbrunst *f.* jelenji gonj, jelenovo
 rúkanje.
 Hirschfänger *m.* lovski nož, játagan.
 Hirschfarben jelenast, jelenove barve.
 Hirschfleisch *n.* jelenovo meso, jelenina.
 Hirschgarten *m.* jelenjak, košutnjak.
 Hirschgeweih *n.* jelenovi rogovi *pl.*
 Hirschhaut *f.* jelenova koža.
 Hirschhorn *n.* jelenov rog.
 Hirschhorngriff *m.* jelenovéc.
 Hirschjagd *f.* lov na jelene.
 Hirschkäfer *m.* rogáč, kleščár.
 Hirschkalb *n.* jelenče (-ta).
 Hirschkuh *f.* košuta, jelenovka.
 Hirschleder *n.* jelenje od. jelensko usnje.
 Hirschledern *iz* jelenjega oder jelen-
 skega usnja. [zála.
 Hirschruthe *f.*, Hirschziemer *m.* jelenova
 Hirschzunge *f.* jelenov jezik.
 Hirse *f.* prosó; (gestampft) pšeno,
 phanje; (gefócht) kaša, jagličí *pl.*;
 Hirse- prosén.
 Hirsecker *m.* prosíščé.
 Hirsebrei *m.* proséna kaša, jagličí *pl.*
 Hirsebrod *n.* prosenják.
 Hirsekorn *n.* prosó, proséno zrno.
 Hirsemehl *n.* proséna moka.
 Hirsestampfe *f.* stopa za prosó.
 Hirsestroh *n.* proseničnica, proséna
 slama.
 Hirt *m.* pastir; *dem.* pastirčék; Ge-
 mein— črednik, čednik, varovcín; Kuh-
 hirt kravár; Schaf— ovcár; Ziegen-
 kozár; Schwein— svinjár *z.*; — kein
 pasti, pastirovati; Hirten- pastirski.
 Hirtenannt *n.* pastirska služba, pa-
 stirstvo.
 Hirtenbrief *m.* pastirski list.
 Hirtensflöte *f.* pastirska piščál (-i),
 žvegla; *dem.* piščalka, žveglica; auf
 der — blašen pískati, žveglati.

Hirtengebicht *n.* pastirska pesen (-i), selanka.

Hirtenknahe *m.* pastirček.

Hirtenleben *n.* pastirsko življenje, pastirovanje; *ein* — führen pastirčevati, pastirovati, pastirčiti.

Hirtenmädchen *n.* pastirica.

Hirtenmähtig pastirski; *adv.* pastirski, pastirsko.

Hirtenpfeife *f.*, **Hirtenrohr** *n.* trstenica, čuč žvegla.

Hirtenslab *m.* pastirska palica, krávola; (*antenn frumm*) porukanica. [*stvo.*

Hirtensland *m.* pastirski stan, pastir-
Hirtentasche *f.* pastirska torba, lavšek; *dem.* torbica; (*Pflanze*) plešec.

Hirtenvolk *n.* pastirji *pl.*

Hirtin *f.* pastirica; Kuh—kravarica; Schaf—ovčarica; Ziegen—kozarica; Wänse—gosarica *z.*; — sein pastirčiti, pastirčevati.

Hisse *f.* škripce, skripce, vitel.

hissen razpeti (-pnem), razviti (-vijem); *impf.* razpenjati, razvijati; *s* škripcem vzdigniti, *impf.* vzdigovati.

Historie *f.* zgodovina, povestnica; (*Erzählung*) pripovedka.

Historienmaler *m.* zgodopisni slikar.

Historiker *m.*, **Historiograph** *m.* zgodovinar, zgodopisec.

historisch zgodovinski, zgodopisen.

Hitzblase *f.*, **Hitzbläschen** *n.*, **Hitzblatter** *f.* ogorec, mozólj, prišč; *dem.* ogorček, mozóljček.

Hitzblütig vročekrvn, vroče krvi.

Hitzblütigkeit *f.* vročekrvnost.

Hitze *f.* vročina, velika gorkota; Glüh-
hitze žgalina, peklina, pekoča vročina; Sonnenhitze pripeka, prigravanje; (*Schwüle*) soparica, sparica; *fig.* (*Eifer*) ogeň, gorečnost, vnetost; (*Zorn*) srd, gnev, jeza; (*Heftigkeit*) naglica, sila.

hiten vročino storiti, *impf.* — delati; (*v. Holz*) vročino dajati, greti (*grejem*); (*v. d. Sonne*) žgati (*žgem*), peči (*pečem*), greti (*grejem*), pripekati, prigravati.

hitzig vroč, gorek, gorkoten; žgoč, pekoč; *fig.* ognjen, goreč, vnet; (*heftig*) nagel, silen; — *e* Krankheit vročinska bolezen (-i), vročina, vročnica; — *e* Sctrand mächna pijača; — *e* Eisen razbeljeno železo; — *er* Stampf vroča od.

huda bitka; niht so — nikar tako naglo! le počasi, polagano! er wird gleich — precej mu zavré, brž zraste; — antworten jezno odgovoriti, obregniti se nad kom.

Hitzkopf *m.* vročeglavec, naglež, naglič, človek nagle jeze.

Hitzköpfig vročegláv, vročeglávén, nagel, silen, nagle jeze.

Hitzmesser *m.* gorkomé.

hm! *interi.* hm!

ho! *interi.* ho!

Hobel *m.* skobelj, stružec, strugalnik, čuč oblič; (*ein großer* —) roglač.

Hobelbank *f.* stružnica, skobelnik.

Hobelreisen *n.* stružno železo.

hobeln skobljati, strugati, oblati; oskobljati, ostrugati, pooblati; *fig.* gláditi, likati.

Hobelspan *m.* stružek, ostružek; *coll.* ostružina, ostružki *pl.*, čuč oblanje.

Hoboe *f.* Hautbois.

hoch visok; hohe Wasser velika voda; hohe Messe velika maša; hohe Zeit veliki praznik; hohe See široko morje; es ist hohe Zeit čas je, že davno je bil čas, poslednji čas je; im hohen Grade zelo, močno, jako, silno; Hoch slava! — und theuer schwören rotiti se, pridúšati se; etwas — aufnehmen v veliko čast šteti (stejem) si kaj; in Zusammenhang pre-, prav, jako. [*jen.*

hochachtbar prespoštovan, visoko cenjen; hochachten zelo ob. močno čislati, spoštovati, ceniti, častiti.

hochachtung *f.* veliko čislanje, spoštovanje, česčenje.

hochachtungsvoll *adv.* z velikim spoštovanjem.

Hochaltar *m.* veliki ob. sprednji oltár.

Hochamt *n.* velika ob. peta maša.

hochansehnlich zelo veljaven, prečastit, prespoštovan.

hochäufig visokovejen, visokovejnat.

hochbegabt bogato obdarovan ob. obdarjen.

hochbejährt jako star, zelo priletén.

hochbeinig nogát, visokonóg, dolgonóg.

hochberühmt preslavén, preimenitén, slovéč.

hochbetagt *f.* hochbejährt.

Hochbero Vaš, Njihov, Njegov.

hochdeutsch visokonemški.

Hochebene *f.* visoka raván (-i), planota, visočava.

hochedel prežlahtén, visokoplemenit.

hochedelgeboren preblagorodén, visokorodén; Euer Hochedelgeboren preblagorodni gospod, Vaša preblagorodnost.

hochehrwürdig prečastit, prečastitljiv, prečastén.

hocherfreut ves vesel, jako vesel.

hocherhaben vzvišan.

hochfahrend prevzetén, napihnen.

hochflüde *f.* planota, gorska raván (-i).

hochfliegend visokoletéc.

hochflut *f.* plima, pritók.

hochfürstlich kneževski; —e Gnaden svetli knez. [cenjen.]

hochgeachtet visoko spoštovan, visoko

hochgebirge *n.* visoko gorovje, planina.hochgebirgssee *m.* planinsko jezero.

hochgeboren visokorodén; Euer Hochgeboren visokorodni gospod, Vaša visokorodnost.

hochgeehrt prečastit, visoko česčen, prespoštován.

hochgelobt močno hvaljen, prehvaljen.

hochgepriesen visoko slavljén, preslavljén.

hochgericht *n.* morišče. [spév.]hochgesang *m.* visoka pesén (-i), slavo-

hochgestimmt visokomiseln, visocih mislij.

hochgestellt na visoki stopnji stojéc.

hochgewaltig preoblastén. [tom.]

hochhalbig dolgovratén, z dolgim vra-

hochhalten spoštovati, visoko čislati od. ceniti.

hochheilig presvet.

hochherzig blagosrčén, blagodušen, velikosrčén, velikodušen.

hochherzigkeit *f.* blagodušje, blagosrčje, velikodušnost, velikosrčnost.hochhol; *n.* vrhovina, vrhovje.hochland *n.* visavje, višina, gore *pl.*hochländer *m.* gorenjéc, gorjanéc.höchlich *adv.* jako, zeló, močno.

hochloblich preslavén, veleslavén.

hochmuth *m.* napúh, prevzetija, prevzetnost, ošabnost, oholost.

hochmüthig napúhnen, napihnen, prevzetén, ošabén, ohól; — sein prevzetovati.

Hochmüthige *m.* prevzetnik, prevzetnež, napihnenéc, ošabnik; *f.* prevzetnica, ošabnica.Hochofen *m.* plavež, plavž.Hochplateau *n.* visoka ravnota oder planota.

hochpreisen slaviti, povelicevati.

Hochpriester *m.* véliki duhovén, véliki mašnik.Hochpriesternamen *n.* služba od. dostojanstvo velikega duhovna, duhovsko poglavarstvo.

hochroth živo od. močno r(u)déc.

hochschähen zeló od. močno spoštovati, čislati, ceniti, obrájtati.

Hochschätzung *f.* visoko spoštovanje od. čislanje. [bedrat.]

hochschenklig visoko stegnat oder

Hochschule *f.* vseučilišče, visoke šole *pl.*

hochschulterig visokopléc, visokoplečát.

hochschwanger blizoporodna, blizu poroda.

hochselig rajni, (*subst.*) rajnik, slavnega spomina.Hochsinn *m.* visokodušje, blagodušje.

hochsinnig visokodušen, blagodušen, visokomiseln.

Hochsitz *m.* prestol, prestolje.höchst *adv.* zeló, prav zeló, jako; —e (*der, die, das*) najvisji; —e Zeit skrajni od. zadnji čas; in *Bis* pre-

hochstämmig visokodebeln, visokostebeln.

hochstrigen sam samcat, prav sam.

höchstens *adv.* k večjemu, največ, zvečma.

höchstgnädig premilostljiv.

höchstgütig predobrotljiv.

Hochstift *n.* stólnica.hochtrabend šopirén, napuhnen, ošabén; (*v. d. Rede*) ohlapén.Hochverrath *m.* veleizdaja.Hochverrätther *m.* veleizdajalec.Hochwald *m.* gozd visoke vrste.Hochwasser *n.* povodénj (-i) *pl. Wasser*

hochwichtig prevažén, velevažen, preimenitén.

Hochwild *n.* velika divjačina.

hochwipfelig visokovrh.

hochwöhlgelobten preblagorodén; Euer Hochwöhlgelobten preblagorodni gospod, Vaša veleblagorodnost.

Lautsprache - jakonavel tok

Lautsprache - jakonavel tok

Lautsprache - jakonavel tok

Hochwürden, Euer — prečastiti, prečastni od. prečastitljivi gospod.

hochwürdig prečastit, prečastitljiv; das Hochwürdige, das Hochwürdigste sveto Rešnje telo (telesa).

Hochzeit *f.* ženitēv, ženitnina, ženitovanje, svatovščina, pir, gostovanje; auf der — sein svatovati, pirovati, v svatih od. na gostovanji biti (sem); zur — gehen v svate iti (grem).

hochzeitlich svatovski, svatben, ženitēn, ženitovanjski, pirēn, gostovanjski.

Hochzeits- svatovski, ženitni, ženitovanjski, pirni, gostovanjski.

Hochzeitsanführer *m.* starejšina, starošina. [postelja.

Hochzeitsbett *n.* ženitna oder pirna

Hochzeitsbitter *m.* zovēin, pozavēin, pozovīc.

Hochzeitsfeier *f.* svatovščina, pirovanje.

Hochzeitsgast *m.* svat, gostovanjščak; (ein ungeladener) prežar, voglar, šeškar.

Hochzeitsgeschenk *n.* ženitno darilo, pirni dar.

Hochzeitsegwand *n.* svatovsko oblačilo, svatovska obleka.

Hochzeitskranz *m.* svatovski venč.

Hochzeitskuchen *m.* ženitni kolāč, in Et. bosman. [ščaki.

Hochzeitsleute *pl.* svatje, gostovanj-

Hochzeitslied *n.* ženitna od. svatovska pesen (-i).

Hochzeitsmahl *n.* ženitnina, pir, gostovanje, svatovanje. [ski.

Hochzeitsmählig *adv.* svatovsko, svatov-

Hochzeitsmutter *f.* teta, šerb. staro-

svatica. [vīci *pl.*

Hochzeitspaar *n.* ženin in nevesta, no-

Hochzeitsvater *m.* oče starejšina.

hochzuverehrend prespoštován, zelo spoštován.

hoden *f.* stavēk; (eine größere) kopa, kopica; die Garben in — n sejen snope stāvkatī oder v kopo (kopico) devati; einen auf die — nehmen koga na hrbet, štiporamo zadeti (-denem) oder vzeti (vzajem), oprtiv vzeti koga.

hoden Garben snopje stāvkatī, razstāvljati, postāvljati, v kope devati; *intr.* (lauern) šepēti, tičati (tičim); (nieberhoden) počēniti, *impf.* počēpati.

Höder *m.* grba, grbina.

höderig grbav, grbast, grbinast.

Höderyahn *m.* grbāč.

Hode *f.* jajce; in *pl.* auch möde, mödi, möda; einem Thiere die — ausschneiden kopiti žival. [kilav.

Hodenbruch *m.* kila; am — leidend

Hodenfad *m.* mošnja, mošna, mošnjica, modnik.

Hof *m.* dvor, dvorišče, borjāc; (um den Rond) obstret (-i), kolobār, krog; (Meierhof) pristava; Hof- dvorni, dvorski.

Hofagent *m.* dvorski opravnik. [ba.

Hofamt *n.* dvorski urad, dvorska služ-

Hofbeamte *m.* dvorski uradnik.

Hofbediente *m.* dvorski služabnik.

Hofbrauch *m.* dvorska navada od. šega.

Hofburg *f.* dvor, prestolni grad.

Hofburgwache *f.* dvorska —, dvorna

straža.

Hofcommission *f.* dvorna komisija.

Hofdecree *n.* dvorski odlok, dvorni dekret.

Hofdienst *m.* dvorska od. dvorna služba.

hoffähig sposoben za dvor, kdor ima pri dvoru pristóp.

Hoffart *f.* napūh, prevzetnost, ošabnost, gizdavost.

hoffärtig napihnen, prevzetēn, ošabēn, gizdav; — werden prevzeti (-vzajem) se.

Hoffärtige *m.* napihnenec, prevzetnež, ošabnež, gizdalin; *f.* prevzetnica, ošabnica, gizdavka.

hoffen ūpati, nādjeti od. nadējati se; (erwarten) čakati, pričakovati, zanašati se na kaj; sicher — svest si biti (sem) česa.

hoffentlich *adv.* brž ko ne, po vsej priliki, menda, najbrž.

hoffer *m.* ūpalēc; pričakovalēc.

Hoffnung *f.* up, ūpanje, nada, nadaja; (Erwartung) pričakovanje; sich — machen auf etwas zanašati se na kaj; in der — sein noseča, košata biti; die — ist zu Wasser geworden up je po vodi splaval.

hoffnungslos obupēn, brezupēn, brez upa, brez nade. [upnost.

Hoffnungslosigkeit *f.* obupnost, brezhoffnungsvoll nadepōln, poln nade, — upanja.

Hoffrau *f.* dvorska gospá.
Hoffräulein *n.* dvorska gospodična.
Hofgericht *n.* dvorska sodnija.
Hofgefinde *n.* dvorska družina, dvorniki *pl.*
Hofhaltung *f.* dvoranstvo, dvor.
hofieren dvoriti, dvorovati; (schmeicheln) prilizovati se, prikupovati se, sliniti se, sladkati se okoli koga.
Hofjäger *m.* dvorski lovec.
Hofjunker *m.* dvoranič, dvoranec.
Hofkammer *f.* dvorska kómora.
Hofkanzlei *f.* dvorna od. dvorska pisarnica, — kancelija.
Hofkanzler *m.* dvorni oder dvorski kancelár.
Hofkaplan *m.* dvorni kaplán.
Hofkirche *f.* dvorna cerkev.
Hofkriegsrath *m.* dvorsko vojaško svetovalstvo.
Hoflager *n.* dvor, dvorno stanovališče; jein — halten dvorovati, stolovati.
Hoflehen *n.* dvorski fevd.
Hofleute *pl.* dvorniki, dvorani.
höflich uljuden, priljuden; dvoren, dvorljiv.
Höflichkeit *f.* uljudnost, priljudnost; dvornost, dvorljivost.
Höfling *m.* dvoran, pridvornik. [nik.
Hofmann *m.* dvoran, dvoranec, dvorhofmäſig dvorski, dvoranski.
Hofmeister *m.* dvorni pristavnik.
Hofmeister *m.* dvorni hišnik od. opravnik; (Hauslehrer) domači učitelj, odgojitelj.
Hofnarr *m.* dvorski norče, dvorski čavš od. pavliha.
Hofpartei *f.* dvorska stranka.
Hofplatz *m.* dvorni trg.
Hofprediger *m.* dvorni pridigar.
Hofrath *m.* dvorni svetovalec od. svetnik; (Amt) dvorno svetovalstvo.
Hofraum *m.* dvorišče, borjác.
Hofrecht *n.* dvorska pravica.
Hofschatzmeister *m.* dvorski blagajnik.
Hofschranz *m.* pridvornik, pridvorčan.
Hofsecretär *m.* dvorni tajnik.
Hofsitte *f.* dvorska od. dvorna šega.
Hofstaat *m.* dvor cesarski od. kraljevski, dvorsko veličastje; (Hofleute) dvorani, dvoranstvo, dvorstvo.
Hofstab *m.* dvorski štab.

Hofställe *f.* dvorska služba.
Hofstafel *f.* dvorska miza. [dische.
Hoftheater *n.* dvorno od. dvorsko gledališče.
Hofthür *f.* dvoriščne dveri, duri *pl.*
Hofwesen *n.* dvorstvo, dvoranstvo.
Hofzirkel *m.* dvorsko društvo od. kolo.
Höhe *f.* višava, visočina, višina, visokost; (ein Hügel) vrh, vršina; in die — kvišku, na kvišku; in die — springen poskočiti, *impf.* poskakovati; sich in die — ridtten zravnati se, po koncu se postaviti; (mit Anstrengung) skolehati se; in die — steigen ščetiniti se, sršiti se, po koncu vstajati.
Hoheit *f.* visokost; — Gottes božje veličastvo; Kaiserliche — cesarska visokost, cesarost.
Hoheitsrecht *n.* vladarska pravica.
Hohelied *n.* visoka pesen (-i), Salomonova pesen (-i).
Höhenmaß *n.* mera visokosti.
Höhenmesser *m.* visokómér.
Höhenrauch *m.* višavski dim.
Höhenunterschied *m.* razloček visokosti.
Hohepriester *m.* veliki duhovén.
Hohepriesteramt *n.* veliko duhovstvo, služba velikega duhovna.
Höhepunkt *m.* vrh.
höher višji, viši; *adv.* višje, više.
hohl (v)otél, supelj; (v. Zahn) izjeden, (v)otél; (eingebogen) bokast, izbokél, udrt, žlamborast; (v. d. Stimme) (v)otél, zamokél; (v. d. Augen) udrt, upadél, globok; — e Hand pest (-i), šaka; die See geht — morje se je vzburkalo, — žene velike valove.
Hohl- (v)otli. [vodnica.
Hohlader *f.* (v)otla žila, velika pri-hohläugig z udrtimi očmi, udrtih očij, upadlih očij.
Hohlbacke *f.* upadlo lice.
Hohlbeil *n.* teslo, tesla.
Höhle *f.* (v)otlina, duplina, duple, šupljina; (Erdböhle) jama, špilja, nora, peščera; (eines wilden Thieres) luknja, brlog; (Abgrund) brezno (brezdno), udrtnina.
Hohlfein *n.* žebato dleto.
höhlen (v)otliti, dolbsti (dolbem), šupljiti; izvotliti, prevotliti, izdolbsti.
Höhlenbär *m.* medved brlogar oder jamar.

Höhlenbewohner *m.* jamar, jamnik, špiljar, dupelnik.
Höhlenfluss *m.* reka jamarica.
Höhlenförmig jamast, špiljast.
Höhlengang *m.* podzemeljski hodnik, tammik.
Höhlglas *n.* jamičasto, bókasto ober žlebasto steklo.
Höhlhand *f.* pest (-i), šaka.
Höhlheit *f.* (v)ótlost, šupljost, praznost, puhlost.
Höhlkehle *f.* žlebič.
Höhlkopf *m.* puhloglavčec, bedák.
Höhlkreisel *m.* volk.
Höhlrinne *f.* jamičasta leča.
Höhlrinne *m.* žlebasto dleto.
Höhlraum *m.* (v)otlina. [calo.
Höhlspiegel *m.* vdrtó od jamasto zr-
Höhlung *f.* votljenje, šupljenje; (v)ot-
lina, šupljina; (durch u. durch gemacht)
tuljava.
Höhlvene *f.* velika privodnica.
Höhlwangig udrtih —, suhah lic.
Höhlweg *m.* klančec, soteska; (zwischen
hohen Felsen) predúh. [linčec.
Höhlwurz *f.* (*Fumaria bulbosa*) pete-
Höhlzettel *m.* korčec, žlebnjak.
Höhlzirkel *m.* osti *pl.*; šestilo za me-
rilo (v)otlín.
Höhu *m.* poróg, poróga, róganje, zasme-
hovanje, posmehovanje, zasramba;
cinem — šprečen rógati se, posmeho-
vati se komu; sramotiti, zasramovati
od zasmehovati koga.
Höhnen sramotiti, zasramovati, zas-
mehovati od oponašati (koga), posme-
hovati se od rógati se (komu).
Höhner *m.* zasmehovalčec, sramotilčec,
oponašalčec; —in *f.* zasmehovalka, sra-
motilka.
Höngelächter *n.* zasmehovanje, pos-
mehovanje, róganje.
Höhnisch posmehljiv, zasmehljiv, sra-
motilén, zasramovalén.
Höhnlachen posmehovati se (komu),
rógati se (komu), zasmehovati (koga).
Höhnlachen *n.* zasmehovanje, posme-
hovanje, róganje.
Höhnlacher *m.* zasmehovalčec, posme-
hovalčec.
Höhnlacherin *f.* zasmehovalka, po-
smehovalka.

Höhrrede *f.* sramotilni govor, sramo-
tilne besede *pl.*
Höhsprecher *m.* j. Höhnlacher.
Höhnwort *n.* sramotilna od zasmeho-
valna beseda.
höho! *interi.* ohó!
Höher *m.* bránjevčec, prekuovalčec.
Höhern branjariti, prekuovati.
Höherei *f.* branjarija, prekuočija.
Höhlerin *f.* bránjevka, prekuovalka.
hold udán, naklonjen, nagnen; (lieb-
reich) mil, blag, ljubezniv, ljubeč.
Hold *m.* (Untertan) podložnik; (Berg-
hold) gornik, nagornjak.
holdselig blagomil, ljubezniv. [vost.
Holdseligkeit *f.* blagomilost, ljubezni-
hólen etwas iti (grem) po kaj, pri-
nesti (-nesem) kaj; *impf.* hoditi po
kaj, prinašati kaj; jemanden auf einem
Bagen — po koga z vozom iti; —
lassen etwas послати (posljem), *impf.*
posiljati po kaj; sich Schläge — stá-
niti jo, skúpiti jo; sich eine Krankheit
— nalezti od nakopati (-kopljem) si
kako boležen; Athem — dihati, sopsti
(sopem), oddihovati si; Seufzer —
zdihnuti; *impf.* zdihovati, stokati.
Holster *f.* (Pistolenbehälter) tok.
holta! *interi.* alá! aló! na noge! po
koncu!
Hölle *f.* pekél; *fig.* einem die — heiß
machen podkuriti komu; Höllen-
peklenški.
Höllenanst *f.* peklenški strah, neiz-
rečeni strah. [néc.
Höllengewohner *m.* peklenščec, pekle-
Höllengrüt *f.* peklenški rod, vražja
zaléga, vražje pleme (-na).
Höllendrache *m.* peklenški zmaj.
Höllensfahrt *f.* hod od pot v pekél.
Höllensfeuer *n.* peklenški ogenj.
Höllensfürst *m.* peklenški vladar.
Höllengeist *m.* peklenščec, peklenški
od hudi duh.
Höllengewalt *f.* peklenška oblast (-i).
Höllengewalt *f.* peklenška mašina,
smrti stroj.
Höllengewinn *f.* peklenško trpljenje.
Höllengewinn *f.* peklenška vrata *pl.*
Höllengewalt *n.* peklenško kraljestvo.
Höllenschlund *m.* peklenško žrelo od
brez(d)no.

höllisch peklenški, vražji, zlodejski.
Holper *m.* gruda, gruča.
holperig gručav, grudast, grudnat, grudovnat, neravén; *fig.* negladék.
holpern drdrati, tresti se.
Holunder *m.* bezég, bezgovéc; *spanischer* — španski bezég, lipovka; *Holunder-* bezgov.
Holunderblüte *f.* bezgovó cvetje.
Holunderholz *n.* bezgov les, bezgovina.
Holunderkraut *m.* bezég, bezgovéc; *coll.* bezgovje.
Holunderthee *m.* bezgov čaj.
Holz *n.* les; *coll.* lesovina; *Brenn-* drva *pl.*; grüneš — surovina; moršješ — prhljád (-i), gnílad (-i); ein Scheit — poleno; *dem.* polence; — *spalten* drva cepiti; — (*Bauholz*) fällen les sekati; *Brenn-* fällen les sekati, drvariti; zu — werden lesenáti, drvenéti; zleseneti, zdrveneti; in *Zusammenfügungen* mittelst -ovina oder -ina, z. B. *Eichenholz* dobovina, hrastovina; *Buchenholz* bukovina; *Birnenholz* brezovina *ic.*; *Holz-* (*Holz* betreffend) lesni; (aus *Holz* bestehend) lesen.
Holzabfälle *pl.* ivéri *pl.*, trščice *pl.*; *coll.* ivérje.
Holzapfel *m.* lesnika, lesnjáča.
Holzapfelbaum *m.* lesnika, lesnjáča.
Holzarbeit *f.* lesená roba, izdelék iz lesá.
Holzarbeiter *m.* drvár; izdelovaléc lesene robe.
holzarm brezdrvén, brezlesén.
holzartig drvenast, lesenast.
Holzart *f.* drevnica, drevača, tepača.
Holzband *n.* lesení obróc.
Holzbin *f.* drobníca, loška hruška.
Holzbock *m.* (*Sägebock*) kobila, koza; (*Becke*) navadni klop, klešč.
Holzbock *m.* drvárnica.
Holzbeutel *n.* bútura od. naramék drv.
Holzdieb *m.* lesni tat, drvni tat.
holzen les od. drva sékati od. podirati, drvariti, les od. drva správljati.
Hölzer *pl.* (*Stiefelhölzer*) ríspete *pl.*, kalupi *pl.*
Holzern lesen, drvén; (*ungefährlich*) okorén, štorast; (*v. Gefährlich*) pust, neslastén, neslán.
Holzersparnis *f.* prihranitév drv.
Holzfaller *m.* drvár.

Holzfafer *f.* lesno lakno, — vlakno, lesna lika.
Holzfaule *f.* gníloba, trohnoba, prihenje drv od. lesá.
Holzfernis *m.* drevomáz, mazilo za drevésa.
Holzfreffer *m.* kukéc.
Holzfuhrer *f.* voz drv.
Holzgegend *f.* drvanja.
Holzgerechtigkeit *f.* pravica na drva, — na gozd. [*brglez*]
Holzhaider *m.* drvár; (*Specht*) détal.
Holzhandel *m.* kupéjja z lesom oder z drvi.
Holzhaufe *m.* kup drv; (*geſchichtet*) skládánica, skládálnica.
holzig lesenast, drvenast.
holzig z lesom od. drevjem zarasten (*obrasten*); lesen, lesenat, drvén, drvnat.
Holzkeil *m.* zagozda, zagvozda.
Holzkeim *m.* srdék.
Holzkieſche *f.* necepljena črešnja.
Holzklöh *m.* klada, tualo, panj. [*oglje*].
Holzkoſte *f.* drvni ogelj; *coll.* drvno
Holzkráhe *f.* črna žolna, pivka.
Holzlege *f.* drvárnica.
Holzlese *f.* pobiranje drv.
holzlos brezdrvén, brezlesén. [*lesá*].
Holzmaſel *m.* pománjkanje drv, —
Holzmarkt *m.* lesni od. drvni trg, trg za les od. za drva.
Holzmaſt *f.* žir, žirovina.
Holzmaſt *n.* črvojedína, črvojed (-i).
Holzmaſt *m.* listni gnoj.
Holzmaſt *m.* klin.
Holzmaſt *f.* lesoreja.
Holzmaſt *m.* drvoton, naton, drvišéc.
Holzmaſt *m.* drvna cena.
Holzmaſt *m.* grablje *pl.* za drva.
Holzmaſt *m.* lesovit, drvnat.
Holzmaſt *f.* drva za drva, — za les.
Holzmaſt *f.* lesená roba, lesovina.
Holzmaſt *f.* žaga za les.
Holzmaſt *m.* žagar.
Holzmaſt *f.* lesarija, zbirka raznega lesá.
Holzmaſt *n.* poleno.
Holzmaſt *m.* veslica, lopár.
Holzmaſt *m.* sekanje drv; frata.
Holzmaſt *m.* bét, kij.
Holzmaſt *m.* drvár, drvosék.

Holzschleife *f.* š. Holzrieße.
 Holzschneidekunst *f.* lesorezba.
 Holzschnepper *f.* kljunáč, zlomka.
 Holzschmitt *m.* lesorez; Holzschmitt-lesorezni.
 Holzschneider *m.* lesorezec, izdelovaléc lesenih podob. [várnica.
 Holzschoppen *m.*, Holzschuppen *m.* dr.
 Holzschuh *m.* cokla, coklja. [drv.
 Holzschwemme *f.* plavljenje drv, splav
 Holzservitut *f.* drvaščina, služnost drevoseka.
 Holzsieb *n.* rešeto, rejta. [trska.
 Holzspan *m.* ivér, šcep, ščepa, treska,
 Holzstift *m.* klinčec; *dem.* klinček.
 Holzstoff *m.* lesovina.
 Holzstoß *m.* sklada, skladalnica.
 Holzstumpf *m.* panj, štor, porobek, porungelj.
 Holztaube *f.* divji golób, duplar.
 Holztaubling *m.* gliva.
 Holztheer *m.* lesni kátran.
 Holzjung *f.* drvarjenje; (Geßölz) grmovje, šuma.
 Holzungsrecht *n.* pravica na drva.
 Holzverkauf, Holzverchleiß *m.* prodája lesa od drv.
 Holzverwalter *m.* oskrbnik za drva.
 Holzvorrath *n.* zaloga v drvih, na lesu.
 Holzware *f.* leséno blago, leséna roba.
 Holzwanne *f.* gozdna stenica.
 Holzwärter *m.* logar.
 Holzweg *m.* pot v les, — v gozd; er ist auf dem — e zašel je s prave poti, moti se.
 Holzwerk *n.* lesenina, izdelki iz lesa.
 Holzwurm *m.* kukéc. [lesá.
 Holzzeit *f.* drvarski čas, doba za sekanje
 Holzjudt *f.* lesoreža, drevoreja.
 Holzjunder *m.* žigra.
 Homiletik *f.* homiletika, pridigarstvo.
 Homiletisch homiletičén, pridigarski.
 Homilie *f.* homilija, dubovni od. cerkveni razgovor, razkladanje sv. pisma.
 homogen š. gleichartig.
 homolog, homonym š. gleichnamig, gleichlautend.
 Homöopathie *f.* homejopatija.
 homöopathisch homejopatičén.
 honett postén, pristojén.
 Honig *m.* med, strd (-i); — bauen čebeláriti, bečelariti; — brechen buče

—, čebele spodrezati (-režem), *impf.* spodrezavati; einem — um den Bart schmierem prilizovati se komú, sladkati se okoli koga; Honig-medén, strdén.
 Honigapfel *m.* medénik, medisko jabelko.
 Honighaar *m.* medved čebelár, bučelar od. medár.
 Honigbau *m.* bučelarstvo, čebelarstvo, čebelarija.
 Honigbauer *m.* bučelar, čebelar, medár.
 Honigbehältnis *n.* medéni lonček od. piskerc.
 Honigbiene *f.* š. Arbeitšbiene.
 Honigbirn *f.* medenica, medenka.
 Honigbrantwein *m.* medénovéc.
 Honigerzeugend medorodén.
 Honigesser *m.* medojedeč.
 Honigfarben medenobarvén.
 Honigfaden *n.* mednik.
 Honigfladen *n.* sat; *coll.* satovje.
 Honigfliegender medotočén, medonosén.
 Honigfrau *f.* medarica.
 Honiggasse *f.* medarske ulice *pl.*
 Honiggefäß *n.* š. Honigfaß.
 Honiggelte *f.* golida za med.
 Honiggeruch *m.* duh —, vonj po medu.
 Honiggeschmack *m.* okús po medu.
 Honiggras *n.* volnata pahovka, medena trava.
 Honighaft medast, medovit.
 Honighandel *m.* medarstvo.
 Honighändler *m.* medár.
 Honighummel *f.* čmrli medokradnik.
 Honighorb *m.* medovnjak. [láč.
 Honigkudjen *m.* medén od. strdén ko-
 Honiglefe *f.* nabiranje medú.
 Honigmaul *n.* medolizéc.
 Honigmund *m.* medéna od. medéno-sladka usta.
 Honigprobe *f.* ogléd od. poskús medú.
 Honigquelle *f.* izvirek od. izvor medú.
 Honigrede *f.* sladki govor.
 Honigreidh medovit, medovnat.
 Honigsaft *m.* medéni sok.
 Honigsammler *m.* medobér.
 Honigschreibe *f.* sat; *coll.* satovje. [ja.
 Honigschneiden *n.* spodrezovanje satov-
 Honigschnitte *f.* rezljeje kruha z medom.
 Honigseim *m.* čisti med, čista strd (-i) (ki se cedi iz satovja), med samotok.
 Honigstimme *f.* sladki glas.

honigfüß medén, sladék kakor med.
 honigthau *m.* medéna rosa.
 honigtopf *m.* lončé za med.
 honigtrank *m.* medica.
 honigwasser *n.* medéna voda.
 honigwein *m.* medica.
 honigehent *m.* desetina od medú.
 honigelle *f.* medeni lonček.
 honigins *m.* medarina.
 honorar *n.* plačilo.
 honoratioren *pl.* imenitniki, odličniki,
 dostojniki, častna gospoda.
 honorieren častiti; počastiti; (bezahl-
 ten) plačati, *impf.* plačevati.
 hopfen *m.* hmelj; an ihm ist — und
 Malz verloren ni dobre dlake na njem;
 Hopfen- hmeljni, hmeljev.
 hopfen hmeliti; ohmeliti, nahmeliti.
 hopfenacker *m.* hmeljniak, njiva za
 hmelj.
 hopfenbau *m.* hmeljarija, hmeljar-
 stvo; den — betreiben hmeljariti, s
 hmeljarstvom pečati se.
 hopfenbauer *m.* hmeljár.
 hopfenbaum *m.* hmeljevč.
 hopfenboden *m.* svet od. tla (tal) za
 hmelj.
 hopfendarre *f.* hmeljna sušilnica.
 hopfenfeld *n.* hmeljišče, polje za hmelj.
 hopfenhandel *m.* hmeljarjenje, kup-
 čija s hmeljem.
 hopfenhammer *f.* hmeljnica.
 hopfenklee *m.* mermúlika.
 hopfenreich hmeljevit.
 hopfensack *m.* vreča za hmelj.
 hopfenseide *f.* j. Flachseide.
 hopfenslange *f.* kol za hmelj; *fig.*
 (eine lange hagere Person) dolgež, ran-
 tež, dolgin.
 hopfenwasser *m.* hmeljevica.
 hopfner *m.* hmeljár.
 hopp, hopy *interj.* hop! hops! hopsasa!
 hopfen poskakovati.
 hopfer *m.* poskakovalč, skakáč.
 hörbar slišén, slísljiv, kar se more
 slíšati.
 hörbarkeit *f.* slísljivost, slísnost.
 horden na uho vleči, uho nastav-
 ljati, ušesa špičiti, zvesto poslušati,
 prislúševati.
 horcher *m.* poslušalč, prislúševalč,
 sluhovt.

horcherin *f.* poslušalka, posluševalka.
 horchhaus *n.* poslušalnica. [vanje.
 horchwinkel *m.* koticék za prislúše-
 horde *f.* čeda, čreda; (v. Menschen)
 truma, trop, krdélo.
 hordenführer *m.* krdelnik. [ma.
 hordenweise *adv.* na trume, krdelo-
 hören slíšati (-im), čuti (čujem);
 auf etwas — kaj poslušati; man höre
 nur le slísite, poslušajte; laß — no
 povéj; daß laßst sich — to je nekaj,
 ta nekaj velja; er laßst nichts von sich
 — ne dá glasú od sebe; er hört nicht
 auf meinen Rath ne posluša me, ne
 mara za moj svet.
 Hören *n.* sluh, slíšanje; daß einem
 das — und Sehen vergeht da preslí-
 šati ni mogoče.
 Hörensagen *n.* j. B. ich habe es vom
 — povedano mi je, drugi so mi to
 povedali, od družih vém.
 Hörer *m.* poslušalč; —in *f.* poslu-
 šalka.
 hörig podložén, podán.
 Hörigkeit *f.* podložnost, podaništvo.
 Hörigkeitsverband *m.* zveza podložstva,
 podaniška vez (-i).
 horizon *m.* horizont, obzor; daß geht
 über seinen — tega njegov um ne
 doseže.
 horizontal vodoravén, horizontalén.
 Horizontalebene *f.* vodoravna —, ho-
 rizontalna ploskév.
 Horizontalität *f.* vodoravnost.
 Hörmittel *n.* slíšalo.
 horn *n.* rog; *dem.* rožič, rožičék;
 (Zaden) rogélj; (Blasinstrument) rog,
 rožnica, trobilo; zu — werden roženiti
 se; oroženiti se; Hörner habend rogát;
 ohne Hörner mulast; von — rožén;
 Horn- (mit Hörnern versehen) rogát;
 (aus Horn gemacht) rožén.
 Hornadler *m.* kljunorožč.
 Hornarbeit *f.* rožéno delo, rožén iz-
 delék, roženina.
 Hornarbeiter *m.* roženinar.
 hornartig roženast, rogast.
 Hornbeize *f.* rožno lužilo.
 Hornbläser *m.* trobilč na rog; —in
f. trobilka na rog.
 Hornblende *f.* rogovača.
 hornen trobiti, na (v) rog trobiti.

hörnén bosti (bodem), z rogmi bosti; einander — bosti se; (vom Kleinvieh) trkati se.

hörnérlos brezrog, mulast.

hörnérshell m. trobljenje, glas roga.

hörnérle f. (*Strix otus*) mala uharica.

hornförmig i. hornartig. [nogi.]

hornfüßig rogonóg, s kopitom na

hornhart trd kakor rog.

hornhaut f. (im Auge) roženica.

hornicht roženast, rogast.

hörnig rogát.

hörnis f. sršen; Hörnis- sršenov.

hörnist m. trobéc, trobentác.

hörnjagd f. lov z rogom.

hörnjagen n. gonja z rogom, — s trobljenjem.

hörnklee m. device Marije šolnički pl., device Marije kožušéc.

hörnsalbe f. mazilo za rog, kopitna maža.

hörnschlange f. rogata kača.

hörnspäne pl. rožni ostružki, rožna strugovina.

hörnslein m. dresva, rogoličnik.

hörnstoff m. rogovina.

hörnung m. i. Februar.

hörnvieh n. rogata živina, goveja —.

hörnviehbremse f. obád.

hörnviehklaue f. parkelj.

hörnwerk n. (im Festungsbaue) rogáto delo, rogovje.

horologium n. časoslov.

hörrohr n. slišalnik.

hörsaal m. poslušalnica, poslušališće.

hörst m. (Gebüsch) hosta, gošća, gošćava; (Nest) gnezdo.

hörsten (nisten) gnezdo delati oder imeti (imám), gnezditi (se).

hörst m. (Zufluchtsort) zavetje, pribe-

žališće; (Schuß) bramba, varstvo.

hörweite f. slišáj.

hörwerkzeug n. slišalo.

hose f. (meist im pl.) hlače pl.; dem.

hlačice; Linnenhosen breguše pl.; lange

— dopetnice; Unterhosen svitice,

spodke pl.; die — anziehen hlače obleči,

auch obuti (-bujem); Hosen- hlačni.

hosenband n. pas; (unter dem Knie)

podvézék, podvézca.

hosenbandorden m. podvezni red.

hosenbügel m. hlačni pas.

Hosenhälfte f. hlačnica.

Hosenlah n. hlačna vratica pl.

hosenlos brez hlač, brez hlačen.

Hosenschlitz m. hlačni razporéc.

Hosenschwalle f. hlačna zapóna.

Hosenträger m. hlačnik, prekoramnik, obramnák.

hosiannah! hoziana!

Hospital n. bolnišnica, bólnica, špital.

Hostie f. (die confectrierte) sv. Rešnje teló; jonšt hostija, oblat.

Hotel n. gostilnica, hotél.

Hôtelier m. gostilničár, hoteljér.

hott interi. hot! hi hot!

Hub m. vzdig, vzdigljaj. [puša.]

Hube f. kmetija, zemljišće; pušca,

Hübner m. zemlják, zemljákar.

Hübsch zal, brhék, čeden, ličen.

Hübschheit f. zalost, brhkost, čednost, ličnost.

Huchen m. suléc, solác.

Hudepack adv. štiporama, oprtiv.

Hudel m. (Lagerbaum) legnar; (Lumpen) krpa, cunjá.

Hudelei f. krparija, šušmarija.

Hudeler od. Hudler m. šušmár, krpár, krpucar.

hudeln šušmáriti, krpáti, krpúcati.

Huf m. kopito, rog.

Hufbein n. kopitna kost (-i).

Hufbeschlag m. (d. Beschlagen) podkávaje; (Hufeisen) podkév, podkóva.

Hufe f. i. Hube.

Hufeisen n. podkév, podkóva; dem. podkóvica; die — aufschlagen podkóvati

(-kujem), impf. podkávati; (auf dem Schuße) krampež, krámpizar, dereza.

hufeisenartig podkóvast.

Hufeisennase f. podkóvnjak.

hufförmig kopitast.

huffig kopitén, z rogom.

Hustlath m. lapuh.

Husnagel m. konják, podkóvnik.

Hussäugethier n. parkljár.

Husschlag m. udár od. udaréc s kopitom; (d. Fahrt eines Pferdes) konjski

tir od. sled; (der für die Pferde gebahnte Weg an den Flüssen, wenn sie

Schiffe ziehen) vlačilna steza. [váč.]

Husschmied m. podkóvič, konjski ko-

Hüftader f. bóderna od. kolkova žila odvodnica.

Hüftbein, Hüftblatt *n.* kolčnica.
 Hüfte *f.* kolk, bedro. — *fula vas*
 Hüftenlahm *n.* hrom v kolku *kolčnica*
 Hüftgelenk *n.* béderni od. kolkov sklep.
 Hüftstiel *n.* parkljar.
 Hüftmuskel *f.* béderna oder kolkova mišica.
 Hüftneru *m.* béderni od. kolkov živč.
 Hüftweh *n.* bolečina v kolku.
 Hügel *m.* hrib, grič, holm, brdo; *dem.* hribec, hribček, holmeč, brdec; (Waldwirthshügel) krtina; (Grab—) gomila.
 hügelab *adv.* navzdol.
 hügelab *adv.* vkreber, navkreber.
 hügelbewohner *m.* hribovec, hribljan.
 hügelicht *n.* hribast, hribčast, gričast, brdast.
 hügelig *n.* hribát, hribovit, hribovnát, brdovit.
 hügeland *n.* hribovje, brdje.
 hügelreihe *f.* vrsta gričev od. hribov.
 hügelrücken *m.* sleme (-na) od. hrbet holma.
 huh! *interi.* hu!
 Huhn *n.* (Henne) kura, kokoš (-i), puta; (junges Huhn) pišče (-eta), piščanec, piška, putka; (1 Jahr altes Huhn) járica, járkica; (Rebhuhn) jerebica.
 hühdchen *n.* kúrica, pútica, kokoška.
 hühner- kurji, kokošji.
 hühnerauge *n.* kurje oko (očesa).
 hühnerdarm *m.* (*Stellaria media*) zvezdnica, auch kurja čreva *pl.*
 hühnerdieb *m.* kurji tat.
 hühnerer *n.* kurje od. kokošje jajce.
 hühnerfleisch *n.* kurje mesó, kuretina.
 hühnergeschrei *n.* kokodák, kokodájsk, kokodakanje.
 hühnerhabicht *m.* kragulj, kokošar.
 hühnerhahn *m.* f. Hahn.
 hühnerhandel *m.* kokošarija, piščetarija, kupčija s kokošmi od. s kúrami.
 hühnerhändler *m.* kokošár, piščetár; — *in f.* kokošarica, piščetarica.
 hühnerhaus *n.* kurnik, kurnjak, kokinošnjak.
 hühnerhirse *f.* kostreba.
 hühnerhof *m.* kurji od. kokošji dvor.
 hühnerhund *m.* päs jerebičar od. prepeličar.
 hühnerkoth *m.* kurjek, kokošjek, kurečnik.

Hühnerlaus *f.* tekút (-i).
 Hühnermarkt *m.* kurji od. kokošji trg, trg za kokoši od. za kuretino.
 Hühnerruf *m.* jeróbjji klic.
 Hühnerstall *m.* kurnik, kurnjak, kokinošnjak.
 Hühnerstige *f.* kurnik, kobača.
 Hühnerstiel *n.* kuretina, perotnina, perjád (-i), perjádina. [stvo.
 Hühnersticht *f.* kokošarstvo, piščetarhui! *interi.* hoj! smuk! in einem Hui na mah, ko bi (z oči) trenil.
 Huld *f.* milost, blagost, blagovoljnost.
 huldigen *v.* zvestobo od. udanost priseči (-sežem), *impf.* prisegati; *fig.* priklánjati se, dobrikati se, laskati se.
 Huldigung *f.* obljava od. prisega zvestobe oder vérnosti; *fig.* spoštovanje, čislanje.
 Huldigungseid *m.* prisega zvestobe od. vérnosti.
 Huldigungstag *m.* dan prisege zvestobe od. vérnosti.
 huldreich, huldvoll *adj.* milostiv, milostljiv, blag, blagovoljen.
 Hülle *f.* ogrinjálo, zagrinjalo, pokrivalo; (Decke) odeja, odevalo; (Embalmage) ovój, zavój; in — u. Hülle haben vsega dovolj iméti (imám), na prebitek iméti. — *die Hülle des Menschen?*
 hüllen *v.* zagrniti, ogrniti, pregrniti, pokriti (-krijem); *impf.* zagrinjati, ogrinjati, pregrinjati, pokrívati; sich in einen Mantel — v plásč zaviti (-vijem) —, *impf.* — zavijati se; s plásčem ogrniti —, *impf.* — ogrinjati se; (bedecken) odeti (odenem), pokriti (-krijem); *impf.* odevati, pokrívati.
 hüllkeich *m.* ovojek.
 hülf *f.* luščina, lupina; (d. Hülsenfrüchte) strok, *coll.* stročje; (d. Hirse) mekins; (d. Kastanien) jézica; (d. Rüsse) robina.
 hülfen *v.* lúščiti, lúpiti, likati, kožuhati; róbkati.
 hülfenartig *adj.* luščinast, lupinast, strokast, mekinast, ježičast, robinast.
 hülsenfrucht *f.* sočivo; *coll.* sočivje.
 hülsenfrüchtler *m.* stročnica.
 hüfengewächs *n.* stročnica.
 hüßig *adj.* strokát, luščinát.
 human *adj.* uljuden, priljuden, clovečen.

humanität *f.* uljudnost, priljudnost, lovečnost.

humanitätschüler *m.* humanist.

hummel *f.* čmrlj, čmelj.

hummer *m.* jastog.

humor *m.* (dobra) volja, humor.

humorist *m.* šalživec, humorist.

humoristisch šaljiv, humorističen.

humpeln homodrati, opotékati se.

humpen *m.* kupa.

humus *m.* prst (-i), črna prst.

hund *m.* pes, kužel; junger — pse (-ta), séene (-ta), kuzej, kužek, psiček; der große — (astr.) kuzlák; (d. Böttcher) kleße *pl.*, natezilnik; (Göpelhund) rudarski vozék, trážica.

hundartig *adv.* pasji; *adv.* pasje.

hündchen *n.* pesék, psiček, kuzej, kužek.

hunde- pesji, pasji.

hundegebell *n.* lájanje psov.

hundehaus *n.* pesnják.

hundeloch *n.* pesnják; *fig.* temna luknja, beznica.

hundert *num.* sto, stotina.

hundertarmig storók.

hundertblättrig stolistén, stoperesén.

hundertel *n.* stotnina, stoti del.

hundertens *adv.* stotič.

hundertert *m.* (Ziffer) stotica; (Banknote) stoták.

hundertertei stotéri, stogúb.

hundertfach stoterén, stoternat, stotrók.

hundertfältig stoternat.

hundertfösig stonóg.

hunderthändig storók.

hunderthaupt *n.* stoglav, stoglavéc.

hunderthauptig stoglav, stoglavén.

hundertjährig stolét, stotén; daš — e šest stoténica.

hundertjährlich *adv.* vsakih sto let.

hundertmal *adv.* stokrat.

hundertmalig stokratén.

hundertpfunder *m.* stofunták, stofuntik.

hundertpfündig stofuntén.

hundertrunderig stoveslen, stoveslenát.

hundertste (der, die, das) stoti.

hundertstimmig stoglasén.

hunderttägig stodneven.

hunderttausend *num.* sto tisoč.

hundertweise *adv.* na stotine, stotino.

hundertjüngig stojezičen.

hundestall *m.* pesnják, psinják.

hundesteuer *f.* pesji (pasji) davék, psetnina.

hündin *f.* psica, kuzla.

hündisch pesji, pasji.

hunds- pesji, pasji.

hundsbeere *f.* (*Cornus sanguinea*) r(u)deči dren; (*Lonicera xylosteum*) pesikovina; (*Viburnum opulus*) brogovita od. kozja pogačica.

hundsbiß *m.* pesji ugriz od. popad.

hundsfott *m.* malopridnež.

hundsgras *n.* (*Dactylis glomerata*) pasja trava; (*Bromus racemosus*) glistnik.

hundshai *m.* kužek.

hundskamille *f.* smrdelja.

hundskette *f.* pasja veriga, pasji lanč.

hundskopf *m.* pasja glava; *fig.* peso-glavéc.

hundsküpfig psoglav, pasjoglav.

hundskoth *m.* pasjek.

hundskrankheit *f.* pasja boležen.

hundslager *n.* pasje ležišče.

hundslaue *f.* pasja uš (-i).

hundslieben *n.* pasje —, revno —, borno življenje.

hundsluch *n.* pasja luknja.

hundspetersilie *f.* mala trobelika, pasji petersilj.

hundserose *f.* šipek.

hundestall *m.* pesnják.

hundestern *m.* kuzlak, pasja zvezda.

hundstage *pl.* pasji dnevi *pl.*

hundstod *m.* (*Aconitum*) pasja smrt (-i), oméj. [bes.]

hundswuth *f.* pasja steklina, pasji

hundsjahn *m.* pasji zob.

hundsjunge *f.* pasji jezik.

hüne *m.* velikán, obér, orják. [mila.]

hünengrab *n.* obrska od. orjaška go-

šunger *m.* lakota, glad; (Seiðhunger) voléja lakota; (großer, anhaltender —) strádanje, strádež; —s sterben lakote od. gladú umreti, *impf.* — umirati; großer — leiden zelo strádati od. gladovati.

hungerblümchen *n.* kurje zdravje.

hungerrig, hungrig lačen, lakotén, gladén, gladovén; — werden zlácniti

se, zgladovati se; — machen zgladovati, sestrádati; er iſt jehr — lačen je, da se duša v njem lovi od. da se vanj vidi.

Hungerleider *m.* stradaléc, gladovaléc.

Hungerleiderei *f.* strádanje, strádež.

Hungern lačen biti (sem), lákoto iméti (imám) od. čútiti, glad trpéti (trpim); jehr — gladovati, strádati.

Hungersnoth *f.* lákota, strádež.

Hungerſtrafe *f.* post.

Hungerthurm *m.* gladomórnica.

Hungertod *m.* smrt (-i) za lákoto od. gladom.

Hungertuch *n.*, am — e nagen gladovati, strádati, glad pasti (pasem).

Hungrigkeit *f.* lačnost, gladnost, gladovnost.

hunzen kvariti, kaziti; pokvariti, pokaziti; *fig.* psovati (psujem), zmérjati.

hüpfen skočiti, poskočiti; *impf.* skákati (skačem), poskakovati, skakljati; (v. Herzen) tripati (tripljem), utripati.

Hüpfen *m.* skakaléc, poskakovaléc.

Hüpfſting *m.* skok, poskók.

Hürde *f.* lésa, pletenica; (Schafhürde) tamar, osek, ograja.

Hürden tamar ograditi, — zagradi; *impf.* ográjati, zagrájati.

Hure *f.* kurba, blodnica, nečistnica.

huren kurbati se, nečistovati.

Hurenhaus *n.* kurbišće.

Hurenkind *n.* kurbič, mulčec, pankert.

Hurenlied *n.* nesramna od. amazana pesen (-i).

Hurenneß *n.* kurbišće.

Hurenpaß *n.* kurbirska zaléga, kurbirska drhál (-i).

Hurer *m.* kurbir, nečistnik.

Hurerer *f.* kurbarija, kurbanje, kurbarstvo; — treiben kurbati se.

Hureriſch kurbirski, kurbarski, nečist.

hurrah! *interi.* hurá!

hurtig urén, nagel, brz; **hurtig!** hajdi! aló! hitro!

Hurtigkeit *f.* urnost, naglost, brzost.

Husar *m.* buzár, husár; Husaren- huzárski, husárski.

husch! *interi.* vs! frk!

huschen smákniti, púhniti, prhniti, šiniti.

hüſſeln pokašljavati.

husten kásljati; zakásljati, odkásljati se; Blut — kri pljuvati (pljujem) od. hrkati; ganje Nächte hindurch — cele noći prekásljati, *impf.* prekašljavati.

Husten *m.* kašelj; den — haben kásljati.

Huster *m.* kásljaléc, pokašljevaléc.

Hut *m.* klobúk; *dem.* klobuček; (Zuderhut) glava, krhét; ohne — razoglav, brezoglav; — ab! odkrij se! odkrijte se! den — aufſeßen pokriti (-krijem) se, *impf.* pokrivati se.

Hut *f.* varstvo, straža; (Weide) paša, pašnik; (daß Hüten) pasenje, paša; auf der — sein várovati se, páziti, pazko iméti (imám), glédati, čuvati se.

Hutband *n.* trak na klobuku, trak od klobuka.

Hutbürſte *f.* šetka oder krtačica za klobúk.

Hüten várovati, čuvati; (weiden) pasti (pasem); sich — varovati se, čuvati se, ogibati (ogibljem) se, páziti, glédati; daß Bett — bolán ležati (ležim), ne smeti (smem) iz postelje; daß Zimmer — ne iti (idem u. grem) iz hiše, domá biti (sem).

Hüter *m.* varuh, čuváj, čuvar; (Gemeindegirt) varovécin; — in *f.* várhinja, čuvajka, čuvarica.

Hutfabrik *f.* klobučarnica.

Hutfabrikant *m.* klobučár.

Hutfeder *f.* peró (-esa) za klobukom.

Hutfil *m.* klobučina, klobučevina.

Hutförmig klobukast, klobučast.

Hutfutteral *n.* nadvlaka za klobúk, klobučénica.

Hutgeld *n.* (Weidegeld) pašnina.

Hutgerechtigkeit *f.* pravica do paše.

Huthändler *m.* trgovéc s klobuki.

Hutkrümpe *f.* kraječ od. okrajéc klobuka, krajevci *pl.*

huflos brez pastirja; (unbededt) razoglav, brezoglav.

Hutmacher *m.* klobučár.

Hutmacherei *f.*, **Hutmacherhandwerk** *n.* klobučarija, klobučarstvo; daß — betreiben klobučariti. [ka.

Hutmacherin *f.* klobučarica, klobučar-

Hutſchachtel *f.* klobučénica.

Hutſche *f.* gugalica, gugalnica, gugo *pl.*, gunca.

hufſchen gúgati (-am u. -ljem) se, guncati se, zibati (-am u. -ljem) se.

hufſchleife *f.* petlja oder kokarda na klobuku. [od klobuka.

hufſchnur *f.* trak za na klobúk, trak

huttare *f.* pašnina.

Hütte *f.* bajta, kočá, koliba; (eine eicnde Hütte) beznica, kočura; *dem.* hájtica, kočica, kolibica; (Schmelzhütte) plavež, plavež, topilnica, talilnica; (im Bergwesen) izdelovalnica.

Hüttenarbeit *f.* delo v topilnicah od. v plavžih.

Hüttenarbeiter *m.* plavžar, topilničar.

Hüttenbewohner *m.* bajtar, kočar, kajžar.

Hüttengebäude *n.* topilnično poslopje.

Hüttenkunde *f.* plavžarstvo, topilničarstvo.

Hüttenmann *m.* plavžar, topilničar.

Hüttenmännisch plavžarski, topilničarski.

Hüttenwerk *n.* plavež, plavež, topilnica, talilnica. [čarstvo.

Hüttenwesen *n.* plavžarstvo, topilničarstvo.

Hutweide *f.* pašnik.

Hutzeug *n.* klobučina, klobučevina.

Hutel *f.* krehlj od. krljič (suhe hruške od. jabelka).

hyacinthe *f.* hiacinta.

Hyäne *f.* hiéna.

Hydr, **Hydra** *f.* hidra.

hydraulik *f.* hidrávlika; vodovodstvo; vodoslovje.

hydraulisch hidrávličén; vodovodén; vodoslovén.

Hydrodynamik *f.* hidrodinámika, nauk o gibanji vode.

Hydrographie *f.* vodopis, vodopisje.

hydrographisch vodopisén.

Hydrologie *f.* vodoslovje.

Hydrometer *n.* vodomér.

Hydropath *m.* vodolečnik, hidropát.

hydropathisch vodolečén, hidropatičén.

Hydrostatik *f.* hidrostatika, nauk o jednakotežji tekočin.

hydrostatisch hidrostátičén.

Hydrotechnik *f.* hidrotéhnika, vodostavstvo, vodostrojstvo.

hydrotechnisch hidrotéhničén, vodostavbén, vodostrojén.

Hygrometer *n.* vlagomér.

Hygroskop *n.* vlagokáz, vlagovid.

Hymne *f.*, **Hymnus** *m.* hválnica, hvalna pesén (-i); slávnica, slavna pesén, himna.

Hyper- pre-

Hyperbel *f.* hipérbola. [ški.

hyperbolisch hiperbóličén, hiperbóli-

hyperkritik *f.* preostra od. pretirana kritika, — razsodba, — ocena.

Hyphonder *m.* hipohóndér.

Hyphondrie *f.* hipohóndrija, težkomiselnost.

hyphondrich hipohóndričén.

Hyponuse *f.* hipotenuza, podpona.

Hypothek *f.* hipoteka, zastava nepremakljivega blaga; **Hypothek-** hipotekarni, gruntozastavni, zastavni.

Hypothekarforderung *f.* hipotekarna od. (grunto)zastavna terjatév.

Hypothekargläubiger *m.* hipotekarni od. (grunto)zastavni upnik.

Hypothekarschreibung *f.* hipotekarni od. (grunto)zastavni zapis.

Hypothekenbank *f.* hipotekarna oder gruntozastavna banka.

Hypothese *f.* hipoteza, domneva, podmena, uvet.

hypothetisch hipotetičén, domnevén, uvetén.

Hysterie *f.* máternica, histerija.

hysterisch máterničáv, histeričén.

Hysteronproteron *n.* histeronproteron, nasprotni vzpored besedij.

3.

I interi. i! i nu no! i no!

Ibis *m.* ibis, gavče.

ich jaz; (vor d. Zeitw. gemeinlich unüberfetzt); das Ich moja oseba, jaz.

Ichthyographie *f.* ribopis, riboslovje.

Ichthyolith *m.* okamenela riba.

Ichthyophag *m.* ribojéd, ribojedéc.

Ideal *n.* vzor, vzgled, idéal.

idealistisch vzorén, vzgledén, idéalén; (fingiert) misljen, namisljen, izmisljen.

idealisieren vzóriti, idealizirati; povzóriti.

Idealismus *m.* vzorstvo, idealizem.

Idealist *m.* vzornik, idealist; domišljevalc. [nost.]

Idealität *f.* vzornost, vzoritost, idealizem.

Idee *f.* misel (-i), ideja; es handelt sich um die Realisierung einer großen — ide za to, da ostvarimo (oživotvorimo, zvršimo) veliko misel; (Begriff) pojém.

Ideenaassociation *f.* združevanje —, druženje —, vezanje pomislij, asocijacija idej.

Ideengang *m.* povrstnost —, razvrščenje mislij.

Ideenkreis *m.* omislje.

ideenlos brezmiseln, brez mislij; er ist — nima mislij.

ideenreich domišljiv, umišljiv.

idem to isto, ravno tisto, ravno to.

identificieren istovétiti, istóviti, jednáčiti; poistovétiti, pojednáčiti, zjednáčiti.

identisch istovétén, istovén, isti, ta isti, ravno tisti, jednák.

Identität *f.* istovetnost, istovnost, istost, taistost, jednákost.

id est to je, to se pravi.

idiorlektrisch samoeléktričén.

Idiom *n.* naréčje, podnaréčje.

Idiosynkrasie *f.* vseútnost, idijosinkrazija.

Idiot *m.* topoglavéc, nevednež, idijot.

Idiotikon *n.* narečnik, narečni slovár.

Idiotismus *m.* posebnost kacega jezika, idijotizém.

Idol *n.* j. GöÙe. [idila.]

Idylle *f.* seljanka, pastirska pesén (-i), idylisch seljanski, idilski.

Igel *m.* jež; *dem.* ježék; **Igel-** ježev.

igelfartig ježast, ježevit.

Igelisch *m.* jézarica.

Igelhaut *f.* ježevina, ježeva koža.

Igelshopf *m.* (*sparganum*) ježeva ježica.

Ignorant *m.* nevednež, malovednež.

Ignoranz *f.* nevednost, neznanje, malovednost.

ignorieren ne védeti (vem), ne meniti se za kaj; nevédnega se delati; er ignoriert ihn dela, kakor bi ne vedel zanj, prezira ga.

ihr vi, ve.

ihr = ihrig (ihr gehörig) njen, (njejzin); (ihnen zwei gehörig) njijna, njijna, -o, njun; (ihnen gehörig) njihov, njihén; (in der Höflichkeitsprache) vaš; sie mögen das ihrige thun naj storé svojo dolžnost.

Ihre Vaš; — Gnaden Vaša milost; — Majestät Njega —, Njegovo veličanstvo.

ihrer vikati.

Ikonograph *m.* slikopiséc, ikonograf.

Ikonographie *f.* slikopis, ikonografija.

Ikonologie *f.* slikoznanstvo, kipslovje, ikonologija.

Ikozaeder *n.* dvajseteréc, ikozaeder. **illegal** nepostavén, nezakonit.

Illegalität *f.* nepostavnost, nezakonitost.

illegitim nezakonski.

illiquid nejasén, negotóv; neprav.

Illumination *f.* razsvetljáva, osvetljáva, razsvečava.

illuminieren razsvetliti, osvetliti; *impf.* razsvetljevati, razsvečevati.

Illusion *f.* slepija, slepotija, omáma, iluzija.

illusorisch slepilén, omamljiv, prazén, navidezén. [nung.]

Illustration *f.* j. Erläuterung, Zeich-
illustrieren j. erläutern; illustrierte Zeitung časopis s podobami, ilustróvan časopis.

Itis *m.* dihúr; **Itis-** dihurjev.

Itisfalle *f.* past (-i) za dihurje. [vina.]

Itisfell *n.* dihurjeva koža, dihurje-
imaginär umišljen, dozdévén, imaginárén.

Imagination *f.* j. Einbildung.

Imbiss *m.* prigrizék, založáj, málica.

Immaterialität *f.* breztrvárnost, brezsnovnost, netelesnost.

immateriell brezsnovén, breztelesén.

Immatrikulation *f.* vpis (v málico, imenik &c.).

Immatrikulationschein *m.* vpisni list.

immatrikulieren vpisati, *impf.* vpisovati (v málico).

Immaturität *f.* negodnost.

Immen *pl.* medicarji *pl.*

immer *adv.* vselej, vsegdar; (ununterbrochen) vedno, v jedno mér, zmeraj, zmer, ves čas.

immerdar *adv.* skoz in skoz, drevi in davi, v jedno mer.

immerfort *adv.* vedno, neprenehoma, zméraj, zmerom, neprestáno.

Immergrün *n.* zimzelen; *adv.* vednozelen.

immerhin *adv.* naj le, vse jedno naj.
immermehr *adv.* čedalje —, čezdalje bolj, bolj in bolj, vse bolj in bolj.

immerwährend vedén, neprenehljiv, neprestán, vedno trpéc; *adv.* vedno, v jedno mer, neprenehoma, neprestáno.

immobil nepremakljiv, nekretén, nepremičén, nepregibén; (milit.) nepripráven, neoróžen.

Immobilien *pl.* nepremakljiva posestva *pl.*, nepremičnine *pl.*

immoralisch *š.* unšittlich.

Immoralität *f.* *š.* Unšittlichkeit. [telka.]

Immortelle *f.* neven (neveni), imor-

Immunität *f.* nedotikljivost, nedotičnost, svobóščina.

Imperativ *m.* velevník.

Imperator *m.* *š.* Herrscher.

Imperfect *n.* polpretekli čas.

Imperial cesarski, imperijalen.

Impersonale *n.* brezosebkov glagol.

Impertinent nesramén, predržen.

Impertinent *f.* nesramnost, predrznost.

Impfanzstalt *f.* cepilnica osepnice.

impfen (přropfen) cépiti; (Boden)

cépiti, osépnice od. kozé staviti.

Impfer *m.* cepiléc.

Impfling *m.* cépljenéc.

Impfung *f.* cépljenje, stávljenje osepnice od. koz.

Impfungstoff *m.* cepivo.

Impfungsergebnis *n.* spričevalo o stavljenih osépnicah od. kozáh.

Imponderabilien *pl.* netežnine *pl.*, nevaganine *pl.*

imponieren možá kazati (kažem), vážen biti (sem), imponovati; — wollen imenititi se, veljaviti se komu s čím, možévati, vážnosti si dajati (dajem).

imponierend možki, zapovedljiv, vážen, znamenit, oblastén.

Import *m.* uvoz, dovoznja.

Importen *pl.* uvozna blágo, uvoznina.

Importeur *m.* uvoznik.

importieren uvoziti, vpeljati; *impf.* uvázati, vpeljevati.

impofant velezanimiv, velekrásén.

Impost *m.* nakláda, namét.

impotent nezmožén.

Impotenz *f.* nezmožnost.

imprägnieren (Holz) napojiti, *impf.* napájati.

Imprimatur *n.* naj se natisne, dovoljenje v natis.

Impromptu *n.* brez priprave (pesén).

Improvisator *m.* pesnik ki poje brez priprave, improvizator.

improvisieren brez priprave peti (pójem) od. skladati, improvizovati.

Impuls *m.* nagib, nagibljaj, nagón, podnet, spodbúda. [dolžba.]

Imputation *f.* pripis, přšteva; obin v, na; (jur. Bezeichnung der Bewegung) po; im Anfange od. začetka, iz začetka, v začetku, iz prva; —

Gegenwart vpríčo (česa), pred (kom); — der Messe pri maši; — der That

za rás; im Sommer po leti; im Winter

po zimi; bis — do.

Inbegriff *m.* obség, obsézék; (Auszug) posneték, izpisék, izbór; mit —

deš s tem vred.

Inbrunst *f.* gorečnost, vnetost, gorljivost, iskrenost; mit — lieben gorecé

— iskreno ljubiti.

inbrünstig goréc, vnet, iskrén, plamenéc.

Inbrünstigkeit *f.* *š.* Inbrunst.

Indicativ *n.* začetni glagol. [tek.]

Incidenz *f.* nastóp, pripétljaj, pripé-

Incidenzfall *m.* postranski oder pritični zgodék (zgodljaj).

Incidenzstreitigkeit *f.* postranski oder pritični prepír.

Inclination *f.* naklón, nagnenje.

Inclinationsnadel *f.* naklonenica, naklonska igla.

Inclinationswinkel *m.* naklonski kot.

inclinieren nagibati (-gibljem) se (k čemu), težiti (na kaj), nagnen biti (sem)

(k čemu); *š.* neigen.

inclusiv *adv.* s (tem) vred, vštevájé —, vštevno.

incognito *adv.* nepoznan, pod tujim imenom. [ljiv.]

incommensurabel neizmerén, neizmer-

incommodieren nadlegovati (koga), nadlégo (komu) delati.

Incommodität *f.* nadleža, nadležnost. **incompetent** brezoblasten, nepristojen. **incompetenz** *f.* brezoblastje, nepristojnost.

inconsequent nedosleden.

Inconsequent *f.* nedoslednost.

Inconveniens *f.* neprilicnost, neprilika.

Incorporation *f.* prispojitev, pridružba, združba.

incorporieren prispojiti, pridružiti, uteloviti; *impf.* pridruževati, prispajati. **incorrect** nepravilen, pogrešen, hibšen.

Incorrectheit *f.* nepravilnost, pogrešnost.

Increment *n.* prirastek, narastek.

incrustieren oskórjati. [eija.]

Incrustation *f.* oskorjanina, inkrustacija.

Inculpat *m.* zatoženec, obdolženec.

inculpiereu dolžiti, kriviti; obdolžiti, okriviti.

Inkunabeln *pl.* inkunabule *pl.*, prvotiski *pl.*

incurabel neozdravljiv, neozdraven, nezaceljiv, neizlečljiv.

indeclinabel nesklonljiv.

Indefinitum *n.* nedoločni glagol.

indem *coni.* kedar, ko, med tem ko, v tem ko; (urfächl.) ker, ki, kajti.

independent *f.* unabhangig.

Independenz *f.* *f.* Unabhangigkeit.

indefa, indefen *coni.* v tem ko, med tem ko, ta čas ko; (concessiv und mildernd) pri vsem tem pa, pa vendar, toda.

Index *m.* kazalo.

Indian *m.* *f.* Truthahn. [ein.]

Indicativ *m.* znanilnik, znanilni način.

indifferent mlačen, neróden, malomaren, nemaren, nobenostrán; nerazločen.

Indifferentismus *m.* mlačnost, malomarnost, nobenostranost, indiferentizem.

Indifferenz *f.* nemarnost; nerazločnost.

Indignation *f.* *f.* Entrüstung.

indigoblan modrel.

Indigopflanze *f.* modril, indigo.

indirect posreden; — *e* Frage zavisno vprašanje; — *e* Steuer davek na drugo roko; *adv.* posredno.

indiscret (unbescheiden) neskromen; (unvorsichtig) nepremišljen, nespreviden,

brez premisleka; (rückfichtlos) brezozirén.

Indiscretion *f.* neskromnost; nepremišljenost, nesprevidnost; brezozirnost.

individualisieren osébiti, jedinstvovati; posebiti, pojedinstvovati, posamez vzeti (vzamem).

Individualität *f.* pojedinost, posameznost, osebnost, individualnost.

individuell oseben, poseben; — *e* Meinung mnenje pojedinega človeka. ≠

Individuum *n.* (Person) oseba; (einzelner Mensch) pojedinec, posameznik; (res singularis) posamezna stvar, pojedinka.

indolent brezóuten, neobéutljiv; nemaren, neróden.

Indolenz *f.* brezóutnost, neobéutljivost; nemarnost, neródnost.

Indossament *n.* prevod od prepis menice, hrbotpis.

Indossant *m.* prevodnik, hrbotpisec.

Indossator *m.* prevodojemnik.

Indossierung *f.* prevód oder prenos menice.

Induction *f.* navod.

Inductionsrolle *f.* navodna cev (-i).

Inductor *m.* navodič. [zanesba.]

Indulgenz *f.* odpustek, odpust, pri-

Indult *m.* odlog, predlog, obrók.

Industrie *f.* obrt, obrtnost, obrtnija.

Industrieerzeugnis *n.* (obrtijski) izdelék.

industriell obrtnijski, obrten.

Industrielle *m.* obrtnik; *f.* obrtnica.

Industrieschule *f.* obrtnijska šola.

industriös obrten.

ineinander *adv.* jedno v drugo, drugo v drugo.

infam *f.* schändlich.

infamierend grdilen, sramotilen.

Infant *m.* infant, španski kraljevič.

Infanterie *f.* pehota, pešci *pl.*; Infanterie- pehotni, pešaški.

Infanterieregiment *n.* pehotni —, pešaški polk.

Infanterist *m.* pešec, pešák.

Infantin *f.* španska kraljičina.

Infection *f.* okuženje, okužba.

Insel *f.* mitra, škofova kapa.

inficieren kužiti, skruniti; okužiti, oskruniti.

inficirt okužen, navzét.
 Infinitiv *m.* nedoločnik.
 inflexibel nepregibèn, nepregibljiv.
 Influenz *f.* *f.* Einfluß.
 influieren *f.* einwirken.
 infolge vsled, za.
 in follo v celi poli.
 Information *f.* poduk, poučilo, napotilo.
 Informator *m.* učitelj, odgojitelj.
 informieren podučiti, napótiti, napeljati (-peljem); *impf.* podučevati, napotovati, napeljevati.
 Intra *f.* gostja, gostija.
 Inful *f.* *f.* Inful.
 infuliert z mitro.
 Infusion *f.* naliv.
 Infusionstherapie *n.* močelka.
 Ingber *m.* *f.* Ingwer.
 Ingeborrne *m.* roják, domačin.
 Ingenieur *m.* inženir, zemljemeréc;
 Ingenieur- zemljemerski, inženirski.
 Ingenieurcorps *n.* inženirski oddelék.
 Ingenieurkunst *f.* zemljemérstvo, zemljemerje.
 ingenios umèn, umovit, bistroumèn, iznajdljiv.
 inglichen *coni.* tudi, tako tudi, i, ravno tako, jednako tudi.
 Ingredien; *f.* primés (-i), primesék.
 Ingrim *m.* srd, razkačenost, razjarjenost, zloba, gnev.
 ingrimmig srdit, razkačen, razjarjen, gnevén.
 Ingrossation *f.* vknjižba, vpis v knjige.
 Ingrossator *m.* vknjiževaléc, knjižni vpisovaléc.
 ingrossieren vknjižiti, vpisati (vpisem); *impf.* vknjiževati, vpisovati.
 Ingrossist *m.* vknjiževaléc, vpisovaléc.
 Ingwer *m.* ingver, (česki) zázvor.
 inhaben imeti (imám), v lasti —, v moči imeti, premoči (-morem).
 Inhaber *m.* lastnik, inetnik; — *in f.* lastnica.
 Inhabung *f.* imetje, imenje.
 Inhalt *m.* vsebina, obseg, obsežék; (Kern) jedro, izbór; laut — *d.* Artikele III po besedah člena III.
 inhalten *f.* enthalten.
 inhaltlich *adv.* po obsegu.
 inhaltlos prazen, brez jedra.

Inhaltsangabe *f.* kazálo.
 inhaltsreich obsežen, bogát, jedernát.
 inhaltschwer tehtén, pretehtén, prevažén.
 Inhaltsverzeichnis *n.* *f.* Inhaltsangabe.
 inhärent vsóben, vsóbljen, zapopaden.
 Inhärens; *f.* vsobnost, vsobljenost.
 inhuman neuljudén, nepriljudén, nečloveški.
 Inhumanität *f.* neuljudnost, nepriljudnost, nečlovečnost.
 Initiative *f.* inicijativa, predlog; pravica začetka; pravica zakone predlagati; — ergreifen prvi kaj sprožiti od nasvetovati.
 Injurie *f.* razžalitév na poštenji od. na časti.
 Injurienklage *f.* tožba zavoljo razžalitve na poštenji od. časti.
 Injurienprocess *m.* pravda zaradi razžaljéne časti.
 Inlage *f.* vloga, vložba.
 Inland *n.* domača dežela (država), naša dežela, domačija.
 Inländer *m.* roják, domačin; — *in f.* rojakinja, domačinka.
 inländisch domáč, tukajšnji, tudeželski, tozemski.
 Inlaut *m.* srédnik.
 inliegen priložen biti (sem).
 inlegend priložen, vložén.
 Inleute *pl.* gostáči *pl.*
 inne *adv.* notri, znotraj.
 innebehalten pri sebi od. v svoji moči obdržati (-držim), *impf.* — obdrževati.
 innehaben iméti (imám), v oblasti iméti.
 innehalten ustávití, prenehati; *impf.* ustávljati, prenehávati; *m. d.* Stimme — premolkniti, *impf.* premolkovati, glas se trga.
 innen *adv.* notri; von — znotraj; nach — navznotraj, vnóter.
 Innenwelt *f.* notranji svet.
 inner notranji, znotranji, znotrajsnji.
 Innere *n.* notranjost, notranjščina; (*d.* Menschen) srce, duša, globina; (eines Landes) sredina.
 innerhalb *praep.* v, med; *notri* *zus.*
 innerlich *adi.* *f.* inner; *adv.* znotraj, od znotraj.
 Innerste *n.* sredina, globina, osrčeje.

innewerden opáziti, spáziti, zapaziti, dovédeti (dovém) se česa, zaznati (zaznám), doznati; *impf.* opazovati, dovédati se, zaznavati.

innig prizrčen, srčen, iskren, istinit; vroč, gorč; (*stil*) tesen; innigst gerührt v dušo gánen od. ginen.

Innigkeit *f.* prizrčnost, srčnost, iskrenost; gorečnost, vnetost.

inniglich *f.* innig.

Innung *f.* ceh, družba rokodelcev.

Innungsgeld *n.* cehovina.

Innungsvorstand *m.* cehu (od. cehov) starejšina od. predsednik od. načelnik.

Innucht domača reja od. gojitév.

inoculieren *f.* impfen.

Inquirent *m.* preiskovaléc.

inquirieren preiskovati, izpraševati.

Inquisit *m.* preiskovanéc; — *in f.* preiskovanka.

Inquisition *f.* preiskáva, preiskováne; verosodba, versko sodišče, inkvizicija.

Inquisitor *m.* preiskovaléc; verosodnik, inkvizitor.

inquisitorisch preiskovalén.

Inrotulation *f.* zavój pravdnih spisov.

inrotulieren spise v zavoj dejati (denem), *impf.* — dévati. [lják.

Insasse *m.* naseljenéc, stanovnik, seinsbefondere *adv.* seobno, posebno, zlasti.

Inschlitt *n.* *f.* Unschlitt.

Inschrift *f.* nadpis, napis.

Inschriftensammlung *f.* zbirka napisov.

inscribieren vpisati (vpišem), *impf.* vpisovati. [v . . .

Inscription *f.* vpis, vpisovanje, zapis

Insect *n.* žuželka, žúžek, kúžec.

Insectenfresser *m.* žužkojéd.

Insectenlehre *f.* nauk o žužekah.

Insectenpulver *n.* mrčesni prašek.

Insectenstempel *n.* mačje uho (ušesa).

Insel *f.* otok, ostrov; Insel- otoški;

Insel- osrédek.

Inselbewohner *m.* otočan, otókar; — *in f.* otočanka.

Inselchen *n.* otočić.

Inselgruppe *f.* otóčeje. [vrsta.

Inselkette, — *reihe f.* pootóčeje, otóčja

Inselmeer *n.* otóčnato morje, otóčišče.

inselreich otočnat, otočen, ostrovnat.

Inselvolk *n.* otočanje *pl.*, otókarji *pl.*

inseparabel nerazdelén, nerazločén, neločljiv.

Inserat *n.* uvrstilo, uvrsték.

Inseratgebür *f.* uvrstnina.

Inseratengeschäft *n.* opravilo novinarskega uvrščevalca.

inferieren uvrstiti, *impf.* uvrščevati.

insgeheim *adv.* skrivaj, skrivši, skrivoma, skrivé. [vprek.

insgemein *adv.* sploh, v obée, počéz,

insgesamt *adv.* vsi skup, skupaj, vse splaz.

Insiegel *n.* pečát.

Insignien *pl.* znamenja dostojanstvena (dostojanstva), — visoke časti.

insinuieren vročiti, izročiti; *impf.* vročevati, izročati, izročevati; sumničiti; sich — prilizovati se, prikupovati se (komu).

insofern *adv.* kolikor.

insolent predržén, objestén.

Insolenz *f.* predrznost.

insolvent *f.* zahlungsunfähig.

Insolvenz *f.* Zahlungsunfähigkeit.

insonderheit, insonders *adv.* seobno, posebno, osobito.

Inspection *f.* nadzorováne, nadzorstvo, ogléd.

Inspector *m.* nadzórnik, ogléda.

Inspectorat *n.* nadzorníštvo.

inspicieren nadzorovati; ogledati; *impf.* ogledovati.

Inspiration *f.* navdih, navdihnenje.

inspirieren navdihniti, *impf.* navdihati, navdihovati.

Installation *f.* umeščénje, umeščevánje, ustanovitév, ustanávljanje.

installieren umestiti, ustanoviti, ustóliti; *impf.* umeščevati, ustanávljati, ustoljevati.

instandhalten v dobrem stanu ohraniti, *impf.* — ohranjevati oder držati (držim). [stana.

Instandhaltung *f.* ohranitév v dobrem inständig silén, neprestán; *adv.* jako, silno, neprestano, na vso moč; — bitten živo —, srčno prositi.

Instandsetzung *f.* izvršitév.

Instanz *f.* stopnja; (Gerichtshof) sodišče; Behörde erster, zweiter — urad prve, druge stopnje; (Einwendung) ugovor.

inflanzmäßig, ho vrsté

sodnik stopnje Winkler - Lenz

Instanzenzug *m.* pravdni tek po vseh sodnjih stopnjah.

instehend nastópen, bližnji.

Instinct *m.* nagón, naravni nagib.

instinctmäßig *adv.* po naravnem nagibu.

instituieren ustanoviti, napraviti; *impf.* ustanóvljati, napravljati.

Institut *n.* závod.

Institution *f.* ustanovitév, naprava, uredba.

instradieren upótiti, napotiti, po pravem potu poslati (posljem); *impf.* napotovati, po pravem potu pošiljati.

Instradierung *f.* upotovanje, pošiljanje po pravem potu.

Instruction *f.* poročilo, navodilo, napotilo; (Unterricht) podúk, podučevánje; — *d.* Klage) urédba.

instruktiv podučén, podučeválén, napotovalén.

Instructor *m.* domači učitelj, podučeválec.

instruieren (Instruction geben) komu kaj poročiti od naložiti; *impf.* — poročati, — nakládati; (unterrichten) učiti, podučevati; eine Klage — tožbi dokazna pisma priložiti.

Instrument *n.* orodje, stroj, instrument; mušikalischeš — glasbeno orodje, glasbilo.

Instrumental *m.* družilnik, orodnik, instrumental. [godba]

Instrumentalmusik *f.* instrumentalna

Instrumentenmacher *m.* izdelovalec glasbilnega orodja, glasbilni izdelovalec.

Insubordination *f.* nepokórsčina, upór.

Insulaner *m.* š. Inselbewohner.

Insult *m.* napád, sramočénje, osramotitév.

insultieren napadati, sramotiti, grditi, psovati (psujem); napasti (-padem), osramotiti, ograditi. [válén.]

insultierend sramotilén, grdilén, psovník, púntar.

insurgieren vstati (vstanem) zoper —, vzdigniti se zoper —, spuntati se; *impf.* vstajati zoper —, vzdigovati se zoper —.

Insurrection *f.* vstaja, vstanék, punt.

Intabulation *f.* vpis v gruntne knjige, vknjižba.

Intabulationsbewilligung *f.* dovolitév od dovolénje vknjižbe.

intabulationsfähig vknjižljiv, vpisljiv.

Intabulationsgesuch *n.* prošnja za vknjižbo.

Intabulationstare *f.* vknjižnina.

intabulieren vpisati (vpišem) v gruntne knjige, vknjižiti; *impf.* vpisovati v —, vknjiževati.

Integralrechnung *f.* integralni račun.

integrieren integrovati, celiti, dopolnjevati; docélti, dopolniti.

integrierend integrujoč, celovit, celoskúpén.

Integrität *f.* celovitost, celóst, celoskúpnost.

intellektuell úmstven, umén, razumén, razbórén, razborít.

Intelligenz *f.* umnost, razumnost, umstvo, razbornost.

Intendant *m.* intendant, nadglednik.

Intension *f.* jakost, sila (notranja), jedrina.

Intensität *f.* š. Intension.

intensiv intensívén, jak, močén, natézén; — *e* Gróße nerazširjena —, intensívna količina.

Intensivität *f.* močnost, natežnost.

Intention *f.* naklép, naméra.

Interdict *f.* prepóved (-i). [lén.]

interessant zanimiv, zanimljiv, miká-

interessé *n.* zanimanje, zanimivost, zanimljivost; (Theilnahme) udeléžnost, udeléžba; (Nutzen) korist (-i), dobiček.

Interessen *pl.* (v Capital) obrest (-i); *Interessen* obrestni. [pl.]

Interessenausstände *pl.* zastale obresti

interessent *m.* deléžnik.

Interessentafel *f.* obrestni razkázék.

interessieren zanimati koga, máрати za kaj; daš interessiert mich to me mika, tega mi je mar, pri sroci mi je to; — sich radovedén biti (sem) zastran česa, gnati (ženem) se za kaj, poganjati se za kaj, potegovati se za kaj; (theilnehmen) udeležiti se, *impf.* udeleževati se.

interessiert (eigennützig) samopridén, sebičén, lákomén; — *er* Mensch samopridnež, sebičnik, lákomnik; (betheiligt) deležén, zadét.

Interferenz *f.* deš svetloš križanje svetlobe.

interim *adv.* začasno, za nekaj časa, za ta čas, za sedaj.

Interim *n.* začasnost; **Interims** začasni, medčasni.

interimistisch *ſ.* interim.

Interjection *f.* medmet.

Interlinearüberſetzung *f.* medvrstna prestáva.

Interludium *n.* medigra.

Intermezzo *n.* vmesna igra.

Intermission *f.* prenehljaj.

intermittieren prenehati, prestati (-stanem); *impf.* prenehovati, prestajati; (v. d. Quelle) presihati.

intermittierend prenehujoč; (von der Quelle) presihajoč.

international mednarodn, sonárodn.

internieren zapreti (zaprem), *impf.* zapirati.

Internuntius *m.* internuncij, papežev poročnik, mimoredni poslanec.

Interpellation *f.* vprašanje, povprašanje, séganje v besedo.

interpellieren vprašati, povprašati; *impf.* povpraševati; v besedo seči (sezem), *impf.* — segati.

interpolieren podtikati, uvrstiti; *impf.* podtikovati, uvrščevati.

Interpret *m.* tolmač, razlagálec.

Interpretation *f.* tolmačenje, razlaga, razlaganje.

interpretieren tolmačiti, razlagati, razkládati; raztolmačiti, razložiti.

Interpunction *f.* ločilo, interpunkcija.

Interpunctiozeichen *n.* ločilo.

Interregnum *n.* medvládje, brezkrálje.

interrogatio vprašálen.

Intervall *m.* prestánék, medčasje; medglasje.

intervenieren *ſ.* vermitteln.

Intervention *f.* *ſ.* Vermittlung.

Intestaterbe *m.* postávni dedič.

Intestaterbschaft *f.* postávna dedščina.

intim *ſ.* vertraut.

Intimat *n.* naznanilo, navestilo.

intimieren naznániti, na znanje dati (dam), navéstiti; *impf.* naznánjati, na znanje dajati, navestovati.

intolerant nestrpljiv.

Intoleranz *f.* nestrpljivost.

Intonation *f.* povzetje glasú, intonacija; dati (dam) —, vzeti (vzámam) —, poprijeti (-primem) glas.

intonieren glas dati (dám), — povzeti (-vzámam) od. zavzdigniti; *impf.* povzémati, zavzdigovati.

Intrede *f.* uvod.

Intransitiv *n.* neprehajalnik, neprehajalni —, neprehódni glagol.

intrigant kovárén, lestiv, lokáv, zvit, prekánjen.

Intrigant *m.* kovarnik, lokavéc, prekánjenec, lisják, splótkar.

Intrigue *f.* lest (-i), kovárstvo, zvijáca, spletká.

intriguieren spletke delati, zvijáče plesti (plettem).

Introduction *f.* uvod, vpeljáva.

introducieren vpeljáti (-péljem), *impf.* vpeljevati.

Introitus *m.* vhod, uvod.

invalid onemógel, oslábél, nevečen.

Invalide *m.* invalid, onemogli doslužénec; *fig.* oslábjenec.

Invalidenfond *m.* zaklad za onemógle doslužence.

Invalidenhaus *n.* invalidnica.

Invasion *f.* Einfall.

Inventar *n.* premično —, premakljivo blágó, inventár; (Verzeichniß) popis premičnega blága.

inventarisieren premično blágó popisati (-pišem), *impf.* — popisovati, inventirovati.

Inventur *f.* popis premoženja.

Inventurkosten *pl.* popisni od. inventurni stroški *pl.*

investieren v službo vpeljáti (-péljem, -peljám), postaviti, umestiti; *impf.* — vpeljevati, postavljati, umeščevati.

Investitur *f.* vpeljáva v službo, umeščenje, umestitev.

Invocation *f.* *ſ.* Anrufung.

inwärts *adv.* znotraj.

inwendig notranji, znotranji, notrni.

Inwendige *n.* znotranjost, znotrnost, notranjščina.

inwiefern *adv.* kolikor.

inwohnen stanovati, bivati; *fig.* zamoči (-morem), obseči (-sezem), zapopasti (-padem); *impf.* obségati, zapopádati.

Inwohner *m.* gostác, gost; osobéněk, selják; — *in f.* osobénka, gostja.

Inzicht *f.* obdolžba, obdolžitěv, natecevanje. [čas.

inymischen *adv.* med tem, v tem, ta
irden prstěn, zemljěn, flověn, glinast, lončěn; — *es* Gschirr lončěna posoda, lončenina.

irdisch svetěn, posvetěn, zémeljski, pozémeljski, časěn.

Irdwaren *pl.* prstenina, lončenina, glinina. [neki.

irgend *adv.* kje, nekje, kod, nekod, **irgendein** neki, kak, nekaj, nekakov, nekakošen, nekov, nékošen.

irgendeiner, — *wer* kdo, nekdo, kdor koli, kdor si bodi; **auf irgendeinem Wege** nekód.

irgendwas kaj, nekaj, kolikor si bodi, kar si bodi, količkaj.

irgendwann *adv.* kedar koli, kedar si bodi. [bodi.

irgendwessen óegar koli, óegarsěn si **irgendwie** *adv.* nekáko, po nekakem, po nekákošem, kakor koli.

irgendwoher *adv.* od nekod, od koder si bodi, od koder koli.

irgendwohin *adv.* kamur koli, kamur si bodi. [si bodi.

irgendwomit s čimur koli, s čimur

Iris *f.* mávrica, božji stol, vedrenica, duga; (Regenbogenhaut) šarenica; (Götting) Irida, Dužena.

Ironie *f.* zasméh, posméh, zasmehovanje, ironija.

ironisch zasmehljiv, posmehljiv, zasmehovalěn, iróničěn.

irrational nerazlózěn, iracijonalěn.

irre bloděn, blodljiv, zmotljiv; — **reden** blesti (bledem), blazniti; — **werden** pravo pot zgrešiti, zabloditi.

Irre *m.* blazník, zmóčeněc.

Irre *f.* blodnja, zmeta, zmotnjava.

irreführen zapeljati (-peljem), zvoditi; *impf.* zapeljevati, zviájati.

irregehen zabloditi, zajti (zajdem) u. zaiti (-idem), s prave poti kreniti, pravo pot zgrešiti; *impf.* zablojevati, zahájati.

irregulär nepravilěn.

Irregularität *f.* nepravilnost.

irreligiös brezbožěn, brezverěn.

Irreligiosität *f.* brezbožnost, brezvernost. [zbégati.

irremachen motiti, bégati; zmotiti, **irren** *tr.* *f.* irremachen; (irgendwo)

intr. bloditi, broditi, távati, klatiti se, krožiti; (sich táuschen) motiti se, vávati se; zmotiti se, prevávati se; im Zählen

sich — ušteti (-stejem) se, *impf.* uštévati se; im Reden sich — zareči (-reče)

se komu, *impf.* zarekováti se komu.

Irrenanstalt *f.* = Irrenhaus *n.* blaznica, norišnica.

Irrer *m.* blazník.

Irrfahrt *f.* bloditěv.

Irrgang = Irrgarten *m.* zahodnják, blodnják, blodišče. [verěc.

Irrgeist *m.* nevérnik, neverěc, krivo-

Irrglaube *m.* kriva vera, krivoverstvo.

irrgläubig krivoverěn, krivoverski.

irrgläubige *m.* krivoverěc, krivovernik; *f.* krivoverka, krivovernica.

irrgläubigkeit *f.* krivovernost.

irrig napačěn, napčěn, napač, napěk; kriv, lažnjiv, neprav. [napačnem.

irrigerweise *adv.* krivo, napěk, po **irritabel** dražljiv, razdražěn.

Irrlehre *f.* krivi od. lažnjivi nauk.

Irrlehrer *m.* krivi od. lažnjivi učitelj.

Irrlicht *n.* vešča, veščica, ponočna luč (-i).

Irrpad *m.* *f.* Abweg.

Irrsinn *m.* *f.* Wahnsinn.

irrsinnig *f.* wahnsinnig.

Irrstern *m.* *f.* Planet.

Irrthum *m.* zmeta, pomóta, zmotnjáva, pomótljej, blodnja; (Fehler) pogréšek; (im Zählen) uštěvěk; einen —

begehen zmotiti se, v zmeta zabresti (-bredem); Sie sind im — *e* móтите se, vávate se; **Irrthümer** lehren krivo učiti,

krive nauke dajáti (dajem). [po zmoti.

irrhümlich = irrhümlischerweise *adv.*

Irrung *f.* blojenje, blodba, blodnja, zmeta, zmotnjáva.

Irrwahn *m.* kriva misel (-i), krivozdětje, kriv dozdvěk.

Irrweg *m.* stranpot, kriva pot, izpótje; **auf** — *e* gerathen zajti (zajdem) und zaiti (-idem), zabloditi, zabresti (-bredem).

Irrwisch *m.* *f.* Irrlicht; *fig.* veternják, nestanovitněž.

izabellfarben r(u)javorumén, r(u)javo-
zolt, izabélast; ein —es Pferd síréc.

Isagrim *m.* volk; *fig.* mrmrálo, go-
drnjalo, zagovédnež.

Islandmoos *n.*, islándiſches Moos is-
landski mah, svinjski mah; (in Krain)
bohinjski mah.

isochromatiſch istobárven.

isochron istočasén, istodobén. [čén.

isodynamiſch istomočen, jednakomo-

Isolator *m.* samiléc, samilo.

isolieren samiti, samotiti; osámiti,
osamótiti; —de Sprachen jednozložni
—, samozložni jeziki.

Isolierschemel *m.* osamljáč.

isoliert sam, osamél, samótén.

Isoliertheit *f.* samótност, osamelost.

isomer izomérén, jednakodelén.

Isomorphie *f.* istohikost, izomorfiſja.

isoperimetriſch istoobsežen, istega
obséga.

Isotiere *f.* jednakoletnica, soletka.

Isothermen *pl.* sotoplice, jednako-
topličnice *pl.*

Itmus *m.* ſ. Sandenge. [kisto.

item *adv.* jednako, ravno takó, ta-

Iteratio *n.* opetovalni glagol.

itig, išt ſ. jeſig, ješt.

3 (3ot).

Ja *adv.* da, kaj pa da, dro; — freifich,
—wohl se vé da, kaj pa da; — nicht
nikár ne, nikakor ne; er ist — fleißig
saj je pridén; — jagen pritrđiti, pri-
kimati; weder —, noch nein ne bev
ne mev.

Jacht *f.* hitra ladija, jahta.

Jadie *f.* jopa; (d. Mannes) jopié.

Jagd *f.* lov; (d. Handlung des Ver-
folgers) gonja, gonjba, gonitév, lovitév;
von d. — leben ob lovu živetí; Jagd-
lovski.

Jagdanzug *m.* lovska obleka.

Jagdbar loven, lovitén.

Jagdbarkeit *f.* lovnost, lovitnost;

(Jagdrecht) lovska pravica.

Jagdbezirk *m.* lovski okraj, lovnica,
lovišče.

Jagdeigenthümer *m.* lastnik lova.

Jagdflinte *f.* lovska puška.

Jagdrevuel *m.* prestop lovskih postáv.

Jagdgebiet *n.* ſ. Jagdbezirk.

Jagdhege *n.* lovska branjevina.

Jagdgeld *n.* lovnina. — *gamm. j.* ?

Jagdgeräth *n.* lovsko orédje.

Jagdgericht lovu priučen, v lovu
zmajden. [zákon.

Jagdgesetz *n.* lovska postava, lovski

Jagdgewehr *n.* ſ. Jagdflinte.

Jagdhaus *n.* lovska hiša.

Jagdhorn *n.* lovski rog, lovsko trobilo.

Jagdhund *m.* lovski pés.

Jagdkundig v lovu zveden.

Jagdkarte *f.* lovska karta, lovski list.

Jagdkunst *f.* lovstvo.

Jagdleute *pl.* lovci *pl.*; (Zreiber)
gonjači *pl.*

Jagdliebhaber *m.* prijatelj lova.

Jagdlied *n.* lovska pesém (-i).

Jagdordnung *f.* lovski red, postava
za lov.

Jagdpächter *m.* zakúpnik lova.

Jagdpatchbetrag *m.* lovarina.

Jagdpolizei *f.* lovski nadzor. [pravo.

Jagdrecht *n.* lovska pravica, lovska
jagdrehtlich lovskopraven, po lov-
skem pravu.

Jagdrechtsausübung *f.* uživanje od. iz-
vrševanje lovske pravice.

Jagdregal *n.* pravo lovitnosti.

Jagdschaden *m.* škoda po lovu storjena.

Jagdtasche *f.* lovska torba.

Jagdverbot *n.* prepóved (-i) lova; pre-
poved, kje loviti od. kje zverino stre-
ljati.

Jagdwesen *n.* lovstvo.

Jagdzeit *f.* lovna doba, čas za lov.

Jagdzeug *n.* lovska roba, lovska pri-
prava.

Jagen *trans.* loviti, streljati, goniti;
(treiben) goniti, drviti, poditi, tirati;
(dabontreiben) zapoditi, zadrvti, iz-
pókati, pognati (-ženem); ein Messer
in den Leib — prebosti (-bodem), pre-
suniti, prepahniti; *intr.* drviti se, pre-
gánjati se, poditi se, loviti se, pó-
jati se. [(i).

Jagen *n.* gonja, gonjba, gonitév; lov

Jäger *m.* lovec; Jäger- lovski.
 Jägerbursche *m.* lovski dečak. [lov.
 Jägerrei *f.*, Jägerhandwerk *n.* lovstvo,
 Jägerhaus *n.* lovška hiša; lovcova hiša.
 Jägerin *f.* lovica; lovcovka.
 jägerisch lovski.
 Jägerkunst *f.* lovstvo.
 jägermäßig lovski, lovsko.
 Jägerrecht *n.* lovška pravica, lovsko
 pravo.
 Jaguar *m.* jagvar, ameriški tiger.
 jäh nagel, brz; (steif) strm, strmo-
 vit, strmén, kršek, strinoglav; (plög-
 lich) nenáden.
 Jähe *f.* strmina, strméc; (Eise) ná-
 glica, hitrica, hitrost.
 jählings *adv.* nanágloma, nenádoma,
 iznenadi, iznenadoma, na hip.
 Jahn *m.* réd, vrsta, postát; das Ge-
 treide liegt auf dem — žito leži v
 redóvji.
 Jahr *n.* leto; das heurige — letos,
 letošnje leto, tekoče leto; voriges —
 lani, lansko leto; vor zwei — en pred-
 lanskim; fünfziges —, auf — k letu,
 prihodnje leto; ein gemeines — na-
 rádno leto; in den besten — en v naj-
 lepsih letih, v najlepši dobi; ein trode-
 nes —, nasses — sušno (suho) leto,
 močno leto; fruchtbares —, unfrucht-
 bares — dobra —, slaba létina; in
 einem — ob letu, v jednom letu; ein
 Mann von — en priletén od postarén
 mož; nach zurückgelegtem dreißigsten — e
 izpolniviš trideseto leto; über — und
 Tag érez leto dni, k letu; — aus, —
 ein od leta do leta; nach — en éz —,
 za nekaj let; (Jahresring) létina, lét-
 nica; Jahr- letni.
 Jahrbegehngnis *n.* oblétnica.
 Jahrbuch *n.* létnik, letopis.
 Jahrbuchschreiber *m.* letopiséc.
 jahrelang mnogoletén, dolgoletén.
 Jahres- letni.
 jahresalt jednoletén, leto star.
 Jahresbetrag *m.* letni znesék.
 Jahresklasse *f.* letni razred; Leute
 einer — vrstniki *pl.*
 Jahresfest *n.*, Jahresfeier *f.* obletni
 god, godovnica, oblétnica.
 Jahresfrist *f.* leto, rok; binnen — v
 jednom letu.

Jahresgehalt *m.* letnina, letna pláča.
 Jahresrate *f.* letno plačilo, letni
 znesék, — obrók.
 Jahresring *m.* létina, létnica.
 Jahreschluss *m.* konéc leta, letni sklep.
 Jahrestag *m.* obletni dan (dneva), go-
 dišce.
 Jahresviertel *n.* četrtletje.
 Jahreszahl *f.* letna številka, létnica.
 Jahreszeit *f.* letni čas, letna doba,
 oblétje. [nica.
 Jahresfest *n.* létnica, oblétnica, godóv-
 nica.
 Jahresfüngig *n.* petdesetlétje.
 Jahresgang *m.* letni tečaj, tečaj; (einer
 Zeitschrift) letnik, letni zvezék.
 Jahresgehalt *m.* letna pláča, letnina.
 Jahresgeld *n.* letno plačilo; f. Pension.
 Jahrhundert *n.* stoletje, vek.
 jährlich letén, jednoletén.
 jährlich *adv.* letén, vsakolétén; *adv.*
 vsako leto.
 Jährling *m.* letnik, letnják, létnica.
 Jahrmarkt *m.* seménj, soménj, séjém.
 Jahrmarktsgeschenk *n.* semnjina, se-
 ménj.
 Jahrmarktstag *m.* semnji dan (dneva),
 smanji dan.
 Jahrtausend *n.* tisočletje, tisoč let.
 Jahrtausendfest *n.* tisočlétnica.
 Jahreswuchs *m.* letorást (-i).
 Jahreszahl *f.* f. Jahreszahl.
 Jahresgehend *n.* desetlétje.
 Jähorn *m.* nagla jeza, gnevljivost,
 jeznoritost, togóta, togótnost, vihrá-
 vost, náglia.
 jähornig naglojézén, jeznorit, vihráv,
 togóten.
 Jalousien *pl.* polkna, véternice, za-
 tvornice *pl.*
 Jambus *m.* jamb, jambiški verz.
 Jammer *m.* beda, gorjé, sila, nadlóga,
 žalost; (d. Zammern) jávkanje, tárna-
 nje, stókanje.
 Jammerbild *n.* podóba žalosti oder
 réve, tožni od žaloviti prizór, obraz,
 da se Bogu usmili.
 Jammergeheul, — gejdrei *n.* vek, javk,
 jávkanje, tárnanje.
 Jammergestalt *f.* žalostna od žalovita
 podoba.
 jämmerlich bédén, žalostén, jadén,
 revén, tožén.

Zämmerlichheit *f.* bédnost, révnost, toga.

zammern jávkati, vékati, tárnati, stókati (stóćem), jádikovati; eš zammert mič sein lngftúf smili se mi, žal mi ga je, umiľilo se mi ga je, boli me njegova nesreća.

Zammerfchade *m.* preskoda, prebeda.

Zammerthal *n.* solzna dolina, dolina solz.

zammervoll prežalostěn, prebeděn, prerevěn, žalovit, nadlózěn.

Zaniffchar *m.* janićár; Zaniffcharen-janićárski.

Zänner, **Zanuar** *m.* prosénec, januar.

zappen *f.* schnappen.

Zasmin *m.* jasmin; Zašmin-jasminov.

Zasminkrauch *m.* jasminovéc.

Zaspis *m.* jaspis, jašma. [oplévati.

játén pleti (plevem), opletí; *impf.*

Zäten *n.* plétév.

Zäter *m.* plévéc; — *in f.* plevica.

Zäterhaut *f.* plévécica, kávécica, srpica, pralica.

Zäterzeit *f.* plétvina.

Zauche *f.* gnojnica.

zauhjen úkati, vriskati; zaúkati, zavriskati; *fig.* veselja poskakovati.

Zauhjen *n.* ukanje, vriskanje.

Zauhjer *m.* úkaléc, vriskaléc; (b. Zauf) vrisk, zaúk.

zauen, **zaulen** mijávkati; *f.* heulen.

Zause *f.* málica, mala júžina.

zausen malicati, malićevati.

Zamort *n.* privolitév, privoljenje; daš — geben ređi (rećem) da; privoliti, prikimati; privoljevati, prikimávati.

je *adv.* kdaj, kedaj; **von** — her od nekđaj; — zwei, — drei po dva, po trije; **je** — desto čim — tem, već ko — već, bolj ko — već, kolikor bolj — toliko bolj; — länger — schlimmer čim dalje, tem huje; — nachdem kakor, po tem kakor; — eher, desto besser čim preje, tem bolje, pred ko bo, boljše bo.

je! *interi.* jej! i jej! joj te!

jedenfalls *adv.* po vsaki ceni, vsekako, na vsak način, po vsakem.

jeder *pron.* vsak, vsakdo, vsakteri, slednji, sleherni.

jedermann *pron.* vsakdo.

jederzeit *adv.* vsegdar, vselej, vsak čas, vsakđaj.

jedesmal *adv.* vsakrat, vsakikrat, vsákpót, vsákbart.

jedesmalig vsakokratěn.

jedoch *coni.* vendar, vender, ali, pa, toda, pa vendar.

jedweder, **jeqlicher** *pron.* vsakteri, slednji, sleherni.

jeher *adv.* von — od nekđaj, od davna.

Jehova *m.* Jehóva, Gospód, Bog.

jemals *adv.* kdaj, kedaj; nekđaj, svoje dni.

jemand *pron.* kdo, nekdo, neki človek; — eš nekov.

jemine, o jemine! *interi.* jémnasta! jémnesta!

jenet *pron.* oni; — dort oni-le, le-oni; (bez.) tisti, taisti.

jenfeit *adv.* = jenfeitš onstran, onkraj, na oni strani, ondot.

jenfeitig onstranski, onostranski, ondotěn.

Jenseits *n.* boljše življenje, posmrtno življenje.

Jeremiade *f.* žalostinka, žalostna pesem (-i), — pesén (-i), jeremijáda.

Jerichorose *f.* jerihonska roža.

jerum *interi.* jehta!

Jesuit *m.* jezuit, jezuvitar; Jesuiten-jezuiški, jezuvitovski, jezuvitarski.

Jesuitenorden *m.* Jezusov réd, jezuiški —, jezuvitovski réd.

Jesuitismus *m.* jezuitizém.

Jesus *m.* Jezus.

Jesuskind *n.* Jezusček.

jehtig sedánji, zdánji, sedájšnji.

jeht *adv.* sedáj, zdáj; — gleich pri tej priči, koj, précej, prec; — erst še le sedaj, sedaj še le; **von** — an od sedaj, odsihmal, odsihdob; **bis** — do sedaj, do zdaj, do slej, dosihdob, dosihmal. [ščina.

Jeht *n.* sedanjost, zdanjost, sedanjeweilig tačasén. *histořien*

Joch *n.* jarém, igo (ižesa), teléga, igév; (Jochmaß) orál; (Jochbalken) blazina, podvál, kobila; (Gebirgs-) sédlo; *fig.* sužnost, jarém.

Jochbeinmuskel *m.* úzdasta mišica.

Jochbrücke *f.* most na polah, most na kobile.

jochen vpreči (vprežem), vkleniti;
impf. járniti, vezati (vežem), vklepati,
 vpregati.

Jochhol; n. j. Joch.

Jochohs m. vpreženi vol.

Jochohsen pl. svez.

Jochpoller m. podiž.

Jochriemen n. dega, jermen.

Jochseil n. jármovka.

Jochträger m. blazina, podvál.

Jochwiede f. gož (-i), goža, góžvica,
 gredčnica.

Jod n. jod; Jod- jodov.

Johannis- svetega Janeza; kresni.

Johannisapfel m. kresnikovče.

Johanniskerre f. r(u)deče grózdjiče,
 kresno grózdjiče, ribez. [pl.]

Johannisbeerstráucher pl. grózdjičnice

Johannisbrot n. rožič.

Johannistag n. kres, kresni dan, iván-
 jevo; baš — begehcn kresovati.

Johannistfeuer n. kres.

Johannisküfer m. kresnica, jánzevica,
 svetlica; *dem.* kresničica, svetličica.

Johanniskraut n. durčbohrtēs kréno
 zeže, sv. Janeza roža. [noč.]

Johannismacht f. kresni večer, ivánja

Johannistegen m. šentjánževč, šent-
 jánzevica.

Johannistag m. sv. Janeza dan (dneva),
 ivánjdan; am — o kresu.

Johanniswürmchen n. j. Johannisfläfer.

Johanniter m. johanit, jovanit, mal-
 tarski vitez.

Johanniterorden m. red sv. Janeza.

Jope f. jopa, jópica; (beš Rannes)
 jopič.

Journal n. dnevnik; (Zeitschrift) čas-
 nik, časopis, novice pl., novine pl.

Journalartikel m. članek v časniku
 od v dnevniku.

journalisieren v dnevnik vpisati (vpi-
 šem), *impf.* v dnevnik vpisovati oder
 zapisovati.

Journalist m. novinar, časnikar, časo-
 pisec.

Journalistik f. časnikarstvo, novinar-
 stvo, časopisje.

journalistisch novinarski, časnikarski.

journalistisch novinarski, časnikarski.
 jovial vesel, dobrovoljen, dobre od-
 židane volje. [volja.]

Jovialität f. dobrovoljnost, dobra

Jubel m. vrisk, úkanje; *fig.* radost,
 veselje. [downica.]

Jubelfeier f., —fest n. veselica, go-

Jubelgesang m. veselo pétje.

Jubelgeschrei n. radóstni krik, vrisk,
 úkanje.

Jubelhochzeit f. zláta poróka.

Jubeljahr n. sveto leto.

Jubellaut m. vrisk, zaúk.

Jubeln úkati, újkati, vriskati; za-
 úkati, zaújkati, zavriskati, zavriskati;

fig. radovati se, veseliti se.

Jubelpaar n. zlatoporočenca *dual.*

Jubelpriester m. zlatomašnik.

Jubelpredigt f. pridiga o svetem letu.

Jubelschmaus m. pojedina, gostija.

Jubilant m. proslavnik, jubilant;
 zlatomašnik.

Jubiläum n. sveto leto; (100jäh.)

stolétni praznik, stolétnica; (500jäh.)

petstolétnica; (1000jäh.) tisočlétnica.

Jubilieren slaviti; (einen Beamten) v
 mir postaviti, v pokoj dejati (denem);
 ein jubilerter Beamte umiróvljenik.

Juch, juche *interj.* ju! ju! juhú!

Juden srbéti (srbi), ščeméti (ščemi);

eine — de Stelle am Leibe srbečina.

Juden n., Jüderei f. srbež, srbénje;

(Krantheit) srbečica.

Juchten m. juhtovina, juhta, juftovina,

jufta; Juchten- juhtén, juften.

Juchtenware f. juhtovina, juhtenina.

Judaisieren židariti, židovsko (judov-
 sko) —, židovski govoriti.

Judas m. Judež; izdajalec.

Judaskuss m. izdajalski poljub.

Jude m. žid, jud; Juden- židovski,
 judovski.

Judenschaft f. židovstvo, židje pl.,
 judje pl. [ben.]

Judiciell pravosodnji, pravosóden, só-

Jüdin f. židovka, židinja, júdinja.

Jüdisch židovski, judovski.

Jugend f. mladóst, detinstvo, mlada

leta pl.; (Personen) mladina, mládež

(-i), mladi ljudje pl.; (spr.) — hat

nicht Jugend mladóst noróst; von —

auf iz mládega, od mladih nog; Ju-

gend- mladostni.

Jugendalter n. mladóst, mlada leta pl.

Jugendbekannte m. znánec iz mla-

dih let.

Jugendbild *n.* podoba mladosti.
Jugendblüte *f.* mladostni cvet, cvet mladosti; prva mladost.
Jugendbuch *n.* knjiga za mládež.
Jugendfreund *m.* prijatelj mladosti od. mladine; prijatelj iz mladih let.
Jugendgefährte *m.* tovariz iz mladosti, vrstnik v mladosti.
Jugendjahre *pl.* mladostna leta *pl.*, mlada leta *pl.*
Jugendkraft *f.* mladostna moč (-i).
Jugendleben *n.* mladost.
Jugendlich mladostén, mladeniški, mlad; (zart) néžen; — werden pomladiti se, omladiti se. [nost.
Jugendlichkeit *f.* mladost, mladost-
Jugendreise *f.* doráslost.
Jugendreiz *m.* milóta, milina, mladostna družest (-i).
Jugendreich *m.* nepremisljeno delo, fantovsko od. mladeniško dejanje (počétje). — *Wife* ?
Jugendstunde *f.* mladostni greh.
Jugendwelt *f.* mladina, mládež (-i).
Jugendzeit *f.* mladostni čas, čas mladosti, mlada leta *pl.*
Juli *m.* mali srpan, julij.
jung mlad; — werden mladáti (mladim), mladiti se; omladeti, omladiti se, premladiti se, spremladiti se; *impf.* spremlajevati se; — er Adler órlič; — er Herr gospodič, gospodičič; — e Hühner *pl.* piščeta *pl.*, piščanci *pl.*; — er Hund scéné (scénéta); — e Kasse máče (mačéta); — er Mensch mladenič, mladec, děček, děčák, fant.
Junge *m.* mladič, mládé (-ta); *n.* mladič, mlado (mladega); *coll.* mladina, mladje; die ersten — n prvi skoti; — werfen skotniti, mláde imeti (imam), storiti; (v. Schweinen) oprásiti se; (v. d. Kuh) otéliti se; (v. Schaf) ójángjiti se n. j. w.
Jünger *m.* učénec; vérník.
Jungfer *f.* devica, devójka, mladenka, deklé (-ta), deklina; Jungfer- deviški, dekliski.
Jungferbraten *m.* mrežna pečenka, pečica, poledvica.
Jungferhütchen *n.* deviška kózica.
Jungferhonig *m.* čista strd (-i).
jungferlich deviški, dekliski.

Jungfernkraut *m.* deviški venec.
Jungfernraub *m.* odnés (devójk), ot-mica.
Jungfernschwarm *m.* paroj, prvec, devičnik.
Jungfernschwefel *m.* samoraslo žveplo.
Jungfernstad *m.* devištvó, deviški stan, dekliski stan.
Jungferschaft *f.* devištvó, deklístvo.
Jungferwein *m.* samotók.
Jungfrau *f.* devica, déva, devójka, mladenka; Jungfrau- deviški.
jungfräulich deviški, dekliski.
Jungfräulichkeit, **Jungfrauschaft** *f.* devístvo, deklístvo.
Junggefell *m.* saméc, neozénjenec.
Junggefellenschaft *f.*, **Junggefellstand** *m.* samski stan, samístvo, samstvo.
Jüngling *m.* mladenič, mladec; Jünglings- mladeniški, mladenčev.
Jünglingsalter *n.*, —zeit *f.* mladenístvo, mlada doba.
jüngst *adv.* onkrat, nedávno, otódi.
jüngste najmlajši; (letzte) zadnji, poslednji; der — Tag sodnji dan (dneva); Ihr — s Schreiben Vaše zadnje od. poslednje pismo.
Jungvieh *n.* jálovina, mladina.
Jun *m.* róznik, kresnik, junij.
Junikäfer *m.* prosnica.
junior mlajši.
Juniushäfer *m.* j. Jóhannistäfer.
Junker *m.* plemič, mladi zlahtnik.
junkenmäßig junáški, plemiški.
Jun *f.* Junona.
Jupiter (Zuppiter) *m.* Júpitér, Zen.
Jura *pl.* pravoznanstvo.
juridisch pravoslóven, pravoznanski, pravniški.
Jurisdiction *f.* sodnja oblast, sodnost; (Kreis) sodnji okraj.
Jurisdictionsgebür *f.* oblastnina, plača za sodnje oskrbstvo.
Jurisdictionsnorm *f.* pravilnik sodnje oblasti.
Jurisdictionsobrigkeit *f.* oblastna od. pristojna gosposka.
Jurisprudenz *f.* pravoznanstvo, pravoslovje, pravništvo.
Jurist *m.* pravoslovéc, právník.
juristisch práven, pravoslóven, pravoznanski.

Jury *f.* poróta.
 Jus *n.* právo, pravoznanstvo.
 just *adv.* ravno, ravno kar, koj, otódi.
 justament *adv.* — nícht pa ravno ne,
 pa naláše ne.
 justieren uravnáti, urediti; *impf.*
 uravnovati, urejevati.
 Justification *f.* i. Rechtfertigung; Hin-
 richtung.
 justifizieren opravičiti, *impf.* opravi-
 čevati; i. berichtigen; hinrichten.
 Justitiár *m.* pravnik, pravoznanec.
 Justiz; *f.* pravica; (Rechtspflege) pravo-
 sodje, pravosodstvo, sodstvo, sodništvo;
 Justiz- pravosodnji, sodnji, sodni.
 Justizbeamte *m.* pravosodnji uradnik.
 Justizdienst *m.* pravosodnja služba.
 Justizetat *n.* preračún stroškov za
 pravosodje.
 Justizfach *n.* pravosodnja stroka; (Ju-
 stizabtheilung) pravosodnji oddelok.
 Justizgesetzgebung *f.* pravosodnje za-
 konodajstvo.
 Justizgesetzsammlung *f.* zbirka pravo-
 sodnjih zakonov od. postáv.
 Justizhof *m.* sodišče; oberster — naj-
 višje sodišče, najvišja sodnija.
 Justizmann *m.* pravosodnik, sodnik.

Justizminister *m.* pravosodnji ministér,
 justični ministér.
 Justizministerium *n.* pravosodnje mini-
 sterstvo, justično ministerstvo.
 Justiznorm *f.* pravosodnje pravilo.
 Justizpflege *f.* i. Gerichtspflege.
 Justizsenat *m.* pravosodnji svet, pravo-
 sodnji odbor.
 Justizstelle *f.* pravosodnja oblast (nija)
 od. gospóska.
 Justizwesen *n.* pravosodje, pravosod-
 stvo, právnístvo.
 Juwel *m.* biser, dragi oder zlahtni
 kámen; — en *pl.* drago kaménje, dra-
 gotina.
 Juwelenhandel *m.* kupčija z biseri,
 — z dragim kaménjem od. z drago-
 tinami, bisernístvo. [nik.
 Juwelenhändler *m.* dragotinar, biser-
 Juwelenschränke *n.* skrinjica od. skat-
 ljica za drago kaménje od. za dragotino.
 Juwelenschmuck *m.* dragotínje, drago-
 cénje, drago kaménje, nakít od dra-
 zega kamenja, bisernica.
 Juwelier *m.* dragotinar, juvelír.
 Jur *m.* šala, gluma, burka.
 juren šale zbijati, burke ugánjati.
 jurta *adv.* zraven, poleg.

K.

Kabel *n.* u. *f.* kavólj, kavelj (-na);
 (Tau) vrv (-i); *f.* (Loß) srečka, žreb
 (-a u. -ú).
 kabeln srečkati, žrebati. [ka.
 Kabeljau (Kabliau) *m.* trska, polénov-
 Kabellänge *f.* dolgost sto in dvajse-
 tih sežnjev.
 Kachel *f.* pečnica; kahla, lončič.
 Kachelofen *m.* peč (-i) s pečnicami.
 Kadi *m.* kadi (-ja), turški sodnik.
 Käfer *m.* hrošč, hrost, kukec, žuček,
 žučka, keber; *dem.* hrošček, žučček;
 Käfer- hroščev.
 Käferschnede *f.* oklópnik.
 Kaffee *m.* kava; Kaffee- kavni. [kave.
 Kaffeebau *m.* kavarstvo, pridelovanje
 Kaffeebaum *m.* kavovčec.
 Kaffeebraun čadast, sajast, r(u)jav-
 kast kakor kava; i. a. dunkelbraun.
 Kaffeebüchse *f.* kávnica.

Kaffeegeschirr *n.* posoda za kavo.
 Kaffeehaus *n.* kavarna. [kavo.
 Kaffeemaschine *f.* kavovár, samovár za
 Kaffeemühle *f.* mlinič za kavo.
 Kaffeesak *m.* kavna gošča, mót.
 Kaffeeschale *f.* kávnica, čaša za kavo.
 Kaffeeschwefel *f.* kavopivka.
 Kaffeesieder *m.* kavárnar.
 Kaffeesud *m.* kavni zavrélék.
 Kaffeesurrogat *n.* nadomesték kave.
 Kaffeeszimmer *n.* kavárnica. [bača.
 Käfig *m.* kletka, ptičnica, čajba, ko-
 Käfigmacher *m.* kletkar.
 Kaftan *m.* kaftan.
 kahl gol; (am Kopfe) pleš, plešiv,
 plešav, plešast, golovrh, čelav; — wer-
 den goléti, goliti se; ogoléti, ogoliti
 se; (am Kopfe) oplešiveti, plešo dobiti;
impf. — dobivati, plešiveti; (v. Tuch)
 zlizan, odrgnen, ogóljen; — er Platz

golina, goljava, goličava; (am Kopfe) plesa; —er Berg golovéc, golica.

Kašlbart *m.* golobradec.

kašlbärtig golobrad.

Kašlbäude *pl.* golotrbe *pl.* (*zool.*).

kašlbügelig golokril.

Kašlthrit *f.* golost, golóta; (am Kopfe) plesavost, čelavost; (kašle Stelle) golina, goljava, goličava, golica.

Kašlkopf *m.* plešec, plešivéc, plešoglavéc, gologlavéc, čelavéc.

kašlköpfig pleš, plešast, plešiv, plešav, čelav.

Kašlköpfigkeit *f.* plešota, plešivost, čelavost.

Kašlrüden *m.* gololédnica.

Kašlschwan; *m.* golorépká.

Kašm *m.* plésén (-i), plésnoba, plésnina, (na tekočinah) kan, birsá.

kašmen plésneti (-ejem), birsati se.

kašmig plésniv, kánast, birsast.

Kašm *m.* čoln, ládija; *dem.* čolnič, čolničék, ládijica.

Kašnbein *n.* čolničasta kost (-i).

kašnförmig čolnast, čolničast.

Kašnmacher *m.* čolnár.

Kašr *n.* j. Kar.

Kajmakam *m.* kajmakam, turški namestnik.

Kajman *m.* kajman, aligátor, američanski —, američki krokodil.

Kaiser *m.* cesar, car; — sein cesarovati, carovati, vládati; **Kaiser-** cesarski, carski, cesarjev.

Kaiseradler *m.* cesarski orél.

Kaiserbirne *f.* cesarska hruška, cesárka.

Kaiserburg *f.* cesarski dvor, cesarsko poslopje.

Kaiserfiese *f.* cesarska muha.

Kaiserhaus *n.* cesarska hiša; cesarska obitelj (-i), — rodovina, cesarski rod (-ú).

Kaiserin *f.* cesarica, cárica.

Kaiserkrone *f.* cesarska krona; (**Pflanze**) cesarski tulipan.

kaiserlich cesarski, carski; —er Prinz cesárjevič, carjevič; —e Prinzessin cesaricína; —e Majestät cesarsko veličanstvo, cesaróst, presvetli cesar.

Kaiserling *m.* (**Pflanze**) žardána, jardána, karželj (-na). [*ca.*]

Kaisermantel *m.* (**Schmetterling**) gospi-

Kaiserpflaume *f.* cesárska —, damascénska sliva.

Kaiserreich *n.* j. Kaiserthum.

Kaiserschnitt *m.* cesarski preréz, izrez dóteta.

Kaisersohn *m.* cesárjevič, carjevič.

Kaiserkraut *m.* cesárska držiava.

Kaiserthum *n.* cesárstvo, carstvo.

Kaisertochter *f.* cesaricína.

Kaiserwahl *f.* volitév —, izbor cesarja.

Kaiserwürde *f.* cesarsko dostojanstvo, cesárska čast (-i).

Kajüte *f.* kajuta, izba (na ládiji), kočec.

Kakadu *m.* kakadúj, čópasta papiga.

Kakao *m.* kakao. [*vee.*]

Kakaobaum *m.* kakávovnik, kakávo-

Kakaomasse *f.* kakavovina.

Kakerlak *m.* belin, belinéc; j. a. **Scabe.**

Kakodaemon *m.* bes, zli duh.

Kakophonie *f.* neblagoglasje, slaboglasje, zlovočje.

Kaktus *m.* kakt.

Kaktuspflanzen *pl.* káktice, káktovnice.

Kalanderlerche *f.* laški škriánec, kalandra.

Kalb *n.* tele (-ta); *dem.* telek, telce, teletce; (männlich) telicék, junček; (weibl.) telica, junica, telicica; *fig.* telebán, telébéc; ein — werfen teliti (se), bráviti se; oteliti se, obráviti se, storiti; **Kalb-** telečji. [*lovica.*]

Kalbe *f.* telica, junica, jálovka, jákalben teliti, bráviti se; oteliti se, storiti; (unglücklich) zvreči (zvrzem).

Kalber- telečji; —braten j. **Kalbb-**braten.

kalberhaft telétast; telebálast, telébast, neumén kakor tele.

Kalberhändler *m.* teletar, telčar.

Kalberkropf *m.* (**Chaerophyllum**) krebéjka, krebúlja.

Kalberkuh *f.* breja krava, krava s telétom. [*mesó.*]

kalbern telečji; —es telétina, teléčje

kalbern j. kalben.

Kalberstall *m.* teletnják, telečjak, teléčji hlev.

Kalbsfell *n.* telétina, teletina, telétovina, teléčja koža.

Kalbsfleisch *n.* telétina, telečje meso.

Kalbleder *n.* telétina, teletina, telétovina, teléčje úsnije.

kalbledern telétovén, od telétine, od teléčjega úsnija.

Kalbs- teléčji.

Kalbsbraten *m.* teléčja pečénka, pečéna telétina.

Kalbsbrust *f.* teléčje prsi *pl.* [(-i).

Kalbskeule *f.* teléčja kita, teléčja gnujat

Kalbskopf *m.* teléčja glava; *fig.* teléčán, teléčéc.

Kalbslab *n.* sirišče.

Kalbsschlägel *m.* teléčje stegno, — bedro, — pléče (pléčéta).

Kalbsviertel *n.* teléčja šetrt (-i).

Kalbozunge *f.* teléčji jezik.

Kaldaunen *pl.* drob (-a u. -ú), drobovina, vampi *pl.*

Kaleidophon *n.* kalejdofon.

Kaleidoskop *n.* krasogled, kalejdoskop.

Kalender *m.* koledár; *dem.* koledarček; (Bauern—) prátika.

Kalendermacher *m.* prátikar.

Kalésche *f.* koléselj, kolésén, koléska.

Kalfatern smoliti, mašiti (s smolo); zasmoliti, zamašiti.

Kali *n.* kali, kalijev oksid; fohlen-saures — (Pottasche) kalijev karbonat, pepelika.

Kalium *n.* kalij, kalium.

Kaliumoxyd *n.* kalijev oksid.

Kalk *m.* vapno; hydratischer — podvodno —, hidravlično vapno; gebrannter — žgano vapno; *Ätz*— živo vapno; Kalk- vapnén.

Kalkanwurf *m.* vapnéní omét.

kalkartig vápnast, vapnénast.

Kalkboden *m.* vapnenina, vapnénka, vapnéná zemlja. *uzgéseno 2. / alno*

Kalkbrei *n.* vapnena kaša.

Kalkbrenner *m.* vapnénicar, vapnar.

Kalkbrennerei *f.* vapnarstvo; vapnénica.

Kalkbruch *m.* vapnolóm, vapnenik.

Kalkbrüche *f.* belež, vapnena kaša.

kalken vápniti, v vapnu móčiti; povápniti, v vapnu pomóčiti.

Kalkerde *f.* vapnénka, vápnica, vapnéná prst (-i), — zemlja.

Kalkgebirge *n.* vapnéno goróvje.

Kalkgrube *f.* vapnica, vapnena jama.

kalkhaltig vápnat, vapnovit.

Kalkhandel *m.* vapnarstvo, kupéjja z vapnom; den — betreiben vapnariti.

kalkigt vápnast, vapnénast.

kalkig vápnat, vapnovit.

Kalklöcher *m.* vapnogáséc.

Kalkmergel *m.* vapnéní lápor.

Kalkmesser *m.* vapnoméréc. *- mit Vapn*

Kalkmörtel *m.* malta, mort. *belež*

Kalkofen *m.* vapnénica. *vapnénica*

Kalkfinter *m.* siga.

Kalkstein *m.* vapnénéc, drstév (-a).

Kalkstein *m.* vapnénéc, vapník, vapnenik; blauer — sinji kamén, sinjek, sinjek.

Kalktuff *m.* vapnéní maček, lehnjak.

Kalligraph *m.* lepopiséc, krasopiséc.

Kalligraphie *f.* lepopisje, krasopisje.

Kalligraphisch lepopisén, krasopisén.

Kalmanufer *m.* potúhnenéc, kujávéc, tukéc; skopúh, stiskávt, stiskác.

Kalmanüfern kújati se, potúhniti se; skopariti, stiskati.

Kalmus *m.* kólmež.

kalt mrzel, studen; (frostig) mrazén, zimén; (táhl) hladén; (eifig) ledén; — werden mraz se dela; mrzniti, omrzniti; (von Speifen) hladiti se; ohladiti se, shladiti se; *impf.* ohlájati se, shlájati se; — sein zebsti (zebe me), mraz od. mrzlo biti (je) komu; mir ist — mraz od. mrzlo mi je, zebe me, mraz me grudi od. tere.

kaltblütig hladnokrvén; *fig.* mrzel, ledén, mrtév, neobéutljiv.

Kaltblütigkeit *f.* hladnokrvnost; neobéutljivost.

kaltbrüchig krhek.

Kälte *f.* mraz, zima, mrzlóta, mrazóta; (Kühle) hlad (-a u. -ú), hladnost, hladnota; trodene — suh mraz, golomrázica, subomrázica; (große Kälte) zmrzlina, zmrzál (-i).

Kältefieber *n.* mrzlica. *mrzotna fopinja Luc*

Kältegrad *m.* stopinja mraza. [(-i). *est. topl*

Kältemischung *f.* mrazotvorna zmes. *fopi*

kälten hladiti; prehladiti, *impf.* prehlájati.

kaltberzig hladnosrcén, mrzlega srca.

Kaltberzigkeit *f.* hladnosrcénost, mrzlo —, ledeno srcé.

kältlich mrzlotén, mrazótén, mrzikast, hladén.

Kaltjinn *m.* mrzlóba, hladnost, mrzlosrcénost.

kaltfönnig mrzlöbén, hladén, mrzlo-srčen.
 Kaltfönnigkeit *f.* j. Kaltfönn.
 Kaltwasser *n.* mrzla —, stüdena voda.
 Kameel *n.* velblöd, kaméla; Kameel-velblödj, kamélji.
 Kameelhaar *n.* velblödj —, kamélja dlaka.
 Kameelkute *f.* velblödica, kaméla.
 Kameeltreiber *m.* velblödar. [dlake.
 Kameelzeug *n.* tkanina od velblödje
 Kameelziege *f.* lama.
 Kamerad *m.* tovariš, drug, pajdaš, spréznik.
 Kameradschaft *f.* tovarsija, pajdaštvo.
 Kamille *f.* kamilica; Kamillen- kamilični. [ličnik.
 Kamillenthee *m.* kamilični čaj, kamí-
 Kamin *m.* dimnik; (im Zimmer) leva, komén, komin.
 Kaminfeger *m.* strgár, dimnikar.
 Kaminfegerlohn *m.* strgarina, ome-tarina.
 Kaminröhre *f.* želézni dimnik.
 Kamm *m.* grebén, hrbét, sléme (slé-ména); (in der Mühle) zob (-a u. -ú), paléc; (heim Webestuhl) glavnik, brdo, grebén; Haar— glavnik, česelj, česal-nik; Woll— grebenica, mikálnica, dr-zálnica; Kamm- grebenast.
 Kammacher *m.* glavnikar, glavničar.
 Kammacherhandwerk *n.* glavničarstvo.
 kammartig grebénast.
 Kammbank *f.* polica.
 Kammbaum *m.* razvor.
 Kammbrett *n.* j. Kammbank.
 Kammbürste *f.* ščetka.
 kämmen česati (česem); počesati; (die Wolle) grebénati, mikati (-am u. mičem), drzati; ogrebénati, omikati, odrzati.
 Kämmer *m.* česálec.
 Kämmer *f.* stanica, sôba, čumnata, izba, konoba, kamra; Augen— očesni prekat; optische Dunkel— temna sô-bica; Handels— kupčijska zbornica, — komora; Reichs— državna zbornica.
 Kämmeramt *n.* komorni urad (-a u. -ú).
 Kämmerchen *n.* sôbica, izbica, kámriča.
 Kämmerdiener *m.* komorni strežáj.
 Kämmerdienerin *f.* hišna, komorna strežájka.

Kämmerer *m.* ključár, komórnik.
 Kämmererswürde *f.* ključárstvo, ko-mórništvo.
 Kämmerfrau *f.* hišna.
 Kämmergefälle *n.* komorni dohodki *pl.*
 Kämmerherr *m.* j. Kämmerer.
 Kämmerin *f.* komórnic; česálka.
 Kämmerjungfer *f.* hišna, komornica.
 Kämmerprocurator *m.* komorni zago-vórnik, — odvetnik, — prokurator.
 Kämmerprocuratur *f.* komorno odvét-ništvo, komorna prokuratura.
 Kämmerwasser *n.* prekatna mokrina (*phys.*).
 Kämmerwesen *n.* državno dohodárstvo.
 Kämmerzofe *f.* j. Kämmerjungfer.
 kammförmig grebénast.
 Kammgebirge *n.* grebénasto pogorje, — goróvje, grebéni *pl.*
 Kammgras *n.* grebenica, pasji rep.
 Kamphaar *n.* griva.
 Kammhöhe *f.* visokost gorskega gre-béna (*geogr.*).
 Kammkraut *n.* marjética.
 Kammlöhe *f.* ničávnica, nitičnica.
 Kammrud *n.* paléno —, grebénasto kolo (-ésa), palčénjak.
 Kammwerk *n.* palčevje. [volna.
 Kammwolle *f.* mikana —, gredášana
 Kämpfe *m.* boriléc, boršc, bojevaléc.
 Kampf *m.* boj, bor, borba; (Befecht) boj, bitva, bitka; (Krieg) vojna, vojska; (Klingen) mež, metánje, rovanje; Kampf- bojni.
 Kampfbegier *f.* bojaželjnost.
 kampfbegierig bojaželjen, bojevalén.
 kämpfen bojevati se, boriti se, biti (bijem) se, vojskovati se, boj biti (bijem), — bojevati; mit Elend — ubijati se, révo prodájati.
 Kämpfer *m.* boriléc, bojevaléc, boršc, bojnik, bojevník.
 Kämpfer *m.* káfra; Kämpfer- káferni.
 Kämpferbaum *m.* káferna lavorika.
 Kämpfergeist *m.* káfróvéc.
 Kämpferöl *n.* káferno ólje. [boj.
 kampffähig dober —, sposóben za
 Kampffeld *n.* bojišéc, borilšéc.
 kampffertig na boj —, za boj pri-právljen, — gotov.
 Kampfgefährte *m.* sobojnik, soboje-valéc, sobórec, soboriléc.

Kampfgesang *m.* bojna pésén (-i); vojáska pésén (-i). [vpitje.
Kampfgeschrei *n.* bojni krik, bojno
Kampfgertümmel *n.* bojni hrup, bojno
 vrvenje.
Kampfgewohnt boja vajen. [— truš.
Kampfgewühl *n.* bojni hrum, — hrup,
Kampfhahn *m.* svadljivéc, togótnik;
fig. togótnik, prepirljivéc.
Kampfgeist *f.* bojevitost, bojevalnost,
 bojaželjnost, borljivost.
Kampfgeistig bojevit, bojevalén, bor-
 liv, bojaželjen. [han.
Kampfmüde (od) boja trudén, — upé-
Kampflatz *m.* bojišće, bojevališće, bo-
 rišće, bojno torišće, — polje, poprišće.
Kampfrass *n.* bojni konj. [niea.
Kampfschule *f.* borilnica, bojna učil-
Kampfspiel *n.* bojna igra.
Kampfsüchtig *i.* šreitsüchtig.
Kampftübung *f.* bojna vaja, vaja —,
 vadba v boji.
Kanarienvogel *m.* kanárce, kanárček.
Kanaster *m.* *f.* šnaster.
Kandelbeere *f.* (*Viburnum lantana*)
 dobrolétovina, dobrovitovina, medulje-
 vina; (Šrucht) medúljica.
Kandelwacker *m.* kandisov cukér, —
 sladkor, ledénce.
Känguruh *n.* klokan, kengurúj.
Kaninchen *n.* domači —, pitani zajec,
 kraljik (-à), kunéc.
Kaninchenfell *n.* kunčevina, koža do-
 mačega od pitanega zajca.
Kanne *f.* majóljica, ročka, konva;
dem. majóljica, kónvica; (Šrug) vrč.
Kannefas (Kannefas) *m.* kanafas,
 platno za podlogo.
Kannegießer *m.* *f.* žinggießer; *fig.* poli-
 tični —, politiski modrovaléc. [tiki.
Kannegießerei *f.* modrovánje o poli-
Kannelöhle *f.* svetlogóri premog.
Kannenkraut *n.* prėslica.
Kannenweise *adv.* na vrče. [náda.
Kanonade *f.* streljanje s topóvi, kano-
Kanone *f.* top, kanón.
Kanonendonner *m.* grmjénje topov.
Kanonengießer *m.* topar, topoljivéc.
Kanonengut *n.* topovina.
Kanonenkugel *f.* topovska krogla.
Kanonennmetall *n.* *f.* Kanonengut. [pom.
Kanonenschuss *m.* strel iz topa, — s to-

Kanonier *m.* topničár.
kanonieren *s.* topovi streljati.
Kante *f.* rob (-u u. -a), krun; *dem.*
 robéc, robiéc; (Rand) kraj, okrajék;
 (am Kleid) krajéc, rob, obróbék; bre-
 djenje — lomáci rob (*phys.*).
kanten na robé od robóve obrézati
 (-režem); okrajiti; *impf.* obrezováti;
 okrajeváti.
Kantenachse *f.* robovna os (-i).
Kantenlinie *f.* (črta) robovnica.
Kantentud *n.* ruta z okrajki.
Kantenwinkel *m.* robovni kot.
Kantnaride *f.* španska muha, kanta-
 ridka.
Kantholz *n.* tesáni les.
kantig robát, voglát, krunjav; in Zu-
 sammenhang. -rób.
Kanzel *f.* léca, pridžnica, prižnica.
Kanzelberedsamkeit *f.* cerkvena zgo-
 vornost.
Kanzelist *m.* kancelist.
Kanzeltredner *m.* cerkveni govórník,
 pridigar, propovednik.
Kanzelvortrag *m.* cerkveni govor, go-
 vor z léce, pridiga, propóved (-i).
Kanzlei *f.* pisárna, pisárnica, kance-
 lija; Kanzlei- pisárniški, kancelijski.
Kanzleibeamte *m.* pisárniški —, kan-
 celijski uradnik.
Kanzleidirector *m.* pisárniški —, kan-
 celijski vodja, — ravnátelj.
Kanzleierfordernisse *pl.* pisárniške —,
 kancelijske potrebsčine *pl.*
Kanzleigebür *f.* pisarina, pisarúna.
Kanzleimäßig pisárniški, kancelijski.
Kanzleipauschale *n.* pisárniška popreč-
 nina, — odséčnica, poprečna vsóta za
 pisárniške potrebske.
Kanzleipersonale *n.* pisárniško —, kan-
 celijsko osóbjé. [nisse.
Kanzleirequisiten *pl.* *f.* Kanzleierforder-
Kanzleischreiber *m.* pisár.
Kanzleischrift *f.* kancelijsko pismo, pi-
 sanje s kancelijskimi črkami. [jezik.
Kanzleisprache *f.* uradni —, službeni
Kanzleistil *m.* uradna —, kancelijska
 pisáva, uradni slog. [stvo.
Kanzleiwesen *n.* pisárništvo, kancelij-
Kanzler *m.* kancelár, kancelir, pečátnik.
Kanzlist *m.* *f.* Kanzleist.
Kapaun *m.* kopún.

kapaunen rézati (režem), skopiti, kopúniti.

Kapaunenbraten *m.* pečeni kopún.

Kapelle *f.* molitvenica, molilnica, kapela; *dem.* kapélica; (Wluff) godba, gódbeni zbor, kapéla.

Kapellmeister *m.* kapélnik.

Kaper *m.* gusár, korszár, pomórski rópar. [list.

Kaperbrief *m.* gusárski —, korszárski

Kaperei *f.* gusárstvo, korszárstvo, brodolov, pomorski rop.

kapern brodove loviti, — pleniti; — uloviti, — upleniti, — vzeti (vzamem).

Kaplan *m.* kaplan, kapelán, duhovni pomočnik; Kaplanš- kaplanski.

Kappe *f.* čépicá, kapa; (Pelz—) kućma, čamar; (an der Deichsel) okov; (bei d. Stiefel) krpa; (am Drechslegel) gož (-i), goža.

kappen kápiti, kápicati; okápiti, okápicati; (den Baum) okléstiti, obsekati, otrébiti; *impf.* oklesčevati, obsekovati; (den Hahn) kópiti, skópiti, rézati (režem), kopúniti.

Kappenblume *f.* pasje zelje, nalip.

kappenförmig čépicast, kápast.

Kappenmuschel *m.* kápasta mišica.

Kappenring *m.* oglavnik.

Kapper *m.* sekáč.

Kappweise *f.* čópasta sinica, (sinica) čóparica.

Kappweide *f.* navadna vrba.

Kappaum *m.* brzda, uzda.

Kapsel *f.* mošnica, škátlica; (in der Botanik) glavica, tobólce, peščišče; (d. Hülsenfrüchte) strók; (am Gewehr) kápica, klobuček.

Kapselfrucht *f.* glavicasti plod (-a, -ú).

Kapuze *f.* oglavnica, kúkulica, kuklica.

Kapuziner *m.* kapucin, kapucinče.

Kapuzinerasse *m.* kúklasta ópica.

Kapuzinerkloster *n.* kapucinski samostán. [u. -a).

Kapuzinerorden *m.* kapucinski red (-ú

kar *n.* posóda, korito.

Karat *n.* karát.

Karatgewicht *n.* karátna teža.

karatieren karatovati.

karätig karatén.

Karause *f.* (*Cyprinus carassius*) karas, plósk, petróvka.

Karawane *f.* karavána. [čaj.

Karawanenhee *m.* karavánski —, ruski

Karbatsche *f.* korobáč, bič.

karbatschen korobáčiti, bičati.

Kardätsche *f.* grebén, drzej, gredése *pl.*; (für Pferde) šéetka —, krtáca za konje.

kardätschen drzati, gredášiti, gredesati; (Pferde) šéetkati, krtáčiti.

Karde *f.* (*Dipsacea*) šéética (*bot.*).

Kardendistel *f.* gladež, šéética.

Karfiol (Karviol) *m.* cvetni vóhrov, karvijól.

Karfunkel *m.* živor(u)deči rubín, ognjénec, karfúnkelj.

karq skop, skopáren, skoporit, stisljiv, skrljiv, skrtljav; pičel.

Karge *m.* skopúh, skrtljavéc, stiskaléc, stiskavt; *f.* skopúlja, stiskálka.

kargen skopovati, skopáriti, skrljati.

Kargheit *f.* skopost, skrtljavost.

kärglich pičel, borén, revén, siromášen; *adv.* pičlo, borno, redko, skópoma.

Kärglichkeit *f.* pičlost, siromášnost, bornost.

Karmin *n.* karmezin.

Karminfarben (carmoisinfarben) karmezinast, karmezinov, višujelast.

Karmin *m.* f. Carmin.

Karpfen *m.* kráp; Karpfen- krápv, krápji.

Karpfenbrut *f.* krápja zaléga.

Karpfenfleisch *n.* krapovina, krápje —, krápvovo meso.

Karpfenreiß *m.* krápvovnik, krapovnják, ribnik za krape.

Karre *f.* taliga, tohga, teléžnik, tačka, telége *pl.*, samokólnica, samotéžnice

pl., koléčka.

Karren *m.* voz; (zum Führen d. Düngers) koč, gnojni koč; (zweiräderig) gare *pl.*, dvokólnica.

Karrenführer *m.* taligar, telégar, tačkar, vozač (s tačko).

Karrengaul *m.* taligás, kljusé (-éta).

Karrenschieber *m.* f. Karrenführer.

Karrenspritze *f.* brizgálnica na malih kólih.

Karrenwagen *m.* kola *pl.* [krás.

Karst *m.* krámp, kopáč; (steiniger Ort)

Karstaufforstung *f.* pogozdóvanje Krasa.

harften s krampom kopati (kopljem).
Harftformation *f.* kraška tvorba, kraševina.

Harftlöfche *f.* kartéča, s krogلامي napojena kanonska patrona.

Hartaune *f.* kartavna.

Harte *f.* list; *dem.* listék, listič; (Spiel-) kvarta, karta; — *n* [pielen] kvartati, kartati; (geographifche —) zemljevid, zemljekaz, mapa; **Kartenlistovni**; kvartni, kartni.

Kartenblatt *n.* kvarta, karta.

Kartengeld *n.* kvartarina, plačilo za kvarte.

Kartensammlung *f.* zemljevidna zbirka, atlánt. [tami.

Kartenspiel *n.* kvartánje, igra s kvart-

Kartenspieler *m.* kvartálec, kvartopiréc, kartaš; — *in f.* kvartálka, kvartopirka.

Kartensempel *m.* kvartni kolék, kolék za kvarte.

Karthäuser *m.* kartuzijanéc.

Karthäuserkloster *n.* kartuzijanski samostan.

Kartoffel *f.* podzémjica, pozémnica, krompir, korún; **Kartoffel-** podzémjčni, krompirjev, korúnov.

Kartoffelacker *m.* krompirišéc, korúnšéc, njiva za podzémjice.

Kartoffelbau *m.* sajénje —, pridelovánie podzémjice od krompirja.

Kartoffelbrandwein *m.* korúnovéc, krompirjevéc, korúnovo —, krompirjevo žganje.

Kartoffelsäule *f.* korúnova —, krompirjeva gnulina, krompirjevo gnitje.

Kartoffelfeld *n.* *f.* **Kartoffelacker.**

Kartoffelkraut *n.* krompirjevka, krompirjevica.

Kartoffelsalat *m.* korúnova —, krompirjeva salata.

Kartoffelschimmel *m.* krompirjeva plesen (-i).

Käse *m.* sir; (v. süßen Topf.) skuta; zu — werden siriti se; usiriti se, sesiriti se, zagriziti (-grizem) se, zakrkiniti; Käse- sirni, sirnat.

käseartig sirast.

Käsebereitung *f.* sirarstvo, napravlanje sira.

Käseform *f.* torilo (za sir), sirišéc.

Käsehändler *m.* kupčija s sirom, sirarstvo.

Käsehändler *m.* sirar; — *in f.* sirarica.

Käsekammer *f.* sirnica.

Käselab *n.* sirišéc, sirilo.

KäselaiB *m.* hleb sira.

Käsemade *f.* sirni črv, črv v siru, sirna pršica.

Käsemilch *f.* *f.* Käsemade.

Käsemilch *f.* sirotka, sirotév.

käsen siriti; usiriti, sesiriti; *intr. f.* unt. Käse (zu Käse werden).

Käsenapf *m.* lončec za sir; (Käseform) torilo (za sir), sirišéc.

Kaserne *f.* vojásónica, kasárna.

Käsefüure *f.* sirna kislina.

Käsestoff *m.* sirnina.

Käsewasser *n.* sirnica.

käsig sirast.

käsig sirén, sirnat. [stánjev.

Kastanie *f.* kóstanj; **Kastanien-** ko-

Kastanienbaum *m.* kóstanj, kóstanjevo drevo (-ésa). — *braten, kóstanjer* *Prith*

kastanienbraun kóstanjev, kóstanjast, črnómánjast, kóstanjeve barve.

Kastanienholz *n.* kóstanjevina, kóstanjev les.

Kastanienwald *m.* kóstanjevje.

Kästchen *n.* omárica, skrinjica.

Kaste *f.* vrsta, pleme (-na), kasta.

kastien trpinčiti, múčiti, trápiti.

Kasten *m.* omára, kósten; (überhaupt) shramba; (Truhe) kovčeg, skrinja; (Breiterverjchlag) obój.

Kastengeist *m.* odlóčenost —, nejedinnost med rodovi od plemeni.

Kastengewesen *n.* *f.* **Kastengeist.**

Kastrat *m.* skópljenec, rézanec.

kastrieren kópiti; skópiti, rézati (re-žem), popráviti.

Kasuar *m.* kazuvar.

Katafalk *m.* mrtváški odér.

Katakomba *f.* podzémška grobnica, katakomba.

katalektisch nepopoln, kataléktičen.

Katalepsie *f.* mrtvičnost.

Katalog *m.* imenik, zapisnik, katalog.

Kataplexie *f.* obmrlost.

Katarakt *m.* slap, vodopád.

Katarrh *m.* náhod, katár.

Katarrhalfieber *n.* nahodna —, katárna vročica

katarrhalisch nahóden, katáren.
Katastrophe *f.* prevrat, preobrat, premena, prekrat, katastrofa.
Katechese *f.* izpraševalno učenje, učenje v vprašanjih in odgovorih, kateheza.
Katechet *m.* verski učitelj, učitelj veroznanstva ob verozakona, katehet.
Katechetik *f.* učenje v vprašanjih in odgovorih, katehétika.
katechetisch izpraševalen, katehétičen.
katechistischer verozákon —, kršćanski nauk uéiti; uéiti v vprašanjih in odgovorih.
Katechismus *m.* kršćanski nauk, katekizém.
Katechumen *m.* izpraševanec, novóvnik, katehumen.
Kategorie *f.* vrsta, razred, oddelék, kategorija.
kategorisch *adi.* dolóčen, brezpogójén, brezuvotén, kategóričen; *adv.* naravnost, brezpogójno.
Kategorisierung *f.* uvrstitév.
Kater *m.* maček; (schwarzweife) mucek.
Kathedra *m.* u. n. učiteljska stólica, katédra, katédér.
Kathedrale *f.* stolna cerkév, stólica.
Kathedralkirche *f.* f. Kathedrale.
Kathete *f.* katéta. [tér.
Katheter *m.* močovód, sečovód, kate-
Kathetometer *n.* voglomer, katetometer.
Kathode *f.* izhod, katoda (*phys.*).
Katholicismus *m.* katoličánstvo, katolíška vera, katolicizém.
Katholik *m.* katolik, katoličan, katolíški kristijan; —in *f.* katoličánka, katolíška kristijána.
katholisch katolíški.
Katun *m.* katún.
Katunen katúnov.
Katunfabrik *f.* katunárnica, továrna za izdelováne katúna.
Katunweber *m.* katunar.
Katunwolle *f.* bombáz za katún.
Katzen *sič* rováti (rujem) se, rvati (rvem) se, trgati se, púlití še, méitati (mečem) se, premetávati se, tepsti (tepem) se. [rovávt.
Katzenbalger *m.* rováléc, rvaléc, metáléc,
Katzenberger *f.* rovánje, rvanje, metál-
 nje, trganje.

Käthen *n.* mače (-ta), múcika, múnica; (Blütenstand) máčica.
Käthenbaum *m.* máčičarica.
Käse *f.* mačka, muca, muna; (Geldgürtel) maček, pas, opasek; (Infer) maček, kotva; Käsen- mačji.
Käsenauge *n.* mačje oko (očésa); er hat —n gleda kakor mačka.
käsenäugig mačjóok, mačjih oéij.
Käsengehirre *n.* mijávkanje, mijávka, mačje drenje.
Käsengold *n.* mačje zlato (*min.*).
Käsenhammer *m.* er hat einen — lasje ga bolé, vse ga boli —, slabo mu je po sinočnjem pijančevanju.
Käsenhufe *m.* zajéja noga.
Käsenkraut *n.* divja —, mačja méta.
Käsenmusik *f.* mačja godba, mijávka; — machen po mačje zagosti (-godem).
Käsen Silber *n.* mačje srebro (*min.*).
Käsenprung *m.* mačji skok; biš dahin ist ein — dve, tri stopinje je do tje, dva-, trikrat prestopiš, pa si tam.
Käsenstich *m.* am — essen za pečjó —, v kotu jesti (jem).
Käuderei *f.* odrtija.
Käuderer *m.* odrtnik. [dérn.
Käudern kávdirati, gávdirati; f. a. wu-
Käudersprache *n.* kolobócija, cigánski —, látovski jezik.
Käudersprache nerazumljiv, nedoúmén; — reden cigánsko —, látovsko govoriti, otróbe vézati (vežem), kvásiti.
Käuen žvéčiti, gléviti, žvekati, žveriti; požvéčiti, prežvéčiti *ic.*; *impf.* požvekovati, prežvekovati *ic.*; wieder—prežvekovati.
Käuer *m.* žvékáč, žvekaléc.
Käuern épéti, ždeti (ždim); brütend hoden éučeti, ničati (ničím); sich — počéniti, éičniti; *impf.* počépati.
Kauf *m.* kup, kupilo, kupnja; (Ankauf) nakup, kupčija; (Geld) kupčéina; kupnina, kup; sichkaufen — machen okúpiti se; zu —e haben na prodáji iméti (imam); wohlfeilen —es dober kup, v dober kup, ceno, v ceno, po ceni; mit in den — nehmen s éim drugim vred kupiti; der — ist zurückgegangen kupčija se je razdrla; vom —e leben na kupilu od. kupičku živeti; Kauf- kupni.

kaufbar kupen, kupljiv.
 Kaufbrief *m.* kupno pismo.
 kaufen kupiti; *impf.* kupovati, kupavati; *schlecht* — okupiti se; alleš — pokupiti, ponakupiti; *impf.* pokupovati.
 Käufer *m.* kupec, kupovalac; — *in f.* kupovalka, kupilja.
 Kaufsahrer *m.* poveljnik kupcijske od. trgovske ladije; (*Schiff*) kupcijska —, trgovska ladija.
 Kaufartefisch *n.* kupcijska —, trgovska ladija.
 Kaufgegenstand *m.* kupljena reč (-i), kupovina.
 Kaufgeld *n.* kupnina, kúpščina.
 Kaufgeschäft *n.* kupcijska, trštvo; kupovanje.
 Kaufhandel *m.* kupcijska. [*valéc.*]
 Kaufherr *m.* trgovéc, kupéc, kupéc.
 Kaufladen *m.* prodajálnica, štacúna.
 Kaufleute *pl.* trgovci, tržci, kupévalci *pl.*
 käuflich kupen, kupljiv; podkúpen, podkupljiv; — *an sich* bringen kupiti; pokupiti. [*vost.*]
 käuflichkeit *f.* kupljivost; podkupljivost.
 Käuferling *m.* kupljenéc, kupljenéc.
 Kauflust *f.* kupovitost, kupéljivost, tržljivost.
 kauflustig kupovit, kupéljiv, tržljiv, radokupen.
 kauflustige *m.* kupéc.
 Kaufmann *m.* trgovéc, tržéc, kupéc, kupovaléc, kupévaléc.
 kaufmännisch trgovski, kupcijski.
 Kaufmannschaft *f.* trgovci, kupévalci *n. pl.*; (*Handel*) kupcijsko, trgovina, trštvo, trgovstvo.
 Kaufmannsfrau *f.* trgovka, kupévalka; kupévalcova sopróga. [*na.*]
 Kaufmannsgeschäft *n.* kupcijska, trgovina.
 Kaufmannsgut *n.* kupcijsko —, tržno blago, kupcijska —, tržna roba.
 Kaufmannslehrling *m.* kupcijski —, trgovski nćenéc.
 Kaufmannsstand *m.* *í.* Handelsstand.
 Kaufplatz *m.* tržišéc, trg, sejmišéc.
 Kaufpreis *m.* kup, cena, kupna cena.
 Kaufrecht *n.* kupna pravica.
 Kaufschilling *m.* kúpščina, kupnina.
 Kaufstück *n.* kupovina, kupljena reč (-i).
 Kaufsumme *f.* *í.* Kaufschilling.

Kaufvertrag *m.* kupna pogodba.
 Kaufvertragslösung *f.* razkup.
 Kaufwert *m.* kupna vrednost.
 kaufwirdig *m.* kapélj, kapljic, glavác.
 käulenköpfe *n.* glavnica.
 Kaulkopf *m.* minék (-à), menék (-à), menkiček, bosoglavéc, mlada žaba, butoglavéc. [*čica.*]
 Kaulnappe *f.* kapélj, glavác, ponóvkaum komaj, toliko da, komaj da, jedva.
 Kaumuschel *m.* žvekalka. [*čen.*]
 kaufisch razjedén, razjedljiv, kavstič.
 Kaufschuk *m.* proževina, kavčuk.
 Kaufschukbaum *m.* kavčukovéc.
 Kaufwerkzeuge *pl.* žvekála *pl.*
 Kauj *m.* čuk, skovir, skovik; (*Weizhalb*) skopuh, skopin, stiskávt; nárrišer — bedák, budalo, bebéc; reicher — bogatin, bogatinéc, bogatéc; wunderlicher — čudák, čudén človek.
 Keksche *f.* nezakónsko življenje, priležništvo.
 Kekskind *n.* postránski —, nezakónski otrok, pankert, mulček.
 Keksman *m.* priléžnik, nalóžnik.
 Keksweib *n.* priléžnica, nalóžnica, hótница, ženima, nezakónska žena.
 kekdrzén, predrzén, drzovit, smél. *avoj.*
 kekdrzén *f.* drznost, predrznost, smél. *Prozar*
 kekdrzén *lost.* *je bila tako svojov, alogar, mažko.*
 Kegel *m.* stožéc, kegélj, čunj; abgestufter — prisékani stožéc; — *schreiben* keglati; Berg — kópa. *zaim*
 Kegelbahn *f.* keglatišéc.
 kegelförmig stožkovit, keglast, čunjast, kopicast.
 kegeln keglati.
 Kegelschnäbler *m.* debelokljun.
 Kegelschnecke *f.* zvrk; Gewebe — pretkani zvrk; Marmor — mramorasti zvrk.
 Kegelschnitt *m.* presék stožca.
 Kegelschnittlinie *f.* stožkoséčnica.
 Kegelsumpf *m.* prisékani stožéc.
 kehl- goltai; žlebni.
 Kehlböhrer *m.* žlebasti sveder.
 Kehlbuchstabe *m.* goltnik.
 Kehldedeel *m.* jezicék.
 Kehle *f.* grlo, golt, goltanéc, dušnik; (*Bertiefung*) žleb (-a u. -ü).
 kehlen žlebiti; vžlebiti.

Rehlflosser *m.* grloplutka.
 Rehlhobel *m.* žlebnik, poličnik.
 Rehlkopf *m.* jabolko, krljeh.
 Rehlkopfdeckel *m.* jabolčni poklopčec.
 Rehlkopfsentzündung *f.* vnetje jabolka,
 — krljja.
 Rehltaut *m.* goltnik, goltni glasnik.
 Rehrinne *f.* žleb (-a u. -ú).
 Rehlucht *f.* j. Bräune; (bei Pferden)
 vnetje v sapniku, kévžeh.
 Rehraus *m.* pomét, doskóčnica.
 Rehröfen *m.* metla.
 Rehren mesti (metem); pomesti, *impf.*
 pométati; (umwenden) obrniti, pre-
 kúcniti; *impf.* obračati, prekučevati;
 den Rücken — hrbet pokazati (-kažem),
 peté odnesti (-nesem), pocediti jo; sich
 an etwas — róditi za kaj, marati za
 kaj, mar biti (je) komu česa od. za
 kaj; (sich zu etw. —) spreobrniti se,
 sprevreči (-vržem) se; *impf.* spreobra-
 čati se; in sich gefehrt zamišljen, v
 misli zatopljen.
 Rehricht *n.* smeti *f. pl.*, smetje.
 Rehrichthausen *m.* smetišče.
 Rehrschaufel *f.* smetilnica, smetiščé-
 nica, smétnica.
 Rehrseite *f.* hrbét, narobe stran (-i);
 auf der — narobe, naopak.
 Rehrum *n.*, — machén peté pokazati
 (-kažem).
 Rehrwinkel *m.* smetišče, smetnjak.
 Rehrwisch *m.* omélo, ométalo.
 Reisen krogati se, klepetati (-ám u.
 klepečem), dreti (derem) se od. lájati
 nad kom.
 Reiser *m.* klepetáč, klepetúh, zadirúh;
 — in *f.* klepetálja. [lajav.
 reiserisch klepetav, zadirljiv, zadiróen,
 Reil *m.* klin, klinčé; (Spalt—) za-
 góvžda, zagóvžda, klin; (ein — Brot)
 zagóvžda, kos (-a u. -ú); *dem.* klinčék,
 zagóvždica.
 Reilartig klinast.
 Reilbein *n.* zagóvždnica.
 Reilen cepiti —, klati (koljem) s kli-
 nom; hinein — klin zabiti (-bijem),
 zagóvžditi; *impf.* klin zabijati.
 Reiler *m.* j. Eber.
 Reilförmig j. Reilartig.
 Reilhaus *f.* pik, kraup, kljunáčs.
 Reilpresse *f.* tiskalo s klinom.

Reilschlüssel *m.* zagóvžda.
 Reilschrift *f.* klinasto pismo.
 Reim *m.* kal (-i), cima, klica, mladika;
dem. kaléc, kalčék, cimica; *fig.* zaródek,
 začétek, spočétek, séme (-na).
 Reimblatt *n.* kalica.
 Reimen kliti (klijem), kaliti, cimiti
 se, (kali) gnati (ženem); prikliti, pri-
 kaliti, izcimiti se, pognati; *impf.* po-
 gánjati; *fig.* zaródit se, začéti (-čnem)
 se, izcimiti se; *impf.* začénjati se.
 Reimfähig kaljiv; zaróden.
 Reimkern *m.* jedro.
 Reimknospe *f.* popék.
 Reimkorn *n.* tros.
 Reimvoll kalovit.
 Reimwürzelchen *n.* koreničica.
 Reim nobeden, noben, nijeden; ni-
 kak, nikakšén.
 Reinerlei nikak, nikakršén; auf —
 Art po nikákem, po nikakršnem, po
 nobéni ceni, nikakor ne.
 Reinerseits od nikod, od nikóder, od
 nobéne strani.
 Reineswegs nikákor ne, kratko in malo
 ne, po nobeni ceni, v noben kup.
 Reimmal nikodár ne, nikóli ne, nobén-
 krat ne.
 Reisch *m.* kelih; časa, kupa; časa (*bot.*);
dem. čašica.
 Reischartig čašast, kupast, čaševit.
 Reischblatt *n.* čašni list.
 Reischförmig j. Reischartig.
 Reischlos brezčasén.
 Reischständig nadčasén.
 Reile *f.* (Maurerfelle) (zidarska) lo-
 pática, žlica, ométáča.
 Reiler *m.* klet (-i), konoba, hram;
 (im Weinberge) zidanica, (Reiner) kle-
 čúra; Keller- kletni.
 Reilerassel *f.* j. Rassel.
 Reilerrei *f.* velika klet (-i), hramóvje.
 Reilerhals *m.* sija, priklet (-i);
 (Daphne mezereum) volčín.
 Reilerloch *n.* kletni dušek, — oddušék.
 Reilermeister *m.* ključár, kletar.
 Reilerwurm *m.* j. Rassel.
 Reilner *m.* točaj, točár, natakar, kle-
 tar; — in *f.* točajka, točarica, nataka-
 rica, kletarica.
 Reilter *f.* stiskálnica, tlačilnica.
 Reilterbaum *m.* ovnič, ovén.

Kelterer *m.* mastilec, tlačilec.
Kelterhaus *n.* mastilnica, tlačilnica.
kelteru mastiti, tlačiti, stiskati, droz-gati. [viděn.
kennbar znatěn, poznatěn, poznav, **Kennbarkeit** *f.* znatnost, poznatnost, poznavost.
kennen znati (znam), poznati, poznávati; (wissen) védeti (vem); — **lernen** spoznati, seznániti se s kom; **impf.** spoznávatí, seznánjati se.
kennen *n.* poznanje, znanje; umš — za spoznanje.
Kenner *m.* znalec, poznavalec, poznavatelj; (Fachmann) veščák; — *in f.* znalka, poznavalka, poznavateljica; veščákinja.
Kennerschaft *f.* znalstvo; izvédenost.
kennlich znatěn, poznatěn, poznav, poznatljiv.
Kenntlichkeit *f.* poznatnost, poznavost.
Kenntnis *f.* znanstvo, znanost, vednost, veda; (Kennen) znanje, vednost; **zur** — bringen naznániti, na znanje dati (dam), razglasiti; **impf.** naznánjati, na znanje dajati, razglasati; **zur** allg. — u. Darnachachtung da se bode sploh védelo in po tem ravnalo, da bode vsakdo védel in se po tem ravnal; **zur** — nehmen na znanje vzeti (vzajem), zapomniti si. [nja.
kennnisarm malovéděn, pílegra znal-kennnislos neveděn, neuk, prazěn.
Kennnisnahme *f.*, **zur** — na znanje.
kennnisreich mnogovéděn, učěn, zeló izveden od. vešč.
Kennung *f.* znanje, poznanje; (bei Pferden) glén, rupa.
Kennzeichen *n.* známenje, znak, beleg.
kennzeichnen znáčiti; označiti, opisati, zaznamiti; **impf.** označevati, opisovati.
Kennziffer *f.* znamka, zaznaměk.
Kerbe *f.* zaréza, škrtá, rověk.
Kerbelkraut *n.* krebúlja, krebúljica.
kerben škrtati, rovášiti; zarovášiti, zarézati (-režem); **impf.** zarezovati; **gefertigt** narézán (*bot.*).
Kerbholz *n.* rováš.
kerbig zarézán, narézán.
Kerfe *pl.* žuželke *pl.*
Kerker *m.* ječa, ujéča, temnica, jet-nišnica, vóza, bóznica, tranča; im —

halten jéciti, v ječi od. zaprtega imeti (imám).
Kerkerhaft *f.* zapor.
Kerkermeister *m.* jetničár, ječár, tem-ničár; — *in f.* jetničarica, ječarica, tem-ničarica.
Kerkermeisteramt *n.* jetničárstvo, je-čárstvo.
kerkermeisteru jéciti, v ječi iméti (imám); ujéčiti, v ječo zapreti (zaprem); v temnico pahniti, — vtakniti; **impf.** v ječo zapirati. [zapóra.
Kerkerstrafe *f.* ječa, zapor, kazěn (-i)
Kerkersträfling *m.* jetník, ujetník.
Kerl *m.* dečko (-a), možák; ein **starker** — korenják, junák, hrust, trš; ein **schlechter** — potepúh, zanikarnež, lopov; ein **alter** — staréc, dedéc; ein **braver** — poštenják.
Kermes *m.* kermes; Kermes- kermesov.
Kern *m.* jedro; (d. Getreide) zrno; (v. Steinobst) košćica; (d. Apfel, Birnen) peška, pečka, peček; (des Stammes) stržén; (der Pflanze) sème (-na); (das Beste) jedro, cvet (-a u. -ú), izbor.
Kernaussatz *m.* nastavěk jedra.
Kernbeißer *m.* dlesk.
kernfaul po stržénu gníl, gnilega stržéna.
kernfest krepěk, korenjaški, évrst.
Kernfrucht *f.* pečkati plod.
Kerngehäuse *n.* peščišće, osréděk, gnezdo jedra.
kerngesund zeló zdrav, prav zdrav, zdrav kakor riba.
Kernholz *n.* sredina, évrst —, gost les.
Kernhülle *f.* ovójek, objédrije.
kernicht jedernast, zrnast.
kernig jedern, jedernat, jedrén; évrst, jak, krepák.
Kernkörperchen *n.* jederce.
kernlos brezkošćičn, brez košćic.
Kernobst *n.* pečkato sadje.
kernreich jedernat, zrnat; jedrovit, zrnovit, pečkovit, pečkovnat.
Kernschatten *m.* polna —, črna senca.
Kernschwinde *f.* strelna —, kopitna sušica.
Kernschwinden *n.* j. Kernschwinde.
Kernseife *f.* jedernato milo.
Kernspruch *m.* tehtní —, jedernati rek od. izrek.

Kernspruch
 Karuffälliger July, Bohly'da les
 Route

Kertruppen *pl.* jedro —, cvet vojakov, izbrana vojska.

Kerze *f.* sveča; *dem.* svēčica; **Wachs** — voščena sveča, (sveča) voščénica, — voščénka; **Umschlitt** — ložena sveča.

Kerzenflamme *f.* zubelj od sveče.
Kerzengerade ravna kakor sveča.

Kerzengießer *m.* svečar.

Kerzengießeri *f.* svečárnica, svečarija; **die** — betreiben svečariti.

Kerzenschein *m.* luč (-i) —, svetloba od sveče; **beim** — pri sveči.

Kessel *m.* kotel; (**Bertiefung**) krnica, kotlina, kotánja, kotlja, ponikva, požirálnik; (**weidm.**) brlog, lož; (**Aufenthaltort** des **Dachses**) jázbina.

Kesseler; *n.* kotlovina.

Kesselschier *m.* kotlár, kotličkar, kotlarsček, kotlokrp, kotlokrpar.

kesselförmig kotlast, kotánjast.

Kesselhaken *m.* kljuka, kavelj.

Kesselherd *m.* kotlišče.

Kesselkette *f.* lanec —, veriga za kotel, **reinge** *pl.*, **veréje** *pl.*

Kesselschmied *m.* kotlár. — *Wagner*?

Kesselschmiedhandwerk *n.* kotlárstvo, kotlarija; **daß** — betreiben kotláriti.

Kesselstein *m.* kotlovec.

Kesselthal *n.* rupa, krnica, kotlina, ponikva; **polog**, zatisje.

Kette *f.* lanec, veriga; (**Aufzug**, **d.** **Zettel** bei **d.** **Webern**) snutek, osnutek, osnova; (**weidm.**) jata, tropa; (**Berg** —) pas, vrsta, rajda; **constante** — stalni člen (*phys.*); **Reiß** — zavórni lanec; (**Salz** —) grivna.

Kettel *n.* verižica.

ketten *z.* verigo pripeti (-pnem), *z.* lancem prikleniti, — prikovati; *impf.* *z.* verigo pripenjati, *z.* lancem priklepati; *z.* ječeti.

Kettenbruch *m.* verižni ulómek.

Kettenglied *n.* (verižni) sklep. [verigi.

Kettenhund *m.* priklenen pes, pes na

Kettenlinie *f.* lánénata črta, črta lánénica.

Kettenrechnung *f.* verižni račun. [rek.

Kettenregel *f.* verižno pravilo, verižni

Kettenring *m.* (verižni) ud, sklep, **veriga**.

Kettensack *m.* *z.* Kettenregel. [vač.

Kettenschmied *m.* lančar, verižar; ko-

Stettenstrafe *f.* kazén (-i) v okovih, — v železji.

Stettenmurm *m.* trakúlja.

Stecher *m.* krivoveréec, krivoverník, nevérnik, razkolník; — *in f.* krivoverka, nevérnica, razkólnica; **Stecher** — krivoverén, krivoverški.

stechen sopihati, hropéti, hripati, hliptati, hliptati, težko dihati, — sopsti (**sopem**), sigati, sipati.

stechend sipljiv, hliptav, hripav.

stechende *m.* sipljivéc, hlipavéc, hripav, hliptavéc.

stecher *m.* *z.* stechende.

stechhusten *m.* zadušni —, dušljivi kašelj, oslovski kašelj, hripavica, hliptavica.

Steu *f.* kij, bät, bét (-ä), betica, kijáča, porat; šestopérnica, búzdovan; (**Unterjochensein**) krača, skok, krak; (**des** **Strosches**) skok; (**d.** **Vogel**) stegno.
stehlen bití (bijem), *s.* kijem bití, *z.* batóm tolči (tolčem).

stehlförmig kijast, betast, betičast.

Stehmordel *f.* ramena griva, lisíjji párkelci *pl.*; *z.* a. **Barentage**.

Stehlträger *m.* kijénoséc.

stehsch čist, neoskrúnjen, neomadeževan, nedóžžen, deviški; (**d.** **Blid**) sramežljiv, nedóžžen. [ljivka.

stehsche *m.* sramežljivéc; *f.* sramežlichkeit *f.* čistost, neoskrúnjenost, nedóžžnost, devišstvo; sramežljivost.

stehschler *m.* kočar, bajtar, kajzar.

stehst *m.* priba, vivék, pivra.

stehsterbse *f.* čičerika, cizara. [valéc.

stehster *m.* behetaléc, hehetálo, čehokichern hehetati (-ám u. hehécem) se, kíkati se, čehovati se.

Stiefer *m.* čeljust (-i), skranj (-i), skranja; (**Rieme**) škrga; *f.* (**Baum**) bora, bor, boróvec; (**Zirbel** —) limba, cempurin; **Stiefer** — čeljustni; borov.

Stieferbein *n.* čeljustnica.

Stieferdrüse *f.* podčeljustna žleza.

Stiefergehölz *n.* borovje, borovičje.

Stiefergras *n.* boróvsčica.

Stieferholz *n.* borovina.

Stieferknochen *m.* *z.* Stieferbein.

Stieferr borov, boróvec.

Stieferrblattwespe *f.* borova osa.

Stieferrüsselkäfer *m.* borov rilčkar.

Šteferuščvarmer *m.* borov veščec.
 Šteferušpinner *m.* borov prelēc.
 Šteferušverderber *m.* (*Hylesinus pini-perda*) borova grizlica.
 Šteferušwald *m.* borovje.
 Šteferušzapfen *m.* borov češarček.
 Štel *m.* cev (-i), cevka, lopatica, peresni tul, peresna tuljava, nerazvito ptičje pero (-esa); (deš Schiffes) podsek, podladilje, hrbtica, kilj; (Zwiebel) čebula; (Schiffchen, zwei besondere Blätter der Blütenkrone) ladija; *bool. ioh. 4. 12. 13. 14.*
 Štelen periti se; opériti se, obrastati (-rastem) se; *impf.* obraščati se. *Lehrb.*
 Štirne *f.* skrga, ribje uho (ušesa).
 Štirmendeckel *m.* škržni pokrovčec, — poklopčec, pokrovčec ribjega ušesa.
 Štirmenführer *m.* škrgonožec.
 Štirmenhaut *f.* škržna koža, koža ribjega ušesa.
 Štirmenöffnung *f.* škržno ustje, ustje ribjega ušesa.
 Štirmenschnecke *f.* škrgar.
 Štirmenspalte *f.* škržna poklina.
 Šten *m.* smolnica, derenica, sóvoj; (Štenspann) borova treska, — trska.
 Štenbaum *m.* bor, borovčec.
 Štenhol; *n.* smolovina, borovina, sovojina, grlovica.
 Štenig smolnat, smolén, smolovit.
 Štenruß *m.* saje *pl.*, žužel (-i).
 Štenschwanz črn kakor žužel. (treska).
 Štenspann *m.* treska, trska, smolnata štepe *f.* krónšnja, naramni koč.
 Štes *m.* prod, grámoz; kršec (*min.*).
 Štesel *m.* krémen, kreménec, kreménovec, kremik; *coll.* kreménje; Šteselkreménov, kremikov.
 Šteselartig kreménast, kremikast.
 Šteselerde *f.* kremenica.
 Šteselhart trd kakor kremen.
 Šteselklumpen *m.* kreménova —, kremikova gruča.
 Šteselsand *m.* š. štes. [kova kislina.
 Šteselsäure *f.* kreménova —, kremi-
 Šteselschiefer *m.* skrilávi kreménec.
 Šteselsinter *m.* kreménova —, kremikova siga. [kremik.
 Šteselstein *m.* krémen, kreménovec,
 Štesen š. wählen. —
 Štesicht prodast. [peščén.
 Štesig prodén, prodnat, prodovit,

Šteje *f.* kozólj, kozulj, krezólj.
 Štelegramm *n.* kilogram.
 Štelemeter *n.* kilométér.
 Štimme *f.* zaréza, utór.
 Štimmen zarézati (-režem), utóriti; *impf.* zarezovati.
 Štimmenhobel *m.* utórnik.
 Štimmung *f.* (am Schiffe) rob (na ladiji); (Luftspiegelung) vzdušna —, zračna prikazen (-i).
 Štind *n.* otrok, déte (déteta), čedo; *dem.* otročič, otročiček, otroče (-éta), detice, détišec; *coll.* deca; (verächtlich) otročaj, dečaj; von cinem — e entbunden werden dete roditi, poroditi, (dete) poviti (-vijem); als — handeln otročevati. [pl. (šerb.).
 Štindbett *n.* otročja postelj (-i), bábine
 Štindbetterin *f.* otročnica, mladoródnica, poródnica, porodilja (šerb.).
 Štindeln otročevati, otročarije uganjati; š. gebären.
 Štinder- otročji, otroški, detinji, détečji, detinski.
 Štinderbewahranstalt *f.* detiščnica, oskrbovalnica malih otrok. [pl.
 Štinderblattern *pl.* osépnice *pl.*, kože
 Štinderbutter *f.* sesalo, cizék, cucelj.
 Štinderei *f.* otročija, otročarija, norčija, dečarija.
 Štinderfeind *m.* neprijatelj otrok od otrokom. [otrókom.
 Štinderfreund *m.* prijatelj otrok od. kinderfreundlich otrokom prijazen.
 Štindergarten *m.* otroški vrt, otroško zabavišče.
 Štindergeschichte *f.* povést (-i) za otroke.
 Štinderhaft otročji, detinski.
 Štinderliebe *f.* otročja —, otroška ljubezen (-i), ljubézen (-i) do otrok, ljubezen (-i) otrok do starišev. [zaróda.
 Štinderlos brezdetén, brez otrok, brez
 Štindermädchen *n.* š. Štindsmagd.
 Štindermade *f.* otročja glista.
 Štindermahl *n.* botrinja, krstitke *pl.*
 Štindermacht *m.* sejém od. seménj za otroke, otroški sejém, božični sejém.
 Štindermord *m.* detomor, detomorstvo; einen — begehen otroka —, dete umoriti.
 Štindermörder *m.* detomoréc, moriléc otroka; —in *f.* detomórka, morilka otroka.

kindern otročevati, otročariti, dečariti; f. a. gebären.

Kindersdjuh *m.* otročji črevelj, otročja obštal (-i), obštal (-i) za otroke; *fig.* die — e ausziehen sibi odrasti (-rastem), iz otročjih let stopiti.

Kindersinn *m.* nedolžno —, čisto srce.

Kinderspiel *n.* otročja igra. [jezik.

Kindersprache *f.* otročji —, detoustni

Kindersreich *m.* otročja, otročarija, norčja, dečarija. [tepéznica.

Kindertag *m.* tepéžni dan (dnéva),

Kindertand *m.* otroška igrača, čecarija.

Kindertaufe *f.* krst, krščenje, krščevanje.

Kindewärterin *f.* pestunja, pésterna, váruhinja, varúška.

Kindewurm *m.* f. **Kindermade**.

Kindersucht *f.* odgója —, vzréja otrok.

Kindes- otročji, detečji; otroški, detinski, detinji.

Kindesalter *n.* otročja dóba, otročja leta *pl.*, detinstvo.

Kindesbeine *pl.*, von — n auf iz od. od mladega, od mladih nóg od. let, od zibelí. [vnučinja.

Kindeskind *n.* vnuk; (weibl.) vnuča,

Kindesmord *m.* f. **Kindermord**.

Kindesname *m.* otrokovo ime (-na); otroče ime.

Kindesnoth *f.* porod, porodne bolečine *pl.*, — muke *pl.*, bolečine pri poródu, popadki *pl.*; in **Kindesnöthen** sein na poródu biti (sem), roditi.

Kindespflicht *f.* otročja dolžnost.

Kindesstatt *f.* posinovljenje; jemand an — annehmen za svojega otroka koga vzeti (vzamem), posiniti, posinoviti, usinoviti; *impf.* posinovljevati; (von weibl. Individ.) pohčariti; f. a. adoptieren. [od. delež.

Kindeszeit *m.* otrokov —, otročji del

Kindheit *f.* detinstvo, otroštvo, otročja leta *pl.*, detinska dóba; von der — auf f. **Kindesbeine**.

kindlich otročji, otroški; — sein otročevati, otročariti, dečariti, otročji biti (sem); — werden pootrčiti se.

kindlich otroški, detinski, detinji, sinovski.

Kindlichkeit *f.* otročnost, detinjost; otročja priprostost.

Kindshaft *f.* otroštvo, sinovstvo, détestvo.

Kindsmagd *f.* pestunja, pésterna; dojka, dojkinja, dojilja.

Kindswärterin *f.* f. **Kindewärterin**.

Kindtaufe *f.* krst —, krščevanje otroka.

Kindtaufmahl *n.* botrinja, krstitke *pl.*

Kind *n.* podbrádek, obrádek, brada.

Kindbaden *m.* čeljust (-i), skranja, skranj (-i), skranjšče; **Kindbaden** čeljustni.

Kindbadenkampf *m.* čeljustni krč.

Kindhette *f.* podbrádek, podbrádnik, podbrádnica.

Kindlade *f.* čeljust (-i).

Kindpe *f.* ročica.

Kindpel *m.* rogljiček.

Kindstock *m.* (am Wagen) oplén.

Kindpe *f.* kraj, pik.

kippen magniti se, omahniti; *impf.* nagibati (-am u. -gibljem) se, omahovati; — und kippen novce obrezovati.

Kirchbau *m.* zidanje cerkve.

Kirche *f.* cerkev, božja veža, hiša božja; **Kirchen-** cerkveni, cerkóvni.

Kirchenamt *n.* cerkvena služba.

Kirchenangelgenheit *f.* cerkvena reč (-i), — zádeva.

Kirchenbann *m.* cerkveno izóbenje, proklétstvo, proklétje.

Kirchenbehörde *f.* cerkvena oblast (-i).

Kirchenbuße *f.* cerkvena pokóra.

Kirchencapital *n.* cerkvena glávница, — istina, cerkveni kapital.

Kirchenconcurrent *f.* cerkveni sklad.

Kirchendieb *m.* cerkveni tat (-a u. -á), svetokradec.

Kirchendiebstahl *m.* kraž od kraja v cerkvi, svetokraž, svetokraja.

Kirchendiener *m.* cerkóvnik, cerkveni služabnik od sluga.

Kirchendienst *m.* cerkvena —, cerkóvna služba; f. a. Liturgie.

Kirchensfest *n.* cerkveni praznik, zapovedan praznik; cerkveno obhajilo, — posvečevanje, proščenje, žégnanje, sežem.

Kirchensfund *m.* cerkveni zálog, — základ; f. a. **Kirchenvermögen**.

Kirchengebot *n.* cerkvena zapóved (-i).

Kirchengemeinde *f.* cerkvena óbčina, župa, fara, duhovinja.

Kirchengemeinschaft *f.* cerkveno občestvo.

Kirchengesang *m.* cerkveno petje.

Kirchengeschichte *f.* cerkvena zgodovina, — povéstnica.

Kirchengesetz *n.* cerkveni zákon, cerkvena postáva.

Kirchengesetzbuch *n.* cerkveni zakonik.

Kirchengewalt *f.* cerkvena oblast (-i).

Kirchengut *n.* cerkveno premoženje, — posestvo, — blago, — imetje, cerkvena imovina. [poglavár.

Kirchenhaupt *n.* cerkveni glavár, —

Kirchenkammerer *m.* cerkveni ključár.

Kirchenlehre *f.* cerkveni nauk.

Kirchenlehrer *m.* cerkveni učeník.

Kirchenlied *n.* cerkvena pesén (-i).

Kirchenlüster *m.* cerkveni lestenec, — svetilnik. [glasba.

Kirchenmusik *f.* cerkvena godba, —

Kirchenparamente *pl.* cerkvena oblačila *pl.*

Kirchenpatron *m.* cerkveni zavétník, — patrón.

Kirchenpatronat *n.* cerkveno zavétništvo, — patronstvo, cerkveni patronát.

Kirchenplatz *m.* cerkvišče, sejmišče.

Kirchenrath *m.* cerkveni svét, cerkveno svetoválstvo, duhovni stol; (ein Wittiglieb) cerkveni svétník, — svetováléc, svétník duhovnega stola.

Kirchenraub *m.* cerkveni rop; j. a. Kirchendiebstahl.

Kirchenräuber *m.* cerkveni rópar; j. a. Kirchendieb.

Kirchenräuberisch cerkvenoróparski, svetokrádén.

Kirchenrecht *n.* cerkveno pravo; cerkvena pravica.

Kirchenrechtlich cerkvenoprávén.

Kirchensänger *m.* cerkveni pevéc.

Kirchensatzung *f.* cerkveno določilo, — ustanovilo, cerkvena dolóčba, — urédba.

Kirchenslavisch cerkvenoslovénski, staroslovénski.

Kirchenspaltung *f.* j. Kirchentrennung.

Kirchensprache *f.* cerkveni jezik.

Kirchenstaat *m.* cerkvena —, pápeževa država.

Kirchensiftung *f.* cerkvena ustanóva, — zadúšbina.

Kirchenstrafe *f.* cerkvena kazén (-i).

Kirchentrennung *f.* cerkveno —, vérsko razkólništvo.

Kirchenvater *m.* cerkveni očák; Kirchengvater *pl.* cerkveni očétje, sveti očáki.

Kirchenverfassung *f.* cerkvena ustáva.

Kirchenvermögen *n.* cerkveno premoženje, — imetje, cerkvena imovina, — svojina.

Kirchenversammlung *f.* cerkveni zbor, cerkveno zborovánje.

Kirchenvorsteher *m.* cerkveni predstójnič; cerkveni starejšina, — ključár.

Kirchenwesen *n.* cerkvenstvo, cerkóvstvo, cerkvena zadeva *pl.*

Kirchenwacht *f.* cerkveni réd (-a n. -ú).

Kirchfahrt *f.* božji pot, božja pot (-i).

Kirchfest *n.* j. Kirchenfest.

Kirchgang *m.* hoja v cerkev; (Wöchnerin) uvód, vpeljevánje.

Kirchhof *m.* cerkvišče, sejmišče; (Gottesacker) grobišče, grobje, pokopališče, žalje.

Kirchkind *n.* vérník, župlján, farán, farman.

kirchlich cerkven, cerkóven.

Kirchmesse *f.* sejém, seménj, smanji dan (dnéva); j. a. Kirchenfest n. Kirchweihfest.

Kirchspiel *n.* župa, fara, duhovnija, cerkvena óbéina.

Kirchspiegel *m.* škofija, vladikovina; j. Kirchspiel.

Kirchstuhl *m.* stol od. klop (-i) v cerkvi, práka.

Kirchtag *m.* j. Kirchmesse.

Kirchturm *m.* zvoník, cerkveni stolp.

Kirchweihe *f.* cerkveno posvečevánje; j. Kirchweihfest.

Kirchweihfest *n.* cerkveno opravilo, žégnanje, prošénje, sejém, cerkveni god (-ú), opasilo.

Kirchzimmer *n.* zakristija, zágrad.

Kirmess (Kirmes) *f.* j. Kirchmesse.

Kirre kroték, domač, privájen, pitom; — machén krotiti, pitomiti; ukrotiti, udomáčiti, privaditi, upitomiti.

Kirre *f.* krotkost, privajenost, pitomost.

kirren krotiti, pitomiti; ukrotiti, upitomiti, udomáčiti, privaditi; (loeden) vábiti, klicati (klíčem), mámiti.

Kirsh- česnjevec, česnjevec.

Kirchbaum *m.* črešnja, češnja.
Kirchbaumholz *n.* črešnjevina, črešnjev les.
Kirchbrantwein *m.* črešnjevčec, črešnjevo žganje.
Kirsche *f.* črešnja, češnja; (veredelte) čepljenica; (unveredelte) drobnica; (schwarze) črnica; (weißrothe) belica; **Kirschtuchen** *pl.* srčice *pl.*; — *n.* essen črešnje zobati (zobljem).
Kirschfink *m.* dlěsk; *f.* Kernbeißer.
Kirschgeist *m.* črešnjevčec, črešnjev cvet (-a u. -ú).
Kirschharz *n.* črešnjeva smola. [pečka.
Kirschkern *m.* črešnjeva košćica, —
Kirschkuchen *m.* črešnjeva gibanica, — potica.
Kirschlorbeere *f.* *f.* Vorbeerkirchje.
Kirschwasser *n.* črešnjevica, črešnjeva voda.
Kissen *n.* podzglāvje, vzglāvje, podzglāvnik, blazinica.
Kissenüberzug *m.* navlaka, prevleka (za podzglāvnik).
Kistchen *n.* zabójček, trūžica, skrinjica.
Kiste *f.* zaboj, skrinja, truga.
Kitt *m.* klej, lep, lepilo, zamázka.
Kittel *m.* halja, haljina, krilo, kiklja; sukna, jopa.
kitten klējiti, lēpiti; sklējiti, zlēpiti.
Kitzchen *n.* kozlě (-ěta), kozlč, kozličěk.
Kitzel *m.* srběc, srbětěc, srbećica, šegot, šegotěc; *fig.* mik, vāba, želja, nashadnost, pohótност.
Kitzel *n.* *f.* Kitzchen.
kitelig srbļiv, srběc, šegotļiv, šegotěc; (heißel) kočļiv, občntļiv, opolzěl.
kiteln šegotāti (-ām und šegotēm), žgotāti, žgečkati; pošegotāti; *intr.* srběti; *fig.* mikati, vābiti.
Kitzell *n.* kozličina, kozličevina.
Kitler *m.* šegotalěc; (*clitoris*) jeziček.
Klachel *m.* (Bengel) štoklež, habān; (Thürriegel) zapah, zapāha, pah.
klads plosk! čof!
klassen rězati (-im), rėgati, zėvati, zijāti; zarėzati, rėgniti, ziniti, zazijāti; (mit Schall aufspringen) pōčiti, pōkniti; die Wunde fließt rana zeva; *f.* plaudern.
klaffen sčėvkati, čėvkati, bėvskati, brėcati (-im); *fig.* lājati, rėvskati.

Kläffer *m.* sčėvkalěc, čėvkalěc; (kleiner Hund) sčėne (-ěta); *fig.* klepetālo, revskāč, lajalěc.

Kläfter *f.* sėžėnj. [sėžėnje.
Kläfterholz *n.* drva v sėžėnjih od. na klāfterlang po sėžėnji dolg, sėžėnj dolg, sėžėnjski.

Kläftermaß *n.* sėžėnjska mēra, mēra na sėžėnje.

klāstern na sėžėnje mēriti, z rozpėtima rokāma objėti (-jamem) od. obseći (-sežem); (in Klāstern legen) v sėžėnje sklādati, rėstati.

Klästerscheit *n.* polėno.
klagbar tožļiv, iztožļiv; tožļěn; — aufreitet tožiti; iztožiti.

Klage *f.* tožba; (Anklage) tožba, zatōžba, obtōžba; *fig.* tožba, tārnanje, žalovānje, jāvkanje; eine — anbringen tožbo vložit, — podati (-dam).

Klagebrief *m.* tožbeno —, tožilno pismo; žalovālnno pismo.

Klagefall *m.* *f.* Accusativ.

Klagefrau *f.* žalovāľka.

Klageführung *f.* tožitėv, toženje.

Klagelied *n.* žalna —, žalostna —, žalōbna pesėn (-i), žalostinka, žalostnica, otōžnica; *f.* a. Elegie.

klagelos breztožben, brez tožbe.

klagen tožiti, tožėvati; zatōžiti, obtōžiti; (die Noth) tožiti; potōžiti; *intr.* (wehklagen) tožiti, tugovati, žalovati, tārnat, plāntati, hūjati se, jadikovati; Gott sei es geflagt Bogu bodi potōženo! Bogu bodi milo! auf Schaden erjaß — tožiti za odškōdbo od. za odškōdovānje, tožiti za povraćilo škode; (sich beklagen) pritōžiti se, *impf.* pri-toževati se.

klagend otōžen, žalōben, žalostėn, turōben, mil; der —e Theil tožitelj, tožnik; (weibl. Individ.) tožiteljica, tožnica. [zadėva.

Klagepunkt *m.* tožbena reć (-i), —

Kläger *m.* tožitelj, tožilěc, tožnik; (Trauernder) žalovalěc, zatōžnik.

Klagerecht *n.* tožbeno pravo; pravica do tožbe, rāzlog tožbe.

Klägerei *f.* prāvdanje.

Klägerin *f.* tožiteljica, tožilka, tožnica.

klāgerijch prāvđļiv, prāvđarski; tožiteljev, tožiteljski.

Klageſchrift *f.* tožbenica, tožbeno —, tožno pismo, tožbeni spis.

Klageſtimme *f.* tožeči —, tožni —, mili glas (-a u. -ü).

Klageweib *n.* ſ. Klagefrau.

Klagezeit *f.* tožbeni rok; čas žalovnja, žalovnje.

klaglich otožen, žalosten, žal, mil, tožen, jaden; (elend) revén, obžalovnja vreden.

klaglichheit *f.* otožnost, tožnost, (tužnost), tuga; revščina, revnost.

klamm tesn, ozek; (ſteif) premrl, ruzel, otrpel, okorén, lesén; (ſelten) písel, redék.

klammer *f.* skóba, spóna, spojka, svóra, zapanjača, zaklep, zaklop; (bei Bindern) natezálnik, lisica, dekla; (am Kummer) klestre *pl.*; (Parentheſis) oklepaj, oklepék; (Thürklammer) véngé *pl.*

klammern s skóbo speti (spnem), — stisniti; *impf.* s skóbo spénjati, — stiskati; ſich an etwas od. jemand — okléniti se —, prijéti (primem) se —, oprijéti se —, oviti (-vijem) se česa od. koga; *impf.* oklépati se, oprijémati se, držáti (-ím) se, ovijati se.

klampe *f.* spóna; (b. Lederarbeiter) primaž; (bei Bindern) déklica; ſ. a. Klammer.

klang *m.* zvenk, žvenk, brenk, evenk, rvok; (Ton) glas (-a u. -ü); (d. Glocken) zvenilo; mit Sang und — s petjem in zvonilom; einen guten — haben sluti (slujem), slovéti.

klangfarbe *f.* bárvénost tonov (*phys.*).

klangfigur *f.* zvočni lik (*phys.*).

klanglehre *f.* ſ. Akustik.

klanglos brezglasén, nezvočen, brez zvenka; (dumpf) zamolkél, podmolkél.

klangmesser *m.* zvokómér, glasómér.

klangerich zvočen, zvonék, ubrán, poln zvenka.

klanguell ſ. klangerich.

klapps interi lop! plosk!

klappe *f.* zaklópnica, lopúta, zaklópéc, poklopéc, zapórnica; (an e. Ranne) pokrovéc, povézéc; (an einer Pumpe) jezíček.

klappen klópati; klópniti, zaklópiniti se; daß klappt nicht to se ne ujema, — zлага, — strinja, — stika.

klappenventil *n.* škulj, priklópéc.

klapper *f.* klepetéc, klopótéc, ropótéc, ropotáča, ropotúlja.

klapperapfel *m.* klopótéc.

klapperdürr modél kakor ključ, suh kakor trska; er iſt — sama kost in koža ga je.

klapper *m.* klepetáč, klepetálo.

klappermann *m.* klepetáč, klepetálec; *fig.* kostják, smrt (-i).

klappermaul *n.* (v. männl. Pers.) klepetéc, blebetálec; (weibl. Pers.) klepetáča, klepetúlja, ropotúlja, blebetúlja; (von beiden) klepetalo, žlobudralo.

klappern klepetáti (-ám u. klepécém), klopotáti (-ám u. klopécém), ropotáti (-ám u. ropécém), škrbetáti, blebetáti.

klapperrose *f.* ſ. Klatſchrose.

klapperschlange *f.* klopotáča, (kača) ropotáča.

klapperstein *m.* klopótéc.

klapperstorch *m.* bela čaplja.

klapperwerk *n.* klopotúlja, ropotúlja, klepetéc, ropotálo; starina, ropotíja, stara šara.

klappmuschel *f.* (*Spondylus gaederopus*) kopito, poklopéc.

klar čist; (v. Himmel) védér, jasén, svetél; (v. Wasser) čist, bistér; (deutlich) razločen, jasén; očitén, očividén. **klaräugig** bistroók.

kläre *f.* čistota, jasnota, vedrina; (Feinheit) tančina, tankota, drobnost.

klären čistiti; prečistiti, očistiti; bistríti, jásniti, vedriti; razjásniti, újasniti, razvedriti; *impf.* prečísčevati, razjasnovati; (den Stoffe) prečediti, *impf.* prečéjati; ſich — jasniti se, vedriti se, bistríti se, brisati se; újasniti se, razvedriti se, uvedriti se, ubrisati se.

klaret *n.* zavreto i poslájeno vino.

klarheit *f.* čistost, čistota; jasnost, jasnota, vedrina; (Deutlichkeit) razločnost; (Feinheit) tančina, tankost; (d. Wassers) bistrína, bistrost.

klatsch *m.* tlesk, plesk, plosk, pljusk.

klatschbüchse *f.* pokálnica.

klatsche *f.* lopúta, lopútnica, raglja; (Zliegen—) muhálnik, muhálo; (von männl. Personen) klepetéc, blebetéc, klepetáč, čenčar; (von weibl. Individ.) klepetúlja, blebetúlja, klepetáča, kle-

petálka; (von beiden) čenča, žlobúdra, klepetálo, žlobudrálo.

Klatſchen tleskati, pléskati, plóskati, pokati; tleskniti, pókniti; (ſchwaſen, plaudern) klepetáti (—ám u. klepécem), gobezdáti, česnáti, čenčáti; oprávljati, raznáſati, črniti, zdrahe délati oder prenáſati.

Klatſcher m. ſ. Klatſche.

Klatſcherer f. klepetánje, blebetánje, gobezdánje, čenčanje; oprávljánje, raznáſanje, zdráhi m. pl.

Klatſcherin f. ſ. Klatſche.

Klatſchhaft klepetáv, blebetáv, gobezdáv, žlobudrav, česnav; oprávljiv.

Klatſchhaftigkeit f. klepetávost, blebetávost, gobezdavost, žlobudravost; oprávljivost.

Klatſchluſtig ſ. Klatſchhaft.

Klatſchmaul n. ſ. Klatſche.

Klatſchmohn m. púrpelica, púrpela, púrpelič, divji mak.

Klatſchſucht f. ſ. Klatſchhaftigkeit.

Klatſchſüchtig ſ. Klatſchhaft.

Klatſchwerkzeug n. pokalo, pokalnica. **Klauben** trébiti, čístiti; otrébiti, iztrébiti, izčístiti, prebrati (—berem), izbrati, odbrati; *impf.* prebirati, izbirati, odbirati; (*aufflauben*) pobrati, *impf.* pobirati; (*von etwas herab*) obrati, *impf.* obirati; (*Knodden*) glódati (—am u. gloyem); oglódati.

Klauber m. prebirálec, prebiráč; pobirálec, pobiráč; obirálec, obiráč.

Klauberei f. trebež, trébljenje, prebiranje, prebiratév; pobiranje; obiranje, obiratév. [obiralka.]

Klauberin f. prebiralka, pobiralka,

Klaubericht n. izbirek, otrebék, otrebina, pobirek, obirek.

Klaubholz n. véjevje, suhljád (—i), protje, prašče, fratje.

Klaue f. parkelj, páznohet, pažnoht; (*Stralle*) kremplj; (*Suf*) kopito.

Klaurenkrankheit f. bolézén (—i) v parkljih od. na parkljih, pažnohtnica.

Klaurenſuche f. volčič od. ſajevec na parkljih, parkeljnica.

Klaueig parkljat; krempljat.

Klaufe f. (*Schlufe bei d. Röhle*) zatórnica, zapórnica; (*Engpaß*) soteska, klanec; (*Belle*) célika, meniška izbica.

Klausner m. samotaréc, pušcavnik.

Klebekraut n. (*Gallium aparine*) smolec, smolika, slipovka, trica.

kleben lépiti, kléjiti; prilépiti, prikléjiti; *intr.* lepéti, lépiti se, prijémati se, držati (—im) se; — **kleiben** prilépniti se, prijéti (primem) se.

Kleber m. lepiléc, lépéc, lépič; (*Stoff*) lép, lepivo.

klebrig lepék, lepljiv, prilépljiv.

Klebrigkeit f. lepljivost, prilépljivost, prijémljivost.

klecken (*hinreichen*) dosti (dosta) od. dovolj biti (sem); ſ. Kledſen.

Kleds m. madež, čačka, ceják, packa; štrkotina.

kleckſen mázati (mažem), čéckati, svinjati, cmokati; počéckati, posvinjati, zamázati, zacmokati; *intr.* (*ſprizen*) štrkati, kapati (kapljem); štrkniti, kániti.

Kledſer m. mazáč, čéckaléc, čéckáč, čéckalo, mazalo.

Klee m. (*Trifolium*) dételja; *dem.* dételjica; *Horn*— (*Lotus corniculatus*) devica Marije kožušček, nokóta; *Lucerner*— (*Medicago sativa*) nemška dételja, meteljka; *Stein*— (*Mellilotus officinalis*) medéna dételja; *türkiſcher* od. *ſpaniſcher*— (*Onobrychis sativa*) turška dételja, petelinovi grebénčki pl.; *Wien*— trávniška detelja.

Kleeder m. dételjišče, njiva z deteljo.

Kleebatt n. dételjno peresce, deteljni list, dételjica; *ſig.* trojica, trojka.

kleeblattförmig trolist, trolistnat.

Kleefeld n. ſ. Kleeader.

Kleefutter n. dételja za krmo.

Kleefalz n. séavna sol (—i).

Kleefäure f. séavna kislina.

Kleefeide f. predenica.

Klei m. il, ilovica, bela glina.

kleiben ſ. kleben.

Kleiber m. (*Baumſpecht*) brglez.

Kleid n. oblačilo, krilo; (*Unterleid* b. *Weibern*) góžec; (*Kleidung*) obleka, oprava; (*langes*—) halja, haljina; *abgefegetes*— sleka; — *zum Überziehen* preobleka; (*Befleidung*) odelo, odev (—i), odevalo, pokrivalo; *die*—*er anziehen* obleči (—lečem) se, napráviti se, oprávititi se; *impf.* obláčiti se, naprávljati se,

oprávljati se; —er wechſeln preobleči se, *impf.* preoblačiti se; die —er auſgehen sleči se, razprávití se; *impf.* sláčiti se, razprávljati se.

Kleidchen *n.* oblačilce.

kleiden obleči (-lečem), odeti (-denem), ogrniti; *impf.* oblačiti, odevati, ogrinjati; (*bekleiden*) pogrnuti, pokriti (-krijem); *impf.* pogrinjati, pokrívati; anders — preobleči, *impf.* preoblačiti.

Kleider za obleko, oblačilni.

Kleiderbürſte *f.* ščet (-i) oder krtača za obleko.

Kleiderhandel *m.* kupčija z obleko.

Kleiderkammer *f.* shramba za oblačila, oblačilnica.

Kleiderkasten *m.* omara za oblačila.

Kleiderlaus *f.* bela uš (-i), uš v obleki.

Kleidermarkt *m.* trg za obleko.

Kleidermotte *f.* suknárski molj.

Kleidernarr *m.* gizdalin, gizdavéc, lišpavéc.

Kleidernarrin *f.* gizdalinka, gizdavka, lišpavka.

Kleiderpracht *f.* draga obleka; gizdavost, gizada, lišp.

Kleiderrechen *m.* kljuka za oblačila, obešalnik, obešalo.

Kleiderschabe *f.* š. Kleidermotte. [jek.

Kleiderschnitt *m.* kroj; (Ruster) ukro-

Kleidertracht *f.* noša, nošnja.

Kleiderwechsel *m.* preobleka.

Kleidung *f.* obleka, oprava.

Kleidungsstück *n.* oblačilo.

kleie *f.* otróbi *pl.*; (v. d. Hirſe) mekine *pl.*; (v. Buchweizen) lusk; (grobe —n) koſtrúži *pl.*

Kleienboden *m.* otrobnik.

Kleienhändler *m.* otrobar.

Kleienkasten *m.* š. Kleienboden.

kleinig ilnat, ilovnat, ilovén; (Kleien enthaltend) otrobnat, mekinav.

klein mal, majhen; (fein, dünn) drobén, tanék; (sehr —) majčkén, majčkén, mičkén, drobécén; so — tóličkén; wie — kóličkén; der —e Finger mezinéc, mazinéc; —er Drud drobne érke *pl.*, drobén tisk; — machen manjšati, drobiti; zmanjšati, razdrobiti;

impf. razdrobljati; — werden manjšati se, maléti; —es Geld drobiž, drobni denár; —e Augen machen drobno gle-

dati; —e Schritte machen drobnéti, drobno iti (idem u. grem); —er Menſch cloveček, moziček, mozie; von — auf iz mlada, iz mladega, iz malega, od mladih nog; im —en handeln na drobno kupévati od. prodájati; ein — wenig malec, máličko, nekaj; —e Stunde piela od. slaba ura; —e Seele nizka od. vsakdanja duša.

klein mali.

Kleinstetel *n.* mala osmérka.

kleinstügig drobnoók. [tén.

kleinblättrig drobnolist, drobnolis-

kleinblütig drobnocvetén.

kleindenkend nizko misléc, nizkih mislij.

kleinen š. klein machen.

kleiner manji, manjši.

kleiner; *n.* drobna ruda.

kleinsalter *m.* metuljček.

kleinfügig š. geringfügig.

kleinfühlig drobnonóg, kratkonóg.

kleingebirge *n.* brdje.

kleingeist *m.* malodušnik; maloúmnik.

kleingeistig malodušen; maloumén.

kleingeld *n.* drobiž, drobni denár.

kleingewehrfeuer *n.* streljanje s puškami.

kleingläubig maloverén, slaboverén, malodušen.

kleingläubige *m.* malovernik, maloveréc, malodušnik; *f.* malovérnica, maloverka, malodušnica.

kleingläubigkeit *f.* malovernost, slabovernost, malodušnost.

kleinut *n.* drobno blago, drobnjava.

Kleinhandel *m.* kupčija oder prodaja na drobno, nadrobna prodaja; — betreiben na drobno prodajati, kramáriti.

Kleinhändler *m.* kupčevaléc od. prodajaléc na drobno, kramar.

Kleinheit *f.* malost, malehnost, malota; drobnost, drobnota.

kleinherzig malosrécén, malodušen, plahodušen, plah, bojéc.

Kleinherzigkeit *f.* malosrécnost, malodušnost, plašnost, boječnost.

Kleinhirn *n.* mali možjani *pl.*

Kleinigkeit *f.* malenkost, tróha, tróhica, mrva, mrvica, betva, betvica;

(kleine Gegenstände) drobnjava, drobiž, drobir, drobnina, drobna šara.

Kleinigkeitſhaſcher *m.* maličkar, sitnež.
Kleinkanzleipapier *n.* mali pisalni papír.

Kleinkinderbewahranſtalt *f.* varoválnica oſer oſkrboválnica malih otrok, detiščnica.

kleinköpfig drobnogláv, drobne glave.
kleinkörnig drobnozrn, drobnozrnat, drobnega zrna.

Kleinkreuz *n.* mali križ; *m.* malo-križnik.

kleinlaut malobesedēn, redkobesedēn; *fig.* plah, maloduſēn, bojéc; — werden beſeda ſe komu podré.

kleinlich malostēn, malenkostēn, maličēn; (von Gefinnung) pódel; (unbe- deutend) malovažēn, neznatēn; inſ — ziehen maličiti.

Kleinlichkeit *f.* malenkost; pódlost, nizkost; malovažnost, neznatnost.

Kleinmuth *m.* malosrēnost, maloduſnost, maloduſje.

kleinmüthig malosrēn, maloduſēn, plah, bojéc; — werden ſree komu upade.

Kleinod *n.* dragotina, dragocenost.

Kleinodienhändler *m.* dragotinar.

kleinöhrig maloúh.

Kleinschmetterling *m.* ſ. Kleinfalter.

Kleinſaat *m.* držávica.

Kleinſtädter *m.* malomeſčan, malomeſtni človek.

kleinſtädtiſch malomestēn, malomeſki.

Kleinverkauf *m.* prodaja na drobno, nadrobna prodaja.

Kleinverſchleiß *m.* ſ. Kleinverkauf.

Kleinvieh *n.* dróbnica.

Kleinware *f.* drobno blagó, drobnjava.
kleinweiſe *adv.* po malu, po malem; na drobno. [čēn.]

kleinwüſſig majčēn, mičēn, drobe-

kleifter *m.* lepivo, lep, klej.

kleifterig lepēk, lepkast, klejast.

kleiftern lepiti, klējiti; prilējiti, zlépiti, priklējiti.

Klemme *f.* ſkripčē, precép, kljupa; (d. Korbmacher) majilnik; (enger Ort) sotēska; *fig.* stiska, zadrega; er iſt in der — v zadregi od. v kleščah od. v ſkripčih je, huda mu prede, prigreva mu.

klemmen uſkrniti, priſkrniti, uſčēniti, ſtisniti, v kljupo dejati (denem);

impf. stiskati, v kljupo dévati; ſich — uſčēniti ſe, priſčēniti ſe.

klempern ſ. klempern.

Klemperer *m.* klepár.

Klempererei *f.* kleparstvo, kleparija.

Klemperwerkſtätte *f.* klepárnica.

Klepper *m.* kljúſe (-éta), kljúſa, kleka.

Klette *f.* torica, repinēc.

Klettendiſtel *f.* lopúh.

Kletterer *m.* plezalēc.

Klettergerüſt *n.* plezalo.

klettern plézati, plaziti ſe, lezti (lezem); ſplézati, ſpláziti ſe, vzpēti (vzpnem) ſe; *impf.* vzpénjati ſe, kobacati.

Kletterſtange *f.* plezalica; mlaj.

Klettervogel *m.* plezalēc, plezalka.

Kletterwurf *f.* ſ. Klette.

klieben cépiti, klati (koljem), kátati, krójeti; razečpiti, precépiti, razkláti, razkrójeti.

klieber *m.* cepilēc, krojilēc.

kliebhade *f.* cepilnica, cepljenica.

Klima *n.* podnebjē, zračje.

klimatiſch podnebēn, klimatičēn.

Klimar *m.* ſ. Steigerung.

klimmen plézati, kvisku lezti (lezem).
Klimperer *f.* brékanje, brunkljanje, plinkanje. [kati.]

klimpern brénkati, brenkjati, plin-

klimperer *m.* brenkalēc, brenkáč.

Klinge *f.* rezilo, ostrina, ploča, réz (-i); *fig.* sablja, meč.

Klingel *f.* zvonēc, zvončēk, kraguljēc; električje — električni zvonēc (*phys.*).

Klingelbeutel *m.* ſkrábljica, moſnica od ſkrinjica z zvončkom.

klingeln žvenkljati, zvončljati, zvonč-kati, cingljati; požvenkljati, pozvončljati, pocingljati, pozvoniti.

klingen zvoniti, zvenēti, glasiti ſe; (ſchallen) zvenčati (-im), žvenkljati, žvenketati (-am u. -čēm); (v. Saften) brenkljati, brneti, zveneti, peti (pe-jem); (v. Blechinstrument.) bučati (-im), peti; (vom Gelde) evénkati; daſ Geld klinget denár ima evenk od. žvenk; (in d. Ohren) zvoniti, bobneti, brneti; zu — anfangen zapēti, zaklénkati, zabučati u. ſ. w.; mit — dem Spiel z godbo, z múziko.

Klinggedicht *n.* ſ. Sonett.

Klingklang *m.* žvenket, žvenkljanje, žvenketanje, brenket, brenketanje.

klingkling *interi.* cin, cin! cink, cink!

klinik *f.* klinika.

klinisch kliničen.

klinke *f.* kljuka, kvaka.

klinkerhaken *m.* zaklepnik, skoba.

klipp *interi.*, — u. klapp pikapok! pikapoka!

klippe *f.* peč (-i), pečina, skalina, kleč (-i), greben; (am Webestuhl, in der Sägemühle) lopatica, zapiralnik; *fig.* zapreka, ovira, zadržek, nevarnost.

klippenbank *f.* klečevje, kleč (-i).

klippenküste *f.* skalovito obrežje.

klippenreich skalovit, skalnat, skalovnat, pečevnat, pečevit.

klippisch *m.* trska, polenovka.

klippig *f.* klippenreich.

klirr *interi.* cin! cink! cvenk!

klirren žvenketati (-am u. -očem), žvenčati (-im), rožljati; zažvenketati, zazvenčati, zarožljati; (von Fenstern) šklepetati, ropotati (-am und -očem), rovtati.

klitsch *m.* cmok, plesk, tlesk.

klöhen *m.* skripčec, skrpčec; (d. Böttchers) natezalnik, lisica; (d. Voglers) precop; (bei der Egge) branovlek; (in der Thürpfoste) bába; (in der Uhr) klésčice *pl.*; *f.* Bündel.

klöbendeichsel *f.* ojnice *pl.*, ojesa *pl.*; (ein Arm) ojnica, oje (-esa).

klöbensäge *f.* žagica, razpárnica, robnica.

klöpf *m.* bunk, lop.

klöpfe *f.* klepalo; *fig.* jemand in die — belommen koga v pest dobiti.

klöpfen *n.* nabijač.

klöpfel *m.* betec, klepec; (in d. Glocke) kembelj u. kembelj (-na), camelj, žvenkelj, klač.

klöpfen trkati, klepati, kljukati; trkniti, potrkati, poklepiti, pokljukati; (samt mit d. Hand) trkljati; potrkljati; (zerklöpfen) tolči od. tleči (tolčem), trupiti; raztolči; (auf d. Finger) kreniti, *impf.* krcati; (mit d. Schnabel) kljuvati (kljujem); (Staub aus etw. —) iztepsti (-tepem), izpáhati, izprašiti; *impf.* iztépsti, izpahovati; jemand — klepati, bunkati, biti (bijem), tepsti (tepem);

naklepati, nabúnkati, nabiti, natepsti; *impf.* naklepávati, nabíjati, natépsti; *intr.* (vom Herzen) biti (bijem), tolči od. tleči (tolčem), utripati (-am und utripljem), plati (poljem).

Klopper *m.* trkalčec, klepalčec; (Werkzeug) klepalo, klepáč, trkalo, tolkáč.

Kloppschrotter *m.* rovár, rvár, rovávt, rován; prepirljivčec, prepiráč.

Kloppschrotterei *f.* rovárstvo, rovarija; prepír, prepirljivost.

Kloppgarn *n.* utrépana preja.

Klopphammer *m.* klepálnik, klepáč, klepálo.

Klopphengst *m.* klepec, mendravčec.

Kloppholz *n.* bét (-à), bát, tolkáč, tolkálnica.

Klopphäfer *m.* kukčec, kruhar.

Klöppel *m.* bét (-à), bát, batič, betčec; (Spitzen—) klinčec; *f.* Glöckenschwengel.

klöppeln čipkati, čipke plesti (plettem).

Kloß *m.* gruča, gruda, gléba, kopa; (Nacht—) cmok, svalčec.

kloßig cmokat, svalkast.

Kloster *n.* samostan, klošter; Kloster-samostánski, klošterski.

Klosterbruder *m.* samostanski brat, fratčer; redóvnik, menih.

Klosterdisciplin *f.* samostanski red (-a u. -ú).

Klosterfrau *f.* redóvnica, nuna.

Klostergebäude *n.* samostán, samostánsko poslopje.

Klostergeistliche *m.* redóvnik, menih, samostančec.

Klostergelübde *n.* redóvniška —, meniška —, samostanska obljava oder zavéza.

Klosterleben *n.* redóvniško —, samostansko življenje.

klosterlich samostánski, klošterski; redovniški, nunski.

Klosterwesen *n.* samostanstvo, redovništvo, klošterstvo.

Klosterzucht *f.* *f.* Klosterdisciplin.

Kloß *m.* štor, panj, trš, panjáč, parobek, čok; klada, hlod, krečlj, krj, rkčlj, trkčlj, tepčlj; *fig.* čok, štor, štokleč, telebán; grober — *f.* Grobian.

Klöbte *f.* suha hruška.

Klöbtenbrot *n.* krhlják.

Kloßgerinne *n.* žleb (-a u. -ú).

klöhig štorast, robat, grob.

Kluft *f.* razpoka, razpoklina, poklina, razselina, špiža, poč (-i), réga, razpórek; (Erd-) propád, tokava, votlina, duplina, zijalka, zijati *f. pl.*, udrtna.

klüften *ſich* cépiti se, régati, zijati; régniti, zazijáti, razsesti (-sedem) se.

klüftig razpokel, razpókan.

klug razúmĕn, pámetĕn, presóĕn, preudarĕn, zvéden, prebrisan, razborit; (weife) modĕr; (vorsichtig) previdĕn, oprézĕn, pazljiv, opázĕn; — machĕn modriti, učiti; zmodriti, spametovati; ich kann nicht — werden ne morem uméti (uméjem), ne morem razsoditi.

Klügelri *f.* modrovánje.

klügeln modrovati.

Klugheit *f.* razúmnost, presodnost, preudarnost, zvédenost, prebrisanost, razboritost; modrost; (Vorsicht) previdnost, opréznost, pazljivost; mit — u. Vorsicht modro in previdno.

Klugheitslehre *f.* nauk o previdnem obnašanji; *ſ. a.* Casuistik.

Klügler *m.* modroválec, modrijáš.

klügligh *adv.* modro, pámetno, previdno, razumno.

Klumpen *m.* gruda, gruča, képa, glĕba, bolvan.

klumperig grúĕav, grúčav, képast, glĕbast, sválkast.

klumpen *ſich* drobiti se, drobljĕniti se, v gruče se lomiti.

Klumpfuß *m.* krúljava noga; (Person) krúljavĕc, šántavĕc, šepĕc, švedruč.

klumpfüßig krúljav, šántav, šepav, šepast, švedrast.

Klunse *f.* *ſ.* Kluft.

Kluppe *f.* *ſ.* Klemme u. Kloben.

Klistier *n.* dristĕv, dristva, klistir.

klistieren dristviti, klistirati.

Klistiersprihe *f.* dristlja, štrkalica, klistirka.

Knabe *m.* dečĕk, dečák, fant; *dem.* dečič, fantič, fantičĕk, otrok; Knabendeski, fantovski, otroški, otročji.

Knabenalter *n.* otročja leta *pl.*, deška dóba, detinstvo.

knabenhaft otročji, dečárski.

Knabenkraut *n.* kúkavica, kúkovĕc, dišĕća mošnica.

Knabenschule *f.* učilnica od. šola za dečĕke, deška učilnica.

Knabensreich *m.* dečarija.

Knäblein *n.* dečĕk, otrok, sinĕĕk, fantič, fantičĕk.

knähen *tr.* hrúpati (-pljem), hrustati, grizti (grizem); (mit den Fingern —) pókati, dlĕskati; (Rüſſe) grizti, tolĕti od. tleĕti (tolĕm), tretĕ (terem); *intr.* pókati, réskati; prasketáti (-ám und -ĕĕm), praskljati.

Knänte *f.* drĕravĕĕk, krĕpĕljica.

Knänmesser *n.* (nož) sklepeĕ, nožiĕvka.

Knacks *m.* dlesk, resk, pok, lusk.

Knall *m.* pok, tresk, resk; auf — u. Fall na vrat na nos, na mah, máhoma; Knall- pokalni.

Knallbüchse *f.* (puška) pokalnica.

Knalleffect *m.* hrup, tresk, tlesk.

knallen pókati, trĕskati; póĕiti, pókniti, trĕskniti; jemand — okániti, prevariti.

Knallgas *n.* pokalni plin.

Knallpräparate *pl.* pokalne priprave *pl.*, pokalni preparati. [pókaleĕ.

Knallpulver *n.* pokalni prah (-a u. -ú), Knallluft *f.* pokalni zrak.

knapp tesĕn, ozĕk, napĕt; (farg) piĕel, trĕ; *adv.* tik, tikoma, stikoma; (farg) piĕlo; — leben na tesnem od. trĕdo žĕveti; mit — er Roth komaj, toliko da.

Knappe *m.* oproda, šĕitonósĕc; (Bergknappe) rudokóp, rudár.

knappern hrustati, hrúpati (hrupljem), grizti (grizem).

Knappheit *f.* tesnota, tesnoba, piĕlost; *fig.* sila, stiska. [*pl.*

Knappschaff *f.* rudokópi *pl.*, rudarji

Knappschafftscaſſe *f.* blagájnica od. de-nárnica rudokópov.

Knappschafftslade *f.* *ſ.* Knappschafftscaſſe.

Knarre *f.* škrĕpalo, škrĕtalo, drĕralo.

knarren škrĕpati (-pljem), škrĕtati, škrĕgati, škrĕgúti.

knarrend škrĕpav, škrĕpajoĕ, škrĕgav.

Knaster *m.* knastĕr.

knastern *ſ.* knistern.

Knäuel *m.* klobĕĕĕ, klobko, klobĕĕĕk.

knäuelförmig klobĕĕast, klobkast.

Knäuelgras *n.* (*Dactylis glomerata*) pasja trava.

Knauf *m.* konica; glavica.
knaufig glavat.
Knauser *m.* skopuh, skopec, skopin, stiskavac, stiskavt, umazanec, škrtavac.
Knauserer *f.* skopuštvo, skoparstvo, skoparija.
knauserisch skop, skoparski, trd, umazan, škrtav.
knausern skopovati, skopariti, stiskati, krčiti se.
Knebel *m.* klin, klinče; spóna; (an d. Kette) noréc.
Knebelbart *m.* vos, brke *pl.*, rese *pl.*
knebeln zadržniti, zategniti, zvezati (-vezem), porajtljati; *impf.* zadržgovati, zategovati, zvezovati, vezati.
Knecht *m.* hlapčec; (Diener) služabnik, sluga; (Sclave) suženj, sužnik, rob, tlačan; (Dienstbote überhaupt) posel; großer — (verächtl.) hlapčón; Dohsen — volár; Pferde — konjár u. j. iv.; Stiefelknecht zajec.
knechten v hlapčevstvo od. sužnjost pripraviti, — pahniti, podjarmiti, zasužnjiti; *intr.* hlapčevati, sužnjevati.
knechtisch hlapčevski; suženj, robski.
knechtshaft *f.* hlapčevstvo; sužnjost, robstvo.
knechtung *f.* tlačenje, zatiranje.
Kneif *m.* (gekrümmtes Messer) krivec, kosir.
kneifen ščipati (ščipljem); (v. Schuh) žuliti, tiščati (-im); uščipniti, ožuliti, obtiščati.
Kneipe *f.* ščipalo, ščipac; (Schenke) kréma.
Kneippjange *f.* klešče *pl.*, ščipalnice *pl.*
kneifen gnesti (gnetem), ugnétati, méstiti; ugnésti, zamésiti, umésiti.
Kneten *n.* gnetenje.
Kneten *m.* gnetec.
Knetstein *n.* gnetilo, gnétalo, gnetalnik, mesilo.
Knettrog *m.* niške *pl.*, neske *pl.*, kadunje *pl.*
Knick *m.* resk, tresk, nalom.
knicen *tr.* lomiti, lomástiti, mandrati, mencati, teptati, trgati; ulomiti, pomandrati, pomencati, poteptati, utrpati; *intr.* skopovati, skopariti; (schalzen) reskniti, treskniti.
Knicker *m.* j. Knauser.

Knickerer *f.* j. Knauserer.
Knickerin *f.* skopúlja, stiskúlja.
knickerisch skop, skoparen, skoparski, škrtav.
Knicks *m.* priklon, poklon.
knicksen priklóniti se, poklóniti se; *impf.* priklánjati se.
Knien *n.* koléno; — bengen poklékniti, priklóniti se; *impf.* poklekovati, priklánjati se.
Kniesband *n.* podvéza, podvéz (-i).
Kniesbank *f.* klečalo.
Kniesbeuge *f.* podkolénék.
Kniesbeugung *f.* priklon, priklanjanje; klečanje.
Kniesfall *m.* poklékljej; einen — machen poklékniti.
Knieshebel *m.* koléno (*phys.*). [nje.
Knieshol; *n.* pritlikovje, ruševje, cere.
Knieskehle *f.* j. Kniesbeuge.
knien klécati (-im); (einige Zeit hindurch —) preklécati; (sich satt —) naklécati se; (sich auf d. Knie niederlassen) poklékniti, priklóniti se; *impf.* poklekovati, poklekati, priklánjati se.
knien klečec; *adv.* klečé, na kolénih.
Knieriemer *m.* podvéza, podvéz (-i); (d. Schusterš) nadkolénék, kneftra.
Kniesheibe *f.* pogáčica, šipa, jabelko na kolénu.
Knieshemel *m.* klečalo, klečalnica.
knietief do kolén; —es Wasser kolénica, voda do kolén segajóca.
Kniff *m.* ščip, uščip, uščipljej, uščipék; (Stift) zvižáca, lest (-i), prevara.
Knips *m.* kre, kreljej, breljej.
knipsen kreati; kreniti.
Knirs *m.* pritlikavec, páperék, óperék, otrocé (-éta), cloveče.
knirschen skripati (skripljem), skripetati; zaskripati, zaskripetati.
Knirschen *n.* skripanje, skrip, skripot.
knirsern prasketati (-ám u. -écem), praskljati, drsketati, drskljati, resketati (-ám u. -écem); pršati (-im) (*min.*); (im Runde) hrústati.
knittern krotovíciti, grbiti, grbánčiti; skrotovíciti, zgrbiti, zgrbánčiti.
Knoblauch *m.* česenj, česen, luk, česnják; Knoblauch — česnov.
Knoblauchblatt *n.* česnovno peró (-ésa).
Knoblauchkraut *n.* česnjákca.

Knoblauchranke *f.* (*Sisymbrium Altiaria*) česnovka.
Knöchel *m.* člen, sklep, ud; (Fuß—) gleženj.
Knochen *m.* kost (-i); Knochen- kóstni; (v. Bein) kóstén, koščén.
Knochenasche *f.* kóstni pepél, pepél od kostij.
Knochenauswuchs *m.* kóstni izrasték.
Knochenbeschreibung *f.* kostopis.
Knochenbrand *m.* kóstna gnílóba.
Knochenbruch *m.* zlómľjena kost (-i); kostolóm.
Knochenentzündung *f.* vnetje od vnetica kosti.
Knochenfett *n.* mozég.
Knochengerüst *n.* okóstje, kostnik, ogródje.
Knochenhart *trd* kakor kost.
Knochenhaus *n.* kostnica, kostnják.
Knochenkammer *f.* Knochenhaus.
Knochenkleim *m.* kóstni klej.
Knochenlos brez kóstén, brez kostij.
Knochenmann *m.* koščénec; *fig.* smrt (-i).
Knochenmark *n.* mozég. [nica.
Knochenmehl *n.* kóstna moka, koščen.
Knochen Schmerz *m.* bol (-i) od bolečina v kóstéh.
Knochensubstanz *f.* — deš Zahneš zobovina.
Knochensystem *n.* okóstje.
Knochenverbindung *f.* zveza kostij.
Knochenware *f.* koščenina, kostenina, koščeno blágó.
Knochenwerk *n.* kosti *pl.*, kostje.
Knöchern koščén, kóstén.
Knöchlein *n.* koščica, kostka.
Knödel *m.* cmok, žličár.
Knödelsuppe *f.* juha s cmóki.
Knollen *m.* kepa, gruča; (am Körper) bunka, búla, hrga; (an Kräutern) gomólj.
Knollengewächs *n.* gomóljnica.
Knollenkäfer *m.* svalček.
knollig grudast, gručast, kepast; gomóljast.
Knopf *n.* gumb; (d. Radel) glavica; (am Faden) vozél, vozál; (s Knöpfen) zapónec, kopča; (aus Leinwand) búčica; (am Degen) hrúska, glavica.
Knopfbirse *f.* bič, biček; *coll.* biče.

knöpfeln zapéti (-pnem), zadrgnúti, zakópčati; *impf.* zapénjati, zadrgovati, zakopčevati.

Knöpfen *f.* knöpfeln.
Knopffabrik *f.* gumbárnica.
Knopfloch *n.* zaponá, gúmbnica.
Knopfmacher *m.* gumbar.
Knopper *f.* ježica.
Knoppereiche *f.* ježičár, sískar.
Knoppergallwespe *f.* sískarica.
Knorpel *m.* hrustánec, hrustávéc.
knorpelartig hrustánčast.
Knorpelfisch *m.* hrústnica.
knorpelig hrustav, hrustánčén.
Knorpelhirse *f.* hrustávka.
Knorpelleim *m.* hrustánčni klej.
Knorpelsubstanz *f.* hrustánčevina.
Knorpeltang *m.* hrustava halúga.
Knorpelthier *n.* hrustávéc.
Knorren *m.* évrž, grča, grlj, hrga; *f.* a. Knöchel.
knorricht évržast, grčast, hrgast.
knorrig évržat, évržav, évrževit, grčav, grčevit.
Knorrigkeit *f.* évržavost, grčavost.
Knospe *f.* popék, brst, oko (očesa); *coll.* brstje, mladovje, popkovje; *dem.* popék, brstič.
knospen brstéti, v brstje iti (idem u. grem), popke délati, popke odgánjati, pogánjati.
knospenvoll brstnat, brstovit, poln popkov.
knospicht pópkast, brstast.
knospig brstén, brstnat, pópkev.
Knoten *m.* vozél, vozál; d. — [chürzen] vozlátí, zavozlati, zadrgnúti; den — löfen] razvozlati, odvozlati, razvezati (-vežem); *impf.* razvozlávatí, razvezovati; (am Baume) évrž, grča; (am Halme) kolénce, kolénec; (Verwidelung) zapléték, zavozljáj, zamótek; (Schürzung, Lösung deš dramatischen —s) zapléték, razpléték.
knoten vozlátí.
knotenartig vozlast.
Knotenblume *f.* (*Leucoium vernum*) norica.
Knotenlinie *f.* érta vozlórka (*phys*).
Knotenlösung *f.* razpléték, razvozljáj, razmótek.
Knotenpunkt *m.* vozél, vozál.

Knottenšdürzung *f.* zapleték, zavozlžaj, zamoték. [čavka.]

Knottenstoch *m.* goržáča, robatica, gr-šüterich *m.* dresěn, rdésěn, trúskavěc. knotig vozlat; grčav, robat; kolénčav, kolenčast; *fig.* zaróbljen, neote-sín, suróv.

Knuff *m.* dregljej, sunljej.
Knüffeln drégati, súvati; drégniti, síniti.

knuffen *f.* knüffeln.
knüpfen vezati (vežem), tvezti (tve-zem); zvézati, spojiti, strniti, pripěti (-pnem); *impf.* spájati, strinjati, pri-penjati; (durch den Knoten verbinden) vozláti; zvozláti.

Knüppel *m.* š. Knüttel; *fig.* š. Kloß.
knurren renčati (-im), grčati (-im); režati (-im), rohněti, nergati, godrnjāti, rentáčiti; krúlití. [vica.]

knurrhahn *m.* krulěc, morská lásta-knurrig renčav, rohniv, godrnjáv.

knute *f.* knuta, bič, korobáč.
Knüttel *m.* ošpěc, drkělž, krepelj (-ělja), krepěljec, porúngelj, prot, protica, překla.

Knüttelholz *n.* okléstki *pl.*, klěščevej, vrševina, vėjevje.

Knüttelvers *m.* skrotovičeni verz.

kobalt *m.* kóbal; **Kobalt-** kobaltov.

Kobaltblume *f.* kóbaltovej cvet (-a u. -ú).

Kobaltglanz *m.* kobaltověc.

Kobaltgrün *n.* kobaltovo zelenilo.

Kobaltmetall *n.* kovinski kobalt.

Kobaltoryd *m.* kobaltov okis.

Kobaltvitriol *n.* kobaltova galica.

Koben *m.* koliba, kočúra, beznica; svinják, kotěc.

Kober *m.* koš.

Kobold *m.* skrat, skratěk, skratelj (-na), skratěc, kápič, malik, mahě; š. Wurzelbaum.

Koch *m.* kuhar, sokač; *n.* (Speise) moč-ník, povárek; (Aufsaut) kipnik, kipne-něc; — šein kuháriti.

Kochapparat *m.* kuhalo, varilo.

Kochbuch *n.* kuharske bukve *pl.*, knjiga o kuharstvu.

Kochel *n.* š. Aufsauf.

Kochen kúhati; (sieden) variti; skú-hati, zvariti; ein wenig — pokúhati; (v. Ragen) prebáviti, prekúhati; *impf.*

prebávljati, prekuhovati; *intr.* vreti (vrem), kipěti; (v. d. Sonne) pripěkati.

Kochen *n.* kuha, kúhanje.

Kochend vroč, vrel; — es Wasser krop.

Kocher *m.* tul, tulěc, strelotok.

Kocherrei *f.* kuharija, kuhárjenje.

Kochgeschirr *n.* kúhinjska posóda; *coll.* kúhinjsko posódje.

Kochin *f.* kúharica; — šein kúhati, kuháriti. — *Kochin* [kuho.]

Kochkessel *m.* kuhalni kótěl, kótěl za

Kochkunst *f.* kúharstvo, uměteljnost v kúhanji.

Kochlöffel *m.* kúhálnica, kuháča.

Kochmaschine *f.* samovár.

Kochpfanne *f.* poněv.

Kochsalz *n.* kúhinjska sol (-i); š. a. Steinjalz.

Kochschwamm *m.* užitná goba od. gliva.

Kochtopf *m.* piskěr, loněc. [kor.]

Kochzucker *m.* kúhinjski sladór od. slad-

Kochelkórner *pl.* omóta oder otrov v ribjo lov.

Koder *m.* podbrádek.

Höder *m.* váda, vaba, vabílo, mamílo, nastava; (betäubend) omóta, otrov, trovilo.

Hödern vábiti, mámiti; vado nastá-viti, — natákniti; *impf.* vado nastáv-ljati, — natikati.

Hofent *m.* (n.) kaliž, pivna patóka.

Hoffer *m.* kóvčeg, skrinja, popotna skrinjica.

Hog *m.* kij, bät, bet, nabijač, pogón.

Hogel *m.* kópa, holm, homěc, vrh.

Hohl *m.* kapus, zelje; Winter— oder

Blatt— pravi ohrov; Keps— ógršćica, répica; Rüben— répa.

Hohlader *m.* kapusišće, zělnik.

Hohle *f.* ogel; *coll.* oglje, oglenje;

(Steinföhle) přémog; glühenbe — n žr-jávica, žrjavka, perina; — n brennen

oglje žgati (žgem) od. kúhati, ogláriti;

idwarz wie — črn kakor oglje, črn kakor žužel; Kohlen— ogelni, oglení.

kohlen oglje žgati (žgem) od. kúhati, ogláriti. [žrjavico.]

Kohlenbecken *n.* žrjavnica, poněv za

Kohlenbehältnis *n.* oglenica, oglenják.

Kohlenbrenner *m.* oglár.

Kohlenbrennerei *f.* oglárstvo, oglarija; oglárnica; — betreiben ogláriti.

Kohlenbrennerin *f.* oglarica.
Kohlendampf *m.* ogléni sopár.
Kohlendiornd *n.* ogljikov dvokis.
Kohlenfeuer *n.* žrjavica, žrjavka, goréce oglje.
Kohlenfuchs *m.* r(u)javéc.
Kohlengrube *f.* oglénica.
Kohlenhaus *n.* š. Kohlenstoppfen.
Kohlenlager *n.* léga od. ležišče oglá;
š. Kohlenstoppfen.
Kohlenmeiler *m.* kopa, ógelnica; (der Platz) kopsiše.
Kohlenmesser *m.* oggloméréc.
Kohlenornd *n.* ogljikov okis.
Kohlenplatz *m.* kopsiše. [kisél.
Kohlensaurer ogljikovokisél, ogelno-
Kohlensäure *f.* ogljikova kislina.
Kohlenstoppfen *m.* oglárnica, ogelnjak, ogelnjak.
Kohlenschwarz; érn kakor oglje, érn kakor sáje, érn kakor žužel.
Kohlenstätte *f.* kopsiše.
Kohlenstaub *m.* ógelni prah (-a u. -ú).
Kohlenstoff *m.* ogljik. *pl. Kohlenstoff*
Kohlenstoffgas *n.* ogljikov plin.
Kohlenwasserstoff *m.* ogljikov vodik, oglikovodik.
Kohlenwerk *n.* rudnik za óglje, rudnik za prémog.
Köhler *m.* oglár.
Köhlererei *f.* oglárstvo, oglarija.
Köhlerhütte *f.* oglárnica, oglarska kočá.
Köhlerlohn *m.* oglarina.
Köhlermeister *m.* oglárski mojstér, mojstér oglár.
Kohleule *f.* kápusova sovka.
Kohlfuchs *m.* š. Kohlenfuchs.
Kohlgarten *m.* zélnik, kúhinjski vrt.
Kohlhol; *n.* drva (*pl.*) za óglje.
Kohlkopf *m.* zélnata gláva.
Kohlmarkt *m.* zélni trg, trg za zelenjavo.
Kohlmeise *f.* sinica, ulijánka.
Kohlraute *m.* vran, krókar, gavran, kavran.
Kohlrübe *f.* kolerába, podzémlica, ferb. broskva.
Kohlstätte *f.* š. Kohlenstätte.
Kohlstengel *m.* steblo, kocén, kocénj, storž, trs.
Kohltaube *f.* grivar.
Kohlwanze *f.* zélna stenica.

Kohlweißling *m.* kápusov —, zélni belin.
kokett koketén, ljubohlepén.
Kokette *f.* koketa, milkovnica, ljubohlepnica.
Koketterie *f.* koketerija, ljubohlimba, ljubohlepnost, milkovanje.
kokettieren milkovati.
Kolben *m.* bét (-à), bát, betica; (Streitkolben) buzdován, kij, cep, krepélj (krepélja); (am Gewehr) kopito, oglavje; (Blütenstand) betič; (am Reis) storž, glavica, korúzni strok; (das selbe ohne Körner) kobulica, ostrúžek; (an d. Stirne) lát u. vlát (-ú u. -i), latica; *coll.* latje, latovje, vlatovje; (bei der Sandspitze) ključ; die — n. treiben, in d. — n. schießen púhati, latice delati, izmetati (-metem) se.
Kolbenblütler *pl.* betičnice *pl.*
Kolbenflasche *f.* tikév, tikva.
Kolbenförmig betast, kijast, betičast.
Kolbengras *n.* betičnata trava.
Kolbenhirse *f.* ber, bar; Kolbenhirsenberov, barov.
Kolbenhülle *f.* tuléc.
Kolbenschimmel *m.* betasta plésén (-i).
Kolbenstange *f.* betov drog. [kijem.
Kolbenstreich *m.* udár z betom od. s
Kolbenventil *n.* čepalj.
Kolbenweizen *m.* golica.
Kolbenwurf *f.* beli pljučnik.
kolbig betast, glavat, glavicaast.
Kolik *f.* šépanje, trod, klanje, bodljaj, madron, dna, kólíka; mit — behaftet trodoviten, madroniv.
Kolkrabe *m.* vran, gavran, kavran, krókar.
Koller *m.* togóta; (bei den Thieren, bei den Pferden) tiséalka, vrtoglavost, noróst, omót; *n.* š. Galstragen.
kollerig omotén, norostén. [grem).
kollerisch werden v omót iti (idem u.
kollern kotáliti, kótati, takljáti; *intr.* (von d. Kugel) kotáliti se, kotati se, takljáti se; (vom Truthahn) kavdrati, gavdrati; (im Leibe) krúlití. [ha.
Kolombalscherstiege *f.* kolombaska mušolon *n.* š. Doppelpunkt.
Koloss *m.* velikán, orjak; velikánstvo.
kolossal velikanski, orjaški, gorostasén.

Komet *m.* repáta zvezda, (zvezda) repatica, komēt.

Komik *f.* smešnost, kómika.

Komiker *m.* šalživěc, glumáč, gluměc, komik.

komifch směšen, šalživ, zabavěn, komičen.

kommen priti (pridem), dojtí (dojdem); *impf.* prihájati, dohájati; (nachfolgen) nastati (-stanem); eifendš — prihíteti; geritten — prijézditi, prihhati; geflogen — priletěti; *impf.* priletavati, doletavati; gefahren — pripeljati (-peljem) se; gefchwommen — priplavati, pripluti (-plujem u. -plovem); hinſend — prikrevljati, priſantati; weinend — prijokati, privekati; ebenſo andere Zuſammenſetzungen mit *pei-* u. dem die Thätigkeit ausdrückenden Zeitworte; nahe — bližati se; približati se, primakniti se; *impf.* približevati se, primikati se; hinter etw. — spaziti, opaziti, zapaziti, zalezti (-lezem), zaznati (-znam), ovědeti (-vém); um etw. — priti ob kaj; zu Kräften — opomoči (-morem) si; von Kräften — pėsati, slaběti, opešati, obnemoči (-morem), obnemagati, oslaběti; *impf.* oslaběvati; davon — petě odneſti (-nešem), unesti (-nešem) jo, uteči (-tečem); *fig.* okrevati, ozdraveti, oporovati se; zu ſich — zavědeti (-vem) se, oſvětiti se, zbrihati se; in Eile — razgrěti (-grějem) se, razvneti (-vnamem) se; wie gerufen — kakor nalašě priti, o pravem času priti, ravno prav priti; auf die Welt — roditi se, poroditi se; nicht von der Stelle — ne ganiti se, ne premakniti se z mesta; daher kommt eš iz tega izvira; zuſtatten — prav priti, na hvalo priti; dahin ſi eš gekommen do tega je prišlo.

kommen *n.* prihod, dohod.

kommend prihodnji.

Komödiant *m.* igralěc, glumáč; — *in f.* igralka, glumačica. [dija.]

Komödie *f.* vesela igra, gluma, komé-

Komödienhaus *n.* gledališće, gledišće.

König *m.* kralj; *dem.* kraljič, kraljičėk; — ſein kraljevati.

Königin *f.* kraljica; (bei den Bienen) mática.

königlich kraljev, kraljevski; — er Prinz kraljevič; — e Prinzessin kraljičina; — e Majestät kraljevo veličanstvo.

Königreich *n.* kraljěstvo, kraljevina.

Königs- kraljev, kraljevski.

Königsbirne *f.* kraljičnica.

Königsfarn *m.* kraljěva praprot (-i).

Königskerze *f.* vėliki lučnik, papeževa sveča.

Königskrone *f.* kraljěva krona.

Königsmantel *m.* kraljevski plašć.

Königsmord *m.* kraljemorstvo, umor kralja. [kralja.]

Königsmörder *m.* kraljemorěc, morilěc

Königspalme *f.* kraljěva palma.

Königsſcepter *m.* (n.) kraljevo žezlo.

Königsſchlange *f.* udáv.

Königsſohn *m.* kraljevič, kraljev ſin.

Königstiger *m.* bengalski tigěr.

Königstochter *f.* kraljičina, kraljěva hći (hčere).

Königswasser *n.* zlatotópna voda (*phys.*).

Königswieſel *n.* (m.) bela podlásica.

Königswürde *f.* kraljěva —, kraljevſka čast (-i).

Königthum *n.* kraljěstvo.

können moči (morem), vzmoči, zamochi, utėgniti; eš kann ſein more biti, mogoče je, morebiti, morda, lahko da; (wiſſen, verſtehen) znati (znam), uměti (umějem), vėdeti (vém); auſwendig — na pamet znati, iz glave znati; eš könnte anderš kommen utegnulo bi drugače biti; ich kann nichtſ daſür tega niſem kriv, temu ne morem kaj.

Kopal *m.* kopal.

Kopeke *f.* kopějka.

Kopf *m.* glava; *dem.* glavica, glavica; (deš Huteš) oglavje; (Überſchrift) napis; *fig.* biſtra —, umna glava, spomin; Köpf- glavni.

kopfbwärts *adv.* strmoglavo.

Kopfbedeckung *f.* pokrivalo, naglavje.

Kopfbinde *f.* šapelj, oglavna povėza.

Kopfblume *f.* košek; — *n pl.* košarice *pl.*

Kopfbrechen *n.* preglávica, beljenje glave.

kopfbrechend zamotan, mučen.

Köpſchen *n.* glavica, glavica; (*capitulum*) cvetna glavica (*bot.*).

Köpfschenjchimmel m. (*Mucor Mucedo*) glavicaستا plesen (-i).

köpfen obgláviti, glavo vzeti (vzajem), ob glavo déti (denem), glavo odsekati; *impf.* ob glavo dévati; (*Bäumen*) prisékati, obsekati; *impf.* pri-sekávati, obsekávati.

Kopffüher m. glavonóžec.

Kopfgregend f. vzglavje.

Kopfgeld n. j. Kopfschneid.

Kopfsgrillen pl. muhe pl.

Kopfsgrind m. kraste (pl.) na glavi.

Kopfshaar n. las (-a u. -ú), vlas; *coll.* lasjé, vlasjé.

Kopfhänger m. tukéc, potúhnenéc, poniglavéc, hinávéc, hlinéc, licemeréc.

Kopfhängerei f. potúhnenost, poniglavost, hinávstvo, hlimba, hlinstvo, licemerstvo.

Kopfhängerin f. potúhnenka, poniglavka, hinavka licemerka.

Kopfhöhle f. votlina lobánje, lobánja. **köpfig** glavat; in *Zusammenfügungen* -glav, -glavén; j. *B.* vielköpfig mnogoglav, mnogoglavén.

Kopfkissen n. vzglávje, podzglavje, zgávnik, podzglavna blazina.

Kopflaus f. us (-i).

Kopfleer praznoglav, publoglav, prazne —, puhle glave.

Kopfleidend glavobólen, v glavi bolén.

Kopflös brezglavén, brez glave; *fig.* nespámetén, ábotén, neúmén.

Kopfloste m. brezglavéc; nespámetnež, neúmnéž, ábotnik.

Kopfnicken n. kimanje z glavo, prikimávanje; priklón, pozdráv.

Kopfnicker m. kimaléc, kimalo, kinkalo, prikinkovaléc; (*Rußel*) kimalka.

Kopfpolster m. vzglavje, podzglávje, zgávnik.

Kopfschuh m. prepléték —, nakit v laséh, vezilo, opletilo. {— iz glave.

Kopfschutzen n. številjenje na pamet.

Kopfschneider m., er ist ein guter — dobro iz glave od. na pamet števíli.

Kopfring m. svitek. [saláta.

Kopfsalat m. glávната —, glávata

Kopfschimmel m. j. Köpfschenjchimmel.

Kopfschmerz m. glavoból, glavobolje, bolečina v glavi; ich habe —en glava me boli; an —en leidend bolnoglav.

Kopfschüttelnd tresoglav. 24/10/1907

Kopfschneid f. glavarina.

Kopfschück n. glavina, kos (-a u. -ú) pri glavi. [péca.

Kopftuch n. ruta za na glavo; (weiß)

Kopfsüder adv. vratolómno, vrtoglavó, strmoglavo, na vrat na nos.

Kopfunter adv. na glavo, strmoglavó.

Kopfoertelung f. poškodba na glavi.

Kopfsueh n. j. Kopfschmerz.

Kopfwunde f. rana na glavi.

Kopfszeug n. naglávje.

Koppe f. vrh, vrhunéc, kopa.

Koppel f. svóra, sóvra, spóna; (eingetriedetes Feld) ográja, ográda, obora; j. Degengehent.

Koppeln péti (-pnem), skopécati, zvézati (-vézem); *impf.* spénjati, zvezovati; (Feld) ograditi, zagraditi; *impf.* ográjati.

Koppelriemen m. svorni jermen.

koppen kléstiti; okléstiti, obsekati, prisékati; *impf.* okléšécavati, obsekovati.

Koralle f. korála; *Korallen-* korální. *korallenartig* korálast.

Korallenbank f. korálišéc, korálník.

Korallenfang m. lov (-i) oder lovitév korál.

Korallenfischerei f. j. Korallenfang.

Korallenflechte f. mali korálovéc.

Koralleninsel f. korální otok. [rál.

Korallenschnur f. vrvica nanizanih korálovéc.

Korallenstock m. korálník.

Korallenthier n. korálnica.

Koran m. kóran.

Korb m. koš, košára, pletenica, pleterka; (aus Weiden) jérbas, canja; (*Rüden*—) oprtní koš; (*Saat*—) sejálnica, sévník; (*Blüten*—) cvetní kóšek, sestávljení cvét; *Saßn im* —e sein prvák biti (sem), zvonéc nositi; einet — befonnen odpóved dobiti, *impf.* — dobivati; einet — geben odréci (-rečem), odbiti (-bijem).

Korbblütler pl. socvétke (socvétek) pl., košárice pl.

Korbchen n. košek, jérbasček, cánjica.

Korbflechter m. košár, pleteničár, jérbasár.

Korbhändler m. košár.

Korbmacher m. j. Korbflechter.

Korbmacherware f. pletenina.

korbveije *adv.* v kosih, na kose.
 Korbwerk *n.* pletenina.
 Korlander *m.* korijandér, kornikovéc.
 Korinthe *f.* malo grózdjiće, suho grózdjiće. [kov.]
 Kork *m.* pluta, probka; Kork- prob-
 korbche *f.* plutec.
 Korkholz *n.* probkovina, plutovina.
 Korksaure *f.* probkova kislina. [čep.]
 Korkkúpfel *m.* probkov zamásek, —
 Korkzieher *m.* maček za zamáske,
 čepovlečec.
 Korn *n.* zrno; *dem.* zrnice; *coll.* zrnje;
 (Getreide) žito, zrnje; (Broggen) rž (-i);
 türkische — túrsčica, korúza, debeláca;
 (am Gewehre) múha; (bei Münzen)
 zrno, jedro, čistina; auß — nehmen
 na múho vzeti (vzamem), pomériti;
 ein Mann vom alten Schrot und —
 mož starega kova; Korn- zrnati; žitni;
 rženi; korúzni.
 Kornader *m.* žitno polje, ržišće.
 Kornähre *f.* klás (-a u. -ú).
 Kornblume *f.* (*Centaurea cyanus*)
 modrica, plavica.
 Kornboden *m.* žitnica, kašča, hámbar,
 sipnica; (Erdreich) svet za rž, svet
 za žito.
 Kornbrand *m.* snet, snet (-i), snetljáj.
 Kornbrot *n.* rženi kruh, rženják.
 Kornchen *n.* zrnice; *fig.* tróhica, mrvica.
 Kornlieb *m.* žitokrádec, žitni tat
 (-a u. -ú).
 Kornelbaum *m.* (*Cornus mascula*)
 dren, drénovéc; wilder — psika, psi-
 kovina.
 Kornelbirne *f.* drénovka.
 Kornelholz *n.* drenovina, drenov les;
 ein Stod auß — drenováča.
 Kornelkirsche *f.* drenúlja.
 kórnen zrniti se, zrnje délati, v zrnje
 iti (idem u. grem); uzrniti se, zrnje
 storiti, — napraviti.
 Körnerfresser *m.* zrnojédec, zobaléc;
 —in *f.* zrnojédka, zobálka.
 Körnerfrucht *f.* zrnje.
 Körnerfütter *n.* zobál (-i), zobanje.
 Körnerlos brezrna, brez zrnja.
 Körnerreich zrnat, zrnovit, zrnovitén.
 Körnerschicht *f.* zrnati sklad.
 Kornfeld *n.* ž. Kornader.
 Kornfrucht *f.* žitni plod (-a u. -ú), goléc.

Kornfuhr *f.* voz žita, peljáj žita.
 Korngarbe *f.* snop žita.
 Kornhandel *m.* žitna kupčija, trgovina
 z žitom, žitárstvo.
 Kornhändler *m.* žitar, kupčevaléc —,
 trgovéc z žitom.
 Kornhaus *n.* žitnica; ž. a. Kornboden.
 Kornhilfe *f.* ržena pléva.
 Körnigt zrnašt.
 körnig zrnat, zrnovit; *fig.* ž. fernig.
 Kornjahr *n.* žitno —, žitoródno léto.
 Kornkäfer *m.* žitni hrošč.
 Kornkammer *f.* žitnica; ž. a. Korn-
 boden.
 Kornkasten *m.* žitnjak, žitnica, kašča.
 Kornland *n.* žitoródna dežela.
 Kornmangel *m.* pománjkanje —, ne-
 dostája žita, sila za žito.
 Kornmarkt *m.* žitni trg.
 Kornmehl *n.* ržena moka.
 Kornmotte *f.* žitni molj.
 Kornpreis *m.* žitna céna, céna žitu.
 Kornrade *f.* kókalj.
 Kornreich žitén, žitoróden.
 Kornrüßelkäfer *m.* črni žužek.
 Kornschabe *f.* žitni molj.
 Kornschäufel *f.* vévnica; lopáta za žito.
 Kornsieb *n.* rešéto, réta.
 Kornspeicher *m.* žitnica, kašča; ž. a.
 Kornboden.
 Korntrespe *f.* stóklasa, stóklas.
 Kornweih *f.* poljska postovka.
 Kornwicke *f.* grabor.
 Kornwinde *f.* poljski slák.
 Kornwucher *m.* žitno oderústvo.
 Kornwucherer *m.* žitni odrtnik, —
 oderáh.
 Kornwurm *m.* črni žužek.
 Kornzehnt *m.* žitna desetina, desetina
 v žitu.
 Kornzins *m.* žitarina, žitna kazén
 (-i), žitni davék.
 Körper *m.* teló (-ésa); truplo; (Ober-
 körper) život; flüßiger — tekoče telo,
 tekočina; fest — trdno telo; tropfbar
 flüßiger — kapljivo tekoče telo; auß-
 dehnjam flüßiger — raztéžno tekoče
 telo; flüchtig — hlapno telo; harter
 — trdina; Glas — steklovina; (Ding)
 stvar (-i), reč (-i), snov (-i), tvarina;
 (Gesellschaft) zbor, skupščina; Körper-
 telésni.

Körperbau *m.* život, rást (-i), postáva, stas.

Körperbeschaffenheit *f.* postáva, život.

Körperchen *n.* teléscé, stváreca.

Körperfarbe *f.* polt (-i); bárvenost telés (*phys.*).

Körperhaar *n.* dlaka.

Körperinhalt *m.* prostornina, telesnina, telésna vsebína.

Körperkreislauf *m.* telésni obtok.

körperlich telésen; snovén; —e Wesen stvar (-i); —e Übung telésna vaja, telovádba; —e Verletzung telésna poškodba, poškováda na telésu.

Körperlichkeit *f.* telésnost.

Körpermaß *n.* telésna mera, mera telesnina.

Körperschaft *f.* zbor, skúpščina, združba, korporacija.

Körperstrafe *f.* telésna kazén (-i).

Körperwelt *f.* vidni svét.

Korund *m.* korúnd.

Körung *f.* izbor.

Körungscommission *f.* izbórni návod, izborna komisija.

Körungsbüro *f.* izborna dopustilo.

Koryphäe *m.* prvák, kolovodja, koriféja.

Koryphäus *m.* *ř.* Koryphäe.

Kosak *m.* kozák.

kosten militi se, milkováti se, dobrihati se, ljubkovati, lásكاتi se.

Koswort *n.* sladka —, medena beseda, láskaivo imé (-na).

kosmetisch lepsalén, olepševalén; —e Mittel lepsálo, krasílo.

kosmisch svetovén. [svetá.

Kosmogonie *f.* svetotvorje, postanék

Kosmograph *m.* svetopisec, kozmograf.

Kosmographie *f.* svetopis, svetopisje, kozmografija.

kosmographisch svetopisen, kozmografski. [grja.

Kosmologie *f.* svetoslovje, kozmolo-

Kosmopolit *m.* svetovlján, kozmopolit.

Kosmopolitismus *m.* svetovljanstvo, kozmopolitizém.

Kosmorama *n.* svetokaz, svetozor, kozmorama.

Kosmos *m.* vesóljni svet.

Kosmus *m.* *ř.* Košmoš.

Kost *f.* hrana, jed (-i), jedilo, jestvilo; bei wem bist du in der Kost pri kom

imaš hrano, pri kom ješ, kam hodiš v (na) hrano? er hat freie — ima zastonj hrano; ohne — arbeiten pri deri —, v dero delati.

koßbar drag, dragocén.

Koßbarkeit *f.* dragocénost; (koßbares Ding) dragotina, dragotija.

Koßen *pl.* stroški, troški, potroški; auf meine — na moje stroške, na moj račun, za moj denár; in die —, zu den — verurtheilen obsoditi, da mora plačati stroške, obsoditi na plačanje stroškov.

koßen *tr.* (mittelst d. Geschmackes versuchen) pokusiti, okusiti, zakusiti, vardejati (-dém u. -denem); *impf.* pokušati, okušati, vardevati; nüchtern eine Speise — oteščati se; eine Fleischspeise — omrsiti se; *intr.* veljati, stati (stehen), po čem biti (sem), kake cene biti; viel — drag —, visoke cene biti (sem); nicht viel — dober kup biti; was kostet ein Stück po čem je? es wird ihm den Kopf — gre (ide) mu za glavo; viel Mühe sich — lassen veliko si prizadeti (-denem), *impf.* — prizadevati; es kostet einen Mühe težko stane človeka; daß kostet Mühe to je trudno, tu je treba truda, — dela.

Kostenanschlag *m.* proračun stroškov.

Kostenaufwand *m.* potroški, stroški, potrata.

Kostenersatz *m.* povračilo stroškov.

kostenfrei brez stroškov, zastonj, muhte (Unterfr.); ganz — brez vseh stroškov.

Kostenüberschlag *m.* *ř.* Kostenanschlag.

Kostenverzeichnis *n.* troškovnik, izkaz stroškov.

Koßfrau *f.* hranilka, hranodajalka.

Koßgänger *m.* hranjenik, prijednik, obedovaléc; er ist mein — pri meni je na hrani.

Koßgeber *m.* hraniléc, hranodajaléc.

Koßgeberin *f.* *ř.* Koßfrau.

Koßgeld *n.* hranarina, plačilo za hrano.

Koßhaus *n.* hranilišče, obednica.

Koßherr *m.* *ř.* Koßgeber.

Koßknabe *m.* hranjenéc, rejenéc.

köstlich slastén, preslastén, predobér; (koßbar) dragocén, predrag; (herrlich) prekrasén, prelep.

ř. Troškownik, Jamida

Nöflichkeit *f.* slastnost, preslastnost; dragocenost; prekrasnost.

Köfmädchen *n.* hranjenka, rejenka.

Köfspielig drag, predrag; potratén.

Köfspieligkeit *f.* dragost, dragota; potratnost. — *zöglung?* [ljivéc.

Köfverächter *m.* izbiréni clovek, kočóth *m.* (auf Straßen) blato, kal (-a),

gex (-i), (bei Gutm.) klat, brozga; (phierische Excremente) govno, lajno,

gnoj, (euphem.) blato; Hundš— pasjek, Vogel— pticjek, Schaßš— ovécjek, Bie-

gen— kozjek, Kuh— kravjek, Men-

schén— clovečjek *n. j. w.* mittelst der Bildungsilbe -jek.

Köthfliege *f.* gnojna muha, gnojulja.

Köthig blatén, blatnat; — machen blattiti, brazdati; oblatiti, zablatiti, obrazdati, zabrazdati.

Köthlache *f.* luža, kaluža, mlakuža, podra, mozga.

Köthlachenwasser *n.* kalužnica, mla-

kužnica.

Köthe *f.* plahla, gunj.

Köthen *j.* spicén.

Köhenmacher *m.* plahtar, gunjár.

Krabbe *f.* rakovica.

Krabbeln kobacati, gomaziti, komariti, plaziti se.

Krad *m.* pok, tresk, prask, praskót, resk, tlesk, hrest.

Krad *interi.* resk! pok!

Kraden *intr.* pokati, treskati, praske-

tati (-keém), hreščati (-im), reskati, tleskati; pokniti, počiti, tresniti, resk-

niti; tr. krehati, hrustati; krehniti.

Kraden *n.* poknjava, treskanje, pras-

ketanje.

Kradend pokajoč, treskajoč, pokalén.

Kraden krokati, krakati; (*v.* Men-

schén) krecati, krehati, hripati (-pljem).

Kradend hripav, krehav.

Kraft *f.* moč (-i), vek; (förperliche —)

moč (-i), sila, krepost, snaga, jakost; Expansio— razpenjavost; Schwer-

teinst; Widerstands— uporna sila; Wurf— metna sila; (Wegung) veljava; in — treten veljavo zadobiti; auß allen Kräfte

na vso moč; auß eigener — samotež; alle — anwenden na vso moč si prizadeti (-denem), vse žile napeti (-pnem).

Kraft *adv.* po, vsled.

Kraftabnahme *f.* slabenje, oslabevanje, slabljenje, pešanje.

Kraftanstrengung *f.* napór, prizadetje na vso moč.

Kraftausdruck *m.* krepka beseda, krepki rek, jedernati izrek. [sil.

Kraftenparallelogramm *n.* vzporednik

Kraftfülle *f.* krepkost, krepkoba, pol-

nomočeje. —

kräftig močén, krepék, jak, silén, čil (ausgerastet); (nähernd) redilén, krep-

čalén, krepilén; — es Wort krepka —, jedernata —, tehtna beseda.

kräftigen krepiti, krepčati, jačiti; okrepiti, okrepčati, ojačiti, utrditi, potrditi; *impf.* pokrepčevati, ojačevati, utrjevati, potrjevati. [valén.

kräftigend krepilén, krepčalén, utrje-

Kräftigkeit *f.* močnost, krepkost, čvrstost, trdnost.

kräftlos slab, slabotén, malovečén, nevečén, nezmožén, mlahav, onemogél;

(Vertrag) neveljavén; — machen slabiti; oslabiti; — werden slabeti; oslabeti; onemoči (-morem), omagati.

Kraftlosigkeit *f.* slabost, slabota, onemoglost, mlahavost, malovečnost; (d. Vertrages) neveljavnost.

Kraftmehl *n.* čila moka, prva moka.

Kraftmesser *m.* silomér.

Kraftspruch *m.* krepka beseda, jedernati izrek. — *verhofft, yzaba nte.*

Kraftsuppe *f.* močna —, krepka juha.

Kraftwurf *f.* (*Tussilago farfara*) lapuh.

Kragen *m.* ovratnik, vratnik; (Haß) vrat (-a u. -ú); beim — nehmen za vrat zgrabiti od. popasti (-padem); es kostet ihm den — za glavo mu gre.

Krahe *f.* vrana; Krähen- vranji.

Krähen kikirikati, peti (pojem); zakikirikati, zapeti.

Krähenfuß *m.* vranja noga.

Krähengeschrei *n.* krakanje, kvakanje.

Krahn *m.* škripčec, samotežnik, žrjav.

Krahe *f.* hobotnica, osmonožec.

Krakeel *m.* prepír, svada, spor.

Krakeeler *m.* prepírljivéc, svadljivéc.

Krad *m.* praska, prasljej, oprasljej.

Kralle *f.* krempeľj; *dem.* krempeľjék, krempeľjček.

h. Kraftlosa Trugung, prouti auj (menos) chitrij uik sil.
Kraftlosung, nisi nek (stori to lekto. sila) Lubit
Sanatonič 18/19 1906.

krallen prasniti, oprasniti; *impf.* praskati.

krallig krempljat, krempljast.

Kram *m.* kupčija na drobno, kramarija; (Ware) blago, roba, krama; (Sache) reč (-i); daš taugt nicht in meinen — to ni za-me, to mi ni po godi.

Krambude *f.* štacuna, kramarnica.

kramen tržiti, kramariti, drobnjavo prodajati; (herum—) stikati, premetovati, premetavati.

Krämer *m.* kramar, štacunar, tržar.

Krämerei *f.* kramarija, tržarija, kupčija na drobno; — betreiben tržiti, kramariti.

Krämergewicht *n.* kramarska utež (-i), trgovska —, [roba.

Krämergut *n.* kramarska —, tržarska

Krämerwage *f.* kramarska —, trgovska tehtnica.

Kramladen *m.* š. Krambude.

Krammetzvogel *m.* brinovka, borovnjak, smolnica, drščica.

Krampe *f.* (b. Schloffer) spona, skoba; (am Buche) zagona; (Fide) kramp, cepin, pikón.

Krampe *f.* (beš žuteš) okrajec, krajevci *pl.*, ostrešek, streha.

Krämpel *f.* greben, mikalnik, gredaše, greděše *pl.*

krämpeln grebenati, mikati, gredašiti.

Krampf *m.* krč; er hat den — krč ga lomi, — grudi, — vije. [nogi.

Krampfader *f.* krtica, zabrekla žila na kramphast krčevit.

krämpfig krčén, krču podvržen.

Krampfmittel *n.* zdravilo zoper krč.

krampfsillend protikrčén, proti krču.

Kranich *m.* žrjav, žrjal, gruh; Kranich- žrjavov, žrjalski.

kranichfarbig žrjalast.

krank bolén, bolán, betežen; — sein bolan biti (sem), bolehati, bolovati; — werden oboleti, zboleti; — darniederliegen bolan ležati (-im); sich — lachen smeha počiti.

Kranke *m.* bolnik, bolestnik; *f.* bolnica, bolestnica.

Kränkelei *f.* bolehanje, bolehavost, neubogljjenost.

kränkeln bolehati, bolehovati, bolehen biti (sem).

kränkelnd bolehen, bolehav, betežen, neubogljjen.

kränken žaliti, žalostiti; (an d. Ehre) razžaliti; (Nachtteil zufügen) kratiti, krivico delati; prikratiti, prikrajšati; *impf.* prikrajševati; daš fränkt mich to me boli, — peče, — žalosti, — bode.

kranken bolan biti (sem), bolovati, bolehati.

Krankenanstalt *f.* bolnica, bolnišnica.

Krankenbericht *m.* zdravniško poročilo, poročilo o bolnikih.

Krankenbesuch *m.* obisk bolnika, obiskovanje bolnikov.

Krankenbett *n.* bolnikova postelj (-i), bolniška postelj.

Krankenhaus *n.* š. Krankenanstalt.

Krankenkost *f.* bolniška hrana.

Krankenlager *n.* š. Krankenbett; nach kurzem — po kratki bolezn.

Krankenpflege *f.* strežba —, postrežba bolnikom, vardevanje bolnikov.

Krankenverpflegskosten *pl.* stroški za preskrbovanje bolnikov.

Krankenwärter *m.* bolniški strežnik; — in *f.* bolniška strežnica.

Krankenzahl *f.* število bolnikov.

Krankenzimmer *n.* bolniška soba.

krankhaft *adj.* bolestén; *adv.* bolestno.

Krankheit *f.* boležen (-i), beteg; ansteckende — kužna od. nalezljiva boležen; in eine — fallen oboleti, zboleti; von einer — genesen ozdraveti, ozdraviti se.

Krankheitskosten *pl.* stroški o bolezn.

Krankheitslohn *m.* bolivo, hudina.

Kränker *m.* bolehavéc, betežnik; — in *f.* bolehavka, betežnica. [ljen.

kränklich bolehen, bolehav, neubog-

Kränkllichkeit *f.* bolehnost, bolehavost, betežnost.

Kränkling *m.* š. Kränfler.

Kranksein *n.* boležen (-i), bolovanje.

Kränkung *f.* žalitev, razžalitev, jersbofr. uvreda.

Kranz *m.* venéc; *dem.* venček; (um d. Mühlst.) obód; (am Rad) platišče; (Sammlung) zbirka; ein — von Mädchen družba (kolo) deklie.

Kranzarterie *f.* venčasta odvodnica.

Kränzchen *n.* venček; *fig.* večerna zabava, plesni venček.

Kranzjungfer *f.* družica, svatrvica; — jein družicevati.
Kranzen venčati; ovenčati.
Kranzförmig venčast.
Kransträger *m.* vencesosēc.
Krapfen *m.* krap.
Krapp *m.* brošč, broč; **Krapp-** broščev.
Krappe *pl.* brošćenice *pl.* [čica.
Krapproth *n.* bročnina, broščeva rde-
Krappstampfe *f.* stopa za broč.
Krappwurzel *f.* broščeva korenina.
Krafer *m.* žrelo —, bljuvalnik ognje-
nika, žekno —.
Krahbeere *f.* j. Brombeere.
Krahdistel *f.* škrbinčec, ščet (-i), divja
četica.
Krahe *f.* strgulja, strgača.
Krahe *f.* garje *pl.*, srab, svrab, hraste,
ruše *pl.*; (im Bergb.) drobir, opilki
pl., ostržki *pl.*, ostružki *pl.*, ostružina,
melna.
Kraheisen *n.* strgalo, strgulja, drgulja.
Krahen *tr.* praskati, čohati, drgati,
drapati, čehljati; prasniti, oprasniti,
odrgniti; (mit d. Feder) praskati, škra-
hati; sich — garati se; (mit d. Eisen)
strgati; Wolle — j. krämpeln; *intr.*
(juden) srbeti, ščemeti.
Kraher *m.* praskalčec, strgar, strgalčec;
(jauner Wein) eviček, praskalčec; (Werk-
zeug) strgalo, strgalnik, strgač.
Krahfuß *m.* poklon s popraskom z
nogo; einen — machen pokloniti se
poprasnivši z nogo.
Krähig garjev, hrastav, srabljiv, rušav.
Krähige *m.* garjevčec, srabljivčec; *f.*
garjevka, srabljivka.
Krähigkeit *f.* srabljivost.
Krähmilbe *f.* srbec.
Krähselbe *f.* mazilo za garje.
Krauen, **Kraubern** praskljati, ševaljati.
Kraus kodrast, kodrav; (zerzaut)
kuštrast, kuštrav, razmrščen; (gefaltet)
nabru, gubav. [bradec.
Krausbart *m.* kodrava brada; kodro-
Krause *f.* kodravost; kodr.
Krausel j. Kreisel; (Salzkrause) serbo-
froat nabornica.
Krauselbeere *f.* j. Preiselbeere.
Krausleisen *n.* kodrilo, kodercilo.
Krausen kodrati, kodriti, svedriti,
koderciti.

Krauseminze *f.* konjska meta.
Krausen j. Krausen.
Kraushaar *n.* kodrasti lasje, kodri.
Kraushaarig kodrast, kodrolás.
Krauskopf *m.* kodrasta glava; (Per-
son) kodrež, kodrolasēc, kuštravēc,
kuštēr.
Krauslocke *f.* kodr, kodrica.
Krauslockig kodrast, kodrav.
Kraut *n.* zel (-i), zelišēc, bil (-i),
bilina, trava; (Grünzeug) zelenje, ze-
lenjava, zelenina; (Kohl) kapus, zelje;
(v. Rüben) repno perje, nat (-i), natje,
repnica, ščavje; (v. Kartoffeln) krom-
pirjevica, krompirjevka; (Blätter der
Gewächse) nat (-i).
Krautacker *m.* zelnik, zelnjak, kapu-
sišēc.
Krautbeet *n.* greda —, leha za zelje.
Krautblatt *n.* zelnato —, kapusno pero
(peresa); *coll.* zelnato —, kapusno perje,
lepenje.
Krautchen *n.* zelka, travica, bilka.
Kräuter- zelišēni, rastlinski.
Kräuterabsud *m.* zelišēni odvarēk.
Kräuterarznei *f.* zelišēno zdravilo.
Kräuterausgug *m.* zelišēni izvleček.
Kräuterbuch *n.* rastlinska knjiga, rast-
linstvo.
Kräutergarten *m.* zelnjak.
Kräuterhandel *m.* kupčija z zelišēi,
zelišēna kupčija.
Kräuterhändler *m.* kupčevalčec z ze-
lišēi, zeliščar.
Kräuterich *n.* ščavje, nat (-i).
Kräuterig zelnat, travnat.
Kräuterkenner *m.* poznavatelj rastlin,
rastlinoslovēc.
Kräutermarkt *m.* zelišēni trg, zelnj trg.
Kräuterreich zelišēnat, travnat.
Kräuterreich *n.* rastlinstvo, rastlinje.
Kräuterstoff *m.* zelišēni sok. [juha.
Kräutersuppe *f.* zelišēnica, zelišēna
Kräuterweib *n.* zeliščarica, travarica.
Krautfeld *n.* zelnik, kapusišēc.
Krautgarten *m.* zelnjak, zelnik.
Krauthaupt *n.* zelnata —, kapusna
glava.
Krauthobel *m.* noži *pl.*
Krautjunker *m.* kmečki žlahtnik.
Krauthkopf *m.* j. Krauthaupt.
Kräutlein *n.* j. Kräutchen.

Krautmarkt *m.* š. Kräutermarkt.
 Krautpflanze *f.* zelnata sajenka, kapusova sajenica.
 Krautraupe *f.* zelnata gosenica.
 Krautstengel *m.* trs, kocén; *coll.* stebelje.
 Krautstrunk *m.* štor, kocén.
 Krautwasser *n.* zelnica, kapusnica.
 Krautwall *m.* kramola, šundér; vstaja, punt.
 Krare *f.* krošnja.
 Krarenmann *m.* krošnjar.
 Krebs *m.* rak; Stein — koščák; *Waldkreb* — moklač; *mieternder* — lilék, olilék; (Geschwür) rak; Krebs — rakov, rači. *fruchtbar, fektiv, jelicovec, frank*
 krebsartig rakast, raku podobén.
 Krebsauge *n.* rakovo —, rače oko.
 Krebschen *n.* račić, rače (-ta), rakčec.
 Krebsen rake loviti.
 Krebsfang *m.* lov na rake, rakolov, rača lov (-i).
 Krebsfänger *m.* rakolovčec.
 Krebsgang *m.* rakov hod, rakova hoja, rači hod; den — gehen rakovo pot iti (idem *n.* grem), ritinski iti.
 Krebsgeschwür *n.* rak.
 Krebsreich rakovit, rakovitén.
 Krebsreufe *f.* rakova vrša.
 Krebsschaden *m.* š. Krebsgeschwür.
 Krebsshale *f.* rakova luščina, — lupina, koš.
 Krebsshere *f.* ščipalnice *pl.*, rakove klešče *pl.*; *sing.* ščipalnica.
 Krebsspinne *f.* rakasti pajek.
 Krebsweibchen *n.* rákovka, rakovica.
 Kreide *f.* kreda.
 Kreideformation *f.* kredna tvorina.
 kreiben kredati, kridati; okredati, nakredati.
 kreibenartig kredast. [nica.
 kreibenderde *f.* kredna prst (-i), kred-
 kreibenslist *m.* krednik.
 kreibenweiß bel kakor kreda.
 Kreidenzeichnung *f.* naris s kredo, kredopis.
 kreibicht kredast.
 kreibig, kreibereich krednat, kredovit.
 Kreis *m.* krog; kolo (kolesa), kolobar, obod (obvod); (— einés Kronlandes) okrožje, kresija; (Umfreis) okoliš, okolica, okolišče; (Gesellschaft) družba,

društvo, družčina, sreda; (Bereich) področje; einen — um jembu (schließen) obstopiti koga; Kreis — okrožni, kresijski; (rund) okrogli. [ment.
 Kreisabschnitt *m.* krogov odsek, segment.
 Kreisabschnittswinkel *m.* kot krogovega odseka.
 Kreisamt *n.* okrožni urad, kresija;
 Kreisamts- kresijski, okrožnega urada.
 Kreisamtmann *m.* okrožni —, kresijski glavár.
 Kreisarzt *m.* okrožni —, kresijski zdravnik.
 Kreisabschnitt *m.* krogov izsek, sektor.
 Kreisbeamte *m.* okrožni uradnik.
 Kreisbewegung *f.* krožno gibanje, vrtenje v krogu.
 Kreisbogen *m.* lok (krogov).
 kreischen *intr.* vrisčati (-im), cvrčati (-im), kričati (-im); *tr.* cvreti; ocvreti.
 kreischend vrisčec, vrisčav.
 kreischer *m.* vrisčalčec, vrisčalo.
 Kreisfel *m.* vrtalka, volk, brla, brček, brnik, brnklica.
 kreiselförmig vrtalkast.
 kreiseln vrteti se, sukati (sučem) se.
 kreiselfschneide *f.* sračica.
 kreiselspiel *n.* igra z volkom oder z brnklico.
 kreiselmwind *m.* vrtinčec.
 kreisen *intr.* krožiti, v krogu iti (idem *n.* grem); (sich drehen) vrteti se, sukati (sučem) se; (v. Weher) okoli od. od roke do roke iti; in den Adern — po žilah teči, — se pretakati; (weidm.) obiti —, *impf.* obhajati gozd; *tr.* krožiti; okrožiti; (*mont.*) drobiti; zdrobiti.
 Kreisfläche *f.* krožnina.
 kreisförmig krogast, okrogel, okroglast, obel.
 Kreisgebiet *n.* okoliš okrožja.
 Kreisgemeinde *f.* okrožna od. kresijska občina.
 Kreisgericht *n.* okrožno od. kresijsko sodišče.
 Kreisgerichtspräsident *m.* predsednik okrožnega sodišča.
 Kreisgerichtsrath *m.* svétnik —, svetovalec okrožnega sodišča.
 Kreishauptmann *m.* okrožni od. kresijski glavár. [tok.
 Kreislauf *m.* krožni tok, krožitév, ob-

Kreislinie *f.* krožnica, obodnica.
Kreisperipherie *f.* obod.
Kreispräsident *m.* okrožni —, kresijski predsednik.
Kreisrath *m.* okrožni —, kresijski svetnik, — svetovalec; (als Körperchaft) okrožno svetovalstvo.
Kreisring *m.* kolobar.
Kreisrund okrogel, okroglast.
Kreishen ječati (-im), stokati (-kam u. -em); (wechlagen) tarnati; (v. d. Gebärd.) v porodnih bolečinah biti (sem).
Kreihen *n.* stok; (Geburtwehen) porodne bolečine *pl.*
Kreisher *m.* ječaléc, stokaléc; — *in f.* ječalka, stokalka; (Gebärerin) porodnica.
Kreisstadt *f.* okrožno —, kresijsko mesto.
Kreistan *m.* kolo.
Kreisumfang *m.* obod. [ništvo.
Kreisvertretung *f.* okrožno zastop.
Kreisvorsitzer *m.* okrožni predstojnik.
Kremp *f.* š. Štämpe.
Kren *m.* hren.
Krenader *m.* hrenišče.
Krensauce *f.* hrenova omaka.
Krensteig *m.* hrenovo testo.
Kreosot *n.* kreosot, jerb. smudina.
Krepp *m.* krep.
Kresse *f.* kresa.
Kreuz *n.* križ; *dem.* križec, križček; *in* —, über — križem, križema, navkriž; — und quer križem; das — machen križati se, križ delati; prekrižati se, pokrižati se, križ storiti; viel — haben veliko trpeti; (Elend) križ, maldoga, reva, beda; (Ordenszeichen) križec; zum — trichsen udati se, podvreči (-vržem) se.
Kreuzabnahme *f.* snetje ober vzetje s križa, snemanje s križa.
Kreuzband *n.* križna vez (-i), — prevoza; (bei Posten.) križni zavitek.
Kreuzbein *n.* križna kost (-i).
Kreuzbild *n.* križ, podoba sv. križa, razpelo.
Kreuzblume *f.* mleček.
Kreuzblütler *m.* križnica.
Kreuzbogen *m.* vzkrižni oblok.
Kreuzbrav *v.* vrlo pridén.
Kreuzdorn *m.* kozja črešnja, pesika, pesikovéc.

Kreuzen *intr.* (v. Schiff.) križem brodariti, po morji krožiti, križati; auf Handelschiffe — prežati (-im) na kupčijske ladije; sich — križati se, sekati se; wo sich die Wege — na razpotji, na križpotji; *tr.* (Füße) prekrižati, križem dejati (denem u. dem); *impf.* križem devati.

Kreuzer *m.* krajcar, novčič; morski stražár; š. Corjar.

Kreuzerfindung *f.* najdba sv. križa.

Kreuzerhöhung *f.* vzdig —, vzdignenje sv. križa.

Kreuzerstück *n.* krajcar, novčič.

Kreuzstod *m.* smrt (-i) na križi.

Kreuzfahrer *m.* križár.

Kreuzfahrt *f.* š. Kreuzzug.

Kreuzförmig križast, križen.

Kreuzgang *m.* prekrižano hodišče; križev pot; razpotje. [gami.

Kreuzgaspel *m.* motovilo z motaro.

Kreuzheer *n.* križarska vojska.

Kreuzherr *m.* križár.

Kreuzigen križati, na križ pribiti (-bitem) ob. razpeti (-pnem); *impf.* — pribijati ob. razpenjati; sich — prekrižati se, *impf.* križati se, prekriževati se.

Kreuziger *m.* križaléc.

Kreuzigung *f.* križanje, razpetje na križ. [(i).

Kreuzkraut *n.* kresnica, prisadna zel
Kreuzlahm *m.* hrom v križi.

Kreuzner *m.* križna čutnica.

Kreuzotter *f.* gad.

Kreuzritter *m.* križár.

Kreuzschmerz *m.* bolečina v križi.

Kreuzschnabel *m.* krivokljun, blask, krumpež.

Kreuzspinne *f.* križávec, križasti pajek.

Kreuztag *m.* križev dan (dneva), križevo.

Kreuzthaler *m.* križávec.

Kreuzträger *m.* križenoséc, krstonoša; *fig.* bednik. ~~das ist~~

Kreuzweg *m.* razpotje, križem pot, razcestje; (firchl.) križev pot.

Kreuzweise *adv.* križem, križema, navzkriž, vse vprek.

Kreuzwoche *f.* križev tedén.

Kreuzzeichen *n.* križec; das hl. — znamenje sv. križa; podkrižanje; das — beichsen podkrižati se, *impf.* podkriževati se.

Kreuzzug *m.* križarska vojska, križanska —

kribbeln gomezéti, gomaziti, gomizljati, mrgoleti, gomoletti.

Kribbeln *n.* gomezenje, gomizljanje, mrgolenje.

kriechen lezti, laziti, plaziti se; (schmeicheln) prilizovati se, sladkati se, hliniti se, dobrikati se, sliniti se; (auf vieren —) komarati; (aus dem Ei —) izleči (-ležem) se, izvaliti se; zum Kreuz — podvreči (-vržem) se, udati se.

kriechend lezoč, lazéč; *fig.* prihuljen, priliznen, prilizljiv; — e Thiere *pl.* golazén (-i), lazina, lazečina. [krža.

Kriechente *f.* krehelj, krehljec; jerbofr. **Kriecher** *m.* prilizovaléc, prihuljenéc, lizún.

Kriecherei *f.* prilizovanje, prilizljivost.

Kriecherin *f.* prilizovalka, prihuljenka.

kriecherisch prilizovalén, prilizljiv, priliznen.

Krieg *m.* vojska, vojna; (Kampf) boj, bitka, bitva; es entstand ein — vojska se je vnela; — führen vojskovati se; in den — ziehen v vojsko —, v (na) boj iti (idem u. grem); *fig.* prepír, razpor.

kriegen *tr.* doseči (-sežem), dobiti (dobim, dobodem, dobóm), zadobiti; *impf.* dosegati, dobivati; (erhaschen) uloviti, ujeti (-jamem); *intr.* (Krieg führen) vojskovati se, bojevati se, boriti se; klati (koljem) se.

Krieger *m.* vojščák, voják, vojník; (Kämpfer) bojník, bojevaléc, boriléc; **Krieger** vojaški, vojniški.

kriegerisch bojén, bojevalén; (kriegslustig) bojevit, bojaželjen; vojaški; — es Auesehen junaska podoba.

kriegermäßig vojaški, vojniški.

Kriegerstand *m.* vojaštvo, vojništvo, vojaški stan.

kriegführend vojskujóč, vojskovalén.

Kriegs- vojskni, bojni, vojni, vojinski; (Krieger-) vojaški, vojniški, borilski.

Kriegsangelegenheit *f.* vojskna —, vojna zadeva od. reč (-i).

Kriegsanstalten *pl.* vojne priprave, priprave k boju od. za vojsko.

Kriegsart *f.* način vojskovanja.

Kriegsartikel *m.* vojni članek.

Kriegsaufgebot *n.* vojni poziv, poklic na vojsko.

Kriegsbedarf *m.* vojna —, vojskna potrebsčina.

Kriegsbereitschaft *f.* vojna priprava, priprava za boj. [gajnica.

Kriegscasse *f.* vojna denárnica, — bla-

Kriegscommissär *m.* vojni komisar, — poverjenik.

Kriegscommissariat *n.* vojno poverjeništvó, vojno komisarstvo. — *Commissar*

Kriegsdienst *m.* vojaška služba, vojna —, vojaščina.

Kriegsentschädigung *f.* vojna odškodnina, odškodba za vojsko.

Kriegserklärung *f.* napóved (-i) vojske, vojna napoved.

Kriegseröffnung *f.* začeték vojske.

Kriegsfall *n.* vojna —, vojskna stroka; vojaštvo. — *fähig* — *vojevit*

Kriegsfeuer *f.* vojni plamen; vojska.

Kriegsfall *m.* vojni slučaj; im — e ko bi se vojska vnela, ko bi vojna nastala.

Kriegsflotte *f.* vojno brodovje, mornarica; vojaške ladije *pl.* vojskove *pl.*

Kriegsfluß *m.* vojni stan, vojna priprava; auf den — setzen za vojsko —, na boj pripraviti. [sega.

Kriegsgebrauch *m.* vojni običaj, vojskna

Kriegsgebühr *f.* vojna plača.

Kriegsführer *m.* sovojník, sobojník, vojni tovariš.

Kriegsgefangener *m.* vojni ujetnik, — zajetnik.

Kriegsgefangenschaft *f.* vojno ujetje, — zajetje.

Kriegsgenosse *m.* j. **Kriegsführer**.

Kriegsgepäck *n.* vojna —, vojaška prtljaga.

Kriegsgeräth *n.* vojna roba, vojaška priprava. [sodišće.

Kriegsgericht *n.* vojna sodba; vojno

Kriegsgefängnis *m.* vojna —, vojaška pesén (-i), vojno —, junasko petje, jerbofr. davorija.

Kriegsgeschrei *n.* bojni krik od. krič, bojno vpitje. [stava.

Kriegsgefeß *n.* vojni zakon, vojna po-

Kriegsgetümmel *n.* bojni hrup, vojskni hrup. [naška.

Kriegsglück *n.* vojna sreča, sreča ju-

Kriegsgott *m.* vojni bog.

Kriegshafen *m.* vojno pristanišče, vojna luka.

Kriegshaufe *m.* vojno —, vojskno krdelo, vojna truma. [voj.]

Kriegsheer *n.* vojska, armada, vojna.

Kriegsheld *m.* junák, vitez.

Kriegshilfe *f.* vojna pomoč (-i), pomoč v vojski.

Kriegsjahr *n.* vojno leto, leto vojske.

Kriegskanzlei *f.* vojna pisarna.

Kriegskosten *pl.* vojni oder vojskni stroški *pl.*

Kriegskundig *zveden* —, vešč v vojski.

Kriegskunst *f.* vojna umetnost, vojskna veda.

Kriegslärm *m.* vojni hrup.

Kriegsleben *n.* vojno življenje, življenje v vojski. [niki.]

Kriegskolone *pl.* vojščaki, vojaki, voj-

Kriegslied *n.* bojna pesen (-i), davorija.

Kriegslist *f.* vojna zvižáča, — lést (-i).

Kriegsliste *f.* vojni imenik, imenik vajakov.

Kriegslust *f.* bojaželjnost, bojahlepnost, ratobornost.

Kriegslustig bojaželjen, bojahlepén.

Kriegsmacht *f.* vojna sila, — moč (-i); vojska.

Kriegsmann *m.* voják, vojščák, vojuik.

Kriegsmannschaft *f.* vojno moštvo, vojska, vojščaki.

Kriegsmarine *f.* vojno mornarstvo, vojnsko pomórstvo, mornarica.

Kriegsminister *m.* vojni ministér, ministér vojskih zadev.

Kriegsministerium *n.* vojno ministerstvo, ministerstvo vojskih zadev.

Kriegsoperation *f.* vojno podjetje, — podjetje, — početje, vojskovanje.

Kriegsordnung *f.* bojni red.

Kriegspflicht *f.* vojna dolžnost, dolžnost vojske službe.

Kriegspflichtig vojni dolžnosti podvržen, vojaščini podvržen.

Kriegsrath *m.* vojni —, vojaški zbor; vojno posvetovanje; (Berath) vojni svetnik, — svetovaléc. [zakon.]

Kriegsrecht *n.* vojno pravo; vojaški

Kriegsrechtlich vojnopraven, po vojskih postavah.

Kriegsrühm *m.* vojna —, junaška slava.

Kriegsstat vojske sit.

Kriegsschaden *m.* vojna škoda, škoda po vojski.

Kriegsschar *f.* vojna četa, vojaška truma. [rišće.]

Kriegsschauplatz *m.* bojišče, bojno to-

Kriegsschiff *n.* vojni brod, vojna ladija.

Kriegsspiel *n.* junaška igra.

Kriegsstaat *m.* vojna država.

Kriegsstand *m.* vojaštvo, vojništvo, vojaščina, vojaški stan. *stálek uslanovljen za*

Kriegssteuer *f.* vojni davék, vojskuna. *zvojn*

Kriegsübung *f.* vojna vaja, vojaška vaja. *Eig*

Kriegsunfall *m.* vojna nezgoda.

Kriegsunruhen *pl.* vojni nemir.

Kriegsverwaltung *f.* vojna uprava.

Kriegsvolk *n.* vojska, vojščaki *pl.*

Kriegswaffe *f.* bojno orožje.

Kriegswesen *n.* vojaštvo, vojništvo.

Kriegszeit *f.* vojni čas; jur — o vojnem času, o vojski, o času vojske.

Kriegsstadt *f.* vojni —, vojaški red.

Kriegszug *m.* vojna.

Kriegszulage *f.* vojnska naklada, vojni doplatek. [stanje.]

Kriegszustand *m.* vojno —, vojskno

Krinoline *f.* krinolina.

Krippe *f.* jasi *pl. f.*; *dem.* jaslice *pl.*; (Trag) korito, žleb, načke *pl.*; (Flechtwerk) plot (-a u. -ú), pregraja.

krippen graditi; zagraditi; *impf.* zagrajati.

Kripplein *n.* jaslice *pl.*

Krise, **Krisis** *f.* prevrat, razsodni čas.

Krispelkraut *n.* kobulica.

krispeln krišpati.

Krist *m.* j. Christ.

Kristall *m.* j. Krystall.

Kriterium *n.* sodilo; beleg.

Kriticität *f.* razsodnost, presodnost, kritičnost.

Kritik *f.* razsodba; (Recension) ocena, presoja, pretres, kritika.

Kritikaster *m.* presojač, rešetaléc, kritikaster.

Kritiker *m.* razsojevaléc, presojevaléc, pretresovaléc, kritik.

kritisch razsoden, razsojevalén, presojevalén, kritičén; (entscheidend) odločen, odločilén; (gefährlich) nevarén, opasén.

kritificeren presoditi, razsoditi, pretresti, prerešetati; *impf.* presojevati, presojevati, razsojevati, pretresati, rešetati.

Kritikalei *f.* rešetanje.

kritikeln rešetati; grajati.

Kritikler *m.* rešetaléc, pretresác; grajaléc. [rija.]

Krihelei *f.* čečkanje, čečkarija, črčkakrihelein čečkati, črčkati.

Krihtler *m.* čečkaléc, črčkaléc.

Krokodil *n.* krokodil; **Krokodils-**krokodilov.

Krokodilsthürnen *pl.* hinavske —, golluive solze *pl.*, mačkine solze.

krollen čivkati.

kron- kronski.

Krone *f.* krona, venč; (d. *Baumes*) vrh, obrša; der *Baum* mit *schöner* — košato drevo; (am *Huf*) venč, svitč; *sich* der — bemächtigen polastiti se vlade, — krona, — prestola, osvojiti si vlado, — krono, — prestol.

kronen kronati, venčati; ovenčati; **gekröntes** *Haupt* kronana —, venčana glava; eine *Preis*schrist — nagraditi delo, — spis.

kronenartig kronast, venčast.

Kronenbein *n.* venčana kost (-i).

Kronenblume *f.* venčasti cvet.

Kronenträger *m.* krononoséc, venčaneč, venčana glava.

Kronerbe *m.* kronski dedič, prestolonaslednik, krononaslednik.

Kronfeldherr *m.* kronski vojvoda.

Krongut *n.* kronska imovina, kronska blago. [čuváj.]

Kronhüter *m.* varuh krone, kronski

Kronland *n.* kronovina.

Kronleuchter *m.* lestenéc, svetilnik.

Kronnacht *f.* venčasti šev.

Kronprin; *m.* kaiserlicher cesarjevič naslednik; **königlich** — kraljevič naslednik. [kolo.]

Kronrad *n.* prelično kolo (-esa), palčno

Kronschahmeister *m.* kronski blagajnik.

Kronthaler *m.* križávec, križevača, križasti tolar; (*halber*) zlat.

Krönung *f.* kronanje, venčanje.

Krönungsfest *n.* svečanost venčanja.

Krönungstag *m.* dan venčanja.

Kronwicke *f.* šmarna detelja.

Kropf *m.* golsa, guša, brahor; (d. *Vögel*) golžun, pitan.

Kropfschen *n.* gušica, brahoréc, golžunéc.

Kropfgans *f.* nesit, nenasit, veliki pelikan.

kropfig gušav, brahorast.

Kropfsige *m.* gušavec; *f.* gušavka.

Kropfmittel *n.* pomočec zoper golsa, — brahor.

Kropflaube *f.* gušasti golób.

Kröte *f.* krastača, krastavica, krapavica, krohovnica, krota; (*Kranfheit*) žaba, žabica.

Krötenstein *m.* žabji kamen.

Krötenteich *m.* žabnjak, žabja luža.

Krüde *f.* bergla, berla, opernica; *dem.* berglica; *Ůfen* — greblja, krevlja; *dem.* grebljica, krevljica.

krüden o bergli (berglah) hoditi.

Krug *m.* vrč, ročka; *dem.* vrčec, vrčič, ročkica; (*Schenke*) kréma; *der* — geht so lange zum *Brunnen*, bis er bricht vsaka reč le nekaj časa trpi.

krugförmig vrčast.

Krümmchen *n.* drobtinica, mrvica, drobljanéc, troha, trošica.

Krumme *f.* sredica, meča; (*zerbröckelte*) drobtina, mrva.

krümmelig drobljiv, mrvljiv, trošen.

krümmeln drobiti, drobljati, mrviti, trošiti; razdrobiti, razmrviti.

krumm kriv; (*lahm*) kruljev, šantav, plantav, hrom; — *biegen* skriviti, zakriviti; — *gehen* šantati, plantati, hramati; — *werden* skriviti se; — *die Linie* kriva črta; — *schiefen* skolenčiti.

krümmeinig krivonóg, švedrast, šantav.

Krummdarm *m.* vito črevo (-esa).

Krümme *f.* krivina, krivost, sločina.

krümmen kriviti, ključiti; skriviti, sključiti, zviti (-vijem); *impf.* sključevati, zvijati; *der* *Krüden* *krümmen* *sich* hrbét se krivi, — ključí, — grbí; *sich* — viti (vijem) se, vijugati se, previjati se, zvijati se; *prelekniti* se, *ulekniti* se.

krümmsüßig krivoplók.

Krummsuß *m.* krivonožec, šantalec, švedra, švedér, krevljač. [tav.]

krümmsüßig krivonóg, švedrast, šan-

krummgehörnt vitoróg, zvitoróg, krivoróg.

krummgeschnabelt krivokljún.

Krummhals *m.* krivi vrat; (v. Krenschén) krivovratče.

krummhalbig krivovrát.

Krummheber *m.* zavita natéga.

Krummhol; *n.* rušje, ruševina, pritlikorje, cretje.

Krummholzbaum *m.*, —fischer *f.* ruša, ruševč.

Krummholzöl *n.* ruševo olje.

krummhörnig *í.* krummgehörnt.

krummköpfig vitoglav; krivoglav.

krummlinig krivočrtén.

Krummmeßer *n.* krivč.

Krummnase *f.* krivi nos; (Person) krivonós, krivonosč, kljukonosč.

Krummschnabel *m.* krivokljún, krivokljunč.

krummschnabelig krivokljún, krivokljunast.

Krummsab *m.* kljukasta —, pastirska palica; (Bischofsstab) škofova palica.

krummsroh *n.* slama zmetanica.

Krümmung *f.* zakrivljenje, zavijanje; krivina, krivotina; (d. Flußes, d. Straßes) zavoj, zavinek.

Krummweg *m.* krivi pot.

krummwendig krivotén.

Krüppel *m.* pokveka, pohabljenč, nakizán človek; kruljevč, hromák, sključenč; (Zwerg) pritlikavč.

krüppelhaft pokvečen, pohabljen, polomljen; kruljev, hromast, sključen.

Krüppelhaftigkeit *f.* hromost, hromota, pohabljenost.

Krüppeln pokvečiti, pohabiti, ohromiti, pokaziti.

Krüppel *m.* *í.* Knorpel.

Kruste *f.* skorja, kora, skrlúp, skralúp; (einer Wunde) krasta; mit einer — sich überziehen oskorjiti se, oskorjati se.

Krustenflechte *f.* (weinsteinartige) birsasti skorjavč.

Krustenthier *n.* košar; —e *pl.* košarji.

krustig skorjat, skorjav.

Krypto- tajni.

Kryptogam *n.* tajnoevetka.

Kryptogamie *f.* tajnoevet.

Kryptogamisch tajnoevetén.

kryptographisch tajnopisén.

Krytall *m.* kristál; uledenč, altj. golot (-i).

Krytalldruse *f.* kobára, kopúča.

Krytallen kristalov, kristalén.

Krytallform *f.* kristalni lik.

Krytallförmig *í.* krytallinisch.

Krytallhell čist kakor kristal.

Krytallinisch, krytallisch kristalast, golotén.

Krytallinse *f.* kristalna leča.

Krytallisation *f.* kristalisanje, kristalovanje.

Krytallisieren *tr.* kristaliovati, kristalovati, golotiti; uledeniti; *intr.* kristaliovati, golotiti se, goloteti; uledeniti se, uledeneti.

Krytalographie *f.* kristalopis. [roba.

Krytallware *f.* kristalnina, kristalna šúbel *m.* bedenj, deža.

Küche *f.* kuhinja; (Speise) kuha, jedilo, jed (-i), jestvina; faste — mrzla jed; Küchen- kuhinjski.

Kuchen *m.* kolač, pogača; platter, ungeäuerter — mlineč; (gefuetet u. gewunden) potica, potvica (povitica), gubanica; Hochzeit — presnč; ungeäuerter — opresnik, podpeplnik; (Blütenkuchen) cvetna pogača.

Kuchenhäcker *m.* kolačar, pogačar, potičar; —in *f.* pogačarica, potičarica.

Kuchensehen *m.* pečuhnjica.

Kuchenseuer *n.* ogénj na ognjišči od požadu.

Küchengarten *m.* kuhinjski vrt, zelnik.

Küchengeräth *n.* kuhinjska priprava.

Küchenschirr *n.* kuhinjska posoda; *coll.* kuhinjsko posodje.

Küchengewächs *n.* zelenjava, zelenjad (-i); sočivje.

Küchenherd *m.* ognjišče, pozad.

Küchenkraut *n.* kuhinjsko zelišče.

Küchenlatein *n.* popačena —, slaba latinsčina.

Küchenmagd *f.* kuhinjska dekla.

Küchenmäßig kuhinjski. [har.

Küchenmeister *m.* nadkuhar, veliki kuhinjski nož.

Küchenrechnung *f.* kuhinjski račun.

Küchensalz *n.* kuhinjska sol (-i).

Küchenzube *f.* kuhinjski ščurč, žohar, seželka.

Küchenschelle *f.* (*Anemone pulsatilla*) velikonočnica; (*Anemone pratensis*) kosmatinčica, travnica.

Küchenschrank *n.* kuhinjska omara.

Küchenwäsen *n.* kuhinjstvo.

Küchenzeug *n.* kuhinjska prtenina, kuhinjsko perilo.

Küchlein *n.* pišček (-ta), pišček, piščanec, čibek; (weibl.) čibka, čibica, piška.

Kuckuck *n.* kukavica; Kuckuckskuckavičji, kukavični.

Kuckuckspeichel *m.* kačje mleko.

Kufe *f.* bečev, bačev, bečka, čebër, brenta; (a. d. Schlitten) smuka, sanica.

Küfer *m.* sodár, bečvár.

Küferhandwerk *n.* sodarstvo, sodarija, bečvarstvo, bečvarija.

Kugel *f.* krogla, obla, gróla, kugla; *dem.* kroglica, grolica, oblica; *Flinten-* kugel svinčenka, zrno; *Probekugel* poskusna kroglica; (*Zusammengerolltes*) svalek.

Kugelabschnitt *m.* odsék krogle.

Kugelausschnitt *m.* izsék krogle.

Kugeln *n.* kroglica, oblica.

Kugelfisch *m.* kuglarica.

Kugelform *f.* oblina, okroglina.

kugelförmig obel, okrogel, obličast, okroglast.

Kugelgießer *m.* kroglolivčica.

kugelig obel, obličast, okrogel.

Kugellinie *f.* kroglasta leča.

kugeln *tr.* točiti, kotaliti, valiti; *za-* točiti, zakotaliti, zavaliti; *intr.* točiti se, takati se, takljati se, kotaliti se; *fid.* — valjati se, valčekati se, prekučevati se.

Kugelregen *m.* toča samih krogel.

kugelrund okrogel, obel; *das Glück* ist — sreča je opotočna (opotočen).

Kugelschnitt *m.* presek krogle.

Kugelstein *m.* oblák.

Kugelzieher *m.* maček, izvijač.

Kugelhöhle *f.* pas (krogle).

Kuh *f.* krava; *dem.* kravica; *elende* — kravišče, gavra; *junge* — junica, telica; *milchende* — molzna —, *dojna* krava; *störriſche* — savra; *ſchwarz*e — mavra, čada; *ſchwarzrot*e — dima, dimka, dimša; *weiße* — bela, belka, belša; *weißgestreift*e — breza, brezasta krava; *hellrot*e — pirha; *rot*e —

r(u)dečka; *gelblich*e — rumena, rumenka; (mit einer Bläſſe an d. Stirn) liska, lisasta krava; *grau*e — sivka; (mit zurückgebogenen Hörnern) hilja; *gern davontrennende* — bezalka, bezalka; *die zuerst gefalbt* prvésnica; *trächtige* — breja krava; *gelte* — jalovka, jalovica; *die gern abortiert* zvrpla; *blinde* — (Spiel) slepa miš (-i); *blinde* — (spielen) slepo miš igrati; *Kuh-*kravji.

Kuhbaum *m.* mlečno drevo (drevesa).

Kuhblättern *pl.* f. Kuhpöden.

Kuhfladen *m.* kravjek.

Kuhfleisch *n.* kravje meso.

Kuhglocke *f.* kravji zvončica.

Kuhhaar *n.* kravja dlaka, árovica.

Kuhhaut *f.* kravja koža, kravina.

Kuhhirt *m.* kravji pastir, kravár; — *in*

f. kravja pastirica, kravarica.

Kuhhorn *n.* kravji rog.

Kuhkalb *n.* telica, telička, junica.

Kuhküſe *m.* kravji sir.

kühl hladén, hladek; — *werden* ohladiti se, ohladniti; *impf.* ohlajati se; **Kühl-** hladilni.

Kühlapparat *m.* hladišče, hladilo.

Kühlbecken *n.* hladilnica.

Kühle *f.* hlad (-a u. -ú), hladilo; (*Kühlung*) hlaja; (*Eigenschaft*) hladnost.

Kühleder *n.* kravje usnje, kravina.

kühlen *tr.* hladiti; ohladiti, shladiti, razhladiti; *impf.* ohlajati, razhlajati; *sein* Wütchen an jemanden — spasiti (spasem) se nad kom, znositi se nad kom, maščevati se nad kom; *intr.* hladiti se; ohladiti se.

kühlend hladilén.

Kühlfafs *n.* hladilnik.

Kühlmittel *n.* hladilo.

Kühlpfanne *f.* pončv hladilnica.

Kühlplaster *n.* hladilni obliž.

Kühlstock *m.* hladilni čebër.

Kühlung *f.* hlaja, hlajenje, ohlaja.

Kuhmagd *f.* kravarica, kravja dekla.

Kuhmaul *n.* kravji gobec.

Kuhmilch *f.* kravje mleko.

Kuhmolken *pl.* sirotka.

kühn držen, drzovit, neustrašen, smel.

kühne *m.* predrznč; *f.* predrznica.

kühneit *f.* predrznost, smelost.

Kühnmut *m.* predrznost.

Kuhpöden *pl.* osepnice *pl.*, kozé *pl.*

Šuhpodenimpfung *f.* cepljenje —, stavljenje osepnice od koz.

Šuhšwan *m.* kravji rep.

Šuhstall *m.* kravji hlev, kravnjak, kravarna. [sirek.]

Šukuruj *m.* tursčica, koruza, debelača,

Šukurujfeld *n.* koruzišče.

Šukurujkolben *m.* koruzni strok, lat (-u u. -i), glavica; (ohne Körner) ostružek, kobulica.

Šukurujstengel *m.* koruzna palica, sir-kova palica, sirčina.

Šukurujstroh *n.* koruzna slama, ko-riznica, tursčičevina, debelačevina.

Šümmel *m.* kumin, kumena.

Šümmelbrantwein *m.* kuminovce.

Šümmelöl *n.* kuminovo olje.

Šümmelwasser *n.* kuminova voda, kú-minovica.

Šummer *m.* pečal (-i), toga; (große Not) revščina, siročina, nadloga, beda, pomanjkanje; (Sorge) skrb (-i); machen Sie sich deshalb keinen — naj vas to ne skrbi, ne bojte se radi tega.

Šummerfrei *f.* šummerloš.

Šummerhaft tožen, otožen, žalosten.

Šummerlich revén, nadložen, sirotén, siromašen, bedén, kukavén; — leben rerno —, siromašno živeti, životariti, stradati, revo prodajati; (faun) težko —, komaj živeti.

Šummerlos brezskrbén, neskrbén, brezbrizén, brez' pečali.

Šümmern sich (um etwas) marati, mar biti (sem), brigati, skrbeti; was Šümmert mich daß kaj mi je za to, kaj mi je to mar, kaj mi je do tega, kaj me to briga? er Šümmert sich um nichts nič(esa) mu ni mar, za nič ne mara, za nič se ne zmeni; (Gram empfinden) žalostiti se, ujedati se.

Šümmernis *f.* š. Šummer.

Šümmervoll revén, bedén, žalostén, nadložen.

Šümmet *n.* komát, homót.

Šumpen, Šumpf *m.* globina, tomun, krnica.

kund znan; razglašen, očitén; — machen oznaniti, naznaniti, razglasiti, na znanje dati; *impf.* oznanjati, naznanjati, oznanovati, razglašati, razglaševati, na znanje dajati; — werden

zvedeti (-vém) se, razglasiti se, razoznaniti se; *impf.* razglašati se, razoznanjati se.

kundbar *f.* kund.

Kunde *f.* vest (-i), glas, poročilo, naznanilo; (Kenntniß) znanje, znanost; in Zusammenf. -znanstvo, -slovje.

Kunde *m.* znanec; znanka; (bei Kauf-leuten) kupec, kupovalc, naročnik; kupovalka; (bei Gastw.) pivc; pivka; der Schuster hat viele — n črevijar dela za mnogo ljudi.

künden *f.* auffünden u. verfindigen.

Kundgebung *f.* oglas, razglas, ozna-nilo, navestilo.

kundig vešč, vedoč, vedén; — sein znati, umeti, vedeti (-vém); er ist vieler Sprachen — zna več jezikov; e. Sache — izurjen —, izučén v kaki reči.

Kundige *m.* veščák, zvedenec.

kündigen *f.* auffünden u. verfindigen.

Kundmachung *f.* razglasilo, oglás, raz-glás.

Kundschaft *f.* poročilo, vest (-i), glas, znanje; (Ausweis) spričevalo; *f.* Kunde; — einziehen pozvedeti (-vém), poprašati; *impf.* pozvedovati, popraševati.

kundschaften pozvedovati, ogledovati, razgledovati.

Kundschaftler *m.* oglednik, pozvedo-valc; (Spion) ogleduh; — in *f.* ogle-dovalka, pozvedovalka.

künftig prihodnji, bodoč, nastopén; — e Geschlechter prihodnji rodovi, potomci.

künstighin *adv.* vprihodnje, vprihod-njič, posihmal, odslej, drugoč.

Kunzel *f.* preslica, koželj (Spinn-roden); (der gewickelte Faden) kodelj; in die — gehen na prejo iti (idem u. grem), prest iti.

Kunst *f.* umetnost, umetelnost, umet-nija; (Kenntniß) veda, znanost; (Fertig-keit) ročnost, izurjenost; Kunst- umetni, umeteljni, umetniški, umetnijski.

Kunstarbeit *f.* umetno delo, umotvór.

Kunstausdruck *m.* umetni —, znanst-veni izraz.

Kunstausstellung *f.* umetnijska raz-stava.

Kunstblume *f.* ponarejena —, umetna cvetlica.

Kunstberuf *m.* poklic za umetnost, umetniški poklic.

Kunstbild *n.* umetna slika.

Kunstbeifer *m.* umetniška gorečnost, — vnetost.

Kunstbelei *f.* umetovanje, umetarjenje; preumetno delo.

kunsteln umetovati, umetariti; zu gefünstelt presiljen.

Kunstfahren vešč umetnosti, izurjen v umetnosti.

Kunstfahrene *m.* veščák —, zvedenec v umetnosti.

Kunstfahrenheit *f.* umetnijska veščnost, — zvedenost.

Kunsterfindung *f.* umetnijska iznajdba, umetnijski izum.

Kunsterzeugnis *n.* umetnijski izdelek, umotvór.

kunstfertig umeteljen.

Kunstfertigkeit *f.* umetelnost.

Kunstfeuer *n.* umeteljni ogñj.

Kunstfeih *m.* marljivost v umetelnosti, obrtnost.

Kunstfreund *m.* prijatelj umetnosti.

Kunstgärtner *m.* umeteljni —, umetni vrtnár.

Kunstgebäude *n.* umetno poslopje, umetna zgradba.

Kunstgebilde *n.* umotvór, umetnina, umetna tvorina.

kunstgemäß po pravilih umetnosti, umetèn.

Kunstgenoss *m.* soumetnik, umetnijski tovariš, — drug.

Kunstgeräth *n.* umetnijska priprava.

kunstgerecht umetèn, umetniški.

Kunstgeschichte *f.* zgodovina umetnosti.

Kunstgeschmack *m.* umeteljni ukús, umetnijski —.

Kunstgriff *m.* umetni zavínec, umetni obrat, — hvat.

Kunsthafen *m.* umetna luka.

Kunsthandel *m.* kupčija —, trgovina z umetninami, — z umetnimi rečmi.

Kunsthändler *m.* kupčevalc z umetninami.

Kunsthandlung *f.* prodajalnica umetnin, — umetnih izdelkov.

Kunstkenner *m.* poznavalc umetnosti, umetovnik; —in *f.* poznavalka umetnosti.

Kunstkenntnis *f.* poznavanje umetnosti.

Kunstlehre *f.* nauk o umetnosti.

Künstler *m.* umetnik, umetelnik; —in *f.* umetnica, umetelnica. [nijski.

künstlerisch umetniški; (Kunst-)umetkünstlerisch umetèn, umeteljen; (im Gegenfaze zur Natur) narejen, samodelski.

Künstlichkeit *f.* umetnost, umetelnost.

Kunstlos neumetèn, priprost; (natürlich) naravèn, naravski.

Kunstmäßig umetèn, umeteljen.

Kunstmittel *n.* umetni pomoček, umeteljno sredstvo.

Kunstneid *m.* umetnijska zavist (-i).

Kunstproduct *n.* umetnijski izdelek, umotvor, umetnina, umetnijska tvorina.

Kunstreich veleumetèn; preumetèn.

Kunstreise *f.* umetniški pot.

Kunstreiter *m.* umeteljni jezdec.

Kunstrichter *m.* presojevalc umetnijskih izdelkov, umetnijski razsodnik.

Kunstsammlung *f.* zbirka umetnin, — umetnijskih izdelkov. [ljivost.

Kunstsin *m.* umetnijski čut, umet-

Kunstsprache *f.* umetnijski jezik, umetniški —.

Kunststraße *f.* umetna cesta.

Kunststück *n.* umeteljni čin; umetno delo, mojstersko delo.

Kunsttrieb *m.* umeteljni —, umetnijski nagón.

Kunstverein *m.* umetnijsko —, umetniško društvo.

Kunstverständige *m.* veščák —, zvedenec v umetnosti.

Kunstvoll jako umetèn, preumeteljen.

Kunstwelt *f.* umetnijski svet.

Kunstwerk *n.* umetnijski izdelek, umetnijsko —, umetniško delo, umotvór.

kunstwidrig neumetèn, pravilom umetnosti nasprotèn.

kunterbunt *adv.* vse križem, vse vprek.

Küpe *f.* š. Kupe.

Kupfer *n.* bakér, kotlovina; Kupferbakéreni.

Kupferader *f.* bakréna žila. [lina.

Kupferauflösung *f.* bakrena raztop-

Kupferbergwerk *n.* bakreni rudnik, bakrene rude *pl.*

Kupferdruck *m.* bakrorezní tisk.

Kupfererz *n.* bakrena ruda, bakrenovčec.
kupferfarben bakrobavčev, bakrene
barve.

Kupfergefäß *n.* bakrena posoda.
Kupfergeld *n.* bakreni denar.
Kupfergeschirr *n.* bakrena posoda; *coll.*
bakreno posodje.

Kupfergeschicht *n.* ogrčavi obraz.
Kupferhältig bakrovit, bakren.
Kupferhandel *m.* trgovina z bakrom.
Kupfericht bakrenast.

Kupferig *f.* kupferhältig.
Kupferkies *m.* bakreni kršec.
Kupferlafur *m. f.* modri bakrenčec.
Kupfermetall *n.* bakr, bakrovina.

Kupfermünze *f. f.* Kupfergeld.
Kupfern bakren, kotlovinški.
Kupfernickel *m.* nikljev kršec.
Kupferoxyd *n.* bakreni okis.

Kupferplatte *f.* bakrena plošča, —
ploskev, — ploča.
Kupferrost *m.* bakrena rja.

Kupferroth bakrenor(u)deč.
Kupferschmied *m.* kotlar.
Kupferschmiedhandwerk *n.* kotlarstvo.

Kupferstecher *m.* bakrorezec.
Kupferstecherkunst *f.* bakrorezba.
Kupferstich *m.* bakroréz.
Kupferstichsammlung *f.* bakrorezna
zbirka, zbirka bakrorezov.

Kupfertafel *f.* bakrena plošča, — ploča.
Kupfervitriol *m.* modra od. bakrena
galena.

Kupferware *f.* bakrovina, kotlovina.
Kupferzeichner *m.* bakrorezec, bakro-
pisec.

Kuppe *f.* kopa, kok, okrogli vrh.
Kuppel *f.* kuplja, kupola; *f.* Koppel.
Kuppelrei *f.* podvodstvo, zvodstvo, ru-
sijanstvo.

Kuppeln podvoditi, zvoditi; (toppen)
vezati (-vežem), skopčati.
Kuppelpel *m.* podvodarina; r(u)deča
sajnja (als Belohnung für eine ge-
hütete Heirat).

Kuppel *m.* podvodnik, zvodnik; — in
f. podvodnica, zvodnica, rusijanka.
Kürass *m.* oklop, naprsnik.
Kürassier *m.* oklopnik.
Kürbel *f.* ročica, kljuka.

Kürbis *m.* buča, tikva, tikčev, zdra-
zarica; Kürbis- bučni, tikveni.

Kürbisblätter *pl.* bučevina.
Kürbisflasche *f.* tikvica, bučnica, buča.
Kürbisförmig tikvast.

Kürbiskern *m.* bučno zrno.
Kur *f.* volitev, izbör. [knez.
Kurfürst *m.* knez-izbornik, izborni
Kurfürstenthum *n.* izborna kneževina.
Kurfürstlich izbornokneski.

Kürschner *m.* krznár, kožuhar; Kürsch-
ner- krznarski.
Kürschnerhandwerk *n.* krznarstvo, krz-
narija; das — betreiben krznariti.

Kürschnerin *f.* krznarica.
Kürschnerladen *m.* krznárnica.
Kürschnerleder *n.* krzno.

Kürschnerware *f.* krznina, krznovina.
kur *adv.* kraték; zu — prekratek;
adv. kratko, ob kratkem; — um skratka,
z jedno besedo; seit — em od nedavna;
in — em v kratkem, kmalu, za malo

časa, skoro; vor — em nedavno, ravno
kar, malo pred, malo poprej, otodi;
— vorher malo poprej, malo pred;
— hernach kmalu potem; zu — kommen
na zgubi biti (sem); einen — halten
koga na uzdi imeti (imám), na brzdi

—; fürzer machen krajsati; okrajsati,
skrajsati; — es Gedächtnis haben krat-
kega spomina biti (sem); — und gut
kratko in malo brez ovinkov; über —
ober lang prej ali poznej; kurz- kratko.

kurzarig kratkorók.
kurzarig zadušljiv, sipljiv, sigast.
kurzbeinig kratkonóg.
Kürze *f.* kratkost, kratkota.

Kürzen krajsati, kratiti, krčiti; skraj-
sati, prikrajsati, prikratiti, skratiti,
skrčiti; *impf.* prikrajševati, skrčevati;
sich die Zeit — kratkočasiti se, kratko-
časovati se, kraték čas si delati; sich
— krčiti se; skrčiti se, uskočiti (se).

Kürzfösig kratkonóg, kratkonóžen.
Kürschwanz kratkorép.
Kürzhaarig kratkolás, kratkih las.
Kürzhafig kratkovrát, kratkega vratú.
Kürzhopf *m.* kratkoglavéc.

Kürzlich *adv.* nedavno, pred kratkim,
onedni; (in Kürze) v kratkem, za malo
časa.

Kürzhaftig kratkonós.
Kürzjährig kratkouh, kratkouhát.
Kurzrod *m.* kratkosuknjež.

Kürzhaftig kratkonós.
Kürzjährig kratkouh, kratkouhát.
Kurzrod *m.* kratkosuknjež.

Kurzdwanj *m.* kratkorepčec, kratkorepnik.

kurzdwanjig kratkorép.

kurzdwanjig kratkovidén, brlav, kratkega pogleda; *fig.* slaboumén, nespametén. [vid.]

Kurzdwanjige *m.* kratkovidéc, kratko-

Kurzdwanjigkeit *f.* kratkovidnost, brlavost.

kurzdwanjig kratkozložén, kratkoslovčén.

kurzdwanjig kratkoglasén.

kurzum *adv.* skratka, z jedno besedo.

Kurzum *f.* krajsanje, krajsáva, kračenje; okrajsanje, okrajsáva, skračenje.

Kurzumszeichen *n.* kratica.

Kurzware *f.* drobno blagó, drobna roba, drobnjava, drobnina.

Kurzwarenhändler *m.* trgovéc z drobnim blagom, drobninar.

Kurzweg *f.* kurzum.

Kurzweile *f.* kratak čas, zabáva; — treiben kratkočasiti se, kratak čas si delati, zabavati se, zabavljati se.

Kurzweilen kratkočasiti, zabavati, zabavljati (koga), kratak čas delati (komu); — sich *f.* Kurzweile treiben.

Kurzweilig kratkočasén, zabavén.

Kuss *m.* poljub, poljubék, poljubljej, celov; cinen — geben poljubiti.

küssen poljubiti, *impf.* poljubovati, celovati, ljubiti; die Hand — roko poljubiti.

Küste *f.* obrežje, breg, morska brežina; Küsten- obrežni, pobrežni, primorski, obmorski.

Küstbewohner *m.* primoréc.

Küstenentwicklung *f.* razvoj obrežja.

Küstenfahrt *f.* obrežno brodarstvo.

Küstenflus *m.* bréznica.

Küstenhandel *m.* obrežna —, primorska trgovina.

Küsteninsel *f.* pribrežni otók.

Küstenklima *n.* primorsko obnebje.

Küstenland *n.* primorje, primorska dežela.

Küstenländer *m.* primoréc.

Küstenländisch primorski.

Küstenmeer *n.* obkrajno —, obrežno morje.

Küster *m.* cerkovnik, zvonikár.

Küsterei *f.* cerkovnikova hiša, cerkovnišnica. [okóv.]

Küstebefehl *m.* okóv kočije, kočijni

Küstbock *m.* kozél, kozlič (kočijski).

Küstche *f.* kočija; *dem.* kočijica; Küstchen- kočijni; kočijski.

Küstcher *m.* kočijáz.

Küstcheritz *m.* kočijažev sedež.

Küstchieren kočijažiti, kočirati, voziti.

Küstschritt *m.* kočijsko stopalo.

Kutte *f.* kuta, meniška obleka, jerb. kamilavka

Kuttel *f.* drob, ótroba.

Kuttelstecke *pl.* vampi *pl.* [čiti.]

kutten meniški obleči, *impf.* — obla-

Kuttenmünd *m.* menih, kutar.

Kutter *m.* kutér, brzoadernik.

Kühchen *n.* kozlič, kozliček, kozle (-ta).

Kur *m.* kus, kuksa, (Bergb.) rudniška delnica.

Kurzeleyson! gospod usmili se! gospod pomiluj!

Q.

Qab *n.* sirilo; (Form) sirišče.

Qabbe *f.* šoba.

labben lizati.

labbern sesati; *f.* schwäßen.

Qabdrüse *f.* siriščna žleza.

Qabebecher *m.* krepčalna čaša; poživék.

laben krepiti, krepčati; pokrepiti, okrepiti, okrepčati, poživiti; *impf.* okrepčevati, poživljati; (den Dhmächtigen) mácati; (gerinnen machen) siriti; posiriti, usiriti; sich — poživljati se, veseliti oder radovati se nad čim;

sladiti si usta nad čim; osladiti si usta.

labend krepilén, krepčálén, poživljálén, poživljajoč.

Qaberdan *m.* osoljena treska od polénovka, laberdan.

labet *adv.* — werden pasti (padam) v igri, izgubiti. [živek.]

Qabetrunk *m.* krepčalni popivék, polabial ustni.

labialbuchstabe, **Qabiallaut** *m.* ustnik.

labil padljiv, prevračljiv.

Zabkrant *n.* lakota; edješ — (*Galium verum*) rumena lakota od strdenka; gemeines — (*Galium mollugo*) navadna lakota; kletterndeš — (*Galium aparine*) trica, smolika, slipovka; kreuzblättriges — (*Galium cruciatum*) mastenik; Heide — (*Galium silvestre*) divja lakota; Wald — (*G. silvaticum*) gozdna lakota.

Zabmagna *m.* sirišćnik. [pomagać.
Zaborant *m.* kemijski strežnik oder
Zaboratorium *n.* laboratorij, kemijska delavnica.

laborieren bolčhati.

Zabfal *n.* krepčalo, krepilo, poživěk, uteha.

Zabung *f.* krepčanje, okrepčanje, krepčalo, poživljanje; (d. Gerinnenmachen) sirjenje, usirjanje.

Zabyrinth *n.* labirint, blodišće, blodnjak; (im Ohr) ušesni zahodnjak.

Zabyrinthisch labirintski, vijugast.

Zabbaum *m.* podbéljeno —, nabéljeno —, nasékano drevó (drevésa).

Zahe *f.* (am Baume) zaréza, zasóka; (Tüpe) mlaka, mlakuža, luža, kaluža, lekva; (Zaehen) smeh, nasméh; eine — auffchlagen nasmejati (-smejem) se; laute — krobót.

lächeln smehljáti se, múzati se; na-smehljati se, namúziniti se; *impf.* na-smehljávati se.

Lächeln *n.* smehljáj, sméhlje, nas-méhlje, smehljánje.

lachen smejáti (smejem) se, posme-hovati se; laut — krohótáti (krohótám, krohóćem) se, hahljáti se; in die Haut — skriváti se smejáti, v pest se smejáti; zu — anfangen nasmejati se, zasmejáti se, nasmehniti se; zakrohótati, zahahljati; über jemanden — zasmehovati koga, posmehovati se komu; einen Baum — drevó začrtati, — načrtati, — podbéliti, — omajiti, — nalúpiti, — nadreti (-drem u. -drem), — nasekati.

Zaehen *n.* smeh, smejanje; krobót, lachend smejođ; *adv.* smeje, smó-boma, v smehu; *fig.* vesel, prijétěn.

Zacher *m.* smejaléc; (verächtl.) smehán, smejaló; hahljác; krohótác; — in *f.* smejalka; krohótálka, hahljálka.

lächelich smésěn; eine — e Niene mađen namúziniti se, *impf.* múzati se; einem — sein smeh ga sili, — lomi, rad bi se smejal; sich — mađen sméšiti se; osmésíti se.

Lächelichkeit *f.* smésnost.

Zachhans *m.* hahljáló.

lachig lužnat, kalužnat, mlakužast.

Zachhrampf *m.* kréni sméh.

Zachluft *f.* smejavost.

lachlustig smejav, hahljav.

Zachmüde *f.* tonóvšćica, galeb.

Zachs *m.* losos, kečuga; Zachs- lososov.

Zachsfang *m.* lososova lov (-i), lov na losos.

Zachsforelle *f.* glavatica.

Zachsfleisch *n.* lososovina.

Zachtaube *f.* grlica.

Zachter *f.* séženj (rudarski).

Zachweihle *f.* postovka.

Zack *m.* lak; j. žirniš; Siegel — pečátni vosek.

lachsieren s lakom prevleći (-vlećem), lóšćiti, lakirati.

Zade *f.* predal; *dem.* prodaléc, predaléc; (Kasten) skrinja; (Bestell) polica; (d. Handwerker) skladnica; Zadevabilni.

Zaden *m.* (Fenster —) oboknica; (Thür-laden) vrátnica; (Kauf —) prodajalnica; in Zusammensez. mittelst — arnica; Bücher — bukvarnica; Tuch — suknarnica.

laden (einladen) vabiti; povabiti, pozvati (-zovem); (aufladen) naložiti, *impf.* nakládati, nalágati; (auf d. Rücken —) oprtiti, oprtati, zadeti (-denem) si; *impf.* oprtovati, zadevati si; auf sich — nakopati (-kopljem) si, zadeti (-denem) si; *impf.* nakopávati si; (d. Gewehr) nabiti (-bijem), *impf.* nabijati; vor Gericht — pozvati (-zovem), poklicati (-klicem); *impf.* pozivati; (d. Harz) —, blind — s kroglice —, brez kroglice nabiti (-bijem).

Zadendiener *m.* trgovski pomoćnik, kupćijski stréžnik. [nica.

Zadenflügel *m.* óknica; dúrnica; vrát-Zadenhüter *m.* štacunski čuváj.

Zadenmädchen *n.* prodajálka, štacun-ska stréžálka.

Zadenpreis *m.* štacunska cena. [nico.

Zadenjins *m.* najemina za prodajal-

Lader m. nakladálec, nalagálec, težák; (Einfader) vabílec.

Ladestock m. nabíječ, puševník, šibka.

Ladung f. vklad (-i), naklad (-i); (Stadt) vozivo, tovar; (des Geschüßes) naboj; (Vorladung) poziv, poklic.

Ladungsplatz m. nakladišče, skladišče, nakladališče, tovarišče.

Lafette f. laveta, topovski podstávek, prema.

laff pligék, plehek, pust. [kavéc.

Laffe m. golobrádčec, smrkolin, smr-

Lage f. leža, lega, položáj, položenje; (Schichte) sklad, nasad, plast (-i), vrsta; (Reihe) vrsta, red; (Zustand) stan, razmere pl.; okoliščine pl.; (— Papier) desetka.

Lager n. (Schichte) sklad, plast (-i), sloj, vrsta; (d. Thiere) ležišče, brlog; (des Hafens) lož; (des Wildes) léglo, záhod; (d. Soldaten) tabor, taborišče, ostrog; ein — aufschlagen utaboriti se, ušotoriti se; (Bett) postelj (-i), postelja; (der Pflanzenkörper) steljka; (Bodenfuß) gošča, podmast (-i), kaliž, troska; (Vorrath) sklad, zalóga. [loga.

Lagerbaum m. legnar, podvala, pod-

Lagerbier n. ležák.

Lagerdepot n. skladišče slojev.

Lagerhaus n. skladišče.

Lagerholz n. kladje, kladovina, hrašča.

Lagerkrankheit f. legar.

lagern intr. ležati (ležim); (v. Militär) taboriti, v taborji ležati; (v. Schwarz-wild) brložiti; tr. položiti; (d. Militär) utaboriti, raztaboriti; (d. Getreide) povaliti; sich — leči (ležem), poleči, uleči se; impf. légati, ulegati se; (v. Hecere) utaboriti se, ušotoriti se, šotore razpeti (-pnem); (v. Getreide) poleči (-le-žem), impf. polegati; über etwas — razprostréti (-stem) se, razpeti (-pnem) se; impf. razprostirati se, razpenjati se; (Wolken —) viséti nad čim.

Lagerobst n. zimsko sadje.

Lagerpflanze f. steljkarica, steljnica.

Lagerplatz m. taborišče, šotorišče, stanišče; (f. Waren) skladišče.

Lagerstamm m. (bot.) steljka.

Lagerstätte f. ležišče, spavališče po-stelja; brlog.

Lagerstod m. panj.

Lagerung f. ležanje; poláganje, polo-ženje; gleiche — haben, in gleichem — verhältniße stehen jednako ležati.

Lagerwache f. taborska straža.

Lagerzins m. skladišna.

Lagune f. laguna, lokva.

lahm hrom, kruljev; (hinfind) sépar, sépakt, krevljav, santav; (gelähmt) mrtvoudén, mrtudén, hrom; — werden ohrométi, osépati; — gehen sépati, hrámati, šantáti, krevljáti, švedrati.

Lahme m. hroméc, sépaléc, šántalec, kruljevéc; (verächtl.) krevljáéc, krevlja; f. kruljeva ženska, šántalka, šepalka krevlja.

Lähme f. mrtvoudnost, mrtudnost, mrtvoud, mrtud, hromóta.

lähmen hromiti, slabiti, ovirati, opo-virati, zadrževati; (lahm machen) ohro-miti, omrtviti; polomiti; (gelähmt werden) omrtvéti, ohrométi.

Lähmheit f. hromost, hromóta, šan-távost, kruljevost; slabóst.

Lähmung f. omrtvica, mrtúd, mrtvo-udnost; (Ecthargie) mrtvica, mrtví-nost.

Laib m. hleb, hlebéc; dem. hlebčék.

Laich m. u. n. ikra.

laichen drestiti se, ikriti se.

Laichen n., Laichzeit f. drest (-i) (nrest), drestitév.

Laie m. neduhóvnik, posvetnják; (in e. Sache) neveščák, novinec, tujec.

Laiebruder m. (meniški) brat, nepo-svečenec.

Laieschwester f. (nunska) sestra.

Lakai m. slúžnik, slúžábnik, stredj, lukáj. [mara.

Laie f. razsol (-i); (Fisch —) slano-

Laken m. od. n. rjuha; plahta.

lakonisch lakóničén, lakóniški, kratak pa jedernát, malobesédén; adv. kratko pa jedernato, lakónično.

Lakonismus m. kratki a jedernati iz-rúz, lakonizém.

Lakritze f. sladki korén, sladki les.

lallen blebetáti (-ám u. blebécém); blebljáti.

Laller m. blebljáléc, blebetálo.

Lama n. lama.

Lamentation f. lamentacija, plač, tar-nanje, jadikovánje, jávkanje.

lamentieren lamentovati, tarnati, hujati se, jadikovati, javkati.

Lamm *n.* jaguje (-eta); (Böckchen) janec, jare (-ta), janček, bacek, bicček; (weibl.) bičica, čica; Lamm- jančji.

lammem jagniti se, ojagniti se, obraviti se, storiti.

Lämmer- jančji.

Lämmerfleisch *n.* jagnjetina.

Lämmergeier *m.* sër (brkasti).

Lämmerhirt *m.* jančar; (Vogel) ru-mena tresorčpka, pastiričica.

Lämmeru *f.* lammem.

Lämmerue *n.* *f.* Lämmerfleisch.

Lämmerstall *m.* jančnjak. [čök.

Lämmden *n.* janček, jagnjice, jagnji-

Lämmsfell *n.* jančja koža, jagnjetina.

Lämmsfleisch *n.* *f.* Lämmerfleisch.

Lämmsfromm krotek kakor jagnje.

Lampe *f.* svetilnica, svetiljka, lampa, kšerba.

Lampenschirm *m.* senčnik.

Lampenwärter *m.* prižigalec, lampar.

Lamprete *f.* minoga, lampreda.

Land *n.* zemlja, dežela; (Gebiet) de-žela, kraj, krajina, pokrajina; hier zu

— pri nas, tu, tukaj, v tej deželi; außer — es na tujem, na tuje, za mejo;

bei — es verweisen iz dežele izgnati (-ženem), — prognati; das gelobte —

objubljena dežela; (Gegensatz z. Meere) kopno (-ega), suho (-ega), suha zemlja;

zu Wasser und zu — e na suhem in mokrem, po suhem in po mokrem;

zu — reifen po suhem potovati; anß — treten na suho stopiti; anß — setzen

[landen; vom — e stoßen odriniti (od kraja); (Gegensatz zur Stadt) dežela,

selo, kmetija; auf dem — e na kmetih, na deželi, na vasi; (Boden, Feld) svet,

zemlja, zemljišče, polje, tla (tál) *pl.*;

eben — raván (-i), ravnóta, ravnica, planóta, planjava, plan (-i); niederes —

nížina, nižáva; nasses — močevina; hies — mastna —, tolsta —, debela

zemlja; Land- deželni, deželski; (Bau-er-) kmečki, selski.

Landadel *m.* selsko plemstvo.

Landarbeit *f.* poljsko —, kmetijsko —, kmečko delo.

Landbar *m.* r(u)javi medved.

Landbau *m.* poljedelstvo, ratárstvo, kmetijstvo, kmetovalstvo, kmetovanje.

Landbauer *m.* poljedelec, oratár, ratár, kmet, kmetovalec; (im Gegensatz zum Bergbauer) poljánec.

Landbaumeister *m.* selski zidárski moj-ster, zidárski mojster na kmetih.

Landbeschreibung *f.* *f.* Länderbeshreibung.

Landbevölkerung *f.* seljanstvo, kmečko ljudstvo; seljani *pl.*, seljaki *pl.*, kmetje *pl.*, kmetovalci *pl.*

Landbewohner *m.* deželán, selján, se-ljak; (im Gegenf. zum Seemann) suho-zemec.

Ländchen *n.* deželica. [pristan.

Lände *f.* pristanišče, pristajališče,

Landesmann *m.* selski plemič.

Landesenthümer *m.* vlastelin.

landeinwärts *adv.* v deželo, navnoter, v sree dežele.

landen pristati (-stanem), pripahnuti k —, pristaviti k bregu, pritisniti h kraji, izkrcati se; *impf.* pristájati, h kraji pritisniti, izkrcavati se.

Landenge *f.* zemeljska ožina, med-morje, prevlaka.

Länderbeshreiber *m.* zemljepisec.

Länderbeshreibung *f.* zemljepis, zem-ljepisje.

Länderbestand *m.* sozemlje.

Länderei *f.* zemlja, polje, zemljišče, posestvo, kmetija.

Länderkenntnis *f.*, Länderkunde *f.* zemljeznanstvo, deželoznanstvo, po-znavanje dežel.

Länderkundige *m.* poznavalec deželá.

Ländertausch *m.* zamenja dežel.

Länderumfang *m.* obség dežel.

Länderverderbend deželokvárén.

Länderverwüster *m.* zemljeharéc, po-končevalec dežel.

länderweise *adv.* po deželah, dežela za deželo.

Landes- deželni, deželski.

Landesangelegenheit *f.* deželna zadeva; domača reč (-i).

Landesausgaben *pl.* deželni stroški *pl.*

Landesauschufs *m.* deželni odbor.

Landesauschufsmitglied *n.* deželni od-bornik. [vodstvo.

Landesbaudirection *f.* deželno stávbno

Landesbeamte *m.* deželni uradnik.
 Landesbefugnis *f.* j. Privilegium.
 landesbefugt *j.* privilegiert.
 Landesbehörde *f.* deželno oblastništvo.
 Landesbewohner *m.*, Landesbürger *m.*
 deželán.
 Landescasse *f.* deželna blagajnica.
 Landeschef *m.* deželni glavár.
 Landescongregation *f.* deželski shod.
 Landescultur *f.* zemljedelstvo, obdelovanje zemlje.
 Landesculturfond *m.* deželnokulturni zaklád.
 Landesdeputation *f.* deželno poslanstvo; deželni poslanci *pl.*
 Landesdeputierte *m.* deželni poslanec.
 Landeseingeborene *m.* roják, domačin, domačinec.
 Landeseinkünfte *pl.* deželni od. deželski dohodki *pl.* [künfte.
 Landeseinnahmen *pl.* j. Landeseinkünfte.
 Landeserzeugnis *n.* deželni —, domači pridelek; (Kunst—) domači izdelek.
 Landesflagge *f.* deželna zastáva, deželno bandero.
 Landesfürst *m.* deželni gospodar, — vladár.
 landesfürstlich vladárski (cesarski, kraljevski, vojvodski zc.).
 Landesgericht *n.* deželno sodišče, deželna sodnija.
 landesgerichtlich deželnosodniški, deželnosodniški; deželnega sodišča.
 Landesgerichtsrath *m.* deželnega sodišča svetovalec, — svétnik, — sovétnik.
 Landesgerichtsprengel *m.* deželnega sodišča okraj.
 Landesgesetz *n.* deželna postáva.
 Landesgesetzblatt *n.* deželni zákonik.
 Landesgewalt *f.* deželna oblast (-i).
 Landesgrenze *f.* deželna meja, deželna gránica.
 Landeshauptstadt *f.* deželna glavna blagajnica.
 Landeshauptmann *m.* deželni glavár.
 Landeshauptmannschaft *f.* deželno glavarstvo.
 Landeshauptstadt *f.* deželno stolno mesto.
 Landesherr *m.* j. Landesfürst.
 landesherrlich *j.* landesfürstlich.
 Landeshoheit *f.* vladárstvo.

Landesinteresse *n.* deželna korist (-i); — *n pl.* deželnske zadeve *pl.*
 Landeskansler *m.* deželni kancelár.
 Landeskind *n.* j. Landesbewohner.
 Landesmilitärcommando *n.* deželno vojaško poveljstvo od. poveljništvo.
 Landesmittel *pl.* deželno premoženje.
 Landesobrigkeit *f.* deželnska gosposka.
 Landesordnung *f.* deželni red; deželna urédba od. uprava.
 Landespflicht *f.* deželna zavéza, pri-sega zvestobe.
 Landesproduct *n.* j. Landeserzeugnis.
 Landespolizei *f.* deželna policija, deželno redárstvo.
 Landespräsident *m.* deželni predsednik.
 Landespräsidium *n.* deželno predsedništvo.
 Landesregent *m.* vladár, deželni vladár.
 Landesregierung *f.* deželna vlada.
 Landesrath *m.* deželna obramba, deželno varstvo.
 Landes sicherheitsbehörde *f.* deželno redarsko oblastništvo.
 Landesfille *f.* šega —, navada —, običáj dežele od. v deželi.
 Landesprache *f.* deželni jezik.
 Landesstatut *n.* deželna postáva, deželni zákon.
 Landesstelle *f.* deželno oblastništvo.
 Landesstracht *f.* deželna —, domača noša.
 landesüblich deželnoobičen, v deželi navadén; *adv.* kakor je v deželi navada od. navadno; po deželni navadi.
 Landesvater *m.* j. Landesfürst.
 Landesverfassung *f.* deželna ustáva.
 Landesverordnung *f.* deželni ukáz, deželni odlók.
 Landesverrath *m.* izdája domovine.
 Landesverrätther *m.* izdajalec domovine.
 Landesversammlung *f.* deželni zbor.
 Landesvertheidigung *f.* deželna bramba, — obrána; deželni brambovci *pl.*, domobranci *pl.*, domobránstvo.
 Landesvertretung *f.* deželno zastopstvo, — zastopništvo; deželni zastopniki *pl.*
 Landesverwaltung *f.* deželno oskrbníštvo, deželna uprava.
 Landesverweisung *f.* prognanstvo, izguanstvo iz dežele. [nik.
 Landesverweser *m.* vladarjev namést-

landesvertwiefen prognan, iz dežele izgnan.

Landesvertwiefene *m.* prognanec, izgnanec; *f.* prognanka.

Landeswahrung *f.* deželni denár.

Landeszwed *m.* deželni namén, deželna potreba.

Landfestung *f.* trdnjava na suhem.

landflüchtig pobegél, ubežen; — werben pobegniti, ubegniti, iz dežele uteči (tečem).

landflüchtige *m.* ubežnik.

Landfrau *f.* kmetica, kmetovalka, poljedelka.

Landfriede *m.* deželna varnost; mir in pokoj v deželi, občni mir.

landgängig deželnoobičen, v deželi uvaden od. veljavén.

Landgebirge *n.* pozemno gorovje.

Landgeistliche *m.* selski duhovnik, duhovén na deželi (na kmetih).

Landgemeinde *f.* kmečka srenja oder občina.

Landgewässer *n.* kopnozemeljsko vodje.

Landgraf *m.* deželni grof.

Landgrafschaft *f.* deželna grofija.

Landgrenze *f.* suha meja; *j.* Landesgrenze.

Landgut *n.* gospódcina, selski imetek, posestvo na kmetih.

Landhandel *m.* trgovina na kopnem, kupéja na suhem.

Landhaus *n.* selski dvoréc; deželni dvoréc, deželna hiša, stanovska zbornica.

Landheer *n.* vojska na suhem.

Landjugend *f.* kmečka mládež (-i), selska mladina.

Landjunker *m.* selski plemič.

Landkarte *f.* zemljevid.

Landkrabbe *f.* kopna rakovica.

landkundig po vsej deželi znan; deželo poznavajoč; der *V*—e deželoznaléc.

Landkutscher *m.* prevoznik, izvoznik, mjensček.

Landläufer *m.* *j.* Landstreicher.

landläufig potepen, vlačugarski; *j.* landgängig.

Landler *m.* (Tanj) počasni valček.

Landleben *n.* selsko življenje, življenje na kmetih.

Landleute *pl.* seljani *pl.*, seljaki *pl.*, kmetje *pl.*, kmetovalci *pl.*, poljedelci *pl.*, kmečko ljudstvo.

ländlich deželni, deželski; selski, kmečki; — fittich kolikor krajev, toliko šeg; vsak kraj ima svojo navado od. svoj običáj.

Landluft *f.* selsko od. kmečko veselje.

Landmacht *f.* vojstvo na suhem.

Landmädchen *n.* kmečka oder selska déklica.

Landmann *m.* kmet, kmetovaléc, poljedeléc, selján, selják, oratár.

Landmarschall *m.* deželni maršál.

Landmesser *m.* zemljemeréc.

Landmesskunst *f.* zemljemerstvo, zemljemerje.

Landmiliz *f.* národna vojska, deželni brambovi *pl.*

Landpfarre *f.* župnija oder fara na kmetih.

Landpfarrer *m.* župnik od. fajmošter na kmetih.

Landpfleger *m.* deželski oblastnik.

Landplage *f.* deželska nadlôga, občna nadloga, narodna beda.

Landrecht *n.* deželno pravo.

landrechtlich deželnoopráven.

Landrechtsbrücker *m.* deželne sodnije prisédnik oder asésor, deželnega sodišća —.

Landregen *m.* povsodno deževanje, pokrajinski dež (dežja).

Landrichter *m.* deželni sodnik.

Landrücken *m.* hrbét.

Landfah *m.* selják; poséstnik.

landfäßig v deželi naseljen, — nastanjen.

Landshaft *f.* krajina, pokrajina, kraj, dežela; (artif.) slika okolice, naslikana okolica; (Landstände) deželni stanovi *pl.*

landschaftlich deželski, pokrajinski; stanovski; Landshafts- deželski, pokrajinski; stanovski. [uk.

Landschaftsbeamte *m.* stanovski urad-
Landshaftsgemälde *n.* krajevid, krajinska slika.

Landshaftshaus *n.* stanovska od. deželna hiša, stanovsko poslopje.

Landshaftsmaler *m.* krajeslikar, krajinoslikar. [krajine.

Landschaftsphysiognomie *f.* oblika po-

Landschildkröte *f.* (*Testudo graeca*)
zmijunica. [kmetih.

Landschule *f.* selska šola, učilnica na

Landschulmeister *m.* učitelj na deželi.

Landssee *m.* jezero. [višče.

Landsitz *m.* selo; letni dvorac, leto-

Landsmann *m.* rojak, domačin, do-
mačinec; unfer — našinec.

Landsmännin *f.* rojakinja. [mače.

landsmännisch rojaški; *adv.* po do-

landsmannschaft *f.* rojastvo.

Landspihe *f.* rt, rtič.

Landsstadt *f.* selsko mesto, mestice.

Landsstand *m.* deželni stan.

landständisch stanovski.

Landsstraße *f.* deželna od. velika cesta.

Landsreicher *m.* vlačugar, klátež, ski-
talac, potepuh, potepin, potepinec,
sklat.

Landsreicherei *f.* vlačugarstvo, poté-
panje, skitanje.

Landsreicherin *f.* vlačuga, vlačugarica,
potepenka, potepulja.

landreicherisch vlačugarski, potepin-
ski, potepin.

Landsreifer *m.* j. Landsreicher. [(-i).

Landsrich *m.* pokrajina, okrajina, stran

Landskurm *m.* piš, nevihta, vihra;
(Aufgebot) črna vojska; ruff, opolčenje.

Landtafel *f.* deželna deska, deželna
knjiga; (Amt) deželnoknjižni urad.

Landtag *m.* deželni zbor; den — aus-
schreiben deželni zbor sklicati (sklicem),
impf. — sklicavati; den — auflösen
deželni zbor razpustiti, *impf.* — raz-
puščati.

landtagen deželni zbor iméti (imám),
zborovati. [slanec.

Landtagsabgeordnete *m.* deželni po-

Landtagswahlordnung *f.* volitveni red
za deželni zbor.

Landthier *n.* pozemeljska žival (-i).

Landung *f.* pristanje, pristajanje, iz-
krcanje, izkrcavanje.

Landungsplatz *m.* j. Lände.

Landungstruppen *pl.* izkrcane čete *pl.*

Landverkehr *m.* kupčija po suhem.

Landvogt *m.* deželni oblastnik.

Landvogtei *f.* deželsko oblastništvo.

Landwangen *pl.* pozemne stenice *pl.*
landwärts *adv.* proti suhemu, proti
suhi zemlji, proti bregu, na suho.

Landwehr *f.* deželna bramba, domo-
branstvo; brambovci *pl.*

Landwehrmann *m.* brambovec.

Landwesen *n.* j. Landwirtschaft.

Landwind *m.* sušnik. — *zweifelt*

Landwirt *m.* gospodar kmečki go-
spodar, poljedelec, kmet, kmetovalec

Landwirtschaft *f.* kmečko gospodar-
stvo, kmetijstvo, kmetovalstvo, polje-
delstvo; rationelle — betreiben umas
kmetovati od. gospodariti.

landwirtschaftlich gospodarski, kme-
tijski, kmetovalski, poljedelski.

Landwirtschaftsbetrieb *m.* kmetovanje.

Landwirtschaftsgesellschaft *f.* kmetijska
družba.

Landwolle *f.* domača volna. [rina.

Landzoll *m.* deželni dave, deželna ca-

Landzunge *f.* zemski jezik, zemsko
stegno.

lang *dolg*; über — oder kurz prej
ali slej, popreje ali pozneje; ein —
ein Papier dolgoročna menica; ein —
ein Mensch dolgin.

langährig dolgoklas, dolgoklasat.

langarmig dolgorok, dolgih rok.

Langbart *m.* dolgobradec.

Langbein *m.* dolgin, dolgonožec.

langbeinig dolgonož, nogat.

langdauernd dolgo trajen.

lange *adv.* dolgo; (v. d. Zeit) davna,
zdavna, dolgo časa; wie — doklę,
koliko časa, kakó dolgo; so — dokler;
von — her iz davna, od davna.

Länge *f.* dolgost, dolžina; geogr. —
zemljepisna dolžina; der — nach je
dolgem, podolgoma, na dolgost; der
— nach hinfallen pasti (padem) kakor
je kdo dolg in širok; in die — na
daljo, podolgoma; in die — ziehen za-
vleči (-vlečem), *impf.* zavlačevati, od-
kladati, zatézati.

Längenmessung *f.* merjenje dolžine.

langen *podati*, *impf.* podajati; seći
(sežem), prostirati se; *impf.* sežati,
stézati se; nach etwas — seći (sežem),
segniti, poseći, stegniti se; *impf.* se-
gati, posegati, stegovati se (po čem).

längen daljšati; podaljšati; *impf.*
podaljševati; eine Rede — govor raz-
širiti ober raztegniti; einen Ader —
njivo podolgoma deliti.

Längen- podolžni.
 Längenänderung *f.* premena dolžine.
 Längenanficht *f.* podolžni vid.
 Längenbruch *m.* podolžni (pre)lom.
 Längendurchschnitt *m.* podolžni preréz
 od. presék.
 Längeneinheit *f.* jednica dolgosti, dol-
 gostna jednica.
 Längengrad *m.* stopinja dolžine.
 Längenkreis *m.* krog dolžine.
 Längemaß *n.* dolgostna mera.
 Längenthal *n.* podolžna dolina, po-
 dolžnica, podolžnica, podolže — *2*
 länger daljši; — machen *v.* *1*
 Langeweile *f.* j. Langweile.
 langfüßig dolgonit, dolgonitén.
 langfaserig dolgovláknat.
 langfingerig dolgoprst, dolgih prstov.
 langflügel *m.* dolgokriléc.
 Langfuß *m.* nogáč, dolgonožec, dolgo-
 pěták.
 langfüßig nogát, dolgonóg, dolgopét.
 langgehört j. langöhrig.
 langgestreckt prostrán; (v. Körpertheil)
 stégnen, strúnast.
 Langhaar *n.* dolgi lasjé *pl.*; (Person)
 dolgolaséc.
 langhaarig dolgolás, dolgolasát.
 langhals *m.* dolgovrát, dolgovratéc.
 langhalsig dolgovrát, dolgovratén.
 langhand *m.* dolgorök.
 langhändig j. langarmig. [dija.
 Langhaus *n.*, Langschiff *n.* srednja la-
 langhin *adv.* na daljo.
 langhörig dolgoróg, dolgorožén; —
 Käse hrošci dolgorožeí.
 langjährig dolgolét, dolgoletén, mno-
 goletén.
 Langkopf *m.* dolgoglavéc.
 langlebend dolgovék, dolgo živéc,
 dolgoživ.
 langlich podolgovát, podolghost, po-
 dolgat; — rund óblast, obličast, obél.
 Langmuth *f.* prizanesljivost, potrpež-
 livost, potrpljivost, potrpnost, dolgo-
 trpnost.
 langmüthig prizanesljiv, potrpljiv,
 dolgotrpén.
 Langmüthigkeit *f.* j. Langmuth.
 Langnase *f.* dolgi nos; (Person) *m.*
 nosáč, nosan, dolgonós; *f.* nosúlja.
 langnasig nosát, dolgonós.

Langohr *n.* dolgo uhó (ušesa); (Per-
 son) *m.* dolgoúh, klapouh, uháč, uhljáč;
 (Esel) ósel; ein Esel nennt den andern
 ein — čuk sovi glavána pravi.

langöhrig uhát, usát, uhlját, dolgo-
 úh, klapouh.

Langrod *m.* dolga sukuja; (Person)
 dolgosúkujež.

längs *praep.* póleg, kraj, ob, za (po-
 tokom, — deš Baches).

langsam počásén, kesén, mudén; *adv.*
 počasi, zlágoma, polágoma, po malu,
 po malem; — arbeiten počasi delati,
 kesnovati, mečkati (pri delu); zu —
adv. prepočasno.

Langsame *m.* počásnež, kesnovaléc,
 mečkaléc; *f.* kesnoválka, mečkúlja.

Langsamkeit *f.* počasnost, kesnost,
 kesnota.

Langschläfer *m.* zaspanéc, zaspané
 (-éta), poležúh.

Langschläferin *f.* zaspánka. [ski.
 langschneblig dolgokljún, dolgokljún-

langschnebler *pl.* dolgokljunci *pl.*

Langschwänze *pl.* dolgorepci *pl.*

langschwänzig dolgorép, dolgorépén.

Langschwelle *f.* podolžna podloga.

Langschwingung *f.* podolžni tres.

Längsdoma *n.*, Brachydoma *n.* kratka
 doma.

Langseite *f.* dolga stran (-i).

Längsfläche *f.* podolžna ploskev.

langstichtig dalekovidén, daljnovidén.

langsilbig dolgozlog, dolgozlóžen.

längst *adv.* davno, zdavno, zdavna,
 zdavnej, pred davnim.

längstens *adv.* najdalje, najdelj, naj-
 dlje, najpozneje, najkesneje.

längstvergangen davén, davnoprošel,
 davnominúl, davnopretékél.

Langweile *f.* dolg čas; ich habe —
 dolg čas mi je, dolg čas me lomi od
 grudi od drvi.

langweilen *tr.* dolgočasiti, dolg čas
 komu delati; *intr.* sich — dolgočasiti
 se, dolg čas komu biti (je), dolg čas
 prodájati.

langweilig dolgočasén; (v. d. Arbeit)
 sitén, dolgočasén.

Langweilige *m.* sitnež, dolgočasnež,
 dolgočasni človek.

langweiligen j. langweilen.

Langweiligkeit *f.* dolgočasnost.

Langwiede *f.* sovra, sora, svor, osornica. [dolg.

langwierig dolgočajen, dolgočtrpéc, Langwierigkeit *f.* dolgočajnost, dolgóta, dolgóst.

Laanke *f.* lákotnica; (Schenfel) stegno.

Laanze *f.* kopje, súlica.

Laanzenbrechjen *n.* prelámanje kopij, lom sulic.

laanzeförmig kópjust, súlicást.

Laanzengeficht *n.* bitka s kopjem.

Laanzeknecht *m.* f. Laanzenträger.

Laanzenschaft *m.* kopjišće, ratišće.

Laanzenträger *m.* kopjenósće, kopjenik, súličar.

Laanzette *f.* súličica, kópjice; (3. Aderlassen) puščálo.

Lapidarschrift *f.* kamenopis; napisno od lapidarno pismo.

Lapidarstil *m.* napisni od lapidarni slog; jedréno pisanje.

Lappalie *f.* ničéovost, maléncost; *fig.* otročarija.

Lappchen *n.* krpica, cápica, cúnjica, zapláta; (am Schuh) usésece.

Lappe *m.* (Lasse) f. Ged.

Lappen *m.* capa, cunja; (Flid—) krpa, záplata; (Wisch—) cunja, brisáča, otiráča; (bot.) lopúta, lopútica; (die — der Hunde) klápasta uséca; (am Halse d. Rindes) ozrelje, hlam, peča; (— der Riege) stroza; (ein in — gefleideter Mensch) capin; *f.* capinka, candra.

Lappensüße *pl.* krpaste noge *pl.*

Lappentaucher *m.* čopasti pomirék.

Lapperei *f.* krparija; f. Lappalie.

lappig krpast, capast, hlamast, cunjast; (bot.) lopúta.

läppisch ábotén, bedast, budálast, glumpast, prismojen. [nov.

Lärche *f.* mecesén; Lärchenmece-

Lärchenbaum *m.* f. Lärche.

Lärchenholz *n.* mecesnov les, mecesnovina.

Lärchenwald *m.* mecesnov gozd, mecesnovje. [česarek.

Lärchenzapfen *m.* mecesnov storž od.

Lärifari *pl.* treski pleski *pl.*

Lärm *m.* hrup, hrum, ropót, lomást (-i), buka, rabuka, vrišć, sundér, šum, ramóvš, dir in dej, direndaj.

lärmen hruméti, hrupéti, ropotáti (-ám u. ropóčem), ropotáčiti, razbijati, razgrajati, razzajati, lomástiti.

lärmend hrumén, hruméc, hrupén, hrupéc, razgrajálen.

Lärmer *m.* razgrajaléc, razzajaléc, ropotaléc, ropotáč.

Lärmerin *f.* razgrajalka, razzajalka, ropotulja.

Lärmglöde *f.* f. Sturmglöde.

lärmooll šumén, hrupén.

Larve *f.* šema, krinka, obrazina, ličina, larva; (d. Insect.) ličinka, ógere (b. d. Käfern).

Larvengeficht *n.* grdo obličje.

Lasche *f.* úhelj, klin, zaplátká; (an Schuhen) jézik; (b. Zimmerleuten) zasék, zaséka.

lass truden, nevečen, mlahav, slab, slabotén; — werden utruditi se, izdelati se; (Abneigung vor d. Arbeit habend) tožljiv, len, leniv, nemáren.

Lassbrief *m.* osvobodnica.

Lasse *m.* podložni kmet, tlačán.

Lasseisen *n.* puščálo, suže *pl.*

lassen pustiti, *impf.* puščati; wie läßt mir der Hrut kakó se mi podaja klobuk; laß mich gehenпусти me, ostavi me; laß ihn nur kommen naj le pride; laß uns gehen pójmo, pójdimo; laß hören povéj, govóri; laß sehen pokázi; ich habe mir sagen — slisal sem, čul sem, pravijo; sagen — poročiti, sporočiti, naročiti; *impf.* poročati, naročiti, naročevati; er hat mich grüßen — dal me je pozdraviti, pozdrav mi je sporočil; hoßen — po koga poslati (pošljem), *impf.* pošiljati; das Leben — umreti (-mrem, -mrjem), poginuti; (auslassen) nehati, opustiti; *impf.* nehovati, opuščati; (verlassen) popustiti, *impf.* popuščati; (zulassen) pripustiti, dopustiti, dovoliti; *impf.* pripuščati, dopuščati, dovoljevati; (befehlen, heißen) dati, reči (rečem), ukazati (-kažem), veléti; *impf.* dajati, rékati, ukazovati, vele-vati; hinunter — spustiti, *impf.* spuščati; sich auf die Knie — na kolena se spustiti.

Lassen *n.* puščanje, opuščenje, opustitev; das Thun und — dejanje in nehanje, delo in nedelo.

läufig vnemaren, nemaren, len, leoben, leniv, mlačen, mržel.

Läufigkeit *f.* vnemarnost, nemarnost, lenivost, lenoba. [liv.

läslich odpustěn, spregleděn, odpustkaš *f.* teža, bréme (breména); (für e. *Rechnen*) bútura, breme (-na); (f. ein *Samsthier*) tóvor; (*Ladung*) vklad (-i), náklad; (*Beschwerf.*) težáva, težkóča; e — Holz vlaka drv; *bürgerliche* — en državljanske dolžnosti *pl.*, državljanska bremena *pl.*; zur — fallen nadlego komu delati, nadlegovati koga, za skrb priti (pridem); zur — legen dolžiti, kriviti, krivičiti; obdolžiti, skriviti, okriviti; *impf.* obdolževati; *te* — anlegen oprtiti, *impf.* oprtovati; *te* — abnehmen razprtiti, zdeti (zdemem); *impf.* razprtovati, zdevati.

laubar nosilén; — e *Thiere pl.* tovarna živina, tovorilke *pl.*; — e *Stände* obdávni stanovi.

lasten težiti, obteževati, stiskati, tlačiti, treti (tarem u. terem); na glavi iméti (imám); *f.* bésašten.

lastenfrei brez dolgá; davkov prost, neobdávén.

Lastenzug *m.* tovarni vlak.

Lasten *n.* pregreha, grehota, pregressivost, zlo (zlega, zla), hudobija; napaka; daš — meiden varovati se —, ogibati se hudega od zlega.

lasterhaft pregressén, zél, zlobén, hudobén, zločest, malopridén.

Lasterhaftigkeit *f.* pregressnost, hudobnost, zlobnost, malopridnost.

Lasterer *m.* psovaléc, obrekovaléc, opravljivéc; *Gottes* — bogokletnik.

Lasterin *f.* psovalka, obrekovalka, opravljivka.

Lastleben *n.* pregressno od hudobno življenje.

lastlich obrekovalén, obrekljiv, sramotilén, zasramovalén; — e *Reden* nesramne od umazane besede *pl.*; auf e — e *Art* sramotilno.

Lastmahl *n.* opravljivi jezik; (*Person*) psovaléc, opravljivéc, obrekovaléc.

lastern psovati (psujem), obrekovati, opravljati, grditi, sramotiti; (*fluchen*) preklinjati, kleti (kolnem), hudičevati.

Lasterrede *f.* sramotilne besede *pl.*

Lasterschrift *f.* sramotilno pismo.

Lastersucht *f.* opravljivost, obrekljivost, obrekovalnost.

lastersüchtig opravljiv, obrekljiv.

Lastethat *f.* hudodejstvo, zločin, zločinstvo.

Lastering *f.* psovanje, sramotitev, zasramaba.

Lastermord *n.* psovka.

Lastersunge *f.* opravljivi od strupeni jezik; (*Person*) opravljivéc, obrekovaléc.

läufig nadležén, sitén, nepovoljén, dosadén, neslán, težek, pust.

Lästige *m.* sitnéž, pustež, nepovoljnež, puščóba, neslanéc.

Lästigkeit *f.* nadležnost, nepovoljnost, sitnost, dosadnost.

Lastpferd *n.* tovarni konj.

Lastschiff *n.* tovarna oder kupčijska ládija, ládija z blagom.

Lastthier *n.* tovorilka, tovarno živinéc (-eta); *coll.* tovarna živina.

Lastträger *m.* težák, tovarnik, nosác.

Lasttrain *m.*, **Lastzug** *m.* *f.* Lastenzug.

Lastwagen *m.* tovarni voz.

Lastur *m.* *f.* Lastenstein.

lasturblau modér, višnjev, lazuren.

Laststein *m.* lazuréc, višnjevéc.

latein *n.* latinščina, latinski jezik.

lateinisch latinski; — e *Sprache* *f.* *latein*.

latent skrit, prikrit; zvezan, utajén.

Laterne *f.* svetilnica, svetilna, laterna, svetiljka.

Laterenträger *m.* svetiléc, svetilonósec.

Latinismus *m.* latinizém.

latinistischer latiniti, latinéiti, latinévati; polatiniti.

Lastsche *f.* slebedér, švedér.

lastschen slebedrati, švedrati.

Lastscher *m.* slebedraléc, švedraléc.

lastschig pligek, plihék, plehék, oglévén.

Laste *f.* letva, latva, lata, prekla, ranta; (im *Forstw.*) švigla; *fig.* švigla, prekla.

lasten préklati; opréklati, letve pribiti (-bijem), *impf.* — pribijati.

Lastid *m.* lóčika, divja salata.

Lastwerke *f.* latverga, elektvar.

Last *m.* prsnik, oprsnik; (*mont.*) pregrada. [toplotén.

lau mlačen, morén; (v. d. *Luft*) mil,

Laub *n.* listje, perje, lepenje, mladje, mladikovje; tročeneš — listje, sušina, grabež; daš — verličen obleteti se, osúti (-sujem *n.* -spem) se; *impf.* osíp-
ljati se, osipati (-sípjem) se, obletovati se, oblistovati se; daš — abštreifen smúkati; osmúkati; daš — rechen listje grabiti.

Laubbaum *m.* listovče, listnato drevo.

Laubbusch *m.* vejnik. [krov.]

Laubdach *n.* zelena strešica, zeleni

Laube *f.* veža, lopa; (im Garten) senčnica, zelena lopa, uta, hladnica.

lauben zelenéti, listje pogánjati, za-
listovati se, zazelenévati.

Laubhütte *f.* šotor (iz) od zelenih vej.

Laubfall *m.* listopád.

laubförmig listast.

Laubfrosch *m.* rega, božja žábica.

Laubfutter *n.* plastje, veje *pl.*

Laubgewinde *n.* pletivo od pletenina
(iz) od listja. [vej.]

Laubgewölbe *n.* oblók (iz) od zelenih

Laubholz *n.* listnato drevje, listovci
pl.; (Gehölz) listnik, listnica.

Laubhüttenfest *n.* praznik šotorjev,
oblétnica pod šotori.

laubicht listnat.

laubig listnat.

Laubknospe *f.* brst, brstni popek.

Laubkryptogamen *pl.* listnate tajno-
cvetke *pl.*

laublos brezlist, brezlistnat, brez
perja, gol.

laubreich listnat, listovit, pernat.

Laubrost *m.* rja na trtnem perji,
snet (-i). — *Wirtz'sche*

Laubstreu *f.* listna stelja, listje.

Laubwald *m.* listnik, listnica.

Laubwerk *n.* listje, listovje, lepenje,
perje; cvetje.

Laubwiebel *m.* divji drobnjak.

Lauch *m.* (*Allium porum*) luk; f.
Knoblauch. [ski.]

Laudemial- laudemijalen, prepisni-

Laudemium *n.* primščina, prijemsčina,
prepisnina.

launen južiti se, kopnéti; ojužiti se,
odmekniti se.

Lauer *m.* patoke *pl.*, tropinšénica,
čmiga, eviček, kislica.

Lauer *f.* preža.

Lauerer *m.* prezaléc, prezár.

lauern prezáti (prežim) —, streñi
(strežem) —, paziti na kaj.

Lauf *m.* tek; reißender — deroč tek;
träger — len oder tih tek; (Blut)
beg; (des Gewehres) cev (-i), cevka;
(Schnell—) dir, dirék; im schnellen —
v diru; (d. Siebes) obód; (d. Wassers)
tok; (in d. Mühle) tečáj; (in d. Jäger-
sprache) skok, krak; (d. Gestirne) pre-
mik; noch im — dieses Jahres še to
leto, še v tem letu.

Laufbahn *f.* tekalisíce, poprišče, te-
kálnica; *fig.* pot življenja.

Laufbein *n.* kračnica, krak.

Laufbrett *n.* snovalnica.

Laufbrücke *f.* mostiček, brv (-i).

laufen teči (tečem), letéti; *impf.* te-
kati, létati; (rennen) dirjati; (fliehen)
bežáti (bežim); daš läuft auf einés
hinaus to je vse jedno; Thränen ließen
ihm über die Wange solze so ga po-
lile; — lassen izpustiti, oprostiti; in
die Höhe — vzhájati, kipéti; Gefahr
— v nevarnosti biti (sem); Gassen —
s sibiami tepén biti (sem); (sich an-
breiten) razprostirati se, raztezati se;
(sich drehen) sukati (sučem) se, vrtéti
se, obračati se; *math.* iti (idem), teči
(tečem), držati (držim).

laufend tekóč; —er Preis sedanja
(vsednja) cena; —e Auslagen vsak-
danji troški; —e Schrift ležéca pis-
mena *pl.*

Laufes, **Läufer** *m.* tekaléc, tekún; (d.
obere Mühlftein) vrhnjak, vršnják, gor-
nják, zgornji kamen; *zool.* tékalec *pl.*;
(an d. Schnellwage) jabelko, kembelj.

Läuferfahrt *f.* podolžna vrsta (opek).

Lauffeuer *n.* tekoči strel, pomikalni
ogénj.

Laufgewicht *n.* jabelko, kembelj.

Laufgraben *m.* prekóp, rov.

läufig sein f. brunsten.

Laufkäfer *m.* krešíc *pl.*, brzei *pl.*

Laufkarren *m.* tačka, kolura, karola.

Laufpaß *m.* odpuštni list, odpust-
nica, potepéno pismo; einem den —
geben koga odpraviti, spokáti.

Laufplatz *m.* tekalisíce, dirjalisíce.

Laufrad *n.* gonilno koló (kolésa).

Laufvogel *m.* brzoték, tékaléc.

Läufer - Sprain, Komat

Bosulin 1/4 1907

Zaufwerk n. tečaj.

Zaufzettel m. f. Zaufpaß.

Zauge f. lug; Zaugen- lužni.

Zaugen lužiti, v lugu namákati, lehtati.

Zaugenartig lúgast.

Zaugenafche f. lužni pepél, pepélovka.

Zaugenfafs n. lužnják, žéhtnik.

Zaugenfals; n. lužnina, lužna od. lúgasta sol (-i).

Zaugenwage f. Ingomér.

Zaugenwasser n. lužnica, lužna voda.

Zauheit f. mlačnost.

Zauig mlačén.

Zauigkeit f. mlačnost; fig. mrzlóta; hladnost.

Zaulich mlačén.

Zaulichkeit f. mlačnost.

Zauling m. mlačnéž, mlačník.

Zaune f. (Gemüthsstimmung) volja, (od (-i); guter — dobre oder židane volje, dobrovoljén; übler — slabe od. že volje, zlovoljén, čemerén; in eine gute — verjépen odobrovoljiti; in eine üble — verjépen ozlovoljiti koga; — ein loben muhe imeti (imám); (Caprice) trma; (in Mühlen) blazina.

Zaunhaft hudomušen, múhast, trmast, spremenljiv, jeznorít.

Zaunhaftigkeit f. hudomušnost, spremenljivost, jeznoritost.

Zauig dobrovoljén, vesel, židane volje, veselih mislij.

Zaunlich zlovoljén, nasajén, trmast, čemerén.

Zaus f. uš (-i), vés (-i).

Zauschen slúšati, poslušati, prislušati, prislušávati, na uho vleči (vlečem).

Zauscher m. prisluškovaléc.

Zauskrankheit f. usívost.

Zauskraut n. usívéc.

Zausen usí oder vsí iskati (iščem), usévati.

Zausig usív, vsív.

Zauskerl m. usívéc, vsívéc.

Zaut glasén; zvočen; der Stein ist — kámen glúsi; (hörbar) slíšen, slísljiv; mit — er Stimme glasnó; ein — es Weibchen chében krik zagnati (-ženem), krikáti (-kričím), zavpiti (-pijem); etc. glasnó; — werden lassen povedati (povem), naznaniti; — werden raz-

slovéti, razglasiti se, razvedeti (-vem) se; v. ctiv. — jpreden očitno od. javno o čem govoriti; praep. po, vsled; — der Ausjagen po besedah.

Zaut m. glas, zvok, žvenk; (Buchst.) glas, glasnik, glásnica; (Rudser) érhljej; feinen — von sich geben ne érhniti, ne žugniti.

Zautabstufung f. stopnjévánje glasov.

Zautbar znan, razglašen; — werden razglasiti se, razslovéti, razvedeti (-vem) se.

Zaute f. plunka, lutnja; d. — schlagen brenkati.

Zauten sluti (slovem), glasiti, glas iméti (imám); (v. d. Glocke) peti (pojem), zvoniti.

Zäuten zvoniti; pozvoniti, *impf.* pozvánjati; (in die Kirche —) vabiti; (mit der Sterbeglocke) zadnje uro zvoniti; (in d. Glocken) zvonékati, zvonékljati, cengljati; d. Sturmglöcke — plat zvoná biti (bijem); d. Gewitterwolke — oblaci zvoniti; die Glocken — zvonovi pojó; zu — anfangen zazvoniti, zapeti (-pojem); zu — aufhören odzvoniti, odpiti (-pojem); sich müde — nazvoniti se; zu Grabe — k pogrebu zvoniti; er hat — gehört, aber ... slísal je nekaj, pa ne vé kaj; Zauglocke — svinjáti, kvantáti.

Zäutener m. zvonikár.

Zäutenmacher m. plúnkar, lútnjar.

Zäutenspieler m. plúnkaléc, brénkaléc na lutnja.

Zäuter *adi.* u. *adv.* čist, samočist; (hell) bistér, jasén, vedér; (unberfälscht) pristén, prav, nepopačen; aus — em Gold iz (od) čistega od. suhega zlatá; aus — em Haß iz gólega sovraštva; es sind — Hügen vse je gola laž (-i); — junge Leute *pl.* sama mladež (-i).

Zäuter m. glasnik.

Zäuterer m. čistiléc, prečísévalec, čistitelj.

Zäuterheit f. čistost, čistóta; bistrost, jasnost; pristnost.

Zäutern čistiti, čediti; prečístiti, očístiti, izčístiti, očediti; *impf.* prečísévatí, očísévatí, izčísévatí, očejevati; (unreine Flüssigkeit —) precediti, *impf.* precéjati; (Honig —) pretopiti, *impf.*

pretápljati; (Getreide —) veti (vejem), vejati, vrhati; (d. Wald —) redčiti, trebiti; izredčiti, izsekati, iztrebiti; sich — čistiti se, jasnuti se, brisati (brisem) se; učistiti se, ujasnuti se, ubrisati se.

Čautertud *n.* precejalo.

lautieren glaskovati, zlogovati.

Čautiermethode *f.* glaskovánje, zlogovánje.

Čautlehre *f.* glasoslóvje, glasništvo.

lautlich glasovén, glasoslovén.

lautlos brezglasén, brez glasú; *fig.* nem, mútast.

Čautlosigkeit *f.* brezglasnost.

Čautrückung *f.* pretápljanje —, prehájanje glasov.

Čautschwächung *f.* oslabljévánje glasov.

Čautstärkung *f.* jačénje —, ojačénje glasov.

Čautsteigerung *f.* stopnjévánje glasov.

Čautsystem *n.* glasje. [sov.]

Čautveränderung *f.* spreminjáva gla-

Čautverschiebung *f.* premikanje glasov.

Čautwandlung *f.* mena —, izpreminjanje glasov, glasovna menjáva.

lauwarm mlačén.

Lava *f.* lava.

Lavaström *m.* tok lave.

Lavendel *m.* sivka. [olje.]

Lavendelöl *n.* sivkno od. špekardno

lavieren krožiti, vetra se ogibati (-gibljem), lavirati; *fig.* previdno ravnati, po okoliščinah se obračati.

Lavine *f.* plaz.

lar voljén; (locher) ohlapén; —čš Gewissen kosmata vest (-i).

larieren drisko ineti (imám), liti (lijem) skozi koga, uljati se. [rét.]

Lazareth *n.* bolniščenica, bolnica, laza-

Lazaroni *pl.* lazaroni *pl.*

Čebekod *n.* Bog živi! slava! na zdravje! živi! živio! (einer Frau) živela! jemandem ein — ausbringen komu nazdraviti, živio (živela) zavpiti (-vpijem); *impf.* nazdrávljati.

Čebemann *m.* lahkoživéc, dobroživéc, razkóšnik.

leben živéti, žiti (zijem), živ biti (sem); (sich wo aufhalten) bivati, prebivati, stanovati; (sich betragen) vesti (vedem) se, obnášati se; lebe wohl zdrav bodi od. ostani, z Bogom, Bog

te obvaruj; von etwas — o čem živéti; der Hoffnung — upati, nadejati se, zanásati se.

Leben *n.* živénje, življenje, žitje, žitek, bitek, živót; am — sein živ biti (sem); bei meinem — (Bethenerung) pri moji veri; Zeit meines —š vse živ dni; uns — kommen smrt storiti, poginiti; am — strafen k smrti obsoditi, s smrtjo kaznovati; das — aushauchen dušo izdihniti od. pustiti; d. Serordnung tritt ins — ukáz zadobi veljavo od. moč; für mein — gern silno oder reizreüeno rad; mein — lang dokler bom živ, vse žive dni.

lebend živóč, živéc, živ.

lebendig živ, živóč; (frisch) živ, živáhén; — sein živéti; — werden oživéti; — machen oživiti, *impf.* oživljati.

Lebendigkeit *f.* živóst, živáhnost.

Lebensalter *n.* doba, doba življenja, leta *pl.*

Lebensart *f.* način življenja; obika.

Lebensbaum *m.* (b. Gehirn) živótus drevce.

Lebensbeschreiber *m.* životopiséc.

Lebensbeschreibung *f.* životopis.

Lebensbild *n.* obráz iz življenja.

Lebensschaffend životvorén.

Lebensdauer *f.* vek, čas življenja, delóšt življenja.

Lebensende *n.* konéc življenja, konéc; bis an sein — do smrti, do groha.

lebensfähig živén, za življenje sposobén od. godén, živéti moči (morem).

Lebensfähigkeit *f.* živnost.

Lebensfrage *f.* razsodno od. života vprašánje.

lebensfrisch živ, évrst, krepék.

Lebensfrische *f.* évrstóst, krepóst življenja.

Lebensfrist *f.* čas življenja.

Lebensgefahr *f.* smrtna nevarnost.

lebensgefährlich smrtnonevárén, smrtén, za življenje nevárén; — frant na smrt bolén, v smrtni nevarnosti; — Wunde smrtna rana.

Lebensgefährte *m.* drug, tovaris.

Lebensgeistler *pl.* moči (*pl.*) življenja.

Lebensgeschichte *f.* životopis, življenje.

Lebensglück *n.* sreča človeškega življenja.

lebensgroß prirodne velikosti.
 lebensgröße *f.* prirodna velikost.
 lebenshauch *m.* izdihljaj, dihlej.
 lebensjahr *n.* starostno leto.
 lebenskraft *f.* moč (-i) življenja, ži-
 vna moč.
 lebenskräftig krepkega od. zdravega
 života.
 lebenslang *adv.* vse dni, vse žive dni,
 do konca dnij.
 lebenslänglich dosmrtno.
 lebenslauf *m.* življenje, živót; tek
 življenja.
 lebenslehre *f.* nauk o življenju.
 lebenslicht *n.* luč (-i) življenja.
 lebensluft *f.* sapa, vzduh.
 lebenslust *f.* veselje do življenja.
 lebenslustig življenja vesel.
 lebensmittel *n.* živež, živilo, jestivo,
 jedilo, hrana.
 lebensmüde življenja sit.
 lebensordnung *f.* red življenja.
 lebensperiode *f.* razdobje ober doba
 življenja.
 lebenspfad *m.* steza življenja.
 lebensplan *m.* osnova življenja.
 lebensregel *f.* pravilo od. vodilo živ-
 ljenja.
 lebensrei; *m.* milina od. dražest (-i)
 življenja.
 lebensspiegel *m.* zrcalo življenja.
 lebensstrafe *f.* smrtna kazen (-i).
 lebenstrieb *m.* nagón življenja.
 lebensüberdruss *m.* življenja gnus.
 lebensüberdrüssig življenja sit.
 lebensunterhalt *m.* živék, potrební
 živež; einem den — geben prehranje-
 vati —, izdrževati koga; dem — nach-
 geben za živkom iti (grem).
 lebensversicherung *f.* dosmrtno zava-
 rovanje.
 lebensversicherungsanstalt *f.* životna
 zavarovalnica. [vétje].
 lebenswandel *m.* življenje, žitje, ži-
 lebensweise *f.* način življenja.
 lebenszeichen *n.* znamenje ober znak
 življenja.
 lebenszeit *f.* čas življenja; auf — do
 smrti.
 lebensziel *n.* končec od. cilj življenja.
 lebenszweck *m.* namen ober smotër
 življenja.

Leber *f.* jetra *pl.*; Leber- jeterni,
 jetreni.

Leberblümchen *n.* jetrenik. [*pl.*]
 Leberbrand *m.* ovčič, sájevéc, metljaji
 Leberbraten *m.* pečena jetra *pl.*
 Lebererz *n.* jetrenčec.
 Leberflecken *m.* pega.
 Leberkrank na jetrih bolán.
 Lebermoos *n.* jetrenják.
 Leberstein *m.* š. Lebererz.
 Leberthran *m.* salo iz kitovih jeter.
 Leberverhärtung *f.* trdina v jetrih.
 Leberwurst *f.* jeternica, jeterna klo-
 basa.

Lebewelt *f.* živi —, organski svet,
 živstvo.

lebmohl *interi.* z Bogom, Bog te
 obvaruj, zdrav bodi od. ostáni, zdrav-
 stvuj; (Abschied) slovo (-esa), razsta-
 nek; — sagen sloviti se, slovo (-esa)
 jemati; posloviti se, slovo vzeti (vza-
 mem).

lebhaft živ, živahen, bodër, šil.
 Lebhaftigkeit *f.* živóst, živáhmost, bo-
 drost, čilost.

Lebkuchen *m.* medéna potica, poper-
 nják, medenják.

leblos neživ, brez življenja, brez-
 životen; lebloser Körper mrtvo truplo,
 mrlič.

Lebtage *pl.* žive dni; all meine —
 vse žive dni, odkar sem živ.

Lebzeiten *pl.* bei meinen — za mojih
 dnij, za mojega življenja.

Lebzeiten *m.* strdnje, pérník, medéna
 potica.

Lebzeltner *m.* medár.

ledhen kopnéti, blepéti, hrepenéti,
 dihtéti; (dürsten) mreti (mrem), gi-
 niti, umirati od žeje; die Erde ledigt
 zemlja zeva, — reži, — poka od suše.
 ledh prebit, rozpókan.

Led *m.* pok poč (-i), rega, razsed-
 lina, razpoka.

Lede *f.* lizanje, liz (-i); sol za li-
 zanje, solilo.

leden lizati (lizem); oblizniti, *impf.*
 oblizovati; (durch ein Led rinnen) cur-
 ljáti, curiti, kapljati, teči (tečem) iz
 česa; das Faß ledt sod pušča, — curi.

leder slastèn, okusèn, tekovit; š.
 lederhaft.

Leder *m.* lizaléc, lizún; sladkosnédež, obliznik; junger — golobradec.

Lederbissen *m.* slaščica, oblizek.

Ledererei *f.* sladkarija; sladkosnédost.

Lederhaft sladkosnéd, sladkosnéden, sladkousten, izbírčen.

Lederhaftigkeit *f.* sladkosnédost, sladkosnédnost, izbírénost.

Lederhantl *n.* sladkosnédež, sladkáč; *f.* sladkosnéda.

Lederhäutig *f.* lederhaft.

Lederhucht *f.* slajnica.

Lederwein *m.* podčépina; (Ausbruch) samotók, samomáščina.

Lektion *f.* lekeija.

Lektionsplan *m.* *f.* Vehrplan.

Lectüre *f.* berilo, branje, čitanje.

Leder *n.* usnje; (Rüsch)— krzno; (Weiß)— irha, izhovina; Leder- usnjén, usnjat; irhast.

Lederapfel *m.* kosmác.

lederartig usnjast. [men.

Lederband *m.* usnjata vez (-i); *n.* jér-

Lederbereiter *m.* strojár; krznár; irhar.

Lederbereitung *f.* stroj, strojba kóž.

Lederhandel *m.* usnjarija, kupčija z usnjem; den — betreiben usnjáríti.

Lederhändler *m.* usnjár, kupčeválec z usnjem.

Lederhandlung *f.* usnjárnica.

ledern usnjén, usnjat; irhast, irhav; (faßlos) pust, plehek.

Ledertag *m.* usnjasta haluga.

Lederware *f.* usnjevína, usnjina, usnjéna roba; krznovina; irhovina.

lederweich mehék kakor usnje; — fähigen hudo našeskati koga.

ledig prazen, neoddan, prost, izpraznjen; (unberheiratet) samski, samosvojén, neoženjen; saméc (*subst.*); (weibl.) neomožena, neudana, samica (*subst.*); der — e Stand samski stan, samosvojni stan; — werden znebiti se (česa); — machen rešiti, oprostiti, osvoboditi; *impf.* reševati, oproščevati, osvobojevati. [mičnost.

Ledigheit *f.* praznóta, prostóta; *salediglich* *adv.* zgolj, samo.

Lee *n.* zavetje, zavetrije.

leer prazen, porén; (hohl) otél; tésč; (v. Kopf) prazen, puhel, pust; (gelt) jalov.

Leerdarm *m.* tesče črevó (črevésa), lačnik, lačno črevó.

Leere *f.* praznina.

leeren prazniti, porniti; izprázniiti, izpórniiti; (ein Glas) izprázniiti, zvrniti, izpiti (-pijem); *impf.* zvrícati, izpivati.

Leerheit *f.* praznost, praznóta, praznost; púhlost, puhlóba.

Leeseite *f.* zavétna stran (-i).

leerwärts *adv.* vetru nasproti.

Leser *f.* soba, čoba; (Lippe) ústnica, ustna, ustno.

legal postávén, zakonít.

Legalität *f.* postavnost, zakonitost.

legalisieren poveríti, potrditi; *impf.* poverovati, potrjevati.

Legalisierung *f.* poveritév, poverilo (podpisov).

legaliter *adv.* postávno.

Legat *m.* poslánec, poročnik.

Legat *n.* volilo; sporočilo.

Legator *m.* volilec.

legen položiti, deti od. dejati (dem. denem); *impf.* pokládati, polágati, dávati; (in etwas) vložiti, *impf.* vlágati; (übergeben) izročiti, vročiti; *impf.* izročati, vročevati; (nachlassen) prejenjati, prenehati; utihniti, potihniti, jemati, nehati; Eier — jaja nesti (nesem); jaje znesti; Grund — témelj postaviti, *impf.* — postavljati; in Ketten — v železje vkovati; sich — vleci (vležen) se, poleči, upokojiti se; *impf.* vlégati se, polégati; sich ins Rind — posredovati; sich auf etwas — prijeti (primem) od. poprijeti se česa, lotiti se česa; die Gewulst hat sich gelegt oteklina je u- od. spahnila.

Legen *n.* poláganje, pokládaje.

Legende *f.* legenda; životopis kakega svetnika; (auf Münzen) napis, opis (kakega peneza).

Legzeit *f.* čas nesenja.

Leggeld *n.* vložnina.

Leghenne *f.* nesna kokós (-i), nesna kúra, nesica.

legieren zlití od. spláviti kovine, legirati; *impf.* zlivati od. splavljati kovine; (testieren) voliti, sporočiti; *impf.* sporočati, sporočevati.

Legierung *f.* zlitina, splavljenina.

Legion *f.* legija; (Menge) tema, krdelo.

legislativ postavodajén, postavodalén, zakonodalén, legislativén.

Legislator *m.* zákonodajec.

Legislatur *f.* zákonodajstvo.

legitim postavén, zakonit, legitimén, po postavi, po zakonu; (čestí) zákonski.

Legitimation *f.* izkáz, poverilo; (u něh. Rinder) vzakonitév, pozakonitév.

Legitimationskarte *f.* izkáznicá.

legitimieren povéřiti, *impf.* poverovati; opravičiti, *impf.* opravičevati; (u něh. Rind) pozakoniti, vzakoniti; *impf.* pozakonjevati, vzakonjevati; *sid* — izkazati (-kažem) se.

Lehde *f.* ledina, prelog; (v. Feldern) práha, prašina.

Lehen *n.* fevd; Lehens- fevdni.

Lehensmann *m.* fevdnik.

Lehenstafel *f.* fevdna knjiga.

Lehenstäflich fevdnoknjižen.

Lehenswesen *n.* fevdstvo.

Lehm *m.* ilovica, il; glina; Lehmatenati, ilovični, glinasti.

Lehmboden *m.* ilovnati svet, ilovača.

Lehmerde *f.* ilovica, glinjevica.

Lehmern ilovast, glinast.

Lehmgrube *f.* ilovnica.

Lehmigt ilast, ilnat, glinast.

Lehmig ilovnat, glinovit.

Lehmwerk *n.* ilovina, glinovina.

Lehne *f.* slonilo, naslonilo; držáj, roča; (siehe Erhebung eines Berges) rebér (-), laz; Sommer— prisoje *pl.*

lehnen *intr.* sloněti; nasloniti se; *impf.* naslanjati se, naslónjen biti (sem), opirati se; *trans.* nasloniti, priloniti, opřeti (opřém); *impf.* naslanjati, prilonjati, opirati; *sid* — nasloniti se, priloniti se, opřeti se; *impf.* naslanjati se, opirati se.

Lehnstall *n.* najěti konj.

Lehnstuhl *m.* naslanjáč.

Lehnwort *n.* tužka.

Lehr učni, učbeni.

Lehramt *n.* učiteljstvo, učiteljská služba. *— učitel w a uje* [právník.

Lehramtskandidat *m.* učiteljski pri-

lehramtsprüfung *f.* učiteljská skúška, učiteljski izpit.

Lehranstalt *f.* učilišče, učni zavod.

Lehrart *f.* učba, učitev.

Lehrbefähigung *f.* sposobnost za učiteljstvo. *— učiteljskost Lehr*

Lehrbegierde *f.* ukaželjnost.

lehrbegierig ukaželjen:

Lehrbrief *m.* doučni list, izučno pismo.

Lehrbuch *n.* učna knjiga.

Lehrbursche *m.* učenec.

Lehrkurs *m.* učni tečaj.

Lehre *f.* uk, nauk; (b. Lehren) učenje; in Zusammenfügungen -slovje od. -znanstvo, alš: Naturlehre naravoslovje zc.

lehren učiti; naučiti, podučiti; *impf.* podučevati.

Lehren *n.* učenje, uk.

Lehrer *m.* učitelj, učenik.

Lehrerin *f.* učiteljica.

Lehrerseminar *n.* učiteljski zavod; učiteljišče.

Lehrfach *n.* veda, učna stroka.

lehrfähig sposobén za učiteljstvo.

Lehrfähigkeit *f.* sposobnost od. pripravnost za učiteljstvo.

Lehrform *f.* učbeni naćin.

Lehrfreiheit *f.*, Lernfreiheit *f.* učna svoboda.

Lehrgang *m.* učba.

Lehrgebäude *n.* učna sestáva.

Lehrgedicht *n.* naućna pesěn (-i), didaktična pesěn.

Lehrgegenstand *m.* učni predmet.

Lehrgehilfe *m.* učiteljski pomoćnik.

Lehrgeld *n.* šolnina, učnina.

lehrhaft učén, podučén, podučilén.

Lehrherr *m.* rokodelski mojstěr.

Lehrjahr *n.* leto učnja; *pl.* učenstvo; die — e beendigen izučiti se, doučiti se.

Lehrjunge *m.* rokodelski učenec.

Lehrkanzel *f.* učiteljská stólica.

Lehrkörper *m.* učiteljstvo.

Lehrling *m.* učitelj.

Lehrmeister *m.* mojstěr; — in *f.* mojstrinja, mojstrovka.

Lehrmethode *f.* naćin učnja, učba, učbeni naćin.

Lehrmittel *n.* učilo, učni pripomoćek, učno sredstvo. *— učiteljske učni*

Lehrplan *m.* učni naćet. *— učiteljske učni*

lehrreich podučén, podučljiv. *— učiteljske učni*

Lehrsaal *m.* učilnica.

Lehrsaß *m.* (učni) izrek, rek, (učno) pravilo, teorém; (Dogma) verská resnica.

Lehrspruch *m.* poućni izrek, poućek.

Vehřtand *m.* učiteljski stan, učiteljstvo.
Vehřstelle *f.* učiteljska služba, učiteljsko mesto.
Vehřstil *m.* učebni slog.
Vehřstoff *m.* učno gradivo, učna tvarina, učivo.
Vehřstuhl *m.* učiteljska stolica.
Vehřstunde *f.* učna ura.
Vehřvortrag *m.* učno predavanje.
Vehřwesen *n.* učne zadeve *pl.*
Vehřzeit *f.* čas učenja.
Vehřzimmer *n.* učilnica.
Veib *m.* teló (telésa), truplo, život; **Unter** — trebuh; **bei** — e nicht po nobeni ceni! Bog obvaruj; **einem zu** — e gehen pestiti —, pritiskati koga; (d. **Kleidungsstück den Oberveib** bedeckend) stan, život; **Veib-** telésni, životni. [nik.
Veibarz *m.* zasébní od. telésni zdrav.
Veibbinde *f.* pas, pojás.
Veibchen *n.* telesce; (**Kleidungsstück**) jópica, životéc.
veibeigen suženj, robski.
Veibeigene *m.* sužnji, sužnik, rob, nevoljnik.
Veibeigenschaft *f.* sužnost, robstvo, nevoljstvo.
Veibel *n.* prsník, telovnik.
veiben životi; **sich** — rediti se, debeliti se.
Veibesbeschaffenheit *f.* telesna sestava, telesnost, život.
Veibesbewegung *f.* telesno gibanje od. kretanje; sprehod.
Veibesbürde *f.* telesni sad. [heit.
Veibesconstitution *f.* j. **Veibesbeschaffen-**
Veibeserbe *m.* rodni dedič.
Veibesfarbe *f.* polt (-i).
Veibesfrucht *f.* spočeték, telesni plod; **sie ist von der** — entbunden povila je.
Veibesgestalt *f.* postáva, rast (-i), stas.
Veibeskraft *f.* telesna moč (-i), auš — na vso moč, na vse pretége, na vse kripnje.
Veibespflege *f.* života negovanje oder oskrbovanje.
Veibesorge *f.* skrb za telo.
Veibesstrafe *f.* kazén (-i) na telesu, telesna kazén.
Veibesübung *f.* telovadba.
Veibfarbe *f.* polt (-i).

Veibgarde *f.* telesna straža.
Veibgardist *m.* telesni stražnik.
Veibgedinge *n.* dosmrtni pridržék, — užiték.
Veibgurt *m.* pas, pásica, opasica.
Veibhaft, **Veibhaftig** živ, telésen, lasten; prav, pravcat, prav sam.
Veibjäger *m.* telesni lovéc.
Veiblich telésen, životén; (wahrhaft) prístén, rodén, prav, lastén; — er **Bruder** rodni brat; (fleischlich) mesén, poltén, telésen.
Veiblos breztelesén.
Veibpacht *m.* u. *f.* dosmrtní najém.
Veibreute *f.* dosmrtní dohodek.
Veibroch *m.* jopič, jopica, rokavci *pl.* opleče.
Veibschaden *m.* kila, vred; — haben kilav; — bekommen prevrediti se, prevzdigniti se. — *schiff, potnik m. z.*
Veibstuhl *m.* pomočni stoléc. *Lein-*
Veibwache *f.* telesna straža.
Veibwäsche *f.* prtenina.
Veibweh *n.* bolečina oder šéipanje v trebuhu; **ich habe** — trebuh me bolí, **v** trebuhu me šéiplje.
Veibwang *m.* zaprtje, zapéka.
Veiche *f.* mrlíč, mrtvec, mrtvo truplo.
Veichenacker *m.* pokopalíšće, grobišće.
Veichenartig mrtvaški.
Veichenbegangnis *n.* pogréb, pogrebni sprevod. [nik.
Veichenbegleiter *m.* pogrebéc, pogreb.
Veichenbegleitung *f.* pogrebni sprevod.
Veichenbeschau *f.* ogléd mrlíča.
Veichenbestattung *f.* pogréb, pokop.
Veichenblafs bled kakor mrlíč.
Veichenfeier *f.* pogrebna svečanost.
Veichenbilje *pl.*, **Veichenbilje** *pl.*
Veichenfeld *n.* mrtvišće.
Veichengeläute *n.* pogrebno zvonjenje.
Veichengeränge *n.* slovesni pogréb.
Veichengeruch *m.* mrtvaški duh.
Veichengerüst *n.* mrtvaški odér.
Veichenhammer *f.* mrtvašénica, mrlíšénica.
Veichenkosten *pl.* pogrebni stroški *pl.*
Veichenmahl *n.* sedmina, pogrebšćina, karmina, sedminska pojedina.
Veichenpafs *m.* mrlíski popotni list.
Veichenpredigt *f.* pogrebni góvor.
Veichenschnaus *m.* j. **Veichenmahl**.

Veichenstein *m.* nagrobni kamen, nagrobek.

Veichenträger *m.* pogrebčec.

Veichenverein *m.* pogrebno društvo.

Veichenwagen *m.* mrliški voz.

Veichenzug *m.* pogrebni sprevod.

Veichnam *m.* mrtvo truplo, mrlič, mrtvec.

leicht lahék, lehek, lehkotén, legotén, mlotežén; *fig.* lahkomiseln, nestanovitén, vetrast; — machén lájšati, lahkóti; olajšati, zlájšati, polajšati; *impf.* e, z-, polajševati; — er werden lehneti (lehnejem); zlájšati se, zlahkotéti, zlahkotéti se, olahkotéti.

leichter *f.* leicht machén.

leichterding *adv.* lahko, brez truda.

leichtfertig lahkomiseln, nestanovitén, nepremisljen, vetermast, vetrast; zanikárén.

Leichtfertigkeit *f.* lahkomiselnost, nestanovitnost, nepremisljenost, vetermast.

leichtfingerig lahkih od. urnih prstov.

leichtflüchtig raztopén, lahko plavék, brezotalek. [nog.]

leichtfüchtig lahkonóg, urnih od. brzih

leichtflügelig lahkokril, urnokril.

leichtgläubig lahkoverén, radoverén.

Leichtgläubigkeit *f.* lahkovernost.

leichtlich *adv.* na lahko.

Leichtigkeit *f.*, **Leichtheit** *f.* lahkóta, lahkóta, legóta, lagóta.

leichtlich *adv.* lahko, zlahkoma.

Leichtfinn *m.* lehkomislje, lehkomiselnost, nepremisljenost, vetermajstvo.

leichtweg *adv.* povrhoma.

leid *adv.* žal, milo, inako; es ist mir — žal mi je; — sein um etwas müht sich komu česa, žal biti (je) komu za kaj; nicht — sein um die Mühe ne požaliti truda; es ist mir — um ihn žal mi je zanj, smili se mi, bojim se zanj.

leid *n.* žal (-i), žalica, žalost, jad; (übel) zlo, hudo; (Uebel) nadloga, reva, težava, beda; ein — zufügen komu kaj hlega prizadeti (-denem), *impf.* — prizadevati; krivico storiti, *impf.* — čitati; niemandem zu Liebe od. zu — e brez prijaznosti ali sovraštva do koga; ein — antun žaliti; razžaliti, *impf.* razžaljevati; — tragen žalovati.

Leideform *f.* trpni položaj, trpna oblika.

leiden trpéti; pretrpeti, prestati (-stojim), prenesti (-nesem), prebiti (-bóm u. -bijem); *impf.* prestajati, prenášati; (krank sein) болоvati, boléhati; er kann ihn nicht — ne more ga, ne more ga trpeti od. gledati; Hunger — stradati, lakoto trpeti; Schaden — utrpeti, *impf.* utrpévati, škodo trpeti, na izgubi biti (sem).

Leiden *n.* trpenje, trpljenje; (Schmerz) bolečina; (Trauer) žalost; mit einem — behaftet nadložén.

leidend trpéó, trpévén, trpén; (kranklich) boléhén, betežén; — e Form *f.* Leideform.

Leidende *m.* trpin, trpinéc; *f.* trpinka.

Leidenschaft *f.* strast (-i); (Begierde) pohót, pohlep, hlepóta; mit — strastlos.

leidenschaftlich strastén.

Leidenschaftlichkeit *f.* strastnost.

leidenschaftlos brezstrastén, nestrastén, brez strasti.

Leidensgefährte *m.* sotrpin.

Leidensgefährte *f.* trpljenje (Kristovo).

Leidensreich *m.* kelih trpljenja.

Leidestag *m.* dan (dneva) trpljenja.

Leidenswoche *f.* véliki tedén.

leidentlich trpéó; pretrpljiv, strpén, prenosljiv, znosen.

leider interi. žalibog! na žalost! — Gottes Bogú bodi potóženo!

leider *m.* *f.* Leidende.

leidig žalostén; *fig.* nesrečén.

leidlich *f.* leidentlich.

leidtragen *n.* žalovanje, žalóba.

leidtragend žalujóó.

leidwesen *n.* žalost, žal (-i), žalovanje, žaloba.

leier *f.* lira; (Drehorgel) lajna, lajne *pl.*, goldra, orglice *pl.*; dieselbe alte — stara pesén (-i); immer bei einer — bleiben zmerom jedno gnati (ženem) od. trobiti od. gosti (godem).

leierer *m.* lájnar, goldraléc.

leierförmig lirast.

leiermann *m.* *f.* leierer.

leiern lájnati, goldirati; *fig.* gosti (godem).

Leihanstalt *f.* posojilnica.

Leihbibliothek *f.* kužična posojilnica.

leihen *tr.* posoditi, na pósito dati (dam), v zajém dati, izposoditi; *impf.* posójati, posojevati, na pósito dajati; (entleihen) na pósito vzeti (vzajem, vzemem), izposoditi si; *impf.* na pósito jemati (jemljem), izposójati si, izposojevati si.

Leihler *m.* posojevaléc; — *in f.* posojevalka.

Leihkauf *m.* nadev, nadevéc, likof.

Leihvertrag *m.* zajemna pogodba.

leihweise *adv.* na pósito, v zajém.

Leihaken *m.* plahta, prestiralo, prestiralo. [lepék.

Leim *m.* klej, lim; (Vogel—) lep, leimen klejiti, klejati, lepiti; skléjiti, zlimati, zlepiti.

leimicht klejast.

leimig klejev, klejat.

Leimkraut *n.* lépnica.

Leimküche *f.* klejévnica.

Leimleder *n.* mezdra.

Leimwistel *f.* oméla.

Leimruthe *f.* limanica, lepna šibica.

Leimfieder *m.* klejár.

Leimfiederei *f.* klejárnica.

Leimspindel *f.* š. Leimruthe.

Leimstoff *m.* klejevina.

Leimwasser *n.* klejeva voda.

Leimzucker *m.* klejev slaj, glikolin.

Lein *m.* lan, len; (Winter—) oziméc; (Sommer—) jaréc; (Spät—) jesénsék; — rösten lan goditi, — mladiti, — rositi.

Leinacker *m.* lanišéc.

Leinbau *m.* setév lanú. [kov.

Leinotter *m.* ričék; Leinotter rič-

Leine *f.* konópéc, vrv (-i), vože (-eta).

leinen lanén; (aus Leinwand) platnén, prtén.

Leinarn *n.* lanéna preja.

Leinkraut *n.* madrónšéica, lazica, zabri *pl.*

Leinkuchen *n.* lanéni krovajci *pl.*

Leinöl *n.* laneno olje.

Leinsame *m.* laneno seme (-na).

Leintuch *n.* rjuha, ponjava, prestiralo.

Leinwand *f.* platno; grobe — hodnik, hodnina; feine — pražnje platno; sehr feine — tančica.

leinwanden platnén, prtén. [belež.

Leinwandbleiche *f.* bežilo za platno;

Leinwandhandel *m.* platnarstvo, platnarija, kupčija s platnom; den — betreiben platnáríti.

Leinwandhändler *m.* platnár, kupévaléc s platnom. [nina.

Leinwäsche *f.* platneno perilo, prtleinweber *m.* tkaléc.

Leinzeug *n.* lanena roba, platnena roba, prtenina.

leise tih, tihotén; lahén, lagán, rahél; ein — s Gehör haben tanék od dober oder oster sluh imeti (imám), tanko slišati (slišim); *adv.* tiho, natihoma, lahno, rahlo.

Leiste *f.* skoba, letva, latva; (am Körper) dimlje *pl.*; (Einfassung) rob, obrobek.

leisten vršiti, činiti, delati; storiti; eine Arbeit — opraviti, storiti, dodelati; *impf.* opravljati, delati; Bürgschaft od. Gewähr — párok biti (sem), porokovati, poroštvovati; Dienste — služiti, streči (strežem); den Eid — priseči (-sežem), zapriseči; *impf.* prisegati, zaprisegati; Folge — slušati, ubogati; Genugthuung — zadostiti, zadovoliti; *impf.* zadostovati, zadoševati; Hilfe — pomoči (-morem), pomagati; Huldigung — pokloniti se; seine Pflicht — svojo dolžnot storiti, — izpolniti, opraviti; *impf.* — izpolnjevati, — opravljati; Arbeit — rabotati, raboto (tláko) delati, na raboto (tláko) hoditi, tlačániti; Widerstand — upreti (uprem) se, ustaviti se; *impf.* upirati se, protiviti se, ustavljati se; e. Zahlung — plačati, poplačati, poravnati; *impf.* plačevati.

Leisten *m.* kopito; *dem.* kopitec.

Leistenbruch *m.* dimeljna kila, kila v dimljah.

Leistengegend *f.* dimlje *pl.*

Leistenschneider *m.* kopitar.

Leistung *f.* oprava, storitév, dovršitév, delo; (Abgabe) dávsčina. *in Ansehung?*

Leistungseinheit *f.* jednica učinka od storitve.

leistungsfähig zmožen kaj storiti. [riti.

Leistungsfähigkeit *f.* zmožnost kaj storiti.

Leitarm *m.* vójnica.

Leitartikel *m.* uvodni članék.

Zeitband *m.* povodéc.

Zeitbarkeit *f.* (der Wärme) vodljivost.
 Zeitcurse *f.* (krivulja) vodivka.
 Zeite *f.* lajta; (Gegend) brežina, breg, bér (-i).
 leiten voditi, vesti (vedem), prevajati; (führen) peljati (peljem); pri-
 nesti, pripeljati; (senfen) ravnáti, obra-
 hati, vladati; (ein Geschäft) oskrbovati,
 opravljati, upravljati; auf den rechten
 Weg — na pravi pot pripeljati ober
 oberiti; (das Wasser) napeljati, raz-
 peljati; *impf.* na-, razpeljevati.
 leitend vodéc, vodén, vodilén; der
 — e Raden nit (-i) vodnica.
 Leiter *m.* vodnik, vodja, voditelj; pre-
 vodnik; napeljevaléc.
 Leiter *f.* lestva, lestvica; (einarmig)
 laza; (aus Stäben geflochtene Wagen-
 leiter) lesa.
 Leiterspreize *f.* razpérnica.
 Leitersprosse *f.* klin, šprinklja.
 Leiterwagen *m.* lestveni voz, voz z
 lestvami, grote *pl.*; voz z lesami
 (= gnojni voz).
 Leitfaden *m.* vodilo, navodilo, navód,
 upoték, pouk; nit (-i) vodnica.
 leitfähig prevodljiv.
 Leitfähigkeit *f.* prevodljivost.
 Leitgraben *m.* jarek, zdrážnica. [cem.
 Leitgraben *m.* zvončár, ovén z zvon-
 čálinie *f.* črta vodnica.
 Leitmann *m.* (b. d. Feuerweh) vojarin.
 Leitort *n.* povodéc, vodéc, vojka, vaje
pl. f., vajeti *pl.*
 Leitstern *m.* zvezda vodnica.
 Leitstrahl *m.* prevodnica.
 Leitung *f.* voditev, vodba, vodstvo;
 nárava, uprava; napeljevanje, nape-
 ljava; (*phys.*) prevod. *локорова* *
 Leitungsregel *f.* vodilo, ravnilo.
 Leitungsvermögen *n.* prevodljivost.
 Leitungswiderstand *m.* vodilni upór,
 upór prevodu.
 Leitbaum *m.* uzda.
 Leimung *m.* leming, postrúšnik.
 Leinde *f.* ledje, kolk, stran (-i); bedro.
 Leidenarterie *f.* ledvena odvodnica.
 Leidenbraten *m.* riba, ledvena pečenka.
 Leidengegend *f.* obledje, ledje; (äußere)
 ledra *pl.* [jih.
 Leidenlahm skolécen, polomljen v led-
 Leidenmuskel *m.* ledvena mišica.

Leidenwirbel *m.* ledvéno od. bedreno
 vreténce. [voljén.

lenkbar vodljiv, vodén, poslušen,
 lenken voditi, ravnati, krmiti, obračati,
 vladati, nagibati (-gibljem); obrniti,
 nagniti, ukreniti, nakreniti; (Schiff)
 krmiti, krmáríti, strumljati; zakrmiti.

Lenker *m.* voditelj, vodnik, vladaléc;
 krmár.

lenksam vodljiv, vodén; poslušen,
 ubogljiv, voljén.

Lenksamkeit *f.* vodljivost, poslušnost,
 ubogljivost, voljnost.

Lenkschmel *m.* polza, rédnik.

Lenkbaum *m.* brzda, uzda; den — an-
 legen obrzdati, zauzdati.

Lenz *m.* pomlád (-i), spómład (-i),
 vigréd (-i), mladólétje.

Lenzalter *n.* mladóst, pomládje.

lenzen odmekati, tajati se, kopneti,
 rezcvetati se; razcvesti (-cvetem).

Lenzmonat *m.* j. März.

Lenze *f.* škrjanéc, škrlec; lávdica,
 lévica; Lenzen- škrjanéji, škrjánski.

Lenzenfalk *m.* skobéc.

Lenzenstrich *m.* škrjanéji let; lov (-i)
 na škrjance. [nost.

Lenzbegehr *f.*, Lenzbegehrde *f.* ukaželj-
 lernbegehrig ukaželjén.

Lenzeifer *m.* vnétost v učenji.

lernen učiti se; naučiti se; auswen-
 dig — na izúst od. na pámet se učiti.

Lernen *n.* učenje, uk.

Lernfreiheit *f.* svoboda v učenji.

lesbar bralén, čitén.

Leser *f.* bira, bratév, branje; (Wein—)
 trgátév, bratév, bendima; (d. Gesehene)
 nabirék, nabira, zbrav (-i), zbratév.

Leserart *f.* čitáva, razno čitanje, način
 branja.

Lesebrett *n.* (am Bebeistuhl) snoválnica.

Lesebuch *n.* čitanka, berilo.

Lesehalle *f.* čitálnica, brálnica.

Lesekreis *m.* čitateljstvo.

Leselust *f.* veselje do branja.

lesen brati (berem), čitati; prebrati,
 prečitati; (sammeln) brati (berem);
 nabrati, skupiti; *impf.* nabirati, zbi-
 rati, skúpljati; Wein — trgati, brati;
 obtrgati, obrati; *impf.* obtrgovati, obi-
 rati; (reinigen) čistiti, trebiti; Ahren —
 pabrkovati, lavkati, klasjé pobirati.

* prevodnik z veliko napetostjo, jakonapetost, lokoro
 lokoro... bliz...
 Lokoro... bliz...

Lefen *n.* branje, čitanje.
lebenswert branja vredn.
Lefeprobe *f.* poskus čitanja, čitanje za poskus.

Lefepublicum *n.* bralci *pl.*, čitatelji *pl.*, čitateljstvo.

Lefer *m.* bralec, čitalac, čitatec;
 (Sammler) pobiralec, nabiralac, berač.

Leferin *f.* bralka, čitateljica; (Sammlerin) pobiralka, nabiralica, beračica.

leferlich bralen, čitalen, čiten.

Lefesaal *m.* bralna soba, čitalnica, bralnica.

Lefesüch *n.* berilo.

Lefeverein *m.* bralno oder čitalniško društvo.

Lefewelt *f.* j. Lefepublicum.

Lefejit *f.* bratév, obratév, branje, trgatév, čas za branje.

Lefezimmer *n.* j. Lefesaal.

Lethargie *f.* mrtvica, mrtvičnost, mrtvilo, drémež; mit — behaftet mrtvičen.

Letten *m.* brna; j. Lehm.

Lettern *pl.* črke *pl.*, pismena *pl.*, pismenke *pl.*

Letternmetall *n.* pismenovina.

letticht j. lehmicht.

lettig j. lehmig.

Lehe *f.* okrepa, poživék, zabava; (Abſchicd) odhódnja, razhodnja.

lehen veseliti, krepiti; razveseliti, okrepiti, okrepčati, poživiti; *impf.* razveseljevati, okrepčavati, poživljati; ſich — slovit se; posloviti se; veseliti se, zabavati se.

leht poslednji, zadnji, skrajnji; zum — emale poslednjikrat, zádnyikrat, napósed, h konci, končno; zu guter — na zadnje, zadnjič, najposleje, napósed; in d. — en Bügen liegen umirati, mreti (mrem), sklépati; d. — e Gericht sodnji dan (dneva); die — e Ölung sveto olje.

lehtens *adv.* zadnjič, poslednjič, končno; (jüngſt) óni dan, óne dni, nedavno, ónkrat. [nčc.]

Lehtgeborene *m.* mezimšec, zadnjerojé-lehtin *adv.* j. lehtens (jüngſt).

lehtjährig lanski, lanskega od. preteklega leta

lehtverloffen ravno pretekél, ravno minúl.

lehtwillig *adv.* po poslednji volji; — Verfügung odredba poslednje volje, poslednja volja.

Leu *m.* j. Löwe.

Leuchte *f.* svetilo, svetilnica.

leuchten svetiti; posvetiti; (v. Augen) sijati (sijem), plamikati, svetiti se (v. d. Sonne, d. Ronde) sijati (sijem) svetiti; (v. Sternen) svetiti se, svetliti, žariti, migljati, igrati, lesketati (-an u. -eém) se; (ſich wach) brléti, mriliti; daß Meer leuchtet morje se svetlika; daß Wetter leuchtet bliska se, plamika, drnice igrajo.

leuchtend svetél; svetéč, migljajóč.

Leuchter *m.* svécnik, svetilnik; (Lerſon) svetiléc; — in *f.* svetilka.

Leuchtag *n.* svetilni plin.

Leuchthäfer *m.* kresnica, svetlica, iniašica, buskalica (bliskalica).

Leuchtkraft *f.* svetljivost, svetilnost.

Leuchtmaterial *n.* svetilo, svečava.

Leuchtspann *m.* treska, trska.

Leuchstein *m.* samosij.

Leuchthurm *m.* svetilnik, majak leugbar tajilén, tajiv.

leugnen tajiti, nikati; utajiti, zamikati; *impf.* utajevati, pritajevati, zamikavati; (anfichten) izpodbijati, pobijati, podirati.

Leugnen *n.* tajitév, tajba.

Leugner *m.* tajiléc, tajéc; Gottesbogatjéc.

Leugnerin *f.* tajilka, tajica; Gottesbogatjaka.

Leugnung *f.* j. Leugnen.

Leumund *m.* glas, imé (-na) pri ljudéh; d. gute — dobro imé; d. böse — slabo imé.

Leute *pl.* ljudje *pl.*; *coll.* ljud, ljudstvo, svet.

leutescheu odljudén; (v. Vieh) bezljiv, bezikav.

leutescheu *f.* odljudnost; (v. Vieh) bezljivost, bezikavost.

leutfelig priljudén, uljudén, družica, družljiv.

Leutfeligheit *f.* priljudnost, uljudnost, družnost, družljivost.

Levante *f.* jatrovo, iztok.

Levit *m.* levit.

Levite *f.* dalmátika, služnica.

veštoje *f.* šebój, bledúla.
lexikalisch slovárski. [rečnikar.
lexikograph *m.* slovárnik, slovníkár,
lexikographie *f.* slovárstvo. [rečnik.
lexikon *n.* slovár, slovník, besednják,
libelle *f.* kačji pastir; *í.* Wasserröge.
liberal (freisinnig) svobodomiselni,
 modoljubén, svobodnjaški, liberalén;
 [freigebig.

liberalismus *m.* svobodomiselnost,
 modoljubje, svobodnjaštvo, libera-
 lizm.

liberalität *f.* *í.* Freigebigkeit.
luzen *f.* dovolitev, dovoljenje, pri-
 vajeenje, dopuščenje; poetičje — pís-
 niška prostost.

luziert dopuščen.
Luzierungscommission *f.* dopustilna
 komisija. [list.

Luzschein *m.* dopustnica, dopustilni
 list svetel, svetlobén; (v. Verstande)
 lister, jasén; — e Augenblide od. Zwi-
 schenzeit jasna trenótja, jasni pre-
 diki; — er Tag beli dan (dneva); es
 wird — svita se daní se, svetli se
 zvezarja. *im Lichte, v svetlosti*

Licht *n.* svetloba, svetlost, svetlina;
 (— brennender Körper) luč (-i); (—
 leuchtender Körper) svetilo, svečava;
 der Lichte; jemandem im — e stehen
 maljnjati komu, zaslépljati; jemandem
 hinter — e führen preváriti koga, trá-
 piti koga; jezt erst geht ihm ein — auf
 sbaj se le se mu je posvetilo v glavi;
 sbaj se le se je zavedel; bei anbrechen-
 dem — e ob svitu, ob zarji, ko dan
 napóci. *do svitja, v svetlosti*

Lichtbild *n.* svetlopis. *zof?*

Lichte *f.* svetlina, svetloba, sij.

lichtempfindlich občutljiv za svetlobo,
 svetlobén.

lichten svetliti; razsvetliti, razsvetiti;
weß. razsvetljevati, razsvečevati; (den
 Sald) rediti, ródčiti; prerédčiti, iz-
 ródčiti, pretrebíti, strébíti; d. Anfer —
 stro vrdigniti, odrináti; sich — jasni
 se, brisati (bríse) se, svetliti se, ve-
 driti se; ujasniti se, zjasniti se, ubri-
 sati se, razsvetliti se, zvedriti se.

Lichtbreite *f.* širina svetlobe.

Lichtentwicklung *f.* razvoj od. razviték
 svetlobe.

lichterloh *adv.* s plamenom, plame-
 noma.

lichtfrei brez luči.

Lichtfreund *m.* prijatelj svetlobe.

Lichtfuchs *m.* ridžan, ridžik.

Lichtfunken *m.* iskra, svetlin.

lichtgels svetlorumén.

Lichtgießer *m.* svečar.

Lichtgießerei *f.* svečarija, svečarstvo;
 — betreiben svečariti.

Lichtglanz *m.* lesk, blesk, svit, sij.

Lichtholz *n.* les za trske, lučevina.

Lichtlehre *f.* nauk o svetlobi.

Lichtmasse *f.* svetloba, svečava.

Lichtmeer *n.* neizmerna svetloba.

Lichtmesse *f.* svečnica.

Lichtmesser *m.* svetlomér.

Lichtmesskerze *f.* svečnična voščenica
 od. voščenka, svečničnica.

Lichtmessung *f.* merjenje svetlobe,
 svetlomérje. [lin.

Lichtmeteor *n.* svetlobni meteor, svet-

Lichtpuke *f.* utrinjálec, usekálnik, utri-
 njálo.

Lichtpuher *m.* usekác, šéipéc.

lichtreich presvetel, poln svetlobe.

Lichtreich *n.* kraljestvo svetlobe.

Lichtschein *m.* sij, svit, žar.

Lichtsphäre *f.* *í.* Lichtpuke.

lichtscheu bojéc se svetlobe; potúh-
 nen, poniglav.

Lichtschild *m.* sénéčnik, senčilo.

Lichtschnuppe *f.* utrinjek; es fiel eine
 — zvezda se je utrnula od. potočila.

Lichtseite *f.* svetla stran (-i).

Lichtspann *m.* trska, treska. [lobe.

Lichtstärke *f.* jákost od. jácina svet-

Lichtstoff *m.* svetivo, svetlovina.

Lichtstrahl *m.* žarek, žar; trak.

Lichtträger *m.* svetilec, svetlonoséc.

Lichtwandlung *f.* mena svetlobe.

Lichtwelle *f.* svetlobni val.

Lichtzieher *m.* svečar.

licitando *adv.* po dražbi, po licitaciji.

Licitation *f.* dražba, licitácijsa; Licitati-
 on's dražbeni, licitacijni, licitacijski.

Licitationserlös *m.* dražbeno skupilo.

Licitationsprotokoll *n.* dražbeni za-
 písnik.

Licitationsweg *m.* dražbeni pot; im
 — e etvas verlaufen od. an sich bringen
 dražbenim potom kaj prodáti ali kupiti.

licitieren po dražbi prodáti, *impf.*
— prodávati; (taufen) po dražbi kupiti, *impf.* — kupovati; licitirati.

lieb ljub, mil, drag; prijeten, ljubozniv; — haben ljubiti, rad imeti (imam); — gewinnen prikúpiti si, priljubiti si; er hat ihn — gewonnen prikupil, priljubil od. omilil se mu je; jemd. etwas zu — thun komu ljubáv storiti; ich möchte — er jaz bi rajši; den ganzen — en Tag ves ljubi dan (dneva), ves božji dan; du — er Gott o moj Bog.

liebäugeln zaljubljeno glédati od. pogledovati, z očmi se loviti, namigovati si.

Liebchen n. ljuba, ljubica, ljubka; mein — drágo moje, dúšica moja, srce moje; (männl.) ljubček, milček.

Liebeden, Euer — Vaša milost.

Liebe f. ljubézén (-i), ljubáv (-i); *fig.* veselje, radost; in — entbrennen zaljubiti se, ljubezni vneti (vname) se. liebeathmend v ljubezni od. za ljubezen živéc.

Liebegefühl n. čút ljubezni.

liebeglühend ljubezni vnet.

liebeleer brez ljubezni.

Liebelei f. ljubkovanje, dragovanje, milkovanje. [vati.]

lieben ljubkovati, dragovati, milkolieben brez ljubezni.

lieben ljubiti, rad imeti (imám), prijatelj biti (sem).

Lieben n. ljubljenje, ljubezén (-i).

liebenswürdig ljubezniv.

Liebenswürdigkeit f. ljubeznivost.

Liebesapfel m. voléje jábelko, paradázar.

Liebesband n. vez (-i) ljubezni, ljubávna vez.

Liebesbeweis m. dokáz ljubezni, ljubavni dokaz.

Liebesblick m. zaljubljeni pogléd.

Liebesbrief m. zaljubljeno oder ljubavno pismo. [ljubo.]

Liebesdienst m. ljubáv (-i), delo za

Liebeserklärung f. ljubavna izjava; jemd. eine — machen svoje srce odkriti (-krijem), svojo ljubezén izjaviti.

Liebesflamme f. goréca ljubezén, plam ljubezni.

Liebesgedicht n. ljubavna —, zaljubljena pesén (-i).

Liebesgeständnis n. izpóved (-i) oder priznanje ljubezni.

Liebesgott m. Lelj, Leljo; (bei den Römern) Cupido, Amor.

Liebesgöttin f. Lada; (b. d. Römern) Vénera.

Liebeshandel m. ljubkovanje, dragovanje, milkovanje; vasovanje.

Liebeslust f. ljubavna slast (-i), ljubavno razkošje.

Liebesmahl n. brátovska miza, ljubénica; daš — Christi poslednja večerja.

Liebesnarr m. zatelebanéc, zaljubljeni bedák.

Liebesopfer n. žrtév ljubavi.

Liebespaar n. ljubavna dvojica, zaljubljenca dual.

Liebespfand n. zastáva ljubezni; ljubavna zastava, jamstvo ljubavi.

Liebestrank m. ljubavni napiték, — popivék.

Liebesverhältnis n. ljubavno razmerje, — znanje, ljubezén (-i).

Liebeswerk n. dobro delo, ljudomil delo; bogoljubno delo. [ljubezni.]

Liebeszeichen n. znamenje oder znak liebevoll ljubezniv, mil, ljubezni pož.

Liebhaber m. prijatelj; ljubóvnik, radovoljéc; (Schlechte) ljubiméc, dragi, ljubi, ljubček, milček.

Liebhaberei f. posebno veselje oder nagnenje do česa; daš ist meine — to me posebno veseli. [ljubóvnica.]

Liebhaberin f. prijateljica; ljubica.

Liebhaberrolle f. vloha ljubóvnika.

liebkosen božati, dragovati, ljubkati, milkovati; pobožati; (schmeicheln) dobrikati se, sladkati se, haskati se, militi se, lizati (lížem) se, prilizovati se.

Liebkosfer m. ljubkáléc, laskaléc, sladkaléc, prilizovaléc.

Liebkosung f. ljubkanje, bóžanje, dragovanje; prilizovanje.

lieblich ljubék, mil, dražestén; — klingend milozvók.

Lieblichkeit f. ljubkost, milina, dražest (-i), ljubeznost.

Siebling m. ljubček, ljubljenéc, ljubljenček, miljenéc, ljubiméc; Sieblingsnadjubši, priljubljen.

Lieblingseffen *n.* najljubša jed (-i).
Lieblingsvorstellung *f.* priljubljena ob.
 mila misel (-i).
Lieblingswunsch *m.* največja želja.
lieblos nemil, nemilosrčen, trdosrčen.
Lieblösigkeit *f.* nemilost, nemilosrčnost, trdosrčnost.
lieblich blag, ljubezniv, ljudomil, dobrohoten, milostljiv.
Liebrei; *m.* milina, milóta, milôba, milnost, mikavnost, ljubkost, dražest (-i).
Liebschaft *f.* ljubezen (-i); zaljubljenost; ljubavno znanje.
Liebe *m. u. f. f.* ljubčen.
Lied *n.* pesem (-i), pesen (-i), pesma, peevka; *dem.* pesmica; (Gesang) petje; *ger.* cit — anstimmen zapeti (-pojem).
liedeln okroglo peti (pojem) od. pevati.
Liederbuch *n.* pesmarica, spévník.
Liederdichter *m.* pesmár, pevec.
liedlich zanikarén, nemarén, len, lenobn; (unordentlich) malopridén, razuzdán; — werden zanemariti se; polemiti se; spriditi se.
liederliche *m.* zanikarnež, nemárnež, lenú, lené (-éta); malopridnež; razuzdánec; *f.* zanikarnica, nemárnica, malopridnica, lajdra; razuzdánka.
Liederlichkeit *f.* zanikarnost, nemárnost, lenôba; malopridnost, razuzdanost. [pesmarica].
Lieder Sammlung *f.* pesemska zbirka.
Liederstafel *f.* pevsko društvo.
Liedlohn *m.* (Gesindelohn) zaslužek, mezdá, služabnikovo plačilo.
Lieferant *m.* dobavljáč, oskrbovalec; nágátelj.
liefern dobáviti, oskrbeti, založiti; *impf.* dobavljati, oskrbovati, zalágati; (senden) poslati (posljem), *impf.* pošljati; eine Arbeit — izgotoviti, dogotoviti, dodélati; *impf.* iz-, dogotávhati, dodelávhati; (ab-) oddati, izročiti, predati; *impf.* od-, predávhati, izročevati; eine Schlacht — udáriti se, sprijeti (sprinem) se s kom, v vojsko se spustiti. [nica].
Lieferchein *m.* pošiljalni list, dobávká.
Lieferung *f.* dobáva, zaláganje, oskrbetév, pošiljávév.

Lieferungsbedingung *f.* dobávni pogoji.
Lieferungscontract *m.* dobávna pogodba.

Lieferungsort *m.* dobavišče, dobávno mesto; pošiljatveno mesto. — *grüß?*
Lieferungszeit *f.* dobávni čas od. obrók.
liegen ležáti (ležim); (oft) polégati; (v. Orten) státi (stojim), biti (sem); es liegt mir nicht daran nie ne maram za to, za to mi ni mar, ni mi za to; es liegt bei ihm v njegovi moči oder roci je; ein wenig — poležáti (-ležim); — hirschen obležati; — lassen pustiti, *impf.* puščati; — haben v zálogi od. gotovini iméti (imám).

Liegen *n.* lega, leža.
liegend ležéc; — es Gut f. Liegenschaft.
Liegenschaft *f.* ležeče od. nepremično blago od. posestvo, nepremičnina.
Lieger *m.* ležuh, poležuh, polegaléc.
Lieschgras *n.* (*Phleum pratense*) svinjski rep.

Lieutenant *m.* poročnik, lájtnant.
Lila *f.* zveza.
Lignin *n.* (Holzsafer) lesna vlaknina, lignin. [nit.
Lignit *n.* r(u)javo oglje (kopano), lignit.
Lignuster *m.* f. Sparriegel.
Lignusterschwärmer *m.* kalinar, kalinji vešec.

lilafärbig lilast.
Lilje *f.* lilija, limbar; Sibirien- liljev, limbarjev.

lilienartig lilijast; — e Gewächse (Schwerlilien) *pl.* perunike *pl.*

Liliengewand *n.* belo oder blisšee oblačilo.

Lilienöl *n.* limbarjevo olje.
lilienweiß bel kakor lilija.

Liman *m.* liman, obrežno jézero.
limitativ mejilén, stesnujóc.

limitieren mejiti, stesnjevati; omejití, *impf.* omejevati.

Limitum *n.* (limitierter Preis) postávljena od. neprestópna cena.

Linde *f.* lipa; *dem.* lipica; Lindenlipov. [evetje].

Lindenblüte *f.* lipov cvet; *coll.* lipovo
Lindenholz; *n.* lipov les, lipovina.

Lindenwald *m.* lipov gozd, lipovje.
Linderer *m.* tolažitelj, tešitelj, miriléc, težiléc, polajševalec.

Zinderin *f.* tolažiteljica, tešiteljica, mirilka, tažilka, polajševalka.

lindern tešiti, tolažiti, tážiti, miriti, lájšati, hladiti; utolažiti, utešiti, pomiriti, z-, polajšati, polehčati; *impf.* z-, polajševati, polehčevati; *sich* — odjénjati, pojenjati, odleči (-ležem); *impf.* od-, pojenjevati, odlégati.

Linderung *f.* lajšáva, po-, zljajšáva, olajšba, polajšek, polajšilo, hladilo; pomiritév, utéha. [kón.]

Lindwurm *m.* zmaj, zmij, pózój, dra-

Lineal *n.* ravnilo, értálo.

Lineamente *pl.* érte *pl.*, potéze *pl.*

Lineareinheit *f.* lineárna od. dolgostna

jednica.

Lineargeschwindigkeit *f.* jednomerna

brzina.

Linguist *m.* jezikoslovéc.

Linguistik *f.* jezikoslóvje.

linguistisch jezikoslovén.

Linie *f.* érta, potéza, linija; progá; (Beile) vrsta, red (-i), redék; (Abstammung) loza, rod, koléno, vrsta; aufsteigende, absteigende — navzgórnja —, navzdólnja loza od. vrsta; (mil.) linija, rédovna vojska.

Liniendienst *m.* služba v rédovni vojski od. v liniji.

linienförmig értast, prógast. [dija.]

Linien Schiff *n.* rédovna od. linijna lá-

Linientruppen *pl.* redovna vojska.

linieren értati; načrtati.

link lev, levičen; —e *Hand* levica,

leva roka; zur *Linken* na leviči.

linkerseits *adv.* na levi; na levo.

Linkhand *m.* *f.* Linkhändige.

linkhändig levičen.

Linkhändige *m.* levičnik, levičar; *f.* levičnica.

linkisch okorén, neokretén, stórkljast.

links *adv.* na levo, v levo; na levi, na leviči.

linksseitig lev, levostránski.

linksum *adv.* na levo, na levo okrog.

linnen platnén, prtén.

Linnenzeug *n.* platnina, prtenina, platnena od. prténa roba.

Linse *f.* leča; *dem.* léčica; *Zinsen-*lečni, léčna *selekt rit slebese*

Linsendiener *m.* lečiščé.

linsenförmig léčast. *gnekdr.*

Linsengericht *n.* kúhana leča, lečna jed (-i).

Linsestroh *n.* lečevina, lečna slama.

Linsensuppe *f.* lečnata juha, juha v kúhano lečo.

Lippe *f.* ústnica, ustna, ustno; *Lippen-*ustni, ustnat.

Lippenblüte *f.* ustnati cvet.

lippenblütig ustnatéga cveta.

Lippenblütler *m.* ustnática.

Lippenlaut *m.* ústnik.

liquor *m.* žganjina, páljenka, liker.

liquid (klar erwiesen) izpričan, jasen;

(richtig gestellt) ugotóvjen.

Liquidant *m.* tožéči úpnik.

Liquidant *m.* toženi dolžnik.

Liquidation *f.* ugotovitév, ugotovik,

likvidácija; (Schuldenabzahlung) izplá-

čanje dolgów. [se.]

Liquidator *m.* ugotovitelj, ugotavljá-

liquidieren ugotóviti, likvidirati;

impf. ugotávljati, ugotovljevati; (ab-

zahlen) izpláčati dolg; eine *Casse* —

blagájnico preglédati.

Liquidierungs- ugotovilni.

Liquidstellung *f.* *f.* Liquidation.

Lispel *m.* šepét.

Lispeler *m.* šepetaléc.

lispeln šepetáti (-ám u. -óčem); za-

pošepetáti; ébbljati, ébbrnjati; (summen)

šumljati, šumotljati, žuboriti.

Liß *f.* lest (-i), zvižáča, prevára, ko-

várstvo, lokávstvo, lokavščina, pre-

kánjenost.

Liße *f.* iménik, zapisek, izkazek.

lißig lókov, prekánjen, zvit, zaví;

zvitorep, kovarén, lestén, premetén,

pretkán.

Lißige *m.* lókovéc, zvižácnik, kovár-

nik, léstec, zvitorepéc, zvití ptič; *f.*

zvižácnica, kovárnica.

Litanei *f.* litanije *pl.*

literarisch slóvstven, književén, knji-

žén, literarén.

Literat *m.* knjižnik, slóvstvenik, pi-

sátelj, literát.

Literatur *f.* slóvstvo, književnost,

literatúra.

Literaturgeschichte *f.* slóvstvena zgo-

dovina.

Literaturzeitung *f.* slóvstveni časnik.

Lithochromie *f.* barvotisk.

Lithograph m. kamenopisec, kamenotiskar.

Lithographie f. kamenopis, kamenotisk; (Anstalt) kamenotiskárnica.

lithographisch kamenopisen, kamenotiskoven.

Lithophag m. kamenojede.

Lithophyten pl. okamenéle rastline *pl.*

litoreale n. primorje, primorsko (-ega).

Liturgie f. cerkveni obredi *pl.*, bogoslužbeni red, liturgija; (Gottesdienst) služba božja.

Liturgik f. obredoslóvje, litúrgika.

liturgisch obredén, obredoslóven, litúrgičén.

Litze f. stremén, pramén, plet.

Livre f. livréja, opráva.

Lob n. hvála, pohvála; (Ruhm) slava, čast (-i), dika; übertriebenes — prehvála.

lobbegierig hvale željen.

loben hvaliti; pohvaliti; (preisen) slaviti, veličati; poslaviti, poveličati;

impf. preslavljati, poveličevati, povzdigovati.

lobenswert, lobenswürdig hvalén, hvale od časti vredén.

Lob m. hvalitelj, hvalilec; —in *f.* hvaliteljica, hvalilka.

Lobserhebung f. hvalitev, hvaljenje, povzdigovanje, poveličevanje.

Lobgesang m. hvalospév, slavospév.

lobgerig hvale željen od lákomén.

Lobhudelei f. hvalisanje, prevelika od nezaslúžena hvála.

lobhudelein hvalisati.

Lobhuder m. hvalisaléc, hvalé (-éta).

loblich hvalén, hvale vredén; (als Lied) slaven; hoch — preslaven.

Loblichkeit f. hvalevrednost.

Loblich n. hvalna pesén (-i), hvalnica.

lobpreisen slaviti, veličiti, veličati, slaviti.

Lobrede f. pohvalni góvor, pohvála.

Lobredner m. pohvalnik, hvalitelj.

lobreich hvalén, hvalovit.

Lobschrift f. pohvalnica, hvalopis.

lobsingen i. lobpreisen. [kalén.]

local mestén, krajen, krajeven, lokal

local m. mestnik, mestni sklon.

Localarmenfond m. krajevna ubožna zaloga.

Localcommission f. krajevna komisija.

Locale n. próstor, mesto; lokál.

Localie f. lokalija, pódfara.

localisieren porazméstiti, umestiti, lokalizovati; (d. Feuer) omejiti.

Localisierung f. porazméstilo, omejitév, lokalizácija.

Localismus m. krajica, okoličnica, lokalizém. [list.]

Localist m. duhovni upravitelj, lokalitát

Localität f. i. Locale.

localpolizeilich krajnopolicijski.

Localpreis m. mestna od. krajna cena.

Localumstand m. krajna okolnost od. okolščina.

Lod n. luknja, vrt (-i); votlina, jama, rupa; zijálka, brezno; (schlechte Wohnung) beznica, luknja; (Wunde) rana; ein — machen zluknjati, preluknjati; sich ein — in den Kopf schlagen glavo si prebiti (-bijem).

Lodbaum m. mejnik; i. Lauchbaum.

Lodheisen n. votlo dleto.

Lodhelein luknjičati, luknjice delati; preluknjičati, luknjice narediti; gelöchelte Haelelnuß luknjičasti od. pis-kavi lešénik.

lodhen luknjati, luknjo delati, vrtati; z-, preluknjati, luknjo narediti oder zvrtati; einen Baum — drevo izsupiti, — izdolbsti (-dolbem).

lödherig luknjast, luknjičast, jamast, jamičast, rupast.

lödheru prestakniti, pretakniti; *impf.* prestikati, pretikati, po vseh luknjah vóhati.

Lodte f. kodér, vitica; *dem.* kódreč; (Lodtpeife) vaba, vada.

loden vabiti, mamiti; d. Haar — kódrtati; skodrtati; e. Kind — pestovati.

lodend vabéc, vabljiv, mamljiv.

Lodenhaar n. kódrtasti lasje *pl.*, kódrti *pl.*

lodenhaarig kodrolás, vitolás.

lodenhaarich kódrtast, kódrtav.

Loder rahel, prhek; (v. Eisen) pleniv; (nicht straff) nezatégnen, ohlapén; (schütter) redék; —es Erdreich rahla —, prhka —, sipka prst (-i), rahlica; — machen rahljati; z-, prerahljati; *fig.* lahkomiselu, razuzdán.

Loder m. vabiléc, vabnik.

Podrheit *f.* ráhlost, ráhlóta, prhkóst; plenivost; ohlapnost, redkost; lehkomiselnost, razuzdánost.

Poderin *f.* vabilka, vabnica; (Kindsmagd) pestunja, pesterna.

podern *tr.* ráhljati; z-, raz-, porahljati; *intr.* (locker werden) odjenjati, popustiti; *impf.* odjenjevati, popušćati; ráhliti se, zráhliti se.

Podmittel *n.* vabilo, mamilo, privaba.

Podspriese *f.* vaba, vada.

Podung *f.* vabljenje, vabitév, vaba.

Podvogel *m.* vabník.

Podomotiv *n.* hlapón, samovóz, parovoz, lokomotiv.

Pod *f.* capa, odtrgan kos; (ein ungewaltiges Tuch) nevaljano sukno; (am Baume) letni odrasték, mladika; kolénce; (junges Laubholz) šibje, brstje, mladovje.

Podersche *f.* prhávíca, prhavka, prhál (-i).

podern švigati, plapoléti, trpoléti, z zubljem goréti.

Podfel *m.* žlica; *dem.* žličica; (Safener) zajče uhó (ušésa).

Podfelente *f.* žličarica.

Podfelgesteck *n.* žličník, žličnják.

Podfelmacher *m.* žličár.

Podfelreiter *m.* žličárka, bela lopátka.

Podfelweise *adv.* po žlici, po žlicah.

Podarithme *f.*, **Podarithmus** *m.* logaritém.

Podarithmentafel *f.* logaritmovník.

Podarithmisch logaritmičén, logaritemski.

Pod *f.* loža.

Podement *n.* s. Wohnung.

Podieren s. wohnen.

Podik *f.* umoslovje, lógika.

Podiker *m.* umoslovéc, lógik.

Podisch umoslovén, lógičén.

Podograph *m.* besedna zastávica, zlogovnica, logograf.

Pod plamenéc, plamtéc, z zubljem goréc, plapoláv.

Pod *n.* močevina, močvirje.

Podbeize *f.* stroj s česlom; (Grube) strojnica.

Podbrühe *f.* česlenica.

Pod *f.* česlo, česlovina; (Flamme) zubálj, plámen, žar.

Pod strojiti; s česlom udelati, ustrojiti; s. lodern.

Podgar s česlom strojen.

Podgerber *m.* strojár, kóžár.

Podgerberei *f.* strojárja; (Werkstätte) strojárnica.

Podmühle *f.* stopa za česlo.

Podn *m.* plačilo, povračilo; (d. Ser dienst) zaslužek; (Dienst-) mezda, plače; (Tag-) dnina; (Fuhr-) vozúina.

Podnarbeiter *m.* dninar, mezdník, najémnik, težák; —in *f.* dninarica, najémnica.

Podnen pláčati, popláčati, povrniti; *impf.* plačevati, poplačevati, povračati; eš lohnt nicht davon zu sprechen skoda besed; eš lohnt nicht der Mühe ni truda vredno.

Podnachts *m.* najemsčék.

Podnichtigkeit *f.* prepír zastrán mezde.

Podnung *f.* mezda, plačilo.

Podnungstag *m.* mezdni od. plačlni dan (dneva).

Podvertrag *m.* pogodba zastrán mezde od. plače.

Podrinde *f.* česlo.

Pod *m.* (Lolium) ljúlika.

Podbeer *m.* lavorika, lavor; (Pflanz) lavorikov, lávorov.

Podbeerartig lavorikast.

Podbeerblatt *n.* lavorikov list, lavorovo peró (-ésa).

Podbeere *f.* lavorikova jágoda. [vina.

Podbeerholz *n.* lavorikovina, lavor-

Podbeerkrän; *m.* lávorov venéc.

Podbeeröl *n.* lavorikovo olje.

Podbrette *f.* kukalo, lornjet.

Pod (lose, locker) rahel, voljen; drobéc; —e Krystalle izlúšćeni kristáli; (losgelassen) izpusčén, oproščén; in Zusammenhangen brez-; jorg— brezskrbén; gewissen— brezvestén ic.

Pod *n.* žreb, srečka; (Schiff) usóda; vom —e beschieden usójen, naménjen, umérjen; —e ziehen žřebati, sróčkati.

Podbinden odvózati (-vezem), odrésiti;

impf. odvezovati, odréševati.

Podbrechen odlomiti, odkrhnuti; *impf.*

odlámljati, odkrhávati.

Podbrennen zažgati (-žgem), zapáliti; *impf.* zažigati; ein Gewehr — sprošiti, ustreliti.

losbringen odprávití, *impf.* odprávití.

losbruch *m.* odlóm, odlómek, uloméč. losch- gasilni.

loschankalt *f.* gasilna napráva.

loschbrand *m.* ogorék, opalék.

losche *f.* praška; die — abstechen maso ogrébati.

loschen *tr.* gasiti, gaševati; po-, ugáti; *impf.* pogášati, pogaševati; den kurz — žejo ugasiti, žejo utolážití, odžetí se; Eisen — železo kaliti; (schlöchen) izbrisati (-brišem), *impf.* izbrisovati; *intr.* gasniti, ugasniti.

loscher *m.* gasilec, gasitelj; (Werkzeug) i. Löschhorn.

loschgeräthe *n.* gasilno oróđe, priprava za gašenje, gasila *pl.*

loschhorn *n.*, Löschhütchen *n.* gasilnik, gasilo.

loschmannschaft *f.* gasilci *pl.*

loschmittel *n.* gasilo.

loschordnung *f.* gasilni red.

loschpapier *n.* pivnik.

loschtrug *m.* korito, kalnik, kališče.

loschung *f.* gasitév, gašenje; (Extinction) izkuzižba, izbrisanje.

loschwasser *n.* kalilnica; voda za gasitév.

losdrehen odsúkati (-sučem), odvihati (-višem).

losdrücken sprožiti, *impf.* sproževati.

lose i. los; (leichtfertig) lahkomiseln, posiren, nagajiv; (liederlich) razuzdán, malopridán; — Worte umázane besede; — Gewicht kvante *pl.*; — s Maul amazana usta *pl.*; *fig.* opravljivec, obrekovaléc; (tucib.) opravljivka, obrekovalka; ein — s Maul haben jezíkoti, jezicití, gobezdati, obžirati.

los- odkupni, rešilni.

losgeld *n.* odkupnina.

losen odvezati (-vežem), odrešiti, razrešiti, razvozláti; *impf.* odvezovati, od-, razreševati, razvozlávati; (loskaufen) odkupiti, rešiti; *impf.* odkupovati, reševati; (Aufgabe —, Gleichung auflösen) rešiti, razrešiti; (resolvieren) drobití, razdrobití; chem. topiti; raztopiti, raztvoriti, razkrojiti; *impf.* raztopjevati, raztvarjati; (im Feuer) taliti, topiti; raztaliti, raztopiti; (in e.

flüssig.) razmočiti, *impf.* razmákati; Geld — skupiti, stržiti; eine Karte — vstopnico kupiti; e. Rärhjel — uganiti, *impf.* uganjevati; die Zunge — spregovoriti; jezik razvezati (-vežem), jezik izpodrezati (-režem); *impf.* — izpodrezovati.

losen srečkati, žrebatí, kockati.

Loserdürre *f.* devetogúbница, goveja kuga.

losfeuern *tr.* ustreliti, sprožiti, podreti (-drem); *impf.* sproževati, podirati.

losgehen (v. Gewehr) sprožiti se; auf jem. — napasti (-padem) koga, lotiti se koga, zagnati (-ženem) se vanj; (beginnen) začeti (-čnem) se, pričeti se; vneti (vnmemem) se.

loschspeln odmotáti.

Loskauf *m.* odkúp; Loskauf- odkupni.

loskaufen odkupiti, rešiti; *impf.* odkupovati, odkupjevati, reševati; sich — odkupiti se.

Loskaufspreis *m.* odkupnina.

loskommen uiti (-idem), uteči (-tečem); *impf.* uhájati, utékati; i. sich losmachen.

loslassen izpustiti, oprostiti; *impf.* izpúsčati, oproščati.

loslösen sich prožiti se, krhati se; sprožiti se.

losmachen oprostiti, osvoboditi, oteti (-tmem), rešiti; *impf.* oproščevati, osvobájati, otévati, reševati; die Rinde vom Stamme — lupiti, majiti, beliti; olupiti, omajiti, obeliti; sich — iznebiti se, odkrižati se, osvojiti se; *impf.* iznebovati se, odkriževati se, osvajati se, osvojevati se. *Labruje, red. kiga, talci, jes.*

losreißen trgati, krúšiti, krhati; odtrgati, utrgati, odkrušiti, odkrhnuti.

lossagen sich odreči (-rečem) se, odpovedati (-vém) se; *impf.* odrekovati se, odpovedávati se.

losschlagen odbiti (-bijem), odtrúpiti; *impf.* odbijati, odtrupjevati; e. Ware — prodati, izpečáti; *impf.* prodávati; darauf — tolci (tolčem), nabijati.

lossein prost biti (sem), oprostiti se.

lossprechen odvezati (-vežem), oprostiti; *impf.* odvezovati, oproščevati;

(in d. Beichte) grehov odvézati, razgrésiti; *impf.* grehov odvezovati, razgreševati.

Lošpredung *f.* odvéza.

Lošsteuer *n.* krmiti proti čemu.

Loškürpen zagnati (-ženem) se, zapoditi se, zaleteti se, navaliti se.

Loštrennen odločiti, *impf.* odločevati; (Naht) odpárati, razparati, odprati (-porjem).

Lošung *f.* srečkanje, žrebanje; (Parole) geslo; (— eines Tages im Geschäfte) stržek.

Lösung *f.* odvéza, razvéza, razrešitev, rešitev; (Loštauf) odkúp, rešitev; (— des Knotens) razvozlánje; *chem.* raztópina, raztvór, razkrój.

Lösungsgeld *n.* stava.

Lösungsmittel *n.* topilo.

Lösungswort *n.* geslo.

loswerden iznebiti se, odkrižati se, oprostiti se, osvoboditi se; *impf.* iznebovati se, oproščevati se; ich kann ihn nicht — ne morem se ga otresti; der Schulden — oddolžiti se; d. Ware — blago razpečati, — razprodáti.

loswideln od-, razmotáti.

loswinden sich izviti (-vijem) se, izmakniti se.

losjählen *f.* lošpreden. [ogovárjati.

losziehen (über jem.) obrekovati koga,

Loš *m.* (Lehm) púhlica.

Loth *n.* lot; (Weiloth) olóvnica; *f.* Senthlei; Loth- lotov.

lothen z olovnico mériti.

löthen variti, spájati; zvariti, spojiti.

löthig lotov, lot težek; (in Zusammenhang) lotén.

Lothkolben *m.* spajálo.

Lothrecht navpičen, prostopáden.

Lothrohr *n.* puhálnica.

Löthung *f.* spájanje.

Lothe *m.* lavda.

Lotterbube *m.* malopridnež, zanikar-než, potepúh.

Lotterie *f.* loterija; Lotterie- loterijski.

Lotterielos *n.* loterijski list, žreb, srečka.

Lotto *n.* *f.* Lotterie.

Lottoamt *n.* loterijski urad.

Lottoanlehen *n.* loterijski zajém, loterijsko posojilo.

Lothgefälle *n.* loterijski dohódki pl.
Lotus *m.* (*Lotus corniculatus*) device Marije kozušček, nokota.

Löwe *m.* lev, oroslan; *dem.* levček; Löwen- lévov, levji.

Löwenbändiger *m.* levji krotilec.

Löwenbeherst srčen ko lev.

Löwenfuß *m.* (*Alchemilla vulg.*) hribna resa; device Marije plásček.

Löwenhaut *f.* levina, levova od. levja koža.

Löwenhündchen *n.* levček.

Löwenjagd *f.* lov na leve.

Löwenmaul *n.* (Pflanze) odolin, žábica.

Löwenjahn *m.* (*Leontodon Taraxacum*) régrat.

Löwin *f.* lévinja.

loyal zakonit, zakonén; vdán, lojalén.

loyalität *f.* zakonitost; vdánost, lojalnost.

Luchs *m.* ris; *fig.* bistrovid; Luchsrisov, risji.

Luchsauge *n.* risje okó (očesa); *fig.* bistri vid od. pogled; ein — haben bistrovíd, bistrook. [koža.

Luchsbalg *m.*, Luchsfell *n.* risina, risj.

Lucifer *m.* svetlonós; danica, večernica; (Teufel) hudóba, lucifer.

Lücke *f.* luknja, špranja, razpoklina, predór, razsedlina, razporek; (Zahn-) škriba, škribina; (leere Stelle) praznina, presledék; (Baum-) vrzel (-i).

Lüdenbüßer *m.* vstavka; (Person) zatakálo, mašilo; jemandes — sein biß (sem) koga omélo.

lüdenhaft pomankljiv, népopoln.

Lüdenhaftigkeit *f.* pomankljivost, nepopolnost.

Lüdenjahn *m.* (zob) vrzeljak.

lückig lúknjast; škribast, škribinast; *bot.* preslédkast.

lucratus koristonósén, dobiček dajó od. nesóó.

Luder *n.* mrha, mrhovina, mrcina, mrtváščina; *fig.* mrha.

Luderleben *n.* razuzdáno od. nesrámno življenje.

ludern razuzdano živéti.

Luft *f.* vzduh, zrak; (bewegte —) sapá, vetér; (Atmosphäre) ozráčje; jähwile — sopárica; trübe — kalno nebó; in der freien — pod milim nebom od. Bogom,

za planem; die Bögel in der — ptice pod nebom; — {schöpfen dihati, oddihovati se; nach — {schnappen sapo pojemat, hlipati; in die — reden bob v steno metati (mečem); sich in die — erheben vzleteti; — machen {. lüften; einem Baume — machen veje zredčiti in otrébiti drevesu; dem Blute — machen puščati; dem Herzen — machen roe zlajsati od. olajšati.

Luftart *f.* plin, vzdušina.

Luftballon *m.* zrakopláv, balón.

Luftbild *n.* prividek, zračna prikazen (-i). [hurček.

Luftblase *f.* (zračni) mehúr; dem me-lüftchen *n.* sápic, vetréc, vetrić. Luftdicht neprodušen. *Bewegung*

Luftdruck *m.* zračni tlak.

Luftdruckmesser *m.* tlakomér.

Luftelektricität *f.* zračna elektrika.

Luften zračiti, vetriti; prezračiti, prevetriti; *impf.* prezračévati, prevetrovati; die Wolle — na prepahu imeti (imám) volno.

Lufterscheinung *f.* zračni prikaz oder pojav, zračna prikazen (-i).

Luftfahrer *m.* zrakoplavéc. [zraku.

Luftfahrt *f.* zrakoplovnja, vožnja po leštfórmig plinav, zrakast.

Luftgänge *pl.*, Luftpöhlen *pl.* zračni pöhodi *pl.*, vzdúšnice.

Luftgebilde *n.* prividek.

Luftgewölbe *n.* podnébje.

Luftgahn *m.* {. Sentil.

Luftig zračen, vzdušen, vetroven; visók, prostorén; *fig.* lahék, Japko, miseln.

Luftkreis *m.* ozračje, vzdúšje.

Luftkeer brezračén.

Luftkoth *n.* dúšnik, oddušník, sápnik, prodúh, prodúšina.

Luftmesser *m.* zrakomér.

Luftmesskunst *f.* zrakomérstvo.

Luftpumpe *f.* zračna sesálka. [nik.

Luftquelle *f.* čadobljúvnik, plinobljúv-

Luftraum *m.* zračna prostornina, zrakorje, zrakovina.

Luftregion *f.* opásje, podnébje.

Luftrohre *f.* sápnik, dúšnik; es ist mir in die — gerathen zaletélo se mi je.

Luftrohrentzündung *f.* vnéctica sápnika od. v sápniku.

Luftrohrschwindsucht *f.* súšica dúšnika.

Luftsäule *f.* zračni stolp.

Luftschey zraka bojéc. [sloj.

Luftschichte *f.* zračna plast (-i), zračni

Luftschiff *n.* zrakoplovníca.

Luftschiffer *m.* zrakoplavéc. *-flucht*

Luftschiffahrt *f.* zrakoplovstvo, zrakoplovnja.

Luftschloß *n.* zlati grad; Luftschlöffer bauen zidati si svetle gradove v obláke.

Luftspiegelung *f.* zračno zrcaljenje, zračno slepilo, zračni prividi *pl.*

Luftsprung *m.* skok.

Luftstrom *m.*, Luftströmung *f.* zračni tok od. puh.

Lufttroden na zraku sušen.

Lüftung *f.* zračénje.

Luftveränderung *f.* zračna premémba.

Luftverdichtung *f.* zgoščanje zraka.

Luftverdünnung *f.* razredčanje zraka.

Luftvulcan *m.* {. Luftpuelle.

Luftwandler *m.* vetrohodéc.

Luftwelle *f.* zračni val.

Luftzeichen *n.* nebno znamenje.

Luftzelle *f.* {. Zungenzelle.

Luftzug *m.* prepéh, prepáh.

Lug *m.* laž (-i), lež (-i), klama; — und Trug laž in goljufija, klamstvo.

Lüge *f.* laž (-i), lež (-i); grobe — debéla od. kosmata laž; jemanden — u strafen na laž koga postaviti; der — überwiefen werden na lažéh ostati (-stanem).

Lügen lagáti (lažem) (se), legáti (se); zlagáti se, zlegáti se; Freundschaft — hliniti se.

Lügen *n.* laž (-i), legánje.

Lügendhaft lažniv, lažljiv.

Lügendhaftigkeit *f.* lažnivost, lažljivost.

Lügendermaul *n.* lažnivi gobéc; *fig.* lažnivéc, lažnik; *f.* lažnivka, lažnica.

Lügenprophet *m.* lažnivi oder krivi prerok. [fije.

Lügenreich *n.* kraljestvo laži in golju-

Lügner *m.* lažnivéc, lažnik; — in *f.* lažnivka, lažnica.

Lügnerschif *f.* lügenhaft.

Lüge *f.* lina, vrzél (-i), predór.

lullen uspávati; sesáti dati.

Lümmel *m.* cepéc, telebán, okórnež, neokrétnež, neotesánéc.

lůmmelhaft telebanski, neokretěn, neotesán, stůrkljast. [nėti.

lůmmeln telebániti, neokretno slo-
šump *m.* capín, klátez, potepůh,
potepín.

Lumpen *m.* capa, cunja.

Lumpengefindel *n.* drhál (-i).

Lumpensammler *m.* cápar, cúnjar.

Lumperei *f.* malovrédno dejánje; *fig.*
majhnóta, níčica, malovredna reč (-i).

lumpicht cunjav, cúnjast, cápast.

lumpig *ř.* lumpicht; *fig.* níčev, malo-
vreděn.

Luna *f.* ř. Mond.

Lunarium *n.* lunostroj, lunárij.

Lunation *f.* lunácia, mali mesíc (čas
od mlaja do mlaja).

Lunge *f.* pluća, pljuća; Lungen-
pljućni.

Lungenarterie *f.* pljućna odvodnica.

Lungenbláschen *n.* ř. Lungenzelle.

Lungenblutader *f.* pljućna privodnica.

Lungenbraten *m.* pljućna pečenka, pe-
čena pljuća *pl.*

Lungenentzündung *f.* pljućna vnětica,
pljućnica, bodilj.

Lungenfáule *f.* pljućna gnilóba.

Lungenfische *pl.* pljućarice *pl.*

Lungenkrankheit *f.* pljućna boležen
(-i), pljućnica.

Lungenkraut *n.* pljućník.

Lungenkreislauf *m.* pljućni obtók.

Lungenlappen *m.* pljućno krilo.

Lungenschlagader *f.* ř. Lungenarterie.

Lungenseuche *f.* pljućna kuga.

Lungenstucht *f.* pljućnica, sušica, jětika.

lungenstuchtig sušičen, jětičen.

Lungenzelle *f.* pljućni mehůrěc.

Lungerer *m.* lenůh.

lungen lenůšiti, lenobo pasti (pa-
sem), pohajkovati.

Lůnse *f.* osník, luněk, pešelj.

Lunte *f.* zařigálnica, lunta.

Lupe *f.* lupa, većalo.

Lurch *m.* krkón.

Lust *f.* radost, veselje, ugodje, na-
slada; (Neigung) sla, mik, pohót (-i),
želja, poželenje; mit — rad, z vese-
ljem; ich habe — mika me, volja me
je, hoće se mi; ich habe keine — noće
se mi, ne mika me, toži se mi, ne
ljubi se mi; — haben želėti, hotėti

(hoćem); zaželėti, poželeti; — zu em
einflůssen ohótiti koga; (steifhůde —)
mesena poželjivost, nasladnost, po-
hótност.

Lustbarkeit *f.* veselica, zabavnost,
kratkočasnost, veselje.

Lustbegier *f.* poželjivost.

Lustbirne *f.* nečistnica, kurba.

Lůsten, es lůstet mich hoće se mi
rad bi, raći se mi; ř. ich habe Lust.

Luster *m.* lesteněc, svetilník, kloća.

Lůsterer *m.* pohotník, razkóšník.

Lůstern hlepěti, dehtěti, sline cediti;
adi pohlepěn, pohotěn, poželjiv, ló-
koměn, gláděn.

Lůsternheit *f.* pohlepnost, pohotnost,
poželjivost, lákomnost, gládnost.

Lustfahrt *f.* zabavna vožnja, vožnja
v zabávo.

Lustgänger *m.* sprehajalec, šetalec; —
f. sprehajálka, šetálka.

Lustgarten *m.* pėrivoj, cvetnják.

Lustgas *n.* opojni ob. omamni plin.

Lustgehůl; *n.* log, gaj.

Lustgeschrei *n.* ukanje, vriskanje.

Lusthaus *n.* lopa, utica.

lustig vesel, radostěn, kratkočasěn,
zabávěn.

Lustigkeit *f.* veselóst, rádost, kratko-
časnost.

Lustigmacher *m.* gluměc, šaljivěc, bar-
kež, veselják.

Lustort *m.* zabavišće. [zabava.

Lustreise *f.* zabavno potovanje, pot v

Lustreiz *m.* mik.

Lustschloss *n.* letograd, milograd.

Lustseuche *f.* sramna kuga, francozi *pl.*

Lustspiel *n.* vesela igra, veseloigra,
komedija.

lustwandeln sprehájati se, šetati (še-
tam ob. šećem) se.

Lustwandler *m.* ř. Lustgänger.

Lutheraner *m.* luterán, luteraněc.

lutherisch luteránski, lúterski.

Lururiós razkóšěn, gízdav, velelěj,
sijájěn, bleskotěn, potratěn.

Lurus *m.* gízda, razkóš (-i), razkóšje;
(Lustwand) potráta.

Lurusartikel *m.* nagizdni izdelek.

Luruspflanze *f.* gosposka rastlina.

Lurussteuer *f.* potratnina, nagizdni
davěk.

Lugusware f. nagizdno blagó.
Luzerne f., Luzernerfleece m. meteljka, senjska dételja.
lyceal licejën, licejalën.
lyceum n. licej.
lymphatisch mezgovën, srkalën, pivën, limfatičen.
lymphdrüse f. mezgovna žleza; (gelandene) odimalka, skakalka, bezgalka.

Lympe f. mezza, limfa.
Lymphgefäß n. mezgovnica, mlečnica, srkalica — *lymphgefäß, mezza mezgovnica*
Lymphkörperchen n. mezgovno telesce. *mezza*
Lymphschlund m. mezgovni mesiček.
Lyra f. lira.
Lyrisk f. lirika.
Lyriker m. lirik, lirski pésnik.
lyrisch lirski.

M.

Makaroni pl. makaroni, svalki.
Mäcen m. mecen, zavetnik, podpornik (umetnostij in znanostij).
Mache f. delo; (Gemachtes) izdelék.
machen délati, činiti, tvóriti; storiti, očitati, napráviti, narediti; *impf.* napravljati, naréjati; daš macht nichts to ni ne dé, to ni nič; daš macht, weil a arm ist to prihaja od tod, ker je bog od tega je ubostvo krivo; zweimal drei macht sechs dvakrat tri je šest; ein Gedicht — pesen zložiti, *impf.* — zlagati, — skladati; den Bedienten — (im Spiele) igrati služabnika; große Bergen — graues Haar velike skrbi človeku lasé ubelijo; ein fröhliches, lautes Geficht — veselo, kisló držáti (driim) se; große Augen — debelo glédati; (betragen) znesti, *impf.* znati, biti (sem); eine Beschreibung von etwas — popisati (-pišem) —, *impf.* popisovati kaj; Einwürfe — ugovarjati, proti čemu govoriti; Gefchrei — kričati (-im); ein Ende — končati, dokončati; *impf.* končavati; eine Reise — potovati; ein Versuch — poskusiti, *impf.* poskusiti; Vorwürfe — očitati, *impf.* očitovati; Vorschläge — svetovati; nametovati (komu kaj); fund — razglásti, oznaniti; *impf.* razglásevati, oznavati; einem eine Verbungung — priklatiti se, *impf.* priklanjati se komu; heur — zakuriti, ogenj zanetiti; Spaß — šaliti se; pošaliti se; maché dir nichts daraus nič ne maraj; sich auf etwas Rechnung — zanašati se na kaj, štiti (stejem) na kaj; den Anfang — náeti (-čnem), *impf.* začenjati; viel Klümen — ústiti se, šopiriti se (s

čim); gefund — zdraviti; ozdraviti; reich — bogatiti; obogatiti; weiß (schwarz) — beliti (črniti); pobeliti (počrniti) x.; fertig — dogotoviti, *impf.* dogotavljati; warm — razgreti (-grejem), ogreti; *impf.* razgrevati, ogrevati; eine Entbedung — iznajti (-najdem); einem Paß — umakniti se, uganiti se komu; sich Vermögen — obogatéti; daš Bett — postlati (-steljem), *impf.* postiljati; sich — (= sich stellen) délati se, ž. B. sich krank — bólnega se délati.

Machertlohn m. plačilo za delo, — od dela.

Machination f. spletká, zvijača, zvižáčina, skrivni naklep.

machinieren zvito ravnati, spletke délati.

Macht f. moč (-i); (Gewalt) oblast (-i); (Heer) vojska, armada; die europäischen Mächte evropske države *pl.*, — vlasti *pl.*

Machtgeber m. pooblastitelj.

Machthaber m. mogotčec, mogočnik, oblastnik, vladár; (Bevollmächtigte) pooblaščenec, pooblaščenik.

Machtgeberin f. mogočnica, oblastnica, vladárica; pooblaščenka.

mächtig mogočen, oblasten; (stark) močen, silen; (tundig) vesél; e. Sprache — sein znati (znam) jezik, vesél biti jeziku; (fähig) zmožen.

Mächtigkeit f. mogočnost; (im Bergbaue) debelina, širina.

mächtiglich adv. siloma, močno.

machtlos brez moči, brez oblasti, nemogočen, slab.

Machtlosigkeit f. nemogočnost, slabost.

Machtsspruch m. samovoljni izrek.

Machtvollkommenheit *f.* neomejena oblast (-i), popolna oblast od. moč (-i).
Machtwort *n.* mogočna beseda, krepka —, veljavna beseda.
Machwerk *n.* krparija, šušmarija, slabo —, revno delo.
Maculatur *f.* makulatura.
Mädchen *n.* deklica, dekle (-ta), deklina, punica; junakovica; *dem.* dekličica, dekletec, deklinica, punčica, (punchka); Mädchen- deklini.
Mädchenalter *n.* deklinstvo, deklinstvo.
Mädchenanstalt *f.* deklini zavod.
Mädchenhaft deklini.
Mädchenlehrer *m.* deklini učitelj.
Mädchenraub *m.* deklini rop, ugrabljenje deklet, odpeljanje —.
Mädchenräuber *m.* deklini ropar, odpeljevalec deklet.
Mädchenschule *f.* deklini šola oder učilnica.
Mädchenvolk *n.* dekleta *pl.*
Made *f.* zaplavec.
Mademoiselle *f.* j. Fräulein.
Madenfresser *m.* zaplivkojedka, obadar.
Madenwurm *m.* otročja glista.
madig *črviv*, piškav. [nica.
Madonna *f.* mati božja, božja porod.
Madrigal *n.* madrigal.
Magazin *n.* magazin, vkladališče, skladišče.
Magd *f.* dekla, služabnica, služkinja, krščenica.
Mägdlein *n.* j. Mädchen.
Magen *m.* želodec; sich den — überladen preobjesti (-jem) se, *impf.* preobjedati se; auf nüchternen — na tešče; jemanden im — haben biti (sem) na koga zlovoljen; Magen- želodčni, za želodec.
Magenbrennen *n.* zgaga, gorečica.
Magenbrücken *n.* tiščanje v želodcu; ich habe — v želodcu me tišči.
Magenentzündung *f.* želodčna vnetica, vnetje želodca.
Magenfieber *n.* želodčna vročica.
Magengrube *f.* žličica.
Magenkrampf *m.* želodčni krč, krč v želodcu. *madron, Klotzenth L*
Magenkrankheit *f.* želodčna bolezen (-i), bolezen v želodcu. [vino.
Magenkräher *m.* cviček, kislica, kisl

Magenkrebs *m.* želodčni rak, rak v želodcu.
Magenmund *m.* ustje želodca.
Magenpflaster *n.* obliž na želodec.
Magenst *m.* želodčni sok.
Magensäure *f.* želodčna kislina.
Magenschmerz; *m.* bolečina v želodcu.
magensäurend krepčalen za želodec, želodec krepčajóe.
Magensäurekung *f.* krepčalo za želodec.
Magentropfen *pl.* kaplje za želodec.
Magenweh *n.* j. Magenschmerz.
mager *suh*, kumern, mrsav, slok (St.); (v. Fleische) pust, ród (St.); (v. Gesichte) upadel, udrt; (v. der Weib) slab; (v. d. Saat) redék; (v. d. Kraft) pičel, slab; (v. d. Zeit) slab, pust; — werden shujšati, posušiti se.
Magerheit *f.* suhost, kumernost, mrsavost, slokost, pustost, rodost, upadlost, udrtost.
mageru intr. hujšati, sušiti se, mrsaveti; shujšati, posušiti se, omrsati.
Magie *f.* magija, čarovništvo, čarodjstvo.
Magier *m.* mag (duhovnik pri Perzijanah); (Zauberer) čaroděj, čarovnik, magičn, čaroděj, čaroven.
Magister *m.* mojster, učitelj.
Magistrat *m.* magistrát, mestna gosposka.
Magistratsrath *m.* magistratni svetovalec, — svetnik.
Magnat *m.* magnát, velikáš, veljak, boljar.
Magnesia *f.* magnézija.
Magnet *m.* magnét.
Magneteisenerz; *n.* magnetovéc.
magnetisch magnétičen. [tizirati, magnetisieren magnetizovati, magnetismus *m.* magnetizem.
Magnetnadel *f.* magnetnica, magnetna igla, sévernica.
Magnetslein *m.* magnétovéc.
Magnificenz; *f.* (als Titel d. Rectores) magnificencija, velmoštvo.
magnifisch preizvrstén, prekrasén.
Magnolie *f.* magnolija, šakoljan.
Mahagoniholz *n.* mahagonovina.
Mahn *f.* séca, séc (-i), košnja, kositev, séčevina; (eine Reihe abgemähter Grajes) red (-i), plasta.

mahdbar kositen.
 Mähder *m.* š. Mäher.
 Mahdzeit *f.* seča, košnja; jur — ob seči, ob košnji.
 mähen seči (sečem), kositi; (mit d. Sichel) žeti (žanjem, ženjem).
 Mäher *m.* kosče, senosék.
 Mähfeld *n.* košenina, lazovina.
 Mahl *n.* (das Essen) jed (-i); (d. Hochzeitsmahl) gostija; (ein anderes feierliches Mahl) pojedina, gostarija, gosti *pl. f.*; (d. Leichenmahl) sedmina, pogrebščina, kármina; (d. Mittagsmahl) kosilo, obed, júžina; (d. Vormittagessen) predpódnica; (d. Nachmittagsessen) málica, mala júžina, popódnica; (d. Abendmahl) večerja.
 mahlen mleti (meljem); zmleti, pomleti.
 Mahlen *n.* mlenje, mletév.
 Mahlgast *m.* mlelec, meljár, meljáj.
 Mahlgeld *n.* mletvina, meljarina.
 Mahlgerinne *n.* (mlinski) žleb, rake *pl.*
 Mahlgetreide *n.* žito za mletje, melja, meljivo. [ujém.
 Mahlreife *f.* mérica (mlinarska),
 Mahlmühle *f.* mlin ob. malén (za žito).
 Mahlschuh *m.* (Seiratsgabe) dota.
 Mahlstrom *m.* morski vrtinéc, morska vrtanja, cirk.
 Mahlsahn *m.* meljác, kotnják.
 Mahlzeit *f.* gostija, gostarija, pojedina; š. a. Mahl; — halten kósiti, obedovati, júžinati; večerjati. [list.
 Mahnbrief *m.* opómnica, opominski
 Mahne *f.* griva.
 mahnen opomniti, spomniti; *impf.* opominjati, spominjati; (wegen einer Schuld) terjati (koga).
 Mahnen *n.* opominjanje, spominjanje; terjanje.
 Mahner *m.* opominjaléc; terjaléc; — in *f.* opominjalka, terjalka.
 mahnig grivat, grivast.
 Mahnung *f.* opomin, opominjanje.
 Mahnrittel *m.* š. Mahnbrief.
 Mahomedaner *m.* mahomedanéc.
 mahomedanisch mahomedanski.
 Mähre *f.* kljuse (-ta), mrha.
 Mähzeit *f.* š. Mahdzeit.
 Mai *m.* maj, majnik, véliki travén.
 Maibaum *m.* mlaj.

Maiglöckchen *n.* šmárnica; devičica, solzica, dragoljubée, kapljica.
 Maikäfer *m.* brošč.
 Maire *m.* župán, mér.
 Mais *m.* túrsčica, korúza, debelača;
 Mais- túrsčičeni, koruzni.
 Maisacker *m.* (nach d. Ernte) túrsčičée, koruzišée.
 Maisbehälter *m.*, Maisdarre *f.* koruznik, koruznják.
 Maisbrand *m.* črnilec, smetljaj.
 Maisch *m.*, Maische *f.* žonta, brozga, drozga.
 maischen zóntati, brózgati, drózgati, mešati; zbrozgati, zdrozgati, premešati.
 Maiskolben *m.* túrsčičeni (koruzni) storž, lat (-ú), lat (-i), latica.
 Maitrank *m.* majnikovo vino.
 Maimurm *m.* trávnica.
 Majestäät *f.* veličanstvo, veličastvo; kaiserliche — cesarsko veličanstvo, cesaróst (*nar. pes.*), presvetli cesar; königliche — kraljevsko veličanstvo, presvetli kralj.
 majestäätlich veličastén, veličanstven.
 Majestäätseleidigung *f.* razžalitév od. razžaljenje veličanstva.
 Majestäätsgesuch *n.* prošnja do veličanstva od. do presvetlega cesarja (kralja).
 Majestäätsercht *n.* pravo veličanstva.
 Majestäätsverbrechen *n.* zločin razžalitve veličanstva, razžalitév veličanstva.
 Majestäätsverbrecher *m.* zločinéc razžalitve veličanstva, razžalivéc veličanstva.
 Major *m.* majór.
 Majoran *m.* majarón.
 Majorat *n.* majorát.
 majorenn polnoletén, dorastél; — werden leta izpólniti, v leta priti (pridem). [lost.
 Majorennität *f.* polnoletnost, dorast.
 Majorität *f.* večina.
 Majuskel *f.* vélika začétna érka.
 Makel *m.* mádež, maróga; (Blässe) lísa; (Narbe) brazgotina, zarasték.
 Mäkelri *f.* mešetárjenje. [rogast.
 makelig mádežen, omadeževán, marmakellos brez mádežen, brez mádeža, neomadeževán.
 mäkeln mešetovati, mešetariti; (ta- beln) grajati, grditi, črniti, hibe očítati (komu).

Mähler *m.* mešetar; (Tadler) grajaléc, grdiléc, črniléc, očitalo.
Mählergeschäff *n.* mešetarija.
Mählerlohn *m.* mešetarina.
Makrele *f.* vretenica, lokarda.
Makrobiotik *f.* makrobiotika, nauk kako se življenje dolgo ohrani.
Mal *n.* (Zeichen) znamenje; (Denkmal) spominek.
 mal in Zusammenfüg. -krat, pot, ž. B. ein— enkrat, jedenkrat; dies— takrat, to pot; einige— nektele krati; mit einem— na enkrat; das erste— prvokrat, prvič; das nächste— prihodnjič; ein andere— drugokrat; zum letzten— zadnji (poslednji)krat, zadnjič (poslednjič).
Malakit *m.* malahit.
Malaga *m.* malaško vino, malagovéc.
Malbaum *m.* zaznamovano drevó (-ésa); (Grenzbaum) mejnik.
malcontent nezadovoljen.
Malcontent *m.* nezadovoljnik, nezadovoljnéž.
Malcontentismus *m.* nezadovoljstvo.
maledeien kleti (kolnem); prekleti, ukleti; *impf.* preklinjati, uklinjati, psovati (psavam u. psujem), opravljati.
Maleficant *m.* hudodelnik, zločinéc.
malen slikati; naslikati.
Maler *m.* slikar; (Maler- slikarski.
Maleratelier *n.* slikarnica.
Malerei *f.* slikarija, slikarstvo; (Gemälde) slika, slikana podoba.
Malerin *f.* slikarica.
malerisch slikovit, kakor naslikan; *fig.* prekrasén, prelép.
Malerkunst *f.* slikarstvo, slikarska umetnost.
Malerschule *f.* slikarska šola.
Malheur *n.* nezgoda, nesreča.
Malice *f.* zloba, zlobnost, zločestost.
maligiös zlobén, hudobén, zločest.
Mallepóst *f.* pisemska pošta.
malmen drobiti, meti (manem); zdrobiti, razdrobiti, zmeti.
Malstatt *f.* (Zielstatt) strelišée; (Versammlungsort) shajališée, rotišée.
Malstein *m.* mejnik; (Denkmal) spominek, spominski kamen.
Malter *n.* (*m.*) malta, sip, pesék.
Malteser *m.* maltezar.

Malteserorden *m.* malteski red.
Malteserritter *m.* malteski vitez.
maltraitieren grdo (hudo) ravnati (delati) s kom, mučiti (koga). [vino.
Malva *m.* malvaževéc, malvaško.
Malve *f.* selzénovéc; — *n pl.* (Malvaceae) sleznice *pl.*
malvenartig selzinast, slezinast.
Malz *n.* slad, sladje; an ihm ist Ho-pfen und — verloren nič ne velja, ni dobre dlake na njem; Malz- sladni, za slad.
Malzbottich *m.* kad (-i) za slad.
Malzdarre *f.* sušilnica za slad, sladarnica.
Malzzeichen *n.* znamenje.
malzen sladáriti, slad (sladje) delati.
Malzer *m.* sladár.
Malzhammer *f.* slád(óv)nica, sladára.
Malzkasten *m.* sladnik, sladnják.
Malzmühle *f.* mlin (malén) za slad.
Malzmühler *m.* sladoméč.
Malzsteuer *f.* sladnina.
Mama *f.* máma, máma, mámica.
Mameluk *m.* mameluk; *fig.* odpadnik.
Mammon *m.* mámon, malik bogastva; *fig.* posvetno premoženje.
Mammut *n.* mámut.
Mamsell *f.* f. Fräulein.
 man *pron. ind.* wird ausgedrückt mit clovek, kdo, se oder durch die 3. Person des Plural mit dem zugrunde liegenden, jedoch meistens verschwiegenen Subjecte ljudje, ž. B. — weiß nicht clovek ne vé, ne vé se; — gebe mir daß naj mi kdo to dá; — jagt govore, pravijo, govori se.
mander *pron. mársikdo (subst.);* marsikateri, marsikteri (*adi.*); im Pl. nekateri, nekteri, mnogoteri, mnogi; an manden Orten marsikje, mársikod.
manderlei *pron. mársikaj, to pa óno (subst.);* marsikatéri, marsiktéri, mnogotéri, mnogovrstén (*adi.*).
mandmal *adv.* véasi, éasi, véasih, éasih, marsikaterikat, marsikterikat.
Mandant *m.* pooblastiléc, pooblastitelj.
Mandarin *m.* mandarin, mandarinéc.
Mandat *n.* povelje; zapoved (i), ukáz, naredba; pooblastilo; (chines Abgeordneten) poslanstvo, mandát.

Mandatar *m.* pooblaščenec.
 Mandel *f.* mánđelj (-na), mánđelj-
 ovo jedro; (Drüse) bezgalka, drgál
 (-i), drgancéla; (15 Stück) petnajst,
 petnajstero; Mandel- mandeljnov.

mandelartig mandeljnov.
 Mandelbaum *m.* mánđeljnovčec.
 Mandeldrüse *f.* j. Mandel.
 Mandelholz *n.* mandeljnovina, mán-
 đeljnov les.

Mandelkern *m.* mánđeljnovno jedro.
 Mandelkränze *f.* zlatovranka.
 Mandelmilch *f.* mánđeljnovno mleko.
 Mandelöl *n.* mánđeljnovno olje.
 Mandoline *f.* mandolina.
 Mandril *m.* mandril.

Mann *pl.* duše rajnikih od umrlih,
 mati *pl.*

Mangan *n.* mangán.
 Manganäure *f.* mangánova kislina.
 Mänge *f.* valja, likálnica.

Mangel *m.* pománkljej, pománkanje,
 nesostatek; (Fehler) pogrešek, hiba;
 (mangeln) — leiden strádati, v po-
 tóbi biti (sem); — haben premalo
 iméti (imám), manka, pomankuje od.
 mankuje (komu česa); aus — an Be-
 weiser ker ni dokazov, zavoljo pomán-
 kaja dokazov.

mangelhaft pomankljiv, nedostaten.
 Mangelhaftigkeit *f.* pomankljivost,
 nedostatenost.

mangeln mánkati, ne biti (je), ne
 iméti (imám); pománkati, zmánkati;
 (mangeln) pománkovati, zmánkovati; es
 mangelt mir an Zeit ne utegnem, ni-
 mam časa.

mangen váljati, likati, móngati;
 (mangeln) polikati.

Mangel *m.* váljalec, likalec.
 Mangelfutter *n.* méšanica; (für die
 Schweine) obloda.

Manghorn *n.* soržica, zmes (-i).
 Mangold *m.* (Runkelrübe) pesa; (Bur-
 genderrübe) bela pesa; (rotte Rübe)
 lítra, r(u)deča pesa.

Manihäer *m.* manihejčec; (Stäubiger)
 vjanič.

Manie *f.* nezmérna strast (-i), manija.
 Manier *f.* način, šega, navada, običáj;
 auf diese andere — drugače, inače; (Be-
 tragen) obnašanje, kretanje, vedenje.

Manierlich lepega, čednega obnašanja,
 dostojen, olikan, omikav, izobražen.

Manierlich lepega (čednega) obnašanja,
 dostojen, olikan, omikav, izobražen.

Manierlichkeit *f.* lepo (čedno) obna-
 šanje, dostojnost *ic.*

Manifest *n.* manifest, cesarjev razglás.
 Manifestation *f.* manifestacija, raz-
 odetje, razodevanje.

manifestieren razodéti (-denem), po-
 kazati (-kazem); *impf.* razodévati, po-
 kazovati.

Manipulation *f.* manipulacija, ravna-
 nje (s čim), opravljanje.

manipulieren ravnati (s čim), oprav-
 ljati (kaj).

Mann *m.* mož, možák; (Mensch) člo-
 vek; (Ehemann) mož, sopróg; ein starker
 — korenják, hrust, junák, čvrsták;
 einen — nehmen možiti se; omožiti
 se, udati se; *impf.* udájati se; an —
 bringen prodati, spečati; ein armer —
 ubožec, siromák, revež; ein alter —
 starčec, starček; ein — ein Wort mož
 beseda; sie stehen alle für einen — vsi
 so za jednega; ich stelle meinen — sem
 mož za to, sem dobér za to; er ist
 nicht mein — ni človek za me, ne
 maram zanj; du bist nicht der — bazu
 ti nisi temu kos, ti nisi za to; Mann-
 moski.

Manna *f.* u. *n.* mana, auč nebeska
 hrana.

mannbar dorastél, godén od. pripra-
 vèn za ženitév (možitév).

Mannbarkeit *f.* dorastlost, leta za
 ženitév (možitév).

Männchen *n.* človeček, možiček, mo-
 žičelj (-na); (v Thieren) saméc, starčec.

Männergeschlecht *n.* junáski rod.

Männermuth *m.* junáška srénost.

Mannes- moski. [doba.

Mannesalter *n.* moska leta *pl.*, moska
 mannhaft možát, moski, junáski,
 korenjaski.

Mannhaftigkeit *f.* možatost, možtvo,
 junaštvo, korenjaštvo.

Mannheit *f.* možtvo, moska zmož-
 nost, moskost.

mannigfach, mannigfaltig mnogoteri,
 mnogotérnat, mnogovrstén, raznovr-
 stén, raznoličen.

Mannigfaltigkeit *f.* mnogoterost, mnogovrstnost, raznoličnost. [ličn.]

mannigfaltig mnogoličen, raznomänniglich vsakdo, slehern, slednji.

Männin *f.* možákinja, žena.

männlich moški; (tapfer) možát, junáski.

Männlichkeit *f.* moštvo; možatost, junáštvo.

Manns moški.

Mannsbild *n.* moški, možakar.

Mannschaft *f.* možjé *pl.*, moštvo, ljudstvo; (milit.) vojščaki, vojaki.

mannshoch za možá visok.

Mannsperson *f.* j. Mannsbild.

Mannschneider *m.* krojač za moške.

Mannschuster *m.* črevljar za moške.

Mannstamm *m.* moški rod od. zarod.

mannsüchtig možáželjna.

Mannstreu *f.* možina; (Alpenmannstreu) zaspanka.

Mannsvolk *n.* moštvo, možjé *pl.*, moški *pl.*

Mannspucht *f.* vojaški red in strah; — halten vojake v strahu iméti (imám), vojake v redu iméti in strahovati.

Manometer *m. n.* manometër; merilo razpenjavosti plinov in parov.

Manöver *n.* manevër, vojaška vaja, vojna —.

manövrieren manevrovati, vaditi se v orožji.

Manschette *f.* manseta, naročka.

Mantel *m.* plašč, gaban, čoha (St.); den — nach dem Winde hängen plašč po vetru obračati, ravnati se po okoliščinah.

Mantelchen *n.* plašček.

Mantelfläche *f.* plašč.

manteln j. bemanteln. — *ofha?*

Mantelsack *m. j.* felleisen.

Mantille *f.* mantila, ženski plašček.

Manuale *n.* (b. d. Kaufleuten) priročna knjiga; (b. d. Orgel) ročne tipke.

Manufactur *f.* (Fabrik) rokodelnica, rokotvornica; (Fabrication) rokodelstvo, rokotvorstvo; Manufactur rokodelní, rokotvorni.

Manufacturarbeiter *m.*, Manufacturist *m.* rokodeléc, rokotvoréc, manufakturst.

Manufacturware *f.* rokodelna roba, rokotvórina.

Manuscript *n.* rokopis.

Mappe *f.* mapa, zemljepisna karta.

Mappeur *m.* maporiséc, risar zemljepisnih kart.

mappieren maporisati, mapirati, mapovati.

Marchande de modes *f.* modistkinja, prodajalka lepe modne robe in blaga za lišp.

Mädchen *n.* pravljica; daš ist cia — ta je bosa, — zmisljena.

Marder *m.* kuna; *dem.* kunica; Rader — kunji.

Marderfalle *f.* past (-i) za kune.

Marderfell *n.* kunina, kunji meh.

Marginalien *pl.* obkrajne opazke *pl.*, pristavki (*pl.*) na kraji.

Maria *f.* Marija; Ave — česčena s Marija; Marien — Marijin, šmarni.

Marienapfel *m.* šmarno jabelko.

Marienburg *n.* matere božje podoba.

Marienblume *f.* marjética.

Mariendistel *f.* devica Marije osát.

Marienfest *n.* devica Marije praznik, šmarni praznik, gospojnica.

Marienkäfer *m.* polónica, božja krivica, povélka, rožina.

Marienrose *f. j.* Marienblume.

Marine *f.* mornarstvo, pomorstvo, mornarica; morska moč (-i) od. vojska, brodovje.

Marinofficier *m.* pomorski (marinski) častnik.

marinieren soliti, marinovati; vsiliti, nasoliti.

Marionette *f.* donda, lilika, čeca.

Mark *n.* mozég; (Gehirn) možgani *pl.* (im Dolje) stržon, svrz; fig. jedro, evl.

Mark *f.* meja, granica; (Land) okrajina, pokrajina; (Gewicht) marka (= 16 lotov).

Marke *f.* marka, znamka; (Spiel-) znamka za igro.

marken znamkovati; zaznamkovati, zaznamovati.

Marktender *m.* vojaški branječ, marketendar; — in *f.* vojaška branjeka, marketendarica.

Markgraf *m.* mejni grof.

Markgräfin *f.* mejna grofinja.

markgräflich mejnogrofijski.

Markgrafschaft *f.* mejna grofija.

markieren *f.* marčen.
merkig mozgat; strženast, svržnat;
sg. jedernát, évrst.

Markrain *m.*, Markscheide *f.* meja,
omejek.

Markscheidekunst *f.* rudarsko zemlje-
merstvo, jamomérvstvo.

Markscheider *m.* rudarski zemljemérec,
jamomérec.

Markstein *m.* mejnik, mejni kamen.

Marki *m.* seménj, soménj, sejém;
(Sothen —) tržni dan (dneva); (Mark-
faden) trg; zu — e bringen na prodáj
postaviti; seine Haut zu — e tragen
kaj nevarnega si nakopati (-kopljem)
na glavo, nevarnosti izpostaviti se, na
strojo nevarnost kaj početi (-čnem);
Marki- sémnji, sejmski; tržni.

Marktauffeher *m.* tržni (sejmski)
ogleda od. nadzornik.

Marktsucher *m.* tržec, semnjevaléc,
sejmovaléc.

Marktbewohner *m.* tržán; — in *f.*
tržánka.

Marktbude *f.* sejmska (tržna) prodaj-
alnica; sejmski šator.

Marktkommissär *m.* tržni komisar.

Markten tržiti, trgovati, sejmovati,
na sejmu prodajati.

Marktflecken *m.* trg; dem. tržič.

Marktgeld *n.* tržnina, sejmnina.

Markthütte *f.* *f.* Marktbude.

Marktleute *pl.* semnjevalci, sejmarji,
sejmovalci; tržci, tržni ljudje; tržáni *pl.*

Marktlordnung *f.* tržni (sejmski) red.

Marktplatz *m.* trg, tržišče; semnjišče,
sejmišče.

Marktpreis *m.* tržna (sejmska) cena.

Marktpreiscertificat *n.* cenovna pove-
rnica.

Marktrecht *n.* tržno (sejmsko) pravo;
(Marktfreiheit) tržna (sejmska) pravica.

Marktrufer *m.* tržni (sejmski) izkli-
čevaléc.

Marktschreiber *m.* tržni (sejmski) pisár.

Marktschreier *m.* kričén, blastač, ba-
há, šarlatán. *Sama och nej ga je od
net. id. shabak ut*

Markstand *m.* sejmsko mesto, sejmski
prostor.

Markstandgeld *n.* šatorina.

Marktag *m.* sejmski dan (dneva),
seménj; tržni dan.

+ *Guerclova mati*

4/12 97.

Je je sama užijet ali: Da je do do ut

Marktverkehr *m.* tržni promet.

Marktzoll *m.* sejmnina; tržnina.

Warmor *m.* mármor, mrámor; Mar-
mor- mármorén, mrámorén, mármor-
nat, mrámornat. [nast.

marmorartig mármornast, mrámor-
marmorieren marmorirati, marmor-
nasto barvati; — pobarvati.

marmora mármorén, mrámorén, már-
mornat, mrámornat.

marode maród, bolén, betežén; upé-
han, spēhan, trudén; — werden zbo-
léti, zbetézati (-im); upéhati se, utrú-
diti se.

Marodeur *m.* marodér, bolnik, be-
težnik; upéhanéc, zastajaléc, pleniléc,
rópar.

marodieren marodovati, bolovati, be-
tegovati; zaostajati, pleniti, ropati.

Marqueur *m.* marker.

Marquis *m.* markiz.

Marquise *f.* markíza, markizinja.

Mars *m.* Mars, Mart (vojni bog
rinski).

Marſch *m.* hod, pot (-a u. -i), marš; *Komelj*
zum — e blasen na odhod trobiti; ein-
um — spielen popotnico gosti (godem) od-
igrati; marſch *interi* hodi! stopaj!
(pače dič) pobéri se! zgubi se!

Marſch *f.* muža, mužava, močevina.

Marſchall *m.* maršál.

Marſchallwürde *f.* maršalstvo.

Marſchbefehl *m.* potno povelje, potni
ukaz.

marſchfertig pripravljen na (za) odhod.
marſchieren iti (grem), hoditi, stopati,
marſirati; (reiſen) potovati; marſchiere!
pobéri se, zgubi se.

Marſchland *n.* *f.* Marſch *f.* — *van tu, potov.*

Marſchlied *n.* potnica, popotnica. *nica Lucca*

Marſchlinie, Marſchrouté *f.* zapovedan
(ukazan) pot, potovnica; miß gebunde-
ner — na ravnóſt.

Marſſal *m.* konjušnica, konjarnica.

Marter *f.* muka, teza, mučilo, trapilo.

Marterer *m.* mučitelj, mučiléc,
trpinčevaléc.

Marterkammer *f.* mučilnica, tezalnica,
trpilnica.

martern mučiti, trpinčiti, trapiti;
ſich — ubijati se.

Marterthum *n.* mučeniſtvo.

Martertod *m.* mučeniska smrt.
martervoll mučen, poln muk.
Marterwerkzeug *n.* mučilo, trapilo.
Marterwoche *f.* veliki tedén.
Märtyrer *m.* mučenik, mučenec, márt-
 ternik; **Märtyrer** mučeniski, márt-
 erniski.
Märtyrin, Märtyrerin *f.* mučenica,
 mučenka, mártternica.
März *m.* maréc, sušec, brézén; jerbo-
 froat. ožujak; **März** mareni, sušecv,
 breznov.
Märzbier *n.* marcno pivo.
Märzschnee *m.* sušecv sneg.
Märzweilchen *n.* dišeča vijolica, ljúbica.
Masche *f.* petlja, zanka, zádruga.
Maschine *f.* stroj, mašina.
Maschinenfabrik *f.* strojarnica, tovarna
 za stroje.
Maschinenführer *m.* strojevodja.
Maschinenlehre *f.* strojeslovje.
maschinenmäßig tlačanski, rabotén.
Maschinenmeister *m.* strojni mojstér,
 strojnik. [ništvo.
Maschinenwesen *n.* strojstvo, stroj-
 Maschinerie *f.* strojarija, strojilo.
Maschinist *m.* strojnik, mašinst.
Maser *f.* pika, grča, hrga, maroga.
maserig pikast, grčast, hrgast, ma-
 rogast.
Masern *pl.* dóbrce *pl.*, ógrce *pl.*,
 óšpice *pl.*, pléhi *pl.*
Maske *f.* krinka, larva, obrázina,
 šema; (Perjon) maska, maskara, šema.
Maskenball *m.* maskaráda.
Maskerade *f.* maskaráda.
maskieren našemiti, maskirati; *sid*
 — našemiti se, maskirati se.
Massacre *n.* prelivanje krvi, klanje,
 krvava svatovščina.
massacrieren moriti, klati (koljem);
 pomoriti, umoriti, poklati, posekati,
 potoléci (-tolčem), pobiti (-bijem), ubiti;
impf. pobijati, ubijati.
Masse *f.* masa; (Materie) snov (-i),
 tvarina; (Menge) množina, gromada;
 (Mumpen) kepa, gruča, gruda.
Massenanhäufung *f.* skúpljanje oder
 kopičenje ljudi.
Massengebirge *n.* gromadne gore *pl.*,
 gromadno gorovje.
massenhaft gromadén, nakopičen.

massenweise *adv.* na kupe.
Massenverwalter *m.* oskrbnik (opravnik)
 imovine (imетка). — *güaveliv* ?
massig (v. Gestein in der Geognosie)
 ležicáv.
massiv masivén, gost, trdén; au-
 — em Golde iz (od) samega od. čisteg
 zlatá; *fig.* neotesan, zarobljen, grób.
Maß *n.* mera; *dem.* mérica; daß —
 zu einem Maße nehmen suknojo pomé-
 riti, mero vzeti (vzamein) za suknojo;
 (Verhältnis) razmérje, priméra; im ho-
 hen — e zeló, jako; im vollen — e po-
 polnoma, v polni meri; nach dem — e
 des Verdienstes po zaslugi; mit —
 zmérno; halte — im Genuße ústav
 zmérno.
Maß *f.* (Bier, Wein) bokál, pint.
Maße *f.* 1.) pravo razmérje, prava
 méra; *z. B.* über die — u, über alle — u
 čez mero, čez vsó mero, čez nemoč;
 2.) (Art, Weise) način; *z. B.* dermaßen
 tako; einigermassen nékaj, nékako, né-
 koliko; betanntermaßen kakor je znano,
 znano je da; gebürendermaßen spo-
 doбно, spoštljivo; gewissermaßen né-
 kako, tako nékako; 3.) (im Bergbau)
 odmérék.
Maßengebür *f.* (im Bergbau) mero-
 vina, odmernina.
Maßflasche *f.* bokál, pint.
Maßgabe *f.* razmérje, priméra; nach
 — d. Umstände po okoliščinah, kakor
 okoliščine nanesó.
maßgebend merodajén, uplivén.
maßgeblich *f.* maßgebend.
Maßholder *m.* maktén, klén.
mäßig zmérén, trézén, vzdržén;
 (mittelmäßig) srednji; — es Feuer po-
 hlevni oženj; — leben zmérno oder
 trézno živéti.
mäßigen krotiti, brzdati; ukrotiti,
 ubrzdati; (ermäßigen) mánjšati; umánj-
 šati, znižati; *impf.* zniževati.
Mäßigkeit *f.* zmérnost, tréznost,
 vzdržénost.
Mäßigkeitssverein *m.* društvo tréznosti
 oder zmérnosti.
Mäßigung *f.* kročenje, brzdanje; mánj-
 šanje, zniževanje; mit — zmérno.
Maßliebchen *n.* marjética.
maßlos brezmérén, nezmérén.

— *withankung*
 — *in der Maß*, *maßigkeits* *post. f.*

Mašiosiglelt *f.* brez mérnost, nez mérnost.

Maširegel *f.* pravilo, vodilo; (Verfügung) naredba.

maširegeln pravila dájati, strahovati, moštrovati.

Mašstab *m.* merilo.

mašvoll zmérén. — *mašvoll hitali žiči*

Maš *m.* jádrenik, jámbor, jámbora.

Maš *f.* žir, píča, (Maštung) pitanje, trnjenje.

Mašbaum *m.* *f.* Maš *m.*

Mašdarm *m.* ritnik, mastnik, danka.

Mašdarmaustritt *m.* izstóp danke.

Mašdarmwurm *m.* glista.

mašén pitati, rediti, krmiti, debeliti; spitati, obrediti, odebeliti; sich — dobro jesti (jem) in píti (pijem).

Mašter *m.* pitaléc, rediléc, krmiléc.

Mašfutter *n.* píča; (Buchmaš) žir; (Eiweißmaš) želod.

Mašgans *f.* pitana gos (-i).

Mašgeld *n.* žirnina, žirovina.

Mašir *m.* mástika, mástikova smola.

Maširbaum *m.* mástika, mastikovo drevó (drevosa).

Maškuh *f.* pitnica, pitana krava.

Mašochs *m.* pitani vol. *Kmecc* [ka.

Mašschwein *n.* pitana svinja, krmiljen-

Maškal *m.* pitovnják, krmiljenščák.

Mašvieh *n.* pitana živina, klavna —

Mašwerk *n.* jámborovje, jádrenikovje.

Matador *m.* matadór, prvák.

Material *n.* (*pl.* — *ien*) roba; (Spinn-

material) predivo; (Bau—) gradjivo,

stavivo; (Schreib—) pisalna (roba), pi-

salna orodje; (Brenn—) netivo, kurivo;

(Serrath) zaloga.

Materialismus *m.* materijalizém.

Materialist *m.* materijalist; prodajalec

materijalnega blagá.

Materialware *f.* dišavno od. materijalno blagó.

Materie *f.* tvarina, snov (-i), ma-

terija; (Eiterstoff) gnoj.

materiell stvarén, telesén, gmotén,

materijalén.

Mathematik *f.* matemátika, računov-

lovje, računstvo. [noslovéc.

Mathematiker *m.* matemátikar, račun-

matematišj matematišén, računov-

lovén.

Matrahe *f.* žimnica. *Jerzvat-?*

Matrahenüberzug *m.* žimniški prevlak.

Matrik, **Matrikel** *f.* mática, zapisnik, imeník; (Taufmatrikel) krstne bukve *pl.*, krstna knjiga.

Matrikenauszug *m.* izpisék iz málice.

Matrikenführer *m.* držitelj (opravnik) málice.

Matrixe *f.* (Schraubenmutter) mática, bábrica; (Kobell) kalúp.

Matrone *f.* postarna (stariéna) dama, matróna. [narski.

Matrose *m.* mornár; **Matrosen-** mor-

matšj *adv.* — mašén (im Karten-

spiele) vse vržljeje narediti, ugnati (uženem); — werden nebenega vržljeja

dobiti, ugnan biti (sem).

mat medél, trudén, upéhan, slab,

mlahav; (v. d. Augen) temén, mrtév,

mótén; (v. d. Farbe) zamolkél, mrtév;

— mašén péhati, trúdití, slábíti; upé-

hati, spēhati, utrúdití, oslábíti, zdélati;

— werden péšati, slabéti; opešati, osla-

béti, onemoči (-morem); *impf.* one-

mágati.

Matte *f.* loka, trata, livada; (eine

grobe Dede aus Zwilch) plahta; (aus

Binsen) storja, rogožina, rogozovina.

Mattigkeit *f.* medlost, trudnost, upe-

hanost, slabota, slabost; temnost,

motnost; zamolklost.

Maturität *f.* zrelost, godnost.

Maturitätsprüfung *f.* godni oder zre-

lostni izpit, godna od. zrelostna skušnja.

Mauer *f.* zid, mir; *coll.* zidovje, ob-

zidje, mirje; *dem.* zidék, mirič; **Mauer-**

zidni.

Maueranwurf *m.* zidni omét.

Mauerassel *f.* navadni prašičék, kočíc,

živica.

Mauerband *n.* zidna vez (-i).

Mauerbank *f.* osušnica, blazina.

Mauerbiene *f.* bčela zidarica. [ovén.

Mauerbrecher *m.* zidodér, zidolóm,

Mauerfalk *m.* postovka.

mauerfest trdén kakor zid. — *grün!*

Mauergeänder *n.* obzidna ograja, temelj? *žlica.*

opérnica, obzidék.

Mauerkelle *f.* ometálnica, zidarska

mauern zidati; sezidati.

Mauerpfeffer *m.* homulica.

Mauersegler *m.* hudournik, brizga.

Mauerverputz *m.* zidni omét ob. omáz.
Mauerwerk *n.* zidovje, obzidje, zidina, mirje.

Mauerriegel *m.* zidna opeka.

Maul *n.* gobéc, usta *pl.*, lape *pl.*; (Rüffel) riléc; *dem.* gobéek, riléek; daš — halten moléati (moléim), jezik za zobmi držati (držim); daš — aufthun ziniti, spregovoriti.

Maulaffe *m.* zijalo, ziják; — *n.* feil haben zijála prodájati.

maulaffen zijála prodájati, zijati.

Maulbeer múrbni, múrvni.

Maulbeerbaum *m.* múrba, múrva.

Maulbeere *f.* múrba, múrbina jágoda.

Mäulchen *n.* gobéek, ustica *pl.*

mauldreschen klepetáti (—ám *n.* —éem), žlobudráti, ééncati. [ééncá.]

mauldrescher *m.* klepetálo, žlobudrálo.

Maulesel *m.* mezég; — *in f.* mezugulja.

Mauleseltreiber *m.* mezgár.

maulfaul komur se ne ljubi govoriti, malobesedén, malogovorén.

Maulheld *m.* bahaé, širokoustnež, širokoustnik.

Maulkorb *m.* nagobénik.

Maulmacher *m.* bahaé, širokoustnež; — *in f.* bahálka, širokoustnica.

Maulschelle *f.* zaišnica, brlúzga, klofúta, klapoúšnica; eine — geben brluzgniti, klofutniti, počíti ob. udáriti po ustih (po zobéh). [gobei.]

Maulschuhe *f.* sájevéc, odev voléic v

Maulschuhe *f.* š. Maulschelle.

Maulthier *n.* mula.

Maultrommel *f.* brunda, brenklja, dromlja.

Maulwerk *n.* gobéc; ein gutes — haben dobér jezik iméti (imám).

Maulwurf *m.* krt; (Weibchen) krtovka, krtica; Maulwurfs- krtov.

Maulwurfsgrille *f.* podjéd, podjedica, brámor, krtovica.

Maulwurfshaut, **Maulwurfshügel** *m.* krtina, krtinovéc, krtinjak.

Maurachel *f.* š. Morchel.

Maurer *m.* zidár; Maurer- zidarski.

Maurerei *f.* zidarija, zidarstvo; — betreiben zidáriti.

Maurerhandwerk *n.* š. Maurerei.

Maurerkelle *f.* ometálnica, zidarska žlica. — *bank, poprdnica*

Mauerkunst *f.* zidarska umetnost.

Maurermeister *m.* zidarski mojster.

Maurerpunft *f.* zidarski ceh, zidarska zádruga. [misji.]

Maus *f.* miš (-i); *dem.* miska; Maus-

Mäuschen *n.* miska.

mäuschenstill tih kakor miš, prav tih.

Mäuse misji.

Mäusebussard *m.* kanja, misár.

Mäusehorn *m.* misji trn.

Mäusehock *m.* misjek. [misji.]

Mäusefalle *f.* mišilovka, past (-i) na

Mäusefraß *m.* mišja zjedina, mišje zjedi *pl.*

Mäusegift *n.* mišnica, misji strup.

Mäuseloch *n.* mišja luknja.

mausen miš loviti; *fig.* zmákniti, izmuzniti; *impf.* zmikati, izmuzovati; (daš Wild) zalezovati.

mausen *n.* lovljenje misij; die Raçe läßt daš — nicht kar mačka rodi, rado misi lovi; zmikanje; zalezovanje.

Mauser *m.* zmikávt; zalezovaléc.

mauserodt čisto mrtév, do cela mrtév.

mauserfarben misast; ein — es Pferd misko.

mausig (in der Redensart) sich — machen košatiti se, šopiriti se.

Mausohrlein *n.* mišja usesca *pl.*, kosmatica.

Mausoleum *n.* mavzoléj, krasén grob.

Maus *f.* (beim Geflügel) britév, sku-bitév, misatév; (b. Krebsen, Schlangen *ic.*) levitév, lilitév (St.); (bei behaar-ten Thieren) golitév, misatév (St.).

mausen, **mausern** sich briti (brijem) se, skubiti se, misati se (St.); leviti se, liliti se (St.); góliti se, misati se (St.).

mausen *n.* britje, skubljenje, misanje; levljenje, lljenje; goljenje, misanje.

mauser *m.* (Krebs) mekuš, levéc.

Maut *f.* (Gebür) mitnina; (Haus) mitnica; (Brüden—) mostnina, mostovina; (Straßen—) cestnina; (Wasser—) brodnina.

Mautannahmer *m.* mitničár.

mautfrei mitnina prost.

Mautgebür *f.* mitnina.

Mauthaus *n.* mitnica.

Mautner *m.* mitničár; mostničár; cestničár; brodníčár; — *in f.* mitničarka *ic.*

Mautšhranke *f.* mitniška pregraja.
Marime *f.* vodilo, pravilo, načelo.
Marimum *n.* največje število, največja množina, največjina.
Masurtan; *m.* mazúrka.
Mechanik *f.* mehanika, strojeslovstvo.
Mechaniker *m.* mehanik, strojeslovčec.
mechanisch mehaničen; *fig.* tlačanski, roboten; (gedankenlos) nemisléc, brezmiseln.
Mechanismus *m.* mehanizém; sestava, uredba.
Mekkerer *m.* meketáč.
mekern meketati (-ám u. -écem).
Mekern *n.* mekét, meketanje.
Medaille *f.* kolajna, svetinja, medalja.
Medailleur *m.* kolajnorezčec, svetinjorezčec, medaljár.
Medaillon *n.* medaljón.
Median (mittelgroß) srednji.
Medianoctav *n.* srednja osmérka.
Medianpapier *n.* papír srednje velikosti.
mediat *f.* mittelbar. [léc.
Mediateur *m.* posrednjik, posredovatelj, mediatizirati, posredovati (ne naravnost) narediti.
Medicament *n.* lek, zdravilo.
Medicin *f.* lek, zdravilo, vračilo; (Heilkunde) zdravilstvo, zdravništvo.
Medicinal zdravilski, zdravstven, léčen.
Medicinalauslagen *pl.* zdravilski obojni stroški *pl.*
Medicinalrath *m.* zdravniški svétnik, - svetovaléc; zdravniški svet.
medicinieren zdráviti se, léčiti se, zdravila jemati (jemljem).
medizinisch zdravilski, zdravniški, zdraviteljski.
Mediosadenwurm *m.* živa struna, podkožnják.
Meditation *f.* premisljevanje, razmisljevanje. [vati.
meditieren premisljevati, razmisljati.
Medium *n.* (Mitte) sreda, osredje, osredék; (Rittel) pomoček, pripomoček, sredstvo; (gramm.) medijalni ob. srednji položáj.
Meduse *f.* (*Medusa aurita*) medúza.
Meer *n.* morje; Meer- morskí; pomorski, namorski.

Meeradler *m.* morskí orél.
Meeranwohner *m.* primoréc; — *in f.* primorka.
Meerbeherrscher *m.* vladár ob. gospodár na morji. [tók.
Meerbucht *f.*, Meerbusen *m.* zaliv, za-
Meerbutte *f.* morska kambola
Meeriland *n.* morskí otók ob. ostróv.
Meerenge *f.* morska ožina, prelív.
Meeres- morskí.
Meeresboden *m.* morsko dno, dno morja.
Meeresfläche *f.* morsko površje, morská površina.
Meeresflut *f.* morskí tok ob. val.
Meeresgebiet *n.* pomorje.
Meeresküste *f.* primorje, morskó obrežje.
Meeresleuchten *n.* svetlikanje morja.
Meerespiegel *m.* morska gladina.
Meeresstille *f.* morska tišina, brezvótrije.
Meeresstrom *m.* morskí tok.
Meereswoge *f.* morskí val; — *n pl.* morskó valovje.
Meergras *n.* haluga, morskí mah.
meergrün sinj, morskózelén. [(-na).
Meerhirse *f.* morskó prosó, tíče seme
Meerhose *f.* vodeni stolp, morská tromba, morskí cmrk.
Meerjungfer *f.* morska déklica.
Meerkalb *n.* *f.* Seehund.
Meerkarte *f.* morjevid.
Meerkatze *f.* morska mačka.
Meerlilie *f.* morska lilija.
Meerrettig *m.* hren.
Meersalz *n.* morska sol (-i).
Meerschaum *m.* morska pena, stiva.
Meerschaumkopf *m.* pipa iz morské pene ob. stive.
Meerschot *m.* morska globočina.
Meerschwalbe *f.* morska lastavica.
Meerschwein *n.* pliskavka, delfín.
Meerschweindjen *n.* morskí prašiček.
Meerspinne *f.* morskí pajek.
Meerster *m.* morska zvezda.
Meerstrafe *f.* *f.* Meerenge.
Meerstrudel *m.* morskí vrtinéc, morská krnica.
Meerufer *n.* morskí breg, morskó obrežje, morská obál (-i).
meerumstoffen z morjem obdán.

Meerungeheuer *n.* morska pošast (-i).
Meerwasser *n.* morska voda.
Meerwolf *m.* morski volk.
Meerwunder *n.* morsko čudo, morski čudež.
Meerzwiebel *f.* morska čebula, višnjevi čebulček.
Mehl *n.* moka, melja (St.); *dem.* mókica, méljica; **Mehl-** móčni; (aus — bestehend) močnat, iz moke.
Mehlabsatz *m.* prodaja moke.
Mehlbahn *f.* grot.
Mehlbehälter *n.* shramba za moko.
Mehlbeutel *m.* sito, sitnica.
Mehlbrei *m.* močnik, podmet, sok.
Mehldorn *m.* glog, mok. [grm.]
Mehldornstrauch *m.* glógovec, glogov.
Mehlsafs *n.* sod za moko, lajta (St.).
Mehlfrucht *f.* móčni sad od plod.
Mehlhandel *m.* kupčija z moko, mokarija; den — betreiben z moko kupčevati, mokariti. [karica.]
Mehlhändler *m.* mōkar; — *in f.* mō-mehlicht mokast, moki podobēn.
Mehlig močēn, močnat, meljnat.
Mehlkäfer *m.* mōkar.
Mehlkasten *m.* skrinja oder predal za moko.
Mehlkloß *m.* cmok iz moke.
Mehlmeise *f.* plásica, remēc.
Mehlmühle *f.* mlin od. malēn za moko.
Mehlreich močēn, močnat, meljnat.
Mehlsack *m.* vreča za moko.
Mehlschüssel *f.* móčnica.
Mehlspeise *f.* močnata jed (-i).
Mehlstaub *m.* poliska. [juha.]
Mehlsuppe *f.* podmetanica, močnata.
Mehlthau *m.* medēna rosa.
Mehltränke *f.* oblōda.
Mehlverkäufer *m.* mōkar.
Mehlworm *m.* móčni črv.
mehr *adv.* (plus) več; (magis) bolj(e).
Mehrausgabe *f.* večja izdaja, pre-rashod.
Mehrbetrag *m.* presežek, prebitēk.
mehrdeutig več pomenov imajōc, z več pomeni.
mehren (der Zahl nach) množiti, večjati; pomnožiti, povečati; *impf.* pomnoževati, povečevati; (dem Grade nach) povišati, zvišati, zboljšati; *impf.* poviševati, zboljševati.

mehrentheils *adv.* večjidel.
Mehrer *m.* množilec, pomnoževalēc, povečevalēc; poviševalēc, zboljševalēc.
mehreremal *adv.* večkrat, nekterikrat, nekaterikrat.
Mehrerin *f.* množilka, pomnoževalka, povečevalka ic.
mehrfach mnogoterēn, mnogoterat.
mehrgliedrig večdelenski, mnogodelenski.
Mehrheit *f.* večina; (Bielheit) množto; (gramm.) množina. *z. Hauptwort* *zwei*
mehrijährig večletēn. *z. Hauptwort*
mehrmalig večkratēn.
mehrmals *adv.* večkrat.
mehrnamig večimenski.
mehrseitig večstranski.
mehrsilbig večzložēn, mnogozložēn.
mehrtheilig večdelēn.
Mehrung *f.* množitēv, pomnožitēv, pomnoževanje.
Mehrwert *m.* večja vrednost.
Mehrzahl *f.* večina, večje število; (gramm.) množina, množno število.
Mehrzählung *f.* preplačilo.
mehrzählig večzōb.
meiden varovati se; obvarovati se, ógniti se; *impf.* ogibati se; er muß sein Haus — ne sme mu v hišo, ne smo stopiti v njegovo hišo; d. Speisen — vzdržati (vzdržim) —, *impf.* vzdrževati se kake jedi, ne jesti (jēm).
Meier *m.* pristav, pristavnik.
Meierei *f.*, **Meierhof** *m.* pristava.
Meierin *f.* pristavljā, pristavnica.
Meile *f.* milja; **Meilen-** miljni.
Meitengeld *n.* milijarina.
Meilenslein *m.* miljnik, miljni kamēn.
Meilenzeiger *m.* miljnik, miljekāz.
Meiter *m.* kōpa, ogelnica.
Meiterstätte *f.* kopišče, ogelnišče.
mein moj; (in Beziehung auf das Subject) svoj; die Meinen moji, moji; svoji, svoji.
Meineid *m.* kriva prisega, krivorotstvo; (Eidbruch) prelōm prisēge; cinēn — schwören krivo priseēi (-sezem), *impf.* — prisegati; cinēn — begehēn prisēgo prelōmiti.
meineidig krivoprisežēn, krivorotēn; ki je prisēgo prelōmil.
Meineidige *m.* krivoprisežnik, krivorōtnik; *f.* krivoprisežnica, krivorōtnica.

Weineidserienerung *f.* opominj na krivo prisego.

Weineidsklage *f.* tožba zavoljo krive prisego.

meinen méniti, misliti, sóditi; (wiltens sein) namérjati, hotéti (hočem); ich meine dozdeva se mi, zdi se mi; es gut mit einem — dobro za koga misliti, dobro komu želéti od. hotéti (hočem); daß will ich — to se vé da, kaj pa da.

meinetwegen, **meinetwegen**, **meinetwegen** *adv.* kar se mene tréce, od moje strani, zastran od. zavoljo mene; *interi.* moj bo!

Meinung *f.* mnenje, misel (-i), sodba; (Befehl) namén, namémba, naméra, naklana; einer — jein, die — hegen od. haben kake misli biti (sem), kako misel iméti (imám), méniti od. misliti kaj, misel koga obhaja; anderer — werden (s)premisлити si (se); meiner — nach je moji misli, po mojih mislih, kakor ja menim od. sódim.

Meinungsaustausch *m.* vzajemno (medsobjojo) naznanjanje svojih mislij, pomenkovanje.

Meinungsverschiedenheit *f.* raznost mislij od. mnenja, raznomiselnost; bei einer allfälligen — ako se priméri, da niso vsi jedne misli; kedar se pokažejo razne misli (razna mnenja).

Meise *f.* senica; *dem.* seničica; **Meisen** seničji.

Meisenkasten *m.* padálica od. past (-i) na senice. [senic.

Meisenkloben *m.* precép za lovitév

Meisenschlag *m.* j. Meisenkasten.

meist *adv.* največ; najbolj(e).

Meißenbot *m.* najvišja (največja) ponudba.

meißbietend največ ponujajoč, kdor največ ponuja; etwas an den Meißbietenden verkaufen največ ponujajočemu prodati kaj, po dražbi prodati kaj.

meiste (der, die, daß) največ od. véčina (mit nachfolgendem Substantiv im Genitiv).

meistens, **meistentheils** *adv.* večjidel, večinoma; (gemeinlich) navadno.

Meister *m.* mojstér; in St. auch méstér; **Meister** mojsterski, mojstrovski.

Meisterei *f.* mojstrija, méstrija, **meisterhaft** mojsterski, mojstrovski; *fig.* izvrstén, izborén, dovršén.

Meisterhand *f.* mojsterska roka; mit — po mojstersko, mojsterski.

Meisterin *f.* mójstrovka, mójstrinja.

Meisterlade *f.* mójsterska skládnica od. skrinjica.

meistern mojstriti, mojstrovati, strahovati, v strahu iméti (imám); (zügeln) brzdati, krotiti.

Meisterrecht *n.* mójsterska pravica.

Meisterfang *m.* mojstersko petje.

Meisterschaft *f.* mójsterstvo, mójstrija; (Zunne) mojstri *pl.*; *fig.* izvrstnost, izbornost.

Meisterstück, **Meisterwerk** *n.* mójstersko delo, izvrstno delo, umetno delo.

Meisterwurf; *f.* jaščarica.

Meißel *m.* dleto, dolbilo; *dem.* dletéc, **meißeln** dolbsti (dolbem), dlétviti, z dletom rezati (režem); izdolbsti, izdletviti, z dletom izrezati; *impf.* z dletom izrezovati, — izdelovati.

Melancholie *f.* otóžnost, klávernost, turobnost, pobitost.

Melancholiker *m.* kláverník, turobník.

melancholisch otóžen, klávern, turoben, pobit.

Meiße *f.* loboda.

melden oznániti, naznániti, oglasiti, zglasiti, objáviti, sporočiti, na znanje dati; *impf.* oznánjati, naznánjati, oglasévati, zglasévati, javiti, javljati, objavljati, sporočati, na znanje dajati (dajem); sich — oglasiti se, zglasiti se, javiti se, objaviti se, napovédati (-vém) se; *impf.* oglasati se, zglasévati se, javljati se, objavljati se, napovedovati se.

meldenswert spomina od. naznanila vredén.

Melder *m.* oznanjaléc, zglasévaléc.

Meldung *f.* oznanilo, naznanilo, oglasilo, sporočilo; — thun oznániti, naznániti, oglasiti, sporočiti (kaj).

Meldungswesen *n.* naznanjanje, oglasévanje, prijavljanje.

Meldzettel *m.* naznanilni list, oglasévalni list, zglasnica.

Melioration *f.* poboljšava, poprava.

Melisse *f.* melisa.

melk molžén, dojén.

Melkeimer *m.* goida, žetlar, káblica, dojača (St.).

melken molzti od mlezti (molzem), dojiti; pomolzti, pomlezti, podojiti.

Melken *n.* molzenje, dojenje.

Melker *m.* molzec, dojilje; —in *f.* molzilja, dojilja. [eimer.]

Melksafs *n.*, **Melkgette** *f.* š. **Melk-**
Melkkuh *f.* molzna krava.

Melkschaf *n.* molzna ovca.

Melkzeit *f.* molža.

Melodie *f.* napév, melodija.

melodisch ubrán, blagoglasen, lepo-
glasen, melodičen.

Melodrama *n.* melodrama, igrokaz s
spremljevanjem godbe.

Melone *f.* dinja, melona.

Membran *f.* opna.

Memme *f.* strahopetec, strahopezd-
ljivec, mevža, sleva.

Memoiren *pl.* spominski zapiski *pl.*

Memorandum *n.* spomenica.

memorieren iz glave oder na pámet
se naučiti.

Menage *f.* hrana, jed (-i); eigene —
machen domá kuhati; (Haus)haltung)
gospodarstvo, gospodinjstvo.

Menagerie *f.* menazerija, zverinjak.

Menge *f.* množica, obilica, obilje;
eine ungeheure — sila, čuda, t(e)ma,
š. D. von Leuten sila ljudij, silo veliko
ljudij; (Haufe) kup; (Schar) truma,
krdelo; in — etwas haben obilno (v
obilici) kaj iméti (imám); eine solche
— toliko.

mengen méšati; zméšati; (ein klein
wenig) poméšati; (Trodenes m. Rassen)
méšiti; uméšiti, zméšiti; sich — in
etwas vtikati se, vplétati se, méšati
se v kaj od. med kaj.

Menger *m.* méšalec; méšilje.

Mengerer *f.* méšanje; méšenje. [sica.]

Mengsel *n.* méšanica, zmes (-i), zmé-

Mengtheil *m.* primés (-i), primesek.

Mennig *m.* svinčena r(u)dečica, surik.

Mensch *m.* človek; die —en ljudje *pl.*;
dem človeček; ein armer — ubožec,
siromák, reveš; ein reicher — bogatin,
bogatinec; ein starker — hrust, kore-
nják; ein schlumpfer — capin; ein
grober — neotesanec, zaróbljenec; ein
christlicher — poštenják.

Mensch *n.* krščenica, služabnica, dekla;
(verächtlich) maruša; ein dickes, unge-
schicktes — donda; ein armes — reva,
ubožica.

Menschen- človeški, človečji; ljudski.
Menschenalter *n.* človeška starost, člo-
veški rod.

Menschenantlitz *n.* človeški obraz.

Menschenbeschreibung *f.* ljudopis, po-
pisovanje ljudij. [véc.]

Menschenfänger *m.* ljudolov, ljudolo-
Menschenfeind *m.* ljudomrzec, odljú-
dnik, sovražnik ljudij.

Menschenfeindin *f.* odljúdnica, sovra-
nica ljudij. [den.]

menschenfeindlich ljudomrzen, odljú-

Menschenfeindlichkeit *f.* ljudomrznost,
odljúdnost.

Menschenfresser *m.* ljudožer, ljudojéd,
ljudožerše, ljudojéde.

Menschenfreund *m.* človekoljub, ljudo-
ljub, človekoljubec, ljudoljubec; —in
f. človekoljuba od ljudoljuba ženska.
menschenfreundlich človekoljuben, lju-
doljuben, priljuden, uljuden, ljudomá,
prijazen.

Menschenfreundlichkeit *f.* človekoljubje,
ljudoljublje, priljudnost, uljudnost.

Menschengedenken *n.* pametovanje od
pomnjenje ljudij; seit — od pamtveka,
odkar ljudje pomnijo.

Menschengesühl *n.* človeški čut, člo-
veško čustvo.

Menschengeschlecht *n.* človeški rod,
človeštvo.

Menschengestalt *f.* človeška podoba.

Menschenhai *m.* morski som.

Menschenhand *f.* človeška roka. [mi.]

Menschenhandel *m.* kupčevanje z ljud-
Menschenhändler *m.* ljudokupec, kup-
čevalc z ljudmi.

Menschenhafs *m.* črt oder mrinja do
ljudij.

Menschenkenner *m.* poznavalac ljudij;
—in *f.* poznavalka ljudij.

Menschenkind *n.* sin človeški.

Menschenkoth *m.* človečjek.

Menschenleben *n.* človeško življenje,
človeški vek.

menschenleer brezljúden, brezljúdat.

Menschenmenge *f.* množica od truma
ljudij.

menščenmöglic vse kar je človeku mogoče, kar je le mogoče.

Menschenmörder *m.* morilec ljudij, ljudomór, ljudomóre; — *in f.* morilka ljudij.

Menschenraub *m.* ljodoropstvo, posilno odpeljevanje ljudij.

Menschenräuber *m.* ljodoropar, odpepeljevalec ljudij.

menschenstreu bojéc se ljudij, ogibajéc se ljudij. [odrtnik.

Menschenstinder *m.* ljudodér, ljudo-

Menschenstinderei *f.* ljudoodrtnja.

Menschenstinderin *f.* ljudoodrtnica.

Menschensohn *m.* sin človeka, sin čovski.

Menschenverstand *m.* človeški razúm, človeška razumnost od. pámet (-i).

Menschenwerk *n.* delo ljudij od. človeških rok.

Menschheit *f.* človeštvo, človeški rod; — *in* — annehmen učlovečiti se, počlovečiti se, die — ablegen poživiniti se.

menshlich človeški, človečji; **Irren** *n.* — vsakdo se lahko zmoti; — denken, reden po človeško —, človeški zámít, govoriti.

Menschlichkeit *f.* človečnost.

Menschwurdung *f.* učlovečenje.

Menstruation *f.* mesečno čiščenje, mesečna; die — haben mesečno iméti (imám), svoj čas iméti.

Mentor *m.* vodnik, svetovaléc, méntor. nephitisč zadušén, dušilen.

Mercantil- kupéjski, trgovski.

Mercantilbeisitzer *m.* prisednik kupéjske sodnije, — kupéjskega sodišča.

Mercantilsbuchführung *f.* kupéjsko (trgovsko) knjigovodstvo.

Mercantilericht *n.* kupéjska (trgovska) sodnija.

mercantilsch kupéjski, trgovski.

Mercantilsil *m.* kupéjski slog.

Merkur *m.* Merkúr, Merkúrij.

Mergel *m.* lápor.

mergelartig láporast.

Mergelboden *m.*, **Mergelerde** *f.* láporasta tla *pl.*, láporasta zemlja.

Mergelschiefer *m.* opóka.

Meridiankreis *m.* poldnevnikov krog.

Meridianlinie *f.* poldnevna érta, poldnevica.

meridional poldnevén, poldanski, meridionalén.

Merinoschaf *n.* ovca merinovka.

meritorisch meritoričen; — *in* Entscheidung razsodba same reči; razsodba v poglavitni od. bistveni reči.

Merk *n.* známka, znamenje; *dem.* znamenjee; um ein — chen weiter za spoznánje naprej.

merkbar opazljiv, čutljiv.

merken čútití; začútití, zapáziti, opáziti, zaznáti, zapopasti (-padem); — auf jemanden páziti, glédati, na skrbi iméti (imám) koga, čúti (čujem) nad kom; (bezeichnen) zaznámiti, zaznámnjati; *impf.* zaznamovati, zaznamujevati; sich — zapómnití si, vpámnití si, v spominu od. v pámeti ohraniti si; — lassen védečé storiti, na znanje dati; *impf.* na znanje dájati; man merkt es ihm znati mu je.

merkwürdig spomina vredén.

merklich znatén, znamenit, očividén očitén.

Merkmal *n.* známenje, znak.

Merkwort *n.* spominška beseda.

merkwürdig znamenit, znamenitén, pomenit, spomina vredén; (curios) čudén.

Merkwürdigkeit *f.* znamenitost, pomenitost; čudnost.

Merkzeichen *n.* známenje, zaznamék.

Merle *f.* kos.

Merling *m.* (1/2 Regen) mérník.

Mesalliance *f.* *in* Misšehirat.

Mess- mašni, mešni; (den Jahrmarkt betreffend) sejmski, semanjski.

Messaunt *n.* peta od. velika masa.

messbar merljiv, iz-, premerljiv. — *lucio*

Messbuch *n.* mašne bukve *pl.*, mašna knjiga.

Messe *f.* masa, meša; (Jahrmarkt) seménj, soménj, sejém.

messen mériti; zmériti, premériti; sich — mériti se, skúsati se; gemessener Befehl odločno od. ostro povelje.

Messen *n.* merjenje.

Messer *m.* méréc, merilec; (Geometer) zemljemér, zemljemérec.

Messer *n.* nož; *dem.* nožek, nožič, nožiček; (*Schnappmesser*) sklepčec, miheč, pipčec, krosljek (*St.*); (*Federmesser*) peresnik *Drückmesser*

Messerbesteck *n.* nož in vilice *pl.*

Messerfläche *f.* noževa plošča.

Messerheft *n.* nožev držaj, noževo držalo, in *St.* črne *pl.* (-ij).

Messerklunge *f.* rezilo, noževa klinja.

Messerrücken *m.* nožev hrbet, nožev rob, taleb (*St.*).

Messerscheide *f.* nožnica.

Messerschmied *m.* nožar; *Messerschmied*-nožarski.

Messerschmiedhandwerk *n.* nožarstvo, nožarija.

Messerschneide *f.* noževa ostrina.

Messerspiße *f.* nožev rt, noževa špica.

Messersich *m.* zbodljaj z nožem; *einem ein* — verfejen z nožem koga zboosti (zboostem) od. vbosti.

Messfreiheit *f.* sejmska pravica ober svoboščina, pravica sejmovanja.

Messgeld *n.* (für das Messen) plačilo za merjenje, mernina; (das auf der Messe geföste Geld) na sejmu skupljeni —, strženi denar; (das für die Messe bestimmte Geld) denar za semenj.

Messgeräth *n.* mašna oprava od. priprava.

Messgeschenk *n.* semenj, semnjina.

Messgewand *n.* mašna obleka.

Messglöckchen *n.* mašni zvonček.

Messhemd *n.* mašna srajca.

Messias *m.* mesija; (*der Gesalbte*) maziljenec.

Messing *n.* rumena od. žolta med (-i), mésing; *Messing*-meden, mésingast.

Messingblech *n.* medna ploščevina.

Messingen meden, mésingast.

Messinghandel *m.* kupčija z medjó.

Messingware *f.* medenina, roba iz žolte medi.

Messkette *f.* mérski lančec.

Messkunde *f.* mérstvo, zemljemérstvo.

Messleute *pl.* sejmovalci, semnjevalci, sejmarji *pl.*

Messmarkt *m.* sejmišče, semnjišče.

Messner *m.* cerkovník, cerkvenik, mežnar.

Messopfer *n.* sveta maša, darovanje sv. maše.

Messpriester *m.* maševalčec, mašnik.

Messruthe *f.* mérska pálica.

Messschnur *f.* mérska vrvica.

Messstange *f.* mérski drog.

Messstuch *m.* mérska miza.

Messstuch *n.* (*Corporale*) telesnik. [čas.

Messzeit *f.* semenj, somenj, sejmski

Mestice *m.* mestic, méšanec; *f.* mestica, méšanka.

Metall *n.* kovina, kov (-i); *Metall*-kovinski.

metallartig kovinast.

metallen kovinski.

Metaller; *n.* kovinska ruda.

metallisch i. metallen.

Metallmünze *f.* kovani denár.

Metallographie *f.* kovopisje.

metallographisch kovopisén.

Metallschrift *f.* kovopis.

Metallurg *m.* kovoznanec, kovoslovčec.

Metallurgie *f.* kovoznanstvo, kovoslovje.

metallurgisch kovoznanski, kovoslovčec.

Metamorphose *f.* spreminitev, pretvor, preobraženje.

metamorphosiren spreméniti, pretvoriti, preobraziti; *impf.* spreminjati, preobraževati.

Metapher *f.* metafora, prenosba.

metaphorisch metaforičen, prenosčec.

Metaphrase *f.* metafraza, opis.

Metaphysik *f.* metafizika. [kaz

Metaphysiker *m.* metafizik, metafizik-metaphysisch metafizičen.

Metathese *f.* metáteza, prestavitév.

Meteor *n.* meteór, izpodnebna prikazen (-i).

Meteorisen *n.* izpodnebno železo.

meteorisch izpodneben.

Meteorolith, *Meteorstein* *m.* meteorolit, izpodnebnik.

Meteorologie *f.* meteorologija, vremeoslovje.

Meter *m.* metér.

Meth *m.* med, medica.

Methode *f.* metoda, pot, način; (*Lehrmethode*) način učenja.

Methodik *f.* metódika, učenjak.

methodisch metódičen, učen.

Methfieder *m.* medár, medicár.

Metier *n.* posél, delo, opravilo.

Metonymie *f.* metonimija, preimémba.

Metrik *f.* métrika, stihoslovje.
metrisch métričen.
Metropolit *m.* metropolit, nadškof.
Metrum *n.* metrum, méra.
Mette *f.* (Frühmesse im Advent) zórnica, svitnica, jútérnica; (Christmette) polnóčnica.
Meße *f.* vlačúga, kúrba; (Raß) *f.* kópen.
Mehelei *f.* klanje, pobój. [drati. mehen klati (koljem), pobijati, man-
Mehe *m.* vagán; (¹/₂ Meßen) mérník.
mehenweise *adv.* na vagáne, na mér-
 líku.
Mezger *m.* mesár; Metzger- mesárski.
Mezgeri *f.* mesarija.
Mezgerin *f.* mesarica.
Meuchelmord *m.* zavratni umór.
Meuchelmörder *m.* zavratni moriléc;
 — *f.* zavratna morilka.
meuchelmörderisch zavratén.
meucheln *intr.* zavratno delati; *tr.*
 zavratno umoriti.
Meuchler *m.* *f.* Meuchelmörder.
meuchlerisch *f.* meuchelmörderisch.
meuchlings *adv.* zavratno, po zvijači.
Meute *f.* (v Hunden) tropa.
Meuterei *f.* vstaja, upór, punt, kra-
 noka, métež; es entstand eine — unter
 den Soldaten vojaki so se uprli, —
 razignili zoper ...
Meuterer *m.* vstájnik, upórnik, pún-
 tar, métežnik. [žen.
meuterisch upórén, púntarski, méte-
 nego srednji.
Mesopran *m.* polusoprán.
Miasma *n.* kužnina, kužilo.
Misere mijávkati, mávkati.
Misere *n.* mijávkanje, mijávk, máv-
 kanje, mávk. **metternik** 11/10/1912
Mieder *n.* hederc, modere.
Miene *f.* obráz, lice, pogléd; eine —
 machen držáti (držím) se; lächelnde —
 smehljajoč obraz, nasmehljej, namuz-
 hej; eine lächelnde — machen smehljati
 se; nasmehniti se, namúziniti se; un-
 willige — mrda, namrdék, kiséln obraz;
 eine unwillige — machen mrdati se,
 mrdó napenjati; namrdati se, mrdó
 apeti (-pnem); eine weinerliche —
 machen na jók se držáti (držím), cmé-
 niti se; eine finstere — machen temno

od. grdo glédati; — poglédati; in je-
 mandes — ležen z obraza od. na obrazu
 komu brati (-berem).

Mienenpiel *n.* pomežikovanje, mezi-
 kanje, mimika.

Miesmuschel *f.* klapavica.

Miet- najemni.

Miete *f.* najém, najém; (in einem
 Bauernhause) gostovanje; zur — in
 einem Bauernhause wohnen gostovati
 pri kom; (Bejahlung) najémščina, na-
 jemnina.

mieten najóti (najmem), v najém
 vzeti (vzamem); *impf.* najémati, v na-
 jém jemati (jemljem).

Mieter *m.* najémec, najemaléc.

Mietgeld *n.* najémščina, najemnina;
 gostásčina.

Mietling *m.* najemnik.

Mietmann *m.* najémec, najemaléc.

Mietvertrag *m.* najemna pogodba.

mietweise *adv.* najémoma, najemno.

Mietwuhner *m.* gostác; — *in f.* go-
 stáčia.

Mietzins *m.* najémščina, najemnina;
 gostásčina. [glavoból.

Migräne *f.* migréna, jednostranski

Mikrokosmos *m.* mali svet, svet v
 malem; clovek.

Mikrometer *n.* drobnómér.

Mikroskop *n.* drobnogléd, drobnovid.

Milbe *f.* pršica, grinja.

milbig pršív, grinjáv.

Milch *f.* mleko, zvara; (der milch-
 weisse Saft mancher Pflanzen) mleček,
 mlečni sok; (erste Milch nach der Ge-
 burt) mlezva, mlezivo; geronnene —
 sesédeno od. usédeno mleko, usédénica,
 zvara; zu Ráhe gewordene — usirjeno
 od. zasirjeno mleko; frische — opresno
 od. surovo mleko; abgerahmte — po-
 sneto mleko; Milch- mlečni, mlekar-
 ski, za mleko, kakor mleko.

Milchbart *m.* prva brada, podlasci *pl.*
 mah; er hat erst einen — še le mah
 mu raste oder poganja (na bradi);
 (Person) golobradéc.

milchbärtig golobrad, komur še le
 mah raste.

Milchbeháltnis *n.* mlečna posoda, po-
 soda za mleko.

Milchbrot *n.* kruh z mlekom umešen.

Milchbruder *m.* sodojenec, mlečni brat.
 Milchbrunnengang *m.* prsni mežgovod.
 Milchcur *f.* lečenje od. zdravljenje z
 mlekom.

milchen molžen, dojen.
 Milcher, Milchener *m.* mlečnjak.
 Milcheffer *m.* mlekojedec.
 Milchfrau *f.* mlékárica.
 Milchgelte *f.* molznjak, golida, žetar,
 dojača (St.). [druga.

Milchgenossenschaft *f.* mlekarška za-
 Milchhandel *m.* kupčija z mlekom,
 mlekarstvo; den — betreiben mlekariti.
 Milchhändler *m.* mlekar.
 milchig mlečen, mlečnat, mlekovit.
 Milchkafee *m.* bela kava, kava z
 mlekom.

Milchkammer *f.* mlečárnica, mléčnica.
 Milchkanne *f.* mlečni vró, mlečnik.
 Milchkuh *f.* molzna od. dojna krava.
 Milchmagd *f.* kravarica.
 Milchmann *m.* mlekar.
 Milchmarkt *m.* mlečni trg.
 Milchmesser *m.* mlekomér.
 Milchnapf *m.* látvica (za mleko).
 Milchquar; *m.* mlekovéc.

Milchrahm *m.* smétana, vrhuje (St.).
 milchreich mlečen, mlečnat, mlekovit.
 Milchsaft *m.* (bei den Gewächsen)
 mleček, mlečni sok; (der erste im Früh-
 jahr) mézga.

Milchsäure *f.* mlečna kislina.
 Milchstrafe *m.* mlečna pena.
 Milchstrank *m.* omára za mleko.
 Milchschwester *f.* sodojenka, mlečna
 sestra.

Milchstern *m.* ptičje mleko.
 Milchsteuer *f.* mlekovina, mlečnina.
 Milchstraße *f.* rimska cesta.
 Milchsuppe *f.* mlečna juha od. polivka.
 Milchtopf *m.* lonéc za mleko.
 Milchtruch *n.* cedilo za mleko. [karija.
 Milchverkauf *m.* prodaja mleka, mle-
 Milchweib *n.* mlékárica.
 Milchwirtschaft *f.* mlekarstvo; die —
 betreiben mlekariti.

Milchzahn *m.* mlečnják, rilčák.
 mild, milde mil, milostljiv, prizanes-
 ljiv, ne prehud; (freundlich) prijazen,
 priljuden; (wohlthätig) dobrotljiv, da-
 rezljiv; (zart, sanft) nežén, kroték;
 (weich, geichmeidig) mehék, gibčén, ne

krhék; — Stiftung milodárna usta-
 nova, zadúsбина; — e Hand dobrotljiva
 roka; — s Obst sladko sadje; — r Wein
 sladko od. gladko vino; — r Regen
 pohlevén od. dober dež; — s Klum
 milo od. prijetno podnebye.

Milde *f.* milost, milostljivost; pri-
 jaznost, priljudnost; dobrotljivost, da-
 rezljivost; nežnost, krotkóst; mehkost,
 gibčénost.

Milderer *m.* polajševaléc, blažitelj.
 mildern lájsati, bláziti; olájsati, po-
 lájsati, zlájsati, ublážiti; *impf.* olájsa-
 vati, po-, zlájsavati, ubláževati; (die
 Strafe) znižati, zmanjšati; *impf.* zni-
 ževati, zmanjševati; sein Schmerz hat
 sich gemildert odleglo mu je.

Milderung *f.* olajšáva, zlájšáva; zni-
 žanje, zmanjšanje.

Milderungsgrund *m.* olajševalni oder
 ubláževalni razlog.

Milderungsmittel *n.* lájsilo, blázilo.
 mildherzig milosrčén, blagosrčén,
 usmiljen.

Mildherzigkeit *f.* milosrčnost, blago-
 srčnost, usmiljenost.

mildreich mil, milostiv, milostiven.
 mildthätig dobrotljiv, dobrotén, do-
 brodelén.

Mildthätigkeit *f.* dobrotljivost, dobro-
 delnost.

Militär *n.* vojaštvo, vojništvo, vojak
pl.; (Soldatenstand) vojaščina; Mil-
 tär- vojaški.

Militärappellationsgericht *n.* vojaška
 prizivna sodnija.

Militärärar *n.* vojaška blagájna.

Militärarzt *m.* vojaški zdravnik.

Militärbildungsanstalt *f.* vojaška izo-
 braževalnica. [nik.

Militärcommandant *m.* vojaški povelj-
 Militärcommando *n.* vojaško povelj-
 stvo.

Militärcorps *n.* vojaški voj.

Militärdienst *m.* vojaška služba.

Militäreinquartierung *f.* vojaška na-
 stanitév.

Militärexecution *f.* izvršitév od. ekse-
 kúcija z vojaško pomočjó. [uskók.

Militärflüchtling *m.* vojaški begun od.

Militärgericht *n.* vojaška sodnija, vo-
 jasko sodišče.

Militärgrenze *f.* vojaška granica oder krajina.

Militärindividuum *n.* vojaška oseba, [voják.

Militärinstitut *n.* vojaški zavod.

militärisch vojaški, vojniški.

Militärjahr *n.* vojaško leto.

Militärmacht *f.* vojaška moč (-i); vojniška država.

Militärmannschaft *f.* vojaški ljudje; prosti vojaki. — *Cap vojaka* *pl.*

Militärpflicht *f.* vojaška dolžnost, dolžnost vojaške službe. [žen.

militärpflichtig vojaški službi podvr-

Militärplatzkommande *n.* vojaško mesto na poveljstvo.

Militärpolizeiwache *f.* vojaška policijska straža.

Militärstationskommande *n.* vojaško postajno poveljstvo.

Militärstiftung *f.* vojaška ustanova.

Miliz *f.* narodna vojska, brambovci *pl.*

Miljarde *f.* milijarda.

Million *f.* milijón.

Millionär *m.* milijonar.

millionweise *adv.* na milijóne.

Milz *f.* slezéna, vránica; *Milz-* slezénici, vránični.

Milzanschwellung *f.* otók slezéne.

Milzbeschwerung *f.* tiščanje na slezéní.

Milzbrand *m.* vránični (slezénici) pri-
del, črtnica. *erm. Slaber*

Milzentzündung *f.* vnetje slezéne od vránice.

müsig slezenát, vráničen.

mühsam na slezéní (vránici) bolán.

Mühsamkeit *f.* boležen (-i) na slezéní od na vránici. [zelje.

Milzkraut *n.* slezénovéc, slezénovo

Milzfucht *f.* slezénica, vráničnica.

milzfüchtig slezenast, vráničast.

Milzweh *n.* bolečina na slezéní oder na vránici.

Mime *m.* mimik, mimikar.

Mimik *f.* mimika.

mimisch mimičen.

Mimose *f.* mimoza.

minder *adj.* (selten) manjši, manji;

adv. manj; nicht — nič manj, ne manj, nasse od prav tako.

Minderheit *f.* manjšina.

minderjährig nedoletén, maloletén, nedorastél.

Minderjährige *m.* nedoletnik, maloletnik, nedorasčenec.

Minderjährigkeit *f.* nedoletnost, maloletnost, nedorastlost.

mindern manjšati; zmánjšati, pománjšati; *impf.* zmánjševati, pománjševati; (erniedrigen) znižati, *impf.* zniževati; sich — manjšati se; zmánjšati se, odjénjati, odleči (-ležem); *impf.* zniževati se, odjenjevati, odlégati.

Minderzahl *f.* j. **Minderheit.**

mindest (selten) najmanjši, najmanji, najnižji, zadnji; nicht im — en celó nič, prav nič, čisto nič; zum — en vsaj, najmanj.

mindestens *adv.* vsaj, najmanj.

Minne *f.* podkóp, prekóp; (im Bergw.) rov, rudoróv.

minen podkopáti (-kopljem), podkópe napraviti; *impf.* podkopávati, podkópe delati od napravljati.

Mineral *n.* rudnina, mineral; **Mineral-** rudninski, mineralni.

Mineralbad *n.* rudninska kopél (-i).

Mineralencabinet *n.* rudninski odet mineralni kabinet.

Mineralienkunde *f.* rudoznanstvo.

mineralisch rudninski, mineralni.

Mineralog *m.* rudoznanec, mineralóg.

Mineralogie *f.* rudoznanstvo, mineralogija.

Mineralöl *n.* rudninsko olje.

Mineralquelle *f.* slátina, rudninski studenec.

Mineralreich *n.* rudninstvo.

Mineralwasser *n.* voda rúdnica, mineralna voda.

Miner *m.* minér, podkopováléc. [ra.

Miniatür *f.* drobnoslikarija, minijatú-

minieren podkopáti (-kopljem), podkóp(e) napraviti; *impf.* podkopávati, podkópe delati od napravljati.

Minierkunde *f.* podkopoznanstvo; rovoznanstvo.

Minimalcensus *m.* najmanjši census, najmanjša cenitév.

Minimum *n.* najmanje, najmanjši del.

Minister *m.* ministér; — des Innern ministér notranjih zadev; — des Außern ministér vnanjih zadev; — für Cultus und Unterricht ministér za bogočastje in uk ic.

Ministerial- ministerski, ministerijalni. [lén.]

ministeriell ministerski, ministerija-

Ministerium *n.* ministerstvo.

Ministrant *m.* ministrant, mašni

strežnik.

Minne *f.* ljubáv (-i), ljubezēn (-i).

Minnedichter *m.* pesnik ljubávi oĎer ljubézni.

Minnelied *n.* pesēn (-i) o ljubezni, ljubavna pesēn (-i).

minnen *v.* lieben. [ljubézni.]

Minnefänger *m.* pevec ljubávi oĎer

Minorat *n.* predstvo najmlajšega, minorát.

minorenn *v.* minderjährrig.

Minores *pl.* manjši blagoslovi *pl.*

Minorit *m.* minorit.

Minorität *f.* manjšina.

Minotaurus *m.* Minotaurus (na pol človek, na pol bik).

Minuend *m.* zmanjševanje, minuend.

Minuendolicitation *f.* manjševalna dražba.

minus *adv.* manj, menj.

Minuszeichen *n.* manjšaj (-).

Minute *f.* minuta; Minuten- minutni.

Minutenzeiger *m.* minutni kazalec.

Minze *f.* meta. [bora.]

Mirabelle *f.* mirabēla, francoska ci-

Mirakel *n.* *v.* Wunder.

Misanthrop *m.* ljudomrzec, odljudnik.

Misanthropie *f.* ljudomrznost, odljudnost.

misanthropisch ljudomrz, odljudēn.

Miscellen, **Miscellaneous** *pl.* raznosterosti (-ij) *pl.*, mnogovrstnosti (-ij) *pl.*

mischbar mešalēn, pripravēn za mešanje.

mischen mešati; zmēšati, premēšati; (ein wenig —) pomēšati; sich — unter ... mešati se med ..., vtikati se v ... , vplētati se v

Mischer *m.* mešalec; — *in f.* mešalka.

Mischfutter *n.* mešanica, zmes (-i).

Mischkorn *n.* sōrčica.

Mischmasch *m.* zmešnjava, kolobocija, zbroda, čobodra.

Mischtrank *m.* mešanica.

Mischung *f.* mešanje; (b. Gemische) mešanica, zmes (-i).

Mischungordnung *f.* zmesni račun.

miserabel *v.* erbärmlich.

miserere! (= Vitan.) usmili se!

Miserere *n.* (Strankh.) bljuvanje lastnega blata.

Mispel *f.*, **Mispelbaum** *m.* nešplja.

miss- ne-, raz-, zlo-, napačno, krivo.

missachten ne spoštovati, prezirati.

Missachtung *f.* preziranje.

Missal *n.* mašne bukve *pl.*, mašna knjiga.

missbilligen ne odobriti; *impf.* ne odobravati, grájati. [janje.]

Missbilligung *f.* neodobravanje, grá-

Missbrauch *m.* zlorába; (tadelhafter Brauch) razváda.

missbrauchen napak od. na zlo obrniti, *impf.* napak od. na zlo obračati, zlorábati.

missbräudlich zlorábēn, razváden.

Misscredit *m.* slab glas, slabo imē (-na); in — bringen ob dober glas od. ob dobro imē pripraviti, očrnuti; in — kommen zaupanje od. dobro imē zgubiti.

missdeuten nápak od. krivo razloiti, naróbe razumeti (-umem), v huĎ obrniti od. zaviti (-vijem); *impf.* nápak od. krivo razlagati, naróbe tolmačiti, v huĎ obračati od. zavijati.

Missdeutung *f.* krivo od. nápačno razlaganje, — tolmačenje, — obračanje.

missen *tr.* pogrēsati (kaj), biti (sem) brez česa.

Misserfolg *m.* slabi uspeh od. izid.

Missernte *f.* slaba letina.

Missethat *f.* hudodelstvo, zločinstvo, pregreha.

Missethäter *m.* hudodelc, hudodelnik, zločinec; — *in f.* hudodelka, hudodelnica, zločinka.

Missfall *m.* nezgoda, nezgodek.

missfallen ne biti (sem) po volji od. po godu, ne ugájati, ne dopadati (se); dieŝ missfiel ihm to je zameril od. na zlo vzal, to se mu je za malo zdelo.

Missfallen *n.* nedopadljivost, nezadovoljstvo; er hat daran — tega nima od. ne vidi rad, to mu je zoperno.

missfällig nedopadljiv, neugodek, nevsēen, zopern; sich — machen zamēriti se (komu), v zaméro priti (prijem) pri kom.

Wißform *f.* napačna od. skažena oblika (podoba), pokveka, spaka.

Wißformen napačno obliko od. podoba (dān).

Wißgebären prezgodaj poviti (-vijem) od. poroditi.

Wißgebilde *n.* potvāra.

Wißgeburt *f.* mrtvo povitje, negodni porod; (daß unzeitig Geborne) negodnik, spaček, nakāza.

Wißgeschick *n.* nezgoda, nesreća.

Wißgeschöpf *n.* spaka, spaček, nakāza.

Wißgestalt *f.* nespodoba, pokveka.

Wißglücken izpodletēti (-letim), posrećiti se; *impf.* izpodletāvati.

Wißgönnen zavideti, ne privošćiti; *impf.* zavidati, ne privošćevati.

Wißgriff *m.* zmota, pomota; einen — zmotiti se, grešiti.

Wißgunst *f.* zavist (-i), zavidnost, nepriročljivost.

Wißgünstig zavistēn, zavidljiv, nepriročljiv.

Wißhandeln (einen) hudo od. grdo (s kom) ravnati od. delati, gnjāviti (koga).

Wißhandlung *f.* hudo od. grdo ravnanje (s kom), gnjavljenje.

Wißheirat *f.* nepristojna ženitēv od. noćitēv.

Wißhellig nesložen, neskladēn. [nost.

Wißhelligkeit *f.* nesložnost, nesklad-

Wißion *f.* misijōn.

Wißionār *m.* misijōnār. [lētina.

Wißjahr *n.* nerodovitno leto, slaba

Wißkauf *m.* okūp; einen — mačhen okūpiti se, preplāčati kaj.

Wißkennen slabo od. malo poznati (-znām), motiti se (nad kom od. za stran koga).

Wißklang *m.* nesoglasje, neubranost, nesklad. [se.

Wißklängen ne ujēmati se, ne ubirati

Wißlautig čemerēn, zlovoljēn, tožljiv.

Wißlautige *m.* čemernik, tožljivēc.

Wißlaut *m.* zloglasje, ne ubrān glas, neprijetni glas.

Wißlauten *ſ.* miššlingen.

Wißlich neprijetēn, nepovoljēn, mu-

ča, nevarēn.

Wißstreb *ig.* ne prūjubljen.

Wißtlingen izpodletēti, ne iziti (-ide) * po godu, pokaziti se, ne posrećiti

se; *impf.* izpodletāvati, ne posrećevati se.

Wißmuth *m.* nevolja, nevoljnost, zlovoljnost.

Wißmuthig nevoljēn, zlovoljēn, kisāv.

Wißrathen *ſ.* miššlingen.

Wißstand *m.* neprilika, nepriličnost.

Wißstimmig neubrān, neskladēn; *fig.* zlovoljēn.

Wißstimmung *f.* neubranost, nesklad-

nost; zlovolja. [glas.

Wißston *m.* neubrāni oder neskladni

Wißstōnen ne sklādati se, ne vezati (vežem) se, ne stringati se, ne ujēmati se.

Wißstrauen ne zaūpati, ne zanesti se (na koga); *impf.* ne zanašati se (na koga).

Wißstrauen *n.* nezaūpanje, nezaūpnost.

Wißstrauisch nezaūpēn, nezaupljiv.

Wißsvergnügen *n.* nezadovoljstvo, nezadovoljnost.

Wißsvergnügt nezadovoljēn, nevesēl.

Wißsverhältniß *n.* nerazmērnost, nerazmērje.

Wißsverstanden napačno od. krivo razumljen.

Wißverständlich kar se lahko napačno (krivo) razūme.

Wißverständniß *n.* napačno od. krivo razumenje, pomōta; *fig.* razprtija, razpor.

Wißverstehen nāpak, krivo od. narōbe razumēti, ne prav razumēti; *impf.* nāpak, krivo od. narōbe razumēvati.

Wißwachs *m.* huda lētina, neobrōda.

Wißwollen zlo od. hudo želēti (komu).

Wiß *m.* gnoj, smeti (-ij); daš išt nicht auf deinem — e gewachsen to ni iz tvoje glave; **Wiß-** gnojni.

Wißbret *n.* gnojna greda.

Wißel *f.* omēla.

Wißeldrossel *f.* carar, dreskāc.

Wißten (**Wißt**, **Roß** von sich geben) srati (serjem); usrati se, pokidati se, onesnažiti se; (den **Wißt** aus d. Stelle **ſchaffen**) kidati; izkidati, pokidati; (den **Wißer**) gnojiti; pognojiti.

Wißtiege *f.* gnojna muha.

Wißgrube *f.* gnojna jama.

Wißhaufe *m.* gnojišće, smetišće, gomilo; kup gnojā od. smetij.

Witſtauche *f.* gnojnica.

Witkäfer *m.* govárnar, govnoobrěc.

Witkorb *m.* gnojni koš.

Witklache, **Witſpüße** *f.* gnojnica, gnojna kalúža.

Witſchaufel *f.* gnojna lopáta. [smeti.]

Witwagen *m.* gnojni voz, voz za

Witſ *f.* góspica, gopodična.

mit *praep.* s, z (ž); — **ſleiß** nalašé;

— **ſurcht** stráhomá; — **nichten** nikakor ne, po nobeni ceni; in **Zuſammenſeß.** durč so- oder durč den **Weiſaß** s kom vred.

Mitangeklagte *m.* sozatóženec; *f.* sozatóženka. [dělati.]

mitarbeiten sodelovati, s kom vred

Mitarbeiter *m.* sodelávěc; — in *f.* sodelávka.

mitbegreifen zapopasti (-padem), *impf.* zapopádati; **mitbegriffen** zajedno (s čim).

Mitberedhtigte *m.* soupriavičenec.

Mitbeſchuldigte *m.* soobdólženec; *f.* soobdólženka.

Mitbeſiñ *m.* sopoſeſt (-i).

Mitbeſiñer *m.* sopoſeſtnik; — in *f.* sopoſeſtnica.

mitbeten moliti s kom vred.

Mitbetheiligte *m.* zaděvnik.

Mitbevollmáchtigte *m.* sopoobláſčenec.

mitbewerben ſich proſiti s kom vred (za kaj).

mitbringen s sebój prinesti (-neſem), *impf.* — prináſati; (auf dem Wagen) pripeljati (-peljem); (die Familie) s sebój vzeti (vzamem), *impf.* — jemati (jemljem).

Mitbruder *m.* sobrát, pobratim.

Mitbürger *m.* somešćán; (d. Staates) sodržavljan; — in *f.* somešćánka; sodržavljánka.

Mitbürgerschaft *f.* somešćanstvo; sodržavljanstvo.

Mitdriſt *m.* sokristján; — in *f.* sokristjána.

Miteigentum *n.* sovláſt (-i), sovláſtina.

Miteigentümer *m.* sovláſtnik; — in *f.* sovláſtnica.

miteinander *adv.* skup, skupaj, drug z drugim.

Miterbe *m.* sodědič, sodědnik; — in *f.* sodědnica.

mitessen jesti (jem) s kom.

Miteſſer *m.* sojeděc, zakožni črv.

mitfahren peljati (peljem) se s kom

Mitgabe *f.* dota, jutrnina, zaženilo, priнос; (in Waren) bala.

Mitgefangene *m.* sojětnik; *f.* sojětnica.

Mitgefühl *n.* sočutje.

mitgehen iti (grem) s kom; (im Kurtenſpiele) pomagati; *fig.* etvaš — hejčez zmakniti kaj skriváj.

Mitgenos oder **Mitgenosſe** *m.* drug, sodržug.

Mitgenosſin *f.* družica, sodržica.

Mitgift *f.* ſ. **Mitgabe.**

Mitglied *n.* ud, član, družbenik.

mithaſten s kom vred jáměiti oder dober ſtati (stojim).

mithalten potěgniti s kom; *impf.* držáti (držim) od. vleči (vlečem) s kom.

mithelfen pomoći (-morem), *impf.* pomagati komu.

Mithelfer *m.* pomoćnik, pomagálec; — in *f.* pomoćnica, pomagáлка.

Mitherrſcher *m.* sovládár. [kem. mithin coná. tedaj, torej, po tem ta]

Mitkláger *m.* sotožnik; — in *f.* sotožnica.

Mitlaut od. **Mitlauter** *m.* soglasnik.

Mitleid *n.*, ſelt. **Mitleiden** *n.* usmiljenje, usmiljenost, pomilovanje; ich habe — mit ihm ſmili od. usmili se mi, pomilujem ga, milo od. žal mi je zañ; einem ſein — čužern milovati koga; er erregte — bei den Leuten ſmilil se je ljudem, usmilili so se ga.

mitleidig usmiljen, milosrćen.

mitleidsvoll usmiljen, milosrćen, polt usmiljenja.

mitlernen učiti se s kom.

mitmachen s kom vkup (kaj) početi (-čnem), *impf.* dělati; alleš — povod od. pri vsaki veselici zraven biti (sem).

Mitmensč *m.* bližnji (-njega).

mitnehmen s sebój vzeti (vzamem), *impf.* — jemati (jemljem).

Mitregent *m.* sovládár.

Witſchuld *f.* sokrivnja.

mitſchuldig sokriv, zločinstva deležen.

Witſchuldige *m.* sokrivěc, delěznik zločinstva; *f.* sokrivka, deležnica zločinstva.

Witſchuldner *m.* sodolžnik; — in *f.* sodolžnica.

Witřchüler *m.* součenec, sošoléc.

Witřperre *f.* sozaklép, drugi ključ.

Witřpielen igrati s kom; einem úbel

— hudo (grdo) delati ob. ravnati s kom.

Witřimmen glasovati s kom.

Witřtag *m.* poldne (-va), póludne, pol-

dan (-dneva); (Süden) jug, poldanska

stran (-i); zu — o poldne; zu — essen

kósti, obedovati, južinati. [danskí.

Witřtagig poldnevén, poludnevén, pol-

Witřtagig južén, proti jugu ležéc.

Witřtags- poludnevni, poldanski.

Witřtags *adv.* o poldne, opoldne.

Witřtagessen *n.* obéd, obedo, kosilo,

južina. [valéc.

Witřtagsgast *m.* gost na obedu, obedo-

Witřtagsgegend *f.* južna stran (-i).

Witřtagshöhe *f.* poludnevna visokost.

Witřtagshof *f.* poldanska hrana, kosilo,

obed, južina.

Witřtagshris *m.* poludnevnik.

Witřtagstrand *n.* poludnevna ob. južna

dréžla.

Witřtaglinie *f.* poludnevna črta, polu-

dnévica.

Witřtagmahl *n.* j. Witřtagessen.

Witřtagpunkt *m.* j. Südpunkt.

Witřtagruhe *f.* opoldanski počitek.

Witřtagstunde *f.* poludnevna ura, pol-

dne (-va).

Witřtagswind *m.* jug, južni vetér.

Witřtagzeit *f.* poldne (-va); um die —

o poldne.

Witřtagzirbel *m.* j. Witřtagstreich.

Witte *f.* sreda; in der — sredi, sred,

v sredi, med; in die — sred, v sredo.

Wittel *n.* sredstvo, pomoček, pripo-

moček; (Sturmögen) premoženje, imetje,

isovina; (Arzneimittel) zdravilo, vra-

čilo, lek; bei — n sein premožen ob.

záměn biti (sem), za čim ob. pod

pásem iméti (imám); zu — n gelangen

opomoči (-morem) si, premoženje pri-

dobiti si, obogatéti; Mittel- srednji,

osrednji.

Wittelalter *n.* srednji vek. [veški.

Wittelalterlich srednjevečen, srednje-

Wittelband *n.* srednje vozilo; (am

Drechslegel) gož (-i), goža, jermen za

opéc.

mittelbar posrednji, nenaravnostén;

adv. posrednje, ne naravnóst.

Wittelbarkeit *f.* posrednost.

Wittelbeug *n.* osrednja stvar (-i), sreda,

sredina.

Wittelfinger *m.* srednji prst, srednjik,

srénik. [velikost.

Wittelform *f.* srednja oblika ob

Wittelgebirge *n.* srednje gorovje.

Wittelglied *n.* srednji člen.

Wittelgröße *f.* srednja velikóst ober

veličina.

Wittelhand *f.* dlan (-i). [meljski.

Wittelhandisch sredozemén, sredozé-

Wittellauf *m.* srednji tok.

Wittellaut *m.* srednji glas.

Wittellinie *f.* središnica.

Wittellos nepremožen, neimetén.

Wittellosigkeit *f.* nepremožnost, ne-

imetnost.

Wittelmaßig srednji, srednje mere.

Wittelmaßigkeit *f.* srednost, sredo-

mernost.

Wittelmeer *n.* sredozemno ob. sredo-

zémeljsko morje.

Wittelpreis *m.* srednja cena. [dina.

Wittelpunkt *m.* središće, osredje, sre-

Wittelpunktlinie *f.* središčna črta.

Wittelpunktswinkel *m.* središčni kot.

mittels, mittelst *praep.* po, s (z), s

pomočjó.

Wittelsatz *m.* srednji stavek.

Wittelschlag *m.* srednje pleme (-na);

srednja vrsta.

Wittelschule *f.* srednja šola.

Wittelsperson *f.* srednik, posredník,

mešetar.

Wittelstand *m.* srednji stan.

Witteltreffen *n.* sreda ob. sredina voj-

ske; im — sredi vojske.

Wittelwald *m.* gozd srednje vrste.

Wittelweg *m.* srednji pot, srednja

pot (-i).

Wittelwort *n.* delezník.

Wittelzeit *f.* srednji čas.

mittelzeitig srednječasén; (in d. We-

trif) dvojnотrajén.

mitten *adv.* sredi, sred, v sredi, na

sredi, po sredi.

Witternacht *f.* polnoč (-i), pólunoč (-i);

(Nord) séver, polnoč (-i).

mitternächtlidj polnočen, pólunočen,

sévern.

Witternachts- polnočni, severni.

mitternachts *adv.* o polnoči.

Mitternachtsgegend *f.* séver, séverna —, polnočna —, odsolnčna stran (-i).

Mitternachtsstunde *f.* polnočna ura, polnoč (-i).

Mitternachtswind *m.* séver.

Mitternachtszeit *f.* polnočni čas, polnoč (-i).

Mittfaßen *pl.* sredpost; Mittfaßen-sredpostni.

Mittheil *m.* delež.

mittheilbar podeljiv; naznanljiv.

Mittheilbarkeit *f.* podeljivost; naznanljivost.

mittheilen podeliti, podati (-dam); *impf.* podeljevati, podajati; (bekannt geben) naznaniti, oznániti, povédati (-vém), na znanje dati; *impf.* naznanjati, oznánjati; (offenbaren) razodéti (-denem), priobéti; *impf.* razodevati, priobévatí.

Mittheiler *m.* podeljevalec, dajalec; naznanjaléc, oznanjaléc, pripovedovalec; razodevalec, priobévalec.

mittheilsam razgovorljiv, besedljiv.

Mittheilsamkeit *f.* razgovorljivost, besedljivost.

Mittheilung *f.* naznanilo, oznanilo, poročilo.

Mittler *m.* srednik, posrednik, posredovalec. [ništvo.

Mittleramt *n.* posredovanje, posred-mittlere (der, die, das) srednji.

Mittlerin *f.* srednica, posrednica, posredovalka. [času.

mittlerweile *adv.* med tem, v tem mittlerweilig začasén, medtemén.

Mittwoch *m.* sredo.

mittwochs *adv.* po sredah, vsako sredo.

mitunter *adv.* včasih; vmes.

Mitverbrecher *m.* sohudodelnik, sozločinec, deležnik hudodelstva; —in *f.* sohudodelnica, sozločinka, deležnica hudodelstva.

Mitverschworene *m.* sozarotnik, deležnik zarote. [telj.

Mitverweser *m.* sooskrbnik, soopravi-

Mitvormund *m.* sojerob, sovar(u)h, sooskrbnik.

Mitwähler *m.* sovoliléc.

mitwandern potovati od. hoditi s kom.

Mitweide *f.* skupna od. spolovna paša.

Mitwelt *f.* sedanji naraščáj, sovremeniki *pl.*

mitwirken pripomoči (-morem); *impf.* pripomágati, sodelovati, z drugim vred delati.

Mitwirkung *f.* pripomóe (-i), pripomaganje, sodelovanje.

mitwissen s kom vred védeti (vém)

Mitwissen *n.* sovedenje, znanje, ved (-i).

Mitwisser *n.* sovedéc; sokrivéc.

mitwohnen s kom skup stanovati.

Mitwohner *m.* sostanovalec; (in Wein-gebirgen) mejás, sogórník; —in *f.* sostanovalka; sogórnica.

mitwählen všteti (vštejem), pristeti; *impf.* vštévati, pristévati.

Mitzeuge *m.* sosvedok, pričá. [tura.

Mixtur *f.* zmes (-i), méšanica, mik-

Mnemonic *f.* mnemónika.

Möbeln *pl.* pohištvo, hišna opráva.

Möbelniederlage *f.* zaloga pohištva.

mobil premakljiv, premičen; preseljiv, gibljiv; ein Heer — mačen vojsko za odhod pripraviti, — z vsem za odhod potrebnim preskrbétí.

Mobilitar, Mobilitarvermögen *n.* premakljivo —, premično premoženje, premičnina, pokretnina.

Mobilien *pl.* premakljive —, premične reči *pl.*; pohištvo, hišna opráva.

mobilisieren mobilizovati, vojake v orožje klicati (klicém).

Mobilisierung *f.* mobilizovanje, sklicevanje vojakov v orožje.

Mobilisierungstag *m.* mobilizovalni od. sklicevalni dan (dneva).

möblieren s pohištvom preskrbétí urediti; *impf.* s pohištvom preskrévati, uredovati; ein möbliertes Zimmer urejena soba, soba s pohištvom.

Modalität *f.* način, ravnanje.

Mode *f.* šega, običáj, kroj, moda; eine — mitmachen po šegi od. po modi se nositi; aus der — kommen zastaréti, šego od. modo opustiti; Modemodni, novošegni, običajni.

Modeartikel *m.* modni od. novošegni izdelék.

Modegené *m.* modni oder novošegni gizdalín.

Modejournal *n.* novine za mode, krojarske novine.

Model *m.* merilo, mera; (Muster) vzorec, obrazec; (Gießform) kalup, tvorilo.

Modeladen *m.* prodajalnica novošegnega od. módnega blagá.

Modell *n.* kalup, tvorilo, model; (Muster) obrazec, vzorec.

Modelleur *m.* kalúpar, modelír.

modellieren kalúpe od. tvorila delati; (abbilden) obraziti, upodobiti; *impf.* obrazovati, upodábljati.

modeln obraziti, upodobiti; *impf.* obrazovati, upodábljati.

Moder *m.* trohloba, trohlina, trohljad (-i), prhljad (-i), guilád (-i).

moderat zmerén, lagán.

moderato *adv.* zmerno, lagano, polagano.

Modererde *f.* trohljiva prst (-i).

Modergeruch *m.* duh po plesnobi od. trohlobi, plesnjev duh, zaduhlost.

Modergrund *m.* grez, močvirje.

moderieren *f.* máhigen.

moderig trohljen, prhél, oprhél, preperél; —es Šolj prhljád (-i), trohljád (-i).

modern trohnéti, prhnéti, preperéti, gnúti (gnijem).

modern *adi.* novošegén, po novi šegi.

modernisieren po novi šegi narediti, prenaréditi; *impf.* po novi šegi naréjati, prenaréjati.

Modersucht *f.* strast (-i) od. pohlep po novi šegi.

modersüchtig strastén na vsako novo šego, pohlepén po vsaki novi šegi.

Modeware *f.* modno od. novošegno blagó.

Modewarenhandel *m.* kupéjja z modnim od. novošegnim blagom. [ba.

Modification *f.* prenarédba, spremem-modificieren prenaréditi, spreméniti; *impf.* prenaréjati, spreminjati.

modisch novošegén, novomodén, po novi šegi, po novi modi.

Modistin *f.* modistka.

Modulation *f.* spreminjava glasú, modulácija. [vijati.

modulieren glas spreminjati od. za-

Modus *m.* naéin, naklón.

mögen (können) móci (morem), *z. B.* mag wohl ein Blinder den andern führen

ali more slepéc slepca voditi? (wollen) hotéti (hočem), *z. B.* dieses Kleid mag ich nicht tega oblačila nočem; (dürfen) smeti (smem), móci (morem), *z. B.* meinettewegen mag er es thun radi mene sme od. more to storiti; (v. ungewissen Sachen) neki, *z. B.* wie mag das sein kako je neki to? was mag er wohl thun kaj neki dela? was mag das bedeuten kaj neki to pomenja? (befehlend, zulassend u.) naj od. *Imperativ*, *z. B.* er mag kommen naj pride! es mag dabei bleiben naj pri tem ostane! du magst arbeiten oder nicht delaj ali ne delaj! du magst zusehen gledaj, le glej! (wünschend) bi, rad bi, *z. B.* möchte er doch kommen da bi le prišel! ich möchte gerne kommen jaz bi rad prišel.

möglich mogóe, možén; soviel wie — kolikor je mogoče; es ist — dass ich konnte morda pridem, morebiti da pridem, utegnem priti.

Möglichkeit *f.* mogočnost, možnost.

möglichst *adv.* *z. B.* — bald brä ko je mogoče, kakor hitro je mogoče, brä ko moreš; ich habe mein Möglichstes gethan storil sem kar sem le mogel, storil sem vse karkoli sem mogel.

Mohamedaner *m.* mohamedán, mohamedánec. — *Mosow* $\frac{1}{2}$ *der* *Levthelou*.

mohamedanisch mohamedánski. *Leuer*

Mohn *m.* mak; **Mohn-** makov.

Mohnfeld *n.* makovišče.

Mohnfladen *m.* makova potica, makovnik. [vica.

Mohnhaupt *n.* makova glava, makov-

Mohnkuchen *m.* *f.* Mohnfladen.

Mohnpflanzen *f.* makovce.

Mohnstengel *m.* makovo steblo.

Mohnstoff *m.* makovina.

Mohr *m.* zamoréc; einen —en weih wajchen wollen bob v steno metati (meém).

Möhre *f.* navadni koren, mrkva, mrkeva (St.), *coll.* korenje.

Möhren- zamorski.

Möhrenhirse *f.* sivo prosó, sívka. [ka.

Möhrenkopf *m.* črnoglavéc, črnoglav-

Möhrenland *n.* zamorska zemlja od. dežela.

möhrenländisch zamorski.

Möhrin *f.* zamórka, zamórkinja.

Mohrrübe *f.* f. Röhre.
Mold *m.* (Salamander) močerád;
 (Wasser—) pupék.
molhartig močeradast; pupkast.
Molekül *n.* molekul.
Molke *f.*, **Rosfen** *n.* (m.) sirotka,
 sirotév.
Molkencur *f.* zdravitév od. zdravlje-
 nje s sirotko.
molzig sirotkav.
Moll, Rollton *m.* mehki od. mili glas.
Mollusken *pl.* mekužci *pl.*
Molo *m.* pristanski jez, pristanska
 gradba, molo.
Molossus *m.* (Beršfuß) molós(us).
Moment *m.* hip, trenotek; (Zeitpunkt)
 doba; (Sache) reč (-i), stvar (-i), točka,
 momentan hipén.
Monarch *m.* samovladár, monárh.
Monarchie *f.* samovladna država,
 monarhija; (Herrschaft) samovlada, sa-
 movladarstvo.
Monarchiein *f.* samovládnicá, samo-
 oblástnicá.
monarchisch samovladén, samovladar-
 ski, monarhijski.
Monat *m.* mesec, meséc.
monatlich mesečén; *adv.* na mesec,
 vsak mesec; die —e Reinigung mese-
 čina, mesečno čišćenje.
Monatrose *f.* diža, mesečna roža.
Monats- mesečni. — *Wappel* ?
Monatsfrist *f.* odlog za mesec dnij;
 in — v jednom mescu, za mesec dnij.
Monatsgeld *n.* mesečna plača, me-
 sečnina.
Monatsrettig *m.* redkvica.
Monatschrift *f.* mesečnik, mesečni
 časnik. [sec.
monatweise *adv.* na mesec, vsak me-
Mönch *m.* mnih, menih; — werden
 pomnišiti se, pomenišiti se.
mönchisch mniški, meniški.
Mönchs- mniški, meniški. [nost.
Mönchsgelchrksamkeit *f.* meniška uče-
Mönchsgewand *n.* meniško oblačilo.
Mönchskappe *f.* meniška kapa.
Mönchskloster *n.* meniški samostán.
Mönchskutte *f.* meniška halja od. kuta.
Mönchsleben *n.* meniško življenje.
Mönchsorden *m.* meniški red.
Mönchsrobbe *f.* morskí menih.

Mönchsstand *m.* meniški stan.
Mönchtum *n.* mništvo, menišтво.
Mond *m.* mesec, meséc, luna; Mond-
 lunin, mesečev.
Mondbahn *f.* lunin pot od. tir.
Mondbeschreibung *f.* popis lune oder
 mesca.
Mondbewohner *m.* mesečan.
Mondenjahr *n.* mesečno leto.
Mondesfinsternis *f.* mrk od. mrkneje
 lune (mesca); gestern fand cine — statt
 sinoči je luna mrknila.
Mondeshof *m.* lunin od. mesečev ko-
 lobár, obstret (-i) lune od. mesca.
Mondesviertel *n.* lunin oder mesečev
 krajéc.
Mondfisch *m.* glavosék, morskí mesec.
Mondfleden *m.* maroga —, pega na
 luni od. na mesci.
Mondglanz *m.* svetloba lune.
mondhell razsvetljen od lune, mesečen.
Mondlicht *n.* mesečina, svetloba lune
 od. mesca.
Mondnacht *f.* od lune razsvetljena od
 mesečna noč (-i).
Mondphasen *pl.* lunine mene od. pre-
 membe *pl.* [kolo.
Mondscheibe *f.* lunin krog, mesečev
Mondschein *m.* mesečina, svetloba
 lune; es ist — luna od. mesec sveti.
Mondsichel *f.* lunin krajéc.
Mondsucht *f.* mesečnost.
mondsüchtig mesečen. [nica.
Mondsüchtige *m.* mesečnik; *f.* meseč-
Monduhr *f.* mesečna ura.
Mondsirkel *m.* lunin od. mesečev krog.
Monogamie *f.* monogamija, jedno-
 ženstvo. [znak.
Monogramm *n.* monogram, imeno-
Monographie *f.* monografija, samopis.
Monokotyledonen *pl.* jednokaličnice *pl.*
Monolog *m.* monolog, samogovor.
Monopol *n.* samoprodaja, samotristvo.
Monopolist *m.* samoprodajalec, samo-
 tržec.
Monopolsordnung *f.* samotržni zakon,
 postava zastran samoprodaje.
Monothrist *m.* jednobožnik.
monoton jednoglasén, jednozvočén,
 jednoličén.
Monotonie *f.* jednoglasje, jednozvočje,
 jednoličje.

Konfranz *f.* monštránca.
monštrös spačen, grdoběn; pošastěn, strašanski.

Monštrum *n.* spaček, spaka; pošast (-i), groza.

Montag *m.* pondeljék, ponedeljék.

montäglich ponedeljski, pondeljeki.

Montan- rudarski, montanistični.

Montanistik *f.* rudarstvo, montanistika.

montanistisch rudarski, montanističen.

montieren (v. Militär) obleči, z obleko preskrbėti; *impf.* oblačiti, z obleko preskrbovati.

Montur *f.* vojaška oprava od obleka, montura; **Monturš-** monturni.

Monturcommission *f.* monturna komisija, komisija zastran vojaške oprave.

Monument *n.* spomenik.

Moor *n.* barjè, mahovje, močvirje, maha; **Moos-** barski, močvirni, močvirski.

Moosgras *n.* loèje, bièje.

Moosgrund *m.* barjè, mahovje, močvirje, mužava.

moorig močvirěn, močvirnat, mužavěn.

Moosland *n.* barjè, mahovje, močvirje.

Mooswasser *n.* močvirnica, mlakužnica. — *Wassers & Moos?*

Moos *n.* mah; **Moos-** mahov.

Moosbeere *f.* mahovnica.

moosig mahovast, mahu podoběn.

moosig mahovit, máhovnat, z mahom obrasten.

Moosrose *f.* mahovka.

Mooschneepfe *f.* kozica. †

Mops *m.* mops.

Moral *f.* pravoslovje, morala; (in Gebeln zc.) nauk.

moralisch pravěn, pravstven, moralěn.

Moralität *f.* pravnost, pravstvenost.

Moralitätszeugnis *n.* pravstveno spričevalo, svedočba o pravstvenem zadržanju.

Moräne *f.* ledniška groblja.

Morast *m.* barjè, mahovje, močvirje; (Roth) muža, blato.

merastig mahověn, močvirěn, močvirnat; mužavěn, mužavnat, blatěn, blatnat.

Morchel *f.* smrček, prëslica.

Mord *m.* umor, umoritèv, umorstvo; einen — begehén umoriti koga; **Mord-** (den Mörder angehend) morilski; (den Tod bringend) morilni.

Mordanschlag *m.* naklöp na življenje, mordbesledit okrvljen, kriv umora.

Mordbrenner *m.* požigaléc, zažigaléc.

Mordbrennerisch požigalski, zažigalski.

Mordeisen *n.* morilno železo.

morden moriti; umoriti; nach einander — pomoriti.

Mörder *m.* moriléc, umoriléc, krvnik.

Morderei *f.* morija, morilstvo, morjenje.

Mördergrube *f.* morilska od. tolovajska jama.

Mörderin *f.* morilka, umorilka.

mörderisch morilski, morilěn, smrtěn, smrtonosěn; (blutig) krváv.

Mordgeschoss *n.* smrtonosno orožje.

Mordgeschrei *n.* strašén krik, grozno kričanje.

Mordgier *f.* umoroželjnost.

mordgierig umora željén.

Mordio in der Phrase: Zeter und — schreien na vse grlo kričati (kričim).

Mordkerl *m.* ptič da je malo tacih, zvitorepéc. [nost.]

Mordlust *f.* krviželjnost, umoroželj-mordlustig krviželjén, umora željén.

Mordschlag *f.* krvava bitka, mesarsko klanje.

Mordschlag *m.*, **Mordthat** *f.* umor, umoritèv, umorstvo.

Mordstätte *f.* morišče.

Mordstreich *m.* morilni oder smrtni udaréc; *fig.* grda od. strašna grdobija.

Mores *pl.* nravi *pl.*, obiçaji *pl.*; — lehren kozjo molitvico učiti.

Morgen *m.* jutro; (Osten) vzhod, izhod, iztok, jutro; (Zeldmaß) jutro, orál, rál (-i); des —s zjutraj, zajutra; früh-

morgens zarana, zjutra zgodaj; es wird — jutro se dela, daní se, zora vzhaja,

svita se; **Morgen-** jutrni, jutranji, zjutranji; (östlich) vzhodni, iztočni, jutrov.

morgen *adv.* jutre, jutri; — früh jutri zjutra, jutri zarana.

Morgenbrot *n.* zajterk, zajuterk. [zor.]

Morgendämmerung *f.* jutranji svit, —

Morgengabe *f.* jutrna, jutrnina.

Morgengebet *n.* jutranja molitèv.

Morgengeläute *n.* jutrnica.
Morgengraun *n.* jutranji svit.
Morgenland *n.* jutrova dežela, jutrovo (-ega), vzhod, vzhodna dežela.
Morgensländer *m.* prebivalce jutrove dežele, jutrovce.
morgensländisch jutrov, jutrovski, vzhoden, iztočen.
Morgenlicht *n.* svit, svitanje, zor.
Morgenroth *n.*, **Morgensröthe** *f.* jutranja zarja.
morgens *adv.* zjutraj, zjutra, v jutro; heute — davi.
Morgensfern *m.* danica.
Morgensunde *f.* zjutranja od. jutrna ura, rana ura; — hat Gold im Rande rana ura zlata ura.
morgenswärts *adv.* proti jutru oder vzhodu.
Morgenwind *m.* jutrni veter; (Ostwind) zdolec, vzhodnik.
Morgenszeit *f.* jutranji čas, jutro.
morgig jutrajšnji.
morsch trohnel, trohlien, trohljiv, trhel, preperel, sperel, perav.
morschen trohneti, peroti.
Morschicht *n.* trohljad (-i), trohljava, trhlenina, preperenina, peravina.
Mörser *m.* moznar; (hölzerner) stopa, stopica.
Mörserkeule *f.* tolčak, peščaj; pah.
Mortalität *f.* j. Sterblichkeit.
Mörtel *m.* mort, malta.
Mörtelwurf *m.* omét. [žlica.
Mörtelkeule *f.* ometálnica, zidarska
Mortuar *n.* mrtváščina, umrščina.
Mosaik *f.* mozaika. [delo.
Mosaikearbeit *f.* mozaičko od. musivno
mosaisch mozaičen, musiven; (von Moses) Mózesov.
Moschee *f.* mošeja, džamija, turska molilnica.
Moschus *m.* mošek, moščjak, pižem;
Moschus- moščjakov, moskatni.
Moschusbod *m.* moskatni kozliček.
Moschusthier *n.* pižmar.
Moss *m.* mošt, masčina; **Moss-** moštov.
Mossbirn *f.* tepka.
Mossbirnwein *m.* tepkovec.
moßeln *intr.* po moštu dišati (dišim), na mošt cikati; *tr.* mošt delati.
moßten *tr.* mošt delati.

moßig moštнат, sočnat.
-Moßmesser *m.* moštomér.
Motion *f.* j. Bewegung.
Motiv *n.* nagib, razlog, povod, vzrok
motivieren z vzroki podpreti, vzroke navesti (-vedem); z vzroki podpirati, vzroke navajati.
Motor *m.* motor, gibaló.
Motte *f.* molj; *dem.* moljek.
mottenartig moljast.
Mottenfraß *m.* moljavina, molojedina.
mottenfräßig moljav, zjeden od. zgrizen od moljev.
Motto *n.* geslo.
moulliert zmehčan, mehék.
mouffieren peniti se, šumeti.
Möwe *f.* galéb.
mucheln (nach Schimmel riechen) po plesni od. po plesnivem dišati (dišim); (nach Feuchtigkeit riechen) zatuhlo dišati, tuhneti.
müchlig zatuhel, plesniv.
Much, **Rudsch** *m.* črh, bek, črhlej, žugljej.
Much *f.* muha, trma; — *n.* haben kujati se, ne hoteti (hóčem) govoriti.
Müchz *f.* mušica; **Rüchden-** mušičen.
mucken, **muffen** *intr.* u. *refl.* črhnuti, blekniti, ziniti, žugniti; (schmollen) kujati se, gnjevati se, mrdati se.
Mucher *m.* prihuljenec, potuhnenec, svetohlinec, hlinjenec, hinavec, tihotapec; — *in f.* prihuljenka, potuhnenka, svetohlinka, hinavka, tihotapka.
muckisch muhast, trmast; godrnjav, mrmrav; kujav, čemerén, zlovoljén.
müde truden, utrujen; (v. d. Arbeit) zdelan; (v. Gehen) shojen, spehan, upehan; — *machen* trúdití; utruditi, spēhati, zdelati; — *werden* utruditi se, spēhati se, opésati, zdelati se; (überdrüssig werden) naveličati se, navóliti se.
Müdigkeit *f.* trudnost, utrujenost; zdelanost; shojenost, spehanost.
Muff *m.* (Laut d. Hunde) rené; (d. Hund selbst) renčalo, renče (-ta); (v. Personen) godrnjác, godrnjalo, mrmrác, mrmrilo; (Schimmel) plesén (-i), plesnoba, stuhnota, zatuhlina; (Handmuff) muš.
muffelig zatuhel, stuhel, plesujev; godrnjav, mrmrav; renééc.

müffeln mlaskati, emokati, na glas izekati (žvečem); tuhneti, plesneti, plesniveti, po plesnobi dišati (dišim).

müffen (v. Hunden) renčati; (v. Personen) godrnjati, mrmrati; (u. Schimmel riechen) tuhneti, plesniveti, po plesnobi dišati (dišim).

muffig j. muffelig. [plesniveti.

müffen godrnjati, mrmrati; tuhneti,

Mühe f. trud, prizadeva, prizadetje, prizadevanje, napor; sich — geben trūditi se, prizadévati si, upirati se; potruditi se, prizadéti (-dém u. -dénem) si, upreti (-prem) se.

müheles breztruden, breztežavén, brez truda, brez težave.

mühen sich trūditi se, prizadévati si, upirati se, pehati se, gnati (ženem) se, nujati se.

mühen mukati (mukam u. mučem); zamikati; — d nach Hause kommen dému primukati.

mühevoll trudapóln, trudovit, težavén.

Müheverwaltung f. trud, prizadevanje.

Mühl- mlinski, malenski.

Mühlbach m. mlinski potok, mlinsčica.

Mühlbeutel m. sito, tresilnica, mikeljca.

Mühlbottich m. obód.

Mühle f. mlin, malén; eine — mit 3 Slingen mlin na tri kamne od. tečaje; dem. mlinc, mlincék, malencék.

Mühlreife n. poprica, prprica, vreteno.

Mühlenspiel n. špana.

Mühlgang m. tečaj, kamen, koló (kolésa), roje f. pl.

Mühlgast m. j. Mühlgast.

Mühlgebiet n. pod.

Mühlgerechtigkeit f. mlinska pravica.

Mühlrecht m. mlinski hlapčec.

Mühlrad m. mlinski tečaj.

Mühlordnung f. mlinski red.

Mühlrad n. mlinsko koló (kolésa).

Mühlstein m. mlinski kamen; d. obere

— vrhuják; der untere — spodnják.

Mühltruhe f. grot. [ščica.

Mühlwasser n. mlinska voda, mlins-

Mühlwehr f. mlinski jez.

Mühlwerk n. mlin, mlinstvo.

Mühle f. (d. Vaters Schwester) teta,

stina; (der Mutter Schwester) ujna;

(Schwisterkind) sestrična.

Mühsal n. nadloga, stiska, težava.

mühsam težavén, mučén, trudapóln; adv. težko, težavno, s trudom.

mühselig težavén, nadležén; (clend) revén, borén, siromaški.

Mühseligkeit f. težavnost, nadležnost; revščina, revnost, siromaštvo.

Mulatte m. mulát, polután.

Mulattin f. mulátinja, polutánka.

Mulde f. kadunja, plalnica, plalne

nečkó, korito, rupa.

muldenförmig kadunjast, koritast,

rupast.

Müller m. mlinar, malnar; — sein mli-

nariti; Müller- mlinarski, malnarski.

Müllerbursche m. mlinarski hlapčec.

Müllergewerbe, Müllerhandwerk n.

mlinarija, mlinarstvo; das — betrei-

ben mlináriti.

Müllerin f. mlinarica, malnarica.

Müllermeister m. mlinar, malnar.

Mulm m. mel (-i), mlevka; (v. ver-

modertem Holz) črvójédina.

mulmig mlevčén, sipék, osipčén.

Multiplicand m. množénec, multipli-

kand. [kacija.

Multiplication f. množítév, multipli-

Multiplicator m. množítelj, multipli-

kator. [vati.

multiplizieren množiti, multipliko-

Mumie f. múmija.

Mund m. usta pl.; dem. ústica; den

— öffnen ziniti, zévniti; impf. zijati,

zévati; (Maul) gobec; (Öffnung) ustje,

žrelo, odprtina; Mund- ustni.

Mundart f. naróje.

mundartlich naréni.

Mundbäder m. dvorni pek.

Mundbedarf m. živež, jestivo.

Mundbissen m. grízljej, založáj.

Mündel m. varovanec; f. varovanka.

munden dišati (diši), ugajati, všeč

biti (je).

münden iztekati se, izlivati se.

mundfaul gniloust; fig. malobesedén.

Mundfäule f. ustna gniloba, gniloba

v ustih.

Mundhöhle f. ustna duplina.

mundieren na čisto prepisati (-pisem),

impf. na čisto prepisovati.

mündig dorastél, odrastél.

Mündigkeit f. doraslost, odraslost.

Mundkoch *m.* dvorni kuhar.
mündlich ustén, ustmén; *adv.* ustno, ustménó.

Mündlichkeit *f.* ustnost, ustmenost.
Mundmehl *n.* prednja, cvetna od čila moka.

Mundöffnung *f.* zév (-i), zazevek; (Mund) usta *pl.*

Mundschenk *m.* dvorni točaj.
Mundschwämmchen *n.* ustni oprh, gobice v ustih.

Mundstück *n.* ustnik; (an den Blasinstrumenten) pišék, duléc; (a. Pferdezaume) žvale *pl.*, žvala; (a. d. Kanone) žrelo; (die Gabe zu reden) jezik.

Mündung *f.* ustje, iztok, izliv; (eines Fasses) čep; (eines a. Gefäßes) grlo; (d. Kanone) žrelo; (Öffnung) odprtina; (im Zaune) vrzel (-i).

Mündungsarm *m.* izlivni rokáv, izlivna struga.

Mündungsgebiet *n.* obustje.

Mündungssee *m.* izlivno jezero.

Mundvoll *m.* založáj, grízljaj.

Mundvorrath *m.* živež, hrana, jestvina.

Mundwasser *n.* voda za usta.

Mundwein *m.* žlahtno vino, žlahtna kápljica.

Mundwerk *n.* usta *pl.*; (die Gabe zu reden) jezik.

Mundwinkel *m.* ustni kot. [palni.

municipal mestni, občinski, municipi-

Municipalbeamte *m.* mestni od municipalni uradnik.

Municipalität *f.* mestno svetovalstvo, mestna gosposka.

Municipalstadt *f.* mesto s svojo uredbo, mesto s svojimi svoboščinami.

Municipium *n.* j. Municipalstadt.

Munition *f.* strelivo, strelna roba.

Munitionswagen *m.* voz za strelivo.

munkeln *impers.* es munkelt téma se dela, mrači se; (leise sprechen) septati, čebljati, natihoma govoriti.

Münster *n.* stolna od vélika cerkev, stólnica.

munter budén, čil, živ, živahén, bešter; (fräftig) évrst, krepék; (wachend) vzbujen, vzdrاملjen, čujóé; (fröhlich) vesel, dobrovljen; (v. Pferdén) iskér, čil; (v. d. Augen) bistér, évrst; — sein budeti, bdeti (bdim); — machen

drámiti; vzdrámiti, vzbuditi; *impf.* vzbújati.

Munterkeit *f.* budnost, čilost, živahnost; évrstost, krepkost; vzbujenost, vzdrاملjenost; veselost, dobrovoljnost; iskrost, čilost; bistrost, évrstost.

munter j. aufmuntern.

Münz novéni, penezni, denárni.

Münzamt *n.* novéni urad, penezokórnica, peneznica.

Münze *f.* novéc, penez, denár; (Scheidemünze) drobiž, drobni denár.

münzen novce —, penezé od denarje kovati (kujem); *fig.* naklépati, namesajávati, mériti.

Münzer *m.* novcekovéc, penezokóvéc.

Münzfälscher *m.* ponarejaléc novce od denarjev.

Münzfuß *m.* novéna mera, novéno merilo.

Münzgepräge *n.* novéni kov.

Münzgewicht *n.* novéna teža.

Münzhammer *f.* novčara, peneznica.

Münzkunde *f.* penezoslovje, penezoznanstvo, novčarstvo.

Münzmeister *m.* predstojnik penezokórnice.

Münzordnung *f.* postava zastran kovanja novce od denarjev.

Münzprobe *f.* ogled oder preskušnja novce.

Münzprobieramt *n.* oglednica od preskušalnica novce.

Münzrecht *n.* pravo novceкова. [kova.

Münzregal *n.* vladarsko pravo novce.

Münzschein *m.* novéni listék, novčanica.

Münzschlag *m.* novcekov, penezokov.

Münzsorte *f.* novéna od penezna vrsta.

Münzwesen *n.* novčanstvo, penezanstvo.

Müräne *f.* gruj.

mürbe prhék, krhék, mehék, mhd; —s Dóst umecano —, uležano od prhék sadje; —s Dóls prhék od trohljiv les; — machen mečiti, mehčati; omečiti, omehčati.

Mürbe *f.* prhkoba, krhkoba, meh-koba, rahloba, auch prhkota *x.*

mürben (v. Dóst) mečiti se, mediti se, medeniti se, medeneti, prhati se; *trans.* mečiti, mehčati; omečiti, zmehčati.

murmeln momljati, mrmrati, šep-
tati, šebljati; (vom Wasser) šuměti,
šumljati, žuboriti.

Murmeltier *n.* svizec, marmótica.
murren godrnjati, révsati, révskati,
mrmrati, hudovati se; (v Thieren) rén-
šati (-im), rohneti, mrčati (-im).

mürriſch godrnjav, mrmrav; rečav,
rahčec, mrčav.

Murrkopf *m.* godrnjač, godrnjalo,
mrmrač, mrmralo, revšac, revsalo;
mrčalo, mrčalo.

Murrfinn *m.* godrnjavost, mrmravost,
šernost; rečavost, mrčavost.

murrſinnig godrnjalast, mrmralast,
šern; rečalast, mrčalast.

Mus *n.* (dicht) močnik; (flüſſig) sok,
podmet; (Obſtmuſ) čežana; (Wehl-
muſ) skrob.

Muscat *m.* muškát.

Muscatabaum *m.* muškátovo drevó
(drevéa). [vino.]

Muscatteller *m.* muškátovec, muškátno

Muscattellerbirn *f.* muškátelica, muš-
kática.

Muscattellertraube *f.* muškátni grozd.

Muscattellerwein *m.* š. Ruſcatteller.

Muscatsnuſ *f.* muškátov oreh.

Muſchel *f.* školjka; (Muſter) ostriga.

Muſchelartig, muſchelförmig školjkast.

Muſchelbank *f.* školjčišće; ostržišće.

Muſchelbein *n.* školjčnica.

Muſchelig školjkast.

Muſchelschale *f.* školjkna lupina.

Muſchelthierchen *n.* školjčica.

Muſchelwerk *n.* školjče.

Muſe *f.* muza, modrica.

Muſelmann *m.* moslim.

Muſelmänniſch moslimski.

Muſenfreund *m.* prijatelj muz oher
modric.

Muſeum *n.* muzej.

muſicieren gosti (godem), svirati,

muſicirati; (auf Blaſinſtr.) piškati.

Muſik *f.* godba, glasba, muzika; Mu-
ſik- godben, glasben.

Muſikalien *pl.* godbene reči *pl.*, glas-
bovine, muzikalije *pl.*

Muſikalienhändler *m.* kupčevalc z
glasbovinami od muzikalijami.

Muſikalienverlag *m.* zaloga glasbovin
š. muzikalij.

muſikalifch godben, glasben, muzi-
kalen.

Muſikant *m.* godec, svirac, muzikant.

Muſikfreund *m.* prijatelj godbe oher
glasbe.

Muſiklehrer *m.* učitelj glasbe od godbe.

Muſikunterricht *m.* poduk v glasi od
godbi. [društvo.]

Muſikverein *m.* glasbeno od godbeno

Muſikarbeit *f.* š. Moſtarbeit.

Muſtoifch muſivén, mozaicén.

Muſkel *m.* mišica; Ruſkel- mišični.

Muſkelfaſer *f.* mišična nitka.

Muſkelig mišičav, mišičnat.

Muſkelſyſtem *n.* mišičje.

Muſkete *f.* puška, mušketa.

Muſketier *m.* muškétir.

Muſkulös š. muſſelig. [noſt.]

Muſs, Müſſen *n.* moranje, sila, dolž-

Muſſelin *m.* mezlán, mušelin.

muſſen morati; (gezwungen ſein) pri-
siljen od primoran biti (sem); man

muſs treba je, potreba je, dolžnost je;

eš muſs nihts an der Sache ſein menda

ne bo nič na tem; wer muſs eš wohl

geweſen ſein kdo je neki (pač) bil?

muſs ich auch gehen ali naj tudi jaz

grem? eš muſs etwas anderes dahinter

ſein utegne kaj družega vmes biti zc.

muſſigen siliti, morati; prisiliti, pri-
morati.

Muſe *f.* lazno, (proſti) čas, brezdél-
nost, brezdelica, praznovanje, delopust;

— haben utegniti, čas iměti (imám),

brez dela biti (sem).

Muſſeſtunde *f.* prosta ura, ura počitka,
brezdelnica.

muſſig brezdelén, brezposeln, brez

dela, brez posla; — ſein brez dela od.

posla biti (sem), praznovati, čas pro-
dajati; — gehen pohajkovati, postopati;

— zuſchauén zijála prodajati.

Muſſiggang *m.* lenoba, brezdelnost;

pohajkovanje, postopanje.

Muſſiggänger *m.* lenuh, brezdelnik;

pohajkovalec, postopac.

Muſſiggängerin *f.* lenuhinja, brezdel-
nica; pohajkovačka, postopačka.

Muſter *n.* vzor, vzorec, obrazec;

(Exempel) zgled, vzgled, primér; (Mo-
del) kalup, tvorilo; Muſter- vzorni;

zgledni, vzgledni.

Musterblatt *n.* vzorni od. vzgledni list.
Musterbrief *m.* vzorno oder vzgledno pismo. [z obrazci.]

Musterbuch *n.* vzgledna knjiga; knjiga musterhafti vzoren, vzgleden, izvrsten.

Musterlehrer *m.* vzgledni od. vzorni učitelj.

mustern pregledati, razgledati, pretesti (-tremem), presoditi; *impf.* pregledovati, razgledovati, pretresati, pretresovati, presojati.

Musterschrift *f.* vzorna od. vzgledna pisava; vzorni od. vzgledni spis. [sola.]

Musterschule *f.* vzorna od. vzgledna

Musterstück *n.* vzorek, vzgledék; (im Theater) vzorna od. vzgledna igra.

Musterung *f.* pregledovanje, razgledovanje, ogledovanje; — halten pregledovati, razgledovati, ogledovati (vojsko).

Musterwirtschaft *f.* vzorno od. vzgledno gospodarstvo. [risar.]

Musterzeichner *m.* vzorni od. vzgledni

Mutation *f.* sprememba, menjanje.

mutatis mutandis s primernimi od. s potrebnimi spremembami.

Muth *m.* pogúm, srénost, srce, hrabrost, sigurnost (St.); gutes — s sein veselega srca od. dobre volje biti (sem); wie ist dir zu — e kako ti je pri srcu? — lassen ohrábriti se, osrcíti se, osigúriti se; — machen ohrábriti, osrcíti, osigúriti; den — sinfen lassen srce od. srénost zgubiti, *impf.* — zgubljeti.

muthig pogumén, sréen, hrabér, sigurén; (frieh) živ, iskér, bodér.

muthlos malosréen, bojéc, plašen, strásljiv; jemand wird — srce komu upade, srce od. srénost kdo zgubi, (*vulg.*) hlaéice se komu tresajo.

Muthlosigkeit *f.* malosrénost, boječnost, plašnost, strásljivost.

muthmaßen sumiti, meniti, soditi, misliti si, domisljati si; zdeti (zdi) se, dozdevati (-zdeva) se (komu kaj).

muthmaßlich dozdevén; (wahrscheinlich) verjetén; *adv.* najbrže, kakor je podoba, kakor se dozdeva.

Muthmaßung *f.* dozdeva, dozdevék, mnenje, misel (-i).

muthvoll sréen, ves sréen, poln srénosti.

Muthwille *m.* prešernost, nagajivost, neporednost, razposajenost, srboritost.

muthwillig prešeren, nagajiv, razbrzdan, neporedén, razposajen, srborit.

Muthwilligkeit *f.* j. Muthwille.

Mutter *f.* mati (-tere), mama, majka dem. mamka, mámica; Mutter-materin; materni, materninski. [ljen.]

Mutterbiene *f.* mática, máéica, kra-

Mutterbruder *m.* ujéc, máterin brat.

Mutterbrudersfrau *f.* ujna.

Mutterbrust *f.* materne prsi *pl.*, materni sés.

Mutterchen *n.* mámica, mamka; ein altes — starka, bábrica.

Mutterfluch *m.* beli tok. [bojka.]

Muttergottesbild *n.* podoba mátere

Mutterhase *m.* zajka, zajklja.

Mutterherz *n.* máterno srce.

Mutterhalb *n.* telica, júnica.

Mutterkind *n.* máterin ljubéék.

Mutterkorn *n.* roziéék.

Mutterkrankheit *f.* máternica.

Mutterlamm *n.* biéica, janjica.

Mutterland *n.* mati dežela.

Mutterleib *m.* máterno teló (telés)

mütterlich máterin; materni, materninski.

Mutterliebe *f.* máterna ljubezén (-i).

mutterlos brez mátereén, brez mátere.

Muttermal *n.* vrojeno známenje.

mutternacht ves gol in nag, golonág.

Mutterspferd *n.* kobila.

Mutterschaf *n.* ovca, bica. [stvo.]

Mutterschaft *f.* materinstvo, mater-

Mutterscheide *f.* máternica; mater-

nična nóznica.

Mutterschoß *m.* máterno krilo od. lona.

Mutterschraube *f.* vreteno.

Mutterschwein *n.* svinja, prasica.

Mutterschwester *f.* teta, tetka.

mutterseelallein éisto sam, prav sam.

Mutterstündchen *n.* máterin sréék od.

ljubéék.

Muttersprache *f.* materni —, mater-

inski jezik, materinščina.

Mutterstadt *f.* rojstno mesto.

Mutterstelle *f.* máterino mesto; — ver-

treten máter nadomestovati, na mesta

mátere biti (sem). [rojeni um.]

Mutterwitz *m.* zdrava pamet (-i), pri-

Mutterzelle *f.* stanica matica.

Mühe *f.* kápa, čepka; *dem.* kápica, čepica; (rauhé) kučma.
Englady milostljiva gospá.
Englord milostljivi gospod.
Mirjade *f.* mirijada, deset tisoč.
Mirthe *f.* mira.
Mirte *f.* mirta; **Mirten-** mirtov.
Mirtenhain *m.* mirtov gaj ob. log.
Mirtenkranz *m.* mirtov venč.
Mirtenweig *m.* mirtova veja. [*pl.*]
Mysterien *pl.* skrivnosti *pl.*, tajnosti

mysteriös skrivnostén, tajnostén.
Mysterium *n.* tajnost, skrivnost.
Mystik *f.* skrivnostni uk, mistika.
mystisch mističén, tajnostén, skrivnostén.
Mythe *f.* bajka, mitos.
Mytholog *m.* bajeslovčé, mitológ.
Mythologie *f.* bajeslovje, mitologija.
mythologisch bajeslovčén, mitológičén, mitológiski.
Mythus *m.* j. **Mythe**.

N.

Na interi. no! dè-tò!
Nabe *f.* pesto, glavina.
Nabel *m.* popek; **Nabel-** popkov, popni.
Nabelbinde *f.* popkova prevoza.
Nabelbruch *m.* popkova kila.
nabelförmig popkast, popčast.
Nabelschnur *f.* popkov trak.
naben opestiti, pesto narediti.
Nabenbohrer *m.* pestnik, svedër.
nach *praep.* (die Richtung bezeichnend) proti; v, na; — d. Šofe k dvoru, — eden proti jugu, — Graz v Gradč., — Wien na Dunaj, — Hause domov; (genäh) po, — dem Geſetze po postavi, — Wunsch po želji, po volji; — der Regel po pravilu; (hinter) za, po; — um za menoj; einer — dem andern eden za drugim, drug za drugim; — der Schule po šoli; — drei Tagen čez tri dni; — jemand schicken po koga poslati (posljem); vor wie — prej kakor potlej, pred in poznej; — u. — plögoma, po malém, sčasoma.
nachdenken ravnati se po čem, držati (držim) se česa.
Nachachtung *f.* ravnanje po čem; zur — da se po tem ravnate (ravnaš), da se tega držite (držiš).
nachäffen paciti (spakovati) se po kom, slepo posnemati, oponašati.
nachahmen posnemati, po vzgledu nazati (delati), ravnati se po kom (vem); oponašati.
Nachahmer *m.* posnemovalčé; — in *f.* posnemovalka.
Nachahmung *f.* posnemanje, posnema-

Nachahmungstalent *n.* dar posnemanja, posnemovalnost; er besitzt — umeje (zna) posnemati.
Nachahmungstrieb *m.* nagon k posnemanju, posnemljivost.
nachahmungswürdig posnemanja vredén, vzgledén, vzorén.
nacharten (z)vreči (vržem) se po kom.
Nachbar *m.* (*pl.* bic **Nachbarn**) sosed; (Angrenzter) mejaš, mejač; — sein mejiti (mejašiti) s kom, sosedovati; **Nachbar-** sosedov, sosedni. [nja vas.
Nachbardsdorf *n.* sosedna vas (-i), bliž.
Nachbarin *f.* soseda, sosédinja.
Nachbarland *n.* sosedna dežela.
nachbarlich sosedén, bližnji.
Nachbarschaft *f.* sosedstvo, obližje, sosesčina. *soseska*
Nachbarsleute *pl.* sosedje *pl.*
Nachbarstaat *m.* sosedna država.
nachbenannt sledeč, naslednji.
nachbeten moliti za kom, nesamo- stojno ponavljati njegove izreke, nepremišljeno govoriti za kom; slepo posnemati.
Nachbier *n.* zadnje pivo, zadnji ol, patoke *pl.*
Nachbild *n.* posnetek, snimek.
nachbilden posneti (-snamem), upodobiti; *impf.* posnemati (-snemam u. -snemijem), upodabljati.
Nachbildner *m.* posnemalčé, posnemovalčé.
Nachbildung *f.* posnemanje; (Copie) posnetek, kópja.
Nachblüte *f.* pocvéték, jesenski cvet; — treiben pocvitovati.

nachbohren povrtati.

nachbraten popeči.

nachbringen prinesti za kom kaj.

Nachbrut *f.* druga (poznejša) zalega.

Nachbürge *m.* podporok, podružni porok, podjaméc.

Nachbürgschaft *f.* podporoštvo, podjamstvo.

Nachdämmerung *f.* pomrak.

nachdem *adv.* potem, za tem, na to, potlej, pozneje; *coni.* ko, potem ko; (*weil*) ker, ki.

nachdenken premisljati, pre-, razmisljevat, pretehtovati, razbirati, preudarjati; *pf.* premisliti, preudariti.

Nachdenken *n.* premisljevanje, pretehtovanje, preudarjanje; premislek (-miselka), preudarek.

nachdenkend zamišljen, razmisljajoč; (bedachtſam) preudarèn, razborèn, premiseln.

nachdenklich *ſ.* nachdenkend; (befümmert) nemirèn, v skrbèh, v sé utopljen, otožen, žalostèn.

nachdrängen gnati (ženem) se za kom, pritishati, gnesti (gnetem) se.

Nachdruck *m.* pritisk, poudarek, za-teglje; mit — s poudarkom, krepko; (— eines Buches) ponatisk.

nachdrucken ponatisniti, pretiskati; *impf.* ponatiskovati, pretiskovati.

nachdrücken po-, pritisniti; *impf.* pri-, potiskati.

Nachdrucker *m.* ponatiskovaléc.

nachdrücklich (nachdrucksvoll) krepèk, moèen, silèn, važen; *adv.* krepko, s poudarkom, važno, moèno, tehtno.

Nacheifer *m.* prizadevanje, poganjanje, tekmovanje.

Nacheiferer *m.* posnemaléc, tekmeec.

nacheifern posnemati (-am u. -snemljem), poganjati se s kom, hiteti za kom in skušati ga prehiteti (doseèi), jednaèiti se s kom.

nacheilen hitèti (-im) za kom.

nacheinander zapòred, zaporedoma, po vrsti, jedèn za drugim, drug za drugim, zvrstoma; (in einemfort) zdržema, neprenehoma, nepretrgoma; — etwas thun nepretrgoma nadaljevati; (abwechſelnd) èrediti se, vrstiti se.

Nachen *m.* èoln, èolnic, ladjica.

Nachernie *f.* paberkovanje.

nacherzählen pripovedovati za kom, ponavljati; *pf.* ponoviti.

Nachfolge *f.* nasledovanje, nasledba.

nachfolgen slediti, nasledovati, stopiti na èegar mesto, nastopiti za kom, biti (sem) mu naslednik; (nachahmen) posnemati, ravnati se po kom.

nachfolgend sledeèi, naslednji, nastopni.

Nachfolger *m.* naslednik, nastopnik; — *ſ.* naslednica, nastopnica. {mem}

nachformen ponarediti, posneti (-sm)

nachforschen opraševati, ovedati, poizvedati, poizvedovati, izpitavati; nasledovati, preiskovati; *pf.* ovedeti (ovém), poizvedeti; preiskati, zaslediti.

Nachforscher *m.* opraševaléc, poizvedovaléc; preiskovaléc, zasledovaléc.

Nachforschung *f.* opraševanje, poizvedovanje, ovedba, poizvedba; preiskovanje, zasledovanje; — *en* anstellen preiskovati.

Nachfrage *f.* vprašanje, povpraševanje (po èem).

nachfragen opraševati, povpraševati (po èem).

nachfüllen dopolniti, do-, priliti (-ſſem), dotoèiti; *impf.* dopolnjevati, dopriliti.

nachgeben do-, pridati (-dam); *impf.* dodajati, pridavati; (nachlassen) od-prijenjati, popustiti; umakniti se, udati se; *impf.* od-, prijenjevati, popuščati; umikati se, udajati se; (v. b. Krankheit, v. Schmerz) odleèi (-letem), pojenjati, odlašiti, prevaliti se.

Nachgeben *n.* udajanje, prijenjevanje, odleglje, odnehlje.

nachgeboren najposlej rojen, najmlajši; po smrti oèetovi rojen; — *es* Kind posmrtnik, posmrèe (-eta).

Nachgeburt *f.* pošteljica, trebež; (bei Thieren) senki *pl.*, strebi (-ij) *pl.*

Nachgeburtwehen *pl.* poboleèki *pl.*

nachgehen iti (grem) —, hoditi za kom, slediti koga u. komu, biti (sem) mu za petami, paziti na vsak njegov korak; seinen Geschäften — iti po svojih opravkih, — po svojih poslih, — za svojim poslom; der Spur — iti po sledu, sledú se držati (držim); der

nachgigange — lenobo pasti (pasem), leariti, postopati, pohajkovati, posehati brez dela; dem Gange — svoji voji streči (strežem); dem Trunke — popivati, pijančevati, udati se pijančevanju; dem Handel — iti po kupčiji (po trgovini).

nachgehends potlej, potem.

nachgerathen zvréci (zvržem) se po kom, udati (udam) se v koga.

Nachgeschmack *m.* slad, paokus; eš hat (išen (bittern)) — posladi (pogreni).

nachgiebig od-, prijenljiv, prizanesljiv, ustreljiv, voljen; — sein prijenjati, ugoditi, voljo izpolniti; *impf.* prijenjati, prizanašati, popuščati.

Nachgiebigkeit *f.* prijenljivost, prizanesljivost, voljnost, popustljivost, ugodljivost, ustreljivost.

nachgießen do-, priliti (-lijem); *impf.* delivati, prilijati.

nachgraben kopati (kopljem) za čim, iskati (iščem) česa.

Nachgrummet *n.* (v) nuka, otavčič.

nachgucken lukati za kom.

Nachhall *m.* odmev, odziv, razleganje, jeka, odzivanje.

nachhallen odmevati, razlegati se, odzivati se, oglašati se.

nachhaltig trpežen, stalén, trajén, stanovit, stanovitén, zdržen, vedén, neprestan. [zadnji]

Nachhand *f.*, in der — sein biti (sem)

Nachhang *m.* dodatek; im — v dodatku, dodatno.

nachhangen (einer Sache) udati se v kaj, služiti čemu, streči (strežem) čemu, prepustiti se čemu; seinen Gedanken — zamisliti se, v misli se utopiti; *impf.* zamisljen biti (sem), v svoje misli utopljen biti; dem Trunke — pijančevanju udan biti, pijančevati.

Nachhausegehen *n.* odhod domov, hoja domov, vrnitév domov; beim — do nov gredóć. [nitév domov.

Nachhauskunst *f.* prihod domov, vr-nachhelfen pripomoči (-morem), dopomoči, pomagati.

Nachhelfer *m.* pripomagač, dopomočnik, podpornik.

nachher potlej, potem.

Nachherbst *m.* babje leto, podzimék.

nachherbstlich podzimén, pojesenski.

nachherig potlejšnji, poznejši.

nachhinken šepati, krevljati za kom; prišepati, prikrevljati.

Nachhochzeit *f.* ponavljalca, popravljalca, sedmina, mala svatba.

nachholen iti (grem) še po kaj, donesti še kaj, pridonesti; (einbringen) prihietiti (-im), doiti (-idem), dohietiti, doiteči, zamujeno priučiti, poučiti se; *impf.* dohietevati. [zaplecje.

Nachhut *f.* zadnja četa, zadnja straža.

nachjagen gnati (ženem) se, dirjati za kom, gnati, tirati, loviti koga; pognati se, spustiti se za kom, udreti (uderem) jo, uliti (ulijem) jo za kom.

Nachklang *m.* odmev, odglas.

nachklingen odmevati, doneti, brenčati (-im).

Nachkomme *m.* potoméc, zarojenéc, naslednik; die — n zarod, potomstvo (*coll.*); unsere — n zanamci.

nachkommen priti (pridem) za kom, doiti (-idem), dohietiti (-im) ga; *impf.* dohajati, prihajati; einer Pflicht — spolniti —, dopolniti —, storiti —, izvršiti dolžnost; *impf.* spolnjevati, izvrševati (svojo dolžnost); (v. d. Folgen) nastopiti, *impf.* nastopati.

Nachkommenschaft *f.* potomstvo, zarod, otroci *pl.*

Nachkömmling *m.* j. Nachkomme. *Nachkömmling*

Nachlass *m.* zapuščina; (das Nach-laffen) zapušćanje; (die Erlassung) odpust, odpusték, odpušćenje, spregledanje; (Unterlass) prenehljej, prejenljej; ohné — neprenehoma, v jedno mer, zdržema.

nachlassen zapustiti, *impf.* zapušćati; (erlassen) odpustiti, spregledati; *impf.* odpušćati, spregledovati; (am Preise) odjenjati, prijenjati; *impf.* odjenjevati; (v. Schmerz) odleči (-ležem), odlasiti, prevaliti se; (v. Wind, Aufruhr u. s. w.) poleči (-ležem) se, uleči se, umiriti se, pojenjati, ponehati, utihniti, potihniti; *impf.* pojenjevati, ponehovati, pojemati (-am u. -jemljem); (v. d. Gewulst) izplahniti; die Strafe — prizanesti (spregledati) kazén (-i); *impf.* prizanašati (spregledovati); im Eifer — omrtvéti (-čjem), popustiti v pridnosti.

nachlässig nemarèn, nerodèn, zanikarèn, len, neskrbèn.

Nachlässigkeit *f.* nemarnost, zanikarnost, lenoba, nerodnost.

Nachlassung *f.* odpust, odpušcanje; (deš Schmerz) odlégelje, odlastlek (-stelka).

nachlaufen teči (tečem); tekati, letati, pritiskati za kom.

nachlegen priložiti, določiti; *impf.* prilagati, prikladati, dolagati, dokladati.

Nachlese *f.* paberkovanje, repkanje; — halten paberkovati, répkati, rep-ljati, prékati, bérkati; (d. Aufgelesene) pobirék, pobéršéina.

nachlesen *v.* Nachlese halten; (zum Gelesenen nachlesen) dobrati (-berem), še nabrati, prinabrati; *impf.* še nabirati, prinabirati; (durchlesen) prebrati, prečítati; *impf.* prebirati, čítati.

Nachleser *m.* pobiraléc, pobirač, paberkovaléc; — in *f.* pobiralka, paberkovalka.

nachmachen ponarediti, *impf.* ponarejati; narediti, storiti kaj za kom, posneti (-sname); *impf.* narejati, delati kaj za kom, posnemati (-am und -snemljem), oponašati. [valéc.

Nachmacher *m.* ponarejaléc, ponareje-

Nachmachung *f.* ponarejanje.

nachmalig potlejšnji, poznejši.

nachmals potlej, potem, poslej, pozneje, zatem.

Nachmann *m.* nastopnik, naslednik.

Nachmehl *n.* zadnja moka, posevki *pl.*, zadnjina. [poldne.

Nachmittag *m.* popoldan (-dneva), **po-nachmittägig** popoldanski, popoldanji, popoldnevèn.

nachmittags popoldne, po poludne.

Nachmittagsmahl *n.* málica, mala jú-zina, popóldnica. [nočje.

Nachmitternacht *f.* popolnoči, **popol-nachmitternächtlich** popolnočen.

Nachnahme *f.* privzetje; povzetje.

nachnehmen privzeti, povzeti (-vzame).

Nachprüfung *f.* popravljalna preskušnja, popravljalen izpit.

nachrechnen prešteti (-štejem), račun pregledati, preračuniti; *impf.* račun pregledovati, preštévati.

Nachrede *f.* pagovor, sklep; úble — obrekovanje, opravljanje, oponašanje, opočitanje, obiranje; in úble — bringen dati (dam) ljudem v zobe, pripraviti v slabo ime, ozloglasiti koga.

nachreden govoriti za kom; oponašati koga v govorjenji, besede ponavljati (hinterrüds) opravljati, obrekovati, obirati, *trieb.* osirati koga, obžirati koga.

nachredig obrekljiv, opravljiv.

nachreisen potovati za kom.

nachreiten jezdit (jahati) za kom.

nachrennen dreti (derem) —, dirjati za kom.

Nachricht *f.* poročilo, naznanilo, izvestje, sporočilo, glas, vest (-i); — geben sporočiti, na znanje dati (dam), naznaniti.

nachrichten pomakniti —, *impf.* pomikati se za kom.

Nachruf *m.* klic (klicanje) za kom; (einem Verstorbenen gewidmet) žalnica za (po) kom; (Nachruf) glas, ime, slava (posmrtna).

nachrühmen slaviti, hvaliti, dobro (pohvalno) o kom govoriti.

nachsagen ponavljati (besede); jmbm. böses — slabo govoriti o kom, grajati ga, očítati mu kaj.

nachsalzen pri-, dosoliti, še osoliti.

Nachsatz *m.* porek, nastopni starék.

nachschaffen na novo oskrbeti si, — omisliti si, pozneje napraviti si, pridobaviti si.

Nachschall *m.* odmev.

nachschauen gledati za kom.

nachschicken poslati (posljem) za kom, doposlati; *impf.* pošljati za kom, dopošljati.

nachschieben potisniti, pomakniti; *impf.* potiskati, pomikati za čim.

nachschießen streliti —, *impf.* streljati za kom.

nachschiffen jadрати —, veslati za kom.

Nachschlag *m.* poundárek, priglas.

nachschlagen (im Buche) iskati (išem); poiskati, pogledati v knjigo; (Stell) ponarediti, *impf.* ponarejati.

Nachschlagsregister *n.* kazalo, razpregledni zapisnik, iskalnik.

nachschleichen lezti, plaziti se za kom.

Nachschleicher *m.* ogleduh, vohán.

nachschreiben pisati za kom.

Nachschrift *f.* pripis, pripisek; dostavek, dodatek.

Nachschuss *m.* strel za kom; (v. Geld) doplačilo, priplatek, doplatek, dodatek.

nachschwimmen plavati za kom.

nachsehen jadrati za kom.

nachsehen gledati za kom; (durchsehen) pregledati, ogledati se; *impf.* pregledovati; sič nad poglej, pojdi pogledati, pojdi poglej; (verzeihen) spregledati, priznati, odpustiti, oprostiti; *impf.* spregledovati, priznati, odpustiti.

nachsenden poslati (posljam) —, *impf.* pošiljati za kom.

nachsehen postaviti za, dejati (ženem) za . . . ; *impf.* postavljati za . . . , devati (-am u. devljem) za . . . ; (geringer schätzen) zapostavljati, manj ceniti (— spoštovati), manj čislati, drugemu prednost pred kom dajati; (nachpflanzen) pozasaditi, *impf.* pozasajati; (verfolgen) iti (idem) —, hiteti —, dreviti za kom, biti (sem) mu za petami, slediti, poditi, gnati (ženem), vrganjati.

Nachicht *f.* prizanašanje, spregledovanje, potrpnost, milost, oprostitev, potrpežnje, odpúščanje, prizanesljivost.

nachichtig prizanesljiv, potrpljiv, dober, milostljiv, spregledljiv.

nachichtlich prizanesljiv. [tiklina.

Nachhilfe *f.* končnica, priponka, prizaneslivenje, razmišljati, premišljevanje, misliti, preudarjati.

Nachsommer *m.* babje leto.

nachspähen gledati —, paziti —, spreizovati za kom.

Nachspiel *n.* poigra, končna igra.

nachspotten spakovati (pačiti) se komu, spenazati ga.

nachsprechen govoriti za kom, ponavljati besede.

nachspüren slediti za kom, po sledu (i. grem) za njim, zasledovati, zaskovati ga.

Nachspürer *m.* zasledovalc, zalezovalec, zaseduh, vohun.

nacht prav blizu, poleg, zraven, tik, tikoma; — Gott za Bogom.

nachdem precej potem, kmalu potem, koj potem, brž.

Nächste *m.* bližnji.

nachstehen stati (stojim) za kom; (v. Range nach) zadi biti (sem), manj biti, nižji (slabši) biti, ne biti jednak, ne biti kos.

nachstehend nastopén, sledeč, naslednji; im —en v naslednjem.

nachstreigen hoditi —, postopati za kom; *triv.* laziti za kom.

nachstellen zalezovati koga, prežati (-im) —, streči (strežem) nanj.

Nachsteller *m.* zalezovalec, zasednik, prežalec.

nachstellerisch zalezovalén, zavratén, zvit, kovarén, zasedén.

Nachstellung *f.* zaseda, zalezovanje, hudobni naklepi *pl.*, kovarstvo, prevara.

Nachstentliebe *f.* ljubežen (-i) do bližnjega, človekoljubje.

nachstens skoro, v kratkem, kmalu, o prvi priliki (priložnosti); prihodnjič.

nachstreben gnati (ženem) se —, poganjati se za kom; hlepeti —, hrepeneti po čem; dosežati —, iskati (iščem) kaj; težiti za čim.

nachstürzen po-, udreti (-derem) se za . . . ; (nachstürmen) dreti —, dreviti za kom; udreti jo za kom, zadreviti se za kom.

nachsuchen iskati (iščem), preiskovati; um etw. — (bitten) poprositi za kaj.

Nacht *f.* noč (-i); die — bricht an noči se, noč se dela, mrači se; znoči se, noč se stori, zmrači se; heute — nocoj, nocojšnje noč; auf die — drevi, pod večer; finstere — črna noč, trda noč; hellere — jasna noč; bis in die finstere — pozno v noč; deß —s po noči; die — zubringen nočiti, nočevati; prenočiti; die ganze — hindurch vso (ljubo, božjo) noč; gute — lahko noč! bis spät in die — wo verweilen zakasniti se v noč; zanočiti se; Nacht-nočni, ponočni.

Nachtarbeit *f.* nočno —, ponočno delo, nočni posel. — *Janar*

nachtelang po več nočij, cele noči.

nachten nočiti se, mračiti se; eß nachtet noči se, noč se dela. [(—).

Nachterscheinung *f.* ponočna prikazen

Nachtesen *n.* večerja.

Nachteule *f.* sova, čuk.

Nachtalter *m.* ponočni metulj, ponočnjak.

Nachtgeist *m.* duh, ponočni strah.

Nachtgeschirr *n.* ponočna posoda.

Nachtgleide *f.* jednakonožje.

Nachtheil *m.* škoda, kvar, izguba; im — sein biti (sem) na izgubi; zum — gereichen v škodo (v kvar) biti, škodovati.

nachtheilig škodljiv, kvaren; (ungünstig) neugoden.

Nachttheiligkeit *f.* škodljivost, kvarnost.

Nachtthemd *n.* ponočna srajca.

Nachttherberge *f.* prenočišče, ostajališče.

Nachtigall *f.* slavčec, slavček, slavulj; Nachtigall- slavčev.

Nachtisch *m.* poobedek, pokosilje; (Dessert) posladek, poslastice *pl.*

Nachtlager *n.* stan, prenočišče, ostajališče; — halten nočiti, čez noč ostati (ostanem), prenočiti; nočevati, prenočevati, čez noč ostajati; — geben (jmb.) prenočiti koga.

nächtlich nočen, ponočen; — er Weise po noči.

Nachtlicht *n.* nočna luč (-i).

Nachtmahl *n.* večerja.

nachtmahlen večerjati.

Nachtmütze *f.* ponočna čepica.

Nachtpatrouille *f.* ponočna obhodna straža.

Nachtfaulenaugen *n.* ponočni pavlinček, čopernik.

Nachttrab *m.* zadnja straža, zadnje čete *pl.*, zaplečje.

Nachttrag *m.* dodatek; (Ergänzung) dostavek, dopolnilo; im — dodatno.

nachttragen za kom nesti, — nositi; (hinzugeben) dodati, dostaviti, dopolniti; *impf.* dodajati, dostavljati, dopolnjevati; (ein Geld) doplačati; doplačevati; (eine Prüfung) pozneje opraviti (skušnjo); (berwerfen) očitati, opočitati, oponašati; v oči vtikati; (nicht vergessen) pomniti komu kaj, ne pozabiti komu česa, ne odpustiti, vračati komu kaj, misliti na maščevanje; iskati prilike, da bi se znosil nad kom.

nachtträglich dodaten, dopolnilen, poznejši; *adv.* dodatno, pozneje.

Nachtrags- *f.* **nachtträglich**

Nachtragsgebür *f.* doplatek, doplačilo.

nachttrauern žalovati za kom.

nachttreten stopiti; stopati za kom, biti (sem) komu za petami, hoditi, pohajati, postopati za kom.

Nachttrunde *f.* obhodna nočna straža, nočni obhod, nočna obhodnica.

Nachttrupp *m.* zaostajalci *pl.*, utrujeni *pl.*, upehanci *pl.*, maroderji *pl.*

nachts *adv.* po noči.

Nachtschatten *m.* grenkoslad, pasje zelišče, pásjica.

Nachtschicht *f.* ponočno delo.

Nachtschmetterling *m.* vešča, ponočni metulj.

Nachtschwalbe *f.* légen (legéna), ležetrudnik, mravljinčar, kozomolžec.

Nachtschwärmer *m.* ponočnjak, ponočevalčec, ponočen rogovilež, ponočni krokar, ponočni klatež.

Nachtschwärmerei *f.* ponočevanje, ponočno rogoviljenje, ponočno krokanje.

Nachtsicht *n.* slika, ki nam predočuje noč, temo ali grozno nevihte; grozna slika, grožen prizor.

Nachtsunde *f.* nočna ura.

Nachtwache *f.* ponočna straža.

Nachtwächter *m.* ponočni čuvaj, ponočni stražnik (stražar).

nachtwandeln v spanji (v sanjah) hoditi, biti (sem) mesečnik.

Nachtwandler *m.* mesečnik; — in *f.* mesečnica.

Nachtzeit *f.* noč (-i), nočna doba.

nachwachsen porasti, izpodrasti; (im Wachsen einholen) dorasti.

Nachwehen *pl.* poboletki *pl.*, porodne bolečine *pl.*

Nachwein *m.* zadnje vino, kaliž, jatoke *pl.*

nachweinen jokati po (za) kom.

Nachweis *m.* izkaz, izkazilo.

nachweisen izkazati (-kažem), dokazati, izpričati; *impf.* dokazovati, izpričevati.

Nachweisung *f.* izkaz, izkazilo, dokaz, izpričba.

Nachwelt *f.* potomstvo, zanamstvo, prihodnji rod, potomci *pl.*, zanamci *pl.*, nasledniki *pl.*

nachwerfen vreči (vržem), *impf.* metati (mečem), lučati za kom; jmbm. Brügel — podkrepeliti koga, izpodrepi ga.

Nachwinter *m.* poziměk, pozna zima, spomladanski mrazovi *pl. nachwint*
Nachwort *n.* zagovor, pristavek piščev, epilog.
Nachwuchs *m.* mladi naraščaj, omladina, izpodrejek, porastek.
nachwünschen želeti —, voščiti odhodniku na pot, z voščili spremljati ga.
nachzahlen doplačati; *impf.* doplačerati.
nachzählen šteti (štejem) za kom, prešteti, preštevati.
Nachzahlung *f.* doplačilo, doplatek.
nachzeichnen risati (rišem) po čem, risati, risanje posneti (-snamem).
nachzeigen kazati (kažem) za kom.
nachziehen *tr.* za seboj vleči, — vlačiti; za seboj zvleči, — potegniti; *intr.* iti (grem) —, hoditi —, potovati —, pomikati se za kom, slediti mu.
Nachzucht *f.* zadnja zalega, izpodrejek.
Nachzug *m.* zadnja vojska, zadnje čete *pl.*, zapleče, zaostajalec *pl.*
Nachzügler *m.* zaostajalec, utrujenec, spehanec, marodér, zadnjik.
Nadern *m.* tilnik, zatilnik, tilšč, zatilček, šija, sijanjek.
Nadenmuskel *m.* zatilna mišica, šijna mišica.
nadt nag, gol, ogoljen; ganž — (*plücker*) — golonag; — werden goliti se, (leviti se); ogoliti se, (oleviti se); — *Stelle* goljava, goličava, (am Rörker) nagoc; — *er Weizen* golica; — *er Hügel* gladčé grič, gol grič, golovčec; — *Alpen* goličave *pl.*; *fig.* gol, čist; — *Wahrheit* gola istina, čista resnica.
nadtbeinig golokrak, golonog; bos, bosnóg.
nadtthäutig golokožen.
nadtthäutige *m.* golokožec.
nadtthreit *f.* nagota, nagost, golost.
nadttschmede *f.* slinar, slug, sluga, huz, polčica.
Nadel *f.* igla; *dem.* iglica; (*Näh*) — šivanka; (*Stech*) — bucika, medenka; (*Baum*) — igla-vlásnica; (*Baum* —, *Tanz*) igla, bocék.
Nadelbaum *m.* iglasto drevo, bockovčec.
Nadelbüchse *f.* iglenica, iglenik, iglar.
Nadelfabrik *f.* iglarnica.
Nadelfisch *m.* igla, šilo, šivankica.

nadelförmig iglast, šilast.

Nadelgeld *n.* iglarina, priboljšek.

Nadelholz *n.* šilovje, jelovina, bórovina, smrékovina; (— *gebölz*) črn gozd, črn les, smrečje; *ein mit* — bewachsenés Gebirge črni vrh, črna gora, jelóvica.

Nadelkraut *n.* česlika, česlikovina.

nadeln z iglo pripeti (-pnem), z buciko pritrđiti; *impf.* z iglo pripenjati, z buciko pritrjevati.

Nadelohr *n.* šivankno uho (ušesa).

Nadelspiße *f.* bodica igelna.

Nadelsitz *m.* ubod z iglo, ubodčec s šivanko.

Nadelstreu *f.* smrečje za nastiljo, smrekova stelja.

Nadelwald *m.* črni les, črni gozd, jelov les, jelóvica.

Nadir *m.* podnožisčec, nadir.

Nadler *m.* iglar, šivankar, izdelovalčec igel, izdelovalčec šivank.

Nadlerhandwerk *n.* iglarija, iglarstvo.

Nagel *m.* (an den Fingern u. Zehen) nóhet, nóget, krepelj (-ljna); (*beim Blumenblatte*) žebica; (*v. Eisen*) žrebelj, čavčelj; (*von Holz*) klin, klinčec, evčec; (*Zoch*) — pregljej; (*Wass* —, *Nad*) — osnik, lunčec, zasnik, zákolič, zamózka; (*Sparr*) — moznik; (*Schuh*) — érevljarski evčec; *auf den* — hängen na klin (kol, kljuko) obesiti, zanemariti.

Nagelbohrer *m.* svederc, žebnik, žrebeljnik.

nagelfest z žreblji pribit, — pritrjen, — prikovan.

Nagelgeschwür *n.* zanohtnica, zagnida.

Nagelhammer *m.* (*Nagelschmiede* *f.*) žrebljarnica, fužina za žreblje.

Nagelhandel *m.* žrebljarija, žrebljarstvo, kupčija z žreblji.

Nagelkrämmer *m.* žrebljar; — *in* *f.* žrebljarija; — *sein* žrebljariti.

nageln z žreblji (klini) pribiti (-bijem), — pritrđiti; *impf.* z žreblji (klini) pribijati, — pritrjevati; (*die Stiefel*) — podkovati (érevlje).

nagelneu čisto nov, popolnoma nov, do zadnjega žreblja nov.

Nagelschmied *m.* žrebljár.

Nagelwurzel *f.* *s.* Nagelgeschwür.

nagen glodati (-am u. glojem), gruditi, grizti, skrnjati, skrblyjati.

Rager *m.* glodalč, grizč, glodáč.
Ragethier *n.* glodalč, glodalca.
Räh- šivalni.
nahe *adi.* bližen, blizek; *adv.* blizu.
Rähe *f.* bližina, bližava, bližnost, bližost; (Umgegend) obližje, sosedstvo.
nahen bližati se, približevati se; *pf.* približati se.
nähen šivati, šiti (šijem); sešiti.
Nähen *n.* šivanje, šivo.
näher *adi.* bližji, bližnji; *adv.* bliže; deš näheren natančneje, bolj na tanko, (bolj na drobno).
Näher *m.* šivalč.
Näherer *f.* j. Nähen.
Näherin *f.* šivilja.
näheru bližati; približati, primakniti; *impf.* približevati, primikati; sich — bližati se; približati se.
Näherung *f.* bližanje, približevanje; Näherungs- približni.
Näherungsbruch *m.* približni ulomek.
näherungsweise *adv.* približno.
Nähkörbchen *n.* jerbašček za šivanje.
Nähmaschine *f.* šivalnica, šivalni stroj.
Nähnaedel *f.* šivanka.
Nähpolster *m.* blazinica za šivanje.
nähren rediti, živiti, hraniti, gojiti, živež (hrano) komu dajati; *fig.* kuhati, gojiti, podžigati; sich — živiti se s čim, živeti ob čem. — *badm., zveznik*
Nährer *m.* hranitelj, rednik, reditelj, rejnik; — *in f.* rednica, hraniteljica, rejnica, dojka.
nährhaft rediln, hraniln, tečen.
Nährhaftigkeit *f.* redilnost, tečnost.
Nährkraft *f.* redilnost, redilna moč (-i).
nährlos nerediln, netečen, brez cene.
Nährmutter *f.* rejnica, rednica.
Nährstand *m.* redilni stan, delavni stan, ki živež prideluje.
Nährstoff *m.* redilo, živilo, hranivo, redilna snov (-i).
Nahrung *f.* hrana, živež, jed (-i), jestvilo, jedilo, jestivo, živilo; (Unterhalt) živež, kruh, zaslužek.
Nahrungsmangel *m.* pomankanje —, nedostatek živeža, stradanje.
Nahrungsmittel *n.* živež, hrana, redilo, živilo, jestivo.
Nahrungsaft *m.* mlečni sok, redilni sok, življenjski sok.

Nahrungsförge *f.* skrb (-i) za živež, skrb za hrano, skrb za kruh.
Nahrungsstoff *m.* živilo, hranivo.
Nährvater *m.* rednik, rejnik, krušni oče (-ta), hranitelj.
Nähschule *f.* učilnica za šivanje.
Nähseide *f.* šivna svila, sukana svila.
Nahrt *f.* šiv, šev (šva); (im Schiffbau) sklad; die umgekehrte — obrta.
Nähtere *f.* šivanje, šivo, šivarja.
Nählerin *f.* šivilja, švelja.
Näh Tisch *m.* šivalna miza.
Nähzeug *n.* šivalna oprava.
Nähzimmer *n.* šivalna izba, šivalnica.
Nähwien *m.* sukanč, šivalna nit (-i), navo priprost, prostosročn, prostodusen, navčen, nedolžen, odkritosročn.
Naivität (u. Naivetät) *f.* priprostost, prostosročnost, navčnost, nedolžnost, prostodusnost, odkritosročnost.
Najade *f.* vila povodkinja, najada.
Name *m.* ime (-na); (Zuf-) krstno ime; (Zu-) priimek; (Vulgär-) pridevek, vzdev, vzdevček; (Ruf) glas, slava, imenitost; den — u änderu preimeniti se, prekrstiti se; wie ist dein — kako ti je ime? kako se zoveš? in Gottes — u v božjem imenu; cinen — u haben biti (sem) na glasu, sloveti (-im).
Namendbüchlein *n.* abecednik, abecedar.
Namendeutung *f.* razlaganje imen, tolmačenje imen.
Namenliste *f.* imenik.
namenlos brezimn, brezimnen, brez imena, neimenovan, brezimenski; (unbekannt) neznan, neslavn, nizk, priprost; (unaussprechlich) neizrekljiv, neizrečen, neznanski; *adv.* neznano, neznansko, neizmerno, neverjetno, neizrečeno, neizrečensko, neizrekljivo, zelo.
Namenlosigkeit *f.* brezimnost.
Namenregister *n.* imenik.
namens (mit Namen) z imenom, po imenu. (i-3).
Namensbruder *m.* soimenč, žensv
Namensfertigung *f.* podpis.
Namensfest *n.* (Namenstag *m.*) god (-ú), imendan, slavnica, slavinja.
Namensstagsgeschenk *n.* vezilo.
Namensunterfertiger *m.* podpisalč, podpisč, podpisnik.

namentlich po imenu, z imenom, na ime, imenoma; (inšbefondere) posebno, osobito.

namhaft (beträchtlich, ansehnlich) znamenit, nemajhen, znaten, precejšen; (berühmt) sloveč, imeniten; — machen imenovati, po imenu povedati (-vem); (bekannt geben) javiti.

Namhaftmachung *f.* imenovanje; (Benennung) objavljenje, objava, razodetje, naznanilo.

namlich *adv.* namreč, to je; (ebenberühmt) isti, ravno tisti, ravno ta.

Nämlichkeit *f.* istost.

Napf *m.* lonček, piskerc, torilo.

Napfschneide *f.* prilepek.

Naphtha *n.* kameneno olje, nafta.

Narbe *f.* progga, brazgotina, ob-, zastek, obrunek, obraselén, obraslek (-selka); (am Blütenstempel) brazda; (an Hülsenfrüchten) oko (očesa), léčica, nobet; (am Leber) hrpa; (an d. Thür) linga.

narben *intr.* zaraščati se, celiti se; *tr.* (ein Fell —) kožo garati, drgniti, geliti (dlako).

Narbenseite *f.* lice (kože).

narbig progast, brazgotinast, obrunkast; hrpav.

Narcisse *f.* narcis.

Narbe *f.* narda.

Narkose *f.* omama, omota, omamljenje, omotica, omračenje zavesti.

Narkotikum *n.* mamilo, omamilo.

narkotisch omamén, omamljiv, omóten, omotičen.

narkotisieren omamiti, onesvestiti, omotiti, spraviti v nezavest, zavest omračiti.

Narr *m.* neumnež, norč, bedak, beléč, trap, šutéc, nespametnik, budalo, blaznik, glupč; (Fosrenreißer) gluméc, glumác, burkež, šaljivéc, pavliha; *dem.* norč; *ein* — sein noreti (-im); *ein* — werden ob-, znoreti, ob pamet priti (zridem), pamet izgubiti; *einen zum* — *cu* haben imeti (imam) koga za norca (hebeca), bebeca delati iz koga, norčevati se z njim.

narren *intr.* noreti (-im), norce briti (bejtem), šaliti se, neumnosti uganjati; *tr.* za norca imeti (imam) koga, šale

zbijati, šaliti se, norčevati se s kom, za nos voditi ga, trapiti ga.

Narrenschwanz *n.* neumne kvante *pl.*

Narrenhaus *n.* bláznica, norišonica.

Narrenkappe *f.* glumska kapa.

Narrenposse *f.* burka, norčija; — *n* treiben burke uganjati, šale zbijati, norce briti.

Narrenseil *n.* am — führen za nos voditi, mamiti, za norca imeti koga, šaliti (norčevati) se iz njega.

Narrheit *f.* nespamet (-i), neumnost, norčija, norost, traparija, burka, gluma, šala.

Narrin *f.* norica, neumnica, blaznica, trapica.

närrisch nor, blazén, neumén, nespametén, budalast, norčav; (spasshaft) smešen, šaljiv, burkast.

Narwal *m.* jednozobéc, jednorozéc, samorog, narval, rogozob.

Nasal (Nasallaut) *m.* nosnik, hohnik; Nasal- nosni, hohnivi.

Näschen *n.* nosék.

näseln sladkosnedati, lizati (lizem); sladkosned biti (sem); polizati, posladkati se s čim.

Näscher *m.* sladkosnedež, sladkosnedeč, laskrnik, lizaléc.

Näscheri *f.* lizanje, sladkosnedost; *pl.* die — *cu* *s.* Naschwert.

Näscherin *f.* sladkosneda.

näselhaft sladkosned, poslastén, sladkosnedeu, oblizljiv.

Näselhaftigkeit *f.* sladkosnedost, sladkosnednost.

Näselhake *f.* sladkosneda; lizaléc, li-

Näselwerk *n.* sladkarija, sladčica; (gew. *pl.*)

Nase *f.* nos; *dem.* nosék; (b. Thieren) smrček; *durch* die — reden nosljati, hohnjati; *die* — rümpfen nos vihati, mrdati z nosom; *bei* der — herumführen za nos voditi; *einem* etw. *unter* die — reiben zasoliti jo komu; *einem* eine — drehen nalégati koga, opehariti ga; *jmdm.* e. — geben ošteti (-štejem) —, okarati koga; e. — bekommen nalleteti, po nosu dobiti, oštét —, ozmerjan biti (sem), oditi z dolgim nosom.

näseln nosljati, hohnjati; (schoppen) vohati, vohljati, njuhati.

Nafen- nosni.

Nafenbein *n.* nosna kost (-i), nosnica.

Nafenbluten *n.* krvavenje iz nosa; er hat — kri mu teče iz nosa.

Nafengechwür *n.* nosna ugnida.

Nafenhöhle *f.* nosnica.

Nafenknorpel *m.* nosni hrustanec.

Nafenlaut *m.* nosnik, hohnik.

Nafenloch *n.* nozdrv (-i), nosnica; *pl.* die Nasenlöcher nozdrvi (*gen.* nozdrvi), nosnice.

Nasenscheidewand *f.* hripelj.

Nasenschleim *m.* smrkelj, vözger. [*ca.*

Nasenspitze *f.* končica nosa, nosova biti-

Nasentübel *m.* nosobrc, nosostrk.

Naserümpfer *m.* mrdavec.

naseweis (spürkundig) tenkega nosu; (vorsichtig) radoveden, sničav, vedečen, zvedljiv, zvedav; (vorlaut) preglasan, slutvomodër, jezičen.

Naseweisheit *f.* sničavost, radovednost; slepo —, puhlo modrijanstvo, slutvomodrijanstvo.

Nashorn *n.* nosorog, nosorožec.

Nasig nosat.

Näsling *m.* (= Nase *f.* *Chondrostoma nasus*) podust (-i), podustev, podlask, drstnica; (*Abramis vimba*) ogrica, dvrst (-i).

nafs mokër; (feucht) mokrotën, vlažen; —es Wetter mokrotno —, deževno vreme (-na), moča; —er Boden mokra —, močirna tla (*tal*) *pl.*, mlačina; —es Holz surova drva *pl.*; —er Bruder (*Rassauer m.*) mokri bratëc, pijanček; — machen močiti, z-, namočiti; — werden zmočiti se.

Nafs *n.* mokrina, tekočina.

Nässe *f.* mokrota, mokrina, moča; vlaga, vlažnost. [*prsi.*

nässeln mokrotën biti (sem); es nasselt

nassen (nass fein) mokër biti (sem);

(Nässe von sich geben) močiti, mokriti, promakati; d. Wunde nass iz rane teče.

nässen močiti; (weidm.) scati (sëim u. sëijem).

nasshalt mokrohladen.

nasslich mokrotën, vlažen, rosën.

Nation *f.* narod, rod.

national naroden; **National-** narodni.

Nationalbank *f.* narodna (nacionalna) banka.

Nationale *m.* narodnjak, domorodec, domoljub, narodoljub; *f.* narodnjakinja.

Nationale *n.* rodopis, rodovnica.

Nationalgarde *f.* narodna straža.

Nationalgardist *m.* narodni stražnik, narodobranec.

Nationalinstitut *n.* narodna naprava, narodni zavod.

nationalisieren po-, udomačiti, po-unaroditi. [*narod.*

Nationalität *f.* narodnost; (*Ration*)

Nationallied *n.* narodna pesen (-i).

Nationalökonomie *f.* narodno gospodarstvo. [*stena.*

nationalökonomisch narodnogospodar-

Nationalpartei *f.* narodna stranka.

Nationalstolz *m.* narodni ponos.

Nationaltracht *f.* narodna —, domača noša.

Nationalversammlung *f.* narodni zbor, narodna skupščina.

Natiuität *f.* (Horoskop) stanje zvezd o rojstvu; prerokovanje iz zvezd; je mandem die — stellen iz zvezd komu prerokovati osodo; iz stanja zvezd povedati, kaj da mu je usojeno.

Natrium *n.* natrij.

Natron *n.* natron, soda, solik.

Natter *f.* (*coluber*) gož, vož, ož, beluška; kača; (*vipera*) gad; **Natterka** kači, gadji, gadov.

Natterbiss *m.* gadji —, kači pä, gadov uzgiz.

Natterbrut *f.* (*Nattergezüchte n.*) kač —, gadja zalega.

Natterkopf *m.* (*Echium vulgare*) gadovëc, lepotica, medvedov rep.

Nattermilch *f.* (*Scorzonera humilis*) kačja smrt (-i).

Natterwur *f.* (*Polygonum bistorta*) gadji —, kači koren. [*joik.*

Natterzunge *f.* (*Ophioglossum*) kači

Natur *f.* narava, priroda, stvarica; natura; (*Naturell*) нрав (-i), čud (-i); (*Eigenschaft*) svojstvo, lastnost, kakovost, kakovost; (*Wesen*) bistvo; **Natur-** naravni, prirodni, naradni.

Naturalien *pl.* prirodnine *pl.*, pedelki *pl.*

Naturalien cabinet *n.* zbirka prirodnih

Naturalismus *m.* naturalizëm, umverje.

Naturalist *m.* samouk; (*phil.*) naturalist, umoverec.

Naturalleistung *f.* dajanje v blagu, — v pridelkih (a ne v denarji).

Naturalwohnung *f.* stanovanje, odkazni stan (a ne stanarina).

Naturanlage *f.* prirojena zmožnost, prirodni dar, prirojeno svojstvo, naravna nadarjenost.

Naturbeschreiber *m.* prirodopisec.

Naturbeschreibung *f.* prirodopis, prirodopisje. [pesnik.

Naturdichter *m.* rojen pesnik, samouk

Naturreiz *n.* narav (-i), čud (-i), prirojenost.

Naturereignis *n.* naravni dogodek, prirodni —, naravni prigodek.

Naturerscheinung *f.* naravna prikazn (-i), naravni prikazek, prirodni pojav.

Naturerzeugnis *n.* prirodni proizvod, naravni —, naravni pridelek, prirodnina.

Naturfehler *m.* naravna napaka, prirojena hiba.

Naturforscher *m.* prirodoslovec.

Naturforschung *f.* prirodoslovje.

naturgemäß naravi primeren, naraven, ponaturen. — *għaħi* [pisje.

Naturgeschichte *f.* prirodopis, prirodopisje, prirodopisna.

Naturgesetz *n.* prirodni zakon, naravna postava, zakon prirode (narave).

Naturkenner *m.* prirodoznanec.

Naturkraft *f.* prirodna moč (-i), naravna sila, moč prirode.

Naturkunde *f.* prirodoznanstvo.

Naturkundige *m.* i. Naturkenner.

Naturlehre *f.* prirodoslovje, fizika.

natürlich prirodni, naraven, naturen; prirojen, vrojen; (nicht künstlich) samoroden, samorasel, nenarejen, naraven;

(einfach) priprost, nezavrt, neumetn, čista; — es Kind nezakonsko dete;

— es Haar svoji lasje; *adv.* kajpada, vedno.

Natürlichkeit *f.* prirojenost, naravnost, samorodnost, samoobsebnost; priprostost.

Naturmensch *m.* priprost —, neomikanski človek, sin narave. [red.

Naturordnung *f.* prirodni —, naravni

Naturproduct *n.* prirodnina, prirodni pridelek, pridelek.

Naturrecht *n.* naravno —, naravno pravo; prirojeno pravo.

Naturreich *n.* prirodstvo, stvarstvo.

Naturselbstdruck *m.* naravni samotisk.

Natursystem *n.* prirodopisna sestava.

Naturtrieb *m.* naravni —, prirojeni nagon.

Naturvolk *n.* neomikano —, divje ljudstvo (brez državnih naredb).

naturwidrig protinaraven, protinaturen, nenaraven, nenaturen, naravi nasproten.

Naturwissenschaft *f.* prirodoznanstvo.

naturwissenschaftlich prirodoznanstven, prirodoznanski.

naturwüchsig samoroden, samorasel, samoseven.

Naturwed *m.* naravni —, naravni namen.

Navtik *f.* brodarstvo, navtika.

Navtiker *m.* brodar, mornar, navtik, pomorec.

navtig brodarski, mornarski, navtiški, pomorski.

Navigation *f.* brodarstvo, mornarstvo, pomorska voznja.

Nebel *m.* megla; *dem.* meglica; *Rebel-* megljeni.

Nebelbild *n.* meglenasta podoba, zračna slika.

nebelblau sinji.

Nebeldunst *m.* tenka megla.

Nebelstich *m.* meglica, megljenina.

neblig megljen, meglovit.

Nebelkrähe *f.* siva vrana.

Nebelmeer *n.* megljeno morje.

nebeln megliti se; es nebelt megla pada, megla se kadi, megljeno je.

Nebelregen *m.* (Nebelreihen *n.*) pršenje, mokra megla, prhavic.

nebelreihen pršeti (-im), mrciniti.

neben *praepr.* zraven, poleg, kraj, pri; (knapp an) tik; (daneben in gerader Richtung) poleg, vstric; (nahe) blizu; in Zusammenfügungen: (= mit) so;

(*opp.* Haupt-) stranski, drugoten, nebstven.

Nebenabsicht *f.* postranski namen.

Nebenaccidenzien *pl.* postranski dogodki, prihodki od zgodod, postranscina, stranski zaslužek.

Nebenaltar *m.* stranski —, mali oltar.

nebenan *adv.* zraven, blizo. [*pl.*
Nebenausgaben pl. postranski stroški
Nebengebäude m. postranski pojem.
nebenbei adv. vrhu tega, zraven.
Nebenschäftigung f. postransko opravilo, postranski posel (opravek).
Nebenblatt n. palist, prilistek.
Nebenbruder m. sobrat, brat.
Nebenbuhler m. soljubovnik, soljubec; (*Rival*) tekmeč; — *in f.* soljubovnica, soljubica; tekmica.
Nebenbuhlerschaft f. tekmovanje.
Nebenchrist m. sokristjan.
Nebendach n. pristresje, prikrov.
nebeneinander adv. jedn poleg drugega, drug poleg drugega, vzpored.
Nebeneinkünfte pl. stranski dohodki *pl.*, pripadki *pl.*
Nebenerbe m. sodedič.
Nebensach n. stranski predal; *fig.* stranski predmet.
Nebenfluss m. dotok, pritok.
Nebenfrage f. postransko vprašanje.
Nebengebäude n. prizidje, prizidek.
Nebengebirge n. stransko pogorje.
Nebengebür f. drugotna pristojbina, pristranska davščina.
Nebengefülle n. stranski pripadki *pl.*
Nebengewach n. stranska izba od. soba.
Nebengeschäft n. stranski posel, postranski opravek.
Nebengeschmack m. slaj, slad; — *haben* cikati.
Nebengrund m. drugotni razlog, manj tehtni vzrok.
Nebenhandel m. stranska kupčija.
Nebenhaus n. bližnja —, sosedna hiša.
nebenher adv. (nebenhin) mimogredé, gredóč, pri priliki, spotoma; pri tem, zraven, ob jednem.
Nebeninstitut n. podružna naprava, podružni zavod.
Nebenkind n. postranski otrok, nezakonsko dete.
Nebenkirche f. (Nebenfiliale) podružnica.
Nebenknecht m. mali hlapec; (*Witknecht*) sohlapec.
Nebenlehrer m. stranski učitelj.
Nebenleistung f. postranska dolžnost.
Nebenlinie f. postranska črta; (genealog.) stranski rod.
Nebenmann m. vstričnik, sosed.

Nebemensch m. bližnji, bližnjik.
Nebenniere f. soobist (-i), ribica, male ledice *pl.*
Nebenperson f. postranska oseba.
Nebensparre f. pódfara.
Nebenplanet m. sopremičnica.
Nebenrechnung f. stranski —, poseben račun.
Nebenrolle f. postranska naloga, postranska uloga, manj važna uloga.
Nebensache f. postranska reč (-i), postransčina, nezatna —, manj tehtna reč (-i), malenkost.
Nebensatz m. odvisni stavék, stranski stavék, podredjeni stavék.
Nebenschoss m. odrastek, odraslek (odraselka).
Nebensonne f. pasolnce, drugo —, slepo solnce, prisolnce.
Nebenster n. manjša zvezda, zvezla druge vrste.
Nebenstraße f. stranska cesta.
Nebenthür f. stranske —, male dari (-ij) *pl.*
Nebenumstand m. drugotna okolnost, stranska okolščina.
Nebenursache f. drugotni vzrok. (žek.
Nebenverdienst m. postranski prislužek.
Nebenwinkel m. sokot.
Nebenwohner m. vstričnik, vzporednodomec.
Nebenwort n. prislov.
Nebenzimmer n. stranska izba od. soba.
Nebenwerk m. (Nebenziel n.) poseben cilj, pristranski namen.
nebst praep. s, z, s — vred, s — vkup; — *mit* z menoj vred.
necken nagajati komu, dražiti, zbadati koga, zadevati se ob koga.
Necker m. nagajivéc, dražiléc. [danje.
Neckeri f. nagajanje, draženje, zbadanje.
Neckerin f. nagajivka, dražilka.
necksich nagajiv, dražljiv, zabavljiv.
Nesse m. stričnik; (Bruderjohn) bratranec; (Schweisterjohn) sestranec, sestrič; netjak; (Enfel) vnuk.
Negation f. (Verneinung) zanikanje, odrekanje; (Verneinungswörtchen) nikalnica, zanikalna besedica.
negativ (verneinend) nikalen, zanikalén, odrekovalén, zanikujoč; protivén; (*opp.* pozitiv) negativén.

Neger *m.* zamoréc, črnec; —in *f.* zamorka, zamorkinja, črnka.
negieren odreči, zanikati; *impf.* odklovati, zanikavati, tajiti, trditi da ne.
Negliqé *n.* (negližé) domača jutranja obleka, jutranja oprava za doma.
negligieren zanemarjati.
Negoriant *m.* kupčevaléc, trgovéc.
Negotiation *f.* pogajanje.
negociieren pogajati se, kupčevati.
nehmen vzeti (vzajem), *impf.* jemati (jem); (an—, sich auslegen) razlagati, tolmačiti, razumeti, šteti (štejem); kbd — zameriti, za zlo vzeti (jemati); Anfang — pri-, začeti (-čnem) se; *impf.* pri-, začeti se; Ende — končati se; n Augenchein — ogledati (si), *impf.* ogledovati; bei der Hand — za roko prijeti (primem); Abschied — slovo jemati, poslavljati se; *pf.* slovo vzeti, posloviti se; d. Flucht — po-, ubegniti; Saß — sestiti (sedem), usesti se; eine Frau — ženiti se; oženiti se; einen Mann — močiti se; omočiti se, udati se; in Empfang — prejeti (prejem), sprejeti; *impf.* prejemati (-jemljem); in die Mühle — prizadeti (-denem) si, potruditi se; *impf.* truditi se, prizadevati si; sich die Freiheit — usloboditi se, predrzniti se; sich inacht —arovati se, biti (sem) oprezén; einen Dienst — v službo stopiti; Schaden — koda trpeti, pokvariti se; Unterricht — učiti se; das Wort — poprijeti —, prejeti besedo; (Speise, Trank zu sich —) po-, zaužiti; *impf.* po-, zauživati; in der Arbeit — lotiti se (česa); theilnehmen udeležiti se; udeleževati se; überhand — za-, razpasti se, razmnožiti se; wunder — začudenost vzbuditi; es nimmt mich wunder čudim se.
nehmen *n.* jemanje, vzetje.
nehmer *m.* jemaléc.
Nehtang *f.* obmorska nižava, poloj; morska kosa.
Neid *m.* zavist (-i), nevoščljivost, nevest (-i), zavidnost. [(sem).
neiden zavidljiv —, nevoščljiv biti
Neider *m.* zavistnik, zavidljivéc, nevoščljivéc; —in *f.* zavistnica, zavidljivka, nevoščljivka.
Neidhart *m.* grd zavistnik.

neidisch zavidljiv, zaviden, zavisten, nevoščljiv.
neidlos nezavidljiv, nezavisten. [nik.
Neidnagel *m.* nohtni zadirek, sovražneidsüchtig poln zavisti, poln nevoščljivosti.
Neige *f.* upadanje, pojevanje, končé; auf die (zur) — gehen potékati, pri kraji biti (sem), pojevati, koncu bližati se; auf der — sein na malem biti (sem); (der Bodenstoß der Flüssigkeit) ostanék, počépiná, gošča, potóčki *pl.*
neigen nagniti, nakloniti, pripogniti; *impf.* nagibati (-gibljem), naklanjati, pripogibati; sich — nagniti se, prikloniti se; *impf.* priklanjati se; (abgedacht sein) nagniti se, prevaliti se, nagnen biti (sem), viseti; die Sonne neigt sich soluce se (k zatonu) nagiblje, — zahaja, dan se nagiblje.
Neigung *f.* nagibanje, naklanjanje; nagib, naklon; (Abhang) položnost, visenje, navdolnost, brežnost, pólóg, strmst, vkrebrica, vzbrdica; (Hang) nagnenje, nagnenost, naklonjenost, veselje; Neigungsg- nagibni.
Neigungswinkel *m.* naklonski kot.
nein ne, na', na'a; ist der Bruder hier? nein! ali je brat tu? ni ga! willst du? nein! hočeš li? nečem! hast du gesehen? nein! ali si videl? nisem!
Nekrolog *m.* osmrtnica, životopis umrlega (rajukega).
Nekromant *m.* zaklinjaléc duhov, zarotovaléc mrličev, nekromant.
Nektar *m.* nektar, pijača bogov, nebeska pijača.
Nelke *f.* klinček, nagelj, tromár;
Nellen- klinčkov.
Nemesis *f.* maščevalna roka, osoda maščevalka. [nik.
Nennart *f.* nedoločni naklon, nedoločnennen imenovati, zvati (zovem), klicati (kličem); sich — imenovati se, klicati se, zvati se; wie nennt er sich? kako mu je ime? kako mu pravijo? Dušan genannt der Gewaltige Dušan imenovan (nazvan) Silni, — s priinkom Silni.
Nennen *n.* imenovanje.
nennenswert spomina vredén.
Nenner *m.* imenovaléc.

Nennfall *m.* imenovalnik.
Nennwert *m.* pisana —, imenovana vrednost.
Nennwort *n.* imé (-na); samostalnik.
Neolog *m.* novotar, novinar, novoveré.
Neologismus *m.* nova —, novoskovana beseda, novinka, skovanka, neologizém.
Nepotismus *m.* nepotizém.
Nereide *f.* nereida, morska deklica, morska vila, pomorkinja.
nergein godrnjati, mrmrati.
Nero *m.* živéc, čutnica; (*Sehne*) žila, kita; (*bot.*) žilica; *Nerven-* živéni.
Nervenfaser *f.* živéno vlakno.
Nervensieber *n.* vroćinska boležen (-i), vroćnica, maćuh, legar.
Nervengeflecht *n.* živéni pletež. [ozél.
Nervenknoten *m.* živéni —, čutniški
Nervenkrankheit *f.* boležen (-i) v živ-
 cih (čutnicah), bolni živci *pl.*, bolne čutnice *pl.*
Nervenmark *n.* živéna meča.
Nervenschlag *m.* živéni mrtvoud.
Nervenschwäche *f.* slabost živcev (čut-
 nic), slabe čutnice. [poživílen.
nervenslärkend živce krepílen, živce
Nervensystem *n.* živčevje.
nervig moćnih čutnic, krepkih živ-
 cev, žilav, žilnat, mišícav; *fig.* čvrst,
 jedrat, jak, krepék.
nervös čutniški, nervni, živéni; (mit
 gr. *Nervenreizbarkeit* behaftet) razdraž-
 liv, nervozén.
Nessel *f.* (*Brenn- urtica*) kopriva,
 kropiva, ožarnica, žgavica; (*Taub-*
lamium) mrtva —, gluha —, mrzla
 kopriva.
Nesselausschlag *m.* žara osípa, opríšč,
 pupéćine *pl.*, izpahki *pl.*, opah; cr hat
 den — bekommen opahnílo se mu je.
Nesselfalter *m.* (*Vanessa urticae*) ko-
 privar, rjjavéc.
Nesselgewächs *n.* koprivnica.
Nesselstrauch *m.* koprivje, koprivovina,
 koprive *pl.* [müšlin.
Nesselstuch *n.* koprivno platno, mezlan,
Nest *n.* gnezdo; *dem.* gnezdice; (*fig.*
Lager) leglo, ležišće, lož.
Nestel *n.* pólóg, podložék.
Nestel *f.* zaponka, zaponéc, kopćica.
Nestflüchter *m.* (*Bippel*) mahovéc,
 kebécék.

Nesthchen *n.* (daš légté kind in einer
 Ehe) postružnik.
Nesthocker *m.* (Hvogel) golić, kilavéc.
Nestling *m.* negodén mladić, golić,
 gnezdnik.
nett líćen, snažen, čedén, čist, okusén,
 brhék, zal.
Nettigkeit *f.* líćenost, snažnost, okus-
 nost, brhkost, čednost, čistost.
netto čisto, brez stroškov; brez tare,
 čiste vage.
Nettoertrag *m.* čisti znesék.
Nettoertrag *m.* čisti dohodek, čisti
 dobićek.
Nettogewicht *n.* čista teža.
Nettogewinn *m.* čisti dobićek.
Netz *n.* mreža; *dem.* mrežica; (*Stück-*
reufe) vrš, vrša, sak; (*omentum*) pećica,
 rećica; ein — stellen mrežo nastaviti,
 — razpeti (-pnem); *impf.* mrežo na-
 stavljati, — razpenjati; mit einem —
 überziehen premrežiti, omrežiti; *Netz-*
mrežni, mrežasti.
nehartig mrežast.
nehen moćiti, mokriti, rositi, vlažiti,
 škropiti; pomoćiti, poškropiti, orositi,
 oblići (-líjem).
Neßflügler *m.* mrežokriléc.
neßförmig mrežast.
Neßgarn *n.* sak.
Neßhaut *f.* mrežnica. [je.
Neßwerk *n.* mrežeje, mreževina, omre-
 žeu nov; auf's neue (von neuem) *m.*
 novo, iz nova, vnovíc, zopet (spet);
 — machen ob-, pre-, ponoviti; —
 werden ob-, ponoviti se; in Zusammen-
 setzungen novo-
 neubaden novopećen, ravno peća,
 po peki.
Neubekehrte *m.* spreobrnénéc, nov-
 kršćenéc.
Neubruch *m.* novina, kréevina, la-
 neudeutsch novonemški.
Neue *m.* novak, novinéc; *f.* novinka;
n. novost, novina, nova reć (-i).
neuerdings *adv.* znova, zopet, vnovíc.
Neuerer *m.* novotar. — *lauf?*
Neuerung *f.* novotarjenje, novotarja,
 vpeljavanje novih rećij, prenavljanje,
 popravljanje; (neue Sache) novost, nova
 naprava, novina; — en anfangen nove-
 tariti.

Neuerungsſucht *f.* novotarstvo, vnetost za nove naprave, veselje do novosti, novoljubje.

neuerungsſüchtig novin željen, pohlepen po novotarijah, novoljuben.

neugeboren novorojen; prepороjen.

Neugeborene *m.* novorojenec; *f.* novorojenka.

Neugeburt *f.* (Wiedergeburt) prepород, prepородitev, obnova, obnovenje.

Neugeburt *m.* novokrščenec; *f.* novokrščenka.

Neugier *f.* (Neugierde *f.*) radovednost, vedečnost, zvedljivost, zvedavost, sničavost.

neugierig radoveden, vedečen, zvedljiv, zvedav, sničav.

neugläubig novoverski, novoveren.

Neugläubige *m.* novoverec, novovernik; *f.* novoverka.

Neuheit *f.* novost, novica, novota.

Neuigkeit *f.* novica, novost.

Neuigkeitskrämer *m.* novičar, raznalenec novic. [letni.

Neujahr *n.* novo leto; **Neujahr's-** novo-

Neujahr'sbuch *n.* novoletnik.

Neujahr'sfest *n.* novoletnica.

Neujahr'sgeschenk *n.* novoletno darilo, koleda, darilo za novo leto.

Neujahr'slied *n.* kolednica.

Neujahr'swunsch *m.* voščilo za novo leto, novoletno voščilo.

neulich *adv.* óni dan, nedavno, onkrat, zadnjič, pred nedavnim, one dni, v kratkem, pred kratkim; *adi.* ondanji.

Neuling *m.* novinec, novak, mlad učetnik.

neumodisch po novi šegi, po novem kroju, novošegén, novomodén.

Neumond *m.* mlaj, mlada luna, mlad —, nov mesec, novolunje.

neun devet.

Neunauge *n.* (*Petromyzon fluviatilis*) piškúr, kačelica.

Neuner *m.* devetka, devetica.

neunerei deveter.

neunfach (neunfältig) deveterén, deveterat; *adv.* devetkrat.

neunhundert devet sto.

neunhundertste devetstoti.

neunjährig devetletén.

neunmal devetkrat.

neunmalig devetkratén.

neunpfündig devetfuntén.

neuntägig devetdnevén.

neuntausend devet tisoč.

neunte deveti.

neuntehalb poldeveti.

Neunte *n.* devetina.

neunzehn devotič, v deveto.

Neunzöcher *m.* srakoper.

neunzehn devetnajst.

Neunzehner *m.* devetnajstica, devetnajstka.

neunzehnte devetnajsti.

Neunzehntel *n.* devetnajstinka.

neunzehntens devetnajstič.

neunzig devetdeset.

Neunziger *m.* (Ziffer) devetdesetica, devetdesetka; (90 Jahre alt) devetdesetak, devetdesetletnik, starček v 90 letih.

neunzigmal devetdesetkrat.

neunzigste devetdeseti.

Neunzigstel *n.* devetdesetinka.

neunzigtausend devetdeset tisoč.

neunzädlich novomestén.

neuzelamentlich novega zakona, nove zaveze.

neutral nepristran, nepristranski, neutralen, nad strankama.

neutralisieren preprečiti (ustaviti) pristop k jedni ali drugi stranki, izobčiti (osebiti) od strankarstva; (d. Wirkung von etw. aufheben) učinék z nasprotnim učinkom uničiti, učinék z učinkom izravniti (izjednačiti), z nasprotnimi učinki zagladiti, neutralizirati. [nost.

Neutralität *f.* nepristranost, neutral-

Neutralisat; *n.* nevtralna sol (-i).

Neutrum *n.* srednji spol.

neuverjüngt pomlajen, prerоjen.

neuverlobt novozaročen.

neuvermählt novoporočen.

Neuvermählte *m.* novoporočenec, novooženjenec; *f.* novoporočenka, novoudana, novoomožena, mlada žena.

Neuzeit *f.* novi vek, sedajni (denach-nji) vek (čas), nova doba.

Neurologie *f.* živceslovje.

Neus *m.* zveza.

nicht ne; ich bin — nisem; ich habe — nimam; ich will — nečem, nočem; durchaus — nikakor ne, po nobeni

oeni, kratko ni malo ne; — wahr? jeli, jelida, jelite; ne li? — einmal niti ne; in Zusammensetzungen ne-

Nichtachtung *f.* nečisljanje, nespoštovanje, zaničevanje, preziranje; (Unvorsichtigkeit) neprevidnost, preziranje.

Nichtanerkennung *f.* nepriznanje, nedobrovanje.

Nichtchrist *m.* nekristjan.

Nichte *f.* (Brudertochter) bratranka, bratana; (Schwestertochter) sestričina, sestrana; netjaka, netjakinja.

Nichterscheinen *n.* neprihod.

Nichtgebrauch *m.* neporaba.

nichtig ničén, ničev, prazén, puhél, neveljavén, ničémurén, ničevén; — machen uničiti, razveljaviti, ovreči (-vržem); — werden izgubiti veljavo, priti (priedem) ob veljavo; für — erklären izreči, da kaj ne velja.

Nichtigkeit *f.* ničénost, ničevost, neveljavnost; ničémurnost, praznota, puhlost.

Nichtigkeitsbeschwerde *f.* pritožba za voljo ničénosti, — za uničenje.

Nichtigkeitsgrund *m.* razlog ničénosti.

Nichtkennner *m.* neznalec, neizvedenec, neizkušeneč, neveščak.

Nichtkenntnis *f.* neznanje, nevednost.

Nichtleiter *m.* neprevodnik, slab elektrovod, slab prevodnik elektrike.

nichts nič (*gen.* ničesa[r]), nobena reč (-i).

nichtsdefloweniger *adv.* nič manje, ravno tako, pri vsem tem, vendar.

Nichtsein *n.* nebit (-i), nebitje, nebitnost.

nichtsruh(ig) malopridén, malovredén, nič prida, brezkoristén, neporabén, nepridiprav, malodóberén.

nichtslegend brez pomena, brez cene (važnosti), nepomenljiv, nevažén.

Nichtsthuer *m.* postopač, pohajkovalec, lenuh.

Nichtsthuerer *f.* postopanje, pohajkovanje, posedanje, brezposelnost, lenoba.

Nichtswisser *m.* nevednež, puhloglavéc.

nichtswürdig (nichts-wert) nič vredén, nevredén, malovredén, nič prida, zanikarén.

Nichtswürdigheit *f.* malovrednost, malopridnost, zanikarnost.

Nichtvorhandensein *n.* s. Nichtsein.

Nichtwissen *n.* nevednost, nepoznanje.

Nickel *m.* nikelj.

Nickelkies *m.* nikljev kršéc.

nicken kimati (-am u. kimljem); (beifällig —) prikimati; (schlummernd —) kinkati, dremati (dremljem); (m. den Augen —) migniti, namigniti, pomigniti, namižikati.

Nieder *m.* kimaléc, kinkež.

nite *adv.* nikoli, nikdar, nobenkrat.

nieder *adi.* (niedrig) nizék, majhen; (d. Würde nach) nizék, mal, neznačen, neplemenit; der — e Adel mala gospoda; (moralisch) neplemenit, malovredén, nesramén, podel; *adv.* dol, navdol.

niederbeugen pri-, upogniti; *impf.* u-, pripogibati (-gibljem).

niederbrennen *tr.* požgati (-žgem), popaliti, upepeliti; požigati; *intr.* pogoreti, zgoreti, do tal pogoreti.

niederbücken sich pripogniti se, prikloniti se; *impf.* pripogibati (-bljem) se, priklanjati se.

niederdrücken tlačiti, pritiskati; potlačiti, pritisniti; (unterdr.) zatreti (-trem u. -tarem), zadušiti, ugonobiti; *impf.* tlačiti, zatirati.

niedersfahren *intr.* spustiti se (navzdol), *impf.* spuščati se (navzdol).

niedersfallen pasti (padem), telebiti; (auf die Knie) pasti na kolena, poklekati; (zusammenfallen) zgruditi se, séniti se; *impf.* padati; poklekati, poklekovati.

niedersfallen posekati, podreti (-derem); *impf.* posekovati, podirati.

Niedergang *m.* zahod, zapad, zaton.

niedergehen (v. d. Sonne) zaiti (-idem), zatoniti, iti v zaton; *impf.* zahajati, zapadati.

niedergeschlagen pobit, otožen, klavern, žalostén.

Niedergeschlagenheit *f.* pobitost, otožnost, klavernost, žalost.

niederhauen (Bäume) posekati, podreti (-derem); *impf.* sekati, podirati; (hinschlagen) pobiti (-bijem), pomoriti, posekati, potolci (-tolčem), poklati (-koljem); *impf.* pobijati, moriti, sekati, klati.

niederhocken počeniti, počepniti, niti, zgoziti se, sčeniti se; *impf.* počepati.

niederknien poklekniti, *impf.* pokleknien
niederkommen poroditi, poviti (-jem).
Niederkunst f. porod.

Niederlage f. (Kriegs-) zaloga, sklad, skladišče, shramba; (im Kriege) pobjedni, poraz, popolno uničenje; eine — beibringen pobiti (-bijem), potolči, poraziti, uničiti.

Niederlagsgebür f. skladnina.

Niederland n. nižava, nižina, nizka planjava, dolnji kraji *pl.*; die — c Nizozemsko.

Niederländer m. dolinjec, dolinec (*opp.* Oberländer gorenjec, pogorec, gorjanec); Nizozemec.

niederlassen spustiti (navdol), *impf.* spuščati (navdol), sich — (sich niederlassen) uvesti (usedem) se, sestiti; (den Befehl aufschlagen) naseliti se, nastaniti se, udomiti se.

Niederlassung f. naselba, naselitv, nastanjenje, naselbina.

niederlegen po-, odložiti, posaditi; *impf.* polagati, pokladati, posajati; (eine Last) zdeti (zdenem), razprtati; *impf.* zdevati; (ein Amt) odpovedati (-vem) se —, odreči se službi, ostaviti službo; sich — leći (ležem), uleči se; *impf.* legati, ulegati se; sich öfter — polegati.

Niederlegung f. polaganje, odložitv; (eines Amtes) odpoved (-i), ostavka.

niedermähen pokositi.

niedermehlen pomoriti, posekati, pomesariti, poklati (-koljem).

niederreißen podreti (-derem), razvaliti, razdreti, razrušiti, porušiti, razdejati (-denem), poraziti; *impf.* porirati, rušiti, razdevati.

niederrennen v diru podreti (-derem), pogaziti, podirjastiti, polomiti na tla, polomastiti.

nieder säbeln posekati, posablati, pomahati s sablo.

nieder schießen po-, ustreliti.

Niederschlag m. (Bodenst) usedlina, gošča, kaliž; (atmosphärischer —) izpadnebna moča, padavina; (in d. Russl) uhar, pomah.

niederschlagen potolči, pobiti (-bijem), udariti, podreti (-derem), polomastiti; *impf.* pobijati, podirati; (die Augen) pobesiti, *impf.* pobešati; (dämpfen) umanjšati, potolažiti, pomiriti, ublažiti; (unterdrücken) ustaviti, potlačiti, zadušiti, končati storiti; (den Beweis) [dokaz] pobiti (-bijem), ovreči (ovrzem), izpodbiti; (entmutigen) pobiti, užaliti, užalostiti, potreti (-tarem), uplašiti; sich — oboriti se.

niederschmettern ob tla tresčiti, ob tla telebiti.

niederschreiben zapisati (-pišem).

niedersinken navzdol spustiti; pogrezniti, potopiti; *impf.* navzdol spuščati, pogrezati, potapljati.

niedersetzen posaditi, na tla postaviti, položiti, na tla dejati (denem); *impf.* posajati, na tla devati (postavljati), pokladati; eine Commission — postaviti —, odrediti odbor, sestaviti komisijo; sich — sestiti (sedem), uvesti se; *impf.* sedati.

niedersinken pogrezniti se, utoniti, utopiti se; *impf.* pogrezati se, utapljati se; (zusammensinken) zgruditi se, omedléti; (einsinken) vdreti (vderem) se; *impf.* vdirati se; (v. d. Sonne) nagniti se v zahod, zaiti (-idem), zatoniti; *impf.* zahajati, za goro pomikati se, zapadati.

niedersitzen sestiti (sedem), uvesti se, posaditi se; *impf.* sedati, usedati se.

niedersümmig nizkega debela, nizek, pritlikav.

niederstürzen poteptati, pohoditi.

niederständig nizek.

niederstehen prebosti (-bodem), predreti (-derem), presuniti, zaklati (-koljem); *impf.* prebadati, predirati.

niederstellen postaviti, položiti, posaditi; *impf.* postavljati, pokladati, posajati.

niederstoßen podreti (-derem), pobiti (-bijem), pahniti, suniti, polomastiti; j. niederstechen.

niederstrecken zvrniti, podreti (-derem), obaliti, zvaliti na tla, povaliti, pobiti (-bijem), vreči (vrzem) na tla.

niederstürzen tr. prekucniti, pahniti, zvrniti, porušiti, zvaliti, strmoglaviti;

gona

intr. prekucniti se, pasti (padem), zvrniti se, porušiti se, zrušiti se, utrgati se, strmoglaviti se.

Niedertakt *m.* udar, pomah.

niedertauchen *tr.* potopiti, pogrezniti; *impf.* potapljati, pogrezati; *intr.* potopiti se, pogrezniti se; *impf.* potapljati se, pogrezati se.

niederträchtig zavržen, nesramen, podel, malopriden, zanikaren, malovreden, zaničevanja vreden, zaničljiv.

Niederträchtige *m.* zavrženec, malopridnež, nesramnež, nesramnik, zanikarnež, malovrednež, grdež; *f.* zavržena, malopridnica, nesramnica, malovrednica.

Niederträchtigkeit *f.* zavrženost, malopridnost, zanikarnost, podlost, nesramnost, malovrednost.

niedertreten pohoditi, poteptati, pogaziti, pomandrati. [nižek svet.

Niederung *f.* nižava, nižina, dolina,

Niederungssee *m.* nižinsko jezero.

niederwärts navdol, navzdol, navniz, dol, k tlom.

niederwerfen vreči (vržem), zvrniti, telebiti; *impf.* metati (mečem) [na tla, dol]; *fid.* — pasti (padem), spustiti se na kolena.

niederziehen potegniti, z vleči (dol, na tla); *impf.* vleči (dol, k tlom).

Niederzieher *m.* (Musfel) nizteznica.

niedlich zal, brhek, ličen, čeden; droben, drobčen, majhen.

Niedlichkeit *f.* zalost, ličnost, brhkost.

niedrig nizek; pritličn, prtlešen, majhen; *fig.* nizek, mal; — *er Adel* nižja —, mala gospoda; — *er Preis* nizka cena, dober kup; — *e Stimme* globok glas; (*gemein*) prost, priprost.

Niedrigkeit *f.* nizkost; pritličnost, prtlešnost; (*b. Standes*) naznatnost, priprostost. [krat.

niemals *adv.* nikoli, nikdar, noben-niemand nihče, nikdo, nobeden; noben; — *em gehörig* nikogar, nikogaršen, ničij.

Niere *f.* ledvica, obist (-i), možek; *coll.* ledja *pl.*; *Rieren* ledvični, obistni.

Nierenbecken *n.* obistna kotanja.

Nierenbraten *m.* ledvična —, obistna pečuka.

Nierenentzündung *f.* vnetica ledvic, vnetje obisti.

nierenförmig ledvičast.

Nierenkelch *m.* obistna časiča.

Nierenstein *m.* ledvični kamen.

Nierensucht *f.* ledvična —, obistna bolezen (-i).

nieseln (*fein regnen*) pršeti und pršati (-im).

niesen kihniti, *impf.* kihati.

Niesen *n.* kihanje, kihavica; kihlje.

Nieser *m.* kihad, kihaloc.

Niesesucht *f.* kihavica, kihavost.

niesbar užiten.

Niesbrauch *m.* užitek, uživanje.

niesbrauchen uživati.

Niesbraucher *m.* uživalc, uživač.

Nieswur; *f.* (*Helleborus*) teloh, talog (*taloga*), talovnica, smrtnica, sprej, kurice *pl.*, zavlacni koren.

Nies *n.* ščenec, zakovica, žrebelj (prikrivljen in zakovan).

Niete *f.* (Loß, daß nichts gewinnt) nička, praznica.

nieten zakovati, zagvozdit, zanetati, pribiti (-bijem).

nietfest pribit, prikovan.

Nistel *f.* i. Richte.

nihil ad rem ne spada k stvari, nebitven, postranski.

Nihilist *m.* nihilist, vsezanikovalc.

Nikotin *n.* nikotin, tabakovina, dhanovina.

Nilpferd *n.* povodnji (nilski) konj.

Nimbus *m.* svetlost, sijanje, lesk, ob-sij, obstret (-i).

nimmer *adv.* nikdar, nikoli; (niemals mehr) nič več, nikdar več, nikoli več.

nimmermehr *adv.* nikdar ne, nikakor ne, po nobeni ceni, kratko ni malo ne.

nimmermüde neutrudn.

nimmerfett nenasiten, nikdar sit, nenasichen.

Nimmerfett *m.* netečnik, požeruh, nenasit, netek, sama lakota; *er ist ein* — nima dna, ni nikdar sit, ni ma mogoče dovolj nategniti (ni ga mogoče nasititi).

Nimmerstag *m.* (*Kalendae Graecae*) dan ki ga ni; *am* — kedar bo v petek nedelja, o svetem „nikoli“.

Nipp *m.* srklje, sreblje.

nippen srkati, srkljati, srebati; srkliti, srebuiti; (tožten) okusiti, z ustnicami se dotakniti.

Nippstut *f.* nizka plima, plitva plima.

nippweise srkljaje.

nikrands *adv.* nikjer, nikoder, v nobenem kraju; — hin nikamor; von — ter od nikode, od nikoder; — jout nikjer drugej, nikjer drugod. [leva.

Nische *f.* dolbina v zid, slepo okno,

Nifs *f.* (= Nisse *f.*) gnida.

niffig gnidav.

niften gnezdit, gnezdo znašati, gnezdo delati (zidati).

Niveau *n.* (ipr. *niéó*) vodoravno porasje, gladina (višina) vodna, razina.

niivelieren razati, meriti, zravnavati, izravnati, nivelirati.

Nivelierwage *f.* ravnilo, razalo, razulja, nivelirna vaga.

Nir *m.* povodni mož, orkljič.

Nixe *f.* povodna deklica, nimfa, vila povodkinja, rusaljka.

nobel žlahten, plemenit; visok, imeniten; pristojen; razborit; — thun risoko —, imenitno nositi se, žlahtno gospodo posnemati.

Noblesse *f.* plemstvo, gospoda, plemenitniki *pl.*; (vornehmes Besen) visokost, imenitnost, mogočnost, važnost.

noch *adv.* še (šče); weder — noch ne — ne, ni — ni, niti — niti. [van.

nachmalig ponovljen, zopetén, opetnachmalig *adv.* še jedenkrat (enkrat), zopet, spet, vnovič, znova, v drugo, drugič.

Nacht *f.* (= Nocten *m.*) knedelj (-ljna), knedeljc, štrukeljc, cmok.

Noetik *f.* noetika, nauk o spoznavanju, spoznavoslovje.

volens volens hoté ali nehote, rad ali nerad, hočeš-nočeš, zlepa ali zgrda.

Romade *m.* nenaseljenec, nestalnik, selščic, prepotujoč pastir; Romaden nenasejenci, nestalniki, kočujoč (po kočah in šatorih bivajoč) narod, pastirski narod, kočarji *pl.*

romadisch kočarski, kočujoč, pastirski. **romadieren** kočevati, nestalno zdaj tu zdaj tam po kočah ali pod šatori bivati, vedno seliti se, klatežno potovati po zemlji.

Nomen *n.* ime (imena).

Nomenclatur *f.* imenik, kazalo.

Nominalwert *m.* imenovana vrednost.

Nominativ *m.* imenovalnik, imenovalni sklon, nominativ.

nominal imenski, imenén, po imenu.

Nondalance *f.* malomarnost, neskrbnost, nebriga, vneómarnost.

nondalant malomarén, nepobrižen.

Nonne *f.* nuna, redovnica, mnihinja;

Nonnen- nunski. — *innere*

Nonnenkloster *n.* ženski —, deviški —, nunski samostan.

non plus ultra *adv.* nad vse; daš — kein biti (sem) nad vse, vse nadkrižiti, vse prekosit.

Nonsens *m.* nesmisel (-i).

Nord *m.* (= Norden *m.*) sever; severna —, polnočna stran (-i), polnoč (-i); Nord- severni (polnočni).

nordisch severén.

Nordland *n.* severni kraji *pl.*, severne dežele *pl.*, sever.

Nordländer *m.* prebivalc severnih krajev, stanovnik severnih dežel; die — severni narodi, severna plemena.

nördlich severén, polnočen, proti severu —, na severu ležeč.

Nordlicht *n.* severna luč (-i), polnočni žar, severno sijanje.

Nordnordost *m.* severoseverovzhod.

Nordnordwest *m.* severoseverozahod.

Nordost *m.* severovzhod.

nordöstlich severovzhodén, severnovzhodén.

Nordpol *m.* severni tečaj.

Nordseite *f.* severna stran (-i).

Nordvolk *n.* severno ljudstvo.

nordwärts *adv.* proti severu, na severno stran.

Nordwest *m.* severozahod.

nordwestlich severozahodén, severozapadén, severnozahodén.

Nordwind *m.* sever, severni veter.

Norm *f.* pravilo, vodilo.

normal pravilén, po pravilu, pravšen, normalén.

Normale *n.* pravilo, pravilnik; propis.

Normaliensammlung *f.* zbirka pravil.

Normaljahr *n.* pravilno leto.

Normalmaß *n.* pravilna —, normalna mera. — *maßig* ?

Normalſchule *f.* vzgledna —, normalna ſola, normalka.

Normalſchulfund *m.* zaloga za normalne ſole, normalnoſolski zaklad.

Normaltag *m.* veliki praznik, tihi dan (dneva). — *Tiv*

normieren podati pravilo, urediti, uravnati, deločiti.

normwidrig nepraviln, nepravſen.

Norme *f.* norma, ſojenica.

notabene pomni, vedi, ne pozabi! hrani v ſpominu!

Notabene *n.* opomnja, opazka.

Notabeln *pl.* veljaki, imenitniki; boljari, velikaſi.

Notabilität *f.* znamenitost, imenitnost; *j.* Notabeln.

Notar *m.* beležnik, notar.

Notariat *n.* beležništvo, notarstvo; **Rotariats-** beležniški, notarski.

Notariatsgebühr *f.* beležnina, beležniška priſtojbina, notarsko plačilo.

Notariatskammer *f.* notarska zbornica, beležniška komora.

Notariatsordnung *f.* beležniški zakon, beležniški red.

Notariatsprüfung *f.* beležniški —, notarski izpit.

Notaten *pl.* zapiski, zabeležki, znamenila.

Note *f.* (Anmerkung) opomnja, opomba, opazka, priſtavek; (Bank-) bankovec; (Dienstſchreiben) službeno pismo, dopis; (fl. Rechnung) računski izpisek, račun; (in d. Ruſſ) nota, ſekirica.

Notenemiſſion *f.* izdajanje bankoveev.

Notenpapier *n.* notni papir, papir za note.

Notenſchreiber *m.* prepisovalce not.

Notenumlauf *m.* promet bankoveev, novčni promet.

Notenwechſel *m.* vzajemno dopisovanje.

Noth *f.* potreba, nuja; *fig.* ſila, nadloga; (Armut) revſčina, pomankanje; (Verlegenheit) zadrega, ſtika; *zur* — za ſilo; *Zammer und —* joj prejoj; *mit genauer —* komaj, toliko da ſe, ravno da ſe, jedva, tesno; *eſ hat ſeine —* ni ſile; — *u. Plage* preglavica; (*Gefahr*) nevarnost, opasnost, pogibel (-i).

noth *ſein* (— *thun*) treba biti (*sem*), potreba biti (*česa*).

Noth za ſilo, zasiln; začasn.

Nothbrücke *f.* zasilni most, most za ſilo.

Nothdamm *m.* začasni jez, jez za ſilo.

Nothdurft *f.* potreba, potrebnost, potrebſčina; *ſeine* — *verrichten* svojo potrebo opraviti, iti (*grem*) k svoji potrebi; *impf.* svojo potrebo opravljati.

nothdürftig *adi.* potrebn, revn, boršn, pičel, oskudn; *adv.* komaj, pičlo, toliko da, tesno.

Nothdürftigkeit *f.* oskudnost, uboſtvo, siromaſtvo, potrebſčina.

Nothfall *m.* ſila, potreba; *im* — *ke*dar bode (bi bilo) potreba, v ſili, v potrebi.

nothgedrungen priſiljen, primoran, v ſili.

Nothgeſchrei *n.* vpitje na pomaganje.

Nothhelfer *m.* pomočnik v ſili; — *in f.* pomočnica v ſili. — *Lage?*

Nothhilfe *f.* pomoč (-i) v ſili.

nöthig potrebn; — *haben* potrebovati; — *ſein* treba biti (*sem*); *eſ ſt* — treba je, potreba je, potrebno je.

nöthigen siliti, nuditi, morati, naganjati; priſiliti, primorati, prinuditi, nagnati (-ženem).

nöthigenfalls *adv.* če je —, če bo —, če bi bilo treba, *ke*dar bo (bi bilo) treba.

Nöthigung *f.* moranje, siljenje, ſila.

nothleidend nadložen, potrebn, bdn, revn, siromašn.

Nothleidende *m.* ubože, siromak, revež, potrebnik.

Nothpfennig *m.* prihranjeni denar, denar za ſilo in potrebo; *als* — *jurid.* legen za huſe čase dejati (*denem*) na stran, prihraniti za ſilo in potrebo.

Nothſchuß *m.* ſtel v ſili. [*ſil.*]

Nothſtand *m.* ſtika, nuja, nadloga.

Nothtaufe *f.* krst v ſili.

Nothwehr *f.* bran v ſili, priſiljen obramba.

nothwendig potrebn; nujn; *ſich* *beding-* — neogibno — neobhodno potrebn.

Nothwendigkeit *f.* potrebnost, potreba, neobhodnost, neogibnost; nuja, nujnost.

Nothwucht *f.* *po-*, nasilstvo, pobotno nasilje, poſilno sramodejstvo, poſilno oskrunjenje.

nothdürftigen poſiliti, po ſili oskruniti, siloma devištvo ropati.

Rothbüchtiger *m.* posilnik, posilěn skrunjevaléc, posilěn sramodejéc.

Notifikation *f.* na-, oznanilo, razglas, napoved (-i).

notificieren naznaniti, napovedati (-ém), navestiti, dojaviti, razglasiti; *impf.* naznanjati, napovedovati, razglasati.

notieren zapisati (-pišem), zaznamovati, zabeležiti; *impf.* zapisovati, beležiti, zabeleževati, zaznamenovati.

Notiz; *f.* (Bermerk) zapisék, zabeležék, znamenilo; (Sennstüß) naznanilo; — zbirnik vzeti (vzajem) na znanje; krm — nehumen ne zmeniti se za kaj, justiti v nemar.

Notizenbuch *n.* beležnica, zapisnik, pisne bukvice *pl.*, zapiski *pl.*, zabeležki *pl.*

notorisch občeznán, splošnoznán, povsodi znán, vsem znán, javén.

Novelle *f.* (Reinigkeit) novica; (Kleine Erzählung) novela, pripovedka, povestica, povest (-i); (Nachtragserordnung) dodaték k zakonu, novela.

Novellist *m.* (Novellenschrreiber) pripovednik, spisovaléc povestij, novelist.

November *m.* listopad, novembér.

Novize *m.* novinec (samostanski), novice; *f.* novinka (samostanska), novica.

Noviziat *n.* novinstvo, novaštvo (samostansko), poskusno leto v samostanih, novicijat.

Na *n.* hip, trenoték, trenotje; im — kakor bi trenil, kakor bi pihnil, na nah, v hipu, v trenotku.

Nuance *f.* odsenénost, oséna; majhna (neznatna) razlika, tenék razloček, prehód iz barve v barvo. *edlicia* *Lea*

nuancieren odsenéciti, oséniti; razno-
lénno preminjati.

nuanciert raznoličen, mnogovrstén, spreminčast.

nüchtern tešć; *adv.* na tešće; (nicht betrunken) trezén, trezav, trezék; — zedén strezniti se, strézovati se; — načen strezniti, strézovati; — sein trau'n biti (sem); (gehaltlos) prazén, jalov, suh, suhoparén, puhel.

Nüchternheit *f.* (Räsigkeit) treznost, mernost, trezavost; (Schaltlosigkeit) praznost, puhlost, jalovost, suhoparnost.

Nudel *f.* (*pl.* Nudeln) rezanci *pl.*, nudeljni *pl.*; (Germ—) kipnenki *pl.*, kipneni krapi *pl.*; (Stopf—) osvalek, svalék.

Nudelbrett *n.* razvaljalnica, mlinčanica, deska za rezance.

Nudelsteig *m.* testo za rezance.

Null *f.* ničla.

null und nichtig ničén, neveljavén, brez veljave; — — — erklärt ovreči (-vržem), razveljaviti, za neveljavno proglasiti, podreti (-derem).

Nullität *f.* ničnost, neveljavnost.

Nullitätsbeschwerde *f.* pritožba zavoljo ničnosti, pritožba za ovržbo, za uničenje. — *gründl. u. erw. Toth*

Numerale *n.* števnik, števeno imé (imena).

numerieren s številkami zaznamenovati, z broji obeležiti, numerirati.

numerisch številén, po številu.

Numero *n.* številka, broj.

Numismatik *f.* penezoslovje, penezoznanstvo, numismatika.

Numismatiker *m.* penezoslovéc, penezoznanéc, numismatik.

numismatisch penezosloven, penezoznanski, numismatiški.

Nummer *f.* številka, broj, čislo.

nun *adv.* zdaj, sedaj; von — an od zdaj, odsihdob, odsihmal, posihmal, odslej za naprej, v prihodnje; *coni.* tedaj, pa, pak, torej; *interi.* no! — und nimmermehr celo nikdar več ne, nikdar in nikoli.

nunmehr *adv.* že, uže, sedaj, ravnokar.

nunmehr *ig.* sedanji.

Nuntius *m.* poslanéc (papežev), nuncij.

nur *adv.* le, samo.

Nuss *f.* (*pl.* Nüsse) oreh; *dem.* orešek, orešíc; (Hasel—) lešnik; (Stein—) koščak; (am Gewehr) zob, vretenica; Russ- orehov. [(-ésa).

Nussbaum *m.* oreh, orehovo drevo
Nussbaumen orehov, iz orehovega lesa, iz orehovine.

Nussbaumholz *n.* orehov les, orehovina.

Nusshäpel *f.* oblatovlje, oblak, oblakovina, robkovina, robčevina.

Nussheher *m.* (—häher, —beißer) lešnikar, orehar, šoga, šoja.

Nussholz *n.* s. Russbaumholz.

Rufskern *m.* orehovo jederce, — jedro, bura.

Rufsknader *m.* klešče za orehe.

Rufsfattel *m.* jarëm, pretin, kobilica, kozolëc, prëgrad.

Rufschale *f.* orehova lupina.

Rufskraude *f.* (—strauch *m.*) leska, leskov grm, leščevje.

Rüfter *f.* nozdrva, nozdrv (-i), nozdra, nosnica.

Ruth *f.* draga, roja, žleb, žlebič.

Ruthhobel *m.* dražnik, strug.

ruh (nüt) koristën, uporabën, hasniv; nichts — za nič, za nebena rabo, neporabën.

Ruhanwendung *f.* uporaba, obračanje v prid, ukoristitëv.

ruhbar koristën, porabën, porabljiv.

Ruhbarkeit *f.* koristnost, porabnost.

Ruhberechnung *f.* preudarëk dobička, proračun koristi.

ruhbringend koristën, pridonosën.

Ruhen *m.* korist (-i), prid, hasëk; (Gewinn) dobiček; (Ruhung) užitek; sič etw. zunufje madjen okoristiti se s čim, obrniti si kaj v korist (v prid).

ruhën (ruhën) *tr.* (= benufjen) rabiti, v prid obračati, uživati; porabiti, v

prid obrniti, užiti (užijem); *intr.* (zum Ruhen gereichen) koristiti, pridovati, priditi, v prid biti (sem), služiti, hasniti, korist donošati.

Ruhgenuss *m.* uživanje.

Ruhgemächts *n.* koristna —, poraba —, užitna rastlina.

Ruhholz *n.* les, gradivo (*opp.* Brennholz drva *pl.*).

ruhlich koristën, hasnovit, porabën; — sein koristiti.

Ruhlichkeit *f.* koristnost, hasnovitost, rabnost; korist (-i), hasën (-i).

ruhlos nekoristën, brez koristi, brez prida, brezkoristën, neporabën; — Arbeit thun prazno slamo mlati.

Ruhlosigkeit *f.* nekoristnost, brezkoristnost.

Ruhnießer *m.* uživalec, uživac; — in *f.* uživalka.

Ruhnießung *f.* uživanje, užitek; poraba, raba.

Ruhnießungsrecht *n.* pravica uživanja, pravica do užitka.

ruhreich prekoristën, izdatën.

Ruhung *f.* raba, poraba, uživanje, užitek. [žena.]

Rymphe *f.* nimfa, vila, rojenica, šalik.

D.

☉ *interi.* o! oh! oj!

Oase *f.* zelenica (v puščavi), oaza.

ob praep. (über) nad, vrh; (wegen) zavoljo, zaradi, zbog; *coni.* ali, -li, če, ako; als — kakor da.

Obacht *f.* pozor, pazka, pažnja; — geben paziti, gledati, pozorën biti (sem) na kaj; imeti (imám) kaj na (v) skrbi.

obbenannt (obbeſagt) zgoraj imenovan, gori omenjen, poprej našet.

Obdach *n.* streha, krov, podstrešje; (Quartier) stanišče, prenočišče; (Zufluchtsort) pribežališče, zavetišče; — geben pod streho vzeti (vzamem) koga, sprejeti (sprejmem) ga pod streho.

obdachlos brez strehe, brez stanišča.

Obducent *m.* razdevalëc —, razparalëc — ogleđovalëc mrliča.

obducieren mrliča razparati, mrtveca odpreti; *impf.* mrliča odpirati.

Obduction *f.* odprtje (razparanje) mrtvega trupla, notranji pregled mrliče; razdevanje mrtveca, obdukcija.

Obductionsbefund *m.* poročilo o pregledu mrliče, izvestje o razparanju mrtveca, obdukcijsko izvestje. [kornost.]

Obdienen *f.* poslušnost, pokorsčina, po-

Obelisk *m.* obelisk, slop.

oben *adv.* gori, zgoraj, na vrhu, po vrhu; biš — do vrha.

obenan *adv.* na prvem mestu, spredaj; biš — do vrha.

obenauf *adv.* gori, na vrhu; — sein biti (sem) na konji.

obenaus wollen visoko meriti, — leteti, previsoko siliti.

obendrein *adv.* vrhu, še, povrhu; (noch überdies) vrhu tega, razun tega.

obenhin *adv.* po vrhu, povrhom, površno, nenatančno, vhravo.

ober *praep.* (über) nad.

Ober- viſji, vikſi, nad-; (dem Orte nach) gornji, zgornji, gorenji.

Oberabtheilung *f.* viſji razred.

Oberadmiral *m.* glavni poveljnik broderju, glavni pomorski vojvoda, veliki admiral.

Oberälteste *m.* starosta, nadstarejšina.

Oberamt *n.* viſji urad.

Oberarm *m.* nadlakët, nadkomolec, rame (-na), rama, nadlehti *pl.*

Oberarmbein *n.* nadlehtnica.

Oberärmel *m.* zgornji rokav. [nik.]

Oberarzt *m.* viſji zdravnik, nadzdrav-

Oberaufseher *m.* viſji nadglednik, glavni nadzornik.

Oberaufsicht *f.* viſje nadgledstvo, glavno nadzorstvo, glavni nadzor.

Oberbalken *m.* gorenje bruno.

Oberbau *m.* gorenje zidanje, delo vrhu zemlje. *nadtelno zidanje vrhu*

Oberbaumeister *m.* viſji stavbinski mojster.

Oberbefehl *m.* najviſje poveljstvo, vrhovno zapovedništvo, glavno poveljstvo, nadpoveljstvo.

Oberbefehlshaber *m.* najviſji poveljnik, vrhovni vojskovodja, glavni zapovednik.

Oberbehörde *f.* viſje oblastvo, viſja gosposka, — oblast (-i). [kost.]

Oberbein *n.* morska kost (-i), mrtva

Oberbischof *m.* nadškof, nadvladika.

Oberboden *m.* najviſje nadstopje, podstreſje, peter. *gorji pod Dersaj.*

Oberclasse *f.* viſji razred. [haber.]

Obercommandant *m.* f. Oberbefehlshaber.

Obercommando *n.* f. Oberbefehl.

Oberdeck *n.* gorenji pod, gorenje nadstopje.

obere (der, die, das) gornji, zgornji, vrhni, gorenji; (der Würde nach) viſji, prednji.

Oberz *m.* predstojnik, poglavar, načelnik; *n.* ovršek, vrh.

Oberzenthümer *m.* nadvlastnik.

Oberzinnhümer *m.* viſji pobirač; viſji davkar.

Oberfeldherr *m.* veliki vojskovodja, viſji vodja, nadpoveljnik.

Oberfinanzrath *m.* viſji finančni svetovalec; finančni nadsvetnik.

Oberfläche *f.* površina, površje; lice. oberflächlich *adi.* površen, plitv; *adv.* površno, povrhomu, vihravo, mimgredé, nenatančno, plitvo, ne natanko, po vrhu.

Oberflächlichkeit *f.* površnost, vihravost, plitvost.

Oberforstmeister *m.* veliki gozdnar, — logar, nadgozdnar, nadlogar.

Oberfuß *m.* nart, plesno, nadstopalo.

Obergebirg *n.* zgornji zobje *pl.*

Obergericht *n.* viſje sodišče, nadsodišče, nadsodnja. [ski.]

obergerichtlich *nadsodiški, nadsodnij-*

Obergerichtsrath *m.* svetovalec viſjega sodišča, svetnik nadsodišča.

Obergeshofs *n.* zgornja hiša, gorenja izba, zgornjica.

Obergespan *m.* veliki župan, nadžupan.

Obergewalt *f.* viſja oblast (-i), vrhovna oblast, nadoblast.

Obergewand *n.* zgornja obleka, vrhu oblačilo. [nad.]

oberhalb *adv.* zgoraj; *praep.* vrhu,

Oberhand *f.* zapestje; *fig.* premoč (-i), pretežnost, prednost, udstvo; die — gewinnen preobladati, užugati, zmagati, nadvladati, priti (pridem) na vrh; die — haben biti (sem) prvi, biti na vrhu, prevladovati; *triv.* zvonč nositi.

Oberhaupt *n.* glava, (po)glavar, načelnik; (Staats—) vladar.

Oberhaus *n.* gorenja hiša, gornjica; (im Parlament) gornja zbornica, gosposka zbornica.

Oberhaut *f.* gornja kóžica, tenčica.

Oberherr *m.* nadoblastnik, vrhovni gospodar; *fig.* vladar.

oberherrlich *nadoblastniški; vladarski.*

Oberherrſchaft *f.* najviſja oblast (-i), vrhovno gospodstvo, nadvlada, nadvladarstvo.

Oberhirt *m.* viſji pastir, vrhovni pastir.

Oberhofmarschal *m.* veliki dvorski maršal.

Oberhöheit *f.* prevzvišenost, veličanstvo; visokost.

Oberholz *n.* vrhovina; visoko drevje, dorasli les.

Oberin *f.* (Priorin) prednica, predstojnica, glavarica.

oberirdiſch *nadzemeljski, nadzemni.*

Oberjäger m. nadlovčec.
Oberkammerherr m. nadkomornik.
Oberkieser m. zgornja čeljust (-i).
Oberkleid n. vrhno oblačilo, zgornja obleka, krilo.
Oberknecht m. prvi —, veliki hlapčec.
Oberkörper m. gornje truplo, život.
Oberland n. gorenjsko, gorenji kraji *pl.*
Oberländer m. gorenjec, gorjanec; — *in f.* gorenjka, gorjanka.
Oberlandesgericht n. višje deželno sodišče, deželno nadsodišče, deželna nadsodnija.
Oberlandesgerichtsrath m. deželnega nadsodišča svetovalec, deželne nadsodnije svetnik.
Oberländisch gorenjski, gorjanski.
Oberlauf m. zgornji tok.
Oberleder n. nadplat, oglav, urbas.
Oberlehrer m. nadučitelj, prvi učitelj.
Oberlieutenant m. nadporočnik, nadlajtnant.
Oberlippe f. gornja ustnica.
Oberofficier m. nadčastnik, nadoficir.
Oberösterreich n. Gorenja Avstrija, gorenji Avstrijani *pl.*, gorenje Avstrijsko.
Oberpostamt n. glavna —, velika pošta.
Oberpostverwalter m. glavni upravitelj post, poštni nadupravitelj.
Oberpostverwaltung f. glavno upraviteljstvo post, poštno nadupraviteljstvo.
Oberpriester m. veliki duhovčen. [pan.
Oberrichter m. višji sodnik; veliki žu-
Oberrod m. gornja —, vrhna sukuja, plašč, ogrinjalo.
Obers n. smetana. [nadrek.
Obersaß m. prvi stavek, nadstavek,
Oberschakmeister m. glavni blagajnik, veliki zakladnik.
Oberschenk m. veliki točaj.
Oberschenkel m. stegno.
Oberschenkelbein n. stegnenica.
oberschlächtig (v. Wasser) nadkolesen, z vrha padajoč; —es Rad kolo na korce, suhotčec.
Oberschulrath m. višji šolski svet, višje šolsko svetništvo; (Person) višji šolski svetnik od svetovalec.
Oberschwelle f. preklada, nadpražje, nadurje.
Oberseite f. zgornja stran (-i).
Obersitz m. prvi sedež, prvo mesto.

oberst adi. (—e der, die, das) naj-zgornji, najvišji; *adv.* zoberst (goraj), najviše, prav na vrhu.
Oberst m. polkovnik.
Oberstaatsanwalt m. višji državni pravdnik; državni nadpravdnik.
Oberstallmeister m. višji konjar, nadkonjar.
oberständig nadrasel, nadevoten.
Oberstkammerer m. najvišji dvorski komornik, dvorni nadkomornik.
Obersthofmarschall m. najvišji dvorski maršal, dvorni nadmaršal.
Obersthofmarschallamt n. najvišje dvorsko maršalstvo, dvorno nadmaršalstvo.
Obersthofmeister m. najvišji dvornik, najvišji dvorni mojster.
Obersthofrichter m. najvišji dvorski sodnik.
Oberstküchenmeister m. najvišji kuhar.
Oberlieutenant m. podpolkovnik.
Oberstallmeister m. najvišji konjar, vrhovni nadkonjar.
Oberwachmeister m. tisočnik, četnik.
Obertheil m. gornji del, vrh.
Obervoormund m. nadvaruh.
Obervoormundtschaft f. nadvarstvo.
obervoormundtschaftlich nadvarstven.
Obervorsteher m. prvi —, najvišji predstojnik, glavni načelnik.
oberwähnt zgoraj omenjen, poprej imenovan. [vrha.
oberwärts adv. navzgor, kvisku, k
Oberwelt f. ta svet.
Oberwundarzt m. višji ranocelnik.
obgenannt gori imenovan, — omenjen.
obgleich da - si, dasiravno, dasitudi, če ravno, če tudi, akoravno, akotudi, če prav.
Obhut f. varstvo, skrb (-i), pazka, čuvanje, zavetje, bramba.
obig zgornji, gori naveden, prej omenjen, poprejšen; aus —em iz navedenega.
Object n. predmet, stvar (-i), reč (-i); (gramm.) dopolnilo, objekt. [ven.
objectiv predmeten, stvaren, objekti-
Objectivität f. predmetnost, objekti-
Objectivität f. leča predmetnica.
Objectsaß m. predmetni stavek, dopolnilni stavek.

Oblate *f.* oblat, oblaték, mlinčec.

Oblatenbäcker *m.* oblatar.

obliegen (sich besleihen) pečati se s čim, v skrbi imeti (imám) kaj, čemu streči (strežem), prizadevati si za kaj, skvarjati se s čim; *impers.* es liegt mir ob dolžen sem, moja dolžnost je, moje opravilo je, obvezan sem, služba me veže.

Obliegenheit *f.* dolžnost, naloga, obvezanost; posel, opravilo.

obligat za-, obvezan, dolžen; —er *Sehrgegenstand* predpisan —, zapovedan —, obligatén učni predmet (nauk).

Obligation *f.* obveza, prevzeta dolžnost; (Schuldschein) dolžno pismo, dolžni list, obveznica, obligacija.

obligatorisch obvezujoč, vezalen.

obligieren obvezati, zavezati (-velem); sich — zavezati se, obljubiti.

Obligo *n.* obvezanost; ohne mein — brez moje zaveznanosti, nezavezujoč sebe, brez omejitve svoje svobode; in — sein dolžan biti (sem), zavezan biti.

Obmann *m.* prvomestnik, starejšina, starosta, predstojnik; predsednik.

Obrigkeit *f.* oblastvo, gosposka, poglavarstvo, oblast (-i), oblastniki *pl.*

obrigkeitlich oblastven, gosposkin, oblastnijski, poglavarstven; mit —er *Bewilligung* z dovoljenjem oblastva, s privolitvijo gosposke.

obgleich *f.* obgleič.

obgleich (bevorstehen) nastajati, bližati se.

obgleich nespodobén, nesramén, umann, sramodejstven.

Obgleich *f.* nespodobnost, nesramnost, sramodejstvo.

obscur temén, temotén, mračén; *fig.* nepoznan, malo znan, obskurén.

Obscurant *m.* mračnjak.

Obscurien *pl.* bilje *pl.*

Obscuran *f.* običaj, stara navada.

Observation *f.* opazovanje.

Observationsarmee *f.* pazeča četa, opazovalna vojska, prežalni oddelék, opazovalci *pl.*, prežeča armada. [vatorij.

Observatorium *n.* zvezdarnica, *observieren* (beobachten) opazovati, motriti; (befolgen) držati (-im) se česa, ravnati se po čem.

obliegen premagati, zmagati, nadvladati; (im Proceß) dobiti pravdo; (von der Meinung) obveljati.

Obfliegen *f.* nasprotovanje, odpór, upór, upiranje, zoperstavljanje.

obsolet zastarel.

Obforgen *f.* skrb (-i).

Obst *n.* ovočje, sadje; **Obst-** sadni.

Obstart *f.* vrsta sadja.

Obstbaum *m.* sadno —, sadonosno drevo (-esa), epljeno drevo.

Obstbaumschule *f.* sadišče ovočnih drevov, drevesna šola, drevesnica.

Obstbaumzucht *f.* sadjarstvo, ovočarstvo, sadjereja.

Obstbarre *f.* sušilnica za sadje.

Obsternte *f.* branje —, obiranje sadja.

Obstesser *m.* sadjejedec.

Obstessig *m.* sadni kis, — jesih, sadjevéc, kis iz ovočja, sadni océt.

Obstgarten *m.* sadni vrt, sadovnjak.

Obsthandel *m.* kupčija s sadjem, trgovina z ovočjem, prekupovanje sadja.

Obsthändler *m.* sadjar, prekupovaléc sadja, branjevéc.

Obsthändlerin *f.* sadjarica, branjarica, branjevka.

obstinat trdovratén, svojeglav, neupogljiv, stanovitén.

Obstjahr *n.* sadjerodno leto, létina za sadje.

Obstkern *m.* péška, péčka, péček, pélek, pleka.

Obstkorb *m.* košara, cajna, jerbasa.

Obstlese *f.* obiranje —, trganje —, trgatév sadja.

Obstmangel *m.* pomanjkanje sadja.

Obstmarkt *m.* sadni trg.

Obstmoß *m.* sadni moß, sadjevéc, jabolkovéc, jabolénica.

Obstpresse *f.* stiskalnica za sadje.

obstreich sadovit, sadorodén, ovočja rodovitén, sadnat.

Obstschuß *m.* krljélj, krljlič.

Obststiel *m.* rep, recelj, pecelj.

Obstwein *m.* sadjevéc, jabolkovéc, hruskovéc, jabolénica.

Obstzeit *f.* čas sadja; zur — ko je sadje zrelo. [sadjereja.

Obstzucht *f.* sadjarstvo, ovočarstvo, **obwalten** (herrschen) vladati, gospodovati; (vorhanden sein) biti (sem), na-

hajati se, obstati (-stojim); eš waltet sein Zweifel ob ni dvombe, ni dvomiti, ni dvojit.

obwaltend sedanji, obstoječ.

obwohl (obzwar) š. obgleič.

Occident m. večer, zahod, zapad.

Occidentale m. zapadnik, prebivalč zapadnih krajev.

occidentalisch zapadn, zahodn, ve-

Occupation f. prisvojitv, prilastitv, osvojenje, usvojitv; zavzetje, zasedba, okupacija.

Occupationsarmee f. posedna vojska, okupacijska armada.

occupieren zavzeti (-vzamem), zasedi (-sedem), pri-, usvojiti si, prilastiti si, polastiti se; (zu schaffen geben) opraviti dajati, z delom obkladati.

occupiert z delom obložen; — sein imeti (imám) vse polno dela, imeti opravka s čim, pečati se s čim, imeti posla čez glavo.

Ocean m. veliko morje, ocean, svetovno morje.

Ohlokratie f. vlada proste druhali, prostovladje, ohlokracija.

Ohn m. (Ohne m., pl. die —en) vol; dem. volč, volič, voliček; ein junger — junč; Ohn- volovski, volovji.

ohnen pojati se, goniti se, loviti se, pomišljati se, tret (tarem) se; (wieder—) potirati se.

Ohnauge n. volovsko oko (očesa); (in der Kochkunst) na maslu zakrkneno jajce.

ohnäugig debelook, debelogled.

Ohnbremse f. goveji obad, volovski breneelj (-na).

ohnedumm govedast, bikast, neumn kakor vol (kot govedo), zabit kakor bik.

Ohnfleisch n. volovje meso, volovina.

ohnhaft volovski, bikast; fig. te-
lebast, štorast, neukretn, neotesan.

Ohnhandel m. kupčija z voli.

Ohnhändler m. kupčevalč z voli, goveji prekúpeč.

Ohnhaut f. volovska koža, volovina.

Ohnherde f. goveja čreda, nuta, čreda volov.

Ohnhirt m. volar, volovski pastir; — sein volariti, voli pasti.

Ohnhalb n. junček, biček, telč, te-

Ohnenknecht m. volar; — sein volariti.

Ohnenkopf m. volovska glava.

Ohnenmist m. volovjek, goveji gnoj.

Ohnenstall m. volovji hlev, volovjak.

Ohnenreiber m. poganjač. [rica.

Ohnenriemer m. volovska žila, biko-

Ohnenjunge f. volovski —, goveji jezik.

Okra m. okra, zemeljska rumenica.

okergelb rumen kakor okra, okrožlt.

Okta n. osmerka, osminka; Oktav-
osmerki, osminski, oktavni.

Oktave f. ósmica, oktava.

Oktaformat n. š. Oktav. [tok.

Oktober m. oktobér, kozoprsk, vino.

Oktrou n. (Berzehrungssteuer) námet.

oktrouieren nametniti; usiliti, oktro-
jirati; po svoji neomejeni oblasti po-
deliti (ustavo n. pr.).

Ocularlinse f. leča priočnica.

Ocularzeuge m. samovidč, očividč.

oculieren s popkom cepiti.

Oculist m. zdravnik za oči, okolečnik.

Ode f. visoka pesm (-i), oda.

ode pust, puščobn, prazn, zapušen,
samotn, gol, neobdelan.

Ode f. pustinja, puščava, goljava,
goličava, baréd; (Einsamkeit) samota,
samija, samotn kraj.

Odem m. sapa, dih.

Odém m. vodeničn otók, vodenična
oteklina.

oder ali.

[turica.

Odermennig f. (Agrimonia) tresilka,
obidš sovražn, nenavistn, mržk.

Ofen m. peč (-i); dem. pečica; (Über-
ofen) skril (-i); (Hoch—) plavž, topil-
nica; (Ziegel—) opečnica; (Kalf—)
apnenica; (Darr—) susilnica; Hinter-
zapeček; Ofen- pečni.

Ofenbank f. klop (-i) okoli peči.

Ofengabel f. burklje pl.

Ofengeländer n. čelešnik.

Ofengefims n. pečn okvir, pečna pe-
lica, pečni obzidč.

Ofengeflübe n. pečni omet, zazidávina.

Ofenheizer m. kurilč.

Ofenherd m. pečno ognjišč.

Ofenkachel f. pečnica, kahla.

Ofenkrüde f. greblja, krevlja, popččk.

Ofenloch n. (Ofenmündung f.) istje
pl., istje (istij) pl., istniki pl., ustje,
žekno, žvókno, žrelo.

Ofenplatte *f.* pečna plošča, pečno tamo (-na).

Ofenröhre *f.* pečna cev (-i).

Ofenschaukel *f.* véslica; (für d. Brot) lopar.

Ofenschirm *m.* pečni zaslonjač, pečno okrije, — zaslonilo.

Ofenfeher *m.* pečar.

Ofenstih *m.* zapeček.

Ofenstiker *m.* zapečkar. [pokrov.

Ofenthür *f.* pečna vrata *pl.*, pečni

Ofenwisch *m.* pométalnaica, omelo.

offen odprt, otvorjen; (nicht verschlossen) odklenen, nezaklenen; (nicht zugedeckt) odkrit, razkrit, nepokrit; (öffentlich) očit, očitén, javén; (frei-müthig) odkritosrčen, prostodušen, iskren; — *e* Brust razgaljene —, gole —, nage prsi *pl.*; — *e* Brief nezapečaten list, odprto pismo; — *e* See široko morje, prostrano morje; — *e* Gegend prost kraj, plano, planjava; — *e* Wunde nezaceljena —, krvaveča rana; auf — *e* Straße očitno na ulici, na javni cesti; — *e* Frage nerešeno vprašanje, nedogana stvar (-i); ein — *e* Kopf bistra glava; *adv.* (offenherzig) odkrito, odkritosrčno, naravnost, brez ovinkov; es sieht dir — dovoljeno ti je, prosto ti je, smeš.

offenbar očit, očitén, javén; (eindeutend) očitén, jasén, razvidén, očitvidén; — werden razodeti (-denem) se, odkriti (-krijem) se, zvedeti se; *impf.* razodevati se.

offenbaren razodeti (-denem), odkriti (-krijem), objaviti, povedati (-vem), razglasiti, obelodaniti; *impf.* razodevati, odkrivati, objavljati, razglasati.

Offenbarung *f.* razodetje, razodenje, odkritje, objavljenje; razodevanje, odkrivanje, naznanjanje.

Offenheit *f.* odprtost, odkritost; *f.* Offenherzigkeit.

offenherzig odkritosrčen, ravnodušen, iskren, prostodušen; kar mu je na sei, to mu je na jeziku.

Offenherzigkeit *f.* odkritosrčnost, ravnodušnost, iskrenost, prostosrčnost.

offenkundig obdezan, sploh znan, tem znan.

offensiv napadén.

Offensive *f.* napad, napadni boj; die — ergreifen začeti (-čnem) napadati, vojsko začeti, napasti (-padem).

öffentlich očit, očitén, javén, vpríčo ljudij; — *e* Blätter časniki, časopisi; — *e* Bücher javne knjige; — *e* Anstalt javén zavod, javna naprava; — *e* Straße obča cesta; — *e* Feilbictung obča dražba; — *e* Gebäude državno —, mestno —, občinsko poslopje; *adv.* očitno, javno, vpríčo ljudij, pred vsem svetom.

Offentlichkeit *f.* javnost, očitnost.

offrieren ponuditi, *impf.* ponujati.

Offerte *f.* ponudba.

Offertweg *m.* podana ponudba.

Official *m.* oficijal.

Officiant *m.* služabnik, mali uradnik, oficijant.

officiell *adi.* uradén, služben, oficijalen; *adv.* uradno, službeno, uradoma, oficijelno.

Officier *m.* častnik, oficir; Officiers-častniški, oficirski.

Officin *f.* delarnica, delavnica; (Buch-druckerei) tiskarna, tiskarnica; (Apothek) lekarna, lekarnica; (Barbierstube) brivnica.

officinell zdravilén, lekovit, lekarski. **officiös** uradén, oficijozén.

Officium *n.* (Offiz *n.*) opravilo.

öffnen odpreti, otvoriti; *impf.* odpirati; (aufriegeln) odkleniti, odpahnuti; *impf.* odklepati (-klepljem u. -klepam); (aufbinden) razvezati (-vežem), *impf.* razvezovati; (entforfen) odmašiti; (den Brief) odpečatiti; (den Mund) ziniti, *impf.* zevati; (die Augen) spregledati; (einem die Augen —) posvetiti komu, spametovati ga; (den Leidnam) razparati; (die Wunde) predreti (-derem), *impf.* predirati; sich — (v. d. Blume) razcevi se, razviti (-vijem) se; (v. d. Wunde) predreti se, prepustiti se.

Öffnung *f.* (Sandlung) odpiranje, odklepanje, otvarjanje; (Geöffnctsein) odprtje; seine — haben zaprt —, zapečen —, zamašen biti (sem); (= Loch) odprtina, odprtija, predor; (in d. Mauer) luknja, lina, okno; (e. Zaunes) vrzel (-i).

oft *adv.* mnogokrat, često, čestokrat, velikrat, pogosto, dostikrat, večkrat, dokajkrat; wie — kolikokrat, kolikrat;

jo — tolikokrat, tolikrat; sehr — prav mnogokrat, prav pogosto; nicht gar — malokedaj, redkokedaj.

öfter *adv.* večkratén, dostikratén, čest, pogostén; *adv.* česče, bolj pogosto, večkrat.

öftmalig mnogokratén, dostikratén, čest, pogostén.

öftmals *adv.* dostikrat, velikrat, često, večkrat, mnogokrat.

Öheim *m.* (*Öhm m.*) (väterlicherseits) očetov brat, strije; (mütterlicherseits) materin brat, ujéc; *Öheim-* strijéc, ujéc.

öhne *praep.* brez, bez; — *Unterlässe* neprenehoma, neprestano.

öhndem (*öhnedich, öhnehin*) brez tega, razun tega, vrh tega, že tako, tako ali tako.

öhngleich brez primere, da ga ni para, da nikoli (nikjer) takega, se ne dá primerjati.

öhneweiters brez ovinkov, brez obnavljanja, kar, kar naravnost.

Öhnmacht *f.* nemoč (-i), nemočica, slabost; (*Bewußtlosigkeit*) nezavest (-i), nesvestica, omamica, omotica, omedlevica; *in* — *fallen* odmedleti, izgubiti zavest, onesvestiti se; *obnemoči* (-morem), zgruditi se.

öhnmächtig obnemogél, slab; (*bewußtlos*) nezavedén, omamljen; — *werden* omedleti, izgubiti zavest; *obnemoči* (-morem), omagati, oslabeti.

oho *interi.* ohó!

Öhr *n.* uho (ušesa); *dem.* ušesce; (*—läppchen*) uhelj; *bei* den — *en* *ziehen* uhati, uhljati; *es* *ist* mir *zu* — *en* *kommen* slíšal sem, zvedel sem, povedali so mi; *er* *findet* *offene* — *en* *bei* dir *rad* ga poslušáš; *Öhren-* ušesni.

Öhrenblasen *n.* podpihovanje, šuntanje, opravljanje.

Öhrenbläser *m.* podpihovaléc, šuntar, opravljivec; — *in* *f.* podpihovalka, opravljička.

Öhrenbrausen *n.* šumenje po ušesih.

Öhrendiener *m.* prilizovaléc, licemeréc.

Öhrenstuss *m.* ušesni tok; *er* *hat* den — *tee* mu iz ušes.

Öhrensellen *n.* bučanje po ušesih.

Öhrenkrankheit *f.* ušesna boležen (-i).

Öhrensausen *n.* šum —, šumenje po ušesih, ušesni hruš.

Öhrenschnal *n.* ušesna smola, ušesno maslo, — blato.

Öhrenschnmerz *m.* bolečina v ušesih, uhobolje.

Öhrenzeuge *m.* samoslišéc, pričá na uho; *er* *ist* — *slíšal* je na svoje uho.

Öhreule *f.* úharica, bubuj, uhata sova.

Öhrfeige *f.* zaušnica, pljuska, brluzga, klofuta, cimok.

öhrfeigen zaúhnuti, brluzgniti, klofúti, klofutniti; *impf.* za uho biti (bijem), brluzgati, klofutati.

Öhrfinger *m.* mezinéc.

Öhrgehänge *n.* naušnica, uhan, ušesni obódec, menina.

Öhrhaar *m.* úharica, uhasta sova.

Öhrläppchen *n.* ušesce, úhvica, uhelj.

Öhrmuschel *f.* uhelj.

Öhring *m.* naušnica, uhan, ušesni obódec, menina.

Öhrtrompete *f.* ušesna troblja.

Öhrwurm *m.* (*Forficula auricularia*) strigalica, škárjica, struglja, stréharica, klésčarica, uholáz.

öhrerreichend nepreslišén.

Ökonom *m.* gospodar, kmetovaléc.

Ökonomie *f.* gospodarstvo, kmetija; varéno ravnanje, varévanje.

ökonomisch gospodarstven, gospodarški; varčén, v gospodarstvu natančén.

ökonomisieren gospodariti; varčno ravnati, varčevati, štediti.

Oktaeder *n.* oktaédér, osméréc.

ökumenisch občén, splošén, vesoljén.

Ol *n.* olje; **Öl-** oljnat.

Olbaum *m.* oljka, maslina, oliva, ólika.

ölbäumen oljken, oljkov, maslinov, oljčén.

Ölbeere *f.* maslina, oljéna jagoda, oliva.

Ölberg *m.* oljska gora.

Öleander *m.* oleandér.

Öleaster *m.* divja oljka, oleaster.

ölen oljiti, z oljem mazati (mažem), z oljem polivati; maoljiti, z oljem pomazati, — politi (-lijem).

Ölfarbe *f.* oljnata barva. [*van*

ölfarben oljnatobarven, na olji bar-

Ölfaß *n.* sodčék za olje, baéva.

Ölfaßche *f.* sklenica za olje.

Ölgarten *m.* oljuik, maslinjak, olivnik.

Ölgemälde *n.* oljnata slika, podoba v oljnatih barvah. [oljarstvo.
Ölhandel *m.* kupčija z oljem, oljarija.
Ölhändler *m.* kupčevalc z oljem, oljar.
Öllicht oljast, olju podobn, kakor olje.
Ölig oljen, oljnat, oljev.
Öligarchie *f.* vlada nemnogih, vlada nekoličine, oligarhija.
Öliver *f.* maslina, oliva.
Ölhuchen *m.* oljčne tropinje *pl.*, nóg-
les pl., prga.
Ölampe *f.* oljenica, oljnata svetilnica.
Ölmaleri *f.* slikarstvo z oljnatimi
 barvami, oljnata slikarija.
Ölmühle *f.* stope za olje, oljarnica.
Ölpflanze *f.* oljevita rastlina, oljnata
 rastlina.
Ölpreffe *f.* stiskalnica za olje.
Ölung *f.* mazanje z oljem, oljenje;
 die letzte — sveto olje, sveto poslednje
 olje; die letzte — ertheilen v sveto olje
 dejati (denem), *impf.* v sv. olje devati
 (derjem). [bogov.
Olymp *m.* olimp, bivališče grških
Olympiade *f.* olimpijada, četveroletje.
Ölmeig *m.* oljkova vejica, oljna
 mladika.
Ömelette *f.* jajčnik, cvrtnik, omčleta.
 ominös zloobn, ominozn.
Önanie *f.* samoskrumba, onanija.
Önanist *m.* samoskrunc, onanist.
Önomatopöie *f.* enakozvočje, slično-
 glasje, onomatopojija.
Önologie *f.* bistvoslovje, ontologija.
Öpse *m.* óniks.
Öpal *m.* opal.
Öper *f.* spevoigra, ópera.
Öperat *n.* izdelek, delo, spis, sestavk.
Öperateur *m.* operatér, ranorežec.
Öperation *f.* začetje, podjetje, rav-
 nanje; operacija; (chirurg.) rezanje —
 ravnanje bolnih udov, operacija.
Öperette *f.* spevoigrica, opereta.
Öperieren ravnati, delati, vršiti;
 (chirurg.) rezati (režem), operirati.
Öperngucker *m.* gledališko kukalo.
Öpernhaus *n.* operno gledališče, opera.
Öpernsänger *m.* operni pevec, spevo-
 valc; — *in f.* operna pevka, spevo-
 valka.
Öpfer *n.* žrtva, darilo, daritev; dar;
 Über- darilni.

Öpferaltar *m.* darilnik, žrtvenik.
Öpferer *m.* darovalc, žrtvovalc.
Öpfergabe *f.* dar, daritveni prinos.
Öpfergang *m.* prilog.
Öpfergefäß *n.* darilnica, žrtvenica.
Öpferhaus *n.* darovalnica.
Öpfermahl *n.* žrtva.
öpern žrtvovati, darovati, v dar pri-
 nesti; na altar priložiti; (etwas auf-
 geben) odreči se, odpovedati se čemu.
Öpferpriester *m.* darovalc, žrec, daro-
 valni svečenik, — duhovnik.
Öpferstod *m.* skrinjica za darila, da-
 rilnica, skladnica. [žrtva.
Öpferthier *n.* darilno živinče (-ta),
Öpfer Tisch *m.* darilna miza, darilnik,
 žrtvenik.
Öpferung *f.* daritev, darovanje.
öpferwillig požrtvovaln, pripravljen
 žrtvovati, radodarén.
Öpferwilligkeit *f.* požrtvovalnost, ra-
 dodarnost. [očij.
Öphthalmie *f.* očesna vnetica, vnetje
Öphthalmologie *f.* nauk o očesi, oko-
 slovje, vidoslovje, oftalmologija.
Öpium *n.* ópij, dremk, makovec.
Öpponent *m.* nasprotnik, protivnik,
 zopernik, ugovarjalc.
öpponieren nasprotovati, ugovarjati,
 upirati se, protiviti se.
öpportun pripravn, prikladen, pravo-
 časn, ugodn, priročen.
Öpportunität *f.* pravočasnost, ugodna
 prilika, ugodna okolščina, udobnost.
Öpposition *f.* nasprotovanje, ugovar-
 janje, opozicija; (Gegenpartei) na-
 sprotna stranka, nasprotniki *pl.*, proti-
 vladna stranka.
öppositionell nasprotovaln, opozici-
 jonaln, protivladn. [optativ.
Öptativ *m.* železni naklon, železnik,
Öptik *f.* optika.
Öptiker *m.* optik; (Brillenmacher)
 očalar, naočnikar. [mat.
Öptimal *m.* boljar, plemenitaš, opti-
Öptimismus *m.* nauk o najboljšem
 svetu, optimizem. [mist.
Öptimist *m.* pristaš optimizma, opti-
 optisch optičn, óptiški.
Örakel *n.* proročišče, orakelj (-na).
Örakelspruch *m.* božji izrek, proro-
 vanje.

Orange *f.* pomaranča, naranča.
Orangenbaum *m.* pomarančno drevo (drevesa).
orangerfarben pomarančast, pomarančne barve.
Orangengarten *m.* pomarančnik.
Orangerie *f.* pomarančnica.
Orangutang *m.* orangutan.
oratorisch govorniški.
Oratorium *n.* molitvenica, bogomolnica; (Singstüd) oratorij.
Orchester *n.* godčevski zbor, glasbeni zbor, orkester.
Ordalien *pl.* božje sodbe v ognju ali v vodi, ordalije *pl.*
Orden *m.* red; Ritter— viteški red;
Ordens- redovni, redovniški.
Ordensband *n.* redovni trak.
Ordensbruder *m.* redovnik, menih.
Ordensfrau *f.* redovnica.
Ordensgeistliche *m.* redovni duhovnik, redovnik, menih, samostanec.
Ordensgeistlichkeit *f.* redovna duhovščina, redovništvo, redovniki *pl.*, menihi *pl.*, samostanci *pl.*
Ordensgelübde *n.* redovniška —, meniška obljuba, samostanska zaveza.
Ordensgenoss *m.* član reda, soredovnik.
Ordenskreuz *n.* križec reda.
Ordensmeister *m.* mojster viteškega reda, načelnik reda.
Ordensperson *f.* redovnik, menih, samostanec.
Ordensregel *f.* pravilo —, zakon reda.
Ordensritter *m.* vitez reda.
Ordenschwester *f.* redovnica, nuna.
Ordenszeichen *n.* znamenje reda.
ordentlich *adi.* redn, pravičen; (jörnlich) pravi; (gewöhnlich) navaden, običajen; *adv.* redno, po redu, redoma; kakor je treba, kakor je prav, pošteno, kakor gre.
Ordnlichkeit *f.* rednost, pravilnost.
Ordinalia *pl.* vrstilni števniki *pl.*
ordinär navaden, priprost, slab; zadnji.
Ordinariat *n.* škofištvo, duhovno poglavarstvo, škofijski urad, ordinarijat.
Ordinarius *m.* razredni učitelj, razrednik.
Ordinate *f.* rednica. [nica.
Ordinatenasse *f.* os rednica, črta red-

Ordination *f.* (theol.) duhovno posvečevanje, podelitev duhovskih redov; (ärztl.) zapisovanje zdravil, zdravniško uredovanje, ordinacija.

ordinieren (theol.) duhovne rede deliti, posvečevati; — podeliti, posvetiti (ärztl.) zdravilo zapisati (-pišem), naročiti kako naj se z bolnikom ravna; *impf.* zdravila zapisovati, ordinirati

ordnen v red devati, urejati, vrstiti, razpostavljati po redu, uravnjavati; urediti, v red dejati (dem u. demem), raz-, zvrstiti, po redu razpostaviti, uravnati; (classificieren) razrediti.

Ordner *m.* urejevalec, uravnovalec, redar, reditelj; vodja, ravnatelj.

Ordnung *f.* red; (Reihe) vrsta; (bei Ordnen) razredba, razvrstitv, urejanje, uravnavanje, razpostavljanje; der — nach po redu, po vrsti, redoma, zaporedoma; in — bringen urediti; in — stellen uvrstiti; in — halten v redu iméti (imám), verdevati; auf — halten držati se reda, biti (sem) prijatelj reda; zur — rufen pozvati (-zovem) k redu, posvariti; Ordnungg— redni.

Ordnungsaufsicht *f.* redarstvo.

Ordnungslicbe *f.* redoljubnost, rednost, ljubezen (-i) do reda.

ordnungslicbend redoljubn, redn.
ordnungslos brez reda, brezredn, razvrt, razdejan.

Ordnungslosigkeit *f.* brezredje, nerednost, razdejanost, zmešnjava.

ordnungsmäßig redn.

Ordnungsruf *m.* poziv k redu, varilo, posvarilo.

Ordnungssinn *m.* čutstvo (razum) za red, nagnenje (ljubezen) do reda, redoljubje, rednost.

Ordnungsstrafe *f.* kazn (-i) zaradi nereda, redovna glöba.

ordnungswidrig redu nasproten, nereden, protireden. [stevnik.

Ordnungszahl *f.* vrstni —, vrstilni
Ordonanz *f.* raznaševalč povelj (ukazov), ordonanca; auf — sein raznašati povelja (ukaze).

Ordonanzmeister *m.* vojaški pismonoša, raznaševalč službenih pism.

Ordre *f.* povelje, ukaz, zapoved (-i); (bei Wechseln) zaukaz.

Dreade *f.* vila pogorkinja, gorska vila.
Organ *n.* ustroj, organ; (Werkzeug) orodje, sredstvo; (des Körpers) ud; (Stimme) glas, grlo; (Stellvertreter) namestnik, postavljenec; ämtliche — e sodniki, uradne osebe; (Blatt einer Zeitung) glasilo.

Organisation *f.* ustroj, ustrojba, uredba, urednava, organizacija.

organisch organski, ustrojen, živ.
organisieren urediti, osnovati, ustrojiti, uravnati; *impf.* urejati, uravnavati.

Organisierung *f.* uredba, osnova, ustroj, urednava; Organisierungs- uravnaven, urednoven, uredben, ustrojben.

Organismus *m.* ustroj, sestava organizma, organizem, ustrojstvo.

Organist *m.* orglar, organist, orglalec.

Orgel *f.* orgle *pl.*; — (spielen) orglati, orgle prebirati; Orgel- orgelni.

Orgelbau *m.* orglarstvo, sestavljanje orgel, izdelovanje orgel.

Orgelbauer *m.* orglar, orglarski mojster, izdelovalac orgel.

orgeln orglati, orgle prebirati; (aufspielen) zaorglati.

Orgelpedal *n.* orgelni podnožniki *pl.*

Orgel Pfeife *f.* piščal (-i) v orglah.

Orgelspiel *n.* orgljanje.

Orgelspieler *m.* f. Organist.

Orgien *pl.* ponočne gostije, nesramne veselice, orgije *pl.*

Orient *m.* vzhod, iztok, jutro; (Jutro) dežela, orijent.

Oriente *m.* prebivalac jutrovih del, istočnik, orientalec. [talni.]

orientalisch vzhodni, istočni, orijent-

Orientalist *m.* poznavalac vzhodnih (orientalnih) jezikov, poznavalac izbranih narodov, orientalist.

orientieren (sich) spoznati (-znam) se, udati se kako da leže v kakem kraju strani sveta, orijentirati se.

Original *n.* izvorno delo, prvotnik, original; (Urchrift) izvorni —, prvotni spis, prvopis, matiča; Original- prvotni, izvorni, originalni.

Originalausgabe *f.* prvotna izdaja, originalno (izvorno) izdanje.

Originalität *f.* prvotnost, izvornost, originalnost, samorodnost.

Originaltext *m.* prvopis.

originell prvoten, izviran, prvopisen, originalen, samoroden.

Orion *m.* rimščice *pl.*, rimske palice *pl.*, Orijon zvezda, paličnice *pl.*

Orkan *m.* silen vihar, nevihta, piš, burja, orkan. [lišp.]

Ornament *n.* okras, lepoticje, dika,

Ornat *m.* mašna obleka, — oprava, ornat.

Ornitholog *m.* ptičeslovec, učeni poznavalac ptičev, ornitolog.

Ornithologie *f.* ptičeslovje, ptičeznanstvo, ornitologija, nauk od ptic, prirodopisje ptičev.

ornithologisch ptičesloven, ptičeznanški, ornitologičen.

Orograph *m.* goropisec, orograf.

Orographie *f.* goropis, goropisje, orografija.

Ort *m.* mesto, kraj, prostor.

orthodox pravoveren, pravoslav, staroveren, ortodoks.

Orthoepie *f.* nauk o pravilnem izgovarjanju besed, ortoepija.

orthoepisch pravorečen.

Orthographie *f.* pravopis, pravopisje, ortografija.

orthographisch pravopisen.

orthopädisch behandeln komu pohabljeni ude uravnati.

örtlich *adi.* mesten, krajen, krajeven; *adv.* po nekatera (nektera) mesta, po nekaterih (nekterih) krajih. [heit.]

Örtlichkeit *f.* f. Ort u. Ortsbeschaffen-

Ortolan *m.* vrtni strnad, vrtnik.

Orts- mestni, krajni, krajevni.

Ortsangabe *f.* naznanilo kraja.

Ortsbehörde *f.* domača gosposka, krajno oblastvo.

Ortsbeschaffenheit *f.* kakovost —, lastnost —, posebnost kakega kraja.

Ortsbeschreibung *f.* popis kakega kraja, krajepis.

Ortschaft *f.* mesto; selo, selišče.

Ortsgemeinde *f.* selska občina, soseska.

Ortsobrigkeit *f.* f. Ortsbehörde.

Ortspolizei *f.* krajna policija, krajno redarstvo. [čutilo.]

Ortsinn *m.* mestno —, mestokazno orisublich v kakem kraju navaden.

Ortsveränderung *f.* premenitev, prebivališča, preselitv, premeščenje.

Ortsvorstand *m.* krajni predstojnik, župan.

Ose *f.* (Öhr *n.*) uho (ušesa), luknja, tuljava, ušesce, luknjica; (Seftel—) babica, zapončna samica.

Ost *m.* (Östen) vzhod, iztok, jutro; Öst- vzhodni, iztočni.

ostensibel na videz, pokazan, na oko, navidezén.

Ostentation *f.* kazanje, babanje, razkazovanje, bahaštvo, baharija, hvalisanje.

Osteologie *f.* kostoslovje, nauk o kostéh, osteologija.

Oster- velikonočni.

Osterabend *m.* vélika sobota, velikonočna sobota.

Osterbröt *n.* velikonočni kruh, presnec (-senca), velikonočni kolač.

Osterei *n.* piruh, pisanica, pisanka.

Osterfest *n.* velikonočni praznik, vélika noč (-i), vuzém.

Osterlamm *n.* velikonočno jagnje (-eta). östlich velikonočen, vuzemski.

Osterlied *n.* velikonočna pesém (-i).

Osterrupei *f.* (*Aristolochia*) kôčka, jabolčnik.

Ostermesse *f.* velikonočni séménj.

Ostermontag *m.* velikonočni ponedeljek. [nice *pl.*

Ostern *pl.* vélika noč (-i), vuzém, lét-

Osterpalme *f.* (vrbove) mačice *pl.*
Ostersonntag *m.* velikonočna —, vélika nedelja.

Osterzeit *f.* velikonočni čas, vélika noč (-i).

Ostgrenze *f.* vzhodna —, iztočna meja. östlich vzhoden, iztočen, jutrov.

Ostnordost *m.* vzhodoseverovzhod.

Ostpunkt *m.* vzhodišče.

Ostracismus *m.* érepna sodba, érepijska sodba, ostracizém.

Ostwärts *m.* vzhodojugovzhod.

ostwärts proti vzhodu, proti jutru, na iztok.

Ostwind *m.* vzhodnik, jutruik, zlole, vzhodni vetër.

Otter *f.* vidra; (Viper) gad, modra.

Otttermütze *f.* vidrova kapa, vidrova.

Ottterngesicht *n.* gadja —, kačja zalega.

Ottomane *m.* (Ösmane *m.*) Turék.

Ottomane *f.* divan, otomana.

Ouverture *f.* uvodna godba, uvodnica, uvertura.

oval obél, jajčast, podolgast, ovalen.

Ovation *f.* ovacija.

Oxyd *n.* okis, oksid, okisanec.

Oxydation *f.* okisanje, oksidacija.

oxydirren okisati, oksidirati.

Oxygen *n.* kisik, kislée (-seka).

Ozon *n.* ozon.

ß.

Paar *n.* dvójica, par, dvoje; ein — Öhien jarém volov; ein — Worte nekoliko besed, dve-tri besede; ein — werden vzeti (vzamem) se; zu — en treiben ugnati (-ženem), ustrahovati, v strah prijeti (primem), ukrotiti, ukloniti, upogniti, spokoriti, premagati, v kozji rog ugnati.

paar skupaj spadajoč, jednega para; bieje Handschuhe sind nicht — te rokavici ne greste vkup, — nista par; — oder unpaar spielen igrati se lih ali sodév.

paaren jediniti, družiti, pariti; zjediniti, združiti, spariti, udvojiti; sich — pariti se, družiti se; spariti se, združiti se.

Paarung *f.* parjenje, druženje.

paarweise *adv.* po dva, po dve, po dva in dva, sparoma.

Pacht *m.* u. *f.* zakup; najem u. najém; Pacht- zakupni, najemni.

Pachtanschlag *m.* zaočenjenje zakupnine.

Pachtcontract *m.* zakupna pogodba.

pachten v zakup (v najem) vzeti (vzamem), *impf.* — jemati (jemljem).

Pächter *m.* zakupnik, najemnik; — *in f.* zakupnica, najemnica.

Pachtgeld *n.* zakupnina, zakupščina; najemnina, najemščina.

Pachtgrund *m.* zakupno —, zakupljeno zemljišče.

Pachtgut *n.* v zakup vzeto posestvo.

Pachtshilling *m.* *f.* Pachtgeb.

Pausung ?

Pachtvertrag *m.* f. Pachtcontract.
pachtweise *adv.* zakupno, v zakup; — überlassen v zakup dati (dam), v najem preputiti; *impf.* v zakup dati, — prepuščati.

Pachtzins *m.* f. Pachtgeld.
pacificieren umiriti, mir narediti; *impf.* miriti, mir delati.

Pack *m. u. n.* (Bündel) sveženj, cula, povežek, butara; (Geßel) družal (-i), mes (-i), smeti *pl.*, glota, svojat (-i); *sch.* povezni.

packen (ergreifen) za-, zgrabiti, postati (-padem), prijeti (primem); *impf.* pogadati, prijemati (-am u. -jemljem); (sammlegen) z-, vložiti, spraviti; *impf.* vlagati, vkladati, skladati, spravljati; (aufladen) naložiti, natovoriti; *impf.* nalagati, nakladati; sich — pobirati (-berem) se, spraviti se, pobirati kopita; *impf.* spravljati se, pobirati se; sich dieck (*apage*) izgubi se, odlazi, peheri se, spravi se!

packen *n.* nakladanje, vlaganje.
packer *m.* nakladalec, nakladač, vlagalec.

packrecht *m.* f. Packer.
packwand *f.* debelo platno, zavojno platno, platno za zavijanje.

packpapier *n.* debeli papir, papir za zavijanje. *zavojni papir* *Leuc*

packpferd *n.* tovorni konj.
packsattel *m.* tovorno sedlo.
packträger *m.* prenašalec prtljage.

packwagen *m.* tovorni voz.
Pact *m.* (*pl.* Pacte und Pacten) pogodba, dogovor; die Ehepacten ženitovnjaška pogodba, ženitovnjaško pismo.

pacifizieren pogoditi se, poravnati se, dogovoriti se; *impf.* pogajati se, pomirnavati se, dogovarjati se.

Pädagog *m.* odgojitelj, odgojevatelj, pedagog.

Pädagogik *f.* odgojiteljstvo, vzgojstvo, pedagogika, nauk o odgoji.

pädagogisch odgojiteljski, pedagogičen, vzgojen; vzgojesloven.

Pädagogium *n.* odgojiteljski zavod, učiteljske, pedagogij.
Page *m.* blagič, plemič, paž.
Pagina *f.* stran (-i), plat (-i).

paginieren strani s številkami znamenovati, paginirati.

Pagode *f.* pagoda.
pagh interi *pa!*

Pair *m.* per, veljak, magnat.

Paket *n.* zavoj, zvezek, culica.

Paladin *m.* mnogoskušn vitez.

Palais *n.* palača, veličastno poslopje.

Paläographie *f.* staropisemstvo, znanje starinskega pisma, paleografija.

paläographisch staropisen, paleografski.

Paläontologie *f.* nauk o predpotopnem svetu, nauk o okameninah, nauk o pradobi sveta, paleontologija.

Palast *m.* gosposko poslopje, grad, palača, dvor.

Palatin *m.* nadvornik, palatin.

Palatine *f.* ovratnik iz kožuhovine.

Paletot *m.* vrhna suknja, haljica, haljak.

Palette *f.* paleta, deščica za barve, slikarska ploščica.

Palladium *n.* svetinja, paladij.

Pallasch *m.* palaš, dolg bojni meč.

Palliativ *n.* hladilen —, mirilen pomoček, hladilo, mirilo, tolažilo, blažilo, olajšilo, krepilo.

Pallisade *f.* kol, palisada; *coll.* kolje; ein mit —n umgebener Ort obkop s palisadami, ostrog.

pallisadieren s koli ograditi, okoliti.

Pallium *n.* ogrinjalo, plašč, plašček.

Palm- palmov. [(drevesa).
Palmbaum *m.* palma, palmovo drevo
Palmbusch *m.* cvetnonedeljska butara, presnec (-senca), gubánica, cvétovec.
Palme *f.* palma, palmovo drevo (-esa); *fig.* zmaga.
Palmengain *m.* palmovnik, palmov gozd, palmovje.
Palmhäuten *n.* máčica, úbranek.
Palmöl *n.* palmovo olje.
Palmsonntag *m.* cvetna nedelja, oljna nedelja.
Palmweide *f.* rakita, íva.
Palmweih *f.* blagoslov oljke, — butar, — lesa, lesén blagoslov.
Palmwoche *f.* cvetni tedén.
Palmzweig *m.* palmova véjica, oljkova mladika.
Pamphlet *n.* sramotilén spis, pamflet.

Pan *m.* pastirski bog, Pan, Volos, Veles.

Panacee *f.* zdravilo za vsako boležen, splošno zdravilo.

Pandekten *pl.* zbirka rimskih zakonov, pandekte *pl.*

Pandur *m.* orožnik, pandur.

Panegyriker *m.* hvalilec, poveljevalč, hvalopisec, proslavljalč.

Panegyrikus *m.* pohvalen —, poveljevalen —, proslavljalen govor; hvalospjev, hvalopis. [barjak.]

Panier *n.* bandero, prapor, zastava.

Panik *f.* (panišker Schrecken *m.*) velik strah, slepa bojazen (-i), strah in trepet.

Panorama *n.* svetozor, panorama.

panſchen (panſchen) drozgati, brluzgati, brozgati, mešati, čobodrati; zbrozgati, spolovšati.

Panſen *m.* (Panzen, Wanſt *m.*) vamp.

Panſlavismus *m.* vseslovanstvo, panslavizem.

Panſlavist *m.* vseslovan, panslavist.

panſlavistiſch vseslovanski, panslavističen.

Pantalons *pl.* dolge hlače *pl.*, dopétnice *pl.*, dopetače *pl.*

Pantheismus *m.* vseboštvo, panteizem.

Pantheon *n.* svetišče vsem bogovom posvečeno, panteon.

Panther *m.* panter, pard.

Pantoffel *m.* šlebeder, škripet, šlapa, šolén, čerapa; er iſt unter dem — žena hlače nosi.

Pantoffelheld *m.* mevža, nič možá, šlapa; er iſt ein — pleše kakor mu žena gode, žena ga ima v oblasti.

Pantoffelholz *n.* plutovina, probkovina.

Pantomime *f.* pantomima.

Pantomimik *f.* izurjenost v izražanju občutkov s kretanjem, kretoslovje, pantomimika.

Panſch *m.* (Panſche *f.*) godlja, čobodra, brozga, bruzgalica.

Panzer *m.* oklop, oklopje, oprsnik, oklep, prsobran.

Panzerhandschuh *m.* železna rokavica.

Panzerhemd *n.* železna srajca.

Panzeru oklopiti, z oklopom odeti (odenem), — obleči.

Panzerreiter *m.* oklopnik.

Panzerſchiff *n.* ladja oklopnica.

Panzerthier *n.* pasanec.

Päonie *f.* (Pſingſtroſe) potónika.

Papa *m.* átej, tátej, óčka.

Papagei *m.* pápiga.

papageienmäßig kakor pápiga.

Paperhans *m.* blebetavč, blebetal, žlobudralo.

Papertiefe *f.* blebetulja.

papern i. plaudern.

Papier *n.* papir; zu — bringen napisati (-pišem); — e *pl.* papirji *pl.*, pisma *pl.*

Papierblatt *n.* list papirja, papir; dem. papirček.

papieren *adi.* papiren, papirnat.

Papierfabrik *f.* papirnica, tovarna m izdelovanje papirja.

Papierhandel *m.* kupčija s papirjem.

Papierladen *m.* prodajalnica papirja.

Papierlumpen *pl.* cunjje (*pl.*) za papir.

Papiermaché *n.* papirna masa, papirno testo.

Papiermühle *f.* papirnica.

Papierſchere *f.* škarje (*pl.*) za papir.

Papierſtaude *f.* papir, papirnata rastlina.

Papierwefpe *f.* mala osa. [vica.]

Papille *f.* brbončica, brbončec, brada.

Papillote *f.* ovoječek las, svitek las, polček.

Papismus *m.* papeževstvo, papizem.

Papist *m.* papeževč, papist.

papistiſch papeževski, papističen.

Paparbeit *f.* zlepljenina, lepilo.

Pappe *f.* lep, klej, pòp; (Brei) močnik.

Pappel *f.* topol, topol (-i), jagned; (Sitter—) trepetlika; Pappel-topolov, jagnedov; trepetlikov.

Pappelbaum *m.* i. Pappel.

Pappelholz *n.* topolov —, jagnedov —, trepetlikov les; topolovina, jagnedovina, trepetlikovina.

Pappelroſe *f.* slez, slezina.

Pappelwald *m.* topolov —, jagnedov gozd, topoljek.

pappen (ſleiſtern) lepiti, klejiti, papati; (eſſen) papati.

Pappendeckel *m.* debeli sklejeni papir, lepenka.

Pappenmacher *m.* lepenkar.

pappig mehčak kakor močnik, klejast, popast.

Papst *m.* papež.
päpstlich papežev, papeški.
Papstthum *n.* papeštvo.
Parabel *f.* parabola; (Gleichniß) pri-
 čka, priča, prispodoba, parabola.
parabolisch priličen, v priči, prispo-
 doben, parabolichen.
parabolisieren govoriti v prilikah,
 izustiti v pričah.
Parachronismus *m.* pomota v času,
 časoslovna pomota, letošteven pogre-
 šek, parahronizem.
Parade *f.* kras, velikolepje, parada,
 bliščoba; in — v praznični (bliščeci)
 opravi. [rajski.
Paradies *n.* raj, paradiž; **Paradies-**
Paradiesapfel *m.* rajsko jabelko.
paradiesisch rajski; nebeško lep, pre-
 lep, prekrasén.
Paradiesvogel *m.* rajska ptica, rájčica.
Paradigma *n.* primer, zgled, para-
 digma; vzorec, obrazec.
paradieren nesti se, razkazovati se,
 opiriti se, košatiti se; odlikovati se,
 paradirati. [dóksén.
parador čuden, nepričakovan, para-
paradoron *n.* čuden izrek, pretirana
 trditév, paradokson.
Paragraph *m.* odstavek, paragraf.
parallel vzporedén, vstričen, paralelén.
Parallele *f.* (Linie) vzporednica, vstrič-
 nica, paralelna črta; (Bergleich) pri-
 merjanje; in — stellen primerjati.
Parallelismus *m.* vzporednost, vstrič-
 nost, paralelnost.
Parallelkette *f.* vzporedno pogorje.
Parallelkreis *m.* vzporedni krog, vzpo-
 rednik.
Parallellinie *f.* j. Parallele.
Parallelogramm *n.* vzporednik, para-
 lelogram. [ralogizém.
Paralogismus *m.* nápačen sklep, pa-
Paralyse *f.* (Paralyſis) mrtvoud, kap
 (-), kaplja.
paralisieren oslabiti, moč vzeti (vza-
 mem), silo prestreči (-strežem).
paralytisch mrtvoudén.
Parameter *m.* parametér.
Parapet *n.* prsobran na nasipih, bra-
 zna streha, prsion, parapet.
Paraphe *m.* podpis imena, podpisna
 poteza, imenovka, parafa.

paraphieren napraviti podpisno po-
 tezo, pristaviti imenovko, parafirati.
Paraphrase *f.* opis, opisava, parafraza.
paraphrasieren opisati (-pišem), para-
 frazirati.
Paraphrast *m.* opisovaléc, razlagaléc,
 parafrast.
Parapluie *n.* dežnik.
Parasit *m.* pojeduh, skledoliz, šeskar,
 voglár, trotar; (Schmarotzerpflanze) za-
 jedalka.
parasitisch zajedav, zajedalén.
Parasol *n.* solnčnik.
parat pripravljen, gotov. [lež.
Parcelle *f.* oddelek, kos, parcela, de-
parcellieren na male kose razdeliti,
 razkosati.
Pardeh *n.* parček.
Pardeh *m.* (Pardeh) j. Panther.
Pardeh *m.* milost, odpuščenje, opro-
 stitév, prizanesenje, pardon.
pardonieren pomilostiti koga, od-
 pustiti, prizanesti mu, pardonirati.
Paré *n.* istopis.
Parentese *f.* vložén od. vrinen stavek,
 medstavek, vmeték, parenteza.
Parere *n.* mnenje.
parforce *adv.* s silo, siloma, po sili,
 na vsak način.
Parforcejagd *f.* gonja.
Parfum *m.* dišava, vonjava, parfém.
Parfumeur *m.* dišavar, parfimér.
parfumieren z vonjavo napolniti, z
 dišavo naduti (-dmém), parfimirati.
parieren (gehorden) slušati, ubogati,
 pokorén biti (sem), poslušen biti; (in
 der Furchunft) prestreči (-strežem)
 udaréc, odbiti (-bijem), odvrniti ga;
impf. odbijati, odvracati.
Parität *f.* enakost.
Park *m.* angleški vrt, gaj, park;
 (Thiergarten) zverinjak.
Parquet *n.* vložena tla *pl.*, parket.
parketieren vkladati, ploščati, par-
 ketirati. [parlament.
Parlament *n.* državniška zbornica,
Parlamentär *m.* sovráznikov poslanéc,
 posredovaléc, ugovarjaléc mirú, poga-
 jaléc, parlamentár.
parlamentariſch zborniški, parlamen-
 taričen; — e Ordnung red ki je v zbor-
 nicah običajén, parlamentarični red.

parlamentieren dogovarjati se, pogajati se (s sovražnikom). [zbornice.

Parlamentsmitglied *n.* član (zbor)

Parlamentswahl *f.* volitev poslanca, volitev za zbornico.

Parmesankäse *m.* parmezanski sir, parmezanec.

Parnas *m.* Parnas.

Parodie *f.* fara, župnija, duhovnija.

Parodjal- farni, župni, župnijski.

Parodie *f.* parodija, na smešno obrnena pesem (-i).

parodieren (pesem) smešno predelati, na šalo (na smešno) obrniti, parodirati.

Parole *f.* geslo, glasilo, parola.

Paronomasie *f.* enakoglasje, slično-rečje, paronomazija.

paronym soroden.

Paroxysmus *m.* nastop —, napad mrzlice, mráženje, paroksizem.

Part *m.* del, delež.

Partei *f.* stranka; (Niets-) gost, gostač; — nečuten potegniti s kom,

pristopiti h komu, pridružiti se mu, stopiti na njegovo stran; — halten s kom vleči, na njegovi strani stati (stojim),

s kom držati (-im), biti (sem) zanj.

Parteieifer *m.* strankarsko prizadevanje, strankarstvo, strankarska vnetost (gorečnost).

Parteiführer *m.* kolovodja —, vodja —, glavar stranke, glava.

Parteigänger *m.* privrženec stranke, pristanec, pristaš.

Parteigenoss *m.* sostranec, tovariš.

parteilich pristran, pristranski.

Parteilichkeit *f.* pristranost; sich — en zu Schulden kommen lassen pristrano postopati.

parteilos nepristran, nepristranski, nobenostran, na nobeno plat.

Parteilosigkeit *f.* nepristranost.

Parteinahme *f.* pristop k jedni ali drugi stranki, nagibanje na kako stran.

Parteifucht *f.* strankarstvo, nesložnost, nagnenost do razporov.

parteilüchtig strankarski, vnet za strankarstvo, zdráhljiv, razdirljiv.

Parteiung *f.* razprtija, razpor, razdor, zdruha, razpad na razne stranke.

Parteiwuth *f.* strankarska razdraženost, razkačenost (besnost) strank.

Parterre *n.* pritličje, prizemlje, partér; pri tleh.

Partestiel *m.* mrtvaski —, pogrebni list, osmrtnica.

Partial- delen; **partiale Sonnensternis** delni solnčni mrk.

Particip *n.* deležnik, deležni naklon, particip.

participieren udeležiti se, deležen biti (sem), delež dobiti.

particulär delen; poseben, posamen, posamezen, partikularen (ne splošen).

Particulare *n.* nadrobni izkazek (izkazilo), natančen razkazek.

particularisieren na drobno razkazati (-kazem), posamezno nasteti (-stejem).

Particulier *m.* zasebnik, samosvojec.

Partie *f.* partija; (Theil) del, kos, nekaj; (Stolle) naloga, uloga; (Spiel) igra; (Luftfahrt) izlet; (lustige Gesellschaft) vesela družba, zabavna tovaršija; (Heirat) možitv, ženitv; eine gute — machen dobro se omožiti, bogato se oženiti.

partizanski *adv.* v oddelkih, posebej.

Partikel *f.* delček, kosček, drobec; (gramm.) členek, členec, partikula.

Partisan *m.* i. Parteigänger.

Partisane *f.* helebarda, partizana.

partitiv delen, delilen; delitven, partitivén.

Partitur *f.* partitura, cela skladba muzikalna, vsi glasovi.

Partner *m.* deležnik.

Parvenü *m.* novinec, povišanec.

Parze *f.* rojenica, sojenica; Parka, boginja usode, usoda.

Pascha *m.* paša.

paschen (sich muggeln) skrivaj —, kontrebat nositi, tihotapsko prenašati prepovedano blago.

Pascher *m.* tihotapec, kontrebant.

Pascherer *f.* tihotapstvo, kontrebat.

Pasquill *n.* sramotilen spis, psotka, paskvil.

Pasquillant *m.* pisalec zasramovalnih spisov, sramotilec, paskvilant.

Pass *m.* (pl. Pässe) prehod, prelaz, pot; Eng — klanec, soteska; Reise — popotni list, popotna izkaznica.

pass ugoden, všečen, pravenski.

Passage *f.* prehod, pot.

Passagier *m.* potnik, popotnik.

Passagiergut *n.* roba popotnikov, prtljaga.

Passamt *n.* urad za izdavanje popotnih listov.

Passah *n.* židovska velika noč (-i), praznik angeljevega mimohoda.

Passant *m.* f. Passagier; *en passant* mimo gredé, spotoma.

Passatwind *m.* pasat, pasatni vetër.

Passé *f.* (Passen *n.*) preža, pažnja, prelanje; auf der — stehen prežati (-im).

passen (warten) paziti, streči (strelen), prežati (-im), čakati; (angehen sein) prilegati se, podajati se, prav biti (sem), dobro stati (stojim); (sich geizmen) spodobiti se, spodoben biti (sem); zusammen — ujemati se, stikati se, zlagati se, skladati se; daß nicht hierher zu ne spada (gre) sem, to tukaj ni umestno.

passend primerén, prikladén, pristopa, priležen, priličen, prav, spodoben, umestén.

Passpoil *n.* ozék obrobák, obsív.

passpoilieren obrobíti, obsíti (-šijem).

Passer *m.* čakaléc, prežaléc.

Passgang *m.* kljus, pasji hod.

Passgänger *m.* kljusac, konj s pasjim hodom.

passierbar prehodén.

passieren skozi iti (grem), skozi potovati; (geschehen) zgoditi se, pripetiti se, primeriti se, naključiti se; (bewilligen) dovoliti, dopustiti; es passiert se veja, naj se bode, za silo. [list.

Passierschein *m.* prehodni list, popotni

Passierung *f.* prestop.

Passion *f.* trpljenje; (Leidenschaft) strast (-i); er hat — mika ga, žéne ga, veseli ga; daß ist meine — to je moja veselje, za to ves gorim, za to sem navdušen.

passioniert strastén.

Passionsgeschichte *f.* zgodbe (*pl.*) Kristusovega trpljenja. [tedén.

Passionswoche *f.* véliki tedén, križevi pasja trpén; (mercant.) dolžén.

Passioform *f.* trpna oblika.

Passivität *f.* trpnost.

Passivschuld *f.* dolg.

Passivstand *m.* dolgovi *pl.*

Passivum *n.* trpna oblika, trpni položaj, pasivum. [bén.

passiv primerén, pristojén, spodopaslos brez popotnega lista.

Pasta *f.* pasta, vlit kamen (gips itd.), vlitnina.

Pastell *m.* u. *n.* suha barva, pastelj.

Pastellmalerei *f.* slikanje s suhimi barvami, pastelna malarija.

Pastete *f.* pašteta, testenica.

Pastetenbäcker *m.* paštetar, testeničar.

Pastor *m.* duhovni pastir, luteranski župnik, pridigar, pastor.

Pastoraltheologie *f.* duhovno pastirstvo, pastirsko bogoslovje.

Pastorat *n.* pastorstvo.

Patene *f.* božja skledica, patena.

Patent *n.* odprto pismo; ukaz, povelje; pooblastilni —, dovolilni list, patent.

patentieren dati pravico, podeliti oblast, pooblastiti, patentirati.

patentwidrig patentu nasprotén.

Pater *m.* duhovni oče (-eta), redovnik, patér.

Paternoster *n.* očenaš; (Rosentrang) molék, brojenice *pl.*

Pathe *m.* botér, kum; *f.* botra, kuma.

Pathengeld *n.* kumščina, botrov dar.

Pathenschaft *f.* botrstvo, kumstvo.

pathetisch krepék, strastén, ognjevit, strastljiv, tehtovit, važén, patetičen.

Pathologie *f.* boloslovje, patologija.

pathologisch boleznanski, bolosloven, patologičen.

Pathos *n.* gorečnost, važnost, strastljivost, pátos.

Patient *m.* bolnik; —in *f.* bolnica.

Patres *pl.* očetje *pl.*

Patriarch *m.* oćak, patriarh.

patriarchalisch patriarhalén.

Patricier *m.* mestni plemić, patricij.

patricisch plemenit, patricijski.

patrimonial dedén, patrimonijalén.

Patrimonium *n.* dedina po očetu, očevina, patrimonij.

Patriot *m.* domoljub, rodoljub, domorodéc, patrijot.

Patriotin *f.* rodoljubka, domerodkinja, patrijotinja.

patriotisch domorodén, domoljubén, rodoljubén, patrijotičen.

Patriotismus *m.* rodoljublje, domoljublje, domorodstvo, domoljubnost, patriotizem.

Patristik *f.* nauk o cerkvenih očakih, patristika.

Patrocinium *n.* praznik farnega pomočnika, proščenje, patrocini.

Patron *m.* zavetnik, varuh, branitelj, zaščitnik, zagovornik; priprošnjik, priporočnik, patron; (Gönner) podpornik, dobrotnik; ein langamer — dúdalo, žuznjalo, počasnež.

Patronat *n.* zavetništvo, patronstvo, cerkveno varstvo.

Patrone *f.* (Modell) tvorilo, kalup; vzorec, obrazec, vzornica; (Vulberladung) naboj, patrona.

Patronin *f.* zavetnica, priprošnjica, priporočnica, patrona; podpornica, dobrotnica. [bojnjača.

Patrontasche *f.* torba za patrone, naloga.

Patrouille *f.* obhodna nočna straža, patrola.

patrouillieren hoditi na ogled po stražah, ogledujoč obhajati stražo, kontrolirati.

patſch interi. pljus, čof, štrbunk, cmok, tlesk.

Patſch *m.* pljuska, plösk.

Patſche *f.* (Koth) čobodra, plojdra, brozga, blato; fig. stiska, zadrega.

patſchen pljuskati, tleskati, ploskati; pljusniti, tleskniti; (im Koth) broditi, brljuzgati, čofotati.

patſchſüſtig ploskonog.

paſen ččekati, mazati (mažem).

Paſer *m.* ččekar, mazač.

Paſerei *f.* ččekarija, mazarija.

paſig (baſig) napihnen, ošaběn; — thun koſatiti se, ſeperiti se, usajati se.

Pauke *f.* kotli *pl.*, bóbnica, pavka; *med.* tvor v dimljah, dimljača, pavke *pl.*

pauken na bobnice biti (bijem), bobnati.

Paukenſchläger *m.* bobnar.

Pauperismus *m.* uboštvo, siromaštvo, obubožanje.

Pauschal povprečni, počezni.

Pauschale *n.* povprečna vsota, povprečnina, brez proračuna na roko odšteti denar, počez odmerjen denar, pavšal.

pauschalieren počez odmeriti, povprečno odšteti (-štejem).

pauschaliter počez, povprek.

Pause *f.* prestanek, prenehljaj; (im Berge) odmor, pavza; (im Reden) premolk; (im Singen) oddih, pavza.

pausen površno očrtati, hitro narisati.

pausieren prestati (-stanem), prenehati, prejenjati, pavzirati; (im Reden) premolkniti; (im Singen) prethniti; (im Läuten) preglasniti; *impf.* prejenjevati, prenehavati.

Pavian *m.* pávijan.

Pavillon *m.* stebrovna hladnica, stebrenik, paviljon.

Pech *n.* smola; mit — beſtreichen po-, o-, zasmoliti; Pech- smolni, smolnati.

pechartig smolast, smoli podoběn.

Pechbrenner *m.* smolár.

Pechbrennerei *f.* (Beſchäftigung) smolarstvo, kuhanje smole; (Hütte) smolarna, smolarnica; ſich mit — beſchäftigen smolariti, smolo kuhati.

Pechdraht *m.* dreta. [nic.

Pechfaſel *f.* smolnata bakla, smol.

Pechhandel *m.* smolarija, smolarstvo, kupčija s smolo; d. — betreiben smolariti, s smolo kupčevati.

pechicht smolast, smoli podoběn.

pechig smolěn, smolnat, osmoljen; — machen osmoliti.

Pechkranz *m.* smolěn venec, smoljak, venec osmoljenec.

Pechmelſe *f.* kolomaznica, kolomaz, smolnjak.

Pechmelke *f.* (Lychnis viscaria) smolnica, prilepača, popádnica.

Pechöl *n.* smolno olje, smolovéc.

Pechſieder *m.* ſ. Pechbrenner.

Pechlanne *f.* smreka.

Pechweg *n.* smoljenina.

pecuniär dênarên, novcên.

Pedal *n.* podnožnik, podnožnica, nogálnica, pedal.

Pedant *m.* sitnež, pretiran natančnež, pedant.

Pedanterie *f.* pretirana natančnost, pedanterija.

pedantisch pretirano natančên, neumestno sitên, pedantičên.

Pedell *m.* ſolski služabnik, pedel.

Pegasus *m.* pegaz, krilat konj.

Begel *m.* vodomer.

pegeln globokost vode meriti.

Pein *f.* muka (moka), bol, bolečina; stiska, bridkost, težava.

Peingericht *n.* zaglavno sodišče.

peinigen mučiti, trapiti, trpinčiti; treti (tarem), stiskati, pestiti.

Peiniger *m.* mučitelj, mučilšč, trinog, mabelj. [čenje.]

Peinigung *f.* mučitév, mučenje, trpinčev, trpinčev mučen; mučilen, trapilen; (schmerzhaft) težek, bridk; (criminel) zaglaven; —*es Gericht* krvosodnje oblastvo, zaglavno (krvavo) sodišče.

Peinlichkeit *f.* mučnost, bridkost.

Peitsche *f.* bič, korobač.

peitschen bičati, šibati, tepsti (tepem), biti (bijem), švigati.

Peitschenhieb *m.* udarče z bičem.

Peitschenstiel *m.* bičevnik, koprivovč.

Peitscher *m.* bičar, bičevalč.

Pele-mele *n.* mešanica, zmešanina.

Pelikan *m.* (Vogel) nesit, pelikan; (chirurg. Instr.) klešče *pl.*

Peloton *n.* oddelč vojakov.

Pelotonfeuer *n.* streljanje v oddelkih, možen strel, p'loton.

Pelz *m.* kožuh; *dem.* kožušč; (Sant) koža, meh, krzno, runo; **Pelz-** kožuhov, kožušni.

pelzen (beizen, p'ropfen) cepiti.

Pelzer *m.* (P'ropfer) cepilč; (Kürschner) kožuhar, krznar.

Pelzfutter *n.* kosmata podloga, pódvaka od krzna.

Pelzhandel *m.* kožuharstvo, kupčija s kožuhovino, kožuharija.

Pelzhändler *m.* kožuhar, krznar; —*in f.* kožuharica, krznarica.

Pelzhandschuh *m.* kosmata —, krznena rokavica, rokavica od krzna, — od kožuhovine.

pelzig kosmat.

Pelzjacke *f.* kožuh, kožušč. [pavka].

Pelzkürsche *f.* cepljenka, cépljenica, (hru-)

Pelzkragen *m.* kosmat ovratnik, krznen —, ovratnik iz kožuhovine (krzna).

Pelzmotte *f.* molj v kožuhovini.

Pelzmütze *f.* kosmata kapa.

Pelzrod *m.* kožuh.

Pelzschuh *m.* s kožuhovino podložen čevljev, kosmata čizma.

Pelzwerk *n.* kožuhovina, kosmata roba, krzno, krznenina.

Pendant *m.* nasprotna podoba, prikladen nasprotč, pendant; jednačica.

Pendel *n.* nihalo, mahalo, perpendikelj (-na), nepokoj.

Pendeluhr *f.* ura na nihalo.

penetrant (durchbringend, v. Geruch) hud, močen, penetrantén.

Pennal *n.* peresni tul, peresnica.

Pension *f.* doslužba, zaslužni pokoj, penzija; (Gehalt) doslužnina, pokojnina, penzija.

Pensionär *m.* dosluženč.

Pensionat *n.* odgojilnica, odgojevalni zavod, odgojevališče, penzjonat.

pensionieren dejati (denem) v zaslužni pokoj, dati pokojnino, penzionirati.

Pensionist *m.* dosluženč, penzionist.

Pensionsverbot *n.* obustava pokojnine, sistiranje doslužnine.

Pensum *n.* (*pl.* *Penja*) odmerjeno delo, naloženo opravilo, naloga, penzum.

Pentagon *n.* peterokotnik.

Pentameter *m.* petomer, peterostopni verz, pentámetér. [*pl.*]

Pentateuch *m.* petere Mojzesove bukve **percat** naj pogine, naj propade, naj (ga) vrag vzame.

peremptorisch nepreložen, zadnji, nepodaljšljiv; —*e* žrišt zadnji —, poslednji obrok.

perennierend večletén, trpežen, stanovitén, dolgotrajén.

perfect dovršen, popoln, perfektén; (vergangen) pretekél; *adv.* popolnoma, prav dobro, perfektno.

perfectionieren spopolniti, dovršiti.

Perfectionum *n.* pretekli čas, perfekt.

perfid nezvest, verolomén, izdajén, perfidén.

Perfidie *f.* nezvestoba, verolomnost, izdajstvo, perfidija.

Pergament *n.* pergamén, koženica.

pergamenten pergamenast, pergamentén.

Pergamentmacher *m.* pergamenar.

Perhorrescenz *f.* od-, zavržba. [žem].

perhorrescieren od-, iz-, zavreči (-vr-)

Perigon *n.* cvetno ogrinjalo, cvetni obod, ocvetje, perigon.

Perihelium *n.* prisolnčje.

Perimeter *m.* obod, okrožje, perimetër.
Periode *f.* perijoda; doba, čas; (gr.) sestavlja se, perijoda.
periodisch občasn, *obdobjen, rokoven,* perijodičen, ob gotovih časih se ponavljajoč.
Peripatetiker *m.* peripatetik.
Peripetie *f.* prevrat, peripetija.
Peripherie *f.* obod, periferija.
peripherisch obodn, periferičn.
Periphrase *f.* opis, opisava, perifraza.
periphrastisch opisn, opisovaln, perifrastičen.
Perkal *m.* (Stoff) perkal, neka tenka bombažasta tkanina.
Perle *f.* biser; **Perlen-** biserni.
perlen mozeti (-in), iskriti se, biseriti se, iskre spuščati, mehurce (brunce) delati. [biserov.
Perlenfisherei *f.* iskanje —, nabiranje **perlenreich** bisernat, bogat biserov.
Perlenschnur *f.* niz biserov.
Perlenstickerei *f.* vezenje z biseri.
Perlgeschmeide *n.* biserno lepoticje.
Perlgras *n.* (*Melica nutans*) strdenka, medena trava.
Perlhuhn *n.* (*Numida meleagris*) pegat; pegatka.
Perlmuschel *f.* bisernica.
Perlmutter *f.* biserna matica, sedev.
Perlmutterfalter *m.* (*Argynnis*) bisernik, sedevica.
Perlschrift *f.* najdrobnejše pismo, najmanjši tisk.
Perlstein *m.* bisernik.
permanent stanovitn, neprestan, permanentn. [nentnost.
Permanenz *f.* stanovitnost, permanen.
Permission *f.* dovolitv, dovoljenje, dopust, dopustilo, dopustitv.
permutieren izpremesiti, *impf.* premeščati.
Permutieren *n.* premeščanje.
Perpendikel *m.* nihalo (prostoviseče), olovnica (Sceitof).
perpendicular prostoviseč, navpičen.
perpetuierlich neprenehljiv, neprestan, vedn.
Perpetuum mobile *n.* obrtalo, neprestano vrtelo, nepostoj.
perplex osupel, prepaden, preplašen, zmešan.

Peron *m.* kamenit povisek, mostovž, peron. [persiflaža.
Persiflage *f.* zasmeh, zasmehovanje, **persiflieren** zasmehovati, persifirati.
persisch perzijski, perzijanski.
Person *f.* oseba; (*meton.*) glava; (Buch) rast (-i), postava; klein von — majhne postave; eine schön — lepe rasti.
Personal- osebni, personalni.
Personale *n.* osebje, družina, ljudje pl.
Personalien *pl.* osebne stvari, — zadeve, osebnosti pl.
Personalstand *m.* število oseb, osebje.
Personalunion *f.* osebna zveza, osebno jedinstvo.
Personalpulage *f.* osebni priborjek, personalna doklada, primeček na osebo.
Personen- osebni, — oseb.
Personenbeschreibung *f.* popis oseb, osebno popisovanje.
Personensteuer *f.* osebni davk, davk od osebe (glave), glavnina.
Personenverwechslung *f.* pomota v osebi, zamenjava oseb.
Personenzug *m.* osebni vlak.
Personification *f.* poosebljenje, poosebitv, personifikacija. [rati.
personifizieren poosebiti, personifizieren poosebljen, živ.
persönlich osebni.
Persönlichkeit *f.* osebnost.
Perspektiv *n.* daljnogled, daljnovid, kukalnik, perspektiv.
Perspektive *f.* perspektiva, daljnoglednost. [vz.
perspektivisch daljnoviden, perspektiv.
Pertinentien *pl.* vse zraven spadajoče, postranske reči, pripadki, pritikline pl.
Perücke *f.* vlasulja, baroka.
Perückenmacher *m.* vlasuljar, barokar, izdelovalc vlasulj.
Pessimismus *m.* črnovidnost, temnogledost, pesimizem.
Pessimist *m.* črnovidc, temnogledc, pesimist.
pessimistisch črnogled, pesimističen.
Pest *f.* kuga, pomor; **Pest-** kužni, pomorni.
pestartig kužen, naleziživ, otroven.
Pestbeule *f.* kužna bula, dimljača, odimalka.

Peſtgeruch *m.* kužni smrad. [hiša.
Peſthaus *n.* bôlnica za kužne, kužna
Peſtilenz *f.* ſ. Peſt.
peſtkrank na kugi bolên, kužên. [puh.
Peſtkur; *f.* (*Petasites officinalis*) re-
petarda *f.* petarda.
Petent *m.* proſilêc, petent. [lêc.
Petersblume *f.* (*Melampyrum*) êrni-
Petersilie *f.* petersilj, perſun.
Peterspfennig *m.* papežev dênar, da-
 novi za sv. oêeta.
Petit *f.* (Petitſchrift) droben tisk,
 drobno pismo.
Petition *f.* proſnja, peticija.
Petrefact *n.* okamenina. [kapûr.
Petroleum *n.* kâmeno olje, petrolej,
Petſchaft *n.* pečat, pečatnik.
petſchieren pečatiti; zapečatiti.
Petſchierſtôchel *n.* pečatnik.
Petſchierwachs *n.* pečatni vosk.
Pfad *m.* steza, pot, tir; *dem.* stezica.
pfadlos brez steze, brezpotên, ne-
 bodên.
Pfaſſe *m.* far, pop; **Pfaſſen-** farſki,
 popovski.
Pfaſſenbaum *m.* (*Econymus*) kapče-
 vina, kapčevje, farſke kapice *pl.*, kozji
 presnec (presênca).
Pfaſſenthum *n.* farſtvo, popovſtvo.
pfäſſiſch farſki, popovski.
Pfaſl *m.* kol; *dem.* kolêc, koliê, ko-
 lîek; *coll.* kolje.
Pfaſlbaute *f.* (Pfaſlbau *m.*) stavba
 (stavbina) na kolêh, zgradba na kôlih.
Pfaſlbrûcke *f.* most na kolêh, lesên
 most.
pfählen s koli graditi, kole zasajati,
 — zabijati; s koli ogradati, obkoliti,
 kole zabiti (-bijem), — zasaditi; s
 koljem ograjati; (auf *e.* Pfaſl ſpießen)
 na kol nabosti (-bodem), — nasaditi,
 — natakniti; *impf.* nabadati, natikati
 (na kol).
Pfaſlgraben *m.* okoljen jarêk, rov.
Pfaſlramme *f.* ovên.
Pfaſlrohr *n.* (*Arundo donax*) trsika,
 trstenika.
Pfaſlwerk *n.* kolje, koli *pl.*
Pfaſlwurm *m.* živi sveder.
Pfaſlwurzel *f.* srêna korenina.
Pfaidler *m.* platnar, prodajalêc prtêne
 robe, prodajalêc stare prtenine, starinar.

Pfalz *f.* palača, dvor; (Gebiet) pala-
 tintſtvo.
Pfalzgraf *m.* nadvornik, falegrof.
pfalzgräſlich nadvorniſki, falſki.
Pfalzgraſſchaft *f.* nadvorniſtvo, pala-
 tintſtvo.
Pfand *n.* zastava, zastavilo, zálog,
 založnina; (gerichtlich —) zarubljeno blago;
 zum — geben zastaviti, v zastavo dati,
 založiti; ein — einlöſen zastavo reſiti,
 zálog odkupiti; ein — verfallen laſſen
 zálog izgubiti, zastave ne odkupiti;
Pfand- zastavni, založni.
Pfandauſlöſung *f.* reſitêv zastave, od-
 kup založnine.
pfandbar rubljiv, zarubljev, zarubên.
Pfandbeſiſ *m.* posest (-i) zastave, —
 založnine.
Pfandbrief *m.* zastavni list, založno
 pismo, zastavnica, založnica. [ljenêc.
Pfandbürge *m.* (Geiſel) talnik, zastav-
Pfandcapital *n.* zastavna glavnica, za-
 ložena glavnica.
pfänden rubiti; zarubiti, v zastavo
 vzeti (vzamem). [(-i).
Pfänden *n.* rubljenje, rubež, rubežên
Pfänder *m.* rubilêc; (Selbſthüter) poljâk,
 poljski êuvaj, podâr.
Pfänderrecht *n.* pravica do rubila, —
 do rubljenja, — rubiti.
Pfänderſpiel *n.* igra v zastave, igra
 na zaloge.
Pfandgeber *m.* zastavljalêc, založitelj,
 zastavodalêc.
Pfandgläubiger *m.* upnik na zastavo,
 zastavni upnik.
Pfandhaus *n.* (Pfandleihaufſtalt *f.*) za-
 stavljalnica.
Pfandhaber *m.* imetnik zastave,
 lastnik založnine, zastavoimêc.
Pfandnehmer *m.* prejemnik zastave,
 zastavojemnik. [pravo.
Pfandreht *n.* zastavno —, založno
Pfandschein *m.* ſ. Pfandbrief. [nina.
Pfandschilling *m.* zastavſčina, odkup-
Pfandschuldner *m.* zastavni —, založni
 dolžnik, založnik zastave.
Pfandſtück *n.* zastavljena —, zarub-
 ljena reč (-i).
Pfändung *f.* rubljenje, rubilo, rubež,
 rubežên (-i), zarubitêv; (Object) za-
 rubljeno blago, zarubnina.

Pfändungsbewilligung *f.* dovolitěv rubljenja.

Pfändungskosten *pl.* rubežni stroški *pl.* rubilni stroški *pl.*

Pfändungstare *f.* rubežnina. [nik.

Pfändungsverzeichnis *n.* rubilni zapis-

Pfandverschreibung *f.* zastavni zapis, zastavno pismo.

Pfandvertrag *m.* zastavna (založna) pogodba.

pfandweise zastavno, v zastavi, v zálogu; kot zastavo, kot zálog.

Pfanne *f.* poněv, ponva; *dem.* ponvica; (Zünd—) prašnica; (Dach— = Hohlziegel) žlebnik, korěc.

Pfannenkuchen *m.* cvrtnik, cvrtnjak.

Pfannenschmied *m.* ponvar. [ljanski.

Pfarr- farni, župni, župnijski, žup-

Pfarramt *n.* farni —, župnijski urad.

Pfarrbeneficium *n.* župnikovi dohodki *pl.*, župnina.

Pfarrbezirk *m.* župnijski okraj, fara, župnija. [(-i).

Pfarrdorf *n.* župnijska —, farna vas

Pfarrde *f.* fara, župnija, duhovnija, plebanija, župa. [nuš.

Pfarrer *m.* župnik, fajmoštěr, pleba-

Pfarrgemeinde *f.* farna srenja, župnijska sošeska, fara, župnija.

Pfarrhaus *n.* župnijska hiša, župljansko poslopje, farovž.

Pfarrhind *n.* župljan, faran, farman.

Pfarrkirche *f.* župljanska cerkev, farna cerkev.

Pfarrleute *pl.* župljani, farmani *pl.*

Pfarrsiegel *n.* farni pečat.

Pfarrsprengel *m.* župnijski okraj, fara, župnija; in unserem — pod našim zvonom.

Pfarrwiese *f.* fárovški travnik, župnijski travnik.

Pfarrzehnt *m.* (Pfarrzehnt) farna desetina, bira.

Pfau *m.* pav; **Pfauen-** pavov, pavji.

pfauen pihati, puhati.

Pfauenauge *n.* pavlinček.

Pfauenhenne *f.* pávica, pavovka.

Pfeffer *m.* popěr; **spanischer** — turski popěr, poprika.

Pfefferbüchse *f.* popernica, stúpnicca.

Pfefferkorn *n.* poprovo zrno, poprovo zrnce.

Pfefferkuchen *m.* popěrnik, mali kruhěk, strdénica.

Pfefferkuchenhäcker *m.* strdénicar, lehtar; er ist auch ein — mali kruhěk peš.

Pfefferminze *f.* (*Mentha piperita*) poprova meta.

pfeffern pópрати, s poprom potresati, štopati; opópрати, s poprom potresti, poštopati. [sišica.

Pfefferschwamm *m.* (*Cantharellus*) le-

Pfefferstoff *m.* poprovina. [rěc.

Pfefferstrauch *m.* poprov grim, popro-

Pfefferschen *n.* pišćalka; pipica, lalica, fajfica.

Pfeife *f.* pišćal (-i), svirala; cev (-i); (Tabak—) pipa, lula, fajfa.

pfeifen žvižgati, zvizdati; zažvižgati;

(an d. Fingern) brlizingati; zabrlizingati,

zabrlizniti; (auf d. Flöte) piškati, svi-

rati; (von d. Sögelein) gostoleti (-im), žvrgoleti.

Pfeifen *n.* piskanje, žvižganje.

Pfeisendrenner *m.* pipar, lular.

Pfeisenkern *m.* pišćek, pišćek, čep v pišćali.

Pfeisenrohr *n.* cev (-i), cevka, tulěc.

Pfeifer *m.* piškalec, piškač, sviralčec;

(mit d. Runde) žvižgalěc.

Pfeil *m.* pušica, strelica.

pfeilartig pušićast, strelićast.

Pfeilbogen *m.* lok.

Pfeiler *m.* slop, steběr, opora; (Thür- pfošter) stožěr, podboj.

pfeilförmig pušićast, strelast.

Pfeilnahl *f.* strelni šev.

pfeilschnell hitěr kakor strela.

Pfeilschütze *m.* lokostrelěc, strelěc.

Pfennig *m.* vinar, belič.

Pfennigfuchser *m.* stiskač, pilakar, skopuh.

Pferd *m.* (Gehege) obor, pletena ograda, tamar; (Stichmist) govno, gnoj.

pferden tamariti, obore staviti; gnojiti; (zusammendrängen) segnati (-nehmen), stlačiti, nažokati.

Pferd *n.* konj; *dem.* konjič, konjiček;

aufs — steigen konja zasesti (-sedem),

— zajezditi, na konja sestiti; vom —

steigen razsesti, razjahati, s konja stopiti;

esendes — kleka, kljusa, kljuse

(-eta); Mutter — kobila; schwarz —

vraněc; weiß — belěc; grau —

sivo, siréc; brauně — r(u)javěc; fuběš — plavěc; unverschnitteněš — iroběc, pastuh; verschnitteněš — rezaněc, skopljeněc; Pferde- konjski.

Pferdearbeit *f.* delo s konji; *fig.* konjsko delo, težko delo.

Pferdearzt *m.* konjski zdravnik.

Pferdeassentierung *f.* konjski nabor.

Pferdebeschlag *m.* kovanje —, podkovanje konj.

Pferdebürste *f.* konjska ščet (-i), — krtača.

Pferdedecke *f.* konjska plahta, čabraka.

Pferdedieb *m.* konjski tat.

Pferdefleisch *n.* konjsko meso, konjina.

Pferdesfliege *f.* konjska muha, podrepnica, podrepna muha.

Pferdefohlen *n.* žrebě (-eta), žrebiček.

Pferdegeschirr *n.* konjska oprava.

Pferdegurt *m.* podprog, podpas, podjoga.

Pferdehaar *n.* konjska dlaka; (am Galse) griva; (im Schweife) žima.

Pferdehandel *m.* kupčija s konji, konjarstvo; den — treiben s konji kupčevati, konjariti.

Pferdehären žimnat, žimēn.

Pferdehirt *m.* konjski pastir, konjar.

Pferdehut *m.* konjsko kopito.

Pferdeknecht *m.* konjski hlapčec, konjar, konjuh.

Pferdekraft *f.* konjska moč (-i), — sila.

Pferdekrankheit *f.* konjska boležen (-i).

Pferdeleine *f.* vajet, povodčec, voj, vojka.

Pferdemähne *f.* konjska griva.

Pferdemarkt *m.* konjski semēnj, — sejm; (Blatz) konjsko sejmišče.

Pferdemünze *f.* konjska meta.

Pferdemist *m.* konjsček, konjski gnoj.

Pferderennen *n.* konjski dir; (Wettreit) konjska tekma, dirka.

Pferdesattel *m.* (konjsko) sedlo.

Pferdeschinder *m.* konjedirčec.

Pferdeschwan *m.* konjski rep.

Pferdeschwemme *f.* kopanje konj, konjska kopel (-i).

Pferdestall *m.* konjušnica, konjak, konjski hlev.

Pferdeucht *f.* konjereja, konjarstvo.

Pfiff *m.* žvižg; (mit d. Pfeife) pisk; cnen — thun zažvižgati, zabrlizgati, zapiskati.

Pfifferling *m.* lisičica; feinen — wert ne piskavega oreha vredēn, ne cempera vredēn.

pfiffig premeten, prebrisan, prekanjen, zvit, zvijačēn.

Pfiffigkeit *f.* premetenost, zvitost.

Pfiffikus *m.* premeteněc, prekanjeněc, zvita buča, zvitorepčec.

Pfingst- binkoštni.

Pfingstblume *f.* (*paconia*) potōnika.

Pfingsten *pl.* dūhovo (-ega), binkošti *pl.*

Pfingstfeiertag *m.* binkoštni praznik.

Pfirich *m.* breskēv, breskva; (Scru-geher) kalanka, krojenica, plātenica; (Sürtling) kostenica, košćenica; **Pfirich-** breskov, breskvin.

Pfirichbaum *m.* breskovo drevo (-esa), breskēv, breskva.

Pfirichblüte *f.* breskov cvet.

Pfirichkern *m.* breskova koščica.

Pflanzen *n.* rastlinica; (**Setzling**) sajenica, sadika, prasad.

Pflanze *f.* rastlina, zel (-i), zelišče; *coll.* rastlinje, rastlinstvo, bilje, zelinje; (von selbst gewachsen) samorasla zel, samosevka; einjährige — jednoletnica; perennierende — večletnica; **Pflanzen-** rastlinski, zeliščni.

pflanzen saditi; v-, u-, zasaditi; *impf.* v-, zasajati. [mija]

Pflanzenanatomie *f.* rastlinska anatoma.

Pflanzenbeet *n.* greda, gredica, prasadnik.

Pflanzenbeschreibung *f.* rastlinopis, rastlinopisje.

Pflanzenbuch *n.* rastlinske bukve *pl.*, rastlinoznanska knjiga.

Pflanzenchemie *f.* rastlinska kemija.

Pflanzenesser *m.* rastlinojedec.

pflanzenfressend rastlinojedēn; —eš Thier rastlinojedka.

Pflanzenforscher *m.* rastlinoslovēc, rastlinoznaneč, rastlinar.

Pflanzengeographie *f.* stanoslovje rastlin, rastlinska geografija.

Pflanzengeologie *f.* nauk o prabilji, pradobno rastlinoslovje.

Pflanzenkunde *f.* rastlinoslovje, rastlinoznanstvo.

Pflanzenlaus *f.* zelna —, rastlinska uš (-i).

Pflanzenleben *n.* rastlinsko življenje.

Pflanzenlehre *f.* rastlinoznanstvo, botanika.

Pflanzenreich *n.* rastlinstvo.

pflanzenreich bogat rastlin, biljevit, travnat.

Pflanzenfäß *m.* rastlinski sok.

Pflanzenversteinerung *f.* okamenela rastlina, rastlinska okamenina.

Pflanzer *m.* sadilec, zasajalec; (Colonist) naseljenec, naselnik.

Pflanzerin *f.* sadilka, zasajalka; (Colonistin) naselnica.

Pflanzengarten *m.* sadišče, sadovnik, presadnik; (j. Bäume) drevsnica.

Pflänzling *m.* divjak, presad.

Pflanzschule *f.* sadišče; j. Pflanzengarten.

Pflanzenstadt *f.* naselbina.

Pflanzenjung *f.* (das Pflanzen) sajenje, zasajanje, saditev; (Colonie) naselbina, naselitv, selo.

Pflaster *n.* obliž, prilepek, oblaga, flaster; (Estrich) tlak, kamenita tla *pl.*, pomost.

Pflasterer *m.* pokladalec kamenitih tal, tlakar, pomoščevalc. [njak.

Pflasterküfer *m.* španska muha, priščepflastern prilepiti flaster, obližati; (die Strafe —) tlak delati, — pokladati, mostiti; pomostiti.

Pflasterstein *m.* kamen za tlak, ploča.

Pflastertreter *m.* postopač, pohajkovalc.

Pflasterung *f.* pokladanje tlaka, pomoščevanje.

Pflaume *f.* sliva; (Zwetschke) češplja;

Pflaumenbaum *m.* j. Pflaume.

Pflaumengarten *m.* slivnjak.

Pflaumenhändler *m.* slivar, češpljevprekupčec.

Pflaumenholz *n.* slivovina, češpljevina, slivov les.

Pflaumenkern *m.* slivova koštica, češpljeva pečka.

Pflaumenmus *n.* češpljevčec, češpljeva (slivova) čežana.

Pflaumkuchen *m.* češpljeva (slivova) potica, slivovnik.

Pfluge *f.* skrb (-i), oskrbovanje, goja, varstvo; (Erziehung) izreja, reja, odgoja; (— des Kranken) postrežba; (— des Viehes) vrdéva, vardevanje; (—

der Künste u. Wissenschaften) gojitev —, negovanje (ved in umetnostij).

pflegebefohlen skrbi izročén, v varstvo prepuščen.

Pflegebefohlene *m.* oskrbovanec, gojenec, varovanec; *f.* oskrbovanka, varovanka, gojenka.

Pflegeeltern *pl.* krušni stariši *pl.*, hranitelji *pl.*, redniki *pl.*

Pflegegericht *n.* varstveno sodišče.

Pflegekind *n.* rejenec, rejenček; (weibl.) rejenka.

Pflegekosten *pl.* stroški za rejo.

pflegelos brez postrežbe.

Pflegemutter *f.* rednica, krušna mati (matere).

pflegen skrbeti (-im) za kaj, na skrbi —, pod varstvom imeti (-am); (verwalten) oskrbovati, upravljati; (den Kranken) streči (strežem); (ärztlich) negovati; (erziehen) rediti, gojiti; izrediti, odgojiti; (das Vieh) vardevati, opravljati; *pf.* vardejati (vardehem); (cultivieren) gojiti, negovati, mikati, likati; (gewohnt sein) navado imeti (imam), navajen biti (sein) (gewöhnl. mittelst der iterativen und frequentativen Verba od. mittelst des adverbialen navadno od. rad — j. B.: ich pflege zu fragen nosim, nosevam; ich pflege zu treiben gonim, gonevam; ich pflege früh aufzustehen navadno zgodaj vstanem, zgodaj vstajam; er pflegt lange zu schlafen rad dolgo spi); Rath — posvetovati se; der Ruhe — počivati; Umgang — pečati se, pajašiti se, družiti se s kom; Unterhandlungen — pogajati se, dogovarjati se; Verhandlungen — razpravljati, obravnavati.

Pfleger *m.* skrbnik, varuh; strežnik, strežaj; upravnik, oskrbnik; gojitelj, negovatelj.

Pfegerin *f.* oskrbnica, strežnica, strežajka; gojiteljica. [njenec.

Pflegesohn *m.* rejenec, rejenček, hranitelj.

Pflegtochter *f.* rejenka, hranjenica.

Pflegvater *m.* rednik, krušni oče (-ta), hranitelj.

pfleglich *adv.* kakor dobro oskrbovanje zahteva, skrbno.

Pflegling *m.* j. Pflegekind.

Pflegschaft *f.* varstvo, skrbstvo.

pflęgičastlich varstven, skrbstven. [(i).
Pflęgičastlichbehörde *f.* varstvena oblast.
Pflęcht *f.* dolžnost, obvezanost; (Ab-
gabe) davščina, odrajtovilo; Pflęcht-
dolžnostni, po dolžnosti.

pflęchtbeküffen (pflęchtfreig) vnet za
svoje dolžnosti, goreč v izpolnjevanju
dolžnostij, prizadevën, skrbën, vestën.

Pflęchtbruch *m.* prekršenje dolžnosti.

Pflęchterfüllung *f.* spolujevanje dolž-
nostij.

Pflęchtereemplar *n.* dolžni iztisk, zapo-
vedani iztis, cenzuri pristojni iztis.

pflęchtfrei odvezan, prost dolžnosti,
oprosčen —, prost davščine, prost
tlake, neobdačen.

Pflęchtgeböt *n.* zapoved dolžnosti, ve-
levanje dolžnosti.

Pflęchtgefühl *n.* čut dolžnosti.

pflęchtig dolžen, obvezan; podložen.

Pflęchtleistung *f.* spolnitëv dolžnosti.

pflęchtmäßig po dolžnosti, dolžnosti
primerën, dolžnostën.

pflęchtlich dolžen; *adv.* po dolžno-
sti.

Pflęchttheil *m.* dolžni delež, pripada-
joči del.

pflęchttreu zvest v izvrševanju dolž-
nostij, vestën.

Pflęchttreue *f.* zvesto spolujevanje dolž-
nostij.

pflęchtvergessen nemarën v izvrševanju
dolžnostij, dolžnosti zanemarjajoč,
malovestën.

Pflęchtvergessenheit *f.* zanemarjanje
dolžnostij, brezvestnost.

Pflęchtverletzung *f.* prekršek (presto-
pek, prelom) dolžnosti.

pflęchtwidrig *adv.* dolžnosti naspro-
tën, dolžnosti protivën; *adv.* proti
dolžnosti, zoper dolžnost.

Pflod *m.* kolček, trkëlj, panj, čok.

Pflöckern na-, prikolčiti, s kolčki
(klinec) pritvrditi.

pflücken trgati, brati (berem), nabirati;
strgati, natrgati, nabrati; (rupfen) pu-
liti, pipati (pipljem), ruvati (rujem),
skubsti; izpuliti, izpipati, iz-, poruvati,
oskubsti (-skubem).

Pflücker *m.* trgalëc, trgač; (Rupfer)
pulëc, skubëc.

Pflug *m.* plug, oralo, oralno drevo
(-osa); das ist meine Egge u. — to me

preživiti, s tem se živim; Pflug- plužni,
oralni. [gredelj (-ljna).

Pflugbalcken *m.* (— baum m.) gredelj u.
pflugbar orën.

Pflugelisen *n.* črtalo.

pflügen orati (orjem), plužiti; raz-,
preorati, zorati.

Pflügen *n.* oranje, oral (-i).

Pflüger *m.* oratar, orač, orataj, ratar.

Pfluggestell *n.* krstan, kristan.

Pflughaupt *n.* oplaz, plaz.

Pflugkehre *f.* obračilo.

Pflugkrüme *f.* ročica.

Pflugland *n.* orna zemlja, órnica.

Pflugmesser *n.* črtalo.

Pflugnarbe *f.* klešče *pl.*; die — halten
klešče držati, kleščariti.

Pflugrad *n.* plužno kolesce, plužno
kolce, plužno; die Pflugräder kolca *pl.*,
plužnice *pl.*, plužniki *pl.*

Pflugreute *f.* ótika, vrklja.

Pflugscharr *f.* lémež, ralo.

Pflugscharrlein *n.* ralo.

Pflugscharre *f.* j. Pflugreute.

Pflugsterze *f.* ročica, ročaj.

Pflugstöchlein *n.* kozolëc.

Pflugstürze *f.* j. Pflugsterze.

Pflugvieh *n.* plužna živina, svež (-i).

Pflugwende *f.* obračilo, obračanje;
vzare *pl.*, vzrati *pl.*

Pflugzeit *f.* čas (doba) oranja, oranje.

Pfortader *f.* vratnica.

Pfortchen *n.* vrática *pl.*, dúrice *pl.*

Pforte *f.* vrata *pl.*, duri *pl.*; die otto-
manische — visoka porta; Pforten-
vratni.

Pfortner *m.* vrtar; (anat.) desno ustje
želodëvo, vrtar.

Pfortnerin *f.* vrtarica.

Pfosten *m.* podboj; (Pfeiler) stëber.

Pfötchen *n.* šapica, tačica.

Pfote *f.* šapa, tača.

Pfriem *m.* (Pfrieme *f.*, Pfriemen *m.*)
šilo, bodilo; (Spizig zulaufendes Feld-
beer) zaklinek, rep.

pfriemensförmig šilast, klinast.

Pfriemengras *n.* (*spartium*) kovilje.

Pfropf *m.* (Pstropfen, Stöpsel *m.*) za-
masëk, zamaša, čep, zátic, zátika, zá-
mah, zátik.

pfropfen (stopfen) gatiti, mašiti, phati,
žokati; nagatiti, namašati, naphati,

Man darf nicht die Pflücker, welche nicht nur nur losen
die unruhigen von der Erde, zu einem Ansporn! Freigebore
pflęgičastlich — 505 — výrophen máto 20/4 1898.

natrcati, napolniti, natlačiti, nažokati; die Bfrafche — zamašiti, začepiti; (Bäume berebefn) cepiti; in den Spalt — cepiti v sklad; in die Kerbe — v zarezo od. v žleb cepiti; in die Rinde — za kožo (skorjo) od. za lub cepiti.

Bfropfen *n.* cepljenje, cepitëv; mašenje, mašitëv.

Bfropfer *m.* cepilëc; mašilëc.

Bfropfmesser *n.* cepilo, cepilnik, cepilni nož.

Bfropffreis *n.* cep, cepič, cepika.

Bfropfwachs *n.* cepilni vosëk.

Bfropfwerkzeug *n.* cepilo, cepilno orodje. [čepovlek.

Bfrosficher *m.* odmašëk, odčepilnik,

Bfründe *f.* nadarbina, prebenda, duhovnija s stanovitnimi dohodki, župnija.

Bfrunden ustanoviti prebendo, podeliti duhovniji dohodkov, založiti jo.

Bfründenetrug *m.* dohodki prebende, dohodki nadarbine.

Bfründler *m.* preskrbovanëc, ubožëc, uživalëc milostinjë.

Bfründner *m.* nadarbinar, prebendar, duhovnik nadarjenik.

Bfuhl *m.* kal, kaluža, mlakuža, muža, mlaka, moëvirje, luža.

Bfühl *m.* blazina, vzglavje, podzglavje, vajušnica.

Bfuhlen duh imeti (imam) po kaluži, zaudariti po mlakuži, po mlaki smrdeti (-im).

Bfuhlig kalužen, mlakužen.

Bfuhlschnepfe *f.* kozica.

Bfui interi. pej (fej), pej te bodi!

Bfund *n.* funt; Bfund- funtni.

Bfundbirn *f.* funtnica. [(sem).

Bfunden funt tehtati, funt težëk biti

Bfunder *m.* funtnik, funt težëk.

Bfundgewicht *n.* funtna teža.

Bfundig funtën, funt težëk.

Bfundleder *n.* podplatno usnje, podplatnik, funtno usnje, gropa.

Bfundweise *adv.* na funte, po funtu.

Bfuschen brez znanja delati, šušmariti, pačiti, krpucati, skazo delati, rokodelstvo kvariti.

Bfuscher *m.* šušmar, slepar, mojster-skaza, neizkušënëc v rokodelstvu, neizurjen samouk; (Curpfuscher) mazač, ozdravljuh, doktorskaza.

Bfuscheri *f.* šušmarija, šušmarstvo; krparija, skvarjeno delo.

Bfuscherin *f.* šušmarica; mazačka, ozdravljuhinja. [vršen.

Bfuscherhaft šušmarski, krparski, pošufë *f.* mlaka, mlakuža, luža, muža,

kal, kaluža, lokva.

Bfußenwasser *n.* lužnica, mlakužnica.

Bfühig lužen, lužnat, kalužen, kalužnat.

Bhaethon *m.* faeton, lahka kočija, dvokolica.

Bhalant *f.* stisnen bojni red, klin, falanga.

Bhanerogame *f.* (pl. Bhanerogamen) vidnoplodnica, javnocvetka.

Bhanomen *n.* pojav, prikazëk, prikazën (-i), fenomen.

Bhanasie *f.* domisljija, umisljava, obrazotvornost, vobraznost; mečta, fantazija; (Erdichtung) izmislek, umisljena reč (-i), sanje *pl.*

Bhantafiegebilde *n.* umislek; daš ß ein — ta je prazna.

Bhantafiereich domisljiv, umisljiv, šire domisljije (*gen. qual.*).

Bhantafieren umisljati si, sanjariti; (irre reden) blesti (bledem), blazniti, zmedeno govoriti, fantazirati.

Bhantasma *n.* privid, prikazëk.

Bhantast *m.* sanjar, sanjač, sanjavëc, prenapetež, fantast.

Bhantasterei *f.* sanjarija.

Bhantastisch sanjarski, fantastičën.

Bhantom *n.* privid, privedëk, prazna sanje *pl.*

Bharisäer *m.* farizej, farizejëc, svetohlinëc; *fig.* licemer, licemerëc, licemernik. [licemerski.

Bharisäisch farizejski, svetohliniski.

Bharisäismus *m.* farizejstvo, svetohlinstvo; licemerstvo.

Bharmaceut *m.* lekarnik, lekoslovëc, farmacevt.

Bharmaceutik *f.* lekarništvo, farmaceltika, zdravilarstvo, lekoslovje.

Bharmaceutisch lekarski, lekarniški, zdravilarski, farmacevtiški.

Bharmakologie *f.* lekoznanstvo, zdraviloznanstvo, farmakologija.

Bhase *f.* mena, sprememba svetlobe, faza; doba, stöpinja; prikazën, oblika.

Philanthrop *m.* človekoljub, ljudomil.
Philanthropie *f.* človekoljubje. [mil.
philanthropisch človekoljuben, ljudo-
philharmonisch godboljuben, glasbo-
 ljuben, filharmoničen.
Philister *m.* filister, plebejec.
Philolog *m.* jezikoslovec, jezikozna-
 sac, filolog.
Philologie *f.* jezikoslovje, jezikoznan-
 stvo, filologija.
philologisch jezikosloven, jezikoznan-
 ski, filologičen.
Philosoph *m.* modroslovec, modrozna-
 sac, modrijan, filozof.
Philosophie *f.* modroslovje, modro-
 manstvo, modrijanstvo, filozofija.
philosophieren modrovati, umstvo-
 vati, filozofirati.
philosophisch modrosloven, modro-
 manski, filozofski, filozofičen.
Phiale *f.* dolgovratna sklenica, buča.
Phlegma *n.* hladnokrvnost, flegma.
Phlegmatiker *m.* hladnokrvnik, fleg-
 matik, počasnež.
phlegmatisch hladnokrvn, flegmati-
 čen, počasen.
Phonetik *f.* glasoslovje, fonetika.
phonetisch glasosloven, glasoven, fo-
 netičen.
Phönix *m.* samolet, fenix.
Phosphor *m.* fosfor; **Phosphor-** fos-
 form, fosforov.
Phosphoreszenz *f.* svetlikanje, fos-
 forescenca.
phosphorescieren svetlikati (se), své-
 tili se, fosforescirati.
Phosphorsäure *f.* fosforova kislina.
Photograph *m.* svetlopišec, fotograf.
Photographie *f.* svetlopiš, fotografija.
photographisch svetlopišen, fotogra-
 fičen. [fotometér.
Photometer *n.* svetlobomér, svitomér,
Phrase *f.* izrek, izraz, fraza; *fig.*
 prazna beseda, puhloslovje.
Phrasendrescher *m.* govorec praznih
 besed, čeljustac, puhloslovec, čvekač.
Phrasendrescherei *f.* prazno besedi-
 čenje, puhloslovje, čeljustanje.
Phrasologie *f.* izrazoslovje, frazeo-
 logija, zbirka izrekov. [gičen.
phrasologisch izrazosloven, frazeolo-
Physicus *m.* okrajni zdravnik, fizikus.

Physik *f.* prirodoslovje, prirodoznan-
 stvo, fizika.
physikalisch prirodosloven, fizikalén;
 fizikaličen.
Physikat *n.* služba okrajnega zdrav-
 nika, fizikat.
Physiker *m.* prirodoslovec, fizik.
Physiognom *m.* liceslovec, fizijognom.
Physiognomie *f.* lice, obličje, obraz,
 podoba, fizijognomija.
Physiognomik *f.* liceslovje, obrazo-
 znanstvo, fizijognomika.
physiognomisch licesloven, obrazoznan-
 ski, fizijognomičen.
Physiolog *m.* živoslovčec, fizijolog.
Physiologie *f.* živoslovje, fizijologija.
physiologisch živosloven, fizijologi-
 čen, fizijologijski.
physisch naraven, prirodén, natorén;
 prirodosloven, prirodoznanski, fizičen,
 fiziški; —e **Größjährigkeit** naravna —,
 prava polnoletnost; —e **Kraft** telesna
 moč (-i).
Photograph *m.* rastlinopišec, fitograf.
Photographie *f.* rastlinopišje, biljepis,
 fitografija.
Phytolithen *pl.* rastlinske okamenine,
 okamenele rastline *pl.*
piano *adv.* lahno, tiho, polahno, la-
 gano, piano. [forte.
Pianoforte *n.* klavir, glasovir, piano-
Piarist *m.* pijarist.
Piaster *m.* pijaster.
pichen smoliti; zasmoliti, s smolo
 zamazati (-mažem).
Pick *m.* pik, kèc, kljuc, kljun.
Picke *f.* cepin, pikon, cempin, trno-
 kop, kramp, motika.
Pichelhäring *m.* (—hering) *fig.* šaljivec,
 glumač, pavliha, smešnik.
Pichelhaube *f.* čelada (od kovine), šlem.
picken kljuniti, kavsniti; *impf.* klju-
 vati, kav sati, s kljunom trkati.
Pieling *m.* slanik.
Picknick *n.* skladna gostija, skupen
 obed, piknik.
Pieck *f.* točka, komad. [stavek.
Piedestal *n.* stojalo, podnožje, pod-
 piep *interj.* piv, pip, čivk, pit, čiv!
Piep *m.* čivk; eimen — hören lassen
 čivkniti, začivkati.
piepen (piepfen) čivkati, čivkljati.

Pjephahn *m.* petelinček; (weinerlicheš Kind) njerga, emérda.

Pjephahn *n.* puta, cipa.

Pjetát *f.* pobožnost, ljubezén (-i), udanost, prirénost, spóštovanje, pijetéta.

Pjetismus *m.* pobožnost, svetost, bogomolstvo.

Pjetist *m.* pobožnež, pijetist.

piff, **paff!** *interj.* pik, pok!

Pigment *n.* barvilo.

Pih *m.* (im Skartenpiel) zelje, pik; einen — auf jemanden haben jezo (piko) imeti (imam) na koga, gorek biti (sem) komu, nameriti na koga.

pikant rezek, rezén, ostér, pikantén, slan, zbodljiv, ostroumén.

Pikanterie *f.* pikanje, zbadanje, skrivno sovraštvo, pikanterija.

Pike *f.* kopje, sulica, drog; von der — auf (an) od najnižje stopinje, prav od začetka, od prostaka.

Pikenträger *m.* kopjanik, suličnik.

Piket *n.* pikét, taborska straža.

pikiere pikati, zbadati, dražiti; sich auf etw. — v glavo si vbiti kaj.

pikiert užaljen, razžaljen; — sein zameriti.

Pilaster *m.* stebér, stolp.

Pilger *m.* potnik, popotnik; (Wallfahrer) romar, božjepotnik; Pilgerromarski, božjepotni.

Pilgerfahrt *f.* romanje, božja pot (-i).

Pilgerin *f.* popotnica; romarica, božjepotnica.

pilgern popotovati, potovati; (wallfahren) romati, na božjo pot iti (grem), — hoditi.

Pilgerschaft *f.* popotovanje; (Wallfahrt) romanje, božja pot (-i).

Pilgersmann *m.* romar, božjepotnik.

Pilgerstab *m.* romarska palica, | mann.

Pilgrim *m.* (pl. Pilgrime) f. Pilgers-

Pille *f.* svalék, kroglica, pilna.

Pilot *m.* krmar, vodnik na morji izveden, večé brodnik, pilot.

Pili *m.* gliva, glibanja, goba.

piljartig glivast, gobast.

Pilzing *m.* užitni goban, jurji.

Pimpernelle *f.* strašnica, bedrenčec.

Pimpernuss *f.* kloček, kloček, sodelj.

Pimpernussstrauch *m.* kločičevje, klokočina, kločičevčec.

Pinguin *m.* tolstnica, pingvin.

Pinie *f.* pinija, pažulek; (Strauch) pinjola, pinela.

Piniole *f.* pinjola, pinela.

Pinne *f.* cvek, klin, klinčec.

Pinfel *m.* čopič; (einseitiger Mensch) tepčé, bebčé, prismoda.

Pinselei *f.* mazanina, slaba malarija.

pinselfn s čopičem delati, mazati.

Pinselfstrich *m.* poteza s čopičem.

Pinte *f.* pinta.

Pinette *f.* pinceta, ščepčec, procepčec.

Pionnier *m.* okopnik, rovokop, pionir; Pionnierokopniški, pionirski.

Pionniercorps *n.* okopniški —, pionirski oddelék, okopniki *pl.*, pionirji *pl.*, rovokopi *pl.*

Pips *m.* pika; den — reifen piko odreti (-derem).

Pirat *m.* gusar, korzar, morski rojar.

Piraten-schiff *n.* gusarska ladija, roparska ladija.

Pirol *m.* vuga, kobilar, štokarčec.

Pisfang *m.* rajska smokva, muz, banan.

Pisse *f.* scanje, scalnica, sčé, mokrica.

pissen scati (šcim u. ščijem), mokriti; (in der Kinder Sprache) curati; *pf.* pe, uscati se, pcurati se; *iter.* pe, usčvati se.

Pisser *m.* usčané (-eta), usčanec; — *in f.* usčanka, ščija, ščijca.

Pistolje *f.* f. Wimpernuß.

Pistil *n.* (bot.) plódnica, pestič.

Pistole *f.* samokres, pištola.

Pistolenschuss *m.* strel iz samokresa.

pittoresk slikovit, prekrasén.

Placat *n.* oglas, nabito oznanilo, *m*

oglih prilepljen razglas.

Plache *f.* planjava, planota. *plachte*

placieren na-, umestiti, postaviti, položiti, dejati (denem), nastaniti; sich — nastaniti se, usesti (-sedem) se.

placken (plagen) pestiti, mučiti, zatirati, vicati, trpinčiti, stiskati, tlačiti, treti (tarem); sich — ubijati se, gnati (ženem) se, ubadati se, trditi se, mučiti se.

Placherei *f.* nadloga, stiska; tlačenje, zatiranje; trud in ubadanje.

Plafond *m.* strop; (Deckengemälde) nastropna slikarija.

Plage *f.* muka, težava, nadloga, beda, naja, stiska; šiba, kazn (-i), ujima.

Plagegeist *m.* mučitelj, stiskalec, živa nadloga, nadležnik.

plagen mučiti, trapiti, vicati, nadlegovati, sukati (sučem), preglavico delati, pestiti, hudo imeti (imám), trpinčiti, zatirati, stiskati, tlačiti, moči; sich — truditi se, ubijati se, vati se, ubadati se, imeti skrb in preglavico.

Plager *m.* nadlegovalc, mučitelj, zatiralc, stiskalec.

Plage *f.* ruša, rúšina, drn; barsko matovje.

Plagiat *n.* pisateljska tatvina, književna kraja, prepisovanje, plagiját.

Plagiator *m.* književni tat, ki duševne proizvode drugih za svoje prodaja, pisatelj-prepisovalc, prepisun, plagijator.

Plaid *m.* ogrinjača, ogrinjalka, plet. **plaidieren** pred sodiščem obravnavati, pred sodniki razpravljati, — zagovarjati, — braniti.

Plaidoyer *n.* razprava pred sodiščem, zagovor pred sodniki.

Plan *m.* črtež, načrt, osnova, osnutek; krajepisna mapa, plan; (*Abficht*) namera, nakana, naklep; meine Pläne sind geſcheitert izpodletelo mi je, naklepi so se mi razbili; Pläne ſchmieden naklepe snovati (kovati); (ebener Platz) ravnica, ráván (-i), planjava.

plan rávén, plan; *fig.* odprt, očitén, jasén.

planconcau ravnojamast, plankonkavén. [veksén.

planconvex ravnoizbočen, plankonkaven (ebner) izravnavati; (Pläne ſchmieden) naklepe snovati, nameravati.

Planet *m.* premičnica, planet, zvezda obhodnica.

Planzenbahn *f.* pot premičnic.

Planzenſystem *n.* sestava premičnic.

plangemäß po osnovi, po načrtu.

planieren ravnati, gladiti; izravnavati, uglatiti, planirati.

Planiglob *m.* planiglob, planikrogla.

Planimetrie *f.* planomerstvo, ploskomerje, planimetrija.

Planke *f.* deska, planka; (Bretterwand) paj, opaž, ograja iz desák.

plänkeln postreljavati, streljavkati, prestrelke delati, z raztresenim streljanjem sovražnika begati.

Plänkeln *n.* postreljavanje, streljavanje, prestrelki *pl.*, raztreseno streljanje.

Planckenreihe *f.* tinj, planke *pl.*

Plänkler *m.* lahkooborožen strelc, streljavkar; *pl.* raztreseni strelici.

planlos brez osnove, brez namere, brez načrta, brez črteža, lahkomiseln, nepremišljen.

Planlosigkeit *f.* brezosnovnost, brezčrtežnost, lahkomiselno ravnanje, nepremišljenost.

planmäßig premišljen, namerjen, preračunjen; po osnovi, po načrtu.

Planmäßigkeit *f.* premišljenost, preračunjena osnova. [taža.

Plantage *f.* naselbina z nasadi, plan-
Planzeichnen *n.* risanje črtežev.

Plapperer *m.* blebetavc, žlobudralo.
plapperhaft blebetav, žlobudrav.

Plapperhaftigkeit *f.* blebetavost, žlobudravost.

plappern blebetati, žlobudrati, čvekati, čenčati, klepetati (-pečem), kvasiti.

Plärrauge *n.* krmežljivo od. brlavo oko (očesa).

plärräugig krmežljiv, brlav.

plärren vekati, dreti (derem) se, cmeriti se.

Plärrmaul *n.* vekalo, vekavt; cmera, vekulja.

Plastik *f.* kipotvorstvo, plástika.

plastisch kipotvorén, živoupodobljen, plastičen, plastiški.

Platane *f.* platana, laški javor.

Plateau *n.* gorska planota, visoka raván (-i).

Platin *n.* plátina.

platonisch platonski, platoničen.

plätschern pljuscati, čopotati (po vodi); šumljati, čopljati, žuboreti.

platt *adi.* ploščat, plošnat; *fig.* prost, nizek; —e Stirn nízko čelo; —e Wahrheit čista od. gola resnica; —er Mensch prostak, vsakdanjež, kmetavs, zarobljenec; *adv.* naravnost, brez ovinkov.

plattdeutsch doljnemški, prstonemški.

plattbrüden splóščiti.

Platte *f.* plošča, ploča; (Fläche) plana, ravan (-i); (Blaſe) pleša; (am Nagel) glava, glavica.

Platte *f.* (plattes Boot) plitvica, plitka, brod, plav.

Platteifen *n.* gladež, likalo, likalnik.

platten ploščiti, valjati, gladiti, ravnati, likati; po-, zrvnati, pogladiti, zlikati. [grahorica.]

Platterbse *f.* (*Lathyrus*) ploščati grah.

platterdings *adv.* do cela, do dobra, popolnoma, uprav.

Plattfisch *m.* (*Pleuronectes*) ploča, kambala.

Plattfuß *m.* podplat, stopalo; (der Plattfüßige) ravnodilec, ploskonožec.

plattfüßig ploskonog, ploskonožen.

Plattgerste *f.* dvovrstni ječmen, ploščec.

Plattheit *f.* plošnatost, ploskost; *fig.* priprostost, nizkost, prostaštvo; lauter — en [preden] prostaško govoriti, vsakdanjega govorjenja biti (sem).

plattfußig s plošnatim kopitom, ploskokopitén.

plattieren srebriti; posrebiti, s sreberno pločevino prevleči, platirati.

Plattkopf *m.* ploskoglavčec; *fig.* butec, praznoglavčec, puhloglavčec, topoglavčec.

plattköpfig ploskoglav; *fig.* butast, puhloglav, topoglav.

Plattnase *f.* plošnat —, potlačen nos.

Plattner *m.* ploščilčec; likalčec, gladilčec.

plattschlagen ploščiti, tanjiti; sploščiti, stanjiti.

Plattstein *m.* ploča, škrlja; mit — en belegen popločati.

Platz *m.* (Ort) mesto, kraj; (Raum) prostor; Markt — trg, sejmišče, tržišče; Kampf — bojišče; Tanz — plesišče u. i. w.; ein fester — tvrdnjava; fahler — goljava; Platz — mestni.

platz interi plosk, plesk, tresk!

Platzbüchse *f.* pokalnica.

Plätzchen *n.* mestice, prostorček.

Platzcommandant *m.* poveljnik posadnih čet, poveljnik na stražišči, plac-komandant.

Platzcommando *n.* poveljstvo na stražišči, placokomanda.

plätzen ploskniti, pleskniti, pljusniti, štrbunkniti; *impf.* ploskati, čofotati,

prasketati; (zerjpringen) razpočiti, počiti, raz-, pokniti, razleteti se, razprati (-porjem) se, zazijati, regniti.

Pläher *m.* plosk, plesk, štrbunk.

plähgreifen polastiti se prostora, vkoreniniti se, vgnezditi se; veljavo m-dobiti, obveljati.

plähmachen umakniti se, prostor narediti; *impf.* umakati se, prostor delati; platz gemacht s poti! na stran! umakni(te) se! v kraj!

Platzmajor *m.* major na stražišči, placmajor.

plähnehmen sesti (sedem), uvesti se, nehnem Sie platz izvolite sesti, račite uvesti se.

Platzpulver *n.* pokalni smodnik.

Platzregen *m.* naliv, ploha.

Platzratte *f.* mestna menica.

Plauderei *f.* blebetanje, žlobudranje, brbljanje, gobezdanje.

Plauderer *m.* blebetavčec, žlobudralo, jezičnik, brbljavčec.

plauderhaft blebetav, žlobudrav, gostobeseden, jezičen, brbljav.

Plauderhaftigkeit *f.* blebetavost, žlobudravost, klevetavost, jezičnost, gostobesednost. [klevetulja]

Plauderin *f.* blebetulja, klevetalka.

plaudern blebetati, klevetati, čeljustati, ragljati, žlobudrati.

Plaudertasche *f.* blebetalo, raglja, klepetec, klepetulja.

plauschen klepetati (-am u. klepečem), česnjati, ragljati, blebetati, gobezdati, brbljati, kvasiti, čenčati.

Plauscher *m.* i. Plauderer.

plausibel hvalevreden, priličen, ugoden, sprejemén, prijetén. [beje.]

Plebejer *m.* prostak, nezlahtnik, plebejišča prostaki, prstonaroden, plebejski.

Plebs *f.* prosto ljudstvo, nižji stanov, plebejci *pl.*

Plejadén *pl.* gostosevci *pl.*, gostozirci *pl.*, rimščice *pl.*

Plenarſtúhung *f.* celokupni zbor, popolna seja.

Plenarverſammlung *f.* popolna skupščina, polni zbor.

Plenipotenz *f.* neomejena (polna) moč (-i), polnomočje.

Pleonasmus *m.* nepotrebno izobilje v govoru, pleonazém.

Plombe *f.* svinčeni zalivek, svinčeno mašilo, plomba.

plombieren *s.* svincem zaliti (-lijem). — zatakiniti, — zamašiti, zasvinčiti, meloviti, plombirati.

plöhtich *adi.* nagel, nenadén, nepričakován; *adv.* naglo, nanaglo, hiema, na mah, mahoma, iznenada, na enkrat, nenadoma; alš — kar.

Pluderhosen *pl.* široke hlače *pl.*, brgeše *pl.* [(sem).

pludern mahadrati, preohlapén biti **plump** okorén, neukretén, nerodén, neustorén, nepripráven, odročén, nespretn, štorast, neotesan, štokljast, navljen, trlépen.

Plumpe *m.* okornež, štokljež, nerodnež, neukretnež, neotesaneč, teleban, trép; *f.* štoklja, nerodnica, neotesanka.

plumpen pljusniti, pljunkniti, štrbunkniti, telebniti; *impf.* pljuskati, pljunkati, štrbunkati, telebati.

Plumpheit *f.* okornost, neukretnost, nerodnost, nespretnost, netrlepnost, neotesanost. [bunk!

plumps interi. pljusk, pljunk, štrbumpfad *m.* robč v korobač spleten, korobač iz zvite rute.

Plunder *m.* šara, starina, ropotija; cape, cunje *pl.*

Plünderer *m.* plenitelj, plenilec, ropar, grabežljivč.

plündern pleniti, ropati, grabiti, siloma jemati (jemljem); o. popleniti, oropati, ugrabiti, siloma vzeti (vzamein).

Plündern *n.* plenitev, ropanje.

Plünderung *f.* plenjenje, ropanje, plenitev, rop, grabež.

Plünderungsfucht *f.* ropazeļnjost, grabežljivost.

plünderungsfüchtig ropazeļjen, roparski, grabežljiv, grabljiv.

Plunze *f.* krvava klobasa, krvavica, mēlica.

Plural *m.* množno število, množina.

Pluralität *f.* množnost, množstvo, večina, množina.

plus več.

Plus *n.* prebiték, preostanék.

Plüsch *m.* redék baržun, pliš.

Plusquamperfect *n.* predpretekli čas, predpreteklost.

Pluſker *m.* tikvast vrč, bučnica, stučka.

Pluviale *n.* véliki mašni plašč.

Pöbel *m.* prosti narod, nižje ljudstvo; (Gefindel) drhal (-i), žlota. [otesan.

pöbelhaft prostaški, neolikan, nepöbelhaftigkeit *f.* prostaštvo, neotesanost, neolikanost.

Pöbelhaufe *m.* drhal (-i), žlota.

Pöbelherrschaft *f.* vlada proste drhali, drhalska vlada.

Pöbelsprache *f.* prostaški jezik; drhalska govorica, primojduševski jezik.

Pöche *f.* tolkač, tolkalnica.

pöchen trkati, klepati (klepljem), tolči, razbijati; potrkati, potolči; auf etw. — ustiti se, košatiti se, šopiriti se, bahati, ponašati se s čim; junačiti se; zanašati se na kaj; Erz — pühāti (pham n. pšem), tolči (tolčem), drobiti, gruščiti rudo.

Pöcher *m.* (im Pöchwerk) pühač, delavec v rudniških stopah.

Pödmühle *f.* (Pöchwerk n.) rudniške stope *pl.*

Pöde *f.* osepnica, koza, rujna.

Pödengrube *f.* (— narbe *f.*) brazgotina od osepnice, pika, jamica, hrapa.

pödengrübig (— narbig) pikast, osepničast, hrapav, kozav.

Pödenimpfung *f.* stavljenje —, cepljenje kóz.

pödig osepničav, kozičav.

pöculieren popivati, pijančevati.

Podagra *n.* protin, pütika, podgrom, kostenica, pokóstnica, podagra.

podagrish protinast, podgromast.

Podagrisk *m.* kostobolnik, podagrist.

Podium *n.* most, odér.

Poem *n.* pesén(m) (-i).

Poesie *f.* pesništvo, poezija.

Poet *m.* pesnik, poet.

Poetaster *m.* pesmar, pevče (-eta), pesmarček, poetaster.

Poeterei *f.* pesmarija, pesmarstvo.

Poetik *f.* nauk o pesništvu, pesmoslovje, poetika.

Poetiker *m.* pesmoslovč.

poetisch pesniški, poetičén.

Podagra (Les' des Pögers) presleto

Leu

poetifizieren pesmi skladati, pesmariti, pesnikovati.

Pointe *f.* konica, ost (-i), óstrica, bodéc, želó; *fig.* glavna misel (-i).

pointieren (milit.) obrniti, nastaviti, naperiti top.

Pokal *m.* kupa, véliki kozaréc, bokal.

Pókel *m.* razsol, solomurja, slanomor, slanica; **Pófel-** nasoljen, osoljen, slan.

Pókelfleisch *n.* nasoljeno meso.

Pókelhúring (—*húring*) *m.* slanik.

pókeln na-, po-, razsoliti; v razsol dejati (denem), v solomurjo vložiti.

Pol *m.* tečaj, pol; **Polar-** tečajni, polarni.

Polarbár *m.* severni —, beli medved.

Polarisation *f.* polarizacija, polarizovanje, polariziranje.

polarisieren obračati se k tečaju, polarizovati, polarizirati.

Polarkreis *m.* tečajnik, polarni krog.

Polarlicht *n.* severna luč (svetloba), severni sij, burjava.

Polarstern *m.* severna zvezda, severnica, burovž.

Polarstrom *m.* tečajni tok. [meta.]

Polci *m.* (*pulegium*) polaj, drobna

Polemik *f.* učeni prepír, znanstvena pravda, boj s peresom, polemika.

Polemiker *m.* prepíraléc, pravdar, polemik.

polemisch prepírén, polemičén.

polemisieren prepírati se, pričkati se, boriti se s peresom, učeno pravdati se, polemizovati, polemizirati.

Polenta *f.* mešta (iz phanega žita), polenta.

Polier- likalni, loščilni, gladilni.

Poliereisen *n.* likalo, gladilo.

polieren likati, gladiti, loščiti, polirati, svetliti; zlikati, ugladiti, osvetliti, zloščiti, spolirati.

Polterer *m.* likaléc, gladiléc, loščiléc; (b. Maurern) zidarski nadglednik, polír.

Polierstock *m.* gladilka, gladilo.

poliert zlikan, uglajen, poliran.

Politesse *f.* uglajenost, udvornost, uljudnost, olikanost.

Politik *f.* državništvo, politika.

Politiker *m.* državnik, politik; *fig.* prekanjenéc, zvitorepéc.

politisch državniški, političén; *fig.* prekanjen, zvit, presukan, premeten.

politisieren o političnih vprašanjih se razgovarjati, politične zadeve pretresavati, politikovati, politizirati.

Politur *f.* gladčina, lik, lesk; *fig.* uglajenost, olikanost.

Polizei *f.* policija, redarstvo; **Polizeipolizeijski**, redarstveni. [urad.]

Polizeiamt *n.* policijski (redarstveni)

Polizeiaufsicht *f.* policijski nádzor, redarstvena pazka, policijsko nadzorstvo (nadgledstvo).

Polizeicommissár *m.* policijski komisar, redarstveni poverjenik.

Polizeicommissariat *n.* policijsko komisarstvo, redarstveno poverjeništvó.

Polizeidirection *f.* policijske ravmateljstvo, redarstveno vodstvo.

Polizeidirektor *m.* policijski ravmatelj, redarstveni vodja. [stven.]

polizeilich policijski, redarski, redar-

Polizeimann *m.* redar, policaj, policist.

Polizeiordnung *f.* policijski red, redarstveni zakon.

Polizeispion *m.* skrivni policist, vohán, ovaduh. [pek.]

Polizeiübertretung *f.* policijski prestopežitev

Polizeiverordnung *f.* policijski ukaz, redarstvena naredba.

Polizeiwesen *n.* policijsstvo, redarstvo, policijske reči *pl.*

polizeiwidrig proti policijskemu redu, redarstvenemu redu nasprotén.

Polizey *f.* zavarovalno písmo, protipis, zagotovilnica, polica.

Póller *m.* možnar, topič.

Pólmehi *n.* srednja moka.

Póllution *f.* prolitje semena v spanji, semenotok v sanjah, polúcija.

Polonaise *f.* poljski ples, polonéza.

polonisieren popoljáciti, polonizirati.

Polster *m.* blazina, podzglavje; (im Wasserbau) podstava.

polstern blaziníti; o-, podblaziníti; s perjem natlačíti, z žimo napolniti.

Polsterstuhl *m.* oblazinjen stol.

Polsterüberzug *m.* prevlaka blazine.

Polsterabend *m.* večer pred poróko, predporočni večer.

Polterer *m.* ropotač, ropotaléc, razbijaléc, razgrajaléc, rászajaléc.

Poltergeist *m.* strah, strašilo, pošast (-i).
polterhaft ropotav.
Polterkammer *f.* shramba za ropotijo, hram za staro šaro.
poltern ropotati (-am u. ropočem), nabijati, treskati, šundër delati, udekvati, razgrajati, razsajati.
Poltern *n.* ropot, ropotanje, šundër, razgrajanje.
Polternuffs *f.* ropotëc, klopotëc.
Poltron *m.* junak ropotulja, bahač, širokoustnež.
Polyandrie *f.* mnogomoštvo.
polychromatisch mnogobarven, polihromatičen.
Polyeder *n.* mnogoplošnik, polieder.
polyedrisch mnogoplošen, mnogostën, poliedričen. [gamiija].
Polygamie *f.* mnogoženstvo; **polyglott** mnogojezičen, v več jeziki.
Polygon *n.* mnogokotnik, poligon.
Polygraph *m.* mnogopisec.
Polyhistor *m.* mnogoznalëc, vseizvešëc, v mnogih strokah veščak, polihistor. [polip].
Polyip *m.* mnogonožëc, hobotnica, **polypetal** mnogolist, mnogolistën.
Polytallabum *n.* mnogozložnica.
Polytandeton *n.* mnogovezje, često-vezje, polisindeton.
Polytechnik *f.* (Polytechnicum *n.*) politënika, politehnična šola. [čën].
polytechnisch politehniški, politehni.
Polytheismus *m.* mnogoboštvo, češëenje mnogih bogov, politeizëm.
Polytheist *m.* mnogobožnik, častilëc mnogih bogov, malikovalëc, politeist.
polytheistisch mnogobožën, malikovalëc, politeističen.
Pomade *f.* mazilo za lase, pomada.
Pomeranze *f.* pomoranëca, naranëca; **Pomeranz** pomoranëni, naranëni.
Pomeranzbaum *m.* pomoranëno drevo (-sa), pomoranëca.
Pomeranzgeist *m.* pomoranëčevëc.
Pomeranzschale *f.* pomoranëna lupina, pomoranëën olupëk. [molog].
Pomolog *m.* sadjerejëc, ovočar, **pomologie** *f.* sadjereja, sadjarstvo, ovočarstvo, pomologija.
pomologisch sadjarski, ovočarski, sadjerski, pomologičen.

Pomp *m.* slovesën spreved, veličastje, bliščoba, velikolepje, gizda, pompa.
pomphaft (pompös) veličastën, sijajën, krasën, velikolepën, pompozën, gizdav.
Pönalt *n.* kazën (-i), globa.
Ponderabilien *pl.* težnine *pl.*
Pöniten; *f.* pokora, kazën (-i).
Pontificale *n.* pontifikal, skofovski obrednik. [obleka].
Pontificalien *pl.* skofovska oprava, —
Pontificat *n.* nadsvećenistvo, papeštvo.
Ponton *n.* ladija-mostovnica, mostovën čoln, ponton.
Pontonnier *m.* graditelj mostov, premostitelj, vojaški mostar, pontonir.
Pontoniercorps *n.* graditelji mostov, vojaški mostarji, pontonirji *pl.*
Pony *m.* konjiček, poni.
Popan *m.* strašilo, bavbav.
Pope *m.* pop; **Popen** popovski.
populär priprost, prostonaroden, lahkoumevën, narodu mil, ljudstvu priljubljen; (leutfelig) pri-, uljudën, prijazën; domač, popularën; — werden prostemu narodu se prikupiti, — se priljubiti.
popularisieren prostemu ljudstvu umevno napraviti, udomačiti, popularizirati.
Popularität *f.* u-, priljudnost, prijaznost; udomačenost, priljubljenost, popularnost. [pl].
Population *f.* prebivalstvo, prebivalci.
Por *m.* luk, porej, por.
Pore *f.* luknjica, znojnica; preboj.
porös luknjičav, luknjičast, porozën.
Porosität *f.* luknjičavost, poroznost, poroziteta.
Porphyr *m.* porfir.
Portal *n.* vrata *pl.*, pročelje, portal.
Portespee *n.* čop pri sablji, portepej.
Portfeuille *n.* listnica; *fig.* opravilstvo, področje; portfelj; **Minister ohne** — izvanredën ministër, ministër brez posebnega področja (brez portfelja).
Portemonnaie *n.* mošnjica denarnica.
Porteur *m.* nosëc, nosilëc.
Portier *m.* vratar, portir.
Portion *f.* kos, del, delež, porcija.
Porto *n.* poštarina, poštnina, porto.
portofrei prost poštarine (poštneine), brez poštarine.

Portofreiheit *f.* oproščenost od poštarine, prostost od poštnine.

Portrait *n.* (*pl.* Porträte) **Portrait** *n.* (*pl.* Portraits) obraz, slika, podoba, portret.

porträtieren slikati; naslikati, portretirati.

Porträtmaler *m.* obrazar, slikar obrazov, portretni slikar.

Porträtmalerei *f.* obrazna slikarija, obrazarstvo.

Porträtmalerin *f.* obrazarica, slikarica obrazov, portretna slikarica.

Porzellan *n.* porcelan; **Porzellan-** (*porzellanen*) porcelanast.

Porzellanerde *f.* porcelanovica.

Porzellangut *n.* porcelanovina.

Porzellanhändler *m.* porcelanar.

Porzellaniederlage *f.* zaloga porcelanovine.

Porzellanware *f.* porcelanovina, porcelanasto blago.

Posamentier *m.* pasar, podkitar, pozamentir.

Posaune *f.* troba, tromba, trobenta; *in die* — blažen zatrobiti, zatrobentati; *fig.* raznesti, razglasiti, raztrobiti.

posaunen trobiti, trobentati; zatrobiti, zatrobentati.

Posaunenbläser *m.* trobentar, trobəc, trobentač.

Posaunenregister *n.* piščali v orglah s trobentnim glasom. [trombe.

Posaunenton *m.* trobentni glas, glas

Position *f.* lega, položaj, pozicija.

positiv *adi.* postavljen, ustanovljen; pozitivèn, stalèn, trdèn, gotov; (*bejahend*) trdilèn; — *c* Antwort od-, določen odgovor; *adv.* za gotovo, za trdno.

Positiv *m.* nasebnik, pozitiv.

Positiv *n.* órglice *pl.*

posito *adv.* postavimo, recimo, vzemimo, denimo da, na primer.

Positur *f.* položaj, pozitura; *sich in* — sečen postaviti se, ustopiti se.

Posse *f.* šala, burka, norčija; (**Theaterstück**) gluma, smešna igra, burka, komedija; — *n* reiben (*treiben*) burke (šale) zbijati, norce briti (brijem), norčije uganjati, — plesti (pletem).

Possen *m.* kljubest (-i), nagajanje; *cinen* — spiclen nagoditi; nagajati;

ponagajati, komu jedno napresti (-predem), — narediti; *jum* — navlaš, navkljub.

possenhaft burkast, šaljiv, smešen, zabavljiv, godčevski, norčav.

Possenmacher *m.* (— reißer) šaljivč, burkež, smešnik, norček, glumač, pavliha.

Possenreißerei *f.* norčevanje, šale, burke, norčije *pl.* [igra.

Possenspiel *n.* burka, gluma, smešna

Possenstück *n.* smešnica, burka. [vén.

possessiv svojilèn, prilastilèn, posesi-

Possessivpronomen *n.* svojilèn zaimék, posestno zaimé (-na), posesivèn zaimék.

Possessor *m.* posestnik, lastnik, gospodar.

possierlich smešen, šegav, šaljiv.

Possierlichkeit *f.* smešnost, šaljivost, šegavost.

Post *f.* pošta; (**Nachricht**) glas, naznani, vest (-i), poročilo; **Post-** poštni.

Postament *n.* stojalo, podstavek, podnožje, stalo, postament.

Postamt *n.* poštni urad, pošta.

Postarbeit *f.* nujno delo, delo ki pri-ganja, — za katero se mudi.

Postbeamte *m.* poštni uradnik.

Postbote *m.* pismonosč, listenoš, poštni sel.

Postchaise *f.* poštna kočija, poštni voz.

Posten *m.* mesto (odkazano), stojšč; (**Wache**) straža; (**Wachplatz**) straišč;

(**Ami**) služba, stopinja, mesto; (**Selb-betrag**) svota, znesč ~~postavik~~.

Postenlauf *m.* hod post; *der* — *ist* öffen poste grede (brez ovire).

poste restante *adv.* naj na pošti ostane (počaka), poste restante.

Postexpeditor *m.* poštni odpravitelj.

Postexpedition *f.* poštno odpravištvo, — odpraviteljstvo. [prepozno.

post festum *adv.* po slovesnosti.

postfrei poštarine (poštine) prost.

Postgeld *n.* poštarina, poštnina.

Posthalter *m.* poštar.

Posthaus *n.* poštna hiša, pošta. [mg.

Posthorn *n.* postiljonski (postarski)

postieren postaviti, postirati.

Postille *f.* postila.

Postillon *m.* postiljen, poštni hlapč, poštni kočijaž, voznik pošte.

Poštalešje *f.* poštna kočija, poštni voz.
Poštnecht *m.* poštni hlapčec.
Poštkaufschje *f.* *f.* Poštalešje. [rica.
Poštmeister *m.* poštar; — *in f.* pošta.
Poštannahme *f.* poštno povzetje.
Pošto *n.* stojišče; — *fajnen stojišče* zavzeti (-vzajem), postaviti se, ustopiti se; osvojiti si mesto, posesti (-sedem) —, polastiti se kraja.
Poštordnung *f.* poštni red.
Poštperd *n.* poštni konj.
Poštporto *n.* poštarina, poština.
Poštrecepisse *n.* poštna prejemnica, poštno prejemni list, *recepis*.
Poštreise *f.* potovanje s pošto.
Postrittgeld *n.* poštna jezdina.
Poštaule *f.* mljni stebër, mljekaz, mljnik.
Pohtscript *n.* pripisèk, dostavèk.
Pohtstation *f.* poštna postaja, — štácija.
Pohtstraße *f.* velika —, poštna cesta.
Pohttag *m.* poštni dan (dneva).
Pohttare *f.* poštna taksa.
Pohtulant *m.* zahtevalèc, terjalec.
Pohtulat *n.* zahteva, terjatèv, zahtevèk, postulat.
Pohtverbindung *f.* poštna zveza.
Pohtverkehr *m.* poštno obènje.
Pohtverwalter *m.* poštni upravitelj, poštni oskrbnik.
Pohtverwaltung *f.* uprava pošt, poštno upraviteljstvo.
Pohtwagen *m.* poštni voz.
Pohtwechsel *m.* poštna izmena, pregrga poštних konj.
Pohtwesen *n.* poštarstvo, poštne zadeve, poštna opravila.
Pohtzug *m.* poštni vlak.
Potentat *m.* mogoènik, vladalèc, vladar, imenitnik, mogotèc, potentat.
Poten; *f.* moè (-i), oblast (-i); (arithm.) množ (-i), potenca. [potencirati] potenieren vzmnožiti; vzmnoževati.
Potpourri *n.* zmes (-i), potpuri.
Pottasche *f.* pepelik, lugasta sol (-i), potošelj.
Pottaschfieder *m.* pepelar.
Pottaschfiederei *f.* pepelarnica.
Pottschiff *m.* (Pottwal) glavaè.
Pottweide *f.* bela vrba.
pot interj. — tausend de-te! de-te leuca! de-te sembraj! raca na vodi!

kosmata kapa! bús te plentaj! ti para plentana! [piška.
Yoularde *f.* spitan pišèanèc, tolsta *pouffieren* pospeševati, podpirati, pomagati; s svojim pokroviteljstvom koga povzdigniti, do uglednosti povisati.
präambulieren *v.* napeljavati, pripravljati, uvod igrati.
Präambulum *n.* predigra, uvod.
Präbende *f.* prebenda, duhovnija.
Präcedens *n.* (*pl.* *Präcedentien*) predidóci sluèaj, bivši dogodek.
Pracht *f.* krasota, bliščoba, dika, sijajnost, veličastvo, veličje, velikolepje; *Pracht* prekrasni, blišèeèi, sijajni, prelepi, gizdavi.
Prachtaufzug *m.* sijajni —, veličastni —, sveèanostni sprevod.
Prachtausgabe *f.* sijajno izdanje, krasna izdava, dièna oprava knjige.
Prachtexemplar *n.* krasni izvod, velelepi eksemplar.
Prachtgebäude *n.* velelepa zgradba, krasno poslopje, veličastno zidanje.
prächtigt *krasèn, sijajèn, blišèeè, dièèn, gizdav, sprelep.*
Prachtliebe *f.* krasoljubje, gizdavost.
prachtliebend *krasoljubèn, blišèoboljubiv, gizdav, šopirèn.*
prachtvoll *prekrasèn, sijajèn.*
Prachtwerk *n.* prekrasno (sijajno) delo; sijajna knjiga; dièèn umotvor.
Präcipitat *n.* usedlina, kaliž.
präcipitieren *na dno spraviti, usedlino napraviti; fig.* prenaglitì, strmoglaviti.
präcise *toèèn, natanèèn, precizèn, doloèèn; (gebrängt) jedrnat; ade.* toèno, na tanko.
präcisieren *na tanko doloèiti, precizirati.*
Präcision *f.* toènost, natanènost; (*Bündigkeit*) jedrnatost, jasnost, precizija.
präcludieren *zakleniti, izkljuèiti.*
präclusiv *zadnji, neprelóžen, nepodaljšljiv.*
Präclustvofrist *f.* zapadna doba, zapadni rok, nepreložni (zadnji) obrok.
Prädestination *f.* predodredba, predodloèba, vnapredno doloèilo, predestinacija.

prādestinieren pred odmeriti, pred nameniti, predodrediti, vnapred določiti, predestinirati.

Prādicant *m.* pridigar, propovednik, cerkveni govornik.

Prādicat *n.* (gramm.) povedek, predikat; (Titel) pridevek, naslov.

prādicativ dopoveden, dopovedkov, predikativn.

prādicieren povedati (-vem), prisoditi, prideti (-denem); *impf.* prisojati, privedati.

prādominieren nad-, prevladovati, imeti (imam) premoč; omah dobiti.

Prāeristenj *f.* predbivanje, preeksistenca.

Prāfect *m.* predstojnik, načelnik, ravnatelj, prefekt.

Prāfir *n.* predponka, sprednica.

prāgen vtisniti; vtiskovati, kovati; in's Gedächtnis — vtisniti si v spomin (v glavo), zapomniti si.

Prāger *m.* novčekovčec.

Pragmatik *f.* pragmatika. [tiški.

pragmatisch pragmatičen, pragma-

prāgnant jednat, pomembn, tehtovit, določen, pregnantn.

Prāgnan; *f.* jednatost, pregnantnost, pregnanca.

Prāgung *f.* kov; kovanje.

prahlen bahati se, šopiriti se, hvaliti (hvalisati) se, ustiti se, široko-ustiti, hlastati, veličiti se, povzdigovati se.

Prāhler *m.* bahač, širokoustnež, bahalčec, hlastalčec.

Prāhlerei *f.* baharija, bahanje, bahavost, bahaštvo, samohvalnost.

Prāhlerin *f.* bahalka, širokoustnica.

prāhlerisch bahav, bahaski, šopirēn, samohvaln, širokoustn, hlastav; gizdav, nečimern.

Prāhlhans *m.* s. Prāhler.

Prāhlsucht *f.* bahavost, šopirnost, hlastavost.

prāhlsüchtig bahav, šoptrēn, hlastav.

Prairie *f.* travnata planjava, prerija.

prājudicieren predsoditi, naprej soditi, prejudicirati; (nachtheilig sein) biti (sem) na škodo, škodovati.

Prājudij; *n.* predsodēk, prenagla sodba; škoda.

prakticieren vaditi se, uriti se, pravljati se, prakticirati; delati, izvrševati.

Praktik *f.* vaja, izvrševanje, praktika; vajenost, izurjenost, praktičnost; die — en zvižace, spletke *pl.*

praktikabel porāben, priprāven.

Praktikant *m.* vajenec, praktikant.

Praktiker *m.* izkušēnec, veščak, praktik. **praktisch** dejanski, izvrševaln, praktiški; porāben, praktičn.

Prālat *m.* prelat.

Prālatur *f.* prelatstvo, prelatura.

Prālegat *n.* predzapis, predvolilo.

Prāliminare *n.* proračun, računski načrt.

Prāliminarien *pl.* načrt mirovnh pogojev, podstavni dogovori.

Prāl *m.* odskok, odboj, odlet.

prāl napet, nategnen.

prallen (an—) trčiti, butniti, tresčiti; (ab—) odskočiti, odleteti, odbiti se.

prāludieren uvod igrati, preludirati.

Prāludium *n.* predigra, uvod, preludij.

Prāmiant *m.* obdarjenec, obdarovaneč, premijant.

Prāmie *f.* darilo, nagrada, premija; (Assicuranz—) zavarščina.

prāmieren obdariti, obdarovati, nagraditi, premijirati. [premis]

Prāmisse *f.* prednji stavēk, proek.

Prāmium *n.* darilo, nagrada, premij.

Prāmonstratenfer *m.* premonstratēnec, belorizēc.

prangen bliščati (-im) se, lesketati (-am u. leskečem) se; dičiti se, ponašati se, skazovati se.

Pranger *m.* sramotni stebēr, sramotni odēr, sramotiščec.

Prānotant *m.* predznamovalčec, prenotant. [notat]

Prānotat *m.* predznamovanēc, pre-

Prānotation *f.* predznamovanje, predznamba, prenotacija; Prānotationen—predznambēni, prenotacijski.

prānumerando *adv.* naprej plačevaje.

Prānumerant *m.* predplačnik, predplatitelj, naročnik, prenumerant.

Prānumeration *f.* predplačilo, naroča, naročilo, prenumeracija.

Prānumerationsbetrag *m.* predplačilni znesēk, naročnina.

pränumerieren predplačati, naročiti se na kaj, prenumerirati.

präoccupieren prehiteti koga pri zasedanji, prej zasesti (-sedem), prej polastiti se.

Präparand m. (učiteljski) pripravnik, preparand.

Präparandie f. (učiteljska) pripravnica, pripravnišče, preparandija.

Präparat n. pripravek, prigrotovék, preparat.

Präparation f. priprava, preparacija.

präparieren pripraviti, prigrotoviti, postrojiti; *impf.* pripravljati, pripravirati.

Präponderanz f. preteža, pretežnost.

Präposition f. predlog, razmernik, pozicija; Präpositional- predložni, pozicijski.

Präpotenz f. preroč (-i), prepotenca, prevlada.

Prärogativ n. predprava, prednost.

Präsens n. sedanji čas, sedanjek.

Präsent n. dar, darilo, podarék, vézilo, prezent.

Präsentant m. predlagalec, predložitelj, prezentant.

Präsentation f. predaja, izročitev; (zu einer Stelle) predlog, priporočitev, priporočilo, nasvet; (eines Wechsels) predoba; prezentacija.

Präsentationsfrist f. rok za predočbo, prezentacijski obrok.

Präsentationsrecht n. pravica predlaganja, pravo nasvetovanja.

Präsentatum n. dan vlozbe in tekoče število, vloženo, prezentirano.

präsentieren predati, izročiti, vložiti; *impf.* izročevati, vlagati; (zu einem Amt) predložiti, nasvetovati, priporočiti; *impf.* predlagati, priporočati; (den Wechsel) predočiti, predložiti, prezentirati; (das Gewehr) čast skazati (skazem), predstaviti orožje, prezentirati; präsentiert! daj(te) čast! sich — pokazati se, biti (sem) na pogled.

Präsentiersteller m. ponudilni krožnik, predajni pladenj. [pristnih.]

Präsenzliste f. imenik navzočih, popis

Präservativ n. branilo, čuvalo, varovalo, obvarovalen lek, branilen pripomoček, preservativ. — *Präservativ*

Präsident m. predsednik.

Präsident m. predsednik, prvosednik, prezident. [sedstvo.]

Präsidentenschaft f. prvosedstvo, predsedništvo, biti (sem) predsednik, prezidirati.

Präsidentium n. predsedstvo, predsedništvo, prezidij.

prasseln pokljati, pokati, prasketati (-an u. praskečem). [kefanje.]

Prasseln n. pokljanje, prasket, prasprassen razkošno —, razuzdano —, nezmerno —, potratno in zapravljivo živeti, trebuhu streči (strožem), tratiti, zapravljati.

Prasser m. požrešnik, požeruh, potratnik, zapravljivéc, raztočnik; —in f. požrešnica, požeruhinja, potratnica, zapravljivka.

präsumieren misliti si kaj naprej, soditi, sumiti, domnevati, presumirati.

Präsumtion f. prej umišljena dozdeva, sumnja, presumcija, domnevanje.

präsumptiv dozdevén, presumtivén, domnevén.

Prätendent m. prisvojevalec oblasti, tekmeč za vladarstvo, pretendent.

prätendieren svojiti si, prisvajati si, lastiti se česa, prilaščevati si kaj, kot svoje terjati (zahtevati), pretendirati.

Prätension f. terjanje, zahtevanje, pretenzija, terjatév, zahteva; drznost, brezobzirnost, oholest; ohne — ponižen, skromén.

prätentiös prevzetén, oblastén, držén, pretenciozén.

präterieren preskočiti.

Präteritum n. pretekli —, minoli čas, preteklost, preteritum.

Präterit m. pretveza, (prazén) izgovor.

Prätor m. pretor.

Prätur f. pretorstvo, pretura.

Präze f. šapa.

prävenieren prehiteti (-im), prestreči (-strožem), pretéči.

präventiv ~~preodvratén~~, predodvračalén, preventivén.

Präventivmaßregel f. preodvratna (preventivna) naredba.

Praxis f. dejanje, izvrševanje, vaja, praksa, skušnja; (Gewohnheit) običaj, navada.

Präventionen ist nicht zu sagen, es ist nur ein Wort.

precidös (geziert) pretirano ličen, pri-siljen, napačno nežen.

predigen propovedati, propovedovati, pridigati, pridigovati; (ermahnen) opominjati.

Prediger m. propovednik, pridigar; **Prebiger-** pridigarski, propovedniški.

Predigt f. propoved (-i), pridiga, cerkveni govor; (Straf—) opomin, posvarilo; judm. eine — halten živo posvariti, opominjati, pokarati.

Predigtamt n. pridigarstvo, propovedništvo.

Predigtentwurf m. načrt propovedi, osnova pridige.

Predigtsammlung f. zbirka propovedij, zbirka cerkvenih govorov (predigt).

Predigtstuhl m. propovednica, prižnica, leca.

Preference f. preferansa.

Preis m. cena, kup; zu welchem — po čem, v kakšen kup, po kateri ceni; der genaueste — najnižja cena, najboljši (najzadnji) kup; um einen geringeren — bolj po ceni, ceneje, boljši kup; um jeden — po vsaki ceni, na vsak način, naj velja kar hoče; um keinen — po nobeni ceni, na noben način, nikakor ne, za vse na svetu ne; den — festsetzen zaceniti, ceno postaviti; vom — ablassen popustiti, odjenjati, prijenjati; den — überschreiten ceno preskočiti; d. — steigt cena gre kvišku od raste; der — ist gestiegen cena je poskočila; der — fällt cena jenjuje od se niža (pada); (Belohnung) plačilo, darilo, nagrada; (Lob u. Ehre) čast in slava, čast in hvala.

Preisauflage f. naloga z razpisanim darilom, razpisana —, nagradna naloga.

Preisanschreibung f. razpis darila, — nagrade.

Preisbewerber m. tekmovalc za nagrado, natečajec za razpisano darilo.

Preisbewerbung f. tekmovanje (pogajanje) za nagrado, natecanje za razpisano darilo.

Preisbourant m. cenik, cenilnik, cenovnik (kupčijski).

Preisbeere f. bršnica, tičja črnica
preisen slaviti, povelicevati, hvaliti in častiti, slavo peti (pojem), preslav-

ljati; glühdlich — za srednega imeti (imam) od. čislati, blagrovati.

Preisen n. povelicevanje, preslavljanje.
Preiser m. hvalilec, slavitelj, povelicevalec, preslavljalac.

Preisfrage f. nagradno vprašanje, vprašanje z razpisanim darilom.

preisgeben prepustiti (izročiti) na plenjenje, izpostaviti; **impf.** prepuščati, izpostavljati (opasnemu položaju).

Preisgebung f. prepustitev, izročitev v pogin, izpostavljenje v nevarnost.

Preisliste f. f. Preisbourant.

Preisrichter m. sodnik o razpisanih darilih, prisoddec nagrade, razsojevalec pogojenih vprašanj.

Preischrift f. za razpisano darilo tek-majoč spis, spis za natečaj, tek-majoča razprava; gefürnte — obdarjeni spis, nagrajena razprava, sestavek kateremu so prisodili (prvo) darilo (nagrado).

Preisstück n. obdarjena (nagrajena) igra.

Preistarif m. cenik, cenovnik, ustanovljena cena.

preiswürdig (seines Br. w.) vreden, (des ausgeh. Br. w.) darila (nagrade) vreden, hvalevreden.

Preiswürdigheit f. vrednost; hvalevrednost, vrednost darila.

Preisuerkennung f. prisoja darila, prisodba nagrade, nagrajenje.

prekär dvomén, dvomljiv, negotov.
prellen pre-, ukaniti, prevariti, odpariti, ociganiti, ogoljufati.

Preller m. goljuf, slepar; (prallender Schlag) plésk, udaréc; (Abprall) oškok, odboj.

Prellerei f. prevara, goljufija, sleparija.

Prellerin f. goljufica, sleparica.

Premier m. prvi (ministr).

Presbyter m. svečenik, duhovnik, prezbiter.

Presbyterianer m. prezbiterijan, prebiterijanec.

Presbyterium n. svečeniški oddelék (prostor), prezbiterij.

pressant nujén, neodložén, presentén; es ist nicht — ni sile, ne mudi se.

pressbar stisljiv, stlačljiv; die Luft ist — zrak se da (se more) stisniti.

Preisbarkeit f. stisljivost.

7 gram zelje n. Souje granten +
móerice Robie-Gard misney, m. Souje.
Firaubk. Souje.

Presse *f.* tlačilnica, stiskalnice, tiskalo, přes; (Buchdruck) tisk, natis; unter die — geben dati tiskati, dati v natis (v tisk); sich unter der — befinden biti (sem) v tisku (v natisu), tiskati se.

pressen stiskati, tlačiti, mčkat, přesati, ožemati; *pf.* stisniti, ožeti (ožmem); (hart zugehen) pestiti, přiganjati, siliti, kliniti (koga).

Presster *m.* stiskalčec, tlačilčec.

Pressefreiheit *f.* tiskovna svoboda, svoboda tiska; svobodni tisk.

Pressegericht *n.* sodišče v tiskovnih závěh, sodišče za přestopke tiskovnega zakona.

Pressegesetz *n.* tiskovni zakon, postava o tiskovinah. [džožje *pl.*

Pressegerm *f.* (Pressegerm) stisnena přesřien nuditi, siliti; es presřiert sila je, nujno je, mudi se, ne da se odlašati (odložiti); presřiert sein imeti (imati) opravila čez in čez, imeti čez glavo opraviti.

Presseklufe *f.* kad (-i), kručica.

Pressemaschine *f.* š. Presse.

Pressestange *f.* vreteno, vretenica.

Presseübertretung *f.* přestopěk tiskovnega zakona, překřšek tiskovne postave.

Pressezeug *n.* tiskalo, tiskalno orodje, tiskalna priprav. [vara.

Preßige *n.* sleparstvo, sleparija, přesřios dragocen, žlahřen.

Preßiosen *pl.* dragocenosti *pl.*, dragotine *pl.*

Preße *f.* ost (-i), ostěn; (Sich Petrovsky) piškur.

preßeln *tr.* bockati, zbadati; intr. škeleti, ščemeti, rezati (režem).

preßeln (*pißant*) rezěk, rezěn.

Priester *m.* svećenik, duhovnik, mašnik; der hoße — veliki duhovnik; Priester- svećeniški, duhovski, duhovni, mašniški.

Priesteramt *n.* svećenístvo, duhovstvo, duhovska služba, mašništvo.

Priesterhaus *n.* duhovno semeníšče, bogoslovnica.

Priesterherrschaft *f.* duhovska vlada, vlada duhovšćine.

Priesterin *f.* svećenica, duhovnica.

priesterlich duhovski, mašniški, mašnikov, svećeniški.

Priesterorden *m.* duhovni red.

Priesterrock *m.* duhovska obleka.

Priestererschaft *f.* duhovšćina, duhovstvo, duhovništvo, duhovniki *pl.*, svećenístvo, svećeníki *pl.*

Priesterstand *m.* duhovski stan, mašniški stan, duhovstvo.

Priesterthum *n.* duhovstvo, duhovništvo, svećenístvo.

Priesterweihe *f.* mašnikovo posvećenje (posvećevanje), posvećenje v mašnika, rokopolaganje (-pokladanje); die — ertheilen v mašnika posvetiti.

Prima *f.* prvi razred, prima. [dona.

Primadonna *f.* prva pevkinja, prima-

Primaner *m.* učenčec prvega razreda, primanec.

primär prvotěn, prvi.

Primararzt *m.* (Primarius *m.*) prvi zdravnik, primarij.

Primas *m.* (*pl.* Primaten) prvak med nadškofi, prvostolnik, primas.

Primat *n.* prvastvo med nadškofi, prvostolništvo, primat; (Rang überhaupt) prvenstvo.

Primawechsel *m.* prva menica.

Prime *f.* (in der Musik) prvi glas, prva stópinja; (beim Sechten) prvi ustop; prvica.

Prinzel *f.* trobentica, jaglec (jagleca), jeglič. [prost.

primitiv prvotěn, primitivěn, pri-

Prinzip *f.* nova maša, primica.

Prinzipien *f.* prvorojenstvo, primogenitura.

Prinzenkäse *m.* brinzovec, brinzov sir.

Prinzahl *f.* praštevilo, prvotno število, prvinsko število.

Prinzip *n.* (*pl.* Principien) princip; (Ursprung) začětěk, izvor; (Grundsatz) načelo, glavno vodilo, podstavna misel (-); zakon.

Prinzipal *m.* gospodar, prednik, predstojnik, principal.

Principat *n.* predstvo, prvenstvo, prvastvo, principat. [cipijelěn.

prinzipiell načelěn, podstavěn, prin-

Prinz *m.* knez, princ; kaiserlicher — cesarjevíč, carjevíč; königl. — kraljevíč; fürstlicher — kneževíč.

Prinzessin *f.* kneginja, princezinja; cesarična, carevna; kraljična, kraljevna.

Prior *m.* prednik, prijor, predstojnik samostana; **Prior**-prijorski.

Priorat *n.* prijorstvo, samostansko predstojništvo. [mostana.

Priorin *f.* prednica, predstojnica sa-

Priorität *f.* predstvo, prednost, prioriteta.

prioritätlich predstven, prioriteten.

Prise *f.* šepčec; (erbeutetes Schiff) zajeta —, zaplenjena ladija.

Prisma *n.* prizma.

prismatisch prizmatičen.

Pritsche *f.* (Batsche, Klatschbrett) pleskavica, plaska, lopata, tolkača; (hölzerner Lagerstätte) pograd, ležišče na deskah, prična.

pritscheln (po vodi) pleskati, tleskati, briuzgati.

privat zaseben, zasoben, samosvojen, privaten; (geheim) tajen.

Privatangelegenheit *f.* zasebna zadeva, privatna stvar (-i).

Privatbrief *m.* privatno pismo.

Privatdocent *m.* privatni docent, privatdocent.

Private *m.* zasebnik; *f.* zasebnica.

Privateigentum *n.* zasebna last (-i), zasebna (privatna) svojina.

Privatier *m.* zasebnik. [za-se.

privatim *adv.* natihoma, med seboj.

Privatinteresse *n.* osebna korist (-i).

privatisieren za-se živeti (-im), osebovati, privatizirati.

Privatist *m.* privatni učenec, privatist.

privativ izključen, privativen.

Privatleben *n.* zasebno —, privatno —, domače življenje.

Privatlectüre *f.* domače berilo, privatno čitanje.

Privatmann *m.* *f.* Privatier.

Privatperson *f.* *f.* Private.

Privatrecht *n.* zasebno pravo.

privatrechtlich zasebnopraven. [(-i).

Privatsache *f.* zasebna (privatna) reč

Privatschulderschreibung *f.* zasebna dolžnica, osebno dolžno pismo.

Privatschule *f.* zasebna učilnica, privatna šola.

Privatunterricht *m.* domači pouk, privatno poučevanje.

Privatvergnügen *n.* privatno veselje, svoja zabava.

Privatvermögen *n.* zasebno —, privatno —, osebno premoženje (—imovina). [stvo.

Privatwirtschaft *f.* zasebno gospodar-

Privatzeugnis *n.* zasebniško izpovedalo, privatna svedočba, privatno potrdilo.

Privet *n.* stranišče.

Privileg *n.* Privilegium *n.* (*pl.* Privilegien) svoboščina, predpravica, privilegij *u.* privilegija. [čin.

Privilegieninhaber *m.* imetnik svoboščinah, potrdilno pismo o predpravah.

privilegieren podeliti predpravico (svoboščino), dati (dam) privilegij, privilegirati.

privilegiert samopraven, s predpravici obdarjen, privilegirani.

pro und contra *adv.* za in zoper, za in proti.

probabel verjeten.

Probabilität *f.* verjetnost.

probat po skušnjah potrjen, skušen, dokazan, pripoznan.

Probe *f.* skušnja, poskušnja, poskus; (Beveis) dokaz; (Muster) ogled, obrabe; auf die — stellen skušati; Probeposkusni, za poskušnje.

Probearbeit *f.* delo na poskušnje.

Probeklatt *n.* ogledni list, list na ogled.

Probekbogen *m.* pola na ogled, ogledna pola.

Probendruck *m.* tisk na poskušnje.

Probefahrt *f.* poskusna vožnja.

probekhältig po skušnji potrjen, preizkušen; (v. Wechsel) trden, v redu.

Probekjahr *n.* poskusno leto, leto poskušnje.

Probeflection *f.* poskusno predavanje.

Probepredigt *f.* pridiga na poskušnje, poskusna propoved (-i).

Probekchrift *f.* pisanje na ogled, lep-pisni poskus.

Probekstück *n.* obrazec, ogledček, izvod (komad) na ogled, poskusček.

Probekvorlesung *f.* *f.* Probeflection. [ba.

Probekzeit *f.* čas poskušnje, poskusna do-

Probier-poskusni.

probieren iz-, po-, skušiti; *impf.* iz-, po-, skušati, preizkušati.

Probierer m. poskušalec, preizkušalec.

Probierstein m. zlatarska oslica, prekusni kamen.

Problem n. vprašanje, zastavica, naloga, problem.

problematisch negotov, dvomèn, problematičen.

Procedur f. ravnanje, ravnava, postopanje, procedura.

Procent n. odstotek, procent; (Gehalt) dobiček.

procentual odstotèn, procentovalèn.

Proces m. pravda, pravdanje, tožba, prepór; (chem.) postopanje; proces; ten — anhängig machen tožbo začeti (-nem), tožbo vzdigniti zoper koga, pognati (-ženem) pravdo do sodišča; — machen na tožbo dejati (-denem); — führen pravdati se, tožiti se, tožariti se; durch — verlieren zapravdati, utoljariti; durch — erhalten iztožiti, s tožbo dobiti, izpravdati; **Proces** pravdni, pravdanjski.

Procesacten pl. pravdni spisi, pravdanjska pisma.

Procesführer m. pravdar.

processieren pravdati se, tožiti se, tožariti se, procesirati.

Procession f. obhod (cerkveni), spreod, procesija.

Proceskosten pl. pravdni stroški.

Procesordnung f. pravdni red, — zakon, sodni red.

Processsache f. pravdna reč (-i), — zadeva.

processüchtig pravičljiv, prepirljiv, pravdarski; er ist sehr — velik pravdar je; ich bin nicht — ne strežem na tožbo.

Procesverfahren n. pravdna ravnava, razprava (ravnava) pravde.

Proclamation f. pro-, razglas, oklic, razglasilo, proklamacija.

proclamieren proglasiti, razglasiti, oklicati (-klicem), proklamirati; *impf.* proglašati, oklicevati.

Procura f. (Vollmacht) pooblastilo, polnomočje; (Vesorgungsgelüb) upravnina.

Procuracion f. oskrbovanje, upravljanje, prokuracija.

Procurator m. pooblaščenec, zastopnik; oskrbnik, upravitelj, prokurator.

Procuratur f. oskrbnništvo, upraviteljstvo, prokuratura.

procurieren oskrbovati, upravljati.

Producent m. pri-, izdelovalc; (Vorzeiger der Urkunde) pokazalec; producent.

producieren pri-, izdelovati; (eine Urkunde) pokazati (-kažem); producirati; sich — pokazati se, nastopiti; razkazovati se, javno kazati se, producirati se.

Product n. izdelék, proizvod; pridelek, obrodék, sad, sadež, plod; (Ergebnis) učinek, nasledék; (in der Rhetematik) zmnožék, znesék, produkt.

Production f. (von Urproducten) pridelovanje, dobivanje; (von Kunstproducten) izdelovanje, izgotavljanje; (theatr.) predstava, produkcija.

Productionscapital n. glavnica za pridelovanje, denarji za izdelovanje.

Productionskosten pl. stroški pridelovanja, stroški za izdelovanje.

productiv ploden, rodovitèn, plodovit, produktivèn.

Productivität f. plodnost, plodovitost, rodovitnost, produktivnost. [fanèn.

profan neposvečen; posvetèn, profanation f. oskrunjenje, oskrunjevanje, profanacija.

Profangeschichte f. posvetna —, profanna zgodovina.

profanieren oskruniti, profanirati.

Profess f. obljuba (samostanska).

Profession f. rokodelstvo, posel, obrtnija; was ist er von — s čim se peča, kaj je njegov posel? [nist.

Professionist m. rokodelc, profesijo-

Professor m. profesor, učitelj.

Professorencollegium n. učiteljski (profesorski) zbor, zbor profesorjev.

Professur f. profesorstvo, profesorska služba, učiteljska stólica, profesura.

Profil n. postranska podoba, prerezni načrt, profil.

Profit m. dobiček, korist (-i), profit.

profitabel dobiček donajajoč, koristèn.

profitieren dobiček narediti, pridobiti, profitirati; *impf.* dobiček delati, — imeti (imam), pridobivati.

Prosoß m. vojaški jetničar, vojni tamničar, profos.

Prognose f. napoved (-i), prognoza.

Prognostikon n. prorokovanje; ein — stellen prorokovati.

prognostisch napoveden, prorokovalen.

prognostizieren napovedati (-povem); napovedovati, prorokovati, prognosticirati.

Programm n. program, črtež; razglasilen spis; (Schul—) šolsko poročilo, šolski letopis, šolsko izvestje.

Progression f. napredovanje; (arithm.) postopovanje, progresija, postopica.

Progressist m. napredovalc, naprednjak, progresist.

progressiv adi. napredovalen, napredujoč; progresiven, postopen; *adv.* postopice, postopno, progresivno.

prohibieren zabraniti, prepovedati (-vem); *impf.* braniti, ovirati, prepovedovati.

prohibitiv zabranilen, zabranjujoč, prepovedovalen, prohibitiven.

Prohibitivsystem n. zabranilne naredbe proti tuji trgovini, prohibitivna sistema.

Project n. projekt; načrt, osnova; namera, nakana; nasvet, predlog.

projectieren načrt narediti, projektirati; snovati, nameravati; nasvetovati.

Projectil n. zalučen strel, vržen naboj, hitalo.

Projection f. vzmet, projekcija; Projection's- vzmetni, projekcijski.

Projectionslehre f. vzmetoslovje, nauk o projekciji.

Prolegomena pl. predgovor.

Proletariat n. siromaštvo, siromašniki pl., proletarijat.

Proletarier m. siromak, siromašnik.

Prolog m. predgovor, uvod, prolog.

Prolongation f. podaljšanje, odlog, prolongacija.

Prolongationsgebür f. preložnina.

prolongieren podaljšati, odložiti, preložiti, prolongirati. [prošnje pl.

Promemoria n. spomenica, spisane

Promenade f. šetališče, sprehajališče, sprehod, promenada.

promenieren sprehajati se, šetati, šetati se, promenirati.

Promesse f. promesa.

Promotion f. povišanje, povzdignjenje, imenovanje za doktorja, promocija.

promovieren tr. povišati, povzdigniti, imenovati za doktorja (doktorjem), podeliti doktorstvo; *intr.* postati (-stanem) doktor; promovirati.

prompt adi. ročen, prompten, hiter; (pünktlich) točen, natančen; *adv.* urno, ročno, točno, brez pomude, na tanko.

Promulgation f. razglas, objavljenje, proglašenje, promulgacija.

promulgieren razglasiti, oznaniti, objaviti, proglašiti; *impf.* proglašati, razglasati, promulgirati.

Pronomen n. zaimé (-na), zaimék, pronomén.

pronominal zaimenski, zaimenen.

prononciert ostro izražen, odločen, očitén.

Pronunciation f. izreka, izgovarjanje, prednašanje, pronuncijacija.

Propädeutik f. pripravljalni nauk, propedévtika, uvodni nauk, uvod.

propädeutisch pripravljalen, propedévtičén.

Propaganda f. razširjanje, propaganda; — machen širiti, razširjati, iskati privržencev.

Prophet m. prorok; (Wahrjager) vedeževalec, napovedovalc, prorokovalc; Propheten- proroki.

Prophetin f. prorokinja; (Wahrjagerin) vedeževalka, napovedovalka, prorokovalka.

prophetisch proroki, prorokovalen.

propheteien prorokovati, napovedati (-vem), vedeževati, napovedovati.

Prophetierung f. prorokovanje; napovedovanje, vedeževanje.

prophylaktisch obvarovalen, odvračalen, profilaktičén.

Proponent m. predlagalec, proponent.

proponieren predložiti, nasvetovati, predlagati, proponirati.

Proportion f. razmera, razmerje; so-razmerje, proporcija. [nalen.

proportional razmerén, proporcije-

Proportionale f. sorazmernica.

proportioniert razmerén, proporcijoniran; (ebennäßig) ravnomeren, so-merén, skladomerén; — sein ujemati se.

Proposition f. nasvet, predlog.

Propst m. proš.

Propstei f. prošcija.

pro rata temporis,

pro rymelji občinu

Prorektor *m.* namestni ravnatelj, prorektor.

Prorogation *f.* podaljšanje, prelog.
prorogieren podaljšati, preložiti.

Prosa *f.* proza, nevezana beseda, prosti govor.

Prosaiker *m.* prozaik, pisatelj v nevezani besedi.

prosaisch nevezan, prozaičen, prozaiki, v prozi. [proscenij].

Proscenium *n.* ospredje pozorišča, **proscribieren** izobčiti, iz-, prognati (-lenem), preklicati (-klićem), proskribirati.

Proscribierte *m.* izobčenec, izgnanec, proskribiranec.

Proscription *f.* izobčenje, prognanstvo, proskripcija.

Proscriptionsliste *f.* imenik izobčencev, imenik proskribirancev.

Proselit *m.* spreobrnelec, novoverec, proselit; — *en* machen spreobračati, nabirati novih verskih pristašev.

Proselitenmacher *m.* spreobračevalac, nabiralac novovernikov. [gaj!]

prosit interi. na zdravje! Bog poma-

Prosodie *f.* zlogomerje, prozodija.

Prosodik *f.* nauk o zlogomerji, prozodika.

prosodisch zlogomerjen, prozodičen.

Prospect *m.* po-, razgled.

prosperieren uspevati, rasti, ugodno se razvijati, napredovati, prosperirati.

prostituierten postaviti v zasmeh, osramotiti.

Prostitution *f.* osramočenje; izpostavljenje, blodništvo, prostitucija.

Protection *f.* zaščita, pokroviteljstvo, varstvo, obramba, protekcija.

Protector *m.* zaščitnik, pokrovitelj, svetnik, zagovornik, protektor.

Protectorat *n.* pokroviteljstvo, zavetništvo, varstvo, protektorat.

Protectorin *f.* pokroviteljica, zaščitnica, zavetnica.

Protegé *m.* ljubljeneč; zaščitenec.

protegieren ščititi, varovati, braniti, ngovarjati; vleči se, potegovati se, poganjati se za koga.

Protest *m.* odpor, upor, protest.

Protestant *m.* protestant, luteranec; — *in* *f.* protestantinja, luteranka.

protestantisch protestantski, luteranski.

Protestation *f.* ugovarjanje, upiranje, ugovor.

protestieren upreti se, ustaviti se; *impf.* upirati se, ustavljati se, protiviti se, ugovarjati, protestirati.

Protokoll *n.* zapisnik, protokol.

protokollarisch zapisniški; — *e* Aufnahme izpraševanje na zapisnik, sestavljanje zapisnika.

protokollieren za-, vpisati (-pišem) v zapisnik, zabeléziti, protokolirati; *impf.* zapisovati.

Protokollführer *m.* (Protokollist) zapisnikar, zapisovalec, protokolist.

Protokollführung *f.* zapisovanje.

Protokollnummer *f.* število (vložnega) zapisnika.

Prototyp *m.* u. n. pralik, prototip.

prohen kujati se.

prohig kujav.

Prohwagen *m.* kola za topove, topničarski voz.

Provenient *f.* (Herkunft) proizhajanje, prihod; (Ertrag) prihodek, dobiček.

Proverbium *n.* pregovor, rek.

Proviant *m.* živež, hrana, zaloga živeža, provijant; Proviant- živežni, provijantni.

Proviantmeister *m.* preskrbljevalec živeža, provijantmojster. [veža.

Proviantwesen *n.* preskrbljevanje živeža.

Provinz *f.* pokrajina, dežela, provincija.

Provinzial *m.* provincijalni poglavar samostanov, provincijal.

Provincialismus *m.* beseda v kaki pokrajini navadna, le v kakem kraju (ne splošno) udomačen izraz, provincijalizem.

provinziell pokrajinski, provincijalen.

Provision *f.* (Vorrath) zaloga; živež; (Besorgungsgeld) opravnina, preskrbnina, provizija.

Provisor *m.* oskrbnik, upravnik, provizor.

Provisorialverfügung *f.* začasna odredba.

provisorisch začasen, provizoričen.

Provisorium *n.* začasna naredba.

Provocation *f.* izzivanje, poziv na boj; (Beranlassung) provzročitev.

provocieren izzvati (-zovem), pozvati na boj; *impf.* izzivati, vabiti na boj; *trieb* klicati (klicem) na korajžo; (*herausbewahren*) provzročiti.

Provocierung *f.* *s.* Provocation.

prüde prenapeto modër, pust, presiljeno krepostën.

Prüderie *f.* pretiravana krepostnost, premodrost, puščoba.

prüfen skušiti, izkusiti, poskusiti; *impf.* skušati, izkušati, poskušati; (*d. Schüler* —) izprašati, izpitati; *impf.* izpraševati; (*untersuchen*) preiskati (-išcem), pregledati; *impf.* preiskovati, pregledovati; (*einen Vorschlag* —) razmotriti predlog, pretehtati, preudariti, premisliti, pretesti, dejati (denem) na cedilo; *impf.* pretehtovati, preudarjati, pretresovati; *geprüft* preizkušen, izprašan, izpitan, potrjen.

Prüfer *m.* izpraševalëc, preskuševalëc.

Prüfling *m.* izpraševanëc, preskuševanëc.

Prüfstein *m.* *s.* Probierstein.

Prüfung *f.* skušanje, preizkušanje, skušnja; (*Examen*) skušnja, izpit, izpraševanje; (*Untersuchung*) preiskovanje, preiskava; pretresovanje, pretres, pretehtovanje; presoja, pregled; **Prüfung** izpraševalni, izpitni.

Prüfungscandidat *m.* izpitni kandidat, izpraševanëc.

Prüfungskommission *f.* izpraševalna komisija, izpitni odbor.

Prüfungsgegenstand *m.* predmet izpita, izpitni predmet.

Prüfungsprotokoll *n.* izpitni zapisnik.

Prüfungssaal *m.* sobana za skušnjo, izpitna dvorana, izpraševalnica.

Prüfungstag *m.* dan skušnje, izpitni dan (dneva).

Prüfungstare *f.* skušnjina, izpitnina, odredbina za izpraševanje.

Prüfungsergebnis *n.* izpitno spričevalo, izpitna svedočba, spričevalo o skušnji.

Prügel *m.* krepel (-i), krepelëc; sklešček, oklešček; (*Schlag*) udarëc.

Prügelei *f.* pretep, tepež, pobj.

prügeln tepsti (tepem), biti (bijem), pretepati, nabijati, klestiti, tolëci, šeskatati, bunkati, mlatiti; o-, pretepesti,

nabiti, pre-, oklestiti, našeskatati, nabunkati, otolëci, namlatiti.

Prügelstrafe *f.* šibanje, bičanje.

Prügler *m.* pretepalëc, pretepač.

Prunk *m.* bliščoba, gizda, velikolepje, bliščëčnost; **Prunk** bliščëc, bliščëoben gizdav.

prunken bliščëti (-im), bliščëti se, svetiti se, lesketati (-am u. leskečem) se; ponašati se, prevzetovati.

Prunken *n.* ponašanje, prevzetovanje, veličevanje, gizdavost.

Prunker *m.* prevzetovalëc, gizdalin.

prunkhaft bliščëc, sijajën, velikolepën, gizdav; nagrizdan.

prunkliebend bliščëboljubën, gizdav, šopirën.

prunklos priprost, skromën.

Prunksucht *f.* gizdavost, veličevanje, prevzetija, šopirnost.

prunksüchtig gizdav, prevzetovalëc, šopirën.

Psalm *m.* psalëm.

psalmen psalne peti (pojem) ober prepevati.

Psalmist *m.* (*Psalmjänger* *m.*) pevëc psalmov, psalmist.

Psalter (*Psalmbuch* *n.*) knjiga psalmov, psalter; (*Blättermagazin*) devotëgëb, šestogubëc, prebiralnik, prisëcnik.

Pseudo lažni, krivi, nepravi, goljufni, podvrženi, slutvo-

pseudonym pod izmišljenim (tujim) imenom, lažnoimenski, slutvoimenski, psevdonimën.

Pseudophilosoph *m.* slutvomodrijan, modrijan po imenu.

Pseudoprophet *m.* lažnivi oder krivi prorok.

ps! interi. ps! bst!

Psyche *f.* duša, duh.

Psychiater *m.* zdravnik duha, zdravnik umobolnosti, psihijatër.

Psychiatrie *f.* zdravljenje duha, ozdravljanje umobolnosti, psihijatrija.

psychisch duševën, dušen.

Psycholog *m.* dušeslovëc, psiholog.

Psychologie *f.* dušeslovje, psihologija.

psychologisch dušeslovën, psihologičën.

Publication *f.* pro-, razglasenje, razglas, razglasilo, oklic, oznanilo, publikacija.

publicieren pro-, razglasiti, oklicati (klicem), objaviti, oznaniti, publicirati; *impf.* razglasati, oznanjati, oklicevati. **Publicist** *m.* časnikar, novinar, publicist.

Publicistik *f.* časnikarstvo, novinarstvo, publicistika.

Publicität *f.* očitnost, javnost.

Publicum *n.* občinstvo, množica, narod, zbrani svet.

publik očit, očitěn, javěn.

Pud *n.* pud.

Pudding *m.* (engl. Wehlspeise) puding.

Pudel *m.* kodër, kodrast pës; (Fehler) pomota, (debel) pogrešek.

Pudelmütze *f.* kosmata kapa, kučma.

pudeln *tr.* grdo ravnati s kom, ravnati z njim kakor s psom; *intr.* pomoto napraviti; (wascheln) opotekati se, pagati se.

pudelnährisch smešen, prismojen.

pudelnafs mokër kakor mis.

Puder *m.* moka za lase, pudër.

pudrig z moko potresen, opudran, upudran.

pudern s pudrom potresti, napudrati; *impf.* s pudrom potresati, pudrati.

Puff *interj.* lóp! büm! búf! búf! trèsk!

Puff *m.* udar, udarèc, sunèk, sunljej, òggljej, bunka.

Puffarmel *m.* široki rokav, nabrani rokav, nabusek.

puffen suvati (sujem), bunkati, dregati, butati, lopati; nabunkati, naphátì, otolèi; dregniti, butniti, lopiti, bunkniti.

Puls *m.* trip, utrip, udar; der — geht lila utriplje od. bije od. tolèe.

Pulsader *f.* ciplja, žila utripalnica.

pulsieren tripati (tripljem), utripati, bitì (bijem). [bitje žile.

Pulsschlag *m.* utripanje žile, bilo od.

Pult *n.* (pisalni) podstavèc, pult.

Pulver *n.* prah, prašek; (Schieß-) strelni prah, smodnik.

Pulverbeutel *m.* (—bühje *f.*) prašnik, prahovnica.

Pulverdampf *m.* dim (megla, òad) od strelnega prahu, smodnikov dim.

Pulverfabrik *f.* tovarna za smodnik, smodnikarna, stope (*pl.*) za smodnik.

Pulverfass *n.* sod za smodnik.

Pulverhorn *n.* rog za smodnik, prahovnica.

pulverig v prah stolèen, phan, zmlet, zdrobljen.

pulverisieren streti (starem) v prah, stolèi, somleti (-meljem), someti (so-manem). [nišèe.

Pulverhammer *f.* smodnišnica; smod-

Pulverhorn *n.* zrno smodnika oðer strelnega praha.

Pulvermagazin *n.* hranišèe strelnega prahu, zaloga smodnika, shramba od skladišèe za smodnik.

Pulvermühle *f.* i. Pulverfabrik.

Pulverthurm *m.* zidanica za strelni prah, smodnišnica.

Pulvertonne *f.* i. Pulverfaß. [rota.

Pulververschöpfung *f.* razstrelna za-

Pumpe *f.* sesalka, èrepalnica, pumpa.

pumpen èrpati, èrepati, na sesalko vleèi, pumpati. — ~~wahl-sesalke~~

pumpern ropotati (-am u. ropoèem).

Pumpernickel *m.* reženjãk, kruh iz

phane reži (iz pire), režèn hleb; (Spaßvogel) burkež, saljivèc, pavliha.

Punkt *m.* (Punctum *n.*) pika, točka;

dem. pièica; (Stich) ubod, ubodèc, ubod-

ljej; (Artikel) èlen, èlenèk, točka, od-

stavèk; (Umstand) reè (-i), zadeva;

auf dem — stehen biti (sem) na tem,

nameravati, kaniti, pripravljen od. na-

menjen biti; — sechs Uhr nataanko ob

šestih, toèno (ravno) ob šestih, ko ura

šest odbije; — für — beantwortet na

vsako toèko odgovoriti, nobene toèke

ne izpustiti, vse do pièice vedeti (vem);

der höchste — vršac, vrhunèc. — ~~stou~~

punktieren pike delati; pike narediti,

s pikami zaznamenati, na-, opikati,

punktirati.

pünktlich adì. natanèen, toèen; *adv.*

na tanko, za las, toèno; skrbno.

Pünktlichkeit *f.* natanènost, toènost.

Punktthierchen *n.* (Monas) živa pika,

monada.

punktweise *adv.* toèka za toèko, sta-

vèk za stavkom, posamiè po toèkah.

Punsch *m.* punš, punè.

punsch punèevati, punš piti (pijem).

Pupillar sirotinski, pupilarni.

Pupillargelder *pl.* sirotinski denarji

pl., pupilarno premoženje.

pupillarmâhig sirotinski, pupilarën; —e Sicheřheit pupilarna varnost.

Pupillarrechnung *f.* račun o sirotinskem premoženji; račun o gospodarstvu s pupilarnimi denarji.

Pupillar substitution *f.* postavljanje naslednika mladoletniku.

Pupillarvermögen *n.* sirotinsko oder pupilarno premoženje.

Pupille *m.* maloletna (mladoletna, nedoletna) sirota, nedorasel varvanec.

Pupille *f.* (weibl. Rûndel) mladoletnica; (im Auge) zenica, punčica.

Pupillencollegium *n.* varstveno sodišče, nadstojništvo sirot.

Pupillenrath *m.* varstveni svetnik, oskrbnik sirot.

Puppe *f.* punica, punčica; (bei Insecten) zapredék, mešič.

puppen s punčkami igrati (se); sich — zapredati se.

Puppenmacher *m.* izdelovalcë punčik.

Puppenrauber *m.* (*Calosoma sycophanta*) moškatnik, otimač.

Puppenspiel *n.* igranje s punčkami, igrača, otročarija.

pur čist, samočist, nezmešan; —e Wahrheit gola resnica; —es Gold čisto od. suho zlato; —er Reid sama zavist (-i), gola nevoščljivost.

Purgan; *f.* čistilo, mečilo, čistilen lek.

Purgier- čistilen, mečilen.

Purgieren *tr.* čistiti; iz-, očistiti; *intr.* čistiti se, dristo imeti (imam), dristati.

Purgiermittel *n.* čistilo, mečilo.

Purgierpille *f.* čistilni osvalék.

Purification *f.* čiščenje, čistitev.

purificieren čistiti, očisčevati; o-, izčistiti; purificirati.

Purismus *m.* trebljenje jezika, prenapeta skrb za čistost jezika, čistogovernost, purizem.

Purist *m.* trebilcë (čistilcë) jezika, čistogovernik, jezikotrebéc, purist.

Puritaner *m.* puritan, puritanec.

Purität *f.* čistost, precistota.

Purpur *m.* škrlat, bagër; Purpurbagreni, škrlatni.

purpurbekleidet v škrlatni obleki, s škrlatom ogrnen, v škrlatu oblečen.

Purpurfarbe *f.* škrlatna barva, bagër.

purpurfarben škrlatast, bagren.

Purpurfarber *m.* bagrnik.

Purpurmantel *m.* škrlatni plašč.

Purpurnuschel *f.* škrlatnik.

purpurn škrlatën, bagren.

purpurroth škrlatnorûdeč, škrlatast.

Purpurröthe *f.* škrlatna r(u)dočina, bagrenina, škrlatnina.

Purpurschnecke *f.* škrlatnik, bagrenka, bagrena školjka.

Purpurstoff *m.* škrlatovina, bagrovina.

purjeln prekucniti se, prekopicniti se; *impf.* prekucevati se, prekopicovati se.

Pustel *f.* mozolj, mozoljček, spuščaj, spûhlina, buljica.

Pustelausschlag *m.* ôspice *pl.*, buljice *pl.*, mozoljasta spûhlina; ich habe einen — bekommen opahnilo se mi je.

pusten hukati (v roko).

Pute *f.* pura.

Puter *m.* (Butterhahn od. Truthahn) puran, purman.

Putz *m.* vstaja, buna, kramola, poskus prekucije, poskušen prevrat.

Putz *m.* lepotočje, nakit, lišp, okras, ures, okrasje, kiné.

Pußdocht *f.* našopirjenka, šopirnica, gizdavka; (auch von männl. Personen) gizdalin, našopirjenec.

puhen čistiti, snažiti, ôediti, likati, svetliti; ôediti, očistiti, osnažiti, osvetliti, zlikati; (schmutzen) lišpati, lepotočiti, krasiti, kititi; nalispati, olepotočiti, nakititi, okrasiti, našopiriti; (die Perze —) utrniti, usekniti; *impf.* utrinjati, usekovati; (Bäume —) trebiti, klestiti; o-, pretrebiti, oklestiti; *fig.* jmdn. — karati, zmerjati, ôstevati, obirati; izkarati, ozmerjati, ôsteti (-stehen); (in einer Kritik) šibati, bičati, kresati (krešem), podajati (koga).

Puher *m.* čistilcë, snažitelj; (Schweiß) ukor, karanje, graja.

Puherin *f.* snažiteljica.

Pußhandel *m.* kupčija z lepotočjem.

Pußhändler *m.* lepotninar, kupčevalec z lepotočjem, prodajalcë lišpa.

Pußhändlerin *f.* lepotninarica, prodajalka lepotočja.

Pußhandlung *f.* prodajalnica lišpaga blaga, lepotninarica.

Buhhans *m.* gizdalin, našopirjenec.
Buhmacherin *f.* lepotnicarica.
Buhfucht *f.* gizdavost, šopirnost, lišjavost.
buhfuchtig gizdav, šopirčen, lišpav.
Buhware *f.* lepotnina, lepotičje, lepota, lišp.
pyramidal piramidast, piljast, piramiden, piramidalen.

Pyramide *f.* koničast stebér, pilj, piramida.
pyramidenförmig *f.* pyramidal.
Pyramidenpappel *f.* laški topol, jagned.
Pyrenäen *pl.* Pireneji *pl.*, pirenejsko pogorje.
Pyrometer *n.* ognjemer.
Pyrotechnik *f.* ognjarstvo.
Pythia *f.* Pitija; vedeževalka.

Q.

Quabbe *f.* podvrtnik, nadér.
quabbelig drgečoč, tresoč se, mastén, tolst, debel da se tresé.
quabbeln drgetati (drgečem), tresti se, zibati (zibljem) se.
quackelhaft otročji, vrtoglav, motovilast.
quackeln (wackeln) klamoteriti, motoviliti, gugati (gugljem) se; (unvernünftig reden) klobasati, čeljustati, nepremišljeno in otročje govoriti.
Quader *m.* vrtoglavčé, motovilež, vetrast kričač, čeljustač.
Quacksalber *m.* mazáč, ozdravljuh, vračuh; — *in f.* ozdravljuhinja, mažarica, mazilarica, vračuhinja.
Quader *f.* četroogeln kamen, rezan (obsekan) kamen, kamnena ploča; stirijski kamen.
Quadermauer *f.* zid iz sekanega (rezanega) kamena.
Quadragesima *f.* prva postna —, pepelnica nedelja.
Quadrant *m.* četvrtnik, kvadrant.
Quadrat *n.* kvadrat, stirijsk, četverogelnik (jednakostrani, pravokotni); kvadrat- kvadratni, stirijski.
Quadratfuß *m.* kvadratni črevelj, stirijski črevelj.
Quadratklafter *f.* kvadratni seženj, stirijski seženj.
Quadratmeile *f.* kvadratna milja, stirijska milja.
Quadratmeter *n.* kvadratni metér, stirijski metér.
Quadratnr. *f.* kvadratura.
Quadratwurzel *f.* kvadratni koren, kvadratna prvina. [palčec.
Quadratvoll *m.* kvadratni (stirijski)

Quadrannium *n.* čtiriletje, doba štirih let, štiri leta.
quadrieren kvadirati, povišati na drugo potenco (stópinjo); (eine Fläche) na štiri ogle narediti, spraviti na lik kvadrata (stirijska); daš quadriert niht to se ne prilikuje, to se ne prilega.
quadrilinguis četrojezičen.
Quadrille *f.* četvorka, kadrilja.
quadrupel četrčen.
Quadrupelallianz *f.* četrozvezje, zveza med štirimi, zveza četvorice, četverna zveza.
Quadruplum *n.* četvórina.
Quai *m.* nabrežje.
quak interi. kvak!
Quak *m.* kvakanje, regljanje.
quaken regljati, kvakati, regetati (regečem), kreketati.
Quaken *n.* regljanje, kvakanje.
quäken bevskati, hajati.
Quäker *m.* bevskalčec (lesjak); (Bitterer) kveker.
Qual *f.* muka, bolečina, trpljenje; (deß Gemüths) britkost, težava, bolest (-i).
quälen mučiti, trpinčiti, trapiti, sukati (sučem), treti (tarem), pestiti, stiskati.
Quäler *m.* mučitelj, zatiralčec.
Quälerei *f.* mučenje, trpinčenje, zatiranje.
Quälerin *f.* mučiteljica, zatiralka.
Quälgeist *m.* nadlegovalčec, mučitelj, zloben vrag.
Qualifikation *f.* prikladnost, sposobnost, pripravnost.
Qualificationsausweis *m.* spričevalo sposobnosti, izkaz prikladnosti.

Qualificationstabelle *f.* razpreglednica sposobnosti, razkaz porabnosti (porabljivosti).

qualificieren pripravno (sposobno za kaj) narediti, za prikladno (sposobno) spoznati kaj, prirediti, pripraviti, usposobiti; *sich* — sposobnost zadobiti, prikladn (sposobn) biti (sem).

qualificiert pripravn, prikladn, sposobn, zmožen, uporabn, porabljiv.

Qualität *f.* kakošnost, kakovost; notranja vrednost, dobrot; vrsta, sorta.

qualitativ *adi.* u. *adv.* z ozirom na kakošnost (na notranjo vrednost), po kakovosti, kvalitativn.

Qualle *f.* morski klobuk, osipni —.

Qualm *m.* hlap, gost dim, čad, sopar; zaduh, omotičn in zaduhel zrak.

qualmen hlapeti, kaditi se, pariti se; z dimom napolniti, zakaditi, zadimiti.

qualmig dimn, zakajen, soparn, zadimljen.

Quandelcanal *m.* vrata (pri kôpi, oglénici) *n. pl.*

Quandelraum *m.* srce (pri kôpi).

Quandelstange *f.* prócep.

Quantität *f.* kôlikost; (Menge) množina; (in der Retrif) mera, zlogomerje, obsežnost zloga.

quantitativ *adi.* u. *adv.* z ozirom na kôlikost (na množino), po kôlikosti, kvantitativn.

quantitierend časomerén, zlogomerén.

Quantum *n.* količina, množina, veličina, število, mnoštvo.

Quappe *f.* menék.

Quarantäne *f.* osébljenje (odločitév) sumne ladije [za 40 dnij], kvarantena, kontumácija; — halten biti (sem) osébljen (odločen, da nihée ne pride blizu), biti v kvaranteni.

Quark *m.* (Topfen) skuta, žmiték; (Roth) blato, govno; (Blunder) šara, ropotija, reč brez cene (brez vrednosti), malenkostna stvar (-i); in jedem — rühren v vsak nič nos vtakniti (vtikati).

quarkig skutast, žmitkast, sirnat.

Quarkkäse *m.* skuta, ožemčék, présen sir.

quarren cmeriti se, kremžiti se, vekati, kisati se.

Quart *n.* četrt (-i), četvrt (-i), četrtina, četrtnica, četrtinka; (Format) četverka.

Quartal *n.* četrtletje, trije meseci, kvatre *pl.*, Quartal- četrtletni.

quartaliter *adv.* vsake kvatre, vsako četrtletje, vsake tri mesece; četrtletno.

Quartaner *m.* učenék četrttega razreda (leta).

Quartbogen *m.* (—format *n.*) četverka.

Quarte *f.* četrtica; (*mus.*) četrta stopinja, kvarta; (in der Festsunft) četrtri mahllej.

Quartett *n.* čveteroglasna skladba, čveterospév, kvartet.

Quartier *n.* stan, stanišče, stanovališče; (Aufenthaltort) bivališče, prebivališče, stanovišče, stanovanje; (Herberge) prenočišče, ostajališče; — nehmen nastaniti se, ostati (ostanem), prenočiti; in — stehen stanovati, bivati, nastanjen biti (sem).

Quartierbeitrag *m.* doplačilo k stanovninu, priboljšék za stanovanje.

Quartiergeld *n.* stanarina, stanovnina.

Quartiermeister *m.* vojaški stanovnišnik, kvartirmojstér.

Quartierträger *m.* gospodar stana, stanodajaléc. [red.]

Quartierinsclasse *f.* stanarinski razred.

Quarz *m.* kremenjak, kremen.

quarzig kremenat.

Quarzit *m.* kremenovéc.

Quarsteinart *f.* kremenina.

quasi *adv.* (gleichsam) tako rekoč nekako, dejal bi, kakor da, kot da; na pol.

Quasigelehrte *m.* učenjak - polovičar, napol - učenjak.

Quaste *f.* čop, šop, kita.

Quäsion *f.* vprašanje.

quäsionieren izpraševati.

Quäsions schreiben *n.* pismeno vprašanje.

Quäsitor *m.* kvestor.

Quatember *m.* četrtletje, kvatre *pl.*; Quatember- četrtletni, kvaterni.

Quatemberfassen *pl.* kvaterni post, kvaterni postni dnevi *pl.*

Quatembertag *m.* kvaterni dan (dne u. dneva).

Quaterne *f.* četvornica, kvaterna.

Quebbe *f.* ozibi *pl.*, tresoča močvirna
ta *n. pl.*

Queche *f.* (Quedengraß *n.*) pirnica,
pirika, boréd; **Queden-** pirnični, pirični.

Quedsilber *n.* živo srebro; **Quedsilber-**
živoga srebra. — *juhe!*

Quedsilberauflösung *f.* raztopnina ži-
voga srebra.

Quedsilberborar *m.* burnokislo živo
srebro.

quedsilbern živosrebern, od živoga
srebra. [ostava.

Querd *n.* obsiv, obroček; (*b. Schuhen*)

Querd *m.* studenec, vrelce, vir, izvir,
vrelc, mrzlec (-zelca); *dem.* studenček,
vrelček, izvirček.

Quelle *f.* *q. Quell.*

quellen *intr.* vreti, izvirati, kipeti,
vrvati, teči (tečem) iz . . . ; curljati
iz . . . ; privreti, priteči, uliti (-lijem)
se; (*anschwellen*) napiti (-pijem) *se*, na-
pojiti *se*, namočiti *se*, razbuhniti *se*,
napeti (-pnem) *se*, zabrekiniti, narasti;
impf. napijati *se*, napejati *se*, nara-
kati; *tr.* (*schwellen machen*) namočiti,
impf. namakati.

Quellengebiet *n.* virje.

Quellenland *n.* povirje. [slovje.

Quellenlehre *f.* nauk o izviri, viro-
quellenmäßig *adv.* po virih.

quellenreich studenčnat, vrelovit, bo-
gat na vrelcih.

Quellenstudium *n.* pretehtovanje (pre-
tresovanje, preiskovanje) zgodovinskih
virov, učenje po virih, proučevanje
virov.

Quellgrund *m.* virje, povirje, izvira-
lišče, studenčine *pl.*

Quellnymph *f.* (po)vodna vila, po-
vodkinja.

Quellsalz *n.* studenčna sol (-i).

Quellsee *m.* studenčno jezero.

Quellwasser *n.* studenčnica, vročnica;
živa voda.

Quendel *m.* materna dušica, materni
dušek, mačesica.

Quendelmolle *f.* dušična predenica.

Quentchen *n.* (Quentlein *n.*) kvintelj
(-jina), kvintelje.

quer *adi.* prečen, vprečen, poprečen,
počezén; *adv.* vprek, navprek, počez,
poprečno; na križ, križem.

Querast *f.* dvorezna sekira.

Querbalcken *m.* prečni tram, poprečno
bruno, prečnik, osecnik.

Querband *n.* prečna vez (-i).

Querdurchschnitt *m.* poprečni presek,
poprečni prerez.

Quere *f.* vpróčina, poprečnost; in die
— poprek, počez; cinem in d. — fom-
men biti (sem) komu na poti, skaziti
mu, zmesi (zmedem) mu kaj; es geht
mir alles der — vse mi gre napak
(narobe); in's Kreuz u. in die — vse
križem, vse vprek.

querfeldein *adv.* preko polja; *fig.* brez
reda, križem, vse vprek; (uncerwartet)
iz nenada, nenadoma.

Querflöte *f.* postranska pišcal (-i),
postránica.

Querfortsatz *m.* prečni odrastek, prečni
podaljsek.

Querfrage *f.* postransko vprašanje.

Quersfurche *f.* poprečna brazda.

Quergasse *f.* stranska ulica, poprečna
ulica, stranske ulice *pl.*

Quergraben *m.* poprečni rov, — jarék.

Querholz *n.* poprečni les, prečnik,
prečnica; (— an der Thüre) zásova;
(an Schlitten) blazina; (am Rechen)
čeljust (-i); (Querhölzchen am Fische)
zátika.

Querlage *f.* poprečni položaj, popre-
kost, poprečna lega.

Querlatte *f.* preklja.

Querlauf *m.* poprečen tek.

Querleiste *f.* poprečna letvica, po-
prečnica.

Querlinie *f.* prečna črta, prečnica.

Querprofil *n.* poprečni presék, po-
prečni órtež. [zatič.

Querriegel *m.* zásova, prečni zapah.

Quersack *m.* bisaga, vreča-čezramnica.

Querschlag *m.* prekóp.

Querschnitt *m.* poprečen prerez (pre-
rezék), — presék.

Querspalte *f.* poprečna razpoka.

Querstange *f.* poprečen drog, prečnica;
(beim Dachstuhl) skarje *pl.*; (bei den
Bagnern) oplen; (beim Nebengefänder)
streljaléc.

Querstraße *f.* prečna cesta, križempot

Querstrich *m.* prečna poteza (črta)
poprečnica.

Querthal *n.* poprečna dolina, dolina-prečnica, preseka.

querüber *adv.* vprek, poprek.

Querwand *f.* prečna stena, pregraja, prepažba, pregrada.

Querwind *m.* stranski vetër, vetër iz strani; krivëc.

Quetsche *f.* stiska, tesnoba.

quetschen mûčkati, gnesti (gnetem), mlinčiti, stiskati, tlačiti, tretiti (tarem); zmûčkati, zmlinčiti, stisniti, stlačiti, streti; *sich den Finger* — prst si priščeniti (pretisniti, uščeniti).

Quetscher *m.* mûčkalëc, tlačilëc, tlačitelj, stiskalëc.

Quetschung *f.* zmûčkanje, zmlinčenje, strtje; (*Quetschwunde*) zmûčkanina, zmlinčenina, otiska, odirek, otolkljeje.

Queue *f.* (Billardstod, *frz.* spr. *ô*) biljardna palica, kë.

quid vesel, živ, èvrst.

Quidborn *m.* živi studenëc, živa voda.

Quicker; *n.* živa ruda, živo srebro.

Quidsand *m.* svišč.

Quiek *m.* ovil, evič, cviljenje, vik.

quieken (quieschen) cviliti, evičati, kričati; zaeviliti, zacvičati, cikniti.

Quiescent *m.* počivalëc, upokojenëc, umirovljenëc. [čitnina]

Quiescentengehalt *m.* pokojnina, po-

Quiescem; *f.* počitek, pokoj.

quiescieren *intr.* počivati, v pokoji živeti; *tr.* v počitek dejati (denem), umiroviti.

Quiescierung *f.* začasni pokoj.

quieschen *f.* quieschen.

Quinquagesima *f.* pustna —, tolstanedelja. [let, pet let]

Quinquennium *n.* petletje, doba petih

Quinta *f.* peti razred.

Quintaner *m.* učenëc petega razreda.

Quinte *f.* petica; (*mus.*) peta stopinja, kvinta; (*in der Fiedlung*) peti mahljaj; *die* — *n.* zvijače *pl.*, spletke *pl.*

Quintessen; *f.* cvet, jedro, jezgra.

Quintett *n.* peterospev, kvintet, peteroglasno petje.

Quirl *m.* raztrepalnica, motië, motovëc, vretence, žvrkla, dideldajëk

quirlen raztepsti (-tepem), razmotiti, umesti (-metem), pomešati, raztrepati; *impf.* raztepati (-tepljem), mesti, mešati, trepati (-trepljem).

quitt bôt (*indecl.*), prost, oproëen, rešen; — *werden* pobotati se, poravnati se; (*sich entledigen*) iznebiti se, odkrižati se.

Quitte *f.* kûtna.

Quittenapfel *m.* kûtnar.

Quittenbirn *f.* kûtnica. [vëc]

Quittensaft *m.* sok od kutin, kûtnoquittieren (*den Empfang beschëmigen*) prejem potrditi, pobotnico dati (*dam.*) prejemni list napisati (-pišem); (*ab-danken*) službi odpovedati (-vam) se, odreči se, službo pustiti (ostaviti), iz službe izstopiti.

Quittung *f.* pobotni list, pobotnica.

Quittungsstempel *m.* kolëk za pobotnico.

Quodlibet *n.* zmes (-i), vsakega nekaj.

Quote *f.* del, delež. [cijent]

Quotient *m.* koliënik, razstevëc, kv-

R.

Rabat *m.* rabat, popustëk; — *geben*, *rabattieren* popustiti, *impf.* popuščati.

Rabatte *f.* oslec, zaslec, obšiv, obšivëk.

Rabbiner *m.* rabin, rabinëc.

rabbiniſch rabinski.

Rabe *m.* vran, krokar, kavran, gavran;

Raben- vranji, krokarjev, krokarški.

Rabenaas *n.* mrha, mrlina, mrcina.

Rabeneltern *pl.* brezsrëni stariši *pl.*, neçloveški roditelji *pl.*

Rabengekrähe *n.* krok, krokanje, krokot, krokotanje.

Rabenhaar *n.* èrni lasje *pl.*, vranj lasje *pl.*

Rabenmutter *f.* brezsrëna —, bredušna mati (*matere*).

rabenschwarz vranji, èrn kakor vran, — krokar.

Rabenvater *m.* brezsrëni —, brezdušni oëe (oëeta).

rabiat divji, razkačen.

Rabiſch *m.* rovaš, roš. [list]

Rabulist *m.* jeziënik; zvijaënik, rabe-

Rabulifereci *f.* zvijaštvo.

Rage *f.* (Rasse) (v. Menščen) pleme (-ena); (*sool.*) pasma, pasmina.
Rach- maščevalni, maščevalski.
Rache *f.* osveta, mest (-i), maščevanje; — nehten maščevati se, mestiti se; zmaščevati se, namaščevati se, osvetiti se, znositi se nad kom.
Racheburst *m.* maščevalnost, osvetoljubnost.
Rachengel *m.* maščevalni angelj.
Rachgedanke *m.* misel na maščevanje.
Rachgericht *n.* maščevalna sodba.
Rachgöttin *f.* boginja maščevalka.
Rachelust *f.* maščevalnost, osvetljivost, pohlepnost po osveti.
rächen *tr.* maščevati, mestiti; sich — maščevati se, mestiti se; zmaščevati se, znositi se nad kom, osvetiti se.
Rachen *m.* žrelo, golt, goltanec; (Abgrund) prepad, brezno.
Rachenblätter *pl.* (*bot.*) zijalke *pl.*
rachenförmig (*bot.*) zijalast.
Rächer *m.* maščevalc, mestitelj, osvetnik; — *in f.* maščevalka, osvetnica.
rächerisch maščevalen, maščevalski.
Rachschwert *n.* maščevalni meč, meč osvete.
Rachgier *f.* maščevalnost, osvetljivost, hrepenenje po maščevanju.
rachgierig maščevalen, osvetljiv, osvetoljuben.
Rachgierigkeit *f.* maščevalnost.
Rachsucht *f.* *č.* Rachgier.
rachsüchtig *č.* rachgierig. [ubijanje.
Racherei *f.* trud, upora, ubadanje, radern sich ubijati se, truditi se, absdati se, upirati se.
Rad *n.* kolo (kolesa); (Kreis) kolar; (an der Welle) kolo na vratilu; (Furzelbaum) kolobenec, kozolc.
Radachse *f.* os (-i), podos (-i), podvoz (-i).
Radarm *m.* motoroga.
radbrechen (radbrechen), eine Sprache — lomiti, hrestati, slabo govoriti.
Radbüchse *f.* pesto, pušica.
Rädchen *n.* kolesce, kolce, kolčice.
Radhaue *f.* motika, rovnica, kopača.
radeln sukati (sučem) se, v kroge iti (grem).
Radelführer *m.* kolovodja, glavar, načelnik, podpihovalc.

Rad *m.* kokalj, kokelj.
Radensieb *n.* sodilno rešeto.
Radler *m.* kolár.
Räder *m.* (Sieb) reta, rejta, rehta; (*dem.* retica); (Person) rehtalec, retalec.
räderig kolesast, kolesnat.
rädern (einen Verbrecher) s kolesom treti (terem, tarem); streti; (überfahren) povoziti, zmečkati; *impf.* povazati, zmečkavati.
Räderwerk *n.* kolesa *pl.*, kolesje, kolesovje.
Radfelge *f.* platišče; (in der Mühle) lopate *pl.*, krog, oplat.
radförmig kolesast. [kolesnica.
Radgeleise *n.* kolovoz, kolovoznik,
Radhemmung *f.* zavora.
radical korenit, radikalén. [lečba.
Radicalcur *f.* temeljit lek, temeljita
Radiale *m.* radikalec, razvratnik.
Radiale *n.* korenika, radikal.
Radicalismus *m.* radikalizem, razvratništvo.
radizieren koren potezati, koreniti.
Radix *m.* redkév.
Radischen *n.* redkvica.
Radier- strgalni. [ostrgati.
radieren strgati, strgati (z nožicem);
Radiermesser *n.* strgalni nož.
Radius *m.* (Strahl) žarek; (Halbmesser) polumer, radij; (— vector) (črta prevodnica).
Radir *f.* koren, korenina.
Radkran; *m.* kolesni obod, platišče.
Radmacher *m.* kolar, kolesar.
Radmantel *m.* široki plašč, kolobar.
Radnagel *m.* zakolc, zakolič, zásnik (zaosnik), lunč, pešelj, zamózka.
Radshiene *f.* šina.
Radshuh *m.* cokla, črevelj, podvora.
Radspiche *f.* prečka, spriklja.
Radsperr *f.* zavora, zavor, zavornica, zavera, zavernica. [meja.
Radspur *f.* kolovoz, kolesnica, kolo.
Radwelle *f.* kolesna os (-i), podvoz (-i), vreteno, vratilo; (in der Mühle) preslica.
Radzahn *m.* palec, zobec.
Raffel *f.* *č.* Flachsraufe. [drgati.
raffeln smukati, grebenati (lan),
raffen grabiti; pograbit, pobrati (-berem).

Raffholz *n.* suhljad (-i), lomača, vrhovina, dračje, pobirki *pl.*

Raffnade *f.* prečiščanje, čiščenje (sladkorja), prečiščeni sladkor.

Raffinement *n.* prebrisanost, prekanjenost, presukanost, premetenost.

Raffinerie *f.* čistilnica, rafinerija.

raffinieren čistiti, variti (sladkor); prečistiti, očistiti, prevariti; *impf.* prečiščati, prevarjati.

Raffineur *m.* čistilec, prečiščevalc.

raffiniert *fig.* premeten, zvit, prekanjen, presukan.

Raffinierte *m.* premetenec, prekanjenec; *f.* premetenka, prekanjenka.

Raffiniertheit *f.* premetenost, prekanjenost, zvitost.

Raffzahn *m.* prednji zob, popadnik.

ragen moletí, štrleti, strmeti, stréati (-im), kipeti.

Ragewurzel *f.* kukovec, cepetec.

Ragout *n.* meseni primesek v juhi.

Rahe *f.* rahno, rajna.

Rahesegel *n.* jadro na rajni.

Raheslange *f.* rahnica. [škrlup.

Rahm *m.* smetana, smetena, vrhnje,

Rahmen *m.* oklep, okvir, obkrajec.

rahmen (Wald) posneti (-snamem), *impf.* posnemati; ein Bild — dejati (denem) sliko v okvir, okviriti.

Rahmöffel *m.* posnemalnica, posnemalka, posnemača.

Rahmsuppe *f.* juha s smetano, juha od smetane.

Raigras *n.* ovsnica.

Rain *m.* meja, omejek, rob; (zwischen Ädern) griva, zvrati *pl.*

Rainblümchen *n.* marjetica. [se.

rainen mejiti, mejičiti, držati (-im)

Rainfarren *m.* vratič.

Rainstein *m.* mejnik.

Rainweide *f.* kalina, zimolez, kostanjčevje. [nost.

Raison *f.* razum, pamet (-i), **raisonnable** pameten, pravičen, velikodušen, darežljiv.

Raisonnement *n.* umovanje, razsojevanje; (verächtl.) modrovanje.

raisonnieren umovati; razsojati, razkladati, besedovati; (verächtlich) modrovati.

Rait- računski.

raiten *j.* rečnen.

Raja *m. f.* kristijan —, kristijanka pri Turkih, raja.

Rakete *f.* raketa, raketej (-ljna); Raketen- raketni. *Raketenmacher* *m.* raketar. *Rakete* *f.* mokoš, mlakoš, kosce. *Rallen* razsajati, razbijati.

Rammloch *m.* zabijač, ovén.

Rammbock *m.* ovén.

rammeln *tr.* kole zabijati; *intr.* goniti se, pojati se; *j.* brušten.

Rammelzeit *f.* gonitba, pojanje; *j.* Bruust.

rammen *j.* rammeln. *Rammloch* *m. j.* Rammloch. *Rand* *m.* kraj, rob; (des Aders) obmejek, obmet; obronek; (e Gefäßes) rob, obrobek; (des Hutes) okrajek, pri-krajek, krajeveci *pl.*; **Rand-** krajni, obkrajni, mejni, obrobní, oklepni.

Randaugenfalte *m.* okrajčnik.

Randbemerkung *f.* opazka obkrajnica, obkrajni pristavek.

rändern robiti, obrobiti, zarobiti; *impf.* zarobljevati.

Randgebirge *n.* obkrajno —, oklepno gorovje.

Randglosse *f. j.* Randbemerkung.

Randschicht *f.* krajna vrsta od plast.

Randschrift *f.* napis na (po) robu, porobni napis.

Ranst *m.* kraj, krajec, rob.

Rang *m.* (Ordnung) red, vrsta; ein Staat ersten — es država prvega reda; (Bürde, Ordnung) čin; (d. Ausdrucks) dostojnost; (Amt) dostojanstvo, dostojna čast (-i); (Grad) častna stopnja, dostojanstvo; (Borrang) prvenstvo, prednost, prvo mesto; e. Mann von — mož imenitnega stanu; den — ablassen koga prečeti, prehiteti oder prekositi.

Rangbestimmung *f.* določba dostojanstva, — častne stopnje, ustanovitve čina.

Ränge *m.* (ne)porodnež, razposajenež.

rangieren po činu urediti, v red dejati (denem), razvrstiti, porazvrstiti; *impf.* urejati, v red devati, urejevati, razvrščevati; sich untereinander — vrstiti se, črediti se.

Rangliste *f.* činovnica.

Rangordnung *f.* činovni red; dostojanstveni red.

Rangfreit *m.* prepir zastran prednosti v časti oder dostojanstvu, prepir za predstvo od. prvenstvo.

Rangstufe *f.* častna stopnja, stopnja dostojanstva. [nost.]

Rangfucht *f.* častiželjnost, častilakomrangsfüchtig častiželjen, častilakomjen. rank vit(ek), tanek, tenek, šibek, triglasi.

Ranke *f.* vitica, oponec, ročica, prstenec, ovijača.

Ränke *pl.* spletke *pl.*, zvižaje *pl.*, kovarstvo, lest (-i); — [schmecken] zvižaje plesti (pletem), spletke delati.

ranken [ich] viti (vijem) se, ovijati se, oprijemati se, opletati se, popenjati se, plaziti se.

Rankenfüße *pl.* vitičaste noge *pl.*

Rankenfühler *m.* vitičnjak.

Ranengewächs *n.* ovijačka, pletenica.

Ränkeschmied *m.* kovar, spletkar, zvižajnik.

ränkesüchtig, — voll kovaren, zvižajski, presukan, poln zvižaj in spletek, zvit kakor grča.

Ranunkel *f.* zlatica.

Ranzen *m.* torba, bisaga, krnir, ronec.

ranzen *intr.* goniti se, pojati se; po izlovenem dišati (-im); *tr.* razrivati, razkopavati; [ich] — klatiti se, vlačiti se okoli.

ranzig žarek, žarkov, žaltav.

Rapé *m.* debeli tobak.

rapid nagel, deroč, rapiden.

Rapier *n.* topi meč, rapir.

Rappe *m.* vranec, vrani konj, murc.

Rappe *f.* mahovnica.

Rappel *m.* vrtoglavica, vrtoglavost;

f. klopotec, klopotulja, klepetec.

rappelig vrtoglav, vrtoglavjen.

Rappelkopf *m.* vrtoglavec.

rappelköpfig vrtoglav; (vom Pferde)

uporen.

rappeln mešati se —, vrteti se komu v glavi.

Rapport *m.* poročilo, sporočilo, naznanilo, glas, navestilo.

rapportieren sporočiti, naznaniti, navestiti; *impf.* sporočati, sporočevati, naznanjati.

Raps, **Repš** *m.* ogeršica, oljnato seme (semena).

rapsen hlastati, hapati, šavsati; *pf.* hlastniti, hapniti, šavsniti.

Rapunzel *f.* (*Camp. ranunculus*) motovilc, motavilc, ležnjačič.

Rapunzelsalat *m.* motovilc, repušec. rar *adi.* redk; *fig.* lep, zal, všeč, poseben, izvrsten, brhek. [teta.]

Rarität *f.* redkost, redka reč (-i), rarität *adi.* hiter, urjen, brz, brzjen, jaderen; *fig.* nagel; (feurig) isker, cil, živ; *adv.* hitro, urno, brž, jaderno, pohito.

Rasch *m.* raš, raševina. [zagoltjen.]

räsch *adi.* rod, krepk; rezjen, trpek,

räscheln šumeti, šumljati, šumotiti, šumotljati.

Raschheit *f.* hitrost, hitrica, urnost; naglica, naglost, ročnost.

Rasen *m.* ruša, rušina, drn; *coll.* drnje, drnina, trznja; — [stechen] rušine rezati; (Flur) trata, tratina, ledina, zelenina; (turzhafniges Gras) murava, gosta trava.

rasen besneti, besnovati, vibrati, razgrajati, razsajati, udelavati, divjati, noreti, razbijati; togotiti se, srditi se.

Rasenbank *f.* rušnata klop (-i).

Raseneisenstein *m.* drnovc.

rasend *adi.* besjen; (wütend) stekel;

fig. prehud, presilen, prekomeren.

Rasenmeister *m.* š. Wäsenmeister.

Rasenplatz *m.* trata, loka, drnišče.

Rasenstecher *m.* drnar, drnorežec.

Rasenstück *n.* drn, rušina.

Rasenteppich *m.* zelena preproga, zelena trata.

Raser *m.* razsajalec, razgrajalec, besni od. divji clovek, besnik.

Raserei *f.* besnost, besnoča, divjanje, razgrajanje, norost, norija; (wilder Born) togota, jarost, steklost.

Raserin *f.* razsajalka, besnica.

rasig drnat, drnovit, rušinat, travnat, travjen, tratnat.

rasieren briti (-brijem); obriti; *fig.* razrušiti, podreti (-derem); *impf.* porirati.

Rasiermesser *n.* britev.

Rapsel *f.* strugalo, strugača, stružnik, pila (za les).

rafpeln strugati, piliti.
Rassel *f.* ropotč, klopotč, klopotulja, ropotulja, klepetč, klepetača.

rasseln rožljati, roštati, rovštati; (v. Wagen) ropotati (-am und ropočem), škrtati, drdrati; (v. d. Schlüßeln) skrabotljati, rožljati; (v. Wassen) breketati (-ečem).

Rasseln *n.* rožljanje, ropot, breket.
Rast *f.* počitek, počinek, odmor, odihljaj, pokoj; ožne — u. Ruhe brez miru in pokoja.

Rasselbinder *m.* loncevez, loncevezč, piskrovč.

rasten počivati; počiti (-čijem) se, odpočiti se, počiniti, oddahniti se; *impf.* odpočivati.

rastlos *adi.* neprestan, neumoren, preven, neugnan; *adv.* brez počitka, neumorno, brez postanka, neutrudoma, brez prenehleja.

rastrieren črtati.

Rastkation *f.* postaja, počivališče, odmorišče.

Rastkunde *f.* ura počitka, odmor.

Rasttag *m.* dan (dneva) počitka, — odmora.

Rate *f.* obrok, del.

ratenweise *adv.* na obroke, na dele.

Rath *m.* svēt, svet; (Verathschlagung) posvet, posvetovanje; (Collegium) svetovalstvo; (Person) svetnik, svetovalč; — halten posvetovati se s kom, pogovarjati se; zu — e ziehen za svēt vprašati, *impf.* — vpraševati; mit — und That z besedo in z dejanjem; — geben svetovati; nasvetovati, svet dati (dam); — schaffen pomoči (-morem), pomagati, v okom priti (pridem).

rathen ugibati (-bljem), uganovati, preudarjati, pretehtovati, gádati; uganiti; (Rath geben) svetovati; svēt dati (dam); (Rath schaffen) pomoči (-morem), pomagati; ich weiß mir nicht zu — ne morem (vem) si pomoči, — pomagati.

Rather *m.* ugibalč, uganovalč; j. a. Rathgeber.

Rathgeber *m.* svetovalč, svetnik; — in *f.* svetovalka.

Rathhaus *n.* svetovalnica, mestna zbornica.

räthlich j. rathsam.

rathlos brez sveta, brez pomoči; kdor si ne ve ne svetovati ne pomoči.

Raths- svetovalski, svetniški.

rathsam kar je (se more) svetovati, svetěn, koristěn, pametěn, doběr; es ist nicht — ni svetovati.

rathsbedürftig sveta potreben.

Rathsbeschluss *m.* sklep svetovalstra, sklep mestnega (občinskega) zbora.

Rathschlag *m.* svēt; (Anschlag) naklep. rathschlagen posvetovati se, preudarjati; bei sich — preudarjati, premisljevati.

Rathschläger *m.* j. Rathgeber.

Rathscollgium *n.* svetovalstvo.

Rathsdienner *m.* svetniški sluga, svetovalniški služabnik.

Rathsel *n.* uganka, zastavica, zagonetka; ein — auflösen odgonetati, zastavico ugibati od. uganovati; uganiti; ein — aufgeben uganko zastaviti, zagonetati.

rathselhaft zagonetěn, uganki podoběn, kakor uganka; čuděn, skriven.

rathseln zagonetati, uganko zastaviti; *impf.* uganko zastavljati.

Rathsherr *m.* svetnik, svetovalč.

rathsherrlich svetovalski, svetniški.

Rathsmitglied *n.* svetnik, odbornik.

Rathsperson *f.* svetnik, svetovalska oseba.

Rathspersonale *n.* osobje svetovalstva.

Rathsprotokoll *n.* svetovalstveni zapisnik, zbornični zapisnik.

Rathsprotokollist *m.* zapisovalč svetovalstvenega zapisnika, zborni zapisovalč.

Rathsraat *m.* svetovalnica, zbornica.

Rathssehung *f.* seja svetovalstva, zborova seja, svetniška seja.

Rathsprudh *m.* razsodba svetovalstva.

Rathsstube *f.* j. Rathssaal.

Rathsversammlung *f.* seja svetovalstva, zbor svetovalski.

Rathswahl *f.* izbor svetovalcev od odbornikov.

Rathsammer *n.* j. Rathssaal.

Ratification *f.* pritrdilo, pritrditev, pritrdba.

Ratificationsurkunde *f.* pritrdilno pismo, pritrdnica.

ratificieren pritrđiti, potrditi, odobriti; *impf.* pritrjevati, potrjevati, odobravati.

Ration *f.* odmerek, obrok. [stvo.

Rationalismus *m.* racionalizem, um-

Rationalist *m.* umstvenik, racionalist.

rational umen, umoven, umstven;

racijonalen; (*math.*) razložen.

Ratſche *f.* ropotača, ropotulja, restal-

nica, skrgala; *fig.* j. Plauscherin.

ratſchen ropotačiti; (mit der Stimme

bei der Aussprache des „R“ ſchnarren)

pogrkovati; j. plauschen.

Ratte *f.* podgana; Ratten- podganji.

Rattenfalle *f.* past za podgane.

Rattenfänger *m.* podganolovec.

Rattengift *n.* mišnica.

Rattenkoth *m.* podganjek.

Rattenschwan; *m.* podganji rep; (Pfer-

befranth.) molj, tenka kita, las.

Raub *m.* rop, tolovajstvo, grabež,

lupež; (die Sache) rop, plen; Raub-

tolovajski, razbojniški, roparski.

Raubanfall *m.* razbojniški napad.

raubbegierig roparski, grabežljiv.

Raubbeine *pl.* (*zool.*) noge za grabež

(grabulje *pl.*). [ropnica.

Raubbiene *f.* roparica, navratnica,

rauben ropati, pleniti, po sili jemati

(-mijem), lupežiti; uropati, upleniti,

ugrabiti; (alles —) poropati, popleniti,

pograbiti; (ſtehlen) krasti (kradem),

izmikati; ukrasti, izmakniti, odvzeti

(-vzajem); die Ruhe — ob mir pri-

praviti, — spraviti.

raubend plenec; roparski, tolovaj-

ski, grabežljiv.

Räuber *m.* ropar, tolovaj, razbojnik,

lupežnik; Räuber- roparski, tolovaj-

ski, razbojniški, lupežni.

Räuberbande *f.* razbojniška četa, rop-

arska družal (-i), roparsko krdelo.

Räuberrei *f.* roparstvo, tolovajstvo,

razbojstvo, lupeštvo.

Räuberhauptmann *m.* roparski od. to-

lovajski glavar.

Räuberhöhle *f.* roparska od. tolovajska

jama, skrivališče razbojnikov.

Räuberin *f.* roparica, razbojnica.

räuberſch roparski, tolovajski, raz-

bojen, grabežljiv, lupežen. [nje.

Räuberunwesen *n.* roparsko razgraja-

Raubſiſch *m.* roparska riba, riba ro-

parica.

Raubſiege *f.* grabežnica. [nost.

Raubſieger *f.* grabežljivost, ropajeļ-

raubſieger grabežljiv, ropajeļjen.

Raubgut *n.* rop, plen, ugrabljena roba.

Raubhäfer *m.* hrošč grabljivec.

Raubkrieg *m.* roparska vojska.

Raubmord *m.* razbojni umor.

Raubneſt *n.* tolovajsko gnezdo.

Raubſchiff *n.* razbojniška ladija, la-

dija gusarica.

Raubſchüh *m.* tatinski lovec, zverin-

ski tat, zverokradec. [država.

Raubſtaot *m.* razbojniška (gusarska)

Raubſucht *f.* grabežljivost; razbojnost.

Raubthier *n.* zver (-i), zgrabljiva

zverina.

Raubvogel *m.* ujeta, ropna tica, tica

roparica.

Raubwild *n.* zverjad (-i). [hod.

Raubzug *m.* četovanje, razbojniški po-

Rauch *m.* dim, čad; voll — dimen,

dimnat, zakajen.

rauch kosmat, dlakav, dlakast, srš-

ljiv, resat. [nog.

rauchbeinig kosmatonog, kosmatih

rauchen *tr.* kaditi, puhati; *intr.* kaditi

se, dimiti se; (v. Sen) kopiti se, kaditi

se; ein wenig —, zu — anfangen po-

kaditi se.

Rauchen *n.* kaja, kajenje.

Raucher *m.* tobakar, kadilec.

Räucherer *m.* sušilec.

räucherig dimen, okajen, ukajen.

Räucherammer *f.* sušilnica, dimnica.

räuchern kaditi; pokaditi; (ſteich)

sušiti, voditi; (zu viel —) prevoditi,

prekaditi; geräuchertes ſteich povojeno

meso, prekajeno —, suho meso.

Räucherpfanne *f.* kadilnica, kadilna

ponvica.

Räucherpulver *n.* kaja.

Räucherung *f.* kajenje, kaja.

Räucherwerk *n.* kadivo, kadilo.

Räucherwurf *f.* prekajena klobasa.

Rauchfang *m.* dimnik.

Rauchfangkehrer *m.* dimnikar. [stvo.

Rauchfangkehrergewerbe *n.* dimničar-

rauchfarben dimnast, čadovit; — wer-

den čadeti; očadeti; ein — er Dohs ča-

dež, čadin, dimec; (Ruß) čada, dima.

Rauchfafs *n.* kadilnica, kadilnik.
Rauchfleisch *n.* suho —, povejeno —, prekajeno meso, vojenina.
rauhhaarig *kosmat*.
rauhhäutig *kosmatörök*.
Rauchhandel *m.* kupčija s kožuhovino od. krznom. [jen.
rauchig *dimen*, *dimnat*, *čadovit*, *uka*.
Rauchkammer *f.* *dimnica*, *sušilnica*.
Rauchleder *n.* kožuhovina, irhovina, krzno. — *mantel!*
Rauchloch *n.* *leva*; *fig.* *beznic*, *luknja*.
Rauchopfer *n.* kadilni dar, žgalsčina.
Rauchquarz *m.* *čadavec*.
Rauchsäule *f.* *dimni stebér*.
Rauchschwalbe *f.* *domača lastovica*.
Rauchstube *f.* *dimnica*.
Rauchtabak *m.* *tobak*, *duhan*. [krzno.
Rauchware *f.* *kožuhovina*, *kosmatina*.
Rauchwerk *n.* *kadilo*, *žgaja*, *krzno*.
Rauchwerker *m.* *krznár*.
Rauchzimmer *n.* *š.* *Rauchstube*.
Rauchzug *m.* *dimovod*.
Raude *f.* *krasta*, *prhaj*, *prhljaj*, *srab*.
Räude *f.* *srab* (*svrab*), *garje pl.*, *prhljaj*.
räudig *krstav*, *svrabljiv*, *prhljav*; *garjev*. [garjevka.
Räudige *m.* *garjevéc*, *krstavéc*; *f.*
Räudigkeit *f.* *krstavost*, *srabljivost*, *garjevost*. [svadljivéc.
Raufbold *m.* *pretepác*, *tepežnik*, *rován*.
Raufdegen *m.* *bojni meč*; *š.* *Raufbold*.
Raufel *f.* *smukalnica*, *drzej*, *drzalnica*; (*im Stall*) *gare pl.*, *jasli pl. f.*
raufen *tr.* *puliti*, *pipati* (-pljem), *rovati* (*rujem*); *izpuliti*, *popipati*, *izdreti* (-derem), *potrgati*; (*ein Fuhr*) *skubsti*; *oskubsti*, *opipati*; *intr.* *tepti* *se*, *trgati* *se*, *puliti* *se*, *mikastiti* *se*, *metati* (*mečem*) *se*; *bei d. Haaren* — *lasati* *se*.
Raufser *m.* *š.* *Raufbold*.
Rauferei *f.* *tepež*, *pretep*, *tepežnja*, *puhjavica*, *boj*; *eine* — *anfängen* *sprijeti* (*sprimem*) *se*, *spopasti* (-padem) *se*.
Raufhandel *m.* *š.* *Rauferei*.
rauffüchtig *tepežljiv*, *ruvalén*.
Raufhänge *f.* *velike klesče pl.*
rauh (*runzelig*) *grb*, *grbav*, *grbast*, *zgrbljen*; (*nicht glatt*) *srsljiv*, *hrapav*, *grapav*, *drapav*; (*v. Gefchmack*) *raskav* (*vraskav*), *gorjup*, *ostér*, *rezék*; (*vom Salz*) *hripav*, *kosmat*, *braskljav*, *ohri-*

pél; (*v. Stil*) *okoren*, *rod*; (*v. Winde*) *ostér*; (*v. Klima*) *ostér*, *mrzel*, *neprijetén*, *neugodén*; (*roh*) *surov*, *neotesan*, *zarobljen*; (*v. Papier*) *runjav*, *resast*; (*v. d. Bähnen*) *skominast*; *fig.* *surov*, *okrutén*, *neusmiljen*; (*von d. Stimme*) *promokel*, *hripav*, *zagrljen*; — *et Unebenheiten* *hrapotine pl.*, *hrape pl.*
rauhbeinig *srhonog*, *kosmatonog*, *kosmatih* *nog*.

rauhblättrig *srholistén*, *hrapavolistén*, *kosmatolistén*; *die* — *et Pflanze* *srholistnica*.

Rauhreis *n.* *srež*.

Raufrüber *m.* *irhar*.

Rauhheit *f.* *hrapavost*, *ohriplot*; *rodest*, *okornost*; *ostrost*; *neugodnost*; *surovost*; (*Unebenheit*) *hrapotina*, *hrapa*.

Rauhigkeit *f.* *š.* *Rauhheit*.

Rauhreif *m.* *ivje*, *inje*, *iméc* (*imca*).

Rauhweizen *m.* *resica*, *resulja*, *osinka*, *kosmatica*.

Rauke *f.* *vodna kresa*.

Raum *m.* *prostor*, *prostranstvo*; (*leerer* —) *praznina*, *prazén* *prostor*, *praznota*, *pustota*; (*der innere* —) *notrina*, *notranjščina*, *notranjost*; (*Stelle*) *mesto*; — *einnehmen* *zaleči* (-ležem), *impf.* *zalegati*; — *geben* *mesto* *dati* *čemu*.
räumen *spraviti*, *s* *poti* *spraviti*, *izpod* *rok* *spraviti*; *impf.* — *spravljati*, *pospravljati*; *daß* *Zimmer* — *prazniti*; *izprazniti*, *impf.* *izpraznjevati*; (*d. Flag verlassen*) *pustiti*, *popustiti*, *zapustiti*; *impf.* *puščati*, *popuščati*; (*d. Unreine wegchaffen*) *trebiti*; *iztrebiti*, *potrebiti*; (*v. Tische*) *z* *mize* *spraviti*, *impf.* — *spravljati*; *daß* *Feld* — *umakniti* *se*, *impf.* *umikati* *se*; *die Wohnung* — *seliti* *se*; *preseliti* *se*, *impf.* *preseļevati* *se*; *einem etwas* — *komu* *kaj* *pustiti*, *impf.* — *puščati*; *aus dem Wege* — *izpod* *nog* *spraviti*, *odpraviti*, *odstraniti*.

Räumer *m.* *trebilec*, *kidaléc*; (*Werkzeug*) *trebilo*, *čistilo*.

Raumgebilde *n.* *prostorni tvor*.

Raumgröße *f.* *prostorna količina*.

Rauminhalt *m.* *prostornina*; *š.* *Körperinhalt*.

räumlich *prostoren*, *glede* *na* *prostor*; — *zeitlich* *prostorno-časén*.

Räumlichkeit *f.* prostornost.

Räumung *f.* trebljenje, izpraznjenje.

raunen *f.* ščebljati, šepetati. [se.]

raunzen *f.* cmeriti, cmrdati se, kisati

Raupe *f.* gosenica; Raupen- gose-

nični, goseničji.

raupen gosenice obrati (-berem),

impf. — obirati.

Raupenbrut *f.* goseničje gnezdo.

raupig goseničav, goseničen.

Rausch *m.* pijanost, vinjenost; einen

— haben pijan od. vinjen biti (sem);

einen — bekommen upijaniti se, opiti

(-pijem) se; *impf.* opivati se; fleinen

— haben v glavi imeti (imam) ga,

mahu imeti. — *brant*, *innace* *bula*

rauschen šumeti, šumotati (-očem),

vršeti, hruščati (-im), bučati (-im),

hrumeti, hrupeti, šušteti; (v. Schwe-

nen) bukati se, (-am u. bučem).

Rauschen *n.* šum, šumenje, vršenje,

hrušč, hrup. [šuměn.

rauschend šumeč, vršeč, hrumeč,

Rauschgold *n.* loš, lošč.

rauschig pijan, vinjen, opit.

rauspern *sch* hrkati, hrakati, kašljati;

odhrkati se, izhrkati se, odkasljati se.

Rauspern *n.* hrkanje, hrk, hrkavost.

Raute *f.* ruta, rutica, kupa; (Rhom-

bus) romb.

rautenförmig kupast.

Rautenmuskel *m.* kupasta mišica.

Raun *m.* obmestje; trdnjavski oko-

liš, okrožje.

Reaction *f.* reakcija, nasprotno —,

odbojno delovanje, oddeleovanje, proti-

dejstvo, vzvratno delovanje; *fig.* na-

zadnjaštvo, starokopitstvo.

reactionär reakcijonarěn, protidejën,

starokopitën.

Reactionär *m.* reakcijonar, nazadnják,

starokopitnež.

reactivieren obnoviti, *impf.* obnav-

ljati; zopet v življenje poklicati (-čem),

zopet ustanoviti, postaviti, vpeljati.

Reactivierung *f.* obnova, vpeljava.

Reagentien *pl.* reagencije, izkušala *pl.*

Reagenz-Papier *n.* izkusni od. izku-

šalni papir.

reagieren *intr.* oddeleovati, odbojno

—, vzvratno delovati. *Fig.* *reagierend*

vzvratno delujoč. *Fig.*

real realěn, stvarën; *f.* Wirklich, we-

sentlich.

Realact *m.* delo zastran nepremičnega

posestva.

Realbesitz *m.* realno posestvo.

Realexecution *f.* realna eksekucija, iz-

vršba glede na nepremično posestvo.

Realgeld *n.* kovani denar.

Realgrund *m.* prvoték, stvarni vzrok.

realisieren *f.* betvirklichen.

Realismus *m.* realizëm.

Realität *f.* stvarnost, soštvo; *f.* Wirk-

lichkeit; (unbewegliches Besitzthum) ne-

premičnina (nepokretnina), posestvo,

kmetija.

Realitätenbesitzer *m.* posestnik, zem-

ljak; — *in f.* posestnica.

Realmethode *f.* razložna —, pragma-

tična metoda, realna metoda.

Realschule *f.* realka.

Realschüler *m.* realc.

Realunion *f.* stvarno jedinstvo, jedin-

stvo po vladi.

Realwert *m.* stvarna vrednost.

Reambulation *f.* navod.

reassumieren povzeti (-vzamem);

impf. povzemati.

Rebe *f.* trta, vinska trta, loza, trs;

coll. trsje; (Rebenweig) rozga, loza,

mladika; wilde — vinika, trta samo-

sevka; (Waldbrebe) srobot, srobotina,

srobot, srobot; — *n.* jenfén grobati, gre-

beničiti; die — blüht (ohne Frucht) trs

se živiči; (Beeren ansetzend) trs se viniči.

Rebell *m.* upornik, vstajnik, puntar,

vstaš.

rebellieren puntati se, puntariti se,

kramoliti; spuntati se, upreti se.

Rebellion *f.* punt, kramola; upor,

vstaja.

rebellisch puntarski, vstajën.

Reben- vinski, trsov, trtni, lozov.

rebenartig trsast, lozast. [pek.]

Rebenaug *n.* oko (očesa), vinski po-

Rebenbeschneidung *f.* rez (-i), rezatëv,

obrezatëv.

Rebenbinder *m.* vezač; — *in f.* vezalka,

vezačica.

Rebenblatt *n.* trsni list, vinsko pero

(-esa); *coll.* trsno listje, vinsko perje.

Rebengeländer *n.* brajda.

Rebenhügel *m.* vinska gorica.

Rebenlaub *n.* trsno listje.
Rebenmesser *n.* vinjek, reznik, vino-
 rez, noraz, kosir, krivčec.
Rebenpfahl *m.* kol, količ. [vit.
rebenreich vinoroden, trtonosen, trso-
Rebensaft *m.* trtna solza; *fig.* vinska
 kapljica.
Rebenschofs *m.* rozga, rozgva.
Rebenschule *f.* trtno sadišče, loznik.
Rebenspiße *f.* coll. rezje, rožje.
Rebensprofs *m.* trtna mladika, rozga.
Rebensstecher *m.* (*Rhynchites betuleti*)
 trtijón, trtin, trtovinec, zavijalec.
Rebensstod *m.* trs, trta, vinska trta.
Rebensweig *m.* rozga, reznica, vitica.
Rebhuhn *n.* jereb; (*Weibchen*) jerebica.
Rebhühnerschnepfe *f.* jerebičasti klju-
 nač.
Rebland *n.* vinorodna dežela. [(i).
Reblaus *f.* trtna —, vinogradska uš
Rebus *m.* rebus.
Recapitulation *f.* ponovitv, kratak
 povzetek ob. pregled, rekapitulacija.
recapitulieren ob kratkem ponoviti,
impf. — ponavljati.
Recension *f.* ocena, presoja, recenzija.
Recensent *m.* presodnik, presojevalec,
 recenzent.
Recepisse *n.* primka, prejemni list.
Rechen *m.* grablje *pl.*, zobače *pl.*;
 (*Zeichen*) grablje *pl.*; rešetka; (*Klei-
 der*) obešalo.
rechen grabiti; pograbiti; *impf.* po-
 grabljevati.
Rechenbohrer *m.* grabeljnik.
Rechenbrett *n.* poštevalnica.
Rechenbuch *n.* računica, računske
 bukve *pl.* [v šteti.
Rechenfehler *m.* pogrešek ob. pomota
Rechenkunst *f.* računstvo, aritmetika.
Rechenhaft *f.* obračun, obrajt; *fig.*
 odgovor; jur — zičen na odgovor
 poklicati (-kličem); — ablegen odgovor
 dati, *impf.* — dajati, zagovarjati se.
Rechenlist *m.* klinček. [ka.
Rechentafel *f.* računska tablica, — des-
Rechenunterricht *m.* poduk v računstvu.
Rechenjah *m.* zob (pri grabljah).
Recher *m.* grabljáč, grabljíč.
rechnen računiti, računati, številiti,
 čisliti, rajtati; auf etvaš — zanesti
 se —, *impf.* zanašati se na kaj; im

Kopfe — računiti na pamet; unter die
Freunde — med prijatelje šteti; ich
 rechne mir zu einer Ehre v čast si
 štejem.

Rechnen *n.* računanje, rajtanje.
Rechner *m.* računar, številar; — in *f.*
 računarica.

Rechnung *f.* račun, (rajtenga), številba;
 — legen račun dati (dam), — položiti,
impf. — polagati; laufende — tekoči
 račun; belegte — dokazan račun; — en
 abschließen račune skleniti, — završiti,
impf. — završavati; — halten obraču-
 niti, pobotati, *impf.* pobotovati; auf
 meine — na moj račun, na moja stroške;
 in die — nehmen všteti (-štejem), *impf.*
 vštovati; — tragen na kaj ozir jemati
 (-mljem), gledati na kaj; Rechnungs-
 računski, računarski.

Rechnungsabschluss *m.* računski sklep.
Rechnungsamt *n.* računski urad.
Rechnungsanstand *m.* računski nedo-
 statek.

Rechnungsart *f.* računski način.
Rechnungsbeamte *m.* računski urad-
 nik, računar.

Rechnungsbeispiel *n.* računski vzgled.
Rechnungsbemängelung *f.* očitanje po-
 mankljivosti v računu.

Rechnungsbetrag *m.* znesek računa.
Rechnungserledigung *f.* rešilo računa.
Rechnungsertract *m.* računski izpisek.
Rechnungsfach *n.* računstvo.
Rechnungsfehler *m.* računski pogrešek.
Rechnungsführer *m.* računar, računov-
 vodja.

Rechnungsführung *f.* računovodstvo.
Rechnungsleger *m.* računodajalec, po-
 lagatelj računa.

Rechnungslegung *f.* obračun.
Rechnungsmangel *m.* računski nedo-
 statek, pomankljiv. — *impf.*

Rechnungsrath *m.* računski svet; (*Ver-
 son*) računski svetovalc, — svetnik.

Rechnungsrest *m.* računski ostanek.
Rechnungsrevident *m.* računski pre-
 glednik, — pregledovalc.

Rechnungsrevision *f.* pregled računov.
Rechnungstare *f.* računovina.
Rechnungsverständige *m.* zvedenec —,
 veščak v računih.

Rechnungsvorthheil *m.* prikrajšek.

Rechnungswesen *n.* računstvo.

Rechnungswissenschaft *f.* računarstvo.

Rechnungsweig *m.* računski predelék.

recht *adi.* pravi; (echt) pristén, rođen; (gelegen, angemessen) priležen, priličén; zu —er Zeit o pravem času; *adv.* prav, ž. B. prav imaš; thue —delaj po pravici; (sehr) prav, zelo; die —e Hand desna roka, desnica; —er Hand na pravi, na pravo, na desni, na desno; — Linie ravna črta; es ist nichts — es ni nič kaj posebnega.

Recht *n.* pravica, pravo; (Zubegriff des Rechtes) pravstvo; (über etwas) oblast (-i), moč (-i); zu etwas — haben pravico do česa imeti (imam); mit — po pravici; zu — bestehend pravno veljavén; was —ens ist kar je prav, kar postava vелеva; — geben potrditi, pritrđiti; *impf.* potrjevati (komu); daß — der Erstgeburt prvorođstvo. [nica.

Rechte *f.* desna od. prava roka, des-
Rechtlich *n.* pravokotnik.

rechtlich pravokotén.

rechten prepirati se, pričkati se, prekarjati se, svaditi se.

rechtfertigen pravičiti; opravičiti; *impf.* opravičevati, zagovarjati; sich — opravičiti se, očistiti se; *impf.* opravičevati se, zagovarjati se, izgovarjati se; (mit etwas) izpričati se, *impf.* izpričevati se.

Rechtfertigung *f.* zagovor, opravičba, opravičevanje, izgovor.

Rechtfertigungsschrift *f.* zagovorni od. opravičevalni spis, obrana.

rechtgläubig pravoverén.

Rechtgläubige *m.* pravoveréc, pravovernik; *f.* pravoverka, pravovernica.

Rechtgläubigkeit *f.* pravovernost, pravovernstvo.

Rechtshaber *m.* pravdač, svojeglavec.

Rechtshaberisch pravdačljiv, svojeglav, svojeglaven; uporén.

rechtlässig pravopotén.

rechtlich praven, postaven; (gerichtlich) sodén; (gerecht) pravičén, pošten, vrl.

Rechtlichkeit *f.* pravičnost, poštenost, vrl.

Rechtliche *f.* pravicoljubje, pravoljubje.

rechtlichend pravoljubén, pravicoljubén.

Rechtliche *f.* pravicoljubje, pravoljubje.

rechtlichend pravoljubén, pravicoljubén.

rechlinig ravnočrtén.

rechlos nepostavén, brezpravén, nepravičén.

Rechtlosigkeit *f.* nepostavnost, brezpravnost.

rechtmäßig postaven, zakonit, prav, po pravici. [tost.

Rechtmäßigkeit *f.* postavnost, zakoni-
rechts *adv.* na desno, na pravo; na desni, na pravi.

Rechts- pravni, postavni, zakoniti.

Rechtsangelegenheit *f.* pravna stvar (-i).

Rechtsanspruch *m.* pravica do česa.

Rechtsbehelf *m.* pravni pomoček.

Rechtsbehörde *f.* sodna oblast (-i).

Rechtsbeistand *m.* pravoznanski pomočnik, odvetnik.

rechtsbeständig postaven, zakonit, po postavi veljavén.

Rechtbuch *n.* zakonik. [pravedén.

rechtschaffen pošten, vrl, pravičén.

Rechtschaffenheit *f.* poštenost, pravičnost, pravo.

Rechtsschreibung *f.* pravopis.

rechtsseitig pravostran, pravostranski.

Rechtsseitigkeit *f.* pravostranost.

Rechtsverfahren pravovedén, veščak v pravu.

Rechtsfall *m.* pravni slučaj.

Rechtsfolge *f.* pravni nasledék.

Rechtsforderung *f.* pravna terjatév, pravno zahtevanje.

Rechtsfrage *f.* pravno prašanje.

Rechtsfreund *m.* pravoljub; [auch Advocat. (hod.

Rechtsgang *m.* pravda, pravdni tek od.

Rechtsgebrauch *m.* pravdni običaj.

Rechtsgefühl *n.* pravni čut.

Rechtsgelehrsamkeit *f.* pravoznanstvo, pravoslovje.

Rechtsgelehrter učen od. zveden v pravoznanstvu, vešč pravu.

Rechtsgelehrte *m.* pravoznanéc.

Rechtsgeschäft *n.* pravno opravilo.

Rechtsgeschichte *f.* zgodovina od. povest pravoznanstva.

rechtsgiltig pravoveljavén, veljavén po postavah, po zakonu.

Rechtsgiltigkeit *f.* pravoveljavnost.

Rechtsgleichheit *f.* enakost pred postavo. [vzrok.

Rechtsgrund *m.* pravni razlog, pravni

Rechtsgrundsatz *m.* pravno načelo.
Rechtsinstitut *n.* pravna ustanova.
Rechtsschnitt *m.* pravdna zvižaja.
Rechtskosten *pl.* pravdni —, sodni stroški *pl.*
Rechtskraft *f.* pravna moč (-i), pravna veljavnost.
rechtskräftig pravokrepn, pravoveljavn, pravomočen.
Rechtskunde *f.* pravoznanstvo.
rechtskundig zveden —, vešč v postavah, pravoveden.
Rechtslehre *f.* pravoznanstvo, pravoslovje, pravnštvo.
Rechtslehrer *m.* pravoslovni učitelj, učitelj prava.
Rechtsmittel *n.* pravno sredstvo.
Rechtsnachfolger *m.* pravni naslednik.
Rechtsobject *n.* pravni predmet. [stvo.
Rechtspflege *f.* pravosodje, pravosod-
Rechtspraktikant *m.* sodni —, pravosodni praktikant.
Rechtspredung *f.* pravosodje; (Ortho-
epic) prava izreka besed.
Rechtsprincip *n.* pravno načelo.
Rechtsfrage *f.* pravda, pravna reč (-i); — auſer Streitſachen razprava o neprepirnih stvareh.
Rechtshülfe *m.* pravno oſter poſtavno varſtvo, poſtavna zaſlomba.
Rechtſphäre *f.* pravno —, ſodbeno področje.
Rechtſprache *f.* pravoznanski govor.
Rechtſpruch *m.* pravni izrek, razſodba.
Rechtsstaat *m.* pravna država.
Rechtsſtand *m.* podſodnoſt. [ſodn.
rechtsſtändig ſodiſču podložen, pod-
Rechtsſtreit *m.* und **Rechtsſtreitigkeit** *f.* pravda, pravni prepir od. razpor.
Rechtsſtudium *n.* pravoslovje, pravoslovni uk.
Rechtstag *m.* pravdni dan.
Rechtstitel *m.* pravno ime (imena).
Rechtsurkunde *f.* pravno piſmo, pravna liſtina. [lſn.
rechtsverbindlich pravn, pravnoveza-
Rechtsverbindlichkeit *f.* pravna obveza.
Rechtsverdringung *f.* izpačivanje zakona.
Rechtsverfahren *n.* pravno ravnanje, pravosodſtvo, pravosodno poſtopanje.
Rechtsverfaſſung *f.* ſodna uravnavna od. uredba.

Rechtsverhältnis *n.* pravno razmerje, pravni odnoſaj.
Rechtsverhandlung *f.* ſodna obravnava.
Rechtsverletzung *f.* preſtop pravice.
Rechtsvermuthung *f.* pravni domnev.
rechtsverſtändig i. **rechtsgelehrt**.
Rechtsverwahrung *f.* pravni ugovor.
Rechtsvorbehalt *m.* pravni pridržek.
Rechtsworſicht *f.* pravna pozornost.
Rechtsweg *m.* pravdni pot, pravda.
rechtswidrig nepoſtavn, protipravn, nezakonit, krivičen.
Rechtswidrigkeit *f.* protipravnoſt, protizakonitost, nepoſtavnoſt. [močje.
rechtswirksam pravomočen, s pravno
Rechtswirkung *f.* pravni učinek, — naſledék.
Rechtswiſſenſchaft *f.* pravoznanſtvo, pravoslovje.
rechtswiſſenſchaftlich pravoznanaki, pravosloven.
Rechtsweg *m.* utok, pritožba pri viſjem oblaſtvu.
Rechtswußand *m.* pravni ſtan.
rechtswinkelig pravokotn.
rechtzeitig *adi.* pravočasn, občasn; *adv.* o pravem času, o pravi dobi.
Recidiv *n.* povratek bolezni. [ſeti
recidiv merben na novo (z nova) zbo-
Recipient *m.* recipijent, ſprejemnik; (Vorlage) podſtavka.
reciprok vzajemn, znamenit. [toſt.
Reciprocität *f.* vzajemnoſt, znamenit.
Recitativ *n.* recitativ.
recitieren pročitati, recitovati.
Reck *n.* (Turnapparat) drog.
Reche *m.* junak, vitez.
Reche *f.* teza, pretezalnica.
reden tezati; ſtegniti, iztegniti, raztegniti; *impf.* ſtegovati, iztegovati, raztegovati, raztezati, iztezati; *ſich* — lecati ſe, pretegovati ſe; zlekniti ſe, pretegniti ſe; (herauſſtreden) moliti; pomoliti; *impf.* pomaljati.
Reclamant *m.* ugovornik.
Reclamation *f.* reklamacija, pritožba, ugovor; (Widerruf) oporeka, preklič; Reclamations- reklamacijski, pritožbeni.
Reclamationsfriſt *f.* doba za ugovor, — za pritožbo.
Reclame *f.* reklama, priporočilni razglas.

reclamieren pritožiti se zastran česa, *impf.* pritoževati se zastran česa, kaj terjati; (widerrufen) oporeči, preklicati (-kličem); *impf.* oporekati, oporekovati, preklicovati.

Recognition *f.* priznanje.

recognoscieren razgledovati, pozvedati, pozvedavati.

Recognoscierung *f.* razgledba, razgledovanje, pozvedba.

Recommandation *f.* priporočitev, priporočba, priporočilo, priporočevanje.

Recommandations schreiben *n.* priporočilno pismo.

recommandieren priporočiti, *impf.* priporočati, priporočevati, rekomandirati.

recommandiert priporočen.

Reconstruction *f.* prenaprava.

reconstruieren prenapraviti.

Reconstructionsbau *m.* prizidava. [lee.]

Reconvalescent *m.* prebolnik, okreva.

Reconvalescent; *f.* okrevanje, ozdravitev, ozdrava.

Recreation *f.* počitek, opočitek.

Recreationsgeld *n.* denar za razveseljevanje. [rekrut.]

Rekrut *m.* vojaški novinec, novak, rekrutieren vojake nabirati, novačiti; med vojake jemati (jemljem), — vzeti (vzamem). [ba.]

Rekrutierung *f.* vojaški nabor, rekrutierungsflüchtig ubežen, kdor pred vojaškim naborem uteče. [nec.]

Rekrutierungsflüchtige *m.* vojaški begunec, rekrutierungspflichtig vojaškemu naboru podvržen.

Rekrutierungsvorschrift *f.* predpis o vojaškem naboru.

Rectification *f.* poprava, izprava, rektifikacija; Rectifications- popravni.

rectificieren popraviti, uravnati (Zentrum); *impf.* popravljati, uravnovati; (math.) izpraviti, izpremiti, poizpremiti; *impf.* izpravljati; (chem.) prečistiti, *impf.* prečiščevati, novič prekapiti.

Rektor *m.* ravnatelj, rektor.

Rektoral *n.* ravnateljstvo, rektorstvo.

Recurrent *m.* pritožnik. [joč.]

recurrent (math.) povraten, povračun; recurrieren pritožiti se, pritožbo uložiti, rekurirati; *impf.* pritoževati se.

Rekurs *m.* pritožba, priziv.

Rekursrecht *n.* pritožno pravo, pravica priziva.

Redacteur *m.* urednik, redaktor.

Redaction *f.* uredništvo, radakcija; (Handlung) uredovanje.

Rede *f.* govor, govornica, beseda; (Sprache) jezik; gebundene —, ungebundene — vezana —, nevezana beseda; — und Antwort odgovor, odvet; (Gerücht) govornica, pravoč. glas; (geistl.) ogovor, pridiga; (Gespräch) razgovor, pogovor, pomenek; — stehen odgovor dati, *impf.* — dajati, odgovarjati; der — nicht wert škoda besed; ni vredno, da bi se govorilo; Redegoverni.

Redefigur *f.* govorna podoba, — slika.

Redefreiheit *f.* svoboda govora.

Redefügung *f.* skladba —, vez (-i) besedij.

Redekunst *f.* govorstvo, govornišтво; zgovornost.

Redekünstler *m.* f. Redner.

redelustig zgovoren, besedljiv, gostobeseden.

reden govoriti, besediti, besedovati, kramljati, meniti se, pomenkovati se; (in Kärnt.) marnovati, golčati; (dumme Zeug) klobasati, kvasiti, govoriti; durch die Nase — nosljati, hohnjati; ins Gewissen — živo prigovarjati; zu — anfangen izpregovoriti; zu Ende — dogovoriti; in den Wind — bob v steno metati (mečem).

redend govoreč; *fig.* živ; —e Künste slovesne umetnosti *pl.*; —es Wappen samogovoreč grb.

Redensart *f.* reklo (alsflov.), rek, fraza; (im nachtheiligen Sinne) besede, prazne besede *pl.*

redeszen molčečen, malobeseden.

Redetheil *m.* del govora, besedni razpol, besedno plemo.

Redeton *m.* priglas.

Redeübung *f.* vaja v govorjenji, vezbanje v govoru. [besed.]

Redeverbindung *f.* vez (-i) od skladba.

Redevortrag *m.* govor.

Redeweise *f.* način govorjenja; (grammatik.) način, naklon.

Redewendung *f.* zasuk ober obrat v govorjenji, govorni obrat.

Redewerkzeug *n.* govorilo, besedilo.
Rede;immer *n.* govorilnica.
redigieren urediti, v red dejati (denem), prirediti za tisk; *impf.* urejevati, v red devati, za tisk prirejevati.
redlich pošten, pravičen, vrl, praveden.
Redliche *m.* poštenjak. [pravičnost.
Redlichkeit *f.* poštenost, pravednost,
Redner *m.* govornik.
Rednerbühne *f.* govorniški odér, govorišče; (in d. Kirche) leca, prižnica. [dar.
Rednergabe *f.* dar besede, govorniški
Rednerin *f.* govornica.
rednerisch govorniški, besedniški.
Rednerkunst *f.* Redekunst.
Rednerstil *m.* govorniški slog.
Redoute *f.* reduta, maskarada.
redselig zgovoren, zgovorljiv, razgovoren, besedljiv, pogoričen, gostobeseden. [nost.
Redseligkeit *f.* zgovornost, razgovor.
Reduction *f.* zmanjšanje, zmanjšatév, znižanje; zvod, zvajanje, prevod, prevajanje, redukcija.
Reductionstabelle *f.* prevodna tablica.
Reductionszahl *f.* menitelj.
reducieren (vermindern) zmanjšati, znižati; *impf.* zmanjševati, maliti, zniževati; (das Heer) zmanjšati, *impf.* zmanjševati; (*math.*) zvesti (zvedem), prevesti; *impf.* zvajati, prevajati; (im Gegenjatz zu reifolieren) debeliti, skrčiti.
Reducieren *n.* debeljenje.
reel stvarén, rečen, bistven; *f.* real.
Refectorium *n.* obednica.
Referat *n.* poročilo, referat.
Referent *m.* poročevaléc, referent.
referieren poročati; navestiti, naznaniti; *impf.* navestovati, naznanjati.
Reif *n.* krošnja; (in der Schiffahrt) jaderce, malo jadro.
reifen jadra speti, *impf.* — spenjati.
Reifträger *m.* krošnjar.
reflectieren ozirati se na kaj, paziti na kaj; ozreti se na kaj, pomisliti kaj; (erwägen) premisliti, *impf.* premisljati, razmisljati, pretehtati; (*phys.*) odbiti, *impf.* odbijati; (von Lichtstrahlen) odsevati.
Reflector *m.* reflektor, odbijalnik.
Reflex *m.* odsev, odsij, refleks; *f.* Abglanz.

Reflexion *f.* refleksija; (*phys.*) odboj, odraz, odsev; (Erwägung) premisljevanje, pretehtovanje, preudarék.
Reflexionsebene *f.* odbojna ravnina.
Reflexionslicht *n.* odsevna —, odbita svetloba, odsvit.
Reflexionsvermögen *n.* premiselnost, premisljivost; (*phys.*) odbojnost.
Reflexionswinkel *m.* odbojni —, odsevni kot.
reflexiv povratni, povračalni, refleksivni.
Reform *f.* (Umbildung) preobrazba; (Umänderung) prenarédba; (Verbesserung) poprava; (— der Kirche) preustrojitév (cerkve).
Reformator *m.* preobrazovaléc, popravljalec, prenaréjalec, reformator.
Reformation *f.* reformacija, preustrojitév (cerkve).
reformieren preobraziti, preustrojiti; *impf.* preobrazevati; (verbessern) popraviti, *impf.* popravljati; (umändern) prenaréditi, preravnati, presukati (-sucem); *impf.* prenaréjati, preravnavati; (erneuern) prenoviti, *impf.* prenavljati.
Reformierte *m.* reformiranéc, reformat, preobraženéc.
Refosco *m.* refosko —, črno vino.
Refraction *f.* lom —, lomitév luč, refrakcija.
Refractor *m.* refraktor, lučeloméc.
Refrain *m.* pripev(ék), dopev(ék); refrén.
refusieren odbiti, odkloniti; *impf.* odbijati, odklanjati.
Regal *n.* polica; (in d. Orgel) regal.
Regale *n.* vladarska pravica, kronska pravica.
Regalfolio *n.* vélika pola.
regalieren podariti, *impf.* podarjevati.
rege živ, živahén, éil, gibén, gibék, skočen; *fig.* bistér; *f.* regiam.
Rege *f.* živost, živahnost.
Regel *f.* pravilo, vodilo, ravnilo; in der — po navadi, v obče, praviloma, navadno; — de tri trístavka, regledetrija.
Regeler, Regler *m.* ravnaléc.
regellos nepravilén, neredén, neredén, neredovén. [nost.
Regellofigkeit *f.* nepravilnost, nered-

regelmäßig *adi.* pravičen, prav, po pravilu, redčen, redoven; *adv.* pravilno, praviloma.

Regelmäßigkeit *f.* pravilnost, rednost. regeln urediti, v red dejati (dem u. demem), uravnati; *impf.* urejevati; v red devati, uravnavati.

regeltrecht *adi.* pravičen; *adv.* po pravilu, po redu.

Regelung *f.* uredba, uravnavava. regelwidrig nepravilčen, protiredčen, neredoven.

Regelwidrigkeit *f.* nepravilnost. regen gibati (-bljem), meziti, mikati; ganiti, zmeziti; sich — gibati se, mežiti se, premikati se; ganiti se; (vom Gefühl) oglašati se, buditi se; *pf.* vzbuditi se, oglasiti se.

Regen *m.* dež; anhaltender — deževje, prelijalice *pl.*; (Staub—) pršavica, pršenje; (Flaß—) ploha, naliv; (Strich—) pojelica; der — hat aufgehört prevedrelo je, zvedrilo se je; Regen- deževni.

Regenbach *m.* bujica, hudournik. Regenbogen *m.* doga, mavrica, božji stol, božji lok, vederna, vedernica. Regenbogenhaut *f.* dožica, mavrična kožica.

regendicht nepremočen, nepremočljiv, ne prepuščajoč.

Regeneration *f.* prerod.

Regenerator *m.* (*phys.*) regeneratorski, obnavljač, prerodilč.

regenerieren preroditi, prenoviti; *impf.* prerajati, prenavljati.

regentfrei brezdežen, vedč.

Regenstirn *n.* deževnice *pl.*

Regenwolk *n.* deževni —, mokri oblak, oblaciča.

Regenguss *m.* lijak, naliv.

regellos i. regentfrei. [pllašč.]

Regenmantel *m.* plášč zoper dež, dežni

Regenmesser *m.* dežjemer.

Regenpfeifer *m.* deževnik.

Regentinne *f.* klob, žlot.

Regenschauer *m.* pojelica. [rela.]

Regenstirn *m.* dežnik, omreša, ma-

Regenstrom *m.* naliv, hudournik, sušč.

Regent *m.* vladar, vladnik, regent;

— *f.* vladarica, regentinja.

Regentschaft *f.* vladarstvo, vlada.

Regentuch *n.* rakno, dežni ogrtač.

Regenwasser *n.* deževnica; kapnica.

Regenwetter *n.* deževno vreme (-ena), polija, deževje; daß — unter einem Baume abwarten pod drovesom vedriti.

Regenwind *m.* mokrec, mokož.

Regenwolke *f.* deževni ob. mokri oblak, oblaciča.

Regenwurm *m.* glista, deževnik.

Regenzeit *n.* znamenje dežja.

Regenzeit *f.* deževni čas, deževanje.

Regenzone *f.* deževni pas.

Regesten *pl.* regesti *pl.*, izpiski ober posnetki iz listin.

Regheit *f.* živost, gibčnost, skočnost; bistrost.

Regie *f.* uprava, oskrbstvo, oskrbovanje; Regie- upravni.

Regiekosten *pl.* upravni stroški *pl.*

regieren vladati, kraljevati, carovati; gospodovati; (senken) voditi, ravnati; (im Laufe) gospodariti; (von Frauen) gospodinjiti.

Regieren *n.* vladanje, vlada.

Regierer *m.* vladnik, vladar, gospodovalec, oblastovalec.

Regierte *m.* podložnik, podanik.

Regierung *f.* vlada; (Herrschaft eines Fürsten) vladarstvo, vladanje, cesarjevanje, kraljevanje u. s. w.; Regierungs- vladni, vladarski. [stva.]

Regierungsantritt *m.* nastop vladar-

Regierungsblatt *n.* vladni list.

Regierungserlass *m.* vladni ukaz.

Regierungsform *f.* način vladanja.

Regierungskunst *f.* vladoznanstvo. regierungslas brezvladen; —er Zustand brezvladje.

Regierungsnachfolger *m.* naslednik v vladarstvu.

Regierungsrat *m.* vladni svetnik ob svetovalč.

Regierungsrecht *n.* vladarska pravica.

Regierungszeitung *f.* vladni časnik.

Regime *n.* i. Regierung.

Regiment *n.* polk, regiment; (Regime) vlada, uprava; Regiments- polkovni, regimentni.

Regimentsarzt *m.* polkovni zdravnik.

Regimentsbezirk *m.* polkovni okraj.

Regimentscommandant *m.* polkovni poveljnik.

Regimentsinhaber *m.* vlastnik polka, — regimenta.
Regimentschule *f.* polkovna šola. [bor.
Regimentsstambour *m.* polkovni tam-
Regisseur *m.* režiser, prirednik (igre).
Register *n.* popis, kazalo, spisek;
pisnik (Namensverzeichnis) imenik; (in d. Drgel)
Reg. registër; (öfentl. Buch) očitne knjige *pl.*
Registrator *m.* upisovalec, registrator.
Registratur *f.* registratura, spisovnik.
registrieren vpisati (-pišem), zapisati;
impf. vpisovati.
Reglement *n.* pravilo, red; pravilnik.
reglementmäßig praviln, po pravilih.
regnen dežiti, deževati; eš regnet dež
gre; (tröpfeln) škropiti, kapljati, na-
kapljevati; (fein —) pršeti; (gießen)
ulivati, z nalivom deževati; eš regnet
dež lije.
regnerisch deževn, pršiv. [čilo.
Regrets *m.* odškodba; (Ertrag) povra-
regressieren odškodbo pri kom iskati
(iščem), odškodbo od koga terjati.
regressiv nazadn, nazadujoč.
regsam živ, gibčen, gibek, obrten;
čil, isker; *fig.* bistër.
Regsamkeit *f.* živost, čilost, gibčnost;
bistrost; živodušnost.
regulär praviln, redn.
Regulativ *n.* pravilo, vodilo.
Regulator *m.* ravnalec, uravnovatelj,
regulator.
regulieren urediti, uravnati, v red
dejati (denem); *impf.* urejevati, urav-
navati, v red devati.
Regulierung *f.* uravnavna, uredba.
Regulierungsverfahren *n.* uredbeno po-
stopanje, način uravnavanja. [notje.
Regung *f.* gib, giblje, zgiblje, ga-
regungslos negibn, negibljiv; ne-
občutn.
Reh *n.* srna; srnjak, srnec; Reh- srnji.
rehabilitieren v poprejšnji stan po-
staviti, v prejšnji stan dejati (denem);
impf. — devati.
Rehbock *m.* srnjak, srnec.
Rehböcklein *n.* srnec (-eta).
Rehbraten *m.* pečena srnina.
rehfarben srnast. [meso.
Rehfleisch *n.* srnina, srnovina, srnje
Rehgras *f.* srna.
Rehhaar *n.* srnja dlaka.

Rehhaut *f.* srnja koža.
Rehkalb *n.* srnec (-eta).
Rehleder *n.* srnje usnje.
Rehwild *n.* srnjad (-i), srne *pl.*
Reib- strgalni, drgalni.
Reibe *f.* strgalo, drgalo.
Reibehölzchen *n.* klinček, žigica.
Reibeisen *n.* strgača, strgalnik.
reiben tretiti (tarem, terem), gultiti;
meti (manem, menem), strgati; streti;
zmeti; (am Reibeisen) strgati (zribati);
(durch hin- u. herbewegen) drgati; (v.
Schuhen) žuliti; ožuliti; (frägen) pras-
kati, čohati, drgastiti; sich — čohati
se, drgati se, gultiti se.
Reiber *m.* drgač, strgalec; (Werkzeug)
drgalo, drgalnik, strgalnik. — *f. als*
Reiberband *m.* drobn pesek.
Reibung *f.* (mech.) trenje, tor, drg-
nenje, strganje; metčv; *fig.* prepir,
razprtija, razpor.
Reibungscoefficient *m.* koeficijent
trenja.
Reibungsenergie *f.* elektrika vzbujena
s trenjem (dranjem).
Reibungsfläche *f.* ploskev drgnenica.
Reibungsgefetz *n.* zakon o trenji.
Reibungsmesser *m.* toromer.
Reibungstafel *f.* kazalo trenja, trenj-
sko kazalo. [kot.
Reibungswinkel *m.* kot trenja, trenjski
reid; bogat; (vermögl.) premožen,
inovit, imetn; (viel) obiln.
Reich *n.* država (cesarstvo, kraljestvo);
Thier — živalstvo; Pflanzen — rastli-
stvo; Mineral — rudništvo; Natur-
prirodno kraljestvo, glavni razdel pri-
rodnin.
Reiche *m.* bogatin, bogatinec, bogatač.
reichen *intr.* seči (sezem), *impf.* se-
gati, prožiti se, držati (-im), iti (gremi),
razprostirati se; (überreichen etw.) mo-
leti, štreti; (ausreichen) dosta biti (je);
(v. der Zeit) trpeti, trajati; tr. dajati,
deliti; podati, podeliti; *impf.* podajati,
podeljevati; das Abendmahl — obha-
jati —, prevideti —, pričestiti koga.
Reichgabel *f.* podajalnik, podajač.
reichhaltig obiln, bogat, zdatn; (v.
Getreide) plenjav, zrnat.
Reichhaltigkeit *f.* obilnost, obilica,
obilje, bogastvo.

reichlich *adi.* obilno, obil, bogat; *adv.* obilno, bogato.
 Reichs- državni.
 Reichsacht *f.* prognanstvo, izgon.
 Reichsadel *m.* državno plemstvo.
 Reichsangelegenheit *f.* državna zadeva,
 — reč (-i). [naprava.
 Reichsanstalt *f.* državni zavod, državna
 Reichsapfel *m.* državno jabelko.
 Reichsarchiv *n.* državni arkiv, državna
 pisarnica.
 Reichsarmee *f.* državna armada.
 Reichsbaute *f.* državna stavba, državna
 gradnja.
 Reichsbeamte *m.* državni uradnik.
 Reichsbürger *m.* državljan.
 Reichsbürgerschaft *f.* državljanstvo.
 Reichscredit *m.* državni zaup, — kredit.
 Reichsdomänen *pl.* državna od. kron-
 ska posestva.
 Reichsfürst *m.* državni knez.
 Reichsgericht *n.* državno sodišče.
 Reichsgesetz *n.* državna postava, dr-
 žavni zakon.
 Reichsgesetzblatt *n.* državni zakonik.
 Reichsgesetzsammlung *f.* zbirka držav-
 nih postav od. zakonov.
 Reichsgewalt *f.* državna oblast (-i).
 Reichsgrundgesetz *n.* državni osnovni
 zakon. [stvo.
 Reichshaushalt *m.* državno gospodar-
 Reichsinstitut *n.* državni zavod, dr-
 žavna naprava.
 Reichskleinodien *pl.* državne svetinje,
 — dragocenosti.
 Reichslehen *n.* državni fevd od. najem.
 Reichsminister *m.* državni ministér.
 Reichsministerium *n.* državno mini-
 sterstvo.
 Reichsmonopol *n.* državni monopol,
 državno samotrstvo; državni samokup,
 državna samoprodaja.
 Reichspost *f.* državna pošta.
 Reichsrath *m.* državni zbor; (Perſon)
 državni poslanec.
 Reichsſchatz *m.* državni zaklad. [list.
 Reichsſchatzſchein *m.* državno-zakladni
 Reichsſiegel *m.* državni pečat.
 Reichstag *m.* državni zbor; Reichstags-
 državnozbornski, državnozborèn.
 reichstüglic *adj.* državno-zborèn.
 Reichstagsmitglied *n.* državni poslanec.

Reichstagspräsident *m.* prvosednik dr-
 žavnega zbora. [zbora.
 Reichstagsſitzung *f.* seja državnega
 Reichsthaler *m.* nemški tolar od. cekin.
 reichsunmittelbar neposrednjedržavèn.
 Reichsverfaſſung *f.* državna ustava.
 reichsverfaſſungsmäßig po državni
 ustavi.
 Reichsverſammlung *f.* državni zbor.
 Reichsvertretung *f.* državni zastop,
 državno zastopstvo.
 Reichsverwaltung *f.* državna uprava.
 Reichsverweſer *m.* državni upravnik.
 Reichswährung *f.* denarna veljava v
 (kaki) državi.
 Reichswappen *m.* državni grb.
 Reichsweg *m.* državni namen.
 Reichthum *m.* bogastvo, bogatija, obil-
 nost, obilica.
 Reichwerkzeug *n.* podajalnik, podajác.
 Reif *m.* slana, mraz; (an Bäumen) *reife*
 inje, ivje; (an Mauern) srez; (Faß —) *reife*
 obroč; (Seil) vrv (-i); (um den Mond) *reife*
 kolobar, obstret (-i).
 reif zrel, godèn; — werden zoreti;
 dozoreti; *impf.* prizarjati, dozorevati;
 —es Alter moška leta *pl.*; —es Holz
 dorasli les.
 Reife *f.* zrelost, zreлина, godnost, god
 (-i), zoritèv, zor, dozor.
 reifen *intr.* zoreti, goditi se; dozoreti,
 prizoreti; *impf.* dozorevati; *tr.* zoriti,
 goditi; sezoriti; es reift slana je, slana
 pada.
 Reifeprüfung *f.* zrelostni izpit.
 Reifholz *n.* les za obroče, obroči *pl.*
 reiflich *adi.* natančèn, korenit; *adv.*
 na tanko, dobro, kakor je treba. [nik.
 Reifmesser *n.* obročnik, rezilnik, orež-
 Reifrock *m.* krinolina.
 Reifschneider *m.* obročar.
 Reifſtange *f.* natezilnik, natezalnik.
 Reifſticher *m.* lisica, natezača.
 Reigen, Reihen *m.* kolo, raj.
 Reihe *f.* vrsta, red (-i), redica, rida;
 dem. vrstica; (b. d. Feldarbeit) postat
 (-i), jan; der — nach po vrsti, zapored,
 zaporedoma, zvrstoma; an die — fom-
 men na vrsto od. na met priti (pridem)
 reihen vrstiti; zvrstiti, razvrstiti, po-
 razvrstiti, po vrsti razstaviti; *impf.*
 zvrščevati, razvrščevati, po vrsti raz-

stavljati; (süßeln) nízati; nanízati, nabrati (-berem); *impf.* nabirati.

Reihenfolge *f.* red, poredje; in — redoma, po redu.

Reihenglied *n.* člen vrste od. niza.

Reihenvorstellungen *pl.* vrste pomislj, nanizane pomislj.

reihenweise *adv.* vrstoma, redoma, po vrsti, po redu.

Reiher *m.* čaplja; **Reiher-** čapljin.

Reiherfeder *f.* čapljinó pero (peresa).

Reihergras *n.* pahovka, ovsulja, ovsnica.

reihig (in Zusammenfögn.) vrstni.

reihweise *f.* reihenweise. [glasje.]

Reim *m.* stik, srok, rima; sklad; so-

reimen *intr.* stikati se, rimati se; ujemati se, skladati se; *fig.* vezati (vezem) se, sklepati se; (sich geziehen) spodobiti se; *tr.* (Reime machen) rimovati, stihotvoriti; gereimt rimovan

(ritmovan); skladno ubran.

Reimer *m.* stihotvoréc.

Reimerer *f.* stihotvorstvo.

reimlos brez rime, nerimovan; neskladén.

rein čist; (v. Gold) čist, samočist, suh; (gereinigt) očišćen; (sauber) čeden, snažen, ličen; (ungefähr) prost, pri-

prost; (unvermícht) gol; (v. Himmel) jasén, vedér, čist; — *e* Wahrheit gola

od. prava resnica; jemanden — sprechen koga za nedolžnega spoznati; — schreiben čedno pisati (pišem); in's Reine

schreiben na čisto prepisati; — nichts prav nič; čisto nič, celo nič; im — ein

sein na čistem biti s čim; — machen *f.* reinigen.

Reine *f.* *f.* Reinheit.

Reineke *m.* lisjak. [nesék.]

Reinertrag *m.* čisti dohodék, čisti do-

Reinertragsberechnung *f.* preračun čistega doneska.

Reinette *f.* kosmač, renetka.

Reinheit *f.* čistota, čistost; (v. Himmel's) jasnost, vedrina; (Unschuld) nedolžnost; *f.* Reinlichkeit.

reinigen čistiti; očistiti, precistiti, izčistiti; *impf.* očiščati, preciščati; (v. Schmutz) čediti, snažiti; obediti, osnažiti; (im Wasser) oprati (-perem), sprati;

impf. spirati; (von unreinem Inhalte)

trebiti; iztrebiti; (das Getreide) veti,

vejati (vejem); (mit dem Sieb) soditi,

vrhati, obravnovati, občinjati; (durch Schwingen) plati (poljem); den Stall

— gnoj izkidati iz hleva; (Stäber) oplakniti, izplakniti; *impf.* oplakovati;

sich v. Verdachte — pravičiti se; opravičiti se; *impf.* opravičevati se, zagovarjati se, izgovarjati se.

Reiniger *m.* čistilec, preciščevaléc, trebilec *z.*

Reinigkeit *f.* čistost, čistota.

Reinigung *f.* čistitév, očiščevanje, čišča, snaženje, trebjenje.

Reinigungsmittel *n.* čistilo, mečilo.

Reinigungsort *m.* očiščališče; (d. See-ten) vice *pl.*

reinlich čeden, snažen, čist, čistotén.

Reinlichkeit *f.* snaga, snažnost, čistota.

Reinlichkeitspolizei *f.* policija zastran

snažnosti.

Reinschrift *f.* čisti prepis.

Reis *m.* riž, laško pšeno; **Reis-** rižev.

Reis *n.* mladika, odraslek, odrasték, prot, protéc, šiba, šibica; (s. Binden)

trta, vitra; *coll.* mladje, dračje, protje, šibje, trtje; (v. Neben) rezje, rožje;

(Birtenreiser) brezje, metličje.

Reisrei *m.* riževa kasa.

Reisbündel *n.* butara (protja, šibja *x.*)

Reise *f.* pot (-a u. -i), potovanje; auf der — potovaje (*adv.*), med potom, na poti, med potjo; glückliche — sreedno!

sreedno pot! — machen, auf der — sein potovati; eine — antreten na pot bli (idem), na pot se podati, odriniti, napotiti se; **Reise-** potni, popotni.

Reisebeschreiber *m.* potopiséc.

Reisebeschreibung *f.* opis pota, potopis.

Reisebündel *n.* potna čula, — torba.

reisefertig pripravljen za pot, k odhodu gotov. [drag.]

Reisefahrte *m.* sopotnik, [potni]

Reisefahrtin *f.* sopotnica, popotna družica, sopotovalka.

Reisefolge *n.* spremstvo.

Reisegeld *n.* popotnina, potni denar.

Reisegepäck *n.* prtljaga, popotna roba.

Reisegesellschaft *f.* potna tovaršija.

Reisekarte *f.* potna mapa, zemljevid

za popotnike.

Reisekleidung *f.* popotna obleka.

Reisefoffer *m.* popotni kovčeg.
 Reisekosten *pl.* potni stroški *pl.*
 reiseflustig potoljub(šen).
 Reiseumtel *m.* potni plašč.
 reiseumde upehan, shojen, hojetrudn.
 reisen potovati, hoditi.
 Reisen *n.* potovanje.
 reizend potujoč, popotn.
 Reisende *m.* popotnik, potnik, potovalč; *f.* popotnica, potnica, potovalka.
 Reisepafs *m.* potni list, potno pismo, potovnica.
 Reisefack *m.*, — tasche *f.* potna torba, knir. [nica.
 Reiseurkunde *f.* popotno pismo, potov-
 Reiseurkundung *f.* brašno, potni živež.
 Reisetiel *f.* končec potovanja.
 Reisetid *n.* rižišče.
 Reisholz *n.* rožje, hrast (-i), hrašča, dračje, hloža, praščje, suhljad (-i), lomača.
 Reifig *n.* rožje, dračje, hloža.
 Reifige *m.* jezdec, konjik.
 Reifstroh *n.* riževica, riževa slama.
 Reihaus nehmen popihati jo, popih-
 niti jo, pete umekniti, potegniti jo, odkuriti.
 Reihblei *n.* svinčnik, olovka, risalnik.
 Reihbrett *n.* risalna deska, risalnica.
 reihen *tr.* trgati; utrgati, pretrgati, natrgati, razčesniti; (im Gliede) trgati, lomiti; (im Unterleibe) trgati, griziti; Bissen — sale zbijati od briti (bri-
 jem), burke uganjati; Holz — drva cepiti, — klati (koljem); (ausreihen) puliti, pukati (pučem), pipati (-pljem); impuliti, izpukati, izdreti (-derem); impf. izdirati; aus der Erde — iz zemlje izrovati (-rujem); intr. trgati se, reskati; pretrgati se, utrgati se, reskniti; impf. utrgovati se; sich — um etwas puliti se, trgati se; fig. po-
 ganjati se.
 Reihren *n.* trganje, grizenje, rovanje.
 reizend deroč, prodč; — e Thiere deroče —, zgrabljive živali; die Ware geht — ab vlak je za blago, pulijo se za blago.
 Reisher *m.* trgalec, trgač.
 Reissfeder *f.* risalnik, risalno pero (peresa). — Reisse 2 zavorne lance
 Reisskoble *f.* risalni ogel.

Reishmaß *n.* pleščet.
 Reishahn *m.* derač.
 Reisheng *n.* risalno orodje, risala, *pl.*
 Reisse *f.* povosmo, pest (-i).
 Reit- jezdní. [dišče.
 Reitbahn *f.* jezdarnica, jahalnica, jez-
 reitbar jezdén, jahalén, za ježo.
 Reitburche *m.* jezdni hlapč.
 Reitel *m.* povirek.
 reiten jezditi, jezdariti, jahati (-am u. -sem); geritten kommen prijezditi; wohin — odjezditi.
 Reiten *n.* ježa, jahanje.
 Reiter *m.* jezdec, jezdar, jahač, jaha-
 lč; (Soldat) konjik, konjenik; Reiter-
 jezdarski, konjiški.
 Reiter *f.* (Sieb) rešeto, redeseja.
 Reiterei *f.* konjica, konjištvo.
 Reiterin *f.* jezdarica, jahalka.
 reitern presevati, rešetati, soditi.
 Reiterregiment *n.* konjiški polk.
 Reitersack *m.* vreče *pl.*
 Reitgerate *f.* bič, korobač.
 Reitgurt *m.* podproga, podprsnik.
 Reithnecht *m.* jezdni hlapč, konjski hlapč, konjar.
 Reithunst *f.* jezdarstvo.
 reitlings *adv.* kobalj, okobelj, kakor bi jezdil, jezdč. [za ježo.
 Reitpferd *n.* jezdni (ježni) konj, konj
 Reitplatz *m.* jezdnišče.
 Reitpost *f.* jezdna pošta.
 Reitsattel *m.* sedlo.
 Reitschule *f.* jezdarnica, jahalnica.
 Reitspiel *m.* jezdni skoršnj.
 Reitzug *n.* jezdna roba od. priprava.
 Reiz *m.* mik; mikalo, vabilo; (Trieb) nagon, podnet, spodbadek; (Zauber-
 reiz) bajilo; (Liebreiz) milina, mičnost, dragost; (Eindruck) dojem.
 reizbar dražljiv, vzdržén; čutljiv, občutljiv. [čutljivost.
 Reizbarkeit *f.* dražljivost, vzdržénost;
 reizen mikati, vabiti, mično biti za koga; (wecken) buditi, gibati (-bljem); vzbuditi, obuditi, ganiti; impf. vzbujati, obujati; (Nerven) dražiti; (zum Berne) dražiti, srditi, kačiti; razdražiti, razsrditi, razkačiti; (heßen) ščuvati (ščujem), hujskati, dražiti.
 reizend mičen, mikalén, dragostén, ljubezniv; (pifant) rezek, dražljiv.

Reizmittel *n.* dražilo, vabilo, mikalo. **reizvoll** prelep, prezal, brhék. [ljež. **Rekel** *m.* neokretnež, teleban, štok-rekelhaft neokretén. [Beziehung. **Relation** *f.* s. Bericht, Verhältnis und relativ relativén, odnosén, oziralén, primerén; — *e* Stimmenmehrheit relativna (odnosna) —, podpolovična večina glasov.

Relativheit *f.* ozirnost.

Relativsatz *m.* ozirni (odnosni) stav(ék).

Relator *m.* poročevaléc.

religieren *s.* verbannen.

Relief *n.* relief, pridvig, pridvižna ploskorezba; **Bas-** nizki pridvig, nizkodvižna rezba; **Haut-** visoki pridvig, visokodvižna rezba.

Religion *f.* vera, verstvo, bogoverje; (*Frömmigkeit*) pobožnost; *d.* — ändern preveriti se, k drugi veri prestopiti; **Religions-** verski. [veri.

Religionsänderung *f.* prestop k drugi **Religionsbekenntnis** *n.* vera, veroizpoved (-i), spoznavanje vere.

Religionsdienst *m.* verska služba.

Religionsedikt *n.* verski edikt.

Religionszeifer *m.* vnetost za vero.

Religionsfond *m.* verski zaklad.

Religionsfreiheit *f.* verska svoboda.

Religionsgenoss *m.* sovernik, istoveréc.

Religionsgeschichte *f.* zgodovina svete vere.

Religionsgesellschaft *f.* versko društvo.

Religionslehre *f.* veronauk; veroznanstvo.

Religionspartei *f.* verska stranka.

Religionssecte *f.* razkolništvo, verska sekta. [razkol.

Religionspaltung *f.* verski razdor, —

Religionsstifter *m.* ustanovnik vere.

Religionsstörung *f.* motitév vere. [por.

Religionsstreit *m.* verski prepir, — **Religionsübung** *f.* božja služba, bogočastje, bogoslužje.

Religionsunterricht *m.* verski nauk, verozakonski pouk.

Religionsverfolgung *f.* preganjanje za voljo vere.

Religionsverschiedenheit *f.* raznoverje.

Religionswahrheit *f.* verska resnica.

Religionswissenschaft *f.* s. Religionslehre.

Religionszwang *m.* versko posilstvo. **religiös** pobožen, nabožen, bogaboječ, bogabožen; (*d.* Religion betreffend) verski; svet.

Religiosität *f.* pobožnost, bogaboječnost, bogabožnost.

Reliquie *f.* ostanék; — *n* *pl.* svetinje —, kosti —, ostaneki kakega svetnika ali svetnice.

reluieren rešiti, odkupiti; *impf.* reševati; v denarje premeniti.

Relution *f.* rešitév, odkup; premitév v denarje.

Remedium *n.* pomoček, zdravilo, lek.

Reminiscenz *f.* spominek, spomin.

Remise *f.* kolnica, klanca.

Remittenda *pl.* povratine, bukva, ki se nazaj pošiljajo; nazaj poslana knjige. **remittieren** nazaj poslati (posljem), *impf.* — pošiljati.

Remittierung *f.* pošiljava nazaj, vrnitév.

Remonte *f.* dopolnitév konj, izbor vojaških konj.

Remontierungscommission *f.* komisija —, poverjenstvo za dopolnitév vojaških konj.

removieren odpraviti; odstaviti; *impf.* odpravljati, odstavljati.

Remotion *f.* odprava, odstava.

Remuneration *f.* nagrada, priboljšek, remuneracija.

remunerieren *s.* belohnen.

renaissancestil *m.* preporodni ob. renesančni slog. [sestansk.

Reuepous *n.* dogovorjen shod, —

Renegat *m.* odpadnik, odstopenik.

Renette *f.* kosmač, renetka.

Renhirsch *m.* severni jelen.

renitent uporen; — sein upirati se, ustavljati se.

Renitenz *f.* upor.

renken *sich* stegati se, lecati se; *pf.* stegniti se, zlekniti se.

Rennbahn *f.* tekalnica, tekalisče, dirjalisče, drajna.

rennen *intr.* dirjati; udreti (-derem u. -drem); (zu Fuß) teći, tekati, bežati (-im), gnati (ženem) se; (ins Verderben) riti (rijem), leteti; (flüchtig sein) bežati, bežljati, bezikati; (gerannt famen) pridirjati; *tr.* podreti (derem), povaliti, zvrniti.

Bennen *n.* dir, beg, tek, dirka.
Benner *m.* jahalec, jahač, tekalč.
Benntplatz *m.* tekališče, dirjališče.
Bennspiel *m.* sulica, ošcep.
Benommage *f.* hvastavost, bahaštvo.
Benomme *n.* sloves, sloveče ime (-na);
 glas; im — [čin sloveti, na glasu biti
 (sem)].
renommiert sloveč, slavěn, glasovit.
Benommist *m.* hvastač; svadljivč,
 rovan.
Benovation *f.* obnova, obnovitv.
renovieren obnoviti, prenoviti; *impf.*
 obnavljati.
rentabel kar se splača, kar donša
 lep dobiček, dobiček donšajoč. [nica].
Rentamt *n.* prihodni urad, prihodar.
Rente *f.* prihod, dohodek, renta;
 (Sins) obrest (-i).
Renthier *n.* severni jelen.
Renthierfelle *f.* jelenovč.
Renthierkuh *f.* severna košuta.
Renthierjucht *f.* reja severnih jelenov.
Rentier *m.* kdor od obrestij svojega
 premoženja živi, prihodnjak.
rentieren nesti, donšati, dobiček
 dajati (dajem); sich — izplačati se;
impf. izplačevati se.
Rentmeister *m.* dohodarnik, dohodar-
 stvenik.
Rentverwalter *m.* oskrbnik prihodkov.
Renuntiation *f.* odpoved (-i), odstop.
Reorganisation *f.* preuredba, preustroj,
 preuravnava, reorganizacija.
reorganisieren preurediti, preustrojiti,
 preuravnati; *impf.* preurejati, preustro-
 jevati, preuravnovati.
reparabel poprävén.
Reparatur *f.* poprava, popravilo.
Reparaturkosten *pl.* stroški za po-
 pravo, popravilni stroški.
reparieren popraviti, preurediti;
impf. popravljati, preurejati.
repartieren porazdeliti med —; raz-
 pisati na —; deliti med —.
Repartition *f.* porazdelba, porazdeli-
 tv; **Repartitions-** razdelni, porazdelni.
Repartitionschlüssel *m.* ključ za raz-
 delbo.
Repertoire *n.* razvrstitv igrokazov;
 repertoar.
Repertorium *n.* iskalnik, repertorij.

Repetent *m.* repetent, ponavljalec.
repetieren ponoviti; *impf.* ponavljati,
 repetirati.
Repetiergewehr *n.* puška repetirka.
Repetieruhr *f.* ura repetirka.
Repetition *f.* i. Wiederholung.
Replik *f.* replika, protiodgovor, tož-
 nikov odgovor.
Repositorium *n.* polica.
Repräsentant *m.* zastopnik, reprezen-
 tant, namestnik; (Gesandter) poslanč.
Repräsentanz *f.* zastop(anje), zastop-
 stvo, zastopništvo. [valčn.
repräsentativ zastopovalčn, namesto-
Repräsentativ-Verfassung *f.* zastop-
 stvena ustava.
Repräsentation *f.* zastop(anje), zasto-
 povanje, namestovanje.
repräsentieren zastopati, zastopovati,
 namestovati; (darstellen) kazati (-žem),
 predstavljati. [sredstva *pl.*
Repressalien *pl.* odbojna sila, odporna
repressiv odvrälčn, zaustavčn, re-
 presivčn. [ba.
Repressivmaßregel *f.* odvrälčna nared-
Reprobation *f.* zavrnitv, reprobacija.
reprobieren ovreči (-vržem), ne po-
 trditi, zavrniti.
reproducieren ponoviti, obnoviti;
impf. ponavljati, obnavljati; na novo
 pokazati (-žem), *impf.* — pokazovati.
Reproduction *f.* ponova, ponavljanje;
 obnova; (*zool.*) nadorastanje, repro-
 dukcija.
Reproduktionskraft *f.* ponovljivost;
 podrastljivost; (Fähigkeit, reproduziert
 zu werden) ponovnost. [včn.
reproduktiv ponavljälčn, reproduk-
Reptil *n.* plazilč, gomaz (-i); *coll.* go-
 lazčn (-i), lézavčina.
Republik *f.* ljudovlada, republika.
Republikaner *m.* republikanč; —in
f. republikanka.
republikanisch republikanski.
Repuls *m.* i. Abweisung.
repulsiv odbojčn, odganjalčn.
Repulsivkraft *f.* odbojnost, odpornost.
Requiem *n.* črna masa, bile *pl.*
requirieren koga za kaj poprositi;
 poiskati, izslediti; *impf.* izsledovati.
Requisit *n.*, **Requisiten** *pl.* potrebščine,
 potrebne reči *pl. f.*

Requisition *f.* zaprosnja, iskanje, izsledba.

Requisitionsschreiben *n.* zaprosno pismo; iskanica (ferbofr.).

resch rezén, krhék.

Rescript *n.* reskript, najvišji odpis.

Reseda *f.* reseda, resedica; katanéc.

Reservat *n.* pridržaj, pridržék; pogoj; Reservat- pridržni, pogojni.

Reservatpunkt *m.* pridržni članék.

Reserve *f.* zaloga; (milit.) reserva, založna vojska.

Reservefond *m.* založni zaklad, zaloga, rezervni zaklad. [*pl.*]

Reservefondgelder *pl.* založni denarji

Reservetruppen *pl.* f. Rezerve.

reservieren prihraniti, pridržati (-držim); *impf.* prihranjevati, pridrževati; založiti.

Reservoir *n.* f. Wasserbehälter.

Resident *m.* rezident; odposlanéc.

Residenz *f.* stolica, prestolno mesto;

Residenz- stolni, prestolni.
residieren stolovati, sedež imeti (imam), stanovati.

Residuum *n.* ostanék.

Resignation *f.* odpoved (-i), odreka; odstop; (Selbstverleugnung) udanost, trpljivost, resignacija.

resignieren odreči se od odpovedati (-vem) se službi, odstopiti; *impf.* odrekovati se.

resigniert odvažén, udan, na vse pripravljen, brezupén.

Resistenz *f.* upor.

resolut odločén, srčén, odvažén, s trdnim sklepom.

Resolution *f.* sklep; odlok; odvažnost, odločnost. [*schließen.*]

resolvieren (*math.*) drobiti; f. be-

Resolvieren *n.* drobljenje.

Resonanz *f.* odmev, resonanca, donenje.

Resonanzboden *m.* odmevnik; resonančno dno.

resonieren doneti, odglas dajati.

Respect *m.* (Ansehen) veljava, ugled; (Ehrfürcht) čislanje, spoštovanje; mit — z dovoljenjem, z oproščenjem.

respectabel spoštovan, čislan, veljavén; znamenit.

respectieren čislati, v čislih imeti (imam), spoštovati, častiti.

respective *adv.* z ozirom, oziroma, kolikor se tiče, kar se tiče. [*zornik.*]

Respicient *m.* oglednik, ogleda, nad-

Respiration *f.* dihanje, sopenje.

Respirationsorgan *n.* dihalo, sopilo.

respirieren f. athmen.

Respiro *m.* oddah, odmor; prelog —,

odlog plačilnega obroka.

respondieren odgovarjati, odpevati.

Resort *n.* uradni oddelek, uradniško področje.

ressortieren spadati od, segati pod —.

Ressource *f.* meščanska beseda, resursa.

Rest *m.* ostanék, prebiték (Über-

schuß); im — bleiben dolžen ostati (-stanem), *impf.* — ostajati; den —

geben ubiti (-bijem), ugonobiti; als —

bleiben ostati (-stanem), *impf.* ostajati.

Restant *m.* dolžnik.

Restaurateur *m.* gostilničar.

Restauration *f.* gostilna, gostilnica, krma, restavracija.

restieren ostati (ostanem), preostati;

impf. ostajati.

restituieren povrniti, *impf.* povračati; v prejšnji stan postaviti, *impf.* — postavljati.

Restitution *f.* povračilo; postavljenje v prejšnji stan.

Resultat *n.* posledék; konéc; izid; uspeh; (der Rechnung) znesék.

resultieren slediti iz —, izhajati iz —; iziti (-idem), nastopiti.

resultierend nasledén, nastopén.

Resultierende *f.* poslednjica. [*gled.*]

Resume *n.* povzemék, posneték, pre-

resumieren povzeti (-vzamem), *impf.* povzemati. [*nje.*]

Retardation *f.* zadrževanje; zaostaja-

retardieren *tr.* zadrževati; *instr.* zaostajati, zakesnevati.

Retention *f.* zadržba, zastava; Reten-

tions- pridržni, zastavni.

Retirade *f.* umik, umikanje, ustop; f. Abort.

retirieren umakniti se, ustopiti; *impf.* umikati se, ustopati.

Retorte *f.* prekapnica, retorta.

retour *adv.* nazaj, nazad; Retour- povratni, nazadni.

retournieren vrniti, nazaj poslati (-sljem); *impf.* vračati, nazaj pošiljati.

Retourrecepisse n. povratnica, povratna prejemnica.

Retraite f. j. Rückzug.

retrograd nazaj idoč, nazaděn, nazadujoč; — er Mensch nazadnjak.

retten otepi (otmem), rešiti, odrešiti; izbaviti, spasiti, obvarovati; (befreien) osvoboditi, oprostiti; (helfen) pomoči (-morem) od pomagati komu; *impf.* otevati, otimati, reševati, hraniti; *mittelst* d. Flucht sich — ubežati (-im), ubegniti, uiti (-idem).

rettend rešnji, rešni.

Retter m. rešitelj, rešnik, odrešnik, izbavitelj, spasitelj; — in f. rešiteljica, odrešnica.

Rettig m. retkøv; **Rettig-** retkevni, retkov.

Rettigfeld n. retkvišće.

Rettung f. rešitev, otetev, spasenje, ohramba, osvoboditev, oprostitev; **Rettungs-** rešni, rešnji.

Rettungsanstalt f. für vermahrloste Kinder pribežališće ubogim in zapušćenim otrokom, zavetišće.

rettungslos izgubljen, neizbávěn.

Rettungsmittel n. pomočök, izbavilo, spasilo.

Rettungsversuch m. poskušnja rešitve.

Reuz f. kes, kesanje, kajanje, obžalovanje; — empfunden kesati se česa, žal biti komu česa, kajati se, obžalovati; skesati se; — und Leid kes in žal.

reuzlos neskesan, trdovratěn.

reuzen kesati se; skesati se; eš reut miž žal mi je, kajam se.

reuzvoll skesan, spokorěn.

Reuzige m. spokornik, skesanč; f. spokornica, skesanka.

reuzmüthig skesan, spokorěn. [nost.

Reuzmüthigkeit f. skesanost, spokor-

Reunion f. shod.

Reuze f. vrša, sák.

reuzieren f. glüden, gelingen.

Reut n. rovt, laz, krčevina, novina, skubež, trebež.

Reute f. rovnica, kopača, motika; (am Pfluge) otka, otika.

reuten krčiti, rovati (rujem); izkrčiti, izrovati.

Reuthaus f. f. Reute. [čilo.

Revanche f. maščevanje, osveta; vra-

revanžieren sich maščevati se, povrniti komu kaj, z jednako mero meriti; odmeriti, osvetiti se.

Reveille f. budnica, jutranje bobnanje.

Reverenz f. priklon, poklon; — machen pokloniti se, *impf.* poklanjati se.

Revers m. zavezno pismo, revers;

(d. Münze) na robe (stran), naličje-*in Aufsatz*

Revident m. pregledovalč, preglednik-*Handlung*

revidieren pregledati, *impf.* pregledovati; popregledati. *3 reuerson dem*

Revier n. okraj, okoliš, okolica. *zavezon*

Revierjäger m. okrajni lovc.

Revision f. pregled, presoja; **Revi-**

sions- pregledni, popregledni. *Leu*

Revisionsinstanz f. presodnja.

Revisor m. preglednik, pregledovalč.

Revolte, **Revolution** f. vstaja, punt, prekucija, kramola, revolucija, prevrat.

revoltieren puntati se, vstajati zoper —; spuntati se, pobuniti se.

Revolutionär m. vstajnik, puntar, prevratnik; **Revolution-** puntarski, prekucijski, prevratni. [voller.

Revolver m. samokres, brzokres, re-

Revue f. pregledba; — halten pregledati vojsko.

Rhabarber f. rabarbara, revenj.

Rhaditis f. krvica. [dija.

Rhapsodie f. odlomek pesni, rapso-

rhapsodisch adv. v odlomkih.

Rhede f. ladijišće, pristanišće.

rheden ladijo za odhod pristrojiti, *impf.* — pristrojevati.

Rheder m. lastnik ladije, brodnik.

Rhederei f. brodarsko društvo.

Rhetor m. govornik, retor.

Rhetorik f. govornistvo, govorstvo, retorika.

rhetorisch retoričen.

Rheuma n. nahod, skrnina, kostenica.

Rheumatismus m. revmatizēm, skrnina.

rheumatisch revmatičen, skrninast.

Rhinesmus m. hohnjanje; (Saut) hohnik.

Rhinoceros n. nosorog, nosorožec.

Rhododendron n. sleč. *buja, Kapriolik*

Rhomboid n. romboid. *raščel. Douje.*

Rhombus m. romb. *bljavarlec, gorje,*

rhytmisch ritmičen, ritēmski, umer-

jen, ubran. *ker ži vains bljuje, eš ga ž. yfenn*

Rhythmus *m.* ritëm, umer; ubranost.

Ribesfel, Ribes *m.* grozdíčeje sv. Ivana.

Richtbeil *n.* rabeljnova sekira.

Richtblei *n.* svinčnica.

richten (bereiten) pripraviti, prirediti, prigotoviti, pristrojiti; *impf.* pripravljati, prirejovati, prigotavljati; (in Ordnung bringen) uravnati, urediti; *impf.* uravnovati, urejevati; (auferlegen) napraviti, narediti; *impf.* napravljati, narejati; (gerade machen) ravnati; *pf.* zravnati; (wohin lenken) nameriti, naperiti, obrniti; *impf.* namerjati, obračati; (Urtheil fällen) soditi, sojevati; razzoditi, sodbo izreči; sich nach etwas — ravnati se; (d. Augen) upreti, *impf.* upirati; sich auf die Füße — vstati (-stanem), skolehati; gegen jem. eine Klage — tožbo podati zoper koga, tožiti koga; die Kanonen — topove nameriti, — naperiti; sich in die Höhe — vzkloniti se, vzdigniti se; zugrunde — ugonobiti, uničiti.

Richter *m.* sodnik; f. Kritiker.

Richteramt *n.* sodni urad, sodstvo, sodništvo.

Richteramtprüfung *f.* preskušnja ob. izpit za sodni urad.

Richterin *f.* sodnica.

richterlich soden, sodniški.

Richterschwert *n.* sodni meč.

Richterspruch *m.* sodni izrek, razzodba.

Richterstuhl *f.* sodilnica.

Richterstuhl *m.* sodišče, sodni stol, sodba; vor Gottes — pred božjo sodbo ob. pred božjim stolom.

Richtshaus *n.* sodilnica.

Richtstol; *n.* ravnilo.

richtig *adi.* prav, pravotën, pravičen; (gefestigt) postaven; (fehlerfrei) pravičen, brez pogreškov; (fertig) gotov, dognan, narejen; — e Abschrift natančni prepis; *adv.* res, zares, v istini, se ve da; (recht) prav, dobro.

Richtigkeit *f.* pravost, pravota, pravičnost; pravilnost; in — bringen v red spraviti, v red dejati (denem), uravnati; es hat seine — res je tako.

Richtkorn *n.* muha.

Richtmaß *n.* merilo, ravnilo.

Richtplatz *m.* morišče.

Richtpunkt *m.* mer (-i).

Richtscheit *n.* ravnilo, merilo.

Richtschnur *f.* merilna vrv (-i); fig. pravilo.

Richtschwert *n.* rabeljnov meč.

Richtstätte *f.* f. Richtplatz.

Richtung *f.* mer (-i), smer (-i); in gerader — na ravnost, na pravéc; in nördlicher — proti severu; d. — nehmen nameriti se, kreniti; upotiti se, vrezati (vrezem) jo; die — geben upotiti, obrniti, zasukati (-sučem); eine — haben meriti, držati (-im) kam; eine andere — annehmen drugam ukreniti; in einer — v jedno mer.

Richtungslinie *f.* (ërta) ravnateljica, namernica.

Richtwage *f.* prebesnica.

riechbar vonljiv, vonjav.

riechen *intr.* dišati (-im), vonjati, duh imeti (imam); zadišati; (übel) smrdeti; *tr.* vohati, duhati, njuhati; povohati, poduhati, ponjuhati, ovohati, obvohati, zavohati.

riechend dišeč, vonjav, lepodiseč, dišaven; (übel-) smrdeč, smrdljiv.

Riechessen; *f.* vonjalo, dišavina, vonjavina.

Riechfläschchen *n.* vonjalna skleničica.

Riechkraft *f.* vonjavost; (das Vermögen, den Geruch zu empfinden) njuhálnost.

Riechstoff *m.* dišava, vonjava.

Riechwasser *n.* vonjava voda.

Riedgras *n.* ostrica, viš, muhič, šak, kravina. *Ried* ² *Rogozina* *Reis* *Reis*

Riedkanin *m.* brdo.

Riedrohr *n.* rogoz, rogozina.

Riegel *m.* zapah, predpah, pah, zatik, zasunek; (Hebebaum) vod. navor; unter — und Schloß pod ključem ob. pod zaklepom.

riegelfest zataknen.

Riegelschloß *n.* ključavnica.

Riemen *m.* remen, jermen; *coll.* remenje, jermenje. *Leinwand* *Leinwand*

Riemenschuh *m.* opanka, čizma.

Riemenwerk *n.* remenje, jermenje.

Riemer *m.* jermenar, remenar.

Riemerhandwerk *n.* jermenarstvo, remenarstvo.

Riemerin *f.* jermenarica, remenarka.

Riemerzeug *n.* f. Riemenwerk.

*Riechschwand, um Riese
Zitlano Ruten 1899*

Ries *n.* ris, sklad.
Riese *m.* velikan, orjak, obër, hrust, gorostas.
Riese *f.* drëa, drza, drasta, riža; (*Schnee*—) plaz.
Riesel *f.* pega.
 rieseln krijati, curljati, sumljati, sumotljati, žamoriti, mrlëti (mrlëjem); (vom Regen) prseti; (v. *Schnee*) golomraziti, mrseti, sodra od babje pšeno gre; (v. *Gefühl*) mrsëcati (-im); premrsëcati. [žamor.
Rieseln *n.* sumljanje, sumotljanje.
Riesenk velikanski, orjaski, gorostasni.
Riesenameise *f.* velika mravlja, mravljinëc.
 riesenförmig velikanski, gorostasën.
Riesengeschlecht *n.* rod velikanov.
 riesengroß velikanski, gorostasën, ramena, ogromën.
Riesengröße *f.* velikanstvo, gorostasnost, ogromnost. [osa.
Riesenhulwespe *f.* velikanska lesna.
Riesenschel *f.* velikanska školjka.
Riesenschlange *f.* velikanska kaça.
Riesenschildkröte *f.* velikanska morska želva.
Riesentaat *m.* ogromna od. velikanska država.
Riesentresse *f.* repulja, veliki glistnik.
Riesenwerk *n.* velikansko delo, velikanstvo.
Riesin *f.* velikanka.
Riesling *m.* žolta grahovina.
Ries *n.* rogoz (-i); trst, loč, bič, biček; *coll.* rogozovina, trstje, ločje, bičeje.
Rietdach *n.* storija, rogoznica.
Rietbaum *m.* greben, obnit (-i).
Riff *n.* greben, kleč; prag, ãer (-i), peč (-i).
Riffe, **Riffel** *f.* drzej, drzalo, drzalica, greblo, rihëlj.
Riffelbaum *m.* drzalnîk, greblišëc.
 risseln drzati, drhlati, ogrebatî.
 rigid tog.
Rigole *f.* odtoãiã, odtoãni rov.
 rigolen preroviti, rov kopati (-pljem), rov izkopati.
 rigoros ostër, preostër, strog. [izpit.
Rigorosum *n.* stroga skušnja, strogi
Rille *f.* žlebiã, stružica; (*bot.*) brazda.
Rimesse *f.* rimesa, poslana menica.

Rind *n.* govedo, brav; *coll.* goved (-i), goveja živina.
Rindrühe *f.* goveja juha (župa), polivka.
Rindchen *n.* skorjica, korica.
Rinde *f.* skorja, skora; (*Pflanzen*—) lub; *coll.* lubje, koža; (*Schorf*) krasta; (*Schnee*—) sren; (*Wilchhaut*) skrlup, skralup, povrhnje, smetana.
 rindenartig skorjast; lubast; hrastast.
Rindenkörbchen *n.* kozolj, kozoljêc, skorjiã, skorjêã.
Rinderherde *f.* goveja ãreda, goved (-i), nuta. [volar.
Rinderhirt *m.* goveji pastir, govedar, rindern goveji, govedski.
Rinderfuchse *f.* goveja kuga.
Rinderstall *m.* goveji hlev, volovjak.
Rinderfleisch *n.* goveje meso, govedina.
Rindgrün *n.* viš.
 rindig skorjav, skorjat; hrastav.
Rinds goveji.
Rindsblase *f.* goveji mehur.
Rindsbraten *m.* peãena govedina, goveja peãenka.
Rindschaar *n.* dlaka.
Rindschaut *f.* goveja koža. [topf.
Rindschopf *m.* goveja glava; f. Dumm-
Rindsleder *n.* goveje usnje, govedina, bravina, kravina.
Rindvieh *n.* goved (-i), govedina, goveja od. rogata živina, goveje blago, goveda *pl.*
Rindviehacht *f.* govedarstvo, reja goveje živine.
Ring *m.* prstan; (*Ehering*) vernîk; (an d. Kette) klep, sklep, oklep; (*Kreis*) kolobar, kolut, krog, kolce, obstret, obstretina; obroã, obroãêã; (*Reif*) obod (obvód); (v. *Eisen*) železën obodëc; (am Baume) letnica, letina; (*Dhr*—) uhan, uhanëc; (der Gliedertiere) obroãast ãlen od. ãlenëã. [ãast.
 ringartig okrogel, obroãast, kolobar-
Ringdrossel *f.* komatar.
Ringel *n.* prstanëc; krožëc, obodëc.
Ringelknorpel *m.* kolobarãasti hru-
 stanëc.
Ringelkraut *n.* meseãêã.
 ringeln *intr.* viti (vijem) se, zvijati se, krožiti se, krogliti se; *tr.* krožiti, krogliti; zakrogliti.

Ringelnatter *f.* belouška.
Ringelraupe *f.* srebernica, prstenica.
Ringelreihen, **Ringelreigen** *m.* kolo.
Ringelspiel *n.* obrtalo, vrtiljak.
Ringelspinner *m.* prsteničar.
Ringeltanz *m.* kolo.
Ringeltaube *f.* grivar, grivnik.
ringen *intr.* boriti se, skušati se; (im *Zweikampf*) močevati se; (nach *etwas*) dihteti, gnati (ženem) se, streči (strežem), poganjati se; (m. d. *Tode*) umirati; *tr.* (die *Wäsche*) ožeti (-žmem), izžeti; *impf.* ožemati, ožimati, izžemati, prežemati, žmikati; (mit den *Händen*) roke si lomiti, rokoboriti se.
Ringen *n.* borba, boritčev.
Ringern *m.* borč, rokoborč, borilč; — *in f.* borilka.
Ringfinger *m.* prstanč. [last.
ringförmig krogel, okrogel, okrog.
Ringlein *n.* f. Ringel.
Ringmauer *f.* obzidje, ograda.
Ringplatz *m.* borišče.
rings, **ringsherum**, **ringsumher** *adv.* okrog, krog in krog, okoli in okoli.
Ringwechsel *m.* prstenovanje.
Rinken *m.* okov, obroč, rink
rinnungig krmežjav, bolnook.
Rinne *f.* žleb; (Dach) žlot; (Gerinne) rake *pl.*, struga.
rinnen teči; (feinweise) cureti, curljati, mozeti, kapljati, cediti se; die *Serje* rinnt sveča se oceja; das *Gefäß* rinnt posoda ne drži vode, posoda pušča (teče); — *machen* točiti; *Tränen* — ihm aus den *Augen* solze mu tekó, solze mu oči zalivajo, solze toči od. preliwa.
mrene.
Rippengegend *f.* rebra *pl.*, rebrovje, ogrodje.
Rippenquellen *pl.* rebraši *pl.*
rinnenförmig žlebast, žlebovit.
Rinnenholz *n.* žlebovina.
Rinnenkirch *m.* otrnik. [klanč.
Rinnsal *n.* struga, korito, cemun,
Rinsel *n.* sirilo, sirišče.
Rippe *f.* rebro; (an d. *Blättern*) žilica; **Rippen** reberni.
Rippenfell *n.* oprsna mreža, rebernica.
Rippenfellentzündung *f.* vnetica oprsne mreže.

Rippenstöß *m.* sunč pod rebra.
Rippenweidgegend *f.* podrebrje, lakotnica.
rippig rebrat, rebernat.
rippstrapps *adv.* v kobelj, v kolobar.
Risiko *n.* poskus; nevarnost.
riskieren poskusiti, *impf.* poskušati.
Rispe *f.* lat, vlat, latina; *coll.* latje, vlatje, vlatovje; **Rispen** latni, vlatovni.
rispen latovati, latiti, v lat od. latje iti (grem).
Rispengras *n.* tratnica, latnata trava.
Riss *m.* razpor, pretrg; (an einem festen Körper) poč (-i), razpoka, poklina, razpoklina, razsedlina, spranja; zijalka; reža, rega; prepad; (an der Hand) praska; (im Gesicht) brazgotina; (Austrijs) načrt, obris; (*geogr.*) izobrazba.
rissig razpokel, razpokan, raztrgan.
Riß *m.* nart, plesno; (an der Hand) zapetje; (b. *Pferde*) greben, kom, šja
Ritt *m.* ježa, jezd, jahanja, dirč.
Ritter *m.* vitez; (*Reiter*) jahalec, jezdec, konjenik; **Ritter** viteški.
Ritterakademie *f.* viteška akademija.
Ritterchre *f.* viteška čast (-i).
ritterlich viteški; (*tapfer*) junški, hraber, moški.
Ritterorden *m.* viteški red.
Ritterschaft *f.* viteštvo, plemstvo.
Ritterschlag *m.* vitežanje; — *ertheilen* poviteziti, imenovati vitezom.
Ritterspiel *n.* viteška igra.
Rittersporn *m.* viteška ostroga; (*Pflanze*) ostrožica, svalnik.
Ritterstand *m.*, **Ritterthum** *n.* viteštvo, viteški stan.
Rittgeld *n.* jezdina, jeznina.
Rittmeister *m.* konjeniški stotnik.
Rituale *n.* obredna knjiga, obrednik.
Ritus *m.* obred.
Ritz *m.*, **Ritze** *f.* rega, razpora, poč (-i), rāza, razpoka, razpoklina; (*Stapel*) praska, draska, opraslje.
ritzen praskati, raziti; prasniti, oprasniti, obraziti, odrsniti.
Rival *m.* tekmeč.
rivalisieren tekmovati, tekmati, poskušati se za predstvo.
Rivalität *f.* tekmanje, tekmovalje.
Rivole *f.* rebulja.

Robot *f.* š. Robot.
Robbe *m.* tulenaj, morski pès.
Robbenfang *m.* lov morskih psov.
Robinie *f.* robinija, akacija.
Robot *f.* tlaka, robota; Robot-robotni, tlakovni. [bote.
Robotablösung *f.* odkup tlake od roboten robotati, tlačaniti, tlako delati, — dajati.
Roboter *m.* tlačan, robotnik.
Robotgeld *n.* tlakovina, robotnina; robotna dan (-i).
Robottag *m.* dan tlake od roboten. robust korenjaski, hrust.
Rode *m.* plošnatca, skat, *pl.* skati; (im Schachspiel) stolpic.
röheln hropsti, hropati (-pljem), hripati, grgrati.
Röheln *n.* hropót, hropanje, grgot, grgranje.
röhelnd hripav, grgrav.
Rode *m.* suknja; (langer —) halja, suknja dopetača; (Weiber—) krilo, jopa, janka; (Bauern—) jopič.
Rödchen *n.* suknjica; krilce, jopica.
Roden *m.* preslica; (Kunfel) koželj; (der Flachs am Roden) kodelja, kodelj (-i); š. Roggen.
Rodschaf *m.* škric, krilo. *šila*
Rodtasche *f.* žep v suknji. *kumc*
Rococo *m., n.* rokoko.
Rococostil *m.* šarovit slog.
Rode *f.*, **Rodeland** *n.* (Gerent) laz, trebež, ért, krčevina, novina.
roden trebíti, laze delati, krčiti, repiti, értiti.
Rodung *f.* izkrčitev.
Rogen *m.* ikra.
Roger *m.* ikernik, jajčnik.
Roggen *m.* rž (-i), žito; Roggen- ržen.
Roggenacker *m.* ržišče.
Roggenblume *f.* š. Kornblume.
Roggenbröt *n.* rženi kruh, rženjak.
Roggenmehl *n.* ržena moka.
Roggenstroh *n.* ržena slama, rženica.
Roggentresse *f.* norški ovës, stoklas (-i), stoklasa.
roh surov; (frisch) presën; (v. Sitten) surov, zarobljen, grob; (wild) divji, neukročen; (unbearbeitet) neobdelan; neomikan, rod; —er Mensch surovež, zarobljenec.

Boharbeit *f.* surovo delo.
Boheisen *n.* surovo železo, grodelj.
Boheit *f.* surovost, surovstvo; zarobljenost; divjost; zagovednost, neotesanost.
Bohr *n.* cev (-i), tul; (Flinte) puška; (gezogene) risanica; (Gewächs) trst, trstika, rogoz; *coll.* trstje, trstovina, rogozovina; (spanisches) trstovéc.
Bohrbein *n.* cevka, cevčica. — *fišn vodna*
Bohrbad *n.* štorija, rogoznica. *rustka*
Bohrdommel *f.* plazka, bukač. *24 pl. k.*
Böhre *f.* cev (-i), tul, tuljava; *dem.* cevka, tulšc; (in die Erde) rov, š. Mine; (am Stiefel) golenica.
Böhrenblumen *pl.* cevoevetke *pl.*
röhrenblütige Pflanzen *pl.* (Tubiflorae) cevnice *pl.*
röhrenförmig cevnat, ceven.
Röhrenleitung *f.* cevni vodovód.
Röhrenpilz *m.* gobánj.
Röhrenweite *f.* zev ceví.
Rohrflöte *f.* trstna pišéal (-i), dudla.
Rohrhuhn *n.* liska, tukalica.
rohricht trstast.
röhricht cevast.
Rohricht *n.* trstje, rója.
rohrig trstovit.
röhrig cevnat, ceven.
Rohrkolben *m.* trstika, rogoz, svečnik.
Rohrpalme *f.* trstinasta palma.
Rohrpfeife *f.* š. Rohrflöte.
Rohrschiff *n.* trstje, trstičje, rogozina.
Rohrstock *m.* trstovéc.
Rohrstuhl *m.* stol od trstja, trstni stol.
Rohrschlacke *f.* žindra.
Rohschwefel *m.* kosmato žveplo.
Rohstoff *m.* surovina, surova plodina.
Rohucker *m.* neprečišćeni slador; prekmorski slador.
Rollbaum *m.* vreteno.
Rolle *f.* škripéc; kolotura; žlebato kolese, paránjek; (Walze) valj, valjéc; (zusammengerolltes Ding) zviták; (Liste) spisék, imenik; (d. Schauspielers) uloga, oseba; seine — gut spielen dobro se vesti (vedem); eine große — spielen imeniten —, znamenit —, veljavén biti (sem); mnogo veljati.
rollen (*tr.* valiti, valjati, kotati, kotati, takati (-čem), takljati, trkoliti; *intr.* točiti se, takati se, kotati se,

Rollbalken, Koloturme obokni

kotaliti se, koturati; (mangen) likati, valjati; (frühejn) sukati (sučem), kodriti, kodrati; (v. Wagen) drdrati, ropotati (-am u. -očem); (vom Donner) treskati, grmeti, bobneti; (v. d. Thranen) dreti (derem), liti (lijem), cediti se; sich — kodrati se, kodriti se; das — de Material kolotočno blago; — de Bewegung takanje.

Rosentabak *m.* prédni tobak, tobak v klobasah, — v zavitkih.

Rosenzug *m.* koloturник.

Roller *m.* valjalčc.

Rollhügel *m.* obrtčc.

rollig melinast, drčcn, sipljiv.

Rollkammer *f.* likalnica, valjalnica.

Rollkuchen *m.* povitica, potica, povitnjak.

Rollmaus *f.* polh.

Rollmuskel *m.* vrtiljka.

Rollöfen *m.* vozna peč (-i). [salce.

Rollrüffel *m.* zmotano od. zvito se-

Rollschneibe *f.* škripčc, škarpčc.

Rollschwanzaffe *m.* zvitorepka, cvilež.

Rollstein *m.* oblica.

Rollstuhl *m.* stol na kolescih.

Rollvorhang *m.* zagrinjalo —, zastor na valjcih.

Rollwagen *m.* otroški vozičc.

Roman *m.* roman.

romanenhaft romanski.

Romanenheld *m.* junak romana, junak

v romanu. [romanopisčc.

Romanschreiber *m.* pisatelj romanov.

Romantik *f.* romantika. [čarobn.

romantisch romantičcn; (bezaubernd)

Romanze *f.* romanca.

Römer *m.* Rimčc, Rimljan, Rimljančc.

Römerzinszahl *f.* rimsko število, indikeija, indikt.

römisch rimski.

Ronde *f.* j. Runde.

Rondeau *n.* okrožna pesem (-i).

Rondel *n.* okrogliščc, okroglina.

Rorate *f.* zornica, svitnica.

rosa j. rosenfarben.

Rose *f.* roža; dem. rožica; Garten—vrtnica, goščavka, ščipek; (Rothlauf) šena; Rosen—rožni, rožasti, r(u)deči.

Rosentilg *n.* r(u)deče lice.

Rosenapfel *m.* srbóvka, sarabitka, srboritka.

rosenartig rožast.

Rosenblattlaus *f.* rožna ušica.

Rosenblüte *f.* rožni cvet.

Rosenbusch *m.* rožni grm, roževčc.

Rosenduft *m.* rožni vonj, — duh.

Rosenessen *f.* roževina. [božen.

rosenfarben, rosenfarbig rožnat, rožno-

rosenfingrig rožnoprstcn.

Rosengarten *m.* rožni vrt, rožcnjak.

Rosenhäuser *m.* zlatokrilčc, zlata minica.

Rosennosse *f.* popčc, popčc, popica.

Rosenkranz *m.* rožni venčc, molek, kronica, čislo.

Rosennädchen *n.* rožarica.

Rosenmonat *m.* rožnik, rožni cvet.

Rosenöl *n.* rožno olje.

Rosenquarz *m.* roževčc.

rosenreich rožnat.

rosenroth rožast, r(u)deč kakor roža.

Rosenspinner *m.* rožni prejčc.

Rosenstrauch *m.* roževčc, rožni grm.

Rosenstauß *m.* rožna kitica, rožni sopek. [lic.

rosenwangig r(u)dečeličcn, čvetočih

Rosenwasser *n.* rožna voda, roževica.

Rosenzeit *f.* rožni cvet; fig. doba cvetočih let, mlada leta pl.

Rosette *f.* rožica.

rosigt rožast.

rosig rožnat, rožcn.

Rosine *f.* rozina, grozdinka, grzdóvlje (grozdóvlje); coll. suho grozdje.

Rosmarin *m.* rožmarin; Rosmarin—rožmarinov.

Rosmarinapfel *m.* rožmarinčc, rožmarinovčc.

Rosmarinöl *n.* rožmarinovo olje.

Rosmarinwasser *n.* rožmarinova voda.

Rosmarinweig *m.* rožmarinova vejica.

Rosoglio *m.* rozolija, rozolj.

Rosogliohändler *m.* rozoljar.

Rose *n.* konj; Ros- konjski.

Rosegel *m.* konjska pijavica.

Rössel *n.* konjčc. [skok.

Rösselsprung *m.* skakalnica, konjčciv

rossen goniti se, pojati se, orliti se.

Rossfleisch *n.* konjsko meso.

Rosshaar *n.* žima, konjska dlaka.

Rosshandel *m.* kupčija s konji, konjarstvo; den — betreiben konjariti.

Rosshändler *m.* konjar, kupčevalčc s konji.

rošshären zimnat, zimën.
 Rošsherde *f.* čreda konj, konjska čreda.
 Rošshuf *m.* konjsko kopito.
 Rošshäfer *m.* govnač, govnoobrčec.
 Rošskamm *m.* konjsko česalo.
 Roškostanie *f.* divji kostanj.
 Rošsmähne *f.* griva.
 Rošsmarkt *m.* konjski semënj, konjski sejëm.
 Rošsmintz *f.* konjska meta.
 Rošsmist *m.* konjski gnoj, konjščëk.
 Rošspappel *f.* divji selzenovëc.
 Rošspflaume *f.* štrboneelj (-celjna), konjšëica.
 Rošschweif *m.* konjski rep.
 Rošstall *m.* konjski hlev, konjak, konjska staja.
 Rošsjaum *m.* brzda, uzda, žvala.
 Rošsjudt *f.* konjereja, konjska reja.
 Roš *m.* rja; (am Getreide) snet (-i), pikë, smod, rja; (am Herde) rešetka; (Bitter) rešetka, mreža.
 Rošbraten *m.* pržolica, prženica, bržola, bržole *pl.*
 rošbraun *rjav, rjast.*
 rošen *rjaveti, rjaveti.*
 rošten pražiti, pržiti, cvreti; opraziti, ocvreti; *impf.* ocvirati; (Flachs) goditi, maditi, mladiti, rositi; zgoditi, zmaditi, zrositi; (am Rošte) peči; (trochmen) sušiti.
 rošforben *rjav, rjavkast, rjast.*
 Roškiege *f.* podrepnica.
 rošig *rjav, zarjav, rjast; — werden rjaveti, zarjaveti.*
 Roškofen *m.* žgalnica.
 Rotation *f.* vrtenje, vrtnja; sukanje; kolotëk, rotacija. [tulja.
 Rotationsmaschine *f.* vrtiljka, okre-rotatio, rotatoričj okretën, kolovratën, vrtilën.
 roth r(u)deč, črlen, altšlov. rumen; (vom Haar) rdeč, ros, rus; —e Rübepesa; —er Wein rdeče (črno) vino; —e Ruhr griza, krva; —e Tinte rdečilo; (schamroth) zardel, zapekël; (schamroth werden) rdeti, rdečiti se, (rumeneti); zardeti, pordeti, rdečica spreleti (koga); *impf.* zardëvati.
 Roth *n.* rdečica, rdečina.
 rothhängig *rdečëok.*
 rothhäutig *rdečëličen.*

Rothbart *m.* rdeča brada; (Person) rdečëbradëc.
 rothblütig *rdečëkrvën, rdečëkrvnat;* (v. d. Blüte) rdečëcvetën.
 rothbraun *pirhast; —er Ochs pirh; —e Kuh pirha.*
 rothbrüdig *razbeljen.*
 Rothbuche *f.* bukëv.
 Röhhe *f.* rdečica, rdečina; (am Himmel) zarja, zora, žar.
 Rotheisener; *n.* rusi železovëc, rdeči —.
 Röhel *m.* rusa kreda; rdeči črtnik.
 röheln *s.* majern.
 röthen *rdečiti; pordečiti; (v. d. Sonne) žariti; ožariti; impf.* ožarjati; sich — rdeti, (rumeneti); (v. Himmel) žariti se, žareti.
 Röheln, *ruske pike a ruske 7. 9. 10.*
 rothfarbig *rdeč.*
 Rothfink *m.* s. Buchfink.
 Rothfuchs *m.* rjavëc.
 rothfüßig *rdečenog, rdečih nog.*
 rothgeschwäbelt *rdečëkljun.*
 Rothgießer *m.* medar.
 Rothglut *f.* rdeči žar, žar od. razbeljenost do rdečine.
 rothhaarig *rdečelas, rdečelasat, ros.*
 Rothkehlchen *n.* taščica, strižëc, orešica.
 Rothkohl *f.* krbïn.
 Rothkopf *m.* rdeča od. rosa glava.
 rothköpfig *rdečëglav, rosoglav.*
 Rothkupferer; *n.* rdeči bakrovëc.
 Rothlauf *m.* usën, šen (pšen), perá-šëc, pereč ogënj. *in. Hühner, rdečica*
 röthlich *rdečkast, zardel, ros; pirhast. Folien*
 Röhling *m.* pogorelëk, črujevka; (Schwamm) turëk; (Wein) rujno vino.
 Rothschimmel *m.* serëc.
 Rothschwan; *m.* ilovšëica, brojica, črujevka, rdečerepka.
 Rothspecht *m.* s. Buntspecht.
 Rothtanne *f.* smreka.
 rothwangig *rdečëličen.*
 Rothwild *n.* jeleni in košute *pl.*
 Rothwurz *f.* krvava klobasa, krvavica.
 Rotte *f.* truma, krdelo, tropa, trop, četa; (Gefindel) drhal (-i). *selice levo. M.*
 rotten sich *zbirati se, skupljati se; puntati se.*
 Rottmeister *m.* desetnik.
 Roth *m.* smrkëlj, vozgër; — bei Pferden *konjska smrkavost.* [gec.
 Rogbube *m.* smrkavëc, smrkolin, mez-

rožen smrkati, smrkav biti (sem).
 rozig smrkav, smrkljiv, vozgriv.
 Rohlöffel *m.* f. Rožbube.
 Roue *m.* lahkoživčec. [zastiralo.
 Rouleau *n.* zagrinjalo na valjih,
 Route *f.* pot, smer (-i).
 Routine *f.* ročnost, okretnost, veščina;
 vajenost, zvedenost.
 routiniert vešč, vajen, zveden.
 royal kraljev, kraljevski.
 Royalist *m.* kraljevčec, kraljev pristaš.
 Rübe *f.* repa; *dem.* repica; gebratene
 — smojka, pečenica; saure —n seka-
 nica; geriebene —n ribanica; rotte
 — pesa, rona; gelbe — koren; *coll.*
 korenje. *repa* *repa* *repa*
 Rubel *m.* rubelj. *repa* *repa*
 Rüben repni. *repa* *repa*
 Rübenader *m.*, —feld *n.* repišče.
 Rübenbeet *n.* repna leha.
 rübenförmig, rübenartig repast.
 Rübengrube *f.* repna jama, bednjica.
 Rübenkraut *n.* metenica, nat (-i),
 repno perje, natje, višča.
 Rübenmangold *n.* navadna pesa.
 Rübensäuler *pl.* repni olupki *pl.*
 Rübenwasser *n.* repnica.
 Rübenweißling *m.* repni belin.
 Rubin *m.* rubin.
 Rubinglas *n.* rubinovo steklo.
 Rubinring *m.* prstan z rubinom.
 Rubinsäure *f.* rubinova kislina.
 Rubrik *f.* razpredel(ek), rubrika, stol-
 pč; die —en ausfüllen popisati raz-
 predelke.
 rubricieren razpredeliti, razpredelke
 napraviti, *impf.* — napravljati, raz-
 predeljevati.
 rüchbar glasovit, razvpit; razglašen;
 — werden razglasiti se, razvedeti
 (-vem) se, razsloveti; — machen raz-
 glasiti, razsloviti.
 Ruchbarkeit *f.* razglašenost.
 Ruchgras *n.* rosulja, dišeča trava,
 vonjavka.
 rüchlos brezbožen, malopriden, malo-
 vreden, zanikaren.
 Ruchlosigkeit *f.* brezbožnost, malo-
 pridnost, zanikarnost.
 Ruch *m.* potis, potisček, pomik, poteg-
 lje; einen — thun pomakniti, potis-
 niti; in einem — na mah, mahoma.

Rückanfall *m.* povratni pripad. [pis.
 Rückantwort *f.* vzvratni odgovor, od-
 Rückblick *m.* ozir, ogled; einen — thun
 ozreti se, pogledati v —.

Rückbürge *m.* porokov namestnik.
 Rückempfang *m.* vzvratni prejem.
 rücken *tr.* makniti, pomakniti, ga-
 niti, poriniti; *impf.* mikati, gibati
 (gibljem), rivati, pomikati; (näher —)
 primakniti, *impf.* primikati; *intr.* po-
 makniti se, umakniti se, primakniti
 se, ganiti se; *impf.* pomikati se, umi-
 kati se, primikati se; ins Feld — na
 boj oditi (-idem), vzdigniti se; *impf.*
 na boj odhajati, vzdigovati se; in ein
 Land — planiti v deželo, pridreti
 (-derem) v deželo; näher — bližati
 se; približati se, *impf.* približevati se;
 er rückt nicht von der Stelle ne pre-
 makne se, ne gane se.

Rücken *m.* hrbet, hrbtišče; (d. Berges)
 sleme (-ena), greben; (d. Messers) rob;
 auf dem — tragen oprtvi nositi; auf dem —
 liegen vznak ležati (-im); Rücken-
 hrbtni.

Rückenader *f.* hrbtna žila.
 Rückenblatt *n.* lopatka.
 Rückendarre *f.* hrbtna sušica.
 Rückenschäufel *f.* hrbtišče.
 Rückenhalt *m.* zaslomba; podpora,
 pomoč (-i).

Rückenlehne *f.* naslon, naslonilo.
 Rückenmark *n.* hrbtnjača, (hrbtai
 mozeg).

Rückenmarksausziehung *f.* hrbtna su-
 šica, sušica hrbtnega mozga.

Rückenmuschel *m.* hrbtna mišica.
 Rückenriemen *m.* hrbtai jermen, po-
 hrbtnik.

Rückenschlag *m.* udarce po hrbtu.
 rüchenschlägig nazaden.

Rückenschmerz *m.* bolečina v hrbtu.
 Rückenseite *f.* rob, hrbet.

Rückenschük *n.* hrbtovina, sinjakovina.
 Rückenthell *m.* zadek, odzadek.

Rückenwirbel *m.* hrbtai vretenci *pl.*
 hrbtai sklop.

Rüder *m.* pomikalčec, potiskalčec.
 Rüderinnerung *f.* spomin.

Rüderfaj *m.* povračilo, povrnilo, po-
 vrnitiv, povračba.

brni Rock, jednji del
Kunc.

Rückfahrt *f.* vrnitěv.

Rückfall *m.* povrnitěv (v greh ob. zločinstvo); povratak; (der Krankheit) povrnitěv bolezni; (im Uebenswejen) povratni pripad. [blago.

Rückfrage *f.* vzvratno ob. povratno

Rückfrage *f.* poprašanje; — halten popraševati, opraševati. [těv.

Rückgabe *f.* vračilo, povračilo, vrni-

Rückgang *m.* nazadovanje; povratak, vrnitěv, hoja nazaj; am — nazaj gredě; *fig.* rakova pot.

rückgängig nazaj gredoč, nazadujoč, nazaděn; — er Kauf razkup; — machen preklicati (-icem), oporeči, nazaj vzeti (vzajem); — werden razdreti (-derem) se.

Rückgrat *n.* hrbtenica, hrbtaněc, hrbtišće; Rückgrats- hrbtaněc.

Rückhalt *m.* pridržek; zapleče, zaslemba, zaštita; ohne — odkritosrěno, na ravnost.

rückhaltlos *adi.* odkrit, odkritosrěn; *adv.* na ravnost, odkritosrěno. [kup.

Rückkauf *m.* nazadni ober povratni

Rückkehr, Rückkunft *f.* povrat, vrnitěv; bei meiner — ko se vrnem, ko se povrnem, ko nazaj pridem.

rückläufig protipotěn; *f.* retrograd u. rückgängig.

rücklings *adv.* znak, vznak, navzrit (nazrt, nazdrť), ritenski, vznic, v nic.

Rückmarsch *m.* povratak, domuhod, nazadna hoja.

Rücknahme *f.* povzetje; preklic.

Rückreise *f.* potovanje nazaj, vrnitěv, povratak.

Rückschlag *m.* (des Donners) vodena strela; *f.* Rückwirkung.

Rückschluss *m.* vrnitěv priloge; mit — der Befagen priloge se vraćajo, s prilogami. [govor.

Rückschreiben *n.* odpis, pismeni od-

Rückschritt *m.* nazaděk; *fig.* rakova pot.

Rückseite *f.* zadnja stran, naličje, narobna stran (-i); die — einěs Schriftstüdes hrbět.

Rücksiht *f.* ozir, pogled; in — gledě na —, z ozirom na —, zavoljo —; in gewisser — po jedni strani, nekako, po nekakem; ohne — auf Vortheil ne gledě na korist; — nehmen auf etwas

ozirati se na kaj, gledati na kaj, marati za kaj; ozreti se na kaj.

rücksihtlich *adv.* gledě, gledě na —, z ozirom na —.

rücksihtlos *adi.* brezozirěn; *adv.* brez ozira na —, ne gledě na —.

Rücksihtlosigkeit *f.* brezozirnost.

Rücksihtnahme *f.* ozir na kaj; mit — auf oziraje se na —.

rücksihtvoll *adi.* ozirěn, ozirljiv.

rücksihtwürdig ozira vreděn.

Rücksprache *f.* pogovor, pomeněk, posvet, posvetovanje zastran česa; — pflegen pogovoriti se, dogovoriti se, pomeniti se; *impf.* pogovarjati se, meniti se, pomenkovati se.

Rückstand *m.* zaostaněk, nedoplatěk; in — e sein dolžen biti (sem), na dolgu ostati (-stanem); *impf.* — ostajati.

rückständig zaostal; nedoplaćen, dolžen, na dolgu.

Rückstoß *m.* odboj, odudar.

Rückstrahl *m.* odsev.

Rücktritt *m.* odstop. [na.

Rückverwandlung *f.* vzvratna premerückwärts *adv.* nazaj, nazad, zadi, zadej; von — od zadej, odzad; — gehen ritenski —, navzrit ob. zadnjiški iti (grem), rakovo pot iti.

Rückwechsel *m.* vzvratna menica.

Rückweg *m.* vrnitěv, pot nazaj; am — nazaj gredě.

rückwirken vzvratno delovati; *f.* zurückwirken u. reagieren. [lujoč.

rückwirkend vzvratno ob. nazadno de-

Rückwirkung *f.* vzvratno ob. nazadno delovanje ob. dejstvovanje; *f.* Reaction.

rückzahlen poplaćati, povrniti; *impf.* poplaćevati. [vračilo.

Rückzahlung *f.* vzvratno plaćilo, po-

Rückzug *m.* vrnitěv, povratak; unik.

Rüde *m.* pēs; (Rüch) lisjak. [kita.

Rudel *n.* trop, tropa, roj, četa, čreda;

Ruder *n.* veslo; (Struēr—) krmilo.

Rudera *pl.* razvaline *pl.*, sipine *pl.*

Ruderbank *f.* veslarska klop (-i).

Ruderrer *m.* veslar, veslać, veslalěc.

Ruderführer *m.* veslonožec, plavutonožec.

rudern veslati, veslariti.

Ruderschiff *n.* ladija veslarica.

Ruderwanze *f.* veslalka, hrbtoplovka.

Ruderwerk *n.* vesla *pl.*

Ruf *m.* klic; poklic; pozov, poziv; (Schrei) krik, krič; (Urtheil) glas; (Einladung) vabilo, povabilo; im guten — stehen sluti (slujem u. slovem), sloveti, v dobrem glasu biti (sem); im üben — e stehen slabo sluti, razpiti biti.

rufen *tr.* klicati (-čem), zvati (zovem); poklicati, pozvati; *impf.* klicevati; *intr.* vpiti (vpijem), zakričati, vzklikniti; inš Gedächtnis — opomniti; (laden) vabiti.

Rufer *m.* klicalec, klicar, zvallec.

Ruffall *m.* zvalnik.

Rüge *f.* ukor, graja; (Warnung) svarilo; (Strafe) kazn (-i), pokora.

rügen ukoriti, koriti, grajati; (warnen) svariti, karati; posvariti, pokarati; (strafen) kazniti, kaznovati.

Ruhe *f.* pokoj, mir; (Stille) tihota, tišina; (Last) počitek, počinek; der — pflegen počivati, počiti (se).

Ruhebank *f.* počivališče.

Ruhebett *n.* počivalnica.

Ruhegehalt *m.* pokojnina, doslužnina.

Ruhekissen *n.* podzglavje, vzglavje, blazinica.

ruhelos nepokojen, nemiren, brez pokoja.

ruhen počivati, mirovati; počiti (-čijem), počiniti, odpočiti se; *fig.* spat (spim), ležati (ležim). [čivaj.]

Ruheort, **Ruheplatz** *m.* počivališče, po-

Ruhepunkt *m.* (Bewegungspunkt) oporišče, podporišče; (Pause) prestanek; *f.* Ruheplatz.

Ruhestand *m.* *f.* Ruhe.

Ruhestifter *m.* miritelj.

Ruhestörer *m.* nepokojnež, motilec miru od pokoja.

Ruhestunde *f.* ura počitka, odmor.

Ruhezeit *f.* čas počitka, odmor.

ruhig pokojen, miren, tih; — es Gewissen mirna vest (-i); ruhig! tiho! molči! — werden upokojiti se, umiriti se, utešiti se.

Ruhm *m.* slava, dika, hvala; ohne — zu melden ne da bi se hvalil.

Ruhmbegeh *f.* slavoljubje.

ruhmbegierig slavoljub, slavoljuben.

rühmen slaviti, hvaliti, dičiti, veličati; poslaviti, razslaviti, poveličati, pohvaliti; *impf.* razslavljati, poveliče-

vati, povikševati, povzdigovati; sich — hvaliti se, ponašati se, veličati se.

rühmlich slaven, slaviti; sloveč, slave vreden.

Rühmlichkeit *f.* slavnost, dičnost.

ruhlos brezslaven, neslaven, nesloveč.

ruhmrüdig samohvalen, bahav, hvalisav, bahaški, hvastav, širokousten.

Rühmrüdigkeit *f.* samohvalnost, hvalisanje, bahavost, baharija.

Rühmsucht *f.* slavoljubje, slavohlepje, slavohlepnost, hvastanje.

ruhmsüchtig slavohlepen. [dičen.]

ruhmvoll preslaven, mnogoslaven.

ruhmvürdig slave od hvale vreden.

Ruhr *f.* drista, driska, hitrica; rotz — griza, krva, krvavica.

ruhrkrank grižav.

rührbar ganljiv, genljiv.

rühren *tr.* ganiti, makniti, premakniti, kreniti; *impf.* gibati, premikati;

(freisförmig in Bewegung setzen) mesti (metem), mesiti, mešati; (das Herz) ganiti, omečiti; prevzeti (-vzamem),

obiti (-idem); ich war gerührt milo se mi je storilo, v srce me je zbolelo,

v srce mi je seglo; (v. Blüthe) zadeti (-denem); (v. Schläge) udariti; Butter — mesti (metem); d. Trommel — bobnati;

kein Glied — ne ganiti se, ne zmeziti se; (in Bewegung bringen) ma-

jati, gugati (-ljem); zmajati, omajati, ogagati; *intr.* (herrühren) izhajati, pri-

hajati; sich — gibati (gibljem) se, meziti se; ganiti se; rühre dich gani se,

makni se, premakni se.

rührend ganljiv, genljiv, mil, miloben.

Rührfafs *n.* metilnica, pinja.

rührig gibčen, ročen, okreten; *fig.* prizadeven.

Rührigkeit *f.* gibčnost, okretnost; *fig.* prizadevnost.

Rührkraut *n.* (*Gnaphalium*) majnica, griznica.

Rührkübel *m.* *f.* Rührfafs.

Rührlöffel *m.* kuhalnica.

Rührmilch *f.* smetki *pl.*, zmetki *pl.*, metuda, pinjeno mleko, smetenica, smetanka.

Rührstod *m.* medelo, motič (Quirl), motilnica.

Rührung *f.* ganitev, genotje, ganenje; umiljenje; (Stränfung) žala.

Ruin *m.* poguba, pogin, propast (-i); razval, razsip.

Ruine *f.* razvalina, podrtina, razsipina, groblja, razpadlina, mirišče.

ruinenförmig razvalinast, gradinast.
ruinieren *tr.* uničiti, na nič spraviti ob. pripraviti; *impf.* na nič spravljati, uničevati.

Rülp *m.* rig, kole.
rülpfen kolcati, rigati; er rülpft kolca — riga se mu; kolcniti, rigniti.

Rülpfen *n.* kolcanje, riganje.

Rum *m.* rum.

Rummel *m.* hrup, razbota, ropot; (alteš Zeug) ropotija, šara, starovina.

Rumar *m.* hrup, razbota, ramovš, šander. [men.]

rumoren razbotati, šundrati; f. lär-

Rumpelhammer *f.* shramba za staro šaro.

Rumpelkasten *m.* omara za staro šaro.
rumpeln ropotati (-am u. ropočem); šundrati, razbotati.

Rumpf *m.* trup, čok; (deš Baumes) porob, štor, panj; (d. Heubdes) stan; (Geiß) kozol, kozolj, kozoljčec; (der Röhle) grot.

rumpfen mrdati, mrdo delati, pačiti se; zmrdati se, namrdati se; die Nase — nos vibati ob. frkati.

Rumpfnase *f.* mrda; mrdela, mrdalčec.

Rumpfparlament *n.* krn zbor.

rund okrogel; (fugeirund) obel; (länglich) jajčast, (strucast); — herausfagen na ravnost —, brez ovinkov povedati (povem).

Rund *n.* okroglina, oblina.

Rundbaum *m.* vratilo, vreteno.

Rundbogen *m.* krožni oblok.

Rundbogengewölbe *n.* krožni svod, strod na krog.

Runde *f.* krog, kolobar; (Ronde) ponočna straža; in die — v krog, okrog.

runden krogliti; okrogliti, zakrogliti, okroglo narediti.

Rundfläche *f.* okrogla ploskev. [tunda.]

Rundgebäude *n.* okroglo poslopje, ro-

Rundheit *f.* okroglost, oblina.

rundherum *adv.* krog in krog, okoli in okoli.

rundlich okroglast.

Rundschau *f.* obzor, ogled.

Rundschreiben *n.* okrožnica, okrožno pismo, razposlanica. [okoli.]

rundum *adv.* krog in krog, okoli in

Rundung *f.* okroglost, okroglina.

rundwändig okrogloličén.

Rundwürmer *pl.* (črvi) oblotočniki *pl.*

Rune *f.* runa, runska črka; Runen-runski.

Runenschrift *f.* runsko pismo, runske črke *pl.*

Runge *f.* ročica.

Runkelrübe *f.* pesa.

Runse *f.* struga, grapa, drasta, drča.

Runzel *f.* grba, guba, gubanica, ruga, vrapa, vraska.

runzelig grbav, zgrbljen, zgrbančen, zgubančen, vrapav, vraskav; — werden grbiti se, gubančiti se, grbančiti se.

runzeln grbiti, grbančiti, gubančiti; zgrbiti, zgrbančiti; (die Stirn) čelo namrščiti, — namrgoditi. [čelo.]

Runzeln *f.* nabrano ob. zgrbljeno

rupsen puliti, pipati (-ljem), pukati (-čem), rvati (rujem); izpuliti, populiti, popipati, izrvati, izdreti (-derem); (Federn) skubsti; oskubsti.

rupsen hodén, hodničén; — e Leinwand hodnik, hodnično platno.

Rupfer *m.* skubčec, pulilčec.

Ruß *m.* saje *pl.*, sajina, čad; Rußsajav, sajast.

Rüffel *m.* rilčec, hrlčec, rilo, trobčec; dem. rilček. rilce *Kuhle* — *was hohe je hinstellt*

rüffelartig rilčast, rilast. *blowen, als es nun*

Rüffelkäufer *m.* rilčkar (hrošč). [njak. rilce *ruß*

Rüffelthier *n.* rilčar, trobčar, hobotrußfarbig sajast, čadast. *Querschnitt*

rußig sajav, sajevit.

ruffisch ruski.

Rußschabe *f.* strgalo za saje.

rußschwarz črn ko saje.

Rußbaum *m.* podporno drevo, kobila.

Rußbrett *n.* odrenica.

rüsten strojiti, pripravljati, prigrotovljati; pristrojiti, prigrotoviti; (ausrüsten) prevideti, oskrbeti; *impf.* previdovati; (die Soldaten) orožiti, oborožiti; *impf.* orožati, oboroževati; sich — pripraviti se, *impf.* pripravljati se, ravnati se; (3. Fortgehen) odpravljati se.

Rüster *m.* (d. Schusters) županec, krpa; (Baum) brest, ilmovč, lim, ilēm; (am Pfluge) ročica; **Rüster-** brestov, ilmov.
Rüsterhorn *m.* žestil.
Rüsterholz *n.* brestovina, ilmovina.
Rüsthans *n.* orožnica.
 rustical kmečki, kmetski, rustikalen.
 rüstig trdén, krepék, čvrst, čil, korenjaški.
Rüstigkeit *f.* trdnost, čvrstost.
Rüstkammer *f.* orožnica.
Rüstung *f.* oprava, bojno odelo, orožje, bojna oprava.
Rüstzeug *n.* orožje, bojna priprava.
Ruthe *f.* šiba, prot; *dem.* šibica, protč; (Schwanz) rep; mit — en hauen šibati, šeskati, tepeškati, tepsti; našibati, ošeškati, otepsti.

Ruthenbündel *n.* butarica šib.
 ruthenförmig šibast.
Ruthengebüsch *n.* šibje, protje.
Ruthengeslecht *n.* lesa.
Ruthenschlag *m.* udarč s šibo, tepeška.
Ruthe *f.* drča, polzel (-i); (Bahn) drsa, drsalnica, driča.
 rutschen drčati (-im); drkniti, opolzniti, izpoddrukni; (auf d. Erde) drsati se, dričati se, drkati se.
Rutheflügel *f.* plazalica.
 rutshig polžek, sklizek, opolzal.
Rutheflavine *f.* izdrsní —, drsalni plaz.
 rütteln tresti, meketati (-am und -čem), gugati (-gljem), drmati; potresti, stresti, zmeketati, zdrmati; *impf.* potresati. [slama]
Rüttelstroh *n.* zmétanica, zmetana.

S.

Sa! interi. hejsa! ju! juhej!
Saal *m.* (die Säle) dvorana; (Ball-, Tanz-) plesalnica; (Bücher-) knjižnica; (Gericht-) sodilnica.
Saat *f.* sev (-i), setév, setvina; sejatév; (Früh-) jarina, jara setév; (Winter-) ozimina, ozimna setév.
Saatbestellung *f.* setév, sejatév.
Saatenstand *m.* setvina, žita *pl.*
Saatfeld *n.* žitno —, obsejano polje.
Saathorn *n.* žito za seme, semno žito.
Saathröhe *f.* poljska vrana,
Saatschnellkäfer *m.* pókalnica.
Saatzeit *f.* setév, žitna sejatév; zur — ob setvi. [botni.
Sabbath *m.* sobota; Sabbath's- sošabel *m.* sablja.
 säbelbeinig krivonog, sabljenog.
 säbelförmig sabljast.
Säbelgriff *m.* sabeljski ročaj; [erbofr. balček.
Säbelhieb *m.* udar s sabljo.
Säbelklinge *f.* sabeljsko rezilo.
 säbeln s sabljo mahati, sabljati.
Säbelscheide *f.* nožnica za sabljo, sabeljska nožnica, korice (*pl.*) za sabljo.
Säbelschnäbler *m.* krivokljunec.
Sach- rečni, stvarni. [tér.
Sacharometer *n.* sladomer, saharometer.
Sachbemerkung *f.* stvarna opazka.

Sachbeziehung *f.* odnos k stvari, stvarni odnos.

sachdienlich dober v kaki reči.

Sache *f.* reč (-i); (Ding, Geschäft) stvar (-i); (Geschäft) posel, delo, opravilo; (Angelegenheit) zadeva; (Gegenstand) predmet; (Streitsache) pravda; *dem.* rečca, stvarca; daß ist meine — to je moja dolžnost, — skrb, to je moje opravilo, to se mene tiče, to mene zadeva, ta je moja, to je meni mar; nach Gestalt der — kakor kaže, po videzu; ununterrichteter — brez uspeha, nič ni opravil; seine sieben — šila in kopita; die — steht gut reč dobro kaže; daß gehört nicht zur — to ne spada v govor; daß thut nichts zur — to nič ne dé.

Sachenrecht *n.* pravica do reči.

Sacherklärung *f.* stvarno pojasnilo, stvarno tolmačenje.

sachfällig werden pravdo izgubiti.

Sachführer *m.* s. a. Advocat, Anwalt.

Sachgedächtnis *n.* rečni —, stvarni spomin.

sachgemäß reči primeren.

Sachgenosse *m.* deležnik.

Sachinhalt *m.* stvarna vsebina, stvarni obseg.

Sachkenner *m.* zvedenec, veščak.

Sachkenntnis *f.* zvedenost; mit — urtheilen soditi kakor zveden mož.

Sachkundig znajden v reči, zveden, vešč komu.

Sachlage *f.* stan reči.

sächlich rečen, stvaren; — es Geächtet srednji spol.

Sächlichkeit *f.* stvarnost, rečnost.

Sachrathsel *n.* stvarna uganka.

Sachregister *n.* kazalo rečij.

sacht *adi.* tih, tihotén, lahén, počasén; *adv.* tiho, lahno, rahlo, počasi, polagoma, po malem.

sachverständig zveden, znajden v reči.

Sachverständige *m.* zvedenec, veščak.

Sachwalter *m.* zagovornik, zavetnik; oskrbnik, opravnik.

Sachwort *n.* s. Hauptwort.

Sack *m.* vreča, žakelj; *dem.* vrečica, žaklič, culica; (Schlauch) meh; (Kleidersack) žep; (Geldsack) mošnja, *dem.* mošnjica; (Bettel—, Schnapp—) malha; mit — und Paß z vsem svojim, z vsjo prtljago.

Säckel *m.* mošnja; (Schatz) blagajna, denarnica. [*čar.*]

Säckelmeister *m.* blagajnik, denarniščen v vrečo sipati (-pljem), — devati; vreče natlačiti.

Sackförmig vrečast.

Sackgarn *n.* sak.

Sackgasse *f.* slepa ulica, zágata.

Sackgeige *f.* (žepne) goslice *pl.*

Sackkalender *m.* (žepni) koledarček.

Sackleinwand *f.* debelo platno za vreče, žaklješina. [*šaf.*]

Sackpfeife *f.* meh, mešnica; s. Dudel-

Sackpfeifer *m.* s. Dudelsackpfeifer.

Sackrut *n.* robec, žepna ruta, žepni robec.

Sackuhr *f.* žepna ura.

Sackwillig *m.* debeli dvojniki.

Sacrament *n.* zakrament; mit den hl. — en verjehen prevedeti koga, pričestiti koga; das — des Altars sveto Rešnje telo; — spenden obhajati koga, pričestiti koga.

sacramentalisch svetostén.

sakramentieren šentovati, preklinjati; s. fluchen.

Sacramentshänder *m.* oskrunjaléc sv. zakramentov.

Sacramentspender *m.* deliléc sv. zakramentov; (des Altars)sacramentes) obhajaléc. [*kraja.*]

Sacrillegium *n.* svetokradež, sveto-

Sacristan *m.* cerkovník, zakristan.

Sacristei *f.* zakristija, žagrad.

Sacraler stoletén; (weisslich) posvetén.

Sacralerfeier *f.* stoletnica, stoletna slovesnost.

Sacralisation *f.* vzetje cerkvenega posestva; razduhovnjenje.

sacralisieren duhovna ali cerkvena posestva vzeti (vzamem); *impf.* — jemati (-mljem); (einen Geistlichen) razduhovniti.

Sacraljahr *n.* stoletnica. [*pl.*]

Sacralstörungen *pl.* stoletni narušaji

Sacralveränderung *f.* stoletna iz-

prememba.

Saculum *n.* stoletje, vek.

Saducäer *m.* saducej. [*sejati.*]

säbar posevén; es ist — more se

Säekorb *m.* sévnica, sevník, sejača.

Säemann *m.* sevéc, sejaléc, sejač; *f.* seyka, sejalka.

Säemaschine *f.* sejalni stroj, sejalnica.

säen sejati (sejem); nasejati, zasejati, zasevati.

Säen *n.* setév, sev (-i), sejanje.

Säepflug *m.* sejalnik, razsevalo.

Säer *m.* s. Säemann. [*jalnica.*]

Säetud *n.* sejalna ruha za seme, se-

Säezeit *f.* čas setve; zur — ob setvi.

Sassian *m.* safian, turško usnje.

Safran *m.* žefran, šafan; Safran-žefranov.

Safranbaum *m.* žefranovéc.

Safranfarbig žefranast.

Saft *m.* sok; (im Baume) mezga, mezdra; (Fruchtigkeit) vlaga, tekočina; (künstlich erzeugt) sok, izleček; (aus d. Bunde) sokrvica; (milchartig) mleček; der Baum steht im — drevo je meževno, — sočno, drevo se meži; Saftsočni, meževni.

Saftbehälter *m.* sočnik.

saften mežiti se, v mezgi biti (sem).

Saftfaden *m.* sočna nit (-i), sočno vlakence.

Saftfarben *pl.* sočne barve *pl.*

Saftgang *m.* sočnica, mlečnica.

Saftgefäß *n.* sočnica.

fastig sočen, sočnat, sokovit; meževn, muževn; vlažen; *fig.* kosmat, umazan.

Fastigkeit *f.* sočnost, sokovitost, meževnost.

fastleer *u.* — loš pust, suh, brezsočen, nesokovit; *fig.* suhoparen.

fastlosigkeit *f.* brezsočnost, nesočnost, suhost, puščoba.

fastmesser *m.* sokomer, mežgomer.

fasträuber *m.* zajedalec, zajedalka; sokopija.

fastreich sočnat, sočen; vlažen.

fastbar izrečen, poveden.

faste *f.* pripovedka; pripoved (-i); es geht die — govori se, pravijo, bajó; govornica —, glas se je raznesel; *f. a.* Ruthe.

faste *f.* pila, žaga, *dem.* pilica, žagica.

fasteblood *m.* hlod, krlj, žagovec, rkélj.

fastebod *m.* kozača, prebessnica.

fastestich *m.* pilar.

fasteförmig zobčast, žagast.

fastemühle *f.* žaga (na vodi).

fastemüller *m.* žagar.

fasten reči, povedati (-vem), deti (dejem); *impf.* rekati, praviti; Danf — zahvaliti se; *impf.* zahvaljevati se, zahváljati se; kein Wortchen — ne ziniti, ne črhiniti, ne krkniti; ins Gesicht — iz oči v oči povedati; etwas Unangenehmes — zasoliti, zabeliti; ich werde — porečem; sozu — tako rekóč; man sagt pravijo, govóré, pré, bajó, bajé; — lassen poročiti, veleči, ukazati (-kažem); *impf.* poročati, velečati, ukazovati; laß dir — daj si dopovedati; es hat nichts zu — nič ne dá, nič nima v sebi, to nič ne zaleže; ich sage dir jaz ti pravim.

fasten žagati, rezati (režem), piliti.

fastensorcher *m.* preiskovaléc —, presojevaléc pripovedék in pravljíc.

fastensorschung *f.* preiskovanje —, presojevanje pripovedék in pravljíc.

fastenzeit *f.* prazgodovinski čas, starodavni ober bajeslovni čas, bajeslovna doba.

faster *m.* pripovedovaléc. [garica.

faster *m.* žagar, žagaléc; — *in f.* zá-

fastespäne *m. pl.* žagovina, piljevina; mrve (mrv), piljenica.

fastgewerk *n.* žaga.

fastewort *n.* *f.* Zeitwort.

fastebaum *m.* sagovo drevó, sagovec.

fastepalme *f.* sagova palma.

fasteband *n.* okrajék, krájevina, krajéc (im Bergbau); (am Pfluge) gož (-i); *dem.* gožca.

fasteweide *f.* (*salix caprea*) iva, máčkovéc; (*salix pratensis*) rakita.

faste *f.* smetana, vrhnje; *f.* Rahm.

fastekelle *f.* posnemača; obiračka (troat).

fasten *f.* letna doba; (Theater—) glediščna doba.

faste *f.* struna; *dem.* strunica; — stimmen strune ubrati (-berem); *impf.* — ubirati; — *n* aufziehen strune navezati (-vežem), — naviti (-vijem); die — springt struna počí, — poka; die — tönt struna poje, — brenka; Draht-faste žica.

fasteninstrument *n.* gosli *pl. f.*

fastenklang *m.* brenk, brenkot.

fastenmacher *m.* strunar.

fastenspiel *n.* godba —, igra na strune, brenkanje na strune.

fastensleg *m.* kobilica.

fastig strunat.

fastamander *m.* močerad.

fastami *m. f.* salama.

fastar *n.* letna plača.

fastat *m.* salata.

fastatopf *m.* salatna glava.

fastabader *m.* kvasac, žvrga, žlobodralo.

fastabaderci *f.* kvasenje, žlobodranje.

fastabaderu kvasiti, žlobodrati; otrobe vezati (vežem); *f.* quadfalbern.

fastbe *f.* mazilo, maža, maz (-i); mast (-i) (Federfaste).

fastbei *m.* kadulja, zajbelj, kuš (-a);

fastbei- zajbeljnov.

fastben maziliti, mazati (mažem); pomaziliti, pomazati; der Gefaste maziljenéc.

fastbenbüchse *f.* mazilnica, pušica za mazilo.

fastbenkrämer *m.* mazilar. [mazalka.

fastber *m.* mazaléc, maziléc; — *in f.*

fastbling *m.* zlatóvica.

fastböl *n.* mazilno olje.

fastbung *f.* maziljenje; mit — predi-gen živo pripovedovati.

salbungsvoll *f.* erbaulich.
 salbieren račun skleniti, *impf.* —
 sklepati; (bezahfen) plaćati, *impf.* pla-
 ćevati.
 Saldo *m.* sklep računa; im — bleiben
 ostati na dolg; per — von der vorigen
 auf neue Rechnung ostajati od starega
 za (na) nov račun.
 Saldobuch *n.*, Saldoconto *n.* plačilne
 bukve *pl.*, plačilna knjiga.
 Salicylsäure *f.* salicilova kislina.
 Saline *f.* solina, solišče.
 Salinenschein *m.* solinica.
 salinisch solinski.
 Salm *m.* losos, zlatovka. [mijakov.
 Salmiak *m.* salmijak; Salmiak- sal-
 Salmiakgriff *m.* salmijakovče.
 Salmring *m.* zlatóvčica.
 Salon *m.* dvorana, salon.
 Salpeter *m.* solitar; Salpeter- solitrov.
 Salpetererde *f.* solitrova zemlja, soli-
 trovka.
 salpeterig solitarén, solitrast.
 Salpetersäure *f.* solitarna kislina.
 Salpetersieder *m.* solitrar.
 Salpetersiederei *f.* solitrarnica.
 Salpetersloff *m.* solitrovina.
 Salse *f.* pomaka, omaka.
 Salto mortale *n.* smrtai —, vrato-
 lomni skok.
 salutieren pozdraviti, *impf.* pozdrav-
 ljati; čast skazati (-žem) komu, *impf.*
 čast dajati komu.
 Salva venia brez zamere, z opro-
 ščenjem.
 Salve *f.* strel; eine — geben vse
 puske ali tope sprožiti; (— zur Ehren-
 beugung) ustreliti na čast.
 Sal; *n.* sol (-i); Salje *pl.* soli *pl.*;
 (See—) morska sol; (Stein—) kuhinj-
 aka sol, slankamen; (Eud—) värjena
 sol; Salz- solni, solnati.
 Salamt *n.* solni urad.
 Salzbeiter *m.* solar.
 Salzbereitung *f.* solarstvo.
 Salzberg *m.* solna gora, solni hrib.
 Salzbergwerk *n.* solni rudnik, solnik.
 Salzbrühe *f.* razsol (-i), solna vlaga.
 Salzbrunnen *m.* solni studenec.
 Salzbüchse *f.* solnica, solnják.
 salzen soliti; osoliti; zuviel — pre-
 soliti; gefalzen slan, osoljen.

Salzfaß *n.* solnica, solnjak.
 Salzflut *f.* slana voda.
 Salzgarten *m.* solna gredica.
 Salzgefäße *n.* solni dohodki.
 Salzgrube *f.* (im Salzbergwerk) solna
 ruda, solni rudnik, solnik.
 salzhaltig solén, solnat.
 Salzhandel *m.* kupčija s soljo, trgo-
 vina s —, solarstvo. [soljo.
 Salzändler *m.* solar, kupčevalec s
 Salzhäring *m.* slanik.
 Salzhaus *n.* solarna, solarnica.
 salzhft solnast, naslán.
 salzig slan, solnat.
 Salzigkeit *f.* slanost, slanota. [stal.
 Salzkristall *m.* solni ledec, solni kri-
 Salzlache *f.* slana mlaka, rázsol.
 Salzladen *m.* prodajalnica soli.
 Salzlager *n.* solišče, sloj soli.
 Salzmagazin *n.* solarnica.
 Salzmarkt *m.* solni trg.
 Salzmeer *n.* slano morje.
 Salzmesser *m.* solomé; solomeréc.
 Salzmonopol *n.* solno samotrstvo. [soli.
 Salzniederlage *f.* zaloga —, skladnica
 Salzpfaune *f.* ponév za sol.
 Salzpreis *m.* solna cena.
 Salzquelle *f.* slatina, slani studenec.
 salzsauer solnokisél.
 Salzsäure *f.* solna kislina.
 Salzsee *m.* slano jezero. [vár.
 Salzsieder *m.* solinar; (Werkzeug) solo-
 Salzsiederei *f.* solovarnica.
 Salzsole *f.*, Salzwasser *n.* slana voda,
 slanica, slanec.
 Salzstein *m.* solnik.
 Salzsteuer *f.* solnina, solnarina, davék
 od soli.
 Salzstodt *m.* solna gruča, solnik.
 Salzverkauf, Salzverschleiß *m.* pro-
 daja soli.
 Salzwage *f.* solna vaga; solomer.
 Salzwerk *n.* solina; *f.* Salzsiederei.
 Salzwesen *n.* solarstvo, solinstvo.
 Saut *m.* seme (-na); *coll.* semenje;
 der männliche — moško seme; der —
 geht auf seme kali; Samen- semenski,
 semeni.
 Samenbaum *m.* semensčák.
 Samenbehälter *m.* semenjak.
 Samenstuss *m.* semenotok.
 Samenfresser *pl.* semenojedke *pl.*

Samengefäß *n.* f. Samenbehälter.
 Samengehäuse, Samenhaus *n.* pečkišče.
 Samengetreide *n.* žito za seme, semen-
 sko žito.

Samengewächs *n.* semenica.
 Samenhandel *m.* semenarstvo.
 Samenhändler *m.* semenar.
 Samenhaut *f.* semenska kožica.
 Samenhülle *f.* osemenje, semenik.
 Samenkehl *m.* semenska čašica.
 Samenkernel *m.* jedro.
 Samenknospe *f.* semenski popék.
 Samenkorn *n.* zrno; *coll.* zrnja.
 Samenlappen *m.* kalica.
 Samenlappige Pflanzen kaličnice *pl.*
 samenlos brezsemen, brez semena;
 — c Pflanzen brezkaličnice *pl.*
 Samenschale *f.* luska, luskina.
 Samenstengel *m.* steblo.
 samentragend semen, plodonosén.
 Sämerei *f.* semenje, semena *pl.*
 sämisch irhast; — es Leder irhovina.
 Sämsichgerber *m.* irhar.
 Sammelbüchse *f.* pusica.
 Sammel Frucht *f.* birni plod.
 Sammelkorn *n.* žitna bira.
 Sammellinse *f.* leča zbiralka, izbo-
 čena leča.

sammeln brati (berem), zbrati, na-
 pobrati, skupiti, znositi; *impf.* zbirati,
 na-, pobirati, skupljevati, znašati; *fidh*
 — zbrati se, sniti (snidem) se; *impf.*
 zbirati se, shajati se; (*fidh* fassen) za-
 vódeti (-vem) se, umiriti se.

Sammeln *n.* branje, nabiranje, ber
 (-i); (Collecte) bira.

Sammelname *m.* skupno oder zbornó
 ime (-na).

Sammelplatz *m.* zbirališče, shajališče.
 Sammel Spiegel *m.* zbiralno zrcalo.

Sammelwerk *n.* nabira, zbirka; zmes
 (-i) (Sammelfurium) — *fluch* ?

Sammelwort *n.* f. Sammelname.

Sammet, Sammt *m.* žamet, baršun;
 Sammet-, Sammt- žametov, žametni.

sammelartig žametast, baršunast. [*pl.*
 Sammeteiband *m.* žametne platnice

sammelen, sammten žametén, baršun-
 nov, žametov; *fig.* mehék, voljén,
 nežén.

sammelweich, sammtweich voljén ka-
 kor žamet, mehék kakor žamet.

Sammler *m.* nabiraléc, zbiratelj, po-
 biraléc, pobirateelj; (gemein) brnjác,
 brnjavs, brnjaléc; — *in f.* nabiralka,
 zbirateljica; brnjalka.

Sammlung *f.* (d. Handlung) bera, bira;
 (Weinlese) bratév, branje, trgatév; (Bet-
 telei) brnja; (das Gesammelte) zbirka,
 nabira, nabirék, zberščina; (v. Geld)
 nabor; (*phil.*) zbrani um, zbranje mislij;
 Sammlungs- skladni, nabirni.

Sammlungsort *m.* zbirališče, shajali-
 šče, shodišče.

samm *praep. instr.* s (kom) vred,
 sè —, z —, ž — vred; — u. funderš
adv. vsi skup, vsi do zadnjega.

sammlich sleherni, slednji, vés.

Samstag *m.* sobota; Samstag- so-
 botni.

samstägig sobotni.

samstäglich vsako soboto.

sant svet; (bei Ortsnamen oft sent;
 3. B.: St. Veit st. Vid, St. Jakob sv.

Jakob). [évatí]

sanctificieren posvetiti, *impf.* posve-
 sanction *f.* potrditév, potrdba; prag-
 matiische — pragmatična sankeija. [ti.

sanctionieren potrditi, *impf.* potrjeva-
 sanctuarium *n.* svetišče.

Sand *m.* pesék; feiner — svišč, sipa,
 mel (-i); — in die Augen streuen sle-
 piti —, mamiti koga; — in d. Augen
 slepilo; Sand- peščen.

Sandale *f.* opanék, sandala.
 sandartig peščenast.

Sandbank *f.* sipina; prod, klečec, me-
 lina, gruštarica. [gora]

Sandberg *m.* peščenik, melnik, peščena

Sandboden *m.* peščena, zemlja pe-
 ščenica, peščeni svet; peščena tla,
 peskovita tla.

Sandbüchse *f.* posipálnica, sipnica.

Sandel *m.* sandal.

Sandelholz *n.* sandalovina.

sanden s peskom posipati (-sipljem),
 s peskom potresti (-tresem).

Sandfeld *n.* peščeno polje; f. Sand-
 boden.

Sandgrube *f.* peščena jama.

Sandgrund *m.* peščeni svet.

Sandhausen *m.* kup peska.

Sandhose *f.* peščeni smrk.

Sandhügel *m.* peščeni grič.

jandig peščen, peskovit, peskovitén, peščevnat, peškovnat.

Sandkapelle *f.* peskarica.

Sandkorn *n.* zrno peska, peščeno zrno.

Sandläufer *m.* tékica.

Sandlawine *f.* peščeni plaz.

Sandmann *m.* peskar. — *Wische, Fischer*

Sandschwalbe *f.* bregulja. [téc.

Sandstein *m.* peščenjak, peščenec, pli-

Sandufer *n.* peščeni breg, prod.

Sandvipera *f.* modras.

Sandvull peščen, peskovit.

Sandwüste *f.* peskovina, peščara, peščevina.

sauft mehék, rahel, voljen, nežén; (Charakter) kroték, pohlevén, tih.

Sauft f. nosilnica, nosila *pl.*

Sauftheit *f.* rahlost, voljnost, nežnost; krotkost, pohlevnost.

sauftfertig blagosrčén, blagega oder krotkega srca. [tigen.

sauftigen krotiti, umiriti; s. bejüng-

sauftigungsmittel *n.* tešilo, mirilo, tolažilo; (Stühlung) hladilo.

Sauftmuth *f.* krotkost, pohlevnost; blagosrčnost, blago srce, krotko srce.

sauftmüthig krotkosrčén, kroték; blagosrčén, blag, pohlevén, tih.

Sang *m.* petje, prepevanje; pesém (-i), popevka, spev; s. Gesang.

sangbar pevéén, spevéén.

Sangbarkeit *f.* pevnost, spevnost.

Sangdrossel *f.* drozég, droz.

Sänger *m.* pevec; (Vögel) pravi peveci *pl.*; — *in f.* pevka; Sänger- pevski.

Sangfink *m.* ščinkovéc.

sanglos nem, gluh, tih.

Sanglündchen *n.* podóknica.

Sanguiniker *m.* sangvinik, polnokrvéc, človek lahke krvi.

sanguinisch sangviničén, lahkokrvén, polnokrvén.

Sangweise *f.* napev, melodija.

Sanität *f.* zdravstvo; (Gesundheit) zdravje; Sanitäts- zdravstven. [éilo.

Sanitätsbericht *m.* zdravstveno poro-

Sanitätsbeschau *f.* zdravstveni ogled.

Sanitätsordonn. *m.* obmejna zdravstvena straža.

Sanitätsorgan *n.* zdravstveni organ.

Sanitätspflege *f.* sanitetna —, zdravstvena oskrba.

Sanitätsstruppe *f.* sanitetno —, zdravstveno krdelo.

Sanitätswesen *n.* zdravilstvo.

Sansculotte *m.* golác, goličnik.

Saphir *m.* safir.

Saphirblau safirno višnjev od. modér, satirén.

Sappe *f.* podkop, prekóp.

Sappen, Sappieren podkope delati, kopati, prekopati, podkopati.

Sappeur *m.* podkopnik, saper.

Sapperment *interi.* hentaj, plentaj, dè-tè!

Sapphisch sáfičén. [delji.

Sardelle *f.* sardela; Sardellen- sar-

Sardellenfänger *m.* sardelar.

Sardine *f.* sardina.

Sarg *m.* rakév, krsta.

Sargtuch *n.* mrtvaški prt.

Sarkasmus *m.* zbadljivost, zasmehljivost, sarkazém.

sarkastisch zbadljiv, sarkastičén; zasmehljiv, zasmehovalén; — sein, — reden zbadati, pikati (koga).

Sarkophag *m.* raka, sarkofag.

Satan *m.* vrag, peklenščak, zlodej, hudoba, hudič, hudir, satan.

Satanisch vražji, zlodejev, hudičev, peklenški. [delo.

Satanserbeit *f.* vražje —, ostudno

Satellit *m.* satelit, zvezda družica.

Satire *f.* zabavljica, satira.

satirisch zabavljiv, satiričén.

Satisfaction *f.* s. Genugthuung.

Satrap *m.* satrap, namestnik.

Satrapie *f.* satrapija.

satt *adi.* sit, nasičén; *adv.* dosti, dosta, do sita, do sitosti, dovolj, zadosti; sich — schlafen naspati (-spim)

se; sich — sehen nagledati se; sich — essen najesti (-jém) se; — werden naveličati se, navoljiti se česa.

Sattel *m.* sedlo; (d. Bioline) kobilica; (Berg) sedlo; aus dem — heben od. werfen raz konja vreči (vržem); *fig.*

prekositi —, izpodriniti koga; einem in den — helfen *fig.* pomoči komu do

kruha; fest im — sitzen trdno držati se; *fig.* svest si biti zmage; den — anlegen sedlati, osedlati konja; den — abnehmen razsedlati konja.

Satteldach *n.* dvokapna streha.

Sattelbrud *m.* sédno, sádno, otiska.
Sattelfest trdno sedeč v sedlu; — in
 einer Sache doma biti v čem.

Sattelförmig sedlast.

Sattelturt *m.* podprsnica, podproga.

Sattelnopf *m.* sprednje sedlo.

Satteln sedlati; osedlati, zasedlati;
 sich — (zur Prüfung) pripraviti se za.

Sattelpferd *n.* vajetni konj, konj pod
 sedlom, notranji —, ksební konj.

Sattelzeug *n.* sedlovje, ježna oprava,
 ježna priprava.

Satttheit *f.* sitost.

sättig nasitén, sit.

sättigen sititi, nasititi; (füllern) kr-
 miti; nakrmíti, napasti (-pasem); sich
 — nasititi se, najesti (-jem) se, na-
 pasti (-pasem) se, napokati se (über-
 mäßig); er ist nicht zu — ujeга ni
 moč nasititi, ni nikdar sit.

sättigend nasitljiv.

Sättiger *m.* sitiléc.

Sättigkeit *f.* sitost, nasitnost.

Sättigung *f.* sičenje, nasičenje; sitost,
 nasitba.

Sättigungscapazität *f.* nasitnost.

Sättigungspunkt *m.* sitišče.

Sattler *m.* sedlar, kómatar; Sattler-
 sedlarski.

Sattlerei *f.* sedlarstvo; die — betrei-
 ben sedlariti.

sattsam *adi.* zadostén, dovoljén; *adv.*
 zadosti, dosti, dovolj, do sita.

Sattsamkeit *f.* zadostnost, dovoljnost.

Saturei *f.* šatraj, čobér.

Saturriöl *n.* šetrajevo olje.

Saturn *m.* Saturn.

Saturring *m.* Saturnov obroč.

Satyr *m.* satir.

satyrisch satiričen, posmesljiv.

Satz *m.* stava, zastava; (grammatif.)
 stavék, rek; (Composition) skladba;
 (Boden) gosča, troskva, kal, mót
 (móta), kaliz; (Sprung) skok; (Buch-
 druck) skladanje, stavba, zlog.

Satzaussage *f.* poved (-i), povedék.

Satzband *n.* vez (-i), spona.

Satzbildung *f.* skladanje stavkov.

Satzfigur *f.* stavkova podoba.

Satzfolge *f.* stavkova sosledica, — vrsta.

Satzgefüge *n.* podredje.

Satzgläubiger *m.* zastavni upnik.

Satzglied *n.* stavkov člen.

Satzhase *m.* zajka, zajklja.

Satzlehre *f.* stavkoslovje, skladje, skla-
 doslovje.

Satzpost *f.* točka vknjiženega zastavka,
 vknjiženi zastavék.

Satzung *f.* postava, zakon; cena, od-
 ločena cena; ustanovitév.

Satzungslos brezpostavén. [stav.

Satzungsübertretung *f.* prestopék po-

Satzverbindung *f.* priredje.

Satzweise *adv.* stavkoma, po stavkih,
 stavék za stavkom.

Sauheiden *n.* ločnica, ločilo, prepona.

Sau *f.* svinja, prasica; männliche —
 praséc, prešíc; (Tintenflecks) svinja,
 packa; *fig.* nesnaga, nesnažnica, ne-
 čednica; Sau- svinjski.

Saubär *m.* merjaséc.

sauber čeden, čist, snažén; (nett)
 ličen, brhék, zal.

Sauberer *m.* čistiléc, čistitelj.

Sauberheit *f.* čistost, čednost, snaž-
 nost, ličnost, brhkota.

saubertlich *adv.* čedno, lično, snažno.

saubern čediti, čistiti, snažiti; (Baum)
 trebiti; očediti, očistiti, osnažiti, otre-
 biti; *impf.* očejevati, očiščevati.

Saubohne *f.* bob.

Sauborste *f.* ščetina.

Saubraten *m.* svinjska pečenka, pe-
 čena svinjina.

Saubrot *n.* kokorik, voléje jabelko,
 kozja repica, kržič.

Sauce *f.* omaka; čorba.

Saubistel *f.* skrbinec, osat, mleč.

saufen svinjati, svinjariti; packati,
 kacati; *fig.* amazano govoriti.

sauer kisél; (beidwertlich) težavén,
 grenék, gorék; (Apfel) trpék, težék;
 trudapoln; jaurer Wein kisló vino,
 éviček, praskovéc; — werden kisati
 se; okisniti (-kисnem); — machen gre-
 niti; ogreniti; — es Gesicht machen
 kisati se, mrdati se. — *Ein?*

Sauerampfer *m.* kislica, kisavéc.

Sauerbrunnen *m.* kislá voda, slatina,
 kiselica. [nica.

Sauerbrunnenflasche *f.* slatinska skle-

Sauerborn *m.* česmin, babbkovina.

Sauerdornholz *n.* česminovéc; *coll.*
 česminje.

Säuererei *f.* svinjarija; nesnaga.
 sauerfrei brezkišcl.
 Sauerkirchje *f.* kislá črešnja, višnja.
 Sauerklee *m.* zajčja —, kislá deteljica.
 Sauerkraut *n.* kisló zelje; gečšnutteneš
 — kvaseno zelje.
 Sauerkrautwasser *n.* zelnica.
 Säuerlich nakiscl, nakiscln, kiselnat;
 (Wein) rezcln.
 Säuerling *m.* (Quelle) slatina; (Ge-
 tränk) slatina, kislá voda; (Apfel)
 kislica. [mleko].
 Säuermilch *f.* kisló mleko, sesedeno
 sauren kisati se; skisati se, okisniti;
 kvasiti se.
 säuern kisati, kvasiti; okisati, po-
 kisati, okvasiti.
 Säuerstoff *m.* kisik.
 Säuerstoffsäure *f.* kisikova kislina.
 Säuersuppe *f.* kislá juha.
 Säuertrig *m.* kvas (-a u. -ú); (Berm)
 drožje, drožice, krovajčc, kvasnice *pl.*
 Säuertopf *m.* fig. kiseljak, turobnož,
 čemernež.
 Säuerwasser *n.* kislá voda, slátina.
 Säufaus *m.* hudi pijančc, črepuh, črep.
 Säufbruder *m.* pitni —, vinski bratčc,
 vinski brat; pijančc.
 säufen piti (pijem), lokati, žlempati;
 zu — geben napojiti, *impf.* napajati;
 sich toll und voll — preopiti se, naliti
 (-lijem) se ga; preopijati se, pijan-
 čevati.
 Säufer, Säufcr *m.* pijančc, pivčc, pi-
 jančevalčc, žleva, pijaniga.
 Säuferei *f.* pijančevanje, pijanstvo,
 popivanje.
 Säufcrin *f.* pijanka, pijančevalka.
 Säufgelagc *n.* f. Säufcrcl. [janci *pl.*
 Säufgcsellschaft *f.* pijanska družba, pi-
 jäufluft *f.* pijanstvo.
 Säufschwester *f.* pitna sestra, pijanka.
 Säugader *f.* srkalica (žila); sesalno
 orodje.
 Säugamme *f.* dojnica, dojka, dojica.
 säugbar sreblijiv, posreblijiv.
 Säuge- sesni, sesalni; srebalni.
 Säugegel *m.* pijavica, pijavka.
 säugen (Milch) sesati, sisati, cizati,
 cccati; posesati; (Flüssigkeit) srebati
 (srebam u. -bljem), srkati; posrkati,
 posrebati.

säugen dojiti; podojiti.
 Säuger *m.* sesalčc; (*phys.*) sesalnik.
 Säugerin *f.* dojica, dojnica, dojka,
 doječa žena.
 Säugerüssel *m.* sesalo, sisalo, sesalnik.
 Säugethier *n.* dojilka; sesalčc, sesalka;
 sesalci *pl.*
 Säugewarte *f.* sesčc, sisčc, cizčc,
 prsna bradavica.
 Säugheber *m.* natega; nases.
 Säugling *m.* dojenčc, dojenččc, sesal-
 ččc; *f.* dojenka, dojenčica.
 Säuglochc *f.* — láuten klafati, kla-
 fariti, kvantati, umazano govoriti.
 Säugpumpe *f.* sesalka.
 Säugrohr *n.* sesalna cev (-i).
 Säugröhre *f.* f. Säugrohr.
 Säugrüffel *m.* sesalo.
 Säugwerk *n.* sesala *pl.*
 Säugwürmer *pl.* (črvi) sesači *pl.*
 Säugwürfel *f.* živica, živika.
 Säuhhaar *n.* ščctina.
 Säuhhirt *m.* svinjár, svinjski pastir.
 Säuhgel *m.* svinjski jež; *fig.* svinjar,
 nesramnež.
 Säuisch svinjski.
 Säujagd *f.* svinjski lov, lov na divje
 prešičc.
 Säuhertl *m.* *fig.* svinja, prase (-eta),
 grdobin.
 Säuhoben *m.* svinják, svinjski hlev.
 Säulachc *f.* svinjska mlaka, luža,
 kaluža.
 Säule *f.* stebčc, slop, stolp; *dem.*
 stebrič, stebriččc, stožčc; *fig.* podpora,
 stebčc; *coll.* stebrije, stolpje.
 Säuleben *n.* svinjsko —, pasje —,
 nesramno življenje.
 Säuleder *n.* svinjina, svinjevina; *fig.*
 svinja, mrha, nečistnik, nečistnica,
 kurba.
 Säulen- slopni, stebcrni.
 Säulenförmig stebcrast, slopovit.
 Säulenfuß *m.* stebcrno podnožje, pod-
 stebrije, stojalo, stebcrna peta.
 Säulengang *m.* stebrišcčc, slopovje,
 stebcrnik.
 Säulenhaupt *n.* — haupt *m.* stebrova
 glava, nadslopje, vzglavje. [venčc.
 Säulenkranz *m.* slopov —, stebrov
 Säulenkuppelung *f.* zveza —, stik
 stebrov; dvostebrije.

Säulenordnung *f.* stebrovje, stolpovje; stolpovni red od stolpovi *pl.*

Säulenraum *m.* medstebrije, medstolpje.

Säulenreihe *f.* red —, vrsta stebrov; stebrišče, stolpišče.

Säulenstuhl *m.* *f.* Säulenfuß.

Säulenweite *f.* *f.* Säulenraum.

Säulenwerk *n.* stebrovje; *f.* Colonnade.

Saum *m.* rob, krajec, okrajec, okrajek, kraj, obšiv, krajnik (Stopftuch).

Saumagd *f.* svinjarica, svinjska dekla. **saumen** tovoriti; otovoriti.

Säumen robiti; obrobiti, zarobiti; (jögern) obotavljati se, oprezovati se, muditi se, odlašati, kesniti, odlagati, mečkati. [zovanje.

Säumen *n.* obotava, odlastek, opre-

Säumer *m.* obotavljalč, oprezovalč, mudljivč, mečkalč, kesn človek; — *in f.* oprezovalka, mudljivka, kesna ženska.

Saumefel *m.* tovrni osel.

Saumfarn *m.* velika praprot (-i).

Saumflosse *f.* plavuta.

saumig kesn, obotavn, oprezovaln, mudn, mudljiv, počasn, mečkv.

Säumigkeit *f.* obotavnost, mudnost, kesnota, mudljivost.

Säumnis *n.* obotava, obotavč, zamuda, pomuda, zamudč.

Saumochs *m.* tovrni vol.

Saumpferd. —rojš *n.* tovrni konj.

saumfelig *f.* *f.* säumig.

Saumfeligkeit *f.* *f.* Säumigkeit.

Saumthier *n.* tovrno živinč (-eta), tovrna živina.

Saumweg *m.* tovrni pot.

Saumutter *f.* prasica, prasna svinja.

Saunest *n.* luknja, brlog, beznica.

Saurach *m.* *f.* Sauerborn.

Säure *f.* kislina; kislota, kisloba.

Saus *m.* hrup, hrušč, šum, hrup; *in — und Braus* leben v vednem hrupu *in* veselji živeti, razkošno živeti.

Saushneider *m.* rezar, skapljalč.

Sauselaut *m.* šumevč, šumnik.

saufeln šumljati, šumotljati, sapljati, žujljati, zuboreti (-im).

Säufeln *n.* šumot, šumotljanje.

saufen šumeti, šumotati, bučati (-im), hruščati (-im), vršeti; (*im Ohre*) zvoniti, zveneti; (*Wind*) tuliti.

Sausen *n.* hrušč, šum, šumenje, šumot, vršenje, zvonjenje.

Sausewind *m.* vihar, vihra; *fig.* *f.* Brausekopj.

Sausfall *m.* svinjak, svinjski hlev.

Sautreiber *m.* svinjar.

Sautrog *m.* svinjsko korito, kopanja. **scabiös** krastav; *f.* krčig.

Scabiösa *f.* glavinč. — *m.* *f.* *f.*

Scala *f.* lestvica, stopnica; (*Bärte*—) trdotne gredi *pl.*; *f.* Leiter. [*vico*—]

Scalenaröometer *n.* gostomer z lestskalpireren kožo sneti (snamem) s črepine, *impf.* — snemati.

Scandal *m.* pohujšanje, spotika, grdo dejanje, nespodobnost, soblazn (-i).

scandalös pohujšljiv, spotikljiv, nespodobn.

scandalisieren sič spotikati (-čem) se (nad čim), pohujšati se.

scandieren meriti stope, skandovati.

Scapulier *n.* skapulir, naplečnik.

Scarificator *m.* rezar.

Scarpe *f.* podzid, podzidje, oporni zid.

scarpieren podzidati.

scartieren odbrati (-berem), *impf.* odbirati.

Scene *f.* prizor, scena; (*Bühne*) odčr, igralnica; *in die* — sečen prirediti za gledišče.

Scenerie *f.* prizorišče, scenerija.

scenisch prizoren, v prizorih, glediški, sceničen.

Scepter *m.* žeslo.

Schab strgalni, strugalni. [*lohar*—]

Schabe *f.* molj; (*Küchen*—) ščurč, ščurček.

Schabebaum *m.* stružnik.

Schabeisen (*Schabeisen*) *n.*, **Schabemesser** *n.* skobla, strugla, strugalo, strgača.

schaben strugati, škóbliti; ostrgati (-stržem), ostrugati; (*frähen*) praskati, škrapati.

Schaber *m.* (*Instrument*) strgulja, strgača, strugla; (*Person*) strgač, strgalč.

Schabernack *m.* burka, šala; *einen* — spičen jedno napresti (-predem) komu, *impf.* nagajati.

schabernächtig nagajiv.

Schaberübchen *n.*, — maččen korenček strgati (stržem).

Schabewerkzeug *n.* strugalo.
 Schäbig oskuben; (Stod) oguljen;
 (frätig) srahljiv, garjev; *fig.* umazan,
 skop, grd.

Schablone *f.* kalup; *j.* Model. [ka.
 Schabrade *f.* odeja, posjedlica, šabra.
 Schabfel *n.* strugotina, strgotina,
 struzina, ostružek.

Schach *n.* šah; — spielen šah igrati;
 — bieten v okom priti, kljubovati komu.
 Schachbrett *n.* šahovnica.

Schacher *m.* barantija, barantanje,
 ciganjenje.

Schacher *m.* razbojnik.
 Schacherer *f.* *j.* Schacher.
 Schacherer *m.* barantaléc, barantáč.
 Schachern barantati, baratati, kupča-
 riti, ciganiti.

Schachmatt šahmat; (übertunden)
 užgan; *fig.* upehan, izdelan, oplet.

Schachspiel *n.* *j.* Schach.
 Schachspieler *m.* šabar.

Schachstein *m.* šahovni kamen.
 Schacht (*Bergbau*) preduh, predor,
 rudniško okno, rov; cinen — abteufen
 preduh kopati; cinen — austounen
 preduh obiti (-bijem).

Schachtel *f.* skatla, zaklepnica, sklop-
 nica; *fig.* babura, babše, starka.

Schachteldeckel *m.* pokrov, pokrovéc.
 Schachtelhalim (*Equisetum*) preslica.

Schachtelkramer *m.* skatlar. [mojstér.
 Schachtmeister *m.* rovski —, jamski
 Schachtlofen *m.* peč (-i) na okno.

Schachtloß *m.* bok.
 Schachzug *m.* poteza.

Schade *m.* škoda, kvar, kvara; (Feld—)
 ujma; (an Geld) izguba, izgubišček;
 — um ihn škoda za-nj; —n haben
 na škodi biti (sem), škodo trpeti (tr-
 pim), na izgubi biti; —n zufügen
 škodovati, oškodovati (koga); škodo
 delati, — storiti (komu); durch —n
 wird man flug kar škodi, to uči.

Schädel *m.* lobanja (lbanja, glubanja),
 črepina; dider — buča, butica; dum-
 mer — tikév.

Schädelklatte *f.* kostišče; morišče.

Schaden škoditi, škodo delati, škodo-
 vati, v škodo biti (sem).

Schadenersatz *m.* odškodba, povračilo
 škode; auf — flagen odškodbo terjati.

Schadenersatz *m.* odškodba, povračilo
 škode; auf — flagen odškodbo terjati.

Schadenersatz *m.* odškodba, povračilo
 škode; auf — flagen odškodbo terjati.

Schadenersatz *m.* odškodba, povračilo
 škode; auf — flagen odškodbo terjati.

Schadenersatz *m.* odškodba, povračilo
 škode; auf — flagen odškodbo terjati.

Schadenersatz *m.* odškodba, povračilo
 škode; auf — flagen odškodbo terjati.

Schadenersatz *m.* odškodba, povračilo
 škode; auf — flagen odškodbo terjati.

Schadenfeuer *n.* požar. [radost.
 Schadenfreude *f.* škodoželjnost, zlo-
 schadenfroh škodoželjen, zloradostén.
 Schadengeld *n.* odškodnina.
 Schadenvergütung *f.* *j.* Schadenersatz.
 Schadenverursachend škodén, škodo-
 valen, škodljiv, poskodén.

Schadhaft poškodován, pokvarjen, po-
 habljen, polomljen, potruljen.

Schadhaftigkeit *f.* poskodovanost, po-
 kvarjenost.

Schädigen *f.* beščädigen.

Schädlich škodljiv, kvarljiv; (unge-
 sund) nezdrav; — gefärbt kvarljivo
 ošaran; —es Wesen škodljivoé, *f.* škod-
 livka; —er Raum jalovi prostor.

Schädlichkeit *f.* škodljivost, kvarljivost,
 kvarnost.

Schadlos brezškodén, brezkvarén, brez
 skode; — halten (komu) škodo povr-
 niti (-vrnem), odškoditi, odškodovati;
impf. škodo povračati. [vanje.

Schadloshaltung *f.* odškodba, odškodo-
 vanje.

Schadlosigkeit *f.* brezškodnost, brez-
 kvarnost.

Schaf *n.* ovca, bica; *dem.* ovčica;
 brav (-ú), bravka; (Wutterstaf) zmola-
 nica; junges — jarela; *coll.* bravina,
 drobnica; *fig.* tepéc, glumpéc.

Schafblattern *f.* *pl.* ovčje kože *pl.*;
 osepnice *pl.* *divje koze, dr. Kofj, uneth, ope*

Schafbock *m.* ovén, mrkač, bravéc,
 bic, biček, jaréc.

Schafbremse *f.* ovčji obad, ovčji zolj.
 Schafdünger *n.* ovčji gnoj, ovčjek.

Schafegel *m.* metljaji *pl.*

Schäfer *m.* ovčár, ovčji pastir; Schä-
 fer- ovčarski.

Schäferer *f.* ovčarija, ovčarstvo; —
 betreiben ovčariti.

Schäfergehilfe *n.* pastirska pesém (-i).
 Schäferhund *m.* ovčarski pès.

Schäferin *f.* ovčarica, ovčja pastirica.
 Schäferisch ovčarski, pastirski.

Schäferleben *n.* pastirsko življenje.
 Schäfermädchen *n.* ovčarica.

Schäferspiel *n.* pastirska igra; *fig.* lju-
 bovanje.

Schäferstab *m.* pastirska palica.
 Schäferstunde *f.* presrečna ura, lju-
 bovanje, dragovanje.

Schäferstafche *f.* pastirska torba.

Schäferstafche *f.* pastirska torba.

Schäferstafche *f.* pastirska torba.

Schäferstafche *f.* pastirska torba.

Schäferstafche *f.* pastirska torba.

Schäferstafche *f.* pastirska torba.

Schäferstafche *f.* pastirska torba.

Schäferstafche *m.* pastirska torba: desčiče, tako je nek
 našajski ubrster danes pri jkušnji, Šušerev

Schaff *n.* skaf, kobelj, vedro; (zum Schöpfen) korč; *dem.* merica, vedrica.
Schaffel *n.* ovčja koža, ovčina.
Schaffen storiti, tvoriti, napraviti, učiniti, narediti; *impf.* delati, napravljati, narejati, tvoriti; (erschaffen) ustvariti; stvariti; *impf.* stvarjati; (berdaffen) priskrbeti (-im); pripraviti; *impf.* priskrbovati, pripravljati; (Kleid) omisliti; (befehlen) veleti, ukazati (-kažem), zapovedati (zapovém); *impf.* velevati, ukazovati, zapovedovati; (leiten) pravnati; viel zu — machen veliko truda prizadeti; viel zu — haben veliko opravkov imeti (-ám); (irgend wohin —) spraviti, *impf.* spravljati; aus dem Hause — odpraviti; sich vom Saße — otresti se koga; sich selbst Recht — sam sebi pravico delati.
Schaffend tvorén, tvorilén, stvarén.
Schafffleisch *n.* ovčje meso.
Schaffner *m.* ključár, oskrbnik, hišnik, opravnik; — *in f.* ključarica, oskrbnica, hišnica. [nost.
Schaffungskraft *f.* tvorna moč, tvor.
Schaffutter *n.* ovčja klaja, — krma, — píca; (getrocknete Blätter) hrodelj.
Schafgarbe *f.* rmán.
Schafhaut *f.* ovčja koža, ovčje runo; (Geburtshaut, Amnion) plodnik, srajčica. [mrenica.
Schafhautchen *n.* vodena mrena; ovčja
Schafhirt *m.* ovčár, ovčji pastir.
Schafhürde *f.* ovčji stan (-ú), osek, tamar, ograja.
Schafkameel *n.* lama.
Schafkäse *n.* ovčji sir.
Schafkoth *m.* ovčjek. [pl.
Schaflaub *n.* hrodelj, plast (-i), veje
Schaflecke *f.* lizanje, solilo.
Schafleder *n.* ovčje usnje.
Schafmaul *n.* ovčji gobec.
Schafmist *m.* ovčji gnoj, ovčjek.
Schafpel *m.* kozuh.
Schafpoden *pl.* † Schafblattern.
Schafs- ovčji. [nice pl.
Schafschere *f.* ovčje škarje pl., striž.
Schafscherer *m.* strižec, strižnik.
Schafschur *f.* strižba, striža.
Schafskleid *n.* ovčja koža.
Schafskopf *m.* fig. butelj, butec, tepec, neumnež.

Schaffstall *m.* ovčji hlev, ovčnjak, ovčjak.
Schaffstaud *m.* ovce pl.
Schast *m.* (Baum) deblo; (Pflanze) steblo, betva; (Werkzeug) držaj, držalo, toporišče, ratišče; (Heft) ročaj, ročnik; (Waffe) kopjišče, drog; (Stiefel) golonice, sara; (Webstuhl) žlajze pl.; (Feder) tul; (Pfeil) strelišče; (Säule) deblo, trup stebra.
Schäften nasaditi, *impf.* nasajati.
Schafvieh *n.* drobnica, ovce pl.
Schafweide *f.* ovčji pašnik.
Schafwolle *f.* ovčja volna.
Schafzede *f.* klop, klešč, čepér.
Schafzucht *f.* ovčarstvo, reja ovac.
Schaiden *m.* som.
Schakal *m.* šakal.
Schäker *m.* šalživčec, burkež, glumač, pavliha.
Schäkererei *f.* šala, burka, gluma.
Schäkerhaft šaljiv, burkast, nagajiv.
Schäkern šaliti se, šale zbijati, burke uganjati.
Schal pust; (Speise) neslastén; (leer) prazen; (Wort) jalov, puhel; (Wein) plehek, plevék; — werden izpleveti, izvešiti se.
Schalbar lupljiv, olupén, meževén.
Schälbe *f.* junica, jalovica.
Schalbrett *n.* krajnik, krajnica.
Schale *f.* (Trink-) časa, čašica; (Eis-)šale) skledica, skudela; (m. Handhabe) repuljčica; (Apfel-) kožica, olupék; (Frucht-) lupina; (grüne Ruß-) auch oblatovlje, robčevina; (harte Frucht-) luskina; (Hirn-) lobanja; (Schilfruten-) čepina, zaklépnica, skorépiná; (Schnecken-) hišica; (Baum-) lub, lubad, lubje, skorja; (Hülse-) robina, robčina; fig. lupina, zunajnost.
Schalen (Fruchte) lupiti; olupiti; (Bäume) majiti, lubiti, goliti, čajiti; omajiti, ogoliti; (mit harter Schale) luščiti, ružiti; oluščiti, oružiti; (Kufuruz) ličkati, likati, kozuhati; sich — lupiti se, majiti se; (Haut) luščiti se; (Schlange) leviti se; (Schnecke) polžiti se; (Krebs) liliti se.
Schalengehäuse *n.* čepina, skorépiná, hišica (Schnecke).
Schäler *m.* lupilčec, majilčec.
Schalfrucht *f.* golčec.

Schalheit *f.* neslanost, praznost, já-
lovost, puhlost.

schalig lupinav, luščinast; — es Ge-
füge luščina.

Schalik *m.* poniglavč, prekanjenč, lisjak, premetenč, tiček, potuhnenč.

Schalichast hudomušen, premeten, presukan, poniglav, prekanjen, zvit; — e Augen zapeljive oči.

Schalichastigkeit *f.*, Schaltheit *f.*, Schalf-
sinn *m.* hudomušnost, premetenost, po-
niglavost, prekanjenost, zvitost. [kež.

Schalichsnarr *m.* glumač, pavliha, bur-
Schall *m.* zvok; (Laut) glas; (Klang)
don, žvenk, odmev.

Schalleitend zvokovodén.

Schalleiter *m.* zvokovod.

Schallen glasiti se; (läuten) zvoniti;
(Klingen) doneti, zveneti; (wiederhallen)
odmevati, razlegati se; oglasiti se, za-
doneti, zazvoniti.

Schallerreger *m.* zvočilo; budilo zvoka.

Schallgelächter *n.* hohot, grohot.

Schallmesser *m.* zvokomer.

Schallmittel *n.* sredstvo zvoka, zvočilo.

Schallloch *n.* lina; zvočnica, glasnica.

Schallstrahl *m.* zvočni trak.

Schallwelle *f.* zvočni val.

Schallwellensystem *n.* zvočno valovje.

Schalmei *f.* rožnica, žvegla, piščal (-i).

Schalmeinen piskati, žveglati.

Schalt- prestopén; vrinen, vmesén.

Schalten ravnati, obračati, gospodo-
vati, vladati.

Schalthiere *pl.* lupinarji *pl.*

Schaltjahr *n.* prestopno leto.

Schaltmonat *m.* prestopni mesec.

Schalting *m.* prestopni dan (dueva).

Schaltheile *f.* vmesna vrsta.

Schaluppe *f.* školn. ladjica.

Schalwage *f.* torilna vaga od. teht-
nica, torilnica.

Schalwand *f.* pregrada, tin, prepež.

Scham *f.* sram (-i); (Schande) sramota,
sramež, sramežljivost, sramnost; sram
(-i); ich empfinde — sram me je; vor —
roth werden zardeti, zaripniti (-pnem);
Scham- sramni.

Schambein *n.* sramnica.

Schämen sich sramovati se, sram biti
(sem) česa, sramiti se; schäme dich!
sram te bodi!

Schamerröthen *n.* rdečica.

Schamgefühl *n.* sramežljivost.

Schamgegend *f.* osramje, dimle *pl.* [ljiv.

Schamhaft sramežljiv, sramén, sram-

Schamhaftigkeit *f.* sramežljivost, sram-
nost, sramljiv.

Schamlos nesramén, brezramén, ne-
sramežljiv, brez vse srami.

Schamroth *v.* lice zagorel, ripeč, za-
parjen; ich werde — sram me obide,
v. lice zapečem, rdečica me oblije.

Schamröthe *f.* rdečica, sram (-i), za-
rdelost.

Schand- sramotni, ostudni.

Schandbalg *m.* pankrt.

Schandbube *m.* smrkolin, maloprid-
než, zanikarnež.

Schande *f.* sramota, nečast; daß ist
eine — to je grdo, — sramotno; zu
— u werden *v.* sramoto priti (pridem);
in — bringen sramotiti; osramotiti
koga; zu — u machen poškoditi kaj;
sich zu — u arbeiten izdelati se, z delom
se pregnati (-ženem).

Schänden sramotiti; osramotiti; (ent-
ehren) skruniti; oskruniti; grditi;
ogrditi, onečastiti, omadeževati.

Schänder *m.* sramotilec, oskranjeva-
lec, skrunilec. [dež.

Schandfleck *m.* sramota, grdoba, ma-

Schandgebot *n.* ponudba pod nič; sra-
motna zapoved (-i).

Schandgedicht *n.* nesramna pesém (-i),
nesramna popevka.

Schandgeld *n.* nesramni denar.

Schandhure *f.*, Schandweib *n.* vlačuga,
nesramnica, malopridnica. [življenje.

Schandleben *n.* nesramno —, sramotno

Schändlich sramotén, sramotilén, za-
sramén, grdilén, gausén; (Person) gr-
dobén, nepošten; (Gewerbe) nečist,
nesramén; (That) grd, ostudén.

Schändlichkeit *f.* sramotnost, ostud-
nost, gnusoba, nesramnost.

Schandmal *n.* sramotno znamenje.

Schandmaul *n.* nesramni gobec, hu-
dobni —, nesramni jezik; (verfeum-
derich) opravljiva usta *pl.* [(-eta).

Schandmähre *f.* mrha, kljusa, kljuse

Schandpfehl *m.* sramotni stebér.

Schandrede *f.* nesramni govor; grde

— umazane besede *pl.*

Pfaltzbrall - met's kuhik Lucca

Maffian in ungl. Pfaltz - Stroji primerno stakajani

Schandthat *f.* sramotno delo, — dejanje, nesramno delo.

Schändung *f.* sramotitev, osramotitev, oskrumba, omadeževanje; *f.* Rothsucht.

Schandweib *n.* *f.* Schandhure.

Schank *m.* točilnica, pivnica, kréma; *f.* Kusshank.

Schankwirt *m.* točar, pivničar, krémar.

Schanzarbeit *f.* okopno delo, delo pri okopih.

Schanze *f.* okop; (Wall) nasip, ograda; obrana, branik; eine — aufwerfen z okopom se utrditi; etwas in die — schlagen tvegati se česa.

Schanzgräber *m.* okopnik, kopač.

Schar *f.* krdelo, truma, tropa, trop, kopa, četa, jata, kup; eine unermeßliche — tmá, kakor listja in trave.

Scharbock *m.* kurdej (Krankheit); *f.* Scorbut.

Scharen sich drüziti se, zbirati se, strinjati se; skupiti se, zbrati (-berem) se, strniti se.

Scharenweise *adv.* trumoma, krdeloma, tropoma, v trumah, v tropih.

Scharf ostër; (beizend) jedék; (schneidend) nabrušen, bridék; (Getränke) rezék, rezén; (beißend) skeleč, ripoč; (Wind) ostër, hud, mrzel; (abend) zjedljiv, jedék; (Gehör) tenék, tanék, dobër; (Gesicht) bistër, dobër; (Strafe) hud, težék; (Verstand) prebrisan.

Scharfblick *m.* bistri pogled, bistro oko (očesa); bistroumnost, prebrisanost.

scharfblickend ostroók, bistroók.

Schärfe *f.* ostrost; (Sinn) bistrost; (Messer) rez, rezina, ostrina; (Getränke) reznost; (Genauigkeit) natančnost; *fig.* bistrina.

scharfsichtig ostrorobat.

Schärfen ostriti, brusiti; poostriti, nabrusiti; (Verstand u. *fig.*) bistriti, jasnti; izbistriti; (den Mühlstein, die Sense) klepati (klepljem); poklepati.

scharfsantig ostrorobat, ostrorob.

Scharfrichter *m.* rabelj (-na). [rezén.

Scharfschneidig bridék, prebridék, ostro-

Scharfschüße *m.* streléc, izvrstni streléc.

Scharfsichtig bistrovid, bistrovidén, bistroók.

Scharfsichtige *m.* bistrovidéc.

Scharfsichtigkeit *f.* bistrovidnost.

Scharfsinn *m.* bistri um, bistroumnost, bistra glava, prebrisanost, ostroumnje.

Scharfsinnig bistroumnén, bistroglav, prebrisan, ostroumnén.

Schärstein *m.* brus, brusni kamen.

Schärfung *f.* ostrenje, brušenje; (Lautschärfung) poostritev.

Schärfungzeichen *n.* znak poostritve.

Scharkreuz *n.* križ, v katerem se stikata rudni žili. [tica.

Scharlach *m.* skrlat; (Krankh.) skrlatscharlachén, [scharlachfarben skrlatén, skrlatast.

Scharlachfieber *n.* *f.* Scharlach.

Scharmüchel *n.* praska, poboj, pretep, mali boj.

Schärpe *f.* prepas, preveza.

Scharpie *f.* *f.* Charpie.

Scharre *f.* strgulja, strugača, struglja, grebljica.

Scharren strgati (-gam, -žem), ogrebati; (v. Pferden) kopati (-pljem); (v. Hunden) praskati z nogo; (v. Dühnern) brskati, breati, razgrebati.

Scharrikt *n.* nastržek, strgotina, ostruzina.

Scharle *f.* škriba, škrbina, škrtá; (Narbe) brazgotina, prask; (Einchnitt) zarezá; (*Serratula tivetoria*) máčina; *fig.* hiba, pogrešek, madež.

Schartig škrbast, škrbinast, škrhan; (beim Eijen) pleniv, plenast; — machen krhati; škrhati.

Scharwache *f.* ponočna straža.

Scharweise *adv.* *f.* [Scharenweise.

Schatten *m.* senca, senčina, tenja; (fühler —) hlad, hladilna senca; (Kernschatten) polna senca; — werfen senco delati; — machen zasloniti, *impf.* zaslanjati; in den — stellen zatemniti, zakrivati; Schatten senčni, senčnati.

Schalten senčiti; (im Schatten sitzen) senčiti se.

Schattenbild *n.* tenja, senčna podoba, senčni obraz; (Trugbild) mamilo, slepilo.

Schattengang *m.* senčina, zasenčeje.

Schattengegend *f.* osoje, osovje, osonja, osonj (-i).

Schattengestalt *f.* senčna podoba, podoba kakor senca; izmisljena podoba.

Schattenkönig *m.* kralj brez moči in vlade. [nica.]

Schattenlinie *f.* senčna črta, črta senč-

Schattenmalerei *f.* slikanje s tenjo.

Schattenprojection *f.* senčna projekcija.

Schattenpunkt *m.* kraj sence.

Schattenreich senčen, senčnat.

Schattenreich *n.* dežela mrtvih, — rajnikov, — umrlj; (myth.) kraljestvo sence in tmine; krtova dežela.

Schattenriss *m.* senčni obraz, senopsis, potenjica, silueta.

Schattenseite *f.* senčna —, temna —, osona stran; *fig.* hiba, pomankljivost, nedostatek.

Schattenseitig osojen, odsojen.

Schattenpiel *n.* senčna igra, igra s senčnimi podobami.

Schattenrich *m.* debela črta.

Schattenreiger *m.* tenjekaz.

Schattig senčen, senčnat; (Ort) osojen, hladn; (Baum) košat, senčen.

Schattieren seniti, senčati; oseniti, otenjati; *impf.* otenjevati.

Schattierung *f.* otenjava; senca.

Schatulle *f.* Chatouille.

Schatz *m.* (Vorrath) zaloga, zaklad; (kostbares Ding) dragotina, dragota, dragotija, svetinja; (Staats—) državni zaklad, državna blagajnica; (Braut—) dota; (Reichthum) bogastvo; *fig.* (geliebte Person) ljubček, ljubica.

Schätzbar cenljiv, cenjen, dragocen; (achtungswert) spoštljiv, spoštovan, čislán; — e Sache dragocena reč (-i).

Schätzchen *n.* ljubček, ljubica, srčice.

Schätzen ceniti; (jemb.) čislati, spoštovati, ceniti, v čislj imeti (imam).

Schätzenswert spoštovanja vredn.

Schäher *m.* cenilec, cenitelj; spoštovalec, čestilec; — in *f.* čestilka, cenilka.

Schahgeld *n.* zaklad.

Schahgräber *m.* kopač zakladov.

Schahgräberri *f.* kopače —, iskanje zakladov.

Schahkammer *f.* zakladnica, blagajnica; riznica.

Schahmann *m.* cenilec, cenitelj.

Schahmeister *m.* zakladnik, blagajnik.

Schahpreis *m.* cena, cenilo.

Schahung *f.* davč, davščina, dača (Steuer).

Schähung *f.* cenitev; (Hochachtung) spoštovanje, čislanje; — vornehmen ceniti; — veranlassen vzdigniti cenitev.

Schähungsbetrag *m.* cenjeni znesek, cenilo.

Schähungseid *m.* cenitna prisega.

Schähungspreis *m.* š. Schähpreis.

Schähungsprotokoll *n.* cenitni zapisnik.

Schau *f.* vid; (Beischau) ogled; *zur* — na ogled; *zur* — tragen kazati (kazem) —, ponašati se s čim; *nur zur* — na videz.

Schau *m.* škopa; (ein Bund) otép.

Schaube *f.* dolg plašč, gaban, gabanica.

Schaubrot *n.* ogledni kruh.

Schaubude *f.* razstavnica.

Schaubühne *f.* gledišče; igralnica, pozorišče.

Schauder *m.* (Grauen) groza; (vor Kälte) drgete; (Gewitter) trepet, stres, zona, mraz; es ergriff mich ein — groza —, zona me spreleti, — obide; *impf.* — spreleta, — obhaja; **Schauder** grozni.

Schauderhaft grožen, grozovit, strašanski, strahovit.

Schauderhaftigkeit *f.* groznost, strahovitost.

Schauderlich š. **Schauderhaft**.

Schaudern groziti se, tresti se, trepetati, drgetati (-gehem); zgroziti se; es schaudert mich groza me je, zona me obide; *impf.* — obhaja; grozi me, strah me lomi, lasje se mi ježijo.

Schaudervoll strašanski, strahovit, prestrašen, pregrožen, groze poln, strahu poln.

Schauen gledati, zreti (zrem); (sehen) videti; (v. Rindern) gledkati; (genau) motriti; pogledati, *impf.* pogledovati; ozreti se, *impf.* ozirati se; *schau* glej! gledi! poglej! *sich* jatt — nagledati se; streng — z očmi prebosti (-bodem).

Schauer *m.* gledalec; (Beischaer) oglednik.

Schauer *m.* (Schauer) strah, zona, mraz, groza, drgete; ein — durchbehte mich groza me je obsla, mraz me je spreletel; (Nagel) toča; (Gewitter) naliv, nevihta, ploha, huda ura; **Schauer** grozni, strašanski.

Schauer Geschichte *f.* pregrozna povest.

šhauerhaft f. šhauerhaft.
 šhauerig grožen, strahobèn.
 šhauerlich grožen, grozovit, strašan, strašanski.

šhauern (hageln) toča gre, toča se usiplje; (šhauern) zleniti (-nem) se, zdrzniti se; *impf.* drgetati (drgečem), tresti se; eš šhauert mir davor groza —, strah me je tega.

šhauernacht f. strašna noč (-i).
 šhauerthat f. strašno —, grozno delo.
 šhauervoll prestrašen, groze poln, grozovit, pregrožen, strahobèn, strašanski.

šhaufel f. lopata; *dem.* lopatica; (am Wasserrade, Wurf—) vevnica, vejača; (Brot—) lopar; (Rohfenschaufel) žežel, žuzlja.

šhaufelförmig lopatast.
 šhaufelig lopatnat, z lopatami.
 šhaufeln grebsti (grebem), kopati (kopljem); (Schnee —) kidati, ogrebati; (Wasser —) zajemati, črpati.

šhaufelrad n. kolo (-esa) na lopate.
 šhaufelriel m. lopatišče.
 šhaufenster n. lina, linica; (b. Kaufmann) razstavno —, ogledno okno; ogledišče.

šhaufler m. kidalčec, kidáč. [geld.
 šhaugebür f. glednina; f. Eintritts-
 šhaugepränge n. naogledni blišč, očitna gizda, veličavje.

šhaugerrüst n. gledališčni odér.
 šhaugierig radogledèn.
 šhauglas n. kukalo, kukalnik.

šhaukel f. gugalica, gugalnica, jugavnica, zibel (-i), ujška.
 šhaukeln gugati (-am, -gljem), jugati, ujškati, ujšcati, zibati (zibljem).
 šhaukelsystem n. omahljivost, nestanovitnost.

šhaukler m. gugalčec, ujškalčec.
 šhaulust f. radoglednost.
 šhaulustig radogled.

šhaum m. pena; (d. Mundes) slina; mit — bebeden openiti, osliniti.
 šhaumricade f. slinarica.
 šhaumen *intr.* peniti se, pene gnati (ženem); zu — anfangen razpeniti se, vzpeniti se; *tr.* razpeniti, openiti; (d. Fleisch) pene posneti (-sname).

šhaumend peneč, penast, slinav.

šhaumgold n. zlata pena.
 šhaumicht penast, peni podobèn.
 šhaumkelle f. penjenica, penjavka, penjača, penovka; posnemalnica (pen).
 šhaumküze f. spominski penez, kolajna.

šhaumwein m. penina.
 šhauplatz m. pozorišče, torišče; (Theater) gledišče, gledališče; (— d. Begebenheit) dogodilišče; (Kriegs—) bojišče; d. — der Handlung ist dejanje se vrši, igra se godi; vom — abtreten odstopiti, (des Lebens) iz tega sveta iti (grem); auf d. — erscheinen prikazati (-kazem) se.

šhauspiel n. igra, igrokraz, gledališna igra, drama; (im werten Sinne) prizor, obraz, podoba.

šhauspieldichter m. dramatični pesnik, pisatelj gledališnih iger, dramatik; — in f. pisateljica gledališnih iger.

šhauspieler m. gledališni igralčec, glumač, glumčec; — in f. gledališna igralka.

šhauspielhaus n. gledališče, gledišče, kazališče.

šhauspielkunst f. dramatična —, gledališna umetnost.

šhauspielmäßig gledališčen.
 šhaustellen na ogled postaviti, razstaviti; *impf.* na ogled postavljati, razstavljati.

šhausteller m. razstavnik, izložnik.
 šhaustück n. reč na ogled.
 šhautrazen ponašati se, skazovati se s čim, bahati se, šopiriti se (s čim).

šhecke m. šarčec, pisan konj, brezast konj.

šheckenfalter m. pisančec.
 šhedig šarčen, pisan, brezast, pester.
 šheel (schielend) krivogledèn, škilast; *fig.* nevoščljiv, zaviden; *adv.* grdo, po strani, pisano; nevoščljivo, zavidno.

šheelsucht f. krivoglednost; nevoščljivost, zavidnost.

šheelsüchtig grdogled, grdogledèn; nevoščljiv, zaviden.

šheelsüchtigkeit f. f. šheelsucht.

šheffel m. korčec, mérica.

šheffeln izdajati, plenjati, obilo roditi, (žito) plenja.

šheibe f. plošča; (Fenster—) šipa; (Rolle) krožec, kolo (-esa), kolčec (-ta),

kolot, krog; (Wachs—) sat; (Töpfer—) kolovrat; (Rondscheibe) lice, kolobar; (Schiff—) tarča; (Sonnen—) kolo, krog.

Scheibenartig kolčast, kolutast.

Scheibenboden *m.* ležnica.

Scheibenförmig kolutast.

Scheibenschiefen *n.* streljanje v tarčo.

Scheibenschuß *m.* tarčar, tarčestrelc.

Scheibig krožčast, kroglast.

Scheidbar ločljiv, razločen, razkrojén.

Scheide *f.* nožnica, nožnice *pl.*, ko-
rice *pl.*; (Grenze) meja, predel, pre-
graja; (Blüten—) tulc.

Scheideblick *m.* poslednji pogled, po-
slednji ozir.

Scheidebrief *m.* razporočno —, raz-
vezno pismo; razporoka.

Scheideede *n.* gorski predel, teme gor-
skega sedla.

Scheideerz *n.* izbrana ruda.

Scheidegebirge *n.* ločilno —, razme-
jlno pogorje, mejilna gorstva *pl.*

Scheidegruß *m.* slovesni pozdrav; po-
zdrav pri odhodu.

Scheidekunst *f.* ločba, kemija.

Scheidelinie *f.* mejna črta, ločilnica.

Scheidemauer *f.* mejni zid.

Scheidemünze *f.* drobiž, drobni denar,
drobni novc.

Scheiden *tr.* ločiti, deliti; razločiti,
razdeliti, razdružiti, razdvojiti, raz-
poloviti, razpolovičiti; *impf.* razloče-
vati, razdeljevati; (chemisch) krojiti;
razkrojevati; (daß Gute v. Schlechten)
odbrati (-berem), prebrati; *impf.* pre-
birati; (ein Ehepaar) ločiti, razvezati
(-vežem), razporočiti; *impf.* razvezo-
vati, razporočevati; wir sind geschiedene
Leute mi smo vsaksebi, smo ločeni,
smo narazen; sich — ločiti se; raz-
dvojiti se, razpoloviti se; *intr.* ločiti
se; razločiti se, raziti (-idem) se; *impf.*
razhajati se; (Abschied nehmen) poslo-
viti se, slovo vzeti (vzamem), razstati
(-stanem) se; von der Welt — pre-
seliti se v večnost, umreti; *impf.* pre-
seljevati se —, umirati.

Scheidepunkt *m.* razhajališče, ločilna
točka.

Scheider *m.* delilc, delitelj; (Abschied-
nehmer) ločilc, ločitelj; (Ausscher) od-

biralc; —in *f.* deliteljica; ločilka;
odbiralca.

Scheidespruch *m.* razsodba, razsod.

Scheidesunde *f.* ura ločitve, ura slo-
vesa; *fig.* smrtna —, poslednja ura.

Scheidewand *f.* pregraja, pregrada,
pretin, ločilna stena, prepažba.

Scheidewasser *n.* (voda) ločnica.

Scheideweg *m.* razpotje, razcestje,
križpot.

Scheidung *f.* (Trennung) ločitev, de-
litiv, razdelitev; (chemische —) kroji-
tev, razkrojitev, ločba; (Ehe—) raz-
poroka, razporočitev, razveza; (Ab-
schied) odhod, razhod.

Schein *m.* (Licht) svit, svetloba; (Glanz)
sij, žar, blišč, lesk; (Vollmond) ščip,
polna luna; (Anschein) dozdevék, videz,
podoba; zum — na videz; nach dem
—e po vidu; (zum —e) na oko; (Do-
cument) spričevalo, list, pismo; (*phys.*)
sijanje, svetloba; (Wahrscheinung)
privid; Schein- videzni, dozdevni, laž-
njiv, na videz, na oko, slutvo-

Scheinbar *adi.* videžen, dozdevén; pri-
vidén; *adv.* na oko, na videz.

Scheinbarkeit *f.* videznost, dozdevnost.

Scheinbeere *f.* pajagoda.

Scheindrift *m.* hinavski kristijan.

Scheindring *n.* izmišljena reč (-i).

Scheinhöhre *f.* izmišljena —, dozdevna
—, puhla čast (-i).

Scheinen sijati (sijem), svetiti; svetiti
se; (glänzen) lesketati (leskečem) se;
warm — prigrevati, pripekati; (dün-
ken) zdeti se, dozdevati se, videti se;
es scheint każe se; er will fromm —
pobožnega se dela; mir scheint es zdi
se mi, pozdeva se mi.

Scheinfreund *m.* hinavski prijatelj.

Scheinfrucht *f.* nepravi plod. [sreča.

Scheinglück *n.* dozdevna —, domišljena

Scheingröße *f.* dozdevna —, domiš-
ljena velikost.

Scheinhandlung *f.* videzno dejanje,
delo na oko.

Scheinheilig licemerén, svetohlinski,
hinavski, svetopét, svet na oko.

Scheinheilige *m.* licemer, hinavc, sve-
tohlinc; *f.* hinavka.

Scheinheiligkeit *f.* svetohlinstvo, lice-
merstvo, hinavska pobožnost.

Scheinkrank na videz bolán.
Scheinleben *n.* životarstvo; cin — führen životariti.

Scheintod *m.* dozdevna —, domenjena smrt (-i), zamrtnost. [mrtév.

Scheintodt zamrtěn, mrtvičen, kakor **Scheintodte** *m.* zamrtnik.

Scheinübel *n.* dozdevno zlo.

Scheinvertrag *m.* navidezna pogodba.

Scheinwesen *n.* dozdevnost, umišljeno bistvo.

Scheiße *f.* driska, driskavica, hitrica.

Scheißen srati (serjem); posrati se.

Schreier *m.* osraněc, posraněc.

Schreibhaus *n.* f. Abort; stranišće.

Schritt *n.* poleno, kálanica, razkójek (razkoljek); *dem.* polence; (Halb—) plat (-i).

Schrittel *m.* teme (-na); (Berg) vrh, teme, sleme (-na), vršac; (Dreieck) vrh kota; (— der Ellipse) teme pakroga; *fig.* glava; von d. Fußsohle bis zum — od glave do nog.

Schrittelbein *n.* kost témenica.

Schrittele *n.* sovršni kot ob. ogel.

Schittelgleichung *f.* (der Parabel) temenska —, glavna jednačba parabole.

Schittellinie *f.* navpična črta, navpičnica. [čiti.

Schitern razčesati (-šem); lasse pre-

Schitelpunkt *m.* temenišće, nadglavišće, vršnik; zenit. [kalěn.

Schittelrecht navpičen, pokončen, verti-

Schittelwinkel *m.* sovršni kot.

Schleierhaufen *m.* grmada, gromada, lomača.

Schletern razbiti (-bijem) se; (Schiff) zdrobiti se; zlomiti se, streti (sterem u. starem) se; razkrušiti se, razkršiti se; (nicht gefangen) spodleteti, izpodrkniti; Holz — drva cepiti. [pl.

Schleitholz *n.* poleno, polena *pl.*, drva

Schleife *f.* (Apfel—) lupina, olupěk; (Bohle u. dgl.) luščina, robina, robčina; (Rufs—) robina.

Schelle *f.* kragulja, kraguljčec, kraguljčec; skrgět, skrgetěc; zvončěk; (Maulschelle) zausnica, klofuta; (Hand—, Fußschelle) lisice *pl.*, okovi *pl.*

Schellen žvenkljati, zvonččkati, cingljati, kraguljiti, skrgetati (-gečem); cin wenig — pozvonččkati.

Schellenband *n.* ovratnik z zvončki.

Schellenkappe *f.* f. Narrentappe.

Schellenkrant *m.* kragulje *pl.*, kraguljčec.

Schellfisch *m.* vahnja.

Schellhengst *m.* pastuh, žreběc, celak.

Schellkraut *n.* (*Chelidonium majus*) krvavi mlečěk, rosopas; (*Ch. minus*) bradavičnik.

Schellwurz *f.* f. Schellkraut.

Schelm *m.* zrelí ptič, prekanjěnc, goljuř, slepar; malopridnež; armer —! revež! uboga reva!

Schelmen slepariti, goljufati; okaniti, oslepariti, ociganiti.

Schelmerei *f.* zvijača, sleparija; vragolija; prekanjenost, zvijačnost, lo-kavstvo.

Schelmisch goljufěn, zvit, lokav; premetěn, presukan; ukanljiv; — lächeln v pest (-i) se smejati (-em), múzati se.

Schelmstreich *m.*, **Schelmstück** *n.* zvi-jača; f. Schelmerei. [pismo.

Schellbrief *m.* ozmerjalno —, očitalno

Schelle *f.* psovka, kletvica; okreg.

Schelten zmerjati, psovati, kregati, karati; ozmerjati, opsovati, okregati, okarati; obrati (-berem), ošteti (-ste-jem); *impf.* obirati; (fluchen) kleti (kolnem), hudičevati, rentočiti.

Scheltter *m.* zmerjalč, psovalč, obir-ralč, preklinjalč; — in *f.* zmerjalka, psovalka, obiralka, preklinjalka.

Scheltwort *n.* kletvica, kletvina.

Schem *n.* načrt; (Formular) obraz, obrazec; (Plan) črtež, obris.

Schematisch v obrazcih, v obrisu.

Schematismus *m.* imenik.

Schemel *n.* podnožnik, podnožje, pru-čica; (b. Webestuhl) nogálnica.

Schemen *m.* f. Schattenbild.

Schenk *m.* točaj, točár, krémár.

Schenke *f.* pivnica, kréma.

Schenkel *m.* krak, bedro; (Ober—) stegno; (Unter—) krača; (Unterschentel-bein) golenica, piščal (-i); Schentel-bédrni, stegenski.

Schenkelarterie *f.* bedrna odvodnica.

Schenkelbein *n.* bédrna kost (-i), piščal (-i), stegno, kost stégnenica. [kila.

Schenkelbruch *m.* zlomljeno stegno;

Schenkelgelenk *n.* kolkov sklep, sklep stegna.

Schenkelhöhle *f.* kolkova šiška.
 schenklig stegnat, bédnat.
 Schenkelnerv *m.* bédni živéc.
 schenken darovati; podariti, pokloniti,
 v dar dati, podeliti; (Wein) točiti,
 krémariiti; (einschenken) natočiti, na-
 liti (-lijem); (nachsehen) prizanesti, od-
 pustiti; *impf.* prizanašati.
 Schenker *m.* darovaléc, dariléc, deliléc.
 Schenkerredigkeit *f.* krémarska pra-
 vica.

Schenkeller *m.* klet (-i). [klon.
 Schenkung *f.* daritév, darilo, dar, po-
 schenkungsbrief *m.* darilno pismo.
 Schenkungsurkunde *f.* darovnica.
 Schenkungsvertrag *m.* darilna pogodba.
 Schenkwirt *m.* krémár, točár, gostil-
 ničár; —in *f.* krémarica.

Scher- strižni.
 Scherbe *f.* črepina, čepina, črep, čre-
 pinja; in —en zerfallen na kosce raz-
 biti (-bijem) se.
 Scherengericht *n.* sodba s črepinami,
 ostracizém.

Schere *f.* škarje *pl.*; (im Meere) ska-
 lina, škrbina, pečina; (des Krebſes)
 ščipalnica, klešće; (Kloben) škarje,
 škrpéc.

Scheren striči (strižem); ostriči;
 (Bart —) briti (brijem); obriti; *fig.*
 odirati, žuliti, dreti (derem); sich mit
 etwas — pečati se, ukvarjati se, ubi-
 jati se, upirati se; sich um etwas —
 mar biti česa; scher dich! poberi se!
 Scheren *n.* striža, strižba.

Scherensformig škarjast.
 Scherenschleifer *m.* brusac, bruséc,
 nožebruséc.

Scherer *m.* strižéc, strigaléc; (Bart—)
 briléc; —in *f.* strižica, strigalka.

Schererei *f.* nadlega, neprilika, trud.
 Scherlein *n.* troha, mrva, betvo;
 trohica, mrvica, prilog; sein — bei-
 tragen po svoji moči pripomoči.

Schergarn *n.* snutek, osnova.
 Scherge *m.* birič. [opravilo.

Schergenamt *n.* biriška služba, biriško
 Scherhäfer *m.* klešćár, klešman.

Schermaus *f.* krtica, krtek, voluhar.
 Schermesser *n.* britév.

Schermühle *f.* snowalo, navijalo.
 Scherung *f.* striža, strižba, striž (-i).

Scherwenzel *m. fig.* lizon.

Scherwenzeln, scharwenzeln ponujati se,
 sladkariti se, sliniti se.

Scherz *m.* šala, gluma, burka, norčija;
 (kleiner —) pošalica; — machen *f.* scher-
 zen; — bei Seite brez šale; er versteht
 keinen — z njim se ni šaliti; im —
 sme homa, v šali; im — jagen pošaliti
 se; — treiben mit jemb. norčevati se
 s kom, šaliti se s kom; Scherz- šaljivi.
 scherzen šaliti se, šale briti (brijem);
 pošaliti se; (lustig sein) veseliti se, ra-
 dovati se.

Scherzer *m.* šaljivéc.

Scherzgedicht *n.* šaljiva pesém (-i),
 smešnica. [živ.

Scherzhast šaljiv, šalén, smešén, glum-
 Scherzhaftigkeit *f.* šaljivost, smešnost.

Scherzlaune *f.* šaljivost, veselost.

Scherzlaunig šaljiv.

Scherzliebend radošalén, šaloljubén.

Scherzmacher *m.* šaljivéc, glumáč.

Scherzrede *f.* šaljive besede *pl.*, šaljivi
 govor. [smeh.

Scherzweise *adv.* v šali, sme homa, za
 Scherzwort *n.* pošalica, šalica.

Scheu plah, plašén, plašljiv, bojéd,
 bojazljiv, zbeگان; — machen plašiti,
 strašiti; preplašiti, splašiti.

Scheu *f.* plahota, plašnost, bojazen
 (-i), boječnost, strah; ohne Scham *n.*
 — brez sramú in strahu; heilige —
 sveti strah.

Scheuche *f.* strašilo, plašilo.

Scheuchen plašiti; splašiti, spoditi.

Scheuen bati (bojim) se, plašiti oder
 strašiti se česa; (meiden) ogibati
 (-gibljem) se, umikati se; (sich hüten)
 varovati se česa; er scheut die Arbeit
 delo mu preseda, dela ga je strah;
 gebrannte Kinder — daš Feuer kogar
 je kača pčila, boji se zvite vrvi; Licht
 — svetlobo sovražiti; er scheut sich ne
 upa se, ne drzne se; daš Pferd scheut
 konj se plaši.

Scheuer *f.* kozoléc, stog; (Heu—) se-
 nica, svisli *pl. f.*; (Dreſch—) skedenj,
 gumno; (Barn) parna; (Wagen—) ko-
 larnica, kolnica; (Ziegel—) opečnica.

Schauern drgati, drguiti; (sich — an
 den Bäumen) drgati, čohati se; (rei-
 nigen) čistiti, čediti, pospravljati.

Scheune *f.* skedanj; *f.* Scheuer.
Scheunegerüst *n.* odér.
Scheunenne *f.* gumno, gumnišče.
Scheusal *n.* gnusoba, grdoba, spaka, strašilo; pošast (-i).
Scheulich ostuden, gnusoben, strašen, pošasten, grozovit. [nost.
Schreulicheit *f.* ostudnost, gnusob-
Schreie *f.* pezder, pazder; *coll.* pezdirje, terinje.
Schichte *f.* plast (-i), pöla, sklad, nasad; (Reihe) vrsta, red (-i), rida; (Lage) lega; — Arbeiter im Weingarten) postat (-i); (Tag — Nacht) obdanica, obnočnica. *maščičar, večkrat*
Schichten deliti, odločiti, odpirati; (reihen) vrstiti, näditi, náspi devati (devljem); zvrstiti; pospraviti; (Holz) skládati, zlagati; zložiti drva.
Schichtenähnlich pločast.
Schichtenende *n.* glava ob. izhod sklada.
Schichtengebirge *n.* skladovito gorovje.
Schichtenkopf *m.* glava sklada.
Schichter *m.* skladalec, zlagáč.
Schichtholz *n.* zložena drva *pl.*, drva v skladalnici.
Schichtung *f.* skladovitost, slojevitost.
Schichtungsfläche *f.* skladovna ploska.
Schichtungsluft *f.* razsedlina skladov, — nasadov.
Schichtweise *adv.* vrstoma, redoma, skladoma; náspi, vzasad; plast na plast.
Schichtwolke *f.* oblak plastnik, nasad.
Schiken poslati (posljem), *impf.* pošiljati; (irgendwohin —) odpraviti, poslati; Gott schickt Bog nakloni, — obrne; *impf.* naklanjati, obračati; sich — spodobiti se, pristojati se, primeren biti (sem); (in etwas) privaditi se česa, udati se v kaj; (zusammenpassen) prillegati se, skládati se, ujemati se, vezati (vežem) se, stikati se; (sich rüsten) odpravljati se.
Schicker *m.* pošiljaléc, pošiljatelj; — in *f.* pošiljalka.
Schicklich pristojen, spodoben, priličen, primeren, dober, prikladen.
Schicklichkeit *f.* pristojnost, spodobnost, priličnost, prikladnost.
Schicksal *n.* osoda, usoda; (Ereignis) naključba, namerek, pripetljaj.

Schicksalsgöttin *f.* sojenica, rojenica.
Schickung *f.* nagoda, sreča, božja volja; pošiljatév.
Schiebbar pomičen.
Schieben riniti, pomikati, suvati, porivati; poriniti, suniti, potisniti; (in den Ofen —) vsaditi, *impf.* vsajati; (b. Seite —) odriniti, odmakniti, odstraniti; *impf.* odmikati; (die Schuld auf jmd. —) zvrčati; zvrniti; (Regel —) kegljati; zatóčiti; (auf die lange Bank —) odlagati, odložiti, zatezovati.
Schieber *m.* porivaléc, potiskáč; pomikovaléc; razdeljevalnik; (Brot —) lopar; (Kloffen —) lopatica, veslica; (Kiesel) zapah, zatik, zatika, zapornica, zapor, zatvornica; (Stöpsel) zamašek. — *pri razsvetilu — zadržalo*
Schiebharren *m.* tačka, samokolnica, toliga, samotežnica.
Schiebsad *m.* malha, žep.
Schiebthür *f.* premične duri *pl. f.*
Schiebtruhe *f.* cize *pl.* [sodišče.
Schiedsgericht *n.* razsodišče, izbrano
Schiedsrichter *m.* razsojevalec, razsodnik; posrednik, pogajalec.
Schiedsrichterlich razsoden, razsodnji.
Schiedspruch *m.* razsodék, razsodba, razsoja.
Schiedstein *m.* kamen mejnik.
Schief poševén, položen, kos, nagnen, viséc (Säule); (geneigt) naklonjen; — e Linie poševna —, kosa érta; *adv.* pošev, napošév; (gebogen) zvežen, vrgast, kriv; in — er Richtung pošev, napošév, po strani; — ansehn po strani —, grdo —, krivo pogledati; — denken napačno misliti; — deuten krivo tolmačiti; die Sache geht — reč slabo kaže, gre rakovo pot; — machen vežiti; zvežiti; — e Ebene strmina.
Schiefbeinig krivonog, švedrast, krevljast.
Schiefe *f.* poševost, poševica, oced, položnost, krivina, naklonjenost, nagnenost.
Schiefer *m.* platič, plena; (Kopf) lusk, luskina; (Mineral) skriljevec, škrlo.
Schieferdach *n.* skriljuata streha.
Schiefergebirge *n.* skriljavo gorovje.
Schieferig škriljnat; skriljav, pleniv; (— e Structur) skriljavi slog od. sestav.

Schieferkohle *f.* plenasti premog.
 Schieferu sich krojiti, platiti, luščiti se; skriljiti se.
 Schieferplatte *f.* skrilj, skriljna plošča.
 Schieferstein *m.* skriljevéc.
 Schiefertafel *f.* skriljna ploščica.
 Schieferthon *m.* laporjeva glina, gomola.
 Schieferung *f.* skriljavost.
 Schiefeit *f.* poševnost, položnost, požečnost; *fig.* napénost.
 Schiefmüülig *krivoust.*
 Schiefrund *podolgasto okrogél.* [tén.
 Schiefwinkelig *kosokotén, poševnoko-*
 Schiefstühner *m.* kosozób.
 Schiel *m.* smuč.
 Schiel *f.* ščeel.
 Schieläugig *prekast, skilast, krivogled.*
 Schieläugige *m.* krivogledéc, skiléc.
 Schielen *skilati, križem gledati, po strani gledati.*
 Schieler *m.* krivogled, krivogledéc.
 Schienbein *n.* golén (-i), golenica; (d. kleinere hintere Bein, *fibula*) piščal (-i); Schienbein- golenični.
 Schienbeinfläche *f.* golenična plošča.
 Schienbeingeschwulst *f.* golenični otók.
 Schienbeinschlagader *f.* žila privodnica golenična. — *hieß, wie eine Klemme*
 Schiene *f.* šina; ploščinja, deščica.
 Schienen okovati (okujem); okavati.
 Schienennagel *m.* šinjak.
 schier *adv.* skoraj, malo da ne, toliko da ne; blizo; (schon) že.
 schier *čist, sam, gol.* [rašiti.
 schierén *pospešiti, spodbosti (-bodem).*
 Schierling *m.* (Garten —) mala trobelika, pasji petersilj; (gestücker —) pikasti misjek; (Wasser —) velika trobelika; Schierlings- trobelični.
 Schierlingsbecher *m.* kupa trobelikovec.
 Schierlingsgift *n.* trobelični strup.
 Schieß- strelni.
 Schießbahn *f.* streljana.
 Schießbaumwolle *f.* strelna pavolja, strelni bombaž.
 Schießbedarf *m.* strelivo.
 Schießbogen *m.* strelni lok, samostrel.
 Schießf. lopar.
 Schießen *tr.* streliti; ustreliti; *impf.* streljati; (loßdrücken) sprožiti; *bsind* — brez krogle —, v zrak streljati; sehl

— ne zadeti (-denem); einen Bod — zmotiti se, ne zadeti; eine Bresche — zid razvaliti, — prestreliti, — prebiti (-bijem); nach der Scheibe — v tarčo streljati; Geld zusammen — denar zložiti; *impf.* — zlagati, — skladati; Brot in den Ofen — kruh vsaditi; *impf.* — vsajati; kruh v peč devati (devljem); *intr.* šiniti, švigniti; *impf.* švigati, smukati; daß Blut schießt kri se pcedi, — sikne, — se ulije; die Thränen — solze oblijó; den Bügel — lassen odjenjati, popustiti; *impf.* popuščati; (v Pflanzen, Bäumen) pognati (-ženem), *impf.* poganjati, naglo rasti (rastem); in Samen — seme nastavljati; (v Mais) pūhati, izmetati se; (von d. Ähren) v klasje iti (grem); ožiti se; (mit dem Gewehre) streliti; ustreliti; *impf.* streljati, pokati; daß Gewehr schießt gut puška dobro nese.
 Schießen *n.* streljanje, pokañje.
 Schiesser *m.* streljaléc, streléc.
 Schießgeld *n.* strelščina.
 Schießgewehr *n.* strelilo, puška.
 Schießhaus *n.*, —stätte *f.*, —platz *m.* strelišče.
 Schießinstruction *f.* strelno poučilo.
 Schießprügel *m.* pihalnik.
 Schießpulver *n.* smodnik, strelni prah.
 Schießscharte *f.* puškarica.
 Schießscheibe *f.* tarča.
 Schießwaffe *f.* strelno orožje.
 Schießwerkzeug *n.* strelilo.
 Schiff *n.* čoln; (großes Fahrzeug) ladija, barka; daß — schießert ladija se razbije; (— des Webers) snovalnica, čolnèk, čolnić; (Kirchenschiff) ladija, osredje cerkve, sredina; (— des Buchdruckers) ladjica, straniščnica; Schiff- ladjski.
 schiffbar *plovén, brodén, ladijenosén, brodonosén; vozén.*
 Schiffbarkeit *f.* plovnost, brodnost.
 Schiffbarmachung *f.* urejevanje rek za plovnost.
 Schiffbau *m.* tesanje ladij.
 Schiffbauer *m.* ladijedeléc.
 Schiffbauholz *n.* les za ladje.
 Schiffbaukunst *f.* tesarstvo ladij.
 Schiffbruch *m.* brodolom, razbitje ladje; *fig.* velika izguba.

Wiederholung gelagerten Leses

Schiffbrüchig brodolomén, ladijelomén;
 — werden ladija se je razbila, — razsula, — potopila.
 Schiffbrüchige m. potopljenec.
 Schiffbrücke f. most na čolnih, most na korabih, most na ladijah; (Fähre) brod.
 Schiffchen n. ladjica, čoln.
 Schiffe pluti (plovem), voziti se, ladjati.
 Schiffer m. mornár, brodár, brodnik, čolnár, plovéc; Schiffer mornarski, broderski.
 Schiffahrer m. brodár.
 Schiffahrt f. plovstvo, brodarstvo, mornarstvo; vožnja po morji, — po rekah, pomorstvo; Schiffahrts plovstven, brodarstven.
 Schiffahrtsgesellschaft f. plovstvena —, brodarstvena družba. [godba.
 Schiffahrtsvertrag m. plovstvena poschifförmig čolnast, ladiji podobén.
 Schiffmühle f. mlin na ladijah.
 Schiffrose f. j. Windrose.
 Schiffs- ladijski.
 Schiffsboden m. ladijsko dno.
 Schiffscapitán m. ladijski poveljnik.
 Schiffsflagge f. ladijski prapor, ladijsko andero.
 Schiffsfracht f. ladijski naklad, vklada, tovor; brodska vozarina.
 Schiffsherr m. ladijski gospodar.
 Schiffleute pl., Schiffsmannschaft f. mornarji pl.
 Schiffspartner m. deležnik ladije.
 Schiffspatron m. ladijski gospodar, ladijski svetnik.
 Schiffsräum m. podpalubje.
 Schiffsrheder m. ladijski lastnik, lastnik broda.
 Schiffsdhübel m. ladijski nos, ladijski riléc.
 Schiffssoldat m. namorski vojséak.
 Schiffsvolk n. mornarji pl.
 Schiffswerfte f. ladjenica, brodarница.
 Schild m. ščit; (Wappen) grb; (Schuß) bramba, okrilje, zaslonba, zaščitje, zavetje; (im — e führen) naklepati, snovati (snujem), namerjati; Schild- ščitni.
 Schild n. kazálo, izvésék.
 Schildbürger m. abotnež.
 Schildchen n. ščitek.

Schilderei f. opis, opisovanje.
 Schilderer m. opisovaléc.
 Schilderhaus n. stražnica.
 Schildern opisati (-pišem), slikati.
 Schilderung f. opis, opisovanje; slika, obraz.
 schildförmig ščitast, ščitu podobén.
 Schildführer m. ščitonoša, oproda.
 Schildhahn m. ruševéc; škarjevéc.
 Schildknappe m. oproda, ščitonoséc.
 Schildknorpel m. ščitasti hrustanéc.
 Schildkröte f. želva, kornjača; (Sumpfschildkröte) ponga; Schildkröten- želvni.
 Schildkrötenschale f. želvna črepina.
 Schildlaus f. škrlátница, koseniljka; črvéc.
 Schildpatt n. želvovina.
 Schildwache f. straža; — stehen na straži biti (sem), na straži stati (stojim), stražiti.
 Schildwächter m. stražnik, stražár.
 Schildwanze f. pisani skratelj.
 Schildzapfen m. čep, čepék.
 Schilf n. (*Arundo*) trst, trstika, mečičék; coll. trstje; (*Scirpus*) sit, loč (-i), ločék, rogoz; coll. sitje, ločje, rogozina; j. Binje.
 schilffartig trstikast, rogozast.
 schilfbewachsen trstnat, ločnat, bičnat.
 Schilfdecke f. štorija, rogoznica.
 Schilfflechte, Schilfmatte f. rogoznica, rogozovina.
 Schilfgras n. srpica.
 schilfig trstnat, trstovit, ločnat.
 Schilfmeer n. rdeče morje (in d. Bibel).
 Schilfrohr n. trstika, trst, mečičék; trstikovéc.
 Schillerfalter m. izpreminálčék.
 Schillerglanz m. izpreminjasti lesk.
 schillerig izpreminjast, izpreminjav.
 Schillern izpreminjati se, barvo prelivati.
 schillernd izpreminjast.
 Schillerpath m. izpreminjaléc.
 Schillerthier n. barvomenéc, izpreminjalčék.
 Schillerwein m. rdečkasto vino.
 Schilling m. penez, šiling; (mit der Ruthe) šeskanje, tepenje; einen — geben otepsti (-tepem), naseškati.
 Schimmel m. plesén (-i), plesnoba, plesnivéc, plés, plesnjevec; (am Wein)

gleš
 monko
 steklo
 belob
 steklo

bersa; (Geruch nach —) zatuhlina; (am Käse) prš; (Anfang zum —) oprh; (ein weißes Pferd) belšč, sivšč; (Eißen —) seršč, zelenko.

šjimmelig plesnjev, plesniv; (— werden) plesniti, prhnuti.

šjimmelkraut n. grizevč.

šjimmeln plesniti (plesnejem), prhniti; splesniti, oprhniti.

šjimmelpilz m. plesn (-i).

šjimmer m. lesk, leskota, blesk, blesket, blišč, bliščoba, sij; (šjwach —) mrlenje, brljenje, priblesček; *fig.* iskrica.

šjimmern lesketati (-etam, -ečem) se, svetlikati se, blesteti, blisketati (-etam, -ečem) se, bliskati se, bliščati (-šcim), migljati; (šjwach —) mrleti.

šjimmernd bliščoč, bliščobn, leskotn, leskč, sijajn, migljajoč; (— er Glanz) leskotna sijajnost.

šjimpf m. (Schande) sramota, nečast; (Beschimpfung) zasramovanje, osramočenje, psovaje; (Schimpfwort) psovka; einen — anthon ogrditi, osramotiti; das ist ein — für ihn to mu dela nečast in sramoto; Schimpf- sramotilni.

šjimpfen psovati, zmerjati, zasramovati, grditi, z grdimi besedami pitati; ozmerjati, ogrditi, opsovati.

šjimpfen n. psovaje, zmerjanje.

šjimpfer m. psovalč, zmerjalč, zasramovalč; — in *f.* psovalka, zmerjalka.

šjimpfgedicht n. sramotilna pesem (-i), zabavljica.

šjimpflich sramotn, sramotiln, nečastn, zasramovaln; auf eine — e Art nesramno, grdo.

šjimpfname m. psovka, nadevč, vzdevč, sramotilno ime (-na).

šjimpfrede *f.* grde besede *pl.*, psovačina.

šjimpfwort n. *f.* Schimpfname.

šjindas n. mrha, mrhovina, mrcina, crklina, mrlina.

šjindanger m. mrhovišč, odirališč.

šjindel m. škodla, deska; *dem.* škodlica, deščica.

šjindel Dach n. streha iz deščic, — iz škodel.

šjindeldeck m. krovč.

šjindelmacher m. škodlar.

šjindelmesser n. strug.

šjindel Nagel m. strešnik.

šjindelstamm m. deblo za škodle.

šjinden dreti (derem), guliti, iz kože devati; odreti, oguliti, iz kože dejati (denem); sich — odreti se; *fig.* krvavo se truditi; einen Menschen — zatirati, tlačiti, pritiskati, pestiti.

šjinder m. oderuh; (Abfeder) konjeder, konjederč, konjederč, mrhar, živoder; Šjinder- konjedijski.

šjinderei *f.* konjedijsvo; *fig.* odrtija, zatiranje; (Ort) konjedijsnica.

šjinder mähre *f.* mrha, kleka, gura, kljuse (-ta).

šjinken m. gnjat (-i); (Borderschinken) pleče (-ta), krača; Schinken- gnjatni.

šjinkenbein n. gnjatnica.

šjinkenhändler m. kračman.

šjirm m. varstvo, bramba, zaščita, pokroviteljstvo; okrilje; (Lichtschirm) senčilo, senčnik; (span. Wand) zaslon, zaslonilo; (Regen —) dežnik.

šjirmdach n. pristrešek, podstrešek, pristrešje; (b. Hut) strehica, obodč.

šjirmen braniti, varovati, hraniti, zaslanjati, zagovarjati; obraniti, zasloniti, obvarovati.

šjirmer m. varh, branitelj, zaščitnik, pokrovitelj, zavetnik.

šjirmherr m. zavetnik, pokrovitelj.

šjirmkling m. varovanč, hranjenč.

šjirmpalme *f.* ščitasta palma.

šjirmvogt m. zavetnik.

šjirmwerk n. trdnjava, branilo.

šjirren obuzdati, zauzdati.

šjisma n. razkol.

šjismatiker m. razkolnik.

šjismatisch razkolni.

šjitterig redč.

šjlabbern žlempati, lokati; polokati; (genug —) našlempati se.

šjlacht *f.* bitva, bitka, boj, poboj; eine — liefern udariti se, počiti se; *impf.* biti (bijem) se; eine — gewinnen v boji zmagati, v boji zmoči (zmorem);

eine — verlieren v bitvi zmagani biti (sem), tepen biti; eine — anbieten sovražnika na boj poklicati (-klicem), — pozvati (-zovem); die — ordnen vojsko urediti, v bojni red vojsko po-

staviti; Schlacht-bojni, bitni, vojski; klalni.

Schlachtbank *f.* klálnica; (Fleischbant) mesnica, mesarnica; (— d. Menschen) ubijališče, morišče.

Schlachtbar klalén. [tost.

Schlachtbegier *f.* bojaželjnost, bojevi-schlachtbegierig bojaželjen, bojevit.

Schlachtbeil *n.* mesarica, mesarska sekira.

Schlachtblock *m.* klalna klop (-i), mesarski stol.

Schlachten klati (koljem), pobijati; za-, poklati, pobiti (-bijem), zabosti (-bodem).

Schlachten *n.* klanje, pobijanje, morija.

Schlachtentümmel *n.* bojni hrup, bojna buka.

Schlachtenmaler *m.* slikar bojev.

Schlächter *m.* mesar, pobijalec, klaléc.

Schlächtere *f.* klanje, morija.

Schlächterhandwerk *n.* mesarstvo; daš — betreiben mesariti. [klalka.

Schlächterin *f.* mesarica; pobijalka,

Schlachtessen *n.* koline *pl.*

Schlachtfeld *n.* bojišče, borišče, bojno polje; d. — behaupten zmagati v boji. schlachtfertig na boj pripravljen, — gotov.

Schlachtgetöse *u.* Schlachtgetümmel *n.* bojni hrup, bojna buka.

Schlachtgott *m.* f. Kriegsgott.

Schlachtlinie *f.* bojna —, vojskna vrsta.

Schlachtmesser *n.* klalni nož.

Schlachtloch *m.* klalni od. pitani vol, vol za zakol. [darilo.

Schlachtopfer *n.* zakol, žrtva; krvavo

Schlachtordnung *f.* bojni red; sich in die — stellen v boj razvrstiti se; (bei den Fleischern) klalni red.

Schlachtpferd *n.* bojni konj.

Schlachtreihe *f.* bojna vrsta, bojni red.

Schlachtruf *m.* bojni klic, klic na boj; bojni krič.

Schlachttuch *n.* živinče za zakol.

Schlachttag *m.* klalni dan; bitve dan (dneva).

Schlachtung *f.* klanje, zakol.

Schlachtvieh *n.* klalna živina; (Raß—) pitana živina.

Schlachtzeug *n.* klalna priprava, mesarsko orodje.

Schlacke *f.* troska, žindra; (flüßige —) pena; (am Eisen) plena.

Schlacken žindro dati, žindrav biti (sem); peniti se.

Schlackenförmig žindrast, penast, troskav.

Schlackergans *f.* divja gos (-i).

Schlackig žindrav, žindrast, plenast, troskav.

Schlaf *m.* spanje, sen (sná); spanéc; (der Glieder—) mrtvica, otrpnost; (im —e) speč; e. Schläfen thun zadremati (-dremljem), pospavati, zaspančkati.

Schlafbein *n.* skranjica.

Schläse *pl.* od *f.* senci *pl.*, sencè (-cá); senéc, skranje.

Schlafen spati (spim), spavati; za-spatti; süß — spančkati, hajati; (ein wenig —) pospati; (schlummern) dre-mati (dremljem); (genug —) naspati se; sich — legen spat iti (idem); — machen uspati koga.

Schlafen *n.* spanje, spavanje.

Schlafen- senski.

Schlafenbein *n.* skranjica; sencè.

Schlafenmuskel *m.* senska mišica.

Schlafenschlagader *f.* senska žila pri-vodnica.

Schläfer *m.* spaléc; (Lang—) zaspanéc, zaspane (-ta), dremalo; —in *f.* spalka, zaspanka.

Schläfern *v. impers.* es schläfert mich dremlje se mi, spanéc me lomi; *v. trans.* uspati (-spim), uspavati.

Schlaff ohábel, mlahav, ohlapén, ne-napet; (schwach) slab, oslabljen, medél; (weiß) vel, védel; — machen oslabiti, odpeti (-pnem); *impf.* odpenjati; —e Ohren pobešena —, viseča ušesa; mit —en Ohren klapouh.

Schlafheit *f.* ohablost, ohlapnost, slabost, velost.

Schlafgeld *m.* prenočevaléc.

Schlafgegend *f.* senci *pl.*, osenčje.

Schlafgeld *n.* prenočnina, spalni denar.

Schlafgemach *n.* spalnica, čumnata.

Schlafgenosse, Schlafgefell *m.* spalni tovariš.

Schlafhaube *f.* nočna kapa; *fig.* za-spanéc, zalezánéc, dremalo; zaspanka, zalezanka.

Schlafhemd *n.* ponočna srajca.

*Schlafstume, prašič za zakol
Vovčič, 25. II 1900.*

Schlafkammerad m. f. Schlafgenosse.
Schlafkrankheit f. dremaléc, dremal-
 nost, zaspanéc; mrtvičnost.
Schlaflos brezsnén, budén; nespéc.
Schlaflosigkeit f. nespécnost, brez-
 senost. [néc.
Schlafsturz f. dremaléc, dremota, spa-
 schläfrig zaspan, snén; fig. len, po-
 časén.
Schlaflosigkeit f. zaspanost, dremljivost;
 počasnost.
Schlafstube m. ponočna od. hišna suknja.
Schlafsaal m. spalnica.
Schlafstempel m. spalni stol. [lož.
Schlafstätte f. spavalisčé, počivalisčé.
Schlafsucht f. dremljivost, dremota,
 zaspanost; (der Glieder) mrtvičnost,
 mrtvica.
Schlafstrunk m. uspavalni popivek.
Schlafstrunken dremotén, močno zaspan.
Schlafzeit f. čas spanja.
Schlafzimmer n. spalnica, spalna soba.
Schlag m. udaréc, udár, mah, mahlje; (Donner—) strela; (Rach) tresk, pok; (Zünger—) plosk, kre; (— der Vögel) gostolenje, žvrgolenje, petje; (— einer Uhr) bitje, udaréc; mit dem — sechs ravnó ob šestih, kedar šest odbije; (der — des Herzens) trip; (Art) vrsta, plemé (-na), pasma, baža; (Ruffschlag) vrtica; (Holz—) trebež, seč (-i), sečnja, frata; (Gepräge d. Münze) kov; (Zahlthüre) zatvornica, zapornica; (Raunthüre) lesa; — fluss mrtvoud, kap (-i); einen — verzeßen udrihniti, lopiti, primazati (-mazem); Leute eines — es ljudje jednakega plemena; nach dem alten — e po starem kopitu; das Herz thut viele Schläge srce gosto polje, — triplje; Schicksal— siba božja.
Schlagader f. odvodnica.
Schlaganfall m. napad mrtvouda, mrtvoud ga je udaril.
Schlagartig mrtvoudén.
Schlagbar sečen. [grada.
Schlagbaum m. zavora, préčnica, pre-
 schlagbereit f. schlagfertig.
Schlagreifen n. (des Maurers) rovnica, motika; (Thiere zu fangen) progla; razbijáč.
Schlägel m. kij, bét, kijéc, tolkač, tolkalnica; (zum Weichschlagen) trepača;

(Zapfen) zamasek, čép; (bei Thieren) stegno, bedro; (b. Schweinen) gujat (-i).
Schlägelmilch f. pinjenica.
Schlagen tr. biti (bijem), tepsti (to-
 pem), toléi (tolém); (schlachten) klati (koljem); udariti; (an d. Thüre) trkati; Wurzeln — korenine pognati (-ženem), vkoreniniti se; d. Trommel — bobnati; (d. Feind) zmagati, premagati; todt— ubiti (-bijem); (Ragel) zabiti; an die Brust — trkati —, toléi se na prsi; Lärm — šundér —, hrup zagnati (-ženem); Brüde — most narediti, — postaviti; Vager — utaboriti se; Saifen — brenkati, strune prebirati; d. Arme in einander — križem roke deti (denem); Holz — drva sekati; Feuer — ogeñj ukresati (-krešem); (Münzen) kovati (kujem); an das Kreuz — na križ razpeti (-pnem); etw. um sich — zaviti se v kaj; etw. in den Wind — zanemariti, ne zmeniti se; Bass — žogo biti (bijem); Knoten — zavozlati; mit Worten — z besedo zavrñiti, — pobiti; m. Händen — bunkati, butati; (m. d. Prügel) udariti, oplesti (-pletem); *impf.* udarjati, opletati; (m. d. Ruthe) švrkniti, kreniti; sich — tepsti (tepem) se, bojevati se; sich mit Sorgen — ubijati se s skrbmi; sich zu einer Partei — pritegniti komu, pridružiti se h komu; *intr.* (v. der Ader, dem Herzen) biti (bijem), tripati (tripjem); (v. d. Uhr) biti; (mit Flügeln) fofotati; (v. Vögeln) gostoléti, žvrgoléti, prepelévati; die Flamme schlägt in die Höhe plamen švigne kvisku, *impf.* — šviga; der Donner schlägt in das Haus tresčilo je v hišo; die Arznei schlägt nicht an zdravilo ne pomaga; die Wellen schlagen an das Schiff valovi bijejo —, butajo ob ladjo, valovi zaganjajo se v ladjo.
Schlagen n. tepenje, bitje, udrihanje.
Schlagend prepričevalén, očividén; — es Wetter treskava sapa, treskavi plin.
Schläger m. pretepalec, pretepač; f. Schlägel.
Schlägerei f. pretèp, tepèž, pobój.
Schlagfall f. past (-i), progla.
Schlagfeder f. (Schloßfeder) peró (-esa), vzmet (-i).

Schlagwort napovedna besede

ščlagfertig pripravljen —, gotov na boj; hitër.

ščlagfluss *m.* mrtvoud, kap (-i), kaplja.

ščlaggewicht *n.* utëz (-i), utežje.

ščlagholz; *n.* sečni —, dorastli les.

ščlaglicht *n.* polna svetloba, izrazna luč (-i).

ščlaguhr *f.* bijoča ura. [dalja.

ščlagweite *f.* sežaj; (5. Funfen) iskroščlagwerk *n.* bilo.

ščlagwort *n.* napovedna od. začetna beseda; geslo. ? začilna beseda.

ščlagzeit *f.* lesosečni čas. *švic*

ščlamm *m.* blato, glen; grez, kal, kaluža, mlakuža; *fig.* blato, nesnaga.

ščlammbad *n.* lužna kopel (-i), blatna kopel (-i).

ščlammem čistiti, opirati, oplakovati; (Teich) trebiti.

ščlammig blatën, blatnat, kalužen, mlakužen, mužnat. [muža.

ščlammspühe *f.* kaluža, mlakuža,

ščlammvulcan *m.* lužebljivna gora, lužebljivnik.

ščlampe *f.* žlempa; *fig.* vlačuga, umazanka, cafuta.

ščlampen žlempati, lokati (ločem), lockati, blastati, cmokljati.

ščlampend angelangen pričokljati.

ščlamper *m.* cmokljač, žlempač.

ščlange *f.* kača, dem. kačica; (Wiper) gad; (Drache) zmij; die — häutet sich kača se levi. [se.

ščlängeln sich izvijati se, viti (vijem)

ščlangen- kačji, gadji.

ščlangenart *f.* kačje pleme (-ena), gadji rod; nad; — po kačje.

ščlangenbalg *m.* kačji lev, kačji olilek.

ščlangenbiss *m.* kačji pik, kačji ugriz.

ščlangenbrut *f.* kačja od. gadja zaloga, kačji zarod.

ščlangenförmig kriv, zavit; vijugast.

ščlangengang *m.* kačasti pot, vijugasti pot.

ščlangengift *n.* kačji strup.

ščlangenhaut *f.* kačja koža, kačji meh, kačji olilek, oblën.

ščlangenkraut *n.* kačnja; kačji koren.

ščlangennest *n.* kačje gnezdo.

ščlangenstich *m.* kačji pik.

ščlangentödter *m.* gadomorëc.

ščlangenwur; *f.* kačji koren.

ščlangenzahn *m.* kačji zob.

ščlank tenëk, tanëk, vitek, slok, šibëk; (biegjam) gibëk, gibëen.

ščlankel *m.* porednež, potepin.

ščlankeln pohajkovati, klatiti se, vlačiti se, potikati se.

ščlankfüßig tenkonög, vitonög.

ščlankheit *f.* tenkost, vitkost, gibkost.

ščlapp [ščlappf.

ščlappe *f.* briuzga, udarëc; *fig.* izguba, škoda; [Niederlage.

ščlappohrig klappoh, klapposën.

ščlappschuh *m.* šlebedër, šlebedra.

ščlaraffe *m.* lenuh, poležuh, postopač, brezskrbnik.

ščlaraffenland *n.* raj postopačev; dežela, kjer ljudem pečena pišëeta v usta letë.

ščlaraffenleben *n.* leno —, brezskrbno življenje, pohajkovanje.

ščlau prebrisan, zvit, presukan, prekanjen, zvijaën, premetën.

ščlauch *m.* meh; (Röhre) cev (-i).

ščlauchen otrebiti; trebiti, čistiti.

ščlauchröhre *f.* pretočna cev (-i).

ščlauchsprihe *f.* brizgalnica s prteno cevjo.

ščlauchthier *n.* mehovëc. [(i).

ščlaue *f.* lupina, robina, ružina, ruž

ščlauheit *f.* zvitost, prekanjenost.

ščlaukopf *m.* prekanjenëc, zvitorepëc, zvijaënik.

ščlausinn *m.* [ščlauheit.

ščlecht slab, malopridën, izprijen, lagodën; (schlicht) prost; (niedrigen

Wertes) malovredën; (arm) ubožen, siromašen; ein —es Buch knjizura;

eine —e Besoldung, ein —er Gehalt majhna plaça; ein —es Kleid capa;

—e Zeiten trdi —, hudi çasi; —e Gewohnheit napačna navada, razvada; eine

—e Handlung hudo dejanje; —er Kerl malopridnež, zanikarnež, hudobnež;

—es Wetter grdo vreme (-na); sich —

fleiden siromasëo —, revno se nositi; —en Kauf machen okupiti se.

ščlechterdings *adv.* vsekakor, po vsem, do cela, po vsaki ceni.

ščlechtthin *adv.* naravnost.

ščlechtigkeit *f.* malopridnost, malovrednost, izprijenost.

Schlechtweg *adv.* zgolj, naravnost.
Schlecken lizati (lizem), oblizovati, mlaskati; genug — nalizati se.
Schlecker *m.* sladkosnedec, kočljivec, obliznenec.
Schleckerrei *f.* sladkarija.
Schleckerhaft sladkosned, kočljiv.
Schleckermaul *n.* š. Schlecker.
Schlecken skominast, oskomeň; — werden skomina mi je, skominiti se.
Schlehdorn *m.* črni trn, trnojlica; trnovéc.
Schlehe *f.* traulja, trnojlica, oparnica; Schlechen- trnov, trnjev.
Schlehenstrauch *m.* trnovéc, trnjevéc.
Schleichen pokotni.
Schleichen lezti, laziti, plaziti se, muzati se; prilezti, priplaziti se, zmuzati se; spähend — šutati; (um etw. —) oblezti, oblaziti; (leise —) vleči (vlečem) se, tapati; (im Finstern —) tavati; schleichend herankommen pritavati, prikrasti (-kradem) se, pritapati; (auf vieren —) komarati; prikomarati; (gebüdt —) huliti se; prikrasti (-kradem) se; sich davon — izmuzniti, izmuzati, odlezi.
Schleichend lazéc; —c Thiere golazén (-i); —c Krankheit skrivna boležen (-i).
Schleicher *m.* prihuljenec, potahnenec, tihotapéc, tukéc.
Schleichen *n.* tihotapska roba.
Schleichenhandel *m.* kupéjja s prepovedanim blagom; tihotapska kupéjja; — treiben potuhno —, utihotapljeno blago prenašati. [tihotapka]
Schleichenhändler *m.* tihotapéc; —in *f.*
Schleichenweg *m.* ovinék, stranski pot; tajni pot.
Schleier *m.* tančica, pajčélan; prestralo, zavoj; den — nehmen v samotan iti (grem).
Schleieraffe *m.* oprežnica.
Schleierzule *f.* pegasta sova.
Schleierflor *m.* tančica, pajčélan.
Schleif- brusni.
Schleifbahn *f.* drsalnica, drkalnica, dričalnica.
Schleife *f.* trak, prevoza; (Schlinge) petlja, zanka, vlačica; (fl. Schfitten) vlačé *pl.*, smuke *pl.*, samotéžke *pl.*; (— des Schleifers) brusilnica.

Schleifen brusiti, ostriti; nabrusiti, poostriti; (schleppen) vleči (vlečem), vlačiti; (glätten) likati, gladiti; olikati, ogladiti; (eine Festung —) razdejati (-denem), razrusiti, razvaliti; (d. Kleid schleift) se vleče; (auf d. Eise —) drsati se, drkati se; geschliffen nabrusen, oglajen, olikan; *fig.* omikan, otesán.
Schleifer *m.* brusiléc, bruséc; (am Eise) drsaléc, drkaléc; —in *f.* brusarka; drsalka.

Schleifhandwerk *n.* brusarstvo.
Schleifmühle *f.* brusni mlin, brusilnica.
Schleifstein *m.* brus, brusnik, brusni kamen.
Schleifung *f.* razdevanje, podiranje.
Schleifwerkzeug *n.* brusilo.
Schleife *f.* linj, linjak, rúska.
Schleim *m.* sliz (-i), sluz (-i), slez; Kleza; (Speichel) slina; (Roth) smrkélj; Schleim- slizni, sluzni.

Schleimartig slizast, sluzast.
Schleimen sliz delati, sluzeti (-im).
Schleimfieber *n.* slizna vročnica.
Schleimfluss *m.* slizotók.
Schleimhaut *f.* sluznica; slizna mrena.
Schleimig slizav, slizék, sluzén.
Schleimschichte *f.* sluznica.
Schleimstoff *m.* slizéc, sluzéc, slezovina.
Schleimthier *m.* sluznjak, sliznjak.
Schleife *f.* treska, trska, trščica.
Schleifen (Kleid) odrgniti se, oguliti se; (spalten) cepiti, klati (koljem), dreti (derem); (Federn) skubeti, pukati.
Schleifer *m.* skubéc, pukaléc.
Schleifig zlizan, oguljen.
Schlemmen požreševati, nezmerno pojedati in popivati. *inflante drink! izprava*

Schlemmer *m.* požrešnik. *čista kupa*
Schlendegang *m.* lena hoja; pohajkovanje; kinkava hoja (Steierm.). *Leu*

Schlendern leno hoditi; pohajkovati, plaziti se, opletati.
Schlendrian *m. fig.* staro kopito; stara navada, stara šega; dem — folgen po starem kopitu delati.

Schlengel *m.* zadrga, zanka.
Schlenker *intr.* kinkati; (m. d. Füßen) bingljati; (mit d. Armen) mahati; tr. metati (mečem), lučati, zadegati.

Schleppe *f.* (Schlepp) rep, pomet; vlek, vlak.

*inflante m kniže izprava (yuma?)
 Meas Mathur 19/3 15*

schleppen *tr.* vlačiti, drpaliti, vleči (vlečem); (wohin) privleči; (bis zur Müdigkeit) navlačiti; *intr.* vleči se, pometati.

Schleppenträger *m.* vlekonosče.

Schleppkleid *n.* obleka z repom, obleka z vlekom.

Schleppnetz *n.* draga.

Schleppsaak *m.* malha, torba.

Schleppschiff *n.* vlečena ladija.

Schlepptau *n.* vrv (-i), vlačilna vrv; inš — nehmen na sé otvezti.

Schleuder *f.* prača, lučanka, lučalnica, ščipalka.

Schleuderer *m.* pračar, lučalšč.

schleudern lučati, metati (mečem); vroči (vržem), zagnati (-ženem), zalučati, zakrepeliti; (*m. d. Waren*) pod nič dajati, v lastno škodo prodajati.

schleunig *adi.* hitro, nagel, urén, spešen, brz, jadern; *adv.* nagloma, brz, prec, pri tej prliči.

Schleunigkeit *f.* spešnost, urnost.

Schleuse *f.* zatvornica, zapor; (*an d. Röhre*) rake *pl.*; žleb, splav.

Schlich *m.* skrivna pot, stranska pot, ovinek, smuk; (*Bersted*) skrivališče; (*Kunstgriff*) zvižaja; (*in Bergwerken*) méč (-i).

schlicht priprost, preprost; (eben) ravn, gladék; (*Saar*) nekodrast; *ber* — *e Menschenverstand* zdrava pamet (-i), prirojeni razum; prostodušen.

Schlichtart *f.* široška, bradlja, bezjača.

Schlichte *f.* tkalski klej.

schlichten ravnati, vrstiti, zlagati, ličiti; zravnavati, zvrstiti, zložiti; (*Holz*) skladati, zlagati; (*behauen*) tesati (tesem); (*obtesen*); (*porozen*) porozati (-režem); (*bei Gerbern*) strgati; ostrgati; *fig.* (*Streit*) razsoditi, poravnati, pomiriti.

Schlichthobel *m.* ličnik.

Schlichtmeißel *m.* likalnik.

Schlichtung *f.* sprava, poravnava, pomirjenje.

Schlid *m.* glen, sliz (-i), muzéj.

Schlidboden *m.* ozibi *pl.*, grezovina, grez (-i).

Schlidgrund *m.* grezovina, grez (-i).

Schliel *m.* svalék.

schlielen lezti, laziti, muziti se, vlačiti se, plaziti se.

schlieflig svalkast, nezapečen.

schlieflbar zapórén, zaklepalén.

Schliefl *f.* zaponka, iglica; (*Schleuse*) zatvornica; (*an den Büchern*) zapenéc; (*an der Thüre*) zátká.

schließen zapreti, zatvoriti, pripreti; *impf.* zapirati, pripirati; (*mit dem Schloffe*) zakleniti, *impf.* zaklepati; (*in Ketten*) vkleniti, vkovati; *impf.* vklepati; (*beenden*) končati, dokončati, dovršiti, dognati (-ženem), skleniti; *impf.* sklepati, končevati; *in sich* — obseči (-sežem), *impf.* obsegati; *Vertrag* — pogoditi se, pogodbo skleniti; *Frieden* — pomiriti se, mir skleniti; *Augen* — zamežati (-mežim), oči zatisniti; *in die Arme* — objeti (objamem), *impf.* objemati; (*philosoph.*) skleniti, zaključiti; *impf.* sklepati, soditi; (*eine Versammlung*) razpustiti, skleniti; *impf.* razpuščati; (*Protokoll*) skleniti, *impf.* sklepati; *sich* — zapreti se, zakleniti se; *impf.* zapirati se, zaklepati se; *strniti* se, *impf.* strinjati se; *die Wunde* *schliefl* *sich* rana se zaceli.

Schliefler *m.* zapiralec; ključar.

Schlieflfrucht *f.* rožka.

schliefllich *adi.* zadnji, poslednji; *adv.* končno, naposled, na zadnje, poslednjič.

Schlieflmuskel *m.* zapornica.

Schlieflnagel *m.* zapah, zatik.

Schlieflungsdraht *m.* polarna žica.

Schliif *m.* ubrus, obrusek; *fig.* lik, olika.

Schliiffläden *pl.* obrušene ploskve *pl.*

schlimm hud, hudobén, škodljiv; (*streng*) ostér, osorén; *es geht ihm* — slaba se mu godi, sila mu prede; (*schlecht*) grd, hud; — *e Augen* boine —, boleče oči; — *er Finger* prst boli; — *er werden* hujsati se, hujsi prihajati.

Schlingbaum *m.* dobrovitovina.

Schlinge *f.* nastava, zadruga, zanka, progla; (*Masche*) petlja, svitek; (*am Seile*) oko (očesa); krotovica; *in* — *n fangen* v zadrge loviti.

Schlingel *m.* nemarnež, zanikarnik, malopridnež, štokljá.

schlingelhaft zanikarén, malopridén, štokljást.

schlingen lokati (ločem); (*Speisen*) žreti, goltati; *impf.* požirati; *sich* *satt*

Schlingbaum / Canal, Raufhang
malopridnež

— nazreti se, nasrebaty se; er faun nicht — požirati ne more; (mit einer Schlinge) zadržniti, zavezati (-vežem); *impf.* zadržgovati; sich — viti (vijem) se, motati se, vijugati se; oviti se, omotati se, okleniti se, oprijeti (-primem) se; *impf.* oklepati se, oprijemati se.

Schlinger m. požeruh, požrešnik, goltalec; ovijalec.

Schlingfaden m. vitica, ročica.

Schlinggewächs n. — frucht n. ovijalka.

Schlingpflanze f. plezalka.

Schlitten m. sani f. pl., smuča f. pl., vlake pl.; (Hand—) samotežnice pl., samotežke pl.; — fahren sanjkati, saninkati, smicati se.

Schlittenbahn f. saninec, saninjak.

Schlittensahrt f. sanjkanje.

Schlittschuh m. drkalica; krplja; — fahren drkati se, drsati se.

Schlittschuhfahrer m. drsalac, drčalec.

Schlich m. razpor, razpora, razporok; (in Stein) prereza, reža; (an d. Feder) precép, razcep, razcepék.

Schlitten parati, porjati (porjem); razparati, prerezati (-režem); (Spalten) cepiti, klati (koljem), kalati; razcepiti, razklati.

Schlitzig z razporkom; razporjan, precepjen.

Schloß n. ključavnica; (Anhänge—) žabica; unter — und Riegel pod ključem, pod zaklepom; (Burg) grad, grajsčina; (Castell) trdnjava; Schloßgrajski, grajščinski.

Schloßberg m. hrib z gradom, grad.

Schloßbewohner m. grajski človek.

Schloße f. toča; es fallen — n toča gre, — se usiplje.

Schloßen, es schloßt toča gre.

Schlosser m. ključavničar.

Schlosserhandwerk n. ključavničarstvo.

Schlossgarten m. grajski vrt.

Schlosshauptmann m. grajski poveljnik, gradnik.

Schlosskapelle f. grajska kapelica.

Schlossnagel m. svornik.

Schlossplatz m. predgradje, dvorišče.

Schlossvogt m. grajski oskrbnik.

Schlosswache f. grajska straža.

Schlosszahn m. sklepní zobec.

Schlot m. dimnik.

Schlotter m. glen.

Schlotterapfel m. klopotec, ropotec.

Schlotterig mahadrav, klopotav, ohlapen.

Schlottern drgetati (-gečem), cepetati; tresti (tremem) se; mahedrati; opletati se; mahati.

Schlotternd tresonog.

Schlotterrohr n. klapouha žival (-i).

Schlucht f. (Stluft) prepad, globel (-i); (Hohlweg) klanec; tokava, jarék; debér, zijati pl. f., grapa.

Schluchzen kolcati, skomukati, hlipati; hlipa od kolca se mi; (weinen) ihteti (ihtim) se, emeriti se; er faun vor — nicht reden beseda se mu trga.

Schluchzen n. kolcanje, hlipavica; ihtenje, jok.

Schluchzer m. kolcalac.

Schluck m. požir, požirek, pogoltljej; srkljej, posrebljej; in einem — na jeden dušek; einen — thun goltniti, srkniti, srebniti.

Schlucken goltniti, požreti, použiti (-žijem); *impf.* goltati, požirati; (Trübsames) srkniti, posrkati, srebniti, posrebaty (-srebljem, -srebam); (genug) nagoltati se, nasrebaty se.

Schlucker m. fig. ein armer — ubožec, siromak, ubog trpin, revež.

Schlust f. j. Schlucht.

Schlummer m. dremotec, dremež, drem, dremota; fig. smrt (-i).

Schlummerer m. dremalac; dremalo.

Schlummerig dremoten, dremav, dremljiv.

Schlummerlos j. schlaflos.

Schlummern dremati (dremljem, -am), pospavati; genug — nadremati se.

Schlummersucht f. dremavica; dremljivost.

Schlund m. golt, goltanec, grtanec, grlo, požirak; (Rachen) žrelo; (bot.) grlo; (d. Geflügel) golžun; (Abgrund) posed, prepad, brezno; (Wasser) točun, krnica, požiralka; Schlundgoltni.

Schlundblasenfische pl. oddušnikarice pl.

Schlundkopf m. golt.

Schlundröhre f. ješenik, požirak.

Schlupf m. smuk.

Schlürpfen, schlürpfen smukniti, šiniti, puhniti; *impf.* smukati, puhati; (aus

b. Hand) zdrkniti, izpolzniti se; (durch eine Öffnung) splaziti se, zmuzniti se skož.

schlüpferig polžek, spolžek, opolžel, sklizek; (Stede) kosmat, pohujsljiv, umazan.

Schlupfwespe *f.* najezdnik.

Schlupfwinkel *m.* zakotek, zakotje, skrivališče.

Schlurf *m.* srkljej, srebljej.

schlurfen srkati (-kam, -čem), srebat (-bljem), lokati (-čem), lockati; posrkati, posrebat, polokati.

Schlürfer *m.* srkaléc, srebaléc.

Schluss *m.* končec, sklep, dovršek, zvršek, svrha; (Schließen) zaprtje, zaklep, končec; (Schluss) sklep, zaključek, silogizem; (Entschluss) sklep, odločec, določec; (Urtheil) razsodék; — der Debatte završek razgovora; am Schlusse končec; Schluss- končni, poslednji.

Schlussact *m.* poslednje dejanje.

Schlussart *f.* vrsta zaključevanja, način sklepanja, — zaključevanja.

Schlussbein *n.* kolék, bederna kost (-i).

Schlussbericht *m.* končno poročilo.

Schlüssel *m.* ključ; ključek.

Schlüsselbein *n.* ključnica.

Schlüsselblume *f.* trobéntica, jeglič, jagolnica, brkončica. [pl.]

Schlüsselbund *m.* zvezek ključev, ključ

Schlüsselverwahrer *m.* ključar.

Schlusskenntnis *f.* končni razsodék, završni razsod.

Schlussfassung *f.* sklep, ukrep, določba.

Schlussfigur *f.* način zaključevanja.

Schlussfolge *f.* posledék.

Schlussgebet *n.* zadnja molitév.

Schlussgedanke *m.* poslednja misel (-i).

schlüssig končni, sklepni.

Schlusskette *f.* sklepovna vrsta, zaključna vrsta.

Schlusskraft *f.* razsodnost.

Schlussprüfung *f.* velika skušnja.

Schlusspunkt *m.* pika.

Schlussrechnung *f.* obračun, končni račun, sklepni račun.

Schlussrede *f.* završni govor.

schlusrichtig dosleden.

Schlussatz *m.* zaključek, izvod.

Schlussstein *m.* zagvozda, sklepnik.

Schlussvermögen *n.* razsodnost.

Schlussvertheidigung *f.* končni zagovor.

Schlussweise *f.* način zaključevanja.

Schlusszeichen *n.* končaj.

Schmach *f.* sramota, psovanje, zasmaba, poroga.

Schmachbedekt osramočen, zasramovan, psovan.

Schmachten (Sunger) medleti (-im), omagovati; (Durst) zevati; (Brot) stradati; (sich sehnen) koprneti (-im), hrepeneti.

Schmächtig droben, medel, tanek, šibek, prežet.

Schmächtigkeit *f.* drobnost, šibkost, šibkota.

Schmachvoll sramotilen, sramoten, nesramen.

Schmachhaft slasten, vkusen, tekovit.

Schmachhaftigkeit *f.* slast (-i), tek, slastnost, vkusnost, tekovitost.

Schmah sramotilni.

Schmahbrief *m.* sramotilno pismo.

Schmahen sramotiti, zasramovati, graditi; (schelten) zmerjati, psovati (psujem), obirati; (taßeln) grajati, oštevati, očitati komu kaj.

Schmaher *m.* zasramovaléc, psovaléc, obiraléc, grajaléc; — in *f.* zasramovalka, psovalka.

Schmahgedicht *n.* sramotilna pesem (-i).

Schmahlich *adv.* sramoten; *adv.* grdo, sramotno, zaničljivo.

Schmahrede *f.* zasramovanje, psovka, sramotilne besede *pl.*, sramotilen govor.

Schmahsucht *f.* sramotilnost, jezičnost, opravljivost, obrekovalnost.

Schmahsüchtig obrekljiv, opravljiv, sramotilen, psovalen.

Schmahung *f.* sramotitév, zasramaba, zasramovanje, graja, obiranje.

Schmahwort *n.* sramotilna —, obrekovalna beseda, psovka. [bén.]

schmal ozek, tesen; (fein, dünn) dro-

schmalblättrig ozkolist.

schmalbrüstig ozkoprs.

Schmäle *f.* ozkost, ožina, tankost, tesnota.

Schmälen godrnjati, kričati (-im), gobezdati, kregati se.

Schmälern (schmäler machen) ožiti; poožiti; (enger machen) tesniti; stes-

niti; (geringer machen) kratiti, manjšati, krajsati; *impf.* prikratiti, zmanjšati; d. Ehre — obrekovati koga, čast kratiti komu.

Schmalhans *m.* stradač, stradaléc, trpin.

Schmalhäfer *m.* ozkokriléc.

Schmalhkopf *m.* ozkoglavéc.

Schmalnase *f.* ozkonosa opica.

Schmalte *f.* smalta.

Schmalvieh *n.* drobnica.

Schmalz *n.* maslo; (Thierfett) salo, mast (-i); zabel (-i), zabela; Schmalzmaslén.

Schmalzbirn *f.* maslenka.

Schmalzen beliti, zabeljevati; zabeliti; začiniti, *impf.* začínjati.

Schmalzkübel *m.* deža, maslovnjak.

Schmalzmus *n.* maselnik, morka, tropinje, troska.

Schmant *m.* (Milchrahm) smetana; (in Salzwerken) pena.

Schmarohen zastónj jesti (jem) in piti (pijem); (bei Hochzeiten) prežati, oglatiti, zaplečevati; prisliniti se.

Schmaroher *m.* prislinjenéc; (b. Hochzeiten) oglar, šeškar, kobilčar, prežar; lizun; (Thier) zajedaléc.

Schmaroherpflanze *f.* zajedalka.

Schmarre *f.* brazgotina, obrastléc, pruga; j. Narbe.

Schmarren *m.* (eine Mehlspeise) praheni žganci. [bék.

Schmak *m.* cmok, mlask; *fig.* polju-

Schmake *f.* panj, parobék, štor. [niti.

Schmaken cmokati, mlaskati; cmok-

Schmacker *m.* cmokaléc, mlaskaléc.

Schmauch *m.* dim, čad, smod.

Schmauchen kaditi se, puhati, čaditi se; Tabak — puhati, kaditi, tobak piti (pijem); ein wenig — pokaditi.

Schmächten (Bienen) bučelam kaditi, z dimom preganjati bučele; (Fleisch) meso kaditi, okajati, prekajati, sušiti, voditi.

Schmaucher *m.* kadiléc.

Schmauchig zakajen, dimnat.

Schmauchstube *f.* čadnica, dimnica, kadilnica.

Schmaus *m.* pojedina, obéd, gostija, pír, godovanje.

Schmausbruder *m.* gostovaléc, gostnik.

Schmausen gostiti se, gostovati se, pasti (pase) se; (Ramenest) godovati; (Hochzeit) pirovati.

Schmauser *m.* lahkoživéc, dobrojedéc, ritopás; —in *f.* lahkoživka.

Schmauserei *f.* gostija.

Schmeden (hinichtlich d. Geschmades) dišati (-im), tekniti, prileči (-ležem) se; die Speise schmedt jed diši, — se prileže; es schmedt süß, bitter, sladko, grenko je; der Wein schmedt mir vino se mi prilega, — mi je všeč; nach etwas — po čem dišati, duh imeti (imám), slast imeti po čem, cikati na kaj; (kosten) pokusiti, vardeti; *impf.* pokusati, vardevati; nicht — können einen anderen ne more prestati, — videti; er soll auch — naj izkusi tudi on; d. Arbeit will ihm nicht — delo mu smrdi; ich lasse mir wohl — dobro jem.

Schmeder *m.* (f. Ledermaul) pokuševaléc.

Schmeidelei *f.* prilizovanje, laskanje, dobrikanje; lepa beseda; e. — sagen kaj lepega reči.

Schmeidelhaft (Person) prikupljiv, prilizljiv, dobrikav, laskav.

Schmeidelhaftigkeit *f.* priliznenost, laskavost, prilizljivost.

Schmeideln (v. Hunde) pes se raduje; (vom Menschen) prilizovati se, sladiti se, sladkati se, dobrikati se, laskati se, omiljati se, prikupovati se; prikupiti se, prilizniti se; j. a. streichen.

Schmeideltrede *f.* priliznene besede *pl.*; sladke —, laskave besede *pl.*

Schmeidewort *n.* laskava beseda.

Schmeideljunge *f.* sladék jezik, medena usta *pl.*

Schmeidler *m.* prilizovaléc, lizun, laskatelj, dobrikavéc, sladkác; —in *f.* prilizovalka.

Schmeidlerisch priliznen, laskav, prilizovalski.

Schmeidig droben, tenék, strunast.

Schmeißen j. werfen.

Schmeißfliege *f.* zapljunkarica.

Schmelz *m.* (Glazur) lošé, lesk; (der Zähne) sklenina.

Schmelzbar talén, topljiv, raztopljiv, raztalén. [vost.

Schmelzbarkeit *f.* talnost, raztoplji-

Schmelzbutter *f.* maslo, razpuščeno maslo.

Schmelzen *tr.* topiti, taliti, plaviti, tajati; raztopiti, razpustiti, raztajati; *impf.* raztapljati, razpuščati; (emalliciren) leščiti, loščiti, stekliti, pološčiti, postekliti; *intr.* (flüssig werden) topiti se; raztopiti se; (Erz) taliti se; (Eis) tajati se; (Schnee) kopneti; skopneti.

Schmelzer *m.* plavec, topilec, raztapjalac.

Schmelzerei *f.* Schmelzhütte.

Schmelzfarbe *f.* kovinska barva.

Schmelzglas *n.* stekleno loščilo.

Schmelzhaus *n.* Schmelzhütte.

Schmelzhütte *f.* topilnica, talilnica; plavilnica, plavež (plavž).

Schmelzherd *m.* tališče, topišče.

Schmelzkunst *f.* plavstvo, topilstvo.

Schmelzofen *m.* plavež, topilna peč (-i).

Schmelzprocess *m.* talitev, plavitiv.

Schmelzpunkt *m.* tališče.

Schmelzschupper *m.* sklenoluska.

Schmelztemperatur *f.* tališče.

Schmelztiegel *m.* topilnik, topilni lonč.

Schmelzwerk *n.* topilnica, pretapjalnica.

Schmelzwerkzeug *n.* topilno orodje.

Schmer *n.* mast (-i), salo, tolsča; (Wagen-) kolomáz (-i); (aus Bech) smolnjak.

Schmerbauch *m.* trebušnik, trebušnjak.

Schmergel *m.* Schmirgel.

Schmerhändler *m.* salár.

Schmerle *f.* smrkež.

Schmerz *m.* (Weibsch-) bolečina, bolešt (-i), bol (-i); ein heftiger — huda bolečina; ich empfinde — boli me; (deß Gemüthes) žalost, bridkost, žal, tuga, toga; mit — en erwarten težko pričakovati; der — läßt nach bolečina odlega; der — hat nachgelassen odleglo mi je.

Schmerzen boleti, trapiti, peči; (recht) — razboleti se; *fig.* žal biti komu.

Schmerzugeld *n.* plačilo za prestane bolečine.

Schmerzenskünd bolotažen, bolečino olajšujoč.

Schmerzhaft bolèè, boléstèn, skelèè; (moralisch) žalostèn, bridèè; — e Krankheit huda —, bridka boležen (-i).

Schmerzlich *f.* schmerzhaft.

Schmerzlos brez bolečin, brezbolestèn.

Schmerzvoll poln bolečin, prežalostèn.

Schmetterling *m.* metulj, motovilèè; (Racht-) veša; *fig.* veternik, nestanovitèè, metulj.

Schmetterlingsartig metuljast.

Schmetterlingsblüte *f.* metuljasti cvet.

Schmetterlingsblütler *pl.* metuljnice, stročnice *pl.*

Schmettern hruščati (-šim), hrumeti, treskati, šklefetati (-tam, -eem); zatreškati, zahrščati; (Trompete) bučati (-šim), doneti; zadoneti; (Vogel) žr-goleti, gostoleti. [leč.]

Schmetternd hrumèn, hrumèè; gostono.

Schmied *m.* kovač; Schmied- kovaški.

Schmiedbar kovèn, kovälèn.

Schmiede *f.* kovačnica. [nakov.]

Schmiedeamboss *m.* nakovalo, naklo,

Schmiedearbeit *f.* kovaško delo.

Schmiedeeisen *n.* kovno železo.

Schmiedehandwerk *n.* kovaštvo.

Schmiedemeister *m.* kovaški mojster.

Schmieden kovati (kujem); Berse — pesmariti; (Ränfe) snovati (snujem), plesti (pletam), naklepiti.

Schmiedesinter *m.* okujine *pl.*

Schmiedesange *f.* kovaško kleščè *pl.*

Schmiedin *f.* kovačica.

Schmiege *f.* kljuka, ogelnica.

Schmiegen (von Werkleuten) ukloniti, upogniti, nagniti; *impf.* uklanjati, upogibati (-gibjem), nagibati; sich — viti (vijem) se, ovijati se, oklepiti se, oprijemati se; sich in einen Winkel — stisniti se, sključiti se; *fig.* ravnati se po kogar volji.

Schmiegsam vitèè, gibèè, gibčèn, voljen; *f.* nachgiebig.

Schmiefe *f.* ostrica, pahaloka. [uina.]

Schmierasien *pl.* čekarija; podkup-

Schmierart *m.* mazèè.

Schmierbauch *m.* Schmerbauch.

Schmierbrand *m.* smrdljiva snet (-i).

Schmierbüchse *f.* posoda za kolomáz, kolomaznica.

Schmiere *f.* mazilo, maža; mast (-i).

Schmierer mazati (mažem), maziliti, mazariti; namázati, pomaziliti; (schlecht schreiben) čekati, mazati (mažem); (bestechen) podkupiti.

Schmierer *m.* mazáč, mazaléc.
Schmiererei *f.* šeckarija; mazastvo.
Schmierhändler *m.* kolomazar.
schmierig mastěn, umazan; *sich* —
 machen umazati se; —*er* Mensch umazanéc.
Schmierkåse *m.* š. Quarf.
Schmiermittel *n.* mazilo.
Schmierfalbe *f.* maža, mazilo.
Schminkebüchse *f.* lepotičnica.
Schminke *f.* lepotilo, rumenilo; lep-
 šava; lepotica.
schminken lepotiti, lepotičiti; *sich* roth
 — rdečiti se, rumeniti se; *sich* weiß
 — beliti se.
Schminkerei *f.* lepotičenje.
Schmirgel *m.* gladilni —, likalni ka-
 men, smirek.
Schmirgeln žarėti, žaltoveti.
Schmifs *m.* švrk, mah, mahljej, lučaj.
Schmih *m.* švrk, sleněk, udar; einen
 — geben sleniti koga, švrkniti, kreniti.
Schmihke *f.* (Ende der Peitsche) pokal-
 nik, lesk.
Schmihen švrkati; švrkniti, sleniti,
 kreniti.
Schmollé *f.* (Brot) sredica, skorja.
Schmollen kujati se, gnévati se; sku-
 jati se, udrgoriti se, šobo napeti (-pnem).
Schmoller *m.* kujaléc.
Schmollig kujav, gnevav.
Schmorbraten *m.* dušeno meso, opr-
 leno meso.
Schmoren *tr.* čmažiti, pržiti, pariti,
 cvreli (cvrem); opariti, očmažiti; *intr.*
 pariti se, pržiti se.
Schmuck brhék, zal, šeděn, krasěn.
Schmuck *m.* kras, lišp, lepotija; lep-
 otina, lepotičje; ferbofr. nakit; (Putz)
 gizda; (—sache) dragotina, lepotina.
Schmücken lepotiti, lepšati, zaljšati,
 krasiti, gizdati; olepotiti, okrasiti,
 ogizdati; kititi; nakititi.
Schmuckfeder *f.* lišpno pero (peresa),
 nakitno pero.
Schmuckgegenstand *m.* gizdovina. [nar.
Schmuckhändler *m.* lepotinar, dragoti-
Schmuckkästchen *n.* škrinjica za lepotine.
Schmuckkette *f.* lišpna verižica, nakitna
 verižica.
Schmucklos priprost, prost; neozaljšan.
Schmucksache *f.* lepotina, dragotija.

Schmuckware *f.* š. Schmuckwerk.
Schmuckwerk *n.* lepotina, dragotina;
 dragotinje.
Schmuckwort *n.* ukrasna beseda.
Schmudel *m.* nesnaga.
Schmudeln brazdati, svinjati; obraz-
 dati, osvinjati.
Schmuggel *f.* š. Schleichhandel.
Schmuggeln *s.* prepovedano robo kup-
 čevati, tihotapiti.
Schmuggler *m.* tihotapéc; š. Schleich-
 händler.
Schmuzzeln múzati se, muziti se; na-
 muzniti (-znem) se, smehljati se.
Schmuzzeln muzav, smehljaje se, na-
 muzniviši se.
Schmuh *m.* nesnaga, skvrna, kalja,
 nečistota.
Schmuhärmel *m.* rokavéc.
Schmuhen brazdati, skvrniti; umazati
 (-žem), zamazati, ogrditi, povaljati.
Schmuhig umazan, zamazan, grd,
 obrazdan, nečeděn, skvrn; (im Ge-
 sichte) breškast, ubrečkán; (geizig)
 skop, umazan, skoporit.
Schmuhigkeit *f.* umazanost.
Schmuhrede *f.* nesramno —, kosmato
 —, amazano govorjenje. [list.
Schmuhittel *m.* vnanji —, namestni
 Schmuhvoll ves umazan. — *wasser pomije*
Schnabel *m.* kljun; *dem.* kljunček;
fig. gobéc, jezik; (Schiffs—) riléc, nos.
Schnabelartig kljunat.
Schnäbele *f.* poljubovanje, lizanje.
Schnäbelförmig kljunast.
Schnäbeln *sich* ljubkovati.
Schnabelkräuter *pl.* kljunarice *pl.*
Schnabelthier *n.* kljunaš.
Schnack *m.* šala, burka; (Geschwätz)
 prazno klepetanje.
Schnacken burke uganjati; klepetati,
 blebetati.
Schnake *f.* komar; (Schlange) belo-
 uska; (lustiger Einfall) šala, burka,
 gluma. [pavliha.
Schnakenmacher *m.* glumáč, šalživéc,
 šknahiš šaljiv, burkast, smešén.
Schnalle *f.* zapona, zaponéc, kopca,
 penklja; (Klinte) kljuka.
Schnallen zapeti (-pnem), zakopčati,
 zapenkljati; *impf.* zapenjati, kopčati,
 penkljati.

Schnalz *m.* mlask, lusk, dlesk, pok.
Schnalzen luskati, mlaskati, dleskati, pokati; luskniti, mlasniti, pokniti.

Schnalzer *m.* mlaskaléc, mlaskác, dleskaléc; *f.* Schnalz.

Schnalzerpeitsche *f.* pokača. [savs!]

Schnapp! *interj.* čap! hlast! hap!

Schnappe *f.* padnica.

Schnappen hlápniti, hlástniti, šápniti, šávsniti, ziniti; *impf.* hlapati, hlastati, šapati, šavsati; (nach Luft) hliptati, zevati; *fig.* koprneti (-nim).

Schnapper *m.* hlastác, hlastaléc; (*Sache*) prožljej.

Schnäpper *m.* puščalo.

Schnappfeder *f.* prožina, vzmet (-i).

Schnapphahn *m.* *f.* Schnapper.

Schnappmesser *n.* sklepéc, (sključek in Steiern.), zaklepéc; britvica.

Schnappfack *m.* malha, torba.

Schnaps *m.* žganje, žganjica.

Schnapsbruder *m.* žganjepivéc, žganjar.

Schnapsbude *f.* žganjarna. [riti.]

Schnapsen žganje piti (pijem), žganja-

Schnapsrinker *m.* žganjepivéc.

Schnarchen smrčati (-im), hrčati (-im), hrguliti, hrliti, hropati (-pljem), drnhati; zasmrčati, hrkniti; (mit rauher Stimme sprechen) rohneti (-im).

Schnarchend smrčav, hrkav, hrapav, drnHAV.

Schnarcher *m.* smrčalo, smrčín, smrčaléc, hrkaléc; — *in f.* smrčinka.

Schnarre *f.* klopotéc, klopotulja, ropotača.

Schnarren skripati (-pljem), hrešćati (-im), škrgútati; (b. d. Musjprache deš „R“) grkati, pogrkovati; zaskripati.

Schnarrend skripav, škrgutav, skripaje.

Schnarrer *m.* škrpaléc.

Schnarrenschredle *f.* škrebetaljka.

Schnarrwerk *n.* brundalo.

Schnalterei *f.* *f.* Blauderer.

Schnalterer *m.* *f.* Blauderer.

Schnattern gagati, gogotati (-oćem); žlobdrati, klobasati, klepetati (-am, -ećem).

Schnauben sopihati, pihati (-am, -šem), sršeti; hrepeneti, dihteti. [pihati.]

Schnaufen hrkati, puhati; (vor Born)

Schnauzbart *m.* brki *pl.*, muštaci *pl.*
u. brke *pl.*, muštace *pl.*, mustaće *pl.*

Schnauze *f.* gobéc, smrčék; (Rüffel) riléc, hrléc; *dem.* gobéék, riléék.

Schnede *f.* polž; (Weibchen) polževka; trbonožéc; *fig.* slinovéc, slinar, biba; **Schneden-** polžji, polžev.

Schneden lezti (lezem) kakor polž.
Schnedenartig, **Schnedenförmig** polžast, po polževu zavít.

Schnedengang *m.* polžev hod; zavita pot (-i).

Schnedenhaus *n.* polžnica, polževa hiša, kopanja.

Schnedenhorn *n.* tipalnica, polžje tipalo; zaviti rog.

Schnedenklee *n.* laška detelja; (*gemeiner* —) meteljka, nemška detelja.

Schnedenlinie *f.* zavita črta, zavoj.

Schnedenpost *f.* polžev tek.

Schnedenstiege, **Schnedenstiege** *f.* zavite —, zasukane —, polžaste stopnice *pl.*; okrogle stopnice *pl.*

Schnedenweg *m.* zavita pot; pot na zavoje.

Schnee *m.* sneg; *dem.* snežék, snežíc; (Tirn —) zeleni sneg; (*gefrorene Schneefruste*) sren, srež; *der* — fällt sneg gre; *der* — fällt ein wenig sneg naletuje; ein Schneegeföhber metež; *d.* — schmilzt sneg kopni; Schne- snežni.

Schneeammer *m.* strnad.

Schneebahn *f.* tir; (für Fußgehér) gaz (-i), gaža.

Schneeball *m.* snežena kepa; (*Viburnum opulus*) kozja pogáčica, brogovita (dobrovita); — *en* werfen kepati se.

Schneebedeck zasnežen, zameten, s snegom pokrit.

Schneeberg *m.* snežnik, snežna gora.

Schneebliume *f.* snežnica.

Schneedecke *f.* sren, srež. — *meine*

Schneefall *m.* sneg, zamet. *weise.*

Schneefeld *n.* snežišće.

Schneefink *m.* *f.* Bergfink.

Schneeflocke *f.* snežinka; snežnice *pl.*; omraznica.

Schneefrei kopèu; — *e* Stelle kopnica, prekopnja.

Schneegans *f.* snežna gos (-i).

Schneegebilde *n.* snežina; snežišće.

Schneegeföhber *n.* metež, metenje, metavica, metelica.

Schneeglöckchen *n.* zvonček, dremalka.

Schneegrenze *f.* š. Schneelinie.

Schneehase *m.* planinski zajec.

Schneehaarig belolas, [laska.

Schneehaarige *m.* belolasč; *f.* bel-

Schneehausen *m.* zamet, kup snega;

(vom Dach herabgefallen) ograbovnik.

Schneehuhn *n.* snežna jerebica.

Schneeeicht snegast.

Schneeeig snežen, snežnat.

Schneekäfer *m.* sneženka.

Schneekruste *f.* sren, srenč, skrpa.

Schneelavine *f.* snežni plaz.

Schneelinie *f.* ločnica večnega snega;
snežna črta.

Schneelos š. Schneefrei.

Schneelust *f.* snežna sapa.

Schneemann *m.* snežák, sneženi mož.

Schneemeise *f.* plazica.

Schneemilch *f.* sneg, spenjani beljak.

Schneepflug *m.* oralo za sneg, snežno
oralo.

Schneereich snežnat.

Schneeregion *f.* snežni predel.

Schneerinde *f.* š. Schneekruste.

Schneeschicht *f.* plast (-i) —, lega
snega, snežna plast.

Schneeschuh *m.* krplje (krpelj) *pl.* šk.

Schneestaub *m.* drobni sneg.

Schneeverwehung *f.* zamet.

Schneewasser *n.* snežnica.

Schneeweiß snežnobel.

Schneewetter *n.* snežno vreme (-ena).

Schneewolke *f.* snežni oblak, sneženi
oblak.

Schneidbar rezljiv, rezalén.

Schneide *f.* rez, ostrina, ostrica; (Säure)

reznost; die — verlieren skrhati se.

Schneidebank *f.* rezilni stol, rezilnik,

kobila. [sekalce.

Schneideisen *n.* rezilo, rezalo; sekalo.

Schneideln klestiti, trebiti; oklestiti,
obsekati, iztrebiti.

Schneidmesser *n.* rezni nož, rezák,

rezilnik.

Schneidemühle *f.* žaga.

Schneiden (mit d. Messer) rezati (re-
žem); vrezati, odrezati, uteti (-tnem);
krojiti; (Schere) striči (strižem); (Si-
chel) žeti (žanjem); požeti; (Sense) seči
(sečem), kositi; pokositi, poseči; (Axt)
sekati; odsekati; (Rasiermesser) briti

(brijem); obriti; Thiere — kopiti;
skopiti; mit schlechtem Messer — skr-
tati; Gesicht — pačiti se; es schneidet
im Bauche reze —, grize —, kolje me.
schneidend režoč, grizóč; (Worte)
zbadljiv, ostér; (Kälte) hud; (Wind)
vetér brije.

Schneider *m.* (Kleidermacher) krojač;
(sonst) rezč, rezaléc; Schneider-
krojaški.

Schneidererei *f.* krojaštvo, šivarsto.

Schneidergefelle *m.* krojaški pomagáč.

Schneiderin *f.* krojačica, šivilja; rezalka.

Schneidern krojačiti, šivariti. [nica.

Schneiderwerkstätte *f.* krojačnica, šivar-

Schneiderwerkzeug *n.* rezalo, rezilo;
sekalo.

Schneidezahn *m.* prednji zob; sékaléc.

Schneidig rezén, ostér; bridék.

Schneien, es schneit sneg gre, sneži,
snog pada, sneg naletuje; snežuje.

Schnell *adv.* nagel, hitér, urén, brzén,
brz, ročén, jadern; *adv.* naglo, hitro,
urno, brž.

Schnelle *f.* náglica, naglost, hitrost,
urnost, ročnost, brzina, brzost.

Schnellen *tr.* breniti, brsniti; štrkniti;

impf. breati, brskati, štrkati; *intr.*

švigniti, puhiti, odskočiti, odleteti;

impf. švigati, puhati, odskakovati; *m.*

d. Finger — luskati, pokati s prstom.

Schneller *m.* brsk, bre; (am Gewehr)
jeziček.

Schnellsahrer *m.* brzovoznik.

Schnellsiehend bistér; brzotók.

Schnellsüßig iskér, hitrih nog, brzonog.

Schnellsäubig lahkoverén.

Schnelligkeit *f.* š. Schnelle. [kalica.

Schnellkäfer *m.* pokalica, kovač, ska-

Schnellläufer *m.* tekálec, brzoték, tekún.

Schnellpost *f.* nagla pošta, brzovoz.

Schnellritt *m.* nagla ježa.

Schnellschiff *n.* brzica. [pisčec.

Schnellschreiber *m.* hitropiséc, naglo-

Schnellschrift *f.* hitropis, naglopis.

Schnellschritt *m.* hitri korak.

Schnellseder *m.* brzovár.

Schnellwage *f.* vaga na štedér, pre-
zmenica.

Schnellzug *m.* brzovlak.

Schnepfe *f.* kljunač; (Wald—) sluka
(sloka); Schnepfen- kljunačev.

Schnepfenjagd *f.* lov na ključače.
Schneppe *f.* čop, petlja; (an d. Kanne) nos, grlo.
Schnetzen usekniti, *impf.* usekovati; (das Licht) utrniti, usekniti; *impf.* utrinjati; sich — usekniti se, *impf.* usekovati se.
Schnetzler *m.* usekovalec; (Lichtputze) utrinjalčec.
Schnetzstuch *n.* robec, usekovalnik.
Schnittschnade *m.* burke *pl.*, blebetanje, klepetanje.
Schnippchen *n.* bro, lusk, dlesk.
Schnippisch jezičen, jezikav, besedljiv, odlajiv.
Schnitt *m.* sek, rez, rezanje; (Durchschnitt) prerez, prereza; (im Weinberg) rezatév, rezitév; (im Felde) žetév; (Gewinn) dobiček; (Zuschnitt) kroj; (am Bude) obreza; (Brot) ukrojék, urezék, urézanica; (an d. Feder) razcep; (Muster) kolomér.
Schnitte *f.* odrezan kos; in — n (schneiden) razkosati; (Obst—) krhélj.
Schnittter *m.* žanjec.
Schnittterfest *n.* dožetvina, dožetnica; (das Brot) dožetnik.
Schnittterin *f.* žanjica, ženjica.
Schnittterlohn *m.* žetnina.
Schnitttermahl *n.* dožetnica, požinka.
Schnittfläche *f.* sečna ploskev.
Schnitthandel *m.* kupčija s krojnim blagom; kupčija na vatél, kupčija na drobno.
Schnitthandlung *f.* prodajalnica krojnega blaga.
Schnittobel *m.* obrezilnik.
Schnittholz *n.* rožje; (abgeschnittene Reben) rezje, rožje.
Schnittlauch *m.* drobnjak.
Schnittling *m.* (Rebe) reznica; (Reis) cep, cepič, mladika.
Schnittmesser *n.* rezilnik; (Rebenmesser) reznik, noraz, vinjak.
Schnittöffnung *f.* prerez, prerézék, razreza.
Schnittware *f.* krojno blago; blago na vatél; láketno blago.
Schnittwarenhandel *m.*, — handlung *f.* *f.* Schnitthandel, — handlung.
Schnittwunde *f.* ureza, urezék.
Schnittzeit *f.* žetév.

Schnittwiesel *m.* *f.* Schnittlauch.
Schnitt *m.* kosček, koséc; (Apfel—) krhélj, krhljič.
Schnittarbeit *f.* rezba; rezbarsko delo.
Schnittbank *f.* rezilnica, rezilni stol.
Schnittel *n.* odrezék, zrezék.
Schnitteln rezljati; izrezljati.
Schnitten izrezovati, rezati.
Schnittet *m.* rezbar, podobar; (Messet) rezilnik; (Fehler) pomota, pogrešek, hiba; einen — machen urezati se; zmotiti se.
Schnitterei *f.* rezbarstvo.
Schnitterin *f.* rezbarica.
Schnittkunst *f.* rezbarstvo.
Schnittler *m.* rezjalčec.
Schnittwerk *n.* rezba, rezbarski izdelék; dolbenina.
Schnöde (eitel) ničemurén; (gering) malopridén, revén, uborén; (verächtlich) *adv.* zaničljivo, prezirno; — r Mensch odurni —, mrzki človek.
Schnödigkeit *f.* odurnost, ogavnost; ničemurnost.
Schnoppeln, **Schnoppeln** vohati.
Schnörkel *m.* prepletka, zavita érta; čirečare *pl.*; zavitina, rezlina.
Schnörkeln rezljati, prepletati.
Schnüffeln vohati; (durch die Nase reden) hohnjati, nosljati.
Schnüffler *m.* vohún; hohnjáč.
Schnupfen *m.* nahod; — haben nahodén biti (sem); kih, kihavica, kihálka.
Schnupfen njuhati; jerbofr. smrkatí.
Schnupfer *m.* njuhálec.
Schnupftabak *m.* drobni tobak, tobak za nos.
Schnupstuch *n.* robec za nos, žepni robec, ruta.
Schnuppe *f.* utrinék.
Schnur *f.* motvoz; vrva, prevoza; zadržgújca; eine — Perlen biseri na trak, niz biserov; über die — hauen iz ojnje stopiti, čez mero segati (sezem); mit Schnüren befestigen obšiti (šijem) z vrvkami.
Schnurassel *f.* gostonoga, železna kačica, oskoruš, smrdečica. [nica.
Schnürband *n.* zatezalni trak, zatez.
Schnürboden *m.* vrvišče *Luce*.
Schnürbrust *f.* zatezljivi modrec, zateznik, modrec na zadržgújce.

Schnittwunde *reznica*, *ključ*
Schnittwarenhandel *reznjak* *Gombac* 20/1900

šnüren zadržniti, zategniti; (anreiben) nabirati (-berem), nanizati na trak; *impf.* nabirati, nizati; *sch* — povojiti se, zadržavati se; *fig.* guliti, plehtariti, skubsti (skubem); oplehtariti, oguliti, oskubsti.

šnurgerade ravén, povrstén.

šnürhaken *m.* zaponka, kopča.

šnürreib *m.* zateznik, zatezljivi stan; *f.* šnürbrust.

šnürnadel *f.* zateznična igla.

šnurrbart *m.* brki *pl.*, muštaci *pl.*, muštace *pl.*, muštace *pl.*

šnurrbartig brkast.

šnurze *f.* renčalo, volk, brunda; *f.* šnauze; (lustige Erzählung) smešnica, kratkočasnica.

šnurren (Käfer) brenčati (-im), brčati (-im), brndati, brneti (brnim); (Käse) presti (predem), gosti (godem); (überhaupt v. Thieren) renčati (-čim), drnjati, godrnjati.

šnurrend brenčav; godrnjav.

šnürriemen *m.* jermenec, jermen.

šnurrig šaljiv, smešen.

šnurrigkeit *f.* smešnost, šaljivost.

šnürschuh *m.* opanka, mestva; čizma. [premo.

šnurstrich *adv.* na ravnost, ravno.

šuber *m.* (Haufe Hcn) kup, kopica, navel (Steiern.), stog, vrščaj, lonica; (Farben) stavčik, razstavka; (60 Farben) kopa.

šubern stavkati, v stavke devati; (vom Hcn) kopice ravnati, — delati, v kupe devati, stoge delati.

šuberstich *m.* ostrv (-i), stožnica, stožina, stožje, stežje.

šuch *n.* šestdeset (Eier); kopa, kup, množina; (Vogel) krdelo, vršelo, trop.

schuden butare delati; vaš Getreide schodt žito plenja, žito polni.

schodgetreide *n.* žito v stavkah.

schodhol; *n.* hosta, vejevje, vrhovina.

schosel *m.* odbirek, izvršek.

schosel, schoselig revén, slab, izvržen; kukavén.

schoselware *f.* slaba roba, izmeček.

schöpfe *m.* *f.* Schöpfe.

schokolade *f.* čokolada; *f.* Chocolate.

scholaster *m.* učenik.

scholastisch skolastičen.

scholiast *m.* razlagalec starih knjig.

scholien *pl.* pristavki *pl.*, dostavki *pl.*; opombe *pl.*

scholle *f.* gruda, gruča, kepa, gleba; *fig.* domača zemlja; (Eis—) ledena plošča; (am Ader) odorek, kepa.

schollig grudat, kepat.

schöllkraut *n.* krvavi mlečnik.

schon *adv.* že, uže, vre.

schön lep, zal, krasén, brhék, ličén; — stehen prileči (-ležem) se; (Jüngling) čeden, zal; (Stimme) prijetén; — es Weib schön lepi —, nežni spol; — e Welt omikani svet; — e Seele blaga duša; — e Summe lep denar; — thun božati koga, dobrikati se, prilizovati se komu.

schönauig lepook.

schönblättrig lepolist.

schöndrud *m.* natis na lice, natis na prvo stran.

schöne *n.* lepota, krasota.

schöne *f.* krasotica, lepotica.

schonen varovati, gledati na kaj; (nachgeben) prizanesti, zanesti; *impf.* prizanašati, zanašati.

schonend prizanesljiv, prizanašalén.

schoner *m.* varovalč, prizanašalec.

schönfärber *m.* barvar na svetlo ob. na lepo, krasilč.

schöngeist *m.* lepoznanč, krasoumč, krasotnik.

schöngeistig krasoumén, lepoznanški.

schöngelehrt krasoslovén, leposlovén; lepoznanški.

schönheit *f.* lepota, krasota.

schönheitsgefühl *n.* lepočutje, krasočut, čut ob. čuvstvo lepote.

schönheitsmittel *n.* lepotilo, krasilo.

schönheitsinn *m.* *f.* schönheitsgefühl.

schönheitswasser *n.* lepotična voda.

schönheitsreibeuch *n.* lepopisna knjiga, pisanka. [pisje.

schönheitsreibeuch *f.* lepopisje, kraso-

schönheitsreiber *m.* lepopisč, krasopisč.

schönthuer *m.* prilizovalč, dobrikalec.

schönthuerei *f.* prilizovanje, dobrikanje.

schonung *f.* varovanje, prizanesba, prizanesljivost, usmiljenost; ohne — nemilo.

schonungsfläche *f.* zareji odločen kraj.

šhonungslös *adv.* brez usmiljenja; neusmiljeno, nemilo.

šhönwangig lepoličen.

šhöpf *m.* kopa, čop; *dem.* kopica, čopek; (Baum) vrh, vršič; einem den — beuteln lasati koga.

šhöpfartig kopast, čopast.

šhöpfbrunnen *m.* š. Brunnen.

šhöpfseimer *m.* vedro, vedrica, vedree; (feiner) korše, polnik.

šhöpfen čepati (-pljem), čepati, zajemati; polniti; počepati, zajeti (zajemem); Attem — sapo v se potegniti, zasopsti (-sopem); *impf.* sopsti; frische Luft — čisti zrak uživati; Muth — osrečiti se; er schöpft Verdacht sum se mu vzbudi; Urtheil — skleniti, sodbo storiti, razsoditi; Trost — potolažiti se; Nutzen — okoristiti se; der Kahn schöpft voda sili v čoln; d. Falte schöpft sokol pije; (schaffen) š. schaffen.

šhöpfer *m.* (Werkzeug) korše, zajemnik, polnik; (Person) zajemalec; (Er-schaffer) stvarnik, stvaritelj; (Urheber) ustanovnik, začetnik, osnovatelj.

šhöpferhand *f.* roka stvarnika.

šhöpferin *f.* zajemalka, čepalka; ustanovnica.

šhöpferisch tvorën, stvariteljen.

šhöpferkraft *f.* tvornost, stvariteljnost; samotvornost.

šhöpfergefäß *n.*, — geschirr *n.* črpalo, zajemalo; kalalo.

šhöpfgelte *f.* (zajemalna) golida, korše, kablica.

šhöpshenne *f.* čopa, čopka. [uica.

šhöpflöffel *m.* zajemnica, zajemal-

šhöpfrad *n.* kolo s korci, samotežno kolo (-esa).

šhöpfschaukel *f.* plavnica.

šhöpfung *f.* (Er-schaffung) stvaritev; svet, stvarstvo, stvari *pl. f.*; vor der — des Urtheils predno se sodba izreče; (poet.) umotvor.

šhöpfungsgeschichte *f.* povestnica stvarjenja, zgodovina stvaritve sveta.

šhöpferwerk *n.* črpalo.

šhöpfe *m.* sodni prisednik, prisežni mož; (Richter) sodnik.

šhoppen *m.* kolnica, klanica, lopa; (Gefäß) polič, bokal.

šhops *m.* skopec, brav, bravec, koštrun; *fig.* cepce, bedak; Schöpfenskopfev, koštrunov.

šhöpfenbraten *m.* pečena skopčevina.

šhöpfensfleisch *n.* skopčevina, bravina, koštrunovo meso.

šhorph *m.* krasta, skorljup, skrlup.

šhornstein *m.* dimnik.

šhornsteinfeger *m.* dimnikar, strugar (Steierm.).

šhofs *m.* (Zweig) mladika, odrastlek; (Nebe—) rozga, mladje.

šhoh *m.* krilo, naročje, lono, kolena *pl.*; im — e der Erde v krilu zemlje, v zemlji; im — e der Familie med svojimi; dem Glücke im — e sitzen ljubljeneč sreče biti (sem); die Hände in den — legen roke križem držati (-im), poleniti se.

schossen poganjati, hobatati, stebeliti.

šhoshund *m.* kužek, naročni pes.

šhoshind *n.* ljubček, ljubljense, srček, milček, pestovanče.

šhösling *m.* mladika; rozga.

šhofsrebe *f.* mladica, mladika, rozga.

šhofsreich *poln* mladik.

šhötchen *n.* lušček; stroček.

šhote *f.* lusk, luska, luščina, kozulja; (Hülfe) strok; *coll.* stročje.

šhotenartig luskast, strokast.

šhotenerbsen *pl.* grah v stročji.

šhotenhabend stročnat.

šhotenklec *m.* turška detelja.

šhotenpflanze *f.* lusknica.

šhotig lusknat, stročnat.

šhoten *m.* sirotka, skuta.

šhotter *m.* prod, gramoz, gručec, grupež, brebir, sip; die — bank gručarica.

šhotterig prodnat, prodovit.

šhottern cesto posuti (-spem u. -sujem), navoziti cesto; *impf.* posipati, navažati.

šhraffieren črtkati; mrežkati.

šhraffierung *f.* črtkanje; črtke *pl.*

šhräg *adi.* poprečen, poševen, kriv;

adv. na pošev, poprek, povprek, prek.

šhräge *f.* poprečnost, poševnost.

šhragen *m.* kobila, kozača, kozel, stol.

šhramme *f.* praska, praga, brazgotina.

šhrammen prasniti, oprasniti; *impf.* praskati.

šdrammig progav, brazgotinast.
 Šdrank *m.* omara, skrinja.
 Šdranke *f.* ograja, ograda, zagraja;
 (Grenze) meja; (Zoll—) carinska pregrada, prečnica, šraga; in den —n erſcheinen na borišče priti (pridem); in ſeinen —n bleiben mere držati (-im) se; ſeine —n kennen mere ne vedeti (vém).
 Šdränken *tr.* križem devati; einen Blau — graditi; *intr.* (im Oehen) šepati, petlje delati, opotekaje se iti (grem). [neugnan.
 Šdrankenlos neograjen, neomejen,
 Šdrankenloſigkeit *f.* brezmejnost, neomejenost. [lizovaléc.
 Šdränge *m.* (Hoſſſdränge) lizun, pri-
 Šdraube *f.* vijak; Šdrauben- vijakov.
 Šdrauben viti (vijem); privijati, vintati; priviti; geſdraubt ſprechen zavito —, zasukano govoriti.
 Šdraubenbohrer *m.* svedër za vijake.
 Šdraubenförmig vijakast. — *pl.*
 Šdraubengang *m.* zavoj; vit — *pl.*
 Šdraubenlinie *f.* zavojnica. [žmek.
 Šdraubenmutter *f.* vijakova matica;
 Šdraubenspindeľ *f.* vijakovo vreteno.
 Šdraubenzieher *m.* dleto, dleto.
 Šdraubſtock *m.* primaž, precép z vijakom.
 Šdreden *m.* (Spalt) razpoka, poka, poč, reža; š. Šdreden.
 Šdredbar strašljiv, boječ.
 Šdredbild *n.* strašilo, strah, plašilo.
 Šdreden *m.* strah, strahota, bojazen; groza, zona; in — gerathen prestrašiti se, ustrašiti se; ich geriet in — strah me je spreletel, — prevzel; — einjagen koga ostrašiti; vor — zusammenfahren stresniti se, strahu se stresti; in — ſehen prestrašiti, ostrašiti, v strah pripraviti.
 Šdreden *tr.* ustrašiti, ostrašiti, prestrašiti, preplašiti, splašiti; *impf.* strašiti, plašiti koga, strah komu delati; mit Drohungen — groziti —, žgati komu; *intr.* plašiti se, ustrašiti se.
 Šdredensherrschaft *f.* grozovlada. [nog.
 Šdredensmann *m.* grozovitnež, tri-
 Šdredensnacht *f.* strašna —, grozna noć (-i). [kraj.
 Šdredensort *m.* strašno mesto, strašni

Šdredenstag *m.* strašni —, grozni dan (dneva).
 Šdredensthat *f.* grozodejstvo.
 Šdredensvoll pregrožen, prestrašen.
 Šdredenswort *n.* strašna —, grozna beseda.
 Šdredhaft strašen, strahotën; (ſehen) strašljiv, plašen, plašljiv, boječ.
 Šdredlich *adi.* strašen, strahoben, strahotën, strahovit, strašanski, grožen, grozovit; *adv.* grozno, strašno.
 Šdredlichkeit *f.* strašnost, strahovitost, grozovitost.
 Šdredling *m.* strašljivéc, plašljivéc.
 Šdrednis *n.* strahoba, strahota.
 Šdredſchuſſ *m.* prazni strel, strašilni strel; *fig.* prazni strah.
 Šdrei *m.* klik, krik, vzklik, vrisk, krič; einen — thun krikniti, zakričati (-čim), vzklikniti.
 Šdreib- pisalni, pisni.
 Šdreibapparat *m.* (Telegr.) prijemalo; pisalni stroj.
 Šdreibart *f.* slog; pisava. [pl.
 Šdreibbedarf *m.* pisalne potrebsčine
 Šdreibbuch *n.* pisne bukve pl.
 Šdreiben pisati (pišem), zapisovati; zapisati; Antwort — odpisati, *impf.* odpisovati; (ſchlecht) čekati, slabo pisati; er ſchreibt ſich piše se, pišejo ga; Wert — spisovati; spisati.
 Šdreiben *n.* pisanje; (Brief) pismo, list; (Zuſchriſt) dopis. [pisar.
 Šdreiber *m.* pisaléc, pišéc, pisatelj;
 Šdreiberei *f.* pisarstvo, pisanje, pisarjenje, pisarija.
 Šdreiberin *f.* pisateljica; pisarica.
 Šdreiberlohn *m.* pisarina.
 Šdreibefucht *f.* pisavost.
 Šdreibfeder *f.* pisno pero (-esa).
 Šdreibfehler *m.* pisna pomota, pogrešek v pisanji.
 Šdreibgebür *f.* pisnina, pisarina; (Abſchreib—) prepisnina.
 Šdreibgeſchäft *n.* pisarija; pisarsko delo, pisarski posel. [sivo.
 Šdreibgeräthe *n.* pisalna priprava, pi-
 Šdreibgriffel *m.* pisalo.
 Šdreibheft *n.* pisanka. — *Kopfen*
 Šdreibkunde *f.* lepomis, lepomisje.
 Šdreibkunst *f.* pisna umetnost.
 Šdreibführung *f.* krtica.

Schreibmaschine *f.* samopisni stroj, samopisnica.

Schreibmaterialien *pl.* š. Schreibbedarf.

Schreibmesser *n.* š. Federmesser.

Schreibpapier *n.* pisni —, pisalni papir.

Schreibpult *n.* pisalnik, pisalni podstavčec.

Schreibschule *f.* učilnica za pisanje, pisalna šola.

Schreibselig radopisn, mnogopisn.

Schreibstube *f.* pisarnica.

Schreibtafel *f.* pisna desčica, — deska, pisalna tabla.

Schreibtelegraph *m.* pisalni brzovav.

Schreibtiſch *m.* pisna —, pisalna miza.

Schreibübung *f.* vaja v pisanji.

Schreibunterricht *m.* poduk v pisanji.

Schreibweise *f.* pisava.

Schreibwidrig nepraviln.

Schreibzeug *n.* pisalo, pisivo.

Schreibzylinder *n.* pisalnica.

Schreien vpiti (vpijem), kričati (-im); zavpiti, zakričati, vzklikniti, glas zagrnati (-ženem); (aus vollem Halſe —) dreti (derem) se, praščati (-im); (vom Kind) vekati, vreščati (-im); (Stuch) kukati, kokucati; (Eule) skovikati; (Rabe) kroatati, krakati; (Eſter) regetati (-gečem); (Henne) kokodakati.

Schreien *n.* vpitje; krič, vek, vekanje. **Schreiend** vpijoč, kričoč; — e Farben prežive (kričēce) barve; — e Ungerechtigkeiſt očita krivica.

Schreier *m.* kričaj, kričalo; kričac, vekac.

Schreihals *m.* š. Schreier.

Schreimaul *n.* š. Schreier.

Schrein *m.* skrinja; dem. skrinjica.

Schreiner *m.* skrinjar, mizar; Schreiner- mizarſki, skrinjarski.

Schreiten stopati, korakati, koračiti; (verächtlich) krevsati, koracati; zum Werke — dela se lotiti, dela se poprijeti (-primem), delo pričeti (-čnem); *impf.* poprijemati, pričenjati.

Schrift *f.* pismo, spis, spisek; (Handlung) pisanje; (Aufſaß) sestavek; (Lettern) pismena *pl.*, pismenke *pl.*, érke *pl.*; (Proceß —) pravdni spis; Schriftspisovni, pismeni. — *prava* L.

Schriftenthum *n.* pismenstvo; slovstvo, književnost.

Schriftführer *m.* zapisovalec, perovodja; zapisnikar.

Schriftgebrauch *m.* pismeni običaj.

Schriftgelehrte *m.* pismouk, književnik, pismoznaneč.

Schriftgießer *m.* érkolivčec.

Schriftgießerei *f.* érkolivnica.

Schrifthalter *m.* pismodržec.

Schriftkasten *m.* pismovnjak.

Schriftkunde *f.* pismenost.

Schriftlich pismen, pisan. [pismu.

Schriftmäßig *adv.* književski; po sv.

Schriftſaß *m.* stavba, slog.

Schriftſchneider *m.* érkozec.

Schriftſchrank *m.* omara za pisma.

Schriftſeher *m.* érkostavec, stavčec.

Schriftſprache *f.* književni jezik, pismeni jezik.

Schriftſteller *m.* pisatelj, knjigopisec, pisec; — ſein knjige pisati.

Schriftſtelleri *f.* pisarija; pisateljstvo.

Schriftſtelleriſch pisateljski.

Schriftſtück *n.* spis, spisek.

Schriftverfäliſchung *f.* ponareja pisem.

Schriftwechſel *m.* dopisovanje, dopisava.

Schriftweſen *n.* pismenstvo.

Schriftzeichen *n.* érka, pismenka, pismena *pl.*

Schriftzug *m.* poteg, poteza v pisanji.

Schriſſen évrčati (-im), škripati (škrip-ljem).

Schritt *m.* stopinja, korak, stopaj, stop; (Gang) hod, hoja; im — v stop; — für — *adv.* korakoma, malo po malo; kleine — e machen koracati, drobneti; mit ſchnellem — kommen prispešiti, priteči (-tečem); **Schrittmäßig** *adv.* korakoma, zlagoma; — halten v stop hoditi; *fig.* den erſten — thun začeti (-čnem) kaj; einen gefährlichen — thun nevarne reči lotiti se; allen — en und Tritten nachgehen za petami biti (sem) komu, stopinje pobirati.

Schrittmesser *m.* stopomer.

Schrittweiſe *adv.* korakoma, stopoma, po stopinjah, od stopinje do stopinja.

Schrittweite *f.* korača.

Schroſſ ošter, osoren, robat; (ſtill) strm, strmenit, prepaden. [strmčec.

Schroſſe *f.* ošrost, osornost; strmina.

Schroſſheit *f.* š. Schroſſe.

Schröpfse *f.* podkošnja, podžetva.

šchröpfen rožiče staviti; (Getreide) podžeti (-žanjem), podkositi; (Bäume) narezati (-režem), *impf.* narezovati; *fig.* odreti (-derem), *impf.* odirati, gulliti, goljufati.

šchröpfen *n.* puščanje z rožiči.

šchröpfkopf *m.* rožič, kupica, rog.

šchröpfzeug *n.* priprava za stavljenje rožičev ob kupic.

šchrot *n.* u. m. drobni svinčec, šibra, svinčena zrna *pl.*, šekanci *pl.*; (Tuchende) odrezek, urezek, kos, konci *pl.*, krajevina; (Baumstamm) parobek, hlod, šok, panj, krl; (bei Rünzen) težina, robelj; Mann von altem — und storn postenjak, mož stare korenine, — starih navad; (Stein—) šibre; (Schieß—) svinčec, šprih.

šchrotart *f.* kladnica, drevnica, robilnica.

šchrotbeutel *m.* mošnja za svinčec.

šchrotbüchse *f.* risanica za drobni svinčec, ptičarica.

šchroteisen *n.* nastavčec; krivčec.

šchroten drobiti; razdrobiti.

šchrotter *m.* (Werkzeug) sekalce; (Käfer) rogač; (Person) rezáč, žagar, sekáč.

šchrothobel *m.* kosmáč, skobelj, spahálnik.

šchrotkäscher *m.* rogač.

šchrotmühl *n.* debela moka.

šchrotmühle *f.* mlin za debelo moko.

šchrotfäse *f.* košnica, robilnica.

šchrotwage *f.* grebljica.

šchrotzahn *m.* sprednji zob.

šchrumpf *m.* skrčba, skrčitev; (Falte) grba; (durch Eintrocknen) usušek; (Runzel) guba, gubanica.

šchrumpfen krčiti se, mrščiti se; skrčiti se; (Haut) grbiti se, grbančiti se, gubati se; zgrbiti se, zgubati se; die Bläumen — slive se gubijo; die Milch šchrumpft mleko se seseda.

šchrumpfig skrčen; zgrbljen, zgubančen, nagrbljen, stisnen.

šchrunde *f.* razpoka; (an der Hand) razpoklina; (an der Lippe) grba, razzoba; (in der Wand) reža.

šchrunden razpočiti se, razsesti (-sedem) se, razpokati se.

šchrundig razpokel, opokel, razpokan, regnen.

Shuh *m.* (Kugel) zatoč, toč; einen — thun zatočiti; (beim Bahnen) den ersten — thun prve zobe poganjati; (Fort-schaffen einer Sache) potisk, premik; einen — geben suniti, pahniti; (Fort-schaffen einer Person) odgon; (Brot) vsaja, vsád; in — setzen na odgon dati; (Lade) predal, predalček.

Shuber *m.* zatik.

Shubfenster *n.* zatikalno okno.

Shubfuhrerlohn *m.* odgonska vozna.

Shubkarren *m.* samokolnica, tačka, vlak; (mit zwei Rädern) dvokolnica, gare *pl.*

Shublade *f.* predal, predalček; (im Tische) miznica, — *lauffen*?

Shübling *m.* odgnanec, odgonjenec.

Shubstation *f.* odgonska postaja.

Shubvorspann *m.* odgonska priprega.

Shubwesen *n.* odgonstvo.

shubweise *adv.* poganjajoč, potiskajoč, pèhajoč.

shüchtern plah, plašen, plašljiv, boječ; strasljiv, bojazljiv.

shüchternheit *f.* plahota, plašnost, boječnost, bojazljivost.

shust *m.* malovrednež, zanikarnež, malopridnež; capin.

shustig malopriden; (armfelig) beraski, capinski.

shuh *m.* čevljev, čevlji, postol, solen; (hölzern) coklja; Paar — čevlji *pl.*; *dem.* čevljiček; — anziehen obuti (-ujem); — ausziehen sezuti; ohne — bos; jmb. etwas in die — e schieben podtakniti komu kaj, *impf.* podtikati —; (als Längemaß) čevlji; (eijerner Beschlag) žok; (am Blasebalg) grlo.

shuhabsatz *m.* opetnica, opetek, peta.

shuhahle *f.* šilo.

shuhband *n.* remen, remenec, jermen.

shuhdraht *m.* dreta, drn, drnik.

shuheisen *n.* dereze *pl.*

shuhfehen *m.* onuče *pl.*, onuča, nuča.

shuhfleck *m.* župánec, krpa, náda, vstáva, mešina.

shuhflücker *m.* krpar, krpucar.

shuhmacher *m.* čevljar, čevljar; — in *f.* čevljarica, čevljarica.

shuhmacherei *f.* čevljarija.

shuhmacherhandwerk *n.* čevljarstvo.

shuhmarkt *m.* čevljarski trg.

Schuhmaß *n.* črevljarska mera.
Schuhnagel *m.* žrebelj.
Schuhriemen *m.* remen, jermen, žuvaje *pl. f.*
Schuhschmier *f.* črevljarsko voščilo.
Schuhschwärze *f.* črnilo.
Schuhsohle *f.* podplat.
Schuhwichse *f.* voščilo.
Schuhwerk *n.* obuválo, ubúvalo, obúca, obutal (-i), obútév.
Schul- šolski, učilniški.
Schulamt *n.* učiteljska služba, šolska služba, učiteljstvo.
Schulangelegenheit *f.* šolska zadeva.
Schulanstalt *f.* učilišče, šola, šolski zavod. [loga.
Schularbeit *f.* šolsko delo; šolska naloga.
Schulaufscher *m.* šolski nadzornik.
Schulaufsicht *f.* šolsko nadzorništvo.
Schulbildung *f.* šolski podúk, šolska omika.
Schulbuch *n.* šolska knjiga, šolske bukve *pl.* [knjig.
Schulbucherverlag *m.* zaloga šolskih knjig.
Schulbucherversehr *m.* prodaja šolskih knjig.
Schuld *f.* (Geld) dolg; (Pflicht) dolžnost; (Unrecht) krivica, krivda; (Ursache) vzrok; — en machen zadolžiti se, *impf.* dolge delati; — en eintreiben dolge terjati; — izterjati; in — en gerathen v dolge zakopati se, — zabresti (-bredem); wer hat die —? kdo je kriv? einem die — zuschieben kriviti, dolžiti koga; sich zu — en kommen lassen zakriviti, pregrešiti se s čim, zagrešiti.
Schuld kriv.
Schuldbestrad kriv.
Schuldbetrag *m.* dolg, dolžni znesék.
Schuldbewusst svest si krivice.
Schuldbrief *m.* dolžno pismo, dolžni list; obveznica.
Schuldbürge *m.* porok zaradi dolgov.
Schulden dolžen biti (sem), dolgovati.
Schuldenarrest *m.* zapor zavoljo dolgov.
Schuldenfrei brez dolga; — machen dolgov iznebiti, razdolžiti.
Schuldenlast *f.* zadolženost; dolgovi *pl.*
Schuldenmasse *f.* skupni —, ves znesék dolgov. [log.
Schuldentilgungsfond *m.* razdolžni za-

Schuldentilgungscasse *f.* razdolžna denarnica, — blagajnica. [gov.
Schuldenwesen *n.* zadeve zastran dolgov.
Schuldforderung *f.* terjatev, dolg.
Schuldfrei nekriv, nedolžen.
Schuldner *m.* šolski sluga. [služba.
Schuldienst *m.* šolska —, učiteljska služba.
Schuldig dolžen; — sein dolžen biti (sem), dolgovati; viel — zadolžen; du bist schuldig zu u. f. w. ti imaš storiti, tvoja dolžnost je . . . ; (eines Vergehens —) kriv; sich — machen okriviti se, krivega se storiti; deß Todes — sein smrti zapasti (-padem). [ženec.
Schuldige *m.* dolžnik; krivec, obdolžnik.
Schuldigkeit *f.* dolžnost.
Schuldklage *f.* tožba za dolg.
Schuldlos nedolžen, nekriv.
Schuldlosigkeit *f.* nedolžnost.
Schuldner *m.* dolžnik; — in *f.* dolžnica.
Schuldpost *f.* dolg, postavék dolga.
Schuldschein *m.* dolžno pismo, dolžni list; obveznica.
Schuldverschreibung *f.* dolžni zapis, zadolžnica.
Schule *f.* šola, škola, učilnica; učilišče; hohe — vseučilišče, visoke šole *pl.*; učenci.
Schulen učiti, vaditi, uriti, solati.
Schüler *m.* učenec, šolar; (Student) dijak; dem. učenček, šolarček.
Schülerhaft šolarski, dijaški.
Schülerin *f.* učenka, šolarica.
Schulfach *m.* šolstvo; učiteljska stroka.
Schulferien *pl.* šolske počitnice, šolski prazniki *pl.*
Schulfond *m.* šolski zalog.
Schulfreund *m.* šolski prijatelj, — podpornik; (Wirtschüler) součenec.
Schulfuchs *m.* šolnik, šolnikar. [lišče.
Schulgebäude *n.* šolsko poslopje, učilnica.
Schulgeführte *m.* součenec.
Schulgehilfe *m.* šolski pomočnik.
Schulgeld *n.* šolnina, učnina. [vilén.
Schulgerecht po šolskih pravilih, pravi.
Schulgesetz *n.* šolska postava, šolski zakon.
Schulhaus *n.* šolsko poslopje, šola.
Schulinspector *m.* šolski nadzornik.
Schuljahr *n.* šolsko leto.
Schuljugend *f.* šolska mladež (-i).
Schullehrer *m.* učenik, učitelj; šolnik.

Schullehreramt *n.* učiteljstvo, učiteljska služba.

Schullehrerin *f.* učiteljica.

Schulmann *m.* šolnik, učitelj.

Schulmeister *m.* š. Schullehrer.

Schulmeisterin *f.* učiteljica; šolnikova učiteljica žena.

Schulmeistern vesti (vedem) se kakor učitelj; strahovati.

Schulordnung *f.* šolski red.

Schulprüfung *f.* šolska skušnja, šolski izpit.

Schulrath *m. coll.* šolski svet; *individ.* šolski svetnik, — svetovalčec.

Schulrede *f.* šolski govor.

Schulregel *f.* šolsko pravilo, — vodilo.

Schulsache *f.* šolska reč (-i), — zadeva.

Schulstaub *m.* šolski prah.

Schulstrafe *f.* šolska kazen (-i).

Schulstunde *f.* šolska ura.

Schulter *f.* pleče, pleča *pl.*; rama, rame (-ena); oplečje; Schulter- plečni.

Schulterblatt *n.* lopatica, lopata.

Schulterblech *n.* naramček.

Schulterbucht *f.* medplečje.

Schultergegend *f.* oplečje.

Schultergräte *f.* lopatični greben.

Schulterhöhe *f.* lopatična kolčica.

Schulterig plečnat, plečast; ramast.

Schultern na ramo deti (denem), — dejati; *impf.* devati; Schultert daß Gewehr! puško na ramo!

Schultertuch *n.* oglavnica.

Schultheiß *m.* župan.

Schulübung *f.* šolska vadba.

Schulunterricht *m.* šolski poduk.

Schulverfassung *f.* šolska uprava.

Schulwesen *n.* šolstvo, šolske zadeve *pl.*

Schulwissenschaft *f.* šolsko znanstvo.

Schulzeit *f.* šolski —, učni čas.

Schulze *m.* župan.

Schulzeugnis *n.* šolska svedočba, šolsko spričevalo.

Schulzin *f.* županja.

Schulzucht *f.* šolski red in strah.

Schummeln vihrati.

Schund *m.* odrček; izvrček.

Schupf *m.* sunljej, dregljej, potisljej.

Schupfen dregniti, suniti; *impf.* drezati, svati; potisniti.

Schuppe *f.* luska, luskina, lupinica, ikra; (Ded-) krovna luska.

Schuppen luščiti, lupiti, goliti; oluščiti, olúpiti, ogóliti; sich — luščiti se, lupiti se, leviti se, goliti se; oluščiti se, oleviti se, zleviti se.

Schuppenförmig luskinašt, luskast.

Schuppenfloßer *m.* luskopluta.

Schuppenlos brez lusk.

Schuppenpanzer *m.* luskinašt oklep.

Schuppenreich lusknat, luskinat.

Schuppenreptilie *f.* luskas.

Schuppenthier *n.* luskavčec.

Schuppenwurf *f.* lusnac, luš.

Schuppig luskav, lusknat.

Schuppigkeit *f.* luskavost.

Schur *f.* striža, strižba, striž (-i).

Schüren kuriti, netiti, rašiti; podkuriti, podnetiti, podrašiti; *fig.* podpihovati, dražiti. *Opisovanje, kopček, Kopač, Vata*

Schürer *m.* kurilčec; podpihovalec.

Schurf *m.* rudosledna jama. [rudo.]

Schürfen iskati (iščem) rudo, slediti

Schürfer *m.* rudosledčec, iskalčec rude.

Schürfgeld *n.* najdnina.

Schürfung *f.* rudosledba, iskanje rude.

Schürhaken *m.* greblja, kopáč, kopača, rašilo, žeželj. [komu.]

Schurigeln nadlegovati koga, nagajati

Schurke *m.* malopridnež, malovrednež; potepuh, slepar, lopov.

Schurkenstreich *m.* sleparski čin, sleparstvo, lopovščina.

Schurkisch malopriden, malovreden, sleparski, lopovski.

Schürloch *n.* istéje *pl.*, žekno.

Schurren (von der Kette) presti (predem), gosti (godem).

Schurwolle *f.* strižna volna.

Schur; *m.* krilo.

Schürze *f.* predpasnik, predpas, predprt, opregača.

Schürzen podvezati (-vežem), podpasati (-pašem), spodrečati; einen Knoten — zaozlati, vozél narediti, zadrgniti.

Schürzer *m.* podpasovalčec.

Schürzfell *n.* usnjato krilo, opregača, usnjati predpasnik.

Schürzgürtel *m.* pas, zapregač.

Schürzung *f.* (deš Knotenš) zaozljaj, zaozljavanje.

Schuß *m.* strel, sprožljej, pok; (Ladung) naboj; (d. Wasserš) skok, curček;

M. J. J. 2

(Lauf) dir, let, tok; (Schößling) od-rastlek, mladika; (Mensch) prismoda, vihravč; einen — thun ustreliti; einen — bekommen ostreljen biti (sem); fig. einen — haben prismojen —, zaletel biti (sem); Schuß- strelni.

Schüssel *f.* skleda; (flache) latvica, plit-vica; (hölzerne) torilo; eine — um-fehren povezniti skledo; *dem.* skledica, skledičica. [polica.

Schüsselbrett *n.* sklednik, sklednjak;

Schüsseldecke *f.* skledičar.

Schüsselgestell *n.* š. Schüsselbrett.

Schüsselst Shank *m.* sklednjak, omara za skledo.

Schüsselwage *f.* tehtnica s torili.

Schusfertigkeit gotov od. pripravljen za strel. [lom.

Schusfest neranljiv, varen pred stre-

Schussgeld *n.* strelščina.

Schussgerecht ugoden za strel.

Schusslinie *f.* strelna črta. [met.

Schussweite *f.* streljaj; serbofr. puško-

Schusswunde *f.* strelna rana, prestrel, ostrelba. — *š. vid. ?* [črevljarski.

Schuster *m.* čevljar, čevljar; Schuster-

Schusterahle *f.* šilo.

Schusterdraht *m.* dreto.

Schusterkarn *n.* preja za dreto.

Schustergefelle *m.* čevljarski pomagala, — pomagala.

Schusterhandwerk *n.* čevljarstvo; daš — betreiben čevljariti.

Schusterin *f.* čevljarica.

Schusterjunge *m.* čevljarski učenec.

Schusterkneif *m.* krivč.

Schusterleisten *m.* kopito.

Schustern čevljariti, čevlje delati.

Schusterwerkstätte *f.* čevljarnica.

Schusterwerkzeug *n.* čevljarsko orodje.

Schutt *m.* sip (-i), sipina, razsip, groblja, razmet, razval; (Trümmer) razvaline *pl.*, podrtine *pl.*

Schüttboden *m.* žitnica, kašča.

Schüttamm *m.* nasip.

Schütte *f.* zasip, zagreb, gromada; (Stroh) otép; (Dachstroh) škopnik.

Schüttelkopf *m.* tresoglav.

Schütteln tresti, majati, gugati, mi-kati; stresti, zmajati; (stark) zmika-stiti; (mit d. Kopfe) kimati, odkimo-vati, majati.

Schütten sipati (siphem), suti (spem u. sujem); usuti, nasipati; (flüssig) liti (lijem); uliti, izliti; in etwas — vsuti v, viliti, vsipati; (vom Getreide) plenjati, plen imeti (imám); sich — sesesti se, sesiriti se.

Schütter redč; (vom Stamme) redko-zób; —e Stelle izredčina; — machen izredčiti.

Schütterbärtig redkobrad.

Schütterhaarig redkolás.

Schütterkeit *f.* redkost, redčina.

Schüttern stresti; *impf.* stresati, potresati.

Schüttgabel *f.* vile *pl.*

Schütthalde *f.* prodovina, groblja; grič, láberje.

Schütthausen *m.* groblja, grobljišče.

Schüttharren *m.* samokolnica, tolige *pl.*

Schütthkasten *m.* žitnica, kašča.

Schüttlawine *f.* sipki plaz. — *lage*

Schüttler *m.* majalč, stresalč.

Schüttplah *m.* sipališče.

Schüttung *f.* sipanje; zajéz.

Schuh *m.* varstvo, bramba; zavetja, zaščita, zaslomba, obrana, okrilje; (im Wasserbau) zatvornica, zapornica.

Schuhbefohlene *m.* varovanec; *f.* varo-vanka.

Schuhblättern *pl.* cepljene kože *pl.*, vimenice *pl.*

Schuhbrett *n.* zapornica, zatvornica, zastávnica.

Schuhbrief *m.* zaščitno pismo.

Schuh- und Trugbündnis *n.* zveza za boj in odboj, zveza bojna in odbojna.

Schühle *m.* strelč; (des Webers) čol-nič, snovalnica; (Sternbild) strelč; Schützen- strelski.

Schützen varovati, čuvati, ščititi, brani-ti, zaslánjati; (vertreten) zastopati; okovarjati; obvarovati, zaščititi, obra-niti, zasloniti, okovariti.

Schützenbruderschaft *f.* strelska družba.

Schützenzylinder *m.* valjast zapor.

Schühengel *m.* angelj varuh.

Schühengestellschaft *f.* strelska družba, strelci *pl.*

Schühenhaus *n.* strelišče.

Schühler *m.* varuh, čuvar, čuvaj; za-vevnik, zastopnik.

Schühenwesen *n.* strelstvo.

Schutzgeist *m.* duh zaščitnik, — varuh.
Schutzgeld *n.* zaščitnina.
Schutzgeleite *n.* varni —, svobodni spreved. [nik.]

Schutzgenosse *m.* sovarovanec, sobranje-
Schutzgott *m.* Bog zaščitnik, — varuh.
Schutzheilige *m.* svetnik varuh, — zaščitnik, — pomočnik, patron; *f.* svetnica zaščitnica, — pomočnica, patrona.

Schutzherr *m.* varuh, zaščitnik, zavetnik.
Schutzherrschaft *f.* varstvo, okrilje.
Schutzling *m.* varovanec, branjenec.
Schutzlos zapuščen, brez zavetja, brez obrane.

Schutzlosigkeit *f.* zapuščenost.
Schutzmann *m.* zaščitnik, branilec, stražnik.

Schutzmauer *f.* paž, medzidje, branik; *fig.* zaščita, obramba.

Schutzmittel *n.* branilo.
Schutzort *m.* pribežališče; (windficher) zatišje, zavetje.

Schutzpocken *pl.* *f.* Schutzblattern.
Schutzpockenimpfung *f.* cepljenje kóz, stavljenje osepnice.

Schutzrede *f.* zagovor.
Schutzredner *m.* zagovornik, zavetnik, zagovarjalček.

Schutzwache *f.* sprevodna straža.
Schutzwaffe *f.* branilo, branilno orožje.
Schutzwehr *f.* jez; *fig.* obrana, zaslomba, zaščita, zaklon.

Schutzzol *m.* zaščitna carina.
Schutzvollstetm *n.* zaščitno carinstvo.
Schwabbeln čopotati, ploskotati, zlem-petati (-ečem).

Schwabe *m.* ščurek, žohar.
Schwach slab, nemočen, obnemogel, medel; nevečen, malovečen, nebogljen; (Widit) brleč, medel, mižav; —er Beweis slab —, lahek dokaz; —er Wein lahko vino; der Feind ist zu — je pre-malo sovražnika; —e Stimme tih glas; —e Farbe medla barva; (dünn) tenek, šibek; — werden slabeti; oslabeti; — brennen brleti, mrljati; meine Feder ist zu — moje pero je preokorno; — sprechen tiho govoriti.

Schwäche *f.* slabost, slabota, nemoč (-i); malovečnost, onemoglost.

Schwächen slabiti, slabotiti, slabšati; oslabiti, oslabotiti, oslabšati.

Schwachgläubig slaboveren, maloveren.
Schwachheit *f.* slabota, slabotnost; slabost.

Schwachherzig slabosrčen.
Schwachherzigkeit *f.* slabosrčnost.
Schwachkopf *m.* bedak, bebec, tepec, budalo, trap.

Schwachköpfig slaboumen, bedast, budalast, topoglav.

Schwachköpfigkeit *f.* slaboumnost, topoglavost, slaboumje.

Schwächlich slabotén, nebogljen; (krank) bolehen, bolehav; mlahav.

Schwächlichkeit *f.* slabotnost, nebog-ljenost; mlahavost.

Schwächling *m.* slabec, slabotnik.

Schwachlichtig slabovidén, brljav.

Schwachlichtige *m.* slabovidec, brljavec.
Schwachstun *m.* slaboumnost, slaboumje.

Schwachinnig slaboumen; kesnoglav.
Schwächung *f.* oslaba; slabotnost.

Schwaden *m.* (Dunst) sopar, puh, čad; (Reihe beim Mähen) red, redica, plast (-i); (Schwanz) repček.

Schwadengröße *f.* jagličí *pl.*, jegličí *pl.*
Schwadron *f.* *f.* Escadron.

Schwadronieren blebetati (-ečem), kle-petati (-ečem).

Schwager *m.* svak (Mann d. Schwester); dever (Bruder des Mannes); surjak (Bruder der Frau).

Schwägerin *f.* svákinja, svast (-i); zelva (zava, zeva, zavična, zalvična) (Schwester d. Mannes); jetrva (Frau d. Bruders).
Schwägerlich svaski.

Schwägern svačiti se; posvačiti se.

Schwägerschaft *f.* svaštvo, svaščina, svojščina, prirod.

Schwäher *m.* *f.* Schwiegervater.

Schwalbe *f.* lastovica, lastovka;
Schwalben- lastovičji, lastovični.

Schwalbenbeerstrauch *m.* kalinje, tršlika.
Schwalbenkoth *m.* lastovičjek, lastov-jek. [lastovičar.]

Schwalbenschwan *m.* (Schmetterling)

Schwalz *m.* šviga.

Schwall *m.* puh; slap; (Wasser-) na-val; roj; (Menschen-) gneča, pritisk.

Schwamm *m.* goba, gliva; *dem.* go-bica, glivica.

schwammartig gobast, glivast.

Schwämmchen *n.* gobica.

Schwammicht gobast, glivast.

schwammig gobat.

Schwammfammer *m.* gobar.Schwammspinner *m.* gobovéc.Schwammstein *m.* gobovéc.Schwammsuppe *f.* juha z gobami.Schwan *m.* labód, lebed; Schwanlabodji.Schwanen *f.* ahnen.Schwanengefang *m.* labódova pesén (-i), labodje petje; *fig.* poslednja pesén.Schwanenhals *m.* labodji vrat; *fig.* prebeli vrat.

Schwanenweiß bel kakor sneg, prebél.

Schwang *m.* *f.* Schwung; (Gebrauch) navada.Schwanger noseča, nosna, v drugem stanu, samodruga; (Chemie) napolnjen, navzét, napojen; (Luft) soparén, težek; — werden zanositi, spočeti (-čnem); — gehen noseča biti (sem), nositi; *fig.* nakanjati, namerjati.Schwängern nosečo storiti; spečati; wer hat sie geschwängert? od koga ima otroka? (bei Thieren) ubrejiti, uplemeniti; (chem.) napolniti, napojiti, navdati; *impf.* napolnjevati, napajati.Schwangerschaft *f.* nosečnost, noseči stan.

Schwank šibek, tenék, viték, šviglast.

Schwank *m.* burka, šala, gluma; sméšnica.Schwanken májati se, gugati (-gljem) se, kolebati, zibati (zibljem), végati se; (im Gehen) loviti se, omahovati; (Rnie) utripati (-pljem), uklekovati se, ušibovati se; (unentschlossen sein) obovávljati se, omahovati; — machen zazibati, zamajati, zagugati. — *kurz & prägnant*

schwankend majav, gugav, kolebav; (unentschlossen) omahljiv; (ungewiß) negotov, dvoumén, dvomljiv.

Schwankmacher *m.* šaljivéc, glumáč, burkež.Schwanz *m.* rep; *dem.* repič, repék; mit — versehen repát.Schwanzeln z repičem mahati, lizati (lizem) se; *fig.* prilizovati se, dobrikati se.schwänzen *intr.* z repom mahati; (müßig gehen) potépati se, klátiti se;(Schule) solo zamuditi, iz sole izostati (-nem); *tr.* (daß Pferd) podrepiti, rep podvezati (-vezem).Schwanzfeder *f.* repno pero (-esa).Schwanzflöße *f.* repna plavuta.

Schwanzlos brezrep.

Schwanzlurche *pl.* repati krkoni *pl.*Schwanzmeise *f.* mlinarček, dolgorepka.Schwanziemen *m.* podrépnica, podrepni remen.Schwanzstern *m.* repatica.Schwanzstück *n.* rep; repina.schwapp! *interj.* čop! plesk! plosk!Schwär *m.*, —en *m.*, —e *f.* tvor, tur, ulje (-esa), vred; gnojni mehar.

Schwären gnojiti se; ognjojiti se, prisaditi se, pribirati (-berem) se, razgnojiti se.

Schwarm *m.* roj, (in Kärnt. mladíc); (Schar) tropa, trop, truma, vršelo.

Schwärmen rojiti; rojiti se; (herum—) klátiti se, skitati se, kolovratiti; (mit Geräusch) hrupeti, vršeti; (bei Nacht) ponočevati, vasovati; (phantasieren) blesti (bledem), blazniti, sanjariti.

Schwärmer *m.* sanjač, sanjaléc, prenapetnež, zanesenéc; (im Feuerwerk) švigaléc; (Herumstreicher) potepinéc, rojiléc, skitaléc; (Nacht—) ponočnjak.Schwärmerei *f.* sanjarstvo; prenapetost, zanesenost; ponočevalstvo.

schwärmerisch sanjav, sanjarski; prenapetih mislij.

Schwärmerzeit *f.* rojni čas.Schwarte *f.* tolstá kóža, bradina (Štr.); krajnik, krajéc.schwarz *črn*; (Pferd) vran; —es Pferd vranéc; —e Kuh mavra, čada, črnka; — machen črniti; počrniti; — werden črneti; —er Sonntag tiha nedelja; (vom Ruß) sajast; (v Rauch) okajen, zakajen; (v d. Sonne) zagorel; — Gedanken hudobne misli.

schwarzäugig črnoók, črnih očij.

Schwarzbart *m.* črnobradék.

Schwarzbärtig črnobrad.

Schwarzbeere *f.* borovnica.Schwarzbeerstrauch *m.* borovničevje.

Schwarzblau črnomodér.

Schwarzbleier *n.* črni svinčenéc.

Schwarzbraun črnorjav.

Schwarzbrot *n.* črni kruh.

Schwarzdorn *m.* trnóljica, črni trn.

Schwarzdrossel *f.* kos.

Schwarzje *n.* črno, črnina.

Schwarzje *m.* črnjuh; (Teufel) vrag, budió; (Regen) zamoršč, črnšč.

Schwärze *f.* črnota, črnoba; (Störper) črnina; (Mittel) črnilo.

Schwärzen črniti; počrniti, začrniti; (trübe machen) temniti, mračiti; omračiti, otemniti; *fig.* mraziti; omraziti.

Schwärzer *m.* črnilec; (Schmuggler) tihotapec.

Schwarzjerle *f.* črna jelša.

Schwarzfärber *m.* barvar na črno.

Schwarzflügelig črnokril.

Schwarzflügler *m.* črnokrilšč.

Schwarzfüßig črnonož, črnih nog.

Schwarzgelb črnorumen, črnožolt.

Schwarzgestreift pasast, črnoprogast.

Schwarzgrau temnosiv.

Schwarzhaarig črnolās, temnolās.

Schwarzholz *n.* j. Radelholz.

Schwarzhäfer *m.* črnjuh.

Schwarzhehlchen *n.* pogorelččk, pogorelšč, črnjevka.

Schwarzkopf *m.* črna glava; (Person) črnoglavšč.

Schwarzköpfig črnoglav.

Schwarzkummel *m.* zamorska kumina.

Schwarzküstler *m.* j. Zauberer.

Schwärzlich črnkast, črnkast, začrnšč; (Gesicht) zagorešč, zagorelčkast, črnomanjast. [lost.

Schwärzlichkeit *f.* začrnlost, zagore-

Schwarzplättchen *n.* črnoglavka, kovaččk.

Schwarzrod *m.* črna suknja; (Person) črnosuknjež.

Schwarzroth kostanjast, temnordšč.

Schwarzschedig marogast, grahast.

Schwarzschabelig črnokljún.

Schwarzschwänzig črnorep.

Schwarzseher *m.* črnovidšč.

Schwarzspecht *m.* črna žolna.

Schwarzsucht *f.* črnivost, črnica.

Schwarzwald *m.* črni gozd.

Schwarzwur; *f.* črni korén, kozja smrt (-i).

Schwärzhnig črnozob.

Schwaben govoričiti, gobezdati, žlobudrati, klepetati (-ečem), klobasati, kvasiti.

Schwäher *m.* blebetálec, blebetáč, brbra; žlobúdra, žlobudralo; klepetálec, kvasáč, klobasáč.

Schwäherei *f.* blebet, blebetanje, brbranje, žlobudranje.

Schwäherin *f.* blebetálka, klepetúlja, žlobudrálka.

Schwähhaft blebetáv, klepetáv, žlobudrav, brbráv.

Schwähhaftigkeit *f.* blebetavost, žlobudravost.

Schwähfucht *f.* j. Schwähhaftigkeit.

Schwabe *f.* visenje; in der — sein viseti; es ist noch in der — se ni dognano, še teče.

Schweben plávati, nositi se, vznásati se, zibati (zibljem) se; unbeweglich — viseti; (zwischen Furcht und Hoffnung) omahovati (med strahom in upom); es schwebt mir vor den Augen prav pred očmi ni je, očitno mi je; — de Verhandlung še nedognana obravnava; — de Staatsschuld nezaloženi državni dolg; schwebend viseč; vodoravén.

Schwabebaum *m.* gród.

Schwabfliege *f.* trepetalka.

Schwefel *m.* žveplo, sera; Schwefel-žvepléni.

Schwefelartig žveplenast. [lina.

Schwefelauflösung *f.* žveplena raztop-

Schwefelbad *n.* žveplena kopel (-i), žveplene toplice *pl.*

Schwefelblume *f.* žvepleni cvet.

Schwefeldiornd *n.* žveplov dvokis.

Schwefeler; *n.* žveplena ruda, žveplénica. [klinččk.

Schwefelfaden *m.* žveplenka, žvepleni Schwefelgelb žveplenast, žvepleno-

rumén.

Schwefelgeruch *m.* žvepleni duh, duh po žveplu.

Schwefelgrube *f.* žveplénica.

Schwefelhaltig, Schwefelig žveplén; — Säuere žveplena sokislina.

Schwefelhölzchen *n.* žvepleni klinččk.

Schwefelites *m.* železni kršč.

Schwefelkohlenstoff *m.* ogljikov sulfid.

Schwefelmetall *n.* žveplena kovina.

Schwefelreich žveplenat.

Schwefelsalz *n.* žveplena sol (-i).

Schwefelsauer žveplenokisšč.

Schwefelsäure *f.* žveplena kislina.

Schwefelwasser *n.* žveplena voda.

Schwefelwasserstoff *m.* vodikov sulfid.

Schwefelwasserstoffgas *n.* žvepleni vodik.

Schweif *m.* rep; *dem.* repék, repič, repiček; (am Kleid) vlek, vlak; (beš Romcten) rep, metla.

Schweifen *intr.* klatiti se, motati se, krožiti, pohajati, vlačiti se; *tr.* (im Wasser) plákati; oplákniti, opláhniti, spláhniti.

Schweifig *-rep*; *ž. B.* langšdweifig dolgorép.

Schweifrahmen *m.* napenjalo. [*tica.*]

Schweifstern *m.* repata zvezda, repa-

Schweifstüd *n.* repina.

Schweigen molčati (-čim); (verstummen) umólkniti, obmólkniti, utihnuti; (auf kurze Zeit) pomolčati; Schweige! molči! tiho! jezik za zoba!

Schweigen *n.* molk, molčanje; zum — bringen sapo zapreti komu, jezik zavezati (-vežem).

Schweigend *adi.* molčóó; *adv.* molčóó.

Schweigfam molčljiv, molčóóó, molčóóó.

Schweigfamkeit *f.* molčóóónost, zamolčljivost.

Schwein *n.* svinja, prasica; (männl.) presié, praséc; prase (-eta); (Klebs) svinja; Schwein- svinjski.

Schweibär *m.* merjaséc, mereséc.

Schweinbraten *m.* svinjska pečenka, pečena svinjina.

Schweinen svinjski.

Schweinerei *f.* svinjarija, svinjarstvo.

Schweinfett *n.* salo, svinjska mast (-i).

Schweinfleisch *n.* svinjsko mesó, svinjina, presičevina.

Schweinhändler *m.* svinjár.

Schweinhaut *f.* svinjska koža.

Schweinhirt *m.* svinjár, svinjski pastir.

Schweinigel *m.* presičji od. rilčasti jež.

Schweinish svinjski, svinjarski.

Schweinkoben *m.* *š.* Schweinstall.

Schweinkoth *m.* svinjsčék, svinjek.

Schweinnutter *f.* prasica.

Schweinsborste *f.* šóetina.

Schweinsbrot *n.* (*Cyclamen*) soldaték, kokorik, krvavi liséc.

Schweinschneider *m.* rezár, rezaléc.

Schweinskopf *m.* svinjska glava.

Schweinsmagen *m.* svinjski želodéc.

Schweinstall *m.* svinjak, svinjski hlev; Sommer — kolét; Winter — kótéc.

Schweintrog *m.* korito.

Schweinjuchť *f.* svinjereja.

Schweinjuchťer *m.* svinjerejéc.

Schweinjunge *f.* svinjski jezík.

Schweiß *m.* pot, znoj; im — e sein potiti se; in — kommen spotiti se; Schweif- potni, znojni. [*kopel.*]

Schweißbad *n.* potilna kopel (-i), znojna

Schweißbar zvarén, varék.

Schweißdicht neprepotén.

Schweißdrüse *f.* znojnica.

Schweifen *tr.* (Eisen) variti, zvariti; *intr.* (Wenich) potiti se; (weidmänn.) krvaveti.

Schweifer *m.* variléc.

Schweifig potén, znojén.

Schweifloch *n.* potnica, potna luknjica.

Schweifmittel *n.* potilo, zdravilo za pot.

Schweistreibend kar pot žene, potilén.

Schweiftropfen *m.* potna sraga, potna kaplja.

Schweiftuch *n.* potni robéc, potna ruta.

Schweifung *f.* zvar.

Schweizeri *f.* *š.* Weicrei.

Schweizerhäse *m.* švicarski sir.

Schwellen *intr.* tleti; *tr.* paliti, žgati (žgem).

Schwellen (schlemmen) požreševati, zapravljati, žreti; (bergeuden) tratiti, razsipati (-sijljem).

Schwelger *m.* razkošnik, požrešnik, zapravljivéc; razuzdanéc.

Schwelgerei *f.* razkošje, požrešnost, zapravljivost, razsipnost, nasladno življenje.

Schwelgerin *f.* razkošnica, požrešnica; zapravljivka.

Schwelgerisch razkošen, požrešen; zapravljiv, razsipén, razuzdan.

Schwelle *f.* prag; (der Brücke) blazina.

Schwellen *intr.* (vom Leib) oteči, nabuhniti, obrékniti; *impf.* otekati; geschwollen zapuhél, otekél, zabrekél; (Wasser) rasti, naraščati, kipeti, napenjati se; *tr.* napeti (-pnem), *impf.* napenjati; (das Wasser —) vodo zajeziti, — zagradiťi; (im Wasser —) razmočiti, *impf.* razmakati; der Ruch schwellt die Brust srénost širi prsi.

Schweller *m.* prag.

Schwemm- plavni.

Schwemme *f.* kopaljšče, kópanje.schwemmen pláviti, goniti, nesti; napláviti, nanesti; (ab-) oplakniti, splahniti; *impf.* oplakovati.Schwemmerde *f.* naplavina, nanosina.Schwemmort *m.* kopaljšče. — *Wasser* ²Schwengel *m.* kembelj (-na), klepčec, camelj; (beim Brunnen) ročnik, vaga. Schwenzen vihteti, sukati (sučem), máhati, kriliti; sich — zasukati se, zavrteti se, kreniti, obrniti se; *impf.* obračati se, kretati se.Schwenkung *f.* obrat, okret.schwer (*phys.*) težén, težek, težák, (auch žmetén in Steierm.); (gewichtig) bremenit, tehtén; (beschwerlich) težavén; (wichtig) važén; (lästig) težák, nadležén; — e Zeiten hudi časi; — e Strafe ostra —, huda kazén (-i); — e Junge okorén jezík; — e Sünde velik greh; — es Geld lep denar; — werden zu Ruthe užaliti se, inako se storiti; — hören naglüh biti (sem); — *adv.* težko, téžkoma. [ljiv.Schwerathmig nadušén, nadušljiv, sip. Schwerathmigkeit *f.* nadušnost, sipljivost.Schwere *f.* teža; (*phys.*) težnost; (Schwierigkeit) težava, težkota, težavnost, težkoča; (Wichtigkeit) važnost, tehtnost; (Strenge) ostrom. [nina.Schwerebene *f.* težiščna ploskev, ravšveren *f.* beščveren.

schwerfällig neokretén; nespretén, okorén. [nost.

Schwerfälligkeit *f.* neokornost, okoršverfälligkeit okornih nog, težkonóg.

schwerhörig otožén, težkega srea.

schwerhörig naglüh, priglüh.

schwerköpfig trdoglav.

Schwerkraft *f.* težnost.schwerlich *adv.* težko, jáveljne, težko da, jedva (jerbofr.).Schwerlinie *f.* težišnica.

schwerlos breztežén.

Schwermuth *f.* otožnost, turobnost, klavernost.

schwermäßig otožén, turobén, težkomisch, pobit, klavern.

Schwerpunkt *m.* težišče.Schwerspat *m.* težec.Schwert *n.* meč.Schwertel *m.* sábljanica, deveta srajčica, meček.Schwertfeger *m.* mečar, sabljár.

schwertförmig mečast, meču podobén.

Schwertfortsatz *m.* konica.Schwertstich *m.* udaréc z mečem.Schwertlilie *f.* perunika; plutnik.Schwertorden *m.* red mečenoscev.Schwertscheide *f.* mečeva nožnica.Schwertschlag *m.* udár z mečem; ohne — brez máha z mečem, ne potegnivši meča.Schwertstreich *m.* udaréc z mečem.Schwertträger *m.* mečenoséc.Schwester *f.* sestra; barmberzige — milosrdna sestra, milosrdnica; (Bundes-) posestrima; *dem.* sestrica, sestrička; Schwester- sestrin.Schwesterbund *m.* posestrimstvo. [ski. Schwesterlich sestern, séstrski, sestrin. Schwesterchaft *f.* séstrstvo; posestrimstvo.Schwestersohn *m.* sestrič, séstrnik.Schwesterlochter *f.* sestrična, séstrnica.Schwibbogen *m.* oblók, obók, svod.Schwiegereltern *pl.* (Eltern d. Mannes in Bezug auf d. Frau) sveker, svekrva; moževi stariši *pl.*; (Eltern der Frau u. f. w.) tast, tašča; ženini stariši *pl.*Schwiegermutter *f.* svekrva; tašča.Schwiegersohn *m.* zet.Schwiegerlochter *f.* snaha, sneha, sinovlja (žena).Schwiegervater *m.* sveker, tast.Schwiele *f.* žulj, ožuljek; (Hitzbläschen) mozólj, mozóljéc; (am Fuße) otiska; — bekommen otiščati (-im) se, ožuliti se.

schwielig žuljav, žulnat, ožuljen.

schwierig težavén, težkotén, težek.

Schwierigkeit *f.* težava, težavnost; (Sindernis) ovira, zavirek, napoték.Schwimmanstalt *f.* kopaljšče, plavaljšče.

schwimmen plavati, pluti (plujem u. plovem); preplavati, prepluti; (fließen) teči, liti (lijem), cediti se.

Schwimmer *m.* plavar, plavéc.Schwimmfeder *f.* plavuta, plavút (-i), plutva.Schwimmsfuß *m.* noga plavka.Schwimmsüßler *m.* plitvonožec.Schwimmhaut *f.* plavna koža, — kožica.

Schwimnhofen *pl.* plavne hlače *pl.*
Schwimnhäfer *m.* potapljalče, kozák.
Schwimmer *m.* plavarski mojster.
Schwimmschiff *m.* plavalisče, kopalisče.
Schwimmschule *f.* plavarnica.
Schwimmvogel *m.* plovčec.
Schwimnde *f.* lišaj.
Schwindel *m.* omotica, omót (-i), omotičnost, vrtoglavica; *fig.* sleparija.
Schwindeler *f.* sleparsko dejanje, sleparstvo; vrtoglavo početje.
Schwindelgeist *m.* vrtoglavost, vihravost; sleparija. [tén.
Schwindelig vrtoglav, omotičen, omotičen.
Schwindelkopf *m.* *f.* Schwindler.
Schwindeln *intr.* (Schwindelerien machen) slepariti; *intr. u. impers.* v glavi se vrteti, glava se mi moti, omotica se me prijema.
Schwindelsüchtig omotičav; vrtoglav.
Schwinden giniti, gubiti se; zginiti, miniti, zibniti, preiti (-idem), preteči, poteči; *impf.* pojemati, potekati; (abnehmen) sušiti se, hujšati, slabeti.
Schwindler *m.* vrtoglavčec, vihravčec; slepar, slepilčec.
Schwindtsucht *f.* sušica, jetika, dera.
Schwindtsüchtig sušičen, jetičen.
Schwinge *f.* krilo, perot (-i), perotnica; (Butter —) pletenica; (b. Waagen) polica; (Schaufel) gugalnica; uječalnica; (in der Mühle) tresilnica.
Schwinkelkraut *n.* bilnica, kostreba.
Schwingen *tr.* mahati, majati, vihteti, sukati (sučem); trepati (s čim); (Getreide) plati (poljem), veti (vejem), prevevati; (Klads) trepati, otrepati, otriesati; *intr.* der Pendel schwingt nihati se; die Saite schwingt tresti (trem) se; sich — splavati, popeti (-pnem) se, povznesti se, vzdigniti se, švigniti, buhniti; *impf.* popevati se, vzdigovati se; (aufs Pferd) vzpeti se, skočiti, zagnati (-zenem) se, zavihetati se; (Schaufeln) kolebati se, gugati se, guncati se, uječati se.
Schwingung *f.* zámah, zamašaj; (Pendel —) nihaj; (Ton —) tres, tresaj; (fortschreitende —) postopno tresanje; (stehende —) stoječe tresanje; (allgemein) máhanje, utrpanje.
Schwingsaare *f.* os (-i) nihaja.

Schwingsdauer *f.* čas nihaja.
Schwingshindernis *n.* ovira nihaja.
Schwingsintensität *f.* jakost nihaja.
Schwingspunkt *m.* nihalisče, tresišče.
Schwingsweite *f.* rázmah.
Schwipps! *interj.* plesk! tresk!
Schwirren brneti, brenčati (-im); čvrčati (-im), cvrkati.
Schwirrend brenčoč, brneč, cvrkav.
Schwiz *m.* *f.* Schweiß.
Schwizbad *n.* znojna kopel (-i).
Schwitzen potiti se, znojiti se; pot me poliva; — machen potiti, razpotiti, uznojiti.
Schwitzen *n.* znojenje, potitev.
Schwizig potén, mokér od pota, znojen.
Schwizmittel *n.* potilo.
Schwören priseči (-sezem), zapriseči; zarotiti se, zakleti (-kolnem) se; *impf.* prisegati, zaklinjati se; — lassen zapriseči, v prisego vzeti (vzamem); *impf.* zaprisegati, zaprisegovati; (bei der Seele) pridušiti se, *impf.* pridušati se. [zaklinjalčec.
Schwörer *m.* prisegalčec, prisegovalec.
Schwül soparén, soparičen, otóhél, zagatén; — sein pariti se.
Schwüle *f.* sopárica, spárica, spar, otohlica, kúhalica.
Schwulst *f.* spuhlina; (Geichwulst) otók, oteklina; (Wombast) nadutost, šopirnost.
Schwulstig nabuhél; napuhnen; nadut.
Schwulstigkeit *f.* nabuhlost, napuhnenost, nadutost.
Schwung *m.* mah, vzmah, zagón, vzlet; (der Seele) povzdig; (stil.) polet, vzlet, povznos; in — bringen povzdigniti; in — kommen razviti (-vijem) se, razcvesti (-cvetem); zavladati, razširiti se; vznesti se; *impf.* vznášati se; in einem — máhom, máhoma, na mah.
Schwungfeder *f.* letalno peró (-esa), letálnica.
Schwunghaft živ; vzletén.
Schwungkraft *f.* zamašnost, prožnost.
Schwungmaschine *f.* sredobežni stroj, vrtilka.
Schwungrad *n.* zamašjak; mahalo, mahalnica.
Schwungreich vznesen, navdušen.

Schwur *m.* prisega, rota; cinen — thun zapriseči (-sežem), zarotiti se, zakleti (-kolnem) se.

Schwurbrüchig prisegolomēn, krivoprisežen, krivorotēn.

Schwurgebūr *f.* rotnina.

Schwurgericht *n.* porotna sodba; porotna sodnija, porota; **Schwurgericht's**-porotni.

Schwurgerichtshof *m.* porotno sodišče.

Schwurmann *m.* porotnik.

Schwurplatz *m.* rotišče.

scientifisch *f.* wiſſenſchaftlich.

Slave *m.* suženj, sužnik, rob; nevoljnik; (**Gefangene**) jetnik, ujetnik; *fig.* hlapč; **Slaven-** sužnji, robski, hlapčevski.

Slavendirekt *m.* hlapčevstvo, sužnost; — **verrichten** sužnjevati, robovati, hlapčevati.

Slavenhandel *m.* kupčija s sužnji.

Slavenhändler *m.* kupčevalēc s sužnji.

Slavenjoch *n.* jarēm sužnosti.

Slavenmarkt *m.* suženjski trg.

Slavenschiff *n.* ladija s sužnji.

Slavenstand *m.* sužnost, suženjstvo, robstvo; sužnji *pl.*

Slaverei *f.* sužnost, robstvo; in *b.* — **leben** sužnjevati, robovati, hlapčevati.

Slavin *f.* sužnica, sužnja, nevoljnica; jetnica. [ski.]

slawisch suženjski, hlapčevski, tlačan-**scontrieren** obračuniti; **denarnico** pregledati, *impf.* — **pregledovati.**

Scontrierung *f.* obračūn, pregléd.

Scontra *n.* obračūn.

Scorbut *m.* kurdej.

scorpion *m.* ščipalēc, škorpion.

scribeln pisariti.

Scribler *m.* pisāc, pisūn.

Scropheln (**Scrofuln**) *pl.* želve (žolve) *pl.*, živice *pl.*; **bezugke** *pl.*; **brāmorji** *pl.*

scrophulös (**scrofulös**) želvast.

Scrupel *m.* dvom, spotika. [sti.]

scrupulös prenatānčēn, protenke ve-**Scrupulosität** *f.* tankovestnost, pretenka vest (-i).

scrutinium *n.* glasošetetje.

Sculptur *f.* *f.* Bildhanerei.

Secante *f.* črta sečnica; presečnica.

sechs *num.* šest, šestero; um — Uhr ob šestih.

Sechs *f.* šestica, šestka.

sechs- šesto, šestero.

sechsbarmig šestorōk, šesterorōk.

Sechsedel *n.* šestoogelnik, šestokot.

sechseckig šesterokotēn.

Sechsender *m.* šesterāk, šesternik.

Sechser *m.* šestāk, šestica.

sechserlei *num.* šesteri.

sechsfach, **sechsfältig** šesterēn, šesternat, šestogūb.

sechsfederig šestoperēn.

sechsfüchig šesteroplosk.

sechsfügelig šesterokril.

sechsfühig šestonōg, šestonogāt.

sechsfühler *m.* šestonožec; (**Hexameter**) šestomer.

sechshundert *num.* šeststo.

sechshunderfte *num.* šeststotni.

sechsfährig šestletēn.

sechsköpfig šestoglav.

sechslöthig šestlotēn.

sechsmal *num.* šestkrat, šest potov.

sechsmalig šestkratēn.

sechsmonatlich šestmesečēn.

sechspfänder *m.* šestfuntnik.

sechspfändig šestfuntēn, šestlibern.

sechseitig šesterostrān, šestostranski.

sechsfilbig šesterozložēn, šesteroslovčēn.

sechstaufend *num.* šest tisoč.

sechstaufendfte *num.* šesttisočni.

Sechstel *n.* šestina, šestinka.

sechstens *adv.* šestič.

sechster *num.* šesti.

sechsthalb polušesti.

sechszwanzig *num.* šest in dvajset, dvādeset šest.

Sechszwochen *pl.* otročja postel (-i), *babine pl.*

Sechszwochnerin *f.* porodnica, otročnica.

sechszähig šesterozōb.

sechszöllig šest palcev.

sechzehn perilo kuhati, žéhtati.

Sechzehntel *n.* žehtujak, žehtnik.

sechzehn *num.* šestnajst; (**Zahl**) šestnajstka, šestnajstica.

Sechzehnder *m.* šestnajsterāk.

Sechzehner *m.* šestnajstāk; šestnajstica.

sechzehnerlei šestnajsteri.

sechzehnfach, **sechzehnfültig** šestnajsterēn, šestnajsternat. [ka.]

Sechzehntel *n.* šestnajstina, šestnajstin-

Sechzehntelformat *n.* šestnajsterka.
sechzehntens *adv.* šestnajstič.
sechzig *num.* šestdeset.
Sechziger *m.* šestdesetica, šestdesetka;
 (Person) šestdeseták, šestdesetletni človek; — *in f.* šestdesetletnica.
sechzigerlei *num.* šestdeseteri.
sechzigfach, **sechzigfältig** šestdeseterén, šestdeseternat.
sechzigjährig šestdesetletén.
sechzigmal *adv.* šestdesetkrat.
sechzigste *num.* šestdeseti. [ka.
Sechzigstel *n.* šestdesetina, šestdesetinsecernieren odločiti, izločiti, oddeliti; *impf.* odločevati.
Sechse *m.* odločba, odločitév, izločitév.
secieren raztelesiti; parati.
Secret *n.* tajnost; skrivni pečat; f. Abort.
Secretär *m.* tajnik; (Schrank) pisalna omara, pisalnik. [služba.
Secretariat *n.* tajništvo; tajnikova
Secretion *f.* izločevanje.
Sect *m.* sekt (vino).
Secle *f.* razkol, odcepék.
sectierer *m.* razkolnik, odcepljenec.
Section *f.* odsek.
Sectionslinie *f.* črta odsečnica.
Sector *m.* izsek kroga.
Secunda *f.* drugi razred.
Secundaner *m.* drugošoléc.
Secundant *m.* dvobojni drug, priča.
secundär drugotén, drugega reda, drugorodén; podružén.
Secundawechsel *m.* druga menica.
Secunde *f.* sekunda; hip.
secundieren (Gejang) pripevati, prilagati, prikládati; (Duell) v dvoboju pomagati, — pričati.
Secundogenitur *f.* drugorodstvo.
See; *n.*, — *format n.* šestnajsterka.
Sediment *n.* usedlina, gošća, podmást (-i), kal.
Sedimentärformation *f.* skladovita —, sedimentarna tvorba.
Sedimentgestein *n.* usedlina; (kristallinischer) — oborine *pl.*
sedimentieren uleći (-ležem) se, uستي (-sedem) se na dno.
See *m.* jezero; *dem.* jezerce.
See *f.* morje; offene — široko morje, počina; hohe — veliko —, odprto morje.

See- jezerski, jezerni; (Reeres-) morskí, pomorski. [morka.
Seeanwohner *m.* primoréc; — *in f.* primorarsenal *n.* pomorska orožnica.
Seebach *m.* jezernica.
Seebär *m.* morski medved.
Seebecken *n.* jezerska kotlina.
Seebehörde *f.* morski urad, morska oblast (-i).
Seebett *n.* jezerišće.
Seebinse *f.* srpica, primorska sita.
Seeblume *f.* lokvanj, pljučnik.
Seeboden *m.* dno jezera, jezersko dno.
Seecompass *m.* kompas.
Seedienst *m.* mornarska služba, mornarstvo.
Seefahrer *m.* pomorščak, pomorski brodnik, morskí brodár.
Seefahrt *f.* morska vožnja, brodarstvo.
See Fisch *m.* jezerska riba, riba jezernica; morska riba.
Seefracht *f.* morski naklad.
Seefräulein *n.* morska deklica.
Seegebirge *n.* morske od. podmorske gore *pl.* [morji.
Seegefecht *n.* pomorska bitka, boj na
Seegegend *f.* morska krajina.
Seegericht *n.* pomorsko sodišće.
See gras *n.* haluga, morska trava.
Seegrund *m.* morsko dno.
Seehafen *m.* pristan, pristanišće, luka.
Seehandel *m.* pomorska trgovina.
Seehöhe *f.* nadmorska visokost (-i).
Seehund *m.* tulénj, morskí pès.
Seeigel *m.* morski ježek.
Seejungfer *f.* morska deklica.
See karie *f.* morjevid, morska mapa.
Seekrankheit *f.* morska boležen (-i).
See krieg *m.* pomorska vojska.
See küste *f.* morski breg, morska obal (-i), morsko obrežje; (Land) primorje, pomorje.
See land *n.* primorska dežela.
See länder *m.* primoréc.
See ländisch primorski.
Seele *f.* duša; *dem.* dušica; Seelendušni, duševni; zadušni.
Seele nact *m.* čin duše.
Seele nadel *m.* blagodusje, dušna blagóst, — plemenitost.
Seele nant *n.* črna maša, zadušna maša, bile, zadušnice *pl.*

Seelenangst *f.* dušna bridkost, dušna stiska.
 Seelenarzt *m.* dušni zdravnik.
 Seelenfriede *m.* dušni mir.
 Seelengröße *f.* velikodušje, velikodušnost.
 Seelengut *predobër.*
 Seelenhandel *m.* kupčija z ljudmi.
 Seelenheil *n.* zveličanje duš, dušno zveličanje.
 Seelenhirt *m.* dušni pastir.
 Seelenkrank *na duši bolan, dušebolën.*
 Seelenkrankte *m.* dušebolnik.
 Seelenkrankheit *f.* dušna —, duševna bolezen (-i).
 Seelenkummer *m.* dušna toga.
 Seelenleben *n.* duševanje.
 Seelenlehre *f.* nauk o duši, dušeznanstvo, dušeslovje.
 Seelenleiden *n.* dušno trpljenje.
 Seelenlos *brezdušen.*
 Seelenmesse *f.* črna —, zadušna maša.
 Seelennahrung *f.* dušna hrana.
 Seelenpein *f.* dušna muka, — stiska.
 Seelenplage *f.* dušna muka.
 Seelenruhe *f.* dušni pokoj, mir duše; mirna vest (-i). [bolje].
 Seelenschmerz *m.* dušna bol (-i), dušeseelen schwäche *f.* malodušje.
 Seelen Speise *f.* dušna hrana, — paša.
 Seelen Spiegel *m.* dušno zrcalo. [duše].
 Seelenstärke *f.* dušna moč (-i), moč
 Seelenstörung *f.* dušni narušaj.
 Seelentag *m.* vseh vernih duš dan (dneva).
 Seelentrost *m.* dušna tolažba.
 Seelenvergnügt *iz duše vesel.*
 Seelenverkäufer *m.* ljudotržec; prodajalec duš.
 Seelenvermögen *n.* dušna znanost, dušna moč (-i).
 Seelenwanderung *f.* preseljevanje duš.
 Seelenwohl *n.* dušni blagor.
 Seelenzustand *m.* dušni stan.
 Seelöwe *m.* morski lev.
 Seelsorge *f.* dušno pastirstvo, dušno skrbništvo. [nik].
 Seelsorger *m.* dušni pastir, dušni skrb-
 Seelust *f.* morska sapa. [država].
 Seemacht *f.* ladijevje; (Staat) morska
 Seemann *m.* pomorščak, mornar.
 seemännisch mornarski.

Seemannschaft *f.* pomorščaki *pl.*, mornarji *pl.*
 Seemannskunst *f.* pomorska umetnost.
 Seeoile *f.* morska milja.
 Seeofficier *m.* pomorski častnik.
 Seeperdchen *n.* morski konjiček.
 Seeplanje *f.* morska oter jezerska rastlina.
 Seeplatze *m.* hobotnica; osmonožec.
 Seeraub *m.* pomorski rop; pomorsko roparstvo, gusarstvo.
 Seeräuber *m.* pomorski ropar, morski razbojnik, gusar.
 Seeräubersich roparski, gusarski.
 Seerecht *n.* pomorsko pravo.
 Seereich jezernat.
 Seereisende *m.* pomorski popotnik.
 Seerose *f.* j. Seeblume.
 Seesalz *n.* morska sol (-i).
 Seesalzsäure *f.* morska kislina.
 Seeschiff *n.* morska ladija.
 Seeschiffahrt *f.* pomorsko plovstvo.
 Seeschlacht *f.* pomorska bitka, bitka na morji.
 Seeschildkröte *f.* morska želva.
 Seeschwabe *f.* čigra, ribič.
 Seesoldat *m.* pomorski vojščak; pomorščak.
 Seespiegel *m.* morska gladina.
 Seestaat *m.* pomorska država.
 Seestadt *f.* primorsko mesto.
 Seestern *m.* morska zvezda.
 Seestrand *m.* morsko obrežje. [vihar].
 See Sturm *m.* morska nevihta, morski
 Seetang *m.* morska haljuga.
 See taube *f.* galeb, tonovšica.
 Seetreffen *n.* bitka na morji, pomorska bitka.
 Seetruppen *pl.* pomorska vojska.
 Seeufer *n.* morski breg, morska obal (-i), primorje. *Travise, pomorska bran*
 Seeunfall *m.* nesreča na morji.
 Seeungeheuer *n.* morska pošast (-i), morski velikán.
 Seevolk *n.* mornarji, pomorščaki *pl.*
 Seewärts *adv.* proti morju, k morju.
 Seewasser *n.* jezernica.
 Seewesen *n.* (Marine) pomorstvo; mornarstvo.
 Seewind *m.* mornik, morski veter.
 Seezegel *n.* jadro; mit vollen —n z razpótimi jadri; die — streichen jadra

spustiti; die — einziehen jadra speti (spnem), — zviti; Segel- jadrni.

Segelfalter *m.* jadralc.

Segelfertig gotov —, pripravljen na odhod po morji, z razpetimi jadri.

Segelgarn *n.* preja za jadra.

Segelmacher *m.* jadrar.

Segeln jadrati.

[jadrnik.

Segelschiff *n.* jadrenica, jadralka,

Segelstange *f.* jadrenica, rajna.

Segeltuch *n.* platno za jadra, jadvovina.

Segelwerk *n.* jadvovje.

Segen *m.* blagoslov, (žegën); (Wirkung) blagor, blagodar.

Segenbringend blagonesën, dobrotën, blagodarën.

Segenreich blagovit, blažen.

Segensprechen *n.* blagoslavljanje.

Segenspruch *m.* blagoslov.

Segensverkünder *m.* blagovestnik.

Segler *m.* jadralc; (Vogel) hudo-urnik, brizga.

segnen blagosloviti, žegnati; *impf.* blagoslavljati; (preisen) blagrovati; (befestigen) blažiti; oblažiti, osrečiti; *impf.* osrečevati.

Segnen *n.* blagoslavljanje. [blažina.

Segnung *f.* blagoslavljenje; blagota,

Segh- vidni.

Sehare *f.* vidna ós (-i).

sehbar vidën, (vidljiv).

sehen videti; (schauen) gledati, zreti; (— lassen) kazati (-žem); pokazati, na ogled postaviti; pokazovati; sich — lassen prikázati se, *impf.* prikazovati se; siehe! glej! lej! poglej! pogledi! sich satt — naglédati se.

sehen *n.* vid, videnje; das — ver-lieren obnevideti.

sehend vidëc.

sehende *m.* vidëc.

sehenswürdig ogleda vredën; zname-nit, mikalën.

Sehenswürdigkeit *f.* znamenitost, mi-kalnost; ogleda vredna stvar.

Seher *m.* vidëc; (Propheet) vedež, ve-deževalëc; — in *f.* vedeževalka.

Sehhügel *m.* vidni pomolëk.

Sehkraft *f.* vid.

Schlodh *n.* zenica.

Sehneru *m.* vidni živëc, vidnik.

Sehne *f.* kita; (am Vogen) tetiva.

sehnen sich hrepeneti, kopneti, hle-peti, želeti česa, tožiti se komu po čem; mreti —, mrtëv biti (sem) za čim, omedlevati, dihteti.

Sehnen *n.* hrepenenje, kopnenje, po-želenje.

Sehnvieled *n.* tetivni mnogokotnik.

Sehnicht kitast, žilast.

sehnig kitnat, žilav, trsën.

sehnlich željën, spreželjën, gorëc, hrepenëc, dihtiv.

Sehnsucht *f.* hrepenenje, kopnenje, goreča želja, hlepenje. [željiv.

sehnsüchtig hrepenëc, kopnëc, po-sehr *adv.* zeló, jáko, močno, silno, sila, grozno, rameno, šembrano; (Superlativ) pre-; zu — preveč, odveč, čez mero.

Sehrohr *n.* daljnoglëd.

Sehstrahl *m.* vidni žarek, vidni trak.

Sehweite *f.* dogled.

Sehwinkel *m.* vidni kot.

seicht plitëk, plitëv; — e Stelle plit-vina, plitëina.

Seichtheit *f.* plitvost, plitkost; *fig.* puhlost, jálovost.

Seichtling *m.* plitvež.

Seide *f.* svila; (gebretete —) súkana svila, súkanka; (zida).

Seidel *n.* mastec.

Seidelbast *m.* navadni volëin.

Seideln *pl.* volëini *pl.*

seiden svilën, svilën, svilnat, (židan).

seidenähnlich svilnast.

Seidenbau *m.* svilarstvo, sviloreja.

Seidenei *n.* svilni mesič.

Seidenfabrik *f.* svilárnica.

Seidenfabrikant *m.* svilar.

Seidensürber *m.* svilobarvëc. [obleka.

Seidengewand *n.* svilnata od. svilena

Seidengewebe *n.* svilnata tkanina.

Seidenhandel *m.* trgovina —, kupčija s svilo.

Seidenhändler *m.* kupčevalëc s svilo.

Seidenhandlung *f.* prodajálnica svil-nate robe.

Seidenhut *m.* svilnati klobuk.

Seidenkleid *n.* svilëna —, svilna obleka.

Seidenmanufactur *f.* izdelovanje svil-nate robe.

Seidenraupe *f.* svilna gosenica, svil-nica, sviloprejka, svilóid.

Seidenreich svilovit, svilnat.
 Seidenschwanj m. pegam. [predč.
 Seidenspinner m. svilni prelč, svilo-
 Seidenspinnerin f. sviloprejnica.
 Seidenspinnerin f. sviloprejka.
 Seidenstoff m. svilenina.
 Seidentuch n. svileni robč.
 Seidenweber m. svilotkalč.
 Seidenzeug n. svilenina.
 Seidenzucht f. svilarstvo.
 Seidenzüchter m. svilar, svilorejč.
 Seife f. milo, (žajfa); Seifen- milni.
 seifen militi; omiliti, ožajfati.
 seifenartig milast. [pena.
 Seifenblase f. milni mehurč, milna
 Seifengeist m. milovč.
 Seifenhändler m. kupčevalč z milom.
 Seifensieder m. milar, milovár; —in
 f. milarica. [nica.
 Seifensiederei f. milarnica, milovar-
 Seifenwasser n. milnica, (žajfnica).
 seifen j. seihen.
 Seiger m. j. Seifer.
 seiger adi. navpičn; adv. navpik.
 Seigerarbeit f. odtápljanje, odločevanje
 (medi od srebra).
 Seigerlinie f. navpična črta.
 seigern navpik kopati (kopljem); od-
 tapljati; odtopiti.
 Seigerschacht m. navpična jama, nav-
 pični rov.
 Seihe f. cedivo; izcejč; gošča.
 seihen cediti; precediti, pretočiti;
 precejati, pretakati.
 Seifer m. cedilo, cedilnik; (Person)
 cednik, cedilč, precejevalč; —in f.
 cednica, cedilka, precejevalka.
 Seiferkorb m. cedilnik. [no.
 Seihertuch n. cedilni prt, cedilno plat-
 Seil n. vrv (-i); (Strick) konopč, ko-
 nop, vože (-eta).
 Seiler m. vrvár, vožár; Seiler- vrvar-
 ski, vožárski.
 Seilerei f. vrvarstvo, vožarstvo.
 Seilerhandwerk n. j. Seilerei.
 Seilermeister m. j. Seiler.
 Seiltänzer m. vrvohodč, vrvolazč,
 vrvplesč; —in f. vrvolazka, plesalka
 na vrvi.
 Seiltänzerkunst f. umetnost vrvohoje,
 — vrvolazbe. [tók.
 Seim m. strd (-i); čisti med; samo-

seimen cediti se.

Seimhonig m. samotč, tekoči med.

Sein n. bit (-i), bivanje, sostvo.

sein biti (sem), bivati; für sich allein

— samovati; nicht sein ne biti; öfters
 sein bivati; sei nicht böse ne bodi hud!
 irgendwo — nahajati se; was soll das
 sein? kaj hoče to, kaj to pomeni? es
 ist aus mit ihm po njem je; guter
 Hoffnung sein noseča biti; ich bin des
 Todes! mrem! es ist aus der Mode
 ne nosi se več; es ist mir um etwas
 gre —, prede mi za kaj; willens sein
 nameniti, misliti; sibieli an mir ist kar
 morem, po svoji moči; Schankwirt,
 Schuster, Knecht, Hausherr u. j. w. sein
 krčmariti, čevljariti, hlapčevati, go-
 spodariti u. j. w.

sein pron. refl. svoj; (deselben) nje-
 gov; seiner Zeit svoje dni; seinetwegen
 zavoljo —, zaradi njega, za njega delj.

seinig svoj; (deselben) njegov; die
 Seinigen svoji pl.; njegovi.

Seisachtein f. zmanjšanje dolgov.

Seismograph m., Seismometer m. po-
 tresómér.

seit coni. kar, odkar; praep. od. [rok.

seitab adv. na strani, na samoti, od
 seitdem coni. odkar.

Seite f. stran (-i), strana; plat (-i);
 (Fläche) ploskčv; (am Körper) bok;
 (am Schiff) bok, stena; bei — stran,
 na stran, spoti; (die Jahre — eines
 Zeuges) lice; Scherz bei — brez šale;
 von — des Gerichtes od sodnije, od
 sodišča; an der rechten — anlassen za
 pravo žilo prijeti (primem); (Partei)
 stranka; (Theil) del, stran.

Seitel m. maslee.

Seiten- stranski, postranski, pobočni.

Seitenangriff m. napad od strani.

Seitenansicht f. pogled od strani.

Seitenbrett n. stranica; krajnik.

Seitenbrücke f. primostčk.

Seitendach n. pristresčk, pristresje.

Seitendruck m. tlak na stene, — stran.

Seitenfläche f. (ploskčv) postranica,
 stranica.

Seitengebäude n. prizidčk.

Seitengewehr n. sablja, bajonet; po-
 bočno orožje.

Seitenkraft f. sila sestavljača.

seitenlang jedno stran dolg.
 Seitenlinie *f.* postranska črta; pobočna proga.

Seitenmauer *f.* postranski zid.

Seitennaht *f.* postranski šiv. [dija.

Seiten Schiff *n.* (d. Kirche) pokrajna la-
 Seiten Schlagader *f.* pristranska pri-
 vodnica.

Seitenschmerz *m.* bolečina v boku.

Seitenschwimmer *pl.* bokoplovke *pl.*

Seitenstechen *n.* bodljaji *pl.*

Seitenstraße *f.* postranska cesta.

Seitenstück *n.* jednačica, drugarica.

Seitentasche *f.* pobočna torba, torbica.

Seitenthal *n.* postranska dolina.

Seitentür *f.* postranske duri *pl.*

Seitentram *m.* žrd (-i).

Seitentrieb *m.* odrastlek, panoga.

Seitenwand *f.* stranice *pl.*; pobočna
 stena, ostenek.

Seitenweg *m.* stranski pot, stranska
 pot, stranpot.

Seitenwinkel *m.* prikotek.

Seitenzahl *f.* število stranij.

Seitenzimmer *n.* stranska izba.

seit her *adv.* od tega časa, od te dobe,
 odzdaj, odsihmal.

seit herig dozdaj, dosedanji.

seit wann *adv.* od kedaj.

seitwärts *adv.* v kraj, stran, na stran.

selb ander *num.* samodrug, sam drugi.

selb dritte *num.* samotretji, sam tretji.

selbe *f.* der selbe.

selb fünfte *num.* samopeti, sam peti.

selbig isti, tisti.

selbst *pron.* sam; von — sam od sebe;
 (ohne fremde Hilfe) samotež; (an und
 für sich) sam na sebi; sich — angehören
 sam svoj biti (sem); zu sich — kommen
 k sebi priti (pridem), osvestiti se, za-
 vedeti (-vém) se; *impf.* zavedati se;
 er ist die Demuth — gola ponižnost
 ga je; *adv.* celo, tudi, i.

selbst- samo; sebe samega.

Selbstablödtung *f.* krotitev samega
 sebe, — lastnega mesa. [sebe.

Selbstachtung *f.* spoštovanje samega
 selbständig samostalén, samosvoj,
 samostojén.

Selbständigkeit *f.* samostalnost, samo-
 stojnost.

Selbstanklage *f.* zatožba samega sebe.

Selbstausschauung *f.* smatranje samega
 sebe, nazor o samem sebi, samozor.

Selbstausopferung *f.* žrtvovanje samega
 sebe, samozrta. [sebe.

Selbstbedeckung *f.* oskrumba samega

Selbstbefruchtung *f.* samoplodba.

Selbstbeherrschung *f.* oblast nad seboj.

Selbstberechtigt samsvoj, samovlastén.

Selbstbestimmung *f.* samoodločba.

Selbstbetrachtung *f.* premisljevanje sa-
 mega sebe.

selbstbewegend samogibén.

Selbstbewegung *f.* samogibnost.

Selbstbewusst samosvestén, svestén
 samega sebe.

Selbstbewusstsein *n.* samosvest (-i);
 zum — bringen osamosvestiti koga,
 osvestiti koga; zum — kommen zave-
 deti (-vém) se samega sebe.

Selbsteigen samovlastén, samosvoj.

Selbstentleibung *f.* samomòr.

Selbstenthündung *f.* samoužig, samo-
 vnetje.

Selbsterhaltung *f.* samoohrana, samo-
 ohranjenje.

Selbsterhaltungstrieb *m.* nagon samo-
 ohranjenja.

Selbsterkenntnis *f.* spoznavanje samega
 sebe; spoznanje samega sebe.

Selbstgefällig samoljubén, samorid,
 samomil.

Selbstgefälligkeit *f.* samoljubnost, sa-
 moljubje, samougodje.

Selbstgefühl *n.* samočutje.

Selbstgelehrte *m.* samouk.

Selbstgenügsamkeit *f.* samodovoljstvo.

Selbstgeschoss *n.* samostrel.

Selbstgespräch *n.* samogovor.

Selbstgewachsen samosevén, samorašč;
 — c Pflanze samosevka. [vlada.

Selbstherrschaft *f.* samodrštvo, samo-

Selbstherrscher *m.* samodrščec, samo-
 vladar; — in *f.* samovladalka. [moč.

Selbsthilfe *f.* samopomočje, lastna po-
 selbstlich sebičen.

Selbstlaut *m.* samoglasnik, glasnik.

Selbstlautig samoglasén. [tel.

Selbstleuchtend samosijajén, samosve-

Selbstliebe *f.* samoljubje, ljubežén (-i)
 do samega sebe.

Selbstliebig samoljubén. [hvala.

Selbstlob *n.* samolastna hvala, samo-

Selbstlober *m.* samohvaléc. [stvo.
Selbstmord *m.* samomòr, samomor.
Selbstmörder *m.* samomoréc, samodavljénéc; — *in f.* samomorka.
Selbstmörderisch samomorèn, samomorski. [vladje.
Selbstregierung *f.* samouprava, samostručím.
Selbststreich *m.* lastna hvála, samohvala.
Selbstschaffend samotvorèn.
Selbstschändung *f.* i. Selbstbefledung.
Selbstschatten *m.* nasebna tenja.
Selbstschau *f.* samozòr. — *selbst, selb, selbe.*
Selbstschuld *f.* lastna krivnja. *selbe, selb, selbe.*
Selbstschutz *m.* samobran. *selbe, selb, selbe.*
Selbstsüchtend samobitèn.
Selbstsücht *f.* sebiècnost, samopašnost.
Selbstsüchtig sebièèn, samopridèn; samopašèn.
Selbstsüchtige *m.* sebièènik, samopašnik; *f.* sebièènica, samopašnica.
Selbsttäuschung *f.* ukana samega sebe, samoukana.
Selbstthätig samodejèn, samotvorèn.
Selbstthätigkeit *f.* samodejnost, samodelavnost, samotvornost.
Selbstüberschätzung *f.* samoprecenjanje.
Selbstüberwindung *f.* premaga samega sebe. [mega sebe.
Selbstverleugnung *f.* zatajevanje
Selbstverständlich *adi.* samoumèn, samoumevèn; *adv.* samoumno.
Selbstverkümmelung *f.* pohabljenje samega sebe. [sebe.
Selbstvertrauen *n.* zaupanje v samega
Selbstverwaltung *f.* samouprava.
Selbstwillig samovoljèn, samohotèn.
Selbstzersehung *f.* samorazkroj, samoraztvor.
Selbstzünder *m.* samonèt, samozig.
Selchen sušiti, vòditi; posušiti, poròditi, prekaditi; *impf.* prekajati, presušati.
Selcher *m.* prekaževaléc.
Selchfleisch *n.* prevòjèno —, prekaženo —, suho meso. [nica.
Selchkammer *f.* vodilnica, prekaževal.
Selchwurf *f.* posušèna klobasa.
Selen *n.* selen, selenij.
Selenit *m.* selenit, Marijino steklo.
Selenographie *f.* opis lune, selenografija.
Selensäure *f.* selenova kislina.

Selig blažen, zveličan; (glücklich) presreèèn, blagovit; *der* —e Mann! blagor možu! (verstorben) rajni, pokojni; (— preisen) blagrovati, povelièevati, blagoslávijati; (— machen) zveličati, *impf.* zveličevati.
Selige *m.* nebešèan, zveličanéc; (Verstorbener) rajni, rajnik, rajuki, pokojnik; *f.* rajna, rajnka, rajnica.
Seligkeit *f.* blaženstvo, blaženost, blagost; (ewige —) zveličanje; (Entzücken) radost, veselje. [vati.
Seligmachen zveličati, *impf.* zveličevati.
Seligmachen zveličalèn, zveličevalèn, blažilèn, oblaževalèn.
Seligmacher *m.* zveličar, zveličaléc; oblaževaléc.
Seligmachung *f.* zveličanje.
Seligpreisen i. selig. [licane.
Seligprechung *f.* prištètèv med zveličerdom.
Seligwerdung *f.* zveličanje.
Seller, Sellerie *f.* zelena.
Selten *adi.* redèk, poredek; (ungewòhn.) nenavadèn; *adv.* redko, redkoma, málokda, málokrat.
Seltenheit *f.* redkost, redkota.
Seltzam èudèn, neobièèn.
Seltzamkeit *f.* èudnost, neobièècnost.
Semester *n.* poluletje, tečaj, semestèr.
Semestral poluletni.
Semestralprüfung *f.* poluletna skušnja, poluletni izpit.
Semikolon *n.* i. Strichpunkt.
Seminar *n.* semenišèe; (Theologie) duhovno semenišèe, bogoslovnica.
Seminarist *m.* semenišèènik; (Theol.) bogoslovéc.
Semmel *f.* žemlja, žemljèèka, žulka (Steierm.).
Senat *m.* starejšinstvo, senat; (Ausshuß) odbor.
Senator *m.* starejšina, odbornik.
Senats- starejšinski.
Senatspräsident *m.* odborni predsednik, prvosednik.
Sendbote *m.* sel, poslanéc; preglednik.
Sendbrief *m.* poslanica, list, poslano pismo.
Senden poslati (pošljem), odpraviti, vpotiti; *impf.* pošiljati, odprávljati.
Sender *m.* pošiljaléc, pošiljatelj.
Sendling *m.* poslanéc, pošiljanéc.

Sendung *f.* pošiljatév, poslatév; (das Senden) poslanje, odprava, vpotitév.
Senf *m.* gorčica, gorjušica; **Senf-gorčični**, gorjušični.

Senfrühe *f.* gorčična omaka.

Senfskorn *n.* gorčično zrno.

Senfsuhl *n.* gorčična moka.

Senfpflaster *n.* gorčični obliž.

Senfteig *m.* gorčično testo.

Senge *f.* žig, požig, palež, smod.

senzen *tr.* paliti, smoditi; požgati (-žgem), posmoditi, popaliti; *impf.* požigati, posmojati; (v. d. Sonne) pripekati, prigrévati, prižigati; *intr.* žgati se, paliti se, smoditi se.

Senzflätte *f.* požigališče, smodišče.

Senior *m.* starejši, starejšina; senior.

Seniorat *n.* starejšinstvo.

Senkblei *n.* (Sonbe) grezilo, vodomer, vodomerni svinčec.

Senke *f.* nižina, nižava; (Ort zum Versenken) grezina, grez (-i).

Senkel *m.* j. Senkblei; vrv (-i) z grezilno iglo.

Senkelfist *m.* grezilna igla.

senken (in die Tiefe lassen) pogrezniti, v globino spustiti, ponoriti; *impf.* pogrezovati, v globino spuščati; (inß Wasser) potopiti, utopiti, potapljati; (eine Kebe u. s. w.) grobati, grebenčiti; pogrobati, pogrebenčiti; (den Blick) povesiti, *impf.* povešati; (neigen) nagniti, *impf.* nagibati (-gibljem); sich — nagibati se, spuščati se, zniževati se, usedati se; usesti (-sedem) se.

Senker *m.* grebenica; (Person) pogrezovalčec, potapljalčec; grebeničar.

Senkgrube *f.* greznica, stoka.

Senklinie *f.* navpična črta.

Senkrecht *adi.* navpičen, pravokoten; *adv.* navpič.

Senkung *f.* (des Bodens) used; (der Stimme) spuščaj (glasa), znižatév.

Senne *m.* planšar, planinar; **Sennen-planinski**.

Sennenalpe *f.* planina.

Senner *m.* j. Senne; — sein planšariti, planovati.

Sennerrei *f.* planšarstvo; planšarnica.

Sennerhütte *f.* planšarska koča, — staja.

Sennerin *f.* planšarica.

Senesbaum *m.* senes.

Senesblätter *pl.* senesovo perje.

Sensal *m.* mešetar, sensal; — sein mešetariti, mešetovati.

Sensarie *f.* mešetarina.

Sensation *f.* pozornost, vtis, osup, hrup; senzacija; — machen pozornost vzbuditi, vtis narediti, hrup napraviti.

Sense *f.* kosa; *dem.* kosica; **Senzen-kosni**.

senzenförmig kosast.

Senzenhammer *m.* kosarnica.

Senzenmann *m.* kosak; *fig.* smrt (-i).

Senzenring *m.* kosir, grivna.

Senzenschmied *m.* kosar.

Senzenstein *m.* osla.

Senzenstiel *m.* kosišče, rantišče, ratišče.

sensibel čutljiv, rahločuten.

Sensibilität *f.* čutljivost, rahločutnost.

Senten; *f.* rek, izrek, pregovor; (Urtheil) razsodék, odločék.

sentimental občutljiv, prečutljiv, sentimentalén.

Sentimentalität *f.* prečutljivost, mehkočutnost; sentimentalnost.

separabel razločen, oddvojen.

separat *adi.* odločen, oddehlen; poseben, samežen, posamen; *adv.* posamič, posebej, posamezi. [mir.

Separatfriede *m.* posebni mir, ošobit

Separation *f.* j. Trennung.

Separator *m.* ločilčec.

Separatismus *m.* separatizém, razdruštvo, razdružljivost.

Separatist *m.* razdružnik, odlóčenčec.

separatistisch razdružen, razdružljiv, samosvoj.

separieren odločiti, razdružiti, oddehiti; *impf.* odločevati, razdruževati, oddehjevati.

Sepia *f.* sepija, plotica.

September *m.* kimovčec, septembér, šerbofr. ruján.

Septemviraltafel *f.* septemviralni stol; sod sedmerice.

septentrional j. nördlich.

Septime *f.* sedmica, sedmi glas.

Septuagesima *f.* tretja predpostna nedelja.

Septuaginta *f.* sedemdeseterica.

sequens sledeči, nastopni; *subst.* naslednjik.

Sequester *m.* sekvestër, serbofr. zastava.

Sequestration *f.* sekvestracija. [viti. sequestrieren sekvestrovati; zaustavit].

Seraif *n.* seraf.

Seraph *m.*, **Seraphim** *pl.* seraf, serafin. **seraphisch** serafinski.

Serenade *f.* serenada, podóknica; petje — godba pod oknom.

Serenissimus *m.* presvetli.

Sergeant *m.* seržant; *f.* Feldwebel.

Serie *f.* vrsta, red (-i); serija.

Seriös *f.* erusthaft.

Seris vodén, vodeničast; sokrvén.

Serpentin *m.* kačnik, serpentín, gá-dóvéc.

Serpentine *f.* vijugavica, ključi *pl.*, ridasta cesta. *Komolec, Rijnaje.*

Serum *n.* voda; sirovatina; sokrvica.

Service *m.* u. *n.* namizje, namizna posoda.

servieren *f.* bedienen.

Serviette *f.* prtíč, obrisača, otirača.

Servitut *f.* služnost, servitut; **Servitutis** služnostni, servitutni. *flüchtig*

Servitutisfrei brez služnosti.

Servitutrecht *n.* pravica do služnosti, pravo na služnost. [mera.]

Servitutsverhältnis *n.* služnostna razšefam

Sesam *m.* sezam, morsko seme (-na).

Sessel *m.* stol; sedež; **Sessel-** stolov. **seschaft** naseljen, useljen, nastanjen, osedel. [nost.]

Seshaftigkeit *f.* vseljenost, nastanješession

f. seja, sejna doba. [dišče.]

Setze *f.* zasad, nasad, sadišče, zasašehen

tr. staviti; *phil.* dejati (denem), postaviti; (sitzen machen) posaditi, razposaditi; *impf.* posájati, razposájati; (sitzen machen) postaviti, *impf.* postavljati; (liegen machen) položiti, dejati (denem); *impf.* polágati, devati; (eine Frist —) ustanoviti, dati, določiti; *impf.* ustanávljati, dájati (dajem), določevati; (zum Pfande —) zastáviti; zastávljati; (in d. Lotterie —) stáviti; Ziel — končé storiti; in Freiheit — izpustiti, *impf.* izpusčati; außer Stand — nemogoče storiti; außer Kraft — preklicati (-kličem), razveljaviti; in Schrecken — preplašiti, prestrašiti, v strah pripraviti; in Verwunderung —

osupiti; eine Henne — nasaditi, *impf.* nasajati; (Bäume) saditi, zasaditi, vsaditi; *impf.* zasajati, vsajati; (in Unkosten) stroške delati komu; ins Wert — izpeljati (-peljem); izpeljevati; in Noten — zložiti, *impf.* skladati; in Flammen — zažgati (-žgem), zapaliti; unter Wasser — poplaviti; den Fuß auf etwas — stopiti na kaj; Denkmal — spominek postaviti; *impf.* staviti, postavljati; in ein Amt — službo izročiti komu; ich setze Ehre darein v čast si štejem; sich — sestí (sedem) se, vsesti se; *impf.* sedati se, posedati; sich herum — razposesti se, *impf.* razposedati se; sich in den Kopf — si v glavo vteptati (-tepem); sich in Gefahr — v nevarnost se podati (-dam), *impf.* podajati; das Schiff hat sich gefehrt ladija je obticala; (v. d. Flüssigkeit) usedati se, ubrisati (-šem) se; (v. d. Geschwulst) splahniti; sich auseinander — zmeniti se, dogovoriti se, pogoditi se; sich in Marck — odriniti, na pot kreniti; sich zur Ruhe — v pokoj iti (idem, grem); sich in Gunst — prikupiti se komu, priljubiti se; das Wasser setzt sich voda pada, uteka se; sich zu Pferde — zasesti, zajahati; sich zur Wehre — braniti se, v bran se postaviti; *intr.* (springen) planiti, zagnati (-ženem) se; über den Fluß — reko prepluti, — preplavati; über die Grenze — mejo prestopiti; über den Graben — jarék preskočiti; *impers.* es wird Schläge — pretep bo; siba bo pela; es setze viel Mühe mnogo je truda stalo; gefehrt, daß recimo, denimo, postavimo.

Setzen *n.* saditév, saja.

Setzer *m.* stavéc, postavljaléc; (in der Druderei) érkostavéc, stavéc; (Composit.) skladaléc, skladatelj.

Setzhase *m.* zajka, zajklja.

Setzling *m.*, **Setzplanze** *f.* sadika, sajénka; grobenica, reznica.

Setzrebe *f.* reznica, ključ, sajenica.

Setzreich *m.* násadni ribnik.

Setzung *f.* detje, postavka; (Theis) stavék.

Seuche *f.* kuga, kužna boležen (-i), pomor; (Vieh-) živinska kuga; Seuchenkuži.

Das Wasser ist kochend.

L. 1907

Seuchenbezirk *m.* kužni okoliš.

Seuchestoff *m.* kužnina, kužilo.

seufzen vzdihati, vzdihovati, vzdihávati; vzdihniti; (stöhnen) ječati (-im), stokati; nach etw. — vzdihovati po čem.

Seufzer *m.* vzdih, vzdihlje; (Berjon) vzdihovaléc.

seragesimal šestdesetinski.

Seria *f.* šesti razred, šesta šola.

Serianer *m.* šestošoléc.

Sertant *m.* šesternik.

serual, sexuell spolni.

Sexualität *f.* spolnost.

Shawl *m.* šal.

Sibilant *m.* sikaléc, siénik.

Sibylle *f.* šembilja, prorokovalka; die alte — stara babura.

sich *pron.* sebe, se u. f. w.; sebi, si; jeder ist — jelbst der Nächste vsak je sebi najbližnji; bei — pri sebi; mit — s seboj; an — sam na sebi; — gehen lassen svojim željam se udati; für — zase; von — od sebe; hier sitzt sichs gut tu je dobro sedeti.

Sichel *f.* srp, srpica; *dem.* srpek; sich mit der — schneiden užeti (-žanjem) se.

sichelförmig srpast.

sicheln žeti (žanjem); požeti.

Sichelschmied *m.* srpar.

sicher *adi.* varén, zavetén, sigurén; (gesichert) zavarovan, v zavetji; (gewiß) gotov; des Lebens — življenja svest (v svesti); — stellen zavarovati, zagotóviti; zagotávljati; ich bin einer Sache — gotovo vem; sich — wissen ne bati (bojim) se nevarnosti; — es Geleit spre-voditi koga; *adv.* zares, gotovo, za trdno, za gotovo.

Sicherheit *f.* varnost, vársčina, varstvo; (Sorglosigkeit) brezakrbnost; (Schutz) zavetje, zatišje; (Gewißheit) gotovost, zanesljivost; (Pfand) zastava, zalog; (Bürgschaft) poroštvo; Sicherheits- varstveni, varnostni.

Sicherheitsanstalt *f.* zavarovalnica.

Sicherheitsbehörde *f.* redarstvo; varstvena gosposka.

Sicherheitskarte *f.* varni list.

Sicherheitsorgan *n.* varnostni organ.

Sicherheitspfand *n.* zástava, zalog, zástavščina.

Sicherheitsventil *n.* zaklopnica varnica.

Sicherheitswache *f.* varstvena straža, redarji *pl.*

sicherlich *adv.* gotovo, zares, za gotovo.

sichern várovati, čuvati; zavarovati, okováriti; gesichert varén, zavarován.

Sicherpfahl *m.* kol mejnik.

sicherstellen zagotoviti, zavarovati *impf.* zagotávljati. [ljaléc]

Sichersteller *m.* zavarovaléc, zagotav-

Sicherstellung *f.* zavarovanje. [sega.

Sicherstellungszeit *m.* zavarovalna pri-

Sicherstellungsmittel *n.* zavarovalo, varščina, zavarovalno sredstvo.

Sicherung *f.* zavarovanje.

sicht *f.* vid, videz; auf — na vid, na pokaz; in — bekommen zagledati.

sichtbar *adi.* vidén, (vidljiv), očit, očitén; *adv.* vidoma, vidno, očitno.

Sichtbarkeit *f.* vidnost, očitost, vidljivost.

Sichtbarmachung *f.* pokaz, razodenje.

sichten čistiti, prebrati (-berem); *impf.* prebirati, prečiščevati; trebati, rešetati; pretrebati, preresetati; (Getreide) soditi; presódit, presejati (-sejem), občiniti; *impf.* presoajati, presevati.

sichtlich *adi.* vidén, očitén; *adv.* vidno, očitno, vidoma.

Sichtung *f.* odbira, prebiratév, prečiščevanje.

sichern solzeti, kapljati, muzeti, curljati; daß Jafs sieht sod pušca.

siderisch zvezden.

Siderit *m.* jeklenéc, siderit.

sie *pron.* ona; *pl.* oni, one, ona *x.*; (als Kunde nur) vi, vas; (Weibchen) samica.

Sieb *n.* sito; (grob) rešeto, reta; *dem.* sitca, rešetce; (Rüch-) cedilo.

siebartig sitast, rešetast.

Siebtein *n.* sitka.

Siebboden *m.* adro.

sieben sóditi, občiniti, presoajati, presevati; presódit.

Sieben *f.* sédmica, sedminka.

sieben *num.* sedem; sedmero.

sieben- sedmero, sedmo.

siebenarmig sedmerorök, sedmorök.

siebenblättrig sedmerolist.

Siebener *m.* sédmica, sedmák.

siebenerlei sedmeri.

siebenfach sedmerén, sedmernat.

siebenfältig sedmerogúb.
 siebenfärbig sedmerobarvén.
 siebenfingerig sedmeroprst.
 Siebengeßirn *n.* gostosevci *pl.*, gosto-
 živci *pl.*
 siebenhauptig sedmerogláv.
 siebenhundert *num.* sedemsto.
 siebenjährig sedemletni, sedmeroletni,
 sedem let star.
 Siebenschläfer *m.* polh; (Wenſch) za-
 spaněc, zaspane (-ta).
 siebenseitig sedmerostran.
 siebenſilbig sedmeroſložěn.
 ſiebtägig sedmerodnevěn.
 ſiebentaufend *num.* sedemtisóč.
 ſiebentel *num.* sedmina.
 ſiebentens *adv.* sedmič.
 ſiebenhalb polusedmi. [set.
 ſiebenundwanzig *num.* sedemindvaj-
 ſiebzahl *f.* sedmica, sedminka.
 ſiebzig *f.* ſiebzig. [doběn.
 ſiebförmig ſitast, situ od. rešetu po-
 ſiebmacher *m.* ſitár, rešetár.
 ſiebner *m.* sedmica; (Rünge) sedmak.
 ſiebrand *m.* obód, obvód.
 ſiebscharbeit *f.* rešetanje rude.
 ſiebfetzen rude sejati, — rešetati.
 ſiebzehn *num.* sedemnajst.
 ſiebzehner *m.* sedemnajstica.
 ſiebzehnerlei sedemnajsteri.
 ſiebzehnfach sedemnajsterěn.
 ſiebzehnfältig sedemnajsternat.
 ſiebzehnjährig sedemnajstletni.
 ſiebzehnmál *adv.* sedemnajstkrat, se-
 demnajst potov.
 ſiebzehnte *m.* sedemnajsti.
 ſiebzehntel *n.* sedemnajstina.
 ſiebzehntens *adv.* sedemnajstič.
 ſiebzig *num.* sedemdeset.
 ſiebziger *m.* sedemdesetnik, sedem-
 desetletni starček; — in *f.* sedemdeset-
 letnica.
 ſiebzigerlei sedemdeseteri.
 ſiebzigfach sedemdeseterěn.
 ſiebzigfältig sedemdeseternat.
 ſiebzigjährig sedemdesetletni.
 ſiebzigle *m.* sedemdeseti. [ubogljěn.
 ſiech bolehav, bolehen, betežen, ne-
 ſieche *m.* hromótnik, bolehavěc.
 ſiechen bolěhati, bolehen biti (sem);
 (hin—) hirati.
 ſiechenhaus *n.* hiralnica.

Siechheit *f.* bolěhavost, bolehnost,
 hiravost.
 Siechling *m.* ſ. Sieche.
 Siechthum *n.* ſ. Siechheit.
 Siede *f.* vrenje, vretje.
 ſiedeheiß vrel, vroč.
 Siedehitze *f.* vrelina, pekлина, vročina
 vrela vode.
 Siedelei *f.* selišće, selo.
 ſiedeln seliti se, preseljevati se.
 Siedelung *f.* selitěv.
 ſieden *intr.* vreti, vrvrati, kipeti
 (überlaufen); zavreti, skipeti; noch eine
 Zeit — povreti; genug — dovreti;
 recht inß Sieden kommen razvreti; *tr.*
 (Milch) variti, zvariti; — machen po-
 vreti, zavreti, pokuhati, skuhati.
 Sieden *n.* vretje, varitěv.
 ſiedend vrel; — cš Wasser krop.
 Siedepunkt *m.* varilišće, varišće.
 Sieder *m.* varilěc, varič.
 Siederei *f.* varilnica, varnica.
 Siedland *n.* nižava.
 Sieg *m.* zmaga, premaga; pobeda;
 premaganje; den — erſtedten premoči
 (-morem), premagati, zmagati, preobla-
 dati; *impf.* zmagovati, premagovati.
 Siegel *n.* pečat; (Peiſchaft) pečatnik;
 ein — aufdrücken auf etw. pečat udariti,
 — pritisniti na kaj; unter — legen
 zapečatiti; die — abnehmen odpēčatiti;
 Brief und — geben piſmeno zagotoviti;
 unter dem — der Verſchwiegenheit pod
 zavezo molěljivosti.
 Siegelbewahrer *m.* pečatnikar.
 Siegelerde *f.* pečatna glina. [tov.
 Siegelsfälſcher *m.* ponarejevalěc peča-
 Siegelkunde *f.* nauk o pečatih, pe-
 čatarstvo.
 Siegellack *n.* pečatni vošek.
 ſiegeln pečatiti; zapečatiti.
 Siegelring *m.* pečatni prstan.
 Siegelstock *m.* pečatnik.
 Siegelwachs *n.* pečatni vošek.
 ſiegen premoči (-morem), zmagati,
 premagati, preobládati, predobiti, už-
 gati; *impf.* zmagovati, premagovati;
 der Antrag ſiegt nasvet obvelja.
 ſiegend zmagovalěn, zmagonosěn.
 Sieger *m.* zmagalěc, premagalěc, pre-
 magovalěc, preobládalěc, predobitnik;
 Sieger- zmagalěv, zmagalski.

Sieglerin *f.* zmagalka, zmagovalka.
Siegerkrone *f.* zmagalski venec.
Sieges- zmagalski, zmagalni.
Siegesaufzug *m.* zmagalni sprevod.
Siegesbogen *m.* slavolok.
Siegesnachricht *f.* poročilo o zmagi.
Siegerstrunken zmage prevesel, pijan zmage.
Sieggekrönt zmagovalen.
Sieggewohnt zmage navajen.
Siegreich zmagovit, zmagonosen, zmagodobiten. [viš ga!
Sieh! *interj.* glej! lej! poglej! no!
Sieke *f.* (bei den Bögen) samica.
Siele *f.* komat, povodec za konje.
Siegen vikati, (onikati).
Sigill *n.* j. Siegel.
Sigillieren j. siegeln.
Signal *n.* znamenje.
Signalement *n.* znamenje; (Beschreibung) opis.
Signalfeuer *n.* oganj za znamenje; kres za znamenje; navestilni oganj.
signalisieren znamenje dati, navestiti.
Signalstange *f.* palina.
Signator *m.* podpisnik.
Signatur *f.* znamenje, znamka; (Unterschrift) podpis.
Signifikation *f.* pomen.
signieren znamenovati; zaznamenovati, zaznamiti; (unterscheiden) podpisati (-pišem), *impf.* podpisovati.
silabieren zlogovati, slovkat, slovkovati.
Silbe *f.* zlog, slovka; betonte — naglašeni zlog.
Silbenmessung *f.* zlogomerje.
Silbearäthsel *n.* zlogovnica.
Silbenstecher *m.* cepidlaka.
Silbenstecherei *f.* cepidlačenje.
Silber *n.* srebro; *dem.* srebrce; gedičeneš — čisto —, samorodno srebro; auß — izdelano srebro; feines — suho srebro; Silber- srebrni.
Silberader *f.* srebrna žila.
Silberagio *n.* nadavek na srebro.
Silberarbeiter *m.* srebrar.
Silberauflösung *f.* srebrna raztoplina.
Silberbergwerk *n.* srebrni rudnik, rudnik na srebro.
Silberbeschlag *f.* srebrni okov.
Silberblende *f.* srebrnata svetlica.

Silberdraht *m.* srebrna žica; unedster — posrebrna žica.
Silbererz *n.* srebrna ruda.
Silberfaden *m.* srebrna nit (-i).
Silberfarben srebrast, srebrnat.
Silberfasan *m.* srebrni tetrev.
Silberführend srebrnosen.
Silbergang *m.* srebrna žila.
Silbergehalt *m.* srebrnost.
Silbergeld *n.* srebrni denar.
Silbergeräthe *n.* srebrno posodje, — orodje, srebrnina.
Silberglanz *m.* lesk srebra; argenteil, srebrni sijajnik.
Silberglätte *f.* srebrni glaj.
Silbergroschen *m.* srebrni gros.
Silberhell čist kakor srebro.
Silberhadzeit *f.* srebrna poroka.
Silberhütte *f.* topilnica za srebro.
Silberklang *m.* čisti —, srebrni glas.
Silberklumpen *m.* kos srebra.
Silberling *m.* srebrnjak.
Silberlösung *f.* srebrna raztoplina.
Silbermünze *f.* srebrni denar, srebrni penez.
Silbern srebrn, srebrn.
Silbern srebriti; posrebriti, posrebniti; *impf.* posrebrovati.
Silberpapier *n.* srebrnati papir.
Silberpappel *f.* beli jagned, beli topol.
Silberreich srebrnat, srebrovit.
Silberring *m.* srebrni prstan.
Silberservice *m.* u. n. srebrno namizje, srebrna posoda.
Silberstab *m.* srebrni prot, srebrna palica.
Silberstoff *m.* srebrovina.
Silberstrich *m.* gospica.
Silberware *f.* srebrnina.
Silberzeug *n.* srebrnina. [silueta.
Silhouette *f.* senčni obraz, senčepis.
Silicium *n.* kremenec, silicij.
Silurformation *f.* silurska tvorba.
Symbol *n.* j. Symbol.
Simonie *f.* simonija.
simpel prost, pripróst.
Sims *m.* zidče, prikriv; (Brett) polica.
Simse *f.* loč, ločnica.
simulieren na videz delati. [doben.
simultan skupen, nerazdelen; isto.
Simultanhaftung *f.* skupni dolg.
Sinecure *f.* služba brez dela.

Sing- pevski; za petje.

Singapparat *m.* pevski stroj.

singbar peveń, speveń.

Singbarkeit *f.* pevnost, spevnost.

Singcicade *f.* veliki čriček, — čvrček.

Singdroffel *f.* drozėg, droz; eik.

singen peti (pojem), popevati, prepevati; zu — anfangen zapeti; zu Ende — dopeti; genug — napeti se; wechselseitig — odpevati si; erbarmlich — kruliti; nach Noten — po sekiricah peti; (Vogel) peti, žvrgoleti, gostoleti, pesmi drobiti.

Singen *n.* petje, prepevanje; durch — gennnen pripeti (-pojem).

singend pojė, prepevaje, prepevajė.

Singlehrer *m.* pevski učitelj.

Singlust *f.* pevoljubje, veselje do petja.

Singmaße *f.* peta maša.

Singrün *n.* zinzelen; popan.

Singspiel *n.* igra s petjem. [žila.

Singstimme *f.* pevski glas; *fig.* pevka

Singstunde *f.* pevka ura.

Singular *m.* jednina, jednojniki.

singular posamezėn, posameń.

Singvogel *m.* ptica pevka, ptič pevė; pl. ptiči pevci.

Singweise *f.* napev.

Singzirpe *f.* skržat.

sinken pasti (padem), upasti; *impf.* upadati, pojėmati; (in eine Flüssigkeit) toniti, utoniti, potopiti se; *impf.* utapljati se; (in weiche Körper) udreti (-derem) se, pogrezniti (se); *impf.* udirati se, pogrezovati se; (zu Boden) zgruditi se, šćeniti se, zgrezniti se; *impf.* šćenpati se; das Haus sinkt hiša se useda; in Ohnmacht — omedleti; auf's Knie — poklekniti, *impf.* poklekovati; d. Kopf — lassen glavo nagniti; in einen Schlaf — zaspati (-spim); ich lasse den Ruch — srce mi upada; biß in die sinkende Nacht do trde noći.

Sinn *m.* (Organ) čut, čutilo, čuvstvo; (Bewußtsein) zavest (-i), svest (-i); (Wille) volja; (Verstand) um, razum, pamet; (Absicht) misel (-i), nakana, namera; (Bedeutung) pomen, smisel; (der fleischliche —) poltenost; durch die — e wahrnehmen čutiti; začutiti; anderen — eš werden premisliti se; auf jenem — e verharren ostati (ostanem)

pri svoji misli; sich aus dem — e schlagen iz glave si izbiti, pozabiti; Böses um — e haben zlo misliti, namerjati; in den — kommen na misel priti (priedem), v glavo pasti (padem); eines — eš sein jedne misli biti (sem); zu — en kommen zavėdeti (-vem) se, *impf.* zavedati se; von — en kommen onesvestiti se, obnoretı, zblazneti; im — e liegen v glavi biti komu, skrbeti koga; feiner — tenėk čut; froher — veselo srce; hoher — visoke misli; im engern —, weiteren — e v ožjem —, širjem smislu; im — e deš Gezeheß po postavi, po besedah zákona.

Sinnbild *n.* podoba, prilika, pripodoba. sinnbildlich pripodobėn, prispodobėn, v priliki.

Sinnrausur *f.* zareza po smislu.

sinnen misliti, razmisljati, premisljevati, preudarjati, pretehtovati; (auf etwas —) namerjati, naklepati, naklepovati, prestı (predem); gut gefinnt dobro misleč; auf List — zvijačo snuti (snujem), — kovati (kujem).

Sinnendurst *m.* meseno poželenje, poltenost.

Sinneneindruck *m.* vnanji čutni dojem.

sinnenfällig očetėn, čutom pripadajė.

Sinnengenuss *m.* telesna —, poltena sla od. slast (-i).

Sinnenlust *f.* mesenost, poltenost, poltena naslada, mesena slast (-i).

Sinnenrausch *m.* omama čutov.

Sinnenreiz *m.* čuvstveno dražilo.

Sinnenrausch *m.* čuvstvena pijanost.

Sinnenverwirrung *f.* čuvstvena zmesnjava, — zblodnjava.

Sinnenwahn *m.* čuvstvena domněva; čuvstvena zmota.

Sinnenwelt *f.* čutno stvarstvo, telesno stvarstvo, vidni svėt.

Sinnesänderung *f.* premislek (premiselka), spremislek.

Sinnesart *f.* misljava.

Sinnesempfindung *f.* čutilni očet, vnanji očet.

Sinnesorgan *n.* čutilo.

Sinnesstäufung *f.* pričut, obmama čutov; (der Augen) privid; (d. Gehör) prisluh.

Sinngedicht *n.* puščica, dovtipni napis.

*Sinnfolly, potaxiones Alekto. Sinnfällig s čuti spoz
rauer wdg. - frohpinnig
s čuti od daleč spoznanje. - Senst*

sinngemäß *adi.* smiseln; *adv.* smislu primeren; smisloma.

sinnig umēn, umetēn, spremisljen.

sinnlich čutēn; vidēn; telesēn, mesēn, polten.

Sinnlichkeit *f.* čutnost, vidnost; telesnost, mesenost, poltenost.

sinnlos brezsmiseln; — *es* Wort nesmislica; (vernunftlos) brezumēn, nespametēn; (bewußtlos) nezavedēn, nesvestēn; (empfindungslos) neobčutēn, neobčutljiv, brezčutēn; — handeln brez pomiselka ravhati.

Sinnlosigkeit *f.* brezsmiselnost; neobčutnost; nezavednost; nespametnost, brezumnost.

sinnreich smiseln, pomenljiv, umēn, ostroumēn, bistroumēn.

Sinnspruch *m.* rek, modri izrek, pregovor, prislovica.

sinnverwandl sosmiseln, jednoznačen.

Sinnverwandtschaft *f.* sosmiselnost, jednoznačnost.

sinnvoll pomenljiv, smiseln.

sintemal *coni.* ker.

Sinter *m.* okuje *pl.*; okujina, okovina, škaja; (Tropfstein) siga, kapnik.

sintern kápati, kapljati, cediti se, curljati, pocejati se.

Sinterwasser *n.* kápnica.

Sinus *m.* sinus, (pristava, Ionica).

Sippe *f.* žlahta, sváščina, rodbina; (verächtlich) svojat (-i).

Sippchaft *f.* *s.* Sippe.

Sirene *f.* sirena, morska déklica.

Sirocco *m.* široko (jug), mornik, veter od morja.

Sirup *m.* sirup, sirup.

sistieren ustaviti, zaustaviti, obustaviti; *impf.* ustávljati, zaustávljati.

Sistierung *f.* ustava, zaustava; die — erfolgt zvršítēv se ustavi.

Sitte *f.* šega, običaj, navada; Sitten *nrav, nrav (-i), nravstvo; von guten* — lepega vedenja, spodobnega —, *nravnega obnašanja; Sitten- nravstveni, nravni.* [zakon.

Sittengesetz *n.* nravstveni —, nravni
Sittenlehre *f.* nravstveni nauk, nauk nravstvenosti.

sittenlos nenravēn; izpačen, razuzdan.

Sittenlosigkeit *f.* nenravnost, izpačenost.

Sittereinheit *f.* nravstvena čistost.

Sittenspruch *m.* nravstveni rek, — izrek.

Sittensverderbnis *n.* nravstvena popačenost, poguba nravnosti. [doličen.

sittig nravēn, čedēn, nepopačen, ne-

sittlich nravēn, nravstven, čedēn, poš-

šten; — *er Mensch* človek lepih nravov, nravni človek; — *es Gefühl* nravstveno čuvstvo, čuvstvo nravstvenosti.

Sittlichkeit *f.* nravstvenost, blagonravje, moralnost.

sittsam nravēn, pošten, sramežljiv.

Sittsamkeit *f.* nravnost, čednost, poštenost, sramežljivost.

Situation *f.* lega, položaj, pologa; situacija.

Situationsplan *m.* načrt položaja.

Situationszeichnen *n.* risanje —, črtanje položaja.

Sitz *m.* sedež, sedalo; (in der Kirche) stol; (Aufenthaltsort) bivališče, stanovališče, prebivališče; (Ort) mesto; *d.* ersten — geben na prvo mesto posaditi, *impf.* — posajati; *den* — aufschlagen naseliti se, nastaniti se, nastanoviti se.

Sitzbank *f.* klop (-i); (lange) protina.

Sitzbein *n.* sednica.

sitzen sedeti; *ein wenig* — posedeti; *sich müde* — nasedeti se; *öfters* — posedati; *zu lange wo* — zasedeti se; — *bleiben obsedeti, (von Mädchen) ne omožiti se, (v. Dingen) obtičati; eine Weile* — posedeti, posedati; (in der Kindersprache) čicati; (wohnen) bivati, stanovati; *im Kerker* — zaprt biti (sem); — *lassen zapustiti, impf.* zapuščati; *das Schiff sitzt* ladija je obtičala; *das Brett sitzt* deska je pribita; *das Kleid sitzt gut* obleka se podaja, — *se prilega, — se prileže, — dobro stoji.*

Sitzen *n.* sedenje, seja; čič.

Sitzer *m.* sedeč, posedalec.

Sitzfleisch *n.*, *er hat kein* — nerad sedi.

Sitzfüße *pl.* sedilke *pl.*, sedalke *pl.*

Sitzung *f.* seja, zasedanje; Sitzungsejuni. — *Vann* ?

Sitzungsprotokoll *n.* sejni zapisnik.

Sitzungssaal *m.* sednica, zbornica.

Sitzungstag *m.* sejni dan (dneva).

Sitzungszimmer *n.* sednica.

Štalde *m.* skald.

Šharnikel *m.* zavitek.

Šharnikelblume *f.* zvitkarica.

Šhretel *n.* okostnica, ogrodi *pl.*, ogrodje, kostjak, kostnjak.

Škelettiere *pl.* vretenčarji *pl.* [zēm.

Škepticismus *m.* dvomljivost, skeptici-

Šeptiker *m.* dvomljivec, skeptik.

Šeptifch dvomljiv, skeptičen.

Škize *f.* načrt, črtež, prvi osnutek, obrisek.

Šhijieren načrtati, načrt osnovati.

Šklerte *pl.* trdci *pl.*

Šlave *m.* slovan, sloven. !

Šlavifch šlovanski, slovenski.

Šlavifieren slovaniti; poslovaniti, posloveniti.

Šlavist *m.* slavist, poznalec slovan-
skih naracij, *jezikov*

Šlivovik *m.* slivovec, slivovka.

Šmaragd *m.* smaragd; Šmaragd-
smaragdni, smaragdov.

Šo *pron.* ki, kateri; *adv.* tako, takisto; — wie kakor, kot, liki; — groß tolik, takšen; eben — groß jednolik; coní (wenn) ako, če; — doch če tudi, dasiravno; sodann potlej, potem; šogar celo; solange dokler; sofehr kakorkoli; je wahr nur Gott helfe tako mi Bog pomaga!

šobald coní. brž ko, kakor hitro, čim.

šocial družaben, družinski, socialen.

šocialist *m.* socijalist.

šocialiv *m.* družilnik.

šocietät *f.* družba; bratovščina.

šokte *f.* kopitec, obujek; sich auf die — machen kopita pobrati in iti; po-
bristati jo.

šokel *m.* podzid, podnožje.

šoda *f.* soda, pepelnata sol, solajka.

šoddrennen *n.* zgaga, deravica, re-
natica; gorečica, žeravica.

šorben *adv.* ravno kar, prav sedaj.

šofa *n.* sofa, blazinjak, počivalnica.

šofern coní. kolikor, ako. — fort

šoff *m.* pijanstvo; (schledtes Getränke)
čmiga, čobodra, čorba.

šofert *adv.* čobodra, čorba.

šogar *adv.* celo, še celo, kaj še.

šoglich *adv.* pri tej priči, takoj, gre-
doč, spótoma, precej, kar precej.

šohlband *n.* prag, dno.

šohle *f.* (am Fuße) podplat, stopal;
(unterster Balken) podsek, podloga; (am
Flußbett) dno struge; (Schwelle) prag;
šohlen- podplatni. [šiti.

šohlen podšiti (-šijem), podplat pri-
šohlungänger *m.* podplatar.

šohlenmuskel *m.* podplatna —, sto-
palna mišica.

šohlenschiene *f.* oplat (-i). [ušnje.

šohlleder *n.* podplati *pl.*, podplatno

šohn *m.* sin; dem. sinček, sinček, sinko;
an — es statt annehmen posinoviti, usi-
noviti, posiniti; šohn- sinovski.

šohnbar spraveń, spravljiv.

šohnen *f.* jühnen.

šohnskind *n.* vnuk.

šohnsohn *m.* vnuk, sinovec.

šohnstochter *f.* vnuka, sinovlja.

šohnweib *n.*, šohnfrau *f.* snaha.

šoire *f.* soareja, večerna družba.

šokraticch po Šokratovo, sokratski.

šolarjahr *n.* solčno leto.

šolawechsel *m.* menica samica.

šoldenfalls *adv.* v enakem slučaju,
kadar se kaj jednakega primeri.

šoldier *pron.* tak, takov, takšen; auf
šoldje Art tako, takisto.

šoldergehalt, šoldermaßen *adv.* po
takem, na tak način; po tem takem.

šoldertei takšen.

šold *m.* plača, mezda; in einē —
treten komu služiti iti, v službo stopiti.

šoldat *m.* vojak, vojščak, vojniki, žol-
nir, soldat; — werden med vojake —,
k vojakom iti (grem), v vojaško službo
stopiti; (freiwilliger) dobrovoljec; pro-
stovoljec; šoldaten- vojaški, vojniški;
žolnirski, soldaški.

šoldatendienst *m.* vojaška služba, vo-
jaštvo, vojništvo.

šoldatenfreund *m.* prijatelj vojakov,
vojaški prijatelj.

šoldatenlied *n.* vojaška pesen (-i);
šerbost. davorija.

šoldatenmantel *m.* vojaški plašč.

šoldatenrock *m.* vojaška suknja.

šoldatenstand *m.* vojaški stan, voja-
štvo, vojaščina; število vojakov.

šoldatenvolk *n.* vojaki, vojščaki *pl.*

šoldateska *f.* vojačina.

šoldaticch vojaški, vojniški.

Söldling *m.* najemnik, najetec, plačanec.

Söldner *m.* j. Söldling.

Sole *f.* slanica, razsol (-i), slana voda.

Solenn svečan.

Solennität *f.* svečanost.

Solid trden, trpč, trpežen; (ehrljč) pošten, zanesljiv.

Solidarhaftung *f.* skupna odgovornost; zajedniško jamčenje.

Solidarisch *adi.* skupen, zajedniški, vsi za jednega; *adv.* skupno, zajedno.

Solidarität *f.* skupnost, zajedništvo.

Solidität *f.* trdnost, trpežnost; poštenost, zanesljivost.

Solidum *n.* celoskupnost; in — haften zajedniški porok biti (sem), vsi za jednega, jeden za vse.

Solig slaničen, slan.

Solitär *m.* jedinče, samosijec.

Sollen imeti (imam), treba je, trebati, dolžnost je, dolžen biti (sem); häufig durch das Präsens mit naj. Conditional od. durch den Imperativ: soll ich gehen? naj grem? was soll ich thun? kaj naj storim? ich weiß nicht, was ich thun soll nevém, kaj bi počel; du sollst nicht stehlen! ne kradi; (zum Ausdruck der Wahrscheinlichkeit) neki, neki da, pre, bajè, bajè da; er soll frank sein bajè da je bolán.

Sollen *n.* dolžnost, dolg; Soll und Haben dolgovina in imovina.

Söller *m.* mostovž; veža; nadstropje; j. Altan. [zastopnik.

Solicitor *m.* solicator; oskrbnik,

Solo *n.* samospév, jednospev.

Solo *adv.* sam, samcat.

Solöcismus *m.* hiba v govoru.

Solosänger *m.* samopevec.

Solstitium *n.* kres; (Sonnenwende) solnoevrat, solnčni obrat.

Solstitialpunkt *m.* obratišče.

Solution *f.* j. Auflösung.

Solvent j. zahlungsfähig.

Solvens *f.* j. Zahlungsfähigkeit.

Somit *adv.* torej, tedaj, po tem takem.

Sommer *m.* leto, poletje; im — po letu; Sommer- poletni, letni.

Sommerabend *m.* poletni večer.

Sommerapfel *m.* zgodnje —, rano jabelko (Steierm.).

Sommeranzug *m.* poletna obleka.

Sommerausenthalt *m.* poletno bivališče, letovišče. [hruska.

Sommerbirn *f.* zgodnja hruska, rana

Sommereide *f.* dob, poletni hrast,

Sommerfaden *m.* pajčjo nit (-i).

Sommerfeld *n.* jaro polje. — wälf —

Sommerfisch *m.* pega. — wälf —

Sommerfledig pegav, pegast.

Sommerfrucht *f.* jaro žito, jarina.

Sommergetreide *n.* jaro žito, jarina.

Sommerglut *f.* pripeka, poletna vročina.

Sommerhaus *n.* letna hiša, letovnik.

Sommerkleid *n.* letno oblačilo; bot. letno perje.

Sommern Korn *n.* jara rž (-i), jarica.

Sommerlehne *f.* prisoje, osoje.

Sommerlich leten, poleten.

Sommerlinde *f.* velikolistna lipa.

Sommerluft *f.* poletni zrak.

Sommernorgen *m.* poletno jutro.

sommern, es sommert leto nastopa, poletje se bliža.

Sommernacht *f.* poletna noč (-i).

Sommerobst *n.* zgodnje —, rano sadje.

Sommerpunkt *m.* letišče.

Sommerrad *m.* poletna suknja.

Sommersaat *f.* jara setev, jarina, jaro žito.

Sommersolstitium *n.* kres, poletni solnčni obrat.

Sommersprosse *f.* pega.

Sommersprossig pegav, pegast.

Sommerszeit *f.* letni čas, letna doba; zur — po letu.

Sommerweizen *m.* jara pšenica.

Sommernohnst *m.*, Sommerwohnung *f.* letovišče.

Sommernur *f.* veliki poletni korén; kačja glava.

Sommerzeug *n.* lahka tkanina.

Somnambule *f.* j. Nachtwandlerin.

Somnambulismus *m.* snohoja, somnambulizem.

sonach *adv.* torej, tedaj.

Sonate *f.* sonata, popevka.

Sonde *f.* j. Sennblei.

sonder *praep.* brez, bez.

sonderbar poseben, čuden, čudovit, divn, čudežen. [divnost.

Sonderbarkeit *f.* posebnost, čudnost,

Sondergelüste *n.* želja po odcepljenji.
Sondergut *n.* osebno posestvo.
Sonderheit *f.* posebnost.
Sonderinteresse *n.* posebna —, sebična korist.
sonderlich *adi.* poseben, osobit; *adv.* posebno, osobito.
Sonderling *m.* čudak, posebnež.
sondern deliti, sebiti, ločiti; oddeliti, odločiti, razdružiti; *impf.* odločevati, oddelevati, razdruževati; (ležen) odbrati (-berem); *impf.* odbirati.
sondern *coni.* ampak, temuč, temveč, marveč, nego.
Sonderstellung *f.* osamelo stanje, odcepljenost.
sondieren greziti, vodo meriti.
sonett *n.* sonet.
Sonnabend *m.* sobota.
sonnabends *adv.* v soboto.
Sonne *f.* solnce; *dem.* solnčice; die — geht auf, — unter solnce vzhaja, — zahaja; die — brennt solnce pripeka; die — zieht Wasser solnce pije vodo; von der — verbrannt ogorel; **Sonnen-** solnčni.
sonnen *ich* solnčiti se, na solnci se greti (grem); (v. Bienen) prašiti se.
Sonnenanbeter *m.* častilec solncu.
Sonnenanbruch *m.* jutranja zarja, zor, zazor; bei — ko se razsveti, ko solnce posije. [iztok.
Sonnenaufgang *m.* solnčni vzhod, —
Sonnenbahn *f.* solnčna pot (-i).
Sonnenbejirk *m.* osolnčje.
Sonnenblume *f.* solnčnica.
Sonnenzyklus *m.* solnčni krog, solnčni kolobar.
Sonnenfachel *f.* lučnica.
Sonnenferne *f.* odsolnje.
Sonnenfinsternis *f.* solnčni pomrk, solnčni mrk; bei eintretender — ko solnce mrkne.
Sonnenflecken *pl.* solnčne pege, — priže, — maroge.
Sonnenglanz *m.* solnčna svetloba.
Sonnenglut *f.* solnčna pripeka.
Sonnenhell svetel, jasen kakor solnce; očividn, očitn.
Sonnenhof *m.* solnčni kolobar.
Sonnenhöhe *f.* solnčni višek, solnčna visokost.

Sonnenjahr *n.* solnčno leto.
Sonnenklar jasen kakor solnce, očitn.
Sonnenkreis *m.* solnčni krog.
Sonnenlauf *m.* solnčni tek, tek solncu.
Sonnenlicht *n.* svetloba, solnčna svetloba.
sonnenlos brezsolnčen; odsojen.
Sonnennähe *f.* prisolnčje, prisolnje
Sonnenniedergang *m.* zahod.
Sonnenrauch *m.* sopar, par.
Sonnenregen *m.* dež s solncem
Sonnenschein *m.* solnčni sij; solnčni svit; es war — solnce je sijalo.
Sonnenschirm *m.* solnčnik, senčnik.
Sonnenseite *f.* prisoje, prisojna stran (-i).
sonnenseitig prisojen, vsojen.
Sonnenstand *m.* solnčni stan, solnčno stanišče.
Sonnenstein *m.* solnčni kamen. [ca.
Sonnenstich *m.* solnčni zapal, solnčari-
Sonnenstillstand *m.* solncestaja.
Sonnenstrahl *m.* žarek, solnčni trak.
Sonnenstystem *n.* osolnčje.
Sonntag *m.* solnčni dan.
Sonnenstau *m.* rosika.
Sonnenuhr *f.* solnčna ura.
Sonnenuntergang *m.* solnčni zahod, zaton, zapad. [manjast.
sonnenverbrannt zagorel, ogorel, črno-
Sonnenwagen *m.* solnčni voz.
Sonnenwärme *f.* solnčna toplina, toplina solncu.
Sonnenwende *f.* solnčni obrat; kres.
Sonnenwendfeuer *n.* kres, kresni oganj.
Sonnenwurf *f.* solnčni korén.
Sonnenzeit *f.* solnčni čas. [bar.
Sonnenzirkel *m.* solnčni krog, — kolo-
sonnig solnčen, solnčnat, prisojen.
sonnseitig prisojen, vsojen.
Sonntag *m.* nedelja; Gospodov dan (dneva).
sonntägig nedeljni, nedeljski.
sonntags *adv.* v nedeljo.
Sonntags- nedeljni, nedeljski.
Sonntagsbuchstabe *m.* nedeljska črka.
Sonntagsfeier *f.* praznovanje nedelje.
Sonntagsgottesdienst *m.* nedeljska božja služba.
Sonntagskind *n.* srečni človek.
Sonntagskleid *n.* praznje —, praznično oblačilo.

Sonntagškleidung *f.* praznja obleka, praznična obleka.

Sonntagruhe *f.* nedeljski počitek.

Sonntagšchule *f.* nedeljska šola.

sonor glasen, jasen.

sonst *adv.* sicer, inače, drugače, ako ne, razven tega, mimo tega, vrh tega.

sonstig drug, ostal.

Sophisma *n.* lažen izvod, varav sklep.

Sophist *m.* sofist, lažnivi modrijan.

Sophisterei *f.* lažno modrijanstvo, zvi-
jastvo. [stičen.]

Sophistisch modrijanski, zvijaški sofi-

Sorbapfel *m.* oskoruša.

Sorbet *n.* šerbet, hladilna pijača.

Sorge *f.* skrb (-i), briga, mar; — tragen skrbeti; róditi; brigati se za kaj, skrb biti (je) komu za kaj; daß machst mir — to me skrbi, skrb me je česa, to me briga; dafür hat er seine — n to ga ne skrbi, to ga ne briga, ni ga skrb, za to mu ni mar; vergebliche — prazna skrb.

sorgen skrbeti, brigati se za kaj, róditi; v skrbi biti (sem) zastran česa; Jorge nicht ne skrbi, ne boj se; (sich bemühen) prizadeti si, *impf.* prizadevati si, starati se.

sorgenfrei brezskrben, neskrben, brezbrizen; — er Zustand brezskrbnost.

Sorgenfrei *m.* brezskrbnež, lahkoživec.

Sorgenstuhl *m.* ždič, pič.

Sorgfalt *f.* skrbnost, skrbljivost, marnost, prizadevnost, brižnost.

sorgfältig skrben, skrbljiv, prizadeven, marljiv, maren. [den.]

sorglos neskrben, malomaren, nero-

Sorglosigkeit *f.* brezskrbnost, malomarnost, nemarnost.

sorgsam skrbljiv, skrben, marljiv.

Sorgsamkeit *f.* skrbljivost, marnost, marljivost.

Sorte *f.* vrsta, šara, baža.

sortieren odbrati (-berem), prebrati; *impf.* odbirati, prebirati.

Sortiment *n.* zaloga, skladišče raznega blaga.

Sortimentshandel *m.*, **Sortimentsbuch-**
handlung *f.* poverno knjigotrštvo.

Sortimentshändler *m.* poverni knjigo-
tržec.

Sottise *f.* neumnost, bedaštvo; za-
bavljica. [nar.]

Sou *m.* sold; francoski bakreni de-

Soubrette *f.* hišna, komornica, sobarica.

Souffleur *m.* prišepetač, prišepetalč, sufler.

soufflieren prišepetavati; prišepetati.

Souper *n.* večerja.

soupiere večerjati.

Souterrain *n.* podzemlje. [minek.]

Souvenir *n.* spominsko darilo, spo-

Souverain *m.* samodržec, vrhovni vladar, vrhovnik.

Souverainität *f.* samodržnost, vrhov-
ništvo, vrhovnost.

soviel *num.* toliko; *relat. adv.* kolikor; soviel ich weiß kolikor vém.

sovielerlei tolikor.

sovielman *adv.* tolikrat.

sovielte toliki; (*relat.*) koliki.

soweit *adv.* dotle, tako daleč; (*relat.*) dokler, kakor daleč, kolikor.

sonohl — als auch *coni.* i — i, ne samo — ampak tudi; kolikor — toliko.

Spagat *m.* motvoz, vrveca, špaga.

Spähe *f.* preža; paznja; Späh- zve-
davni, pazljivi, pazni.

spähen pozvedati, ogledovati, opazovati, motriti; (lauren) prežati (-im), streči (strežem), oprezovati.

Späher *m.* ogledovalč, opazovalč; (Espion) ogleduh, prežalč. [prežalka.]

Späherin *f.* opazovalka, ogledovalka;

Spalier *n.* ograja, brajda; (von Tapeten) zastor, opna.

Spalt *m.*, **Spalte** *f.* pok, poka, reza, razkol, raza; (Feder) razcep, precep, prereza; (Gebirg) — razpoka; (Columnen) predelek, stolpec; (Erd) — razpoklina, rasedlina. [nica.]

Spaltart *f.* cepnica, cepilnica, krojil-
spaltbar razkoln.

Spaltbarkeit *f.* cepkost, razkolnost.

Spaltel *n.* krljič, krljelj, klojč.

Spalten klati (koljem), kalati, cepiti, krojiti; razklati, preklati, raz-, pre-

cepiti, razkrojiti; sich — cepiti se, kalati se, krojiti se, deliti se; razkalati se, razcepiti se, razdeliti se; — in zwei Theile razplatiti se, razpoliti.

Spaltenhöhle *f.* razpoki podobna jama, razpočnica.

Spalter *m.* cepilec, krojilec. [kolina.
Spaltflücht *f.* razkolna ploskev, raz-
Spaltfrucht *f.* pokovčec.
Spaltfuß *m.* razklana noga.
Spalthufer *m.* dvoparkljar.
Spaltig razpokan, razpokel, preklan,
razcepljen.

Spaltkeil *m.* klin, zagozda, zagvozda.
Spaltmesser *n.* cepilnik, cepilni nož.
Spaltstänbler *pl.* širokokljuni *pl.*, la-
stovice *pl.*

Spaltschnitt *m.* precép, razcép; raz-
kol, prekol.

Spaltstück *n.* razkolček.
Spaltung *f.* nesloga, razpor, razprtija,
razdor, nesložnost; (Schisma) razkol;
razcép.

Spaltungsrichtung *f.* razcepna smer
(-i), razkolna mer.

Span *m.* treska, trska, tresčica;
(Holzspäne) iver, iverček, iverje; odle-
tek, oseček.

Spanbett *n.* posteljnjak, posteljišče.
Spannen odstaviti, *impf.* odstavljati.

Spanferkel *n.* odojek, sesno prase (-ta).

Spange *f.* spona, skoba; (Arm—) za-
pestnica, zarokvica.

Spanhobel *m.* lučni strug.
Spanisch španski; (—e Fliege) špan-
ska muha; (—e Wand) zaslon; (—es
Rohr) trstovčec.

Spankuchter *m.* svečnik, čelašnik.
Spanmaß *n.* obodna mera.

Spann *m.* nart; (Geispann) svez.

Spannbrett *n.* postranica, stranica.

Spanne *f.* ped (-i), pedenj, pedal (-i).

Spannen napeti (-nem), nategniti,
razpeti, raztegniti; *impf.* napejzati,
nategovati, razpenjati, natezati; (ein-
spannen) vpreči (-zem), zapreči; *impf.*
vpregati, vprezati; (den Sahn —) na-
peti, navreti; mit gespannter Aufmerk-
samkeit pazljivo; (das Rad) zavreti,
impf. zavirati; dazu — pripreči (-zem);
impf. priprezati.

Spannen mikalen, zanimiv; natezljiv.

Spanner *m.* napejalčec, naprezač;
(bot.) pedic.

Spannsfeder *f.* pero (-esa), vzmet (-i).

Spannhoch ped visok.

Spannig vprežen.

Spannkette *f.* zavora, závor.

Spannkraft *f.* razpenjavost, napetost.

Spannagel *m.* svornik, iglica.

Spannrahmen *m.* proje *pl.*

Spannschod *m.* (beim Webstuhl) šne
(gen. osen) *pl.*

Spannschrid *m.* spona. *uvelika napetost*
mala ali jaka

Spannung *f.* napetost; (electr.) napón
nateg; (Handlung) napejanje, nate-
zanje; (zwischen zwei Personen) ne-
sloga, vzkriznost; in — nesložno;
(Mauer—) zveza.

Spannungsmesser *m.* naponomer.

Spannweite *f.* razpetina, stežaj.

Spar- hranilni.

Sparbissen *m.* prihranjeni košček, pri-
hranjeni založaj.

Sparbüchse *f.* hranilna pušica.

Sparcassa (-e) *f.* hranilnica.

Sparcassabuch *n.* hranilnična knjiga.

Sparen hraniti; prihraniti, prištediti;

impf. prihranjevati; varčno ravnati,
varčno delati.

Sparer *m.* hranilec, varčni človek;
— in *f.* hranilka.

Spargel *m.* beluš, špargelj; Spargel-
belušev, špargljev.

Spargelerbse *f.* stročja detelja.

Spargelgewächse *pl.* belušnice *pl.*

Spargelgrün špargasto zelen.

Spargelstein *m.* špargovčec. [blago.

Spargut *n.* prihranek; prihranjeno

Sparherd *m.* štedilno ognjišče.

Sparhütte *f.* kuhinja s štedilnim
ognjiščem.

Sparkunst *f.* štedljivost, varčnost.

Sparlich skop, pičel, redč, sporčn.

Sparofen *m.* štedilna peč (-i).

Sparpfennig *m.* prihranjeni —, zalo-
ženi denar, prištedek.

Sparren *m.* lemez, škarnica, šperovčec,
krokva, glaja.

Sparrest *m.* ostajek, prebiték.

Sparkreuz *n.* lémezni križ.

Sparwerk *n.* lemezi *pl.*, škarnice *pl.*

Sparsam varčen, hranljiv, štedljiv.

Sparsamkeit *f.* varčnost, štedljivost.

Sparsucht *f.* skopost, stisljivost.

Sparsuchtig skop, skoporit, stisljiv.

Spafs *m.* šala, burka, gluma; — treiben
šaliti se, burke ugánjati; norce briti
(brijem); (ohne —) brez šale, zares;
daß war ein — to je bil smeh!

spassen šaliti se, norčevati se, burke uganjati, šale zbijati. [človek.]

Spasser m. šaljivec, glumač, smešen

Spasserei f. norčija.

Spasshaft šaljiv, šalén, smešen, smešljiv, burkast.

Spasshaftigkeit f. šaljivost, smešnost.

Spasluft f. šaljivost. [liha.]

Spasvogel m. glumač, šaljivec, pavšpat m. kalavec; Fels— živéc; Ralfšpat drstév; Fluss— jedavec.

spät *adi.* pozén, kesén; *adv.* pozno, kesno; — werden pónziti se, noč nastaja, mrači se; zu — kommen zapozniti, zapozniti se, zanočiti se; *impf.* zapoznevati; die Uhr geht zu — ura zakesneva, ura zastaja; im — en Alter v sivi starosti, v poznih letih.

Spätbirn f. ozimka.

Späte f. poznost, kesnost, kesnota.

Spateisenstein m. jeklnéc.

Spatel m. veslica; lopatica.

spatelförmig lopatičast.

Spaten m. lopata.

spätestens *adv.* najpozneje.

Spätfröht m. pozni mraz.

Spätgeburt f. pozni porod. — *Tommas*

Spätherbst m. pozna jesen (-i).

Spätheu n. otáva; vnuka, otavčić.

Spätium n. presledek, praznina; **Spätien** *pl.* (in der Buchdruckerei) preklad, pretka.

Spätjahr n. jesen (-i), podzimék.

Spätling m. poznjak, poznié; (weibl.) poznica; jesensčök, (weibl.) jesensčica.

Spätobst n. pozno —, ozimno sadje.

Spätsommer m. pozno leto.

Spaß m. vrabéc, vrabélj; (Weibchen) vrabéla, vrabčevka, vrabljica; Spaßen vrabéji, vrablji, vrabljinji.

Spaßhennel n. vrabéje —, vrabljinje gnezo.

Spazieren izprehajati se, prehajati se, šetati (-am, -čem) se; izprehoditi se; — gehen na izprehod iti (idem, grem); — fahren izprevoziti se, *impf.* izprevažati se; (müßig —) pohajati, postópati, pohajkovati.

Spazierfahrt f. izprehodna vožnja, izprevožnja.

Spaziergang m. izprehod, sprehod, pohaj.

Spaziergänger m. izprehajaléc, sprehaléc, šetaléc; — in f. izprehajalka, šetalka.

Spazierort m. izprehajališće, šetališće.

Spazierritt m. izpreježa.

Spazierstod m. izprehodna palica.

Spedit m. žolna; (Schwarz—) črna žolna; (Grün—) zelena žolna; (Buntspedit) detel.

Speditmeise f. brglez, plezár.

Special specijalén, posebén, osebit; podrobén, nadrobén; obsirén.

Specialkommission f. posebna komisija, posebno poverjenstvo.

Specialität f. posebnost.

Specialkarte f. potanki zemljevid.

Specialvollmacht f. posebno pooblastilo.

speciell *adi.* posebén; posámezén, nadrobén; *adv.* posebej, na drobno.

Species f. vrsta. [popis.]

Specification f. razvrstba; podrobni specificieren razvrstiti; potanko popisati; *impf.* razvrščati. [sebni lek.]

Specificum n. posebno zdravilo, pospecificsch vrstén; osobit, posebén, svojstven; primerén.

Spedi m. slanina, boh, špeh; **Spedslaninski**, špehov.

Spedbirn f. špehovica.

Spedhals m. debeli vrat.

Spedhändler m. slaninar.

Spedicht slaninast, špehast.

Spedig tolst, tolsčén, mastén, debel.

Spedhäger m. slaninar; žužúr.

Spedmaus f. netopir, mračnik, pirkogačica, pirkpogačica.

Spedsau f. krmljenka, pitana svinja.

Spedschneider m. slaninoréz.

Spedschwarte f. slaninska koža.

Spedsstein m. salovéc.

Spectakel n. prizor; šundér, hrup.

Spectakulös hrupén.

Spectralanalyse f. spektralna analiza; — razkrojba.

Spectralapparat m. šarovni pristroj.

Spektroskop n. šarokaz.

Spectrum n. šar, spektrum.

Speculant m. prometnik, spekulant.

Speculation f. promisljava, proumovanje; (taufmann.) promet, prometba; spekulacija.

Speculationsgeist m. prometnost.

speculativ promisljalèn, proumljiv; (kaufm.) prometèn, prometnostèn; speculativèn.

speculieren promisljati, proumovati; prometovati; auf etw. — prežati (-im) na kaj.

spedieren odpraviti, poslati (-sljem), razposlati (-sljem); *impf.* odpravljati, pošiljati, razpošiljati.

Speditur *m.* odpravnik, speditër.

Spedition *f.* odprava, odprema, razpošiljava; (*Ort*) odpravljalnica, odpremnica; **Speditionß-** odpravljalni, odpremní.

Speditionßcomptoir *n.* odpravljalnica, odpremnica.

Speditionßgebür *f.* odpravna.

Speditionßgeschäft *n.* odpravnístvo.

Speditionßware *f.* odpravno blago, odpremmo blago. [ostèn.

Speer *m.* kopje, súlica; (*Baden*) ost,

Speerschaft *m.* kopjišće, ratišće.

Speibeden *n.* pljuvalnica, pljuvalnik.

Speiche *f.* prečka, špica; — einlegen naperiti kolo; alle —n naperá; (*anatom.*) koželjnica.

Speichel *m.* slina; (*Auswurf*) pljunék.

Speicheldrüse *f.* žleza slinovka, slinavica.

Speichelfluss *m.* slinotòk, slinavost.

Speichelfreher *m.* lizún, prilizovaléc.

Speichelfloss *m.* slinoba, slinovina.

Speichen- pestni; koželjni.

Speichenlein *n.* koželjnica.

Speichenring *m.* pestní obroč.

Speicher *m.* žitnica, sipnica, kašća.

speichern správití v žitnico; *impf.* spravljati v žitnico.

Speich *m.* špakja.

spien pljuvati (pljujem); pljuniti; (*Blut*) hrkati, bruhati; bruhniti; bljuvati, bljevati (bljujem), kozlati.

Spier *m.* pljuvač, pljuvaléc; bljuvač.

Spierlich, eß ist mir — davi me, bljuvati se mi hoče.

Speil *m.*, *n.*, **Speiler** *m.* špila, šibica; jerbošt. zaponjač.

spien našpiliti, *impf.* našpiljati, nabadati.

Speise *f.* jed (-i), jelo; jestvina, jedilo; (*Nahrung*) hrana, živež, krma; (*in der Kinderzpr.*) papa.

Speisebrot *m.* griz.

Speisefaltentpil; *m.* užitna lisičica.

Speisegeist *m.* gost.

Speisegeräth *n.* jedilna priprava.

Speisehaus *n.* gostilna, gostilnica.

Speisekammer *f.* shramba za jedi, jedilna shramba.

Speisekasten *m.* omára za jedila, jedilna omara.

Speisekeller *m.* hram, klet (-i).

Speisemordel *f.* užitni smrček.

speisen *intr.* jesti (jem); obedovati; zu Mittag — južinati, kositi, obedovati; zu Abend — večerjati; ich wünsche wohl gespeist zu haben dober tek, na zdravje, Bog blagoslovi; *tr.* jesti, uživati; užiti; jemanden — sititi, hraniti, pasti (pasem); nasititi, napasti. [*pl.*

Speisereft *m.* xjedi *pl. f.*, jedni ostanki

Speiseröhre *f.* požiralnik, ješćnik, gošćanec.

Speiseaal *m.* obédnica, jedilnica.

Speiseschrank *m.* omára za jedila.

Speisetisch *m.* jedilni list.

Speisezimmer *n.* *f.* Speiseaal.

Speisung *f.* nasićenje, hranjenje. (elikt)

Spelt, **Spelz** *m.* pira, pirjevica; polžana; **Spelt-**pirni. (naph)

Spelunke *f.* beznica, jama. [osina. (Sah)

Spelze *f.* pleva, mekina, strok; resa,

Spende *f.* dar, darilo. [delek.

Spende *f.* dar, darilo, podarék, **spenden** darovati, dariti, deliti; **podariti**, pokloniti, podeliti; *impf.* poklanjati, podeljevati.

Spenden *n.* delitëv, daritëv, podelitëv, podaritëv.

Spender *m.* dariléc, deliléc, darovaléc; — *in f.* darilka, delilka.

spendfam darljiv, darežljiv, radodarèn.

Spengler *m.* klepár.

Spennadel *f.* *f.* Štećnadel.

Sperber *m.* skòbéc, kragulj.

Sperberbaum *m.* skors, oskors; brek.

Sperberbeere *f.* oskoruša, oskorušnica, brekulja.

Sperberkraut *n.* strášnica.

Sperling *m.* vrabec, vrabëlj; **Sperlings-** vrabëji.

Spermacet *m.* *f.* Balzath.

Sperr *trd.*, rod, pust, suh; — *e* Zeiten *trdi* časi.

Gr. Tzevelter, vrakoper velik;
N. " " " " " mali

Sperrbaum *m.* (am Wagen) zavora; f. Schlagbaum.

Sperre *f.* zapóra, zavora, zaprtje; zaklep, zatvor; (gerichtl.) zapečatba, zapečatenje; (Kreft) zápor; (Siftierung) zadržba, ustava, zaustava; (Rad—) závor, zavora; — anlegen zapečatiti.

Sperrren zapreti (-prem), zatvoriti, zakleniti; *impf.* zapirati, zaklepati; (den Fluss) zajeziti, zagradiiti; *impf.* zajezovati, zagrajati; (Handel) ovreti, ustáviti; *impf.* ovirati, ustavljati; (auspreiten) razpreti, *impf.* razpirati.

Sperrgeld *n.* vratarina.

Sperrholz *n.* zátika.

Sperrkette *f.* zavora, zavórnica.

Sperrleiste *f.* razpora, proj.

Sperrmaul *n.* zijalo, ziják.

Sperrrad *n.* ščipa, zapiráč.

Sperrriegel *m.* zapáh, zatik, zátika.

Sperrstab *m.* proj.

Sperrstunde *f.* zatvorna ura, ura zavorjenja.

Sperrung *f.* zápor, zaprtje.

Sperrweit *adv.* na stežaj.

Spesen *pl.* stroški *pl.*, potroški *pl.*

Speserei *f.* dišavina, dišeče reči *pl.*, kramenija.

Spesereihandel *m.* kupčija z dišavino, — z dišečimi rečmi.

Spesereihändler *m.* dišavinar, trgovčec z dišavino.

Sphäre *f.* (Kugel) kroglá; (Umfang) obseg; okrožje; (Wirkungsbereich) področje; (höhere —) nadzemlje, nadzemeljski svet.

sphärisch obél, okrogel, sferičen.

Sphäroid *m.* paoblo, pakrogla, sferoid.

sphäroidisch pakroglast, sferoiden.

Sphinx *f.* sfinks.

Spiden *s.* slanino pretakniti, preslaniniti; *impf.* *s.* slanino pretikati, slaniniti, špikati.

Spidnadel *f.* pretikalnica, špikalnica.

Spiegel *m.* zrcalo, ogledalo; *dem.* zrealce, ogledalce; (d. Wassers) gladina, vodena površnina; (bei Bögen) oko; (ebener —) ravno zrcalo; (sphärischer —) kroglasto zrcalo; (Zerstreungs—) razmetno zrcalo; Spiegel- zrcalni.

Spiegelbeleg *m.* pozrcalina.

Spiegelblank čist kakor zrcalo.

Spiegelfabrik *f.* zrcalnica, izdelovalnica zrcal.

Spiegelfolie *f.* pozrcalina.

Spiegelfechtere *f.* sleparija, sleparstvo.

Spiegelglatt pregladek, gladek ko zrcalo.

Spiegelhandel *m.* zrcalarstvo.

Spiegelhändler *m.* zrcalar.

Spiegelhell presvetel.

Spiegelmetall *n.* zrcalovina.

Spiegeln svetiti se, zrealiti se, bliščati (-im) se, lesketati (-am, -ečem) se; sich — gledati se, ogledovati se; an jemandem razgledovati se, zgledovati se nad kom.

Spiegelrahmen *m.* zrcalni okvir.

Spiegelrein prečist, čist kakor zrcalo.

Spiegelrohr *n.* kotozör.

Spiegelung *f.* zrcaljenje.

Spiegelwand *f.* zrcalna stena.

Spiel *n.* igra; Spiel- igerni.

Spielart *f.* različek; način igre.

Spielball *m.* žoga; *fig.* igrača.

Spielbank *f.* igralnica. [igrač.

Spielbruder *m.* igralčec, kvartopirčec,

Spielbocke *f.* donda, punica, punčica, čeca.

Spielereinlage *f.* stava, uložek v igri.

spielen igrati, igrati se; (Thiere) orsati se; (Blasinstr.) piskati; (Geige) gosti (godem); (Orgel) orglati, orgle prebirati; (Horn) trobiti; (Karten) kvartati; (Kegel) kegljati; zu — anfangen zaigrati, zagosti; genug — igrati se; spielen wohin kommen prigosti, pritrobiti kam; die Fahne — lassen z zastavo mahati; eine Mine — lassen zažgati (-igem); Ball — žoga biti (bijem); m. d. Glode — pritrkovati; das Stück spielt auf dem Lande dejanje se vrši na kmetih; den Zerstreuten — razzresenega se delati; sich arm — zaigrati; der Diamant spielt demant se leskeče, — preliva; es spielt ins Grüne zelenkasto je, vleče na zeleno; f. schillern.

Spieler *m.* (Schau—) igrač, igralčec; (Karten—) kvartalčec; (Tötten—) piskalčec; (Geigen—) godčec.

Spielerei *f.* igrača, igračica.

Spielerin *f.* igralka.

Spiegelgefährte *m.* soigralčec; vrstnik.

Spielgeld *n.* denar za igro, denar od igre; godbarina.

Spielglück *n.* sreča pri igri.

Spielhaus *n.* igralnica.

Spielkarte *f.* kvarta, karta.

Spielleute *pl.* godei *pl.*

Spielmann *m.* godec, piskač, trobëc.

Spielmarke *f.* znamka za igro.

Spielraum *m.* prostor; polje; (vom Winde) omah.

Spielsache *f.* igrača.

Spielsucht *f.* igrohlepje, igrozelnost.

Spieluhr *f.* ura z godbo.

Spielware *f.* igrača.

Spielweise *adv.* igraje, igrajoč.

Spielzeug *n.* igrača.

Spielzimmer *n.* igralnica.

Spier *n.* os (-i), osina; *fig.* troha.

Spiergras *n.* ostrica.

Spierstaude *f.* osladje, oslad; hudičev ogrizek.

Spiß *m.* raženj; (Speer) kopje, sulica; (von Holz) drog.

Spißbode *m.* srnjak, spičak.

Spißbürger *m.* priprosti meščan.

Spißbürgerlich priprosto-meščanski.

Spißen natakiniti, nabosti (-bodem); *impf.* natikati, nabadati.

Spißer *m.* spičak.

Spißgefelle *m.* malopridni tovaris, — pajdaš.

Spißgesellschaft *f.* malopridna družba.

Spißglanz *m.* raztok.

Spißruthe *f.* šiba; —n laufen skoz šibe letati, — teči (tečem).

Spißschatz *m.* ratišče, kopjišče.

Spißstange *f.* ratišče, kopjišče.

Spißträger *m.* suličar, kopjenik.

Spiker *m.* žrebelj, cvek, klin.

Spillbaum *m.* š. Faulbaum; (im Schiffbau) valjar, vreteno.

Spille *f.* vreteno; koželj; *dem.* vretenec; (anatom.) š. Speiche.

Spillen točiti.

Spillrad *n.* vreteno s palci.

Spinat *m.* špinacea.

Spindel *f.* vreteno; (Welle) preslica, vretenica; *dem.* vretenec.

Spindelbaum *m.* kozji preslec, kápčevje, trdoleska. [dobën.

Spindelförmig vretenast, vretenu podobno.

Spinnen prejeti, predilni.

Spinne *f.* pajek, (pavok, pajok), opalék; *dem.* pajček; (langbeinige —) suha južina; Spinnen- pajčji.

Spinnefeind smirtno sovražën.

Spinnefeindschaft *f.* smirtno sovraštvo.

Spinnen presti (predem); spresti,

napresti. *Wißtst du, wie man spinnen muß?*

Spinnen *n.* preja.

Spinnenfeindschaft *f.* sovraštvo do pajčevine.

Spinnengewebe *n.* pajčevina, pajčina, pavočina.

Spinnenthier *n.* pajkovëc.

Spinner *m.* prelëc. [prejnica.

Spinnerei *f.* preja; (Ort) predilnica,

Spinnerin *f.* predica, prelja.

Spinnerlohn *m.* prednina.

Spinnermahl *n.* oprëdnica.

Spinnhaar *n.* predivo; (fein) ohlanica.

Spinnhaus *n.* predilnica, prejnica.

Spinnmaschine *f.* samopreljka. [tek.

Spinnrad *n.* kolovrat; *dem.* kolovra-

Spinnrocken *m.* preslica, preslo; (obere Theil) koželj; (das Fächel daran) ko-

delja.

Spinnstube *f.* predilnica, prejnica.

Spinnwebenhaut *f.* pajčevinasta mreža.

Spinnwebig pajčevinat, pajčinat.

Spint *m.* belina, belotina; (im Brot) svalëk, emok.

spintig svalkast, emokast.

spintiferen mozgati, mozgovrtati, dlakocepiti; š. grubeln.

Spintiferer *m.* mozgovrtëc, dlakocep, izmisljalo.

Spion *m.* ogleduh, vohun, prežalëc.

Spionage *f.* ogledustvo, vohunstvo.

spionieren ogledovati, pozvedovati, zasledovati.

spiral zavit, vrtelast. [ërta.

Spirallinie *f.* spiralna ërta, zavojita

Spiritual *m.* spiritual, nadzornik v duhovnem semenišči.

Spiritualismus *m.* duhoslovje.

Spiritualität *f.* dušnost.

spirituell dušen; duhovit, duhápoln.

spirituös š. geistig.

Spiritus *m.* duh, pridih; (Stüßigkeit) vinski cvet.

Spiritusbrennerei *f.* žganjarna.

Spital *n.* bolnišnica, bólnica; (Armen-spital) ubožnica, siromašnica; Spital- bolnišnični, bolnični.

Spiritusbrennerei vretenaste Kospire

Spitalsverwalter *m.* oskrbnik bolnišnice; oskrbnik siromašnice.

Spitz oster, rtast, šiljast; — *er* Winkel oster kot.

Spitz *m.* kužek, spicelj.

Spitzbogen *m.* rtast lok, lomljen —, gotski oblok.

Spitzbogenstil *m.* zidava v rtaste obloke.

Spitzbube *m.* malopridnež, neporednež, slepar, goljuf; tat, lopov, cigán.

Spitzbüberei *f.* goljušija, malopridnost, sleparija, sleparstvo.

Spitzbübin *f.* malopridnica, sleparica; ciganka, tatica.

Spitzbüßich sleparski, malopridni, goljufen.

Spitze *f.* ost (-i), ostën, konica; (Scheitel) vrh; (Spitze der Curve) teme (-na); (Archstall) rt, rogelj; (Secres) čelo; (Dach) — sleme (-na); (äußerster Theil) konče, končina; *fig.* Spitzen *pl.* načelniki, prvaki, glave; an die — sich stellen na čelo se postaviti; etwas auf die — treiben pretirati, presiliti, pretegniti; an der — stehen na čelu stati (stojim), zapovedovati; — *n pl.* (gefloppeltes Gewirk) čipke *pl.*, zobci *pl.*

Spizel *m.* osleduh, ovaduh, prezaléc.

Spitzen ostriti, šiljiti; poostriti; die Ohren — na uho vleči, uho nastavljati.

Spitzen *n.* šipkami, z zobci.

Spitzenband *n.* čipkasti trak.

Spitzenhändler *m.* prodajaléc čipek.

Spitzenkleid *n.* oblačilo s čipkami.

Spitzenklöppelei *f.* kleklanje čipek.

Spitzennäherei *f.* šivanje čipek.

Spitzenstuch *n.* robéc s čipkami.

Spitzindig premeten, prebrisan, bistro-umén.

Spitzindigkeit *f.* premetenost, bistro-umnost.

Spitzhammer *m.* oskrd.

Spitzhaut *f.* cepin, pikón, kramp.

Spitzhut *m.* rtasti —, šiljasti klobuk.

Spitzig oster, ostrorób, šiljat, rtast; robot; (Worte) zbadljiv, zbodljiv; (v. Winkel) oster.

Spitzkeimer *pl.* jednokaličnice *pl.*

Spitzkopf *m.* šiloglavéc.

Spitzmaus *f.* rovká, bezgavka, hrčica.

Spitzmesser *n.* ostrinjek. [včk.]

Spitzname *m.* pridevéc, priimék, vzde-

Spitznase *f.* kljukasti nos; (Person) kljukonós.

Spitzsäule *f.* š. Pyramide.

Spitzwinkel *m.* oster kot.

Spitzwinkelig ostrokotën.

Spitzwort *n.* zbadljiva beseda.

Spitzzahn *m.* derác, očnjak, kél.

Spitze *f.* okujine *pl.*

Spitze š. schleifen.

Splendid š. prächtig.

Splint *m.* belina, belotina, beljava.

Splinthäfer *m.* likar.

Splitter *m.* treska, trska, drobir; (Holz) iver, iverje; pezdír, pezdírje; škindra, ščalja; *fig.* troha, drobéc, mrvica, cempér.

Spitterig treskav, trskast, lámën, krhék, drobéc, drobírjast; (mineral) škindrav.

Spittern cepiti se, lomiti se, klati (koljem) se, drobiti se.

Spitternacht gol in nag, čisto nag.

Spitterrichter *m.* prenatánëni sodnik, prerëšetaléc.

Spondeus *m.* spondej.

Sponsalien *pl.* š. Verlobniš.

Spontan *adv.* samovoljën, samohotën, svojevóljën; *adv.* sam od sebe. [hotja.]

Spontanität *f.* svojevóljnost, samospóradišk samotër, raztresen.

Sporcogewicht *n.* nečista teža, teža z zavojem vred.

Spore *f.* tros; klinéno zrnce.

Sporei *n.* zaprték, klopotéc.

Sporen š. faulen.

Sporenlager *n.* trosišče.

Sporenpflanzen *pl.* trosocvetke *pl.*

Sporenschlauch *m.* trosnik.

Sporenschleuder *f.* poskoček.

Sporer *m.* ostrogar.

Sporn *m.* ostroga; *fig.* nagón, spodbuda (vzpodbuda); die Sporen geben spodbosti (-bodem), *impf.* spodbadati; Sporn- ostrožni.

Spornen spodbosti (-bodem), *impf.* spodbadati; *fig.* nagibati (-gibljem), gnati (ženem).

Spornmacher *m.* ostrogar.

Spornstreichs *adv.* v skoč, v dir, skókoma, bliskoma. [šéc.]

Spornträger *m.* ostrogač, ostrogono-
Sporteln *pl.* postranski prislužék.

Spott *m.* posmeh, zasmeh, zasramba; (Schande) sramota; — treiben posmehovati, rogati se komu, zasmehovati koga, zasramovati koga, norca delati se iz koga; **Spott-** zasmehovalni, sramotilni.

Spottbillig *v* mrtév kup.

Spottdroffel *f.* oponašaléc.

Spöttelei *f.* posmešek, oponášanje, zbadanje.

Spötteln smejati se, posmehovati se, zbadati, oponašati.

Spotten rogati se, posmehovati se komu, zasmehovati oder zasramovati koga, norca delati se iz koga, v smeh obrátati, norcévati se s čim.

Spötter *m.* zasmehovaléc, posmehovaléc, zasramovaléc, oponašaléc, rogaléc; zabavljivéc.

Spötterei *f.* zasmehovanje, zasramovanje, roganje, roga.

Spöttlerin *f.* zasmehovalka, zasramovalka, zabavljivka, rogalica.

Spottgedicht *n.* zabavljica.

Spottgeld *n.* slepa cena; um ein — pod nič. [ljiv.

Spöttlich zasmehljiv, pomešljiv, porog-

Spottkauf *m.* kup pod nič.

Spöttler *m.* posmehljivéc, zasmehljivéc, zasramljivéc; — *in f.* zasramljivka.

Spöttlich *f.* spöttlich.

Spottlied *n.* zabavljiva pesen (-i).

Spottname *m.* vzdevék, priimek.

Spottpreis *m.* cena pod nič, slepa cena.

Spottrede *f.* zabavljica.

Spottsucht *f.* zabavljivost, zasmehljivost, porogljivost. [rogljiv.

Spottsuchtig zabavljiv, zasmehljiv, po-

Spottvogel *m.* rdečeglavi srakopér.

Spottweise *adv.* zasramljivo, posmehljivo, porogljivo.

Spottwohlfel predobér kup, precén, pod nič.

Sprach- govorni, jezikovni.

Sprache *f.* jezik; slovenische — slovensčina; deutsche — nemščina; griechische — grščina; lateinische — latinščina; die — ist ihm vergangen besedo mu je zaprlo; (Redenei)je) govor, govorica; in die slob. — übertragen posloveniti, prevesti (-vém) v slovenski jezik; zur — bringen besedo sprožiti

o čem, v misel (-i) vzeti (vzamem); heraus mit der — povej, govori.

Spracheigenheit *f.* jezikova lastnost, osobitost jezika.

Sprachverwirrung *f.* zmeda jezikov.

Sprachfehler *m.* govorna hiba; hiba zoper jezikovna pravila, jezikovna hiba.

Sprachfertigkeit *f.* jezikoročnost, izurjenost v jeziku.

Sprachform *f.* jezikovna oblika.

Sprachforscher *m.* jezikoslovéc.

Sprachforschung *f.* jezikoslovstvo.

Sprachgebiet *n.* razsežje jezika, jezikovni okoliš.

Sprachgebrauch *m.* govorni običaj, običaj govorjenja; daß ist gegen den — tako se ne govori.

Sprachgelehr jezikoslovén.

Sprachgelehrter *m.* jezikoslovéc.

Sprachgesetz *n.* jezikovno pravilo.

Sprachgrenze *f.* jezikovna meja.

Sprachkarte *f.* narodopisni zemljevid.

Sprachkennner *m.* jezikoznanéc, jezikoslovéc. [slovje.

Sprachkunde *f.* jezikoznanstvo, jezikosprachkundig zveden v kakem jeziku, vešč jeziku.

Sprachkunst *f.* *f.* Sprachkunde.

Sprachkünstler *m.* slovničár.

Sprachlehre *f.* slovnica, gramatika.

Sprachlehrer *m.* slovničár, gramátikar.

Sprachlehrlich slovničén, slovniški, gramatičén.

Sprachlich jezikovni, kar se tiče jezika; glede na jezik.

Sprachlos nem, mutast; — werden onemeti. [zikov.

Sprachmeister *m.* učitelj jezika od je-

Sprachorgan *n.* govorilo.

Sprachregel *f.* jezikovno pravilo.

Sprachreinheit *f.* jezikovna čistota.

Sprachreiniger *m.* čistiléc jezika.

Sprachrichtig *adv.* pravilén; *adv.* pravilno.

Sprachrichtigkeit *f.* pravilnost jezika.

Sprachrohr *n.* govorilo; govorno trobilo. [zaklad.

Sprachschah *m.* govorni —, jezikovni

Sprachschneider *m.* *f.* Sprachfehler.

Sprachstudien *pl.* jezikovne preiskave *pl.*, proučevanje jezika.

Sprachton *m.* govorni naglas.

Sprachtonzeichen *n.* naglasni znak.

Sprachübung *f.* govorna vaja.

Sprachunterricht *m.* poduk v jeziku.

Sprachverbesserer *m.* popravljalec jezika.

Sprachvergleichung *f.* primerjanje jezikov, primerjajoče jezikoslovje.

Sprachwerkzeug *n.* govorilo.

Sprachwidrig *adi.* nepravilèn; *adv.* nepravilno.

Sprachwissenschaft *f.* jezikoslovje.

Sprecharl *f.* način govorjenja, izreka.

Sprechen *govoriti*; (in Kärnt.) marjati; (in Steierm.) golčati (golčim); kramljati; (Nede halten) govoriti, besedovati; (ausprechen) izgovoriti, izreči; *impf.* izgovarjati, izrekovati; (erzählen) praviti, pripovedovati, povedovati; kein Wort — ne ziniti, ne orhiniti; (ich ein Wort reei, izpregovori); (ein Gebet —) moliti; (ein Urtheil —) razsoditi, sodbo izreči; *impf.* razsojati; heilig — za svetnika razglasiti, *impf.* — razglasati.

Sprechen *n.* govor, govorica.

Sprecher *m.* govornik, besednik; —in *f.* govornica, besednica.

Sprechsaal *m.* govorilnica.

Sprechfüchtig *govorljiv*, gostobeseden, golčljiv.

Sprechwerkzeug *n.* govorilo.

Sprechzimmer *n.* govorilnica.

Spreißel *m.* š. Speil.

Spreißen, spreiten *razpreti*, *impf.* razpirati; *razprostreti*, *impf.* razprostirati; *razpeti* (-pnem), *impf.* razpenjati.

Spreiße *f.* podpora; soha, opirača.

Spreißen *podpreti*, *impf.* podpirati; (die Füße —) razkrečiti; sich — (widersehen) upirati se, ustavljati se, krečiti se; (sich brüsten) sopirati se, košatiti se; Gespräch napihnen, košat.

Spreißflange *f.* rázpóra.

Spreng- *kropilni*; *strelni*.

Sprenge *f.* krópljenje, kropilo.

Sprengel *m.* okraj, okoliš, okolina, oblast; — des Bischofs škofija; — des Pfarrers župa, župnija, fara; Gerichts— sodišče, sodnija.

Sprengen (mit Wasser) *kropiti*, skropiti; pokropiti, poškopiti; (mit trof. Gegenstand) *posuti* (-spem u. -sujem),

potresti; *impf.* posipati, potresati; (e. Festung) *razstreliti*, *razdejati* (-denem), *razrušiti*; *impf.* razstreljati, razdevati; (Jessen) *streljati*, *lomiti*; (Thür) *razbiti* (-bijem), *prebiti*; *impf.* razbijati; (Seiten) *potrgati*; (in d. Luft) *raznesti*.

Sprenger *m.* kropilec.

Sprenggeschofs *n.* razletljivi izstrelék.

Sprengkanne *f.* kropilnica, škropilnica.

Sprengkessel *m.* kotlič s kropilno vodo, kropilnica.

Sprengpulver *n.* raznesilni prah, raznesilni smodnik.

Sprengstoff *m.* raznesilo.

Sprengwasser *n.* kropilna voda.

Sprengwedel *m.* kropilo, škropilo.

Sprengel *m.* próglja, precép; pika, pega.

Sprengelig *grahast*, *pestér*, *pegast*.

Sprengeln *kropiti*, *skropljati*.

Spreu *f.* pleva, pleva *pl.*

Spreuig *plevat*.

Spreukammer *f.* plevnjak.

Spreukasten *m.* plevnik.

Spreusack *m.* plevnica.

Spreustaub *m.* plevni prah.

Spreuwort *n.* prislovica, pregovor; prilika.

Spreuwortlich *pregovorèn*, v prislovič, prislovičen.

Sprengel *m.* obroč, lok, locenj.

Spreißel *m.* š. Sprosse.

Spreißen *gnati* (ženem), *pogánjati*, *kliti* (klijem), *brsteti*, *kaliti*; *pognati*, *prkliti*.

Spreiße *n.* rogovile *pl.*, *razsoha*.

Sprengbod *m.* kozél, skakaléc.

Sprengbrett *n.* skakálnica, skakalo.

Sprengbrunnen *m.* vodomet.

Sprengen *skákati* (skočem), *poskakovati*, *skakljati*; *skočiti*, *poskočiti*; (irgend wohin —) *smukniti*, *šiniti*, *strniti*, *púhniti*; *impf.* *smúkati*, *púhati*; (ins Wasser —) *skočiti*, *strbunkniti*; (in die Höhe —) *poskakovati*; (ersprengen) *počiti*, *póknniti*, *razpočiti* se, *régniti*; *impf.* *pókati*, *razpokovati* se, *régati*.

Sprenger *m.* skakaléc; (im Schachspiel) *konjič*; —in *f.* skakalka.

Sprengfeder *f.* *vzmet* (-i), *prožina*.

Sprengflut *f.* *visoka plima*.

Sprenghengst *m.* *žrebéc*, *celák*, *pastuh*.

Springinsfeld *m.* skakavt, štrkovčec, poskočnin.

Springkraut *n.* nedotika.

Springluftig skakav, skočen.

Springquelle *f.* vrelčec, vir.

Springzeit *f.* čas za pleme, čas za spuščanje, čas vojenja.

Spring *m.* štrkljaj. [čaljška.

Springbüchse *f.* brizglja, sikalica, štr-

Springe *f.* brizgálnica, gasilna brizglja.

Springen brizgati, sikati, bezikati, švrkati, štrkati, škropiti; brizgniti, bezikniti, švrkniti, štrkniti; (Blut) bruhati; bruhniti; (Bier) peniti pivo.

Springmeister *m.* nastojnik nad brizgálnicami.

Springer *m.* škropilčec, štrkalčec.

Springfisch *m.* prskalčec. *— flöher*

Springfleder *m.* štrkuta, štrkotina.

Springkann *f.* škropilnica. [usnje.

Springleder *n.* kočijski zastor, zastorno

Springmann *m.* brizgač.

Springregen *m.* pršavica, pršenje.

Springwedel *m.* kropilo, škropilo.

Springe rod, suh, pust, trpek; (brüchig) krhek, drobljiv; (rauh) hrapav; (ungefüllig) osoren, nepriljuden; — sein upirati se; *fig.* šopiren, prevzetovalen.

Springigkeit *f.* rodost, trpkota; krhkost, drobljivost; osornost, nepriljudnost, šopirnost, prevzetnost.

Spring *m.* Sprosse *f.* mladika, mladica, odrastlek, zacimček; (an d. Weiter) klin, stopnja.

Springen kliti (klijem), kaliti, brsteti, poganjati, kavljati, v brstje iti (idem u. grem); *fig.* izhajati, izvirati.

Springer *m.* veliki slavček.

Springling *m.* (b. Bäumen) mladika, odrastlek; (bei Menschen) potomček; mlajši; zarojenček; *f.* Sprosse.

Spring *m.* rek, izrek, pregovor; (Entscheidung) razsodček, sklep. [kov.

Springdichter *m.* skladalčec modrih re-

Springrede *f.* govor v modrih rekah.

Springreich poln lepih rekov in mislij.

Springweise *adv.* v pregovorih.

Springel *m.* vrelčec, vrelo, vir; (Schwall) vrtranje, var, vrenje.

Springeln vreti, kipeti; gomizljati; zavreti, skipeti; (vom Wasser) vreti, vrtrati, mzeti.

Springelquelle *f.* vrelčec, vrelo.

Springelstein *m.* vrelčevčec.

Springelwasser *n.* vrelnica, vrelčina.

Springen *intr.* pršeti; (Hyunten) iskriti se; iskre se krešejo, — kujejo; *tr.* sipati (-pljem), iskre kresati (-šem), — kovati, — metati (mečem).

Spring *m.* skok, poskók, skakaj; einen — thun skočiti, poskočiti; (Riß) poklina, razpoklina, razpoka, poč (-i), reza, razporek, rasedlina; einen — befoutmen počiti, razpočiti se, regniti, razsesti (-sedem) se; auf einen — na smuk; im — skókoma, v skoku.

Springbrin *n.* skočnica.

Springfähig za spuščanje pripraven.

Springriemen *m.* podprožni remen;

(b. Pferde) nabrzdnica. [na skok.

Springweite *adv.* skokoma, v skoku,

Springweite *f.* doskok, doskočaj.

Spunde *f.* pljunček, izpljuvček, pljuvotina; (Austwurf) izmeček, hrakelj.

Spunden pljuvati (pljujem); pljuniti; (auswerfen) hrkati, hrakljati, iz sebe metati (mečem); izmetati.

Spüder *m.* pljuvalčec.

Spüdnapf *m.* pljuvalnik, pljuvalnica.

Spuk *m.* hrup, šundér, razbota, ropót, polóm; (Gespenst) strah, strašilo, pošast (-i).

Spuken strašiti; es spukt ihm im Kopf v glavi se mu meša.

Spukgeschichte *f.* pripoved o strahovih.

Spule *f.* cev (-i), cevka; vretenca.

Spulen sukati (sučem); nasukati.

Spülen *tr.* izplakniti, poplahniti; *impf.* plákati, izplakovati; *intr.* pliykati, oblivati, izpirati. — *waschen (Spüß)*

Spüßsaff *n.* pomivnik, pomiják, plavnik, pominjek.

Spüßförmig cevkast.

Spüßgelle *f.* *f.* Spüßsaff.

Spüßgestell *n.* cevňjak.

Spüßgoffe *f.* liják, lij.

Spüßlicht *n.* pomije *pl.*

Spüßmaschine *f.* sukalo.

Spüßnapf *m.* pomivalnik.

Spüßrad *n.* sukalnik.

Spüßwasser *n.* pomije *pl.*

Spüßwurm *m.* navadna glista.

Spund *m.* čep, čepček, zamašek, zatič; vranj, voha, pilika.

Spundbohrer *m.* vešnik, vranjak.
Spundbrett *n.* stropnica, podnica.
Spunden, **spünden** začépati, zamašiti, veho zabiti (-bijem), zavešiti; *impf.* začéповати; (mit Brettern) obiti, *impf.* obijati, pažiti (z deskami); (durch Einsehung des Bodens) zadniti.
Spundloch *n.* voha, vranj.
Spundnagel *m.* moznik.
Spundnapfen *m.* čep, zamašék, zatič, vranj, vranjék, pilika.
Spur *f.* sled (-ú u. -a), trag; (Fuß-) stopinja, stopa, stopaj; (der — nachgehen) za sledom —, po sledu iti (idem u. grem); (des Wagens) tir; (Rad-) kolotečina, kolovoz, kolesnica; (des Schiffes) proga; es ist keine — von ihm ni duha ne sluha.
Spüren slediti, vohati, tražiti; zaslediti, ovohati; *impf.* zasledovati, za sledom iti (idem u. grem).
Spürer *m.* sleduh, vohún. [vižel.
Spürhund *m.* vohón, vohonski pès, **spürlos** *adv.* brez sledú, brez znamenja, da ni ne duha ne sluha.
Spurweite *f.* širina kolotečine, raztečina.
Spüte *f.* speh; j. Eile.
sputen sich pašéti se, podvizati se, žuriti se, spešiti se.
Staar *m.* j. Star.
Staat *m.* država; (Reichthum) cesarstvo, carstvo; (Königreich) kraljestvo; (Land) dežela, dežel (-i); (Vorstaat) dvor, dvorjaniki *pl.*; (Pracht) leskota, velikolepje, gizda; (Aeid) prekrasna obleka, gizdava oprava.
Staatenbund *m.* sodržavje. [nica.
Staaten Geschichte *f.* državna povest.
Staatenkunde *f.* državoznanstvo.
Staatenrecht *n.* mejnároodno pravo.
staatlich državni.
Staats- državni.
Staatsamt *n.* državna služba.
Staatsangehörige *m.* državljan.
Staatsangehörigkeit *f.* državljanstvo.
Staatsangelegenheit *f.* državna zadeva, državna reč (-i).
Staatsanlehen *n.* državno posojilo, državni zajem.
Staatsanwalt *m.* državni pravdnik; državni zastopnik.

Staatsanwaltschaft *f.* državno pravdnístvo.
Staatsanwaltsstitut *m.* namestnik državnega pravdnika.
Staatsauslage *f.* državni davék, državni naklad.
Staatsaufwand *m.* državni trošek, državni stroški *pl.*
Staatsausgabe *f.* državni stroški *pl.*; državni izdatki *pl.*
Staatsbank *f.* državna banka.
Staatsbankrott *m.* državni bankrot, državni propad.
Staatsbauten *pl.* državne stavbe *pl.*, državne zgradbe *pl.*
Staatsbeamte *m.* državni uradnik; državni činovnik.
Staatsbehörde *f.* državni urad, državna oblast (-i).
Staatsbürger *m.* državljan.
staatsbürgerlich državljanski.
Staatsbürgerschaft *f.* državljanstvo, državljanska pravica.
Staatscassa *f.* državna blagajnica, državna denarnica.
Staatscontrole *f.* državno nadzorstvo, državna kontrola.
Staatscredit *m.* državni up.
Staatsdiener *m.* državni služabnik.
Staatsdienst *m.* državna služba.
Staatseffecten *pl.* državni (vrednostni) papirji *pl.*
Staatsesigenthum *n.* državna lastnina, — imovina; daš ist — to je državno.
Staats Einkommen *n.* državni dohodki *pl.*
Staats einnahme *f.* državni dohodek.
Staats einrichtung *f.* državna uredba.
Staats erforderung *n.* državna potreba.
Staatsform *f.* način vladanja.
Staatsgebiet *n.* državno ozemlje, državno področje.
Staatsgefährlich državi nevarén.
Staatsgefälle *n.* državni dohodki *pl.*
Staatsgefängnis *n.* državna ječa.
Staatsheimlich *n.* državna skrivnost, državna tajnost.
Staatsgesetz *n.* državna postava, državni zakon.
Staatsgewalt *f.* državna oblast (-i).
staatsgiltig veljaven v državi, veljaven za državo; daš ist — to velja v državi.

Staatsgläubiger *m.* državni upnik.
 Staatsgrundgesetz *n.* državni temeljni zakon. [posestvo].
 Staatsgut *n.* državni imetek, državno.
 Staatshaushalt *m.* državno gospodarstvo. [črna].
 Staatshängendepôt *n.* državna žreb-
 Staatshoheit *f.* državna vrhovnost.
 Staatskanzlei *f.* državna pisarna.
 Staatskanzler *m.* državni kancelar.
 Staatsklugheit *f.* državniška modrost.
 Staatskunst *f.* državništvo.
 Staatslehre *f.* državoznanstvo.
 Staatslexicon *n.* državeslovni rečnik.
 Staatsmann *m.* državnik, politikar.
 Staatsmännisch državniški.
 Staatsminister *m.* državni minister.
 Staatsmittel *pl.* državni prihodki *pl.*
 Staatsmonopol *n.* državno samotrštvo, državna samoprodaja. [ve].
 Staatsoberhaupt *n.* vladár, glava države.
 Staatsobligation *f.* državno dolžno pismo; državna obveznica, obligacija.
 Staatsökonomie *f.* državno gospodarstvo. [stvo].
 Staatsorganismus *m.* državno ustroj-
 Staatspapier *n.* državni papir.
 Staatsprocurator *m.* f. Staatsanwalt.
 Staatsprüfung *f.* državni izpit.
 Staatsrath *m.* (Versammlung) državni svet, državno svetovalstvo; (Person) državni svetnik, — svetovalec.
 Staatsrecht *n.* državno pravo.
 Staatsrechtlich državnoopraven.
 Staatsrechtslehre, Staatsrechtswissenschaft *f.* državno pravoslovje; nauk o državnem pravu, veda državnega prava.
 Staatsregel *f.* državno pravilo, državno vodilo.
 Staatsregierung *f.* državna vlada.
 Staatsreligion *f.* državna vera, državni verozakon.
 Staatsrücksicht *f.* državni ozir.
 Staatsruder *n.* državno krmilo; am — sein na krmilu biti (sem), vladati.
 Staatssache *f.* državna stvar (-i), — zadeva. [blagajnica].
 Staatsschatz *m.* državni zaklad; državna
 Staatsschein *m.* državni dolžni list.
 Staatsschuld *f.* državni dolg.
 Staatsschuldentilgungsfond *m.* državna razdolžna zaloge.

Vorbereitung = *Vorbereitung*
rdečica = *Stachelbeere*
mi wiejek
 Staatsschuldverschreibung *f.* državno dolžno pismo. 22/9 19
 Staatssecretär *m.* državni tajnik.
 Staatsiegel *n.* državni pečat. [nik].
 Staatsiegelbewahrer *m.* državni pečat-
 Staatsreich *m.* državno nasilje; prevrat državne vlade.
 Staatsumwälzung *f.* državni prevrat, državna prekucija.
 Staatsverbrechen *n.* hudodelstvo zoper državo; veleizdaja.
 Staatsverfassung *f.* ustava, državna ustava.
 Staatsvermögen *n.* državno imetje, državno premoženje.
 Staatsversammlung *f.* državni zbor.
 Staatsvertrag *m.* državna pogodba.
 Staatsverwaltung *f.* državna uprava.
 Staatsvoranschlag *m.* državni proračun.
 Staatswegen, von — *adv.* od države.
 Staatswirtschaft *f.* državno gospodarstvo.
 Staatswissenschaft *f.* državoznanstvo, državeslovje.
 Staatswissenschaftlich državnoznanstven, državesloven.
 Staatszeugnis *n.* državno spričevalo.
 Staatszweck *m.* državni namen, državna svrha.
 Stab *m.* palica, batina; *dem.* paličica; šiba, šibica, grčavka; (milit.) čelništvo, štab; (phys.) prot; den — brechen über jemd. na smrt koga obsoditi.
 Stabeisen *n.* železne šibke *pl.*, kovano železo.
 stabil stojen; stalén, stanovit.
 Stabilerklärung *f.* izrek stanovitosti, — stalnosti.
 Stabilität *f.* stojnost, stalnost.
 Stabilitätsfähigkeit *f.* stojljivost.
 Stabilitätsformel *f.* izraz stojnosti.
 stabillos brez podpore.
 Stabsstabni, štabski.
 Stabsarzt *m.* štabni zdravnik. [nik].
 Stabsofficier *m.* štabni oficir, — čast-
 Stabwurz *f.* (*Artemisia abrotanum*) abarát, božje drevice.
 Stachel *m.* bodéc, ostén, bodica; (Wien-) želó, žaléc; trn, ost, bodalec; fig. nagón.
 Stachelbeere *f.* kosmulja, ágras, kosmato grozdíče, — grozdíče.

Stachelbüfel *f.* turč, gladež.
 Stacheldorn *m.* trn, ostēn.
 Stachelstich *m.* ježevka.
 Stachelstoffer *m.* ostropluta.
 Stachelstortsch *m.* trnč.
 Stachelhaar *n.* ščetina.
 Stachelhäuter *m.* iglokožec.
 Stachelig *bodeč*, ostēr, trnjev, bodljiv.
 Stacheln *spodbosti* (-bodem), *spodbuditi*, *impf.* spodbádati, spodbujati.
 Stachelnuss *f.* povodni oreh.
 Stachelschwein *n.* ježevč. [jezik.
 Stacheljunge *f.* bodljivi —, zbadljivi
 Stade *n.* j. Gestade.
 Stadel *m.* skodēnj.
 Stadium *n.* stadij, daljava 125 korakov; stopnja; doba, čas.
 Stadt *f.* mesto; (Zette) trdnjava, utrjeno mesto; *dem.* mestece (mestice); Stadt-mestni.
 Stadtarzt *m.* mestni zdravnik.
 Stadtbeamte *m.* mestni uradnik.
 Stadtbewohner *m.* meščan, mestjan.
 Stadtbereich *m.* mestni okraj, mestni okoliš; obmestje.
 Stadtbrauch *m.* mestna šega.
 Stadtbürger *m.* j. Städter. [narnica.
 Stadtkasse *f.* mestna blagajnica, — de-
 Städtbund *m.* medmestna zveza.
 Städter *m.* meščan, mestjan; —in *f.* meščanka, mestjanka.
 Stadtgebiet *n.* obmestje.
 Stadtgenoss *m.* someščan.
 Stadtgespräch *n.* pomestna govorica.
 Stadtgraben *m.* mestni okop, — rov.
 Stadthauptmann *m.* mestni glavar.
 Stadthauptmannschaft *f.* mestno glavarstvo.
 Stadthaus *n.* mestna hiša. [mestu.
 städtisch *mestēn*, meščanski, kakor v
 Stadtkundig *po vsem mestu znan*, *po vsem mestu razvpit*.
 Stadtleben *n.* mestno življenje.
 Stadtmagistrat *m.* mestni magistrat, mestno poglavarstvo, — oblastvo. [je.
 Stadtmauer *f.* mestni zid, mestno ozid-
 Stadtmiliz *f.* mestna vojaščina.
 Stadtphysicus *m.* mestni nadzorni zdravnik.
 Stadtrath *m.* (Versammlung) mestni odbor, mestno svetovalstvo; (Person) mestni odbornik, mestni svetovalec.

Stadtrecht *n.* mestno pravo, mestna pravica.
 Stadtschuld *f.* mestni dolg.
 Stadtschule *f.* mestna šola.
 Stadtschwabe *f.* (*Hirundo urbica*) domača lastovica, podgorida.
 Stadtsegel *n.* mestni pečat.
 Stadttheil *m.* mestni del, del mesta.
 Stadtverordnete *m.* mestni odbornik.
 Stadtvolk *n.* meščani *pl.*, meščanstvo.
 Stadtwache *f.* mestna straža.
 Stadtwappen *n.* mestni grb.
 Stadtwesen *n.* meščanstvo.
 Stadtwundarzt *m.* mestni ranocelnik.
 Staffage *f.* stafaza, olepsava.
 Staffel *f.* stopnja; j. Sprosse, Stufe. [lo.
 Staffelei *f.* podstavč; slikarsko stoj-
 Staffelgebet *n.* pristopna molitev.
 Staffelland *n.* j. Stufenland.
 Staffette *f.* štafeta, brzovestnik; (daß Schreiben) brzovestnica.
 staffieren *preskrbeti*, *opraviti*, *prevideti*; *impf.* preskrbovati, opravljati; (Kleid) olepsati; (Gut) obsiti (-šijem); (mit Gold) pozlatiti.
 Staffierung *f.* oprava, olepsava; (Woff-staffierung) pozlačenje.
 Stagnation *f.* kaluznost; otrplost, zastaja, onemoglost.
 stagnieren *kaluziti*; *zastati* (-stanem), *otrpniti*, *onemoči* (-morem); *impf.* zastajati, omagovati.
 Stahl *m.* jeklo, ocel; (Feuer-) kresilo; (Weß-) ognjilo; gehärteter — kaljeno jeklo; (Zrith-) surovo jeklo; (Guß-) lito jeklo; Stahl- jekleni, ocelni.
 Stahlarbeit *f.* jekleni izdelek.
 Stahlarbeiter *m.* jeklar.
 Stahlblech *n.* jeklina plasa, pločevina.
 Stahldraht *m.* jeklina žica.
 Stählen *jekliti*, *kaliti*, *oceliti*; *ojekliti*; *fig.* ukrepiti.
 Stählen *jeklén*, *oclen*.
 Stahler; *n.* jeklina ruda.
 Stahlfabrik *f.* jeklarnica.
 Stahlfeder *f.* jekleno pero (-esa).
 Stahlhammer *m.* samokov za jeklo.
 Stahlhütte *f.* jeklarnica.
 Stahlschneider *m.* jeklorežec.
 Stahlstein *m.* jeklenovec, siderit.
 Stahlstich *m.* jeklorez.

Stahlware *f.* jeklenina, jeklovina, jekleno blago.

Stahlwasser *n.* železita voda.

Stake *f.* kol, podajáč.

Staket *n.*, **Staketenzaun** *m.* plot iz kolov, ograja iz zabitih kolov, plot.

Stalagmit *m.* stoječi kapnik, navzgor-nik; stalagmit.

Stalaktit *m.* viseči kapnik, navzdolnik.

Stall *m.* hlev; **Pferde—** konják, konjušnica; **staja**; **Schwein—** svinják, svinjski hlev, hlevčec; **Schaf—** ovčák, ovčjak, ovčji hlev; (**d. Ochsen u. Kühe**) volovjak, kravjak; **Hühner—** kurnjak, kurnik; **Ziegen—** kozjak, kozji hlev;

Stall— hlevski, hlevni. — *Jünger?*

Stallen *scati* (šcim).

Stallgeld *n.* hlevščina.

Stallgeräth *n.* pohlevje.

Stallknecht *m.* konjar, konjuh, konjski hlapčec.

Stallmeister *m.* konjušnik; nadkonjar.

Stallung *f.* hlev, staja.

Stamm *m.* deblo, panj; (**Stengel**) steblo; (**abgehauener —**) parob, parobek, hlod, čok, klada; (**Geschlecht**) rod, rodovina, pokolenje; (**Volk—**) plemo (-ena); (**Capital**) glavnica, matica; (**gramm.**) deblo; — **des Körpers** trup; **Stamm—** prvotni, izvirni.

Stammbaum *m.* rodovnik, rodoslovno drevo (-esa).

Stammbuch *n.* spominják.

Stammburg *f.* rodni grad.

Stammcapital *n.* glavnica.

Stämmchen *n.* debelce, stebelce. [**na Stammeigenthum** *n.* glavninska lastniammeln brbljati, brbotati; (**stottern**) jecati, jecljati.

Stammeln *n.* brbljanje; jecljanje.

Stammeln *n.* brbljav, jecljav.

Stammellern *pl.* prvi starši *pl.*, pradedje *pl.*

Stammen *n.* izhajati, biti (sem) rodu; (**gramm.**) izvirati, izpeljavati se, proizvajati se.

Stammfolge *f.* rodosledje.

Stammform *f.* osnovna oblika.

Stammgast *m.* vsakdanji —, stanovitni gost. [nica.

Stammgeld *n.* zakladni denár, gláv-

Stammgenosse *m.* roják, rodovinec.

Stammgut *n.* dedina, dedovina, dedinstvo, dedščina.

Stammhalter *m.* zarodnik.

Stammholz *n.* deblovina, hlovovje.

Stämmig *n.* deblovit, deblat; (**Mensch**) zastavén, trščat.

Stammleiter *f.* poglavna lestvica.

Stammler *m.* brbljavčec, jecljavčec; — *in f.* brbljavka, jecljavka. [nik.

Stammregister *n.* rodoslovje, rodoslov-

Stammstoffs *n.* dedinski —, rodni grad. [zlog.

Stammstilbe *f.* debelski zlog, osnovni

Stammstih *m.* dedina; rodna stolica.

Stammstafel *f.* rodovnik. [rodu.

Stammvater *m.* zarodnik, začetnik

Stammvermögen *n.* rodovinska imovina, dedinsko premoženje.

Stammverwandt *orodén*, jednorodén; **der Stammverwandte** roják; **die —** rojákinja. [renina.

Stammwort *n.* koreninska beseda, ko-

Stammzahl *f.* praštevilo, prvo število.

Stampfe *f.* stopa; (**Handlung**) phanje.

Stampfen *n.* cepetati (-am, -ečem), tepetati (-am, -ečem), topotati, ob tla butati; peketati, ob tla udarjati; (**Hirse**) phati (pham, pšem); (**im Rörjer**) tolči (-ečem), drobiti; stolči, zdrobiti.

Stampfer *m.* phalčec; (**Werkzeug**) phaj, pah, tolkáč; — *in f.* phalka.

Stampfgang *m.* stope *pl.*

Stampfmaschine *f.* phalo, phalni stroj.

Stampfmühle *f.* stope *pl.*

Stampfschlägel *m.* *f.* Stampfer.

Stampfschüd *n.* ril.

Stampiglie (**Stampille**) *f.* stempilja, pečatilo.

Stand *m.* stan, stališ; (**Platz**) mesto; (**Sich—**) število; staja; (**Gestell**) stojalo, stalo; (**Gattung**) vrsta, razred; (**Verkaufsbude**) tržni sator (sotor); **Stände** *pl.* stanovi *pl.*; **festen — haben** trdno stati (stojim); **guten — haben** v dobrih razmerah biti (sem); **schweren — haben** v mučnem položaji biti; **zustande bringen** doznati (-ženem), dovršiti, napraviti; **der Kauf kommt zustande** kup se sklenu; **der Vergleich kommt zustande** pogodijo se, poravnajo se; **im — erhalten** v dobrem stanu ohraniti; **im — e führen** iméti (imám)

zapisano; im —e sein premoči (-morein), mogoče je komu; außer —e sein ne moči; in den — setzen jund. potrebne pomočke komu dati (dám); einen Verbreder zustande bringen koga ujeti (-jamem), pred sodnika postaviti; mit seinem —e zufrieden sein s svojim stanom, zadovoljen biti; die Sache ist zustande gekommen reč se je napravila; der höchste — des Wassers najvišja voda; — d. Industrie stanje obrtnosti; Bürger — meščanstvo, meščanski stan; Ritter — viteštvo, vitezi; Jungfern — devišstvo; Wittwen — vdovstvo; Ehe — zakon; lediger — samski stan; e. Mann vom —e mož visokega rodu; Lehr — učiteljski stan, učiteljstvo. [dero.

Standarte *f.* praporčec, zastava, ban-

Standbild *n.* kip, soha.

Ständchen *n.* podóknica.

Ständer *m.* podstavček, stebër. [stan.

Standeserhöhung *f.* povzdiga v visji

Standesherr *m.* plemić, žlahtni gospod, plemenitaš.

Standeskörper *m.* stanovski oddelék.

Standesmäßig primeren stanu.

Standeswahl *f.* volitev stanú.

Standesunfähigkeit *f.* stanovska pristojnost.

Ständeunterschied *m.* razloček —, razlika stanov. [stanov.

Ständeversammlung *f.* zbor deželskih

Ständewesen *n.* stanovstvo.

Standfähig i. stabil.

Standfestigkeit *f.* stalnost, stojalnost.

Standgeld *n.* mestnina, stojina.

Standhaft stanovitén, stanovit, stalén; trdén, jak.

Standhaftigkeit *f.* stanovitnost, stalnost; trdnost, jakost.

Standhalten vztrajati, dotrajati.

Ständig i. beständig.

Ständisch stanovski, deželnih stanov;

—er Ausschuss stanovski odbor.

Standkerze *f.* sveča stalnica.

Standlager *n.* stanišče. [ërta.

Standlinie *f.* ërta osnovnica, glavna

Standort *m.* stojišče, stanovišče, stajališče; bivališče.

Standpunkt *m.* stališče, motrišče, smatrališče.

Standquartier *n.* stanišče, stanovališče.

Standrecht *n.* preki sod, nagli sod.
Standrechtlich *adv.* po prekem —, po naglem sodu.

Standrede *f.* nagrobni govor.

Standrifs *m.* načrt, očrték, črték.

Standvogel *m.* stalna ptica.

Stange *f.* drog, ranta, prekla, rajica (Steierm.); (Pfahl) kol; (Wiesbaum) žrd (-i); (Gold—) palica, sibica; (Hühnerstange) greda, gred (-i); jemandem die — halten potegniti se za koga, zagovarjati koga.

Stängel *m.* i. Stengel.

Stangeneisen *n.* železo v palicah. [last.
Stangenförmig rantast, paličast, prek-
Stangenholz *n.* rante *pl.*, kolje *pl.*, late *pl.*, prekle *pl.* — *fam n y fam*

Stangenschwefel *m.* žveplo v sibicah.

Stangensilber *n.* srebro v sibicah, — v zlitkih.

Stangenirkel *m.* veliko šestilo.

Stänken zbadati, šuntati, ščuvati (ščujem), zabavljati, svajo delati.

Stänker *m.* svadljivéc, zabavljivec, suntar, ščuváj; (stinkende Person) smrdljivéc, smrdüh.

Stänkererei *f.* svaja, zdražba, zbadanje;

(Gestank) smrad, smradež.

Stänkerin *f.* svadljivka, zabavljivka;

smrdulja.

Stänkern smraditi; zasmraditi, usmraditi; (stöbern) stikati (-čem), vohati; prestakniti.

Stanniol *n.* stanijol, kositrni list.

stante pede *adv.* na mestu, kar na mestu.

Stapel *m.* kol; (Haufe) gramada (gramada, gromada), kup, zagreb; (Et) skladišče, sklad, skladišče; (Schiffswerfte) ladijenica, brodarница; ein Schiff vom — laufen lassen ladíjo spustiti na morje.

Stapeln koracati; (legen) skladati, zlagati; (unterlegen) podlagati; podložiti.

Stapelgeld *n.* skladnina.

Stapelort *m.* skladišče.

Stapelplatz *m.* skladišče.

Stapelrecht *n.* skladna pravica.

Stapelware *f.* skladno blago.

Stapfe *f.* stopinja, stopáj, trag.

Star *m.* (Vogel) skoréc, skvoréc;

(Weibchen) škórcëvka; (am Auge) bel

Standgeld se j marina Dattel

(-i); (schwarzer —) slepota črna; (Wass) star; Star- skoriji.

stark adi. močen, krepak, jak; ramen, čvrst, korenjaski, silen; (Stülte) hud, oster; — er Mensch hrust, trščat človek; *adv.* močno, jako, silno; stärker werden močnėti (močnejem).

starkbrühtig prsat, prsnat.

Stärke f. moč (-i), sila; krepost, jakost, čvrstost; (Dicke) debelost, debelina; (Mehl—) skrob, krfka.

Stärkemaischine f. skrobilo.

stärken krepiti, krepčati, jačiti, okrepiti, okrepčati, pokrepčati, poživiti, ojačiti, potrditi; *impf.* pokrepčevati, oživljati, potrjevati; (Wässche) skrobiti; poskrobiti.

stärkend krepčalen, krepilén.

Stärkefabrik f. skrobarnica.

starkgebaut zastáven, zajétén.

starkglänzend sijajén.

Stärkehändler m. skrobár.

Stärkemehl n. skrob, skrobovina, krfka.

Stärkung f. okrepa, okrepečava, potreba, poživljava.

Stärkungsmittel n. krepilo, krepčalo.

Stärkwäsche f. perilo za skröbljenje.

stark m. starosta, starejsina.

stark tog, okorel, otrpen, premrl, drevén, odrevenel; — werden okreniti; (Körperteile werden —) otrpniti, premreti (-mrem), odreveneti, okoreti; — ansehen srepo —, strmo gledati, viriti, štreti; upreti (-prem) —, izbuljiti oči v koga.

stark okrepniti, okreniti; (v. Stülte) dreveneti, premreti, otrpniti, okoreti, skrepeniti; (von Haaren) sršiti se, ščētiniti se, po konci vstajati.

starkheil f. togost, otrplost, okorelost, premrllost.

starkkopf m. trmoglavčé, trdoglavčé, svojejavčé, trdovratnéž; (weibl.) svojejavka, trmoglavka, trdovratnica.

starkköpfig trmast, trmoglav, trmoglavén, svojejav, trdoglav, trdokorén, trdovratén.

starkköpfigkeit f. trmoglavost, svojevlast, trdovratnost.

starkkampf m. odrevenelost, krč.

starkinn m. trma, trmoglavje, uporstvo, trdovratnost.

starrfinnig trmast, trdovratén.

starrsücht f. mrtvičnost, omrtvelost.

starrtin m. štrtin, štartin.

stāt u. i. w. i. stet.

starrsücht postajajóč; počasén.

starr f. statika, nauk o enakotežji.

station f. postaja; (Anstellung) služba, mesto.

stationär stanovit, stalén.

stationieren mesto —, službo imeti (imám).

stationschef m. postajni načelnik.

stationsort, stationsplatz m. postaja; stanovišče, stanišče.

statist m. statist, stojak.

statistik f. statistika, državopis.

statistiker m. državopisec, statistik.

statistisch državopisén, statističén.

stativ n. stalo, stojalo, podstavčé.

statt praep. namesto, mesto; *coni.* ne da bi — še le, ne da — ampak še.

statt f. mesto, torišče; ostanek; *zu statten kommen* prav priti (pridem), na hvalo priti; *impf.* prav hoditi; an Kindes statt na mesto sina, — hčere; za otroka; an Kindes statt nehmen posinoviti, pohčeriti; *von statten gehen* od rok iti (idem, grem), odsédati se, spěšiti se, ročiti se; an meiner — na mojem mestu.

stätte f. mesto, torišče; in Zusammenhungen meist mit der Silbe -ische gebildet: Brand— pogorišče; Kampf— bojišče; Zuflucht— pribežališče.

stättelos brez ostanka, brez ostaje.

stättfinden vršiti se, goditi se; dovršiti se, zgoditi se; — lassen dopustiti, dovoliti; *impf.* dopuščati, dovoljevati.

stättgeben dopustiti, privoliti; *impf.* dopuščati, privoljevati.

stättgeben mogoč biti (sem), dopuščen biti; i. stättfinden.

stätthaft umestén, pripuščen, posta-

stätthaftigkeit f. umestnost, dopuščenost.

stätthalter m. cesarski namestnik.

stätthalterei f. cesarsko namestništvo.

stätthaltererath m. namestniški svetovalec, — svetnik.

stättlich ugledén, vznesén, odličén; znatén; lep, zal.

stättlichkeit f. brhkota, brhkost.

Statue f. kip; soha, slop. [povje.
Statuengruppe f. skupina kipov, ki-
 statuieren ustanoviti, postaviti; *impf.*
 postavljati, ustanavljati; ein **Exempel**
 — kazniti koga drugim v strah.

Statur f. postava, rast (-i), stas.
Status m. stan, stanje; sestava, osobje;
status quo sedanji stan; im *status quo*
 belassen pustiti, kakor je bilo dosedaj.

Statut n. ustanova, zakon; — *en pl.*
 pravila *pl.*, naredbe *pl.*

Staub m. prah; *dem.* prašek; — ma-
 chen prašiti; zaprašiti; sich aus dem
 — machen pobrati (-berem) jo, po-
 brisati (-brisem) jo, porediti jo, popi-
 hati; (Stäublein Brot) tróhica, mrvica.

Staubbedekt prašen, zaprašen.

Staubbesen m. omelo, ometlica.

Staubbeutel m. prašnica.

Staubblüte f. prašni cvet.

Staubbrand m. snet (-i).

Stauben prašiti se, kaditi se; es staubt
 prah se dela.

Stauben prašiti, prah delati; oprášiti;
 s prahom potresti.

Stäuber m. ometalo, omelo, ometih.

Stäubern izprašiti.

Staubfaden m. prašnična nit (-i),
 prašna nit (-i).

Staubfeder f. mah, puh.

Staubfigur f. praholik.

Staubgefäß n. prašnik.

staubig prašen, prašiv, prašnat; —
 werden zaprašiti se, oprášiti se.

Staubkamm m. gosti glavnik; gosto-
 zobi česalnik, — česelj.

Staubkörnchen n. prašno zrnce.

Staublaus f. gnida.

Staublavine f. suhi —, prašni plaz.

Staubleder m. praholizč, lizávt.

Staubmehl n. poliska, mel (-i).

Staubpil; m. prašnata gliva.

Staubregen m. pršica, pršavica; es
 fällt — prši. [dčc.]

Staubschwamm m. krvnica, babji pez-

Staubweg m. pestič; vrat.

Staubwirbel m. vrtinč.

Stauch m. rokavč; rokavnica.

stauchen (sanf) sušiti; posušiti; (stus) —
 zajeziti, zagraditi; *impf.* zajezovati, za-
 gradjati; (d. Fleisch) vódi, povódi, po-
 sušiti; (Ware) v sod tlačiti, gatiti.

Staude f. grm; *dem.* grmič, grmičč; —
coll. grmovje, šibje; (schlanter Stamm)
 šiba, šibica, pálica.

Staudenartig, Staudenförmig grmast.

Staudengewächs n. grnasta rastlina.

Staudig grmat, grmovit.

Stauen jeziti; zajeziti; j. stauchen.

Stauern strmeti, čuditi se, diviti se;
 ostrmeti, osupniti, presenětiti se, za-
 vzeti (-vzamem) se, začuditi se; *impf.*
 zavzémati se. — *Wassers* *impf.*

Stauern n. strmenje, čud. [dčc.]

Stauenswert prečuden, prediven.

Staupbesen m. šiba, tepeška.

Staupe f. tepeška, šiba.

Stäupen topsti (-pem), šekati, šibati.

Stauung f. vzpor; zagraja.

Stauwasser n. zagatjena voda, zaježena
 voda, napeta voda.

Stauwerk n. zastava.

Stearin n. lojč, lojevina; stearin.

Stearinkerze f. stearinska sveča.

Stearinsäure f. lojna kislina. [šica.]

Stechapfel m. kristavč, svinjska du-

Stechbahn f. bodišče, kolišče.

stechen bosti (bodem), búcati, zba-
 dati; zbosti, ubosti, bucniti; (v. Sie-

nen, Schlangen) pikati, ujedati; píčiti,
 pikniti, ujesti (-jem); (Wunden) sópati

(-pljem); sópniti; (mit Worten) pikati,
 zbadati; (in Kupfer) rezati (režem),

dolbsti, vrezovati; vdolbsti, vrezati;
 (abstechen) klati (koljem); zaklati, za-

bosti; (im Kartenspiel) pobiti (-bijem),
 ubiti; *impf.* pobijati; in d. See — od-

pluti (-plujem, -plovem), odplavati, od-
 riniti; *impf.* odrivati, odhajati; (in die

Nase —) sómeti, skleti; Siben —
 dlako cepiti; mit Lanzen — s kopjem

bojevati se; d. Sonne sticht solnce peče,
 — žege, — pripeka. [pl.]

Stechen n. bodenje, grizenje, bodljaji
stechend bodljiv, zbadljiv, bodč; (Be-

schneid) rezčn, rezč.

Stecher m. klavč; rezč, vrezovalč;
 (Instrum.) bodalo, bodč.

Stechfliege f. obád.

Stechmücke f. komár.

Stechpalme f. bodča —, ostrolistna
 palma, ostrolistnica.

Stechplah m. bodišče.

Stechspaten m. bodilj.

zagajet. se (vody) L.

Stechvieh *n.* klavna živina.

Stechwaffe *f.* bodalo, bodák. [ka.]

Stechwinde *f.* (*Smilax aspera*) tetivi-

Stechbrief *m.* iskalni list, zatialni list; jerbofr. teralica.

Stechbrieflich *z.* iskalnim listom.

Stechen *m.* palica; gorjača, robatica, grečavka, kol.

Stechen intr. tičati (-čim), vtaknen biti (sem); im Morast — vezeti; — bleiben obtičati, vezniti; (im Reden) obtičati, ustavi se govor; zu Hause — doma čepeti, — sedeti; die Sache steht reč spi; der Schlüssel steht ključ tiči; beisammen — skup biti (sem), — tičati; unter einer Decke — zgovorjen biti; im Halbe — bleiben v grlu obtičati; tr. vtakniti, zavezniti; *impf.* vtikati; (auf etwas) natakniti, *impf.* natikati; (aufspießen) nabosti (-bodem), *impf.* nabadati; (in die Tasche —) mašiti, gatiti; zamašiti, vgatiti, vtakniti; (Bohnen, Erbsen) saditi; in Brand — zažgati (-žgem), zapaliti, zasmoditi; Stühle — koliti; ins Gefängnis — v ječo zapreti, v luknjo vtakniti; auf die Nase — (na nos) natakniti, *impf.* natikati; sich in Schulden — zadolžiti se, dolgove si nakopati (-kopljem).

Stechenpferd *n.* leseni konj; jeder hat sein — vsak jezdari svojega osla.

Stechenraum *m.* plot iz kolov.

Stechling *m.* natič, zatič.

Stechnadel *f.* búčika, igla; kijčika, glavičarica, medenica, poglica, piela.

Stechnetz *n.* mreža zatikača.

Stechreis *n.* natič, mladika.

Steg *m.* brv (-i); mostič; (Weg) steza, hodnik; (an d. Bifone) kobilica, sedlo.

Stegreif *m.* stremen; aus d. — z mesta, iznenada, nepripravljeno, brez priprave.

Stehauf *m.* vstajalček.

Stehen *stati* (stojim), stójati, stojóvati; im Lichte — zaslanjati luč; die Saaten — gut žita dobro kažejo; —

bleiben obstati, postati (-stanem); *impf.* obstajati, postajati; im Wege — na poti biti (sem), ovirati; (im Rufe —) sluti (slujem, slovem), veljati za; (in der Arbeit —) delo imeti (imam) pri kom; müßig — postavati, postajati; zu Berge — po konci stati, sčtiniti

se, jeziti se; — lassen pri miru pustiti; Schildwache — na straži stati, stražiti; (bürgen) porok biti; auf dem Punkte — nameravati, namenjen biti; (v Kleibern) podati se, prileči (-žem); — machen ustaviti; im Ansehen — veliko veljati; unter Aufsicht — pod varstvom biti; Rede — odgovor dati, odgovarjati; im Amte — službo opravljati; wie ich gehe und stehe kakor sem; daß steht im Buche to se bere v knjigi; in unserer Macht steht es v naši moči je; er steht unter dem Pantoffel žena hlače nosi; wie steht es? kako je? kako se imaš? was steht zu Diensten? s čim vam morem postreči? kaj bi radi? er steht sich gut dabei on ima dobiček pri tem.

Stehen *n.* stanje.

Stehenbleiben *n.* obstájanje.

Stehend stojč, stalén; — es Epitheton stalén pridevek; in — en Gebrauch kommen ustanoviti se, v rabo priti (pridem).

Stehlen krasti (kradēm), izmikati, zmikati; ukrasti, izmakniti.

Stehlen *n.* kraja, kradež, tatvina.

Stehler *m.* kradljivč, zmikalšč, tat; — in *f.* kradljivka, tatica.

Stehlerisch kradljiv, tatvinski.

Stehlsucht *f.* kradljivost.

Stehmännchen *n.* vstajalček, možičelj.

Stehpult *n.* stojni pisalnik.

Steif tog, trd, okorél; (unbiegsam) negibčén, neokretén, okorén, drvé; (Kälte) premrl, otrpnel, odrevenel; —

werden otrdeti, okreniti, odreveneti; — thun napenjati se; jerbofr. kočiti se.

Steife *f.* *š.* Steifheit.

Steifen krepiti; pokrépiti; (Wäsche) skrobíti; sich auf etw. — opirati se; (wider etwas) upirati se, protiviti se, ustavljati se.

Steifhals *m.* trdoglavč, trmoglavč, trdovratnik.

Steifheit *f.* togost, okorelost, okornost, negibčnost, neokretnost; otrpnelost, premrlost.

Steifig trm, trmast, trmoglav.

Steifkopf *m.* *š.* Steifhals.

Steifrock *m.* skrobjeno krilo.

Steiffinn *m.* trma, kuja.

Steig *m.* steza; hodnik, pešpot; (im Schnee) gaz (-i); (über d. Zaun) prelaz.
Steigbar pristopěn, dohoděn, hoděn.

Steigbaum *m.* vzhodi *pl.*

Steigbügel *m.* stremen. [*pl.*]

Steigeisen *n.* zarez, krampež, dereze
steigen (gehen) iti (idem u. grem), hoditi, stopati; stopiti; lezti, laziti, kobacati; (auf d. Baum) plezati, lezti; splézati, vzpeti (-pnem) se, popeti se; *impf.* spénjati se; (vom Wasser) rasti, narašćati, vzdigovati se, nastópati; (im Preise) dražiti se, v cení rasti; podražiti se, poskočiti; zu Pferd — konja zasesti (-sedem), zajahati (-jaham u. -jašem); vom Pferde — razsesti (-sedem); (empor—) vzdignuti se, vzdigovati se.

steigend rastòč, narašćajòč; vzhoděn; —es Verhältniß rastoča razmera; das Steigende brežina.

Steiger *m.* plezalèc, lezèc, lestvenik.

steigern vikšati, množiti; povikšati, povišati, povéćati, pomnožiti; povikševati, pomnoževati; (Preis) dražiti; podražiti; (gramm.) stópnjati, stopnjevati.

Steigerung *f.* povikševanje, povikšanje; množitèv, pomnožitèv; (gramm.) stopnjatèv, stopnjevanje, primerjatèv; (Auction) dražba.

Steigerungstufe *f.* stopnja.

Steighöhe *f.* višina brežine; vzdiga.

Steigrad *n.* stopnjato kolo.

Steigriemen *m.* stremenski jermen, remen pri stremenu. [*cev.*]

Steigrohr *n.* stojeća cev (-i), vzvodna

Steigung *f.* narašćanje, vzhod, vzhoja, vzlazèk; (Höhe) vzpòn, vzdig.

steil strm, strmán, strmovit, sprt; navzdrs (navzdol); —er Abhang strmèc, strmina, strmol.

steile, Steilheit *f.* strmina, strmota, strm (-i), strmèc.

Steilküste *f.* strmo obrežje.

Steilweg *m.* strmi pot.

Stein *m.* kamen; dem. kamenèèk, kámenèèc; coll. kámenje, kamnje; von — kamnén, kamén, kamnat; (im Obst) košćica, pečka; (Krankheit) kamen, pesèk; (Fels) peč (-i), skala; Steinkamnén, kamén, kamnat; (v. Steine)

kamenit, kámnovit, kamenitén, skalo-vit; (dem Stein áhnlich) kamnat, kámenast.

Steinadler *m.* planinski orèl; lunjež.

Steinalt prestar, silno star.

Steinarbeit *f.* kamneni izdelek, delo iz kamena.

Steinart *f.* kamenina, kamenovina.

Steinaufler *f.* kamenica.

Steinbeißer *m.* kačela; jelšnica.

Steinbier *n.* koritnjak.

Steinbirne *f.* predsedalka, predsedara.

Steinbock *m.* kozoróg, divji kozél.

Steinboden *m.* kamenita tla; griža.

Steinbrech *m.* kamenokreč, vedno zeleni kreč. [*nár.*]

Steinbrecher *m.* kamenolòmèc, kamenár.

Steinbruch *m.* kamenolóm, kamenár-nica, kamenišće.

Steinbrücke *f.* zidani most.

Steinbuche *f.* gabèr, gabrovèc; Steinbuchen- gabrov. [*les.*]

Steinbuchenholz *n.* gabrovina, gabrov

Steinbutte *f.* kambala.

Steindrossel *f.* slegúr, kanjuh.

Steindruck *m.* kamenotis, kamenotisk;

Steindruck- kamenotiski.

Steindrucker *m.* kamenotiskár.

Steindruckerei *f.* kamenotiskarnica.

Steineiche *f.* gradèn, črepinjek.

Steinern kamnén, kamén, kamnat, kamenit.

Steinschyle *f.* skalni lisáj.

Steinfrucht *f.* košćicasti plod, košćic-nati sad. [*nica.*]

Steinfruchtler *m.* košćicnica, pečkov-

Steingerölle *n.* prod, prodèc, prodovina, svišć, grusèc, gramoz, brebirišće.

Steingewächs *n.* kaména rastlina, kámenozivka.

Steingries *m.* j. Steingerölle.

Steingut *n.* kamenina.

Steinguten beloprstén.

Steingeshirr *n.* beloprstena posoda.

Steinhart trd kakor kamen.

Steinhauer *m.* kamenosèk, kamenár.

Steinhaus *m.* groblja, kup kamenja.

Steinhaus *n.* kamenica.

Steinholz *n.* okameneli les.

Steinhuhn *n.* skalni jereb, kotorna.

Steinigt kamenast.

Steinig kamenit, kamenovit.

steinigen kámenati, kamenovati, s kamenjem posuti (-sujem u. -spem); *impf.* posipati (-pljem).

Steiniger *m.* kamenaléc.

Steinigung *f.* kamenovanje.

Steinkauz *m.* skovir, čak.

Steinkennntnis *f.* kamenoznanstvo, rudoznanstvo.

Steinhern *m.* košćica, pečka.

Steinkies *m.* kremenik, kremenikovéc.

Steinklee *m.* medena detelja; orehovéc.

Steinklippe *f.* pečina, skalina; čer (-i), čerina, greben.

Steinkluff *f.* rasedlina, špilja.

Steinkohle *f.* premog.

Steinkohlen iz premoga, premogov.

Steinkohlenbergwerk *n.* premogov rudnik, premogárnica.

Steinkohlenknappe *m.* premogár.

Steinhoralle *f.* kamenoživka. [lina.

Steinkörper *m.* okamenina, okamenje.

Steinkunde *f.* kamenoznanstvo, rudoznanstvo. — *Kunde* ? [ga.

Steinlager *n.* kamenišće; sloj premo-

Steinmarder *m.* kuna belica, skalna kuna, domaća kuna.

Steinmark *n.* kámení mozég.

Steinmasse *f.* kamenovina, kamenina.

Steinmetz *m.* kamenosék, kamenár, klesar.

Steinmetzwerkstätte *f.* kamenárnica.

Steinmufs *f.* koščak, koščanec, koštenec. [ovočje.

Steinobst *n.* koščićasto —, pečkóvnato

Steinöl *n.* kámenó olje, nafta.

Steinpred *n.* skalna smola.

Steinpflaster *n.* kameniti tlak, kámenati tlak.

Steinplatte *f.* kámená plošća, skrl (-i).

Steinrabe *m.* klavžar, samotár.

Steinreich kámnat, kamnovit; *fig.* prebogat.

Steinreich *n.* rudstvo, rudništvo, kamenstvo.

Steinröhel *n.* slegúr; rüdjéc. [(i).

Steinsal; *n.* slankamen; kámená sol

Steinsame *m.* tiéje prosó.

Steinschichte *f.* plast (-i) kamenja.

Steinschleifer *m.* kamenobruséc.

Steinschleuder *f.* praća, fraća.

Steinschmähler *m.* repaljšica, beloritka, podskalar.

Steinschneider *m.* kamenoréz, kamenorezéc.

Steinschneidekunst *f.* kamenorezba.

Steinschreiber *m.* kamenopiséc.

Steinsplitter *m.* bruséc.

Steintaube *f.* divji golob.

Steinwall *m.* nasip iz kámenja.

Steinweichsel *f.* razblikéc.

Steinwurf *m.* lućáj.

Steinwurzél *f.* sladka korenina, osladič.

Steiß *m.* rit (-i), zádñjica; guza, mrda, mrdanja; Steiß- ritni.

Steißbein *n.* trtica, sednica.

Steißfuß *m.* ponirék, potapljaléc, potikalica.

Stellage *f.* polica.

Stellbühel *n.* sestanék, shod, skrivni shod.

Stelle *f.* mesto; (Ort) kraj; (Behörde) oblast (-i), oblastništvo, gosposka; (Dienst) služba, urad; an Ort und — na mesto; na mestu; auf d. — zdajci, spotoma, pri tej priči, koj, brž.

Stellen postaviti, deti (denem), dejati (dem, denem), položiti; *impf.* postavljati, dévati; polágati; pokladati; (hinzu) pristaviti, *impf.* pristavljati; auf freien Fuß — izpustiti, oprostiti; *impf.* izpušćati; vor Gericht — pred sodnika postaviti, — pripeljati (-peljem); eine Frage — vprašati, poprásati, vprašanje zastáviti; in Empfang — med dohodke zapisati (-pisem); *impf.* — zapisovati; richtig — ugotoviti; eine Forderung — terjati, zahtévati; Soldaten — vojake dati; frei — na voljo od. izbiro pustiti; sicher — zavarovati; ich stelle den Fall postavim, dajmo da; (nach d. Leben —) streçi (strežem); sich — stópiti, postaviti se; *impf.* postavljati se; sich in Ordnung — razrediti se; (scheinen) delati se, hliniti se, vesti (vedem) se kakor; storiti se, potajiti se; sich perföndlich — sam priti (pridem); falls sich einer nicht selbst stellt ako kdo sam ne pride.

Stellenweise *adv.* mestoma, po nekaterih mestih, tam pa tam.

Stellfahrt *f.* vožnja z dostávníkom.

Stellig stavén, postavén.

Stellschraube *f.* naravnalni vijak, vrtež.

Stellung f. postava, stan; (Lage) lega, mesto; (milit.) vojaški nabor, novačenje; (vor Gericht) prihod, dohod; (Rang) služba, urad; (der Wörter) stava, razstava. *Maßhaltung, poravnajstava*

Stellungsalterklasse f. naborna vrsta.

Stellungskommission f. naborna komisija.

Stellungspflichtig naborën; — e Jahre naborna leta. [lên.

Stellvertretend namestën, namestova-

Stellvertreter m. namestnik, namestovalëc; — in f. naméstnica.

Stellvertretung f. namestovanje, nadomestovanje.

Stellwagen m. dostavnik, najemni voz.

Stelze f. hodulja, hodaljka, štula; (Krüde) bergla.

Stelzenger m. berglar.

Stelzenvogel m. dolgokrak, močvirnik.

Stelzfuß m. lesena noga, štula.

Stemmen n. dieto; dem. dletce.

Stemmen vpreti, podpreti; *impf.* podpirati; (fällen) podreti (-derem), posekati; *impf.* podirati; (auseinander) razpreti, razklati (-koljem); *impf.* razpirati, kalati; (ein Loch) izdolbsti (izdolbem), dletiti; den Arm — sloneti z roko; nasloniti se z roko; d. Hände in die Seite — podpreti se z rokami, podbočiti se; sich — upreti se, upeti (-pnem) se; *impf.* upirati se, upenjati se.

Stemmer m. podpiralëc, podpora; (am Wagen) ročica.

Stemmliste f. ópora, opernica, opirača.

Stempel m. (im Wörter) tolkač, tolkalnik; (in der Stampje) phaj, pah; (Blüten—) pestië; (am Rade) pesto; (Papier—) kolek; (bei Metallarbeitern) pečat; (Stampigie) beležilo; Stempelkolkov, kolkovan; stempljan.

Stempelabgabe f. kolkovina.

Stempelamt n. kolkovni urad.

Stempelblüte f. pestični cvet.

Stempelbogen m. kolkova pola.

Stempelfrei kolka prost, kolku ne podvržen. [kovina.

Stempelgebür f., *Stempelgeld* n. kol-

Stempelgefälle n. kolkovni dohodek.

Stempelgesetz n. postava —, zakon o kolku.

Stempelmarke f. kolkova znamka.

Stempeln kolkovati; udariti pečat na kaj.

Stempelpapier n. kolkovani papir.

Stempelpflichtig kolku podvržen.

Stempelscala f. kolkova lestvica.

Stempelschneider m. pečatar.

Stempelsändig nadploden.

Stempelträger m. pestičnjak, pestičar.

Stempelübertretung f. kolkovni prestopëk.

Stempler m. kolkovalëc.

Stendekraut n. podlesëk.

Stendelwur; f. cepetëc, ceptec.

Stengel m. steblo; dem. stebelëc; (Kraut—) kočënj; storž; prot; Stengelstebelni.

Stengelsteblikast; protast.

Stengeln v steblo iti (idem, grem), stebeliti se, stëblati.

Stenograph m. tesnopisëc, brzopisëc, stenograf.

Stenographie f. tesnopisje, brzopisje, stenografija.

Stenographieren hitro pisati (pisem), tesno pisati; brzo pisati.

Stenographisch hitropisën, tesnopisën, brzopisën. [stinja.

Steppe f. stepa, step (-i); pušča, pušppen prešiti (-šijem), prešivati.

Steppenfluss m. stepna reka. [jezero.

Steppensee m. stepno —, pustinjsko

Steppenwolf m. stepni volk.

Stepper m. prešivalëc.

Steppnaht f. prešëv, prešiv.

Stepprod m. prešivana suknjica.

Steppstich m. prešiv, bod.

Sterbe- smrtni, mrtvaški.

Sterbebett n. smrtna postelja, smrtna postel (-i).

Sterbeblick m. smrtni pogled, pogled umirajočega.

Sterbeduch n. smrtne bukve pl., knjiga umrlih.

Sterbefall m. smrtni slučaj, smrt (-i); Zahl der Sterbefälle število umrlih.

Sterbegebet n. molitëv za umirajočega.

Sterbegeld n. mrtvaščina.

Sterbegerüst n. smrtni odër.

Sterbeglocke f. smrtni zvon, mrtvaški zvon, navëek (Dberfr.).

Sterbehaus n. smrtna hiša.

Sterbehemd n. mrliška srajca.

— mrljastank?

Handwritten notes: *Handwritten notes: Königsberg - Briggelwitz, 2. Juli 1906.*

Sterbejahr *n.* smrtno leto, leto smrti.
Sterbelager *n.* f. Sterbebett. [mrtvih.
Sterbeliste *f.* imenik umrlih, kazalo
 ſterben inreti (mrem, mrjem), umi-
 rati; umreti, v Gospodu zaspali (za-
 spim); dušo izdahniti, dušo pustiti;
 preseliti se v večnost, ločiti se od
 sveta; življenje skleniti, smrt storiti;
 poginiti; an einer Krankheit — za bo-
 leznijo umreti; vor Alter — od sta-
 rosti umreti; eines gewaltsamen Todes
 — za silo umreti, umorjen biti (sem);
 eines schrecklichen, schmachlichen Todes
 — strašno —, sramotno smrt storiti.
Sterben *n.* smrt (-i), umiranje; im
 — liegen umirati.
Sterbend umirajoč.
Sterbenskrank na smrt bolán (bólen).
Sterbenswörtchen *n.*, fein — kar be-
 sédíce ne.
Sterbestunde *f.* smrtna ura.
Sterbetag *m.* smrtni dan (dneva).
Sterbezeit *f.* čas smrti; smrtni čas.
Sterbesimmer *n.* smrtna soba.
Sterblich umrljiv, umrjoč, smrtén.
Sterbliche *m.* smrtnik.
Sterblichkeit *f.* smrtnost; umrlost,
 umrljivost; (Mortalität) pomiranje.
Sterblichkeitsverhältnis *n.* razmer
 pomiranja. [rajoče.
Sterbsacrament *n.* zakrament za umi-
Stereographie *f.* telopis, telesopisje.
Stereometrie *f.* telomerstvo, teleso-
 merje.
Stereometrisch telesomerén.
Stereoskop *n.* telozór; stereoskop.
Stereotyp stalén, neizpremenjen, ste-
 reotipén. [celotisk.
Stereotypendruck *m.* stereotipni tisk,
 ſteril f. unfruchtbar. *Fruchtlos*
Sterilität *f.* f. Unfruchtbarkeit. *Fruchtlos*
Sterling *m.* ſterling. *hana) vron*
Stern *m.* zvezda; dem. zvezdica;
 (Augen—) zenica, punčica, zrklo; (an
 der Stirn) lisa; ſeinem — e folgen iti
 (idem, grem) za svojo srečo; er iſt
 unter ſeinem glücklichen Sterne geboren
 nima sreče; in die Sterne erheben v
 zvezde kovati (kujem) koga; der —
 ſchneuzt ſich zvezda se utrinja; Stern-
 zvezdni.
Sternambeter *m.* zvezdomoléc.

Sternartig zvezdast.
Sternbedeck zvezdat, zvezdat.
Sternbedeckung *f.* zakritje zvezde.
Sternbefehl zvezdat, ozvezdén.
Sternbild *n.* sozvezdje.
Sternblumer *m.* zvezdocvetka.
Sternchen *n.* zvezdica. [ževaléc.
Sterndeuter *m.* zvezdár, vedež, vede-
Sterndienst *m.* zvezdočastje.
Sternbahn *f.* zvezdni pot, — tir.
Sternenhell zvezdojasén, zvezdosvit.
Sternenhimmel *m.* zvezdnato nebo.
Sternenkrone *f.* zvezdni venéc.
Sternenpelt *n.* zvezdišéc, zvezdnato
 nebo, zvezdovit svod.
Sternförmig zvezdast.
Sterngruppe *f.* ozvezdje.
Sterngucker *m.* zvezdogléd, zvezdár.
Sternguckerei *f.* zvezdogledstvo.
Sternhell f. ſternenhell.
Sternjahr *n.* zvezdno leto.
Sternkarte *f.* zvezdokaz, zvezdovid.
Sternkennner *m.* zvezdoznanéc.
Sternkenntnis *f.* zvezdoznanstvo, zvez-
 darstvo.
Sternkoralle *f.* zvézdasta korala.
Sternkraut *n.* zvezdnica.
Sternkreuz *n.* zvezdni križ. [ža.
Sternkreuzorden *m.* red zvezdnega kri-
Sternkunde *f.* zvezdoslovje, zvezdar-
 stvo. [slovéc.
Sternkundige *m.* zvezdoznanéc, zvezdo-
Sternlos brez zvezdén.
Sternreich zvezdat.
Sternschnuppe *f.* zvezdni utrinék,
 zvezdni utrnek.
Sternseher *m.* zvezdogléd.
Sternwarte *f.* zvezdárnica, zvezdárna.
Sternweite *f.* zvezdna daljava.
Sternzeichen *n.* zvezdno znamenje.
Stern *m.*, **Sterze** *f.* rep; (Pflugsterze)
 ročica, priroč; rálica; **Sterz** (Speiße)
 žganci *pl.*; žganjek.
Sterzen potépati se, skitati se.
Stet stalén, stanovit, stanovitén, tr-
 dén; neprestán, neprestalén, redén.
Stetig *adi.* uporén, kujav; (*mathem.*)
 neprestan; *adv.* zdržema; — e Größe
 stalna —, nepretržna količina; — pro-
 portioniert stalno sorazmerén; — ver-
 längernt neprestanoma —, nepretrgoma
 podaljševati.

Stetigkeit *f.* upornost, kujavost; stalnost, neprestanost, zveznost, nepretrznost.

Stets *adv.* vedno, neprestano.

Steuer *f.* dača, davščina, davčik, dan (-i); directe — neposredni davčik; indirecte — posredni davčik; — auflegen davčik naložiti; — aufschreiben davčik razpisati (-pišem); — abschreiben odpisati davčik; (Gabe) milodár, miloščina; Steuer- davčen, davkarski.

Steuer *n.* j. Steuerruder.

Steuerabschreibung *f.* odpis davkov.

Steueramt *n.* davkarski urad, davkarstvo.

Steuerausweisung *f.* razpis davkov. steuerbar davku podvržen.

Steuerbeamte *m.* davkarski uradnik.

Steuerbezirk *m.* davčni okraj.

Steuerbogen *m.* davčni list.

Steuerbuch *n.* davčna knjiga.

Steuer census *m.* davčni census.

Steuer einnehmer *m.* davkar.

steuerfrei davka prost, brez davkov.

steuerfreiheit *f.* prostost davka.

steuergefälle *n.* dohodek iz davkov.

Steuer gemeinde *f.* davčna občina.

Steuer gulden *m.* davčni goldinar.

Steuerjahr *n.* davčno leto.

Steuerliste *f.* davčni popis. [milar.

Steuer mann *m.* korman, krmár, krmu (Einhalt thun) odvrniti, ovreti (-vrem), v okom priti (pridem); *impf.* odvrčati, ovirati; (Schiff) krmiti, kormaniti, strúmati, strumljati; zakrmiti; (bei —) priložiti, dati.

Steuer nachlass *m.*, **Steuer nachsicht** *f.* spregled —, odpust na davkih, odpust davka.

Steuer nagel *m.* zakolnik, iglica.

Steuer patent *n.* postava zastran davkov, davčni patent. [nost.

Steuerpflicht *f.* davčna dolžnost, davčigerpflichtig davku podvržen, obdačen.

Steuerpflichtige *m.* obdačenec.

Steuerrepartition *f.* razdelitev davkov.

Steuer rückstand *m.* davčni zastanek, — zaostanek.

Steuer ruder *n.* krmilo, kormilo, krma.

Steuer saß *m.* davčni postavčik.

Steuer schein *m.* davčni list.

Steuer system *n.* davkarstvo.

Steuer umlegung *f.* j. Steuerrepartition.

Steuerung *f.* krmilo; razdeljevalnik pare, parovod; zaprečba.

Steuer wesen *n.* davkarstvo.

Steuer zahlung *f.* plačilo davka.

Steuerzuschlag *m.* davčna doklada.

Stihenie *f.* napon.

Stich *m.* zbodljaj, zbadljaj, bodčje, bodč; (Insect.) pik, ujed; (Kartenspiel) zasek, ubitek; (beim Gravieren) urežek, vrezek; (Raht) siv, ubod; im — lassen zapustiti, na cedilu pustiti, popustiti; *impf.* zapuščati; — halter držati (držim) se; *fig.* ne uteči komu, ne uiti (-idem); das ist ein — im Herz to v srce sega, to v srce boli, srce presune; einen — haben prismojen biti (sem); der Wein hat einen — vino cika, na kisló vleče.

Stich balken *m.* napúšje, trakelj.

Stichblatt *n.* sčitek; branilo; j. Ziel-scheibe.

Stichel *m.* dletec, dolbilo.

Sticherei *f.* zbadanje, zbadljive besede *pl.*, pikanje.

sticheln pikati, zbadati; ubadati, drúzati, pečkati.

Stichelrede *f.* zabavljica, zbadljive besede *pl.*

Stichwort *n.* zbadljiva beseda.

stichhalten držati (-žim) se, ne trgati se; *fig.* obveljati.

stichhaltig trden, obstojen, stanovitén; veljavén, temeljit.

Stichler *m.* zabavljivec, zbadljivec.

Stichstelle *f.* zabodalo.

Stichwort *n.* napovedna beseda, napovednica; j. Stichelwort.

Stichwunde *f.* ubodlina, rana od uboda.

sticken *intr.* zadušiti se, zalopniti se; *tr.* dušiti; zadušiti; vezti (vezem).

Sticken *n.* vezenje.

Sticker *m.* vezec.

Stickererei *f.* vezilo.

Stickerin *f.* vezilja.

Stichfluss *m.* dušica, zadušica.

Stichgarn *n.* vezivo.

Stichgas *n.* dušec. [kaselj.

Stichhusten *m.* zadušni —, zadušljivi

Stichluft *f.* zadušljivi zrak, dušilna

sapa.

Stidmuster n. vezilni vzorec.

Stidnadel f. vezilna igla. [pl.]

Stidrahmen m. vezilni razpon, proje

Stidstoff m. dušik.

Stidstoffhaltig dušičnat.

Stidwerk n. š. Stiderei.

Stidwurj f. blušec.

Stidzeug n. vezilna priprava.

lieben tr. prašiti, prhati; razpršiti, razpoditi, razgnati (-ženem); intr. razprašiti se, razpršiti se, razprhniti se; es schiebt praši se, kadi se; (Regen) prši; Funken — iskre leté.

Stief- nepravi, nepristni, po poli.

Stiefbruder m. polubrat, brat po očetu, brat po materi.

Stiefel m. skorénj, skornja, skornjica, beta, postol; črevélj; (Halbstiefel) čizma; (Pumpe) troba, skornja; in —n obut.

Stiefelette f. čizme pl.

Stiefelhaken m. obuváč.

Stiefelhoh n. les za skornje; kopito.

Stiefelknecht m. sezuváč, hlapčec, zajec.

Stiefelleisten m. kopito. [vati.]

Stiefeln tr. obuti (-ujem), impf. obu-

Stiefelpuher m. skornječedec. [pl.]

Stiefelröhre f. golenica, skornica, sara

Stiefelschaft m. sara, golenica.

Stiefeltern pl. očim in mačeha; nepravi stariši pl., nepristni stariši pl.

Stiefelwischse f. voščilo za črevlje, mačalo za skornje.

Stiefelsieher m. hlapčec, sezuváč. [stra.]

Stiefelgeschwister pl. polubrat, poluse-

Stiefkind n. pastorék, pastorčec (-eta).

Stiefmutter f. mačeha, mačuha, pisaná mati (-ere).

Stiefmütterchen n. sirótica; mačehica.

Stiefmütterlich kakor mačeha; mačehén.

Stiefschwester f. polusestra, po poli sestra, sestra po očetu od. po materi.

Stiefsohn m. pastorék, pasterék.

Stiefsohner f. pastorka, pasterka.

Stiefvater m. očim, očuh, očiman.

Stiefväterlich očimski; kakor očim.

Stiege f. stopnice pl.; gredice pl.

Stiegegehäuse n. šije pl.; stopnišče, gredišče.

Stieglitz m. lišček; lisec, stričevka.

Stiel m. ročaj, ročnik, držáj, držalo; (am Beil) toporišče; (Rechen—) grab-

ljišče; (der Senje) kosišče; (Messer—) rog; (am Obste) pečelj, petelj, recelj, peteljka; (Stengel) steblo, kocénj.

Stieleiche f. dob, gníléc.

Stielen nasaditi; nasajati.

Stielig pečljat, péceljnat, recljat; steblat.

Stiellos brez pečlja od. reclja.

Stier m. bik, junéc.

Stier strm, srp, divji; — anjeben srpo gledati.

Stieren intr. pójati se, goniti se; tr. uploditi, ubrejiti.

Stierfleisch n. bikovina.

Stierhaut f. bikova koža.

Stierkopf m. bikoglavéc, bikač.

Stift m. klinčec, stogla; dem. klinček; (mit einem Kopfe) igla, iglica; (am Schnürband) zateznična igla; Blei—sвинénik, svinéncia.

Stift n. (Institut) zavod; (Kloster) samostán; (Stiftung) ustanova, zaloga.

Stiften ustanoviti, osnovati, utemeljiti, napráviti, vpeljati (-ljem), založiti; impf. ustanavljati, utemeljevati, napravljati, zakladati, zalagati; großen Nutzen — veliko dobrega storiti, — učiniti; ein Bündnis — zvezo skleniti; Frieden — mir skleniti, impf. — sklepati; ein Vermächtnis — voliti.

Stifter m. ustanovnik, ustanovitelj, utemeljitelj, začétnik, osnovaléc; založnik; —in f. ustanovnica, začétnica, osnovalka; založnica.

Stiftlich samostanski, ustanovni.

Stiftlich samostanski; ustanovni. [ski.]

Stifts- ustanovni, založni; samostan-

Stiftsbrief m. ustanovno pismo; založno pismo.

Stiftsdame f. kanonisa.

Stiftsfräulein n. gospodična v zavodu, zavodna gospodična.

Stiftshütte f. snidnica, sveti šator.

Stiftung f. ustanovitév, založitév, utemeljitév; (d. geistliche Sache) ustanova, zaloga; milde — milodarna ustanova.

Stiftungsfeier f. obletnica ustanove.

Stiftungsplan m. mesto zavoda; mesto ustanove, ustanovno mesto.

Stiftungstag m. dan ustanovitve.

Stiftungsverwaltung f. ustanovna uprava.

Kadar mačeha pride, je v očim. Grenobles mat. 29
 oim = otman v Srbiji. E 94.

Stil *m.* slog; (Schreibart) pisava; (Bauart) stavbinski slog; (in bildenden Künsten) sklad, slog; (Kalender) koledár, štetév; **Stil-** slogov.

Stilart *f.* vrsta —, način sloga.

Stillett *n.* š. Doldy.

Stilistieren zložiti, sestáviti, napisati (-pisem); *impf.* skladati, sestavljati, spisovati.

Stilist *m.* pisaléc, stilist; slogoznanéc.

Stilistik *f.*, **Stillehre** *f.* nauk o slogu, skladoslovje, slogoslovje.

Stilistik *f.* slogoslovén, stilističen.

Stilübung *f.* vaja v slogu.

Stilus curiae *m.* š. Kanzleistil.

Still *adv.* tih, tihotén; (ruhig) mirén, pokojén, pohlevén; (schweigjam) molééc, malobesedén; — stehen postati (-stojim), obstati, ne ganiti se; — halten ne ganiti se; — er Ort zatisje, zavetje; — schweigen moléati (-čim); premolkniti; — werden utihniti, potihniti, umólkniti; still! tiho! tiho bodi! moléi! halte still! obstoj! postoj! postani! *adv.* tiho, na tihem, natihoma, molééc.

Stille *f.* tihota, tišina, tihost; — d. Seele dušni mir, — pokoj; (Schweigen) molk.

Stillen *tr.* tešiti, toľiti, miriti, tážiti; utešiti, upokojiti, umiriti, pomiriti, utóľiti, utážiti, potážiti; (das Blut) ustáviti, zaustáviti; *impf.* zaustavljati; den Durst — žejo ugasiti, odžejati; (d. Kind) dojiti; podojiti; (d. Schmerzen) pregnati (-ženem); (d. Verlangen) izpolniti; (Born) *tr.* potolažiti, ukrotiti; *intr.* potihniti, utihniti, odjenjati.

Stilleben *n.* tiho življenje; (Raser) zatisje, zabit (-i).

Stillschweigen *n.* molk, moléanje; — beobachten moléati (-im); mit — übergeben zamoléati, ne omeniti.

Stillschweigend molééc, molééc.

Stillstand *m.* prestanék, prenehľje.

Stellung *f.* potolažba, utešitév, pomiritév.

Stellungsmittel *n.* mirilo, tešilo.

Stillwerden *n.* premolk, premolkľje, umolkľje.

Stimmband *n.* glasotvornica.

Stimmrecht *kdor* ima pravico glasovati; der St—e glasovaléc.

Stimme *f.* glas; ohne — brez glasú, brezglasén, nem, mutast; die — erheben, — hören lassen glasiti se; oglasiti se, spregovoriti.

Stimmen *intr.* ujemati se, skládati se, zlagati se, ubirati se, ubrano se glasiti, strinjati se, vézati (vežem) se, stikati se; für etw. — glasovati, svoj glas dati komu; svoj glas dajati komu; *tr.* ubrati (-berem), *impf.* ubirati; gut gestimmt ubrán, skládén; höher — napieti (-pnem); *impf.* napenjati, natézati, nategovati; nieder — odjenjati, popustiti; *impf.* odjenjevati, popúscati; freudig — veseliti; razveseliti, udobrovoljiti.

Stimmeneinheitlichkeit *f.* jednoglasnost; mit — jednoglasno.

Stimmeneinheit *f.* jednoglasnost.

Stimmgleichheit *f.* enakoglasje, enakost glasov.

Stimmenmehrheit *f.* večina glasov.

Stimmenminderheit *f.* manjšina glasov.

Stimmzählung *f.* štetje glasov, glasostetje.

Stimmer *m.* ubiraléc, glasovaléc; (Werkzeug) ključ.

Stimmfähig sposoben za glasovanje, glasovalén.

Stimmführer *m.* kolovodja, glasovodja.

Stimmgabel *f.* glasbene vilice *pl.*; ubiralo.

Stimmgebung *f.* glasovanje, oddajanje glasov.

Stimm Lage *f.* glas.

Stimm laut *m.* š. Selbstlaut.

Stimmorgan *n.* glasilo.

Stimmrecht *n.* volitvena pravica, pravica glasovanja.

Stimmreihe *f.* glasilka.

Stimmumfang *m.* obseg glasa.

Stimmung *f.* (Gemüths—) volja, razpolóžnost, razpoložaj; öffentliche — ubor javnega misljenja, javno misljenje; frohe — vesela duša, veselje; (das Stimmen) ubiranje; (Rustand) ubranost. *Wahlerei, abtrüben, ton* *Leue*.

Stimmzettel *m.* glasovnica, volilni list.

Stinken smrdeti; zasmrdeti.

Stinkend smrdľjiv, smradééc, smrdééc; — machen smraditi; osmraditi, zasmraditi; — werden usmraditi se.

Stinker m. smrdljivčec, smrduh.
 stinkfaul len, da smrdi.
 stinkig smrdljiv.
 Stinkkäfer m. govnojač, govnoval.
 Stinkkalk m. smrdčec, smrdljivi vaporenec.

Stinkthier n. smrdljivčec. [ten.
 Stinkwur; f. razhudnik; f. Nachtschat-
 Stipendist m. stipendist.
 Stipendium n. stipendij, ustanova.
 Stirn f. čelo; dem. čelce; Stirn- čelni.
 Stirnauswuchs m. izrastek na čelu.
 Stirnband n. šapelj, parta; načelčik,

ovijača.

Stirnbein n. čelo, kost (-i) čelnica.
 Stirnblatt n. čelni list, načelnjak.
 Stirngegend f. očelje.
 Stirnhammer m. široko kladivo.
 Stirnhieb m. udarac po čelu. *alsoy hieb?*
 Stirnig čelät, čelnat. — *mašur? Lenc*
 Stirnseite f. čelo, pročelje; sprednja stran (-i).

Stirnspfen m. rožnica.
 Störern tr. stikati, prestakniti; intr. prašiti, prašiti se; (vom Schnee) mesti (mete). [vica.

Stöverweiter n. metež, metenje; vija-
 Stöcher m. trebilnik.

Stöbern tr. drépati, drézati, bečati, bežati, zókati; podrégati, pobecati, pobezati, požokati; (in d. Nase) brbati; (Zähne) trébiti; iztrebiti.

Stoak m. palica, batina; dem. paličica; (Inorrig) gorjača, grčavka, robatica; (Stoakwerk) nadstropje; Baum—panj, štor; (behauen) bruno, klada; Baun—kol, prakol; (Capital) glavnica, istina; Bau—tnalo; Biencn—panj; Bicht—svečnik; Sauben—lesena glava; Kühl—hladilna kad (-i); Wein—trta, trs; Wachs—kolaček, voščeni svitek; Wade—nabijalnik; Fensterstoak (oben) preklada, (unten) plana, (an d. Seiten) podboj; Eiter—stržen; Eier—jajčnik; (im Bergwerk) greda; über—u. Stein na vrat na nos; fig. lipov bog.

Stoak prestar.
 Stoakblind čisto slep.
 Stoakdumm glup, gumpast, trapast, pneumenč.
 Stoakel m. (an Schuhen) peta, opčica; kládica.

Stoaken tr. kóliti, trte kóliti, k trtam kole zabijati; intr. zastati (-stanem), impf. zastajati; (in der Rede) spotikati se, ustavljati se; jezik se zapleta; (gerinnen) okreniti; otrpuiti; (dicht werden) gostiti se; sich—obracsti (-rastem) se, zarasti se; impf. obraščati se.

Stoakfenster pretemčn; tema kakor v peči; —e Nachts trda noč (-i). [trap.

Stoakfisch m. trska; fig. bedák, tepčec,
 Stoakfremd ves neznan, čisto tuj.

Stoakhaus n. vojaška kaznilnica.

Stoakhausarrest m. zapör v vojaški kaznilnici.

Stoakig preperčl, preložán.

Stoakleuchter m. svečnik.

Stoakmeister m. ječár.

Stoakprügel pl. tepenje s palico, palica pl., batine pl. [laz

Stoakraum m. trebež, novina, krčevina,

Stoakschlag m. udar s palico, batina.

Stoakstil tih kakor miš.

Stoaktaub ves gluh, popolnoma gluh.

Stoakung f. zastaja, zastanek, zastoj.

Stoakurbar n. izvorni urbar.

Stoakwache f. ječna straža.

Stoakwerk n. nadstropje.

Stoakjahr m. kočnik, kotnik.

Stoak m. snov (-i), tvarina, tvar (-i); (Grundstoff) prvina; gewebet — tkanina; Kleider—roba, blago; bitterer — grenčec; Bau—gradivo; (Gelegenheit) prilika.

Stoaklich snovčn, tvarčn.

Stoakname m. snovno ime (-na).

Stoakwechsel m. presnova, pretvor.

Stoaknen ječati (-im), stokati (-kam, -čem), javkati.

Stoaknen n. stok, stokanje, javkanje.

Stoakner m. stokalčec, ječalčec. [nica.

Stoak f. štola, nadrámnica, nadpr-

Stoakgebür f. štolnina; plačilo za duhovska opravila.

Stoak f. kolač, štruca.

Stoak m. podpora, noga, stalo; (im Bergbau) rov. [pirati.

Stoak podpreti (-prem), impf. pod-

Stoakarbeit f. delo v rovu.

Stoakarbeiter m. delavčec v rovu.

Stoakbefahrung f. ogled rova.

Stoakengerinne n. rovni žleb.

Stoakenkluft f. predor, prepadnja.

Stollenwasser *n.* voda iz rovov.

Stolper *m.* spotikljiv.

Stolperig spotikljiv, opotikljiv; (Weg) gradast.

Stolpern spotakniti se, opotakniti se; *impf.* spotikati se, opotikati se.

Stolprian *m.* klobuštralo, klobuštra.

Stolz ponosn, ponositi; (im übten Sinn) ošabn, prevzetn, ohol, napihnen, gizdav, bahav; — thun košatiti se, prevzetovati, šopiriti se, bahati se, širokoustiti se; — sein auf etwas ponašati se s čim.

Stolz *m.* (edel) ponos; (übten Sinnes) napuh, ošabnost, prevzetnost, oholost; (Ruhm) slava; — seiner Familie slava —, veselje svoji rodbini.

Stolze *m.* ošabnež, napihnenec, prevzetnež; *f.* ošabnica, napihnenka, prevzetnica.

Stolzieren košatiti se, šopiriti se, prevzetovati, napihovati se, bahati se, veličati se.

Stoßen *tr.* masiti, gatiti, phati, žokati; zamašiti, zagatiti, zadelati, zaphati, začepiti; *impf.* zadelovati; (durch Stoßen anfüllen) nabiti (-bijem), *impf.* nabijati; (Pfeife) natlačiti, nagatiti, natrpiti; (den Durchfall) ustaviti, zaustaviti, zapreti (-prem); *impf.* zapirati, zaustavljati; (Gans) pitati; (Strumpf) krpati, šivati; sich — gatiti se, zapirati se, mašiti se.

Stoßend zaporčen.

Stoßer *m.* masilac, gatilac; (Sache) čep, zamašek.

Stoßnadel *f.* igla. [strnišće.

Stoppel *f.* strn (-i); strnje, strnina,

Stoppelacker *m.* strnišće.

Stoppelrei *f.* krparija, skrpanica.

Stoppelfeld *n.* strnišće.

Stoppeln *tr.* lavkati, pabirkovati; (adern) strnišće orati (orjem); *fig.* krpati, krpućati, pleteničiti; skrpati, spleteničiti.

Stoppelrübe *f.* pozna repa, repa postrnjača (ferbofr.).

Stoppelweide *f.* paša po strnišću.

Stoppelwerk *n.* f. Stoppelrei.

Stoppen f. stoßen.

Stoppler *m.* lavkalac, lavkež, pabirkovalac; — in *f.* lavkežka, pabirkovalka.

Stöpsel *m.* zamašek, zatič, zatiček, pilika, pilka, zámah, zátik.

Stöpseln masiti; zamašiti, zapikati, zataknuti.

Stöpselzieher *m.* čepovlačec. [trov.

Stör *m.* jeseter, kečiga; Stör- jese-

Storar *m.* stóraksova smola, žlatna smola.

Storch *m.* storkla, štrk, strok, žabogol, roda; Storch- storklin, štrkov.

Storchneß *n.* štoklino —, štrkovo gnezdo.

Storchschnabel *m.* (bot.) krvomočnica.

Stören *tr.* motiti, kaliti; pačiti, rušiti, kaziti, krhati, razdirati; zmotiti, pokaziti; *intr.* brbati, stikati, brklati, drezati; prebriati, prestaknuti; (unter Büchern) riti (rijem), stikati, premetavati; prestaknuti.

Störend motilén, rušilén, motéc, kaléc.

Störenfried *m.* nepokoj, nepokojnež; rogovilež, rogovilec.

Störer *m.* motilac, kazilac, rušilac, razdiralac.

Störfliech *n.* jesetrovina.

Stornieren f. berichtigen.

Störren uporen, trmast, trmoglav, trdovratn.

Störrigkeit *f.* upornost, trmoglavnost, trdovratnost.

Störrisch f. störrig.

Störung *f.* motenje, motitév, motéz, narušaj.

Stoß *m.* sun, pah, sunljev, dregljev; (phys.) udar; Zusammen— trk; (mit dem Fuß) brca; einen — geben suniti, dregniti, pahniti, breniti; (Haufe) sklad, skladalnica, kup; Erd— potres, sunec; einen — ins Horn thun zatrobiti.

Stoßart *f.* púntaka.

Stoßbank *f.* strug, spahalnik.

Stoßblock *m.* ovén.

Stoßdegen *m.* meč z ostrim koncem.

Stößel *m.* tolkač, tolkalnik, tolkal; pháj.

Stoßen *tr.* suniti, dregniti, pahniti, becniti, žoknuti, potisnuti, poriniti; *impf.* suvati (sujem), dregati, phati, becati, žokati, potiskovati, porivati; (mit d. Fuß) breniti, becniti, hebñiti, štoknuti, udariti; *impf.* brcati, cebati, hebati, ritati, štokati; (v. Kleinw.)

trkati; (von Röhren) bosti (bodem); über d. Haufen — razvaliti, prevaliti, prevreči (-vržem), podreti (-derem); *impf.* prevraćati, podirati, razdirati; (in der Stampfe) phati, tolči (tolčem); *intr.* auf einander — udariti se, sprijeti (-primem) se, počiti se; *impf.* udarjati se, sprijemati se; zusammen — trčiti; *tr.* von sich — zavreči (-vržem), od sebe pahniti; *impf.* zamehati, zametovati; *intr.* ins Horn — natrobiti; vom Lande — odveslati, odjedrati, odriniti, odpeljati se; *impf.* odveslávati, odpeljavati se; anš Land — pristati (-stanem), priveslati, prijedrati; sich an etwas — spotakniti se, udariti se ob kaj; *impf.* spotikati se, udarjati se; (grenzen) mejiti, naslanjati se, vezati (vežem) se; (vom Wagen) tresti se, cincati, odskakovati; mit dem Kopfe in die Wand — butati —, butniti z glavo ob steno.

Stoßfalle *m.* sokol. [vica.

Stoßgebel *n.* kratka pa srčna molitkôšq bodljiv, trkav.

Stoßkraft *f.* udarna sila; odbijalna moč (-i).

Stoßseufzer *m.* vzdihljeje.

Stoßweise *adv.* potiskajoč, sujoč; *fig.* prenehajoč, od časa do časa.

Stoßwider *m.* trkác.

Stoßzahl *m.* čekán, oklo, kél (kla).

Stotterer *m.* jecljavéc.

Stottern jecljati, brboriti, čakljati; i. hammetn.

Stottern *n.* jecljanje, čakljanje.

Stras *adv.* naravnost, naravnoč; (joglich) prec, precej, neutégoma.

Straf kazenski, kaznovalni.

Strafandrohung *f.* zažuganje kazni; unter — z zažuganjem kazni, s pretinjo kazni. — *an-lehnung*?

Strafanstalt *f.* kaznilnica.

Strafantrag *m.* nasvét kazni; predložena kazén, predlog kazni; einen — stellen kazén nasvetovati, kazén predložiti.

Strafanwendung *f.* kaznjenje. [vanje.

Strafmaß *n.* odmera kazni.

Strafbar kazniv, pokorljiv, kazni vreden, kazni zapadél. [nost.

Strafbarkeit *f.* kaznivost, kaznivred-

Strafbehörde *f.* kazneća oblast.

Strafdauer *f.* trpež kazni, čas kazni; während der — dokler kazén trpi.

Strafe *f.* kazén (-i); (Buße) pokora, strah; (Geld—) globa, kazén v denarjih; (Körper—) tepež, tepenje; bei — verboten s kaznijo prepovedano; mit — belegen, zur — ziehen kazniti; — nachsehen prizanesti kazén, *impf.* prizanašati —; — zuerkennen v kazén obsoditi, *impf.* — obsojati; zur — za pokoro.

Strafen kázniti, kaznovati, pokoriti, strahovati; (schlagen) šibati, tepsti (tepem), pestiti, krotičiti, biti (bijem), udarjati; (mit Worten) pokarati; (am Leben) s smrtjo kazniti; (an Geld) glóbiti; jmd. Zügen — koga na laž postaviti.

Strafer *m.* kaznovaléc, strahovaléc.

Straferkenntnis *n.* kazenska razsodba.

Straferlassung *f.* odpust —, oprost kazni, oproščenje kazni.

Straferleichterung *f.* polajšava kazni.

Straff tog, napét, nategnen, strumén.

Straffall *m.* progresšek, prestopék, kazenski slučaj.

Straffällig kazniv; — werden kazni zapasti (-padem).

Straffälligkeit *f.* kaznivost.

Straffen nategniti, napeti (-pnem); *impf.* napenjati.

Straffhaarig pramenolas.

Strafgeld *n.* globa.

Strafgericht *n.* kázenska sodišče, kazenska sodba.

Strafgerichtlich kazenski; in —er Angelegenheit v stvaréh kazenske sodbe.

Strafgerichtsbarkeit *f.* kazenska-sodna oblast.

Strafgerichtshof *m.* kázenska sodišče.

Strafgesetz *n.* kázenska postava, kázenski zakon.

Strafgesetzbuch *n.* kázenski zákonik.

Strafgewalt *f.* moč (-i) —, oblast kaznovanja.

Strafgröße *f.* velikost kazni.

Strafhaus *n.* kaznilnica.

sträflig i. strafbar.

Sträfligkeit *f.* i. Strafbarkeit.

Sträfling *m.* kaznjenéc; (weibl.) kaznjenka.

štraflos brez kazni, nekaznjen.
 Strafloſigkeit *f.* nekaznjenost, brez-kaznjenost. [ni.
 Strafmass *n.* odmera —, odmerék kaz-
 Strafmilderung *f.* zlajšava —, polaj-
 šava kazni. [ni.
 Strafmilderungsgrund *m.* polajšek kaz-
 Strafmittel *n.* kaznilo, pokorilo.
 Strafordre *f.* kazenski ukaz, povelje
 kazniti.
 Strafort *m.* pokorišče, kaznovališče.
 Strafpredigt *f.* svarilni govor.
 Straſſproceſs *m.* kázenska pravda.
 Straſſproceſsordnung *f.* red kázenske
 pravde, kázensko-pravdni red.
 Straſſrecht *n.* kázensko právo, kázen-
 ska pravica.
 Straſſrechtlich kaznopráven. [sodje.
 Straſſrechtspflege *f.* kázensko pravo-
 Straſſrechtsverhandlung *f.* kázenska obr-
 avnava. [nica.
 Straſſregister *n.* kázenska razpredel-
 Straſſrichter *m.* kázenski sodnik.
 Straſſſache *f.* kázenska reč (-i), kázen-
 ska zadeva.
 Straſſſanction *f.* potrditév kazni.
 Straſſſah *m.* odmerék kazni.
 Straſſſtabelle *f.* kázensko razkazilo.
 Straſſſurtheil *n.* kázenska sodba, ob-
 sodba v kazén.
 Straſſſverfahren *n.* kázenska obravnava,
 kázenska pravda.
 Straſſſverjähmung *f.* zastarelost kazni.
 Straſſſvollſtreckung *f.* izvršitév kazni,
 izvršba kazni.
 Straſſſvollziehung *f.* izvršitév kazni.
 Straſſſwürdig kazni vredén, kazniv.
 Straſſſwürdigkeit *f.* kazni vrednost,
 kaznivost.
 Strahl *m.* žar, trak, žarek; (Wasser—)
 curek; (am Pferdehufe) strela; (Blitz)
 strela; Strahlen- žarni, žareči.
 Strahlblütige *pl.* kolobarnice *pl.*
 Strahlen žareti, sijati (sijem); svétiti
 se, bliščati (-šém) se, lesketati (-ám,
 -čem), bliskati se, blisketati, migljati;
 (vom Pferde) scati (šém).
 Strahlen *f.* kámmen.
 Strahlendrehung *f.* lom trakov.
 Strahlend žarčé, bliščéč, žarén; —eš
 Anlig žarno lice; —e Wärme žareča
 toplota, žar.

Strahlenkranz *m.*, Strahlenkrone *f.*
 žarni venčé, žarni obsev; obstrét.
 Strahlig stremenat; žareč, sijôč.
 Strahlkies *m.* stremenovčé.
 Strahlpunkt *m.* tračišče, trakovišče.
 Strahlstein *m.* trakavčé.
 Strahlthier *n.* zvezdár.
 Strahlung *f.* žarenje; bliščava, sijanje.
 Strahlungsvermögen *n.* žarljivost.
 Strahlweiser *n.* treskavica.
 Strähn *m.*, Strähne *f.* prédeno, štréna,
 pasmo.
 Stramm *f.* štraff.
 Strampeln drobneti; (im Bette) zvé-
 ratí se, razvératí se, bečljati. [ljati.
 Strampfen očetati (-ám, -čem), tap-
 Strand *m.* morski breg, morsko
 obrežje; obala; pomorje, obmorje; pe-
 skovina, peščina; Strand- pobrežni,
 obrežni, obmorski.
 Strandbewohner *m.* primorčé.
 Stranden ob breg trčítí, na skali se
 razbiti (-bijem), raztrusniti se.
 Strandgerechtigkeit *f.* *f.* Strandrecht.
 Strandgut *n.* plavje, plavina, izme-
 tanina. [lojnik.
 Strandläufer *m.* prodnik, volar, po-
 Strandraum *m.* obrežna, pobrežje.
 Strandrecht *n.* obrežna pravica, pra-
 vica do obrežne izmetanine.
 Strandschnepfe *f.* kozica.
 Strandschwalbe *f.* bregulja.
 Strandsee *m.* pomorsko jézero.
 Strandvogel *m.* obrežni ptič.
 Strang *m.* konopčé, vrv (-i), vóže (-ta),
 zadržnica; (am Wagen) podveznica,
 povézница. [dušiti.
 strangulieren zádávití, zadržniti, za-
 Strapaze *f.* težava, trud, muka.
 strapazieren mučítí, pestítí, trudití.
 Straſſe *f.* cesta, pot; (Gasse) ulica;
 (Steig) steza; auf offener — na plan-
 nem, na plani cesti, na solnei; Straſſen-
 cestni.
 Straſſenanlegung *f.* zgradba novih cest.
 Straſſenarbeiter *m.* cestni delavčé, ce-
 stodeléč. [cest.
 Straſſenbau *m.* zgradba cest, delanje
 Straſſenbeleuchtung *f.* cestna osvečava.
 Straſſenbereiter *m.*, Straſſeneinräumer
m. cestni ravnalčé, cestar.
 Straſſenbettelei *f.* beračénje po ulicah.

Straßenecess *m.* ulični izgred.
Straßenegraben *m.* cestni rov, cestni jarek; položic, prévor.
Straßenmaut *f.* cestnina, cestovina.
Straßenmauteinnehmer *m.* cestinar, cestovinar.
Straßenmord *m.* umor na očitni cesti, javni umor. [cesti.
Straßenraub *m.* razboj —, rop na
Straßenräuber *m.* (cestni) razbojnik, tolovaj, ropar.
Straßenräuberisch razbojen, tolovajski, roparski.
Straßensäuberung *f.* čiščenje —, snajenje ceste.
Straßenzoll *m.* j. Straßenmaut.
Strateg *m.* vojnoslovčec, strateg.
Strategie *f.* vojnoslovstvo, bojeznanstvo, strategija.
Strategisch vojnosloven, vojnoznanstven, strategičen.
Straube *f.* kosmatica, kosmatinka, hrpavica.
Strauben jéziti se, rod biti (sem).
Strauben *intr.* u. *tr.* šopiriti, ščetiniti, jéziti; sich — jéziti se, ščetiniti se, po konci vstájati, sršiti se, sršéti; (sich widersetzen) upreti se, ustáviti se; *impf.* upirati se, ustávljati se, protiviti se, nasprotovati; braniti se.
Straubig zmršen, kuštrav, ščetinast, nasršen, kosmat.
Straubig uporén.
Straubkopf *m.* zmršenec, kušter, razkastranec.
Strauch *m.* grm; *dem.* grmič, grmiček; *coll.* grnje, grmovje, grmičevje.
Strauchdieb *m.* zavrtni tat, tatinski klatež.
Straucheln spotakniti se, zdrzniti se, spolzniti (se), izpodpólzniti (se), naopak stópiti; *impf.* spotikati se, polzeti, naopak stópati; *fig.* pregrešiti se.
Strauchen *m.* nahod; kihavka, kihavica.
Strauchförmig grmast.
Strauchholz *n.* dračje, hrast (-i), hrašča.
Strauchig grmast, grmat, grmovit.
Strauchler *m.* spotikalčec.
Strauchritter *m.* zavrtnik.
Strauchwerk *n.* grmovje, grnje, grmičje, dračje.

Strauß *m.* šop, šopék, povojek, kita, kitica; (am Ropfe) šop, šop; (Vogel) noj; (Streit, Kampf) ravs, kavš, prepír, boj; Strauß- šopast; nojev.
Straußfeder *f.* nojevo pero (peresa).
Straße *f.* straca, priročna knjiga, priročnica, prvi zapiski *pl.*
Strebe *f.* (e. Handlung) odpor, upor; (Stütze) opora, podpóra, podpérnica; eine Stütze zur — sečen podpreti, *impf.* podpirati.
Strebebalcken *m.* tram. [(-i).
Strebeband *n.* komolčec, poprečna vez
Strebebaum *m.* opornica, opornja.
Strebekraft *f.* osrednja moč (-i).
Streben prizadevati si, poganjati se, napejati se; prizadeti (-denem) si, pognati (-ženem) se, napeti (-pnem) se; nach etw. — gnati se po čem, hoteti (hočem), hrepeneti, iskati (iščem), koprniti, želiti, težiti na kaj; mit Mühe — ubijati se, truditi se; wider etw. — upirati se; upreti se; nach d. Leben — po življenji streči (-žem); nach verbotenen Dingen — seči (sežem) po čem.
Streben *n.* prizadeva, prizadetev, prizadevek, prizadetje; trud; pohlep; skrb (-i); težnja; hrepenenje, hlepenje; sinnliches — čutno teženje; vernünftiges — umno teženje. [pora.
Strebepfahl *m.* opora, opornja, pod-
Strebe Pfeiler *m.* podporni stebér, opornik.
Streber *m.* hlepilčec, težilčec.
Strebsam dovetén; marljiv; obrtén, prizadevén.
Strebsamkeit *f.* dovetnost, marljivost, obrtnost, prizadevnost.
Streibar raztezén, raztegljiv, razpenljiv; vlačén.
Streibarkeit *f.* razteznost; vlačnost; razpenljivost.
Strecke *f.* dalja, daljica, daljina; (Eisenbahn-) proga; eine — Wegeš kos poti; — Landes del —, kos zemlje; (Werkzeug) tezalnica, težalo; natezalnik.
Strecken raztegniti, razpeti (-pnem), stégnuti; *impf.* raztegovati, raztézati, razpenjati; (Hand) pomoliti, prožiti; *impf.* stezati; (Eisen) vleči; d. Waffen —

orožje položiti, udati se; zu Boden — podreti (-derem), povaliti; (Weine) razkrečiti, *impf.* razkrečevati; sich — (ermüdet) stegniti se, zlekniti se; *impf.* stegovati se, zlecati se; (sich erstrecken) stegati se, segati; rutzogati se, vleči se; der Weg strecht sich pot se vleče.

Streifer *m.* razpenjač; nateznica.

Streikmuskel *m.* nateznica.

Streikofen *m.* steklarska hladilnica.

Streikware *f.* kovano blago.

Streikwerk *n.* valjalnica.

Streich *m.* udarac, mah, mahlje; einen — geben udariti, lopiti, oplázniti, osmúkniti; — e bekommen tepen biti (sem); (dummer —) budalost, neumnost, budalaščina; (muthwilliger —) zvito delo; vragolija; prekanjeno dejanje; lustige — e machen smešne pravit, — uganjati.

Streichbaum *m.* ploh, perilnik.

Streibrett *n.* plužna deska, oplaz.

Streiche *f.* smuga, gladilka, ščetka.

Streichisen *n.* strugač, golilnik.

streichen bóžati, gladiti; pobóžati, pogladiti.

streichen *tr.* mazati (mažem); pomazati; (streicheln) gláditi; pogláditi; (wischen) brisati (brišem); obrisati; (weifen) brúsiti, ostriti; nabrusiti, zostriti; (die Wolle) česati (češem), grebenati, gredásiti, drzati; (Streich ziehen) črtati; podčrtati; (m. d. Ruthe) smúkati, švrkati, šeskati, tepsti (tepem); osmúkati, ošvrkati, ošeskati, otepesti; (aus d. Rechnung) brisati, izbrisovati; izbrusiti, prečrtati; (die Segel) jadra spustiti, *impf.* — spuščati; *intr.* (v. Winde) briti (brijem), hlideti, pihati (pišem), vleči; (herumstreichen) skitati se, klátiti se, potepati se, kolovratiti; (v. Fischen) drstiti se.

Streicher *m.* gladilac, drzalac.

Streichfisch *m.* ikrača.

Streichgarn *n.* lovna mreža, draga.

Streichhamer *m.* sak.

Streichholz *n.* smugalnik; (b. Getreidemessen) raz. [godalo.

Streichinstrument *n.* godbeno orodje,

Streichmacher *m.* rogovilež, burkež.

Streichmaß *n.* razalna mera.

Streichmusik *f.* godba.

Streichriemen *m.* brusilni jermen, gladilnik, brusilnik.

Streichvogel *m.* f. Zugvogel.

Streichwolle *f.* kratka volna. [nina.

Streichwunde *f.* rana od udarca, mah.

Streichzeit *f.* drest, drstenje, mrest (-i), drstni čas.

Streif *u.* Streifen *m.* proga; plaz, plaza, riža; (Franse) pram; (Stück) kos.

streiben *tr.* opláziti, oplázniti; (mit Verlegung) odrgniti, prasniti, raziti, odreti (-derem); *impf.* oplazovati, odrgovati, odirati; (mit der Ruthe) kreniti, kreniti, šleniti; *intr.* dotikati se, zadévati se; (herum—) vlačiti se, stikati, kolovratiti, skitati; (v. der Patrouille) ogledovati, pohajati (na ogled), obhajati; (v. Truppen) četovati; gestreift progast, pasast, prekast; die Schlange streift sich kača se levi.

Streifer *m.* stikalac, preiskovalac.

Streiferrei *f.* stikanje; ogledni obhod.

streifig progast, pasast, prekast, rižast.

Streifregen *m.* pošelica, prehodni dež; strok (-i).

Streifschuss *m.* ostrel, ostrelak.

Streifung *f.* preiskovanje, ogledni obhod; četovanje; (der Krustalle) progé *pl.*, marogé *pl.*; — en einleiten pogon dvigniti.

Streifwunde *f.* praska, rázena koža.

streifen *f.* f. Streifung.

streifig *m.* preiskovanje, ogledni obhod; četovanje.

Streit *m.* boj, bor; (Zank) prepir, svaja, razpor, spor, razprtija, kreg; in — gerathen spreti se, skregati se; — haben prepirati se, kregati se; gelohret — učena pravda.

Streitart *f.* balta, bojna sekira.

streitbar bojevalen, vojen, bojén, vojaški, bojevit.

Streitbarkeit *f.* bojevalnost, junastvo; bojevitost.

Streitbegier *f.* bojaželjnost, bojevitost.

streiten bojevati se, biti (bijem) se, boriti se, vojskovati se; (zanken) prepirati se, pričkati se, prekárjati se; (vor Gericht) právdati; (sich messen) skúsati se, poganjati se za kaj; (widerstreiten) upirati se, nasprotovati, nasproti biti (sem).

Streitend bojevalen, vojskovalen; nasproovalen, prepiren.

Streiter m. bojevalec, borlec, borilec, vojskovelec; (Kämpfer) prepirljivec, prikallec; —in f. bojevalka, borilka, prepirljivka.

Streitfrage f. prepirno vprašanje; razpor, prepirna reč (-i).

Streitführend, **streitführende Partei** f. pravdallec.

Streitgenoss m. soborec, tovariš v boji.

Streitgier f. bojaželjnost, bojevitost.

Streitgierig bojaželjen, bojevit.

Streithandel m. pravda, prepir.

Streitig prepiren, sporin, pravden;

(zweifelhaft) dvomen, dvomljiv, dvojben; — werden spreti se, sprijeti (spriem) se, razpreti (-prem) se; — machen izpodbijati; izpodbiti (-bijem); pravdo začeti s kom za kaj.

Streitigkeit f. prepir, razpor, spor; (Zweifel) dvomljivost, dvojbenost.

Streitkeule f. kij.

Streitkolben m. buzdovan, šestopernica.

Streitkraft f. vojna moč (-i), bojna sila.

Streitlust f. bojaželjnost, bojevitost, borljivost; prepirljivost.

Streitlustig bojaželjen, bojevit, borljiv, bojahlepen; prepirljiv.

Streitplatz m. bojišče, borišče.

Streitpunkt m. sporna točka.

Streitsache f. sporna reč (-i). [spis.

Streitschrift f. sporni spis, pravdni

Streitsucht f. prepirljivost, pravdljivost. [ljiv.

Streitsüchtig prepirljiv, svadljiv, pravd-

Streitverfahren n. obravnava v spornih rečeh.

Streitwaffe f. orožje.

Streitwagen m. bojna kola.

Streng adi. strog, ostër; (unfreundlich) osoren, srep; (genau) natančen, ostër; —er Winter huda zima; —es Leben trdo življenje; —e Ordnung tesen red; im —en Sinne v pravem pomenu; adv. strogo, natanko.

Streng f. strogost, ostrost; osornost, srepota; (Genauigkeit) natančnost.

Strengflüssig težkoplaven, težkotopen.

Streu f. stelja, nastel (-i), nastilo;

Laub— listje.

Streubüchse f. sipnica, štopnica, sipalnik, pesečnica; Zucker— sladorna sipnica, sladkornica.

Streuen tr. suti (spem), sipati (-pljem), trositi; potrositi; *impf.* potresati; (Streu) stlati (steljem), nastiljati; nastlati (-steljem); (Staub) prhati; prhniti; (Pfeffer) ostupati; (Salz) soliti; osoliti; (Samen) sejati; usejati; daß Getreide streuet gut žito daje mnogo slame. [vile pl.

Streugabel f. listne vile pl., steljne

Streuhaute f. listjak, listnjak.

Streupulver n. stupa.

Streusand m. sipa, sipalo, posipalo.

Streusandbüchse f. sipnica, sipalnica.

Streustroh n. slama za nastel (-i).

Strich m. črta, poteza; (m. d. Hand) poteza, potegljeje; (der Vogel) prelet, preletavanje, selitev, vlak; (Schar) kita, jato, vršelo, trop; (Gegend) stran (-i); dežel (-i), predel, krajina; (von Fischen) drstitiv, drest, drstenje; (Hohlmaß) korlec; (Metall) raza; (Beisstrich) vejica; (im Gesicht) prask, prog; (v. Pfluge) brazda; dem Tuch den — geben gladiti, likati.

Stricheln črtati, črte delati; prečrtati.

Strichmethode f. računanje ob črti.

Strichpunkt m. podpičje.

Strichregen m. pošelica, pojavica.

Strichtaube f. popotni golob, golob seléc. [pótnica. / 12/2/11

Strichvogel m. ptica selilka, ptica po-

Strichweise adv. tam pa tam, sem ter tje, po nekaterih straneh. *u klato - lojnova*

Strichzeit f. ptičja selitev. *ergo klatoz*

Strich m. konop, konopec, voz, voze (-ta), vožinč, vrv (-i); (am Heuwagen) podvèznica, povèznica. *Conde*

Strickarbeit f. pletilo, pletenje.

Strickbeutel m. pletena mošnjica.

Stricken pletiti (pletem), pletévati; splesti, zaplesti.

Stricker m. pletec.

Strickerri f. pletenje; pletilo.

Strickerin f. pletica, pletilja, pletarica.

Strickschle f. stremen.

Strickgarn n. pletivo.

Strickhörnchen n. pletilnica, pletarček.

Strickmasche f. petlja, zanka.

Strickmuster n. pletilni vzorec.

Strichnadel *f.* pletenka, pletilna iglica, pleteničica.

Strickwerk *n.* vrvi *pl. f.*, konopje; pletenina, pletovina.

Strickzeug *n.* pletilno orodje, pletilo.

Striegel *m.* čohalo, čohalnik, konjsko česalo.

Striegeln čohati, česati (česem); očohati, očesati.

Strieme *f.*, **Striemen** *m.* proga, plaz, plaza; (Narbe) brazgotina; (im Brot) svalek; (im Garn) krotovica.

Striemig progast, pasast, plazast; brazgotinast; svalkast; krotovičast.

Striegel *m.* krž, kržič, štruček; (Hochzeit)šbrot) pogača.

Strippe *f.* uho (ušesa), stremen, petlja. **Strippen** uho našiti (-šijem).

Strittig prepričen, preporčen. [šarčk.

Strobel *m.* spletenina, krotovica; če-

Stroh *n.* slama; *dem.* slamica, slanka; Roggen— rženica; Hafer— ovsenica;

Erbjen— grahovica; Bohnen— bobovica, bobóvka u. i. v.; Bund Stroh otep slame; Dach— škopa, škopnik; leerē— dreščen prazno slamo mlatiti, bob

v steno metati (mečem); Stroh—slamni, slamnati. [iz slame.

Stroharbeit *f.* slamnato delo, izdelék

Strohband *n.* poreslo, povreslo, povleslo; kita.

Strohbett *n.* slámnica.

Strohboden *m.* svisli *pl.*, odēr.

Strohbund *m.* otep, škopnik.

Strohdach *n.* slamnata streha. [nica.

Strohdachwinde *f.* vitra, vitrica, krov-

Strohdache *f.* ponjava, slamnata pletenina, slamnata odeja.

Strohern, **ströhern** slamnati, slamēn;

fig. pust, pelhēk, neslastēn.

Strohgeld slamast, žolt kakor slama.

Strohgewebe *n.* slamni pletež. [bil (-i).

Strohhalm *m.* slamna bilka, slamnata

Strohhut *m.* slamnik.

Strohhutmacher *m.* slamnikar.

Strohhütte *f.* s slamo krita kočā.

Strohkopf *m.* tepēc, bebēc, tumpēc.

Strohkorb *m.* bedēnj, pehar. [košarica.

Strohkörbchen *n.* slavnica, slamnata

Strohkranz *m.* svitēk.

Strohmann *m.* ptičji strah, strašilo;

fig. reva, trap.

Strohmatte *f.* rogoznica, štorija.

Strohmesser *n.* slamoreznica, slamorezna kosa.

Strohsack *m.* slamnjak, slamnjača, slamnica; (m. Reis)stroh gefüllt) lóbnica.

Strohschaube *f.* škopa, škopnik.

Strohschneider *m.* slamorezēc.

Strohteller *m.* slamnati podstavēk.

Strohwisch *m.* slamnata metlica.

Strohwitwe *f.* vdova po živem moži; — *r m.* vdovēc po živi ženi.

Strohh *m.* vlačugar, potepāc, klatež, skitalēc.

Strom *m.* velereka, reka, velika voda; (elektrischer) tok; (des Blutes) obtok; Luft— preprih, vlak.

Stromab, **stromabwärts** *adv.* po vodi, niz vodo.

Stromanwohner *m.* obvodnik, potočnik, porečnik, povodnik; Anwohner *d.* Save, Drau u. dgl. posavēc, podravēc.

Stromauf, **stromaufwärts**, **stroman** *adv.* proti vodi.

Strombett *n.* struga, korito.

Strömen teči, valiti se, pretakati se, dreti (derem); (v. Regen) liti (lijem), curkoma teči.

Stromenge *f.* rečna ožina.

Stromenwidlung *f.* razvoj reke.

Stromgebiet *n.* porečje.

Stromgefälle *n.* pad reke, strmēc.

Stromgeschwindigkeit *f.* brzina reke.

Stromharte *f.* vodokaz, rekokaz.

Stromquadrant *m.* tokomēr.

Stromscheide *f.* raztok.

Stromschnelle *f.* brzica.

Stromstärke *f.* jakost toka.

Stromsystem *n.* šorečje.

Stromthal *n.* porečna dolina. [java.

Stromung *f.* tok, val; (reißende) der-

Stromunterbrecher *m.* prekidalo.

Stromwasser *n.* rečna voda, potočnica.

Stromweise *adv.* curkoma, v curkih.

Stromweite *f.* rečna širina.

Strophe *f.* kitica; odstavek.

Strohen obilovati, bohoteti, nabrek-

niti; popoln biti (sem); es strogt von Fehlern polno je pogreškov; er strogt von Gelehrsamkeit sama učenost ga je

strogend obilēn, bohotēn, prepoln, natlačen; von —er Gesundheit zdrav kakor riba.

Handwritten: Stromquelle als Strohbund

Handwritten: Stromschnelle als Strohbund

Handwritten: Stromschnelle als Strohbund

Handwritten: Stromschnelle als Strohbund

Handwritten: Lick
offen
in der
Lage
Lage
Lage
Lage

Handwritten: Stromschnelle als Strohbund

Handwritten: Stromschnelle als Strohbund

Strud *m.* štruk. [(i).
Struktur *f.* sestava, slog; stas, zrast
Strudel *m.* krnica, požiralnik, cmrk, tomün; (Wirbel) vrtnice, vrtün, svedër; (Speise) gibanica, potica (povitica), štrukelj.
Strudeln vreti (vrem), kipeti, v vrtnice se gnati (ženem); vrvrati.
Strumpf *m.* nogavica; (Sode) kopitce; (Stamm) parobek, štor, trš.
Strumpfband *n.* podveza, podvezek.
Strumpfhose *f.* hlače z nogavicami.
Strumpfricker *m.* nogavičar.
Strumpfwirker *m.* nogavičar; —in *f.* nogavičarica.
Strunk *m.* kocén, storž.
Strupfe *f.* (podčoveljski) hlačni trak, hlačna podpona.
struppig zmršen, razmršen, razkuštran, kuštrav; —e Haare zmršeni —, razkuštrani lasje.
Stübchen *n.* sobica, izbica; kamrica.
Stube *f.* čumnata, soba, izba; (Behälter) shramba; Stubenhišni.
Stubenhocker *m.* zapečnik, zapečkar, zaprtnik; —in *f.* zapečnica.
Stubenmädchen *n.* hišna.
Stubenpins *m.* sobarina, plačilo za izbo.
Stüber *m.* poltrák, štibër; j. Rafenstüber.
Stuccatur *f.* štukatura.
Stuck *m.* štuk.
Stück *n.* del, kos; dem. kosčec, kosček; (Brot) kos, drobljanec, drobež; (Bruchstück) odlomek, drobec; (Holz) krepel, krepelc, krpelj; (Vieh) glava, rep; (Sache) reč (-i); (Leinwand, Tuch) troba; (Schauspiel) igra, igrokáz; von freien —en radovoljno, sam od sebe; in —e gehen razdrobiti se, razkrhniti se, razbiti (-bijem) se.
Stückchen *n.* kosček, drobélj, drobljanec, mrvica.
Stücken sestáviti, *impf.* sestávljati; (zer—) drobiti, mrvčiti, mrviti; razdrobiti, razmrviti.
Stücken pristaviti, prišiti (-šijem); *impf.* pristavljati, pridelovati.
Stückgießer *m.* topolivec.
Stückgießerei *f.* topolivnica.
Stückgut *n.* topovina, bronovina; (Blodengut) zvonovina.

Stückhölzer *pl.* statve *pl.*
Stückweise *adv.* po kosu, po koscih, na drobno, kos za kosom.
Stüdwerk *n.* krparija, kosovina.
Studel *f.* stop, podstavek.
Student *m.* dijak, učenec; visokošolec; študent; Studenten- dijaški.
Studentenkliftung *f.* dijaška ustanova.
Studien *pl.* uki *pl.*, nauki *pl.*, učenje; misli *pl. f.*; (Zeichnungsbl.) vzori *pl.*, predloge *pl.*; Studien- naučni, učni, šolski.
Studienabtheilung *f.* razdelék ukov; šolski odsek, — oddelek.
Studienfach *n.* učni predel. [loga.
Studienfond *m.* učni zalog, šolska za-
Studienhofcommission *f.* dvorna komisi-
Studienjahr *n.* šolsko leto.
Studienordnung *f.* učni red.
Studienplan *m.* učni načrt. [pl.
Studienwesen *n.* šolstvo; učne zadeve
studieren učiti se, šolati se; z duševnim naporom premisljati; (die Rechte —) učiti se prava; jmbn. — lassen v šolo dati, v šolo poslati (posljam); (nachdenken) misliti, premisljevati; študiert učen, izšolan.
Studierstube *f.* učna soba.
Studierzimmer *n.* učna soba, učilnica.
Studiosus *m.* dijak; visokošolec.
Studium *n.* uk, nauk, učenje; duševni napor. *der in irgend einem Wissen des Meig.*
Stufe *f.* stopnja, stopinja; (Treppenstufe) stopnica; (v. Erz) cok, gruča, Fos. *Der Stufe*
Stufenerz *n.* čista ruda, ruda v celih kosih. *grüch*
Stufenfolge *f.* zaporednost.
Stufengang *m.* postopnost; (Gradation) stopnjevanje.
Stufenland *n.* stopnjevinja; gredje.
Stufenleiter *f.* lestvica.
Stufenweise *adv.* od stopnje do stopnje, postopno; stopnjema.
Stuhl *m.* stol, stolica; dem. stolček; (Sitz) sedež, sedišče, sedalo, sedališče; (Thron) prestol, stolica; (Beistuhl) klečalo, klečalnica, pruka; (Kirchen—) klop (-i); (Dach—) krov, strešni klobuk; (Wochen—) jarém; Beicht— spovednica; Predigt— leca, propovednica; Weber— statve *pl.*; Dengel— kobilica;

(Excremente) blato; (Comitat) županija; Gerichts— sodišče; (Sitz eines hohen Würdenträgers) stólica; auf — gehen k potrebi iti (idem u. grem); er hat einen schweren — zapira —, zapeka se po njem; keinen — haben zapečen biti (sem), zaprt biti; Stuhl- stolov.

Stuhlbehörde *f.* županijska oblast.

Stuhlfeier *f.* praznovanje sedeža sv. Petra. [odpreti, omečiti.

Stuhlgang *m.* potreba; d. — befördern

Stuhlgericht *n.* županijski sod, županijsko sodišče.

Stuhlgestell *n.* kozólcí *pl.* [slanjalo.

Stuhllehne *f.* naslonilo, slonilo, na-

Stuhlmacher *m.* stolár.

Stuhlrichter *m.* županijski sodnik.

Stuhlsäule *f.* srčnik, vétarnik, ključ, menih.

Stuhlwang *m.* pripéřica, zaprtje.

Stulpe u. **Stülpe** *f.* zafrkljej, zavihlje, zaviháj; (Sut) okrajéc, krájevéc, streha, obód.

Stulphut *m.* zavihani klobuk.

Stulpnase *f.* zavihani nos. [*pl.*

Stulpsiefel *n.* podvihani skoréuj, sleci

Stülpén pokriti (-krijem), zavezniti; (umföhren) povezniti; (aufschlagen) zavihati (-višem), zavihniti, zafrkniti.

Stülpig zavihan, zafrknen.

stumm nem, mutast, mutav, mut; *fig.* brezglasén; — werden obnemeti, obmútetí; — sein ne govoriti, malih besedij biti (sem).

Stumme *m.* mutéc, neméc; *f.* muta, nema ženska.

Stummel *m.* kratka lula; *f.* Stumpf.

Stummheit *f.* nemost, mutavost, nemota.

Stümper *m.* sušmar, mojster skaza, pačuhar, krpár. [čuharija.

Stümperei *f.* sušmarija, krparija, pa-

stumpf top, tumpast, skrhan; — machen zatopiti, skrhati, okrhati; — e Bähne skomina; — e Bähne haben skomina mi je; skominast; (gestugt, abgefürzt) okleščen, prirezan; kebast, omuljen, stulast; (eine Kuh mit — en Hörnern) štula, štulavica; — machen okrniti, omúlití, zatopiti; — er Mensch tumpéc, topoglavéc; — er Winkel top kot; — e Sinne slabi —, gluhi počutki;

(Geist) opokel, top; — e Nase plošénati nos, tumpasti nos.

Stumpf *m.* okršék, konéc, štula; (Baum —) panj, stor, parobék, štrkelj, štreelj, ril; (Fuß —) štula; mit — u. Stiel s korenino, popolnoma.

stumpfen krhati, topiti; okrhati, skrhati, zatopiti; (der Spitze berauben) omúlití, okrniti; (abfürzen) oštuliti; (Bäume) prisekati.

Stumpheit *f.* topost, topota; (der Bähne) skomina, oskomina; *fig.* topoglavost, opoklost.

stumpfsantig toporób.

Stumpfskopf *m.* topoglavéc. [nos.

Stumpfnase *f.* plošénati —, tumpasti

stumpfnasig s plošénatim nosom.

Stumpfschwanz *m.* kébasti —, kósi rep.

stumpfschwänzig kosorép, kosorepka.

Stumpfsinn *m.* topoglavost, trpoglavost.

stumpfsinnig topoglavén, trpoglavén.

Stumpfwinkel *m.* top kot.

stumpfwinkelig topokotén.

Stunde *f.* ura; *fig.* čas; *dem.* urica; um welche — ? obkoréj, obkoré; biš zu welcher — ? dokoréj, dokoré; biš zu dieser — dosoréj, dosoré; zur — sedaj, pri tej priči; zu guter — o pravem času; um diese — obsorej; zu jeder — vsak čas; — geben podučevati; Stunden- urni.

Stundengebet *n.* ure *pl.* [ure.

Stundenlang *adv.* celourén; *adv.* celo

Stundenlauf *m.* tek časa.

Stundenrad *n.* urno kolesce. [ure.

Stunden Schlag *m.* bitje —, odbijanje

Stundenuhr *f.* ura, ki ne kaže minut.

Stundenzeiger *m.* urni kazaléc. [uro.

stündlich *adv.* vsakourén; *adv.* vsako

stuf *m.* bodéc; dreglje, beclje.

stufen dregati, drezati, bečati, bežati, gnjócati; dregniti, gnjócniti.

Stufer *m.* dregaléc, drezaléc. [zabit.

stupid neumén, topoglav, trpoglav,

Stupidität *f.* neumnost, topoglavost.

Sturm *m.* burja, huda ura, nevihta, vihra; (im Kriege) zaskók, naskók, napád, navál, jurš; — laufen naskočiti, napasti (-padem); *impf.* naskakovati, napádati; im — einnehmen z naskokom vzeti (vzajem); (Tumult)

brup, hrum; — läuten plat zvona biti (bijem); (der Seele) nemir, nepokoj.

šturmbewegt nepokojen, nemiren, vaburkan.

Sturmbod m. ovén, stenolom.

šturmen istr. vršeti, vršévati, hrumeti, bobneti; (šürmen) hruméti, hrupeti, divjati, vihrati, razsájati, rohnéti; (rennen) vihrati, valiti se; zvihrati; (wohin —) pridreti (-derem), prilomastiti, pridivjati, zvihrati; (v. Winde) besneti; (v. Weere) bučáti (-im); tr. rušiti, lomastiti; porušiti, podreti; podirati; (einen Ort) naskočiti, naváliti; naskakovati.

štürmend viharén.

Stürmer m. naskakovaléc.

Sturmflut f. visoka plima; razburkano valovje.

Sturmglöck f. plat zvona; d. — läuten plat zvona biti (bijem).

Sturmhaken m. maček.

Sturmhaube f. železna kapa, čelada.

Sturmhut m. železni klobuk; (Pflanze) omej.

štürmisch viharén, burén; razburkan; nagel, silen; — es Wetter huda ura, nevihta, hudo vreme; — e Sitzung hrupna —, viharina seja. [vica.

Sturmleiter f. naskočna —, bojna lest-šturmlös mirén. *— band jermene*

Sturmwäde f. galeb, pijál (-i). *Luc*

Sturmpeffition f. silna prošnja; silovita prošnja, — zahteva. [korak.

Sturmschritt m. nagli korak, naskočni

Sturmschwalbe f. hudournik, hudournica.

Sturmvogel m. hudournik. [burja.

Sturmwetter n. nevihta, huda ura,

Sturmwind m. vihár, piš, polomáj, lomast, strehodér.

Sturmzeug n. naskočna priprava.

Sturz m. pad, padéc; (Umfurz) prevál, prekuc; — des Felsens) strméc, strmina; — des Wassers) slap; (Ein-urz) udor, razdrtija, razsip; (Deckel) pokrov, pokrovéc, rena.

Sturztür m. praha.

Sturzbach m. skakaléc, slap.

Stürze f. zvráçilo; (Deckel) pokrov, rena; (am Pflug) ročica.

Stürzbecher m. kupa s pokrovom.

Stürzel m. strnišće, ritovje; (am Weinstock) rezje, rožje; (beim Holze) ritina.

štürzen tr. zvrniti, prevrniti, preváliti, prekúçniti, prekopicniti, prevratiti; *impf.* zvráçati, prevráçati, prekuçevati; (Topf) povezniti, povezovali; (Glas) izprazniti, zvrniti; *impf.* izpraznovati, zvráçati; (Getreide) obrniti, pregrebsti (-grebem) z lopato; *impf.* obraçati, pregrebsti; Ader — podorati (-orjem), *impf.* podarjati; ledino —, praho orati; zu Boden — na tla butiti, — telebiti, — trešéiti; einen Feindtötenen — na glavo postaviti; vom Throne — s prestola vréçi (vržem), — pahnuti; jmbn. — izpodrinuti koga; ins Unglück — v nesreço pripraviti; *intr.* (fallen) pasti (padem), zvrniti se, prekúçniti se, zvaliti se; *impf.* padati, prekuçevati se; wohin schnell — puhnuti, planiti; heftig zu Boden — telebiti, telebniti, bútniti; in einen Abgrund — strmoglaviti se, zgrezniti se, preváliti se; vom Pferde — s konja pasti; zusammen — zgruditi se, zgruzniti se; sich — zagnati (-ženem) se, zakaditi se, zapoditi se.

Sturzglas n. poveznik.

Stute f. kobila; Stuten- kobilji.

Stuterei f. kobilarna, žrebarnica.

Stutfüllen n. žrebica, kobilica.

Stuh m. okršék, štula; (Gewehr) kratka risanica, kratka risana puška, štuc.

Stuhärmel m. rokavéc.

Stuhbüchse f. kratka risanica.

Stütze f. podpora, podpérnica; opora, opirališće; *fig.* podpora, zaslonba, varstvo, zavetje.

stüßen tr. prisekati, kosorépiti, prikrajšati; *impf.* prisekovati, prikrajševati; gestutzt kosorép; (Bäume) prisekati, priklestiti; *impf.* prisekovati; das Haar — pristriçi (-strižem), prirezati (-režem), okrožiti; *impf.* prirezovati, krožiti; *intr.* ostrmeti, osupniti, zavzeti (-vzamem) se; *impf.* ostrmévati, zavzemati se; (vom Vieh) plašiti se, ustaviti se.

stüßen podpreti, *impf.* podpirati; an etwas — opreti, nasloniti; *impf.* opirati, naslanjati; sich — opreti se, *impf.* opirati se; zanesti se, *impf.* zanašati se.

inf. padati, stoh iz poprečnika, poprečni stoh

Sturzbojen, fruchtbringender, okeasti obok

Stuher *m.* gizdalin, gizdavčec, lišpavčec; (weibl.) gizdalinka.
Stuhglas *n.* nizček kozarčec.
Stuhig osupel, osupnen, začudivši se; — sein (v. Pferden) sčétiti se.
Stuhig kujav, trmoglav.
Stuhigkeit *f.* kujavost, trmoglavost.
Stuhkopf *m.* kujavčec, kujež, trmoglavčec.
Stuhleiter *f.* lestvica z oporo.
Stuhohr *n.* koso uho (ušesa); prisekano uho.
Stuhpunkt *m.* podporišče, oporišče, opirališče.
Stuhschwanz *m.* kosorepka, kosorepč.
Sunda *f.* zgovornost, sladki jezik.
subaltern nižji, manjši, področni, podčinjeni. [nost.]
Subalternatio *f.* področnost, podruž.
Subalternbeamte *m.* podčinjeni uradnik.
subalternierend poddružen, področen.
Subalternofficier *m.* področni častnik.
Subarrondator *m.* podzakupnik, podnajemnik.
Subdiakon *m.* subdijakon.
Subhaſtation *f.* očitna dražba.
Subject *n.* (Perſon) oseba; (ſaufm.) kupčijski služabnik, lekarski pomočnik; (gramm.) osebek, podmet. [tén.]
subjectiv subjektivén; oseben, podme.
subjectivität *f.* subjektivnost, podmetnost. [stavč.]
Subjectſatz *m.* podmetni —, osebkov.
Subjournal *n.* sodnevnik. [taknen.]
subjunctiv domnel, domnevén, prifublim f. erhaben.
Sublimat *n.* prehlapina, razhlap (-i), sublimát.
Sublimation *f.* prehlapovanje. [povati.]
sublimieren prehlapiti, *impf.* prehlap.
sub littera pod črko.
sublunariſch podmesečen.
submiſſ pokorén, ponižen.
Submiſſion *f.* ponižnost; f. Demuth.
Subordination *f.* pokórščina, poslušnost, podložnost; podrejenost.
subordinationswidrig zoper pokórščino (vojško), uporén. [nen.]
subordinieren podrediti; f. unterord.
subordiniert podrejen, poddružen.
Subornd *n.* sokis.

sub rosa *adv.* skrivaj, med nama ostani.
Subſcribent *m.* podpisnik, podpisec.
ſubſcribieren podpisati (-pišem) se —, naročiti se na kaj; *impf.* naročevati se.
Subscription *f.* podpis, naročba.
ſubſidiariſch pomočen, pomožen, podporén.
ſubſidiarredjt *n.* pomočno pravo.
ſubſidien *pl.* pomoč (-i). [moč (-i).]
ſubſidiengeld *n.* podpora, denarna po.
ſubſiſtenz *f.* obstanek; (Lebensunterhalt) kruh, hrana; (Auſkommen) dohodék; er hat keine — nima živeti.
ſubſiſtenzmittel *n.* življensko sredstvo, živež, dohodék.
ſubſtantialität *f.* bistvo, bistvenost.
ſubſtantiell bistven, bitén; (nährhaft) redilén. [ime (-na).]
ſubſtantiv *n.* samostalnik, samostalno.
ſubſtantiviſch samostalén.
ſubſtanj *f.* bistvo; (Grundweſen) podstat (-i); (Weſen) bitje, bistvo, bitnost; (Kern) jedro.
ſubſtituieren namestiti koga s kom, namestnika komu postaviti; *impf.* nameščati, postavljati; (arithm.) zameniti, *impf.* zamenjati.
ſubſtitut *m.* nadomestnik.
ſubſtitution *f.* nadomestitév, nadomeščenje; (arithm.) zamena, zamenjatév.
ſubſtitutionsmethode *f.* zamenjalni način.
ſubſtitutſerbe *m.* nadomestni dedič.
ſubſtrat *n.* podlog.
ſubſumieren (folgern) izvajati; f. verauſſegen. [genta.]
ſubtangente *f.* podtečnica, subtangentiál tanék, tenék, drobén.
ſubtraction *f.* odštevanje, odbijanje.
ſubtrahend *m.* odštevančec. [léc.]
ſubtrahent *m.* zmanjševalčec, odštevasubtrahieren odšteti (-štejem), *impf.* odštevati.
ſubvention *f.* denarna pomoč (-i), — podpora.
ſucceſſ *m.* uspeh; f. Erfolg.
ſucceſſion *f.* nasledstvo, nasledba.
ſucceſſiv *adi.* zaporedén, nasledén; *adv.* zapored, zaporedoma, po malu, po malem, polagoma.
ſucceſſor *m.* naslednik

successorisch prestopajoč (v. Erdbeben).
 Succurs *m.* f. Veistand.
 Suche *f.* iskanje; *d.* Hund hat eine gute
 — pès dobro sledi, pès ima dobër nos.
 suchen iskati (iščem), tražiti; po-
 iskati; (nachforſchen) popraševati, po-
 zvedovati; *e.* Amt — za službo se vleči,
 — se poganjati; Hündel — rad se pre-
 pirati; Rath — za svèt vprašati, *impf.*
 — vpraševati; Hilfe — pomoči prositi,
 — poprositi; *d.* Weite — pete odnesti;
 geucht prošén, zaželen; prisiljen.
 Sucher *m.* iskaléc; pozvedovaléc.
 Sucht *f.* pohlep, strast (-i); fallende —
 božjast (-i), padavica; (*S. d. Wurloven-*
nen: veliki beteg); (Krankheit) boležen
 (-i); (Neigung) naklonjenost, nagnenost.
 Sud *m.* var, vretje; im — sein vreti
 (vrem).
 Süd *m.* jug, poludne (-va), poludan-
 ska stran (-i); Süd- južni, poludanski.
 Süddeutsch južnonemski.
 Sudel *m.* kal, luža, kaluža, kališće,
 mlaka. [rija.
 Sudetri *f.* nesnaga, svinjarija, maza-
 Sudelstuck *m.* madež, packa.
 sudelhaft zamazan, nečedén, nesnažen.
 sudelig umazan. [packar.
 Sudelkoch *m.* nečedni kuhar; svinjar.
 Sudelmagd *f.* nečedna —, umázana
 dekla. [nečedno delati.
 sudeln packati, svinjati, madeževati;
 Sudelwäsche *f.* nesnažno perilo.
 Süden *m.* f. Süd.
 Südfrucht *f.* južni pridelék, južni sadež;
 Südfrüchte *pl.* južno ovočje.
 Südgergend *f.* južna stran (-i), jug;
 južni kraj.
 Sudhütte *f.* solovarnica.
 Südkreuz *n.* južni —, poludanski križ.
 südtändisch južen, poludnevén, polu-
 danski.
 Sudler *m.* packaléc, mazáč, svinjaléc,
 nesnažnik, nečednik; —in *f.* nesnaž-
 nica, nečednica.
 südlich južen, poludnevén, poludanski.
 Südmeer *n.* južno morje.
 Südoft *m.* jugovzhod.
 südöstlich jugovzhodén, južnovzhodén.
 Südostwind *m.* jugovzhodnik.
 Südpol *m.* južni tečaj, južnik.
 Südpolarland *n.* južnotočajna dežela.

Südpunkt *m.* južišće.
 Südsal; *n.* varjena sol (-i), kuhana sol.
 Südsee *f.* f. Südmeer.
 Südslove *m.* Jugoslovén, Jugoslovan.
 südslavisch judoslovenski, jugoslo-
 vanski.
 Südsüdost *m.* jugojugovzhod. [dnevu.
 Südmärts *adv.* proti jugu, proti polu-
 Sudwerk *n.* solovarnica, solina.
 Südwest *m.* jugozáhod, jugozapad.
 südwestlich jugozahodén, južnoza-
 padén.
 Südwestwind *m.* jugozahodnik.
 Südwind *m.* jug, poludnevnik, mornik.
 Suffer *n.* pripona, končnica.
 Süßling *m.* pijanéc, pijančevaléc.
 Suffraganbischof *m.* namestni škof.
 Suffragium *n.* volilni glas. [nik.
 Sühnaltar *m.* spravni oltar, — žrtve-
 sühnbar spravljiv, pomirljiv; sprá-
 vén, pomirén.
 Sühne *f.* sprava, pomiritév; spravilo;
 poravnava.
 sünnen poravnati; pomiriti, spraviti;
 f. ráčjen.
 Sühnopfer *n.* spravna daritév.
 Sühnung *f.* sprava, pomiritév.
 Suiet *n.* predmet; f. Gegenstand.
 Sulfid *n.* žveplec.
 Sultan *m.* turski car, sultan; —in *f.*
 sultanja, sultanka.
 Sulz(e) u. Sülze *f.* (*f. d. Wild*) lizalica;
 (Salzlate) solina, razsol (-i); f. Sauce
 u. Gallerte.
 sulzen (sülzen) soliti; nasoliti, osoliti;
 divjačino s soljo vabiti.
 sulzig (sülzig) strjen, osoljen, žolčen.
 Summa *f.* f. Summe.
 Summand *m.* prištevník.
 summarisch *adv.* kratak, okrajšan, po-
 čezén; *adv.* počez, ob kratkem; —es
 Verfahren kratka pravda, okrajšana
 sodba.
 Summarium *n.*, —en *pl.* posnetki *pl.*,
 spiski *pl.*, skupni zneski *pl.*
 Summarverfahren *n.* okrajšana pravda,
 sumarno postopanje.
 Summchen *n.* skupičék.
 Summe *f.* vsota; znesék.
 summen (Wienen) brneti, brenčati
 (-im), šumeti; (Wespe) vršeti; (im Ohr)
 zveneti, šumeti.

Summen n. brnenje; šumenje; (in d. Stadt) šum, hrup.

summierbar seštevén.

summieren sešteti (-štejem), *impf.* seštevati.

Sumpf m. močvir, močvirje, močal (-i), močava, močevina, grezi *pl.*, barje, muža (Steierm.); blato, luža; **Sumpfmöchviren**, muževén.

Sumpfbirse f. loč (-i), loček.

Sumpfboden m. močvirna tla *pl.*

Sumpfer; n. barjevčec.

Sumpffieber n. glenovica, [močarina.

Sumpffegend f. močvirje, močava,

Sumpfgras n. mlačina, kislá —, močvirna trava.

Sumpfund m. močvirje, grezina.

Sumpfig močvirén, močvirnat, podmokél, mužnat, greznat.

Sumpflache f. kaluža, mlakuža.

Sumpflandschaft f. močvirje, barje.

Sumpfpflanze f. močvirska rastlina, bared.

Sumpfstorf m. šota.

Sumpfoogel m. močvirnik.

Sumpfwasser n. blátunica (voda), blátušnica, kalnica.

Sumpfwiehe f. plešec.

Sumpfwiese f. podmokla senožet (-i), močve *pl.* [(-im).

sumsen šumeti, šumljati, brenčati

Sund m. struga, preliv.

Sünde f. greh; (Schlitt) pregrešek; (Last, Übertretung) pregreha; (Unrecht) krivica; eine — begehén grešiti, pregrešiti se, dušo ogrešiti; *impf.* pregreševati se; Sünden- grešni.

Sündenbekenntnis f. izpoved (-i), spoved (-i).

Sündenerlass m. odveza grehov. [šek.

Sündenfall m. prestopék, greh, ogrešúndensfrei brez greha, brezgrešén.

Sündengeld n. krivični denar, pregrešni denar.

Sündenlast f. breme (-ena) grehov, teža grehov, grešno breme.

Sündenleben n. pregrešno življenje.

sündenlos brezgrešén, brez greha.

Sündenopfer n. daritev za grehe.

Sündenschuld f. grešni dolg, grešna krivda. [za grehe.

Sündenstrafe f. pokora —, kazén (-i)

Sündenthat f. grešni čin, grešno delo.

Sündenvergebung f. odpúščenje grehov, odpusték grehov.

Sünder m. grešnik; der arme — obsojenec, k smrti obsojeni hudodeléc; —in f. grešnica.

Sündstut f. potóp, vesoljni potóp.

sündhaft grešén, pregrešén.

Sündhaftigkeit f. grešnost.

sündigen grešiti, greh delati; pregrešiti se, ogrešiti se, greh storiti.

Sündiger m. grešnik.

sündlich s. jündhaft.

Sündopfer n. s. Sündenopfer.

superarbitrieren na novo presoditi, — pregledati; *impf.* na novo presojati, — pregledovati; (Militär) zdravstveno presoditi, — pregledati.

Superarbitrierung f. nova presoja, nov pregled; (Militär) zdravstvena presoja, zdravstveni pregled.

superb izvrstén, krasén.

superfein vrlo tenék; vrlo ličén, prefin, izvrstén, prežlahtén.

Superintendent m. superintendent, višji cerkveni nadzornik.

Superior m. starejšina, višji glavár, superior.

superklug premodér.

Superlativ m. tretja stopnja, presejma stopnja.

Suppermängel *pl.* pooditki *pl.*, nadooditki *pl.* [nik.

supernumerär nadštevilen; nadbroj-

Superoxid n. prekis, superoksid.

Superspandung f. nadrubež.

Superpranotation f. nadpredznamba.

Superrevision f. višji pregled.

Supersah m. nadvknjižba.

Superstition f. s. Aberglaube.

Supinum n. namenilnik, supin.

Suppe f. juha, čorba.

Suppenkraut n. zelišče za v juho, jušno zelišče.

Suppenlöffel m. žlica za juho.

Suppenschüssel f. skleda za juho.

Suppentopf m. lončec za juho.

Supplement n. dopolnek, dodatek, dostavek; Supplement- dopolnilni.

supplementär dopolnilni, dopolnitni.

Supplent m. nadomestnik, namestni učitelj.

Supplicant *m.* prositelj, prosiléc.
supplicieren prositi česa (pismeno).
supplieren nadomestiti koga, *impf.* nadomeščati; dopolniti kaj, *impf.* dopolnjevati.
Supplik *f.* prošnja. [feßen.
supponieren domnevati; j. voraus-
Supposition *f.* j. Voraussetzung. [(-i).
Supremat *n.* vrhinja vlada, nadoblast
Suprematie *f.* prvenstvo, nadoblast (-i).
supra *adv.* gori, zgorej.
Surrogat *n.* nadomesték.
Surrogatkaffee *m.* nadomesték za kavo.
suspendieren odložiti, *impf.* odlagati, odkladati; (aufheben) ustáviti, zaustáviti; *impf.* ustávljati; (vom Amte) od službe začasno odstaviti, ob službo dejati (denem), *impf.* — devati.
Suspendierte *m.* odstavljenéc.
Suspendierung *f.* začasno odstavljenje od službe.
Suspension *f.* odstava, zaustava.
Suspensum *n.* neodločena stvar (-i); *in suspensa* *adv.* neodločeno.
süß sladék; (Speise) slastén; (angenehm) prijetén, ljubezniv, mil; —es Brot opresén kruh; —er Herr sladkač; — sein sladkati se —, lizati (lizem) se komu; — machen sladiti; posladiti, osladiti; — werden mediti se.
Süßapfel *m.* medičnik. [pečenéc.
Süßbrot *n.* sladčica; opresnik, pre-
Süße *f.* sladkost, sladkota; slad (-i), slaja, slast (-i), sladkoba.
süßen sladeti; *fig.* sladko govoriti.
süß sladiti, slájšati; osladiti, oslájšati.
Süßholz *n.* sladič, sladka koreninica.
Süßigkeit *f.* sladkost, sladkota, prijetnost; (Ding) slaščica, sladčica, sladkarija, sladkal (-i).
Süßholz *m.* medena dételja.
süßlich sladkobén, nasladén, sladkav, osladén.
Süßling *m.* sládkavec, sladkač; prilizovaléc.
Süßmaul *n.* obliznél, sladkosnedež, sladkoustnež; (weibl.) obliznela, sladkosneda.
Süßstoff *m.* sladkoba, sladica.
Süßteig *m.* opresno testo.

Süßwassergebilde *n.* sladkovodni utvor.
Süßwasserkalk *m.* sladkovodni vapnenéc.
Süßwasserpolyp *m.* sladkovodni polip.
Süßwasserschnecke *f.* sladkovodni polž.
Süßwurz *f.* sladič, osladič, sladka korenina, sladki koren.
Sustentation *f.* preživék, preživljava, izdržavanje; Sustentationš- preživljalni.
sylogisieren umstovovati; izvajati.
Sylogismus *m.* razsód.
Symbol *n.* podoba, znamenje, simbol.
Symachie *f.* bojna zaveza. [nost.
Symmetrie *f.* sómernost, sómer, sklad-
symmetrisch sómerén, skladén, sklado-
merén.
sympathetisch sočutén.
Sympathie *f.* sočutstvo, sočut.
Symphonie *f.* soglasje, simfonija.
Symptom *n.* znák, známenje, znamenék; prikazék, primerék.
Synagoge *f.* zbornica (židovska), mólnica, židovska šola. [istočasje.
Synchronismus *m.* sočasje, istočasnost,
synchronistisch istočasén, sočasén.
Syndicat *n.* sodništvo.
Syndicus *m.* sodnik, sodéc. [membra.
Synekdoche *f.* sinékdoha, besedna pre-
Synkope *f.* opuščáj, okrajšék.
Synode *f.* cerkveni zbor; Synodal-
 cerkvenozborni, sinodalni, cerkvenega zбора.
Synonym j. Sinnverwandt.
Synopsis *f.* pregled, posneték.
syntaktisch skladosloven, sintaktičén.
Syntax *f.* skladnja, skladoslovje, sintaksa.
Synthesis *f.* sestava, zveza.
synthetisch sestavén.
Symphilis *f.* sramna kuga.
syphilitisch sramnokužen.
Syrup *m.* sirop, sirup.
System *n.* sestáv, sklad, systém; Gebirgs— gorstvo; Zoll— carinstvo; Nerven— živčevje. [tika.
Systematik *f.* sestavoslovje, sistematishtisch sestavén, skladén, sistematishtichén.
systemisieren ustanoviti, v red spraviti, urediti.
systemisiert ustanovljen.
Systemisierung *f.* ustanovitév.

Z.

Tabagie *f.* tobakarna; beznica.
Tabak *m.* tobak, duhan; Schnupf—
 drobni tobak, tobak za nos, — za njuhanje; Tabak- tobačni, tobakov.
Tabakbeutel *m.* mošnja —, mehúr —, mehír za tobak.
Tabakbüchse *f.* tobačnica.
Tabakdose *f.* *š.* Tabakbüchse. [tobak.
Tabakfabrik *f.* tovarna —, fabrika za
Tabakfeld *n.* tobačišče, duhanišče.
Tabakhandel *m.* kupčija s tobakom.
Tabakmonopol *n.* samotrštvo s tobakom, samoprodaja tobaka.
Tabakpfeife *f.* pipa, lula.
Tabakpflanze *f.* tobak, duhan, tobakova zel (-i).
Tabakraucher *m.* tobakar.
Tabakrafik *f.* tobakarna, prodajalnica tobaka.
Tabaktrafikant *m.* prodajalec tobaka.
Tabakverlag *m.* skladišče za tobak, zaloga tobaka.
Tabatière *f.* *š.* Tabakbüchse.
tabellarisch razpredélen, tabelarén.
Table *f.* razpredélnica, tabéla.
Tabernakel *n.* sveto hranišče, tabernakelj (-na).
Tableau *n.* slika, skupina; pregled.
Table d' hôte *f.* skupna miza, skupni obed.
Tabular- zemljeknjižni, zemljiško-knjižni, v zemljiški knjigi vpisan, vknjižen.
Tabulargefuch *n.* (Intabulationgefuch) prošnja za vpis v zemljiško knjigo, prošnja za vknjiženje, — za vknjižbo; (Extabulationgefuch) prošnja za izbris iz zemljiške knjige, prošnja za izknjiženje, — za izknjižbo.
Tabulargläubige *m.* vknjiženi —, vpisani upnik.
tabularmäßig vknjižljiv, vpisljiv; zemljeknjižen.
Tabularverhältnis *n.* zemljeknjižna razméra.
Tabulett *n.* krošnjarski koš, krošnja.
Tabulettkrämer *m.* krošnjar.
Tachygraph *m.* hitropiséc.
Tachygraphie *f.* hitropis, hitropisje.

Tadel *m.* graja, grajanje, svarilo; (Fehler) napaka, pregrešek, hiba, nedostatnost; *š.* Mafel.
tadelfrei *š.* tabellos. [vredén.
tadelhaft grajalén, graje od očitanja
tadellos brez pogréska, brezhibén; brezmadežen.
Tadeln *f.* *š.* Tadeln.
tadeln grajati, karati, napake oponasati od. očitati; pogrjati, pokarati.
tadelnswert graje vredén.
Tadelsucht *f.* grajavost, oponasavost.
tadelsüchtig grajav, oponasalén.
Tadler *m.* grajaléc, očitalec, oponasalec; svariléc; — in *f.* grajalca, svarilka.
Tafel *f.* deska, tabla; dem. desélica, tablica; (Tisch) miza; (Glas—) šipa; (Tafel) razpredélnica; — deden mizo pogriniti, *impf.* — pogrinjati; (Eßen) obed, kosilo; grošje — pojedina, gosti *pl.*
Tafelauffah *m.* namizje, mizni okras.
Tafelberg *m.* golič.
Tafelbier *n.* namizno pivo.
Tafelbesker *m.* pogrinjalec; (a Würde) miznik, stolnik.
Tafelbene *f.* goličava (*geogr.*).
Tafelst *f.* *š.* Tafelwert.
Tafelgeld *n.* obednina, gostarina.
Tafelgemach *n.* obédnica.
Tafelgeräth *n.* pomizje, namizje, namizna oprava.
Tafelglas *n.* steklena plošča, šipa.
Tafelland *n.* *š.* Stufenland.
Tafelmeister *m.* nadmiznik, nadstolnik.
Tafelmusik *f.* godba pri obédu.
tafeln obedovati, gostovati se, gostiti se, pirovati.
täfel (tlak) ukladati, z deskami objati, pažiti; z deskami obiti (-bijem), opažiti. [mizo.
Tafelobst *n.* namizno sadje, sadje za na
Tafelöl *n.* zabélno olje, olje za jedi.
Tafelrunde *f.* omizje.
Tafelsaal *m.* obédnica.
Tafelservice *n.* namizje, pomizje, namizna oprava.
Tafelstuch *n.* prt, prtíč, krušnica.
Tafelwein *m.* namizno vino. [paš.
Tafelwerk *n.* obój z deskami, układ,

Tafelzug *n.* f. Tafelgeräth.

Tafel *m.* tofet, tofeta; Taffet- tofetov, tofetěn.

Tag *m.* dan od. den (dneva); — werden *f.* tagen; der — bricht an dan se dela, dani se, svita (se); der — ist angebrochen dan se napočil, dan se je storil; bei — e po dne, po dnevi; am hellen — e pri belem dnevi; den ganzen — ves dan; den ganzen lieben — ves božji dan; in den — hinein tje v en dan, navdán, brez glave; der — neigt sich dan se nagiba od. nagiblje; der — hat sich geneigt dan se je nagnil od. priklonil; an den — kommen zvédeti (zvem) se, na dan od. na svetlo priti (pridem); es liegt am — e očitno od. očividno je, jasno je; — für — dan za dnevom, vsak dan; — s vorher prejšnji dan; d. jüngste — sodni dan; in seinen besten — en v najlepši dobi, v najboljših letih; heutzutage *adv.* dandanes, dandanašnji; in meinen alten — en na stare dni; — und Nacht noč in dan; — läuten jutrnjo u. jutrnje zvoniti, dnevi zvoniti, k dnevni zvoniti; (Versammlung) zbor; Tag- dnevni.

Tagarbeit *f.* vsakdanje delo, vsakdanje opravilo.

Tagarbeiter *m.* težák, dninar.

Tagblatt *n.* dnevnik, dnevni list.

Tagbogen *m.* dnevni lok (*phys.*).

Tagbuch *n.* (Journal) dnevnik, dnevni zapisnik.

Tagdieb *m.* postopač, lenúh.

Tagdienst *m.* vsakdanje opravilo; (im Gegenjag 3. Nachtdienst) dnevna služba.

Tagfahrt *f.* pravdni od. tožni dan (dneva), rok.

tagelang *adv.* cele dni.

Tagelichte *f.* dnevno svetilo.

Tagelohn *m.* mezdá, dnina, obdán (-i), obdanja.

tagen daniti se, svitati (se), dan se dela; zdaniti se, razdaniti se, dan se stori; (v. e. Versammlung) zborovati.

Tages- dnevni.

Tagesanbruch *m.* svit, zor, razsvit; mit — s svitom, z dnevom vred, za ranega jutra. [povelje.

Tagesbefehl *m.* dnevno povelje; vojno

Tagessblatt *n.* f. Tagblatt.

Tagescours *m.* dnevna denarna vrednost.

Tagescurs *m.* dnevni tečaj.

Tageschichte *f.* dnevne od. vsakdanje dogodbe (dogodeb) *pl.*

Tagessrauen *n.* svit, zor.

Tagesslänge *f.* dnevna dolgost, dolgost dneva.

Tagesslicht *n.* dnevna svetloba, dan (dneva); anš — bringen na svetlo —, na dan spraviti.

Tagessordnung *f.* dnevni red; zur — übergehen preiti (-idem) na dnevni red; daß ist heute an der — to je dandanes v navadi.

Tagesspresse *f.* (dnevno) časnikarstvo, dnevnik *pl.*

Tagesszeit *f.* dan (dneva), dnevni čas.

Tagewerk *n.* dnevno delo od. opravilo; *fig.* delo, dnina.

Tagfahrt *f.* f. Tagefahrt.

Tagfalter *m.* dnevnik.

Taggeld *n.* dnina, dnevnicá.

Tagessirn *n.* solnce.

taghell svetel ko dan.

Taghelle *f.* dnevna svetloba.

tagig dnevén.

tagelbens *adv.* vse žive dni.

taglich *adv.* vsakdanji, vsakdanski; (gewöhnlich) navadén, vsedénj; *adv.* vsak dan, dan za dnevom.

Taglie *f.* naglavnicá, talija; (Rettungstaglie) otetnina, izbavnina.

Taglohn *m.* f. Tagelohn.

Tagelöhner *m.* težák, dninar, najemnik, delavec; — in *f.* težakinja, najemnica, delavka.

Taggsfaeuenaue *n.* podnevni pavlinček.

Taggahrung *f.* dan (dneva), rok. (niff.

Taggahreiber *m.* dnevničar; f. a. Diur-

Tag- und Nachtgliche *f.* jednakoenoje.

Tagwache *f.* podnevna straža.

Tagzeit *f.* (Brevier) dnevne ure *pl.*; f. a. Tagesszeit.

Tagle *f.* rast (-i), stas, postava. *Život*

Tagel *n.* škripčec, vrvi *pl. f.* pri ladiji.

tageln (z vrvmi) ladijo oprémiti od. oskrbeti; *impf.* ladijo oprémljati od. oskrbovati.

Tagelwerk *n.* vrvi *pl. f.* pri ladiji.

Takt *m.* takt, udar, mera; *fig.* premišljenost, razboritost, takt.

*Willan n. eff., životni
ali pasni siv
Kuan.*

taktfest trđen v taktu.
Taktik *f.* taktika.
Taktiker *m.* taktik.
taktlos nepreudarěn, nepremisljen, breztaktěn.
Taktlosigkeit *f.* nepreudarnost, nepremisljenost, breztaktnost.
taktmässig *adv.* po taktu, po udarcih.
Taktmesser *m.* taktomér, časomér.
taktvoll preudarěn, premisljen, taktěn.
Talar *m.* talár, halja, (suknja) dopetáca.
Talent *n.* glava, dobra od. bistra glava, duševni dar (-a u. -ú), talent.
talentlos slabe glave, kesnoglav, slabega spomina, trde glave.
talentvoll bistroglav, bistrrouměn, nadarjen, prebrisan.
Talg *m.* loj; *coll.* lojevina; (*Zeit*) tolséca, salo, mast (-i); **Talg-** lojev, lojen.
Talgdrüse *f.* lojnica.
talgen lojiti, loj dajati, loj imeti (imam).
talglcht lojast.
talglg lojěn, lojnat; sich — machen položiti se; (v. Brot) cmokast, žveklast.
Talglcht *n.* lojéna od. lojeva sveča, lojenica.
Talgsäure *f.* lojeva kislina.
Talglstoff *m.* lojéc; lojevina.
Talisman *m.* skrivni lek, talisman.
Talk *m.* lojevéc; *fig.* bedák, tepéc, glupéc.
Talken *m.* prga.
Talkerde *f.* lojevica, magnezija.
Talkstein *m.* š. Talk.
Talmud *m.* talmud.
Talon *m.* talón.
Tamarinde *f.* tamarinda.
Tamariske *f.* tamariska, grebensóck.
Tambour *m.* bobnar, tambur.
Tambourin *n.* bobnič, tamburín; š. Siströhmen.
Tambourine *f.* š. Tambourin.
Tand *m.* igrača, norčija, šala; *fig.* ničurnost, ničevost. [*auch pl.*].
Tändelei *f.* norčija, otročarija (beides)
Tändler *m.* š. Tändler.
tändelhaft otročji, šaljiv.
tändeln otročevati, igrati se, norčevati se, otročarije od. norčije uganjati.

Tändelwerk *n.* igrača, otročarija.
Tändler *m.* otročji človek; š. Trödlcr.
Tang *m.* halúga.
Tangente *f.* dotičnica, tangenta.
Tangentenbouffole *f.* tangenta basola (*phys.*).
Tangentenviereck *n.* tangenti mnogokotnik.
Tangentialkraft *f.* odsrednost, tangencijalna sila.
Tanne *f.* jel (-i), jela, jelka; (*Nadelbaum*) hoja, hojka, hvojká.
tannen jelov.
Tannenhink *m.* š. Bergfink.
Tannenhain *m.* jelov gozd, jelovja.
Tannenharz *n.* jelova smola, pilpoh.
Tannenhölz *n.* jelovina, jelov les.
Tannenreisig *n.* jeličevje, jelova veje pl.
Tannenwedel *m.* (*Hippuris vulgaris*) smróčica (*bot.*).
Tannenzapfen *m.* jelov češarek, jelov storž, — évrž.
Tänling *m.* (*Agaricus deliciosus*) sírovka (*bot.*).
Tante *f.* tetá; *dem.* tetka, tetica; (*Witwensfrau*) stinja; (*Wheimsfrau*) ujna.
Tantième *f.* delež dohodkov od odstotkov.
Tanz *m.* ples, raj.
Tanzbär *m.* medved plesálec.
Tanzbewilligung *f.* dovoljenje za ples.
Tanzboden *m.* plesišče, rajišče.
tanz plesati (plesém), rájati, sukati (-am u. -čem) se, vrtiti se; zaplesati, zarajati u. š. tv.
Tänzer *m.* plesálec, plesáč, pleséc, rajálec; — *in f.* plesálka, rajalka; plesálica (*serbofr.*).
Tanzfest *n.* ples.
Tanzhaus *n.* plesálnica. [*post.*]
Tanzkunst *f.* plesárstvo, plesna umet.
Tanzlied *n.* poskóčnica, plésna pesen (-i).
Tanzlocal *n.* š. Tanzhaus.
Tanzlust *f.* veselje do plesa, plesavost.
tanzlustig plesav, rad plesóč.
Tanzmeister *m.* plesár, učitelj plesu.
Tanzplatz *m.* plesišče, rajišče. [*ples.*]
Tanzsaal *m.* plesálnica, dvorana za ples.
Tanzschuh *m.* érevélj za ples.
Tanzsucht *f.* plesavost.
tanzüchtig plesav, rad plesóč.

Tanzunterhaltung *f.* veselica s plesom, plesna veselica.
Tapet *n.* preproga; etw. auß — bringen sprožiti kaj, omeniti kaj.
Tapete *f.* preproga, opna, tapeta.
tapetieren *v.* s opnami od. s preprogami prevleči (-vlečen), tapetovati. [tar.
Tapetierer *m.* preprogar, opnar, tape-
Tapetierergewerbe *n.* preprogarski —, opnarski obrt.
tapfer hrabér, srčen, junški.
Tapferkeit *f.* hrabrost, srčnost, junštvo.
Tapir *m.* morsko prase (-éta), tapir.
tappen távati, hvatati.
täppisch okorén, neródn, štoklast.
Tara *f.* odbitek na posódo pri téhtanji, tara.
Tarantel *f.* tarántula.
Tarif *m.* cena, cenik, tarifa.
tarifizieren ceno postaviti od. odméríti.
tarifmäßig po odmerjeni ceni, po tarif.
Tarifpost *f.* tarifna številka.
Tarifsaß *m.* tarifni postavék.
Tarok *m.* (auch *n.*) tarók.
tarokieren tarók igrati, tarokirati.
Tartarus *m.* (Hölle) pekél; (Unterwelt) podzémlje.
Tartische *f.* mali šeit, tarča.
Tasche *f.* žep, aržet; (Beutel) mošnja; (Weise —) torba, malha, toboléc; (Maultasche) zašnica, brluzga, klofúta, klapošnica.
Taschelkraut *n.* kobúlica, plešec.
Taschen žepni.
Taschenbuch *n.* žepna knjiga; (Almanach) zabavnik.
Taschendieb *m.* zmikávt.
Taschenformat *n.* žepna oblika.
Taschengeld *n.* denar za male potrebe.
Taschenkalender *m.* koledárček, žepni koledár.
Taschkrebs *m.* (*Platycarcinus pagurus*) rakulja, rákovicá, grnáj.
Taschenmesser *n.* nož zaklepálnik, mišéc, britvica, kostura, pipéc, nožícévka.
Taschenspiel *n.* glumárstvo, oslépna igra.
Taschenspieler *m.* glumác.
Taschenspielerkunst *f.* glumarstvo.
Taschentuch *n.* žepni robéc.

Taschenuhr *f.* žepna ura, (ura) žepnica.
Taschewörterbuch *n.* žepni slovník, slovarček.
Tasse *f.* sklédica, čásica, skodédica.
tassenförmig sklédicást, čásast.
Tastatur *f.* tipalo, prebiralo, tastatura, klavijatura.
tastbar tipljiv, otipljiv.
Taste *f.* tipka.
tasten tipati (tipljem), hvatati, slatati, pipati; otipati, potipati u. š. w.
Tastent Brett *n.* š. Tastatur.
Taster *m.* tipaléc, slataléc, tipác; (Fühlhorn) tipálnica; (Schlüssel) ključ (*phys.*).
Tasterin *f.* tipalka.
Tastkörperchen *n.* tipalno telésee.
Tastorgan *n.* tipalo.
Tastinn *m.* tip, otip.
Tate *m.* (in der Rinderjhr.) ata, atej.
tätowieren opikati, z barvami opisati (-písem), tetovirati; *impf.* opikávati, z barvami opisávati.
Tatbär *m.* (medved) tacar. [het.
Tatze *f.* šapa, taca; páznohšt, párnó-
Tau *n.* vrv (-í), lanéc.
taub gluh; etwás — naglüh; (leer) prazén; — werden glušéti; oglušeti, ogluhniti; — machen glušiti; oglušiti; — e Ressel mrtva kopriava.
Täubchen *n.* golobéc, golobček, golobčič; *fig.* (männl. Individ.) ljubček, milček; (weibl. Individ.) ljubica.
Taube *m.* glušéc, gluhéc; — *f.* gluha.
Taube *f.* golob; (Weibchen) golobica; *dem.* golobéc, golobček; (Weibch.) golobčica; Tauben- golobji; (speciell vom Weibchen) golobjéji.
Taubenei *n.* golobje jajce.
Taubenfalte *m.* golobícar.
Taubenhändler *m.* golobar.
Taubenhaus *n.* golobnjak, golobinjak.
Taubenkropf *m.* golžún.
Taubenmist *m.* golobjek.
Taubenschlag *m.* golobnjak.
Taubenschwan *m.* (*Vanessa Io*) jezicár, bolnik.
Taubensucht *f.* golobarstvo.
Täuber *m.* golob (saméc).
Täuberich *m.* š. Täuber.
Taubhafer *m.* divji ovés, glušéc.
Taubheit *f.* gluhota, gluhost.

Täubin *f.* golobica.

Taubnessel *f.* mrtva od. mrzla kopriva.

taubstumm gluhoném, gluhi in mutast.

Taubstumme *m.* gluhonémec, gluho-
mútéc. [néme.

Taubstummenanstalt *f.* závod za gluho-

Taubstummenlehrer *m.* učiteľ gluho-
némih.

tauchen topiti, noriti; potopiti, po-
noriti, v vode pogrezniti; *impf.* po-
tápljati, v vode pogrezovati.

Tauchente *f.* potapljalca.

Taucher *m.* potapljaléc, vodotop; (So-
gel) pandirék, potapljaléc.

Taucherglocke *f.* potapljalški zvon.

Taucherhuhn *n.* liska.

Taucherschiff *n.* (ladija) podvodnica.

tauen strojiti; ustrojiti.

Tauf-krstni.

Taufact *m.* krst, krstitév, kršćenje,
kršćenvanje.

Taufbuch *n.* krstna knjiga, krstne
bukve (bukev) *pl.*

Taufe *f.* krst; (Handlung) krstitév,
kršćenje, kršćenvanje; *d.* — empfangen
kršćen biti (sem).

taufen krstiti, *impf.* kršćevati.

Täufer *m.* krstitelj, krstnik.

Taufhandlung *f.* *í.* Taufact.

Taufkessel *m.* krstilnica.

Taufling *m.* kršćenec, kršćenik.

Taufmahl *n.* krstitke *pl.*, krstinje *pl.*,
botrinja.

Taufname *m.* krstno imé (-na).

Taufpathe *m.* krstni botër, kum.

Taufpathin *f.* krstna botra, kuma,
kumica.

Taufschein *m.* krstni list, rôjen list.

Taufschmaus *m.* *í.* Taufmahl.

Taufstein *m.* krstni kamen, krstilnik.

Tauftag *m.* krstni dan (dneva).

Taufwasser *n.* krstna voda. [krstu.

Taufzeuge *m.* krstna priča, priča pri
taugen biti (sem) za kaj, dobër —
prikladèn —, pripravèn —, godèn biti,
prileci (-ležem) se, prilégati se, služiti,
rabiti, veljati; daš taugt niçt to ne
veljá; wozu taugt daš? čemú je to?

Taugenichts *m.* malopridnež, zanikar-
než, zanikarnik, nemarnež.

tauglich sposobèn, pripravèn, dobër,
godèn, prikladèn, dobëlj, prilèžen.

Tauglichkeit *f.* sposobnost, priprav-
nost u. *í.* w.

Taumel *m.* vrtočlavica, vrtočlavost,
omána, omóta.

taumelig vrtočlav, vrtočlavèn, omá-
mèn, omótèn, omotičen, omamljen,
opotékljiv; *fig.* pijan. *opotieren!*

Taumelkäfer *m.* (*Gyrinus*) málinec,
grebišica.

Taumelloch *m.* *í.* Goldh.

taumeln opotékati se, omahovati,
klamótati, klamotéríti.

Taumler *m.* vrtočlavéc, opotékljivéc;
fig. pijanec.

Tausch *m.* mena, menja, menjáva,
zaména, zamenjáva, menjatév.

tauschen méniti, ménjati; zaméniti,
zamenjáti; *impf.* zamenjávatí.

täuschen motiti, várati, mámiti, sle-
piti; premotiti, prevarati, omamiti,
preslepiti, ukániti, zapeljáti (-ám u.
-péljem); sich — motiti se, varati se;
zmotiti se, ukaniti se, ogoljufati se.

Täuscher *m.* slepiléc, mamiléc, motiléc.

Tauschhandel *m.* kupéjia na méno,
menjálna kupéjia.

Tauschmittel *n.* menjálo. [zmota.

Tauschung *f.* prevára, omána, slepilo.

Tauschvertrag *m.* menjálna pogodba.

tauschweise *adv.* po menji, po zaméni.

tausend tisoč, jezéro; ei der — tètè,
dò-tè.

Tausender *m.* (Zahl) tisočka; (Bant-
note) tisočák; (milit.) tisočnik.

tausenderlei tisočéri.

tausendfach tisočérèn, tisočérnat.

tausendfältig *í.* tausendfach.

Tausendfuß *m.* stonóga.

Tausendguldenkraut *n.* zlati grmiček,
tavžentroža.

tausendjährig tisočlétèn. [dež.

Tausendkünstler *m.* vseználec, vsevé-
tausendmal *adv.* tisočkrat.

tausendmalig tisočkratèn.

Tausendschön *n.* milica, goréca lju-
béžen (-i).

tausendste tisoči.

Tausendstel *n.* tisočina, tisočina.

Tautogramm *n.* istopis, tautogram.

Tautologie *f.* istorécje, tautologija.

tautologisch istorécèn, tautologičèn,
tavitološki.

Taufwerk *n.* vrveje, vrvi *pl. f.* (na ladiji).

Taufschreibung *f.* odpis pristojbine od takse.

Taufamt *n.* pristojbinski urad.

Taufation *f.* cenitëv, precenitëv.

Taufator *m.* cenilëc, cenitelj, taksator.

Taufbar pristojbini od taksi podvržen.

Taufe *f.* pristojbina, odredbina, taksa.

Taufeinhebung *f.* pobiranje pristojbine od odredbine.

Tauffrei pristojbine od odredbine prost.

Taufieren ceniti; preceniti, ceno postaviti od določiti.

Taufnachricht *f.* odpust pristojbine.

Taufnote *f.* list o pristojbini, pristojbinski od taksni list.

Taufus *m.* tisa; *coll.* tisje.

Taufnik *f.* tëhnika.

Taufniker *m.* tëhnik.

Taufnisch tëhničen, tëhniški.

Tauftechnologie *f.* obrtni nauk, tehnologija.

Tauftechnologisch tehnologičen, tehnološki.

Taufedum *n.* zahvaljena —, zahvalna pesen (-i).

Taufm. ribnik, ribnjak.

Taufbinse *f.* močvirski sit.

Taufisch *m.* riba iz ribnika.

Taufischerei *f.* ribarstvo v ribniku od ribnikih; ribja lov (-i) v ribniku.

Taufhuhn *n.* tükalica. [zobka.

Taufmuschel *f.* jezerska školjka, brez.

Taufrose *f.* pljučnik, blatnik, lokvanj.

Taufwasser *n.* voda iz ribnika.

Taufwirtschaft *f.* ribarstvo v ribniku.

Taufm. testo; den — anmachten zamësti.

Taufm. mečiti se, mediti se; umečiti se, zmečiti se, zmediti se; (v. Brot) cmokast —, svalkast biti (sem).

Taufm. testnat, testën.

Taufm. *n.* svalek.

Taufwerk *n.* testenina.

Taufm. *m.* polt (-i).

Telegramm *n.* brzojavka, telegram.

Telegraph *m.* brzojav, daljnopis, telegraf; **Telegraphen-** brzojavni, telegrafski.

Telegraphenamt *n.* brzojavni —, telegrafski urad.

Telegraphenbeschädigung *f.* poškodovanje brzojava, — telegrafa.

Telegraphenlinie *f.* brzojavna —, telegrafska črta.

Telegraphenstation *f.* brzojavna —, telegrafska postaja.

Telegraphie *f.* brzojãvstvo, daljnopisje, telegrafija.

telegraphisch brzojavën, daljnopisën, telegrafski.

Telephon *n.* telefon. [teleskop.

Teleskop *n.* daljnogled, dalekogled, **teleskopisch** daljnogledën, teleskopën, teleskopski.

Teller *m.* krožnik, plosček, pladënj.

Tellerreisen *n.* lisica, lindra, železna past (-i).

tellerförmig plosčat.

Tellerleder *m.* zaplëcnik, zaplečevãlëc, slinëž, slinolizëc; (namentlich bei Hochzeiten) prežar, kobiličar, voglãr; —in *f.* zaplëcnica, zaplečevãlka, prežarica.

Tellerschnecke *f.* rožënasti svitëk.

Tellerschrank *m.* omãra za krožnike od za plosčke.

Tellertuch *n.* prtič.

Tellur *n.* zemljik, telur (*min.*).

tellurisch pozëmën, pozëmski.

Tellurium *n.* telurij.

Tempel *m.* svetišče, tempelj (-na), molilnica; s. a. Kirche; **Tempel-** tempeljski.

Tempeldiener *m.* cerkvenik, cerkovenik; (Priester) svečenik, duhovnik.

Tempelherr *m.* templjar.

Tempelhof *m.* dvorišče pri svetišci, svetiščno dvorišče.

Tempelorden *m.* templjarski red.

Tempelraub *m.* svetokrája.

Tempelschänder *m.* oskrunjevalëc svetišča od tempeljna.

Temperament *n.* нрав (-i), čud (-i), kri od krv (krvi), temperament.

Temperatur *f.* toplina, toplota, temperatura.

temperieren *s.* mäfigen.

Templer *m.* s. Tempelherr.

Tempo *n.* časomerje, mera; a — o pravem času.

temporär časën, časovën, minljiv.

temporifieren pravega časa od prave prilike čakati, plašë po vetru obračati; (auffchieben) odlãgati, odlãsati.

Tempoprung *m.* odmérni skok.
Tempus *n.* čas.
Tenakel *n.* držák, precép.
Tendenz *f.* naméra, težnja, smotér;
 (Richtung) mer (-i).
Tendenzproceß *m.* namérna politična
 pravda.
Tendenzstück *n.* gledališka igra z do-
 ločeno naméro.
Tender *m.* tender. [skedanj.
Tenne *f.* gumno, gumnišče; (Scheune)
Tenor *m.* tenór.
Tenorist *m.* tenorist. [(phys.).
Tension *f.* razpenjavost, napétost
Teppich *m.* preproga, prostirác, ša-
 renica.
Teppichmacher *m.* preprogar, opnar.
Termin *m.* rok, čas, postavljeni dan
 (dnéva); (Frist) odlog.
Termination *f.* končénica.
Terminologie *f.* imenstvo, izrazoslovje,
 terminologija.
terminologisch imenoslovén, izrazo-
 slovén, terminologičen, terminološki.
Terminrechnung *f.* rokovni račun.
Terminus *m.* izraz.
terminweise *adv.* rokovno, na obroke,
 v obrokih.
Termit *m.*, **Termite** *f.* bela mravlja,
 termit.
Terne *f.* trojica, trojina; (in d. Lot-
 terie) terna. [silcev.
Terноворschlag *m.* navsét treh pro-
Terpentin *m.* terpentín.
Terpentineist *m.* terpentínovéc.
Terpentinöl *n.* terpentínovo olje.
Terrain *n.* svét, zemlja, tla (tal) *pl.*,
 terén. *ausgespart*?
Terrainlehre *f.* nauk o površji zemlje.
Terrainverhältnis *n.* razmérje svetá
 od zemlje.
Terrasse *f.* plast (-i); (Erdbstufe) stop-
 nja, odstavék.
Terrassenland *n.* stopnjevina.
Territorium *n.* zemlja, zemljišče,
 ozemlje, okraj, teritorij.
terrorisieren strahovati, v strah dé-
 vati, z grožnjo strašiti; v strah déti
 (denem), z grožnjo ostrašiti. [zém.
Terrorismus *m.* strahovánje, terori-
 terciár tretjetvorén. [reda.
Tertiärer *pl.* bratje in sestre tretjega

Terz *f.* tretjica, terca.
Terzerol *n.* žepni samokres.
Terzett *n.* trispev, tercét.
Testament *n.* oporoka, posledna volja,
 poslednje sporočilo od. volilo, testa-
 ment; (in d. Bibel) zakon, zaveza, za-
 vet, testament.
testamentarisch oporočen. [roke.
Testamentsfälscher *m.* ponarejevaléc opo-
Testamentserbe *m.* oporočni dedič.
Testamentsöffnung *f.* odprtje od. od-
 pečačenje oporoke. [roke.
Testamentsexecutor *m.* izvrševaléc opo-
Testamentspublication *f.* razglasil-
 oporoke.
Testamentschreiber *m.* pisaléc oporoke.
Testamentsvollzieher *m.* f. Testaments-
 executor.
Testamentszeuge *m.* pričá od. svédok
 pri oporoki.
Testator *m.* oporočnik, testator.
testieren poslednjo voljo sporočiti,
 oporoko napraviti, voliti; (bestätigen)
 potrditi.
Teitel *f.* glava, vrh; an der — na čela.
Tetraeder *n.* četveréc, tetraédér.
Tetragon *n.* četverokot, tetragon.
Tetrameter *m.* tetrametér. [dija.
Tetrapodie *f.* četverostopje, tetrapo-
Teufe *f.* j. Tiefe.
Teufel *m.* hudič, vrag, zlódej, zlómek,
 hudír, hudník, peklenšček, hudobéc,
 bes, malič; ein armer — ubožec, revež,
 boré (*adv.*) trpín, uboga para; (sich
 dich zum — poberi se, spravi se mi,
 vrag te vzemi.
Teufel *f.* vražje delo, zlódejeva reč
 (-i), zlódejstvo.
teufelisch f. teuflisch.
teufeln hudičevati, šentovati, vrago-
 vati, zlódejevati.
Teufels- hudičev, vražji, vragov, zló-
 dejev, zlómkov.
Teufelsbanner *m.* izganjaléc —, roti-
 léc —, zaklinjaléc hudiča.
Teufelsbeschwörer *m.* f. Teufelsbanner.
Teufelskerl *m.* zlómek, hudír, vražji
 človek.
Teufelsreich *n.* hudičevo kraljestvo.
Teufelswerk *n.* hudičevo —, vražje
 delo.
Teufelszeug *n.* f. Teufelci.

teuflisch hudičov, vražji, zlódejev, hudoben.

Text *m.* besedilo, besede *pl.*; (aus einem Buche) rek, tekst.

textieren sestaviti, zložiti; *impf.* sestavljati, zlagati.

Textur *f.* skládnost, stik.

Thal *n.* dol, dolina; *dem.* dolinica, dolce; (enges —) draga, debër (-i); (kleines —) odolina; über Berg und — über hribe in doline.

Thalabhang *m.* rebër (-i), laz.

Thalbrüden *n.* dolinski kotèl.

Thalbewohner *m.* dolinar, dolinèc, doljanèc, dolar.

thalen *adv.* v dol, v dolino.

Thalenge *f.* ožina, sotéska.

Thaler *m.* tolar, cekin, zlat.

Thalgebiet *n.* podolje.

Thalgründ *f.* dolina.

Thalgrünge *n.* brežina, rebër (-i), laz.

Thalgrund *m.* globina, dolinska ravnicá.

Thalsole *f.* podolje.

Thalwand *f.* stena.

Thalweg *m.* pot po dolini.

That *f.* dejanje, delo, čin; (Begebenheit) dogodba, dogodek; in der — res, resnično, v resnici, po pravici; auf frischer — pri samem dejanji, pri gorkem delu; mit Rath und — z besedo in dejanjem. [janja.

Thatbeschreibung *f.* popis od. opis de-

Thatbestand *m.* učin; den — erheben

učin poizvédeti (-vém), *impf.* — poizvedavati.

thatenlos brez slavnih del, brezslavèn.

thatenreich poln slavnih del.

Thäter *m.* storilèc; (der Schuldige) krivèc; ich bin der — jaz sem storil, jaz sem kriv.

Thäterin *f.* storilka; (die Schuldige) kriva, krivka.

Thatform *f.* tvorna oblika.

thätig tvorèn, tvorilèn, dejalèn; (emfig) delavèn, pridèn, prizadévèn, marljiv.

Thätigkeit *f.* tvornost, dejalnost; delavnost, pridnost u. j. w.

Thatkraft *f.* dejalnost, prizadevnost;

(Energie) krepkost, trdna volja, èilost.

thatkräftig j. energisch. [silèn.

thätlich (gewaltfam) silèn, posilèn, na-

Thätlichkeit *f.* sila, silnost; es kam zu — en prišlo je do tepéza.

Thatort *m.* kraj od. prostor dejanja, učinisèce (ferbofr.).

Thatfache *f.* dogodek, resnièni prigodek, pravo dejanje; resnièna reè (-i); es ist — resnica je.

thatfächlich dejanski, resnièen, istinit.

Thatumstand *m.* okólnost od. okólnisèina dejanja, — dogodka.

Thau *m.* rosa; *fig.* solze *pl.*; — beneht rosèn, rosnat, porošen.

thauen, es thaut rosi, rosa pada, rosa je; (von gefrorenen Flüssigkeiten) tájati se, taliti se, topiti se, južiti se; otajati se, raztopiti se; (v. Schnee) kopneti; skopneti, prekopneti; *impf.* skopnévati.

thauig rosèn, rosnat, porošen.

Thaumatrop *m.* èarodéjni krožnik, tavmatrop (*phys.*).

Thaupunkt *m.* rosišèe. [dež.

Thauregen *m.* pršénje, prhávia, drobni

Thauwetter *n.* odjúga, odjužno od. južno vrème (-èna), odmeklo vrème. (vom allg. Zeitw.)

Thauwind *m.* jug, južna sapa.

Theater *n.* gledisèe, gledališèe, teatèr;

Theater- glediski, gledališki. [kasa.

Theatercasse *f.* gledališka blagájna od.

Theaterdichter *m.* dramatièni od. gledališki pisatelj, pisatelj gledaliških iger.

Theaterrepertoire *n.* pregled gledaliških iger, razvrstitèv igrokazov.

Theaterwesen *n.* gledalištvo.

theatralisch gledališki, teatralèn.

Thee *m.* èaj.

Theebaum *m.* èajevèc.

Theemaschine *f.* samovár (za èaj).

Theer *m.* u. n. kótran, žgana smola,

klej, pegla; (Stab—) kolomáz, smolnjak.

Theerbrenner *m.* kotranar, smolár, kolomazar.

Theerbrennerei *f.* smolárnica.

Theerbüchse *f.* kolomáznica.

theeren kotrániti, smoliti, (s smolo) mazati (mažem); pokotraniti, osmoliti,

posmoliti, namazati.

theerig smolnat.

Theestrauch *m.* èajevèc.

Theil *m.* del; (Süß) kos; (Abtheilung) oddèlek; (Antheil) delež; (Partei) stranka; zum — nekaj, nekoliko; der

flagende — tožnik, tožitelj, tožéca stranka; (von weibl. Verf.) tožnica, tožiteljica; d. übriggebliebene — ostanék, preostanék, prebiték; Theil-

delni.

Theilbar deljiv, razdeljiv, razdelén.

Theilbarkeit f. deljivost.

Theilchen n. delék, deléék, košček.

Theildividend m. delski dividend.

theilen deliti, ločiti, krojiti; razdeliti, razločiti, razkrojiti; *impf.* razdeljevati, razločevati, razkrájati; (auf Halbtheil) poloviti; razpoloviti, razpolovičiti; (dividieren) deliti, razstévati; ich theile deine Ansicht nicht nistem tvoje misli; sich — deliti se, cépiti se; razdeliti se, razcepiti se; (v. Bergen) razhájati se.

Theilen n. deljenje, delitev.

Theiler m. delilec, delitelj, razdeljevalec; — in f. delilka, deliteljica, razdeljevalka.

Theilgenosse m. sodeležnik, udeležitelj.

Theilgenossenschaft f. sodeléžnost; splovina.

Theilhaber m. s. Theilnehmer.

theilhaft s. theilhaftig.

theilhaftig deležen; — werden udeležiti se, *impf.* udeleževati se; — sein deležen biti (sem), delež iméti (imám).

Theilhaftigkeit f. deléžnost.

Theilhaftmachung f. udeležba.

Theilliste f. delni imenik.

Theilnahme f. deležnost, udeležba;

s. Mitgefúhl. — *ist nicht bezweckend* theilnahmslos brez usmiljenja, brez soútja. [éutén.]

theilnehmend deležen; usmiljen, so-

Theilnehmer m. sodeležnik, udeležitelj; (einer Gemeinschaft) tovariš, združnik; — in f. sodeléžnica, udeležiteljica.

Theilregel f. razdelbeno pravilo.

theils adv. nekaj, nekoliko, deloma.

Theilung f. delitev, razdelitev, razdelba.

Theilungskraft f. delilnost.

Theilungspunkt m. delišée.

Theilungsverfahren n. razdelbeno postopanje.

Theilungsvertrag m. razdelbena pogodba.

Theilungszeichen n. delilo; (Interpunctionszeichen) ločnica, prepona, ločilo.

theilweise adv. nekaj, nekoliko, deloma, v posamičnih delih.

Theke f. pisanka, pisni zvezék, pisna knjizica.

Thema n. predmet, stvar (-i); (Aufgabe) naloga; (Stoff) snov (-i), tvarina; (Inhalt) vsebina, sodržaj; (gramm.) osnova.

Theogonie f. bogorodje, teogonija.

Theokratie f. božja vlada, bogovlada, teokracija.

theokratisch bogovládén, teokratičen, teokratski.

Theolog m. bogoslóvec, teológ.

Theologie f. bogoslovje, teologija.

theologisch bogoslovén, bogoslovski, teológičen; — es Seminar duhovno semenišée, bogoslóvnica.

theoretisch teoretičen.

Theorie f. teorija.

Therapeut m. zdravnik, terapévt.

Therapie f. zdravilstvo, terapija.

Theresienorden m. red Marije Terezije.

Theriak m. teriják.

Theriakgeist m. terijákovec.

Therme f. topli vir; gew. Thermen pl. toplice pl. [(phys.)]

Thermoelement n. termoelektérični člen

Thermometer n. toplómér, gorkómér, termometer.

thermometrisch toplóméren, toplómérski, termométerski.

These f. stavék, rek; (in der Metrik) poniz, sibki od. nenaglašeni del stope.

Thesis f. s. These.

theuer drag, dragocén; (wert, lieb) drag, ljub, mil; wie — ? po čem? koliko veljá? — machen dražiti; podražiti; zu — kaufen okupiti se.

theuerste m. predragi, preljubi; — f. predraga, preljuba.

theuerung f. draginja.

Thier n. žival (-i); coll. živad (-i), živadina; (Biech) živina; (Raub—) zver (-i); coll. zverina, zverjád (-i), zverjádina; zahmes — pitoma od. domača žival (-i); wildes — divja žival; coll. divjácina, divjina; (Stück Hausvieh) živinée (-ta), rep; zum — werden poživiniti se, zagovédniti; Thier- živalski; živinski; zverski, zverinski. [den.]

thierähnlich živali podobén; zagove-

Thierarzzeitunde *f.* živinozdravilstvo.
Thierarzzeitunde *f.* živinozdravniška učilnica, učilnica od. šola za živinozdravnike.
Thierarzt *m.* živinozdravnik, zdravnik za živino.
Thierchen *n.* živalca.
Thierfleisch *n.* živalsko meso.
Thiergarten *m.* zverinják, obora.
Thiergeschlecht *n.* živalsko pléme (-éna), živalski razpol.
Thierhaar *n.* dlaka.
Thierheilkunde *f.* ž. Thierarzzeitunde.
thierisch živalski, živinski, zagoveden; ein — es Leben führen živeti po živalsko od. kakor živina.
Thierkampf *m.* zverinski boj, boj z zverimi.
Thierkreis *m.* zverinski krog.
Thierlehre *f.* nauk o živalstvu.
Thiermensch *m.* živinski človek, zagovednež.
Thierquäler *m.* mučitelj živalij.
Thierquälerei *f.* trpinčenje živalij.
Thierreich *n.* živalstvo.
Thierschinder *m.* konjedérec, konjác, mrháč.
Thierseele *f.* živalska duša.
Thierstimme *f.* živalski glas.
Thiersüch *n.* narisana žival (-i).
Thierwelt *f.* živalstvo.
Thon *m.* glina; il, ilovica; Thon-
 glinen, prstén.
Thonboden *m.* glinovina, ilovéc, ilov-
 nata tla (tal) *pl.*
Thoneisenstein *m.* glinovnati železovéc.
Thonerde *f.* glinica, glina, ilovica.
Thonern glinen, ilovnat, ilovécen, pr-
 stén, lončén.
Thongeschirr *n.* lončéna posóda. [nék.
Thongrube *f.* ilovnica, glinéncia, gli-
 thonig ilnat, ilovnat, glinat.
Thonschiefer *m.* škrikljavéc.
Thonstein *m.* glinovéc.
Thonware *f.* glinasti izdelék.
Thonwelle *f.* prsténi piskréc.
Thor *m.* bedák, ábotnik, nespamet-
 nik, neúmnež, glumpéc, gumpéc.
Thor *n.* vrata *pl.*; *dem.* vratca *pl.*;
Thoren — vrhána, vrhála; Thor-
 vratni.
Thorschließer *m.* vratár.
Thorsügel *m.* vrátница.

Thorgeld *n.* vratarina. [zvonéc.
Thorglocke *f.* zvonéc nad vrati, hišni
Thorheit *f.* ábota, bedarija, nespámet
 (-i), nespámetnost, budálost.
thöricht ábotén, nespámetén, bedast,
 neúmén, budálast.
Thörin *f.* ábotnica, nespámetnica, ne-
 úmnica.
Thorschließer *m.* ž. Thorschließer.
Thorschluss *m.* zapor vrát.
Thorscheher *m.* vratár. [rica.
Thorswärter *m.* vratár; — *in f.* vrata-
Thorswache *f.* straža pri vratih.
thorweit na stezáj odprt.
Thran *m.* ribja mast (-i).
Thränen *f.* solza, sraga; *dem.* solzica;
 (Tropfen) kaplja; mit — *n* in den Augen
 s solznimi očmi; *in* — *n* ausbrechen
 zjócati se, zajokati, solze zalijó komu
 oči, solze ga polijó; Thränen- solzni.
 thränen solzéti, solziti se, solze pre-
 livati od. točiti.
Thränenbach *m.* potok solz od. solzá.
Thränenbein *n.* solznica.
thränenbeneht solzén, s solzámi polit.
Thränenbrühe *f.* solzna žleza.
Thränenfistel *f.* solzilka.
Thränenfluss *m.* pretákanje solz od.
 solzá, jok, solzotók.
Thränenngang *m.* solzovod.
Thränenngang *n.* solznica.
thränenlos brezsolzén, neobjókan,
 brez solz od. solzá
Thränenstrom *m.* potok solz od. solzá.
Thränenthal *n.* solzna dolina, dolina
 solz. [stolni.
Thron *m.* prestol, tron; Thron-
Thronbesteigung *f.* nastop vlade od.
 vladanja; seit seiner — kar je začel
 vladati, kar je zasedel prestol.
Thronbesteiger *m.* kdor se poganja
 za prestol, prisojevaléc prestola.
thronen vládati, gospodovati; kralje-
 vati, carovati. [stolu.
Thronentsagung *f.* odpóved (-i) pre-
Thronerbe *m.* cesarjev naslednik, ce-
 sárjevič; kraljev naslednik, kraljevič.
Thronfolge *f.* naslédstvo, prestolona-
 slédstvo.
Thronfolger *m.* naslédnik, prestolo-
 naslédnik; — *in f.* naslédnica, prestolo-
 naslédnica.

Thronhimmel *m.* nebo.Thronrede *f.* prestolni govor.Thronsaal *m.* prestolna dvorana.

thun delati, činiti; storiti, učiniti, narediti; *impf.* učinjati, naréjati; (beginnen) početi (-čnem), *impf.* počénjati; (sehen, stellen) dejati od. deti (denen), postaviti; *impf.* dévati, postavljati; es thut mir leid žal mi je; was ist nun zu — kaj mi je zdaj početi od. storiti? einen Schuß — streliti; eine Bitte — poprositi; gesagt, gethan kakor je rekel, tako je storil; (sich verhalten) delati se, obnašati se, ravnati se; groß — bahati se, naphovati se.

Thun *n.* dejanje, ravnanje, početje, delo; das — und Lassen delo in nedelo, dejanje in nehanje.

Thunisch *m.* tun.Thunichtgut *m.* nepridiprav, malo-pridnež.

thunlich mogoč, možen; —st größte kar največ more.

Thunlichkeit *f.* mogočnost, možnost; nach — kolikor je mogoče.Thür *f.* duri od. dveri *pl. f.*; (Thor) vrata *pl.*; *dem.* vratca *pl.*; bei offener — pri odprtih durih.Thürangel *f.* tečaj, stožer, stežaj.Thürband *n.* nasajalo, spóna.Thürfenster *n.* okno v dverih. [nica.Thürflügel *m.* dvérnica, dúrnica, vrat-Thürfutter *n.* oboj, obkládék, paž.Thürgerüst *n.* podboj.Thürgestirn *n.* naddúrna polica.Thürhaken *m.* j. Thürangel.Thürhüter *m.* vratár; —in *f.* vratarica.Thürklammer *f.* véngé *pl.*Thürklinke *f.* kljuka.Thürklopfer *m.* klepálo, klepáj, trkalce (na vratih).Thurm *m.* stolp, turén; (Hofen—) zvonik; *dem.* stolpič, turnček.Thürmchen *n.* stolpič, turnček.

thürmen kopičiti, na kupe skládati od. nasipati (-am *n.* -sipljem), gramá-diti; nakopičiti, nasuti (-sujem *n.* -spem); sich — kipéti, kopičiti se, kvisku moléti.

Thürmer *m.* čuváj na zvoniku.Thürmfalke *m.* postólka, mocosévka.Thürmfenster *n.* lina (v zvoniku).

thurmformig stolpast.

thurmhoch visok kakor stolp.

thurmig stolpén, mnogostolpén.

Thurmknopf *m.* jábelko na zvoniku.Thurmralche *f.* drdrač.Thurmschwalbe *f.* j. Mauerfchwalbe.Thurmuhr *f.* ura na zvoniku, túrn-ska ura, cerkvéna ura.Thurmwächter *m.* čuváj na zvoniku.Thüröffnung *f.* vrata *pl.*; (im Zaune) vrzel (-i).Thürpfoste *f.* podboj, pokónčnik, rozá-něc, stružáj, stožánje, vangér, bangar; (beim Hofthor) veréja.Thürriegel *m.* zapáh, zatik, zásava.Thürschloß *n.* ključávnica. [vrat.Thürschlüssel *m.* ključ od dverij od. odThürschwelle *f.* prag.Thürsteher *m.* vratár.Thürstock *m.* j. Thürpfoste. [stežáj.thürweit na stežáj odprt; *ade.* naThürwinkel *m.* zadvérje, zadvérik.Thymian *m.* máterna dušica.Thyrusstab *m.* trsnik.Tiara *f.* pápeževa krona, tiara.

tief globok; (niedrig) nizék; (v. Jar-ben) zamólkél, temén; (vom Schnee) debel, visok; —e Nacht trda noč; (v. Augen) vdrť, vpádél; (v. Schlaf) trdén;

— getränkt močno od. hudo užaljen.

tiefäugig vpadlih od. vdrťih očij.

tiefbeschämt hudo osramočen.

Tiefblick *m.* bistri pogled.Tiefe *f.* globočina, globina; (Eigen-schaft) globokost; (grundlose —) brez-dno, prepád, globél (-i); (im Wasser) krnica, tolmún; otón, globódnica.Tiefebene *f.* nížina, níзка raván (-i).Tiefgang *m.* globoka hoja od. gaz (-i).

tiefgebeugt ves potrt od. pobit.

tiefgehend globokogázén.

tiefgelehrt zelo učen.

tiefinnig živ, preživ.

Tiefiland *n.* nížavje.

tiefliiegend nizék, nízko ležéč.

Tiefinn *m.* zamišljenost; globoko-úmje, globokomiselnost; globoka mi-sel (-i).

tiefinnig zamišljen; globokoúmén, globokomiseln.

Tiefthal *n.* globoka dolina; draga, debér (-i).

Tiegel *m.* lončec, topilnik; (Stain) koza; *dem.* kozica.
Tiger *m.* tigér; Tiger- tigrov.
 tigerfarbig tigrast.
Tigerkake *f.* tigrasta mačka.
Tigerweibchen *n.* tigrica, tigrovka.
 tilgen pokončati, uničiti, ugonobiti, zatreči (-trem u. -tarem); *impf.* pokončevati, uničevati, zatirati; (*Schuld*) poravnati, poplačati, razdolžiti.
Tilgung *f.* pokončanje, pokončevanje, uničenje; poravnava, razdolžitév.
Tilgungsfonds *m.* razdolžni zalog.
Timotheusgras *n.* mačji rep.
Tinctur *f.* mokrina, razmok, tinktura.
Tinte *f.* tinta; (*Schwarze*) črnilo; (*rotte*) rdečilo; Tinten- tintni.
Tintenfass *n.* tintnik, črnilnik.
Tintenfisch *m.* sipa, riba črnica.
Tintenkleck *m.* ceják, štrkljej, madež.
Tintenstein *m.* črnilec.
Tirade *f.* krotovičnica, tiráda.
Tisch *m.* miza; (*Essen*) obed; (*Gäste*) omizje; Tisch- mizni, namizni, pomizni.
Tischblatt *n.* mizna plošča.
Tischdecke *f.* (namizni) prt, krúšnica.
Tischdecker *m.* pogrinjaléc.
 tischen *i.* aufstehen.
Tischgänger *m.* jedéc.
Tischgast *m.* gost.
Tischgebet *n.* molitév pred jedjo, molitév po jedi.
Tischgedeck *n.* namizje, pomizje. [jedi.
Tischgenosse *m.* továriš od drug pri
Tischgeráth *n.* namizna opráva od posoda.
Tischgesellschaft *f.* omizje, omizna —, obedna družba.
Tischkorb *m.* žličnik, žličnjak.
Tischlade *f.* miznica.
Tischler *m.* mizár, stolár; Tischler- mizárski, stolárski. [stvo.
Tischlerhandwerk *n.* mizárstvo, stolár-
Tischlerin *f.* mizarnica.
Tischlerwerkstätte *f.* mizárnica.
Tischschrank *m.* miznica.
Tischtuch *n.* (namizni) prt, krúšnica.
Tischwäsche *f.* namizna prtenina, — oprava, namizno perilo.
Tischwein *m.* namizno vino.
Tischzeit *f.* čas za obed. [oprava.
Tischzeug *n.* namizje, pomizje, namizna

Titel *m.* naslov, imé (-na); (*Ruffchrift*) napis, nadpis; Rechts— pravno ime; unter welchem — s katerim imenom, pod katerim imenom, po katerem prav- nem imenu; Titel- nazovni; načelni, naslovni.
Titelblatt *n.* naslovni od. načelni list.
titellos breznasloven, brez naslova.
Titular nazovni, častni.
Titulatur *f.* častno imenovanje, — nazivanje, titulatura.
titulieren imé od. naslov dati (dam), nazvati (-zovem); *impf.* imé od. naslov dajati, nazivati.
Toast *m.* napitnica, zdravica; einen — ausbringen napiti (-pijem), nazdra- viti; —e ausbringen napivati, na- zdrávljati.
toben razgrájati, razsájati, divjati, besnéti, rojiti, rohnéti; (tofen) bučati (-im), bobnéti, šuméti, vršéti; (vom Meere) vréti (vrem), kipéti, búrkati.
Toben *n.* hrup, šundér, polom, raz- sajanje, divjanje; šum, šumenje; vrenje, kipenje. [gota.
Tobfucht *f.* razgrajavost, besnost, to- tobſüchtig razgrajav, besén, togotén.
Tochter *f.* hči (hčere); *dem.* hčerka, hčérica; Tochter- hčerin, hčérni.
Tochterkind *n.* hčerin otrok.
Tochterkirche *f.* podružna cerkev.
Tochtermann *m.* zet.
Tochterpfarre *f.* podružnica.
Tochtersprache *f.* jezik, ki izvira iz družega, *z. B.* daš Italiénische ist eine — des Lateinischen italijansčína izvira iz latinsčína.
Tod *m.* smrt (-i); (*d. Sterben*) umretje, umiranje; zum —e verurtheilen na smrt obsoditi; mit dem —e abgehen umreti (-mrem u. -mrjem), v večnost se pre- seliti; er ist des —es izgubljen je, po njem je; den — anthon umoriti, usmrtiti. [bén.
 todähnlich kakor smrt, smrti podo-
 todbringend smrtén, smrtonósen.
Todes smrtni.
Todesangst *f.* strah pred smrtjo.
Todesanzeige *f.* smrtno naznanilo, na- znanilo smrti od. o smrti.
Todesart *f.* smrt (-i), način smrti.
Todesbotschaft *f.* sporočilo o smrti.

Todesengel *m.* smrtni angelj, angelj smrti, smrt (-i).

Todeserklärung *f.* proglasitev od. proglasenje za mrtvega.

Todesfall *m.* f. Todfall.

Todesfurcht *f.* f. Todesangst.

Todesgang *m.* hoja v smrt.

Todesgefahr *f.* smrtna nevarnost.

Todesjahr *n.* leto smrti.

Todeskampf *m.* boj s smrtjo, smrtna težava.

todesmuthig proti smrti pogumen.

Todesschweiß *m.* smrtni pot od. znoj, smrtne srage *pl.*

Todesstrafe *f.* smrtna kazen (-i); mit der — belegen na smrt od. v smrt obsoditi. [ura.

Todesstunde *f.* smrtna od. poslednja

Todestag *m.* dan (dneva) smrti.

Todesursache *f.* vzrok smrti.

Todesurtheil *n.* smrtna obsodba, obsodba na smrt.

Todeswunde *f.* smrtna rana. [slučaj.

Todfall *m.* smrt (-i), umrétje, smrti

Todfallsaufnahme *f.* zapis za mrlícem.

Todfeind *m.* zakléti sovražnik.

Todfeindschaft *f.* smrtno od. zakléto sovrašstvo.

todkrank na smrt od. za smrt bolén.

Todsünde *f.* smrtni greh.

tot mrtév, umrl; — werden umréti (-mrem u. -mrjem); für — halten za mrtvega iméti (imám); — verwunden na smrt od. smrtno raniti.

Todte *m.* mrlíč, mrtvec; (der Verstorbene) pokojnik, rajnik.

Todte *n.* mrlína, mrhovína.

tödten smrtiti, ubijati, moriti; usmrtiti, ubiti (-bijem), umoriti; f. abtödten.

Todten- mrtváski, mrlíski.

Todtenacker *m.* pokopališče, grobišče, grobje, mrtvišče.

Todtenamt *n.* érna od. zadúšna masa, zadúšnica; (nach acht Tagen) osmina, osmi dan (dneva); (nach einem Jahre) oblétnica.

Todtenanzeige *f.* f. Todesanzeige.

Todtenbahre *f.* mrtváski odér; (Tragbahre) nosila *pl.*

Todtenbegängnis *n.* mrtváski sprevod, pogreb.

Todtenbeschau *f.* mrtváski od. mrlíski ogled, mrtváško od. mrlíško ogledovanje.

Todtenbeschauner *m.* mrlíski od. mrtváski oglednik.

Todtenbett *n.* smrtna postelja, — postel (-i).

totdenblafs bled kakor smrt. [lih.

Todtenbuch *n.* knjiga od. mática umr-

Todtengeläute *n.* zvonjenje mrlíču.

Todtengelerte *n.* pogrebni sprevod.

Todtengerippe *n.* f. Skelet.

Todtengeruch *m.* mrtváski duh, dah po mrtveci.

Todtengeruch *n.* mrtváski odér.

Todtengewölbe *n.* grobnica.

Todtenglocke *f.* mrtváski zvon, navéek.

Todtengraber *m.* grobár, mrtvár,

grobnik; **Todtengraber-** grobárski, mrtvárski.

Todtengruft *f.* rakév; gróbnica.

Todtenhügel *m.* gomila, mogila.

Todtenhäfer *m.* grobár. [nica.

Todtenkammer *f.* mrtvášnica, krst-

Todtenklage *f.* žalovanje za umrlim.

Todtenkleid *n.* mrtváška obleka.

Todtenkopf *m.* mrtváška glava.

Todtenkopfschwärmer *m.* smrtoglavéc.

Todtenlied *n.* pogrebna pesén (-i).

Todtenliste *f.* imenik od. spisék umrlíh.

Todtenmahl *n.* sedmina, karmina.

Todtenmarsch *m.* pogrebni sprevod;

(Trauermarsch) pogrebna koráčnica.

Todtenmesse *f.* f. Todtenamt.

Todtenofficium *n.* bile *pl.*

Todtenopfer *n.* zadúšbina, zadúšnica.

Todtenreich *n.* kraljestvo od. dežela mrtvíh.

Todtenfarg *m.* krsta, rakév.

Todtenschein *m.* smrti od. mrtváski list, mrtvál (-i).

Todtenschlaf *m.* smrtno spanje; (Schlafsucht, Verborgie) mrtvíca.

Todtenschrein *m.* f. Todtenfarg.

Todtensonntag *m.* tiha nedelja. *pl.*

Todtenstille *f.* grobna tihota od. tišina.

Todtenträger *m.* pogrebéc, mrtvonoséc.

Todtentuch *n.* rakno, mrlák, mrtváski prt.

Todtenuhr *f.* kukéc.

Todtenvogel *m.* skovik, pojata, mrtváška ptica.

Todtenzettel *m.* mrtvaški list.
Tödter *m.* morilčec, ubijalec; — *in f.* morilka, ubijalka.
todtgeboren mrtv rojen.
tödlich smrtén, smrtonosén.
Todtschlag *m.* ubój, pobój, ubójstvo.
todtschlagen ubiti (-bijem), pobiti; *impf.* ubijati, pobijati.
Todtschlager *m.* ubijalec, pobijalec, ubojnik; — *in f.* ubijalka.
todtschießen ustreliti.
Tödtung *f.* usmrtilév, usmrćenje; (*c.* Urkunde) unićenje, amortizacija.
Toga *f.* toga.
Toilette *f.* opráva, naprava, toaletá; — *machen* oprávljati se, naprávljati se.
Toife *f.* francoski sežénj.
tolerant strpljiv, potrpljiv (*v.* verskih zadevah), toleránten.
Toleranz *f.* (verska) strpljivost, toleránca.
Toleranzdict *n.* razglas verske strpljivosti.
tolerieren trpéti, prenášati.
toll besén, divji, zlobén; (*v.* Thieren) stekél; (nárrisch) nor, noroglav, blazén; — *werden* steći (stečem).
tollbrei do besnosti predržen.
Tollhaus *n.* bláznica, norišnica.
Tollhäuser *m.* noréc, blazén (-ega).
Tollheil *f.* besnost, besnoča, zlobnost.
Tollkirsche *f.* (*Atropa belladonna*) voléja črešnja od. jágoda, paskvica.
Tollkopf *m.* noroglavéc.
tollköpfig noroglav.
tollkühn predržen, nespámetno držen.
Tollkühnheit *f.* predrznost.
Tollsucht *f.* togotljivost.
Tollwuth *f.* razkáčenost, jarost, besnost; (*von Thieren*) steklost. [*kél.*]
tollwüthig razkačen, jar, besén; *ste-*
Töpel *m.* tepéc, tumpéc, butéc, butelj (-na), duré (-éta), bezjak, šutéc, bedák, bebéc, štoklež; (*Cretein*) topoglavéc.
Töpelrei *f.* budálost, bedarija.
töpelhaft budálast, bedast, butast, bébast, štoklast.
Tombak *u.* Tombak *m.* rdeča med (-i), tombak.
Ton *m.* glas, zvok, ton; (*d.* Glöde) ívenk; (*Accent*) naglas, poudárek, ak-

cent; *der gute* — lepo vedénje, dobri ton; *den* — angeben prvovati, voditi, prvák biti (*sem*).

Tonangeber *m.* prvák, voditelj. [*ton.*]

Tonart *f.* glasbena vrsta, način tona,

Tondichter *m.* skladátelj, skladálec.

tönen donéti, zvenéti, bobnéti, glasiti se; (*von d. Glöde*) peti (*pojem*), bučati (-im), donéti.

tönend donéc, zvenéc, bučéc. — *fall*

Tönhöhe *f.* višina tonov. [*glasba.*]

Tonkunst *f.* glasbena umétnost,

Tonlehre *f.* nauk o glasbi, glasbeništvo.

Tonleiter *f.* léstevica tonov.

Tonmaß *n.* glasomérje.

Tonmesser *m.* glasomér.

Tonne *f.* kad (-i), sod, bačev; *dem.* sodéc, sodčék.

Tonnenbirne *f.* tépka.

tonreich zvočen, glasén, blagoglasén.

Tonrah *m.* skladba.

Tonseker *m.* skladátelj, skladálec.

Tonspieler *m.* godéc.

Tonstück *n.* skladba.

Tonspur *f.* tonzúra.

Tonspieghel *n.* sekírca, nota.

Topas *m.* topaz.

Topf *m.* lonéc, piskér, grnéc; *dem.* lončék, piskréc.

Topfen *m.* skúta, žmiték.

Töpfer *m.* lončár, piskrár; **Töpfer-** lončárski.

Töpferarbeit *f.* lončársko delo. [*il.*]

Töpfererde *f.* glina, ílovica, lončárski

Töpferhandwerk *n.* lončarstvo, lončarija.

töpfern lončén.

Töpferofen *m.* ožága.

Töpferscheibe *f.* lončárski krog.

Töpferthon *m.* *í.* Töpfererde. [*nina.*]

Töpferware *f.* lončársko blago, lončé-

Töpfkuchen *m.* pečenjak. [*dež.*]

Töpflecker *m.* piskrolizéc, sladkosné-

Töpfschrank *m.* polica (za lonce).

Tópik *f.* tópika.

topisch krájevén.

Topograph *m.* krajepiséc, topograf.

Topographie *f.* krajepís, topografija.

topographisch krajepisén, topografičén,

topografski; — *c.* Beschreibung krajepisni očrt.

topp *interi.* dobro, veljá, mož beséda.
 Torf *m.* rupa, šota; Torf- šotni.
 Torfboden *m.* mahovje, ozibi *pl.*
 Torfbruch *m.* šotišče. [lja.
 Torferde *f.* šota, šotnica, sušna zem-
 Torfgräber *m.* šotar.
 Torfgrund *m.* šotišče.
 torfig šotnat. — *mošill, šotni dlogbi*
 Torfmoor *n.* grez (-i), ozibi *pl. Torfmoor*
 Tornister *m.* telečák, tobóléc, vojaška
 torba, tornistér.
 Tortionsfestigkeit *f.* sukoporna trd-
 nost (*phys.*).
 Torte *f.* torta.
 Tortenbäcker *m.* tortar; (Zuckerbäcker)
 sladčičár.
 Tortur *f.* muka; (Instrument) mu-
 čilo; i. a. Folter.
 tofen vršéti, šuméti, bobnéti, hruti
 (hrujem), vreti (vrem).
 Tosen *n.* vršénje, hrušé, šuménje, šum.
 tosend vršéc, šuméc.
 total *adi.* popoln, vés, skupén; ce-
 lótn; *adv.* popolnoma, čisto vse, do
 čista, iz korenine. [potrata.
 Totalaufwand *m.* vsi potroški *pl.*, vsa
 Totalausweis *m.* skupi izkaz.
 Totaleffect *m.* celotni učinék. [lóta.
 Totalität *f.* popolnost, skupnost; ce-
 Totalsumme *f.* skupni znesék, skupna
 vsota.
 Totalvermögen *n.* vse premoženje.
 Touche *f.* škropilo.
 Touchebad *n.* škropilna kopel (-i).
 Tour *f.* kolobár; obhod; (Reiße) red,
 vrsta; *fig.* kos. [rist.
 Tourist *m.* potopiséc; hribolázec, tu-
 Tournüre *f.* obrat.
 Trab *m.* dir, dirék, topot, drnéc.
 Trabant *m.* spremljevaléc, sprevód-
 nik; (Stern) sprémnica, premiéncia,
 sopermiéncia.
 traben dirjati, v dirék jezdití od
 jahati, topotáti (-ám u. topóčem).
 Traber *m.* dirjaléc.
 Trabritt *m.* dirék, dirka, dirja.
 Trace *f.* i. Entwurf, Richtung.
 Tracht *f.* noša, nošnja; (Façon) kraj;
 (Zaft) bréme (-éna), bútura, tovor, na-
 ránék.
 trachten iskati (iščem) česa, potego-
 vati se za kaj, upírati se, hrepenéti,

hlepéti, prizadévati si za kaj; nach d.
 Leben — po življenji streči (strežem).
 Trachten *n.* prizadéva, prizadévanje,
 hrepenénje, hlepénje, trud; sein Dichten
 und — njegove misli in želje, vse
 njegovo prizadévanje.
 trüchtig nosén; (von Thieren) brej;
 — e Kuh telna krava; — e Stute žrebna
 od. žrebetna kobila; — es Schwein
 sprasna svinja; — machen obréjiti,
 ubréjiti; — werden obréjiti se, ubré-
 jiti se.
 Trächtigkeit *f.* nosnost, brejost.
 trahit *m.* trahit.
 tracieren (eine Straße) mériti; od-
 mériti, izmériti; i. a. abstecken, ent-
 werfen. [oddélek.
 Tract *m.* kos od. del poslopja, hišni
 Tractament *n.* (Schmaus) pojedina,
 gostarija, gostí *pl.*
 Tractat *m.* pogodba, dogovor; (Unter-
 handlung) razprávanje, pogovor; (Ab-
 handlung) razprava, spis.
 Tracteur *m.* i. Traiteur.
 tracieren gostiti, gostovati; pogo-
 stiti; *intr.* pogoditi se, dogovoriti se;
impf. pogájati se, dogovarjati se. [lo.
 Tradition *f.* ustno izročilo od. sporoči-
 trafik *f.* prodája, trafika.
 Trafikant *m.* prodajaléc, trafikánt.
 Trag- nosni, prenosni.
 Tragaltar *m.* nosni od. prenosni oltár.
 Tragant *m.* kozlinéc, tragant.
 Tragarm *m.* naročaj, naroče.
 Tragbahn *f.* nosila *pl.*, nosilnica.
 Tragbalken *m.* bruno, brvno, tram;
 podslomba, podpóra.
 Tragband *n.* obrámnica, prerámnica,
 narámnica, oprt, oprta; (in d. Zimmer-
 mannshunft) prekláda.
 tragbar nosén, prenosén; (frucht-
 bringend) rodovit, rodovitén, plodovit,
 plodén, rodén.
 Tragbaum *m.* oplen; polza.
 Tragbett *n.* prenosna postelja.
 Trage *f.* nosilo, nosilnica. [gingav.
 träge len, zanikarén, tožljiv, umánj;
 Träge *m.* lenúh, zanikarnež, tožljivéc,
 lené (-éta); — *f.* lenúhinja, tožljivka.
 tragen nesti, nositi; (zu — pflegen)
 nosévati; ich werde — ponese; (hal-
 ten) držati (-im); (Früchte) roditi, sad

nositi; (v. Thieren) breja biti (sem); — helfen odnásati; (Rugen) nesti, dajati (dajem), donásati, koristiti, pričevati; (auf den Händen) péstovati; Bedenken — pomisljati se, pomisljevati, oprézovati; (inß Buch) zapisati (-písem), *impf.* zapisovati; Verlangen — želeti; Rechnung — einer Sache v mar od. v poštev jemati (jemljem) kaj. Träger *m.* nosilec, nosiléc, nosáéc; (Hofen—) obrámnica, oprta, oprtávnica; — *in f.* nosilka.

Trägering *m.* f. Tragring.

Trägerlohn *m.* nosmina.

Tragesel *m.* tovoriléc, továr, samár.

Tragfähigkeit *f.* nosilnost.

Tragheit *f.* lenoba, tožljivost, zanikarnost; (Beharrungsvermöög.) vztrajnost.

Traghimmel *m.* nebó.

Tragiker *m.* tragik.

tragikomisch žalostnosmešen, tragikomičen.

tragisch žalostén, tragičen.

Traghorb *m.* oprtávní koš, obramni od. naramni koš, krošnja; (Handkorb) košárnica, canja, jerbašček.

Tragkraft *f.* nosilnost.

Tragkranz *m.* svitek.

Tragöde *m.* igraléc v žaloigrah od. v tragedijah.

Tragödie *f.* žaloigra, tragedija.

Tragpfeiler *m.* podpora, stebér, podslomba.

Tragriemen *m.* narámnica, obrámnica, oprta, oprtávnica, oprtnica.

Tragring *m.* svitek.

Tragspritze *f.* prenosna brizgálnica.

Tragstange *f.* povérek. *— f. in v*

Tragvermögen *n.* nosilnost.

Tragweite *f.* sežáj, nošaj; (Schußweite) streljáj; die Sache hat eine große — reč daleč sega.

Tragwulst *f.* svitek.

Train *m.* vlak, trén. *novoz. Komely*

trainieren f. hinhaltén.

Trainvorschrift *f.* vozni predpis.

Tracteur *m.* gostilničár, traktér.

Trambäum *m.* bruno, brvno, tram; (viereckig) porézanéc.

Tramp *m.* copot, topot.

Trampel *m.* štokla, avša.

trampelig okoren, štoklast, štorast.

trampeln copotáti (-ám u. copóčem), topotáti, ceptáti, ob tla biti (bijem).

Trampelhier *n.* dvoigrbi velblód, baktrijánska kaméla.

Tranchée *f.* prekóp, rov.

tranchieren rezati (režem); razrezati, razkróжити.

Tranchiermesser *n.* véliki nož, rezálnik.

Trank *m.* pijača, pilo, pit (-i); (Trinken) pitje.

Tränke *f.* napoj; (Ort) pojilo, napajališče, korito.

tränken napojiti, piti dati (dam); *impf.* napájati, piti dajati (dajem); (v. Regen) pojiti, močiti; napojiti, namočiti; *impf.* napájati, namakati; (Papier) napustiti, razmočiti; *impf.* napúšćati, razmákati.

Tranksteuer *f.* davék od pijače.

Tränktrog *m.* korito.

Transaction *f.* poravnava, pogodba, dogovor. [ski.

transalpinisch zaplaninski, transalpin-transatlantisch prekomorski, zamorski, transatlantski.

transcendent preséžen.

transferieren prenesti (-nesem), predéti u. predejáti (-denem), premakniti; *impf.* prenásati, predévati, premikati; (Person) prestáviti, premestiti; *impf.* prestávljati, premésćati; (Versammüg.) preložiti, *impf.* prelágati.

Transferierung *f.* prenos; prestava, premestitév.

transformieren f. umgestalten.

Transgressiv *m.* prestopni naćin.

transitiv prehájalén; — es Zeitwort prehájalni glagol, prehájalnik.

Transit *m.* prevoz, prevožnja.

Transithandel *m.* prevózna kupćija.

transistorisch prehóden, začasén.

Transitroll *m.* prevoznina.

Translation *f.* prevod, prestava.

Translator *m.* prelagátelj, prestavljálec, prevajálec.

translocieren premestiti; *impf.* premésćati, premestovati.

transmontan zagorski, prekogorski.

Transmutation *f.* prestava.

transparent prosévén, prosóžen.

Transparent *m.* prosévni od. prosojni napis, transparent.

Transformator (elekt.) pretvornik *Subie*

Transport *m.* prevoz, prevoznja; (in d. Rechnung) prenos; **Transport-** prevozni, prenosni.

transportabel prevóžen, prenosěn.

Transporteur *m.* prenašaléc, kotomér, transportér.

transportieren prepeljáti (-ám u. -pélj-em), odpraviti; *impf.* prevázhati, prepeljávati, odprávljati; prenesti, *impf.* prenášati. [nina.]

Transportkosten *pl.* prevoznina, voz-

Transportmittel *n.* vozilo. [cija.]

Transposition *f.* prestava, transpoz-

Transubstantiation *f.* prememba bista.

transversal prečén, popréčén.

Transversale *f.* précnica, poprécnica.

Trapez *n.* trapéc.

Trapist *m.* trapist.

Trapp *m.* sled, stopinja.

Trappe *f.* droplja.

trappeln drobnéti; ceptáti, copotáti.

Trassant *m.* izdaléc menice, trasánt.

Trassat *m.* trasát.

trassieren menico izdáti (-dam), trásirati.

Tratte *f.* izdana menica, trata.

Traube *f.* grozd; *dem.* grozdič; *coll.* grozde; (mit bläulich-rothen Beeren) gnéd; (ohne Beeren) ozóbék, ozobán grozd; Dolden—česúlja; —u lesen trgati, brati (berem); Trauben- grozdni; trtni.

traubenartig grozdast.

traubenförmig *j.* traubenartig.

Traubengeländer *n.* brajda, brajdišće.

Traubenhaut *f.* grózdnicá.

Traubenhyacinthe *f.* grozdnati hijacint, hrušćica.

Traubenkirsche *f.* čemž, crensa.

Traubenlese *f.* trgatév, trganje, branje, bendima.

Traubenleser *m.* braléc, trgaléc, trgác;

—in *f.* bralka, trgalka.

traubenreich grozdnat.

Traubensaft *m.* vinski sok, mašćina; (Wein) vinska kaplja, vino.

Traubenschimmel *m.* trtna plesén (-i).

Traubenstiel *m.* pecélj.

Traubenstock *m.* trs, vinska trta.

Traubenzucker *m.* grozdni sladór.

traubig grozdnat, grozdát.

trauen poročiti, venčati; *impf.* porócati, poročevati; (glauben) záupati, vero dati (dam), zanesti (-nesem) se; *impf.* zanašati se, verovati; sich — upati si, drzniti se.

Trauer *f.* žal (-i), žalovanje; žalost; die — anlegen v črno se obleči; Trauer-žalni, žalovalni; črni. [obleka.]

Traueranzug *m.* črna od. žalovalna

Trauerbolschaft *f.* žalostno naznanilo.

Traueressen *n.* sedmina, karmina.

Trauergedicht *n.* žalostinka.

Trauergeläute *n.* zvonjénje mrlícu.

Trauergefang *m.* žalospév, žalostno petje. — *f. a. b.*

Trauergewand *n.* žalna od. črna obleka.

Trauermahl *n.* sedmina, karmina, pogrebščina.

Trauermantel *m.* pogrebčec.

Trauermarsch *m.* pogrebna koračnica.

Trauermesse *f.* črna maša. [godba.]

Trauermusik *f.* pogrebna od. mrtváška

trauern žalovati, žalostén biti (sem); (wehklagen) tárnati.

Trauernachricht *f.* žalostno naznanilo od. sporočilo.

Trauerrede *f.* pogrebni govor, nagrobni govor.

Trauerspiel *n.* žaloigra, tragedija.

Trauertag *m.* dan (dneva) žalosti od. žalovánja.

Trauerwagen *m.* mrtváški voz.

Trauerweide *f.* vrba žalújka.

Traufe *f.* kap; (Wasser) kapnica; aus dem Regen unter die — z dežja pod kap, iz luže v mlako.

träufeln kápiti (-am u. kapljem), kapljati; kaniti; (aus etwas) solzéti, muzéti, rositi. [kániti.]

traufen *intr.* kápiti (-am u. kapljem);

träufen *tr.* kápiti, v kapljah dájati od. vlijati; kániti.

Traufrinne *f.* žleb.

Traufstein *m.* podkapnik.

Traufwasser *n.* kapnica, strešnica.

Traufwein *m.* podčépnina, podčépnica.

Traugebür *f.* poročnina. [maš.]

traulich prijazén, odkritosčén, do-

traulichheit *f.* prijaznost.

Traum *m.* sén, sanje *pl.*; einen — haben sanjati se komu.

Traumausleger *m.* *j.* Traumdeuter.

Traumdeuter *m.* razkladaléc ob. razlagaléc sanj.

Traumbuch *n.* sanjske bukve *pl.*
träumen sanjati se komu, snivati; *fig.* blesti (bledem).

Träumer *m.* sanjavec, sanjác, sanjár; — *in f.* sanjávka, sanjarica. [ski.

träumerisch sanjav, sanjavski, sanjar-

Traumgesicht *n.* prikazén (-i) v sanjah.

Traumwelt *f.* sanjárski svet.

traun *interi.* res, zarés.

traurig žalosten, otóžen, pobit, klavern; dreselén; er wird — milo se mu stori, žalost ga obide; — machen žaliti, v žalost pripravljati; užaliti, užalostiti, v žalost pripraviti. [vernost.

Traurigkeit *f.* žalost, otóžnost, klaurig *m.* poročni prstan.

Trauschlein *m.* poročni list. [sróen.

traut premil, preljub, predrag, pre-

Trautung *f.* poróka; Trauungs- poročni, poróski.

Trautungsbuch *n.* poročna knjiga ob. matica, poročne bukve *pl.*, knjiga poročenih.

Trautungsschein *m.* j. Trauschlein.

Trauersie *f.* smešno predéšana pesén (-i), travestija.

trauieren pesén na smeh predélati, travestovati.

Treiber *f.* tropine *pl.*; (v. Malz) mlato; (v. Schmalz) troskva; (v. Getreide) otróbi *pl.*; (v. d. Hirse) mekine *pl.*; (v. d. Heide) luskí *pl.*

Treiberrost *m.* patoka.

Treff *m.* lop, udaréc; j. Trèfle.

treffen zadéti (-denem), pogoditi; *impf.* zadévati; eine Wahl — izvoliti, izbrati (-berem); *impf.* izbirati; Anhalten — priprave delati, pripravljati se; priprave storiti, pripraviti se; (be-

treffen) tikati (tičem) se, zadévati, dostajati (-stajem) se; (enträthseln) pogoditi, uganiti; wen trifft die Schuld kdo je kriv; er hat auf ein Haar getroffen se za las ni zgrešil; einen Vergleich — pogoditi se, poravnati se; sich — prigoditi se, primériti se, pripetiti se.

Treffen *n.* bitka, boj; ein — liefern udariti se, spopásti (-padem) se, sprijeti (sprimem) se.

treffend ugóden, priméren; (betreffend) zadeven.

Tresser *m.* (Gewinn) dobiték.

trefflich *adi.* izvrstén, izbóren, jako dobér, vrl; *adv.* izvrstno, jako ob. prav dobro.

Trefflichkeit *f.* izvrstnost, izbornost.

Trèfle *franz.* Treff *m.* (beim Kartensp.) želod, tref.

Treibbeet *n.* (greda) grélnica.

Treibeis *n.* srež, ledene skrli *pl.*

Treibejagd *f.* gonja.

treiben gnati (ženem), goniti, gonjevati, tirati, poditi; (betreiben) delati, pečati se s čim; (ausschießen) pogánjati, kliti (klujem), brstéti; (ein Rad) goniti, sukati (-am u. suçem); (nóthigen) siliti, nagánjati; Spott — zasmehovati; Scherz — šaliti se; zu Baaren — užugati, ugnati (-ženem), ukrotiti, v kozji rog vgnati; in die Enge — súkati (sučem), privijati, pestiti; was treibst du kaj počneš, kaj ongaviš; in die Flucht — v beg zapoditi, razkropiti; (müßig herumgehen) potikati (-am u. -tičem) se, potépati se, skitati se, kolovrátiti; Äste — veje odgánjati.

Treiben *n.* dejanje; počétje.

treibend gonilén.

Treiber *m.* gonjác, poganjác, pogón, pogonič.

Treiberei *f.* tišcanje, siljenje.

Treibhaus *n.* rastlinják, grélnica.

Treibhauspflanze *f.* rastlina iz rastlinjaka.

Treibherd *m.* pretapljalnica, plavnik.

Treibholz *n.* plavljeni od. plavni les.

Treibjagd *f.* gonja.

Treibling *m.* préslica; (Bienenstock) prekaženéc.

Treibrad *n.* gonilo, gonilno kolo (kolésa), poganjaléc.

Treibsand *m.* svižec.

Treibstange *f.* poganjalka.

Treibvieh *n.* gnana živina.

Treibweg *m.* stegna.

Treibwelle *f.* prenosno vratilo (*phys.*).

Treibwerk *n.* gonilo, vrtilo.

Trema *n.* trepétéc, drgétéc.

Tremulant *m.* trepetáléc, drgetáléc.

tremulieren z glasom tresti, — tresljati, glas se komu trese.

tremulierend tresoč, tresav.
trennbar ločljiv, krojžen, deljiv.
trennen deliti, sebiti, krojiti, ločiti;
 oddeliti, odsebiti, razkrojiti, odločiti,
 razločiti; *impf.* odločevati, oddeljevati
 u. s. w.; (die Raht) páрати (páram u.
 pórjem); razpáрати; die Ehe — zakon
 razvézati (-vézem), razporočiti; *impf.*
 razvezovati; sich — ločiti se, odločiti
 se; *impf.* odločevati se; raziti (-idem)
 se, *impf.* razhájati se; (von d. Raht)
 páрати (param u. pórjem) se; raz-
 páрати se.

Trennmesser n. razporjálčec.

Trennung f. ločitev, razločitev; (Aus-
 einandergehen) razid, razhod; — d. Ehe
 razveza zakona od zakónskih, razpo-
 róka, razporóčenje; f. Spaltung.

Trennungspunkt m. ločnik.

Trennungstag m. dan (dneva) ločitve.

Trennungszeichen n. ločilo, prepóna.

Trense f. f. Schnur. [vrtati.

trepanieren čepinjo vrtati; — pre-

treppab *adv.* po stópnica h dol.

treppauf *adv.* po stópnica h gor.

Treppe f. stopnice *pl.*, gredice *pl.*,
 gredi *pl. f.*, stolba.

Treppelweg m. vlačilna steza.

Treppstufe f. stopnica.

Trespe f. kostreba, glistnik; (Radem)
 kókolj; stoklas; (Lolium) ljúlika.

trespenartig kostrebast, stoklasast.

Tresse f. prema, (zlat od. srebern) trak.

Trester *pl.* tropine *pl.*

Tresterwein m. patoka, kaléc; (ein
 saurer Wein überhaupt) eviček.

Trete f. stopálnica.

treten stópiti, *impf.* stópati; (von
 Hindern) stópkati; über etwas — pre-
 stópiti, prekoračiti; in d. Weg — pot
 zastópiti; beißeite — odstópiti, odmá-
 niti se; ins Leben — veljavo od. moč
 zadobiti, obveljati; die Thränen traten
 ihm ins Auge solze so mu zalile oči;
 Pflaster — pohájkovati, postópati;
 Trauben — grozde mestiti, — tlačiti;
 um jemanden — stópati okoli koga; ob-
 stópiti; mit Füßen — z nogami teptáti.

Treter m. mestiléc, tlačiléc.

Tretrad n. samotéžno koló (-ésa).

Trethschemel m. (beim Webstuhl) pod-
 nóžnik, nogálnica.

treu zvest, vérén.

Treubrecher m. verolómnik, nezvést-
 nik, iznevérník.

Treubruch m. verolómstvo, nezve-
 stóba, iznevéra. [vérén.

treubrúchig verolómén, nezvest, izne-

Treue f. zvestóba, zvestost, zvest (-i),
 vera, vérnost; bei meiner — pri moji
 véri, mož beseda; auf — u. Glauben
 na vero, na zveste roke.

treuergeben zvesto udán.

treuehorsamst prezvést, prevérén.

treuehinnt zvest, vernih mislij.

treuherzig odkritosrčén, prostosrčén,
 iskren, zvestega srca. [krenost.

Treuherzigkeit f. odkritosrčnost, is-

treulich *adv.* zvesto, verno, pošéno.

treulos nezvest, nevéren; — werden

iznevériti se.

Treulose m. nezvéstnik, nezvéstneč;
 — f. nezvéstnica.

Treulosigkeit f. nezvestóba.

Triangel m. f. Dreieck.

triangulieren na trivógelnike mériti.

Trias f. trojica, trojstvo.

Triasformation f. tretja tvorba.

tribulieren nadlegovati, nadléžno pro-
 siti, glusiti.

Tribun m. ljudski zastópnik, tribún.

Tribunal n. sodišće.

Tribüne f. odér, tribúna.

Tribus f. vrsta, soséska, tribua.

Tribut m. u. n. davék. [lóžen.

tributpflichtig davku podvržen, pod-

Trichter m. lij, lijéc, livék, liják, lá-
 koméck; (großer) lákonnica, lakov-
 nica, lakovnik, loj; (in d. Röhre) grot.

trichterförmig lijast, livkast.

Tricot n. tkanke *pl.*

Trieb m. nagon, nagib, nagibék;
 (Sprössling) mladika, brst (-i), od-
 rásték, kal (-i), kléca; (des Viehes)
 gonja; — Däsen čreda volov.

Triebel m. kljuka; (bei d. Böttchern)
 pogónéc, nabijálnik.

Triebsfeder f. nagib, nagibljej.

Triebskraft f. gonilna moč (-i).

Triebrad n. f. Treibrad.

Triebweg m. gonja; stegna.

Triebwerk n. gonilo.

Triefauge n. krmežljivo od. krmež-
 ljávo oko (očésa).

Trickbeil kein Spinn - vif guano jivica
 Monna'sk

triefäufig krmežljiv, krmežljáv, krmežljív.

Triefäufige *m.* krmeželj, krmežljá-
véc, krmelj.

triefen kápati (-am u. kapljem), kap-
ljati, curéti, solzéti, muzéti; (v. Augen)
iz očíj teči (tečem).

Trief *m.* podvratnik, nadér, ožrelje.

Triennium *n.* triletje, trijenij.

Trifolium *n.* j. Kleeblatt.

Trift *f.* čreda; (Weideplatz) pašnik,
spašnik, paša; j. Triebweg; (Brachfeld)
ledina.

Triftgeld *n.* pašnina.

Triftgerechtigkeit *f.* pašna pravica.

triftig dovoljen, tehtén, važén, ve-
ljavén.

Triftigkeit *f.* važnost, tehtovitost.

Triftrecht *n.* j. Triftgerechtigkeit.

Triftzeit *f.* čas za pašo.

Trigonometrie *f.* trivoglomérstvo, tri-
gonometrija.

trigonometrisch trivoglomérski, tri-
gonométričen.

Trilemma *n.* triléma.

Triller *m.* tresljez z glasom.

trillern tresljáti z glasom, glas dro-
biti; (vom Gesange der Vögel) žvrgo-
léti, gostoléti.

Trillion *f.* trilijón.

Trilogie *f.* tri igre (iger) *pl.*, trilogija.

Trimeter *m.* trimér, trimetér.

Trinitarier *m.* trinitár.

Trinität *f.* trojica.

Trink- pitni.

trinkbar pitén, pivén.

trinken piti (pijem); popiti, izpiti;
sich voll — napiti se, opiti se, upija-
niti se; (scherzweise) lúskati, lúkati,
žúltiti; (unmäßig) žléviti, popivati,
žlempati; (v. Kindern) púpati; (mit
hobler Hand) lókati; (saugen) sesáti;
posesati; (schürfen) srkati; posrkati.

Trinken *n.* pitje, pit (-i).

Trinker *m.* pivéc; (Säufer) pijánec;
— *in f.* pivka; pijánka.

Trinkgast *m.* pivéc.

Trinkgelage *n.* pitje, pirovanje, po-
pivanje; ein — halten piti (pijem), pi-
rovati, popivati.

Trinkgeld *n.* pivnina.

Trinkgenosse *m.* pivski brat.

Trinkgeschirr *n.* pivna od. pitna po-
soda, čása, lagév.

Trinkglas *n.* kozáréc, kúpica, žmulj,
mužólj.

Trinkhaus *n.* pivnica.

Trinklied *n.* zdravica, vinska pesén (-i).

Trinkspruch *m.* napitnica, zdravica.

Trinkstube *f.* pivnica.

Trinksucht *f.* pijánstvo.

Trinkwasser *n.* pitna voda.

Trinkzimmer *n.* j. Trinstube.

Trinom *n.* tričlen, trinóm.

Trio *n.* trio.

Triole *f.* trijola.

Triolett *n.* trijolét.

Tripelallian; *f.* zveza treh vladárjev,
tripelaljanca.

Triplik *f.* triplika.

trippeln drobnéti, stopicati.

Tripper *m.* kapavica.

Trietonshorn *n.* pisana troblja.

Triitt *m.* stopnja, stopinja, korak;
(Spur) sled; einen — thun stopiti.

Triittbrett *n.* podnóžnik, nogálnica.

Triittschmelz *m.* podnóžnik, podnóžnica.

Triumph *m.* slavje, triúmf; (Aufzug)
slovesni sprevod, — vhd; (Sieg)
slavna zmaga, zmagodobitje.

Triumphator *m.* zmagaléc, triumfator.

Triumphbogen *m.* slavolók.

Triumphgesang *m.* slavospev, zmago-
dobitna pesén (-i).

triumphieren veselja poskakovati od.
vriskati; (siegen) slavno zmagati od.
premagati; *impf.* slavno zmagovati.

Triumphsorte *f.* j. Triumphbogen.

Triumphwagen *m.* zmagalski voz.

Triumphzug *m.* slovesni sprevod.

trivial vsakdanji, vsedenj, navaden,
pouličén, suróv, trivijalén.

Trivialität *f.* suróvost, neotesánost,
trivijálnost.

Trivialschule *f.* ljudska od. trivijalna
šola, — učilnica. [soli]

Trivialschullehrer *m.* učitelj na ljudski
šoli.

Trodäus *m.* trohéj.

trocken suh, suhótén; (ein wenig od.
halb) osuhel, osušén; (v. Mund) za-
suhel; — *es Jahr* suho od. sušno leto;
— *es Land* suha od. kopna zemlja;
— *er Mensch* dolgočasnéž, dolgočasnik,
pastež; — *es Keiffig* suhljad (-i); — *c*

Stelle sušina, suhotina; — werden *f.* trodnen; — legen osušiti, *impf.* osuševati. ((-éna).

Trodene *f.* suša, suhóta, suho vreme

Trodene *n.* sušina, suhotina; (Land) suha od kopna zemlja.

Trodnenheit *f.* suša, suhóta.

Trodnenlegung *f.* osuševanje, osušenje.

Trodnenplah *m.* sušilo, sušišče.

trodnen *tr.* sušiti; posušiti, osušiti; (abwischen) otreći (-trem), *impf.* otirati; *intr.* sušiti se, sehniti, sehnéti; posušiti se, osušiti se, osehniti, usehnéti; *impf.* osihati se. ((-éna).

Trodnis *f.* suša, suhóta, suho vreme

Trodnel *m.* (bei d. Webern) konci *pl.*, niti *pl. f.*, abranci *pl.*; (Quaste) čop.

Trodnel *m.* starinski trg; (Sachen) starina, stara šara, stara kloznja.

Trodnelhandel *m.* starinarstvo, kupčija s starino.

Trodnelmarkt *m.* starinski trg.

Trodnel starinariti, s starino od. s staro šaro kupčevati. [potija.

Trodnelwerk *n.* starina, stara šara, ro-

Trodler *m.* starinar, prodajalec starine; — *in f.* starinaria, prodajalka starine.

Trog *m.* korito, kopánja; *dem.* koritce; (Badtrog) niške od. ničke *pl.*, kadúnje *pl.*; (im Stalle) žleb.

Trogbaum *m.* deblo za korito.

Trogdeckel *m.* koritnica.

Trokar *m.* ostén, trokar.

Trolle *f.* dónđa.

trollen, sich — valiti se, štoklati; tolle dich fort pobéri se, spravi se.

Trombe *f.* *f.* Wasserhoje.

Trommel *f.* bobén; die — rühren bobnati; zabobnati.

trommelartig bobnast.

Trommelfell *n.* bobnilo; (im Ohr) bobnič, ušesna mrénica. [jem).

trommeln bobnati, na bobén biti (bi-

Trommeln *n.* bobnanje.

Trommelschlägel *m.* bobenski betec.

Trommelschläger *m.* bobnar.

Trommler *m.* *f.* Trommelschläger.

Trompete *f.* trobenta, troba, troblja; (Rinder—) prda; *dem.* trobéntica; die — blasen tróbiti, trobéntati; zatóbiti, zatóbéntati.

trompeten tróbiti, trobéntati; zatóbiti, zatóbéntati.

Trompetenblume *f.* trobéntica.

Trompetenschall *m.* trob, trobljenje, trobéntanje.

Trompeter *m.* trobéc, trobéntáč.

Tropf *m.* révišče, siromák, siromáček; *f.* Tópfel.

tropfbar kapljiv, kapén; — *e* Flüssigkeit kapljiva tekočina.

tropfbarflüssig kapljivo tekóc.

Tropfbarkeit *f.* kapljivost.

Tropfbier *n.* patoka, podčépiná.

Tropfschen *n.* kápljica, kanéc.

tropfseln kapljati, kápiti (-am u. kapljem); (vom Regen) rositi, skropiti, pršéti, štrkati.

Tropfen *m.* kaplja, kanéc, sraga; (Spritzer) štrkotina. [uiti.

tropfen kápiti (-am u. kapljem); ka-

Tropfenfall *m.* kap. [ljah.

tropfenweise *adv.* po kaplji, po kap-

Tropfregen *m.* prháica, drobni dež.

Tropfstein *m.* kapnik, kapéc, seejemi kamen.

Tropfsteinbildung *f.* kapnina.

Tropfwasser *n.* kapnica.

Tropfwein *m.* podčépiná, podčépnica.

Tropfwur *f.* rdéci kreč.

Trophäe *f.* zmagoslavno od. zmagodobitno známenje, troféja.

tropisch prenesen, tropičén; (in der Geographie) vroč, topel, tropičén; — *e* Zone topli od. vroči pas. [trop.

Tropus *m.* prenos, prenosba, podoba,

Tross *m.* druhál (-i), truma; (Gepäck) pratež, prtljaga.

Trosspferd *n.* tovarni konj, továr.

Trost *m.* tolažba, tolažilo, utéha, utešilo.

Trostbrief *m.* tolažni od. tolažilni list.

trostbringend tolažen, tolažilén.

Trostbringer *m.* tolažnik, tešitelj.

trosten tolažiti, tešiti; potolažiti, utolažiti, utešiti.

Troster *m.* tolažnik, tolažitelj, tešitelj, utešitelj; — *in f.* tolažnica, tolažiteljica u. *f.* w.

Trostgrund *m.* tolažek, tolažilo.

trostlich tolažilén, tolažen, utešén.

trostlos nepotolažen, obupén, neutolažen, brez tolažbe, brez utéhe.

Tröstlosigkeit *f.* nepotolaznost, obupnost.
trostreich *f.* tröstlich. [rek.
Trostspruch *m.* tolažni od. tolažilni iz-
Tröstung *f.* tolažitév, tešitév, utesitév.
trostvoll *f.* tröstlich.
Trostwort *n.* tolažilna beseda.
Trott *m.* *f.* Trab.
Trottel *m.* *f.* Tölpel.
trotteln *mečati*, drobno hoditi.
trotten *ceptáti*, topotáti, storkljati.
Trottoir *n.* pristranski tlak, trotoar.
Troß *m.* kljubost, kljubovanje, upor,
 upornost, trma, trmoglavost, nagajanje,
 nagajivost; zum — kljubu, vkljub;
 — bieten kljubovati, kljubu delati,
 upirati se, ustavljati se.
troß *adv.* kljubu, vkljub; — seines
 Reichthums pri vseh svojih denarjih.
troßen kljubovati, kljubu delati, nagajati;
 (auf etwas pochen) šopiriti se, somuriti.
Troßer *m.* kljubovaléc, kljubostnik;
 — in *f.* kljubovalka, kljubostnica.
troßig kljubosten, kljubovalén, kljubí-
 bičen, nagajív, upórén, trmast, kujav.
Troßkopf *m.* kljubovaléc, nagajivéc,
 trmoglavéc, kujavéc; (Räfer) kukéc,
 trdoglav.
Troßsinn *m.* kljubljivost, upornost *z.*
Troubadour *m.* trubadúr (francoski
 pevéc srednjega veka).
trüb *motén*, kalén; (*v.* Wetter) mi-
 látv, meglén, meglévén, temácén; —
 werden *f.* trüben.
trübe *f.* trüb.
Trübe *f.* mot, motnost, kalnost; mi-
 látvost, meglévost.
trüben *motíti*, kaliti; zmotiti, skali-
 titi; sich — kaliti se; skaliti se; (*v.*
 Wetter) oblačiti se, temáciti se, tem-
 niti se, temnéti; pooblačiti se, otem-
 néti; *impf.* otemnévati.
Trübnis *f.* *f.* Betrübniß.
Trübsal *f.* *u. n.* bridkost, žalost, nad-
 loga, težava, reva. [pobít.
trübselig nadlóžen, revén, žalostén,
Trübseligkeit *f.* nadlóžnost.
Trübsinn *m.* otožnost, klavernost, toga.
trübsinnig otožen, pobít, klavern.
Truchseß *m.* stolnik.
Truchseßsamt *n.* stolništvo.

Trud *m.* móra, truta.
Trüffel *f.* gomoljika.
Trüffelhund *m.* gomoljícár. [himba.
Trug *m.* omáma, prevára, zmotajáva,
Trugbild *n.* mamilo.
Trugdolde *f.* nepraví kobul.
 trügen mámiti, motíti, bégati, slépiti,
 váراتi, hiniti; omámíti, premótíti, zbé-
 gati, preslépiti, prekániti, prevarati,
 prehiniti.
Trüger *m.* *f.* Betrüger.
Trügerei *f.* *f.* Betrügerei.
 trügerisch *mamljiv*, goljufív, goljufén,
 zapeljív, prevarljív.
Trugschluss *m.* krívi od. nápačni sklep,
 — izvodék.
Trugwerk *n.* slepárstvo, goljufija.
Truhe *f.* zaboý, skrinja; *dem.* zaboý-
 óék, skrinjica; (Rehrtruhe) mévtrga,
 mútrga.
Trumeau *m. u. n.* ogledalo med okni.
Trumm *n.* kos, drobljánéc, drobélj; (*im*
 Bergbau) prirasték; Weber — niti *pl.*
Trümmchen *n.* mrvica, troha.
Trümmer *pl.* razvaline *pl.*, podrtine
pl., podrtija, mirje, miríšée.
Trümmergestein *n.* gromáča.
Trumpf *m.* (*im* Kartensp.) atú (à tout),
 trumpf; *fig.* ostra beseda.
Trunk *m.* požirék, napiték, srkljej;
 (*v.* Trinken) pitje; (Betränk) pijača,
 pilo, pit (-i).
 trunken *vinjen*, *vinski*, piján, opít;
fig. piján, prevzét.
Trunkenbold *m.* pijanéc.
Trunkenheit *f.* pijanost; der — ergeben
 sein pijánécévati.
Trunkfucht *f.* pijánstvo, pijánévavanje,
 pijánéljivost.
Trupp *m.* krdélo, truma, tropa; (*v.*
 Vögeln) jato.
Truppe *f.* družba; (*milít.*) krdélo, četa,
 oddelek vojske.
Truppen *pl.* vojska, armáda, vojaki *pl.*
Truppenabtheilung *f.* oddelek vojakov
 od. vojske.
Truppenkörper *m.* vojaško krdélo.
Truppenrechnungsführer *m.* krdélski
 računovódja.
Truppentrain *m.* krdélski trén.
truppenweise *adv.* krdéloma, trumoma,
 v krdélíh, v trumah.

Landschaft - Trüffel - ...
 Paulgustus Somobranke Koberne diviziji
 1870. 1901. Lucca

Truthahn *m.* purán, purman.
 Trutheue *f.* pura, kavra.
 Truthühner- purji.
 Truh *m.* š. Troj; Schutz- u. —bünd-
 niš zveza v ohrano in obrano.
 Tschajka *f.* čajka.
 Tschertak *m.* čardak.
 Tuberkel *f.* (gewöhnl. *pl.*) trdine *pl.*,
 tuberkule *pl.* [lami].
 tuberkulös tuberkulozén, s tuberku-
 Tubus *m.* š. Fernrohr.
 Tuch *n.* sukno; š. Schnupstuch, Hals-
 tuch *ic.*; (Gewebe) tkanina; liedertliches —
 zanikarnež, zanikarnik; Tuch- suknén.
 Tuchabschnitt *m.* odstrižek.
 Tuchel *n.* rútica, robec.
 tuchen suknén. [krajci *pl.*]
 Tuschende *n.* kraječ; *coll.* krájevina,
 Tuschet *f.* pérnica, blazina, dunja.
 Tuschfabrik *f.* suknárnica, fabrika za
 sukno.
 Tuchhandel *m.* suknárska kupčija,
 kupčija s suknom; den — betreiben
 suknáriti. [suknom].
 Tuchhändler *m.* suknár, kupčeválec s
 Tuchhandlung *f.* suknárnica, prodajál-
 nica suknénega blagá.
 Tuchhose *f.* suknéne hlače *pl.*
 Tuchladen *m.* š. Tuchhandlung.
 Tuchlappen *m.* suknié, kos sukna.
 Tuchmacher *m.* suknár.
 Tuchmacherhandwerk *n.* suknarstvo,
 suknarija.
 Tuscherer *m.* suknostrížec.
 tüchtig prav, vrl, moški; (tauglich)
 dober, sposoben, pripráven, zmolen;
 (dauerhaft) trden, krepék, évrst.
 Tüchtigkeit *f.* vrllost, vrlina; sposob-
 nost, zmožnost; trdnost, évrstost.
 Tuchware *f.* suknenina, suknéno blago.
 Tuchweber *m.* suknár, suknotkaléc.
 Tüdie *f.* hlimba, zvižáca, lokavščina,
 potúhnenost, potúha.
 tüdisch lokav, potúhnen, prihúljen,
 zvižáčen, zvit, zamolcáv; —er Anfall
 zalážen napád.
 Tuchmäuser *m.* š. Duschmäuser.
 Tuff *m.* gröh.
 Tuffstein *m.* lehnjak. [jati].
 tüfteln muhe loviti, komarje precé-
 Tugend *f.* čednost, krepost. [božen].
 tugendhaft čednostén, krepóstén, po-

Jugendmittel *n.* pripomoček k čed-
 nosti od. h kreposti. [stij].
 tugendreich poln čednostij od. krepo-
 Tugendweg *m.* pot čednosti od. krepo-
 posti.
 Tulpe *f.* túlipan; Tulpen- tulipanov.
 Tulpenbaum *m.* túlipan.
 Tummel *m.* omótica, vrtoglávica; š.
 Rausch.
 tummelig omótičen.
 tummeln dreviti, tirati, poditi, sú-
 kati (-am u. sučem); sich — súkati se,
 preganjati se, poditi se, dreviti se;
 (eilen) hitéti, speti (spejem), paščiti se
 Tummelplatz *m.* terišče, torišče, bojšče.
 Tümpel *m.* tolmún, otón, globódnica,
 betác, berij.
 Tumult *m.* vstaja, vstanék, upor,
 praska, krámola; (Lärm) hrup, šun-
 der, lomást (-i). [nik].
 Tumultuant *m.* vstajnik, vstaš, upor-
 tumultuarisch uporén; (lärmend)
 hrupén.
 tumultuieren hrupéti, razgrájati, lo-
 mástiti, vzdigovati se.
 Tünche *f.* omét, belež, belilo.
 tünchen beliti; pobeliti, ométati (-mé-
 čem); *impf.* ometávati.
 Tüncher *m.* beliléc.
 Tunika *f.* túnika.
 Tunke *f.* omáka, polivka.
 tunken pomóčiti, omočiti; *impf.* po-
 mákati, omákati.
 Tunnel *m.* predór, prekóp, prerov.
 Tüpfel *m.* š. Tüpfel.
 Tüpfel *m.* u. n. pika, piknja.
 Tüpfelfarn *m.* sladka koreninica.
 tüpfelig pikast, grahast.
 tüpfeln pikati, pikljati; opikati, na-
 pikati, opikljati, napikljati.
 Turban *m.* turban, čalma.
 Turbine *f.* turbina (*phys.*).
 Türke *m.* Turék, Turéin; — werden
 poturéciti se; Türken- turški.
 Türkenbund *m.* (*Lilium Martagon*)
 zlati klobúk, zagulék.
 Türkis *m.* turkis.
 türkisch turški.
 Turmalin *m.* turmalin.
 Turnanstalt *f.* telovádnicá.
 turnen telo vaditi od. úriti.
 Turnen *n.* telovadba, gimnástika.

Turner *m.* telováděc, gymnáстик.
Turnier *n.* viteška igra, turnír.
turnieren *v* viteški igri biti (bijem) se od. bojevati se.
Turnierplatz *m.* bojišče za viteške igre.
Turnkunst *f.* telovádstvo, telovádba, telovádna uméetlnost. [vrsta.
Turnus *m.* kolobár, povratni vzpored.
Turnverein *m.* telovádno društvo.
Turteltaube *f.* grlica; Turteltaubengrillóji.
Tusch *m.* proslavilni zatrob, pozdrav s trobljami, tuš.
Tusche *f.* kitajsko črnilo, tuš. [rati. **tuschen** s tušem risati (rišem), tušiti **teln** *f.* jaugen.
Typen *pl.* (tiskárske) pismenke od. črke *pl.*
typös na légarji od. na mačúhu bolén, vročničén.

Typus *m.* mačúh, legar, golica, vroćínska bolézén (-i). *ogajenica* *pranjski* *Del*
typisch *f.* bišlich. *Pranjski* *Dr. Kozanthe*
Typograph *m.* *f.* Buchdruder.
Typographie *f.* tiskárstvo, tiskárska uméetlnost, tipografija.
typographisch tiskárski, tipografski, tipografičén.
Typus *m.* izraz, tip, oblik; (Charakter) značaj; *f.* Muster, Vorbild.
Tyrann *m.* trinog, krvolok, samosilnik, grozovitnež, tirán.
Tyranni *f.* trinoštvo, samosilstvo, tiránstvo.
Tyrannin *f.* samosilnica, krvolócnica, grozovitnica.
tyrannisch trinoški, samosilén, krvolóčén, tiránski.
tyrannisieren zatirati, pestiti, trpínčiti, trinoško od. tiransko vladati.

II.

übel *adi.* zél; (böse) hud; (schwach) slab; (unangenehm) neprijetén, zopern; *es ist mir* — težko —, *slabo mi* prihaja, težko —, *slabo mi* je, *medlo mi* je; *es ist nicht so* — ni tako grdo, — hudo, — slabo; *etwas* — nečmen zamériti, za zlo vzeti (vzamem); *impyf.* zamérjati, — jemati (jemljem); *adv.* zlo, hudo, slabo, težko, neprijetno, zoperno.
übel *n.* zlo (zlega), hudo (hudega); (Unglück) nesroča, nezgoda; (Schade) škoda, kvar (-i).
übelbefinden *n.* slabo zdravje; (Schwäche) slabóta.
übelberüchtigt zloglasén, slabega imena, na slabem glasu.
übelgelaut zlovoljén, nevoljén, nejevoljén, čemerén, slabe volje.
übelgeruch *m.* smrad, neprijetni duh.
übelgerinn zlohótén, hudovoljén, zlo-miselén.
übelkeit *f.* slabóst.
übelklingend zloglasén, razglasén, ne-skladén.
übellaune *f.* zla volja, čemerénost.
übellaunig čemerén, zlovoljén, vnož-ljív.

übelriechend zópernega duha, smrdóč, smrdljiv. [slastén.
übelstimmend zópernega okusa, ne-
übelsein *n.* težava, tezkost; slabost.
übelstand *m.* neprilika, neprilícénost; (Gebrechen) napaka, hiba; (Hindernis) ovira, zadržék.
übelthat *f.* hudodelstvo, zločinstvo, zlo delo, pregreha.
übelthäter *m.* hudodelc, hudodelnik, zločínec, pregrésnik; — *in f.* hudodelka, hudodelnica, zločínka, pregrésnica.
übelwirden *n.* medloba, medlenje.
übelwollen *n.* zlohótnost, zlovoljnost, škodoželjnost.
übelwollend zlohótén, zlovoljén, škodoželjén.
üben váditi, vézbati, úriti; priváditi, izvézbati, izúriti; (lehren) učiti; iz-učiti; *Recht* — mašćevati se; *Recht* — pravico delati, — izvrševati, pravice držáti (držím) se; *sich* — váditi se, vézbati se, úriti se; učiti se.
über *praep.* čez, čez, po; (oberhalb) nad; (infolge) na, po, vsled; (während) pri, v; (in Betreff) o; (zur Bezeichnung d. Richtung) na; (jenseits) onkraj, ono-stran, prek; — *die Hand* v nic; —

heute acht Tage danes osem dni; — 8 Jahr čez leto dni; — die Raßen čez mero, čez nemóč; in Zusammensetzg. mit Zeitwörtern čez-, nad-, pre-; mit Zeitwörtern pre-, nad-; *adv.* — und — čez in čez, skoz in skoz.

überadern preorati (-orjem), *impf.* preoravati, preárjati.

überall *adv.* povsod (povserod, vse-ród), povsodi, povsodik; — wo kjer-koli; — woher odkoderkoli; — wohin kamorkoli.

überallher *adv.* od vseh strani, od vsekod.

überallhin *adv.* na vse strani, vsekam. **überantworten** izročiti, predati (-dám); *impf.* izročati, izročevati, predájati (-dajem).

Überantwortung *f.* izročitév, predája.

überarbeiten predelati, prenarediti; *impf.* predelávati, prenaréjati; sich — presiliti se, pretégniti se, pregnati (-ženem) se.

überaus *adv.* silno, jako, neizmerno, močno, strašno, pre-

überbaden prepeči (-pečem), *impf.* prepékati; (noch einmal baden) popeči, *impf.* popékati.

Überband *n.* preveza, prevoza, preóza. **Überbau** *m.* nadzidje, gornje zidanje, gornjica, gornja hiša.

überbauen prezidati; na kaj zidati od. staviti; postaviti, *impf.* postavljati.

Überbein *n.* morska od. mrtva kost (-f).

überbetten prestlati (-steljem), *impf.* prestiljati.

überbeugen prepogniti, pregeniti.

überbieten (b. Preis) precéniti; (mehr bieten) več ponúdi, *impf.* — ponujati; (übertreffen) prekositi, preteči; *impf.* prekašati, pretékati.

überbinden prevezati (-vežem), *impf.* prevezovati.

überbleiben ostáti (ostánem), preostáti; *impf.* ostájati, preostájati.

Überbleibsel *n.* ostanék, preostanék; (v Futter) zjedi *pl. f.*, zbrodi *pl. f.*; (Abfall) odpadék, otrebék.

Überblick *m.* pregléd.

überblicken preglédati, poglédati po —, prezréti (-zrem); *impf.* pregledovati, glédati po —.

Überbot *n.* prevelika ponudba, pre-cenjenje; večja ponudba.

überbringen prinesti, donesti, vročiti; *impf.* prinašati, donašati, vročevati; (hinüberbringen) prenesti, prenositi; *impf.* prenašati.

Überbringer *m.* prinosnik, prinašalec, donašalec; — in *f.* prinosnica, donosnica, prinašalka, donašalka.

überbrücken premostiti, *impf.* premostovati.

überbürden preobložiti, preveliko nalóžiti; *impf.* preoblagati, preveliko nalágati.

Überbürdung *f.* preobložba, preveliko breme (-na).

Überdach *n.* nadstrešek, nadstrešje.

Überdachen pokriti (-krijem), streho narediti nad čim; *impf.* pokrivati, streho naréjati nad čim.

überdämmen prejeziti.

überdauern prebiti (-bóm), pretrpéti; *impf.* pretrpévati.

überdecken ogrniti, pregrniti, odéti (odennem); *impf.* ogrinjati, pregrinjati, odévati.

überdenken premisliti, preudáriti, pretéhtati; *impf.* premisljati, preudarjati, pretehtovati.

überdies *adv.* vrh tega, na to.

überdrucken prenatismniti; ponatismniti; *impf.* prenatiskovati; ponatiskovati.

Überdrufs *m.* pristuda, naveličba, navolitév.

überdrüssig naveličan, sit; — werden naveličati se, navoliti se; ich bin — naveličal od. navolil sem se, pristudilo se mi je, zamrzelo mi je.

Überreifer *m.* prevelika vnetost, — gorečnost, — iskrenost, preveliko prizadevanje.

Überreile *f.* prenágljica, prenáglóst.

überreilen prehitéti, pretéči, prestreči (-strežem); *impf.* prehitévati, pretékati; (eine Sache) prenágliti, prenáglóstoriti, preveč hitéti pri čem.

Überreilung *f.* prehiténje; prenágljica, prenáglóst.

übereinander *adv.* drug nad drugim, jeden nad drugim, drug na drugem; *fig.* vprek, križem; — kommen spreti (sprem) se.

übereinkommen pogoditi se, dogovoriti se, pogovoriti se, zjediniti se.

Übereinkommen *n.* dogovor, pogodba.

Übereinkunft *f.* *ſ.* Übereinkommen.

übereinstimmen skládati se, ujémati se, stikati se, strinjati se.

übereinstimmend skláden, soglasén, jednoglasén.

Übereinstimmung *f.* skladnost, složnost, soglasje, jednoglasje.

übereintreffen zjediniti se, steči se, strniti se; *impf.* ujémati se, stikati se, strinjati se.

überessen sich preobjesti (-jem) se, *impf.* preobjedati se.

überfahren *intr.* prepeljati (-peljem u. -peljam) se; *impf.* prepeljávati se, prevázati se; *tr.* prepeljati, prevesti (-vedem); *impf.* prepeljávati, prevázati; (ein Kind) povoziti. [prevoznina.

Überfahrgehd *n.* brodarina, brodnina,

Überfahrſchiff *n.* prevozna ladija.

Überfahrt *f.* prepeljanje, prevožnja; (der Ort) brod, brodišče. *nadvoj slovn.*

Überfahrtsgebür *f.* *ſ.* Überfahrgehd.

Überfall *m.* napád, naskök, naval.

überfallen napasti (-padem), prijeti (prinem), naskočiti (koga), navaliti, planiti, udariti (na koga), lotiti se (koga); (v. Zorne und anderen Leidenschaften) obiti (-idem), prevzeti (-vzajem), preletéti; *impf.* obhájati, prevzémati, spreletávati.

überfein pretanék, pretenék, tanahén.

überfett pretólst, premástén.

überfliegen preletéti, *impf.* preletávati; *fig.* Schamröthe überflog ihr Gesicht zardela je, rdečica jo je polila.

überfließen razliti (-lijem) se, *impf.* razlivati se; das Herz fließt mir vor Freude über sreé mi kipi od radosti.

überflügeln prehitéti, nadkriliti, pretéti, preseči (-sežem); *impf.* prehitévati, nadkriljévati, pretékati, preségati; (d. Feind) zajeti (zajmem), prestreči.

Überflufs *m.* obilica, obilje, obilnost, prebiték; an allem — haben vsega obilno —, na prebiték iméti (imam), z vsem obilovati.

überflüssig (reichlich) obilén, prebitéčén; (unnöthig) odveč, nepotrebén; (zuviel) čez nemóč.

Überflut *f.* razliv, poplava, povodén (-i).

überfluten razliti (-lijem) se, poplaviti; *impf.* razlivati se (po čem).

Überfracht *f.* prenaklád, presežni naklád.

Überfuhr *f.* *ſ.* Überfahrt.

überführen prepeljati (-peljem und -peljam), prevoziti; *impf.* prepeljévati, prevázati; (überzeugen) prepričati (koga česa), dokazati (-kažem) (komu kaj).

Überführer *m.* prevoznik; brodnik, brodnár.

Überfuhrgehd *n.* prevoznina, brodnina, brodarina.

Überfülle *f.* preobilica, preobilje, preobilnost.

überfüllen prepolniti, prenapolniti; *impf.* prepolnjevati, prenapolnjevati; (d. Wagen) prepahniti, preobložiti.

überfüttern prenapasti (-pasem), prenakrmiti, prenapitati.

Übergabe *f.* predaja, preoddaja, izročitöv; (d. Stadt) podaja, udaja; Übergabs- predajni, preoddajni; podajni, udajni.

Übergabsact *m.* preoddajno pismo.

Übergang *m.* prehód, prestöp; (über d. Saun) prelaz; Übergangs- prehodni.

Übergangsperiode *f.* prehodna doba.

Übergangspunkt *m.* prehodišče.

Übergangszustand *m.* prehodno stanje.

übergeben predati, preoddati, izročiti; *impf.* predajati, preoddajati, izročati, izročévati; (eine Schrift) oddati, vložiti; *impf.* oddajati, vlagati.

Übergeber *m.* predajalec, preoddajalec, izročevaléc; —in *f.* predajalka, preoddajalka, izročevalka.

übergehen *intr.* preiti (-idem), *impf.* prehájati; (übertreten) prestópiti, pobegniti (h komu); *impf.* prestópiti;

(b. Sieden) prekipéti; es gingen mir die Augen über zjokal sem se, solze so mi stopile v oči, polile so me solze, na jok mi je slo, milo se mi je storilo; in's Fleisch — v meso se spremeniti; *tr.* (nicht erwähnen) preskočiti, izpustiti, ne omeniti, v misel ne vzeti (vzajem).

übergehend prehodén, prehajalen; —es Zeitwort prehodni glagol, prehodnik.

Übergehung *f.* preskòk; mit — preskočivši, ne omenivši.

übergelehrt preučén.

übergeordnet nadredén; višji, višje postavljen.

Übergewicht *n.* pretega, preteža, pretežnost; (d. Waage) omah, premáh; *fig.* — haben močnejši biti (sem), več premoči (-morem); daß — bekommen omáhniti, premáhniti; *impf.* omahovati, premahovati.

übergewichtig pretežen.

übergießen preliti (-lijem), pretočiti; *impf.* prelivati, pretákati; (begießen) politi, oblititi; *impf.* polivati, oblivati.

überglassen postekleniti. [srečén.

übergläulich presrečén, nezmérno

übergolden pozlatiti, prezlatiti.

übergreifen preseči (-sežem), zaseči (kam, čez kaj); *impf.* preségati, zasegati; (eingreifen) poseči *v* —, zaletéti se *v* —, zagnati (-ženem) se *v* —; *impf.* segati *v* —, zaletovati se *v* —, zaganjati se *v* —.

Übergriff *m.* preség; poség, zalét.

übergroß prevelik, velikanski.

überhalten predrago ceniti; predrago zaceniti, preceniti.

überhandnehmen množiti se, širiti se, ploditi se; pomnožiti se, razširiti se, zaploditi se, zarediti se.

Überhang *m.* prevésa; (beim Kaufe) napušč.

überhängen viséti čez kaj od. nad čim, previséti.

überhängen obesiti čez kaj od. nad kaj, prekriti (-krijem), zagrnuti, prevleči, opéti (-pnem); *impf.* obešati, prekrivati, zagrinjati, openjati.

überhäufen obsuti (-sujem u. -spém), preobložiti; *impf.* obsipati (-pljem), obsipavati, preoblagati.

überhaupt *adv.* sploh, *v* obče; — alles *s* prosta vse, vse vprek.

überheben prevzdigniti, *impf.* prevzdigovati; jemanden einer Sache — rešiti od. oprostiti koga česa, odvzeti (-vzamem) komu kaj; sich — prevzeti se; *impf.* prevzémati se, preveč domisljati si.

Überhebung *f.* rešenje, oproščenje; prevzetje, napuh.

überheizen prekuriti, preveč zakuriti.

überhobeln prestružiti, preoblati.

überholen *f.* übertreffen.

überhören preslišati (-slišim), ne slišati; (den Schüler) zaslišati, *impf.* zasliševati.

überhobeln prenágliti, prehiteti.

überhüpfen preskočiti, *impf.* preskakovati.

überirdisch nadzémeljski, nadzemski, nadzemni.

überkäumen prečesati (-češem), *impf.* prečesovati.

überkarg preskòp.

überhauen prežvekati (-žvečem), prežvečiti; *impf.* prežvekovati.

überkaufen sič okúpiti se, preokúpiti se, predrago kupiti; *impf.* okupovati se, preokupovati se, predrago kupovati.

Überkäufer *m.* okúpec, preokúpec.

überkleben oblépati, prelépati. [ka.

Überkleid *n.* vrhnja od. zgornja oble-

überkleiden preobleči, *impf.* preobláčiti; (mit etwas) prevleči.

überklug premóder, prepámetén.

überkudjen prekúhati; (ein wenig) pokúhati.

überkommen (bekommen) dobiti, zadobiti, prejeti (prejemem); (überfallen) spreletéti, obiti (-idem); *impf.* spreletovati, obhajati.

überkrusten *tr.* oskórjiti, oskórjati; *intr.* oskórjiti se, oskórjati se.

Überkunst *f.* prehod, pregáz.

überladen preobložiti, pretovóriti;

impf. preoblagati; (wohin anders laden) preložiti, pretovóriti; *impf.* prelagati, prekládati.

Überladung *f.* preobložitév, pretovoritév, preobložba, pretovorba; prelaganje, prekladanje.

Überlage *f.* prekláda.

Überland onostranski, prekmorski, zamorski.

Überlandpost *f.* prekmorska od. zamorska pošta.

überlassen prepustiti, odstópiti, izročiti; *impf.* prepuščati, izročevati.

Überlasser *m.* prepustnik, izročnik; prepuščevaléc, izročevaléc.

Überlast *f.* preobteža, prevelika teža.

überlasten preobtežiti, preobložiti.

*Im Falle überlassen (z. B. bei Lieder) Stroke
samopad pustiti. Grez douc matu.*

überlastig preobtežen, preobložen.
überläufig presitěn, prenadležěn.
Überlauf *m.* navál, napád, pritisk; (d. oberste Schiffsdeck) gornja paluba.
überlaufen *intr.* (v. Flüßigt.) čez (kaj) teči, plunkati; die Galle läuft ihm über žolé mu je zavrel, žolé se mu je izlil; die Augen laufen mir über solzé mi v oči stopajo, — silijo; (zum Feinde) pobegniti, uskočiti, prestopiti; (beim Sieden) kipéti; skipéti, čez uiti (-idem); *tr.* (belästigen) nadlegovati, moledovati; (im Laufen übertreffen) preteči, prehiteti; (v. Schauer) spreletéti, obiti; *impf.* spreletovati, obhajati.
Überläufer *m.* uhajalec, ubéžnik, begunec, uskok; — *in f.* uhajalka, ubéžnica, begunka.
überlaut *adi.* preglasěn; *adv.* na ves glas, na vse grlo.
überleben preživéti.
überleder *n.* ogláv.
überlegen preložiti, predejati (-dennem); *impf.* prelágati, predévati; (ermögen) preudáriti, premisliti, pretéh-tati, presódit; *impf.* preudárjati, premisljevati, pretehtovati, presójati.
überlegen *adi.* močnejši od. jačji (od koga).
Überlegenheit *f.* večja moč (-i), premoč (-i), pretežnost.
überlegsam preudarljiv, premisljiv, razborit.
Überlegsamkeit *f.* preudarljivost, premisljivost.
überlegt preudarjen, premisljen, premiseln, razborit.
Überlegung *f.* preudarék, premislék, presodék, presoja.
Überlegungsfrist *f.* doba za premislek.
Überlegungskraft *f.* preudarnost, razsodnost, razmiselnost, razbornost.
überlesen prebrati (-berem), prečitati; *impf.* prebirati.
überliefern izročiti, predáti; *impf.* izročévati, predájati.
Überlieferung *f.* izročitév, izročenje, predája; d. mündliche — ustno izročilo.
überlisten zvoditi, prekániti, preváriti, zmesi (zmetem), premésti.
übermachen predélati, prenaródit; *impf.* predelovati, prenaréjati.

Übermacht *f.* premóč (-i), večja moč (-i), presilje, premožica.
übermächtig premočén, premogočén, presilén. [vati.
übermalen preslikati, *impf.* presliko-
übermannen premoči (-morem), pre-mágati, užúgati; *impf.* premagovati, užugovati.
Übermaß *n.* preobilica, preobilje; im — e čez mero, čez nemoč; vor — der Traurigkeit sterben (od) prevelike žalosti umreti.
übermäßig preobilén, čezmerén, nezmerén; — essen preobjésti (-jém) se, čez mero jesti; — trinken preopiti (-pijem) se, *impf.* preopivati se.
übermauern prezidati, premiriti.
übermensächlich nadčloveški, čez človeško moč. [jati.
übermessen premériti, *impf.* premér-
übermitteln vročiti, poslati (posljam); *impf.* vročévati, pošiljati.
übermorgen *adv.* po jutrišnjem, po jutrašnjem, po jutrnjem.
übermorgig pojutrišnji, pojutrašnji, pojutrnji, pojutrnji.
Übermuth *m.* prevzetnost; (Ruth-willen) razposajenost, srboritost, ob-jestnost.
übermüthig prevzetén, razposajen, srborit, objestén; — werden prevzeti (-vzamem) se, *impf.* prevzémati se.
Übermüthige *m.* prevzetnež, prevzetnik; razposajenec, srboritnež; — *f.* prevzetnica; srboritnica, razposajenka.
übernachten *intr.* prenočiti, čez noč ostáti (ostánem); *impf.* prenočévati, čez noč ostájati; *tr.* prenočiti, pod streho vzeti (vzamem); *impf.* prenočévati, pod streho jemati (jemljem).
Übernahme *f.* prevzetév, prevzetje, prevzema.
Übernahmeprotokoll *n.* zapisnik o prevzetji, prevzemní zapisnik. [mo.
Übernahmсурkunde *f.* prevzemno pis-
übernatürlich čeznaravén, nadnaravén.
übernehmen prevzéti (-vzamem), vzprejeti (-prejmem); *impf.* prevzémati, vzprejemati; sich — prevzéti se, *impf.* prevzémati se, prevzetovati; (überwältigen) prevzeti, zviti (zvijem), zmoči (zmorem).

Übernehmer *m.* prevzémnik, vzprejmnik; — *in f.* prevzémnica, vzprejmnica.

überordnen postaviti nad koga od kaj, nadrediti.

Überordnung *f.* nadredba.

überpacken preložiti, predejati (-denem); *impf.* prelágati, predévati.

überpacken prečediti, polikati.

übertragen nadkrilovati kaj, vzdigovati se iznad česa, moléti čez kaj.

überraschen iznenaditi, presenetiti; *impf.* presenečati. [da.]

überraschend *adv.* nenadoma, iznena-

Überbahrung *f.* iznenadjenje, presenečenje.

überrechnen preračúniti, *impf.* preračúnjati.

überreden pregovoriti, *impf.* pregovárjati.

Überredung *f.* pregovarjanje.

Überredungskunst *f.* pregovorljivost.

überreich prebogati, silno bogati.

überreichen podáti, predáti, izročiti, vložiti; *impf.* podájati, predájati, izročévati, vlágati.

Überreicher *m.* izročilec, vložilec, podajalec, predajalec.

Überreichung *f.* izročitév, vložba, podája, predája.

überreif prezrel; presmagan.

Überreife *f.* prezrelost, presmaganost.

überreiten prejezditi, prejahati; (*ein Kind*) pojezditi, pojahati; (*das Wald*) objezditi, objahati.

Überreiter *m.* objezdnik, objahaléc.

überreiß *m.* razdraženje, čezmérno draženje, preveliki mik. [žiti.]

überreizen prerazdražiti, preveč dra-

Überreiß *m.* (pre)ostanék, (pre)ostaték, prebiték. [nja.]

Überroß *m.* povrhnja od zgornja suk-

überprüfen premakniti, *impf.* premikati.

überprüfen *adv.* znak, vznak.

überumpeln zalopiti, zaskočiti, nenadoma napasti (-padem).

überfühen obsejati (-sejem), posejati, nasejati; (*zu dicht* jäen) preobsejati, pregosto sejati.

überschütten obsénciti, zasénciti; *impf.* obséncévati, zaséncévati.

überschütten precéniti; *impf.* precenjevatí, previsoko céniti. [nitév.]

Überschähung *f.* precenitév; druga ce-

Überschau *f.* pregled, razgled.

überschauen preglédati, razglédati; *impf.* preglédávati, rasglédávati.

überscheinen obsijati (-sijem), obsvéti; *impf.* obsévati, obsvitati.

überschicken poslati (posljem), *impf.* pošljati.

überschiffen (Waren) na ladiji prepeljati, *impf.* — prepeljevati; (*einen Fluß*) prebroditi, preploviti.

Überschlag *m.* (*das Roßten*) preudarék, proračún; (*an Kleid*) ošiv, oslec; (*das Zunge einer Waage*) omáh, premáh.

überschlagen *tr.* (*bei Kleidern*) obsiti (-sijem), zavihati, obložiti; *impf.* obkladati; (*eine Stelle im Buche*) preskočiti; (*das Veine*) prekrizati, križem dejati (*denem*); *impf.* križem dévati (*demam u. devljem*); (*beréchnen*) prudáríti, preračúniti; *impf.* prudárjati, preračúnjati; *intr.* omáhniti, premáhniti; (*sich verändern*) prevreči (-vržem) se, *impf.* prevračiti se; (*überskippen*) prekucniti se, zvrniti se; *impf.* prekucevati se, zvrčati se.

überschmieden prekováti (-kujem).

überschmierem pomázati (-mázem), premázati.

überschnappen prehlopiti, prehlopiti se, zahlopiti se.

überschneien osnežiti, zasnežiti, s snegom zamesti (-metem).

überschreiben prepisati (-pišem), *impf.* prepisovati; (*oberhalb*) nadpisati, *impf.* nadpisovati.

überschreien prevpiti (-pijem), prekričati (-kričim); *sich* — izvpiri se.

überschreitbar prestopén, prekoračén.

überschreiten prestópiti, prekoračiti; *impf.* prestópiti, stopati (čez kaj); (*ein Gesetz*) prelomiti; (*das Raß*) preseči (-sežem), *impf.* presežati.

Überschreitung *f.* prestóp, prelóm.

Überschrift *f.* nadpis, napis.

Überschuh *m.* vrhnji čevrelj.

Überschuß *m.* prebiték, preostanék, presežék.

überschütten (flüssige Gegenstände) preliti (-lijem), *impf.* prelivati; (*trockene*

Dinge) presuti (-spēm u. -sujem), *impf.* presipati (-sipam u. -sipljem), presipavati; (verschütten) zasuti, *impf.* zasipati.

überchwemmen popláviti, razliti (-lijem) se po —, nastopiti po —; *impf.* poplavljati, razlivati se po —, nastopiti po —.

Überschwemmung *f.* povodn (—i), poplava, nastop vode.

überschwenglich *adi.* preobiln, čezmeren, prekomeren; *adv.* nezmerno, silno.

überschwimmen preplávati, prepluti (-plujem).

Überschwung *m.* omah, premah; (Übermaß) preobilica, preobilje; (mit.) prepasnik, prepasni jermen.

überseeisch prekmorski, zamorski.

überschbar pregledn.

übersehen preglédati, razglédati; *impf.* pregledovati, razgledovati; (nicht beachten) prezreti, *impf.* prezirati; (ungeachtet lassen) izpregledati, prizanesti; *impf.* izpregledovati, prizanášati.

übersenden poslati (pošjem), *impf.* pošiljati.

Übersender *m.* pošiljaléc, pošiljatelj.

übersehen (ein Buch) prestáviti, prevésti (-vedem), preložiti; *impf.* prestávljati, prevájati, prelágati; (Bäumen) presaditi, *impf.* presájati; (von einem Orte auf einen anderen sehen) prestáviti, predejati (-denem), preložiti; *impf.* prestávljati, predévati, prelágati; (springend) preskočiti, skočiti čez kaj; *impf.* preskakovati, skakati (skačem u. skakam) čez kaj; (einen Fluss) preplávati, prepluti (-plujem); prebresti (-bredem), pregaziti; prebroditi, predrožiti, prejádrati; (einen Beamten) preméstiti, prestáviti; *impf.* premíšati, prestávljati.

Übersetzer *m.* prestavljaléc, prelagatelj, prevoditelj.

Übersetzergebür *f.* prestavnina, prevodnina. [teljica.]

Übersetzerin *f.* prestavljalka, prelagateljica.

Übersetzung *f.* (eines Buches) prestava, prevod; (eines Baumes) presája, presaditev; (eines Beamten) premestitev, prestava.

Überzicht *f.* pregled, razgled.

überichtlich pregledn.

übersiedeln selíti se; preséliti se, *impf.* preseljevati se.

Übersiedelung *f.* selitev, preselitev, preseljevanje.

Übersiedelungsbeitrag *m.* donesék od. prinesék za selitev.

Übersiedelungskosten *pl.* stroški selitve od. preseljevanja. [vreti.]

übersieden prekúhati, preváriti, preübersiegeln prepečátiti, zapečátiti na kaj.

übersinnlich nadéutn, nadtelesn.

Übersinnlichkeit *f.* nadéutnost, nadtelesnost.

überspannen prepeti (-pnem), prepreči (-prežem), prevleči; *impf.* prepénjati, prepregati; (zu sehr spannen) prenapéti, prenatégniti; *impf.* prenapénjati, prenatézati.

überspannt prenapét, pretiran.

Überspanntheit *f.* prenapetost, pretiranost.

überspringen skákati (skačem) čez kaj; skočiti čez kaj, preskočiti; *impf.* preskakovati.

übersündig zastál, dostál, prestál; (überreif) prezrel; (v. Baume) prestár.

überstehen prebiti (-bodem), prestati (-stojim), pretrpéti.

übersiegen preléti, prekoráčiti, prestópiti; *impf.* prelezovati, prestópiti; (Hindernisse) premágati, v okom priti (pridem); (d. Kräfte) preséci (-sežem), *impf.* preségati, biti (sem) čez —, nad —; (übertreffen) preséci, pretéci, prekositi; *impf.* preségati, pretékati, prekásati. [kolkávati.]

überstempeln prekolkovati, *impf.* pre-

überstimmen preglásiti, z večino glasov premoči (-morem); *impf.* preglasovati, z večino glasov premagovati.

überstreichen premázati (-mazem); prepleskati; prebarvati; (m. Stoff) prebeliti, pobéliti.

überströmen razliti (-lijem) se, *impf.* razlivati se; (v. Herzen) kípéti; vzkípéti.

überstürzen síh prekúcniti se, prekopicniti se, zvrniti se; *impf.* prekucevati se, prekopicévati se, zvrácati se; (síh übercilen) prenágliti se.

übertäuben oglušiti, preglušiti.
 übertölpeln preslepiti, prevariti.
 übertofen prešumeti, prevršeti, prebohněti.

Übertrag *m.* prenos, prenesek.

übertragbar prenesen, prenosen.

übertragen prenesti, prenositi; *impf.* prenášati; *fig.* izročiti, *impf.* izročati, izročevati; — *cr* Wirkungsbereich izročeno področje; (übersetzen) prestáviti, prevesti (-vedem), preložiti; *impf.* prestávljati, prevájati, prelágati.

Übertragung *f.* prenos, prenositev, prenašanje; izročanje, izročevanje; prestáva, prevod.

übertreffen preséci (-sežem), pretéci, nadkriliti, prekositi; *impf.* preségati, pretékati, nadkriljevati, prekašati.

übertreiben pretirati, prenapéti (-napnem), presiliti; *impf.* pretiravati, prenapenjati, presiljevati.

Übertreibung *f.* pretiranost, prenapetost.

übertreten prestópiti, prekoračiti, stópiti čez kaj; *impf.* prestópati, stópati čez kaj; (d. Geheß) prelómiti, prestópati, prekršiti; *impf.* prelámati, prestópati.

Übertreter *m.* prestópnik, prelómnik; — *in f.* prostópica, prelómnica.

Übertretung *f.* prestopék, prelómek, prekršek; *im* — sfallē ko bi postavo prestópil od. prelómil. [siljen]

übertrieben pretiran, prenapét, pre-

übertritt *m.* prestóp.

übervölkert preljudnat, prenaseljen.

Übervölkerung *f.* preljudnatost, prenaseljenost; pregosto ljudstvo.

übervoll prepoln.

übertortheilen prekániti, prevárati, opeháriti, oplehtáriti.

überwachen stražiti od. čúvati (nad kom), glédati (na koga), nadzorovati (koga).

überwachsen prerasti (-rastem), *impf.* preráscati.

überwältigen premoči (-morem), premágati, zmágati, prevládati; (bezáhmen) užógati, ukrotiti.

überweisen prepričati, dokazati (-kazem); *impf.* prepričevati, dokazovati.

überweisen pobéliti, obéliti.

überwiegen prevagovati, prevladovati, pretegovati.

überwiegend pretežen, prevladěn; — *t* Mehrzahl znamenita večina.

überwinden oviti (-vijem), poviti; *impf.* ovijati, povijati; (besiegen) premoči (-morem), premágati, prevládati; *impf.* premagovati, prevladovati.

Überwinder *m.* zmagaléc, premagaléc, premagovaléc.

überwintern prezímiti, *impf.* prezimovati; čez zimo rediti, — prerediti.

Überwinterung *f.* prezimljeenje, prezimovanje.

überwuchern razpasti (-pasem) se, razploditi se; *tr.* zamoriti, zajésti (-jém), izpodrinuti.

Überwurf *m.* vrhnja suknja od. halja.

Überzahl *f.* presežno število. (vati)

überzahlen prepláčati, *impf.* prepláče-überzáhlen prešteti (-štejem), prebrojiti; *impf.* preštévati. [odveč]

überzáhlig nadštevilen, čezštevilen.

Überzáhlung *f.* prepláčilo, preplátek.

überzeugen prepričati, prevériti, uvériti, osvedočiti; *impf.* prepričevati, prevérjati, uvérjati.

überzeugend prepričalen, prepričevalen.

überzeugt prepričan, preverjen, uverjen.

Überzeugung *f.* prepričanje, preverjenje, osvedočenje.

Überzeugungskraft *f.* prepričevalnost.

überziehen prevléci, *impf.* prevláčiti; mit Krieg — z vojsko napasti (-padem), *impf.* — napádati; sich — preobléci se, *impf.* preobláčiti se; (vom Himmel) obláčiti se; poobláčiti se.

überzuckern posladoriti; presladoriti.

Überzug *m.* prevleka, póvlak, povlaka.

überwerts *adv.* prek, poprek, povprek, poprečno.

üblich navaden, óbičen, óbičajen.

Üblichkeit *f.* navada, óbičaj.

Üblichkeit *f.* j. úbeffelt.

übrig ostál, preostál; — bleiben ostáti (ostánem), preostáti; *impf.* ostájati, preostájati.

übrigens *adv.* vrh tega, mimo tega, razven tega, sicer, inače.

Übung *f.* vadba, vaja, vežbanje; außer — kommen odvaditi se; Übungsvadbn, vadni.

Überwaffnung? vada na prelitatek Leuco.

Übungsplatz *m.* vadišće, vežbališće.

Übungsschule *f.* vadnica.

Übungsschullehrer *m.* vadniški učitelj.

Ufer *n.* breg, obál (-i), obala, obrežje, pobrežje; Ufer- brežni, obrežni, pobrežni.

Uferbewohner *m.* brežán, pobrežán.

Uferbruch *m.* podmol.

Ufergegend *f.* obrežje, pobrežje. [je.

Uferland *n.* porečje, pomorje, primor-

Uferrecht *n.* pobrežna pravica.

Uferschwabe *f.* bregovnica, bregulja. uh! interi. uj!

Uhlane *m.* ulán, uláněc.

Uhr *f.* ura; um ein — ob jedni; um zwei — ob dveh; um fünf — ob petih; um wie viel — obkoréj, obkoré? wie viel — išt eš koliko je ura? koliko je na uri? Uhr- urni.

Uhrband *n.* urni trak, trak za uro.

Uhrdeckel *m.* pokrovček od ure.

Uhrfabrik *f.* urárnica.

Uhrfeder *f.* pero (peresa) v uri.

Uhrfufteral *n.* tok za uro.

Uhrgehäuse *n.* okrov od ure, urnica.

Uhrkette *f.* urna verižica. [ski.

Uhrmacher *m.* urar; Uhrmacher- urar-

Uhrmacherkunst *f.* urarstvo. [ure.

Uhrrad *n.* urno kolesce, kolesce od

Uhrschlüssel *m.* ključek od ure.

Uhrschnur *f.* urna vrvca.

Uhrwerk *n.* urni stroj, urno kolésojve.

Uhrzeiger *m.* urni kazalčc, urno kazalo.

Uhu *m.* vélika úharica, vjer (-i).

Ukas *m.* ukáz.

Ulmbaum *m.*, Ulme *f.* brest, (in St.)

ilmovčc; Ulmen- brestov.

Ulmehol; *n.* brestovina.

Ulmewald *m.* brestov gozd, brestje, brestovje.

Ultimatum *n.* poslednji izrčc, zadnja beseda, ultimatum. [vek.

Ultra *m.* prenapetnež, prenapéti člo-

Ultramarin *n.* ultramarin, višnjeva harva.

Ultramontanismus *m.* ultramontanizm (nauk o neomejeni papeževi oblasti v cerkvenih zadevah).

um *praep.* (herum) okoli, okrog, krog; (zur Zeit) o, ob, ž. B. — wie viel Uhr obkoréj, obkoré? — jedšs Uhr ob šestih; (für) za, ž. B. Auge — Auge okó za

okó; (um etwas) po, ž. B. — Wasser (schiden po vodé poslati (posljem); — Gottes Willen za božjo voljo, za božji čas, za Boga; eš handest sich — sein Leben gré mu za življenje, gré mu za glavo; Schade — ihu škoda ga je, škoda za-nj; comi. (um zu) da, da bi, ž. B. der Mensch lebt nicht — zu essen človek ne živi, da jé; — wie viel — soviel kolikor — toliko, čim bolj — tem bolj; rechtš — na desno, na pravo! links — na levo; — und — krog in krog, okoli in okoli; in Zusammenfügungen o-, ob-, pre-, pod-

umackern preoráti (-orjem), *impf.* preárjati; (eine Pflanze) podoráti, *impf.* podárjati; (rund herum adern) oboráti, *impf.* obárjati.

umändern prearediti, predrugáčiti, izpremeniti; *impf.* prearejati, izpreminjati.

Umänderung *f.* prearedba, izprememba.

umarbeiten predčelati, prearediti; *impf.* predelovati, prearejati.

Umarbeitung *f.* predelava, prearedba. umarmen objeti (-jamem), ogrliti; *impf.* objémati; (jártl.) obimčkati.

Umarmung *f.* objém, objetje, objemanje.

Umbau *m.* pregradba, prestavba, pregraditčv. [zidati.

umbauen pregraditi, prestaviti, preumbekalten na sebi obdržati (-im), ne sleči.

umbiegen upogniti, zavihati (-viham u. -višem), zavihniti, zafrkniti; *impf.* upogibati (-bljem), zavihati.

umbilden preobráziti, prepodobiti; *impf.* preobraževati, prepodabljati.

umbinden obvézati (-vežem), ovézati; *impf.* obvezovati, ovezovati; (d. Ranfel) ogrniti, *impf.* ogrinjati; (um die Ritte) opásati (-pašem), *impf.* opasovati; (anders binden) prevezati (-vežem), *impf.* prevezovati. [vati.

umbliättern prelistati, *impf.* prelisto-

Umblick *m.* ozir, oglčd.

umblicken ozreti se, oglčdati se; *impf.* ozirati se, ogleđovati se.

umbraufen bučati (-im), šumčti, vrščti okoli koga.

umbrechen prelomiti, pregeniti; (v. d. Sechern) prevrstiti, *impf.* prevrščati.
umbringen usmrtniti, umoriti, ubiti (-bijem), ob življenje pripraviti; *impf.* moriti, ubijati. [ljej.]

Umbig *m.* pregib, pregibljej, zagib.
umdrehen zasukati (-sučem), obrniti, zakreniti, zasukniti; *impf.* sukati, obračati, vrtéti; einer Taube den Hals — golobu vrat zaviti (-vijem), *impf.* — zavijati. [čanje.]

Umdrehung *f.* vrtenje, súkanje, obrač.
Umdruck *m.* prenatisk, prenatiskanje.
umdrukten prenatisniti, drugače natisniti; *impf.* prenatiskovati, drugače tiskati.

umeggen prevlačiti, prebranati.
umfahren (zu Boden fahren) povoziti; (um etwas herumfahren) okoli . . . peljati (peljam u. peljem) se, *impf.* — voziti se.

Umsfall *m.* padec, padanje; (d. Viehes) cepanje, crkanje.

umfallen pasti (padem), zvrniti se, prevrniti se, zgruditi se; *impf.* padati, zvrčati se; (v. Vieh) poginiti, cepniti, crkniti; *impf.* cepati, crkati.

Umfang *m.* obség, obséžek; (e. Stadt) okolica, okoliš, obližje, obmestje; im vollen — e v polni meri, do dobrega, popolnoma.

umfangen obseči (-sežem), *impf.* obsežati, (umarmen) objéti (-jamem), *impf.* objémati; mit einer Mauer — obzidati; m. einem Zaune — ograditi.

umfangreich obsežen, obsiren.

umfassen obseči (-sežem), objéti (-jamem), okleniti; *impf.* obsežati, objémati, oklépati, v sebi iméti (imám), držáti (-im); mit dem Geiste — razuméti; *impf.* razumevati.

umfassend obsežen, obsiren.

Umfassungsmauer *f.* ozidje, obzidje.

umfliegen obletéti, *impf.* obletávati, obletovati.

umfliehen obteči, *impf.* obtékati, okoli teči.

umformen preobráziti, prepodobiti, prenaréditi; *impf.* preobrazovati, prepodobljati, prenaréjati.

Umformung *f.* preobrazba, prenarédba.

Umfrage *f.* popraševanje, pozvedovanje; — halten popraševati, pozvedovati, pozvedávati.

umfrieden ográđiti, *impf.* ográjati.

Umgang *m.* (d. Umhergehen) pohájanje; (feierl.) sprevod, procesija; (d. einmalige Umdrehen) zavrtenje, obrát, zasúk; (d. Vermeiden v. etwas) ogibanje, opuščanje; von einer Sache — nehmen ogniti se čemu, opustiti kaj; *impf.* ogibati se česa, opuščati kaj; (d. Verkehren m. Pers.) občevanje, druženje, pajdaštvo, tovaršija, tovarštvo; — mit einem haben občevati, družiti se, pajdasiti se, pečati se, znanje iméti (s kom); sein — ist nicht der beste ni mu družba najboljša, nima najboljših tovarišev od. znancev. [žen.]

umgänglich uljuden, priljuden, dru-

Umgänglichkeit *f.* uljudnost, priljudnost, družnost.

Umgangssprache *f.* občevalni jezik.

umgarnen omrežiti, v mrežo ujeti (-jamem).

umgeben obdati, obstópati, obsúti (-spém u. -sujem), okléniti; *impf.* obdápati, obstópati, obsipati, oklépati; (vom Feinde) obsesti (-sedem), obleči (-ležem), obkóčiti; *impf.* obsédati, oblépati; (m. d. Zaune) ograditi, zagráđiti; *impf.* ográjati, zagrájati; (m. e. Mauer) obzidati, *impf.* obzidovati.

Umgebung *f.* okolica, obližje, okrožje; (d. Stadt) obmestje.

Umgegend *f.* s. Umgebung.

umgehen *intr.* (sich drehen) súkati (sučem) se, vrtéti se, obračati se; (zu Ende gehen) dotekati, dospévati, koncu bližati se; mit — der Post s povratno od. s prvo pošto; (umhergehen) okoli iti (idem), — hoditi; mit jemandem — občevati, družiti od. pajdasiti se s kom; mit jemandem gut — dobro s kom ravnati od. postopati; (sich mit etwas beschäftigen) pečati se od. ravnati s čim; mit einem Plane — namériti, nakániti; *impf.* namérjati, naklépati; *tr.* (um einen, um etwas herumgehen) obiti, obhoditi; *impf.* obhápati; die Grenzen — méje ogledati od. pregledati; *impf.* méje ogledovati od. pregledovati; (Umgang neh-

Von Fussingebm an v, der die Leue.

men) ógniti se, umákniti se, uklóniti se; *impf.* ogibati se, umíkati se, uklánjati sa.

Umgehung *f.* obhòd; vnemarpušćanje, preziranje; mit — deš Gefesš brez ozira na postavu, ne gledé na postavu, ne drzé se postave.

umgekehrt *adi.* nasprotèn; *adv.* narobe, naopak.

umgehalten prestrójiti, preosnovati, preobráziti, prestváriti, prenaréditi; *impf.* prestvárajati, prenaréjati.

Umgestaltung *f.* prestrojitév, preosnova, preobraženje.

umgießen preliti (-lijem), *impf.* prelivati; (rundum begießen) oblitati, *impf.* oblivati.

umgraben prekopati (-kopljem), razkopati; *impf.* prekopavati, razkopavati; (rundum graben) okopati, *impf.* okopavati.

Umgrabung *f.* prekop, razkop, prekopavanje, razkopavanje; okop, okopavanje.

umgrenzen omejiti, omejićiti, ogranićiti; *impf.* omejevati, ogranićevati.

umgürten opásati (-pašem), opéti (-puem); *impf.* opasovati, opénjati; (anderš gürtten) prepásati, *impf.* prepasovati.

umhaben nositi, na sebi iméti (imám).

umhacken posekati, podréti (-derem); *impf.* podírati, posekavati; (d. Erde) prekopati (-kopljem), *impf.* prekopavati.

umhalsen *f.* umarmen.

umhängen ogrniti, *impf.* ogrinjati; den Mantel — zagrniti se od. zaviti (-vijem) se v plašč; (anderšwohin hängen) preobesiti, *impf.* preobešati.

Umhängetuch *n.* ogrinjača, zagrinjača.

umhauen *f.* umhacken.

umhauen *f.* umhacken.

umhauen *f.* umhacken.

umher *adv.* okoli, okrog, krog; (in Zusammenhang) ob-, o-, po-, raz-

umherblicken ogledovati se od. ozirati se krog sebe.

umherflattern okoli letati po —.

umherführen izprevoditi, *impf.* izprevájati.

umhergehen pohájati, izprehájati se, okoli hoditi po —.

umherirren bloditi, klátiti se, vláćiti se, skítati se.

umherliegen ležati (-im) raztreseno, — tam pa tam, raztresen biti (sem).

umherpilgern rómati po svetu, — križem svetá.

umherspähen okoli glédati, ogledovati se od. ozirati se krog sebe.

umherstellen razpostáviti, *impf.* razpostavljati.

umhertreiben sić potépati se, klátiti se, pohajkovati.

umherwandern hoditi po svetu, pohajkovati.

umherziehen klátiti se po svetu, vlaćugati se.

umhin *adv.*; ich kann nicht — dieš zu thun ne morem si kaj, ne morem utrpeti od. ne morem se vzdržati, da ne bi tega storil, auch ne morem drugače, nego da to storim.

umhüllen ogrniti, oviti (-vijem), odéti (-denem); *impf.* ogrinjati, ovijati, odévati. [válo.]

Umhüllung *f.* ogrinjálo, ovijálo, ode-umhüpfen skakljati okoli —; obskakljati, *impf.* obskakljávati.

Umkehr *f.* vrnitév, povratek; *fig.* izpreobrnitév.

umkehren *intr.* vrniti se, povrniti se, nazaj obrniti se; *fig.* izpreobrniti se; *impf.* vraćati se, nazaj obraćati se; izpreobraćati se; *tr.* obrniti, prevrniti; *fig.* izpreobrniti; *impf.* obráćati, prevráćati, prevračevati; izpreobraćati; (einen Topf) povézniiti; (umwerfen) prevráćati, premetávati.

umkippen *intr.* omahniti, zvrniti se, prevrniti se; *tr.* (einfassen) obrobiti, podrobiti, zarobiti.

umkleiden preobléći, *impf.* preobláćiti; (beideiden) obleći, *impf.* oblaćiti; sić — preobleći se, *impf.* preobláćiti se.

Umkleidung *f.* preobláćenje; oblaćenje, obleka.

umkommen poginiti, konéc vzeti (vzamem), smrt storiti, ob življenje priti (pridem); *impf.* poginjati, konéc jemáti (jemljem); wer mit dem Schwerte umgeht, wird mit d. Schwerte — kdor meć izdira, pod mećem umira.

Umfreis *m.* okróg, obvòd, obòd; (Umfang) obség, okrožje; (Umgebung) okólica; eine Reile im Umfreise jedno miljo na okoli od. v okoliši.

umkreifen okrožiti, obkoliti.

umkriechen oblezti, oblaziti.

umladen preložiti, preklasti (-kladem); *impf.* prelágati, prekládati.

Umladung *f.* prekladanje, prelaganje.

Umlage *f.* (b. Buchdr.) oblóga, obložek; (Vertheilung d. Steuer) razdelitev davka; (Steuer) prikláda.

Umlauf *m.* tók, obték, hód, obhód; (b. Blutes) obtók, pretók; im — e sein (vom Gelde) biti (je) med ljudmi.

umlaufen *tr.* (im Laufen umwerfen) v teku podreti (-derem) od. prevrniti; *impf.* — podirati od. prevrácati; (herumlaufen) obteči, *impf.* obtékati; *intr.* (um seine Achse) vrteti se, sukati se, obračati se; (im Kreise laufen) okoli teči, okoli tekati; (vergehen) preteči, miniti; es läuft das Gerücht um govorica je, govorica se raznaša.

Umlaufschreiben *n.* okrožnica.

Umlaufzeit *f.* obhodni čas.

Umlaut *m.* preména glasú.

umlauten glas premeniti, *impf.* glas premenjati.

umlegen položiti, *impf.* polágati; (anders legen) preložiti, *impf.* prelágati; einen Verband — obvezati (-vezem), *impf.* obvezovati; (die Steuer) razdeliti, porazdeliti; *impf.* razdeljevati, porazdeljevati. — *Querschnitt*

umlenken obrniti, zakreniti; *impf.* obráčati; *fig.* prepreči (-prežem), na drugo stran potegniti.

umliegend obližnji, okolni; die — e Gegend okolica.

ummauern obzidati, *impf.* obzidovati.

umnähen obšiti (-šijem), *impf.* obšivati; (anders —) prešiti, *impf.* prešivati.

umnehmen *z.* B. einen Mantel ogrniti se —, *impf.* ogrinjati se s plaščem.

umpflanzen presaditi, *impf.* presájati; (rundum bepflanzen) obsaditi, *impf.* obsajati.

umplügen *f.* umadern.

umprägen prekovati (-kujem), *impf.* prekávati.

umreisen podreti (-derem), porušiti; *impf.* podirati; (umstoßen) prevreči (-vržem), zvrniti, prekúcniti; *impf.* prevrácati, zvrčati, prekucevati.

umreiten objézditi, objáhati; (zu Boden reiten) pojézditi, pojáhati.

umrennen leté podreti (-derem), podirjastiti; *impf.* podirati.

umringen obstópati, obsuti (-sujem u. -spém), obkoliti; *impf.* obstópati, obsipati.

Umriss *m.* načrt, očrt, obris.

umrühren méšati; preméšati, razméšati.

umsatteln presedlati, *impf.* presedlavati; *fig.* prepreči (-prežem), misli sprevreči (-vržem), plašč po vetru zasúkati (-súčem).

Umsatz *m.* prodaja, razpečava, promet.

umsäumen obróbiti, zaróbiti.

umsäumen ográđiti, utrditi, z obkopi obdati; *impf.* ográjati, utrjevati, z obkopi obdajati.

Umschattung *f.* obkóp.

Umschattungslinie *f.* obkópna črta.

umschatten obsénciti, zasénciti; *impf.* obsenčevati, zasenčevati.

Umschau *f.* ozir, ogled.

umschauen sič ozreti se, ogledati se; *impf.* ozirati se, ogledovati se.

umschiffen jádrati od. veslati okoli —; objádrati, obveslati.

Umschlag *m.* prevrát, preména, preména; (Aufschlag) oslec, zaslec, osiv, zavrutek, ovratek; (eines Briefes u.) zavitek, ovitek, zavój, ovój; (in der Medic.) obvéza, obkladék.

umschlagen *intr.* prevrniti se, zvrniti se, prekúcniti se; *impf.* prevrácati se, zvrčati se, prekucevati se; (sič ändern) preobrniti se, izpremeniti se, predrugáčiti se; *impf.* preobráčati se, izpreminjati se; (v. Wetter) prevreči (-vržem) se, *impf.* prevrácati se; (v. Weine) zavréti, zbérsati se, skisati se; (ausarten) popáčiti se, odróđiti se; *tr.* zavihati (-viham u. -višem), podvihati, zafrkniti; *impf.* zavihavati, podvihavati, zafrkovati; (Ränzen) prekovati (-kujem), *impf.* prekávati; (ein Blatt) obrniti, *impf.* obráčati. [pola.

Umschlagsbogen *m.* ovojna od. zavojna

umščleiden oblězi, obláziti; *impf.* oblezovati.

umščleiern zagrñiti, *impf.* zagrñjati.

umščließen obdāti, oklěniti; *impf.* obdājati, oklěpati.

umščreiben prepisati (-pišem), *impf.* prepisovati; (beščreiben) opisati, očr-tati; *impf.* opisovati.

Umščreibung *f.* prepis, prepisovanje; opis, opisovanje.

Umščrift *f.* opis, okolni napis.

umščütten (v. trodenen Dingen) presuti (-sujem u. -spem), *impf.* presipati (-sipam u. -sipljem), presipavati; (von flüssigen Dingen) preliti (-lijem), *impf.* prelivati; (verschütten) razsuti, *impf.* razsipati, razsipavati; razliti, *impf.* razlivati.

umščwärmen rójiti okoli —, ob-rójiti (koga).

Umščweif *m.* oviněk; ohne —e naravnost, brez ovinkov.

Umščwung *m.* prevrát, prekúć, prekrět, nagla preměna.

umseeln jádrati od veslari okoli —. umsehen sič oglědati se, ožrěti se, nazáj poglědati; *impf.* ogledovati se, ozirati se, nazáj pogledovati; sič nač etwaš — glědati za čim, skrběti za kaj; (etwaš bejšchaffen) poiskati (-iščem) od preskrbeti si kaj.

umsehn pretěci, preiti (-idem), miniti.

Umseite *f.* nasprotna stran (-i), narobe stran.

umsehen prestáviti, predejeti (-denem); *impf.* prestávljati, preděvati; (umpflanzen) presaditi, *impf.* presājati; (Waren) prodāti, razpečāti; *impf.* prodājati, razpečāvati.

Umstcht *f.* previdnost, preudarnost, opreznost. [žěn.

umstchtig previděn, preudarěn, opre-umstinken zgrūditi se, zvaliti se, na kup pasti (padem).

umsonst *adv.* zastónj, zamán, brez plačila.

umspannen (v. Pferde) prepreći (-pre-žem), *impf.* prepregati; (umfassen) ob-seći (-sežem), presěći (-sežem); *impf.* obsěgati, presěgati.

umspinnen oprěsti (-predem), za-presti; *impf.* oprědati, zaprědati.

umspringen mit etwaš dělati od, rav-nati s čim; (springend jmd. umgeben) obskočiti, *impf.* obskakovati (koga); (springend umwerfen) skakáje (skaka-joč) podreti (-derem), — prevreći (-vržem); *impf.* skakáje podirati, — prevračati (-koga).

Umstand *m.* okolsčina, okólnost; (Sache) stvar (-i), zádeva, stran (-i); (Ereignis) prigodek, primerěk, ripe-tek; (Eigenschaft) lastnost, svojstvo; (Zustand) stan, stanje; (Bedingung) pogój; (Umščweif) oviněk; (Schwierig-keit) ovira, zadržěk, težava, sitnost; Umstände machen ustávljati se, upirati se, krěti se, obotavljati se; unter sol-chen Umständen pri tem takem, v takih okolsčinah; nach Umständen po potrebi, kakor potreba nanese; ohne viel Um-stände zu machen brez ovinkov, na ravnost; unter allen Umständen na vsak način, vsakakor; in anderen Um-ständen sein noseča biti (sem), v dru-gem stanu biti.

umständlich *adi.* natančěn, nadroběn, obširěn; *adv.* natančno, nadrobno, ob-širno.

Umständlichkeit *f.* natančnost, nadrob-nost, obširnost. [stavěk.

Umstandsak *m.* prislovni od. prirečni

Umstandswort *n.* prislov, prireče.

umsteden prekopāti (-kopljem), pre-vreći (-vržem); *impf.* prekopāvati, pre-metovati.

umsteden obtakniti, *impf.* obtikati; (anders steden) pretakniti, *impf.* pre-tikati.

umstehen stāti (stojim) okoli —; (v. Sich) erkniti, poginiti; *impf.* erkati.

umstiegen prestópiti, *impf.* prestópiti.

umstellen obstáviti, obstópiti; *impf.* obstávljati, obstópiti; (anders stellen) prestáviti, premestiti; *impf.* prestáv-ljati, premeščati.

umstempeln prekolkovati, *impf.* pre-kolkāvati.

umstimmen (ein musikal. Instrument) preubrati (-berem), *impf.* preubirati; (jemanden) pregovoriti, prevěriti; *impf.* pregovárjati, prevěrjati.

umstoßen zvrñiti, podreti (-derem), preváliti, prekúćniti; *impf.* zvrčati,

podirati, preváljati, prekucevati; (ein Testament) ovreći (-vržem), razdreti (-derem), *impf.* razdirati; (einen Beweis) ovreći, zavreći, izpodbiti (-bijem); *impf.* izpodbijati.

umstrahlen obsijati (-sijem), *impf.* obsévati.

umstricken omrežiti, zaplésti (-plétem); *impf.* omreževati, zaplétati.

umströmen obtékati, teći okoli —

umstützen zafrkniti, zavihniti.

Umsturz *m.* prevrát, prekúc, preku-eija; (einer Mauer) razpád, porušenje.

umstürzen *tr.* prekúcniti, zvrniti; *impf.* prekucevati, zvrátati; (e. Mauer) podreti (-derem), porušiti; *impf.* podirati, rušiti; (d. Topf) povézni, *impf.*

povezovati; *intr.* zvrniti se, prekúcniti se; *impf.* zvrátati se, prekucevati se; (von einer Mauer u.) podreti se, razpasti (-padem); *impf.* podirati se, razpádati.

Umsturzgedanke *m.* prevratna misel (-i).

Umsturzpartei *f.* prevratna stranka.

Umtausch *m.* zaména, zamenjáva.

umtauschen zaménjati, zménjati; *impf.* zamenjevati, zmenjevati.

umthun *z. B.* einen Mantel ogrniti se —, *impf.* ogrinjati se s plašćem; sič nadš etvaš — prizadéti (-denem) si, *impf.* prizadévati si za kaj.

Umtrieb *m.* (deš Blutes) tók, pretók, pretakanje; geheime — e skrivne spletke od. zvijače *pl.*, skrivno početje, skrivno gibanje.

umwachsen prerásti, obrásti, zarásti; *impf.* prerásćati, obrásćati, zarásćati, (prerastati).

umwachsen *adi.* obrastél, zarastél; prerašćen, obrašćen, zarašćen.

umwälzen preváliti, prevreći (-vržem), obaliti, prevrniti; *impf.* preváljati, prevráćati; *fig.* prekúcniti, prevrniti.

Umwälzung *f.* prevalitév, prevrnitév, preváljanje, prevráćanje; (Revolution) prekucija, prevrát; Umwälzungš- prevratni.

Umwälzungsplan *m.* prevratna osnova.

umwandeln *tr.* premeniti, izpremeniti; *impf.* izpreminjati; *intr.* (umgehen) hoditi okoli. [va.]

Umwandlung *f.* preména, izpreminja-

umwechseln preméniti, zaméniti; *impf.* premenjevati, zamenjevati.

Umweg *m.* ovinék, daljnica.

umwenden obrniti, *impf.* obrátati.

umwerfen zvrniti, prevrniti; *impf.* zvrátati, prevráćati; (zu Boden werfen) podreti (-derem), na tla vreći (vržem); *impf.* podirati, na tla metati (mećem); (um sich werfen) ogrniti, na se vzeti (vzajem), *impf.* ogrinjati, na se jemati (jemljem); (v. Knäuelchen) na bobén priti (pridem), *impf.* — prihajati.

umwickeln, **umwinden** oviti (-vijem), omotati; *impf.* ovijati, omotávati; (an derš wickeln) previti, premotati; *impf.* previjati, premotávati.

umwölken sič oblačiti se; pooblačiti se.

umwölkt oblačén, pooblačén.

umzäunen ográđiti, zagráđiti; *impf.* ográjati, zagrájati; **umzäunter Weidenplan** ográđnica, ograja.

Umzäunung *f.* plot, graja, ograja.

umziehen *tr.* opásati (-pašem), obdáti; *impf.* obdájati; (Kleider) preobleći, *impf.* preoblačiti; (Schuhe) preobuti (-bujem), *impf.* preobúvati; *intr.* preséliti se, *impf.* preseljevati se.

umzingeln obdáti, obkoliti, obsúti (-sujem u. -spem), zajeti (-jamem), obstópiti; *impf.* obdájati, zajemati, obstópiti.

Umzingelung *f.* obkoljenje, zajetje.

Umzug *m.* obhód; (feierl.) sprevod.

un- nur in Zusammensez. ne-, brez-
unabänderlich nespremenljiv; (grammatik.) nesklonljiv, nepregibén.

Unabänderlichkeit *f.* nespremenljivost; nesklonljivost, nepregibnost.

unabhängig neodvisén, nezavisén.

Unabhängigkeit *f.* neodvisnost, nezavisnost.

unablässig *adi.* neprestán, neprenehljiv, neprenehalén; *adv.* neprestano, neprenehoma.

Unablässigkeit *f.* neprestanost, neprenehljivost, neprenehalnost.

unablässlich neodgovno potreben, neizpúšten, nepogrešen.

unablässlich neodkupén.

unabsehbar, **unabsehlich** nepregledén, nedogledén.

unabsehbar neodstávěn; die Richter sind — sodniki se ne morejo odstaviti; (v. Waren) kar se ne more prodáti.

unabsehlich adv. nehóté, nehótoma, ne nalásé.

unabweisbar, unabweislich neodrečen, neodbitěn, neovržen. [ljiv.

unabwendbar neodvrátěn, neodvrač-
Unabwendbarkeit f. neodvratnost, neodvrácljivost.

unachtsam nepazljiv, neskrbljiv, ne-
skrběn, nemarěn.

Unachtsamkeit f. nepazljivost, neskrb-
nost, nemárnost; aus — po nemarnem.

unadelig neplemenit, nezáhtěn.

unähnlich nepodoběn, nesličěn. [nost.

Unähnlichkeit f. nepodobnost, neslič-
unangebau neobdelan; —es Land
lečina, celina.

unangesodten neizpodbijan, nena-
padan, nevznemirjan; — lassen pri
miru pustiti, ne izpodbijati, ne na-
padati, ne vznemirjati.

unangemeldet neoglašěn, nenapovedan.

unangemessen neprimerěn, nepristojen.

unangenehm, unannehmlich neprijetěn,
neveščen, nepriličen, neugoděn.

Unannehmlichkeit f. neprijetnost, ne-
veščnost, neprilicnost, neugodnost.

unansehnlich neznatěn, neznamenit.

Unansehnlichkeit f. neznatnost, ne-
znamenitost.

unansündig nespodoběn, nepristojen.

Unansündigkeit f. nespodobnost, ne-
pristojnost.

unansüßig nespotikljiv, nad čimur
se nihče ne more spotikati.

unanwendbar neraběn, nepripravěn.

unappetitlich neslastěn.

Unari f. nespodobnost, nepristojnost,
grda navada, zaróbljenost. [róbljen.

unartig nespodoběn, nepristojen, za-

Unartige m. nespodobnež, zaróbljenec;

— f. nespodobnica, zaróbljenka.

unartikuliert nerazločen.

unaufgefordert nepozván, sam od sebe.

unaufgeklärt nerazjasnjen.

unaufgelegt nerazpóložen, slabe volje.

unaufhaltbar, unaufhaltfam neustá-
věn, neudržěn.

Unaufhaltbarkeit f. neustavnost, ne-
udržnost.

unaufhörlich adv. neprenehljiv, nepre-
stán; **adv.** neprenehoma, neprestáno.

unauflösbar, unauflöslich nerazvéžen,
nerazvezljiv, nerazločljiv; (nicht schmelz-
bar) netopljiv, neraztopěn.

Unauflöslichkeit f. nerazvezljivost, ne-
razvéznost, nerazločljivost; neraztop-
nost.

unaufmerksam nepazljiv, nepozorěn.

Unaufmerksamkeit f. nepazljivost, ne-
pozornost.

unaufrechtig neodkritosrčen.

unauffziehbar neodložěn, neprelóžen,
neodkladěn.

unausbleiblich neizostalěn, gotóv.

unausdehnbar neraztezěn.

unausführbar, unausführlich neiz-
peljiv, nedosežěn, nemogóč.

unausgebakten nedopečen.

unausgemacht neresěn, neodločen.

unausgesetzt neprestán, neprenehljiv,
nepretrgan.

unauslöschlich neizbrisljiv, neizbrisěn;
neugasljiv, neugasěn. [nedopoveděn.

unausprechlich neizrečen, neizrečen,

unausstehlich neznosěn, nestrpěn.

unausweichlich neizogiběn.

unbändig neukrotěn, neukročen, ne-
ugnán; neustrahován; (zügelloß) raz-
uzdan, samopasěn. [sčen.

unbarbarisch neusmiljen, nemilosr-

Unbarbarischeit f. neusmiljenost, ne-
milosrčnost.

unbärtig golobrad, golobraděn.

Unbau m. pušča, golina, ledina. [sčen.

unbeachtet zanemarjen, v. *nemar pu-*

ungebaut neobdelan. *niebau* *niebau* *niebau*

unbedacht, unbedachtfam nepremišljen.

Unbedacht m., Unbedachtfamkeit f. ne-
premišljenost.

unbedeckt nepokrit; (v. Haupte) raz-
oglav, gologlav, odkrit.

unbedenklich nesuměn.

unbedeutend neznatěn, malovažěn,
nepomenljiv; (unerheblich) majhěn,
malovreděn.

unbedingt adv. nepogojěn, brezpogo-
jěn; **adv.** brez ugovora, brez izimka.

unberidigt nezaprisežen.

unbefangen nepristrán, nezavzét.

Unbefangenheit f. nepristranost, ne-
zavzetost.

unbefleckt neomadeževán, neoskrunjen, brezmadežen.

unbefriedigend nezadostén.

unbefriedigt nezadovoljén.

unbefugt brezoblastén, nepooblaščen, neopravičen.

Unbefugtheit *f.* brezoblastnost, neopravičenost.

unbegreiflich nerazumén, nedoumén.

unbegrenzt neomejen, neizmerén.

unbehaart nekosmat, gol, gladék.

Unbehagen *n.* neslást (-i), nezadovoljstvo.

unbehaglich nevšečen, neugodén, neprijetén.

Unbehaglichkeit *f.* nevšečnost, neugodnost, neprijetnost.

unbehellig lassen einen pri miru pustiti koga.

unbeherzt malosrčen, strašljiv.

unbehilflich, **unbeholfen** nespretén, okorén. — *Unbehilflichkeit*

unbehilfsam neprevidén, nemarén.

Unbehilfsamkeit *f.* neprevidnost, nemarnost.

unbekannt neznán. [znanka.

Unbekannte *m.* neznánc; — *f.* ne-

Unbekanntheit *f.* neznanje, neznanstvo.

unbekümmert brezskrbén, brez skrbi; — sein ne skrbéti, ne v skrbéh biti (sem), nič ne marati za kaj.

unbelaubt brez listja, gol.

unbelebt neživ, neživéc, neživóé.

unbelesen kdor je malo knjig prebral, neizveden —, neiznajden v slovstvu.

unbemerkt neopažen, nezapažen; daš ist mir — geblicben tega nisem zapažil od opazil.

unbemittelt nepremožén.

unbenannt neimenován, brezimén.

unbenommen nezabranjen, dopuščen; es bleib dir — nihée ti ne brani, na voljo ti je dano.

unbequem nepriročén, odročén, neprilicén.

Unbequemlichkeit *f.* nepriročnost, odročnost, neprilicnost.

unberathen brez sveta.

unberechenbar nepreračunljiv, neizmerén.

unberechtigt neopravičen, brez pravice.

unberedt nezgovorén, nezgovorljiv.

unberichtigt nepopravljen; (unbesahnt) neplačan, nepoplačan.

unberitten nezjahan (v. Pferde); brez konja (v. Menschen).

Unberittene *m.* pešéc, brez konja.

unberufen nepoklican, nepozván;

unberühmt neslavén, neslovéc.

unbeschadet *praep.* brez škode za —, brez prikrájsanja —, ne kratéc —.

unbeschaiden neskrómén, drzén.

Unbeschaidenheit *f.* neskrómnost, drznost. *Unbescheidenheit* [jen.

unbescholten neomadeževán, neoskrun-

Unbescholtenheit *f.* neomadeževanost, neoskrunenost.

unbeschränkt neomejen, neprikračen.

Unbeschränktheit *f.* neomejenost, neprikračenost.

unbeschreiblich nepopisén.

unbeschrieben nepopisan, čist.

unbeschuhet bos.

unbesiegbar nepremagljiv.

unbesonnen nepremišljen, nespametén, nepreudarén.

Unbesonnenheit *f.* nepremišljenost, nespamet (-i), nepreudarnost.

unbesorgt neskrbn, brez skrbi.

unbeständig nestanovitén, nestalén, premenljiv, omahljiv.

Unbeständigkeit *f.* nestanovitnost, nestalnost, premenljivost, omahljivost.

unbestechlich nepodkupén, nepodmitén.

unbestimmt nedoločén, nedoločén, nedoločén, negotóv, nestanovit; — *e* Stedeweise nedoločni naklon, nedoločnik.

Unbestimmtheit *f.* nedoločnost, neodložnost, negotovost, nestanovitnost.

unbestreitbar neovržen, neizpodbitén.

unbetont brezúglasén, nenaglasén.

unbeträchtlich neznaatén, majhén.

unbewaffnet neoborožen, brez orožja.

unbewandert neizkušén, neizveden, nevešé.

unbeweglich nepremakljiv, nepremičén; (v. Feiertagen) stanovitén, neprestavén; — *es* Gut nepremično blago, nepremičnina. [nepremičnost.

Unbeweglichkeit *f.* nepremakljivost,

unbewohnbar nepripravén za stanovanje, nenaseljiv.

unbewohnt nenaseljen, neobljuden, brez prebivalcev.

unbewußt nezavedén, brezavestén; (unbefannt) neznán.
 unbegreifbar neizplačljiv, nepoplačljiv, neizplačén.
 unbegreifbar neukrotljiv, neukročén.
 unbegreift neizpričan.
 unbewußt nedvomén, nedvomljiv.
 unbewußtlich nepremagljiv, nezmagljiv.
 unbegreifbar negibén, negibčén; (gram.) nepregibén, nepregibljiv, nesklonljiv.
 Unbill *f.* krivica, krivnja, krivda.
 unbillig nepravičén, krivičén; (vom Preise) neprimerén.
 Unbilligkeit *f.* nepravičnost, krivica; neprimerenost.
 unbrauchbar nerabén, nerabljev; (unnützig) nekoristén, za nič, za nobeno rabo; (untauglich) nesposobén.
 Unbrauchbarkeit *f.* nerabnost, nerabljevost; nekoristnost; nesposobnost.
 unbusfertig nespokorjen, neskesán.
 Unbusfertigkeit *f.* nespokorjenost, neskesanost.
 Unchrist *m.* nekrstijan, nekrščénik.
 unchristlich nekrščanski, nekrstijanski.
 Unchristlichkeit *f.* nekrščanstvo, nekrstijanstvo.
 Unzialbuchstabe *m.* velika črka (eig. palce velika črka).
 unconsequent nedosledén.
 Unconsequent *f.* nedoslednost.
 und *coni.* in, ter, pa. [nost.
 Undank *m.* nehvaležnost, nezahvalundankbar nehvaležen, nezahvalén.
 Undankbare *m.* nehvaležnik, nehvaležnéž; — *f.* nehvaležnica.
 Undankbarkeit *f.* nehvaležnost, nezahvalnost.
 undenklich nepomnljiv, davén.
 undeutlich nerazločén, nejasén, nerazumljiv.
 undichterisch nepesniški, nepoetičén.
 undienfertigkeit nepostrežljiv, neposlazljiv. [ničica.
 Unding *n.* nestvar (-i), nestvor, nič.
 unduldsam nepotrpežljiv, nestrpjiv.
 Unduldsamkeit *f.* nepotrpežljivost, nestrpjivost. [bitén.
 undurchdringlich neprodiren, nepreundurchdringlichkeit *f.* neprodinost, neprebitečnost.

undurchsichtig neprozórén.
 Undurchsichtigkeit *f.* neprozórnost.
 uneben neravén, végast; (rau) hrpav.
 Unebenheit *f.* neravnota; hrpavost.
 Unebenmaß *n.* nesomernost, neravnornost. [merén.
 unebnemäßig nesomerén, neravnornocht nepristén, neprav.
 Unechtigkeit *f.* nepristnost, nepravost.
 unedel neplemenit, nežlahtén.
 unehelich nezákonski. [stén.
 unehrbar, unehrlich nepošten, nečast.
 Unehbarkeit *f.* nepoštenost, nečastnost.
 Unehre *f.* nečast (-i), nepoštenje.
 Uneigennützig *m.* nesebičnost, nesamopridnost. [dén.
 uneigennützig nesebičén, nesamopriuneinbringlich neizterljiv, nedobitén.
 Uneinbringlichkeit *f.* neizterljivost, nedobitnost.
 ungedenkt nepomljiv; — sein ne pomniti česa, pozabiti kaj. [čén.
 ungedenkt neomején, neprikrauneinig nesložen, nejudin, navzkrižén; — werden razpreti se, sprete se.
 Uneinigkeit *f.* nesloga, nejudinost, razprtija, razpor, zdražba.
 uneins *j.* uneinig.
 unempfindlich neprejemljiv, nenavzemljiv, neobčutljiv; er ist für ein gutes Wort — ne prime se ga lepa beseda, ne mara za lepo besedo; (v. weibl. Geschlechte) nespočetljiv.
 unempfindlich neobčutljiv; *fig.* trd, trdosróén.
 unendlich *adi.* neskončén, brezkončén, neizmérén, brezmején, brez konca in kraja; *adv.* silno, neskončno, neizmérno.
 unentbehrlich neogibno potrebén, neutrpén, nepogrešén.
 Unentbehrlichkeit *f.* neogibna potreba, nepogrešénost.
 unentgeltlich brezplačén, brez plačila, zastónj.
 unenthalten nevdržén, nezmérén.
 Unenthaltenheit *f.* nevdržénost, nezmérénost.
 unentschieden nedoločén, nedognán, negotov.
 unentschlossen neodločén, dvomljiv.

Unentschlossenheit *f.* neodločenost, dvomljivost.

unerfahren neizkušén, neizvéden.

Unerfahrenheit *f.* neizkušénost, neizvedénost.

unerforschlich nezaslédén, nedoumén, nedosežén, neiznajdén.

unerfreulich nevesél, neprijetén, nerazveselilén.

unergründlich j. unerforschlich.

unerhlich malovredén, neznatén, majhén.

unerhört neslišán, nikdar ne slišán; neuslišán.

unerklärlich nerazložljiv, nerazložén, kar se ne dá od. ne more razložiti, — razjasniti.

unerlöslich neodpustén, neizpregledén, neogibno od. neobhodno potrebén.

unerlaubt nedopusčén, nedovoljen, prepovedán.

unerledigt nerešen, nedognán.

unermesslich neizmérén, brezmérén, neskončén.

unermüdet *adi.* neutrujen, neupehan; *adv.* neutrudoma.

unermüdlích neutrudén, neumorén.

unerquidlich neprijetén, pust.

unerreichbar nedosežén, nedostižén; (dem Auge) nedogledén.

unerfättlich nenasičen, nikdar ne sit.

unerforschlich neizérpén, neizjazemén.

erschrocken neprestrašen, neustrašen, brez strahú.

Erschrockenheit *f.* neprestrašenost, neustrašenost.

erschütterlich neomajljiv, neomahljiv, nepremakljiv.

erschwinglich nedosežén, česar kdo ne zmore, — ne premore.

ersehbar, **ersehlich** nenadomestén; nepoprávén.

ersprießlich brezkoristén.

ersteinlich nedostopén, nedohodén; ein —er Berg gora, na katero ni mogoče priti od. splezati. [prebitén.

erträglich neznosén, nestrpén, **unerwartet** *adi.* nepričakován; *adv.* nenádoma, iznenada.

erweisbar neužitén, kar ni za jed.

unfähig nezmožén, nesposobén; (ungeeignet) nepripravén, neprikladén.

Unfähigkeit *f.* nezmožnost, nesposobnost; nepripravnost, neprikladnost.

unfahrbar nevozén; ein —er Berg pot, po kateri se ne more voziti.

Unfall *m.* nezgoda, nepriлика, nesreča.

unfehlbar nezmotljiv, nepremotljiv.

Unfehlbarkeit *f.* nezmotljivost, nepremotljivost.

unfern *adv.* ne daleč, ne daleko.

Unflat *m.* nesnaga, gnusoba, skvrnoba; (Stoß) blato, lajno.

unflätig nesnažén, gnusobén, skvrnobén; —e Reden umazane —, grde —, klafarske besede, klafanje.

Unfleiß *m.* nemárnost, nemársčina, nemarljivost.

unfleißig nemarén, nemarljiv.

unfolgsam neobgljiv, nepokorén, neposlušen. [než.

Unfolgsame *m.* neobgljivéc, nepokórščina, nepokornost, neposlušnost.

Unform *f.* spačena oblika, spaka, nestvor.

unformlich neličen, spačen, nikomur ne podobén.

unfrankiert neplačan, nefrankován.

unfreundlich neprijazén, neprijudén; (v. Wetter) neprijetén, neugodén.

Unfreundlichkeit *f.* neprijaznost, neprijudnost; neprijetnost, neugodnost.

unfreundschaflich neprijateljski.

Unfriede *m.* nemir, nepokoj, zdražba, razprtija.

unfriedlich nemirén, nepokojén.

unfruchtbar nerodovitén, nerodovit, neplodén; (v. Korn) gluh; (v. Vieh) jalov; eine —e Kuh jalovica, jalovka.

Unfruchtbarkeit *f.* nerodovitnost, neplodnost; jalovost.

Unfug *m.* nered, nerednost, nepristojnost; — treiben nespodobno rogoviliti, razuzdano ravnanje.

ungangbar nehodén, neuhojén; (v. Gelde) neveljavén; (vom Wort) nenaavadén.

ungastlich negostoljubén, nepogostljiv, nepostrežljiv.

ungeachtet *adi.* nečislán, necenjen; *praep.* brez ozira, ne gledé na —; *coni.* če tudi, da si tudi, ée ravno, da si ravno, ée prav.

ungeahndet nekaznjen, nekaznovan; etvoš — hingenen laſſen brez kazni puſtiti kaj, ne kazniti česa.

ungeacht nepreizkušen.

ungebaut neobdelan; — eš Land celina; eine — e Wieſe ledina.

ungeberdig pačljiv; ſich — ſtellen pačiti ſe, repenčiti ſe.

ungebildet neolikan, neomikan, neizobražen, neotesan.

ungebräuchlich nenavaden. [noſt.]

ungebühr *f.* neſpodobnoſt, nepristojoſt; **ungebürlich** neſpodoben, nepristojen; — ſich benehmen razvedati ſe, razvirati ſe, zlecati ſe.

ungebunden nezvezan, nevezan; *fig.* razuzdan.

Ungebundenheit *f.* razuzdanost.

ungebürlich netečen, neprebaven.

ungebrüchlich nenatiſnen, netiſkan.

Ungebuld *f.* nepotrpežljivost, nevztrpljivost, neſtrpnost, neučakljivost.

ungebuldig nepotrpežljiv, nevztrpljiv, neſtrpen, neučakljiv.

ungefähr *adi.* nenaden, naključen, slučajen; *adv.* nenadoma, po nameri; (beiläufig) blizo, okoli, pri.

Ungefähr *n.* naključje, naključba, namera, namerék.

ungefällig (v. Perſonen) nepotrežljiv, neustrežljiv; (v. Sachen) nevšečen, nedopadljiv, neugodljiv.

ungefiedert brez perja, gol.

ungegründet neosnovan, neutemeljen, neutrjen.

ungehalten nedržán, neizpolnjen; (unwillig) srdit, nevoljen; — ſein zameriti (kaj), čemeriti ſe, gnevati ſe, nevoljen biti (sem), nasajen biti.

ungeheuchelt nehlinjen, nehinavski.

ungeheuer ogromen, velikanski; (fürchterlich) grožen, strašen, strašanski.

Ungeheuer *n.* pošast (-i), groza; (Draße) zmaj, zmija; (Mißgeburt) spaka.

ungehindert *adi.* neoviran, nezadržán, neoprečen; *adv.* brez ovire, brez zadrika, brez zapreke.

ungehobelt neoskobljan, neoſtrúgan; *fig.* neotesán, neolikan, zarobljen.

ungehofft *adi.* nenadeján, nepričakovan; *adv.* nenádoma, iznenada.

ungehörig nepristojen, nedostojen.

ungehorsam nepokorén, neubogljiv, nepoſlušen.

Ungehorsam *m.* nepokórščina, nepokornost, neubogljivost, nepoſlušnost.

ungeistlich neduhovén, neduhovski.

ungekocht nekuhan, surov. [ravski.]

ungekünstelt priprost, nepričinjen, na-

ungeladen nepovabljen, nepozvan; (v. Gewehr) nenabit, prazen; (v. Wagen) neobložen, prazen.

ungeläufig nenavaden, neobičajen.

Ungeld *n.* dávsščina, dávek, dáč.

ungelegen nepriličen, nepriležen, neugoden; — ſein od. fallen napotje delati, nadležén biti, nadlegovati; eš iſt mir jeht — zdaj mi ne kaže, mi ni na roko.

Ungelegenheit *f.* neprilika, nezgoda, nadlega, nadléžnost.

ungelehrig nenaučén, nepodučén.

ungelehrt neučen, neúk.

ungenek, **ungenekig** okorén, neokretén, negibčen, neſpretén.

Ungekichtigkeit *f.* okornost, neokretnost, negibčnost, neſpretnost.

Ungemäß *n.* nezgoda, nadloga, neprilika. [priličen.]

ungemächlich neugoden, nadložen, ne**gemein** *adi.* nenavaden, neobičen; (vorzüglich) izvršten, poseben; *adv.* silno, jako, zelo.

ungenannt brezimén, neimenován.

ungenau nenatančen, površen.

Unge nauigkeit *f.* nenatančnost, površenost.

ungenießbar neuzitén, nejedčen, neješčen; *fig.* neſlán, puſt.

ungenügend nezadostén, nedovoljen.

ungenügsam nezadovoljen.

Unge nügſame *m.* nezadovoljuik, nezadovoljnež.

Unge nügſamkeit *f.* nezadovoljnost, nezadovoljstvo, nezadovoljščina.

ungeordnet neurjejen.

ungeprüft neizprašan, neizkušen.

ungerade neraven; — Zahl liho ſteviló.

ungeradestellig (math.) lihomestén.

ungerecht nepravičen, krivičen.

Unge rechtigkeit *f.* nepravičnost, krivičnost; (ungerechte Handlung) nepravica, krivica.

ungereimt neriman, brez rime; *fig.* brezmiseln, neumén, nepriličen, napačen.

Ungereimtheit *f.* brezmiselnost, neumnost, napačnost.

ungereu nerád.

ungefalzen neslán, brez soli.

ungefattet neosedán. [kvašen.]

ungefauert opresén, brezkvasén, neungefäumt *adi.* neobrobljen, nezarobljen; (ohne Säumen) *adv.* nemudoma, nemudno, brez pomude od. pomudka.

ungefacht neokretén, nespretén, nerodén, okorén, nepripravén.

ungefchlacht neotesán, nerodén, surov.

ungefchliffen nenabrušen, neizbrušen;

fig. neolikan, neomikan, neotesán.

ungefchmacht(i) neslastén, plehek.

ungefchmälerl neprikračen, brez prikratbe.

ungefchmeidig negibóen, krhek, trd.

ungefchminkt neolepotičén, nenamazan;

fig. čist, istinit, prav.

ungefchoren neostrižen; einen — lassen ne nadlegovati koga, pri miru pustiti koga.

ungefchehen nevidén. [družén.]

ungefchellig nepriljudén, odljudén, ne-

ungefchlich, ungefchmäßig nepostavén, nezakonit.

ungefchttet nenravén, nenravít.

ungefchaltet spačen, pokvečen, grd.

ungefchmepelt nekolkován.

ungefchört nevznemirjen, nemočen, mirén.

ungefchrafft nekaznjen, nekaznován.

ungefchüm silén, silovit, viharén, burvit, razburkan.

Ungeschüm *n.* sila, lomást (-i), naval.

ungefchund nezdráv.

ungeheilft nerazdeljen; zur — en Hand nerazdelno, zajednički, jeden za vse,

vsi za jednega; *fig.* obćen, splošen, od vseh strani.

Ungethüm *n.* strašilo, pošast (-i).

ungefchreu nezvést, neverén.

ungeübt nevajen, neizurjen, neizveden.

ungewifs negotov, nesigurén, dvomljiv, dvoméén.

ungewiffenhaft brezvestén, nevestén.

Ungewiffenhaftigkeit *f.* brezvestnost, nevestnost.

Ungewifsheit *f.* negotovost, nesigurnost, dvomljivost, dvomnost.

Ungewitter *n.* novihta, vihra, huda ura, hudo vreme (-na).

ungewöhnlich neuvadén, neobičajén.

ungewohnt nevajen, nenavajen.

Ungewisser *n.* mróes, gomazén (-i); *coll.* mróesovina, gomazina, érvovje.

ungewissend nespodobén, nepristožen.

ungezogen slabo odgojen, neotesan,

zarobljen, nespodobén.

Ungewogenheit *f.* slabo vedenje, neotesanost, zarobljenost, nespodobnost.

ungezügelt razuzdan, razbrzdan.

Ungewungen neposiljen, neprimoran, neprisiljen.

ungiltig neveljavén, brez veljave; —

maden razveljaviti, ob veljavo deti (denem), veljavo (čemu) vzeti (vzamem), preklicati (-kličem), ovreči (-vržem); *impf.* razveljavati, ob veljavo dévati, veljavo jemati (jemljem), preklicevati.

Ungiltigkeit *f.* neveljavnost.

Ungiltigkeitserklärung *f.* izreka neveljavnosti, preklic, ovržba.

Unglaube *m.* nevéra, neverstvo, nevérnost.

ungläubig nevéren. [nica.]

Ungläubige *m.* nevérník; — *f.* nevérungläublich neverjetén; — groß silno velik, čudo velik.

ungleich *adi.* nejednák; (uneben) neravén; *adv.* nejednako; (viel) mnogo, jako, veliko.

ungleichartig raznovrstén, raznorodén.

Ungleichartigkeit *f.* raznovrstnost, raznorodnost. [jen.]

ungleichfarbig raznobarvén, raznoboungleichförmig raznoličen, raznopedobén.

ungleichgliedrig raznočén. [čén.]

ungleichhaarig raznolasén, raznodla-

Ungleichheit *f.* nejednakost, neravnost.

ungleichmäßig nerazmerén, nejednakomerén.

ungleichnamig raznoimenski. [čén.]

ungleichseitig raznostrán, raznostran-

ungleichwinkelig raznokotén.

ungleichzeitig raznočasén, raznodobén.

Unglimpf *m.* neuljudnost, osornost, surovost.

unglimpflich neuljuden, osorèn, suròv.
Unglück *n.* nesreča, nezgoda; reva, nadloga.

unglücklich, **unglücklichig** nesrečen; revèn, nadložen.

Unglücklich *m.* nesrečnik, nesrečnež; — *f.* nesrečnica.

Unglücksbote *m.* nesrečni sel, — poročnik, — vestnik.

Unglücksfall *m.* nesreča, nezgoda, nesrečni prigodek.

Unglücksgefährte *m.* tovariš v nesreči.

Unglücksstunde *f.* nesrečna ura.

Unglücksvogel *m.* nesrečna ptica; *fig.* nesrečnik, nesrečnež.

Ungnade *f.* nemilost, zaméra; in — fallen zamériti se komu, v zaméro priti (pridem).

ungnädig nemilostljiv, nemilosten.

ungütig *f.* ungliftig.

Ungunst *f.* neprijaznost, nemilost, neugodnost. [zèn.

ungünstig neugoden, nemil, neprijaznigut nedobër, slab, zël; etwas für — nehmen zamériti, za zlo vzeti (vzajem); nichts für — brez zamére, ne zaméri(te), nič za zlo.

ungütig nedobrotljiv, nemil.

unhaltbar (v. d. Festung) neubranljiv, neobdržen, ki se ne dá ubraniti; (v. Versprechen) nedopolniv, ki se ne dá izpolniti; die Stellung des Ministers ist — geworden ministèr več ne more ostati na svojem mestu; (dauerhaft) netrpežen, netrdèn; (v. Erz) prazèn, gluh, jalov.

unharmonisch neskladèn, nesoglasèn.

Unheil *n.* škoda, kvar, reva, nadloga; (Unglück) nesreča, nezgoda.

unheilbar neozdravèn, neizvračen, neizlečen; (v. Wunden) nezaceljiv.

Unheilbarkeit *f.* neozdravnost, neizvračnost, neizlečnost; nezaceljivost.

unheilbringend nesrečonosèn, nezgodonosèn, pogubonosèn.

unheilsam nezdráv, škodljiv.

unheilvoll nesrečen, pogubèn.

unheimlich nedomác, stranski, tuj.

unheimlich nepovoljen, neugoden; es ist ihm — zu Muthe nekako čudno sd. težko mu je pri sreči.

unhöflich neuljuden, neprijuden.

Unhöflichkeit *f.* neuljudnost, neprijudnost.

unhold neprijazèn, nevosčljiv, nenaklonjen.

Unhold *m.* grdobin, grdin, neuljudnik.

Unicum *n.* jedinèc svoje vrste, unikum.

Unierte *m.* zjedinjenèc, unijat.

Uniform *f.* uniforma, jednolična obleka, jednolična oprava.

uniformieren uniformovati, jednako ob. jednolično obleči.

uniformiert uniformován, v uniformi, jednolično oblečen.

Uniformität *f.* Gleichförmigkeit.

uninteressant nemičen, nemikalèn.

Union *f.* zveza, družba, društvo.

unisono *adv.* jednoglasno.

Unitarier *m.* unitarèc.

universal, **univerfell** splošen, občen, vesoljen.

Universalerbe *m.* dedič vse zapuščine.

Universalerbin *f.* dedična vse zapuščine, blagovnica.

Universallexikon *n.* vseobèni slovár.

Universalmedizin *f.* vseobèno zdravilo, zdravilo za vse bolezni.

Universität *f.* vseučilišèe, visoke šole *pl.*, univerza; **Universitätss-** vseučilišèni, visokošolski.

Universitätssbildung *f.* vseučilišèna omika, — izobraženost.

Universitätssgebäude *n.* vseučilišèno poslopje, vseučilišèe. [sárnica.

Universitätsskanzlei *f.* vseučilišèna pisarna.

Universitätsmatrikel *f.* vseučilišèna matica.

Universitätssprofessor *m.* vseučilišèni profesor. [tor.

Universitätssrector *m.* vseučilišèni rektor.

Universitätssreform *f.* vseučilišèna preustrojba.

Universitätssstudium *n.* vseučilišèno učenje; **Universitätssstudien** *pl.* vseučilišèni nauki *pl.*

Universitätsszeugnis *n.* vseučilišèno spričevalo.

Universum *n.* vesoljni svet, vesoljnost.

Unke *f.* publiè, urh; kut, mukavèc, smúkalica.

unkennbar, **unkennlich** nepoznatèn.

Unkenntlichkeit *f.* nepoznatnost; biß zur — tako da ni bilo poznati.

Unkenntnis *f.* nevednost, neznanost, neznanje.

unkensich nečist; — leben nečistovati, nečisto živeti. [nica.

Unkeusche *m.* nečistnik; — *f.* nečist-

Unkeuschheit *f.* nečistost, nečistota.

unklar ž. *B.* vom Wasser nečist, moten, kalen; *fig.* nejasen, nerazločen.

unklug nespameten, nerazumen; — *er* Weise po nespametnem, po neumnem.

unkörperlich netelesen, breztelesen.

unkosten *pl.* stroški *pl.*, troški *pl.*; auf — eines anderen v škodo drugega.

Unkraut *n.* plevel, glota, drač u. dračje (St.), kokolj; — verdirbt nicht kopriwa ne pozebe.

unkriegerisch nevojaški.

Unkunde *f.* neznanje, nevednost.

unkundig neveden, nevéšč; — sein ne znáti (znám), ne védeti (vém); den Unkundigen spielen delati se kakor bi ne znal.

unlangſt *adv.* ondan, onkrat, nedavno, ni dolgo temu kar —, pred kratkim.

unlauter nečist; neodkritosrčen.

Unlauterkeit *f.* nečistost, nečistota; neodkritosrčnost.

unleidlich neznošen, neprenesen, nepretrpen, neprebiten.

unlesbar, unleserlich nečitén, kar se ne dá brati od. čitati.

unlugbar neutajen, nezatajen, kar se ne dá utajiti od. zatajiti.

unleufelig nepriljuden, neuljuden.

unlieb neljub, nedrág.

unlieblich neljubek, neljubezniv.

unloblich neslavén, nevreden hvale.

Unlust *f.* neveselje, neračenje, mrznja.

unlustig nevesél, mrzek.

unmanierlich nespodoben, nepristojen.

Unmanierlichkeit *f.* nespodobnost, nepristojnost. [žast.

unmännlich nemoški, nemožát, mev-

Unmännlichkeit *f.* nemoštvo, nemožatost.

Unmaß *n.* neméra, nezméra. [ponižen.

unmaßgeblich nemerodajen, skromen,

unmäßig *adv.* nezméren, brezoméren, čezoméren; *adv.* silno, neznano, ne-navadno.

Unmäßige *m.* nezmérnik, nezmérnež; — nezmérnica.

Unmäßigkeit *f.* nezmérnost, brezomé-
nost, netreznost.

Unmensch *m.* nečlovek, živina ne člo-
vek, divjak, grozovitnež.

unmenschlich nečloveški, živinski, div-
jaški, grozovitén.

Unmenschlichkeit *f.* nečlovečnost, gro-
zovitnost. [čuten.

unmerklich neznačen, neopazen, ne-
unmefšbar neizmérén, nepreméren.

Unmilde *f.* nemilost.

unmittelbar neposrednji, naravnosten; (nächste) bližnji, prvi, glavni.

unmöglich nemogoč, nemožen, kar
ni mogoče od. možno. [nost.

Unmöglichkeit *f.* nemogočnost, nemož-
nemoralisč nenravnén, nenravit, ne-
moralisčen, razuzdan.

unmündig nedorastel, nedoleten, ma-
loleten, nezrel.

Unmündigkeit *f.* nedorastlost, nede-
letnost, maloletnost.

Unmuth *m.* nevolja, nejevolja, gnev.

unmuthig nevoljen, nejevoljen, gnevén.

unmuthsvoll ves nevoljen od. gnevén.

Unmutter *f.* nemati (-matere).

unmütterlich nematerinski, nemate-
ren, materi neprimeren.

unnachahmbar, unnachahmlich nepo-
snemen, kar se ne dá posnemati.

unnachgiebig neodjenljiv, nepriza-
nesljiv.

unnachsichtlich neprizanesljiv, brez-
milosten, brez milosti od. prizanašbe.

unnahbar nepristopen.

unnatürlich *adv.* nenaraven, nepri-
rojen; *adv.* čez nemoč, brez mere;

neznano, strašno.

Unnatürlichkeit *f.* nenaravnost, nepri-
rojenost.

unnenbar neizrečen, nedopoveden.

unnöthig nepotrebén, odveč; — *er*
Weise po nepotrebem.

unnützig nekoristen, brezkoristen, ne-
potrebén, neraben; *eine* — *e* Arbeit thun
prazno slamo mlatiti.

unobligat neobligaten, nepredpisan,
nezapovedan. [pačen.

unordentlich nereden, neporeden, ná-
Unordnung *f.* neréd, zmeda, razvláka;
alles ist in — vse je razvléčeno od.
raztreseno.

unorganisch neorganski, neživóč.

unorganisiert neurejen, neuravnán.

unorthographisch nepravopisén, krivo-
pisén.

unpaarig lih, neparén.

unparteiisch, unparteilich nepristrán,
nepristranski.

Unparteilichkeit *f.* nepristranost.

unpassend neprimerén, neprilícén,
nepristožen.

unpáslich ne prav zdrav, malo bolan,
slab; er ist — ni mu (prav) dobro,
ne počuti se dobro.

Unpáslichkeit *f.* slabost.

unpatriotisch nedomoljubén, nerodo-
ljubén, nedomorodén.

unpersönlich brezosebén, neosebén.

unpoliert nepolikan, neuglajen.

unpolitisch nepolitičén; (unflug) ne-
modér, malo modér.

unproportioniert nerazmerén, brez-
razmerén.

Unrath *m.* nesnaga; (Schicht) smeti
(-ij) *pl.*; — machen smetiti; nasmetiti,
tasmetiti. [nevarén.

unrathsam kar se ne more svetovati,

unrecht *adi.* nepráv, nápačén; (un-
gerecht) nepravičén, krivičén; *adv.* ne
prav, napak; po krivem, po krivici.

Unrecht *n.* krivica, krivda, krivično
dejanje.

unrechtmäßig nepostavén, nepravičén,
krivičén.

Unrechtmäßigkeit *f.* nepostavnost, ne-
pravičnost, krivičnost.

unredlich nepošten. [nje.

Unredlichkeit *f.* nepoštenost, nepošte-

unregelmäßig nepravilén, neredén.

Unregelmäßigkeit *f.* nepravilnost, ne-
rednost.

unreif nezrel, negodén, golén; (v. d.
Leibesfrucht) nedonošen; —e Frucht
nezrel sad, golenèc.

Unreife *f.* nezrelost, negodnost.

unrein, unreinlich nečedén, nečist,
nesnažen, umazan; (v. Getreide) smet-
ljiv, neprečiščen.

Unreinlichkeit *f.* nečednost, nečistost,
nesnažnost, nesnaga; smetljivost.

unrettbar neresljiv, nerésén.

unrichtig *adi.* nepráv, nápačén; *adv.*
neprav, napak, naopak.

Unrichtigkeit *f.* napaka, pomota.

unritterlich neviteški.

Unruhe *f.* nepokoj, nemir; (Wärm)
hrup, šundér; (Aufruhr) vstanék,
vstaja, punt.

Unruheflüster *m.* nepokojnež, nemir-
než; vstajnik, puntar.

unruhig nepokojén, nemirén.

unrühmlich neslavén.

uns *pron. dat.* nam, *dual.* nama;
acc. nas, *dual.* naju.

unsäglich nedopovédén, neizrécén.

unsanft nerablél, nevoljén, nemehek;
er jagte ihm kein —es Wort ni mu je
rekel ostre —, trde —, žal besede.

unsauber nesnažen, nečedén, umazan.

Unsauberkeit *f.* nesnažnost, nesnaga,
nečednost, umazanost.

unschädlich neskodljiv, nekvarljiv;
—es Ding nedolžna reč; — machen
s poti spraviti.

unschäblich neprecenljiv, necenjen;
(vorzüglich) izbran, izvrtén.

Unschäblichkeit *f.* neprecenljivost.

unscheinbar neznatén, neznamenit;
(keinen Schein habend) nesvetél, te-
mén, bled.

Unscheinbarkeit *f.* neznatnost, nezna-
menitost; temnost, bledost.

unschuldig, unschuldigam nepristožen,
nespodobén; neprimerén, neprilícén,
nepripravén.

Unschuldigkeit *f.* nepristojnost, ne-
spodobnost; neprimerenost, neprilic-
nost, nepripravnost.

unschiffbar neplovén, nebrodén.

unschlächtig *í.* ungečhlächt.

Unschlitt *n.* loj; Unschlitt-lojén, lojev.

Unschlittkerze *f.* lojena sveča, lojenica.

unschlüssig neodločén, omahljiv, brez
trdnega sklepa; — sein omahovati, ne
znati kaj bi, ne znati bi li.

Unschlüssigkeit *f.* neodločnost, omah-
ljivost. [plehek.

unschwamhaft neslastén, neokusén,

Unschwamhaftigkeit *f.* neslast (-i), ne-
slastnost, neokusnost.

Unschuld *f.* nedolžnost; (Reuschheit)
čistost, čistota.

unschuldig nedolžen, čist; (eines Ver-
brechens) nekriv; —er Kinder Tag te-
pežni dan, pametva, otépnica, šapavica,

ſapelica; —er Weiſe po nedolžnem, po krivem; an etwaſ — ſein nad čim nedolžen biti (sem), pri čem ne biti kriv, ne iméti (imám) krivnve od krivde; (niſt ſchabend) neſkodljiv.

Unſchuldigerklärung *f.* ſpoznanje za nedolžnega od. nekrivega; razsodba, da je kdo nekriv, — nedolžen, izjava nedolžnosti. [pogled.

Unſchuldsmiene *f.* nedolžni obraz, — unſchuldsvoll ves nedolžen.

unſchwer netežek, lahék.

unſelbſtändig neſamostalén.

Unſelbſtändigkeit *f.* neſamostalnost.

unſelig neſrečen, neblažen.

Unſeligheit *f.* neſrečnost, neblaženost.

unſer *pron. pers.* naſ, *dual.* naju; *pron. poſſes.* naſ, *dual.* najin; (in Beziehung auf d. Subject d. Satzes) ſvoj;

—einer, —einer mi, naſ jeden, jeden izmed naſ; eſ ſind — vier ſtirje smo;

—ſgleichen naſ vrstnik, naſa vrstnica.

unſerig, **unſrig** naſ.

Unſerige, **Unſrige** *m.* naſinéc.

unſerthalben, **unſertwegen**, **unſertwillen** zavoljo naſ, radi naſ, zaradi naſ, zaſtran naſ.

unſicher ne varén, nevarén; (ungewiß) negotóv, nezanesljiv, nezanesén.

Unſicherheit *f.* nevarnost; negotovost, nezanesljivost, nezanesnost.

unſichtbar nevidén.

Unſichtbarkeit *f.* nevidnost. [áбота.

Unſinn *m.* neſmiſel (-i), neumnost, unſinnig neſmiſeln, brezmiſeln, neumén, brezumén, budalaſt, nor.

Unſitte *f.* grda —, napačna navada.

unſittlich nenravnén, nenravít, zlonravnén, slabega zadržanja.

Unſittlichkeit *f.* nenravnost, nenravitost, zlonravje.

unſtatthaf nedovoljen, nedopusčen.

Unſtatthaflichkeit *f.* nedovoljenost, nedopusčenost.

unſterblich neumrljóč, neumrljív, brezsmrtén; (ewig) večén, nemrljív, neugasljiv.

Unſterblichkeit *f.* neumrjočnost, neumrljívost, brezsmrtnost; večnost, nemrljívost, neugasljivost.

Unſtern *m.* neſrečna zvezda, neſrečno naključje, neſreča.

unſtet neſtalén, neſtanovit, opotéc; ein —er Menſch neſtanovitneſ, veternják.

Unſtetigkeit *f.* neſtalnost, neſtanovitost, neſtanovitnost.

unſtrafbar, **unſtráſlich** nekaſniv, nekrív, nedolžen. [noſt.

Unſtráſlichkeit *f.* nekaſnivost, nedolžunſtreitig nedvomén, nedvojbén, kar se ne dá izpodbijati, — tajiti.

unſtudiert neučen, neúk, neizſolan.

untadelhaft, **untadelig** brez graje, brez madeža, negrajén, brezmadežén.

Untadelhaftigkeit *f.* brezgrajnost, brezmadežnost.

untauglich neſposobén, nepripráven, neprikladén.

Untauglichkeit *f.* neſposobnost, nepriprávnost, neprikladnost.

unten *adv.* doli, dolej, zdolej, ſpodí, ſpodej; nach — dol, navdol, ſpod, vniz; von — odzdoli, odzdolej, odſpodej; — am doli pod, vznožji; von — weg izpod, ſpod, *z. B.* von — weg hauen izpodsekati, von — weg beißen izpodgrizniti. [tje.

untenhin *adv.* odſpodej tje, odzdoli

unter *praep.* pod; (unter etwaſ hervor) izpod od. ſpod česa, *z. B.* — der Banf hervorziehen ſpod klopi potegniti; (zwiſchen) med; (auſ der Mitte) izmed, *z. B.* einer — ihnen jeden izmed njih; (mit) s, z, *z. B.* — der Bedingung s tem pogojem; — dem Namen po imeni; — dem 2. dieſes Monats drugega dne tega meſeca; eine Perſon — 20 Jahren oſeba ki ſe nima 20 let od. ki ſe ni 20 let stara; — einem ob jednem, h krati; — Kaiſer Franz Joſef za ceſarja Franca Joſefa; — der Hand zuſteden ſcrivaj dati (dám); etwaſ — den Händen haben delati od. v delu iméti (imám) kaj; — vier Augen med nama, brez prié; — den Waffen ſein pod orožjem od. v orožji biti (sem); — Schloſſ u. Riegel pod klučém; — die Soldaten gehen k vojacom iti (grem); jemandem — die Augen treten (kommen) komu pred oči ſtopiti (priti); jemandem etwaſ — die Kaſe reißen pod noſ podrobíti od. očitati komu kaj; (in 3ſſg.) pod-, niſji.

Unterabtheilung *f.* nižji —, spodnji oddelék. [podoravati.]

unterackern podorati (-orjem), *impf.*

Unteradmiral *m.* podadmiral.

Unteramt *n.* nižji —, podrejeni urád.

Unterarm *m.* podlakét, podlehti.

Unterärmel *m.* spodnji —, dolnji rokáv.

Unterart *f.* nižji razpol, nižja vrsta.

Unterarzt *m.* podzdravnik.

Unteraufseher *m.* podnadzornik.

Unteraugengegend *f.* podočje.

Unteraugenlid *n.* dolnja trepalnica.

Unterbalken *m.* spodnji tram.

Unterband *n.* podveza.

Unterbau *m.* podzidje, podstava, pod-

idék, podstavék; (im Bergb.) podkóp.

Unterbauch *m.* podtrebuh, dolnji del

trebuha.

Unterbauchgegend *f.* podtrebusje.

unterbauen podzidati, *impf.* podzida-

vati; (unterhöhlen) podkopáti (-kop-

ljem), *impf.* podkopovati.

Unterbeamte *m.* nižji uradnik.

Unterbefehlshaber *m.* podpoveljnik.

Unterbegriff *m.* prvi pojem, podrejeni

pojém.

Unterbehörde *f.* nižje oblastvo, —

oblastništvo, nižja gosposka.

Unterbeinkleid *n.* spodnje hlače *pl.*,

spodnjice *pl.*, gáte *pl.*

Unterbett *n.* blazina.

Unterbezirk *m.* podokraj.

unterbinden podvezati (-vezem), *impf.*

podvezovati; (die Nabelschnur) zavezati,

impf. zavezovati.

Unterbindung *f.* podvez, podvezovanje.

unterbleiben zaostati (-ostanem), ne

izginiti se, opustiti se; *impf.* zaosta-

ti, opuščati se.

unterbrechen pretrgati, prenehati, pre-

kiniti, ustaviti, zaustaviti; *impf.* ustav-

ljati, zaustavljati; jemanden im Reden

— besedo prestriči (-strižem), v be-

sedo seči (sežem) komu; *impf.* v be-

sedo segati komu.

Unterbrechung *f.* prenehljaj, pretrg,

prestanék; ustava, zaustava, zaustav-

ljenje; ohne — neprenehoma, v jedno

mér, neprestano, nepretrgoma.

unterbreiten podgrniti, *impf.* pod-

grinjati; (ein Gefuch) predložiti, *impf.*

predlagati.

unterbringen nastániti, pod streho

spraviti; *impf.* pod streho spravljati;

seine Kinder gut — otroke dobro pre-

skrbéti, dobrim ljudém izročiti; einen

Bedienten bei jemandem — službo pre-

skrbeti strežaju pri kom; (Capital)

naložiti, *impf.* nalágati.

Unterbrunnengegend *f.* podprsje.

Unterburg *f.* podgradje.

Unterdach *n.* podstrešek, podstrešje,

spodnja streha.

unterdes, unterdessen *adv.* med tem,

tačas.

Unterdiacon *m.* poddijakon.

Unterdialect *m.* podnarečje.

unterdrücken (jemanden) stiskati, tlá-

čiti, zatirávati; (etwas) zatréti (-ta-

rem), zadušiti, udušiti, potlačiti; *impf.*

zatiravati; (den Zorn) požreti (-žerem),

impf. požirati, ne kazati (kazem); (eine

Schrift) utajiti, skriti (skrijem); *impf.*

utajevati, skrivati; (vernichten) ugono-

biti, zamoriti; *impf.* ugonabljati.

Unterdrücker *m.* zatiraléc, stiskaléc,

tlačitelj. — *Drück bei Jangquien.*

Unterdrückung *f.* zatirátév, tlačítév,

zatiranje, tlačenje, stiskanje.

untere (der, die, das) dolnji, zdolnji,

dolenji, spodnji; (niedere) nižji, spodnji.

untereinander *adv.* med seboj, skup;

(durcheinander) vse vprek.

untereinander sič drzniti se, predrzniti

se, upati si u. se.

unterfertigen podpisati (-pišem), *impf.*

podpisovati.

Unterfertigung *f.* podpis, podpisovanje.

unterfeuern podkúriti, podnétiti, pod-

páliti; *feuern* podkúrjati, podpáljati.

Unterfläche *f.* spodnja plat (-i), spod-

nja ploska.

unterfressen podjesti (-jém), izpod-

jesti; *impf.* podjedati, izpodjedati.

Untersuß *m.* spodnji del noge, spodnja

noga, stopalo.

Unterfutter *n.* pód(v)laka, podšev, pod-

stava, podloga; (bei Zimmerl.) podboj.

unterfüttern podšiti (-šijem), pod-

staviti, podložiti, podvleči; *impf.* pod-

šivati, podstavljati, podlagati.

Untergang *m.* (der Sonne) zahod, za-

ton, zapad; (Verfall) razpad, pogin,

konéc; — der Welt konéc sveta.

Unterhaltung *f.* podpléme (-na).

Untergebäude *n.* podzidje, spodnje zidanje, spodnji od. dolnji del poslopja.

untergeben podložen, podvržen.

Untergebene *m.* podložnik, podanik.

Untergebirge *n.* podgorje.

Untergebiss *n.* spodnji zobje, spodnje obojbe.

untergehen (v. Himmelstörpern) zaiti (-idem), v zaton iti (grem); *impf.* zahajati; (im Wasser) potopiti se, pogrezniti (se), utoniti; *impf.* potapljati se, pogrezovati se; (zugrunde gehen) propasti (-padem), *impf.* propadati; (v. Menschen) končati biti (je) koga, giniti; poginuti.

Unterghilfe *m.* podpomočnik.

Unterghöl *n.* f. Unterholz.

Untergemach *n.* spodnja soba, — izba.

Untergemeinde *f.* podobčina.

untergeordnet podrejen; — e Behörde nižja oblast (-i).

Untergericht *n.* nižje sodišče.

Untergerinne *n.* dolnji žleb.

Untergeschoß *n.* pritlični del hiše, stan pri tleh.

Untergespann *m.* podžupán. [vozá.

Untergestell *n.* podstavék, spodnji del

Untergewand *n.* spodnja obleka.

untergehen podliti (-lijem), *impf.* podlivati.

untergraben podkopati (-kopljem), izpodkopati; *impf.* podkopavati, izpodkopavati; *fig.* omajati, podreti (-derem).

Untergräber *m.* izpodkopovaléc.

Untergrabung *f.* izpodkopovanje.

Untergras *n.* otava.

untergreifen podseči (-sežem), *impf.* podsegati.

Untergurt *m.* podprog, podpas.

untergürten podpreči (-prežem), podpasati (-pašem); *impf.* podprezati, podpasovati.

Unterhaar *n.* spodnji lasjé *pl.*

unterhalb *praep.* pod, doli za; *adv.* spodej, zdolej.

Unterhals *m.* (bei Dchjen) nadér.

Unterhalt *m.* živež, žitek, hrana; (bei den Thieren) reja, krma, piča, klaja; (der Güter) vzdržanje, ohramba.

unterhalten (s. B. ein Gefäß) podstaviti, *impf.* podstavljati; (aufrecht

erhalten) ohraniti, obdržati (-držim); *impf.* ohranjovati, obdrževati; Liebe — ljubežn iméti (imám) od. gojiti; daß Feuer — skrbeti da ogénj ne ugasne; ein Gespräch — pogovarjati se, pomenkovati se; einen Briefwechsel — pisma si pisati (pišem) drug drugemu; (jemandem seinen Unterhalt geben) rediti, živiti, preživljati, skrbeti za —, zalagati, zakládati; (jemandes Geište eine angenehme Beschäftigung gewähren) komu kratak čas delati od. čas kratiti, zabavati koga, razveseljevati; sich — kratkočasiti se, kratak čas si delati, dobre od. židane volje biti (sem), razveseljevati se.

unterhaltend zabaven, kratkočasen.

Unterhaltungskosten *pl.* stroški za vzdrževanje, preživnina.

Unterhaltsreviers *m.* obveznica za preživljanje od. vzdrževanje.

Unterhaltung *f.* veselica, zabava, razveseljevanje; (Erhaltung) vzdrževanje, ohramba.

Unterhaltungsblatt *n.* zabavni list, zabavnik.

Unterhaltungsgabe *f.* dar (-ü) druge zabavati od. razveseljevati. [kosten.

Unterhaltungskosten *pl.* f. Unterhaltunterhandeln pogajati se, dogovarjati se; (als Käufer) mešetovati, mešetariti, posredovati.

Unterhändler *m.* pogajaléc; mešetar, posredovaléc.

Unterhandlung *f.* pogajanje, dogovaranje; mešetovanje, posredovanje.

Unterhandlungskunst *f.* umetnost pogajati se od. dogovarjati se.

Unterhaus *n.* spodnja hiša; (im Parlamente) zbornica poslancev.

Unterhaut *f.* podkožica.

Unterhautzellgewebe *n.* mezdra. [ca.

Unterhemd *n.* spodnja srajca od. robunterhöhlen izpodriti (-rijem), izpodvrtati, izpodvotliti, izpodkopati (-kopam u. -kopljem).

Unterholz *n.* podršćina, hosta.

Unterhosen *pl.* svitice *pl.*, spodnjice *pl.*, spodnje hlače *pl.*, gače *pl.*, gate *pl.*, brgése *pl.*

unterirdisch podzemeljski, podzemén.

Unterjäger *m.* (milit.) podlovéc.

unterjochen podjarmiti, pod se ob. pod jarem správití, podvréci (-vržem) si; *impf.* podvrácatí, pod se ob. pod jarem správljati.

Unterjocher *m.* podjarmitelj.

Unterjochung *f.* podjarmljenje.

Unterkammerer *m.* podkomornik, podkličučár.

Unterkanzler *m.* podkancelár.

Unterkauf *m.* mešetarjenje; (Vorlauf) prekúpovanje.

Unterkäufer *m.* mešetar; prekupéc, prekuovaléc.

Unterkehle *f.* j. Unterfynn.

Unterkiefer *m.* spodnja čeljust (-i).

Unterkinn *n.* podbradék.

Unterkleid *n.* spodnja obleka, spodnje oblačilo; (der Frauen) gozéc.

Unterkohlrabi *m.*, **Unterkohlrübe** *f.* podzémeljska koleraba, podzémeljica.

unterkommen (Dienst finden) službo najti (najdem) od. dobiti, mesto dobiti, v službo priti (pridem); (Obdach finden) pod streho priti (-dem), streho dobiti; (*impers.*) pod roke priti (pride).

unterkommen *n.*, **Unterkunft** *f.* služba, mesto; stan, stanovanje, streha; jeman-dem — geben koga pod streho vzeti (vzajem), *impf.* — jemati (jemljem).

Unterlage *f.* podloga, podklada, podstava.

Unterland *n.* dolensjsko (-ega), doljenja stran (-i).

Unterländer *m.* dolenjéc, dolanjéc.

Unterlänge *f.* spodnja od. dolnja dolžina.

Unterlass *m.* prenehljej, prestanék; ohne — neprenehoma, nepretrgoma, neprestano.

unterlassen opustiti, pustiti; *impf.* opuščati, puščati; auch ne storiti, ne izpolniti.

Unterlasser *m.* opustnik, zamudnik.

Unterlassung *f.* opuščanje, opuščanje, zamuda, zamudék.

Unterlassungssünde *f.* opustni greh, zamuda dobrih del.

Unterlauf *m.* dolnji tek; (d. Schiffes) dolnja paluba.

unterlaufen letéti od. teči pod kaj; (vorkommen) primériti se, pripetiti se, naključiti se, zgoditi se; die Haut ist

mit Blut — kri je pod kožo zasedla od. podplúla.

unterlaufen *adi.* (mit Blut) podplút, zaséden, s krvjó zalit.

unterlegen podložiti, *impf.* podlágati, podkládati; (einen anderen Sinn) podtakniti, dati (dam); *impf.* podtikati, dajati; Pferde — konje prepreči (-prežem) od. menjati; *impf.* konje preprezati od. menjavati.

Unterlehrer *m.* podučitelj.

Unterleib *m.* trebuh. [zén (-i).

Unterleibskrankheit *f.* trebušna bole-
unterliegen podleči (-ležem), podležati (-im), obnemoči (-morem); *impf.* podlegati, obnemagati; (einem Gerichte) podvržen od. podložen biti (sem); im Prozesse — pravdo izgubiti; der Strafe — kazni zapasti (-padem); es unterliegt keinem Zweifel ni dvomljivo od. sumno, o tem ni dvoma od. suma.

Unterlieutenant *m.* podporočnik.

Unterlippe *f.* spodnja ustnica.

untermauern podzidati, *impf.* podzidovati.

untermengen zmésati, primésati od. podmésati (jedno drugemu).

unterminieren podkopati (-kopljem), izpodkopati; *impf.* izpodkopavati.

unternähen podšiti (-šijem), *impf.* podšivati.

unternehmen podvzeti (-vzamem), početi (-čnem), započeti, lotiti se (česa), poprijeti (-primem) se (česa); *impf.* podvzémati, počénjati, započénjati, poprijémati se (česa); eine Reise — na pot odpraviti se.

Unternehmen *n.* podvzetje, podjetje, početje, zapčetje, zapčetba.

unternehmend podvzetén, podjetén, podvzemljiv.

Unternehmer *m.* podvzetnik, podjetnik; —in *f.* podvzetnica, podjetnica.

Unternehmung *f.* j. Unternehmen.

Unternehmungsgest *m.* podvzetnost, podjetnost, podvzemljivost. [jetén.

unternehmungslustig podvzetén, pod-

Unteroffizier *m.* podčastnik.

unterordnen podrediti, poddržiti, (pod koga) postáviti; *impf.* podréjati, poddrževati. [tév.

Unterordnung *f.* podredba, podružni-

Unterpfand *n.* zastava; etvāš atš — geben zastāviti, *impf.* zastāvljati kaj.

unterreden *sih* pogovarjati se, pomenkovati se, méniti se, kramljati.

Unterredung *f.* pogovor, pomenek, pomenkovanje, kramljanje.

Unterricht *m.* uk, nauk, podúk, podučevanje; jemandem — erteilen učiti od. podučevati koga (v čem).

unterrichten učiti; podučiti, *impf.* podučevati; (in Kenntnis setzen) sporočiti (komú kaj), vedeti dati, na znanje dati; *impf.* sporočevati, na znanje dajati; ich bin von allem unterrichtet vse vem, vse mi je znano.

Unterrichts- učni, naučni.

Unterrichtsanstalt *f.* učilišče, učilnica.

Unterrichtsgeld *n.* učnina. — *gang?*

Unterrichtsminister *m.* naučni minister.

Unterrichtsministerium *n.* naučno ministerstvo, ministerstvo za uk.

Unterrichtsordnung *f.* učni red, učni zakon.

Unterrichtssprache *f.* učni jezik.

Unterrichtswesen *n.* šolstvo, šolske zadeve *pl.*

Unterrock *m.* spodnja suknja; (d. Weiber) spodnja janka, podrášnik; indra.

untersagen prepovedati (-vém), zabraniti; *impf.* prepovedati, zabranjevati.

Untersagung *f.* prepoved (-i).

Untersalpersäure *f.* duševa oksilina.

Untersatz *m.* podstava, podstavék; (in der Logik) podrék.

Untersaum *m.* podmet, podrob.

unterschätzen premalo ceniti, prezirati.

unterscheiden ločiti; razločiti, *impf.* razločevati; sich — ločiti se, razločevati se, razlikovati se.

unterscheidend razločilén, razločevalén.

Unterscheidung *f.* razločitév, razločba, razločevanje.

Unterscheidungskraft *f.* razločevalnost, razločilna moč (-i).

Unterscheidungszeichen *n.* ločilno znamenje, ločilo, ločilnica, ločnica.

Unterscheidungslehre *f.* nauk o ločilih od. ločilnicah.

Unterschenkel *m.* krača.

unterschicken podložiti, podstaviti; *impf.* podlagati, podkládati, podstavljati; (etwas Unrechtes an die Stelle des

Echten setzen) podtakniti, podvreči (-vržem); *impf.* podtikati, podmetávati; ein untergeschobenes Kind) podvrženec, podtaknec; podvrženka, podtaknenka.

Unterschied *m.* razloček, razlika; ohne — des Standes ne gledé na stan, brez ozira na stan.

unterschiedlich različén, razén, raznotér, mnogotér.

unterschlächtig (v. Rade) lopatén, podlivén, na lopate; — es Wasser podkollesna voda; — e Mühle mlin s kolesi na lopate.

unterschlagen izpodmekniti (-maknem), zatajiti, za se pridržati (-im); *impf.* izpodmikati, zatajevati, za se pridrevati; jemandem ein Bein — nogo komu izpodbiti (-bijem) od. podstaviti; *impf.* izpodbijati, podstavljati.

Unterschleif *m.* potuha; kok; — geben potuho dajati; kotáciti, potakati (-tačem).

unterschreiben podpisati (-pišem), *impf.* podpisovati.

Unterschreiber *m.* podpiséc, podpisnik, podpisovaléc.

Unterschrift *f.* podpis.

Unterschule *f.* nižja šola.

unterseich podmorski.

untersenken potopiti, pogrezniti; *impf.* potapljati, pogrezovati.

unterseht tršcat, čokát.

Untersehtheit *f.* trščatost, čokatost.

untersinken utoniti, utopiti se, pogrezniti (se); *impf.* utápljati se, pogrezovati se.

unterspielen podslaniniti, s slanino nabuckati. [rati]

unterspreizen podpreti, *impf.* podpi-

Unterstaatssecretär *m.* državni podtajnik.

Unterstadt *f.* dolnje od. spodnje mesta.

Unterstand *m.* stan, stanišče; jemandem — geben koga na stanišče vzeti (vzamem), *impf.* — jemati (jemljem).

Unterstandsgeber *m.* stanodajaléc.

untersändig podrastél. [vališča]

untersandslos brez stana od. stano-
unterste (der, die, das) najnižji, najbolj spodnji.

unterstehen *s. B.* einem Gerichte spdati od. biti (sem) pod kako sodišče;

(unter ein Obdach treten) stópiti pod streho, vedriti; *ſich* — drzniti se, predrzniti se.

unterstehend podložen, podvržen, poddružen, spadajóć.

Unterstelle *f.* nižje mesto, nižja služba.

unterstellen podstáviti, *impf.* podstávljati; podvreći (-vržem), podtekiniti; *impf.* podtikati.

unterstreichen podčrtati, *impf.* podčrtovati.

unterstreuen nastlati (-steljem) živini, podstlati pod živino; *impf.* nastiljati, podstiljati.

Unterstufe *f.* spodnja stopnja.

unterstützen podpreti, pomoći (-morem), potegniti od pognati (-ženem) se za koga; *impf.* podpirati, pomagati, potegovati —, potezati —, poganjati se za koga, na pomoč biti (sem) komú, na roko iti (grem) komú; (befrúftigen) trditi; potrditi, *impf.* potrjevati; mit Geld — z denarji zalágati od. zakládati (koga).

Unterstützer *m.* podpornik, pomočnik; — *in f.* podpornica, pomočnica.

Unterstützung *f.* podpora, pomoč (-i), pripomoč (-i), zaslomba; **Unterstützungspodporni**, pomočni.

Unterstützungscasse *f.* podporna blagajna, — denarnica.

Unterstützungsfond *m.* podporna záloga od. základa.

Unterstützungspunkt *m.* podporišče.

untersuchen preiskati (-iščem), pregledati; *impf.* preiskávati, preiskovati, pregledovati; (erheben) pozvédeti (-zvem), *impf.* pozvédati, pozvedovati; (prüfen) izprašati, preskúšiti; *impf.* izpraševati, preskúšati.

Untersucher *m.* preiskovaléc, pregledovaléc; pozvedovaléc; izpraševaléc.

Untersuchung *f.* preiskava, preiskovanje, pregledovanje; pozvedovanje; izpraševanje; **Untersuchungspreiskovalni**, pregledovalni; pozvedovalni; izpraševalni. [sodišče.

Untersuchungsgericht *n.* preiskovalno

Untersuchungskosten *pl.* preiskovalni stroški *pl.*, stroški preiskave.

Untersuchungsrichter *m.* preiskovalni sodnik.

Untersuchungsverfahren *n.* preiskovalno postopanje, ravnanje pri preiskavi.

untertags *adv.* po dnevu.

untertauchen *tr.* potopiti, pogröziti, pondreti; *impf.* potápljati, pogrezovati, pondirati; *intr.* vtopiti se, pogrezniti (se), ponikniti, pondreti se; *impf.* vtápljati se, pogrezovati se, pondirati se. [valéc.

Untertaucher *m.* potapljaléc, pogrezovatelj; **untertan** podložen, podvržen.

Untertan *m.* podložnik, podanik, podvrženéc.

unterthänig podložen; (als Auóbruder Söflichkeit) ponižen; (gehörjam) pokoren.

Unterthänigkeit *f.* podložnost; ponižnost; pokornost.

Untertanverhältnis *n.* podložništvo, razmérje podložniško.

Untertheil *m.* spodnji del, — konéc.

unterwachsen podrasti, prerásti; *impf.* podráščati, preráščati (prerastati).

unterwärts *adv.* dol, navzdol, navzpod, v niz.

unterwaschen izpodprati (-perem), izpodriti (-rijem), izpodmleti (-meljem), izpodkopati (-kopljem); *impf.* izpodpirati, izpodkopavati.

Unterwasser *n.* dolnja voda.

unterwegs *adv.* med potjo, med potom, medpótoma, po poti; — (ein potovati, popotovati).

unterweisen učiti; podučiti, napeljati; *impf.* podučevati, napeljevati.

Unterweisung *f.* učenje, podúk, podučevanje, napeljevanje.

Unterwelt *f.* podzemelje, podzemeljski svet, zdoljni svet.

unterwerfen podvreći (-vržem), pod svojo oblást od. pod sé správit; *impf.* pod svojo oblást od. pod sé správljati.

unterwölben oblok napraviti (pod čim).

unterworfen podvržen, podložen.

unterwühlen izpodriti (-rijem), izpodmleti (-meljem), izpodrvati (-rujem); *impf.* izpodrijati.

unterwürfig podložen, pokoren, v čigar oblásti, suženj.

Unterwürfigkeit *f.* podložnost, pokornost, sužnost.

unterzeichnen podznameniti, *impf.* podznamenovati; (unterzeichnen) podpisati (-pišem), *impf.* podpisovati.

Unterzeichner *m.* podpisaléc, podpisovaléc. [néc.

Unterzeichnete *m.* podpisani, podpisunterziehen *tr.* 3. **U.** den Wagen unter das Dach potéginiti voz pod streho; (v. Kleidungsstücke) pod kaj obláci od. obúti (-bujem); *impf.* — oblačiti, obúvati; Futter — unter ein Kleid obléko podvléci od. podložiti, *impf.* podlágati, podkládati; das Haus mit einer Schwelle — nov prag pri hiši napraviti; ein Gebäude mit einer Mauer — poslopje podzidati, *impf.* podzidovati; sich — lotiti se (česa), podvreči (-vržem) se (čemu), na sé vzeti (vzamem) kaj; *impf.* na sé jemati (jemljem) kaj.

Unterziehhosen *pl.* j. Unterhosen.

Unterzug *m.* podvléka, podvláka; (mont.) podpóra.

unterzünden podnétiti, podkúriti, podžgati (-žgém), podpáliti; *impf.* podnétati, podžigati.

Unthat *f.* zločin, zločinstvo.

unthätig nedelavén.

Unthätigkeit *f.* nedelavnost.

untheilbar nerazdelén, nerazdeljiv, neločiv.

Untheilbarkeit *f.* nerazdelnost, nerazdeljivost, neločivost.

untheilhaft nedeležén, brezdeležén.

Untheilhaftigkeit *f.* nedeležnost, brezdeležnost.

Unthier *n.* zvér (-i), zverina.

unthunlich nemogóč, kar se ne dá storiti, kar se ne more zgoditi.

untief neglobok, pliték, plitév.

Untiefe *f.* plitvina, plitčina, prétek (-téka); plitvost, plitkost.

untüchtig neizbrisén, neodpravén, kar se izbrisati od. odpraviti ne more.

untragbar nenosén, neprenesén; (unfruchtbar) nerodovitén, nerodovit, neróden; (v. Vieh) jalov.

untrennbar nerazdelén, nerazločén, nerazkrojén, nerazdružén.

Untrennbarkeit *f.* nerazdelnost, nerazločnost, nerazkrojnost, nerazdružnost.

untreu nezávést, neverén; — werden iznevéríti se.

Untreue *f.* nezvestoba, nevernost.

untrinkbar nepitén.

untröstlich neutolážen, nepotolážen.

Untröstlichkeit *f.* neutoláženost, nepotoláženost.

untrügllich neprekanljiv, nezapeljiv, nelázljiv, negoljufiv.

Untrüglichkeit *f.* neprekanljivost, nelázljivost *ic.*

untüchtig nespretén, nepripravén; (unfähig) nezmožén, nesposobén.

Untüchtigkeit *f.* nespretnost, nepripravnost; nezmožnost, nesposobnost.

Untugend *f.* napaka, razvada, slaba navada. [lén.

unübergehend neprehodén, neprehajunüberlegt *adi.* nepremišljen, nepreudarjen; *adv.* nepremišljeno, brez premiselka, brez preudarka.

Unüberlegtheit *f.* nepremišljenost, nepreudarjenost.

unübersehbar nepregledén, nedogledén, neprezirén.

unübersehbar neprestávén, neprevédén, neprelóžen; nepreplávén, neprebédén, nepregážen.

unübersteigbar, **unübersteiglich** neprestópén, neprelážen, nepremagljiv. [sén.

unübertrefflich nepresežén, neprekounübertroffen nepremagan, neprekóšen, nepresežen.

unüberwindlich nepremagljiv, nezmagljiv.

unüblich nenavadén. [hodno.

unumgänglich *adv.* neogibno, neobunumschränkt neomejen, neograjen; samovladén, samooblastén.

unumstößlich neovržén, neizpodhitén.

unumwunden *adv.* naravnost, brez vseh ovinkov.

ununterbrochen *adi.* nepretrgan, neprenehljiv, neprejenljiv; *adv.* nepretrgoma, neprenehoma, nepresledoma, zdržema, v jedno mér.

unveränderlich nepremenljiv, neizpremenljiv.

Unveränderlichkeit *f.* nepremenljivost, neizpremenljivost. [menjen.

unverändert nepremenjen, neizpreunverantwortlich (v. Verf.) neodgovorén; eine —e Handlung nezagovorno od. neodpustno dejanje.

unveräußerlich neoddatën, neprodatën.
Unveräußerlichkeit *f.* neoddatnost, neprodatnost.
unverbesserlich nepoboljšljiv, nepopravën.
Unverbesserlichkeit *f.* nepoboljšljivost, nepopravnost.
unverblümt *adv.*, *fig.* naravnost, brez vseh ovinkov.
unverbrennbar nezglorljiv, kar zgoreti ne more. [trjen.
unverbrüht nepisan, pismeno nepo-
unverbrüchlich neprelomljiv, neprelómën, neomajljiv, svet, trdën.
unverbürgt nezajamčen, nesprican, neosigurjen, negotóv.
unverdächtig nesumën, nesumljiv.
unverdaulich neprebavën.
Unverdaulichkeit *f.* neprebavnost.
unverdient nezasluzën; —*erweije adv.* po nedolžnem.
unverdorben nepopačen, nepokažen, nepokvarjen.
Unverdorbenheit *f.* nepopačenost *x.*
unverdroffen neutrudljiv, neumoren.
Unverdroffenheit *f.* neutrudljivost, neumornost.
unverehelicht (v. Mannsperjonen) neóženjen; (v. Weibspersonen) neomóžena, neudána.
unvereinbar, **unvereinbarlich** nezdrúžen, nezjedinljiv.
Unvereinbarkeit *f.* nezdrúžnost, nezjedinljivost. [pristën.
unverfälscht nepopačen, neskažen,
Unverfälschtheit *f.* nepopačenost, neskaženost, pristnost. [óën.
unvergänglich neminljiv, vekovit, ve-
Unvergänglichkeit *f.* neminljivost, vekovitost, večnost.
unvergeblich neodpústën.
unvergeslich nepozábën, nepozabljiv.
Unvergeslichkeit *f.* nepozábnost, nepozabljivost.
unvergleichlich neprimerën, neprispodóben; ein —er Mann mož komur ni para od komur ni jednakega.
unverhältnismäßig nerazmerën, neprimerën, brez razmóžja, brez primëre.
unverhofft *adi.* nenadën, nepričakován; *adv.* nenádoma, iznenada.

unverhohlen netajën, neskrit, ócit.
unverjährt nezastaran.
unverkäuflich neprodatën.
unverkennbar óčitën, óčividën.
unverläßlich nezanesën, nezanesljiv.
unverlehdar, **unverleßlich** neoskrunjiv, nežaljiv, neranljiv, nepovredën.
unverleht neoskrunjen, nežaljen, neranjen, neóškodován, nepovredjen.
unverlierbar neizgubën.
unvermeidlich neogibën, neizogibën.
unvermerkt neopažen, nezapažen.
Unvermögen *n.* nemóé (-i), nezmožnost; nepremožnost.
unvermögend nezmožen; nepremožen.
unvermüht nepričakován, nenadën.
unvernehmlich nerazlócën, nerazúmën.
Unvernehmlichkeit *f.* nerazlócnost, nerazumnost.
Unvernunft *f.* neúm, brezumje, neumnost, nespamet (-i), nespametnost.
unvernünftig neúmën, brezúmën, nespámetën.
unverrichtet neopravljen; —er Dinge zurüchtfhren s praznimi rokami od. nič ne opraviši vrniti se.
unverschäm nesramën, brezsrámën.
Unverschämtheit *f.* nesramnost, brezsramnost.
unverschuldet nezasluzën; (ohne Schulden) nezadolžen; —*erweije* po nedolžnem.
unversehens *adv.* neprevidoma, iz nenada, nagloma.
unversehrt nepoškodován, neranjen, neoskrunjen.
unversichert nezavarován.
unversiegbar neusahljiv, neizórpën.
Unversiegbarkeit *f.* neusahljivost, neizórpnost.
unversöhnlich nespravën, neutolažen.
Unversöhnlichkeit *f.* nespravnost, neutolažnost.
unversorgt neoskrbljen, nepreskrbljen.
Unverstand *m.* nespamet (-i), brezumje.
unverständlich nerazumljiv, neumevën, nedoúmën.
unverträglich neslózën, nestrpën, nespravën.
Unverträglichkeit *f.* neslóznost, nestrpnost, nespravnost. [ma.
unverweilt *adv.* nemudno, nemudo-

unverwellich nevenljiv, nezvenljiv, neovenljiv; *fig.* večn, stanoviten, neminljiv.

unverwendbar neporabn.

unverwerlich nezavržen.

unverwieslich nestrohljiv.

unverwundbar neranljiv.

unverwundlich nerazršen.

unverzag neustrašen, neprestrašen, neplašen, srčen.

Unverzagtheit *f.* neustrašenost, neplašnost, srčnost. [sšn.]

unverzählich neodpustn, neprizane-

unverzehrt nepoužit, nesneden.

unverzüglich *adv.* neutégoma, nemúdoma, brez odloga, brez odlaska (odlastka), brž, pri tej prici.

unvollendet nedokončan, nedovršen; — lasen ne dokončati, ne dovršiti, ne dodelati, ne dognati (-ženem).

unvollkommen *adi.* nepopoln; *adv.* nepopolnoma.

Unvollkommenheit *f.* nepopolnost.

unvollständig nepopoln, nedovršen, nedokončan, nedodelan.

Unvollständigkeit *f.* nepopolnost, nedovršenost.

unvorbereitet nepripravljen.

unvorgesehen, **unvorhergesehen** *adi.* nenadn, neumisljen; *adv.* nenádoma.

unvorsählich *adi.* nenamisljen, nenakanjen; *adv.* nehoté, ne nalašč, ne s premiselkom.

unvorsichtig neprevidn, nepazn, neprezn; — erweije po neprevidnem.

Unvorsichtige *m.* neprevidnež. [nost.]

Unvorsichtigkeit *f.* neprevidnost, nepaz-

unvortheilhaft nekoristen, neugodn; er hat eine — e Meinung von dir ne misli dobro od ugodno o tebi.

unwahr neresničen, neistinit.

Unwahrheit *f.* neresnica, neistinitost.

unwahrscheinlich neverjetn.

Unwahrscheinlichkeit *f.* neverjetnost.

unwegsam brezpotn, nehoden, nedohoden, neprehoden.

unweiblich neženski, ženski nepimeren od nepristojn.

unweit *praep.* ne daleč od, blizo.

Unwesen *n.* razsájanje, razgrájanje, rogoviljenje; *sein* — treiben razsájati, razgrájati, rogoviliti.

unwesentlich nebitvn.

Unwetter *n.* grdo vréme (-na), nevréme, nevihta.

unwichtig nevažn, malovažn, neimenitn.

unwiderlegbar, **unwiderleglich** neovržen, nespodbitn, kar se ovreči ne dá.

unwiderwärtlich nepreklicn, neoporečen.

unwiderstehlich nepremagljiv, komur se ne more ustávití od upréti.

Unwille *m.* nevolja, nejevolja, hudovoljnost. [vojšn.]

unwillig nevoljen, nejevoljen, hud-

unwillkürlich *adi.* nehotéc, nehotn, nerad; *adv.* nehoté, proti volji stoji

unwirksam neizdatn, kar ne izdá, kar ne pomaga.

unwirtbar, **unwirtlich** negósten, brezljúdn, brezljudnat.

unwirtschaftlich nevarčen, zapravljiv.

unwissend *adi.* nevedn, nevesé; *adv.* nevedoma, po nevednosti.

Unwissende *m.* nevednež.

Unwissenheit *f.* nevednost, neznanje.

unwissenschaftlich neznanstven.

unwissentlich *adv.* nevédoma, ponevédoma, nevedóč, iz nevednosti.

Unwohlsein *n.* slabost, bolehnost.

unwürdig nevrédn; (unanständig) nedostojn, nepristojn.

Unzahl *f.* brezštevilna množica od množina, neznano veliko število; eine — Leute silna množica od silno število ljudi, brez števila ljudi.

unzählbar, **unzählig** brezšteviln, nebrojen, nepreštét. [nost.]

Unzählbarkeit *f.* brezštevilnost, nebroj-

unzählbar neukrótn, neukročen.

unzärtlich neljubezniv, nemil.

Unze *f.* unca, uncija; (*felis onca*) onsa, jaguar.

Unzeit *f.* neugodni čas, nepravi čas, nečas; zur — ne o pravem času.

unzeitlich negodn, nezrel; — e Geburt negodni porod, spláv; ein — Geborner negodnik, negodnják, negodé; — e Frucht golénée.

Unzeitigkeit *f.* negodnost, nezrelost.

unzerbrechlich nezlomn, nerazbitn.

unzergänglich (im Wasser nicht auflösllich) neraztopn, neraztajn.

unzerlegbar nerazložen, nerazdelèn.
 unzerhörbar neporúšèn, nerazrúšèn.
 unzerrennlich nerazločen, nerazdružèn.
 Unzucht *f.* nečistost, sramodejstvo,
 spohót (-i), spohotnost; — treiben ne-
 čistovati, nečisto živèti.
 unzüchtig nečist, nesramèn, spohotèn.
 Unzüchtigkeit *f.* nečistost, nesramnost,
 spohotnost, poltenost.
 unzufrieden nezadovoljèn.
 Unzufriedenheit *f.* nezadovoljnost, ne-
 zadovoljstvo.
 unzugänglich nepristopèn; den Lastern
 — es Herz pregreham zaprto od. ne-
 podvrženo srce; dem Winde — er Ort
 zatisje, zavetje.
 Unzugänglichkeit *f.* nepristopnost.
 unzukömmlich nápačen; nespodobèn,
 neprilicèn.
 Unzukömmlichkeit *f.* napaka, neprilika,
 nespodobnost.
 unzulänglich nedostatèn, nezadostèn,
 nedovoljèn; premajhèn, premál; pre-
 kratkè; preozèk.
 Unzulänglichkeit *f.* nedostatnost, ne-
 zadostnost, nedovoljnost.
 unzulässig nepripustèn, nedopustèn,
 nedovoljèn.
 Unzulässigkeit *f.* nepripustnost, nedo-
 pustnost, nedovoljenost.
 unzureichend *f.* unzulänglich.
 unzuständig nepristojèn.
 Unzuständigkeit *f.* nepristojnost.
 unzuverlässig nezanesèn, nezanesljiv.
 Unzuverlässigkeit *f.* nezanesnost, ne-
 zanesljivost.
 unweidmässig neprimerèn, neprilicèn.
 Unweidmässigkeit *f.* neprimernost, ne-
 prilicèn.
 unweidentig nedvoumèn, nedvozna-
 oèn, jasèn, očitèn.
 unweifelhaft nedvomèn, nedvomljiv.
 üppig brstèn, bujèn, bohotèn.
 Üppigkeit *f.* brstnost, bujnost, bo-
 hotnost.
 Ur *m.* tur; Ur- (in Zusammenjegg.)
 pra-, pre-, prvotni, prvobitni.
 Urah *m.* praded, praotèc.
 urali prastár, starodavèn, davèn.
 Uran *m.* (Metall) urán.
 Uraufgang *m.* prvi zaèetèk.
 Uranus *m.* Urán.

urbar orèn, obdelan; — er Boden
 oranica; ein ungebautes Stück Landes
 — machen celino krèiti od. obdelovati.
 Urbar *n.* urbár; Urbarial- urbárski.
 Urbedeutung *f.* prvotni pomèn.
 Urbeginn *m.* prvi zaèetèk.
 Urbestandtheil *m.* prvotni od. prvinski
 del, prvina.
 Urbewohner *m.* prvi naselnik od. pre-
 bivalèc, prvoselec.
 Urbild *n.* prva od. izvorna podoba,
 izvornik.
 Urbildung *f.* pratorba.
 Ureltern *pl.* predstariši *pl.*, pradedje
pl., prèdniki *pl.* [kinja.
 Urenkel *m.* pravnúk; — in *f.* pravnú-
 Urgebilde *n.* prvotna tvorba. [rovje.
 Urgebirge *n.* pratorovje, prvotno go-
 Urgeschichte *f.* pradobna od. prvotna
 zgodovina, najstarejša zgodovina.
 Urgestein *n.* prvotno kamenje.
 urgieren (auf etwas dringen) pri-
 gánjati (k èemu), nagánjati od. siliti
 (na kaj); (den Schuldner) terjati, pri-
 vijati.
 Urgroßeltern *pl.* praroditelji *pl.*
 Urgroßmutter *f.* prabábica, stare ma-
 tere mati.
 Urgroßvater *m.* praded.
 Urgrund *m.* prvi od. prvotni vzrok.
 Urheber *m.* zaèetnik, početnik, vzroè-
 nik; (Schöpfer) stvarnik; — in *f.* za-
 èetnica, početnica.
 Urheberschaft *f.* zaèetništvo, počet-
 ništvo. [voda.
 Urin *m.* scálnica, scalina, sèc (-i),
 Uringang *m.* scálnik, scalni žleb.
 urinieren scati (šèim); oscati se.
 Urinstein *m.* kamen v mehurji.
 Urkraft *f.* prvotna od. izvorna moè (-i).
 Urkunde *f.* listina, pismo; Urkunden-
 pisemski, listovni.
 Urkundenbuch *n.* pismenik, listovnik.
 Urkundenlehre *f.* nauk o (starih) pis-
 mih od. listinah.
 Urkundenammlung *f.* zbirka od. na-
 bíra (starih) pisem od. listin.
 Urkundenstempel *m.* kolek za pisma
 od. listine. [nah.
 urkundlich *adv.* po pismih, po listi-
 Urlaub *m.* dopúst.
 Urtlauber *m.* dopústnik.

Urne *f.* ročka, žara, urna; (Aschenfrug) pepelnik, pepelnjak.

urnenförmig ročkast, žarast; pepelniku podobén.

urplöthlich *adv.* ko bi trenil, v hipu, kot blisk, bliskoma. [delék.

Urproduct *n.* surovi od zemski pri-

Urproduction *f.* dobivanje surovih od zemskih pridelkov.

Urquell *m.* prvi vir od izvir, prvi početek.

Ursache *f.* vzrok; — sein vzrok od kriv biti (sem).

ursächlich vzročén.

Urschrift *f.* prvi od izvorni spis, prvopis, izvorno pismo.

Ursitz *m.* prvi sedež, prasedež.

Ursprache *f.* prajezik, prvotni od izvorni jezik.

Ursprung *m.* izvir, izvirek; (Anfang) začetek, početek, postanék, korenina.

ursprünglich izviren; začetén, početén, prvotén. [šče.

Ursprungsort *m.* izviralisce, izhajali-

Ursstoff *m.* prvina, prvotna snov (-i).

Ursulinerin *f.* ursulinka.

Urtheil *n.* razsodba, razsodék, sodba; (verurtheilendes) obsodba, obsodék; ein — fällen razsoditi, sodbo storiti; —

skleniti, — izreči; *impf.* razsojevati, sodbo delati, — sklepati; daß — vollziehen sodbo izvršiti, *impf.* izvrševati;

(in d. Philos.) razsod, razsodék; (Reinung) misel (-i), mnenje.

urtheilen sóditi; razsóditi, sodbo skleniti od storiti; *impf.* razsojevati, sodbo sklepati od delati.

Urtheilsabschrift *f.* prepis razsodbe. **urtheilsfähig** razsodén; zmožen svojo misel izreči o čem.

Urtheilskraft *f.* razsodnost.

Urtheilsspruch *m.* razsodék, razsodba.

Urtheilsvollstreckung *f.* izvršba razsodbe.

Urthier *n.* pražival (-i).

Urugroßmutter *f.* praprabába, druga prabába. [pradéd.

Urugroßvater *m.* prapradéd, drugi

Urvolk *n.* prvotni národ.

Urwahl *f.* prva od prvotna volitev.

Urwald *m.* pragózd, nikdar ne sekani gozd.

Urwelt *f.* prvi svet, predpotopni svet. **urweltlich** prvosvetni, predpotopni.

Urwesen *n.* prvo bitje.

urwüchsig samorastél.

Urzeit *f.* starodavnost, starodavni čas, pravék, prvi časi *pl.*

Ursance *f.* običáj, naváda.

Uso *n.* naváda; Wechsel á uso menica po navádi.

Usurpator *m.* nepostavni polastitelj od prisvojitelj (zlasti prestola), usurpator.

usurpieren nepostavno polastiti se (česa), nepostavno prisvojiti si (kaj).

Utensilien *pl.* potrebsčino *pl.*, pohištvo, hišno orodje. [šela.

Utopien *n.* deveta od izmišljena de- **Utraquist** *m.* utrakvist.

3.

Varant prazén, izpraznjen.

Varan *f.* praznóta, prazno mesto; (Serien) *pl.* počitnice *pl.*, počitne *pl.*

Vaccination *f.* j. Impfung.

vaccinieren j. impfen.

variieren brez službe biti (sem).

variierend brezslužben, brez službe, brezposeln. [ščina.

Vadium *n.* vložnina, vársčina, jám-vag dvojljiv, negotov, neodločen.

Vagabund *m.* potepuh, potepin, potepinec, klátež, vlačugar, skitaléc.

vagabundieren potépati se, klátiti se, vlačiti se, skitati se.

Valentinskrankheit *f.* (Fallucht) pá-davica; er wird von der — befallen bóžje ga meče.

Valer *n.* razhódnja.

Valuta *f.* vrednóta, veljáva.

Vampyr *m.* vampir, krvosès.

variabel izpremenljiv, premenljiv.

Variable *f.* premenljivka, premenljiva količina.

Variante *f.* razlika, izpremenék, raz-notina (v rokopisih) *m. v. f.लग्निका*

Variation *f.* preména. *हल्लु अ.*

Varietät *f.* j. Verschiedenheit.

variieren j. abwecheln.

Vasall *m.* fevdni podložnik, vazal.
Vase *f.* (umetna) posoda, váza.
Vater *m.* oče (očeta), oča, oče; *fig.* roditelj; (in der Kinderzpr.) átej, tátej, tatek; (Vorjahre) očak, prednik; Vater- očetov, ócin; očetovski.
Vaterbruder *m.* stric.
Väterchen *n.* očka.
Vaterhaus *n.* rojstna ob. očinska hiša.
Vaterland *n.* domovina, očetnjáva, očevina; (Heimat) domačija.
vaterländisch domoroden, domovinski, domač.
Vaterlandsfreund *m.* domoljub, domorodec.
Vaterlandskunde *f.* domoznánstvo.
Vaterlandsiebe *f.* domoljubje, domorodno čutje.
väterlich očetovski; očetov, ócin; b. —e Erbe očinstvo.
vaterlos brez očeta.
Vatermord *m.* očetómór.
Vatermörder *m.* očetomoréc, ubijalec lastnega očeta; —in *f.* očetomorilka.
Vaterschaft *f.* očetovstvo.
Vaterschwester *f.* teta. [slóv.]
Vatersegen *m.* očetov ob. ócin blago.
Vaterstadt *f.* rojstno ob. rodno mesto.
Vaterstille *f.* očetovo mesto; — ver- treten za očeta (komu) biti (sem), očeta namestovati. [litév.]
Vaterunser *n.* očenás, Gospodova mo-
Vaudeville *n.* (sprva) národna pesen (-i); kratka veselígra s petjem.
Vegetabilien *pl.* rastlinje, rastlinstvo.
vegetabilisch rastlinski. [stvo.]
Vegetation *f.* rast (-i), rašča; rastlin-
Vegetationsgrenzen *pl.* meje (*pl.*) rast-
 linstva.
vegetieren rasti (rastem), živéti kot rastlina; *fig.* životáriti.
Veilchen *n.* vijólicá, vijóla, ljúbica.
veilchenblau vijóličén, vijóličéne barve.
Veitstanz *m.* boležen (-i) sv. Vida, vidovica.
Vene *f.* (žila) dovodnica.
Venenblut *n.* otemnelá kri (krví).
Venerie *f.* (Luftjuche) francozi *pl.*, kršlji *pl.*, nesrámná boležen (-i).
venerisch na sramu bolén, nesramno bolén.
venös črnokrvén.

Ventil *n.* zaklópnicá, zaklópka.
Ventilation *f.* prevetrovanje.
Ventilator *m.* vetrilo.
ventilieren prevetríti, *impf.* prevetrovati; *fig.* pretrésati.
Ventilpumpe *f.* sesálka z zaklopnicami.
Venus *f.* Vénéra; Žíva, Lada; (Morgenstern) danica, jútranjica; (Abendstern) večérnica.
ver- (in Zusammenstegg.) za-, po-; pre-; s-, z-; iz-, od-, o-.
verabsolgen izročiti, vróčiti, predati; *impf.* izróčati, vročevati, predájati.
verabreden sítch dogovoriti se, zgovoriti se, zmeniti se, domeniti se; *impf.* do-, zgovárjati se.
verabredeterminen *adv.* po dogovóru.
Verabredung *f.* dogovor, zmenék.
verabreichen podati (-dam), izročiti, razdati med —; *impf.* podajati, izročevati, razdajati med —.
verabsäumen zamuditi, zanemáriti, opustiti; *impf.* zamujevati, zanemárjati, opúščati; daš Verabsäumte zamujéno.
verabscheuen odúriti; *impf.* odurjávati (kaj); (eteln) mrzeti —, gnúšiti se —, studiti se komu kaj.
verabscheuenswert odurén, gnusén, mržék.
verabschieden posloviti, odsloviti, slovó komu dati (dam); *impf.* poslávljati; (e. Soldaten) odpustiti; (Truppen) razpustiti, *impf.* rozpúščati.
verachten zaničevati, zamétati (-métam, -mécem), zametovati; zasmehovati. [léc.]
Verächter *m.* zaničevaléc, zasmehova-
verächtlich zaničljiv; zaničevalén.
Verachtung *f.* zaničevanje, zasmehova-
 vanje.
verachtungswürdig zaničljiv.
veralten zastaréti, ostaréti.
veraltet zastaréł, ostaréł.
veränderlich premenljiv, izpremenljiv (spremenljiv); nestanovitén.
verändern premeniti, preménjati, izpremeniti (spremeniti), predrugáčiti, preináčiti, izpreobrniti, preongáviti; *impf.* premínjati, izpreminjévati, izpreobráčati, preongávjljati.

Veränderung *f.* preména, izpreména, izprememba, izpreminjáva.

Veranlagung *f.* der Steuer priredba davka. — *Umsatzsteuer*.

veranlassen povzročiti, napeljati (-pejlem), povod dati (komu), napotiti (koga); *impf.* povzročevati, napeljevati; daš Nöthige — potrebno učiniti, — ukreniti.

Veranlassung *f.* povzročitev, povod, vzrok.

veranschaulichen predočiti, ponazoriti; *impf.* predočevati.

veranschlagen ceniti; precéniti.

veranstalten na-, pripraviti, na-, prirediti, učiniti; *impf.* na-, pripravljati, na-, prirejevati.

Veranstaltung *f.* priredba, prireditév, na-, pripráva.

verantworten odgovor dati (dam), *impf.* odgovorén biti (sem), odgovárjati —, odgovor dajati (dajem) za kaj; — sich zagovarjati se, pravičiti se, opravicevati se.

verantwortlich odgovorén.

Verantwortlichkeit *f.* odgovornost.

Verantwortung *f.* odgovor, zagovor; zur — sichen na odgovor poklicati (-kličem).

verarbeiten podelati, *impf.* podelovati; unnützig — potratiti; *fig.* cinen — obdelati koga, *impf.* obdelovati koga.

Verarbeitung *f.* podeláva, podelovanje; potráta; obdelávanje.

verargen za zlo vzeti (vzamem), zamériti; *impf.* za zlo jemati (jemljem), v zlo šteti (štejem), zamérjati.

verarmen u-, obožati, obubóžati.

Verarmung *f.* ubóžanje, obubóžanje.

verausgaben izdati (-dam), potrositi, potrositi, razdati; *impf.* izdajati, trositi, razdajati.

Verausgabung *f.* izdaja, razdaja, potrosék.

veräußern prodajén, oddajén.

veräußern prodati (-dam), razpečati; oddati, iznebiti se (česa); *impf.* prodajati, razpečavati, oddajati.

Veräußerung *f.* prodája, razpečanje; oddaja.

verbieten zapeči (-pečem); *adv.* zapečen, zapekel.

verbal glágolén.

Verbale *n.* glágolnik, glagolno ime (iména).

Verband *m.* obvéza, prevézница.

verbannen izgnáti (-ženem), prognati, iztirati; *impf.* izgánjati, progánjati, iztirávati.

Verbannite *m.* iz-, prognanéc.

Verbannung *f.* prognánstvo, izgón.

verbauen zazidati, zadélati.

verbeißen požreti (-žrem), pogóltiti; *impf.* požirati; sich — zagrizti (-grizem) se, zagrizniti se.

verbergen skriti (skrijem), prikriti, utajiti; *impf.* skrivati, prikrivati; sich — skriti se, *impf.* skrivati se; verbergen halten skrivati.

verbesserlich popravn, popravljev, poboljšljiv, zboljšljiv.

verbessern popráviti, zboljšati, poboljšati; *impf.* poprávljati, z-, poboljševati.

Verbesserung *f.* poprava, popravek, zboljššek, zboljšáva.

verbeugen sich pri-, pokloniti se; *impf.* pri-, poklanjati se.

Verbeugung *f.* priklón, poklón.

verbiegen preganiti, zvežiti, skriviti; *impf.* pregibati, vežiti, kriviti.

verbieten prepovédati (-vém), zabraniti; *impf.* prepovédati (-vedam), prepovedovati, zabranjevati.

verbinden vezati (vežem), družiti, jediniti, stikati, sklepati, zlagati; zvezati, združiti, zjediniti, skleniti, zložiti; (d. Augen) zavezati (-vežem), *impf.* zavezovati; (d. Kopf) povezati, *impf.* povezovati; (e. Wunde) obézati (obéžem), obvezati; *impf.* obezovati; (eine Wunde frisch —) previti (-vijem), *impf.* previjati; sich — zavezati se, v zvezo stopiti, združiti se, skleniti se; *impf.* zavezovati se, v zvezo stópati, združevati se, sklépati se; (*chem.*) spojiti se, *impf.* spájati se; (*chém.*) oženiti se, omožiti se, v zákon stopiti, vzeti (vzamem) se, udati (-dam) se.

verbindend vezoč.

verbindlich vezalén, vezén, zavežen, obvezén; daš ich für mich nicht — to me ne veže; (*pass.*) zavézan, dolžán; (*höfl.*) uslužén.

Verbindlichkeit *f.* obveznost, zaveza, naveznost, dolžnost; (höfl.) uslužnost.

Verbindung *f.* vezanje, povezovanje; rveza, združba, zedinjenje, sestava; (*chem.*) spojina, spajanje; Verbindungs-rvezi, spojni, zvezni.

Verbindungsbahn *f.* spojna od. zvezna železnica.

Verbindungslinie *f.* (ërta) véznica.

Verbindungsmittel *n.* vezilo, spojilo.

Verbindungspunkt *m.* (*math.*) vezišče.

Verbindungsreihen *n.* vezáj.

verbittern greniti, peliniti; ogreniti, ugreniti, opeliniti.

verbleiben ostati (-stanem), *impf.* ostájati.

Verbleiben *n.* ostája.

verblenden slepiti, mámiti; o-, za-, preslepiti, omámiti, premámiti.

Verblendung *f.* zaslepljenost, slepost; slepilo, omáma, mamilo.

verblühen mrtév, pokojni.

Verblühene *m.* pokojnik.

verblüfft osupel, osúpnen, zbegan, preplašen.

verblühen ovesti (-cvétem), ocveteti; *impf.* ocvétati.

verblüht *adv.* po cvetki, v priliki, v podobi.

verbluten izkrvavéti, vsa kri mu poteče, vso kri preliti (-lijem); *fig.* ugonóbiti se, obnemoči (-morem); eine Wunde — lassen pustiti rano dokrvavéti; die Sache hat sich verblutet reč je zaspála, — se je pozabila, — je utihnila.

verborgen skrit, skrivén; im — en skriváj, skrivši, skrivoma, na skrivnem, skrivé; (v. Ort) skrivališče; — halten skrivati kaj; sich — halten skrivati se.

Verbot *n.* prepóved (-i); zabrana; e. — auf etw. legen zabraniti; Verbots-prepovedni.

Verbotsgesuch *n.* prošnja za prepoved.

verbotswidrig zoper prepoved.

verbrämen obrobiti, obšiti (-šijem).

Verbrauch *m.* porába, porabek, použiték, potrošék. [trošén.

verbrauchbar porabén, porabljiv, po-

verbrauchen porabiti, upotrebiti, potrošiti, obrniti za kaj; *impf.* poráb-

ljati, upotrebovati, obrácati za kaj; (Eiswaren) použiti (-žijem), pojediti (-jém); (v. Maurer) pozidati; (v. Papier) popisati (-pišem).

Verbrauchs- porabni, potrošni.

Verbrauchsabgabe *f.* porabnina, potrošnina, užitnina.

Verbrechen *n.* hudodelstvo, zločinstvo, zločin.

verbrechen etvaš pregresiti se, ogresiti se s čim, okrivičiti se, kako postavo prelomiti; was habe ich verbrochen s čim sem se pregresil od. zadólžil, kaj sem zakrivil.

Verbrecher *m.* hudodeléc, hudodelnik, zločinéc; — in *f.* hudodelka, hudodelnica, zločinka.

verbrecherisch hudodelski, hudodelén, zločinski; — e That hudodelstvo.

verbreiten širiti; razširiti, razprostrániti, razprostréti (-strem); *impf.* razširjati, razprostirati; (eine Nachricht) razglasiti, raznesti (-nesem); *impf.* razglasati, raznašati; sich — (durch Fortpflanzung) razmnožiti se, razploditi se, zarediti se; *impf.* razmnoževati se, razplojevati se; (v. d. Stimme) razlégniti se, *impf.* razlégati se; (v. Schmerzen) razboléti se; (von der Krankheit) razpasti (-pase) se, razlezzti (-leze) se; prijémati (-jémlje) se; daš ist wenig verbreitet to je malo znano, to se redko nahaja, to je malo prišlo med ljudi.

Verbreiter *m.* širitelj, razširjaléc; razglasitelj, razglaševaléc, raznašaléc.

Verbreitung *f.* razširjatev, razširjanje.

verbrennen *intr.* zgoréti, pogoréti, dogoréti; *impf.* zgorevati; *tr.* sežgati (-žgem), požgati, spaliti; *impf.* sežigati, požigati, paliti; (v. Wind) osmoditi; (v. d. Sonne) opáliti; (v. Brot) prepéci (-pečem); sich — spéci (spéčem) se, ožgati se, osmoditi se; *fig.* naletéti, opáriti se; v. d. Sonne verbrannt ogorel, zagorel, opáljen.

verbrennlich (z)gorljiv.

Verbrennlichkeit *f.* (z)gorljivost.

Verbrennung *f.* (z)gorenje, sežig, sežiganje.

Verbrennungsproduct *n.* zgorelina, izgorina.

Verbrennungspunkt *m.* zapališče.

Verbrennungstemperatur *f.* toplina gorenja.

verbrettern obiti (-bijem), opáziti,

Verbretterung *f.* oboj, opaž.

Verbriefen s pismom potrditi, *impf.* — potrjevati; sich — s pismom se zavezati (-võem).

verbringen (verschwenden) zapráviti, potráviti; *impf.* zapravljati; die Zeit — preživéti.

verbrüdern sich bratiti se; pobráviti
Verbrüderung *f.* pobratimstvo; (Bruderschaft) bratovščina.

verbrühen zapáriti, opáriti, popáriti (s kropom).

Verbrühung *f.* zapára.

verbrüten skaliti.

verbuchen vknjižiti, *impf.* vknjiževati.

Verbun *n.* gláгол.

verbunden zjedinen; zavézan, obvezan; j. verbinden.

verbünden sich jedíniti se, drúžiti se; zjedíniti se, združiti se, zavezati (-võem) se.

Verbündete *m.* zavézni; — *f.* zavéz-

verbürgen pórok biti (sem) za kaj, porokovati, jámčiti; zajámčiti.

Verbürger *m.* pórok.

Verdacht *m.* sum, sumnja; im — e haben jemb. na sumu ob. slutu imeti (imám) koga, sum leti na koga, na koga sumiti, sumníčiti koga.

verdächtig sumén, sumljiv, sumnjiv.

verdächtigen j. Verdacht haben.

verdächtigend gern suméžljiv.

Verdächtigung *f.* sumničenje.

Verdachtsgrund *m.* razlog sumnje, sumlje.

verdammnen obsoditi; pogubiti; *impf.* obsójati, pogubljeti; (theol.) prekleti (-kolnem), preklicati (-klicem); *impf.* preklinjati, preklicávati; (verwerfen) zavreči (-vržem), izvreči.

Verdammnis *f.* obsodba, obsoja; (theol.) prekletstvo, poguba, pogubljenje.

verdammnt obsojen, preklét; (Verwünschung) ich will — sein strela naj me ubije.

Verdamnte *m.* pogubljenec; prekletnik; — *f.* pogubljenka; prekletnica.

Verdammung *f.* j. Verdammnis.

Verdammungsurtheil *n.* obsodba.

verdampfen izpuhtéti, izhlapéti, izpariti se; *impf.* izpuhtévati, izhlapévati.

verdämpfen izpáriti.

Verdämpfung *f.* hlapenje, izpárjanje.

Verdampfungsfähigkeit *f.* hlapljivost.

verdanken zahvaliti, *impf.* hvalo védeti (vem), zahváljati; das habe ich ihm zu — za to se imam njemu zahvaliti; *fig.* temu je on kriv.

verdauern prebaviti, použiti (-žijem); *impf.* prebávljati.

verdaulich prebavén.

Verdaunung *f.* prebáva, prebavljenje, prebavljanje; Verdaunungs- prebavni.

Verdaunungsorgan *n.*, —werkzeug *n.* prebavilo, prebavljálo.

Verdaunungssystem *n.* prebávje.

Verdeck *n.* krov, palúba.

verdeckbar pokrivén.

verdecken pokriti (-krijem), prikriti, zagrnuti; *impf.* po-, prikrivati, zagrinjati; die Wahrheit — resnico prekriti.

Verdeckung *f.* (astr.) Occultation zakritje, okultaeija.

verderben tr. kvariti, kaziti; pokvariti, izkaziti, izpriditi, pohabiti; (sittlich) izpriditi, popáčiti; *impf.* izprijeti, izprijevati, pačiti; (zerstören) ugonobiti, pokončati, zatreti (-trem, -tarem), porušiti, razdejati (-dém, -dénem); *impf.* ugonábljati, pokončévati, zatirati, razdévati; (ins Verderben stürzen) pogubiti, upropastiti (koga); *impf.* pogubljeti, pogubljevati; (d. Magen) pohabiti, pokváriti; (die Freude) izkaliti, ograniti, skrhati; *intr.* kaziti se, kvariti se; izkaziti se, pokvariti se, popáčiti se; (sittlich) popáčiti se, propasti (-padem); (v. Wein) izpriditi se, zberšati se; (v. Bier) skisati se; (zugrunde gehen) poginiti, končevzeti (vzajem).

Verderben *n.* (Handlung) pačenje, kaženje, kvar, kvara, izkaza, poguba, nesreča.

verderblich pogubén, pogibelén, pogubonosén, kvarén, škodljiv.

Verderblich *n.*, Verderbtheit *f.* izprijenost, popáčenost.

verdeutschten po-, ob-, razjasniti; *impf.* po-, razjasnjevati.

verdeutschjen ponémčiti, v nemški jezik prevesti (-vedem); *impf.* ponemčevati, v nemški jezik prevájati.

verdichten *tr.* zgostiti; *impf.* zgóščati, zgóščevati; *intr.* zgostiti se, zagostiti se; *impf.* zgóščevati se; (von Wolken) sprijeti (sprimem) se, zgostiti se; *impf.* sprijemati (sprijemam, sprijemljem) se, zgóščevati se.

Verdichtungsmittel *n.* gostilo. [nikov].
Verdicht *n.* razsod, razsodék (porotverdienen služiti; prisluziti; (durch Arbeit) pridelatí, pridobiti; *impf.* pridelovati, pridobivati; (als Landmann) prikmetovati; (als Dreifcher) primlatiti; (als Hausherr) prigospodariti *ic.*

Verdienst *m.* zaslužék, prisluzék, dobiček, zasluženó plačilo.

Verdienst *n.* zasluga; ein Mann von — en zaslužni mož; Verdienst- zaslužni.

Verdienstkreuz *n.* zaslužni križec, križec za zasluge.

verdienstlich zaslužen. [služkov.

Verdienstlos brez zaslužka, brez zaslužnómedaille *f.* zaslužna svetinja, kolanja.

Verdienstorden *m.* zaslužni red.

verdingen sítj v službo stopiti, zadati (zadam) se. [čiti.

verdolmetschen tolmáčiti; pretolma-
verdoppeln podvojiti, *impf.* podvájati; (die Schritte) podvizati se, pospésiti (korake).

Verdoppelung *f.* po-, udvojba, podvojitév.

Verdoppelungszeichen *n.* udvojáj, znak podvojitve.

verdorben spáčen, popačen, izprijen, pokvarjen, skažen, pohabljen.

Verdorbenheit *f.* s-, popačenost, izprijenost, pokvarjenost, pohabljenost.

verdorren sehniti, veniti, sušiti se; sehniti, posušiti se, zveniti.

verdrängen izpodriniti, odriniti, od-
tisniti; *impf.* izpodrivati, odrivati; (b. Ejen) zajédati.

verdrehen zasukati (-sukam, -sučem), sviti (zvíjem); prevrniti; *impf.* zasukávati, zvíjati; prevráčati; (den Arm) irvniti, izpahnniti; (b. Wahrheit *ic.*) iz-
krhati, napak obrniti; *impf.* krhati, izpre-, izvráčati; (b. Kopf) zmésati.

verdreifachen potrojiti, utrojiti; *impf.* trojiti, potrojevati.

verdrissen mrzi mi, pod nos se mi kadi; zamrzi mi, zagreni mi, pokadi se mi; laß dich nicht — ne bodi ti žal.

verdrisslich zlovoljen, čemerén, zamerécen; *e.* — mačhen ozlovoljiti koga.

Verdrisslichkeit *f.* zlovoljnost, čemer-
nost, vnožljivost.

Verdruss *m.* neprijetnost, zamera, zdražba, sitnost.

verduften izpuhtéti, izdišati se, iz-, razvonjati se.

verdummen *tr.* bébiti; izbebiti; poneumiti; *intr.* poneumiti se, bebéc od-
neumnež postati (-stanem).

verdunkeln temniti; o-, po-, zate-
niti, omračiti, zamegliti; sich — potemnevati, temnéti, temniti se, mra-
čiti se; oblačiti se; o-, potemnéti, omračiti se; pooblačiti se.

verdunkelt potemnél, temén.

Verdunkelung *f.* mrak, pómrak; (*phil.*)
potemnélost, temnosť.

verdünnen *tr.* tánjšati, tenčiti; raz-
tanjšati; réděti; razréđiti, izréděti; *intr.* stánjšati se, izréděti se; ver-
dünnte Luft redék zrak.

Verdünnung *f.* tánjšanje, stanjšava;
izredčenje.

verdunsten *f.* verdampfen.

verdunsten začéjati se, žeje umreti
(-mrem, -mrjem); *impf.* žeje umirati.

verdüstern *tr.* omračiti, otemniti;
impf. temniti; *intr.* omračiti se, otem-
neti; *impf.* temneti.

verduht osupél, osúpnen, zbeگان.

veredeln plemenititi, blažiti, žlaht-
niti; oplemenititi, oblažiti, požlahtniti;
impf. oblaževati, požlahtnovati, pito-
miti; veredelt (durch Cultur) pitóven,
pitan, pitom.

verehelichen ženiti; oženiti; (b. Rüd-
chen) možiti; omožiti, udáti (-dám);
impf. udájati; sich — ženiti se; oženiti
se; možiti se; omožiti se, udati se.

Verhelichung *f.* ženitév, možitév,
udája. [póved (-i).

Verhelichungsverbot *n.* ženitvena pre-
verehren častiti, spoštovati, čislati;
počastiti; (schenken) darovati, podariti,
pokloniti.

verehrenswert, verehrenswürdig častiljiv, častit, spoštljiv.

Verehrer *m.* častilec, spoštovalc; ljubimec.

Verehrung *f.* čestčenje, spoštovanje, čast (-i); (Geißenf) dar, poklon.

verehrenswert *f.* verehrenswert.

Verein *m.* društvo, družba.

vereinbar, vereinbarlich družben, družljiv, zjedinjliv.

vereinbaren *f.* vereinigen.

vereinigen jediniti, družiti, vezati (vezem), strinjati, sklepati, stikati, spajati; zjediniti, združiti, zvezati, strniti, skleniti, spojiti; sich — jediniti se, družiti se z.; mit Vereinten Kräften z združenimi močmi.

vereinfachen jednoviti, uprosčati; ujednoviti, uprosčiti.

Vereinfachung *f.* uprosčitév.

vereinigen jediniti, družiti; zjediniti, ujediniti; *f.* vereinen.

Vereinigung *f.* združba, združitév, zjedinenje.

Vereinigungsort *m.* shajališče.

Vereinigungspunkt *m.* zjedinišče; stikalnik.

Vereins- društveni, družbeni.

Vereinsmitglied *n.* društvenik.

Vereinsthaler *m.* zvezni tolar.

Vereinswahrung *f.* zvezna veljava.

vereinigen razjediniti, razposamiti.

vereinigt *adv.* jedinit, poedin, posamen, posamezen, samotežen; *adv.* posamez, posamič.

vereiteln obrezenspésiti, uničiti, ovréti (-vrem), izpodnesti (-nesem), podkopati (-kopljem), pokaziti; *impf.* ovirati, izpodnásati; dein Plan wurde vereitelt izpodletelo (ti) je; (die Freude) kaliti, krhati; izkáliti, izkrhati.

Vereitelung *f.* uničenje, ovržba.

verengen poginiti, *impf.* poginjati.

verengen zožiti, zožiti, stesniti; *impf.* ožiti, zoževati, tesniti; sich — zožiti se, stisniti se, skrčiti se; *impf.* ožiti se, zoževati se, stiskati se, tesniti se.

Verengung *f.* zoženje, tesnina, soteska.

vererben (einem etwas als Erbgut hinterlassen) komu kaj po smrti zapustiti, zapustiti (kot dedščino).

verewigen ovéciti, ovekovečiti, na veke poslaviti.

verfahren (mit jemb.) s kom postopati, — ravnati, — delati, — nositi se; (irrefahren) zavoziti.

Verfahren *n.* postópanje, postópek, ravnánje; (rechtl.) pravno postópanje, pravda.

verfallen orumenéti, porumenéti.

Verfall *m.* propád, propadanje; (deß Haujes) podrtija; in — kommen propasti (-padem), opésati, omápati, onemóci (-morem); *impf.* propádati, péšati, omagovati, rakovo pot iti (grem), giníti; (Einbuße) izgúba, škoda.

verfallen propásti (-pádem), *impf.* propádati, hírati; razpasti (-padem), razrušiti se, podreti (-drem, -derem) se; *impf.* razpádati, podirati se, rušiti se; (in etw.) pastí, pogrezniti se, zabresti (-bredem); *impf.* pádati, pogrezovati se; (anheimfallen) zapásti, v izgubo iti (idem u. grem); in Armut — obubóžati, obóžati; (Einfall haben) domisliti se —, spomniti se česa, na misel kaj pride; *impf.* na misel kaj prihája; (verflüßen) potéci (-técem), *impf.* potékati; *adv.* propádel, zapádel (pro-, zapál); potekél.

Verfallstag *m.* plačilni —, zapadni dan (dneva).

Verfallszeit *f.* plačilna —, zapadna doba od. obrok.

verfalschen popáčiti, pokvariti; (Urkunde) ponarediti, *impf.* ponarejati.

Verfälscher *m.* ponarejaléc, kvaritelj.

Verfälschung *f.* kvarjenje, ponaredba. **verfänglich** zaplétén, zapletljiv; zvičajén, zvitorep, zvit.

verfassen spisati (-pišem), napisati, sestáviti, izdélati, zložiti; *impf.* spisovati, sestavljati, izdelovati, skládati, upravljati.

Verfasser *m.* pisatelj, pisec, skladatelj, upravník; — in *f.* pisateljica, skladateljica.

Verfassung *f.* spisatév, spisáva, sestáva; (Constitution) ustáva, ustav, upráva; Verfassung-ustavni, upravni.

Verfassungsausschuss *m.* ustavni —, upravni odsék od. odbor.

verfassungsmäßig ustavěn, upravěn.

Verfassungsurkunde *f.* ustavno oder spravno pismo.

verfassungswidrig protiustavěn, protispravěn.

verfaulen gniti (gnijem), trohneti, peřeti; zgñiti, seguñiti, strohneti, sperěti.

verfechten braniti, potegovati se od. poganjati se za kaj, zagovarjati; *f.* vertheidigen.

Verfechter *m.* zagovornik; *f.* Vertheidiger.

verfehlen zgrešiti; daš Ziel — zgrešiti, ne pogoditi; den Weg — zaiti (-idem s pota); ich werde nicht — zu berichten ne bom opustil poročati od. javiti, gotovo od. zanésno poročam od. javim.

verfeinden razpreti (-prem), oneprijateljiti, oneprijazniti; sich — spretei (sprem) se (s kom), zaméřiti se.

verfeinern tanjšati; stanjšati; *fig.* gladiiti, likati; ogladiti, olikati, omikati.

Verfeinerung *f.* stánjšanje; uglájenost, omikanost.

verfertigen narediti, izdelati, napraviti, izgotoviti, storiti; *impf.* naréjati, izdelovati, napravljati, izgotavlјati.

Verfertiger *m.* izdelovalec; *f.* Erzeuger.

Verfertigung *f.* izdelovánje, izdeláva; *f.* Erzeugung.

verfinstern temniti, mračiti; zatemniti, pomračiti; sich — temněti, mračiti se; otemněti, pomračiti se; (von Gestirnen) mrkniti; (v. Himmel) oblačiti se; pooblačiti se. [nenje.]

Verfinsternung *f.* mrak, pomrak, mrkverklachen sploščiti.

Verflachung *f.* deš Wissenš, verflachtes Wissen površnost, površno znanje.

verflechten zaplesti (-pletem), preplesti; *impf.* za-, preplétati.

Verflechtung *f.* spletež.

verfliegen razkaditi se, izpuhteti, izkapeti, izpářiti se, izkaditi se, razgubiti se; *impf.* raz-, izkajati se, izpahčevati, izhlapevati, gubiti se; (v. Gerüchen) raz-, izdišati (-dišim) se; (v. d. Zeit) miniti, preiti (-idem), uteći (-tečem), preteći, zbežati (-bežim); *impf.* miniti, teći, hiteti; *fig.* razkaditi se, o-, uhladiti se, umiriti se, upasti

(-padem), potolaziti se; sich — (irre —, zu weit fliegen) za-, razletěti se; *impf.* zaletovati se.

verfliehen u-, preteći; *impf.* utékati se, pretekati; (v. d. Zeit) *f.* verfliegen.

verfließen pretekěl, minil, pretečen.

verfluchen prekléti (-kólnem), *impf.* preklinjati.

Verfluchte *m.* prekletnik; — *f.* preklétnica.

verflüchtigen sich *f.* verdampfen.

Verflus *m.* pretek; nach — eines Jahres šest leto; vor — dreier Wochen pred tremi tedni.

Verfolg *m.* nastop, nastopek.

verfolgen preganjati, poditi, tirati, pójati, gnati (ženem) se za kom (*intr.*), dreti (derem) za kom (*intr.*); d. Feind — sovražnika poditi, drviti, pritiskati za sovražnikom (*intr.*), na pete mu biti (bijem) (*intr.*), zasledovati ga;

ein Wild — goniti —, zasledovati zver; den Weg — svoj pot iti (idem, grem); die Spur — slediti, po sledu iti, sledú se držati (držim); den Rechtsweg — pravnim potom; einen Gedanken — slediti misel.

Verfolger *m.* preganjalec, zasledovalec, zatiraléc.

Verfolgung *f.* pregánjanje, zasledovanje, preganjatěv, zatira.

verfrachten na vozu dalje poslati (posljam), *impf.* — pošilјati.

verfrieren zamrzniti, zmřzniti; *impf.* zamrzovati, zmřzovati. *Verfristung?*

verfrozen zmřzel.

verfrüht prezgodnji, prengljén.

verfügbar razpoložen, pripravljén, premestljiv.

Verfügbarkeit *f.* razpoložnost, premestljivost.

verfügen narediti (kaj s čim od. zastran česa), odrediti; *impf.* razpolagati; napraviti, naročiti, zaukazati (-kažem); *impf.* napravljati, naročati, zaukazovati; sich — napótiti se, napraviti se, podáti (-dam) se.

Verfügung *f.* narédba, odrédba; zaukaz, povelje, naročilo; es steht zu deiner — na razpoláganje ti je, stoji ti na voljo, zapoveduj.

verführbar razvožen, razpeljiv.

verführen razvoziti, *impf.* razvážati; (irreführen) zapeljáti (-péljem), zvoditi, zavésti (-védem); *impf.* zapeljevati, zvájati, zavájati.

Verführer m. zapeljivéc, zvodnik, zavodník; — in *f.* zapeljivka.

verführerisch zapeljiv, zavoden, zavodljiv, zvodljiv, zamamljiv.

Verführung *f.* zapeljanje, zapeljáva, zapeljevanje, zavedba.

verfüttern klasti (kladem), pokladati; poklasti, pokrmiti; (durchs Futter verderben) preopasti (-pasem), prepasti, pre-, zakrmiti.

vergassen sich zatelebatí se, zazijati se, zaglédati se. [opeliniti.

vergällen greniti, kaliti; ogreniti, vergangen pretekel, minil, prešel, prejšnji; — es Jahr lani, lansko leto.

Vergangenheit *f.* preteklost, pretekli čas, minilost, prošlost.

vergänglich minljiv, begóc, preminljiv, nestalén, nestanovitén.

Vergänglichkeit *f.* minljivost, nestalnost, nestanovitnost.

vergarnen zamréžiti, zamotati, v mrežo uloviti.

vergeben prizanesti, odpustiti, spreglédati; *impf.* prizanašati, odpuščati, spregledávati; (abtreten) prepustiti, odstópati; *impf.* prepuščati, odstópati; (von sich geben) oddáti (-dam), *impf.* oddájati; (ein Amt) podeliti, dati (dam); *impf.* podeljevati, dájati (dájem); *f.* vergiften.

vergebens *adv.* zastónj, zabúdavo, zamán, brezuspéšno, brez uspeha.

vergeblich odpustén, prizanesén, odpustljiv, prizanesljiv; *adv.* *f.* vergebenš; (umsonst) prazén, brezkoristén, zastónjski, zamán, ničev, ničevén; — e Mühe aufwenden prazno slamo mlatiti, pšenico po ledu sejati (sejem), bob v steno metati (méčem).

Vergeblichkeit *f.* ničevnost, ničnost, praznost.

Vergabung *f.* odpuščenje, odpuščanje, odpust, prizanesba; (einer Stelle) podelitév; *f.* Vergiftung.

vergegenwärtigen pred oči postaviti, predóčiti; *impf.* pred oči postavljati, predočevati.

vergehen *intr.* miniti, preiti (-idem), pre-, poteći (-tečem), jenjati, néhati, ponehati, preminiti; *impf.* minjévati, prehájati, pre-, potékati, ponehávatí, preminjevati; (v. e. Geschwulst) splahniti; (v. Schnee) kopnéti; skopnéti; vor Durst — žeje onemóci (-morem), — omágati, — umreti (-mrem, -mrem); *impf.* žeje omagovati, — mreti (mrem), — giniti; vor Freude — skopnéti (od) veselja; *tr.* prehoditi ves čas, s hojo pregnati (-ženem), (brim Kartenspiel) zadeliti; sich — pregrešiti se; (irre gehen) zaiti (-idem), zablódití, zagáziti, zagrešiti se. [zmot.

Vergehen n. prestopék, progresék, vergeßlichen oduhóviti.

vergelten vrniti, povrniti, popláčati; *impf.* vračáti, vračevati, povračáti, povračevati.

Vergeltung *f.* plačilo, vračilo, povračilo, povračba.

vergessen zabíti, pozábíti, zaboráviti; *impf.* pozábljati, pozábljevati, zaborávljati; sich — spozábíti se, zapozábíti se.

Vergessenheit *f.* pozába; in — kommen pozábíti se; in — bringen izbrísati (-bríšem) iz spomina, pozabíti.

vergesslich pozábén, pozábljiv.

Vergesslichkeit *f.* pozabnost, pozábljivost; aus — pozabíť, pozabívší, pozábljívší.

vergeuden zapráviti, potráčiti, iztrátiti, pognáti (-ženem), razišipati (-sipam, -sípjem); *impf.* zaprávljati, trátiti, razišipávati.

Vergewaltigung *f.* sila, preoblást (-i).

vergewissern zagotóviti, zatrditi; *impf.* zagotávljati, zatrdjevati.

vergießen preliti (-lijem), *impf.* prelivati, prelijati; (Thränen) točiti, *impf.* pretákati; (verjähren) razliti, izliti; *impf.* razlivati, razlijati.

vergiften ostrúpiti, zastrúpiti, trovati; (durch Gift tödten) zavdati (-dam), otróvati; *impf.* zavdájati; *fig.* okúžiti, *impf.* okuževati. [vauka.

Vergiftete m. otrovanéc; — *f.* otrovanje, otrópljenje.

Vergiftung *f.* zavdája, zavdánje, otróvanje, ostrópljenje.

Vergiftsmeinnicht n. potóčnica, mače oči *pl.*

verglafen *tr.* stekliti; postekliti, o-, postekleniti; *intr.* stekleneti; ostekleneti, ostekléti, postekliti se.

Vergleich *m.* pri(s)podoba, priméra, jelika; im — e žu v primeri k —, proti —; (Ausgleich) nagódba, poravnáva; (Vertrag) pogodba.

vergleichbar prispodobén, primerén.
vergleichen primeriti, pri(s)podobiti; *impf.* pri(s)podabljati; (verjöhnen) spráñiti, pobógati, pobótati, pomiriti; *impf.* spravljati, bótati, pomirjati; *ñich* — dogovoriti se, pogoditi se, poravnáti se; spraviti se, pobógati se, pobótati se, pomiriti se; *impf.* dogovarjati se, pogajati se; spravljati se, pomirjati se.

Vergleichs- poravnáni. [pisnik.]

Vergleichsprotokoll *n.* poravnalni zapisnik.

Vergleichung *f.* pri(s)podabljanje, primerjatév, primerjava, prispodobitév.

Vergleichungsgrad *m.*, —stufe *f.* primerjalna stopnja.

Vergleichungspunkt *m.* srednji člen pri(s)podobe, pri(s)podobišče. [mérroma.]

vergleichungsweise *adv.* primerjaje, primerljivo dozariti. — *orl veseléti*

Vergnügen *f.* veselje, rádost, zabáva. *vergnügen sich* veseliti se, radovati se, zabávati se.

vergnügt vesel, radostén, dobrovoljen, dobre volje.

Vergnügung *f.* veselica, zabáva.

vergnügungsfüchtig zabavoljubén.

vergolden pozlatiti, *impf.* pozlačevati.

Vergolder *m.* zlatár, pozlatár, pozlačevaléc.

Vergoldung *f.* pozláta.

vergönnen privoščiti, priželéti; *impf.* privoščevati; es war mir nicht vergönnt mi mi bilo dopuščeno, — usójeno.

vergöttern obóžiti, med bogove uvrstiti od. pristeti (-štejem); *impf.* obóžavati, med bogove uvrščevati od. pristevati.

Vergötterung *f.* obóžavanje.

vergraben zakopáti (-kópljem), zagrebsti (-grebem); *impf.* zakopovati, zagrebati.

vergreifen (d. Ware) razpopasti (-pádem); die Ware ist vergriffen blago je razpečano od. razprodano, — je pošló; *ñich* — seći (sežem) od. zaletéti se v

kako pravico; (an jmd.) lotiti se koga; an heiligen Dingen — oskruniti svete reči; an den Gezeiten — prestopiti od. prelomiti postave.

vergrößern vécati, véksati, veličiti, veličati; povécati, poveksati, poveličiti, povelicati; *impf.* povečávati, poveksevati, poveličevati; (erweitern) razšíriti, *impf.* razšírjati, razšírjevati; (vermehrten) pomnožiti, vzmožiti; *impf.* množiti, pomnoževati; *ñich* — narásti (-rástem), zrasti; *impf.* narášçati, narástati.

Vergrößerung *f.* večáva, povečáva, povécávanje, poveksáva; razšíratév; vzmožba; **Vergrößerungs-** večajoçi, večalni, véksalni, poveksevalni.

Vergrößerungsform *f.* večajoča oblika.

Vergrößerungsglas *n.* večálo.

vergüten povrniti, škodo poravnati, — nadomestiti; *impf.* povračati, škodo poravnati, — nadomésçati.

Vergütung *f.* povračilo, odména; (Belohnung) nagrada.

Verhaft *m.* zapor.

Verhaftsbefehl *m.* povelje koga zapreti. **verhaften** zapréti (-prem), v zapor od. ječo dejati (dem, denem), — vtakniti; *impf.* zapirati, v zapor devati (devam, devljem).

Verhaftete *m.* jetnik, ujetnik; — *f.* jetnica, ujetnica.

verhallen razdoneti, izgubiti se; *impf.* razdonévati, izgubljati se, pojemati (-jemam, -jemljem).

verhalten (zu etw.) móрати, síliti; primóрати, prisíliti; (verbergen) zatajiti, utajiti, zamolçati (-molçim); *impf.* tajiti, prikriivati; (den Athem) zadržáti (-držím), pridržati; *impf.* pridrževati, dušiti; *ñich* — biti (sem), imeti (imam) se; es verhält sich so táka je; e. Jede verhält sich zur andern wie — reč proti reči je (se imá) kakor —; (firtl.) vesti (védem) se, nositi se, delati, počéti (-çnem), počénjati.

Verhalten *n.* vedénje, ravnánje.

Verhältnis *n.* razmerje, razmér, razmér (-i); (Beziehung) odnós, odnosáj, ozír; im — e žu v primeri k —.

Verhältniserponent *m.* kazaléc (eksponent) razmera.

Verhältnisglied *n.* člen (razmera).

verhältnismäßig razmeren, sorazmeren. [mera.]

Verhältnisquotient *m.* količnik raz-

Verhältnisrechnung *f.* razmerni račun.

Verhältnismass *n.* razmernik, prédlog.

Verhältniszahl *f.* razmerno od. razmersko število.

Verhaltenslehre *f.* nauk o vedenji.

Verhaltensregel *f.* pravilo od. vodilo ravnanja, — vedenja.

verhandeln *tr.* razprodati (-prodám), *impf.* razprodávati; obravnávati, razprávljati; *intr.* pogájati se, dogovárjati se.

Verhandlung *f.* obravnáva, razprava, dogovor; razprodaja.

Verhandlungstag *m.* obravnávní dan (dneva), za obravnávo določeni dan.

verhängen zavésiti, zastreti (-strem), zagrniti, zasloniti; *impf.* zavekati, zastirati, zagrinjati, zaslanjati; (über jmd.) nakloniti, pri-, usoditi, umériti; *impf.* naklájati, pri-, usojati; (Strafe) odločiti, odmeriti, skleniti, izreči (izrečem); *impf.* odločevati, odmérjati, sklépati, izrekati; den Bügel — brzdo spustiti, — popustiti; mit verhängtem Bügel gespannt kommen na skok —, na splav pridirjati.

Verhängnis *n.* usoda, kob (-i).

verhängnisvoll usoden, usodepóln, kobén.

verharren vstrájati, stanoviten ostati (-stanem), biti (sem) in ostati; *impf.* stanoviten ostajati.

verhärten *tr.* strditi, zatrditi; *impf.* s-, zatrdjevati; (d. Herz) zakrkniti; (d. Unterleib) zapirati, zapékati; *intr.* otrpniti, zakrkniti; (v. Blut) sesésti (-sedem) se, zgostiti se; (v. Fett) okreniti se, zagúlititi se.

verhärten otrpel, otrpnen, opokel, trdovratén.

Verhärtung *f.* trdina; zatrdina; (des Herzens) trdovratnost, zakrk, opóklost; (des Unterleibes) zapor, zapeka; (einer Wunde) zagulek. [zamatáti.]

verhaspeln zataknniti, *impf.* zatikati;

verhasst sovražén, zópern, mrzék, omrzljív, odurén; — machen mráziti; omráziti, pristúdititi.

Verhau *m.* zaseka, zasek, pregrája.

verhauen zasekati, z zaseko pregrádati, pot zavaliti od. založiti; *impf.* zasekovati, z zaseko pregrádati.

verheeren opustošiti, razdejati (-denem), pokončati, popléniti, zatreti (-trem); *impf.* pustóšiti, razdeváti (-devam, -devljem), pokončevati, pleniti, zatirati.

Verheerung *f.* pustošenje, razdevanje.

verhehlen prikriti (-krijem), pri-, utajiti; *impf.* prikrivati, skrivati, potikati; (d. Wahrheit) zatajiti, zamolčati (-molčim).

verheilen *tr.* celiti; zaceliti; *intr.* celéti; zaceléti, zaceliti se, seeliti se.

verheimlichen *v.* verhehlen.

verheiraten *sich* (v. Manne) ženiti se; oženiti se; (v. Weibe) možiti se; omožiti se, udati (-dam) se.

Verheiratung *f.* ženitév, oženitév, možitév, omožitév, udája.

verheissen obljubiti, *impf.* obéti (-betam, -bečem).

Verheißung *f.* obljúba, obét.

verhelfen pomoči (-morem), pripomoči, pripomagati.

verherrlichen slaviti, veličati; razsláviti, poveličati; *impf.* razslávljati, poveličevati.

Verherrlicher *m.* slavitelj, proslávitelj.

Verherrlichte *m.* proslávljenec.

Verherrlichung *f.* slava, veličanje, proslávljenje.

verheren začárati, začíniti, narediti komu.

verhindern ubraniti, ovreti (-vrem), zadržati (-držim), pre-, zaprečiti; *impf.* braniti, ovirati, zadrževati.

Verhinderung *f.* ovira, ovirék, zapreka, zadržék.

Verhinderungsfall *m.*, im — e če je kdo zadržán, če kdo ne utegne.

Verhinderungsurache *f.* zadržni vzrok.

verhöhnern zasramovati, zasmehovati, oponášati, rogati se komu.

Verhöhnung *f.* zasramávanje, zasmeh, roganje.

Verhör *m.* zasluh, zaslišanje, izpraševanje.

verhören zaslišati (-slišim), izprašati; *impf.* zasliševati, izpraševati.

Berhörzimmer *n.* zasliševalnica, izpraševalnica.

berhüllen zagrnuti, pregrnuti, zastreti (-strem), prekriti (-krijem), odeti (-denem), zagáliti; *impf.* za-, pregrinjati, zastirati, prekrivati, odévati; (berheimlíchen) prikriti, *impf.* prikrivati.

berhungern lakote umreti (-umrem, -mrjem), glada poginiti.

berhungert sestradan.

berhunzen pokvariti, izpakedrati, izkaziti.

berhüten preubraniti, ubraniti, odvrniti, obvarovati; *impf.* odvrčati.

Berificator *m.* overovatelj.

berificieren ovéríti, overóviti.

berirren síh zaiti (-idem), zabloditi, zabresti (-bredem), zagaziti, zatepsti (-tepem) se, izgubiti se; *impf.* zabredati, izgubljati se.

Berirrung *f.* blodnja, zmeta, zmotnjáva, pomóta.

berjagen izpoditi, pregnati (-ženem), odgnati, razgnati, spókati; *impf.* razpójati, pre-, od-, razgánjati.

berjähren zastaréti, zastáratí se.

berjüngen mladiti; pre-, pomladiti, prenoviti; *impf.* pre-, pomlajevati, prenavljati; (*math.*) omáliti; (*arch.*) zóžiti, *impf.* zoževati; **berjüngter Raßstab** emáljeno merilo; síh — mladiti se; emladéti, prenoviti se; *impf.* omlajevati, prenavljati se.

Berkauf *m.* prodája; zum — na prodáji; — mit Vorbehalt deß Wiederverkaufes prodája na rešilo.

verkaufen prodáti (-dám), razprodati, razpečati; *impf.* prodájati, razprodajati, razpečavati; na prodáji imeti (imám).

Berkäufer *m.* prodajalec; — in *f.* prodajalka.

verkäuflich prodajén, na prodáji.

Berkaufs- prodájni.

Berkaufsgewölbe *n.*, **Berkaufstocale** *n.* prodajalnica, štacuna. [*cena.*]

Berkaufspreis *m.* kup. cena, prodajna **Berkehr** *m.* promet; (**Handelsverkehr**) trgovina, kupéjja; (**Umgang**) obćenje.

berkehren tržiti, trgovati, kupčevati; (**umgehen**) obćiti, obćevati, družiti se, shájati se; (**fahren**) voziti se, pluti (plovem); *f.* umkehren.

Berkehrsmittel *n.* pomoček od sredstvo za kupéjjo; obćilo.

Berkehrsweg *m.* kupéjjski pot.

berkehrt *adv.* prevrnen, zvrnen; (**füßl.**) naopačen, napačen, popačen, izprijen; *adv.* naopak, nápak, naróbe.

Berkehrtheit *f.* naopáčnost, napáčnost, popáčenost, izprijenost; obrtica.

Berkehrung *f.* *f.* Umkehrung.

berkeilen zag(v)ozditi, zakliniti, s klinom zabiti (-bijem); *impf.* — zabijati.

berkennen ne izpoznáti (-znám), zmotiti se nad čim; *impf.* ne izpoznávati.

berketten verižiti, z verigo od lancem vezati (véžem); zveržžiti, — zvezati; *fig.* strniti, stakniti, zjediniti, zvezati; *impf.* strinjati, stikati, jediniti, vezati; gut **berkettet** dobro vezan, povézau; **ctg** **berkettet** tesno zvezan, v tesni zvezi, v tesnem stiku.

Berkeftung *f.* povéza.

berkehren za krivoverca iméti (imám) od razglasiti; *impf.* — razglašati, pí-tati (koga) s krivovercem; (**zum Reher machen**) pokrivóvéri.

berkiefern kremeniti se; okremeniti se.

berkitten zalépiti, zamázati (-mažem).

berklagen tožiti; zatožiti.

Berkläger *m.* tožnik, zatožnik; — in tožnica.

Berklagte *m.* toženec, zatóženec; — *f.* tóženka, zatóženka.

berklären ozáriti, objasniti, ujasniti, razbistríti; *fig.* povelícati, oslaviti, razsláviti, preobráziti, izpremeniti; *impf.* povelíčovati, o-, razslavljati, preobraževati, spreminjati.

Berklärung *f.* osláva, oslavitév, preobraženje, spremin, izpremenjenje.

berkleiden opáziti, obložiti, prevleči (-vlečem); *impf.* opáziti, opaževati, obkládati; síh — preobleči (-oblečem) se, *impf.* preoblačiti se.

Berkleidung *f.* opázba, obklada; preobléka. — *6man in oblesni qid klea.*

berkleinern manjšati, máliti, manjiti, drobiti; po-, umánjšati, umáliti, umanjiti; *fig.* ponižati, na nič dejati (denem); *impf.* poniževati, na nič devati (devam, devljem).

Berkleinerung *f.* manjšatév, pomanjšatév, pomanjšanje.

Verkleinerungsglas *n.* manjšalo, manjšalno steklo.

Verkleinerungswort *n.* manjšalka, manjšalna beseda.

verkleistern zaklejiti.

verklungen razdonéti, razbrnéti.

verkneten zagnésti (-gnetem), zamésiti.

verknien zaklečáti (-kleím); preklečati.

verknüpfen okosteneti, okošćeneti.

verknüpfen *f.* verbinden.

verkohlen *tr.* pokuhati, zakuhati; *intr.* prekuhati se, u-, pokuhati se.

verkohlen *tr.* poogljjeniti; *intr.* ogljjenéti; izogljjeniti se, izogljjeti se.

Verkohlung *f.* ogljjenitev.

Verkohlungsproceß *m.* ogljenjenje.

verkommen na nič priti (přidem), izkaziti se, zбоgati se.

verkörpern utelésiti, upóltiti; *sich* — utelésiti se, upóltiti se, poživotiti se, meso postati (-stanem), *impf.* — postajati.

verkosten *f.* kósten. [hrana.

Verköstigung *f.* prehranitev; živež.

verkriechen *sich* razlezti (-lezem) se, porazlezti se; kam lezti; zalezti; skriti (-krijem) se.

verkrümmeln drobiti, drobtiniti, mrviti, mrvíčiti; zdrobiti, razdrobiti, razmrviti.

verkrümmen kríviti, kljúčiti; skriviti, skljúčiti.

verkrüppeln ohrométi, zakrnéti, pokvéčiti se.

verkühlen *sich* prehladiti se, premraziti se; *impf.* prehlájati se.

Verkühlung *f.* prehlád, prehlája.

verkümmern *tr.* greniti, kaliti; zgreniti, izkaliti; *intr.* hujsati (se), hízati; shujšati (se); (v. Durst) zažejati se;

(v. Hunger) zalačniti se.

verkündigen oznaniti, naznaniti, razoznaniti, razglasiti, oklicati (-klicem), napovedati (-vém), objáviti; *impf.* oznánjati, razglásati, oklicevati, napovedovati, objávljati. [klicar.

Verkündiger *m.* oznanjevaléc; glasnik.

Verkündigung *f.* oznanilo, oklic, razglasilo, navestilo; Mariens — Marije Device od. Marijino oznanjenje.

Verkündigung *f.* objáva, objavljenje.

verkümmeln premójstriti in skaziti, preumetníciti.

verkupfern pobakreniti, obakriti.

verkürzen krátiti, krajšati; prikráčiti, okratiti, skratiti, prikrajšati, skrajšati;

impf. prikračevati, skrajševati; *sich die Zeit* — kratek čas si delati, kratkočasiti se; (den Lohn) utrgati, *impf.* utrgávati.

Verkürzung *f.* prikrajšanje, prikráčitev, prikrajšek. [áj.

Verkürzungszeichen *n.* kratice, (s)kraj-

verlachen za-, posmehovati se, smejati (smejem) se od. rógati se komu.

verladen naložiti, natovóriti; *impf.* nalágati, nakládati; napak naložiti od. natovóriti. *Abdruckplatte* — *nakládnice*

Verlag *m.* zaloга, založba; izdánje; **Verlags-** založni. [gárna.

Verlagsbuchhandlung *f.* založna knji-

Verlagskosten *pl.* založni stroški *pl.*

Verlagsrecht *n.* založna pravica.

verlangen zahtévati, hotéti (hóčem), hrepenéti; poželéti, zaželéti; es verlangt mich zu wissen rad bi vedel.

Verlangen *n.* zahtéva; želja, hrepenénje.

verlängern dáljšati; po-, razdáljšati, podólžiti; *impf.* podaljševati. [ava.

Verlängerung *f.* podaljšek, po-, zdalj-

verlangsam opočasniti; i. verzógern.

Verlass *m.* zapuščina, ostavščina, zapuščeno blagó od. premoženje.

verlassen zapustiti, pustiti, ostáviti; *impf.* zapuščati, puščati, ostavljati;

(unterlassen) opustiti, *impf.* opuščati; *sich* — zanesti (-nesem) se, zaupati;

impf. zanašati se; — *er Ort* samija; — *e Waife* samohrana sírota.

Verlassenschaft *f.* i. Verlass.

Verlassenschaftsabhandlung *f.* obravnava zapuščine, zapuščinska obravnava.

Verlassenschaftscurator *m.* oskrbnik zapuščine.

Verlassenschaftsgläubiger *m.* úpnik zapuščine. [masa.

Verlassenschaftsmasse *f.* zapuščinska

Verlassenschaftsvermögen *n.* zapuščeno premoženje od. blagó, zapuščina, ostavščina. [verén.

verlässlich zanesén, zanesljiv, zvest,

verlächern ogrđiti, opsovati.

Verlaub *m.* dopušćenje, dovoljenje.

verlauben *z* listjem pokriti (-krijem), — zadělati.

Verlauf *m.* pretěk; *nach* — eines Jahres ob letu, za leto dnij; *nach* — von drei Tagen čez tri dni; *den* — der Sache erzhlen prigodbo natanko od. nadrobno povédati (-vém).

verlaufen teči (tečem), hitěti; preteči, miniti; *sich* — razteči se, razbežati (-bežim), razprhniti se, razkropiti se; (*vom Sich*) razbežljati; (*irre laufen*) zateći se, zabloditi, izgubiti se; (*am Billard*) zaletěti se.

verlautbaren razglasiti, oznaniti, na znanje dati (*dam*), oklicati (-klicem); *impf.* razglásati, oznánjati, oklicávati.

Verlautbarung *f.* razglás, oznanilo.

verlauten, *es* verlaudet právio, slisati je, čuje se. [-bijem].

verleben preživěti, prebiti (-bom), **verlegen** založiti, nekam dejati (*dem*, *denem*); *impf.* zalágati, nekam dévati (*devam*, *devljem*); (*auf e. andere Zeit*, *Et x.*) preložiti; (*verschieben*) odložiti, *impf.* odlágati, odlásati; (*ein Werk*) založiti, izdati (-*dam*) na svoj račun; *impf.* zalágati, izdájati; *jud. den Weg* — komú pot zadělati, — zastáviti, — presekatí; *sich auf etwas* — poprijěti (-primem) se česa, lotiti se česa.

verlegen *adi.* změten, změden, zmóžen, změšan, zbėgan, osupěl, v zadregi; (*durch Siegen*) zalezán, preležán; — *maden* zmesti (-metem, -medem), zmóti, změsati.

Verlegenheit *f.* zadrega, stiska; *in* — ježen v zadrėgo pripraviti, *f.* verlegen *maden*; *wir werden in arge* — kommen huda nam bo predla, hudo nas bo pobiralo. [nica].

Verleger *m.* zalóžnik; — *in f.* zalóž-verleiden priskútiti, pristúđiti, omrážiti, ogreniti, ogórcati, ogáđiti.

verleihen razposoditi; podeliti, dođeliti, podati (-*dam*), podariti, pokloniti; *impf.* podeljevati, poklánjati.

Verleihung *f.* posojilo; podelitěv, podaritěv, poklonitěv, podája.

Verleihungsrecht *n.* podájna —, podelilna pravica. [litve].

Verleihungstag *m.* dan (dneva) pode-

verleiten zapeljáti (-pěljem), zvoditi, s pravega pota odvrniti; *impf.* zapeljevati, zvájati, s pravega pota odvráćati.

Verleiter *m.* zapeljivec.

Verleitung *f.* *f.* Verführung.

verlernen pozabiti, iz spomina izgubiti; *impf.* pozábljati, iz spomina izgúbljati.

verlesen prebrati (-berem), *impf.* prebirati, brati od. čitati pred kom; *sich* — začitati se, zlo čitati.

Verlesliste *f.* bralni iménik.

verlehen poškodljiv, ranljiv.

verlehen kvariti, vrěđiti; pokvariti, poškodovati, povrěđiti, pohabiti; (*verwunden*) raniti; (*d. Recht, Ehre x.*) skrúniti, kváriti, žaliti; oskrúniti; (*Geſetz*) prestópiti, prelomiti, prekršiti; *impf.* prelámjati; (*Ordnung*) motiti, rušiti.

verlehlích *f.* verlezbar.

Verlehung *f.* poškodovanje, poškodba, kvar, kvara, vred; oskrumba, oskrunitěv, žalitěv; prestóp, prestopěk, prekršěk, prelóm.

verleugnen tajiti; zatajiti, utajiti; *impf.* zatejevati.

verleunden obrekovati, obřekati, oprávljati, raznašati, obirati, na niě dévati (*devam*, *devljem*), grđiti, érniti, ogovárjati, obdájati.

Verleunder *m.* obrekovalěc, opravljivěc, ogovarjalěc; — *in f.* obrekovalka, opravljivka.

verleunderlich obrekovalěn, obrekljiv, opravljiv, ogovarjáv, obirav.

Verleumdung *f.* obřeka, obrekovanje, opravljanje, obrók.

Verleumdungsucht *f.* opravljivost.

verlícitieren po dražbi prodati (-*dám*).

verlieben *sich* zaljubiti se.

Verliebte *m.* zaljubljeněc; — *f.* zaljubljenka.

verlieren gubiti, tráťiti; izgubiti, zapasti (-padem); *impf.* izgúbljati; *den Verstand* — obnorěti, pámet izgubiti; *die Farbe* — obleděti; *den rechten Weg* —, *die Spur* — izgrešiti pravi pot, — pravo sled; *beim Spiele* — zaigráti; *durch schlechte Wirtschaft* — zagospodáriti; *als Wirt, Fuhrmann, Landmann x.* — zakřemáriti, zavozá-

riti, zakmetovati n.; *ſich* — izgubiti se, razgubiti se, porazgubiti se; (*ſich unbemerkt entfernen*) izmúzniti se, natihoma pobrati (-berem) jo; in Gedanken — zamisliti se, *impf.* zamisljati se. [nica.]

Verlies n. (podzemeljska) ječa, tem-verloben zaročiti, *impf.* zaročati.

Verlöbniſs n. zaročka, zaročitëv.

Verlobte m. zaročenec, zaročnik; — f. zaročenka, zaročnica. [primániti.]

verlocken zvábiti, privábiti, zvoditi,

verlockend váben, vabljiv, mikalën.

Verlockung f. vaba, vábilo, zvaba, zvábito.

verloren izgubljen; zgrešen; — gehen izgubiti se, v izgubo iti (grem).

verlöſchen *intr.* gasniti, ugásniti; *impf.* ugasovati; *tr.* f. *auslöſchen*.

verloſen žrebati; izžrebati.

Verloſung f. žrebanje, izžrebanje.

Verluſt m. izguba, izgubičë, gubitëk; — leiden, — erleiden na izgubi biti (sem), okúpiti se; bei — pod izgubo.

verluſtig werden izgubiti; (im Spiele) zaigrati; (im Proceſſe) zaprávdati, zapásti (-padem).

vermachen zadélati, zapháti; *impf.* zadélávati; (im Teſtam.) voliti; (Speiſe) beliti; zabéliti, začíniti.

Vermáchtniſs n. volilo.

vermahlen pomléti (-meljem), zmleti.

vermáhlen *ſich* omóžiti se, v zákon stopiti, udáti (-dam) se; (v Mann) ženiti se; oženiti se, v zákon stopiti.

Vermáhlung f. poróka; ženitëv, udaja; možitëv.

Vermáhlungsfeier f. svátba. [va.]

Vermáhlungsſtag m. poročni dan (dne-*vermaledeien* prekleti (-kolnem), *impf.* proklinjati.

vermauern zazidati, *impf.* zazidovati.

vermehrten množiti; pomnožiti, umnožiti; *impf.* po-, umnoževati; vécati; povécati; *ſich* — raz-, pomnožiti se; zarediti se, za-, razploditi se, razpasti (-pašem) se; *impf.* raz-, pomnoževati se; zaréjati se, za-, razplojevati se; (v Gewächſen) razrasti (-rastem) se, *impf.* razráščati se.

Vermehrung f. množitev, po-, raz-, umnožitëv, umnožáj, razmnož(ba), po-

množ(ba); (v Thieren) razplód; (von Gewächſen) razrást (-i).

vermeiden ogniti se, izogniti se (čemu); *impf.* ogibati (-gibljem) se.

Vermeidung f. ogib; nach — ognivši se; bei — weiterer Koſten da ne bo več stroškov.

vermeintlich kakor se je mislilo, kakor se meni (da je); dozdevën, domnevën.

vermelden oglásiti, naznaniti; *impf.* ogláſati, naznanjati.

vermengen zmésati, pomésati.

vermenſchlichen počlovéčiti.

vermeſſen mériti; izmériti, premeriti; *impf.* iz-, premérjati.

vermeſſen *adi.* držën, predržën, drzovit, smel, prezaupën.

Vermessenheit f. drznost, predrznost, drzovitost, smelost, prezaupnost.

vermeſſentlich f. vermessen.

Vermesser m. merëc, merilëc.

Vermessung f. merjenje, izmera.

vermieten v najëm dati (dam), *impf.* — dájati (dájem); *ſich* — f. *ſich* verdingen.

Vermieter m. najemodalëc.

vermindern mánjšati, máliti; z-, pománjšati, umáliti.

vermiſchen f. vermengen. [vit.]

vermiſcht méšan, z-, poméšan, meš-vermiſſen izgrešiti, pogrešiti; *impf.* pogrešati, pogreševati; leicht — lahko utrpéti, *impf.* — utrpévati.

vermitteln posredovati; (Gegenſätze) pomiriti, zmiriti.

vermitteltſt *praep.* s, z, s pomočje.

Vermittelung f. posredovanje, posredništvo.

Vermittler m. posredovalëc, posrednik; mešetar; — in f. posredovalka, posrednica.

vermodern trohnéti, prhnéti, guiti (gnijem); strohnéti, sprhnéti, zgniti, preperéti. [perël, trhël.]

vermodert trohljen, (s)trohnël, pro-

vermöge *praep.* po, zaradi, pri; (mit Hilfe) s, z, s pomočje.

vermögen premóci (-mórem), zmóci, zmóžen biti (sem); (beſißen) iméti (imán), premóci.

Vermögen n. (Wóglichkeitsgrund) móč (-i), vzmožnost; (zeitl. Güter) imovina,

imétje, iménje, premoženje; (Fähig-keit) zmožnost; (Kraft) moč (-i).

vermögend zmožen, premožen, mögöc.

Vermögensbekenntnis n. napoved (-i) premoženja.

Vermögenserin f. blagovnica. [nja.

Vermögensobject n. predmet premože-

Vermögensstand m. stan imetja, vse premoženje.

Vermögensübertragung f. imovinski prenos.

Vermögensumstände pl. premoženje; premožnost.

vermöglich imovit, premožen.

vermorschen f. vermodern. ~~vermodern~~

vermuthen ošemiti. ~~zasm.~~

vermuthen meniti, misliti si, pri- domisljati se, domnevati.

Vermuthen n. domneva, dozdeva, dozdevék, misel (-i); wider alleš — nasproti vsaki nadi, vse drugače kakor se je mislilo; allem — nad kakor vse kaže, kakor je podoba.

vermuthlich adi. dozdevén; adv. blézo, bujé, prej ko ne, brž ko ne, po vsej priliki.

Vermuthung f. dozdeva, dozdevék, domnevanje; (Verdacht) sumnja.

vernachlässigen zanemárjati, zalenóbiti, z od. v némar pustiti; *impf.* zanemárjati, ne róditi (za kaj).

Vernachlässigte m. zanemarjenik; — f. zanemarjenica.

Vernachlässigung f. zanemarjenje, zanemarjanje, zanemára, némar (-i).

vernageln zabiti (-bijem); (e. Pferd) zakovati; (eine Kanone) zaglaviti, zagvozdit.

vernagelt fig. zabit, búst.

vernähen posíti (-sijem), zasíti; *impf.* zasívati.

vernarben zaceléti, zaceliti se, zarasti (-rastem) se.

vernahmen slišati (slišim); zaslíšati, začúti (-čujem); (gerichtlich) zaslíšati, izprásati; sich — lassen oglasiti se, izpregovoriti.

vernehmlich slišen, razločen, glasén.

Vernehmlichkeit f. slišnost, razločnost.

Vernehmung f. zaslísanje.

vernegen sich priklóniti se, *impf.* priklánjati se.

Verneigung f. priklón, poklón.

verneinen zanikati, odréci (-rečem);

impf. zanikávati, odrékati.

verneinend nikálén, zanikálén.

Verneinung f. nikanje, zanik, zanikanje.

Verneinungswort n. nikálnica.

vernichten pokončúti, ukončúti, uničíti, ugonóbiti, razdejáti (-dénem), porúšiti, strátiti, polomástiti; *impf.* pokončávati, ukončévati, uničévati, ugonábljati, razdévati (-devam, -devljem).

Vernichtung f. pokončáva, pokončánje, uničenje; — eines Vertrages ovržba.

Vernunft f. pámet (-i), um, razúm; zur — kommen zavédeti (-vém) se, izpametovati se.

Vernunftlei f. umstvovanje, umničenje, modrovánje.

vernunftlos umstfovati, umničíti, modrovati. [znánje.

Vernunftkenntnis f. úmstveno spovernunftgemäß adv. po pámeti.

vernünftig pámetén, umén, razumén.

vernunftlos brezumén, brez úma.

vernunftmäßig umén, úmstven.

Vernunftmäßigkeit f. umstvenost, poúmnost.

veröden opustósiti, v pušcavo spreobrniti; *impf.* pustósiti, v pušcavo spreobráčati.

verödet pust, puščobén.

veröffentlichen razglasiti, objáviti, na znanje dati (dam); *impf.* razglásati, objávljati, na znanje dájati (dájem).

verordnen ukázati (-kážem), zaukázati, veléti; *impf.* u-, zaukazovati, velévati; (bestimmen) ustanoviti, *impf.* ustanávljati; (ärztl.) zapisati (-pišem), predpisati, zaukazati; *impf.* za-, predpisovati.

Verordnete m. pooblaščenec.

Verordnung f. ukáz, narédba.

Verordnungsblatt n. ukazni list.

verordnungsmäßig po ukazu, ukazu primerén.

Verordnungsweg m. ukázni pot; im — e po ukazu.

verpachten v zakúp od. v najém dati (dam); *impf.* — dájati (dájem).

verpacken zložiti, *impf.* zláhati; kam správití od. zamótati; *impf.* kam správljati od. zamótávati.

verpallijadieren obkóliti, s koli ográ-
diti; *impf.* — ográjati.

verpanjeren oklopiti.

verpassen zamúdiri; zapozniti se;
impf. zamújati.

verpeffen kúžiti; okúžiti; zasmrádimi.

verpesschieren pečátiti; zapečátiti.

verpsáhlen j. verpallijadieren.

verpsánden zastáviti, *impf.* zastávljati.

Verpsándung *f.* zastáva.

verpsánnen zasaditi; presaditi; *impf.*
zasájati; presájati.

verpslegen oskrbíti, preskrbeti, z ži-
vežem založiti; *impf.* na skrbi iméti
(imán), oskrbovati, preskrbljevati, z
živežem zalágati ob. zakládati.

Verpsleger *m.* oskrbovaléc; hranitelj.

Verpslegs- oskrbovalni, oskrbni.

Verpslegsamt *n.* oskrbovalni urád.

Verpslegscontract *m.* pogodba zastran
preskrbovanja, oskrbna pogodba.

Verpslegsmagazin *n.* oskrbovalnica.

Verpslegswesen *n.* oskrbovalstvo.

Verpslegung *f.* oskrba, oskrbovanje;
postréžba; živež, hrana.

verpslichten dolžnost komu nalágati,
vezati (vežem); zavezati, *impf.* zave-
zovati; *sih* — zavezati se, *impf.* za-
vezovati se.

verpslichtet zavezan, dolžen; *ich* bin
— veže me dolžnost.

Verpslichtung *f.* zaveza, dolžnost. [ti.

verpsuchen izkaziti, pokváriti, pohabi-
verpsuchen zasmoliti.

verpsünnen pod káznijo prepovédati
(-vém) ob. zabraniti; *impf.* — prepo-
vedovati. [viti.]

verprassen potráčiti, zadržati, zaprá-

verproviantieren z živežem preskrbíti
ob. založiti, *impf.* — preskrbovati, —
zalágati ob. zakládati.

verpsuppen *sih* zabúbiti se, zaprésiti
(-predem) se; *impf.* zabubovati se, za-
predati se.

Verpsuß *m.* zamáz, zamázék; belež.

verpsußen zamázati (-mázem); po-
béliti; j. verpsüendern.

verpsücken j. amalgamieren.

verpsammeln zagráditi, zadélati, za-
stáviti; *impf.* zagrájati, zadelávati, za-
stávljati.

Verráth *m.* izdája, izdájstvo.

verráthen izdati (-dam), *impf.* iz-
dájati; (der Obrigkeit) ováditi, *impf.*
ovájati; (zu erkennen geben) razodéti
(-denem), *impf.* razodévati (-dévam,
-dévlem); der Knabe verráth dečku se
zna, — se vidi; er verráth Anlagén
kaže nadarjenost. [dáh.]

Verráther *m.* izdajaléc, izdájnik; ova-

Verrátherei *f.* izdája, izdájstvo.

Verrátherin *f.* izdajálka, izdájnica.

verrátherisch izdajén, izdajalén, iz-
dajálski.

verráuchen pokaditi, izkaditi; j. ver-
dampfen.

verráumen založiti.

verrednen zaračúniti; v račun vzeti
(vzajem); *impf.* zaračúnjati, v račun
jemati (jemljem); *sih* — zaračúniti
se, ústeti (-štejem) se, zmotiti se v ra-
čunu; *impf.* zaračúnjati se, ústévati se.

Verrednung *f.* zaračúnjanje.

verreden erknúti, stegnúti se, cépnúti,
krépnúti; erkatí, cépati, krépati.

verreden *sih* zareči (-rečem) se, za-
govoriti se.

verreisen oditi (-idem), odriniti, po
svetu iti; *impf.* odhájati.

verreisen raztrgati.

verrenken izvinití, izpahnúti. [čem.]

verrennen zaskočiti, pot preteči (-te-

verridhten oprávití, storiti, dodélati,
izvršiti, dogotoviti; *impf.* oprávljati,
dodélovati, izvrševati, dogotávljati.

Verridhtung *f.* opravilo, opravék; delo,
dejánje.

verriegeln zateknúti, zapahnúti; *impf.*
zatikati, zapahovati.

verringern mánjšati; zmánjšati, zni-
žati; *impf.* zmanjševati, zniževati.

verrosen zar(u)javeti.

verruht preklét, brezbožen, malo-
pridén; hudobén, zél.

Verrúchtheit *f.* malopridnost, hudobija.

verrúden premaknúti, premestiti;
prestáviti, preložiti, prenesti (-nesem);

impf. premikati, premešévati; pre-
stávljati, prelágati, prenásati; (d. *Roß*)
zmesi (-medem), zmešati.

verruht zmóčen, zméden, prismuk-
nen, zmešan, nor. [norót.]

Verrúchtheit *f.* zmédenost, zmešanost,

Verruf *m.* slabi glas.

verrufen, in Verruf bringen ozloglasi; *adi.* slabega glasú, na slabem glasu, razvpit.

vers *m.* stih, verz; (in d. Bibel) odstavek, vrsta; katalektičer — nedomerni od. nepopolni verz; hyperkatalektičer — nadmerni verz; afatalektičer — popolni od. celoviti verz.

versagen (verſprechen) obljubiti, *impf.* obétati (-betam, -bécem); (abſchlagen) odreči (-rečem), odpovedati (-vem), ne privoščiti, ukrátiti, prikratiti; *impf.* odrékati, odpovedovati, kratiti; (v. Gewehre) odpovedati; die FüÙe — mir noge mi odpovedujejo.

versagen zažagati; sežagati, požagati.
Verſalbuchſtaben *pl.*, **Verſalien** *pl.* (velike) začetne črke od. začetna pisma *pl.*

verſalzen zasoliti, presoliti. [soljen. **verſalzen** od. **verſalzt** *adi.* preslan, **verſammeln** zbrati (-berem), skupiti, skup správit; *impf.* zbirati, skupljati; ſich — zbrati se, *impf.* zbirati se; sniti (snidem) se, *impf.* shajati se. (sestaneš.)

Verſammlung *f.* zbor, skupščina; shod, **Verſammlungshaus** *n.*, —locale *n.*, —ſaal *m.* zbornica, sestanišče.

Verſammlungsort *m.* zborišče.
verſanden peščiti se, peščeniti se; s peskom zasúti (-spem, -sujem) se, s, zapeščeniti se.

versart *f.* vrsta stihov od. verzov.
Verſatz *m.* zastáva. [nica.
Verſatzamt *n.* zastávnica, zastavljál-
Verſatzettel *m.* zastavni list.

verſauern kisati se; skisati se. [ti.
verſaufen zapiti (-pijem), zapijančeva-
verſäumen zamuditi, zakasniti; *impf.* zamújati, zakasnjevati; j. vernachláſſigen.

Verſáumnis *f.* zamúda.

versban *m.* stoposkladje, stihotvorje.
verschaffen priskrbéti, dobávit, pribávit, (komu k čemu) po- od. pripomoči (-morem) od. pomagati, pripomagati; *impf.* priskrbovati, dobavljati, pribávljati; Geltung — veljavo zadobiti, *impf.* — zadobivati.

verschalen obiti (-bijem), opáziti; *impf.* objati, opázati.

verschallen razzvenéti, pozveneti, glas se porazgubi.

verschämt sramežljiv, sramén.

Verschämtheit *f.* sramežljivost.

verschauen ſich zagraditi se, z okopom se obdati (-dam), utrditi se; *impf.* zagrajati se, utrjevati se.

Verschauung *f.* okóp, utrdba.

verschärfen zostriti, poostriti.

Verschärfung *f.* poostrenje, poostritév.

verscharren zagrebsti (-grebem), zakopati (-kopljem), zasúti (-spem, -sujem); *impf.* zasipati (-sipljem), zagrebati, zasipávati. [báti se.

verschauen ſich zaglédati se; zatele-

verschneiden umreti (-mrém, -mrjem), dúšo pustiti, ločiti se iz tega sveta.

verschicken podariti; podeliti; razdati (-dam), porazdati; *impf.* podárjati, podeljevati, razdájati.

verschrecken preplašiti, odpoditi, razpoditi.

verschicken razposlati (-pošljem); *impf.* razpošljati.

verschiebbar premičen, premakljiv.

Verschickbarkeit *f.* premičnost.

verschieben premakniti, *impf.* premikati; (auf e. andere Zeit) odložiti, preložiti; *impf.* odkládati, odlásati.

verschieblich j. verschickbar.

verschieden različén, razén.

verschiedenartig raznovrstén, raznotér, raznolik.

Verschiedenheit *f.* različnost, raznost.

verschießen postreljati; (v. d. Farbe) obledeti, barvo izgubiti.

verschimmeln plesneti (plésnejem); splesneti.

verschlafen zaspáti (-spim), zalezáti (-ležim), spēč zamuditi; *adi.* zaspán, tožljiv, pospán, dremljiv; e. —er Menſch zaspanec, pospané (-éta), tožljivéc.

Verschlag *m.* predél, pregrája; j. Riste.

verschlagen pozabiti (-bijem), zabiti; *impf.* pozabijati, zabijati; zapáziti, pregraditi, predelíti; *impf.* pregrájati, predeljevati; (wohin —) zanesti (-nesem), zadrúviti, zagnáti (-ženem); *impf.* zanášati, drúviti, zaganjati; den Ball — žogo zavreči (-vržem); d. Pferd — konja zakovati; daš verſchlágt nichts to nič ne dé; *adi.* zabít, tóp, neúmem; prekánjen, premetén, presúkan, zvit, zvitorep.

Veršlagenheit *f.* prekánjenost, premeténost, zvitost.

veršlámnen zablátiti.

veršlechtern slabiti, slábsati; poslábsati, izpriditi.

veršleieren zagrnuti, zakriti (-krijem), zavésiti; *impf.* zagrinjati, zakrivati.

veršleimen zasliziti, zasliniti.

Veršleimung *f.* zaslíženje.

Veršleiß *m.* prodája.

veršleißer *tr.* prodáti (-dam), razprodáti, razpečati; *impf.* prodájati, razprodájati, razpečavati; (veršieren) zapráviti, potráčiti; *impf.* zaprávljati, tráčiti; *intr.* zlizati (-lížem) se, ogúľiti se, odrgnuti se.

Veršleißer *m.* prodájalec, prodajalec.

veršleppen raznésti (-nesem), raznositi, razvleči (-vlečem); *impf.* raznášati, razvlačevati; (e. Stranfheit) zanésti, zatrositi.

veršleudern zapráviti, zatráčiti; *impf.* zaprávljati.

veršließbar zaklépén, na zatvór.

veršließen zakleniti, *impf.* zaklépati; zapreti (-prem), zatvóriti; *impf.* zapirati.

veršlimmern *tr.* hújšati; izhújšati, pohújšati; *intr.* hújše pritisniti, *impf.* hújše pritiskati.

veršlingen (in einander) šóplingen) zaplesti (-plétem), preplesti, zapetljati, zamotáti, zazánkati; *impf.* zaplétati, krotovičiti; š. veršlüden.

veršlossen (Charakter) zaprt, tih, malobesedén.

veršlüden pogoltniti, požreti (požrem); *impf.* góľtati, pogolťováti, požírati.

Veršluß *m.* zapór, zaklép, zatvór, zapirálo; im — háben pod kľučem iméti (imám).

veršmachten giniti, mreti (mrem), medleti, kopneti; obnemoči (-morem), obnemáhati, zmedleti, skopneti, oslabéti; *impf.* zmedľeváti, oslabévati.

veršmähen zavreči (-vržem), zavrnúti; *impf.* zamétati, zametovati, zaničevati, zavrácáti.

veršmelzen raztopiti, pretopiti, stopiti; *impf.* stápljati; *fig.* zľiti, *impf.* zlivati se; splávití; *phil.* audy zmésiti.

Veršmelzung *f.* zmes (-i), zliv.

veršmerzen pretrpeti, prestáti (-stojím, -stánem), preboleti, prenesti (-nesem), ugrešiti, pozabiti; *impf.* pretrpévati, prebolévati, prenášati.

veršmierern po-, izmazati (-mazem); (durch) Šmierern verštopfen) zamázati, *impf.* zamazovati. [š. šľau.

veršmíht prekánjen, premetén, zvit;

Veršmíhtheit *f.* prekánjenost, premeténost, zvitost; š. Šľauheit.

veršnappen šich zaskočiti se, zahápnúti se; (im Reden) zagovoriti se, zaráčeti (-rečem) se, neprevidno izbleknúti (*tr.*)

veršneiden razrézati (-režem), rezati; *impf.* razrezovati; šich — urézati se, *impf.* urezovati se.

veršneien zamesti (-metem), zasnežiti, zapasti (-padem); *impf.* zamétati, zapadáti.

Veršnittene *m.* skopljenec, rézanec.

veršnitzen zrezľjati, *impf.* zrezľjaváti.

veršnupfen ponosľjati.

veršnupft nahodén.

veršhollen prešel, zazábljen; er ist ganz — ne duha ne sluha ni po njem, nič se ne vé o njem.

veršhóneru o-, polepsáti, ukrasiti, ozáľšjati; *impf.* o-, polepsávati, ľépsati, ukráševati, krasiti, záľšjati.

Veršhónerung *f.* ľepšáva, o-, polepsáva, ukrášenje; zur — zaradi ľepšega, v olepsávo.

veršdrúcken zagradiťi, pregradiťi, zadeláti; *impf.* zagrájati, pregrájati, zadelávati; navzkriž postaviti, — dejati (dénem), križem dejati, prekrižati; *impf.* navzkriž postavľjati, — dévati (dévam, dévľjem), križem dévati.

veršreiben zapsati (-pišem), *impf.* zapisovati; (durch) Schreiben veršbrauchen) popisati, *impf.* popisovati; Waren — pisati po blago, naročiti si —, *impf.* naróčati si blagó; šich — zapisati se, zmotiti se v písánji; (für einen) pismeno zavezati (-vežem) se od. zaporočiti se za koga.

Veršreiber *m.* zapisovaléc, zavézník.

Veršreibung *f.* zápis; pismena zaveza; (Obligation) zadolžnica, obligácia.

veršchreien razkričati (-kričim), raznesti (-nesem); f. bešchreien.

veršchroben izprevrnen, naróbe, čuděn, napočěn; zavít, zasúkan.

veršchrumpfen grbiti se, grbančiti se, ključiti se, krčiti se; zgrbiti se, zgrbančiti se, sključiti se, skrčiti se.

veršchulden tr. zadolžiti, v dolgove zakopati (-kopljem); *intr.* zadolžiti se; za-, pregrešiti se.

Veršchulden n. pregrešek.

veršchuldet zadolžen, v dolgove zakopan, v dolgéh.

veršchütten zasúti (-spém, -sújem), *impf.* zasipati (-sipljem), zasipávati; (flüssiges) razliti (-ljjem), izliti; *impf.* razlivati.

veršchwägern sič v svaštvo stopiti, postati (-stanem) komu svak, — pašánog (mož žénine sestře), osváciti se.

Veršchwägerung f. svaštvo.

veršchweigen zamolčati (-molčim), zatajiti; *impf.* zamolčávati, zatajevati.

veršchwellen oteči (-tečem), zateči, zabúhniti, zabrekniti, obrekniti; *impf.* o-, zatekati.

veršchwemmen zatopiti, zapláviti; *impf.* zatápljati, zaplávljati.

veršchwenden zapraviti, za-, potráti, poguati (-ženem); *impf.* zapravljati, tráti, razsipati (-sipljem), pogánjati; (Zeit) tráti, gubiti, izgubljati.

Veršchwender m. zapravljivec, raztóčnik, razzipnik; —in f. zapravljivka, raztóčnica, razzipnica.

veršchwenderisch zapravljiv, potratěn.

Veršchwendung f. zapravljivost, potráta.

veršchweltern sič posestriti se.

veršchwiegen zamolčljiv, molčljiv, molčěč.

Veršchwiegenheit f. zamolčljivost, zamolčěčnost.

veršchwimmen (v. Farben) za-, prevlívati se, zlivati se, zapláviti se.

veršchwinden izginiti, zibniti, izgubiti se; *impf.* giniti, izginjati, izgubljati se.

veršchwindend fein predroběn, neškónčno mal od. majbën; —er *Stufš* ponikvenica, ponórnicá.

veršchwiskern posestriti, *impf.* posestrovati.

veršchwistert podoběn; f. verwandt.

veršchwollen o-, zatekěl, zabuhěl, obrekěl.

veršchwommen (v. Farben) zalit, zaplávljen.

veršchwören sič zarótiti se. [rótnik.

Veršchwörer m., Veršchworene m. za-

Veršchwörung f. zaróta.

veršehen pre-, oskrbeti, prevideti, založiti; *impf.* pre-, oskrbovati, zalágati, zakládati; (d. Dienst) oprávljati;

(d. Kranken) prevideti, *impf.* previdovati; (jemandes Stelle) namestovati,

zastópati; sič — preglédati se, spreglédati se, prezréti (-zréim); (erwarten) dočakovati, nadejati se, v svesti si biti (sem) česa; (sič verjorgen) pre-,

oskrbeti se, prevideti se, založiti se; *impf.* pre-, oskrbovati se, zalágati se, zakládati se.

Veršehen n. spregléd, pogrešek, pomóta; auš — po pomóti.

veršehren raniti, poškodovati.

veršeifen razmiliti.

Veršekunst f. stihotvórstvo.

Veršekünstler m., Veršemacher m. stihotvorěc.

veršenden poslati (posljem), odpraviti; razposlati; *impf.* pošiljati, odpravljati; razpošiljati.

Veršender m. pošiljác, pošiljalěc, razpošiljalěc.

Veršendung f. pošiljanje; razpošiljava, razpošiljatěv, odprava.

veršengen smoditi, páliťi; osmoditi, opáliti, zaevrkniti.

veršenken pogrězniti, potopiti, utopiti; *impf.* pogrězovati, potápljati; (d. Sarg) spustiti, *impf.* spuščati; sič in Gedanken — zamisliti se, zatopiti se v misli.

veršehen prestáviti, premestiti, preložiti; *impf.* prestávljati, preměšćati; (verpünden) zastáviti, *impf.* zastávljati;

(verpflanzen) presaditi, *impf.* presájati; (antworten) od-, zavrnuti, odgovoriti;

impf. od-, zavrćati, odgovárjati; (d. Grenzstein) premakniti, prestáviti; *impf.* premikati, prestavljati; in Schreden — prestrášiti; einen Schlag — udáriti,

lopútniti, pritisniti; einen Streich — prismúkniti; e. Ohrfeige — pljuskniti,

zašúnico dati (dam), *impf.* pljuskati; e. Stich — zbosti (-bodem); in d. Ruhe-stand — v pókoj dejati (dem, denem), upokojiti, umiroviti; in die Nothwendigkeit — móratí, siliti; primóratí, prisiliti.

Versehung *f.* prestava, premestitev, premestba; presádba; zastáva; (*phil.*) preména.

Versehungsprüfung *f.* premestni izpit.

verseuchen prestókati, prezdihovati.

Versuch *m.* stopa, stópica.

versichern zagotóviti, uvéríti, zatr-
diti; *impf.* zagotávljati, uvérjati, za-
trjevati; (*assicurieren*) zavarováti.

versichert zagotóvljen; zavarován.

Versicherte *m.* zavarovanec.

Versicherung *f.* zagotóvljenje, zagoto-
vilo; zavarovánje.

Versicherungsanstalt *f.* zavarovalnica.

Versicherungsbetrag *m.*, —prámie *f.*
zavarovalnina. [družba.

Versicherungsgesellschaft *f.* zavarovalna
verriegeln pečátiti; zapečatiti, pečát
pritisniti na kaj.

versiegen presahniti, *impf.* presihati;
usahnuti, posušiti se; *impf.* usihati.

versificieren verze od. stíhe delati od.
tvóriti, pesmáriti. [vati.

versilbern posrebriti, *impf.* posrebro-

versinken pogrezniti se, ponikniti,
utoniti; *impf.* pogrezati se, ponicevati,
utápljati se; inš Unglück — v nesrečo
zabresti (-bredem), — pogrezniti (se).

versinnen sič zamisliti se, *impf.* za-
misljati se.

versinnlichen nazórno stvoriti; j. ber-
anschaulichen.

Version *f.* prestáva, tolmačenje; *fig.*
govorica.

versetzen zasedéti, presedéti.

Verskunst *f.* j. Verjeskunst.

Verskünstler *m.* j. Verjeskünstler.

Versmah *n.* mera verzom od. stíhom;
stihomerstvo.

versöhnen správití, po-, zmiriti, spri-
jateljiti, sprijáznuti; *impf.* správljati,
pomirjati; (den Zorn u.) tolažiti, tó-
liti; potolažiti, utóliti. [ritelj.

Versöhner *m.* správník, tolažník, mi-
versöhnlich správljiv, potolažljiv, po-
mirljiv.

Versöhnopfer *n.* správní dar.

Versöhnung *f.* správa, potolážba, po-
mirjenje.

versorgen oskrbétí, preskrbétí, pre-
vidéti; *impf.* oskrbovati, preskrblje-
vati, previdovati.

Versorger *m.* oskrbovatej. [vanje.

Versorgung *f.* oskrbljenje, preskrblje-

Versorgungsanstalt *f.* oskrbovalnica,
preskrbljevalnica, ubóžnica.

Versorgungsgenüsse *pl.* preskrbnina.

verspäten *tr.* zapozniti, zakasnuti, za-
muditi, ustáviti, zadriati (-držim);
intr. od. sič — zapozniti se, zapoznati,
zakasnuti se, zamuditi se; *impf.* za-
poznovati se, zamújati se; (nachts) za-
nočiti se.

Verspätung *f.* zamúda, zakasnjenje.

versperren zapréti (-prém), *impf.* za-
pirati; zagradiati, *impf.* zagrájati.

Versperren *n.* zapór, zaprtje.

verspielen zaigrati, (v igri) izgubiti;
impf. (v igri) izgúbljati.

verspotten sramotíti, zasramovati, za-
smehovati, oponášati, rógati se (komu).

Verspottung *f.* sramočenje, sramoti-
tév, zasrámba, róganje.

versprechen obljúbiti; obétati (-betam,
-bécem), ljubiti; sič — zaredi (-rečem)
se, zagovoriti se; (mit einer Person)
zaročiti se; ich verspreche mir viel von
ihm dosti pričakujem od. nadejam se
od. obétam si od njega, mnogo obeta.

Versprechen *n.* obljúba, obét, obétanje.
versprechend kazén, obetéu.

Versprecher *m.* obetaléc, obétnik.

Versprechung *f.* j. Versprechen.

versprengen razkropiti, razkaditi,
razprhniti, razplásiti.

verspünden zavéhati, z veho zabiti
(-bijem).

verspüren čutiti; začutiti.

versumpfen razbiti (-bijem), raztoléi
(-tolém); (mit d. Stampfe) postópati,
razstópati.

Verstand *m.* razúm, um; (Bemunft)
pámet (-i); (Sinn der Rede) pomén,
smisél (-i); (Einsicht) sprevidnost, raz-
úmnost; (Urtheilskraft) razsodnost; z.
Mann von — razumén mož; des —es
berauben obrezúmiti; zu —e kommen
spametovati se.

Verstandesbegriff *m.* razumek.

Verstandeschärfe *f.* bistroumje, ostro-
umje.

verstandeschwach slaboumën.

Verstandeschwäche *f.* slaboumje.

Verstandeswesen *n.* razumno bitje.

verständlich razumën, pämetën, raz-
borit; sprevidën; razsodën.

Verständige *m.* razumnik.

verständigen seznaniti (koga s čim),
dopovedati (-vëm), razložiti (komu kaj),
podučiti (koga v čem); *impf.* seznan-
jati, dopovedovati, razlagati, podučev-
vati; (melben) poročiti, naznaniti, ob-
rëstiti; *fidj* — porazumëti (-umem)
se, sporazumëti se, pobogati se, do-
govoriti se, zmeniti se, pogoditi se.

Verständigkeit *f.* razumnost, razbo-
ritost.

Verständigung *f.* poročilo, naznanilo,
obvestilo; sporazum, dogovor.

verständlich razumën, razumljiv, umë-
vën, razločën, razgovetën (ferb.).

Verständlichkeit *f.* razumljivost, umë-
vënost, razgovëtност.

verstandlos nerazumën, brezumën.

Verständnis *n.* razumnost, blagoraz-
umje, razumëvanje, razumëva, raz-
umevëk; (Eintracht) složnost, sprava;
zum Besseren — da se bolje razume;
mit richtigem — stvar prav razumejôc.

verstandreich prerazumën.

verstärken ojačëti, ukrepiti, podkre-
piti; *impf.* ojačëvati, u-, podkrëpljati;
po-, raz-, umnožiti, povëcati; *impf.*
pomnoževati, povečevati.

Verstärkung *f.* ojačëenje, ukrepljenje;
pomnožitëv.

Verstärkungstruppen *pl.* pomočne čete
pl. pomočna vojska. [niti.]

verstauchen zviniti, izpahñiti, izmak-
verstehen zašiti (-šijem), zavrpati
(ferbofr.).

Verstehen *n.* skrivališče.

verstehen skriti (-krijem), poskriti,
zakriti; *impf.* s-, po-, zakrivati.

Verstehenpiel *n.* skrivalica; Versteden
[pičien kotinati, skriválico igrati.]

verstehen umëti (umem, umëjem),
razumëti (-umem), razumëvati, znati
(znam), vëdëti (vem); er versteht seinen
Spaß z njim se ni šaliti od. norëc-

vati; *fidj* — porazumëti se, zmeniti
se, dogovoriti se; (auf etwas) umëti,
znati; (zu etwas) odločëti se, lotiti se;
daß versteht sich to se ve, se ve da,
to se razume.

versteigen *fidj* kam zalezti (-lezem);
previsoko spëti (-pnem) se, popëti se,
mero prestopiti.

versteigern po dražbi prodati (-dam),
impf. — prodajati.

Versteigerung *f.* dražba, licitácia;
Versteigerungs- dražbeni.

versteinern okamenëti.

versteinert okamenël.

Versteinerung *f.* (Eigenschaft) okame-
nelost; (Petrefact) okamenina, okame-
nelina; (Proceß) kamenëenje, okame-
nëenje.

verstellen založiti, zastäviti; *impf.*
zalágati, zastävljati; (überstellen) pre-
ložiti, prestäviti, premëstiti; *impf.*
prelágati, prestävljati, premëšçati; *fidj*
— pretvóriti se, *impf.* pretvárajati se;
potuhniti se, potajiti se; *impf.* pota-
jevati se, hliniti se, húliti se, delati
se; (berunsthlen) skremžiti, nagrđiti.

verstellt pretvorën; hinavski, potüh-
nen, prihuljen.

Verstelle *m.* f. Heuchler.

Verstellung *f.* pretvára; hinávšçina,
potája, potuha.

Verstellungskunst *f.* pretvórnost, hlin-
jivost, potájnost, potühnenost.

verstimmen razglasiti, izkaziti, po-
kaziti; *impf.* razglašëvati, kaziti; *fig.*
ozlovóljiti, *impf.* ozlovóljevati.

verstimmt razglašën, neubrân; *fig.*
ozlovóljen, čëmerën, turóbën.

Verstimmung *f.* zla volja, čëmernost,
turóbnost.

verstopfen *intr.* zakrkniti, otrpniti, odre-
venëti, okamenëti; *impf.* otrpnjevati;
tr. o-, zatrditi; *impf.* o-, zatrdjevati.

verstopft trdovrat, trdovratën, otrpël,
otrpnen, trdokorën, odrevenël.

Verstopftheit *f.* trdovratnost, otrplost.

verstoßen skrivën, tatinski; —erweife
skrivaj, skrivši, skrivoma; —erweife
kommen prikrasti (-kradem) se.

verstopfen mašiti, gätiti; zamašiti,
zagätiti; zadëlati, zapahniti; *impf.* za-
gäçati; (v. Speifen) zaprëti (-prem),

zapéči; *impf.* zapirati, zapékati; (die Röhre) začépniti, zatakčiti; *impf.* začepovati, zatákati; sich — (v. Wasser) zagostiti se, zagólsniti.

vertopfend, —e Speisen zapórne jedi.

vertopft (v. Körper) zaprt, zapéden, zabúhel.

Vertopfung *f.* gata, gáčenje, zagatitév; (v. Körper) telesni zapor, zapéka.

vertorben rajni, rajnik; *d.* —e Bruder rájnik brat; *d.* —e Mutter rájnica mati (mátere); *der V.* —e pokojnik.

Vertoß *m.* pogrešek, zagrešek, pomóta, hiba.

vertoszen *intr.* pregresíti se, zmotiti se; *impf.* pregresevati se; *tr.* zavréči (-vržem), zapoditi, odpáhniti, odgnati (-ženem), iz hiše páhniti od. súniti.

vertreichen *tr.* zamázati (-mažem), zalépiti; *impf.* zamazovati; (u. Fed) zasmoliti; *intr.* pretéči (-téčem), miniti; *impf.* po-, pretékati, hiteti.

vertreichen pretekél, minil.

vertreiden zaplésti (-pletem), zahomotáti; *impf.* zaplévati, zahomatáti; (alles Garn —) poplésti; *d.* ganzen Tag — ves dan preplesti; sich — zaplésti se, uplésti se.

vertromen prečiti (-lijem), pretočiti; *impf.* prelivati, pretákati.

vertümmeln okrniti, pohrómiti, pokvéčiti; *impf.* krniti, okrnjevati, pohrámljati.

vertümmelt okrnjen, krn.

vertunnen obnemeti, onemeti, besedo izgubiti; (plöýlich) aufhören zu reden) ob-, umolkniti, obmoléati (-moléim); *u.*, potihniti.

Versuch *m.* poskús, poskúsnja; —e machen poskúsiti.

versuchen poskúsiti, skusiti; *impf.* poskúsati; (v. Speisen) okúsiti, pokušiti; *impf.* o-, pokušati; (zum Bösen) izkúsati, zapeljevati.

Versucher *m.* skušnjavec, zapeljivec.

Versuchstation *f.* izkušavališče.

versuchsweise *adv.* za poskúsnjo, poskúsoma.

Versuchung *f.* skušnjáva, napást (-i).

versumpfen zamočviriti, zamlakúžiti.

versündigen sich pregresíti se, ogresíti se s éim; *impf.* ogresevati se.

versunken in — vtopljén v —.

versüßen sladiti, slájsati; posladiti, osladiti, poslájsati; *impf.* osladovati, poslájsevati; (zu süß machen) presladiti, *impf.* preslájati.

versweise *adv.* stiboma, vrstoma.

vertagen odložiti, preložiti; *impf.* odkládati, prelágati.

Vertagung *f.* odlóg, prelog. [säli]. **vertändeln** zatratiti, zanorčevati, za**vertansen** zaplesáti (-plésem), zarájati; (die Nacht hindurch) preplesati.

vertauschen zameniti, zaménjati; *impf.* zamenjevati; (heimlich) podmeniti.

Vertauschung *f.* zaména.

vertauscht vražji, zlodji, presnet.

vertheidigen braniti; obraniti; (mit Worten) zagovarjati, potegovati se od. pogánjati se za koga.

Vertheidiger *m.* zagovórnik.

Vertheidigung *f.* bramba, obramba, obrána; **Vertheidigungs-** obrámbeni, branilni.

Vertheidigungsrede *f.* zagovor, obrámbena beseda, govor v obrano.

Vertheidigungsschrift *f.* zagovorni spis, branjenica.

vertheilen deliti; raz-, porazdeliti; *impf.* raz-, porazdeljevati; (d. Munition) razdáti (-dám), porazdati; *impf.* razdávati, razdájati.

Vertheilung *f.* delitév, razdelitév, razdélba.

vertheuern dražiti; zdražiti, podražiti, podrájsati; *impf.* z-, podražerati.

Vertheuerung *f.* podrážba.

vertieren poživniti, zagovédniti.

vertun zapráviti, zatratiti, potrátiti, potrositi; *impf.* zaprávljati, potróšati; (aus Dummheit) zanorčevati; (a. Überflughheit) zamodrovati.

vertical navpičen, vertikalén.

Verticallinie *f.* navpičnica.

Verticalschreitlinie *f.* témenska navpičnica.

vertiefen vglóbiti (se), vtopiti se v —; sich — vglóbiti se; in Gedanken — zamisliti se, v misli se vtopiti.

vertieft. —es Bild vrézana podoba.

Vertiefung *f.* vglobljenje, glob (-i), globél (-i), globenica, globina, zaglóbje, jama, draga, podanja, kotanja.

vertilgen zatréti (-trem), zamoriti, uničiti, pogubiti, pokončati; *impf.* zatirati, uničevati, pogóbljati, pokončevati.

Vertilger *m.* zatiraléc, pokončevaléc.

Vertrag *m.* pogodba; dogóvor; cinen — eingehen pogoditi se; dogovoriti se.

vertragen (verschleppen) zanesti (-nesem), zanositi; *impf.* zanášati; (nach verchiedenen Seiten) raznesti, razvleči (-vlečem), razvlačiti; *impf.* raznášati, razvlačevati; (ertragen) prenesti, prebiti (-bom, -bijem), pretrpěti; *impf.* prenásati, prestájati, pretrpěvati; ůd — pogájati se; zlágati se, v složnosti živěti, za ljubo se iměti (imám).

verträglich pogodljiv, pogoděn; *phil.* (*congruens*) skladěn, složěn, spravněn, mirovit.

Verträglichkeit *f.* složnost, spravnost.

Vertrags- pogodbeni; dogovórni.

vertragsmäßig pogójěn, pogodbi primerěn; *adv.* pogójema, po pogodbi.

Vertragspflicht *f.* dolžnost po pogodbi prevzěta.

vertrauen zaúpati, zanesti (-nesem) se (na koga); *impf.* zaupovati, zanášati se; (übergeben) izročiti, zaúpati; *impf.* izročati.

Vertrauen *n.* zaúpanje, up, vera.

Vertrauensmann *m.* zaúpni mož, zaúpnik, pověrjenik.

Vertrauenswort *n.* zaúpná izjáva.

vertrauenswürdig zanesěn, zaupěn, zanesljiv, zaúpanja vreděn.

vertraulich zaupljiv, poverljiv; skriven, tajěn; —e *Sigung* tajná seja.

Vertraulichkeit *f.* zaúpnost, zaupljivost.

vertraut verěn, zanesljiv; (mit etw.) izveden, vešč.

Vertraute *m.* zaúpnik, pověrnik; — *f.* zaúpnica, povernica.

Vertraulich *f.* vernost, zanesljivost; izvedenost.

vertreiben pregnati (-ženem), iz-, zagnati, spoditi, zapoditi, pretirati, prepoditi, prepójati, spókati; *impf.* pregánjati; (Krankheit) ozdraviti; zaceliti.

vertreten pohoditi, razhoditi, zastěpati; (jemanden) zastěpiti, *impf.* zastěpati; (an Stelle) namestovati; (den Weg) zastěpiti, zaskóčiti.

Vertreter *m.* zastěpnik; (Stellvertret.) naměstnik, namestovaléc.

Vertretung *f.* zastěp, zastěpstvo; namestovánje; in — deš *Vorsichters* namestovánje predstójnika. [lástvo.

Vertretungsbehörde *f.* zastěpniško ob-

Vertrieb *m.* j. *Abzug*.

Vertriebene *m.* prognanéc, izgnanéc; — *f.* prognánka.

vertrinken zapiti (-pijem), *impf.* zapivati.

vertrönnen usahniti, posahniti; *impf.* usihati.

vertrösten tolažiti s čim, tešiti s čim, komu úpanje dělati, komu kaj obetati (obetam, obecem).

vertuschen prikriti (-krijem), utajiti, zamolčati (-molčím); *impf.* prikrivati.

verübeln za zlo vzeti (vzamen), zaměriti; *impf.* za zlo jemati (jemljem), zaměrjati; hűditi se, hűdovati se (nad kom).

verübelnd, gern — zamerljiv.

verüben storiti, učiniti, zakriviti.

verunehren onečástiti, obrezčástiti, v nečást pripraviti, osramotiti; *impf.* onečastovati, nečast delati, sramotiti.

Verunehrung *f.* onečasčenje, sramočenje, sramóta.

verunehigen j. *entzweien*.

verunglimpfen j. *verfeinden*.

verunglücken ponesrěčiti se, nesreča se komu pripěti, nesrěčen postati (-stanem).

verunreinigen gnúsiti, grđiti, skrúniti; ognúsiti, zagrđiti, onesnažiti, onečístiti.

verunstalten pačiti, grđiti, kaziti; spačiti, nagrđiti, izkaziti, spakedrati.

veruntreuen ponevéríti, iznevéríti; *fig.* ukrásti (-krádem), izmákniti; *impf.* ponevérjati, iznevérjati; izmikati (-mikam, -mičem). [vera.

Veruntreuung *f.* poneverjenje, izne-

verursachen povzročiti, učiniti; *impf.* povzročevati, učinjati.

verurtheilen obsóđiti, *impf.* obsójati, obsojeváti; zum Tode — na smrt od.

k smrti obsóđiti.

Verurtheilte *m.* obsójenéc; — *f.* obsójenka.

Verurtheilung *f.* obsódba, obsója.

vervielfachen množiti; mnogovrstno storiti.

vervielfältigen razmnožiti, umnožiti; *impf.* raz-, umnoževati.

vervielfältigung *f.* razmnožba.

vervollkommen spopolniti, dovršiti; *impf.* spopolnjevati, dovrševati.

vervollkommnung *f.* spopolnitv, udovršba. [dovršljiv.

vervollkommnungsfähig spopolnjiv.

vervollkommnungsfähigkeit *f.* spopolnjivost, dovršnost.

vervollständigen popolniti, *impf.* popolnjevati.

verwachsen zarasti (-rastem), obrasti; *impf.* za-, obrščati, (zarastati); (zusammenwachsen) zrasti, prerasti; *impf.* zraščati, (zrastati); *adi.* za-, obrastel; zaraščen; (buddelig) grbav.

Verwachsungsfläche *f.* (*min.*) složna ploskev.

verwahren hraniti, varovati, čuvati; shraniti, obvarovati, okovariti; (verschließen) zapreti (-prem), pripreti; jmd. etwas zu — geben shraniti kaj pri kom; sich — ograditi se, zabraniti se; *impf.* ográjati se, zabranjevati se.

verwahrlosen zanemáríti, v nemar pustiti; *impf.* zanemárjati, v nemar puščati.

Verwahrung *f.* varstvo, skrb (-i); ográda (proti čemu), zabrána; in — haben hraniti; in — geben f. zu verwahren geben; — einlegen f. protestieren.

verwaifen osirotéti, osaméti.

verwaist osiróčen, osámljen, sirotén, osirotel.

verwalten oskrbovati, upravljati, ravnati; (d. Reich) kraljevati; (das Haus) gospodariti; (ein Amt) opravljati, upravljati.

Verwalter *m.* oskrbnik, uprávnik; — in *f.* oskrbnica, upraviteljica.

Verwaltung *f.* oskrbovanje, upráva; Verwaltungsgesetz- upravni.

Verwaltungsbehörde *f.* uprávna oblast (-i), upravno oblastvo.

Verwaltungsjahr *n.* upravno leto. [pl.

Verwaltungskosten *pl.* upravni stroški

Verwaltungssystem *n.* uprávstvo.

verwandeln izpremeniti, premeniti, pretvóriti, izpreobrniti, izprevrniti,

preongaviti, prestváriti, preobraziti; *impf.* preminjati, pretvárajati, prestvárajati, preobrázati. [tvórnik.

Verwandler *m.* (Transformator) pre-

Verwandlung *f.* ména, preména, pretvor, spreimémba; (*zool.*) preobrázba, preobraževanje.

Verwandlungsahl *f.* f. Verwandler.

verwandt soróden, v rodu, v ílahti.

Verwandte *m.* soródnik, ílahtnik; — *f.* sorodnica, ílahtnica.

Verwandtschaft *f.* sorodstvo, sorodništvo, rod (die Verwandten *coll.*); (*chem.*) soródnost: einfache — prosta —, doppelte — dvojna —, prädisponierende — pripravna —.

verwandtschaftlich sorodovinski, rodovinski, po rodu, po ílahti. [stva].

Verwandtschaftsgrad *m.* koléno (sorod-

Verwandtschaftskraft *f.* (*chem.*) sorodljivost, sorodnost.

verwarnen svariti; posvariti.

Verwarnung *f.* posvarilo.

verwaschen zapráti (-pérem); *adi.* razmit; (im Gegenf. zu marfig zamit, vel); (verwässert) vodén, zavodenjen.

verweben zatkati (-tkam, -tkem); preplesti (-pletem), *impf.* preplétati.

verwechseln zameniti, premeniti; *impf.* zaménjati, zamenjavati, premenjati; (aus Irrthum) zmotiti se, zmesniti se.

Verwechslung *f.* zaména, zamenjava, preména. [smel.

verwegen držén, predržén, drzovit.

Verwegenheit *f.* drznost, predrznost, smélost.

verwehen *intr.* potihniti, pojenjati, vleči (-ležem) se; *tr.* spihniti, od-, razpihniti, razveti (-vejem), razmesti (-metem), raznesti (-nesem); (mit Schnee) zamesti (-metem); (e. Schiff) za-, odnesti (-nesem).

verwehren braniti; u-, zabraniti; *impf.* u-, zabranjevati.

Verwehung *f.* razpihovanje; zamét.

verweichlichen mehkužiti; omehkužiti.

Verweichlichung *f.* mehkužnost.

verweigern odbiti (-bijem), odreči (-rečem), ne dovoliti, ne dopustiti; *impf.* odbijati, odrékati, ne dovoljevati, ne dopúščati.

Verweigerung *f.* odbitěv, odreka.

verweilen muditi se, báviti se; poslušati se, počásiti se (pri čem); postati (-stojim), zabaviti se (okoli česa).

Verweis *m.* svar, svarilo, ukór, káranje; einen — geben posvariti, pokárati.

verweisen (komu kam) pokazati (-kálem), vpótiti od. napótiti, odpraviti od. posláti (póšljem) (koga kam); (verbanen) izgnati (-ženem), prognati, iztirati; (zumweisen) odkazati, *impf.* odkazovati; (Verweis geben) svariti, kárati, grájati; posvariti, pokarati, pográjati.

Verweisung *f.* odkáz, v-, napotitěv, odpráva; prognanstvo, iztiranje; Verweisungsb. odkazni, odpravni.

Verweisungserkenntnis *n.* odkazni od. odpravni sklep. [děk.]

Verweisungsurtheil *n.* odkazni razso-
urtheil veniti, vedniti; oveniti, zvedniti.

verwelklich venljiv.

verwelkt vel, veděl, uvěl, oveněl.

verwendbar raběn, poraběn, porabljiv; sposoběn, pripravěn.

Verwendbarkeit *f.* porábnoſt; spôsobnoſt, pripravnoſt.

verwenden (wegwenden) odvrniti, *impf.* odvráćati; (verbrauchen) upotřebiti, porabiti, obrniti; *impf.* upotřebjevati, upotřebjavati, porábljati, obráćati; (aufwenden) potrošiti; (Geld) auf etwas — prizaděvati si za kaj, ukvárjati se s čim; sich — (für jmd.) pognáti (-ženem) se, potegniti se, potruditi se; *impf.* poganjati se, potegovati se, govoriti, truditi se (za koga); sich — lassen služiti, rabiti.

Verwendung *f.* (Bewendung) odvráćanje; (Verbrauch) porába, porabnoſt, upotřebjavanje; (Geld) prizadevnoſt; (— für jmd.) zagovor; (Dienst) služba; bei einem Amte in — stehen služiti pri kakem uradu.

verwerfen založiti, zagnesti (-gnetem); (Worte einer Rede) prevreći (-vržem); (auseinander werfen) razvreći, razmetáti (-mećem), razlúčati, razhítati; (v. den Maurern) ometáti (-mećem); (als untauglich wegwerfen) zavreći; *impf.*

zamětati (-metam, -mećem), zametávati; (ein Gefuch) odbiti (-bijem), odreći (-rećem).

verwerfend, gerne — zamětěn.

verwerflich zavržljiv, zaničljiv.

verwerten ponověćiti (v denár správití) kaj; na korist od. v prid obrniti; uporabiti; *impf.* ponověćevati; na korist od. v prid obráćati; uporabljati.

verweisen trohneti, gniti (gnijem); strohneti, zgniti.

Verweiser *m.* uprávnik, upravitelj; naměstnik.

verweslich trohljiv, strohljiv, prhljiv.

Verweslichkeit *f.* trohljivost, prhljivost.

Verwesung *f.* trohnoća, gníloća.

verwickeln zaplesti (-pletm), zamótati, zahomótati, zapěti (-pnem); *impf.* zaplětati, zamotávati, zapěnjati; (zusammendrehen) krotičiti, krotovićiti.

verwickelt zapletěn, zamotán.

Verwicklung *f.* zaplět, zapletěk, homatića, zmotnjáva; (im Garn) krotovica.

Verwiesene *m.* prognaněc, izgnaněc; — *f.* prognánka.

verwildern zdívjati, podívjati, zagovědniti, poživíniti se; oduriti se, odurěti.

verwildert zdívján, dívji, zagoveděn, odurěl, udurěn.

Verwilderte *m.* divják, odúrnež, zagovednež.

verwinden (verſchmerzen) prebolěti, pretrpeti, pozabiti.

verwirken potkati (-tkam n. -tkem); zapásti (-padem), izgubiti; zakriviti, pregrešiti se; d. Leben — smrt zaslužiti.

verwirklichen uresnićiti, obistiníti, ostvariti, oživotvoriti; *impf.* uresnićevati, ostvárjati, oživotvárjati.

verwirren mótiti, bégati; zmotiti, zbegati, zmesti (-mećem), zbloditi, zbroditi, znerediti, zmešati; (d. Haar) skuštrati, razkuštrati; (d. Garn) zmeštráti; *f.* verwiděln.

verwirrt zmóćen, zmeden, změšan.

Verwirrung *f.* zmešnjáva, zbroja, změda.

verwirtschaften zagospodáríti; zagospodínjiti.

verwiſchen zamázati (-mažem), zabisati (-brišem); zagláditi.

verwittern preperéti, sprhnéti, razpasti (-padem), izvétriti se.

verwittert preperél, sprhnél; —er Sandstein soldau. [lost.

Verwitterung *f.* preperélost, sprhné-

Verwitterungsprocess *m.* preperevánje.

Verwitterungsproduct *n.* prhlenina.

verwitwen obvdovéti (-vejem), vdovéc od. vdova postati (-stanem).

verwitwet obvdovél, vdov.

verwöhnen razváditi, *impf.* razvájati.

Verwöhnung *f.* razváda, razvája.

verworfen zametán; ometán; zavrzén, malopridén. [pridnost.

Verworfenheit *f.* zavrzénost, malo-

verworren pomešan, zamotán; zmeden, zbégan, zmóčen.

Verworrenheit *f.* zmédenost, zmešnjava, zmeda, zmotnjava.

verwundbar ranljiv.

verwunden raniti.

verwundern síh začúdití se; zavzeti

(-vzamem) se, ostrméti, osúpniti; *impf.* čúdití se, zavzémati se, ostrmévati.

Verwunderung *f.* (za)čúdenje, (za)čújenje, zavzetje, udivljenje; in — íßen zadíviti (koga). [ka.

Verwundete *m.* ránjenéc; — *f.* ránjen-

Verwundung *f.* ranitév, ránjenje.

verwünschen prekleti (-kolnem), prokleti; *impf.* preklinjati, pogubljevati.

verwünscht proklét, preklícan; (verzaubert) začáran, uklét.

verwüsten pustósiti; opustósiti, opustótiti, razrúšiti, razdejáti (-denem), razvaliti, pokončati, polomástiti; *impf.* rušiti, razdévati, končevati, pokončevati.

Verwüster *m.* pustósínik, pokončevaléc.

Verwüstung *f.* pustósénje, pokončevanje, razvál.

verzagen obúpati, izgubiti sree, sree komu upade; *impf.* obupovati, izgubljevati sree, sree komu upada.

verzagt obúpan; obúpén, obupljiv, plah, plásljiv. [plásljivost.

Verzagtheit *f.* obúpanost; obúpnost,

verzählen síh ústéti (-štejem) se, záštéti se, prestéti se.

verzapfen začépati.

verzärteln razmázati (-mažem), raznéžiti; mehkušiti; omehkušiti, pomehkušiti.

verzärtelt nežljáv, razmázan, razvájen, pomehkušén; ein — es Kind razmaz.

verzaubern začáráti, ukléti (-kolnem), narediti (komu), začíniti.

verzäunen zagráditi, *impf.* zagrájati.

Verzäunung *f.* ográja, plot.

verzehren použiti (-žijem), zaužiti, pozaužiti; *impf.* použivati; (v. Stoff) izjésti (-jém). [nina.

Verzehrenssteuer *f.* užítina, potros-

Verzehrenssteueräquivalent *n.* namesték za potrosnino.

Verzehrenssteuerzuschlag *m.* doklada k užítinini.

verzeichnen (fehlerhaft zeichnen) zarisati (-rišem), nápak narisati; (aufzeichnen) zapisati (-pišem), popisati, zaznamjati,

zaznamovati; *impf.* zarisávati, nápak narisovati; za-, popisovati.

Verzeichniss *n.* popis; spisék; zaznamék; Namensverzeichnis iménik.

verzeihen odpustiti; prizanesti (-nesem), spregledati; *impf.* odpúšćati; prizanašati, spregledovati.

verzeihlich odpustén, prizanesén.

Verzeihung *f.* odpúšćenje, prizanesba, spregled.

verzerrern Kategnit, spaćiti; *impf.* natezati, nategovati, paćiti; (d. Gesicht) zategniti (obraz), spaćiti se, zmrdniti se; *impf.* zategovati, paćiti; (weinend) krémžiti se; skréžiti se.

verzerrt raztrositi, *impf.* raztrositi.

Verzicht *m.* odreka, odpoved (-i); — leisten *v.* verzichten; Verzicht- odpovedni.

verzichten odreći (-rečem) se, odpovedati (-vem) se, vzdati (-dam) se; *impf.* odrekati se, odpovedovati se.

Verzichtleistung *f.* *v.* Verzicht.

verzichen pretéguiti, zategniti; *impf.* pre-, zategovati, zategzati; den Rund od. das Gesicht — *v.* verzerrern; (verzögern) odlásati, odlágati; ein Kind —

otroka razmaziti od. popáćiti, potubo mu dati (dam); síh — razvléći (-vlečem) se; vleći (vlečem) se, zategovati se; (v. Brettern) zvreći (-vržem) se,

skriviti se, zvežiti se; (vorüberziehen) preiti (-idem), preiniti, izgubiti se.

verzieren lepótíćiti, lepšati, krasiti; olepótíćiti, olépsati, ukrasiti, nakítiti.

Verzierung *f.* ukrás, nakít.

Prizanesel in zamolčal sta dva

modra moza. gnezdova mati 22 96.

yi

verzinnen pokositeriti, pociniti.

verzinsen obresti dati (dam), *impf.*
— dajati (dajem).

verzinslich obresten.

verzögern zatézati, zakasniti; zadržavati, pozniti, muditi, odlášati, odkládati; sich — vleči (vleče) se.

verzögert (v. der Geschwindigkeit) pojemalen.

Verzögerung *f.* zatézanje, kasnjenje, zamúda. [*pl.*

Verzögerungsinen *pl.* zamudne obresti
verzollen ocariniti, plačati carino.

verzücken zamakniti, *impf.* zamikati.

verzuckern presladiti, *impf.* preslajati.

Verzug *m.* odlóg; Verzugszamudni.

Verzugsinen *pl.* i. Verzögerungszin*en.*
verzweifeln obúpati, zdvojiti; *impf.*
obupovati.

verzweifelt obúpan; obupen, brezupen.

Verzweiflung *f.* obúp, obúpnost; Verzweiflungszamudni.

verzweiflungsvoll obúpen, obupljiv.

verzweigen sich razrasti (-rasten) se, raziti (-idem), razdeliti se, razprostreti (-strem) se, razšíriti se; *impf.* razrúšcati se, razhájati se, razprostirati se, šíriti se, razšírjati se, prožiti se.

Verzweigung *f.* razrúst (-i), razšír, razšírjenost.

Vesica *f.* mehúr.

Vesicatorium *n.* mehúrjevéc, príščilo.

Vesper *f.* večer, podvečer (je); (Gottesdienst) večernice *pl.*

Vesperbroat *n.* málica, mala júžina; zavečernja.

Vesta *f.* Vesta.

Vestalin *f.* vestálka.

Vestibulum *n.* i. Vorhof.

Veteran *m.* dosluženec, dosluženi voják; *fig.* starina; veterán.

veterinár živinozdravilski.

Veterinär *m.* živinozdravnik.

Veterinärshule *f.* živinozdravilnica.

Vettel *f.* vlačúga, nečistnica; (altés Weib) bábnica, bábišče, babsé (-éta).

Vetter *m.* stric; (mütterlicherseits) újéc; (Neffe) striénik.

veratorisch nagajiv.

verieren nagájati komu, súkati (sudem), pestiti koga. [*zrcalo.*

Verierspiegel *m.* slepilno od. mamilno

Viaduct *m.* cestovód, vijadúkt.

Viaticum *n.* brešno, popótnica.

Vibration *f.* tres; tresávost.

vibrieren tresti (tresem) se.

Vicar *m.* vikár, naméstnik.

Vicariat *n.* vikárstvo.

vice- pod-, namestni.

Viceadmiral *m.* podadmirál.

Vicebürgermeister *m.* podžupán, župánov namestnik.

Vicedirector *m.* podravnatelj.

Vicedom *m.* namestnik.

Vicekönig *m.* kraljev namestnik.

Vicepräsident *m.* podpredsédnik.

Victualien *pl.* živež, jestivo, hrana.

Victualienhandel *m.* kupčija z živežem, branjárstvo. [*jar.*

Victualienhändler *m.* branjevéc, branvide glej, poglej.

vidimieren povériti, *impf.* povérjati, poverjevati.

Vidimierung *f.* poverilo.

Vieh *n.* živina, blagó; (Thier) žival (-i), živád (-i), živálda; živinéc (-eta); (Klein-) dróbnica; (Hind-) govedo; *coll.* govéd (-i), govéja živina; fünf Stück — pet glav, pet repov; Viehhivinski.

Viehhändler *f.* živinozdravilstvo.

Viehbefchau *f.* ogléd živine. [*red.*

Viehbefchauordnung *f.* živinogledni

Viehbremse *f.* goveji brencelj.

Viehfutter *n.* živinska klaja, — krma, — píca.

Viehhändler *m.* živinski kupéc od. kupčevaléc.

Viehhirt *m.* govedar, pastir.

Viehhürde *f.* tamar, osék.

viehisch živinski.

Viehkrankheit *f.* živinska boležen (-i).

Viehmagd *f.* kravarica. [*jém.*

Viehmarkt *m.* živinski seméj od. sé-

Viehpafs *m.* živinski potni list.

Viehschade *m.* škoda pri živini.

Viehseuche *f.* živinska kuga.

Viehkall *m.* hlev (volovják, kravják, ovéják zc.).

Viehstand *m.* živina, zástava; (Ort) staje *pl.*

Viehtrieb *m.* gonja, stegna.

Viehtrift *f.* pásnik, spásnik.

Viehweide *f.* paša.

Viehucht *f.* živinoreja.

Viehhüchter *m.* živinorejec.

viel *adi.* mnog, mnogotér; *adv.* mnogo, veliko; wie— (*interr.*) kólíko, (*rel.*) kolíkor; so— tólíko; (in Břřg.) mnogo-

vielschsig mnogošs.

vielsaderig mnogošilat, šilnat.

vielsarmig mnogorok.

vielsartig mnogovrstěn.

vielsästig véjnat, gostovejěn.

vielsblätterig mnogolist, mnogolistěn.

vielsdeutig mnogoznačěn, mnogopomenliv.

Vieleck *n.* mnogokótník.

vielseckig mnogokotěn. [izučěn.

vielerfahren preizkušěn, veleizkušěn,

vielerlei mnogotér, mnogovrstěn, raznotér; auf — Weise mnogotérno; wie — kolíker; so — tolíker.

vielsach mnogokratěn; —e Zahl množina.

Vielsache *n.* mnogokratník.

vielsältig mnogoterěn, mnogotérnat; mnogobúb.

vielsfarbig mnogobárven, mnogobójěn, pisan.

Vielsch *n.* mnogoplóšník.

vielsformig mnogolik, mnogoličěn.

Vielsraß *m.* požerúh, nenasit, neték, netéčnik.

vielsfüßig mnogonóg, mnogonožěn.

vielsgeliebt prelúb, predrág, preljúbjen.

vielsgepriesen mnogocenjen, preslavěn.

vielsgetreu prezvést.

vielsliederig mnogočlén. [(-i).

Vielheit *f.* množstvo, mnogost, množ

Vielhüfer *m.* mnogopárkljar.

vielsjährig mnogoletěn, večletěn.

vielskantig mnogorob.

vielsleicht *adv.* morda, morebiti, nemára.

vielsmal, **vielsmalš** *adv.* mnogokrat, velikrat, velikokrat, dostíkrat, večkrat.

vielsmalig mnogokratěn, večkratěn.

vielsmehr *adv.* marveč, temveč, tem bolj, toliko bolj, toliko več.

vielsagend znamenít, pomenít.

Vielschreiber *m.* mnogopíšec; (veršičtí.) písún. [ski.

vielsseitig mnogostrán, mnogostrán-

Vielsseitigkeit *f.* mnogostránost.

vielslibig mnogozložěn.

vieltheilig mnogodelěn. [šen.

vielvermögend premožěn; premogo-

vielversprechend obetěn, kazěn.

Vielweiberei *f.* mnogoženstvo. [pa.

vielweniger *adv.* tólíko manj; níkar

vielwissend mnogoveděn.

Vielwíßer *m.* védež, vedoméc, vedovina, mnogoznaléc.

Vielwíßerei *f.* mnogoznalstvo.

Vielzahl *f.* množník, množina.

vielsjährig množěn.

vier štirje, štiri od četveri; četvero; (in Zusammenřřg.) četvero-; zu — en po štirje; die Vier od. der Vierer četvérica, četvérka, šterka.

vierbeinig š. vierfüßig.

vierblätterig četverolist.

Viered *n.* četverokótník.

vieredig četverokotěn.

viererlei četveri. [nat.

viersach, **viersältig** četverěn, četvér-

viersäckig četveroplósk.

Viersüßer *m.* četveronožec.

viersfüßig četveronóg, četveronožěn.

Viergespann *n.* četver (-i), četvérka.

Vierhänder *pl.* (*zool.*) četveroroke *pl.*

vierhändig četverorok.

Vierhügelplatte *f.* četverobrđje.

vierhundert štiri sto.

vierhundertmal štiri stokrat.

vierhundertste štirístóti.

vierkantig četverorob.

vierköpfig četverogláv.

Vierling *m.* (mit dreien zugleich geboren) četvéreč; (ein Ganzes aus vier Einheiten bestehend) četvrták; (d. vierte Theil eines Ganzen) četrt (-i), četrtina, četrtinka; (der vierte Theil eines österreichischen Regens) polóvnik; (zwei solche Vierlinge) mérník.

viermächtig četveromóčěn.

viermal štiríkrat, štiri pote.

viermalig štiríkratěn.

viermonatlich četveromésečěn.

vierräderig četverokolesěn, na štiri kolésa. [ski.

viersseitig četverostrán, četverostrán-

vierslibig četverozložěn.

viersfüßig na štiri sedála, na štiri sedeže.

Vierspanner *m.* četverovprežnik.
vierspännig četverovprežen.
vierstimmig četveroglasen.
viertägig četverodnevén, štiridánski.
viertaufend štiri tisoč od. jézer.
viertausendste štiritisocieni.
vierte četrti, četvrti.
Vierteil *n.* četrt (-i), četrtina, četrtinka; Roubes — krajec.
Vierteilbauer *m.* četrtinjak.
Vierteilbogen *m.* j. Quadrant.
Vierteilhube *f.* četrtinsko zemljišče.
Vierteiljahr *n.* četrtletje, četrt leta.
vierteiljährig četrtletén.
Vierteiljahrshrift *f.* četrtletnik.
Vierteilkreis *m.* četrtnik.
Vierteilkunde *f.* četrt ure.
viertens *adv.* četrtič, v četrti.
vierthab polčetrti.
viertheilen razčetrtiti.
viertheilig četverodlen.
vierwöchentlich četverotédenski, štiritedenski, štirinedeljen, na štiri tedne.
vierzehn štirinajst; (Sierzehnzahl) štirinajstica, štirinajsterka.
vierzehnjährig štirinajstletén.
vierzehnte štirinajsti.
Vierzehntel *n.* štirinajstina.
vierzehntens *adv.* štirinajstič.
vierzeilig četverovrstén.
Vierseiten *pl.* kvatre *pl.*
vierzig štirideset.
Vierziger *m.* štiridesetnik, štiridesetltni človek.
vierzigjährig štiridesetletén.
vierzigste štirideseti.
Vierzigstel *n.* štiridesetina.
vierzigstens *adv.* štiridesetič.
vierzöllig štiripalčen, štiri palce.
Vigilie *f.* nočna straža. [mrtvih.
Vigilien *pl.* bile *pl.*, molitve (*pl.*) po
Vignette *f.* vinjeta, obrazek.
Villa *f.* vila, selski dvorec.
vinculieren s pridržkom zadóžnico zavezati (-véžem), vinkulirati. [jati.
vindicieren kaj kot svoje nazaj ter-
Viola *f.* vijóla, vijólica; (Gesäß) posóda, tikév.
violett vijóličén, vijólast.
Violine *f.* vijólina, gosli *pl.*
Violinspieler *m.* goslar.
Violoncell *n.* vijolončél.

Viper *f.* gad; (Sand —) modras, pódskal; Viper- gádji.
Viperloch *n.* gádina.
Virtuose *m.* glasbeni umetnik, izvrstnik, virtuóz. [tuóznost.
Virtuosität *f.* izvrstnost, izvrščina, virtus-à-vis nasproti, iz očí v oči.
Vision *f.* prikazén (-i), prividek.
Vister *n.* maličnik; (am Gewehr) múha, visteren mériti.
Visterer *m.* meréc, merilec.
Visterstab *m.* sodomérka.
Vitiation *f.* ogléd. [valéc.
Vitator *m.* ogléda, oglédnik, oglédov-
Viste *f.* poset, obisk, pohod, obiskovanje.
Vistenkarte *f.* vizitnica, posetnica.
visitieren preglédati, preiskati (preiščem); *impf.* pregledovati, preiskávati.
vista na pokáz; Beschel a — menica na pokáz. [talén.
vital tičóe se življenja (samega), vi-
Vitalempfindung *f.* vitalni občút.
Vitalium *m.* životno čútilo.
Vitriol *m.* u. n. galica, vitrijól.
vitriolartig galičast.
Vitrioler; *n.* galičnják.
vitriolhaltig galičav.
Vitriolöl *n.* hud(tóev) olje.
Vitriolfäure *f.* galična kislina.
Vitriolwasser *n.* galičnica.
Vlies *n.* runo.
vlieshaarig runolás.
Vocabel *f.* beséda, slovka.
Vocabularium *n.* j. Wörterbuch.
Vocal *m.* samoglasnik, vokál.
Vocalismus *m.* samoglasna sestáva, vokalizém.
vocallos brez samoglásnikov.
Vocalmusik *f.* petje, pevstvo. [kov.
Vocalwechsel *m.* menjava samoglásni-
Vocativ *m.* zvalnik, vókativ.
Vogel *m.* ptica, ptič; *dem.* ptičica, ptiček, tiček, tičica; (Männchen) saméc; (Weibchen) samica; Vogel- ptičji.
Vogelbauer *n.* j. Vogelhaus.
Vogelbeerbaum *m.* jerebika.
Vogeldeuter *m.* ptičegledéc. [prosó.
Vogeldunst *m.* ptičji svinéc, svinécno
Vogelzug *m.* lov (-i), ptičji lov.
Vogelfänger *m.* ptičar.
Vogelzug *m.* ptičji let.

vogelfrei (geächtet) preklican.
 Vogelgarn *n.* mreža.
 Vogelgefang *m.* ptičje petje. [gajba.
 Vogelhaus *n.* kletka, tičnik, tičnica.
 Vogelkoth *m.* ptičjek.
 Vogelkeim *m.* ptičji lep od. lim.
 Vogelkist *m.* f. Vogelkoth.
 Vogelneß *n.* ptičje gnezdo.
 Vogelperspective *f.* odzgoranja (ptičja) perspektiva od. uočba.
 Vogelpeife *f.* piskalo.
 Vogel scheude *f.* ptičje strašilo.
 Vogel schlag *m.* past (-i), zapádka, žerjal (-i), progla, podpésica. — *Mut?*
 Vogel schlinge *f.* zádrga, zanka, progla.
 Vogel schrot *m.* u. n. síbre *pl.*
 Vogelsteller *m.* ptičar. [litév.
 Vogelstrijd *m.* ptičji prolét; ptičja se-
 bogt *m.* vojđ; (Kloster—) zavétnik;
 (Statthalter) naméstnik; (Amtmann) uprávnik, oskrbnik; (Schloß—) dvorski kastelán.
 Vogtei *f.* vojđstvo; zavétništvo; naméstništvo; upravníštvo, oskrbništvo.
 Volk *n.* ljudstvo, ljud; (Nation) národ.
 volkarm maloljudén, brezljudén.
 Völkerbund *m.* zveza národov.
 Völkerkunde *f.* (Ethnographie) narodopis, narodopisje; (Ethnologie) narodoznanstvo.
 Völkerrecht *n.* mednárodno od. sonárodno pravo.
 völkerrechtlich narodopráven.
 völkerreich ljudnat.
 Völkerschaft *f.* národ. [rodov.
 Völkerwanderung *f.* preseljevanje návolkreich j. völlerreich.
 Volks- ljudski, národni.
 Volkserklärung *f.*, Volksbildung *f.* národna omika.
 Volksblatt *n.* list za prosto ljudstvo, ljudski list.
 Volksharakter *m.* národni značaj, národna naráv (-i).
 Volksdichter *m.* národni pésnik.
 Volksdichtigkeit *f.* gostost ljudske naselitve, ljudnost.
 Volksfest *n.* národna svečanost, ljudska veselica.
 Volksgebrauch *m.* národni običáj, ljudska šega.
 Volkgeist *m.* národni duh.

Volksherrschaft *f.* ljudovlada.
 Volkshrieg *m.* národna od. érna vojska.
 Volksküche *f.* ljudska kuhinja.
 Volkslied *n.* národna pesém (-i).
 Volksmann *m.* národov ljubljense.
 Volksmärchen *n.* národna pravljica.
 volksmäßig ljudski, národén.
 Volksmenge *f.* množstvo ljudstva; ljudstvo.
 Volks sage *f.* národna pripovedka.
 Volkshählung *f.*, —zählung *f.* popis ljudstva.
 Volkshule *f.* ljudska šola od. učilnica.
 Volkssprache *f.* národni jézik.
 Volkstamm *m.* pléme (-éna) (narodno).
 Volksthum *n.* národnost.
 volksthümlich národén, ljudski.
 Volkstracht *f.* národna noša. [shod.
 Volksversammlung *f.* tábor, národni
 Volksversammlungsploß *m.* taborišče.
 Volksvertreter *m.* národov zastópnik.
 Volksvertretung *f.* národov zastóp, národno zastopništvo.
 Volkswesen *n.* narodstvo. [stvo.
 Volkswirtschaft *f.* národno gospodar-
 Volkzahl *f.* j. Volksmenge.
 Volkszählung *f.* j. Volkszählung.
 voll poln; (bis oben) kopát; nicht ganz — naván; (vollständig) popoln; cel, vés; aus —em Munde na vsa usta; aus —em Herzen iz vsega srca; — Blüte gíbat.
 vollauf *adv.* do vrha, do sita, na prebitek.
 vollblütig polnokrvén, krvnat.
 Vollblütigkeit *f.* polnokrvnost.
 Vollblutkuhe *f.* čistokrvna kobila.
 vollbringen dovršiti, izvršiti, dokončati, doprinesiti (-nesem), dognati (-ienem); *impf.* do-, izvrševati, dokončevati, doprinášati.
 Vollbringung *f.* dovršitev, izvršitev, dovršba.
 vollbrünftig prsat.
 vollbürtig pravi, pristnorodén, polnorodén; —er Bruder pravi od. pristni brat. [ródnost.
 Vollbürtigkeit *f.* polnoródnost, pristnovollbusig polnih neder, prsat.
 vollenden dokončati, dovršiti, dodélati, dogotoviti; *impf.* dokončevati, dovrševati, dodelovati, dogotávijati.

vollendet dovršen, dodélan, dogotovljen; *fig.* popoln, dovršen.

vollends *adv.* popolnoma, do cela, do čista, do čistega, do konca, do kraja, dokončno.

Vollendung *f.* dokončanje, dovršitev; *fig.* popolnost, dovršenost.

Vollerri *f.* samogoltnost, samopásnost, požrešnost.

vollführen izpeljati (-peljem), *impf.* izpeljevati; *ř.* vollbringen.

Vollgehalt *m.* polna plača.

Vollgenuss *m.* popolni užitek, popolno uživanje.

Vollgewalt *f.* polna oblast (-i).

vollgiltig polnoveljavén; dobér in trdn.

Vollgiltigkeit *f.* polnoveljavnost.

vollhaltig obsežen.

Vollheit *f.* polnost, polnota.

Vollhengst *m.* celák.

völlig *adi.* popoln, poln; *adv.* celo, popolnoma, do čista, do vrha.

volljährig polnoletén, doletén.

Volljährigkeit *f.* polnoleténost.

vollkommen *adi.* sovršen, dovršen, popoln; *adv.* zvrhoma, popolnoma, čisto, do čista.

Vollkommenheit *f.* sovršenost, dovršenost, popolnost.

vollkörnig jeklén, zrnat.

Vollkraft *f.* polna moč (-i).

vollkräftig polnomočén.

vollkeibig životén.

Vollmacht *f.* polna oblast (-i); pooblastilo.

Vollmachtsgeber *m.* pooblastiléc.

Vollmachtsnehmer *m.* pooblasténeč.

Vollmaß *n.* polna mera.

Vollmond *m.* sčép, polna luna; učep.

vollständig poln, popoln.

Vollständigkeit *f.* popolnost.

vollstreden dopolniti, dovršiti, zvršiti, opraviiti, izpeljati (-peljem); *impf.* dopolnjevati, do-, zvrševati, izpeljevati.

Vollstrecker *m.* zvrševaléc.

Vollstreckung *f.* dopolnitév, zvršba. [be.

Vollstreckungsclausel *f.* pristavek zvršvöllwichtig polnotežen, dotežen, tehtén, poln.

vollzählig polnoštevéén, polnoštevilén, popoln, cel.

vollziehbar zvršén, zvršljiv, dopolnjiv.

vollziehen zvršiti, dopolniti, izpeljati (-peljem); *impf.* zvrševati, dopolnjevati.

vollziehend zvrševalén.

Vollzieher *m.* zvrševaléc.

Vollzug *m.* zvršitev, zvršba, zvršetéč.

Vollzugsverordnung *f.* zvršitvena na-

redba.

Vollzugsvorschrift *f.* zvršitveni ukaz.

Volonár *m.* dobrovoljéc.

Volta-Säule *f.* Vóltin stebér.

Voltige *f.* umetni skok. [zér.

Voltigeur *m.* umetni skakaléc, volti-

voltigieren umetno skakati (skačém).

Volumen *n.* prostornina, telesnina.

Volummeter, Volumenometer *n.* obim-

omér.

voluminös obimovit, obsežen.

von *praep.* od; (vom Orte weg) od,

raz, s, z; iz; — wegen zaradi, zbog,

zavóljo; — dauen od tod; — innen

od znotraj; — welcher Zeit an odkléj;

— nun an odslej, od seh dob, od od.

po seh mal; es ist — gestern abends

sinóčno je; einer — uns jeden od od.

izmed nas; — Grund aus temeljito;

— Herzen gern iz srea rad, prav rad;

— neuem iz nova; — rechtswegen po

pravu, pravoma, po pravici; — amtswegen uradno, službeno; — schönem

Buchse lepe rasti; blau — Augen modrih očíj, modrook; ein Mann — Verdienst, — Ehren, — Vermögen, — Stande zaslužen, pošén, premožen,

odličén mož; eine Menge — Briefen množina pisem; ein Freund — mir

moj prijatelj; — Brot leben ob kruhu živeti; — etw. sprechen o čém govoriti.

vonnöthen *adv.* treba; — haben treba

biti (je) komu česa.

vor *praep.* pred; (aus, wegen) od;

— der Zeit prevred; — einem Jahre

lani, lansko leto; — zwei Jahren pred-

lanskim; daß ist mir — allem lieb to

mi je nad vse (ljubo); *adv.* prej, pred,

popred.

Vorabend *m.* predvečer; delopást.

Vorahn *m.* praded.

voralters *adv.* nékdaj.

voran *adv.* spred, sprédaj; (voriwärtig)

naprej.

vorangehen prednjačiti (komu).

voranehend naprejšnji.
Voranſchlag *m.* proračun; den — entwerfen proračun izdelati. [java.
Voraneige *f.* naprejšnje oznanilo, pro-
Vorarbeit *f.* osnovno od. pričetno delo, priprema, priredba.
voraus *adv.* spredaj, napred, popred; zum — zanaprej, prej.
vorausbedenken popred premisliti, *impf.* — premisljevati.
vorausbeſtimmen popred odločiti od. ustanoviti; *impf.* popred odločevati od. ustanavljati. [čati.
Vorausbeſtellen naprej od. popred pla-
Vorausbezahlung *f.* predplata, predplačilo. *-geſam -luſten*
vorausſehen naprej hiteti.
vorausſagen naprej povédati (-vém), *impf.* naprej pripovédati, prerokovati.
vorausſchicken popred od. naprej poſláti (poſljam), *impf.* — poſiljati.
vorausſehen vzeti (vzajem), *impf.* vzémati, miſliti ſi, domnévati ſi, domiſljevati ſi; dieſ vorausgeſetzt ée je taka, ée bo to.
Vorausſetzung *f.* domnéva, pogoj; unter der — pod pridržkom da, s tem pogojem. *Es je miſliti, da ...* [vidno.
vorausſichtlich *adv.* previdoma, pred-
vorausſehen [vorausbeſtellen].
Vorbau *m.* predzidje.
vorbauen predzidati; (verhüten) pre-
 ubraniti, pred odvrniti; *impf.* pre-
 ubranjevati, pred odvrátati.
Vorbedacht *m.* premislek; nakana; *m.* — s premiselkom, navlaſé, nalaſé, hótoma, hoté; ohne — nehoté, nehotoma.
vorbedächtlich premisljen, previden, oprezén.
Vorbedeutung *f.* známenje, predzna-
 menje; slútnja.
Vorbedingung *f.* pogoj.
Vorbegriff *m.* prvi pojem.
Vorbehalt *m.* pridržek, pridržáj, iz-
 vzeték.
vorbehalten pridržati (-držim) ſi, iz-
 vzeti (-vzajem) ſi; *impf.* pridrževati
 ſi, izvzemati ſi; izgovoriti ſi.
vorbehaltlich *adv.* s pridržkom.
vorbei *adv.* mimo; tik; éſt iſt —
 proč je, po njem je.
vorbegehen mimo iti (grem).

vorbeſein preteči (-tečem), preiti (-idem), miniti.
vorbereiten pripraviti, priprémiti; *impf.* pripravljati, pripremljati.
Vorbereitung *f.* priprava, pripravljanje, pripréma; Vorbereitungſ- pripravljalni.
Vorbereitungſchule *f.* pripravljalna ſola, pripravljalnica.
Vorbereitungswiſſenſchaft *f.* pripravljalna veda.
Vorberge *pl.* predgorje; podgorje.
Vorbericht *m.* naprejšnje oznanilo; predgovor.
Vorbefcheid *m.* poklic od. poziv pred gosposko.
vorbefcheiden pred gosposko poklicati (-klicém) od. pozvati (-zovem).
vorbeten (naprej) moliti.
Vorbeter *m.* molilec, predmolilec.
vorbeugen odvrniti, ubraniti, pre-
 ubraniti, zabraniti, v okom priti (pri-
 dem) éemu, ogniti se éemu; *impf.* odvrátati, ubranjevati, ogibatí (-gib-
 ljem) se.
Vorbild *n.* vzgled, vzor.
vorbildlich vzgledén, vzorén.
Vorbildung *f.* prva omika.
Vorbitté *f.* predproſnja, proſnja za —
 vorbitten proſiti za koga.
Vorbote *m.* naznanjevaléc, napovedo-
 valéc, napovednik; (ein leblofer —) na-
 poved (-i), znamenje.
vorbringen izreči (-rečem), razložiti; *impf.* govoriti, razlagati.
Vorburg *f.* predgradje. [puš.
Vordach *n.* pristrešek, pristreſje, na-
 vorder prednji, sprednji.
Vorderarm *m.* podlahti *pl.*, predramje.
Vorderbruſt *f.* predprsje.
Vorderfuß *m.* prednja noga.
Vordergeſtell *n.* plužje, plužne *pl.*, plužniki *pl.*, plužna *pl.*
Vorderglied *n.* prednji od. prvi élen; (milít) prva vrsta.
Vordergliedmaſſen *pl.* prednji udje *pl.*
Vordergrund *m.* predje, ospredje, pred-
 nja stran (-i).
vorderhand *adv.* za zdaj.
Vorderhand *f.* zapéſtje, ſaka (ferboſt).
Vorderhaupt *n.* (Scheitel) téme (-ena).
Vorderhaus *n.* sprednja hiſa; predurje.
Vordermann *m.* prednik.

Vordersak *m.* prorek.
Vorderseite *f.* pročelje, čelo.
Vordersitz *m.* sprednji sedež.
vorderste najprednji. [kljun.
Vordertheil *n.* spredék; (des Schiffes)
Vorderjahr *m.* prednják.
vordringen naprej dreti (derem) od.
 siliti, prodirati, napredovati.
voreilen požuriti se; pohiteti (na-
 prej); (zuborkommen) prehiteti, pre-
 téci (-tečem); *impf.* prehitovati, pre-
 tékati; (sich übereilen) prenašli se.
voreilig prenašel.
Voreiligkeit *f.* prenašlost.
Voreingenommenheit *f.* (vorgefasste
 Meinung) prevzetost, preusvojeno
 mnenje.
Vorkern *pl.* praroditelji *pl.* [titi.
vorempfinden predčutiti, že pred ču-
Vorempfindung *f.* predčutje; i. Ahnung.
vorenthalten pridržati (-držim), za-
 držati, skratiti, u-, pritrpati; *impf.*
 pri-, zadrževati, kratiti, u-, pritrpovati.
Vorerinnerung *f.* napominjanje, na-
 pomena.
vorerst *adv.* najpred, najprej, naj-
 preje, najprvo, pred vsem drugim.
vorerwähnt pred imenovan, gori
 omenjen, napominan.
vorerzählen praviti, pripovedati, pri-
 povedovati.
Vorfahr *m.* prednik.
vorfahren (im Fahren zuborkommen)
 prehiteti, pretéci (-tečem); der Wagen
 ist vorgefahren voz se je pripeljal; er
 fuhr vor und die Andern nach on se
 je prvi vozil, a ostali za njim.
Vorfall *m.* slučaj, pripetljaj, primer-
 lje, naključba.
vorfallen pasti (padem) pred kaj,
 naprej pasti; (sich ereignen) prigoditi,
 pripetiti se, primeriti se, naključiti se;
impf. pripetovati se, primerjati se, na-
 ključati se.
Vorfallenheit *f.* prigóda, zgoda.
Vorfassen predpósti. [hajati.
vorfanden najti (najdem), *impf.* na-
Vorkauf *f.* začeték plime, prva plima.
vorfordern pozvati (-zovem) od. po-
 vabiti pred se (pred sodišče); *impf.*
 pozivati, povabljeti —
Vorforderung *f.* poziv, povabilo.

Vorfrage *f.* prvotno od. prvo vpra-
 sanje.
vorführen privesti (-vedem), dovesti,
 pripeljati (-peljem) pred koga; *impf.*
 pripeljavati. [skazovanje.
Vorführung *f.* dovód, pripeljánje;
Vorführungsbefehl *m.* povelje, da se
 kdo pri-, dovede od. pripelje.
Vorgang *m.* postopek; (Verlauf) tek;
 (Ereignis) dogodilje, dogodba.
Vorgänger *m.* prednik, predhodnik,
 vodnik.
vorgängig prednji, predhodén.
vorgeben položiti, dejati (dem u. de-
 nem) od. dati (dam) pred koga; *impf.*
 pokládati, devati (devam u. devljem),
 dajati (dajem); (vorausgeben) naprej
 dati; prvi dati; (angeben) trditi; cine
 Krankheit — delati se bolnega, izmis-
 liti si bolezen.
Vorgebirge *n.* (Cap) nos, rt.
vorgeblich namisljen.
vorgefasst domisljen, umisljen; cine
 — e Meinung i. Voreingenommenheit.
Vorgefühl *n.* predčutje.
vorgehen naprej iti (idem u. grem);
 napredovati; (übertreffen) preiti (-idem),
 pretéci (-tečem), prehiteti, preseči (-se-
 žem); *impf.* pretekati, presegati; (ge-
 schehen) zgoditi se, dovršiti se; *impf.*
 goditi se, vsršiti se; (verfahren) postopati.
Vorgehen *n.* početje; postópanje.
vorgehend prejšnji, predhodén.
vorgenannt gori imenovan.
vorgeschichtlich predzgodovinski.
Vorgeschmack *m.* predkus.
Vorgesehte *m.* predstójniki.
vorgestern *adv.* predčera, pred več-
 rajšnjim, pred večranjem — abendē
 pred sinočnjim. *Vorgestern* *adv.*
Vorgiebel *m.* nastresék, pričelje.
vorgreifen prvi od. poprej seči (se-
 žem), predseči; *impf.* predsezati v —;
 vplétati se v —, poségati v —, vtikati
 (-tičem) se, vrivati se v —.
vorhaben na misli od. v mislih iméti
 (imám), misel koga biti (je), namenjen
 od. nakanjen biti (sem), misliti, me-
 niti, naklépati, namérjati; (vor sich)
 pred seboj iméti (imám).
Vorhaben *n.* misel (-i), namera, na-
 kana, naklep.

Vorhalle *f.* veža, preddurje.
vorhalten pred koga kaj držati (-im); (ein Vergehen) očitati, oponašati.

Vorhand *f.* prednja roka; (Vortrag) prednost, prvenstvo; die — haben (im Kartensp.) prvi biti (sem).

vorhanden pričujoč, gotov, pri rokah.

Vorhang *m.* zastor, zavesa, zagrinjalo.

vorhängen zastréti (-strem), zavesiti, obesiti pred kaj; *impf.* zastirati, zavešati, obešati pred kaj. [žabica.

Vorhängeschloß *n.* viseča ključavnica,

Vorhaus *n.* j. Vorhalle.

vorher *adv.* pred, popred, prej, poprej, pred tem; kurz — otódi, ravnokar, málo prej.

vorherbestimmen naprej od. popred odločiti, *impf.* — odlócati.

vorherempfinden že prej občutiti.

vorhergehend prejšnji, predhodén.

vorherig prejšnji, poprejšnji.

vorherrschén nadvládati, premagovati; (überwiegen) pretézati; d. Ebene herrscht vor največ je ravnega svetá.

vorherrschend pretežen. [prerokovati.

vorhersagen pred povédati (povém);

Vorhersagung *f.* prerokovanje.

vorhersehen prevideti.

Vorhersehung *f.* previdnost.

vorherverkündigen popred naznaniti, *impf.* — naznánjati.

vorherwissen poprej védeti (vem).

vorhin *adv.* j. vorher.

vorhinein *adv.* j. voraus.

Vorhof *m.* preddvor, pridvor; (im Ohr) pridvorék, naton.

Vorhölle *f.* predpekél.

Vorhut *f.* (na)prednja straža.

vorig prejšnji, poprejšnji; — es Jahr lani, lansko leto, preteklo leto.

Vorjahr *n.* lansko od. preteklo leto.

vorjährig lanski.

Vorkammer *f.* des Herzens sréni pridvor, predsrdje.

Vorkauf *m.* prekup.

Vorkäufer *m.* prekupéc.

vorkehren napraviti, pripraviti, potrebno preskrbeti; *impf.* na-, pripravljati, potrebno preskrbljevati.

Vorkehrung *f.* priprava, naredba.

Vorkennntnis *f.* pripravljálno znanje, osnovna vednost.

Vorkirche *f.* lopa.

Vorkommen koga prehitéti od. preteči (-tečem); *impf.* prehitati, pretekati; (sich ereignen) prigoditi se, primeriti se, pripetiti se; *impf.* primerjati se; (sich vorfinden) nahajati se, biti (sem), bivati, dobiti se, dobivati se.

Vorkommnis *n.* prigoda, prigodék.

vorladen povabiti, poklicati (-klicem) od. pozvati (-zovem) pred koga; *impf.* povabljati, pozivati. [zivni.

Vorladung *f.* poziv; Vorladungsp. po-

Vorlage *f.* predloga; (chem.) (Auf-fangegefäß) kápalica.

Vorland *n.* (Deichbau) predzemlje.

vorlängst *adv.* nedavno, pred kratkim.

Vorlass *m.* samotók, samomaščina.

vorlassen pred koga pustiti, *impf.* — páščati.

Vorlauf *m.* j. Vorlass.

vorlaufen koga pretéti (-tečem).

Vorläufer *m.* predhodnik, sprednik.

vorläufig predhodén, predbežen; sprednji, poprejšnji; (vorbereitend) pripravljalen; (zeitweilig) začasen; *adv.* popred, poprej, začasno, za sedaj.

vorlaut preglasén; brzorék, prenašel v govoru, brzoustén; predržen; — sein segati (komu) v besedo.

Vorleben *n.* dosedanje od. poprejšnje življenje.

Vorlegeblatt *n.* predloga, vzorék.

Vorlegelöffel *m.* velika žlica.

vorlegen predložiti, pred koga položiti; *impf.* predlagati, — polagati; (das Futter —) klasti (kladem), pokládati; eine Frage — vprašanje zastáviti.

Vorleger *m.* predlagalec, predložitelj.

Vorlegeschloß *n.* žabica, viseča ključavnica, lokét.

vorlesen brati (berem) od. čitati komu kaj; pročítati.

Vorleser *m.* bralec, čitalec, čitatelj, predčitatelj.

Vorlesung *f.* branje, čitanje; (Section) uk, lekcija, predavanje; — halten predavati.

vorlehte predzadnji, predposlednji.

vorleuchten svetiti; mit gutem Beispiele — dober vzgled dajati (dajem), komu v dober vzgled biti (sem).

vorlieb *adv.* za ljubo.

Vorliebe *f.* posebna ljubežn (-i); pri-
strastje; mit — sich womit bešhäftigen
posebno rad se s čim pečati.

vorliegen ležati (-im) od. biti (sem)
pred čim.

vorliegend pred (nami) ležoč, pričujoč,
navzoč; der — e Fall sedanji od.
ta slučaj.

vorlügen komu lagati (lažem); na-
lagati komu kaj.

vormachen kaj pred čim napraviti,
impf. — napravljati; zagradi, zadé-
lati; (als Muster —) komu kaj po-
kazati (-kazem), pokazati kako se dela;
jend. Poffen — šale uganjati s kom;
jend. einen blauen Dunst — slepiti
koga s čim, mamiti ga.

Vormagen *m.* prednji želodč, želodčič.
vormalig nekdanji, nekdašnji, po-
prejšnji, bivši.

vormals *adv.* nekda; prej, poprej.

Vormann *m.* prednik.

Vormauer *f.* predzidje.

Vormerkbuch *n.* beležna knjiga; inš
— eintragen v beležno knjigo zazna-
menati, zapisati (-pišem), zabeležiti;
impf. — zaznamenavati, zapisavati,
zabeleževati.

vormerken zabeležiti, zaznamenati,
zapisati (-pišem); *impf.* beležiti, za-
znamenavati, zapisavati.

Vormerkung *f.* beležba, zabeležnje,
zaznamenilo, zaznamék; **Vormerkungs-**
beležni, zabeležni, zaznamni.

Vormittag *m.* predpoludne (-dneva),
dopoludne, dopoldne, dopoldan.

vormittägig pred-, dopoldanji, pred-
poldnevén.

vormittags *adv.* (des Vormittags) do-
poldne, predpoldnem.

Vormittagsbrot *n.* predjužnik, mala
južina, predpoldnica.

Vormittags Gottesdienst *m.* dopoldanja
služba božja.

Vormitternacht *f.* predpolnočje.

vormitternächtig podpolnočen.

vormitternachts *adv.* pred polnočjo.

Vormund *m.* varuh, skrbnik, jerob;
jemanden als — erwählen, — bestellen
komu varuha odbrati (-berem), — po-
staviti.

Vormundschaft *f.* varstvo.

vormundschaftlich varstven.

Vormundschafts- varstveni.

Vormundschaftsangelegenheit *f.* var-
stvena od. sirotinska zadeva.

Vormundschaftsgelder *pl.* varstveni od.
sirotinski denarji.

vorn, **vorne** *adv.* spred, spredej; von
— od spredej, spredej; von — anfan-
gen od kraja začeti (-čnem); von —
her že od začetka, že v začetku; nach
— zu k prednjemu koncu.

vornächtig sinočen.

Vornahme *f.* započetek, započetje,
opráva; — einer Prüfung izpitovanje;
— einer Untersuchung preiskavanje; —
des Zeugenverhöres zaslišavanje prič;
f. das Vornehmen.

Vorname *m.* imé (-éna), krstno imé.

vornehm imenitén, odličén, plemenit,
blagorodén; gosposki; ein — er Mann
imenitnik, plemenitnik; — e Leute ve-
lika gospoda *coll.*; — thun imeniti
se, imenitno (moško, gosposko) se no-
siti od. držati (-im); (im üblen Sinne)
bahati se, šopiriti se; das Vornehmste
dabei ist poglavitna reč pri tem je.

vornehmen započeti (-čnem), opravi-
viti; eine Schürze — predpásati (-pa-
šem) se; eine Untersuchung — pre-
iskati (-iščem), preglédati; *impf.* pre-
iskovati, pregledovati; Zeugen — pričé
zaslišati (-slišim), *impf.* — zasliševati;
(befragen) izprašati, izpitati; *impf.* iz-
praševati, izpitovati; sich — nameniti
se, nakaniti, skleniti.

Vornehmen *n.* namera, nakana, sklep;
f. Vornahme.

vornehmlich *adi.* izvrstén, osobit;
adv. osobito, posebno, zlasti.

Vornehmthuerei *f.*, **Vornehmthun** *n.*
bahanje, šopirjenje.

vorneigen (sich) nakloniti (se), pri-
pogniti (se).

Vorplatz *m.* (vor einem Hause) pred-
hišje; prednje mesto. [za.

Vorposten *m.* predstraža, prednja stra-

Vorprüfung *f.* predskušnja.

Vorrang *m.* prednost, predstvo; den
— haben prednost imeti (imam) od.
prednji biti (sem). [množina.

Vorrath *m.* zaloga; (Menge) obilica,

vormagen?

vorrätzig gotov, v zalogi; daš — e
Geld kar je denarja; alles — e Getreide
verfaufen vse žito, kar ga je, prodati
(-dam), vso žitno zalogo prodati; es
ist nichts mehr — ni nič več, vse je
pošlo od poteklo.

Vorredt n. predpravica, prednost.

Vorrede f. predgovor.

Vorredner m. predgovornik.

Vorreife f. preranost.

vorreifen prerano dozoreti, *impf.* —
dozorevati.

vorreiten jezdit pred kom; (ihm im
Reiten zuvorkommen) prejezditi koga.

Vorreiter m. predjezdec.

vorrichten pripraviti, napraviti, pri-
strojiti; *impf.* pri-, napravljati, pri-
strojevati.

Vorrichtung f. priprava, naprava.

vorrücken *intr.* naprej pomakniti se,
impf. pomikati (-mikam od. -mičem)
se; napredovati; *tr.* pri-, pomakniti;
impf. pri-, pomikati; *ſ.* vorwerfen;
vorgerücktes Alter visoka starost; im
vorgerückten Alter na stare dni, v vi-
soki starosti.

vorrufen pred se poklicati (-kličem),
pozvati (-zovem); *impf.* pozivati.

Vorrufung f. poziv.

vorsagen narekovati.

Vorsatz m. sklep, trdna misel (-i);
(böser) nakana, naklep; (gramm. =
Vorderfuß) pretek; einen — fassen skle-
niti, *impf.* sklepati; seinen — ändern
premislati se, *impf.* premisljati se; mit
— nalašč, navlašč.

vorsätzlich *adi.* umisljen, nakanjen,
premisljen, s premiselkom; *adv.* hō-
toma, vedoma, nalašč, s premiselkom.

Vorschau f. prvi ogled.

vorschauen gledati, strleti, moleti
izpod od. iznad česa.

Vorschein m., zum — kommen pri-
kazati (-kažem) se, pokazati se, na
svetlo od. na dan priti (pridem); *impf.*
prikazovati se, na svetlo od. na dan
spraviti, obelodaniti.

vorschieben pred kaj poriniti, *impf.*
— porivati; den Riegel — zapahnuti,
z zapahom zapreti (-prem); *impf.* za-
pahovati, z zapahom zapirati; d. Stiefel
— poddelati.

vorschleichen *intr.* švigniti, siniti, pūh-
niti; *impf.* švigati (izpod česa); (von
Pflanzen) pognati (-ženem), *impf.* po-
gánjati; *tr.* (Geld —) založiti koga z
denarjem, *impf.* zakladati —.

Vorschlag m. predlog, nasvet; einen
— machen predlagati, nasvetovati;
(mus.) prednotka; *ſ.* Berichtlag.

vorschlagen *intr.* (v. d. Wage) pre-
mahnuti; *impf.* premahovati, prevago-
vati; *tr.* predlagati, nasvetovati.

Vorschmack m. duh, dušec, oslast.

vorschreiben predpisati (-pišem), *impf.*
predpisovati; zapovedati (-vem), uka-
zati (-kažem), veleči; *impf.* zapovedo-
vati, ukazovati, velévati; (im Buche)
zapisati, zaznamovati; *impf.* zapisovati.

vorschreitend postopen, progresiven;
(fortschrittlich) napredujoč, napredén.

Vorschrist f. predpis; (Gebot) zapoved
(-i), ukaz, povelje.

vorschristsmäßig po predpisu, po za-
povedi, povelju primerén.

vorschristswidrig proti predpisu, —
zapovedi, ukazu nasproten.

Vorschub m. speh; (Unterstützung) po-
moč (-i), pripomoč (-i), podpora; —
leisten pripomoči (-morein), pomagati,
podpirati; (b. Unterstreich) potuho dati
(dam), *impf.* — dajati (dajem).

vorschubhen poddelati, okápiti, oglá-
viti, podšiti (-šijem), podstrojiti.

Vorschuhung f. oglavje, podšiv. [šola.

Vorschule f. pripraviljalnica, osnovna
Vorschuss m. prvi strel; (Rost) samo-
tók, samomaščina; (Vorrath) zaloga;
(Vorzahlung) predplača, predujem;
Vorschuss- založni.

Vorschusscasse f. zalóznica, posojilnica.

Vorschussgelder *pl.* založni denarji *pl.*
vorschussweise *adv.* predplačno.

vorschühen v bran držati (držim),
braniti se —, zaslánjati se s čim; *ſig.*
izgovárjati se s čim, izgovore delati.

vorsehen prevideti, preskrbeti, oskr-
beti; sich — varovati se, paziti; (mit
etwas) preskrbeti se, privideti se;
impf. preskrbovati se od. preskrblje-
vati se.

Vorsehung f. previdnost.

vorsehen pred koga postaviti, pred-
postaviti; *impf.* — postavljati, pred-

postavljati od. predstavljati; ſich — skleniti, namériti se, nameniti se.

Vorſehung *f.* predſtava.

Vorſicht *f.* previdnost, opreznost; — Gottes previdnost božja.

vorſichtig previdén, oprežen.

vorſichtshalber *adv.* iz previdnosti; zaradi večje varnosti.

Vorſichtsmäßigkeit *f.* oprezna naredba.

Vorſilbe *f.* predponka; prednji zlog.

vorſingen peti (pojem), predpevati; zapeti komu.

Vorſitz *m.* predſedstvo, prvo mesto; den — führen predſedovati, predſednik biti (sem). [führen.

vorſitzen pred kom sedeti; *f.* Vorſitz

Vorſitzende *m.* predſednik.

Vorſommer *m.* predpoletje, predletje.

Vorſorge *f.* skrb (-i).

Vorſpann *m. u. f.* pripréga, prevój, doprega, sprema; auf — gehen na spremu iti (-idem), *impf.* — hoditi.

vorſpannen pripreči (-prežem), *impf.* pripregati, priprezati; *f.* einſpannen.

Vorſpannhammer *m.* priprežni najemuik.

Vorſpanner *m.* priprežnik.

Vorſpanns- priprežni.

vorſpiegeln koga mamiti od. slepiti, z obljubami pitati.

Vorſpiel *n.* predigra. *Organe* *Organe*

vorſpielen zaigrati; (mit einer Flöte) zapiskati; (mit der Violine) zagosti (-godem).

vorſprechen narekovati; (für jmdn.) zagovarjati koga; (ſich melden) oglašiti se, zglasiti se.

vorſpringen skakati (skačem) pred kom; (vorwärtſpringen) naprej skočiti; *fig.* (vorragen) izpod —, iznad česa moléti od. strleti; *e.* — der Winkel napuščen kot.

Vorſprung *m.* naprednji skok, skok naprej; einen — vor jemd. gewinnen prehiteti —, preteči (-tečem) —, preſeči (-sežem) koga; (vorſpringende Theile) jezik, krmol, krmulja, umol, riléc; (beim Hauſe) napušč, izstop; — des Bienenſtodes jezik, polica; (Vorragung) ſtrlina; (eines Berges) čelo; (das aus den Garben von ſelbſt auſfallende Getreide) oſipék; *fig.* prednost, predstvo.

Vorſtadt *f.* predmestje.

vorſtädtlich predmestén.

Vorſtand *m.* predſtojnič, glavar, načelnik; (Würde) predſtojniſtvo, glavárstvo.

Vorſtandsſtellvertreter *m.* predſtojnikov od. glavarjev nameſtnik.

vorſtehen večji biti (sem), odlikovati se pred kom; (hervorſtehen) v oči biti (bijem), — bosti (bodem).

vorſtehen pred kaj vtakniti, *impf.* — vtikati; ſich — nakániti, skleniti.

Vorſtednadel *f.* búcica, naprsna igla.

Vorſtednagel *m.* oſnik, vojnič, lunék; oplénék; igla, iglica, svornik.

vorſtehen predſtojnič od. načelnik biti (sem), načelovati.

Vorſteher *m. f.* Vorſtand.

Vorſteherin *f.* predſtojnica, načelnica, glavarica.

Vorſtehhund *m.* ptičar.

Vorſtellbarkeit *f.* pomiselnost.

vorſtellen pred koga kaj postaviti, *impf.* — postavljati; jmd. ctwaš — predstaviti komu kaj, predložiti, dejati (denem) kaj pred koga; *impf.* predstavljati, predlagati; pred oči postaviti, predočiti, opomniti; *impf.* pred oči staviti, predočevati, opominjati; *e.* Fremden ſeinen Bekannten — tučca predstaviti svojim znancem; jmd. dem Könige — voditi koga pred kralja; jmd. den Ruzen einer Sache — dokazovati od. razlagati komu korist česa; (repräsentieren) nameſtovati; (Einwendungen machen) ugovarjati; ſich — predstaviti se; (ſich denken) pomisliti, *impf.* pomisljati kaj, misliti si, predočevati si kaj; dies ſtellt ſich auf gleiche Weiſe vor to se jednako kaže; ich ſtelle mir die Sache ſo vor to reč si tako mislim; daš hätte ich mir nie vorgeſtellt tega bi si ne bil nikoli mislil od. nadejal; ſtelle eš ihm deutlich vor različno mu povej.

Vorſtellung *f.* predſtava; (Gedante) miſel (-i), pomisel (-i), predſtava, predočba; (Theater-) predſtava, glediščna igra; (Erinnerung) spomin.

Vorſtellungskraft *f.* pomislivost.

Vorſtellungskreis *m. f.* Ideenkreis.

Vorſtoß *m.* napuſték.

vorstoßen (vorwärtsstoßen) potisniti, poriniti, naprej pahniti; *impf.* potiskati, porivati; (unvermuthet begegnen) naleteti na koga; (s. d. Schneidern) obrobiti, obsiti (-šijem) s čim (ki ima drugo barvo).

vorstrecken pomoliti, naprej stegniti; *impf.* pomáljati, naprej stezati; (leihen) za nekaj časa posoditi, *impf.* — posójati, — posojevati, založiti koga s čim. [uk.]

Vorstudium n. pripravljajni od. osnovni
Vortänzer m. kolovodja, prvi plesalec.

Vortheil m. prid, korist (-i), hasen (-i), hasék; (Gewinn) dobiček, obrest (-i); — bringen koristiti, hasniti, priditi, pridovati, ugajati, goditi; auf seinen — sehen vodo obračati na svoj mlin; seinem Feinde d. — abgewinnen od. ablaufen sovražnika prekositi od. prehiteti.

vortheilhaft koristèn, hasnovit, hasniv, prosèšen; — bekannt na dobrem glasu.

vortheil (eine Schürze) predpasati (-pašem), *impf.* predpasovati; d. Kiesel — zatakiniti, zapahniti; *impf.* zatikati, zapahovati.

Vorthur f. vnanje od. prednje duri *pl.*

Vortrab m. prednja četa od. straža, predvoj.

Vortrag m. govor, besedovanje; ein akademischer — predávanje; einen — halten predávati; einen guten — haben dobro predávati; (im Singen) dobro peti (pojem) od. pevati; (im Lehren) predavanje, učba.

vortragen nesti (nesem), nositi pred kom; einem e. Laterne — svetiti komu; (lehren) učiti, predávati, razlágati, razkládati; (e. Tonstück) izvesti (-vedem), *impf.* izvajati, igrati, gosti (godem), piskati u. í. v. [nost.]

Vortragskunst f. govorništvo, govornost, **vortrefflich** izvrstèn, izbornèn.

Vortreflichkeit f. izvrstnost, izbornost.

vortreten naprej stopiti; (vor jmd. treten) pred koga stopiti; izmed srede stopiti.

Vortritt m. prédnost; sie kamen unter — deš Großvaterš prišli so z dedom na čelu.

Vortuch n. predpás, predpásnik, zastor.

vorüber provézbati.

vorüber *adv.* mimo.

vorübergehen preiti (-idem), mimo iti; miniti, preteči (-tečem); *impf.* prehajati, mimo hoditi; minjevati.

vorübergehend *adi.* mimogredóč; začasnèn; *adv.* mimogredé; začasno.

Vorübung f. provežba.

Voruntersuchung f. začetna preiskava.

Vorurtheil n. predsodek.

vorurtheilsfrei brez predsodkov.

Vorvater m. ded.

vorvorjährig predlánski.

vorvorlehte predpredzadnji.

Vorwahl f. prva volitev.

vorwahlen premoči (-morem), *impf.* premagovati, predstaviti, zvoné nositi, gospodariti.

Vorwand m. pretvéza, izgovor; unter dem — e izgovarjaje se, z izgovorom; unter dem — e der Freundschaft pod plaščem prijateljstva; einen — nehmen izgovarjati se s čim.

Vorwand f. pročélje, prednji zid.

vorwärts *adv.* naprej, dalje.

vorwärtsbringen unapréditi kaj, naprej spraviti.

vorwärtsgehen napredovati.

vorweg *adv.* izpred (koga).

vorwegkaufen prekupiti, *impf.* prakupovati. [pl.]

Vorwehen *pl.* popadki *pl.*, predbolesti

vorweinen jokati (jokam od. jočem) pred kom.

vorweisen pokazati (-kažem), *impf.* pokazovati.

Vorweiser m. pokazovaléc.

Vorwelt f. prasvet, predpotopni svet.

vorweltlich prasvetèn, predpotopén.

vorwenden í. vorschützen.

vorwerfen vreči (vržem), *impf.* metati (mécem) pred koga; (vorrücken) očitati, oponášati, predbacivati.

Vorwerk n. pristava; (mil.) prednja gradba; vnanje ozidje.

vorwiegen pretegovati, premagovati, prevagovati.

Vorwissen n. znanje, vednost; ohne mein — brez moje vednosti od. meje znanja.

Vorwich m. radovednost, sničavost.

vorwichig radovedèn, sničav.

Vorwort *n.* predgovor; (gramm.) predlog; (Verhältnißwort) razmérnik.

Vorwurf *m.* oponòs, ukòr, očitèk; i. a. Gegenstand. — *vorwurfsvoll* oponosèn.

vorzählen šteti (štejem); prešteti, *impf.* preštovati komu kaj.

Vorzichen *n.* predznak; znamenje.

vorzeichnen narisati (-rišem) komu kaj; (bestimmen) označiti, naznačiti.

vorzeigen pokazati (-kažem), *impf.* pokazovati.

Vorzeiger *m.* pokazovalèc.

Vorzelt *f.* starodavnost.

vorzeiten *adv.* svoje dni, njega dni, nekdaž. [prerán.

vorzeitig (vor der Zeit) prezgodnji,

vorzeitlich starodavèn.

vorziehen (hervorziehen) izvleči (-vle-
čem); den Vorhang — zastréti (-trem)

i zastorom; (höher schätzen) čemu prednost dati (dam) pred drugim, *impf.*

— dajati (dajem); kaj bolj ceniti od čišati od drugega, kaj nad kaj staviti.

Vorzimmer *n.* prednja soba.

Vorzug *m.* prednost, prvstvo; feine Vorzüge njegove vrline; mit — z odliko, z najboljšim uspehom; — haben prekositi koga, odlikovati se pred drugimi.

vorzüglich *adi.* odličèn, izborèn; poseben; *adv.* odlično; posebno, sosebno, izvlasti, zlasti.

Vorzüglichkeit *f.* odličnost, izbornost.

Vorzugsclasse *f.* odlični red.

Vorzugschüler *m.* odličnjak.

vorzugsweise *adv.* posebno, sosebno.

votieren glasovati. — *tant!*

Votierung *f.* glasovanje.

Votiv *n.* obljuba, zaobljuba.

Votivkirche *f.* votivna od. zaobljubna cerkev.

Votum *n.* glas (-ú).

Vulcan *m.* ognjenik, vulkan.

vulcanisch ognjeniški, ognjebljivèn, vulkanski.

vulcanisieren vulkanizovati, razpáliti.

Vulgata *f.* od papeža potrjeni prevod sv. pisma, vulgata.

vulgo *adv.* po domače, obično.

Walgarnanna, hišo ime (domaće) Lucc.

28.

Wahr *f.* sat; *coll.* satovje.

wach budèn, vzbujen, vzdramljen; (wachend) bdeč, čujoč; — sein bdeti, čuti (čujem); — werden buditi se, dramiti se; vzbuditi se, vzdramiti se.

Wach stražni.

Wachcorps *n.* stražarstvo, stražni zbor.

Wachdienst *m.* straža, stražitèv, straženje.

Wache *f.* straža; — halten na straži biti (sem), stražiti; auf die — ziehen na stražo iti (idem *n.* grem); — n. ausstellen postaviti stražo; — abgelassen izmeniti stražo.

wachen bdeti, čuti (čujem), čuvati; (über etwas) bdeti, čuti nad čim, paziti na kaj, kaj na skrbi imeti (imám); die ganze Nacht — vso noč prečuti; j. bewachen.

Wachen *n.* bdenje, čuvanje.

Wachfeuer *n.* stražni ogèn.

Wachgrd *n.* stražnina.

wachhabend stražen, na straži.

Wachhaus *n.* stražnica, stražarnica.

Wachholder *m.* brin, brina; in Kärnt. smrlin, smolovec; *coll.* brinje, smolje;

Wachholder brinov, brinjev.

Wachholderbeere *f.* brinovica, brinova jagoda.

Wachholderbranntwein *m.* brinovèc, brinjevèc; borovička.

Wachholderdrossel *f.* borovnjak, brinovka, branjug.

Wachmeister *m.* j. Wachtmeister.

Wachparade *f.* ogled straže, stražna parada.

Wachposten *m.* (Person) straža; (Ort) stražišèc.

Wachs *n.* vosèk; aus — voščèn; mit — überziehen povošèiti; Wachs — voščev, voščèn.

Wachsabdruck *m.* voščev odtisk, voščeva tiskanica.

wachsam pazèn, pazljiv, čuvit, skrben, stražljiv.

Wachsamkeit *f.* pazljivost, čuvitost.

wachsartig vosku podoběn, voskovit.
Wachsbleiche *f.* vošćeno belilo.
Wachsblume *f.* vošćeni cvet.
wachsen rasti (rastem n. rasem); do-
 rasti; ein wenig — porasti; zrasti;
 (auseinander) razrasti; *impf.* razrastati;
 (sich mehren) množiti se, širiti se; raz-
 množiti se, razširiti se; gewachsen sein
 kos od. zagomēc komu biti (sem).

Wachsen *n.* rast (-i), rastenje.
wachsend rastēn, rašć, rašćav.
wachsend vošćen, od voska.

Wachsfabrik *f.* vošćarnica. [bakla.
Wachsfackel *f.* vošćena plamenica od.
Wachsfarbe *f.* vošćena barva. [nica.
Wachskerze *f.* vošćena sveća, vošće-
Wachsteinwand *f.* povošćeno platno.
Wachslicht *n.* j. Wachskerze.

Wachspflaume *f.* rumena sliva.
Wachstoch *m.* vošćenica, vošćev svitēk.
Wachsthum *n.* rast (-i), rašća, rastilo.
Wachstube *f.* stražarnica.

Wachtel *f.* prepelica; podpodak, pod-
 podanka, podpodica, podprda; **Wachtel-**
 prepeličji.

Wachtelhund *m.* prepeličar. [star.
Wachtelkönig *m.* prdalēc, kosēc, hra-
Wachtelschlag *m.* prepelevanje (pet
 pedi). [let.

Wachtelstreich *m.* prepeličji let od. pre-
Wachtelweizen *m.* (*Melampyrum ne-*
morosum) višnjavēc; (*Mel. arcense*)
 poljski črnivēc.

Wächter *m.* stražar, stražnik, čuvaj,
 čuvar, varuh; —in *f.* stražarica, ču-
 varica, čuvajka. — *Janb? Preznica*

Wachtmeister *m.* nadstražnik, straž-
 mešter. [šće.

Wachtthurm *m.* stražni stolp, straži-
 wachelig majav, gugav, hlipav, tresoč.
Wachtelkopf *m.* tresoglavēc.

wachteln majati se, zibati (-bljem) se,
 gugati (-gljem) se, hlipati se; (beim
 Gehen) omahovati, opotekati se.

wacker vrl, jak, korenjaski.

Wade *f.* meća, litka, lidke *pl.*

Wadenbein *n.* piščal (-i).

Wadenmuskel *m.* mećna mišica, riba.

Waffe *f.* orožje; (Verteidigungsmittel)
 branilo; **Waffen-** orožni; vojni, bojni.

Waffenbruder *m.* sobojnik, soborēc.

Waffenbündnis *n.* vojna zaveza.

Waffendienst *m.* vojaška služba, vo-
 jaške vaje *pl.*

waffenfähig sposobēn za orožje.

Waffengeklirr *n.* rošljanje z orožjem.

Waffengeräth *n.* orožje.

Waffengewalt *f.* bojna od. vojna sila.

Waffenglück *n.* vojna od. bojna sreća.

Waffenkammer *f.* orožnica. [hrup.

Waffenlärm *m.* hrup orožja, orožni

waffenlos brez orožja, brezorožen.

Waffenpass *m.* orožni list.

Waffenpatent *n.* orožni patent.

Waffenplah *m.* bojišće, orožišće.

Waffenrod *m.* vojna suknja.

Waffenruhe *f.* premirje.

Waffenruhm *m.* vojna slava. [orožja.

Waffenschmied *m.* orožar, izdelovalēc

Waffenstillstand *m.* premirje.

Waffenträger *m.* oproda.

Waffenübung *f.* vojaška vaja.

waffnen orožiti; oborožiti.

Wagamt *n.* vagarnica, mestna vaga.

wägbar vagljiv, tehtljiv. [vaga.

Wage *f.* vaga, tehtnica; (am Wagen)

Wagebalken *m.* prečka, gredelnica.

Wagehals *m.* predrunež, predrzni
 človek.

Wagemacher *m.* vagar, tehtničar.

Wagen *m.* voz; (Rutische) kočija; (Zei-
 ter—) kola *pl.*; dem. vozēk, vozičēk;
 als Sternbild j. Bär.

wagen tvegati, vagati; tvegati se,
 drzniti se, upati se.

wägen vagati, tehtati; zvagati.

Wagenachse *f.* os (-i), podvoz (-i).

Wagenbaum *m.* svora, sora, razvora.

Wagendeichsel *f.* oje (ojesa), ojnice *pl.*

Wagengeld *n.* voznina.

Wagengeleise *n.* kolovoz, kolovoznik,
 kolotećina, kolomaja.

Wagenkippe *f.* roćica.

Wagenleiter *f.* lestvica, lojtra, lojtr-
 nica; (das Paar) lojtre *pl.*

Wagenlenker *m.* voznik, kočijaš.

Wagenrad *m.* osnik, rednik, zaošēk.

Wagenrad *n.* vožno kolo (-esa).

Wagenremise *f.* klonica, kolnica, ko-
 larnica.

Wagenschere *f.* gredanica, škaruže *pl.*

Wagenschmiere *f.* kolomaz.

Wagensperre *f.* zavōra, zavōrnica.

Wagensterze *f.* svornica, repica.

Wagentrain *m.* vozovlak, vozovi *pl.*

Wageflüch *n.* vagana reč (-i).

Waggon *m.* vagon, železnocestni voz.

Wagner *m.* kolár; Wagner- kolarški.

Wagnerhandwerk *n.* kolarstvo; — be-
treiben kolariti.

Wagnerin *f.* kolarica.

Wagnerkuhl *m.* kolovrta.

Wagnis *n.* odvaga, odvažnost, od-
važno od. pogumno delo, nevarščina.
wagrecht horizontalen, vodoraven,
ravnotežen, neprevesen.

Wagsschale *f.* važnica. *Wagner L.*

Wahl *f.* volitev, izbor; aus freier —
dragovoljno; die — steht ihm frei na
voljo mu je; eine — treffen voliti; iz-
voliti; Wahl- volilni, izborni, volitveni.

Wahlact *m.* volitev; (Schriftstück) vo-
litveni spis. *voljens*

Wahlanschreibung *f.* razpis volitve.

wählbar izvoljiv, kdor more izvoljen
biti.

Wählbarkeit *f.* izvoljivost, zmožnost
voljen biti (sem).

wahlberechtigt kdor ima pravico vo-
liti, upravičen voliti.

Wahlberechtigte *m.* upravičeni volilci.

Wahlbesprechung *f.* dogovor o volitvi.

Wahlbezirk *m.* volitveni okraj.

Wahlbruder *m.* pobratim. [bratstvo.

Wahlbruderschaft *f.* pobratimstvo, po-

Wahlcertificat *n.* volitveno potrdilo.

wählen voliti; izvoliti, izbrati (-be-
rem); *impf.* izbirati.

Wähler *m.* volilec; —in *f.* volilka.

Wählerclasse *f.* volilski razred.

wählerisch izbiren, kočljiv.

Wählerliste *f.* volilski imenik.

wahlfähig i. wählbar.

Wahlfürst *m.* izborni knez. [vina.

Wahlfürstenthum *n.* izborna kneže-

Wahlgesetz *n.* volilni zakon, volilna
postava.

Wahlhandlung *f.* volitev, izbiranje.

Wahlkörper *m.* volilni zbor.

Wahlliste *f.* imenik volilcev.

Wahlmann *m.* volilec.

Wahlort *m.* volitveni kraj, volišče.

Wahlperiode *f.* volilna doba.

Wahlplatz *m.* bojišče, bojevališče.

Wahlprotokoll *n.* volilni od. volitveni
zapisnik.

Wahlrecht *n.* (actives) pravica izbora
od. volitve, volilna pravica; (passives)
pravica izvoljivosti, pravica izvoljen
biti.

Wahlreich *n.* izborna država.

Wahlschwester *f.* posestrima.

Wahlpruch *m.* poslovia, geslo.

Wahlstimme *f.* glas (-ü).

Wahltag *m.* dan volitve, volilni dan
(dneva). [litvi.

Wahlumtriebe *pl.* spletko (*pl.*) pri vo-

Wahlurne *f.* volitvena posoda.

Wahlversammlung *f.* volilni zbor, shod
volilcev. [nost.

Wahlverwandtschaft *f.* izborna sorod-

Wahlzettel *m.* volitveni list.

Wahlzimmer *n.* volilnica.

Wahn *m.* blodnja, blodna misel (-i);
dozdevak, domisljaya.

wähnen meniti, domisljati si, krivo
od. napak soditi.

Wahngebilde *n.* blodnotvorje.

Wahnglaube *m.* prazna vera.

Wahnsinn *m.* blodnja, blodnomislje,
brezumje; blaznost.

wahnsinnig blodnomiselni, brezumen;
blazen, zmešane pameti.

Wahnsinnige *m.* brezumnik; — *f.* brez-
umnica. [nenost.

Wahnwitz *m.* prismojenost, prismuk-
wahnwitzig prismojen, prismuknen.

wahr *adi.* prav, resničen, istin, isti-
nit; (trcu) zvest, veren; *adv.* res, zares;

für — res da; nicht — kaj ne? ali ne?

für — halten verovati, verjeti (ver-
jamen); — sprechen resnico govoriti;

so — mir Gott helfe tako mi Bog po-
magaj! tako mi Boga!

wahren hraniti, varovati.

währen trpeti, trajati, biti (sem).

während *praep.* za, o, ob; — des
Krieges ob vojski; — der Regierung

Maria Theresias za Marijo Terezijo;

— der Nachtzeit med obedom; *coni.*
dokler, med tem ko; *adi.* trpèč, tra-
jajoč, trpežen.

wahrhaft prav; (wahr) resničen, istin,
istinit.

wahrhaftig *adi.* resničen, zaresen,
prav, pravcat; *adv.* resnično, zares, res.

Wahrhaftigkeit *f.* resničnost, istinitost.

Wahrheit *f.* resnica, istina.

Wahrheitsfreund *m.* resnicoljub.

wahrheitsliebend resnicoljuběn.

Wahrheitsinn *m.* čustvo resnice ob. istine.

wahrlich *adv.* resnično, zares, v resnici, po pravici. [pazljiv.

wahrnehmbar zaznatěn, dočutěn, **wahrnehmen** zaznati, *impf.* zaznavati; čutiti; začutiti; (*m.* den Augen) videti; zagledati, zazreti; (erkennen) spoznati, sprevideti, uvideti, zapaziti.

Wahrnehmung *f.* zazna(va)nje, čutenje, sprevidenje.

Wahrnehmungsvermögen *n.* zaznatnost, dočutnost.

wahrsagen vedeževati, veščevati; vražariti; *ſ.* prophezeien.

Wahrsager *m.* vedež, vedeževalc, veščec, vražar; — *in f.* vedeževalka, vražarica. [valstvo.

Wahrsagerei *f.* vedeževanje, vedežewahrscheinlich *adv.* verjetěn, verljiv; *adv.* verjetno, brž ko ne, bržda, nemara, menda, bržčas, boje; es ist — podoba je, da —. [ljivost.

Wahrscheinlichkeit *f.* verjetnost, **Wahrscheinlichkeitsrechnung** *f.* račun verjetnosti.

Wahrspruch *m.* izrek —, razsod porotnikov.

Wahrung *f.* varstvo, obvarovanje.

Währung *f.* veljava, vrednota, čislo.

Wahrzeichen *n.* znamenje.

Waid *m.* (Färbepflanze) (*Isatis tinctoria*) oblašt; **Waid-** oblaštov.

Waid- (für Jagd) *ſ.* Weid-.

Waise *f.* sirota, sirotica; *m.* sirotek, sirotej; — werden osiroteti, stariše izgubiti, osameti; **Waisen-** sirotinski, sirotinji.

Waisenduch *n.* sirotinske bukve *pl.*

Waisengeld *n.* sirotinski denarji *pl.*

Waisenhaus *n.* sirotišnica, sirotišče.

Waisenkind *n.* sirota. [zenje.

Waisenvermögen *n.* sirotinsko premo-

Wald *m.* gozd, les, loza; (*dichter*) hosta, suma; (*Hain*) log; (*Culturwald*) gaj; (*Eichen-*) dobrava; **Wald-** gozdni.

Waldamt *n.* gozdni urad.

Waldbereiter *m.* logar, gozdar. [nec.

Waldbewohner *m.* pogozdnik, gorja-

Waldbiene *f.* divja bučela.

Waldbirn *f.* drobnica.

Waldblöße *f.* laz.

Waldbrand *m.* gozdni požar.

Waldkultur *f.* gozdarstvo, šumarstvo.

Walddieb *m.* gozdni tat.

waldrein *adv.* v les, v gozd.

Walderbse *f.* grahor.

walderreich gozduat, lesnat.

Waldefel *m.* divji osel. [kvar.

Waldfrevel *m.* gozdna škoda, lesni

Waldfrevler *m.* gozdni tat.

Waldgegend *f.* gozdnata krajina.

Waldgesetz *n.* gozdni zakon, gozdna postava.

Waldgrund *m.* gozdno zemljišče.

Waldhorn *n.* lovski rog.

Waldhuhn *n.* divja kura.

Waldhüter *m.* gozdni čuvaj. [sovnat.

waldig gozdnat, gozděn, lesnat, le-

Waldlerche *f.* gozdni skrjanče.

Waldmeister *m.* nadlogar; (*Pflanze*) prvenec, dišeča perla, strašnica.

Waldmensch *m.* divji mož.

Waldnymphe *f.* gozdna vila. [zelje.

Waldrebe *f.* srobot, vezela; *coll. ve-*

Waldrecht *n.* gozdna pravica, drvaščina.

Waldschaden *m.* škoda v lesu, gozdna poškodba.

Waldschlag *m.* drvossek.

Waldschlucht *f.* *ſ.* Schlucht.

Waldschnecke *f.* kljunač, sloka.

Waldstreu *f.* stelja, stelivo, listje.

Waldbaube *f.* divji golob, grivnik, grivar.

Waldbäufel *m.* gozdni hudir.

Waldthier *n.* gozdna žival (-i).

Waldung *f.* lesovje, lesovina.

Waldweg *m.* gozdni pot.

Waldwiese *f.* senožet (-i). [stvo.

Waldwirtschaft *f.* gozdarstvo, šumar-

Waldjins *m.* gozdnina.

Waldfisch *m.* kit.

Waldfischfang *m.* kitolov, lov kitor.

Waldfischfänger *m.* kitolovec.

Walke *f.* valjalnica, stopa. [teniti.

walken valjati; povaljati; (*dünn*)

Walker *m.* valjalc.

Walkererde *f.* suknarsko ilo.

Walkmühle *f.* *ſ.* Walke.

Wall *m.* okop, nasip, zasip.

Wallach *m.* (Pferd) skopljenec.

wallen kipeti, vreti, jeriti se; (rcifen) romati, potovati.

Waller *m.* (Fahrer) romar, božjepotnik, potnik; —in *f.* romarica, potnica.

Walfahrt *f.* božja od. romarska pot (-i), romanje.

walfahrten romati, na božjo pot iti (idem u. grem), na božji poti biti (sem).

Walfahrtskirche *f.* romarska cerkev.

Walfahrtsort *m.* božja pot, mesto božje milosti.

Wallung *f.* valovanje.

Walm *m.* krnica, vrtinčec; (die schiefe Richtung eines Daches an der schmalen Seite) kič, kačka.

Walnuss *f.* laški oreh.

Walrath *m.* kitova (ribja) tolsca od. mast (-i).

Walross *n.* mroz.

Walsur; *f.* gabez, svalnik.

wälsch *f.* welsch.

walten vladati, gospodovati, oblastovati, upravljati, gospodariti, ravmati (s čim), voditi.

Walter *m.* ravnalec, gospodar, vladar; *f.* Sachwalter.

Walze *f.* valj, valjec, valjar.

walzen valjati; povaljati, zvaljati.

wälzen valiti, valjati, kotati, kotaliti, točiti, takati; (um etwas herum) sukati (s čuém); (im Rothe) kalužati; die Schuld auf jmd. — kaj na koga zvrniti, *impf.* — zvracati, koga dolžiti.

Wälzen *n.* valjanje.

wälzenförmig valjast.

Walzer *m.* okrogli ples, valček.

Walwerk *n.* valjarna, valjalnica.

Wamme *f.* ožrelje, podgrlje, podvratnik, nadar. *Prad. 2. Teil 3/1 1910*

Wams *n.* podsuknjice, kamižola, zobunčec, jopič.

Wand *f.* stena; *f.* Seite; španišče — zaslonjalo.

Wandbekleidung *f.* oboj, opona.

Wandel *m.* (Lebenswandel) življenje; vedenje, ravnanje; dejanje, delo; *f.* Wechsel.

wandelbar spremenljiv, nestalen, nestanovit.

Wandelbarkeit *f.* spremenljivost, nestanovitnost.

Wandelgrund *m.* premenjevalno zemljišče.

wandeln iti (idem u. grem), hoditi, šetati, izprehajati se.

Wandelstern *m.* *f.* Planet.

Wanderbuch *n.* potna knjžica, potne bukvice *pl.*

Wanderbündel *n.* popotna čula.

Wanderer *m.* popotnik, potnik, popotovalec; —in *f.* popotnica, popotovalka. [sokol.

Wanderfalke *m.* sokol selilec, selilni

Wandergeselle *m.* sopotnik, popotni tovariš.

wandern potovati, popotovati, hoditi; (siedeln) seliti se; preseliti se.

Wanderratte *f.* siva podgana.

Wanderschaft *f.* potovanje, popotovanje, pot po svetu.

Wandersmann *m.* popotnik, potnik.

Wanderstab *m.* popotna palica, romarska palica. [golob.

Wandertaube *f.* golob selilec, selilni

Wanderrung *f.* potovanje, popotovanje, pot po svetu. [selilka.

Wandervogel *m.* selilna ptica, ptica

Wandzeit *f.* čas potovanja.

wandfest k steni pribit.

Wandgemälde *n.* slika na zidu, nazidna slika.

Wandkalender *m.* stenski koledar, viseči koledar.

Wandlaus *f.* stenica.

Wandler *m.* šetalčec.

Wandlenzler *m.* obzidni svečnik.

Wandlung *f.* povzdigovanje; *f.* Conjugation.

Wandshrank *m.* vzdna omara.

Wanduhr *f.* stenska ura.

Wange *f.* lice; Wangen — lici.

Wangengrübchen *n.* jamica na lici; licna jamica.

Wangenröthe *f.* rdečica.

Wangenscheibe *f.* stranica, postranica.

wankelhaft, —müthig omahljiv, nestanovit.

Wankelmuth *m.*, —finn *m.* omahljivost, nestanovitnost.

wanken omahovati; (beim Gehen) opletati, šepati, kinkati; (v. Kräften) pešati.

wankend majav, omahljiv, šepav.

wann *adv.* kdaj, kdaj; *relat.* kadar; dann und — véasi, éasi; — immer kadar koli.

Wanne *f.* kad (-i), banja; niéke *pl.*

wanne *adv.*, von — odkod, odkoder.

Wanst *m.* trebuch; vamp. [past.

wanstig trebusén, trebusnat; vam-

Wanze *f.* stenica; Wanzen- steniéni.

Wanzenkraut *n.* steniénik.

wanzig steniéav.

Wappen *n.* grb; einen Adler im — führen orla v grbu imeti (imám); Wappen- grbovni.

Wappenant *n.* grbovni urad.

Wappenbild *n.* podoba v grbu. [nik.

Wappenbuch *n.* knjiga grbov, grbov-

Wappenfeld *n.* polje na grbu.

Wappenkunde *f.* grboslovje, grboznanstvo, heraldika.

Wappenkundige *m.* grboznanec.

Wappenschild *m.* ščit z grboim, grbovni ščit. [zéc.

Wappenschneider *m.* grborez, grbore-

Wappenverleihung *f.* podelitev grba.

wappnen orožiti; oborožiti.

Ware *f.* blago, roba, tovor; furze — drobno blago, drobnina; grüne — zelenjad (-i), zelenjava, zelenina; hölzerner — lesenina, lesovina.

Warenabsatz *m.* razprodaja blaga.

Warenartikel *m.* blago.

Warenausfuhr *f.* izvoz blaga.

Warenbeschau *f.* ogled blaga.

Wareneinfuhr *f.* uvoz blaga.

Warenhalle *f.* dvorana za blago, prodajalnica.

Warenkunde *f.* poznavanje blaga.

Warenlager *n.* zaloga blaga, skladišče blaga.

Warenpreis *m.* cena blaga.

Warentausch *m.* zamenjava blaga.

Warentransport *m.* prevoz blaga.

Warenversendung *f.* razpošiljava blaga.

Warenverzeichnis *n.* popis —, kazalo blaga.

Warenvorrath *m.* zaloga blaga.

Warenzoll *m.* carina, (uvoznina, izvoznina, prevoznina).

warm topél, gorek; (heiß) vroč, vrel; (lau) mlačén, morén; *fig.* goreč, iskrén.

Warmbad *n.* toplice *pl.*

Warmbecken *n.* grevnica.

warmblütig tople —, vroče krvi, toplokrvén.

Wärme *f.* toplota, gorkota; (*Sitze*) vročina; freie — prosta toplota; *fig.* gorečnost, vnetost.

Wärmeäquator *m.* toplotni polutnik.

Wärmecapazität *f.* navzetenost za toploto.

Wärmeeinheit *f.* toplotna jedinica.

Wärmeempfindung *f.* občut toplote.

wärmeerzeugend topoloroden.

Wärmeflasche *f.* grevnica.

Wärmegrad *m.* stopnja toplote.

Wärmeleiter *m.* prevodnik toplote.

Wärmeleitung *f.* prevod od preva-

janje toplote. [toplote.

Wärmemenge *f.* množina od količina

Wärmemesser *m.* toplómér.

wärmen greti (grejem), ogrevati; se-greti, ogreti; sich — greti se, pri-grevati se.

Wärmequelle *f.* izvir toplote. [toplina.

Wärmestoff *m.* toplorod, toplotvor,

Wärmestrahl *m.* toplotni trak.

Wärmestrahlung *f.* žarjenje toplote.

Wärmevertheilung *f.* podelba toplote.

warnen opomeniti, opomniti, pe-svariti; *impf.* opominjati; (verweissend) svariti.

warnend opominjalén, svarilén.

Warner *m.* opominjaléc, svariléc.

Warnung *f.* opomin, opomnitév, svaritév, svarilo, posvarilo; Warnungs-svarilni.

Warnungszeichen *n.* svarilo.

Warte *f.* stražnica, stražni stolp; ogledovalnica.

Wartegeld *n.* strežnina, čakarina.

warten *intr.* čakati, počakovati; po-čakati; warte! počakaj! čakaj no! stoj! *tr.* (pflegen) streči (strežem).

Warten *n.* čakanje. *Wartung?*

Warteort *m.* čakališče.

Wärter *m.* strežnik, strežaj; strežec; — *in f.* strežnica, strežajka.

Wartesaal *m.* čakalnica.

warum *adv.* (*interr.*) zakaj? čemu? (*relat.*) zakar, zaradi česar.

Warze *f.* bradavica; *dem.* bradavičica; (Brustwarze) sesék, zizék, prsna bradavica; Warzen- bradavični.

warzenförmig bradavičast.

Wurzenkraut *n.* bradavičnik.
warzig bradavičen, bradavičnat.
was *pron.* kaj? *relat.* kar; (warum) zakaj; — für ein kak, kakov, kakošen;
— immer kar koli.

Wäsche perilni, umivalni.
Wäschbär *m.* jamajski medved.
Wäschbecken *n.* umivalnica, medenica.
Wäscheblech *m.* treпка, pralče, peraća, perilnik. — *blau* modrolo *fig.*
Wäschbrett *n.* žmulja, perilnik.
Wäsche *f.* perilo, robje; pranje.
— waschen prati (perem); izprati, oprati;
impf. izpirati, opirati; (durch Länge reinigen) žehitati, lužiti; (Hände, Tische *ic.*) pomiti (-mijem), omiti, umiti;
impf. pomivati *ic.*; *fig.* ošteti (-štejem),
impf. oštevat.

Wäscher *m.* perilč, peričnik; — in *f.* perica, perilja, pralja.
Wäscherei *f.* pranje; Gold— zlatopravnica.

Wäschgold *n.* prano zlato.
Wäschkammer *f.* perilnica, pravnica.
Wäschkorb *m.* koš —, jerbasa za perilo.
Wäschkübel *m.* bedenj za perilo. *W. f.*
Wäschlappen *m.* perilna cunjica, capica.
Wäschlauge *f.* lug.
Wäschmittel *n.* milo.
Wäschtisch *m.* perišče, prališče.
Wäschtüch *m.* umivalna goba.
Wäschtrog *m.* perilnjak. [*nje.*]
Wäschtung *f.* umivanje, kopanje, pranje.
Wäschtwasser *n.* umivalica; operina, voda za pranje.
Wäschtweib *n.* perica.
Wäschtwerk *n.* perilo; rudopravnica.
Wäschtzeug *n.* perilo, robje.
Wäsen *m.* drn, ruša, rusina; *coll.* drnovje.

Wasseneister *m.* konjederč (konjederč), kožederč. [*ustav.*]
Wasseneisterordnung *f.* kožedirski
Wasser *n.* voda; *dem.* vodica; zu — werden zvodeti; zu — und zu Land po (na) vodi in po (na) suhem; bei — u. Brot ob vodi in kruhu; Quellen— studenčnica; Bach— potočnica; Schneewasser snežnica; Regen— deževnica; (zur Bewässerung) tratnica; Trauf— kapnica *ic.* mittelst -ica; Wasser— vodni, povodni; (wässrig) vodeni.

Wasserabfuhr *f.* odvod vode, vodoodvod.

Wasserarmel *f.* povodni kos.
Wasserader *f.* vodna žila.
Wasserarm *m.* rokav, panoga.
wasserarm brezvodn, malovodn, suhotn.

Wasserarmuth *f.* brezvodje, pomanjkanje vode. [*stavba.*]

Wasserbau *m.* delo na vodi, vodna

Wasserbaukunst *f.* vodogradstvo.

Wasserbecken *n.* jašek, vodnjak.

Wasserbehälter *m.* vodnjak, vodoshramba.

Wasserbeschreibung *f.* vodopis.

Wasserbett *n.* struga, pretoka, korito.

Wasserbildung *f.* vodni nasad.

Wasserblase *f.* vodeni puhor, vodeni mehurč.

Wasserbruch *m.* vodni predor.

Wasserbrühe *f.* plodra, požlepica.

Wasserkanal *m.* vodotok.

Wasserdamm *m.* jez.

wasserdicht nepremočen, kar vode ne prepušča, nepremočljiv.

Wasserdruck *m.* tlak vode, vodni tisk; (auf Baukosten) vodno znamenje.

Wasserreimer *m.* vedro, vedrica, škaf, lodrica, banka.

Wasserfaden *m.* vodna nit (-i).

Wasserfahrt *f.* vožnja po vodi.

Wasserfall *m.* slap, sopot; skočilo, skočidalo; (stein) skakalč.

Wasserfang *m.* vodnjak, zavod.

Wasserfänger *m.* (am Kühlr.) škarč.

Wasserfarbe *f.* vodna barva.

Wasserfafs *n.* vedro, škaf. [*vodo.*]

Wasserflasche *f.* vrč —, steklenica za

Wasserfläche *f.* vodno površje.

Wasserflut *f.* poplavlja, razliv, zatop; (Überfluthung) povoden (-i), potop.

Wasserfrülein *n.* povodna deklja.

wasserfrei brezvodn. *Wasserfrosch* *m.* zelena žaba, rjuht.

Wasserfurch *f.* jarek, draga, zdražnica.

Wassergalle *f.* zamok, podmok, močál, mokrina; necela mavrica. [*morje.*]

Wassergebiet *n.* povodje, porečje, povodje.

Wassergeflügel *n.* povodne ptice *pl.*

Wassergelbe *f.* golida, koršč, kablica, zajemalč.

Wassergewächs *n.* povodna rastlina.

Wasserglas *n.* kozarč, časa, kupica.
Wassergaben *m.* jarek, draga; rov,
 roje *f. pl.*, prekóp.
Wassergrenze *f.* vodna meja.
Wassergarbe *f.* rupa, kál, lokév.
Wasserheilanstalt *f.* vodozdravilnica.
Wasserheilkunde *f.* vodozdravilstvo.
Wasserhell vodočist.
Wasserhöhe *f.* visokost vode. [smrk.
Wasserhose *f.* vodena troba, morski
Wasserhuhn *n.* liska.
 wasserig vodén; *fig.* slab, medel.
Wasserjungfrau *f.* kačji pastir; gospica.
Wasserkäfer *m.* povodnjak.
Wasserkanne *f.* golida.
Wasserkraft *f.* vodna sila.
Wasserkresse *f.* vodna kreša.
Wasserkunst *f.* vodomèt.
Wasserlache *f.* lokév, tonja; kaluža.
Wasserlauf *m.* tek vode.
Wasserläufer *m.* drsaléc, mlinar, koséc.
Wasserleitung *f.* vodovód; (Kunst)
 vodovodstvo.
Wasserlinse *f.* okrak, okrijek.
 wasserlos brezvodén.
Wassermangel *m.* j. Wasserarmut.
Wassermann *m.* povodni mož; (*astr.*)
 vodolej, vodár.
Wassermasse *f.* vodovje.
Wassermelone *f.* vodena od. grška
 dinja, lubenica.
Wassermenge *f.* množina vode.
Wassermesser *m.* vodomèr.
Wassermessung *f.* vodomèrstvo.
Wassermolch *m.* močerad, pupék.
Wassermühle *f.* mlin ob vodi.
wässern *tr.* napojiti, *impf.* napajati;
 (einweichen) namočiti, *impf.* močiti, na-
 makati; *intr.* sline cediti.
Wassernetz *n.* vodno pomrežje.
Wassernixe *f.* povodna vila, povodkinja.
Wassernoth *f.* j. Wassermangel u. Über-
 schwennung.
Wasserordnung *f.* vodni red.
Wasserotter *f.* belouška, beloušnica.
Wasserpflanze *f.* vodna od. povodna
 rastlina. [voda.
Wasserprobe *f.* skušnja z vodo, božja
Wasserpunkt *m.* vodišče, dovodje.
Wasserrecht vodoravn, horicontalén.
Wasserrecht *n.* pravica do vode; *d.* →
 haben vodo na pravici iméti (imám).

wasserreich vodnat.
Wasserinne *f.* žleb.
Wassersack *m.* stok.
Wassersäulmaschine *f.* vodni samotlak.
Wasserschaden *m.* ujma po vodi, škoda
 od vode.
Wasserscheide *f.* razvodje, raztočje.
 wasserschen stekel.
Wasserscheu *f.* steklina.
Wasserschierling *m.* velika trobelika.
Wasserschlacht *f.* bitka na morji.
Wasserschlange *f.* povodna kača, vo-
 denica, belouška, beloušnica.
Wasserschlauch *m.* meh za vodo.
Wasserschlund *m.* požiralnik, požiralka,
 zijalka.
Wasserschöpfer *m.* koréc.
Wasserschuss *m.* vodenica. [lja.
Wasserschwalbe *f.* bregovnica, brega-
Wasserschwein *n.* vodni praséc, tapir.
Wassersperre *f.* oparnost, an — lei-
 dend opären.
Wasserspiegel *m.* vodna gladina, vodno
 zrcalo.
Wasserspritze *f.* j. Sprige.
Wassersrad *f.* privodno mesto.
Wasserstand *m.* višina vode.
Wasserkern *m.* žabji las.
Wasserkoff *m.* vodik, vodenéc.
Wasserstrahl *m.* vodeni trak od. curek.
Wasserstrudel *m.* j. Strudel.
Wasserstraße *f.* pot po vodi, vodna pot.
Wassersucht *f.* vodenica, vodeničnost.
 wassersüchtig vodeničén.
Wassersuppe *f.* vodena juha.
Wassersystem *n.* vodje. [(i).
Wasserthier *n.* vodna od. povodna žival
Wassertiefe *f.* globina vode.
Wasserträger *m.* vodonoséc, vodár.
Wassertrog *m.* korito. [kaplja.
Wassertropfen *m.* kaplja vode, vodena
Wassertrunk *m.* požirek —, napitek
 vode. [pajanje.
Wasserung *f.* močenje; polivanje; na-
Wasservogel *m.* povodna ptica, vo-
 darica.
Wasserwage *f.* vaga vodoravnosti, libel.
Wasserwechsel *m.* vodna premena.
Wasserwehr *n.* jez, zajezje.
Wasserweihe *f.* posvečevanje —, po-
 svečenje vode.
Wasserwerk *n.* vodno delo.

Wasserwirbel *m.* sukalnič, vrtniče.

Wasserzeichen *n.* vodno znamenje.

Wasserzerlegung *f.* ločba —, raztvorba vode.

Wasserzoll *m.* vodnina.

watzen bresti (bredem); (im Schnee) gaziti; (im Rothwasser) čofotati, cokoljati, skorlati.

watscheln kobacati, racati.

watschelnafs do polti mokër, mokër kakor miš.

Watte *f.* vata, podmetek.

Wattfabrikant *m.* vatar.

wattieren z vato podvleči, *impf.* — podvlačiti, vativirati.

Wau *m.* katanče.

Wauwau *m.* strašilo.

Webe *f.* peča, trobela platna.

weben tkati (tkam, tkèm); natkati, stkati; (v. d. Spinne) presti (predem).

Weben *n.* tkanje.

Weber *m.* tkalec; —in *f.* tkalja, tkalica, tkalčica; **Weber-** tkalski.

Weberdistel *f.* tkalska ščetica.

Webererei *f.* tkalstvo; tkaja, tkanje.

Webereinschlag *m.* utèk, vòtek.

Webergehänge *n.* ničavnice *pl.*

Webergeld *n.* tkalščina.

Weberhandwerk *n.* tkarija, tkalstvo.

Weberkarde *f.* j. Weberdistel.

Weberknecht *m.* suha južina, kosèc.

Weberkunst *f.* tkalstvo.

Weberrolle *f.* škripèc, snovalo.

Weberschemel *m.* —tritte *pl.* podnožnik, stopalnik, podnožnice *pl.*

Weberschiff *n.* snovalnica, čolnák.

Weberspule *f.* cev (-i), cevka.

Weberstredler *m.* ostna *pl.*, krosna *pl.*, proji *pl.*

Weberstuhl *m.* statve *pl.* [tèk.

Weberstiel *m.* osnova, snutek, osnu-

Wechsel *m.* mena, menitèv, menjava; premena, premenjava, sprememba, spreminjatèv; (Tausch) menja, zamenjava; (Jahreszeiten) vrstitèv; (der Pferde) preprega; (Wechselbrief) menica; gezoGENER — potegnena menica; ausgefiellter — izdana menica; Wechselmenieni: vzajemni.

Wechselabschrift *f.* prepis menice.

Wechselaussteller *m.* izdatelj menice, izdajatelj menice.

Wechselbalg *m.* podvrženèc, podvržek, zmenè (-eta), podvrženo dete (-eta).

Wechselbank *f.* menilnica, menična banka.

Wechselbegriff *m.* zamenit —, vzajemèn pojem.

Wechselbeziehung *f.* vzajemna dotika.

Wechselbrief *m.* menica.

wechselsähig zmožen od. sposobèn izdavatj menice.

Wechselstieber *n.* prenehovalna mrzlica, tresljika.

Wechselgesang *m.* odpevanje.

Wechselgeschäft *n.* menično opravilo, menični posel.

Wechselgespräch *n.* pogovor, pomenèk, dogovor. *spolnjak, mišnja, šev, ai, us, knofly, ucal.*

Wechselgrund *m.* spolovinsko zemljišèe.

Wechselhandel *m.* kupčija od. trgovina z menicami.

Wechselhaus *n.* menjalnica.

Wechselinhaber *m.* lastnik menice.

Wechselkleid *n.* preobleka. [rečij.

Wechselkunde *f.* znanstvo meničnih **wechselkundig** izveden od. vešč v menicah.

wechseln *intr.* meniti se, menjati se; vrstiti se, èrediti se, izpreminjati se; premeniti se, izpremeniti se; *tr.* (Geld) meniti, menjati, zmenjavati; zmeniti, zmenjati; (ändern) meniti, izpreminjati; premeniti, izpremeniti; (d. Kleid) preobleči se, *impf.* preoblačiti se; (Schuhe) preobuti (-bujem) se, *impf.* preobuvati se; Briefe — dopisovati si; (Pferde) prepredi (-prežem), *impf.* prepreati; Wort — besedovati, pogovarjati se, meniti se; (bei d. Getreidefaat) kolobariti.

wechselnd premenljiv, spremenljiv.

Wechselordnung *f.* menični red.

Wechselpflicht *f.* vzajemna dolžnost.

Wechselrecht *n.* menično pravo, menična pravica.

wechselrechtlich meničnopraven.

Wechselschuld *f.* menični dolg.

wechselseitig vzajemèn, zamenit.

Wechselseitigkeit *f.* vzajemnost.

Wechselstube *f.* menilnica, menjalnica.

Wechselung *f.* menjanje, menjatèv.

Wechselverkehr *m.* vzajemna kupčija od. trgovina; j. Wechselhandel.

— *šev, izmenica, 49, Tok*

wechseľvolf premenljiv.

wechseľweise *adv.* vzajemno, vzajmice, po izmeni, premenjevalno; drug drugemu, jeden drugemu, zdaj jeden zdaj drugi.

Wechseľwesen *n.* menične zadeve.

Wechseľwinkel *m.* izmenični kot.

Wechseľwirkung *f.* vzajemodejstvo, vzajemno delovanje.

Wechseľwirtschaft *f.* čredilno gospodarstvo, premenjevalno gospodarstvo.

Wechseľzahlung *f.* menično plačilo.

Wechseľler *m.* menjalč, menitelj.

wedzen buditi, vzbujati, dramiti; vzbuditi, vzdramiti, predramiti.

Weder *m.* budilč, buditelj; (Werkzeug) budilo; (Wesens) dramilo.

Wekuhr *f.* ura z budilom.

Wedel *m.* mahalo, mahalnik, mahalč; Fliegen — muhalnik, muhalnica; (Schweif) rep.

wedeln mahljati, pahljati, migljati.

weder *coni.* ne, ni, niti; — ich noch er ne (ni, niti) jaz, ne (ni, niti) on.

weg *adv.* proč, (v, na) stran, spoti, v kraj; in Zusammenseßg. od-, u-, po-; — sein ne biti (nisem) prisotčn, — pričujoč; (zu Ende gehen) poteči, poiti (-idem); (verschwinden) izginiti.

Weg *m.* pot (-a n. -i); (Straße) cesta; (Fußweg) steza; (Bahn) tir, gaz (-i); (Umweg) ovinč; (Mittel) sredstvo, pomočč; auf trockenem —, nassem — suhim —, mokrim pčtem; im — e stčhen na poti biti (sem), napotje delati, nasprotovati; einen Tag — eš dan hodá; zu — e bringen storiti, opraviti, učiniti; in den — treten pot komu zastopiti; aller — e povsod; — e haben ohodke —, pota imeti (imám); unterwegs *adv.* med potjo, spotoma, med potom, gredoč, gredé; im — e Rechts po pravdi, s pravdo; in kurzem — e na kratko, naravnost; auf welchem — e kod; auf diesem — e tod. [vati.

wearbeiten dodelati, *impf.* dodelo-
weggeben sich oditi (-idem), *impf.* odhajati.

wegbleiben ne priti (pridem).

Weg- cestni, potni.

Wegbau *m.* naprava potov od cest.

Wegedisseľ *f.* oslak.

Weggeld *n.* cestnina.

Wegelagerer *m.* potni zasednik, zavratni razbojnik.

wegemüde shojen, spehan, upehan.

wegen *praep.* zavolj, zavoljo, zastran, zaradi, radi, zbog, vpričo.

Wegerich *m.* trpotč, pripotč, žilnjek.

Wegscheide *f.* razpotje, razkrižje, križpotje, razcestje. [dati.

wegessen pojesti (-jém), *impf.* pojé-

Wegtritt *m.* truskavč, muljava.

Wegwarte *f.* (*Cychorium intybus*) potrošnik, divji regrat, ledrik.

Wegwehruug *f.* brašno, popotnica.

wegfahren odpeljati (-peljem) se, *impf.* odpeljevati se.

Wegfahrt *f.* j. Abfahrt.

Wegfall *m.* odpad, odpadč. [padati.

wegfallen odpasti (-padem), *impf.* od-
wegfangen poloviti, poujeti (-jamem); *impf.* polavljati.

wegfliegen odleteti, odrčrčati (-frčim); *impf.* odlčtati, odlčtavati.

wegfließen odteči, *impf.* odtekati.

Wegflug *m.* odlet.

wegfressen požreti.

wegführen odpeljati (-peljem), odvesti (-vedem); *impf.* odpeljevati.

Weggang *m.* odhčd.

weggeben oddati, *impf.* oddajati.

weggehen oditi (-idem), *impf.* odhajati.

Weggehen *n.* odhčd.

weghauen odsekati, *impf.* odsekavati.

wegjagen odgnati (-ženem), pregnati, odpoditi; *impf.* odganjati.

wegkommen oditi (-idem), *impf.* odhajati.

wegkönnen proč moči (morem), od doma moči.

wegkriechen odlezi, odhaziti.

weglassen od sebe pustiti, spustiti; *impf.* spuščati; (auslassen) izpustiti, *impf.* izpuščati.

weglegen odložiti, na stran od proč položiti, iz rok deti; *impf.* — devati.

Wegmaß *n.* potna mera.

Wegmann *f.* cestnina.

Wegmanteinnehmer *m.* cestninar.

wegmessen odmeriti, *impf.* odmerjati.

Wegmesser *m.* cestomer, potomer.

Wegnahme *f.* odjetje, odvzetje, odvzema.

wegnehmen odvzeti (-vzamem), proč vzeti; *impf.* odvezmati.

wegräumen spraviti izpod nog od. s pota, pospraviti, proč spraviti, odpraviti, odstraniti; *impf.* pospravljati, odpravljati.

Wegräumer *m.* cestar; pospravjalčec.

Wegräumung *f.* odprava; pospravljanje.

Wegreise *f.* odhod.

wegreißen odtrgati, odlomiti, odčesniti, odčehniti, odkrhnuti; *impf.* odtrgovati. [kod.]

wegrennen oddirjati, dirjati kam od-

wegrollen odvaliti, odvaljati, odkotati.

wegrücken *tr.* odmakniti, odriniti;

impf. odmakniti, odrivati; *intr.* odmakniti se.

wegsam prehoděn, dohoděn.

wegschaffen odpraviti, odstraniti, spraviti iz —; *impf.* odpravljati.

wegschaulen odkidati.

Wegschride *f.* i. Wegeischeide.

wegschicken poslati (posljam) kam,

odpraviti; *impf.* pošiljati.

wegschieben odriniti, na stran pomakniti; *impf.* odrivati.

wegschicken odstreliti.

wegschlagen odbiti (-bijem), odtrupiti,

odkrhniti; *impf.* odbijati. [nesti.]

wegschleichen izmuzniti se, pete od-

wegschleppen proč vleči, odvleči (kam odkod).

wegschmeißen zavreči (-vržem), zagnati (-ženem), kam zadegati.

wegschneiden odrezati (-režem), *impf.*

odrezovati; (mit der Schere) odstriči

(-strižem).

wegschütten od-, izliti (-lijem); *impf.*

od-, izlivati; (Störner) odsuti (-spem

ii. -sujem); *impf.* odsipati (-sipljem).

wegschwemmen odplaviti, odplahniti,

odnesti; *impf.* odnašati, odplavljati.

wegsetzen proč posaditi od. položiti;

impf. — posajati.

wegstellen proč postaviti, odstaviti;

impf. — postavljati, odstavljati.

wegstoßen proč suniti, pahniti od

sebe; odriniti; *impf.* proč suvati, pa-

hati, odrivati.

weg thun proč od. od sebe dejati (de-

nem), na stran dejati; *impf.* — devati.

wegtragen odnesti, *impf.* odnašati.

wegtreiben odgnati (-ženem), odpo-

diti; *impf.* odganjati.

wegtrinken popiti (-pijem), odpiti,

izpiti; *impf.* popivati *ic.*

Wegwart *m.* i. Wegetwarte.

Wegweiser *m.* vodnik, voditelj, kaži

pot; — *in f.* vodnica, voditeljica.

wegwerfen zavreči (-vržem), na stran

vreči; *impf.* zamétati, zametovati.

weh *adi.* boleč, bolěn; — thun boleti

(prst me boli); bolečine narejati komu;

eš thut mir — boli me, žal mi je;

interi. gorje! joj!

Weh *n.* reva, nadloga, gorje (nur im

Rom.); (Schmerz) bolečina, bol (-i),

bolest (-i); die — *en pl.* porodne bole-

čine od. težave *pl.*, poboletki *pl.*, po-

padki *pl.*

wehen veti (vejem), pihati (pišem),

vleči, hlideti; (falt) briti (brijem); (v.

b. Fañuc) vibrati.

Wehfrau *f.* babica.

Wehklage *f.* tarnanje, javč, jok.

wehklagen tarnati, javkati.

wehleidig mehč, preobčutljiv.

Wehmut *f.* žaloba, užaljenje, užala,

otožnost.

wehmüthig žaloběn, užaljen, prežaljen,

otožen; mil.

Wehr *f.* bran (-i), bramba, obramba;

sich zur — stellen v bran se postaviti,

upreti se; *impf.* v bran postavljati se,

braniti se, upirati se.

Wehr *n.* jez, zajezje, zagraja, gat.

wehren braniti, ne dopuščati, za-

branjevati; zabraniti, ne dopustiti;

sich — braniti se.

Wehrgehänge *n.* prepas za orožje.

Wehrgeſetz *n.* vojniški zakon.

wehhafti vojevit, sposoběn za orožje.

Wehrhaftigkeit *f.* vojevitost, sposob-

nost za orožje.

Wehrkraft *f.* vojna moč (-i). [orožen.]

wehrlos brez orožja, neoborožen; brez-

Wehrmann *m.* brambovčec, bojniški.

Wehrpflicht *f.* vojna dolžnost.

Wehrstand *m.* vojaški stan, vojevalstvo.

Weib *n.* ženska; žena; (Eheveib) žena,

soproga; (alteš) stara žena, ženka,

starka, baba. [mica.]

Weibchen *n.* ženica; (bei Thieren) sa-

Weiber- ženski.

Weiberarbeit *f.* žensko delo.

Weiberbrusthemd *n.* rokavci *pl.*

Weiberfeind *m.* sovražnik ženstva.

weiberhaft babji.

Weibernarr *m.* babjek, babež, žensčak.

Weiberregiment *n.* žensko gospodarstvo.

Weiberrod *m.* ženska suknja; janka, kikla; (weißer —) zobunčec.

Weiberthränen *pl.* ženske solze *pl.*

Weibervolk *n.* ženstvo.

Weibertopf *m.* pranje (pramenič).

weibisch babji.

weiblich ženski.

Weiblichkeit *f.* ženstvo.

Weibsbild *n.* ženska; (ungehörigste) donda.

Weibsperson *f.* ženska.

Weibsvolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*

weich mehak, mehčak; (hart) rahel, voljen; *f.* weichlich; — machen mečiti, mehčati, mladiti; omečiti, omehčati; — werden mecati, zmehneti (zmehnejem), omeškati se, omečiti se.

Weichbild *n.* obmestje.

Weiche *f.* mehkota, mehkost, mehkoča, mehkoča; (b. Thieren) lakotnica; (an Eisenbahnen) ogibalnišče.

weichen *intr.* umakniti se, odjenjati, odstopiti, ogniti (ognem) se, umikati se, ogibati (-gibljem) se, odjenjevati; (v. Preis) padati, jenjevati; *tr.* mečiti, mehčati; (im Wasser) močiti, namakati; namočiti.

Weichfloffer *pl.* mehkoplate *pl.*

weichhaarig mehkolás. [kost.

Weichheit *f.* mehkota, mehkoča, mehweichherzig mehkosrčen, usmiljen. [*pl.* **Weichland** *n.* močvir, močarina, ozibi weichlich mehčak, mehkotěn, mehkočën; židek; (verzärtelt) mehkužen, pre-rahel.

Weichlichkeit *f.* mehkužnost, mehkota, mehkočnost.

Weichling *m.* mehkužnik; lahkoživčec.

Weichselbaum *m.*, —firſche *f.* višnja;

Weichselbaum- višnjev.

weichselfarben višnjev.

Weichselwasser *n.* višnjevica.

Weichselwein *m.* višnjevčec.

Weichthier *n.* mehkužec.

Weid- pašni; lovski.

Weide *f.* paša, pašnja, muljava; (Ort) pašnik, spašnik; (für das Auge) paša; (Baum) vrba.

Weidegeld *n.* paševina, pašnina.

Weideland *n.* pašniki *pl.*, pašni svet.

weiden *tr.* pasti (pasem), paševati; (Hirt sein) čredovati, pastirovati; (für Schafe) ovcariti; kozariti, volariti; genug — napasti; *intr.* pasti se, muliti.

Weiden- vrbov; weidenartige Pflanze vrbnica.

Weidenbaum *m.* vrbovec.

Weidengebüsch *n.* vrbovje, vrbina.

Weidenholz *n.* vrbovina.

Weidenkorb *m.* jerbas.

Weidenröschen *n.* vrbovec.

Weideplah *m.* pašnik, pasišče, pašten (paštena), muljava.

Weiderecht *n.* pašna pravica, pravica do paše. [vrbovec.

Weiderich *m.* krvenka, zvinjek, čibrije,

Weideschade *m.* popaša.

Weidezins *m.* pašnina, paševina.

Weidknecht *m.* lovski hlapčec.

Weidling *m.* latvica; medenica.

Weidmann *m.* lovčec.

weidmännisch lovski.

Weidwerk *n.* lov, lovstvo.

Weise *f.* motovilo; *f.* Däpſel.

weigern *f.* verweigern; sich — braniti se, upirati se, ustavljati se, krčiti se, obotavljati se; uprčiti se.

Weigerung *f.* upor; im — ſtaffe ko bi se branil od upiral.

Weihbild *n.* posvečena podoba.

Weihbischof *m.* namestni škof, škofov namestnik.

Weihbrunnen *m.* blagoslovljena voda.

Weihe *f.* posvečenje, posvečevanje, posvetilo; (Eigenschaft) posvečenost; (Weih m.) kanja, kanjuh, srakolič, sokolič.

weihen posvetiti, blagosloviti; *impf.* posvečevati, blagoslavljati.

Weihher *m.* ribnik, ribnjak, kal; (Beson) posvečevalčec.

Weihheffel *m.* kropilni kamen, kotlič z blagoslovljeno vodo, kropilnica. [*pl.*

Weihnachten *pl.* božič, božični prazniki

weihnachtlich božični.

Weihnachtsabend *m.* sveti večer, božični večer, badnji večer, badnjak.

*Waiskinder für ?
Waiskinder für ?*

Waiskinder für glatte bor

Weihnachtsbrot *n.* poprtnik, poprtnjak, božičnik, stalnik.

Weihnachtslied *n.* božična pesem (-i), božičnica.

Weihnachtstag *m.* sveti dan (dneva), božični dan.

Weihnachtszeit *f.* božič, božični čas.

Weihrauch *m.* kadilo.

Weihrauchfass *n.* kadilnica.

Weihwasser *n.* blagoslovljena voda.

Weihwedel *m.* škropilo, škropilnik.

weil *conj.* ker, zato ker.

weiland *adi.* rajnik, rajni, nekdanji, bivši; *adv.* nekdanj.

Weile *f.* doba, čas, rošnja, pomuda.

weilen *biti* (sem), *bivati*, *baviti* se, *muditi* se.

Weiler *m.* selo, selišče.

Wein *m.* vino; *dem.* vince, vinčice; *rother* — rdeče vino; *jaurer* — eviček, griževč; *zavrelica*, *zavrelka*; **Wein**-vinski.

Weinbau *m.* vinstvo, vinogradarstvo.

Weinbauer *m.* vinogradnik.

Weinbeere *f.* vinska jagoda.

Weinberg *m.* vinska gorica od. gora, vinograd, nograd.

Weinbirn *f.* vinica, vinska hruška, vinogradovka.

weinen *jokati* (jokam u. jočem), *jokati* se, *plakati*, *solze* *točiti* od. *pretakati*; *emeriti* se.

Weinen *n.* jok, plač, jokanje.

weinerlich *jokav*, *na jok se držeti*, *emerav*.

Weinessig *m.* vinski očet od. jesih.

Weinessigfabrik *f.* octarnica.

Weinsafs *n.* vinski sod.

Weingarten *m.* vinograd, nograd.

Weingartenbesitzer *m.* vinogradec. [kon.]

Weingartenordnung *f.* vinogradski za-

Weingebirge *n.* vinska gorica.

Weingegend *f.* vinski kraj od. predel.

Weingriff *m.* vinski cvet.

Weingeländer *n.* brajda.

Weingesenke *n.* vlačnica, grebenica, grobanica.

Weinglas *n.* kupica, kozarčec.

Weingrille *f.* črčček, črnbel.

Weinhandel *m.* kupčija z vinom, vino-trštvo.

Weinhändler *m.* vinotržec.

Weinhefe *f.* vinsko drožje, vinske droži *pl.* [šič.]

Weinhülse *f.* mehanica, mešina, me-weinig vinski.

Weinkrug *m.* vrč za vino, ročka, kržol.

Weinland *n.* vinska od. vinorodna dežela.

Weinlaub *n.* trtno listje, vinsko perje.

Weinlese *f.* trgatčev, ber (-i), bratčev, branje.

Weinleser *m.* trgalec, berač.

Weinmesser *m.* vinomer.

Weinmonat *m.* vinotok.

Weinpfahl *m.* kol. [čilnica.]

Weinpresse *f.* vinska stiskalnica, — tla-

Weinprobe *f.* vinska poskušnja.

Weinranke *f.* rozga.

Weinrebe *f.* vinska trta, loza.

weinreich *obiljen* vina, *vinoroden*.

Weinsäure *f.* srešna kislina.

Weinschädling *m.* češmin, češminovec.

Weinschank *m.* vinotoč, krčma.

Weinschlauch *m.* vinski meh.

Weinsehling *m.* j. *Weingejente*.

Weinstein *m.* sreš, vinski kamen, birsa.

Weinstock *m.* vinska trta, trs; *coll.* vinsko trsje.

Weintraube *f.* grozd; *dem.* grozdič; *coll.* grozdje.

Weintreber *f.* tropine *pl.*

Weintrinker *m.* vinopivec.

Weinwuchs *m.* vinstvo, vinski pridelék.

Weinwms *m.* davč od vina, vinščina.

weise *moder*, *razumen*, *preudarén*, *pametén*; — *werden* *zmodriti* se, *umodriti* se, *spametovati* se.

Weise *m.* modrijan, modrec.

Weise *f.* način; (*Gewohnheit*) *navada*, *šega*, *običaj*; (*Siedeweise*) *način*; (*Wric*) *napev*, *viža*; *auf diese* — tako, *ovako*; *auf gleiche* — *jednako*, *prav tako*, *takisto*; *auf andere* — *inako*, *inače*, *drugače*; *auf mancherlei* — *marsikako*, *mnogotero*; *auf keine* — *nikako*, *po nikakem* od. *nikakoršnem*, *v noben kup*, *po nobeni ceni*; *in geistlicher* — *po postavi*, *po zakonu*; *ungeredhter* — *po krivičnem*; *heimlicher* — *skriva*, *skrivši*.

Weisel *m.* matica, mačica, kraljica.

weisen *kazati* (kažem); *pokazovati*; *pokazati*.

Weiser *m.* kazaléc, kazipot; *f.* Weisfel.
weiserlos brez matice.

Weisheit *f.* modrost, izprevidenost, razumnost, preudarnost; (Kenntnis) znanost, učenost; Weisheits- modrostni.

Weisheitslehre *f.* modroslovje, modroznanstvo.

weislich pametén, razumén.

weiß bel; — machen beliti; pobeliti; sich — machen pravičiti se; opravičiti se.

Weiß *n.* belilo, belo, belina, beljava; (im Ei) beljak; Weiß- belo-, beli.

weisagen prerokovati, prorokovati, veščevati.

Weisager *m.* prorok, prerok, prorokovaléc, veščec, naveščevaléc; — *f.* prorokinja, veščica.

Weisagung *f.* prorokovanje.

weiskarmig beloramén.

weißbaden iz bele moke.

Weißbart *m.* belobradéc.

weißbärtig belobrád, belobradat.

Weißbinder *m.* bednar, skafar, sodar.
weißblättrig belolist.

Weißblech *n.* kositér, bela pločevina.

Weißbuche *f.* gabér, gabrovéc.

Weißbuchenholz; *n.* gabrovina.

Weißbuchenwald *m.* gabrovje.

Weißdorn *m.* glog, glogovéc, beli trn; *coll.* glogovje, glóžje.

Weißdornbeere *f.* glogulja, glogova jagoda, gloginja, medvedova hruška.

Weißé *m.* beléc; — *f.* belina, belota, beloba, beljava; — *n.* (im Auge) belmo; (im Ei) beljak.

weisen beliti; pobeliti.

Weißerle *f.* bela jelša od. olsa.

Weißfisch *m.* belica, beljuga, klin.

Weißföhre *f.* bor.

Weißflufs *m.* belotók.

weißfüßig belonóg. [vina.

weißgar irhast; — es Leder irh, irho-

Weißgerber *m.* irhar.

weißglühend razbeljen.

weißgrau sivkast, sér.

weißhaarig belolás, belolasat.

weißhalbig belovrat.

Weißkalk *m.* beléz.

Weißkopf *m.* beloglavéc, séréc.

weißköpfig beloglav, sér.

Weißleder *n.* irh, irhovina.

weißlich belkast.

Weißling *m.* belin, belinéc, beléc.

Weißmehl *n.* bela moka. [vino.

Weißnäherin *f.* šivilja za belo prte-

Weißschwanz; *m.* belorepka.

Weißspießglas; *m.* belotéc.

Weißstein *m.* belak (kamen).

Weißtanne *f.* *f.* Tanne.

weißwollig beloran.

Weißwurz; *f.* šmarnica, bela bramorka.

weißähmig belozób.

Weißzung *n.* prtenina, perilo, platnina.

Weißung *f.* povelje, ukaz, napoték.

weit *adv.* daljén, dalék, oddaljen, od-ročén; (v. Reid) ohlapén, omašén, oplavén, presírok; (geräumig) prostorén, prostran, širok, obsíren, šírén; (vom Haarfann) redék, redkozób; *adv.* daleč, daleko; (viel) mnogo, veliko; im so — toliko; bei — em nicht nikakor ne, kratko in malo ne.

weitäufig vejnat, širokovején.

weitaus *adv.* mnogo, nad vse.

weitberühmt daleko slovéč.

Weite *f.* dalja, daljava, daljina; (v. Raume) prostranost, prostranstvo, prostornost; daß — juden uteči, síla in kopita pobrati (-berem).

weiten sich širiti se; raztezati se, zavati, daljšati se; razprostraniti se; razširiti se, raztegniti se.

weiter *adv.* dalji, nadaljnji, nadaljnji; *adv.* dalje, delj, dlje; und so — in tako dalje od. naprej; — befördern odpraviti, *impf.* odpravljati, dalje pošljati.

weitere *adv.*, ohne — vsekako, koj, precej, zdajci, brez obotavljanja.

Weiterung *f.* nadaljšnica, nasledék.

weitgreifend razsežén.

weither *adv.* od daleč.

weithin *adv.* daleč, daleč tje.

weitläufig obsíren, razšírén, raztezén, prostorén; (eingehend) natančén, do-ločén; (v. Schreiben) raztezén, obsíren.

Weitläufigkeit *f.* razteznost, obsírnost, natančénost.

weitsichtig daljén.

weitschweifig obsíren, raztezén. [nost.

Weitschweifigkeit *f.* obsírnost, raztez-

weitsehend dalekovidén, daljnovidén.

weittragend daljnonosén.

Weitung *f.* širina, prostranstvo.

Weizen *m.* pšenica; (rauh'er —) resnica, resulja, osinka, kosmatica; (glatter —) golica; (türkischer —) tursica, koruza, debelača, sîrek; **Weizen-** pšenični.

Weizenacker *m.*, —**feld** *n.* pšeničišče, pšenična njiva.

Weizenboden *m.* tla za pšenico.

Weizenbrot *n.* pšenični kruh, pšeničnjak, beli kruh, pogača.

Weizenmehl *n.* pšenična moka.

Weizenstroh *n.* pšenična slama, pšeničina.

welcher *pron. relat.* kateri, kateri, ki, koji; *pron. interr.* kateri, kateri; **welch** *em* kak, kakov, kakošen; *um* — **Zeit** obkorej; — *immer* kateri koli, kdor koli.

welcherlei kakov, kakošen, kakšen; *relat.* kakoršen.

welk vel, vedel, suh, usehel, usahel.

welken veniti, vedniti, sušiti se; **zveniti**, poveniti, posušiti se.

Welkbank *f.* blazina.

Welkbaum *m.* vratilo, vreteno.

Welle *f.* val; vratilo; — *n* **schlagen** valoviti, valove delati od. gnati (ženem).

Wellenberg *m.* valovni vrh, vrh vala.

Wellenbewegung *f.* valovanje.

wellenförmig valovit, valast.

Wellenlehre *f.* nauk o valovih.

Wellenlinie *f.* črta valovita, valjavica.

Wellenmeer *n.* valovito morje.

Wellenschlag *m.* valovitev.

Wellenthal *n.* valovni dol.

Wellentritt *m.* podnožnik.

Wellrad *n.* kolo na vretenu od. vratilu.

Weis *m.* som; **Weis-** somov.

welsch laški, vlaški, italijanski; — *e* **Ruß** laški oroh; — *e* **Sprache** laščina.

Weisland *n.* laška dežela.

Weisfleisch *n.* somovina.

Welt *f.* svet; (**Erde**) zemlja; (**Zeute**) svet, ljudje; *die* **schöne** — lepi spol; *in der ganzen christlichen* — po vsem križanem svetu; **Welt-** svetovni, svetni, posvetni.

Weltache *f.* os (-i) sveta.

Weltall *n.* vesmir, vesoljni od. vesoljni svet, sosvetje, vesmirni svet.

Weltanschauung *f.* nazor o svetu.

Weltära *f.* leta od stvarjenja sveta.

Weltausstellung *f.* svetovna razstava.

Weltbeherrscher *m.* svetovlad.

weltbekannt znan po vsem svetu.

weltberühmt preslaven, svetoslaven.

Weltbewinger *m.* vsedobitnik, premagalec (obvladaléc) vsega sveta.

Weltbürger *m.* svetovljan.

Weltchre *f.* posvetna čast (-i).

Welterschaffer *m.* stvarnik sveta.

Weltgebäude *n.* svet, vesmir.

Weltgegend *f.* stran (-i) sveta.

Weltgeistliche *m.* posvetni duhovnik.

Weltgeistlichkeit *f.* posvetna duhovščina.

Weltgeräusch *n.* posvetni hrup. [dan.

Weltgericht *n.* vesoljna sodba; sodni

Weltgeschichte *f.* občna zgodovina, povestnica sveta.

weltgeschichtlich zgodovinski, povestni.

Weltgürtel *m.* zemeljski pas; *f.* **Zone**.

Welthandel *m.* mednarodna kupčija, svetovna trgovina.

Weltherrschaft *f.* svetovlada, gospodovanje vsemu svetu, svetovna oblast (-i).

Welkarte *f.* svetovid.

Weltkind *n.* posvetnež, svetovnik.

Weltkreis *m.* zemski krog, vesoljni svet.

Weltlauf *m.* tek sveta.

weltlich svetoven; posveten, sveten.

Weltmann *m.* posvetnež, posvetni modrijan.

Weltmeer *n.* ocean, vesoljno morje, obzemeljsko morje.

Weltordnung *f.* uredba sveta, svetovna uredba.

Weltpol *m.* svetovni tečaj.

Weltpriester *m.* *f.* **Weltgeistliche**.

Weltraum *m.* vesmirje, svetovno prostranstvo, svetovni prostor.

Weltreich *n.* svetovna država.

Weltreise *f.* potovanje okoli sveta.

Weltschau *f.* svetozor.

Weltshner; *m.* svetozalje.

Weltstellung *f.* stanje od. mesto v svetu.

Weltstürmer *m.* svetoboréc.

Weltstern *n.* osvetje, svetovje.

Welttheil *m.* del sveta. [ga.

Weltton *m.* posvetna od. gospodska še-

Weltumsegelung *f.* oplovljenje sveta.

Weltuntergang *m.* konéc od. razpad sveta.

Weltweise *m.* modrijan.

Weltweisheit *f.* posvetna modrost, posvetno modrijanstvo.

Weltwunder *n.* čudež celega sveta, svetovni čudež.

Wende *m.* Slovenec.

Wende *f.* obrat, okret.

Wendehals *m.* vrtoglavka, vijeglavka.

Wendekreis *m.* povratnik (rakov, kozorožčev).

Wendeltreppe *f.* polžaste stopnice *pl.*

wenden obrniti, *impf.* obračati; (senken) ravnati, obračati; sich — obračati se, sukati (sućem) se; obrniti se, zasukniti se, zasukati se, kreniti; (vom Weiter) sprevreči (-vržem) se, spreobrniti se, spremeniti se; *impf.* sprevračati se; an jemanden — obrniti se, priteči, zateči se.

Wendeflug *m.* ralo.

Wendepunkt *m.* hist. preket; *astr.* obratišče.

Wender *m.* raženj.

Wendung *f.* obrat, obrnitév, okret; obračilo; (Anderung) sprememba, premena; eine — nach links machen na levo kreniti, — obrniti se.

wenig *num. ind.* malo, troha, trošica, betva, mrva; mal, majhën; malo-kdo, malokteri; — Zeit malo časa; in — en Tagen öcz malo dnij od. v malo dneih; mit — en Worten z malo besedami; von — leben ob malem živeti od. se živiti; ein — nekaj, malo; so — als tako malo kakor; — er manj, menj; nicht — er ne manj; je — er desto kolikor manj, veliko; nichtš desto — er pri vsem tem, vendar le.

Wenigkeit *f.* malenkost, malota, majhenost, malica, troha, betva.

wenigstens *adv.* vsaj, najmanj, končema, barem.

wenn *coni.* ako, če, ko, da; (wann) ko, kadar; als — kakor bi; — auch dasi, dasi tudi, če prav, če ravno, ako tudi, če tudi, makar, akoprem, premda; — doch da bi le, če bi le, da bi vsaj.

wer *pron.* kdo; (*relat.*) kdor; — immer kdor koli.

Werbebezirk *m.* naborni okraj.

Werbebezirkscommando *n.* poveljstvo nabornega okraja. [čev.

Werbliste *f.* imenik vojaških novin-

werben (Mädchen) snubiti, v snubeke iti (idem u. grem), prositi; zasnubiti; (Soldaten) vojake nabirati, novačiti, v vojake jemati (-ljem); vzeti (vzajem).

Werbeoffizier *m.* naborni častnik.

Werbezugs *m.* naborni kraj, nabira lišče. *Werbepflanzung?*

Werber *m.* snubač, snubec, snubok, (mil.) nabiraléc.

Werbung *f.* snubitév, snubljenje; (mil.) vojaški nabor.

werden postati (-stanem), *impf.* postajati, prihajati; (anfangen) začeti (-čnem) se, *impf.* začenjati se; über — težko prihajati; besser — boljšati se; poboljšati se; arm — ubožati, obubožati; licht — daniti se, svetliti se; razdaniti se *ic.*

Werder *m.* nasip, zasip, namet; sipina; otoček.

werfen *tr.* vreči (vržem), zalučiti, zadegati, zakrepeliti; *impf.* metati (mećem), lučati; (zu Boden) tresčiti, telebiti; (Wist) kidati; pokidati; (Schmutzballen) kepati se; *intr.* (von Thieren) storiti, vreči (vržem), omladiti se, skotiti; oteliti se, okoziti se, ojagniti se, oprasiti se *ic.*; sich — in ein anderes Kleid preobleči se, *impf.* preoblačiti se; (u. Holz) veziti se, zvijati se; zveziti se, vreči se, zviti se.

Werfer *m.* metaléc, lučaléc. [nica.

Werfte *f.* ladjarnica, korabnica, brodar-

Werg *n.* tulje *pl.*, tuljava, ogreb, otre *pl.*, potirki *pl.*, zadnje predivo.

Werggarn *n.* hodna od. hodnična preja.

Wergleinwand *f.* hodnik, hodnično platno.

Werk *n.* delo; dejanje, čin; izdelek, rokotvor; (Buch) spis, knjiga; (Bergwerk) rudnik; (Ball) okop, nasip; der Hand ans — legen dela se lotiti od. poprijeti (-primem).

Werkbiene *f.* delavna bučela, delavka.

Werkbrett *n.* dilja, deska.

Werkeldreher *m.* počestni orglar.

Werkführer *m.* delovodja, poslovodja.

Werkgeräth *n.* [Werkzeug.

Werkholz *n.* les za razne izdelke.

Werkleute *pl.* delavci *pl.*, težaki *pl.*

werklos brezdelén, nedelavén.

Werkmeister *m.* [Werkführer.

Wertstätte *f.* delavnica; (d. Schmiedes) lovačnica; (des Schneiders) šivarnica; (des Wagners) kolarnica ic.

Werktag *m.* delavnik, vsednji dan.

Werktagshleidung *f.* vsednja obleka.

werkthätig delavén, delotvorén.

Werkthätigkeit *f.* delavnost, delotvor-nost.

Werkverständige *m.* izvedenec, veščak.

Werkzeug *n.* orodje; priprava; *fig.* sredstvo.

Wermut *m.* (*Artemisia Absinthium*) pelin; Wermut- pelinov.

wermutbitter grenék kakor pelin.

Wermutfrank *m.*, — wein *m.* pelinovéc, pelinkovéc.

Werre *f.* bramor; podjed.

Werste *f.* vrsta.

wert vredén; (thuer) drag, ljub; (schätz) čislán, cenjen; — sein veljati, vredén biti (sem), za kaj biti.

Wert *m.* vrednost, vrednota, veljava; (Preis) cena, kup; (Nutzen) prid, korist (-i); eine Sache von — draga reč; ist nicht ohne — ni brez cene od. brez prida; höher — visoka cena; auf etw. — ležen čislati od. ceniti kaj.

wertarm malovredén, brez poseb-nega prida.

Werthaltung *f.* čislanje.

wertlos brez cene, brezcn, ničev.

Wertlosigkeit *f.* brezcnost.

Wertmaßstab *m.* merilo vrednosti.

Wertmesser *m.* cenomer.

Wertpapiere *pl.* vrednostni papirji *pl.*

wertschätzen čislati, v čisljih imeti (imam), ceniti, spoštovati.

Wertschätzung *f.* čislanje, spoštovanje.

Wertstempel *m.* vrednostni kolék.

wertvoll dragocén.

Wertzunahme *f.* rast (-i) vrednosti.

Weser *m.* volkodlak.

Wesen *n.* bitje; bitnost, bistvo; (d. Betragen) нрав (-i); vedenje, obnašanje; (Kriegswejen) vojaštvo; (Schulwejen) šolstvo. [nost.

Wesentlich *f.* bitnost, bistvo, bistve-wesentlich bitén, bistven, glavén.

Wesentliche *n.* bistvo, jedro.

Wespe *f.* osa, osinéc; Wespen- osji, osinji.

Wespennest *n.* osinjek, osir.

Wespenstich *m.* osji pik.

West *m.* (Wind) zahodni vetër, zahod-nik, zapadnjak, krivéc, podsolnčnik; West- zahodni, zapadni.

Westcontinent *m.* zahodna celina.

Weste *f.* oprsnik, telovnik, brez-rokavnjak.

Westen *m.* zahod, zapad; večer.

Westküste *f.* zahodni breg, zahodno obrežje.

Westland *n.* zahodne dežele *pl.*, za-hodna zemlja, zahodni svet.

westlich zahodén, zapadén, večerén.

Westpunkt *m.* zapadišče, zahodišče.

Westseite *f.* zahodna stran (-i).

westwärts *adv.* proti zahodu, — za-padu od. večeru.

Westwelt *f.* zahodni svet.

Westwind *m.* j. West.

Wette *f.* stava, vadlja; obklada (serb.); eine — eingehen staviti; es gilt eine — stavim; um die — streiten izkušati se.

Wetteifer *m.* tekma.

wetteifern tekmovati, kosati se, iz-kušati se.

wetten staviti, vadljati.

Wetter *n.* vreme (-ena), povetrije; (schlagendes — sapa freskava; schönes — lepo vreme; schlechtes — slabo od. grdo vreme; (Überlauf) pojelica, po-javica; (Gewitter) nevihta, hudo vreme, neura; (Donnerwetter) grmenje, grom; es wird schönes — vedri se, vremeni se, jasni se.

Wetterableiter *m.* strelovod.

Wetteranzeiger *m.* vremenokaz.

Wetterbad *m.* hudournik.

Wetterdach *n.* pristrešek, nadstrešek.

Wetterfahne *f.* veternica; petelin (na strehi).

Wettergewölk *n.* hudourni oblak.

Wetterglas *n.* vremenik.

Wetterkunde *f.* vremenoznanstvo.

wetterlaunisch nestanovitén.

Wetterläuten *n.* zvonjenje hudi uri.

Wetterleuchten *n.* bliskavica, zarnice *pl.*, drnice *pl.*

wetterleuchten bliskati se; zarnice od. drnice igrajo.

Wetterloch *n.* prehub.

wettern grmeti, treskati, vibariti; *fig.* razsajati, razbijati, razgrajati.

Wetterprophet *m.* vremenski prorok.
Wetter Schaden *m.* škoda po hudem vremenu, ujma.

Wetter Schlag *m.* toča, pobitje.

Wetterstrahl *m.* strela.

Wetterstanne *f.* vedrenica.

wetterwendisch nestanovitěn.

Wetterwolke *f.* hadourni oblak.

Wetterzeiger *m.* vremenik.

Wettgeld *n.* stava.

Wettgesang *m.* nadpevanje.

Wettkampf *m.* tekmovalni boj, poskusni bor.

Wettkämpfer *m.* borilec, tekmeč.

Wettlauf *m.* tek za stavo, pretekanje.

wettlaufen za stavo teči.

Wettläufer *m.* tekalč za stavo.

Wettrennen *n.* dir, dirka.

Wettstreit *m.* tekma.

weken brusiti; nabrusiti; (reiben) drgati, drgniti; die Zunge — jezikovati, jeziklijati, jezik brusiti.

Weber *m.* brusč, brusilč.

Wehkiste *f.* vodir, oselnik, šapun.

Wehshiefer *m.* brusnik.

Wehstein *m.* brus; osla.

Wichse *f.* voščilo; črnilo za črevlje.

wichsen voščiti, svetliti, mazati (mazen); povoščiti, namazati (da se sveti).

Wichsleinwand *f.* povoščeno platno.

Wicht *m.* malovrednež; armer — siromak, ubožec; smotlaka. [skrat.

Wichtelmännchen *n.* malič, skrkljič, wichtig važen, znamenit(ěn); imenitěn; tehtovit; — e Sache velika reč; — thun šopiriti se, košatiti se, ščeperiti se.

Wichtigkeit *f.* važnost, znamenitost, tehtnost, imenitnost; Sache von — važna reč (-i).

Wichtigthuerei *f.* šopirnost.

Wiche *f.* grašica, grahorica.

Wichel *m.* svalč, povitč, svitč.

Wichelband *n.* povoj; plenica, pelenica.

Wichelkind *n.* pelencč, dete v povoji.

wickeln viti (vijem), motati, zavijati; zaviti, zamotati; (um etwas) oviti, *impf.* ovijati; (zusammen—) zviti, *impf.* zvijati.

Wickelschnur *f.* povoj.

Wickenader *m.* grahorisč.

Wickler *m.* zavijač.

Widder *m.* ovč; mrkač; (Ziegenbock) kozel, trkač, praz; Widder-ovnov.

wider praep. zoper, proti, nasproti; (in Zusammenfsg.) pre-, proti.

Widerdruck *m.* protitlak, odboj, odpor.
widereinander adv. jedčn proti drugemu, drug zoper drugega.

widerfahren dogoditi se, prigoditi se, primeriti se, pripetiti se, naključiti se; *impf.* primerjati se, goditi se; — lassen skazati (-kažem), storiti; *impf.* skazovati.

Widerhaken *m.* (an der Angel) zalast (-i), zazobč; kljuka.

Widerklage *f.* nasprotna tožba.

Widerkläger *m.* nasprotni tožnik.

Widerlage *f.* opora.

widerlegen opovreči (-vržem), ovreči, izpodbiti (-bijem), spodbiti; *impf.* izpodbijati.

Widerlegung *f.* opovržba, ovrg, ovržba.
widerlich zopern; neugodčn, neprijetčn, neteččn.

Widerlichkeit *f.* zopernost.

widern mrzi od, studi se mi.

widernatürlich protinaravčn.

Widerpart *m.* nasprotnik, zopernik, protivnik. (távati)

widerrathen odsvetovati, *impf.* odsvewiderrechtlich brezpravčn, pravici nasprotnčn.

Widerrechtlichkeit *f.* brezpravnost.

Widerrede *f.* ugovor; upor.

widerreden ugovarjati; jezikovati; gobezdati.

Widerriß *m.* vihčr.

Widerruf *m.* oporek, preklie.

widerrufen oporeči, preklicati (-kliččem); *impf.* oporekati, prekliečevati.
widerrißlich oporeččn; prekliečljiv.

Widerrufsurskunde *f.* prekliečevalna listina.

Widersacher *m.* s. Widerpart.

Widerschein *m.* odsev, odsvit, odsj, odsevanje.

widerscheinen odsevati, odsvitati, svetlobo odbijati.

widersehen sich ustaviti se, upreti se, postaviti se, protiviti se, zoperstaviti se; *impf.* ustavljati se, upirati se, nasprotovati, postavljati se, zoperstavljati se.

Wicklung, povoj (elektv.) Säbe

widerječlich uporen, protivn, nasprotljiv.

Widerječlichkeit *f.* uporstvo, upornost, protivnost, nasprotljivost.

Widerfynn *m.* nasprotni pomen; neumnost, nespamet (-i).

widerfynnig razumu protivn od. nasprotn, brezumen, nespametn.

widerfpenflig uporn; trmoglav.

Widerfpenflige *m.* upornik, trmoglavc.

Widerfpenfligkeit *f.* upornost, trmoglavost, nepokornost.

Widerfpiel *n.* nasprotje.

widerfprechen ugovarjati, oporekati; upirati se; pobijati, podirati; oporeči, upreti se, pobiti, podreti; (fengnen) tajiti.

widerfprechend protisloven, prekosloven; nasprotn, navzkrižen.

Widerfpruch *m.* ugovor, protislovje, prekoslovje.

Widerfpruchsgeist *m.* nasprotljivost.

Widerfstand *m.* upor, odpor, odboj; — leiften upirati se, protiviti se, v bran staviti se.

Widerfstandsfähigkeit *f.* odpornost.

Widerfstandskraft *f.* odporna sila, odporljivost.

widerfsehen upreti se, ustaviti se; *impf.* upirati se, ustavljati se, protiviti se; (v. Speifen) upirati se, presedati, studiti se, mrzeti; upreti se, pristuditi se.

widerfstreben upirati se, nasprotovati, braniti se, protiviti se, prečiti se.

Widerf Streit *m.* odpor, upor, opreka, nasprotje.

widerf streiten upirati se, v opreki od. odporu biti (sem), nasprotovati, ne ujemati se, o čim navzkriž biti.

widerf streitend nasprotn, protivn, navzkrižen.

widerwärtig zopern, ostuden, nadežen, pust, sitn; — es Ding naskuta.

Widerwärtigkeit *f.* zopernost, prekost, protivnost, nadežnost.

Widerwille *m.* nevolja, nepovoljnost, mrzost, nevšečnost; mit — z nejevoljo, nerad.

widerwilling nevoljen, nejevoljen.

widmen odmeniti; posvetiti, v dar podeliti; *impf.* odmenjati, posvečevati, darovati.

Widmer *m.* posvečevalc.

Widmung *f.* odmemba; posveta, posvetilo; (Stiftung) zadušbina, ustanova.

Widmungsbrief *m.* darilno pismo, ustanovni list. [list.

Widmungskarte *f.* (milit.) vojnoslužni widrig nasprotn, protivn, odoren;

(unangenehm) zopern, oskutn, prenaskutn.

widrigensfalls *adv.* sicer, inače, inako, drugače, v nasprotnem slučaju.

Widrigheit *f.* protivnost, zopernost.

wie *adv.* kako? kak? — groß kolik, kolikošn? — theuer po čem? — weit kako daleč, doklej? — viel koliko?

— viele kateri? koliki? — denn baš kako pa to? — ja kako? con. kakor, kakti; wie viel — ja viel kolikor —

toliko; wie oft — ja oft kolikorkrat —

tolikokrat; — immer kakorkoli.

Wiede *f.* trta, vitra.

Wiedehopf *m.* vdeb, vdob, smrdokavra.

wieder *adv.* zopet, spet, opet, iz nova, znova, vnovič, drugoč, še enkrat.

Wiederabdruck *m.* nov natis od. natis, ponatis.

Wiederauffindung *f.* najdba, najdenje, wiedereaufleben znova oživeti.

Wiederaufnahme *f.* obnova.

wiederaufwärmen pogreti (-grejem), *impf.* pogrevati.

wiederbekommen zopet dobiti, zadobiti; *impf.* zadobivati.

wiederberufen zopet poklicati (-čem).

wiederbesetzen zopet zasesti (-sedem), *impf.* zasedati; (Stelle) službo zopet podeliti.

wiedereinbringen zopet privedi (-vedem); vnovič vložiti, *impf.* — vlagati.

wiedereinsetzen postaviti v poprejšnji stan.

Wiedereinsetzung *f.* postavljenje v poprejšnji stan.

wiedereintreten zopet vstopiti, *impf.* — vstopati.

wiedererinnern sič znova spomniti se, opomniti se; *impf.* znova spominjati se.

wiedererkennen znova spoznati, *impf.* — spoznavati.

wiedererlangen zopet zadobiti, *impf.* — zadobivati.

Wiedererlangung *f.* zopetna pridobitev.

Wiedererfah *m.* povračilo.

wiedererhalten zopet povrniti, *impf.* povračati.

Wiedergabe *f.* povračilo; *ſ.* Reproduction.

wiedergebären preroditi, preporoditi; *impf.* prerojevati.

wiedergeben vrniti, nazaj dati; *impf.* vračati, nazaj dajati.

Wiedergeburt *f.* preporod.

wiedergenesen preboleti, ozdraviti.

Wiedergenesene *m.* ozdravljenec.

Wiedergenesung *f.* prebolenje. [*lik.*]

Wiederhall *m.* odmev, jek, odziv, ma-wiederhallen odmevati, odzivati se, odglašati se, razlegati se, óriti se, odjekniti.

wiederherstellen povrniti, popraviti, ponoviti; *impf.* popravljati; *e.* ſranken — ozdraviti, izlečiti; *impf.* ozdravljati, lečiti.

Wiederherstellung *f.* poprava, obnova; ozdravljanje; nach ſeiner — ko ozdravi.

wiederholen ob-, ponoviti; *impf.* ponavljati, opetovati.

wiederholentlich *adv.* večkrat, opetovano, čeeše.

Wiederholer *m.* ponavljalec.

Wiederholung *f.* ponavljanje, ponovitev, opetovanje, ponavljanje; Wiederholungſ- ponavljalni; im — ſtalle óe bi se to drugi pot (zopet) zgodilo, óe bi se to ponavljalo (ponovilo).

Wiederholungsprüfung *f.* ponavljalna skušnja, ponavljalni ob. popravljalni izpit.

Wiederholungſchule *f.* ponavljalna ſola, ponavljalnica.

Wiederholungsreihen *n.* ponavljáj.

wiederkauen prežvekati, prežvekovati.

Wiederkäufer *m.* prežvekovaléc, prežvekaléc, preživác; — in *f.* prežvekovalka.

Wiederkauf *m.* odkup, rešilo; auf — veräußern na odkup od. na rešilo prodati.

wiederkaufen odkupiti, rešiti, zopet (nazaj) kupiti.

Wiederkäufer *m.* odkupnik, rešiléc.

wiederkäuſlich odkupén.

Wiederkaufsrecht *n.* pravo odkupa, odkupna pravica.

Wiederkaufsvertrag *m.* rešilna pogodba, rešilno pismo, pogodba na rešilo.

Wiederkehr *f.* vrnitev, povratek.

wiederkehren vrniti se, povrniti se, nazaj priti (pridem); ponoviti se; *impf.* vračati se, povračati se, nazaj prihajati; ponavljati se.

wiederkommen zopet priti (pridem), povrniti se.

Wiederkunft *f.* vrnitev, povratek.

wiederschallen *ſ.* wiederhallen.

wiedersehen zopet videti.

Wiedertaufe *f.* prekrst, prekršćevanje.

wiedertaufen prekrstiti, znova krstiti; *impf.* prekršćevati.

Wiedertäufer *m.* prekrstnik, dvokrstnik, prekršćevalec, prekršćenec.

wiederrum *adv.* zopet, spet, znova.

wiederverheirathen ſich v drugo poročiti se, znova omožiti (reſp. oženiti) se.

wiedervereinigen zopet združiti, znova zjediniti.

Wiedervereinigung *f.* ponovljeno zjedinenje, obnovitev združenja.

wiedervergelten povrniti, plačati; *impf.* povračati, plačevati. [*čevaléc.*]

Wiedervergelter *m.* povračnik, povra-

Wiedervergeltung *f.* vračilo, povračilo, povračevanje; Wiedervergeltungs- vračilni, povračilni.

Wiederrungs *m.* mladje, izpodrastek, izpodrejek, omlada.

Wiege *f.* zibel (-i), kolevka; *dem.* zibelka, zibka, zibelčica.

Wiegemeſſer *m.* sekač, sekaléc, sekalček, sekljač.

wiegen (ſchaukeln) zibati (zibljem), gugati, kolebati, ljujati; (wägen) tehtati, vagati.

Wiegenband *n.* trak povezač.

Wiegenlied *n.* pesmica pri zibeli, z-zibalka, uspavanka, aja-tutaja!

Wiegenmädchen *n.* pestunja, pesterna.

wiehern rezgetati (-am u. rezgečem), hrzati (-am u. hržem), rzati.

Wiehern *n.* rezget, hrzanje.

Wiesbaum *m.* žrd (-i); mit d. — befeſtigen požrditi, povezati (-vežem); *impf.* povezovati.

Wiese *f.* travnik, senožet (-i), košenica, košenica, seča, senokošnja; (ſlut) trata, livada.

Wiesel n. podlasica, lasica, gránoslek.

Wiesen travniški, senožetni.

Wiesensampfer m. kislica.

Wiesenbau m. obdelovanje travnikov.

Wiesenbodensart m. travniška solnčnica, kozja brada.

Wiesenflur f. trata, livada.

Wiesenfuchschwan; m. lesičji rep.

Wiesenfurche f. prékopa, jarek, draga.

Wiesengras n. senožetna trava, travnišnica.

Wiesenknoxf m. kampanélica.

Wiesenküchenschelle f. kosmatinéc.

Wiesenland n. košenina.

Wiesensalbei m. (*Salvia pratensis*) bábkovina.

Wiesenschwingel m. kostreba, bilnica.

Wieswachs m. košenina, senožet (-i).

wiewohl *coni* akoravno, čeravno, akoprám, četudi, dasi, dasiravno, čeprav.

wild divji; (erzürnt) jar, srdit, razkačen; (ausgelassen) razuzdan, samopašen, neugnan; (grausam) grozovit, grozovitén, srep, ljut; (roh) surov, neotesan; (öde) pust, neobdelan; (v. Gewächse) samorasč, samosevén, samorasél; —er Spargel bíliš; —er Apfelbaum lesnika; —er Birnbaum drobnica; —es Thier zver (-i), zverina; — werden zdivjati, podivjati, obdivjati.

Wild n. divjina, divjačina, divjad (-i); zverina, zverjad (-i).

Wildbach m. hudournik, sušéc, bújica.

Wildbahn f. lovska záseka; (in der Fuhrmanns)sprache) pricestje.

Wildbann m. lovišće; lovska pravica.

Wildbraten m. pečena divjačina.

Wildbret n. divjina, divjačina.

Wilddieb m. zverinski tat, tatinski streléc, divji lovéc.

Wilddieberei f. tatinski lov.

Wilbe m. divjak; — f. divjakinja.

Wildfahre f. gaz (-i).

Wildfang m. lov; (Wildfling) divjak, zagovednež, neotesanéc, surovež.

wildfremd popolnoma tuj, tuj in neznan.

Wildfrevel m. zverinski kradež, lovni prekršek.

wildgewachsen samorastél, samosevén; —e Pflanze samosevka.

Wildhafer m. divji ovés.

Wildheit f. divjost, surovost, neotesanost. — *Raum nur 2. uellik ogyrien l. prosto*

Wildlager n. brlog, lož, jazbina.

Wildling m. divjak; surovež, zagovednež, neotesanéc. *(u yure)*

Wildmeister m. zverinski nadglednik.

Wildnis f. puščava, pustina, divji kraj.

Wildschongesek n. zakon o varstvu divjačine.

Wildschonzeit f. prepovedani lovski čas.

Wildschur f. voléji kozuh, voléja šuba (šavba), kosmata volčina.

Wildschüh m. f. Wilddieb.

Wildschwein n. divja svinja. *Spaltung*

Wildstand m. brlog, staja, leža. *Wolfsjagd*

wildwachsend samosevén, samosevski, samorastél; —e Pflanze samosevka; m. samosevéc.

Wille m. volja; auß freiem —n prostovoljno, dobrovoljno, sam rad, nepri-siljen; wider —n nehoté, nerad, nehotoma; mit —n nalašc; um —n willen zaradi, zavoljo; um Gottes willen za božjo voljo, za Boga! lester —n poslednja volja, zadnja volitév, oporoka; (Einwilligung) privoljenje.

willenlos brezvoljén, brez svoje volje, nesamovoljén.

willens sein pri volji biti (sem), hoteti (hočem), misliti, nameravati, kániti, namenjen biti; ich bin — volja (misél) me je.

Willensäußerung f. razodenje svoje volje.

Willenserklärung f. izrečenje poslednje volje. [volja]

Willensfreiheit f. svobodna (prosta)

Willenskraft f. volja.

willfahren izpolniti komu voljo, storiti mu po volji (po všeči), ugoditi, ustreéi (-strežem); *impf.* ugajati, ustrezati.

willfähig ugodljiv, ustreljliv, uslužljiv, voljan, ustrežen.

Willfähigkeit f. ustreljlivost, ugodljivost, voljnost, ustrežnost.

willig adi. voljén, radovoljén, dobrovoljén, pripravljen, rad; poslušén; *adv.* drage volje, rad.

willigen privóliti.

Willigkeit f. voljnost, dragovoljnost.

Willkommbecher m. dobrodošlica.

- galtung

willkommen dobro došel (došli)! Bog te (vas) sprimi! pozdravljen(i)! — hejšen bogosprijeti, pozdraviti z „Bog te sprimi“; er ist überall — povsodi ga z veseljem sprejemajo (pozdravljajo), povsodi ga imajo radi.

Willkommen m. u. n. bogosprimék, veseli sprejem, dobrodošlica.

Willkomuntrunk m. zdravica, dobrodošlica, nazdravica o prihodu.

Willkür f. samovolja, samovoljnost, svojevoljnost, samovoljstvo. [danje.

Willkürherrschaft f. samovoljno vlašil, **willkürlich** samovoljen, samohotěn, svojevoljen; poljuběn.

wimmeln mrgoleti, gomzeti, gomizljati, gomáziti, vrveti.

Wimmer m. u. f. (Knorr im Holze) grča, hrga; (Schwiele) zagnanéc; (Stigblätter) ogoréc, mozolj, priséc.

wimmerig grčav, mozoljast.

Wimmerling m. ječalo, emérda.

wimmern ječati (-im), javkati, tarnati, cviliti.

Wimpel m. zastava, bandero, prapor (na ladiji). [trepalnica.

Wimper f. veko, véjica, osemci pl., **wimpern** trepati (trepljem), mežikati; treniti, migniti (z obrvmi).

Wind m. vetér, sapa; (Gelinder) vetrič, vetrec, sápicá, hlad; (heftiger) burja, piš; dem — e ausgesetzt na vetru; — machen pahati, pahljati, hladiti; (prahefen) bahati se, ustíti se; (— von etw. bekommen) ovohati, oslediti, zapaziti, začutiti; er wird von — en geplagt vetrovi ga nadlegujejo, napanja ga.

Windbeutel m. bahač, vetrenjak, fušla.

Windbruch m. polom od vetra.

Windbüchse f. púska vetrenjača, vetrovka.

Winde f. (Haspel) motovilo; (Göbel) vitel, vinta, navoj; (Convolvulus) slak.

Windebaum m. stožér.

Windei n. zaprték, klopotéc.

Windel f. plenica, plena.

Windelkind n. pelencék, dete v plenicih (v povojih).

windeln poviti (-vijem), *impf.* povijati (v plenice).

winden viti (vijem), motati; (Stränze) viti, plesti (pletjem); (die Hände) roke

lomiti; (drehen) vrteti, sukati (-am u. suçem); (Lasten in die Höhe) z vitlom vzdigovati, vintati, navijati; sich — viti se, zvijati se.

Windfahel f. bakla.

Windfahne f. veternica.

Windfall m. (Windbruch) polom od vetra, podrtja po vetru, od vetra polomljeno drevje, polomki pl., polomljenina.

Windfang m. sapnik, veternik.

Windfuge f. žitna čistilnica na vetér, večé na sápo.

Windgott m. Eol, bog vetrov.

Windharfe f. Eolova harpa.

Windhose f. veterni stoip, pešéna tromba.

Windhund m. hrt, ogar! [vetren. **windig** vetern, vetrovén, vetrovit,

Windholik f. madron, kolika od zaprtih vetrov, napanjanje.

windleicht lahék kakor vetér.

Windlicht n. bakla, plamenica.

Windling m. (Convolvulus) slak.

Windloch n. preduh, odušnik, sapnica.

Windmachen n. bahanje.

Windmacher m. bahač, bahavéc, ustei, hvastaléc, širokoustnež. [mér.

Windmesser m. (Anemometer) vetro-

Windmühle f. mlin na sápo (na vetér), veterni mlin; veternica, veternjača; (Sogelscheufe) klepetéc, ropotéc. [sápo.

Windofen m. veterna peč (-i), peč na

Windpode f. divja óspica.

Windrad n. kólce na dušniku, mlinek.

Windriß m. (Polóm) v gozdu, od vetra polomljeno drevje, polomast (-i).

Windröschen n. (Anemone nemorosa) veternica, travnica, velikonočnica.

Windrose f. vetrovnica, sévernica.

Windsbraut f. vihar, vihra, piš.

windschief zvežen, nakrivljen.

Windschirm m. zavetje, zatisje, zaklon od vetra.

Windschlag m. i. Windfall.

windschnell hitér kakor vetér.

Windseite f. stran od katere vetér vleče; auf der — na vetru, proti vetru obrnen.

windficher zaveten, zatisen; —er Ort zavetje, zatisje, kraj skrit pred vetrom (od vetra zaklonjen).

Windſpiel *n.* hrt.
windſtill brezvetern, tih, zavetën, zatiſen.
Windſtille *f.* brezvetrije, tišina.
Windſtoß *m.* vihar, nevihta; eš fommt ein — vetër pritegne, vihar zabučí.
Windſtrich *m.* vlak vetra, prepíh; den — ausgeſeßt na burji, na vetru; (in der Schneewehe) zbris. [vihta.
Windſturm *m.* piš, vihar, burja, ne-
Windſucht *f.* (*Tympanitis*) bobën, trebušna napihnenost.
windtreibend vetrove odganjajoč; — eš
Mittel sredstvo zoper vetrove.
windtrocken na vetru poſušen.
Windung *f.* ovinëk, zavinek. *zavoje*
windwärts *adv.* proti vetru. *(ichth.)*
Windwehe *f.* zamet. *Schleim*
Windwirbel *m.* veterni vrtnëc.
Windzug *m.* prepíh, spih.
Wink *m.* miglje, mig, namig; einen — geben po-, namigniti, pokimati; (in den Augen) pomežikati, namežikati.
Winkel *m.* kot, ogël; (ein entlegener) zakotje, zakotëk, zakraj, zamak; Winkel- zakotni, skrivni.
Winkeldruckerei *f.* zakotna tiskarna.
Winkellehe *f.* skrivni zakon, divji zakon, zakotna ženitëv.
Winkelleisen *n.* ogelnik, ogelnica.
Winkelgasse *f.* zakotna ūlica, zágata.
Winkelgrad *m.* kotna stöpinja.
Winkelhaken *m.* (b. den Seepfern) vrstomer; ogelnik, kljuka.
winkelig oglat, na ogle.
Winkelmaß *n.* oglomer, ogelnik.
Winkelmesser *m.* oglomer, kotomer.
Winkelmessung *f.* kotomerstvo, oglomerstvo.
winkeltrecht pravokotën, s pravim kotom (oglom).
Winkelschreiber *m.* zakotni pisar, pravdoskaza.
Winkelschule *f.* zakotna šola, skrivna učilnica.
Winkelversammlung *f.* skrivni shod, zakotno zborovanje.
Winkelsjirkel *m.* kotomerno šestilo.
Winkelzug *m.* zvižaja, prazën izgovor; *pl.* zvižanje f. Ränke.
winken migniti, pomigniti; (nickend) kimniti, pokimati; (mit den Augen)

pomežikati, pomežikniti; (in d. Hand) mahniti, namahniti; *impf.* migati; kimati (-am u. -hjem); mežikati, mahati.
Winken *n.* miganje, kimanje.
Winker *m.* migalëc, kimalëc.
Winfelasse *m.* cvilež, jokava ópica.
Winfeler *m.* cvilëc, cvilež, emërda.
winfeln cviliti, javkati, cvicati (-im), ječati, emevkati, emeriti se.
Winfeln *n.* cvil, cviljenje, emevkanje.
Winter *m.* zima; im — po zimi; den — zubringen zimovati, prezimovati; prezimiti; Winter- zimski, pozimski; (von der Saat) ozimni, ozimi.
Winterabend *m.* zimski večer.
Winterapfel *m.* ozimnik, ozimka.
Winteraufenthalt *m.* zimovanje, prezimovanje; (Ort) zimovišëe, prezimovališëe, zimovnik.
Winterbirn *f.* ozimka, ozimica.
Winterreife *f.* gradën, črepinjek.
Winterfrucht *f.* ozimno žito, ozimina, zimna, ozmina.
Wintergerste *f.* ozimni ječmen.
Wintergetreide *n.* f. Winterfrucht.
Wintergrün *n.* (*vinca*) zimzelen, zimstraž; (*hedera*) beršlin.
Winterhaar *n.* ozimna dlaka.
Winterhafer *m.* ozimi ovës.
Winterkälte *f.* zimski mráz.
Winterkleid *n.* zimska obleka.
Winterlager *n.* zimovišëe, zimovnik.
Winterlehne *f.* (des Berges) osojna stran (-i), osoje *pl.*, osojnica.
Winterlein *m.* ozimni lan, ozimi lan, ozimëc, turšëak.
winterlich zimski.
Wintermonat *m.* gradën, prosinëc.
wintern zimovati; eš wintert zima nastopa, zima se bliža, na zimo gre.
Winternacht *f.* zimska (pozimska) noč (-i).
Winterobst *n.* zimsko sadje, ozimeci *pl.*, ozimke *pl.* [rastlina.
Winterpflanze *f.* pozimna od. ozimna
Winterquartier *n.* zimovišëe, zimovnik, prezimovališëe.
Winterrod *m.* zimska suknja.
Wintersaat *f.* ozimna setëv, ozimina.
Winterschlaf *m.* zimsko spanje; — halten zimo prespati (-im), *impf.* prespavati.

Winterseite *f.* severna stran (-i).

Winter Sonnenwende *f.* zimski solno-vrat, zimski solučni obrat.

Wintertag *m.* zimski (pozimski) dan (dneva).

Winterung *f.* prezimovanje.

Winterworrath *m.* zaloga za zimo.

Winterweizen *m.* ozimna pšenica.

Winterzeit *f.* zimski čas, zimska doba, zima.

Winzer *m.* gornik, vinogradnik; — *in f.* vinogradnica.

Winterlied *n.* vinogradnikova pesem (-i), pesem o trgatvi.

Wintermesser *n.* vinjek, kosir, nóraz, reznik, krivéc.

winig majcen, majčken, drobën.

Wipfel *m.* vrh; *dem.* vršič, vršiček; *coll.* vrhovina, vrhovje, vršičje.

wipfeln razvršiti, drevesu vrh prirezati (-režem), — prisekati; *impf.* drevju vrhove prirezovati, — prisekovati.

Wippe *f.* (Rippe, Gleichgewichtsgrenze) prevračilice, pretreslica; (b. Drechsler) vitra; (Kolben) ročica; (Schaufel) gún-calica, gugálnica, ujekálnica; Rippe *u.* — obrezovanje cekinov.

wippen ujekati, guncati; kippen und — denar (po zlati vagi) obrezovati.

wir *pron.* mi (*f.* me); (*dual*) midva (*f.* medve).

Wirbel *m.* vrtinéc, vrtača; (am Kopfe) vrh glave, teme; (Spindel) vreteno; (Schwindel) vrtoglavica, omótica; (an der Seite) kolék, klinček, škrnèk; (am Fenster) kljuka; (*anat.*) vretenéc, sklep; — von Geschäften sila opravil, posla čez glavo; — schlagen bobnati. [(*-i*).

Wirbelstein *n.* vretence, sklepna kost

Wirbelbogen *m.* gombéla.

Wirbelgrift *m.* vrtoglavéc.

wirbelig vrtinčast; (schwindelig) vrtoglav, omótičen.

Wirbelknochen *m.* vretence.

Wirbelkörper *m.* plošček.

wirbeln vrteti se, sukati (sučem) se, viti (vijem) se; (auf d. Trommel) drobiti na bobën, bréati, bobnati; (trüblern) žvrgoleti, drobiti, gostoleti.

Wirbelsäule *f.* hrbtenica.

Wirbelsturm *m.* vrtuna, hud vihar.

Wirbelsucht *f.* vrtoglavost, vrtoglavica.

wirbelsüchtig vrtoglav.

Wirbelthier *n.* hrbteničnik.

Wirbelwind *m.* vihar, piš.

Wirkeisen *n.* (Wirkmesser bei den Hufschmieden) podrezilnik, kopitujek.

wirken delati, činiti, tvoriti, dejstvovati, delovati; učiniti, storiti; (tueten) mesiti, gnesti (gnetem); zamesiti, umesiti; (den Huf ausschneiden) rezati (režem), strugati; (weben) tkati (tkem), na statvah delati; (Strümpfe) plesti (pletem).

wirkend delavën, dejalën, tvorën.

Wirker *m.* delavéc; (Weber) tkaléc; nogavičar.

wirklich *adi.* resničen, istinit, dejanski; (bei Titeln) pravi; *adv.* v resnici, zares, za gotovo, v istini, v ozbilji; — machen obstiniti, učiniti, izvršiti, uresničiti.

Wirklichkeit *f.* resničnost, istinitost, istina; (Sein) bitnost; (That) dejanje; zur — werden obstiniti se, uresničiti se.

wirkfam delavën, dejalën; (ausgiebig) izdatën, krepék, močën; (nützlich) koristën, dober; (gütig) veljavën.

Wirksamkeit *f.* delavnost, dejalnost; izdatnost; veljavnost, veljava, moč (-i); in — treten veljavo (moč) zadobiti; in — sein moč iméti (imám), veljati; außer — treten veljavo izgubiti, ob veljavo priti (pridem); außer — sein veljavo (moč) vzeti (vzamem), ob veljavo dejati (denem *u.* dem), razveljaviti.

Wirksuhl *m.* nogavičarske statve *pl.*

Wirkung *f.* učinek, uspeh, posledék; (Gestung) moč (-i), veljava; ohne — sein nič ne izdati, nič ne pomagati, biti (sem) zastonj; das Mittel hat eine gute — zdravilo pomaga. [láva.

Wirkungsart *f.* način delovanja, de-
Wirkungskreis *m.* delokrog, področje; übertragener — izročën delokrog, preneseno (poverjeno) področje.

wirkungslos brez uspeha, brez učinka, neuspëšen, zastonj.

wirr zmëden, zmëšan; zahomotan.

Wirrbund *n.* sveženj slame, otëp.

Wirren *pl.* homatije *pl.*, zmësnjave *pl.*, spletke *pl.*, zmedarije *pl.*

wirren zmesi (zmedem), zmešati, zahomotati, zaplesti (-pletem), zamotati. [pl.]

Wirrgarn *n.* zmedena preja, zamotki

Wirrkopf *m.* zmešana glava, vrtoglavče, zmedenec.

Wirrsal *n.* homatija, zmešnjava, zmotnjava, zmedarija. [stelja.]

Wirrsroh *n.* zmedena slama, slanna

Wirrwarr *m.* kolobocija, zmeda, nered, kodrečija.

wirch osoren, mirrav, neprijazen.

Wirt *m.* krčmar, gostilničar, oštir; (Hauswirt) gospodar.

Wirtel *m.* vreteno, vretence.

Wirtin *f.* krčmarica, gostilničarica, oštirka; (Hauswirtin) gospodinja.

wirtlich vabljiv, gostoljuben, prijeten, j. wirtschastlich.

Wirtschaft *f.* gospodarstvo, (b. Wirtin) gospodinjstvo; (Haus—) hiševanje; (Land—) kmetovanje, kmetija; (Gast—) krčmarstvo, gostilničarstvo; (euphem.) was ist das für eine — kakšen nered je to; — führen (als Wirt) gospodariti, (als Wirtin) gospodinjiti, (als Landm.) kmetovati, (als Hauswirt) hiševati.

wirtschaften gospodariti, gospodinjiti, hiševati.

Wirtschaftler *m.* gospodar, hišnik; — in *f.* gospodinja, ključarica.

wirtschaftlich gospodarèn, gospodarški; (sparrsam) varčen, štedljiv. [stveni.]

Wirtschafts- gospodarski, gospodar-

Wirtschaftsamt *n.* gospodarstveni od. gospodarski urad.

Wirtschaftsbetrieb *m.* gospodarjenje.

Wirtschaftsertragnis *n.* dohodek od gospodarstva, pridelek, prigospodarek.

Wirtschaftsgebäude *n.* gospodarsko poslopje.

Wirtschaftsgeräthe *n.* gospodarsko od. kmetijsko orodje.

Wirtshaus *n.* krčma, gostilnica, pivnica; **Wirtshaus-** krčmarski. [ničar.]

Wirtshausbesitzer *m.* krčmar, gostil-

Wisch *m.* omelo; *dem.* omelce, metlica; (beschriebenes Papier) čečkarija.

wischen *intr.* (entwischen) smukniti, zmuzniti se; *tr.* (abwischen) brisati (brisem), ométati, otirati; obrisati, otrei, omesti (ometem).

Wischer *m.* brisač, brisalac, otirač; (Geräthe) brisalo, otiralo; (Beweis) ukor, graja; einen — ertheilen omiti (-mijem), ošteti (-štejem) koga.

Wischlappen *m.* brisalka, brisla, cunja.

Wischtauch *n.* brisalo, brisalka, otirača.

Wischwusch *n.* u. *m.* neumno žlobudranje, prazne besede *pl.*

Wisent *m.* divji vol.

Wismut *n.* u. *m.* bizmut; **Wismut-** bizmutni, bizmutov.

wiseln (wijfern) šepetati (-am u. šepečem), čebljati.

Wissbegier (de) *f.* radovednost, vedoželjnost, zvedavost, vedčnost.

wissbegierig radoveden, vedoželjen, zvedav, vedčen. [véc.]

Wissbegierige *m.* radovednež, zvedljivi.

Wisselt *f.* polovično znanje, površna vednost.

wissen vedeti (vem), znati; zu — thun naznaniti, na znanje dati, povedati (-vem), javiti; wisse vedi, znaj.

Wissen *n.* vedenje, ved (-i), znanje, vednost; ohne mein — brez moje vednosti; meines —š kolikor jaz vem, kolikor je meni znano; nach bestem — kakor (kdo) najbolje vé in zna.

wissend *adi.* vedoč; *adv.* vedoma.

Wissenschaft *f.* vednost, veda, znanost, znanje, znanstvo; učenost; Akademie der — en akademija znanosti, znanstvena (znanostna) akademija.

wissenschaftlich znanstven, vednosten, učen, znanosten.

Wissenschaftlichkeit *f.* znanstvenost.

Wissenschaftslehre *f.* vedoslovje, znanstvoslovje.

wissenswert znanja vreden, vreden da se vé.

Wissensweig *m.* predel znanosti, znanstvena stroka; znanost.

wissentlich vedoč, vedoma, namenjen, s preudarkom, navlašé.

Wisser *m.* vedeč, vedež, znaléc.

Wissigier *f.* (Wisslust) j. **Wissbegier.**

wisslustig radoveden.

Wissfrau *f.* j. **Witwe.**

wittern *intr.* vremeniti, nevihtovati, grmeti; *tr.* (spürend wahrnehmen) vohati, duhati, čutiti, slediti; za-, iz-, ovohati, za-, oslediti.

Witterung *f.* vreme (-ena); (schlecht) — grdo vreme; (Spürsinn) voh, duh.

Witterungskunde *f.* vremenoznanstvo.

Witterungsverhältnisse *pl.* vremenstvo.

Witthum *n.* vdovščina; vdovstvo.

Witwe *f.* vdova; *dem.* vdovica; — werden ovdoveti; **Witwen-** vdovski, vdovji. [plača.]

Witwengehalt *m.* vdovščina, vdovska

Witwengesellschaft *f.* vdovska oskrbovalnica, vdovsko društvo, društvo za preskrbovanje vdov.

Witwenschaft *f.* (—stand *m.*) vdovstvo; in — leben vdovstevovati.

Witwer *m.* vdovec.

Witz *m.* bistroumnost, dovtipnost, bistroumje; dovtip.

Witzbold *m.* šegavec, bistroumnež, dovtipnež, šaljivec.

witzeln dovtipne opombe delati, šegavo zbadati koga.

witzig šegav, dovtipen, bistrouměn, prebrisan, znajden.

witzigen spametiti, spametovati, zmo-driti, začiti.

Witzkopf *m.* prebrisanec, bistroumnež.

Witzling *m.* dovtipolovec, šaljivec.

witzlos brez soli, brez bistroumja.

witzreich bistrouměn, zelo dovtipen, poln dovtipnosti.

wo (*interr.*) kje? (— herum) kodi, kod; (*relat.*) kjer; koder; — immer kjerkoli, koderkoli; (*indefin.*) nekje, nekod; von — (*interr.*) odkod? (*relat.*) odkoder; (*indefin.*) odnekod; *coni.* ako, če, akoli.

wobei pri čemer (čemer).

Woche *f.* tedën; auf die — prihodnji tedën; zweimal in der — dvakrat na tedën; **Wochen-** tedenski.

Wochen *pl.* otročja postelja; in die — kommen poroditi, poviti (-vijem), biti (sem) na porodu; in den — sterben na porodu umreti. [*pl.*, porod.]

Wochenbett *n.* otročja postelja, bábine

Wochenblatt *n.* tednik.

Wochenkind *n.* novorojenček, novorojenčič, novorojenec.

wochenlang *adv.* po cele tedne, po več tednov.

Wochenlohn *m.* tedenska plača, tedenski zaslužek, tednina.

Wochenmarkt *m.* tržni dan (dneva u. dné), tedenski sejëm.

Wochenschrift *f.* **Wochenblatt.**

Wochentag *m.* delavnik, dan v tednu. **wöchentlich** *adv.* tedenski; *adv.* vsak tedën; dreimal — trikrat na tedën, trikrat v tednu.

Wöchner *m.* tednar; — sein svoj tedën iméti (imám).

Wöchnerin *f.* otročnica, porodnica, obródnica, posteljnica.

Wochen *m.* preslica, kozelj.

wodurch (durch welches Mittel *interr.*) s čim? po čem? (*relat.*) s čimer (čimur), po čemer.

wofern *coni.* če, ako.

wofür (*interr.*) za kaj? čemu? (*relat.*) za kar.

Woge *f.* val.

wogegen (*interr.*) proti čemu? zoper kaj? (*relat.*) proti čemur, zoper kar.

wogegen valiti se, valove gnati (ženem), zibati se.

wogegenartig valovit.

Wogendrang *m.* naval valov, kipenje (butanje) valov.

Wogengebrause *n.* (—geräusch, —getöse) sum valov, šumenje —, hrumenje —, bobnenje valov.

wogig valovit. [koder.]

woher (*interr.*) od kod? (*relat.*) od-
wohin (*interr.*) kam? kamo? (*relat.*) kamor.

wohl *adv.* (recht) dobro, prav; — bekomme es na zdravje; lebe — z Bogom! srečno! zdrav ostani! weißt du — ali veš? anti veš? veš li? (ja) kaj-pada, seveda, tjada, dro; (*interi.*) blagor! dobro! — dir blagor tebi (ti); (*coni.*) pa, pač; heute nicht, morgen — danes ne, jutri pa (pač); daß ist — nicht viel to pač ni veliko.

Wohl *n.* blagor, blaženstvo; (Glück) sreča; (Gesundheit) zdravje; daß all-gemeine — občni blagor, splošna kor-rist (-i).

wohlachtbar spoštovan, mnogočislav.
wohlan *interi.* nu, le, naj(te), haj-di(te), na noge, kvisku, pokonci!

wohlansehnlich viden, očitën, zna-menit. [nost.]

Wohlanstand *m.* spodobnost, dostoj-

wohlanständig spodoben, dostojen.
Wohlanständigkeit *f.* j. Wohlanstand.
 wohlauf sein biti (sem) zdrav in vesel,
 biti dobre (židane) volje.
 wohlausgerüstet x dobro opravo, x
 vsem potrebnim dobro preskrbljen.
 wohlbedacht dobro premisljen, pre-
 tehtan in preudarjen.
 wohlbedächtlich oprežen in previden.
 Wohlbefinden *n.* zdravje.
 wohlbehalten čvrst in zdrav, dobro
 ohranjen, nepokvarjen.
 wohlbekannt dobro znan.
 wohlbekommen tekniti, prileči (-le-
 žem) se, goditi, ugajati; wohl bekomme
 eš na zdravje! Bog pomagaj!
 wohlberedt zgovoren. [rodën.
 wohlbedel prežlahtën, plemenit, blago-
 wolerfahren vrlo vešč, dobro izkušen.
 Wohlergehen *n.* sreča, blagostanje.
 wolerhalten v dobrem stanji, ne-
 oslabljen, nepohabljen.
 wolerwogen j. wohlbedacht.
 wohleryogen dobro vzrejen.
 Wohlfahrt *f.* sreča, blagostanje, bla-
 ženstvo.
 wohlfeil cen, po ceni, dobër kup;
 — er cenejsi, bolj po ceni, boljši kup;
 zu — preceno; — werden poceniti se.
 Wohlfeilheit *f.* cenost, dobër kup.
 Wohlgebaüt (— gebildet) lepo zrastël,
 čedne postave, lepega stasa.
 wohlgeboren blagoroden; Etw. — bla-
 gorodni gospod, Vaše blagorodje.
 wohlgefallen všeč biti (sem), po všeči
 biti, dopasti (-padem), dopadati, uga-
 jati, po godu biti.
 Wohlgefallen *n.* dopadenje, radost,
 veselje; — an Etw. haben veseliti se,
 radovati se (česa).
 wohlgefällig všeč, dopadljiv, prijetën.
 Wohlgefühl *n.* ugodni počutki *pl.*,
 ugajanje.
 wohlgeraunt dobre (židane) volje,
 vesel, dobrovoljen.
 wohlgeraten pripraven, zložen.
 wohlgemeint dobrohotën. [voljën.
 wohlgemuth dobre volje, vesel, dobro-
 Wohlgemuth *m.* (*Origanum*) dobra
 misel (-i).
 wohlgenährt dobro rejen, debel.
 wohlgeneigt blagonaklonjen.

wohlgeordnet dobro urejen, dobro
 uravnan.
 Wohlgeruch *m.* vonjava, prijetën duh,
 blagovonj.
 Wohlgeschmack *m.* slastnost, prijetën
 okus, blagovkusnost.
 wohlgesinnt dobromisleč, blagohotën.
 wohlgestittet blagonravën, uravën, čed-
 nega obnašanja, lepega zadržanja, spo-
 dobnega vedenja.
 Wohlgestalt *f.* čedna postava, lepota,
 lepolicnost.
 wohlgestaltet čedne postave, brhke
 rasti, lepega stasa, lepolik, brhek. [zën.
 wohlgewogen blagonaklonjen, prija-
 Wohlgewogenheit *f.* blagonaklonjenost.
 wohlhabend premožen, imovit.
 Wohlhabenheit *f.* premožnost, imo-
 vitost. [dën.
 wohlilig ugodën, prijetën, blagougo-
 Wohlklang *m.* blagoglasje, miloglas-
 nost, prijetni glas.
 wohlklingend miloglasën, blagoglasën.
 Wohlklang *m.* ubrani glas, blagoglasje.
 Wohlleben *n.* lahko in dobro življenje,
 razkošje, lahkoživnost.
 Wohlmeinen *n.* dobrohotnost. [léc.
 wohlmeinend dobrohotën, dobromis-
 Wohlredtheit *f.* blagorečje, lepogo-
 vornost, zgovornost, lepa beseda.
 Wohlredner *m.* lepogovornik, lepo-
 besednik.
 wohlriechend dišëč, blagodišëč, blago-
 vonjav.
 wohlschmeckend slastën, vkusën, blago-
 vkusën.
 Wohlשמедкер *m.* sladkosnedež, raz-
 košnik, dobrojedëc.
 Wohlsein *n.* zdravje; zum — na
 zdravje! (als Suruf dem Riefenden)
 Bog pomagaj! anj jemaudeš — trinke
 komu na zdravje napiti (-pijem), *impf.*
 — napijati.
 Wohlstand *m.* blagostanje, sreča, bla-
 govitost, premožnost.
 Wohlthat *f.* dobrotà, dobro delo; je-
 mandem eine — erweisen storiti komu
 dobro, dobroto izkazati.
 Wohlthäter *m.* dobrotnik, dobrodelnik;
 — in *f.* dobrotnica, dobrodelnica.
 wohlthätig dobrotën, dobrotljiv, do-
 brodelën, blagotvorën, blagodarën.

Wohlthätigkeit *f.* dobrotljivost, dobrodelnost, dobrotnost; Wohlthätigkeits-dobrodelni, dobrotni, dobrotvorni.

Wohlthätigkeitsanstalt *f.* dobrodelni zavod, dobrotna naprava.

Wohlthätigkeitsverein *m.* dobrodelno društvo, dobrotvorna družba. — *sein*

Wohlthätigkeitswede *m.* dobrodelni namen, dobrotna namera.

wohlthun dobro storiti; dobro delati, blagotvoriti; (nützlich sein) koristiti; (angenehm sein) dobro deti u. dejati (dem, dejem u. denem) goditi, ugajati; sich — ugajati si, streči (strežem) si, privoščiti si, gostiti se.

Wohlthun *n.* izkazovanje dobrot, izvrševanje dobrih del, dobrotvorstvo.

wohlverdient dobro zaslužen; (v. Personen) velezaslužen.

Wohlverhalten *n.* spodobno vedenje, lepo obnašanje, čedno zadržanje.

Wohlverhaltenszeugnis *n.* spričevalo o lepem vedenju.

Wohlverlei *m. u. n.* (*Arnica montana*) brdnja, kokovičnik, sv. Antona roža, arnika.

wohlverstanden *adv.* namreč, da veš (da veste).

wohlverstehen dobro razumeti, — razumevati.

wohlverwahrt dobro shranjen, dobro spravljén.

wohlweislich *adv.* prav modro, z dobrim preudarkom (premiselkom).

wohlwissend dobro vedoč, dobro vedé.

wohlwollen dobro hoteti (hočem), dobro želeti.

Wohlwollen *n.* dobrohotnost, dobrovoljnost, naklonjenost, blagovolje.

wohlwollend dobrohotén, blagovoljén, naklonjen, nagnen.

wohlwiegend spodobén, dostojén.

wohnbar za stanovanje pripráven.

Wohnbarkeit *f.* pripravnost za stanovanje.

wohnen stanovati, bivati, prebivati, imeti (imám) svoj stan, biti (sem) stanoma, domovati.

Wohngebäude *n.* hiša, dom, pohištvo.

wohnhaft stanujoč, prebivajoč, stanoma; — sein prebivati; sich — niederlassen nastaniti se, naseliti se.

Wohnhaus *n.* hiša, dom.

Wohnort *m.* (—platz, —sitz) bivališče, prebivališče, stanovališče; jetten — ändern preseliti se.

Wohnpartei *f.* najemnik, gostac; (weibl.) najemnica, gostija.

Wohnstube *f.* stanica, soba.

Wohnung *f.* stan, stanovanje, stanišče, stanovališče, bivališče; — nehmen nastaniti se.

Wohnungsaufkündigung *f.* odpoved (-i) stanovanja.

Wohnungsveränderung *f.* preselitév.

Wohnzimmer *n.* stanica, soba, izba.

Wojwode *m.* vojvoda.

Wojwodschafft *f.* vojvodina, vojvodstvo.
wölben v oblok zidati, oblokati, obokati.

Wölbung *f.* oblók, obók, svod.

Wolf *m.* volk; *dem.* volčič; (am Lichte) tat; (Rammblod) ovén; (Sautentzünbung) volk; (vom Ritt) sedno, sadno; sich einen — gehen odrgniti si kožo pri hoji, dobiti volka; sich einen — reiten odrgniti si kožo pri ježi (pri jahanji), dobiti sadno (sedno).

Wolfbeere *f.* norica.

Wolfeisen *n.* skopéc za volkove.

wölfen kotiti; skotiti, mlade imeti.
wolfgrau siv kakor volk, voléje barve.

Wolfgrube *f.* voléja jama.

Wölfen *f.* volkulja, volčica.

wölfisch *adi.* voléji; *adv.* po voléje.

Wolfsluch *m.* navadni ris.

Wolfsmensch *m.* volkodlak.

Wolfs- voléji. [volčina.

Wolfsbalg *m.* voléja koža, voléji meh,

Wolfsbart *m.* (Bodsbart *Tragopogon*) kozja brada.

Wolfsbrut *f.* volčad (-i), voléje leglo.

Wolfsfarbe *f.* voléja barva, sivost.

Wolfsgebiss *n.* voléji zobje *pl.*; (für hartmäulige Pferde) trda uzda, voléja žvala.

Wolfsgeheul *n.* voléje tuljenje.

Wolfshaar *n.* voléja dlaka.

Wolfshaut *f.* voléja koža, voléji meh, volčina.

Wolfs hunger *m.* voléji (pasji) glad.

Wolfsmilch *f.* (*Euphorbia cyparissias*) mleček; (*Euphorbia esula*) kolesnik, mlečni drenik.

Wolfsmilchschwärmer *m.* (*Sphinx euphorbiae*) mlečkovi večernik.

Wolfspel; *m.* voléji kozuh, voléja šuba, kosmata volčina, volčura.

Wolfschlucht *f.* voléji brlog.

Wolke *f.* oblak; *dem.* oblaček, oblačič; die Sonne geht hinter die — solnce gre v zástavo.

wölken oblačiti, mračiti; sich — oblačiti se, mračiti se; pooblačiti se, zmračiti se.

wolkenan *adv.* (k) nebu pod oblake, v oblake, kvišku.

wolkenartig oblakovit.

wolkenbekleidet z oblaki zagrnjen, z oblaki opasan.

wolkenbeladen naoblačen.

Wolkenberg *m.* zástava.

Wolkenbruch *m.* ploha, naliv; es ist ein — gefallen oblak se je utrgal.

Wolkendampf *m.* čad.

wolkengewand oblakorodén.

wolkensfrei (— leer, — los) brezoblačen, veder, jasén.

Wolkensammler *m.* zganjaléc oblakov, wolhig oblačen.

Woll- volnen, volnast, volnat.

Wollarbeit *f.* volnarija.

Wollarbeiter *m.* volnar.

Wollblume *f.* (*Verbascum thapsus*) lučnik, divín.

Wolle *f.* volna; (Sfies) runo.

wollen *adi.* volnen, volnat.

wollen *adv.* hoteti (hočem u. čem); nicht — ne hoteti (nočem u. nečem); (vorhaben) kaniti, nameravati, misliti, volja (misel) me je; Gott wolle Bog da! Bog hotel! ich wollte lieber jaz bi rajši.

Wollen *n.* hotenje, volja.

Wollensfärberei *f.* barvanje volne (volnine). [ka]

Wollkleid *n.* volnena (volnata) oble-

Wollenware *f.* volnina, volneno blago, volnata roba.

Wollzeug *n.* j. Wollenware.

Wollgarn *n.* volnena preja. [nik]

Wollgras *n.* (*Eriophorum*) suhoper-

Wollhaar *n.* volnasti lasje *pl.*

wollhaarig volnolas.

Wollhandel *m.* kupéija z volno, volnarija; — betreiben volnariti, z volno kupéovati.

Wollhändler *m.* kupévaléc z volno, volnar.

wollig volnat, volnast. [deše *pl.*

Wollkamm *m.* greben za volno, gre-

Wollkammer *m.* gredešaléc.

Wollkrämpel *f.* j. Wollkamm.

Wollkraut *n.* j. Wollblume.

Wollmarkt *m.* volneni seménj. [šuba.

Wollpel; *m.* volneno krzno; kozuh,

Wollsammt *m.* volneni barsun (žamet).

Wollschere *f.* ovéje škarje *pl.*, volno-

striške škarje *pl.*

Wollscherer *m.* volnostrizéč,

Wollschur *f.* striža, striženje volne.

Wollspinner *m.* volnopredéc.

Wollspinnerei *f.* predilnica za volno, volnoprednica.

Wollspinnerin *f.* volnopredica, volno-

prejka.

Wollust *f.* razkošnost, sla, naslada, nasladnost, pohot, pohotnost; (Entzücken) radost, veselje.

Wollustdiener *m.* pohotnik, hotljivéc, nečistnik.

wollüstig pohotén, pohotljiv, nasladén, razkošen.

Wollüstling *m.* hotljivéc, nasladnež, nasladnik, pohotnik, nečistnik.

Wollustschwefel *f.* pohotnica, nečistnica, hotljivka.

Wollvieh *n.* strižno blago, ovce *pl.*

Wollwäsche *f.* volneno pranje od perilo.

Wollzeug *n.* volnena roba, volnina.

womit (*interr.*) s čim? (*relat.*) s čimer (čimur).

womöglich če (ako) mogoče.

wonach (*interr.*) po čem? (*relat.*) po čemer.

wonachen (*interr.*) poleg česa? (*relat.*) poleg česar.

Wonne *f.* radost, veselje, slast (-i), razkošje.

Wonnebeder *m.* časa razkošja, kupa radosti. [gled]

Wonneblid *m.* razkošen (sladek) po-

Wonnemonat *m.* majnik, cvetni meséc.

wonnevoll poln radosti, radostén, razkošen.

Wonnezeit *f.* preveseli (razkošni) čas, radostna doba.

wonnig (wonniglich) prevesel, pre-

woran (*interr.*) na čem? po čem? (*relat.*) na čemer, pri čemer (čemer).

worauf (*interr.*) na čem? na kaj? (*relat.*) na čemer (čemer), na kar.

woraus (*interr.*) iz česa? (*relat.*) iz česar.

worein (*interr.*) v kaj? (*relat.*) v kar.

Worfel *f.* wevnica, vejalnica, vejača.

worfein veti (vejem), vejati; zveti, zvejati; noch einmal — preveti, prevajati; der geworfene Getreidehaufen vršaj.

Worfein *n.* vejanje, vejatév, vetév.

Worfler *m.* večé, vejaléc.

Worfschaufel *f.* j. Worfel.

Worstenne *f.* vejališče, gumno, gumnišče, skedénj, pod.

worin (*interr.*) v čem? (*relat.*) v čemer (čemer).

wornach j. wonach.

Wort *n.* beseda, slovo; ein Mann von — mož beseda; fremdeš — tuja beseda, tujka; (Ausdruck) izraz; daß — führen govoriti; daß große — führen v vsem imeti (imám) prvo besedo, zvonéc nositi; einem daß — reden zagovarjati koga; — für — po besedah, od besede do besede; inš — fallen besedo presekati, seči (sežem) v besedo; (daß Versprechen) obljava; nicht — halten besedo snesti (sném); sein — geben obljubiti, obetati, besedo dati; — e wechseln zbesediti se, prepirati se; zu — kommen lassen v besedo pustiti; sein — sagen ne žugniti, ne črhiniti, ne ziniti; unnütze — e verlieren prazne besede razdirati; Wort- besedni.

Wortabkürzung *f.* okrajšanje besede, skrajševanje besed (besedij).

Wortableitung *f.* izpeljava (izpeljevanje) besede, izvod (izvajanje) besed (besedij).

wortarm revén v besedah.

Wortbildung *f.* slovotvorje, tvoritév besed.

wortbrüchig besedolomén; — sein ne držati dane besede, skujati se.

Wörterbuch *n.* slovník, slovar, besednjak, rečnik, besedišče.

Wörterbuchschreiber *m.* spisovatelj slovarja, slovníkar.

Wortklärer *m.* razlagaléc besed.

Wortklärung *f.* razlaganje besed, besedna razlaga.

Wortfall *m.* sklon, padež.

Wortfamilie *f.* besedna rodovina.

wortfest mož-beseda, trdén v objubi.

Wortfolge *f.* besedni red, razporedba od. razvrstitév besed.

Wortforschung *f.* besedoslovje, znanstveno izvajanje besed.

Wortfügung *f.* skladnja, vezava (vezanje) besed, slovoskladje.

Wortführer *m.* govornik, besednik.

Wortfülle *f.* obilica (obilnost) besed.

Wortgattung *f.* besedno plemo (-ena) besedni razpol. — $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ [besed]

Wortgebrauch *m.* besedna raba, raba

Wortgeänk *n.* prepír za gole besede, sporekovanje, pričkanje, prekarjanje.

Wortgrübeleí *f.* tuhtanje besed, razglabanje besed.

Wortgrübler *m.* pretuhtovaléc (preiskovaléc) besed, razglabaléc besed po koreninah.

wortkarg kratkih besedij, malobesedén; — sein malo govoriti.

Wortklauber *m.* prebiraléc besedij, cepidlaka.

Wortkram *m.* prazne besede *pl.*

Wortkunde *f.* znanje besed, besedoznanstvo, besedoslovje.

Wortlaut *m.* besede *pl.*; nach dem — po besedah.

wörtlich *adi.* doslovén; *adv.* po besedi, od besede do besede.

wortlos brezbesedén, nem, moléc; ne črhniški beseda.

Wortmacher *m.* besedokujež, izmisljevaléc novih besed.

Wortmacherei *f.* kovanje novih besed (novink).

Wortrathsel *n.* besedna zastavica.

Wortregister *n.* kazalo besedij.

wortreich bogat v besedah, mnogobesedén, besednat, besedovit.

Wortreichthum *m.* bogastvo (obilnost) v besedah, mnogobesednost, besedovitost.

Wortschwall *m.* prazne besede *pl.*, puhlo besedovanje, prazno mnogobesedje.

wortselig zgovorén, radogovorén.

Wortfinn *m.* besedni pomen, smisel (-i) besed.

Wortspiel *n.* igra z besedami.

Wortstellung *f.* razpostavljanje —, razvrstitév —, razporedba besed, besedostavje.

Wortleit *m.* f. Wortgeant.

Wortlaut *m.* pomenkovanje. [glas.

Wortton *m.* besedni naglas, — pri-

Wortverdreher *m.* sprevrtačevaléc (zavijač) besed, zviijačnik.

Wortwechsel *m.* prepír, pričkanje, prekarjanje; in einem — gerathen zbesediti se, sporeči se; in einem — begriffen jein prepírati se, pričkati se, prekarjati se.

Wortwurzel *f.* koren besede, korenika.

Wortzusammensetzung *f.* sestava besed, besedna sestava.

worüber (*interr.*) o čem? od česa? čez kaj? (*relat.*) o čemer, od česar, čez kar.

worunter (*interr.*) pod čim? (*relat.*) pod čimer (čimur).

wovon (*interr.*) od česa? o čem? (*relat.*) od česar, o čemer.

wovor (*interr.*) pred čim? (*relat.*) pred čimer.

wozu (*interr.*) čemu? zakaj? po kaj? (*relat.*) k čemur, za kar.

wradt razbit, podrt, raztrusnen, razdejan, nerabén.

Wradt *n.* podrtine (*pl.*) ladije, razbit brod, podrta (razbita) ladija, kosi od ostanki (*pl.*) razbite ladije.

Wucher *m.* (unerlaubte Zinsen) prevelike od. prenapete obresti *pl.*; (unehrenhaftes Zinsgeschäfft) odrtija, oderuštvo, lihva; — treiben previsoke obresti jemati (jemljem), na prevelike obresti posojati, lihvovati, lihvariti.

Wucherblume *f.* (*Chrysanthemum leucanthemum*) ivánjščica, dekliski hlapček, pekel-vice, volovsko oko, velika smrdčela. [jenje.

Wucherei *f.* odrtija, oderuštvo, lihvar-

Wucherer *m.* oderuh, odrtnik, lihvar.

Wuchergesetz *n.* zakon o oderuštvu, postava zaradi odrtije, oderuški (lihvarski) zakon.

Wucherin *f.* oderuhinja, lihvarica.

wucherisch oderuski, lihvarski.

wuchern (in üppigem Wachsthum sich ausbreiten) hobotno razraščati se, bujno

rasti, hitro zarejati se, preveč množiti se; (Wucher treiben) lihvariti, lihvovati, krivičnih (previsokih) obrestij iskati (iščem), odirati.

Wucherpflanze *f.* bujnoroštoča rastlina, hobotnica.

Wuchersucht *f.* oderuštvo, lihvarstvo.

Wucherzins *m.* previsoka (prevelika) obrest (-i).

Wuchs *m.* rast (-i); im vollsten — e stehen najbolj rasti; (Form u. Gestalt des Leibes) rast, vzrast, stas, postava; einen schönen — haben biti (sem) lepe rasti, — lepega stasa, — lepe postave, — lepo vzrastél.

wüchsig rastoč; rasljiv.

Wucht *f.* teža, preteža, breme (-na). **wuchten** (*intr.*) (mit Wucht lasten) težiti, zeló težek biti (sem); *tr.* (in d. Hand —) tehtati, težkati; potehtati, potežkati.

wüchtig težek, težkoten.

wühlen riti (rijem), rovati (rujem); brbati, brskati, razgrebati; (die Gemüther aufrühren) ščuvati, šuntati, dražiti, motiti javni red, rovariti.

Wühler *m.* rovar, šuntar, ščuvaléc.

Wühlerei *f.* rovarstvo.

Wühlmaus *f.* krtica, rovka.

Wuhne *f.* (Loch im Eis) okno, oduška.

Wulst *m.* okrogla napeta stvar, klobasa, svitek, žmula; (am Drehschleigel) voža, goža, gož (-i). [last.

wulstig nabuhél, nadut, napet, žmu-

Wulstlippe *f.* napeta (debela) ustnica.

Wund *m.* svitek.

wund ranjen; odrt, oguljen, ožuljen; (vom Liegen) sénast, sednast.

Wundarzneikunde *f.* ranocelstvo, kirurgija.

Wundarzt *m.* ranocelnik, ranoceléc, kirurg.

wundärztlich ranocelski, kirurgijski.

Wundbalsam *m.* celilni balzam, celilno mazilo, celilo.

Wunde *f.* rana; (vom Liegen) sedno, sadno; eine offene — odprta (krva-veča, živa) rana; eine vernarbte — zaceljena rana.

wundensfrei brez ran, neranjen, cel.

Wundenmal *n.* znamenje rane, rana.

wundenvoll z ranami obložen, poln ran.

Wunder *n.* čudo (čuda *n.* čudesa), čudež; — wirken čudeže delati.

wunderbar čudén, prečudén, čudežén, čudovit, divén.

Wunderbaum *m.* (*Ricinus*) kloščevina, kleščevina.

Wunderbild *n.* čudodelna podoba, čudotvorna slika. [néc.

Wunderbrunnen *m.* čudodelni stude-

Wunderding *n.* prečudna reč (-i).

Wundergeschichte *f.* čudna zgodba.

wundergroß čuda velik, za čudo velik, čudovito velik.

wunderhold čudomil.

Wunderkind *n.* čudovito dete, čudén otrok. [ken.

wunderklein majeén, majékn, mič-

wunderlich čudén, čudežén, čudovit.

wunderlieblich čudomil, preljubezniv.

Wundermann *m.* čudežnik, čudodeléc.

wundern sič čuditi se, diviti se; začuditi se; ich kann mich nicht genug — ne morem se načuditi.

wundernehmen, če nimam midj wunder čudim se, čudno se mi zdi. [žen.

wundersam čudovit, čudovitén, čude-

wunderschön čuda lep, čudovito lep, sprelep, prekrasén.

Wunderschönheit *f.* čudovita lepota.

wunderseiten silno redék, neizrečeno redék, veleredék. [zrcalo.

Wunderspiegel *m.* čudežno (čarodejno)

Wunderstab *m.* čudodelna palica.

Wunderthat *f.* čudež, čudodelstvo.

Wunderthäter *m.* čudodelnik, čudodeléc, čudotvoréc; — in *f.* čudodelnica, čudodelka, čudodejka.

wunderthätig čudodelén, čudotvorén, čudodelski.

Wunderthier *n.* čudna žival (-i).

wundervoll čudapoln, čudovit, prečudén, predivén.

Wunderwasser *n.* čudodejna voda.

Wunderwerk *n.* čudež, čudovito delo.

Wunderzeichen *n.* čudežno znamenje, čudo, čudež.

Wundstieber *n.* mrzlica od rane.

wundfüßig ranjenih (bolnih) nog, bolnonog, ranjen na nogah.

wundgelegt senast, preležan.

Wundklee *m.* (*Anthyllis vulneraria*) ranjek, uročnik.

Wundmal *n.* f. Wundenmal.

Wundpflaster *n.* obliž za rane.

Wunsch *m.* želja, zelenje; (Gratulation) voščitév, voščilo, voščenje; nach — po godi, po všeči, po volji, povoljno; fehlichster — živa želja.

Wunschart *f.* železni naklon, železnik.

wünschbar kar se more poželeti.

Wunschelshut *m.* čudodelni klobuk.

Wunschelruthe *f.* čarodejna šibica.

wünschen želeti; po-, zaželeti; (jemandem) voščiti; privoščiti; Glück — srečo voščiti, čestitati. [je.

wünschenswert zaželen; es ist — želeti

Wünscher *m.* voščiléc, voščitelj.

Würde *f.* čast (-i), dostojnost, dostojanstvo; männliche — moštvo; unter seiner — halten smatrati kaj za sebi nedostojno, imeti za nevredno sebe.

Würdenträger *m.* dostojanstvenik, visok uradnik.

würdevoll dostojanstven, častitljiv, velikovažen.

würdig vredén, dostojén; — sein biti (sem) vredén, zaslužiti.

würdigen (würdig erachten) vrednega (vredno) šteti (štejem), — smatrati, — spoznati, — imeti (imám), — ceniti, — čislati; er würdigte mich kaum seines Blickes komaj da me je pogledal; sie würdigte ihn nicht einmal e. Blickes še pogledala ga ni, še ozrla se ni nanj; (Würde verfehlen) častiti, poviševati; počastiti, povzdigniti; (tagieren) ceniti; oceniti; (erwägen) pretehtati, premisliti, preudariti.

Würdigkeit *f.* vrednost, dostojnost.

Würdigung *f.* ocena, ocenitév; spoštovanje, čislanje.

Wurf *m.* lučaj, hitéc; met, vríek, vrgljaj; einen — thun vreči (vríem), zagnati (-ženem); in den — kommen priti (pridem) na met, zadeti (-denem) na koga, nameriti se nanj, naleteti nanj; (bei Thieren) gnezdo, leglo.

Wurfangel *f.* trnák, ódica.

Wurfanker *m.* mali maček, malo sidro.

Würfel *m.* kocka.

Würfelbein *n.* kockasta kost (-i), kocka, vrtelka.

würfelförmig *adi.* kockast; *adv.* na kocke.

würfelig kockast; kockovan.
würfeln kockati, kockovati, v kocke igrati.

Würfelspiel *n.* kockanje, igra v kocke.
Wurfarn *n.* metalna mreža, mreža metnica.

Wurfgeschoss *n.* metalno orodje, metalo, metalnica; zaluček, vržen strel.
Wurfkraft *f.* metna sila.

Wurfsichel *f.* volk, bruklica.

Wurfschaukel *f.* svevnica, vejača.

Wurfspieß *m.* kopje, sulica.

wurfweise *adv.* metaje, lučaje.

Wurfweite *f.* domet, lučaj.

würgen daviti, dušiti; zadaviti, zadušiti, vrat zadrgniti.

Würgen *n.* davljenje. [moriže.]

Würgengel *m.* smrtni angelj, angelj

Würgelplah *m.* morišče.

Würger *m.* davilec, morilec, ubijalec; (*Lanius*) srakoper.

würgerisch morilen, morilski.

Wurm *m.* črv; *dem.* črvič, črviček; (im Eingeweide) glista; (im Holz) kukčec, lesni črv; (Wurotte) muha. [doben.]

wurmartig črvast, glistast, črvu podobno

Wurmchen *n.* črvič, črviček.

wurmen peči, grizti, žgati (žgem); črvičiti; daš wurmt ihn to mu gre (hodi) po glavi.

Wurmfarn *m.* (*Tanacetum vulgare*) vratič, lopatka, glistnica.

Wurmfieber *n.* glistna mrzlica.

wurmförmig *f.* wurmartig.

Wurmforsah *m.* slepič.

Wurmfraß *m.* črvojedina, črvotočina.

wurmfressig črvojeden, črvotočen.

wurmig črviv; (v Obst) piskav, črviv.

wurmkrank glistav.

Wurmkrankheit *f.* gliste *pl.*, glistavost; črvivost.

Wurmkraut *n.* glistnik, črvivčec.

Wurmmehl *n.* črvojedina.

Wurmpulver *n.* prašek zoper gliste.

Wurmsame *m.* j. Rainfarn.

Wurmsich *m.* črvina, črvojedina.

wurmsichtig črviv, piskav, črvojeden.

Wurmsucht *f.* glistavost.

Wurst *f.* klobasa; *dem.* klobásica; (Blut—) krvava klobasa, krvavica,

múlica; (Leber—) jeterna klobasa, jerternica.

Wurstbügel *m.* rožič, basalnik.

Wurstel *n.* klobásica.

Wurstfülle *f.* nadeva, bulja; (für Blutwürste) godla.

Wurstfüller *m.* klobasar.

Wurstlippe *f.* napeta ustnica.

Wurstsuppe *f.* juha s klobasami; (Regel- suppe) godla. [nica.]

Wurstbüchse *f.* pušica za dišave, dišav-

Würze *f.* dišava; začimba, obela, obel (-i), zabela; *fig.* sladilo, slajšava, slast (-i).

Wurzel *f.* koren, korenina, korenika; (gramm.) koren, korenika; (arithm.) koren; *dem.* koreninica, korenček; *coll.* korenje, koreninčije; — fassen (treiben, schlagen) korenine pognati (-ženem), ukoreniniti se, prijeti (primem) se;

impf. korenine poganjati; mit der — ausgerottet izkoreniniti, s korenino izdreti (izpuliti, izrupati, iztrebiti);

Wurzel- korenski, korenski.

wurzelartig korenast, koreninast.

Wurzelausziehen *n.* razkorenjevanje, proizvajanje korena.

Wurzelblatt *n.* list iz korena.

Wurzel exponenent *m.* izložnik korena.

Wurzelgewächs *n.* korenje, korenjača; korenska rastlina.

wurzelig korenat, koreninat, korenit.

wurzellos brez korena, brezkorenski.

Wurzelmann *m.* koreninar, koreničar, zeliščar, nabiralčec korenic.

wurzeln (Wurzel fassen) korenine gnati (ženem), korenine poganjati, korenje dobivati, koreniti (se), koreniniti se; korenine pognati, prijeti (primem) se, ukoreniniti se, ukoreniti se; (— gefajst haben) korenine ineti (imám), ukoreninjen biti (sem); (nach Wurzeln mühsen) riti (rijem) za koreninami, korenic iskati (iščem).

Wurzelranke *f.* korenska rozga, pritlešna loza. — *vulgar!* [nit.]

wurzelreich korenat, koreninat, kore-

Wurzelrube *f.* korenski zlog, korenika.

Wurzelstock *m.* korenika.

Wurzelwerk *n.* korenje, koreninje.

Wurzelwort *n.* korenka, prvotna beseda.

würzen začiniti, zabeliti, z dišavo potresti; *impf.* začinjati, beliti; *fig.* sladiti, slajšati.

würzhaft (würzig) dišavén, dišéc; začinjen, vkušen.

Würzkrämer *m.* dišavar. [žebica.

Würznagel *m.* (Würznelze *f.*) klinčeva

Würzwein *m.* dišavno vino.

wuschen smukniti, šiniti.

Wuß *m.* (Schmutz) nesnaga, blato, smeti *pl.*, kup nesnage; (Wirrwarr) zmes (-i), šara, ropotija, kodrcija.

wüß pust, puščobén, pustotén, zapuščen; —eß Land nenaseljena (neobljudena) pokrajina, neobdelan svet, puščava, pustotina; —eß Leben divje —, razuzdano —, samopašno življenje; (chaotisch) zmeden, razrit, razmetan.

Wüßader *m.* ledina, celina, prelog.

Wüste *f.* puščava, pustinja, pustotina.

wüsten *tr.* pustošiti; opustošiti; *intr.* (wild wirtschaften) tratiti, trošiti, razsipati (-sipljem), zapravljati.

Wüstenei *f.* pustinja, puščava, pustota.

Wüßheit *f.* pustost, pustota, divjost.

Wüßling *m.* samopašnik, razuzdanec, strastnik, razsipnik; (wilder Mensch) divjak, neotesanec, podivjanec.

Wüßlung *f.* krčevina, ledina, puščava.

Wuth *f.* togota, besnost, jarost, divji srd, gnev; (der Hund) steklost, steklina; in — gerathen raztogotiti se, razjariti se, razkačiti se, razsrditi se, zbesneti.

wüthen besneti, divjati, razsajati, razgrajati, togotiti se, rohneti, groziti se, razjarjen (razkačen) biti.

wüthend besén, divji, razkačen, razjarjen; (v. Hund) vztekél, stekél; — machen razsrditi, razkačiti, razjariti, raztogotiti; — werden razsrditi se, raztogotiti se, zbesneti; (vom Hund) vzteći; — anfallen drahniti na koga, besno ga napasti (-padem).

wüthendbrannt razkačen, razsrdjen, razdražen, razjarjen, jar, togotén.

Wüther *m.* besnik, divji razsajalec.

Wütherci *f.* besnenje, divjanje, besno počenjanje (razgrajanje).

Wütherich *m.* krvolik, krvoločnik, trinog, samosilnik, grozovitnež.

wüthig *j.* wüthend.

wüthschäumend (wüthschraubend) penec se od jeze, penast od jeze, srd pihaje, srd dehtéc.

X.

Xanthippe *f.* Ksantipa; (Hausdrache) huda žena; *triv.* vrag od babe.

Xenelaste *f.* izgnanje od. iztiranje tujcev.

Xenie *f.* pogostinski dar, pogostinka; (Sinngebidt) nadpis, pšica, ksenija.

Xenomanie *f.* tujčevanje, tujeljubje.

Xyloglyptik *f.* lesodolbstvo, lesodolbna umetnost, rezbarstvo.

Xylograph *m.* lesorez, lesorezec, rezbar, rezljar.

Xylographie *f.* lesorezba, rezljanje, rezljarija; (Holzschnitt) lesorez.

xylographisch lesorežen.

9.

Yamswurzel *f.* (*Discorea alata*) jam.

Ypsilonide *f.* zaklinski šiv črepinje, zaklinski stik na globanji, ypsiloida.

Ypsilon *n.* črka y, goli y, ypsilon.

Ysop *m.* izop.

3.

Zadie *f.* rogél, rogélj, rog, zob, nos, zobec, gača; (am Baumast) rogovila, zob; (Eis—) kruncelj, ledena sveča; (am Hirschgeweih) parog, parožič.

zadien zobčati, na zobce rezljati; nazobčati; gezadt nazobčan.

zadig zobčast, rogljat, rogljast; (äftig) vejnat, rogovilast.

jagen plašiti se, bati (bojim) se, pogum izgubiti, ne upati si (se), obupávati.

Jager *m.* plašljivčev, strasljivčev, malodušnik.

jaghaft plašljiv, bojazljiv, strasljiv, malosrčen, plašen, boječ, malodušen.

Jaghaftigkeit *f.* plašljivost, bojazljivost, malosrčnost, strasljivost, malodušnost.

jähre ulóčen, vláčen, žilav, zatégel, trden, trpéžen; *fig.* trd, skop, stisnen.

Jähreit *f.* (Jähigkeit) ulóčenost, žilavost, trdnost; *fig.* stisnenost, skopost.

Zahl *f.* število, čislo, broj; Zahl-številni. [urad.]

Zahlamt *n.* izplačevalnica, plačilni *zahlbar* izplačen; *ist* — se ima (mora) plačati.

zahlbar števén, številén, brojén; *ist* — se more (dá) šteti od. prešteti, se dá brojiti od. izbrojiti.

zahlen platiti, plačati, poplačati; *impf.* plačevati.

zahlen šteti (štejem), brojiti, številiti; *pre-*, šesteti, prebrojiti.

Zählen *n.* štetje, števénje, štetév.

Zahlenlehre *f.* številoslovje, številstvo, računstvo.

Zahlenordnung *f.* (Zahlenturnus *m.*) številni red, številna vrsta.

Zähler *m.* plačnik; plačevalčev.

Zähler *m.* števčev, števnik, brojitelj.

Zählerin *f.* plačnica; plačevalka.

Zahlfigur *f.* številka.

zahllos neštevilén, brezštevilén, nešestet, brez števila, nebrojén.

Zahllosigkeit *f.* brezštevilnost; (Unzahl) téma.

Zahlmeister *m.* izplačevalčev.

zahlreich množén, mnogoštevilén, obilén, mnogobrojén, številén; bogat.

Zahltag *m.* plačilni dan (dneva), dan plačila.

Zahlung *f.* plačilo, plača, platež; (b. Zahlen) plačevanje; *die* — *en* einstellen ustaviti plačevanje, nehati plačevati, ne plačevati; Zahlungs- plačilni, platežni.

Zählung *f.* štetje, števénje, štetév.

Zahlungsanweisung *f.* plačilna nakaznica. [námet.]

Zahlungsauftrag *f.* plačilni nálog, —

Zahlungsauftrag *m.* plačilni ukaz.

Zahlungsbogen *m.* plačilna pola, plačilni list, izplačilnica.

zahlungsfähig zmožen plačati; *er ist* — more plačati.

zahlungspflichtig zavoljo dolžnega plačila ubežen.

Zahlungsfrist *f.* plačilni (ob)rok.

zahlungsunfähig nezmožen plačati; *er ist* — ne more plačati.

Zahlungszeit *f.* čas plačila. [nost.]

Zahlwert *m.* številna (brojna) vred.

Zahlwort *n.* števnik, številnik, brojnik.

Zahlzeichen *n.* številno znamenje, številka.

zahn krotčev; ukročen, udomačen, domač, privajen; pitom, pitovén (pitomén); — werden privaditi se, krotčev (domač) postati (-stanem), udomačiti se.

zahnbar ukrotljiv.

zähmen krotiti; ukrotiti, privaditi, udomačiti; (Leidenschaften —) brzdati, uzdati, vladati.

Zähmer *m.* krotitelj, krotilec.

Zahn *n.* zob; *dem.* zobčev, zobčev, zobčev; Zähne wedheln nove (druge) zobe dobiti; *fig.* *er hat lange Zähne* skomina ga (se mu), ima skomina (u. *pl.*); Zahnzobni, zobo-

zahnarm redkozob; — *es Thier* redkozobnik.

Zahnarzt *m.* zobozdravnik, zobolečnik, zobni zdravnik, zdravnik za zobe.

Zahnbrasse *f.* (besser: —brassen *m.*) (*Dentex vulgaris*) zobátčev.

Zahnbürste *f.* ščetka (ščetica) za zobe.

Zahnheilmittel *n.* skripanje z zobmi.

zähnen (Zähne bekommen) zobe dobiti, zobiti se.

zähnen (mit Zähnen versehen) zobe delati, zobiti, zobčati; nazobčati.

Zahnfaule *f.* gniloba zob, zobna prhlina.

Zahnfleisch *n.* zéberna, zóberne *pl.*, zóbernice *pl.*, dlésna *n. pl.*, dlesno.

zahnförmig zobast.

Zahngeschwür *n.* zazóbica, skula.

Zahnhöhle *f.* zobna jamica, zobišče; luknja v zobu.

Zahnkeim *m.* zobova klica.

Zahnkrone *f.* zobov (zobni) venčev.

- zur
stärkung
gibt

Zahnlaut *m.* zobnik.
Zahnlehre *f.* zoboslovje.
zahnlos brez zob, brez zobên, brez zob.
Zahnlücke *f.* škriba, skrbina.
zahnlüchtig skrb, skrbast, skrbozob, skrbav.
Zahnlüchtige *m.* skrbec, skrbozobnik; — *f.* skrbozobnica.
Zahnmittel *n.* zdravilo (lek) za zobe.
Zahnerer *m.* zobni živec, zobna čutnica.
Zahnpulver *n.* zobni prah (prasek).
Zahnrad *n.* zobato kolo (kolesa).
Zahnschmelz *m.* zobna sklenina.
Zahnschmerz *m.* zoboból, zobna bolečina; *ich habe* — zobjé me bolé.
Zahnstocher *m.* zobotrebec, trebilnik za zobe, bodkalo.
Zahnsubstanz *f.* zobovina.
Zahnwechsel *m.* dobivanje novih (dru-
 gih) zob, izmena zob.
Zahnweh *n.* *s.* Zahnschmerz.
Zahnwurz *f.* karnopnica.
Zahnzange *f.* zobne klešče *pl.*
Zähre *f.* solza.
Zänge *f.* klešče *pl.*; *dem.* kleščice *pl.*
zangenförmig kleščast.
Zangenkäfer *m.* (Schrüter, *Lucanus cervus*) klešcar, klešman.
Zank *m.* prepir, svaja, ravs in kavs, kreg, pričkanje; *einen* — anfangen sporeči se, spreti se, razsvaditi se.
Zankapfel *m.* vzrok razprtije od. prepira, spotikljev, zadévice.
zanken prepirati se, svaditi se, svajati se, kregati se, pričkati se, ravsati se, kavsati se, ujedati se, besediti se.
Zanker *m.* prepirljivec, svadljivec, prepiraléc.
Zankerei *f.* prepiranje, prepir, kreganje, ravsanje, ravs in kavs, pričkanje.
Zankerin *f.* prepirljivka, svadljivka.
zänkisch prepirljiv, prepiren, svadljiv.
Zankflüster *m.* zdrahljivéc, dražiléc, zavadjlivéc.
Zanksucht *f.* prepirljivost, svadljivost.
zankfüchtig *f.* zänkisch.
Zäpfchen *n.* jeziček (mali).
Zapfen *m.* (Bspöf) čep, čepék, čepinéc, pilek, zatič; (an Nadelbäumen) storž, česarék; (Eis—) krunéc, ledena sveča.
zapfen točiti (po malem).

Zapfenbaum *m.* storžnjak.
Zapfenbier *n.* podčépiná.
Zapfenbohrer *m.* čepnik.
zapfenförmig čepast; storžast.
Zapfenkraut *n.* (*Uvularia*) vratnik, naglist. [drožnik.
Zapfenloch *n.* čepova luknja, čepnica;
Zapfenreich *m.* mirozov.
Zapfenwein *m.* podčépiná.
Zapfer *m.* točiléc, točaj, krémar.
zappeln drgetati (-am u. drgetem), utripati (-tripljem), trepetati (-am u. trepečem), mezgetati; (*m. den Füßen*) čepétati, breati; *triv.* menorititi.
Zappeln *n.* drget, drgetanje; čepét, čepétanje.
Zappler *m.* čepétalo; *triv.* menoritéc.
Zar *m.* car, cesar.
Zarge *f.* obód, okrajéc, okvir, rob; (*händelfüchtiges Weib*) prepirljivka.
zart nežén, tenék, rahél; mehék, síbek; (*sich*) slab, slabotén; (*klein*) drobén, majékén.
Zärtelkind *n.* miljenček, ljubček, razvajenček, negovanček.
zärteln milovati, ljubkati, negovati, nežno ravnati s kom.
zärtelnd nežnočutén, rahločutén, čutljiv, mehkočutén.
Zärtgeföhl *n.* rahločutnost, čutljivost, nežnočutje. [milina.
Zartheit *f.* nežnost, rahlost, mehkost;
zartfertig nežnosrčén, rahlosrčén, mil, milosrčén, blagosrčén.
zärtlich mil, nežén, prísrčén, blag, rahél, blagosrčén; — *ihun* militi se; božati, srčkati, ljubkati; negovati, milovati.
Zärtlichkeit *f.* nežnosrčnost; (*Zärtlich-ihun* *n.*) negovanje, ljubkanje, miljenje.
Zärtling *m.* mehkužnéž, mehkužnik; *s.* a. Zärtelkind.
Zaser *f.* vlakno, nitka.
zaserig vlaknast, nitkast.
zaser nitkati, pukati.
Zauber *m.* čar, začaranje, uroki *pl.*, copernija; *den* — lösen odтворiti, od-
 delati (komu); (*Anmuth*) milina, mi-
 lotta, čarobnost, bajilo; **Zauber-** ča-
 rovní, čarodelni, čarobni, čarodejski,
 bajalni.
Zauberbann *m.* za-, ukletje.

Zauberbuch *n.* črne bukve *pl.*, čarodejska knjiga, kolomón.

Zauberer *f.* čaranje, copernija.

Zauberer *m.* čarovnik, čarodej, čarodelnik, copernik.

Zauberin *f.* čarovnica, čarodejka, copernica.

zauberisch čarovn, čarovniški, bajalen, čarodejen, čarodejski; (reizend) mičen, čaroben, miloben, prekrasén.

Zauberkraft *f.* čarodelna moč (-i).

Zauberkraut *n.* čarodelno zelišče.

Zauberkunst *f.* čarovništvo, čarodejstvo.

Zauberlaterne *f.* čarodelna svetilnica.

Zaubermittel *n.* bajilo. — *g. d. w. z.*

zaubern čarati, čarovati, coprati; začarati, narediti, nagoditi.

Zauberspruch *m.* čarodejne besede *pl.*, bajalne besede *pl.*, zagovor, urok.

Zaubertrank *m.* čarovna pijača.

Zauberwelt *f.* čarobni svet.

Zauberwerk *n.* čarodejstvo, čari *pl.*

Zauberer *m.* obotavljalč, obotavljič, odkladalč, odlašalč, omahljivč, žujnja, žujnjalo, mččkálo. [kav.

zauberhaft obotavljiv, žujnjast, mččkavost; obotavljanje.

zaubern obotavljati se, očajati se, omecávati, žujnjati, mččkati; omahovati, odlašati, odkladati.

Zaum *m.* uzda, vájet, voj, brzda, žvala; im — halten uzdati, brzdati, strahovati, krotiti.

zaumen uzdati, brzdati; obuzdati, obrzdati, uzdo nataknuti.

Zaumgebiss *n.* žvala.

zaumos neobuzdan; razuzdan, razbrzdan.

Zaun *m.* plot, ograja, meja; (lebensdiger —) živa meja, sč (-i), živica.

zaunen graditi, plot delati; o-, pre-, zagraditi, plot narediti.

Zaungerte *f.* prot.

Zaunkirsche *f.* (*Lonicera xylosteum*) volčja črešnja; zimolčz.

Zaunkönig *m.* stržek, palček, kraljič, strežič, kraljičč.

Zaunlücke *f.* vrzel (-i).

Zaunpfahl *m.* kol.

Zaunring *m.* roč, trta.

Zaunrübe *f.* (*Bryonia dioica*) blusč, bilusén.

Zaunruthe *f.* ž. Zaungerte.

Zaunschlüpfer *m.* ž. Zaunfönig.

Zaunthür *f.* lesa, laz (-i), vrnila *pl.*

zausen rovati (rujem), puliti, pukati, pipati (pipljem), čupati, skubsti (skubem), drapati; (bei den Saaren) lasati; zlasati, razkustrati.

Zebaot Zebaot, Gospod vojnih trum.

Zebra *n.* cebra, zebra.

Zehbruder *m.* vinski bratč, prvi pijančč.

Zehle *f.* (Zunung) ceh, delavska družba; (im Bergw.) združni rudnik;

(Reihe) vrsta, red; (Kosten d. Gelagč) zapitč.

zehen popivati, pijančevati.

Zehner *m.* pivč, pijanč; —in *f.* pivka; pijanka.

zehfrei jmdn. halten plačati (plačevati) za koga.

Zehgelage *n.* popivanje, pijančevanje; pijača, gostija.

Zehine *f.* cekin, laški zlatnik.

Zehmeister *m.* načelnik ceha, cehmojstč.

Zehschuld *f.* na dolgu ostali zapitč.

Zehle *f.* (Zeh m.) klčp, klčšč, kloštir, laščč (lašččá); (Zehf—) čepč.

Zehle *f.* prst (na nogi); die große — palč (na nogi).

Zehenspiße *f.* konč prsta; auf d. — n po prstih.

Zehent *m.* (auch Zehnt) desetina. [ski

zehentbar desetini podvržen, desetinezehentberechtigt upravičén desetino pobirati, imajoč pravico do desetine.

Zehentberechtigung *f.* desetinska pravica, pravica do desetine.

zehenten (decimieren) desetiti; (den Zehent auflegen) desetino nalagati od.

nakladati, desetiniti, desetini podvreči (-vržem), desetino jemati (jemljem) od. pobirati; (den Zehent entrichten) desetino dajati od. odrajtovati (plačevati), desetariti.

zehentfrei desetine prost.

Zehentfrohe *f.* desetinska tlaka od. robota.

Zehentherr *m.* gospodar desetine, desetinar, desetničar.

Zehenthold *m.* desetinski podložnik, desetinec.

zehentpflichtig desetini podvržen, pod desetino, dolžen desetino odrajtovati.

Zehentrecht *n.* f. Zehentberechtigung.

zehn *num.* deset.

Zehn *f.* (Zehner *m.*) desetica, desetka.

zehnerlei deseteri.

zehnfach (—fältig) deseteren, deseter-nat, deseterogub, desetkratén.

Zehngulden-Banknote *f.* deseták.

zehnjährig desetletén.

Zehnkreuzerstück *n.* desetica.

zehnmal desetkrat, deset potov.

zehnmalig desetkratén.

Zehnpfünder *m.* desetfuntnik.

zehnpündig desetfunten.

zehntägig desetdnevén.

zehntausend deset tisoč.

zehnte *num. ord.* deseti.

Zehntel *n.* desetina, desetinka.

zehntens desetič.

zehnthalb poldeset, devet in pol.

zehren (leben) živiti (hraniti) se, jesti in piti (jem in pijem), trošiti; zajesti, zapiti, potrošiti; (mager machen) sušiti, jemati (jemljen), pobirati. [trošilč.

Zehrer *m.* jedec, pivec, použivalec.

Zehrsieber *n.* sušica.

zehrfrei f. zehrfrei.

Zehrgeld *n.* (—pfennig *m.*) popotnica, potrošnina, hranarina.

Zehrung *f.* (Unterhalt) živež, hrana; (Zehrgeld f. oben).

Zeichen *n.* znamenje, znak, beleg; (Marke) znamka.

Zeichen risarski.

Zeichenbrett *n.* risarska deska.

Zeichenbuch *n.* risarska knjiga, risanka.

Zeichendeuter *m.* vedeževalč, razlagalec predznamenj, tolmač čudežnih prikaznij.

Zeichendeuterei *f.* vedeževanje, pre-rokovanje iz predznamenj, razlaganje čudežnih prikaznij.

Zeichendeuterin *f.* vedeževalka.

Zeichensfeder *f.* risarsko pero (peresa), risalnik, črtnik.

Zeichenkreide *f.* risarska (črna) kreda.

Zeichenkunst *f.* risarstvo, črtarstvo.

Zeichenlehre *f.* znakovlje. [črtar.

Zeichenmeister *m.* učitelj risanja, risar,

Zeichenpapier *n.* papir za risanje, risarski papir.

Zeichenschule *f.* risarska šola, šola za risanje.

Zeichensprache *f.* govorjenje z znamenji, sporazumevanje z mišljaji in kretanjem.

Zeichentisch *m.* risalnik, črtnik, risalec.

Zeichentisch *m.* risarska (črtarska) miza.

zeichnen risati (rišem), črtati; ob-narisati, načrtati; (bezeichnen) zazna-menati, zaznamenovati, označiti; *impf.* známenati, známenovati; (unterschreiben) podpisati (-pišem).

Zeichnen *n.* risanje, črtanje.

Zeichner *m.* risar, črtar; —in *f.* risarica, črtarica.

Zeichnung *f.* naris, risarija, risanje, na-, obrisek, načrt, črtež.

Zeichungsfaal *m.* soba za risanje, risalna dvorana, risalnica, risarna.

Zeidelmeister *m.* čebelar, bučelar.

Zeidelmesser *n.* podrezilnik.

zeideln podrezati (-režem); *impf.* podrezovati. [bučele.

Zeidelweide *f.* čebelna paša, paša za

Zeidelyns *m.* čebelmina, bučelarina.

Zeidler *m.* f. Zeidelmeister.

Zeigefinger *m.* kazalec.

zeigen kazati (kazem); po-, razkazati.

Zeiger *m.* kazalec, pokazovalč; (an der Uhr) kazalo, kazalnik.

zeihen dolžiti, kriviti, krivdo zvr-čati na koga, očitati; obdolžiti, okri-viti, krivdo zvrtni na koga. [dica.

Zeile *f.* vrsta, red; *dem.* vrstica, re-zeilenweise vrstoma, redoma, vrsta za vrstjo, red za redom, po vrstah.

Zeilenweiser *m.* vrstni kazalnik, vrstna kazalka.

Zeisel *f.* (Zeist *m.*) suslik.

Zeiselfür *m.* medved-kosmatinec.

Zeisig *m.* čížek, cížek; *fig.* razuzdanč, zapravljivč.

Zeit *f.* čas, doba, vreme (-ena); (festl.) god; (Wuße) lazno, prost (prazén) čas; um welche — obkorej? um diese — osorej, obsorej; von welcher — an od-klej? von dieser — an odslej; bis zu welcher — doklej? bis zu dieser — do-slej, dosorej; vor langer — davno, davnej; vor der — prerano, prezgodaj,

prenaglo, prehitro, prevred; von — zu — (zuzeiten, inzeiten) véasi, tedaj pa tedaj, véasih, tu pa tam; berzeit sedaj; beizeiten za časa, zgodaj; vorzeiten (feinerezeit) nekđaj, svoje dni; zu gleicher — hkrati, ob jednem, vse kmalu; ich habe keine — ne utegnem, ni mi lazno.

Zeitabschnitt *m.* doba, razdobje.

Zeitalter *n.* vek, doba.

Zeitdauer *f.* čas, doba, trajanje.

Zeitfolge *f.* §. Chronologie.

Zeitgeist *m.* duh časa.

zeitgemäß časa (okoličinam) primeren (pristojen).

Zeitgenosse *m.* (so)vrstnik, sočasnik.

Zeitgenossin *f.* (so)vrstnica, sočasnica.

zeitlich (zeitlich) ta čas, do zdaj.

zeitig *adi.* (früh) zgoden, ran; (reif) dozorel, zrel; *adv.* o pravem času, za časa, zgodaj, za rana, pri godi, za goda.

zeitigen *tr.* goditi, zoriti; zgoditi, dozoriti; *intr.* goditi se, zoriti se, zoriti, dozorevati; ugoditi se, dozoreti.

Zeitigung *f.* zoritév, dozorevanje, gojenje.

Zeithunde *f.* časoslovje, časoznanstvo.

Zeitlang *f.* eine — (auch: eine Zeit lang) nekaj časa, nekoliko časa, donéklej.

Zeitlauf *m.* tek časa.

Zeitläufe *pl.* (auch: Zeitläufe) časi *pl.*

zeitlich svoj živ dan, svoje žive dni *pl.*, celo življenje, do smrti.

zeitlich časén; (früh) zgodén; (irdisch) posvetén, minljiv, za ta svet; d. Zeitliche segnen temu svetu slovó dati, vse posvetno zapustiti.

Zeitlichkeit *f.* časnost; posvetne reči *pl.*

Zeitlose *f.* (*Colchicum autumnale*) podlések; očúm, močúnec, usivka.

Zeitmangel *m.* pomankanje časa, skopo odmerjen čas, skopost časa.

Zeitmaß *n.* (in der Prosodie) časomerje, mera.

Zeitmesser *m.* časomér, kronometer.

Zeitperiode *f.* doba, vek — *g. m. k. l. ?*

zeitraubend mudén, zamudén, počásen, kasén. [dobje.]

Zeitraum *m.* čas, občasje, doba, raz-

Zeitrechnung *f.* štetje let, preračunanje časa, časoslovje; §. Chronologie.

Zeitschrift *f.* časopis, časnik.

Zeittafel *f.* časoslovno kazalo.

Zeitsumstand *m.* položaj časa, okolnost; *pl.* razmere časa.

Zeitung *f.* (Nachricht) novica, glas, poročilo; (Zeitschrift) novine *pl.*, novice *pl.*, glasilo, glasnik, časopis, časnik.

Zeitungsarikel *m.* novinski članek, časniški sestavek.

Zeitungsbureau *n.* novinarnica, časnikarska pisarna.

Zeitungsexpedition *f.* odpravnistvo novin, razpošiljalnica časopisa, ekspedicija časnika.

Zeitungsnachricht *f.* novinsko poročilo, časopisno naznanilo.

Zeitungsdirecteur *m.* urednik novin od časopisa.

Zeitungsschreiber *m.* novinar, časnikar, novičar.

Zeitungsträger *m.* raznašalec novin, raznaševalec časnika; (Postenträger) klepeteč, novičar, zdrahljivéc.

Zeitungswesen *n.* novinarstvo, časnikarstvo, novičarstvo.

Zeitverhältnis *n.* časovno razmerje.

Zeitverlust *m.* izguba časa, izgubljeni čas, potrata časa; ohne — brez pomude, brez odlašanja.

Zeitverschümmnis *f.* zamuda časa, dan-gubitév.

Zeitvertreib *m.* kraték čas, zabava.

zeitvertreibend kratkočasén, zabavén.

Zeitvertreiber *m.* kratkočasnik, kratkočasnéž, zabavnik.

zeitweilig *adi.* začásen, tačasén; *adv.* ta čas, za ta čas, začasno.

zeitweise véasi, véasih, časi, časih, tu pa tam.

Zeitwort *n.* glagol. [golén.]

zeitwörtlich glagolski; glagolov; glagolbruder *m.* samotar.

Zelle *f.* sóbica, célica, stanica, izbica; (in der Wabe) lonček, piskóre; (am Rad) koréc; (bot.) stanica.

zellenförmig staničast.

Zellengewebe *n.* staničasta pletenina od tkanina, staničevina.

Zellenpflanze *f.* brezcevena rastlina.

Zellenrad *n.* kolo na korec.

Zellhaut *f.* stanična mrenica.

zellig staničav.

Zellkern *m.* stanično jedro.

Jelstoff *m.* staničnina, vlaknina.

Zelot *m.* gorečnik, gorečnež, prena-petež, zelot.

Zelt *m.* (wiegender Gang eines Reit-thieres) zibanje, pasji hod, mimohod; daš Pferd geht im — konj se ziblje, konj podaja, ima pasji (petelinov) hod.

Zelt *n.* šator, šotor, stan.

Zelten *m.* kolaček, strden mlinčec.

Zelter *m.* (Pafsogänger) konj z ziba-jočim (pasjim od petelinovim) hodom, konj za ježo, jezdni konj.

Zeltklafche *f.* vojaška sklenica od lagčev.

Zeltlager *n.* šatorišče, šotorišče, stanišče.

Zeltwagen *m.* voz s šatorsko opravo; pokrit voz.

Zenith *m.* nadglavišče, zenit, nad-temenišče, nadtemenska točka. [nik.

Zeolith *m.* (Sprudelstein) zeolit, vrel-

Zephyr *m.* zahodni veter, večernik; prijeten hlad, sapica, vetrič; zefir.

zer- raz-; z-, s-, pre-

zerarbeiten razdelati, razdejati (-de-nem); sich — zdelati se, ugonobiti se.

zerbeißen raz-, pre-, zgrizti, raz-, pregrizniti.

zerbersten razpočiti se, raznesti se.

zerbrechen *tr.* lomiti; raz-, pre-, po-, zlomiti, razbiti (-bijem), streti (strem u starem), raztrupati; sich den Kopf — biliti od lomiti si glavo; *intr.* raz-, ubiti se, streti se. [hek.

zerbrechlich razlomljiv, razlóměn, kr-

zerbrechlichkeit *f.* razlomljivost, raz-
lomnost, krhkost.

zerbröckeln drobiti, mrviti; raz-, zdro-
biti, raz-, zmrviti.

zerdreschen raz-, premlatiti.

zerdrücken mečkati, stiskati, mučkati, tlačiti; raz-, zmečkati, stisniti, stla-
čiti; zdruzniti.

zerfahren raz-, zvoziti, z vozom raz-
gaziti, s koli utreti (-tarem).

zerfahren *adi.* raz-, zvožen, utrt; *fig.* raztresen, nesložen, razvrt, razdrt, razdejan.

Zerfahrenheit *f.* raztresenost, razmiš-
ljenost; nesložnost.

Zerfall *m.* razpad, razsip.

zerfallen razpasti (-padem), razsuti
(-sujem) se, razvaliti se, podreti (-de-

rem) se, razrušiti se; *impf.* razpadati, podirati se, rušiti se; (getheilt sein) deliti se, ločiti se, krojiti se.

Zerfallenheit *f.* razpadlost.

zerfeilen raz-, prepiliti.

zerfehen razdrapati, raztrgati.

zerfeischen mesariti; razmesariti, raz-
mrcvariti, raztrgati.

zerfließen (zergehen) topiti se, taliti
se, tajati se; raztopiti se, stajati se,
razpustiti se, razliti se; (v. Schnee)
kopneti; skopneti.

zerfressen razjesti (-jem), razgrizti;
impf. razjedati.

Zergliederer *m.* razdevalčec, razparalčec,
raztelesovalčec, anatom.

zergliedern raztelesiti, razuditi, raz-
parati; (einen Saß) razložiti, razbrati
(-berem); *impf.* razlagati, razbirati,
razkladati.

Zergliederung *f.* raztelesba, razdevanje
na ude; (des Saßes) razlaganje, raz-
biranje, razbor.

zerhacken (zerhauen) razsekati, se-
sekati; razsekávati.

zerhauen razzvečiti, prezvečiti; *fig.*
premleti (-meljem), premlévati, pre-
natanko razlagati.

zerklüften razpočiti, razsesti se.

Zerklüftung *f.* razpoka, razsedlina.

zerknicken po-, zlomiti, zmečkati.

zerknirscht skrušen, strt, potrt, pobit.

Zerknirschung *f.* skrušenost, potrtost,
skesanost.

zerknistern razpršiti se.

zerkrähen razpraskati.

zerlassen razpustiti, raztopiti; *impf.*
razpuščati, raztapljati; (in Fett) raz-
cvreti. — *See zerlassen*

zerlegen razložiti, razstaviti; *impf.*
razkladati, razstavljati; (*chem.*) krojiti;
razkrojiti; (tranchieren) razrezati (-re-
žen), razsekati, razkosati.

zerlumpt raztrgan, razcapan, raz-
drapan, capast.

zermahlen raz-, semleti (-meljem).

zermalmen zmeti (-manem), razdro-
biti, streti (-tarem), razmečkati, raz-
mlinčiti.

zernagen razglodati, zgrizti.

zerpflücken raztrgati, razčupati.

zerplagen razpočiti se.

zerquetschen mečkati, druzgati, mlinčiti; zmečkati, zdruzgati, zmlinčiti, streti (-tarem).

zerrausen razkuštrati, razmršiti, zdrahati, razkodrati.

zerrauft razkuštran, zmršen, tršast.

Zerrbild n. nespodoba, spaka, nakaza.

zerrreiben treti (tarem), meti (manem); streti, zmeti.

zerreissen tr. trgati; pre-, raz-, strgati, razčesniti; *intr.* trgati se; pre-, raz-, utrpati se.

zerrren vlačiti, tirati (sem ter tje).

zerrinnen topiti se; raztopiti se, razpustiti se; (v. Schnee) kopneti, skopneti.

zerrüthen razgugati, razmajati, pretresti; die Gesundheit — zdravje izpodkopati, zdravje rušiti.

Zerrüttung f. zmešnjava, zmotnjava, zmeda, nered.

zerschellen razbiti (-bijem) se, razkršiti se, raztreščiti se.

zerschieszen razstreliti.

zerschlagen razbiti (-bijem), raztolči; sich — razbiti se; (v. Kauf, v. d. Heirat ic.) razdreti (-derem) se, razvreči (-vržem) se.

zerschmelzen tr. topiti, taliti; raztopiti, raztaliti; *intr.* topiti se, tajati se, taliti se; raztajati se, razpustiti se, raztopiti se; (v. Schnee) kopneti; skopneti.

zerschmettern raztreskati, razbiti (-bijem), raztrupati.

zerschneiden pre-, razrezati (-režem), razkrojiti; (mit der Schere) raz-, prestriči (-strižem).

zerselbar raztvoren, razkrojen, raztvorljiv, razkrojljiv.

zersetzen (chem.) raztvoriti, razkrojiti, razločiti; *impf.* raztvorjati, razkrajati; sich — raztvorjati se, razkrajati se; raztvoriti se, razkrojiti se.

Zersetzung f. krojitev, razkroj, raztvorba; razpad. [krojilo.]

Zersetzungsomittel n. raztvorilo, raz-

Zersetzungsproduct n. raztvorbina, raz-

krojina. [razcepiti.]

zerspalten raz-, preklati (-koljem),

zerspalttern razcepiti, razdrobiti, raz-

mrvti; d. Zeit — potratiti, zapraviti.

zersprenzen razgnati (-ženem), raz-

streliti, razvreči (-vržem), raznesti;

(eine Schar) razpoditi, razpršiti, raz-

kropiti, raztirati, razkaditi, razprašiti.

zerspringen počiti, pokniti, regniti, raz-

razpociti se, razleteti se.

zerskampfen razpehāti, raztolči; (mit

füßen) razteptati, razgaziti, razman-

drati.

zersäuben razprašiti, razpršiti.

zersieben razprašiti se, razkaditi se,

razpršiti se, razprhniti (-se).

zersörbar razrušen, raz-, porušljiv.

zersören po-, razrušiti, razvaliti, raz-

dejati (-denem), razdreti (-derem), raz-

suti (-sujem), razgraditi, razsaditi,

podreti; *impf.* rušiti, razdevtati, raz-

podirati, razgrajati; (vernichten) po-

končati, uničiti; *impf.* pokončevati,

uničevati.

Zersörer m. raz-, podiraléc, rušiléc;

pokončevaléc, uničevaléc.

Zersörung f. razdor, razrušenje, po-

rušitev; podiranje, rušenje, razdevanje,

pokončevanje.

Zersörungswuth f. pokončevalnost,

uničevalnost, uničevalna strast (-i).

zersößen raztolči, razpehāti, streti

(-tarem), razmeti (-manem).

zestreuen raztresti, razsuti (-sujem),

raznesti, raztrositi, razmetati (-mečem);

impf. raztresati, razsipati, raznašati,

razmetovati; (den Feind —) razkropiti,

razpoditi, raztirati, razgnati (-ženem),

raztepti (-tepem); sich — razkropiti

se, razbegniti (se), razgubiti se, raz-

pršiti se; *fig.* razmisliti se, razvedriti

se, zabaviti se, kraték čas si napraviti.

zestrent raztresen, razmisljen, zbehan

v mislih; (v. Lichtstrahlen) razmetan,

razsut. [nšč.]

Zestreute m. razmisljenéc, razrese-

Zestreueung f. (Zestreueheit) razrese-

nost, razmisljenost; (Aufbeiterung) za-

bava, veselje, veselica, razveseljevanje;

(des Lichtes) razmet, razsev, razsipanje;

Zestreueungs- razmetni, razmetalni,

razsipalni, raztrosni.

Zestreueungslinse f. razmetna leča, leča

razmetnica, razsevna leča, razsevka.

Zestreueungspunkt m. razmetišče, raz-

sevališče.

Zestreueungsspiegel m. razmetno zrcalo,

razsevno zrcalo.

Žerstreuungsjudt *f.* nagujenje do razveseljevanja, zabavoljubje, razuzdanost.

Žerstreuungsvermögen *n.* razmetnost, razsevnost.

žerstücheln razkosati, razsekati na kose, razdrobiti.

zertheilen razdeliti, razločiti; *impf.* razdeljevati; (*die Wollen*) razgnati (-ženem), razpihati (-am u. -pišem), razpoditi; *impf.* razganjati; (*e. Geichwulst*) razplaviti, razločiti, razgnati; (*in zwei Theile*) razpoloviti, razpolovičiti; *sich* — razdeliti se, raziti (-idem) se, razkrojiti se; *impf.* razkrajati se, razhajati se; (*v. d. Geichwulst*) splahniti, *impf.* splahovati.

zer trennbar razločen, razdeljen, razločljiv.

zer trennen razločiti, narazen spraviti; (*ein Stück*) parati, porjati (porjem); razparati, razporjati.

zer treten teptati, mandrati; po-, razteptati, razmandrati, pohoditi, po-, razgaziti, streti (-tarem) z nogo.

zertrümmern razvaliti, razdreti (-derem), po-, razrušiti, razdrobiti, razbiti (-bijem).

zerwerfen razvreči (-vržem), razmetati (-mečem); *impf.* razmetavati, razmetati; *sich* — raz-, spreiti se, skregati se.

zerwühlen razriti (-rijem), razbrskati, razkopati (-kopljem), razgrebsti (-grebem); *impf.* razrivati, razkopavati.

Zerwürfnis *n.* razpor, razdor, razprtija, nesložnost.

zerzauen raz-, skuštrati, skodernati, razčupati, z-, razmršiti, razdrahati, razcapudrati, razkocati.

zerzauen s-, razkuštran, kuštrast, tršast, z-, razmršen, razdrahan, razcapudran, razkocán.

zerzupfen pukati, kósmati, očfrati; razpukati, razkósmati, razečfrati.

zeter interj. joj prejoj! pomagajte!

Zetergeschrei *n.* klic na pomagaje, silno vpitje, vik in krik, kričanje na vse pretege; *ein* — erčeben kvisk in vrisk ob. vik in krik zagnati (-ženem).

zetern na vse pretege vpiti (vpijem), na vso moč kričati, dreti (derem) se, udelovati.

Zettel *m.* list, listek; (Banfnote) bankovšč; (bei Webern) osnutek, osnova, snutek.

Zettelbank *f.* bankovnica, banka ki bankovce izdaja. [valo.]

Zettelbaum *m.* snovalno vratilo, snov.

Zettelchen *n.* listič.

Zettelende *n.* koncei *pl.*, abranki *pl.*, zavrski *pl.*, krajnik, ureznik.

Zettelgarn *n.* osnova, snutek.

Zetteln snovati. *-Lutaly?* [nik.]

Zettelrad *n.* tkalsko motorilo, snoval.

Zettelträger *m.* listonosec, raznaševalc listov. *-Lutaly prijavna - Kladiva*

Zeug *m.* u. *n.* (Stoff) tvarina, snov (-i), roba, blago; (Gewebe) tkanina; (leinen) platnina, prtenina; (*b. Bäder*) kvas; (Geräthe) priprava, orodje; (Ding) reč (-i), stvar (-i); alteš — starina, stara razvlaka, šara in ropotija; lieberlicheš — druhal (-i), lopovi *pl.*, potepuhi *pl.*, zanikarneži *pl.*; dummes (albernes) — neslanosti *pl.*, norčarije *pl.*, neumnosti *pl.*, kvante *pl.*; dummes — reden kvasiti, čekati, čenčati.

Zeugamt *n.* urad za bojno pripravo.

Zeugbaum *m.* vratilo. [tisk.]

Zeugdruck *m.* tiskanje tkanin, tkaninokvas.

Zeuge *m.* pričá, svedok; pričevalc; falšcher — kriva pričá, krivopričnik.

Zeugefall *m.* (*geneticus*) rodilnik, genetiv.

zeugen (erzeugen) roditi, ploditi; zaroditi, zaploditi; (Zeugniß geben) pričati, svedočiti, pričevati, dokazovati; izpričati, dokazati (-kažem), osvedočiti.

zeugen *adi.* od tkanine, tkaninski.

Zeugenaussage *f.* izpoved (-i) svedokov, besede (izpovedba) prič.

Zeugenbeweis *m.* dokaz s svedoki, dokaz po pričah. [prič.]

Zeugeneid *m.* prisega svedokov ob.

zeugenfrei brez pričá, na samem.

Zeugenführer *m.* dovodnik prič.

zeugentlos brez prič ob. svedokov.

Zeugenschaft *f.* pričevanje, svedočenje.

Zeugenverhör *n.* (-vernehmung *f.*) zaslišanje prič, izpraševanje svedokov.

Zeuger *m.* roditelj, rodnik.

Zeughaus *n.* orodnica, orodišče, kladnica; (*für Kriegsgeräthchaften*) vojaška opravilnica, orožnica, orožarna.

Zeugmeister *m.* nadzornik orožnice, cajgmojstër.

Zeugnis *n.* (*pl.* Zeugnisse) spričevalo, svodčba; — geben pričati, pričevati.

Zeugschmied *m.* ročni kovač, izdelovalec železnega orodja.

Zeugung *f.* roditev, zarod.

Zeugungsmitglied *n.* rodilo, plodilo.

Zeugungskraft *f.* rodilna moč (-i), rodilnost.

Zeugungsorgane *pl.* rodila *pl.*, plodila

Zeugungsvermögen *n.* plodilna (rodilna) zmožnost.

Zeus *m.* Zevs, Zen; (slav.) Perún.

Zibethkäse *f.* cibetka.

zich nakisen, kiselkast, okisel.

Zickelfleisch *n.* kozlétina. [česk.]

Zicklein *n.* kozlè (-éta), kozlič, kozličak; *adv.* križem, sem pa tje, siksak.

Ziehe *f.* (Überzug) na-, prevlaka.

Ziege *f.* koza; *dem.* kozica.

Ziegel *m.* opeka; (Dach-) strešnik, strešna opeka.

Ziegelbrenner *m.* opekar.

Ziegelbrennerei *f.* opekarnica.

Ziegeldach *n.* streha z opeko krita, ceglata streha.

Ziegelerde *f.* ilovica od glina za opeko, opekovina.

Ziegelhütte *f.* [i. Ziegelbrennerei.]

Ziegelofen *m.* opekarska peč (-i), opečnica.

Ziegelstein *m.* [i. Ziegel.]

Ziegen kozji.

Ziegenbart *m.* kozja brada.

Ziegenbock *m.* kozel; prè, cap. [na.]

Ziegenbockfleisch *n.* kozlovina; prèvi-

Ziegenfell *n.* kozja koža, kozlina.

Ziegenfleisch *n.* kozje meso, kozjevina, kozličevina.

ziegenfüßig kozonòg.

ziegenfüßler *m.* kozonožec.

Ziegenmelcher *n.* meket, mekotanje.

Ziegenhirt *m.* kozar, kozji pastir.

Ziegenhürde *f.* kozara.

Ziegenkäse *m.* kozji sir, ožemčič.

Ziegenkoth *m.* kozjek, kozji bobki *pl.*

Ziegenlamm *n.* kozlè (-éta), kozliček.

Ziegenleder *n.* strojena kozlina.

Ziegenmelher *m.* (*Caprimulgus*) kozodoj, podhujka, légen (legena), ležetrudnik.

Ziegenmilch *f.* kozje mleko.

Ziegrußball *m.* kozji hlev, kozjak, kozara.

Ziegenwolle *f.* kozja volna od dlaka.

Ziegenzucht *f.* kozarstvo.

Zieger *m.* [i. Ziegenkäse.]

Ziegler *m.* opekar, ceglar.

Ziehbrunnen *m.* šterna na vago.

Zihe *f.* reja, iz-, odreja, iz-, odgoja, vzrejanje.

Ziehelttern *pl.* redniki *pl.*, hraniteljji *pl.*, vzrejevalci *pl.*, gojitelji *pl.*

ziehen *tr.* vleči; vlačiti, potegovati, potezati; zvlèci, potegniti; die Aufmerksamkeit an sich — pozornost naše obrniti (*impf.* obračati); daß Schwert — meč potegniti od izdreti (-derem); vor Gericht — pred sodišče pozvati (-zovem), — poklicati (-klicem), — postaviti; auf seine Seite — dobiti na svojo stran; zur Tafel — povabiti; zur Strafe — kazniti, kaznovati; in die Länge — odlašati, zavlačiti; zu Rathe — za svet vprašati, posvetovati se s kom; Nutzen — korist imeti (imám); ins Vächerliche — na smešno stran obrniti, *impf.* — obračati; zur Berantwortung — na odgovor pozvati (-zovem); (halten und erziehen) rediti, gojiti; odrediti, od-, izgojiti; *intr.* (sich fortbewegen) iti (grem), potovati; oditi, potegniti jo; aus dem Lande — iz-, preseliti se; sich — vleči se, razprostirati se.

Zieher *m.* vlačilec, potegovalèc; (Werkzeug) natezalnik.

Ziehgeld *n.* odgojovina, réjščina.

Ziehkind *n.* rejenec, rejenček; rejenka, rejendica.

Ziehkraft *f.* vlečnost, privlačnost.

Ziehloch *n.* žrelo.

Ziehmaschine *f.* vlačilni stroj.

Ziehmutter *f.* rednica, hraniteljica, odgojevalka, krušna mati (matere).

Ziehpflaster *n.* mehurnik, omuščnik.

Ziehrad *n.* kolovrat, vreteno.

Ziehseil *n.* vlačilna vrv (-i).

Ziehsohn *m.* rejenec.

Ziehsohner *f.* rejenka.

Ziehung *f.* vlečenje, potezanje; (daß Vögel) vzdigovanje srečk, srečkanje, žrebanje.

Ziehungsliste *f.* kazalo vzdignjenih srečk, razpreglednica izžrebanih številčk.

Ziehungstag *m.* dan srečkanja, dan žrebanja.

Ziehwater *m.* rednik, hranitelj, odgojevalec, krušni oče (očeta).

Ziehweg *m.* vlačilna steza, vlačilna pot (-i).

Ziehwerk *n.* vlačilo, vlačilno orodje.

Ziel *n.* cilj, končec, namen, namemba, namera, smotër.

zielen mériti; na-, pomériti; *fig.* naklepati, namérjati; — *deš* *Zeitwort* prehodni glagol, prehodnik.

Zieler *m.* merilci, ciljar; kazalec.

ziellos brez cilja, brez gotovega smotra, brez posebne namere; — *eš* *Zeitwort* neprehodni glagol, neprehodnik.

Zielpunkt *m.* cilj.

Zielscheibe *f.* tarča; — *d.* *Wiges* predmet šal in dovtipov.

ziemen spodobiti se, spodobèn biti (sem), pristovati, pristojati se.

Ziemer *m.* (Krammetsvogel) brinovka, smólnica; (Rüdenstüß) hrbtanèc, hrbtovina; (Därsenziemer) volovska žila, bikovica, bikovèc, usíb.

ziemlich *adv.* precej, še dosti, prilično; *adj.* precejšen, priličen, precej velik. [nik.

Zieraffe *m.* gizdalin, gizdavèc, šopir.

Zierat *m.* lepótija, lepšava, okras, ures, kiné, nakit.

Zierbaum *m.* lepótno drevó (-ésa);

Zierbäume *pl.* lepótno drévje.

Zierde *f.* (Zier *f.*) dika, kras, lepšava, lišp, lepótilo, kiné.

zierdelos brez lepótije, prost nakita, nenakičen.

ziieren lepótiti, lepšati, krasiti, kinéati, kititi, lišpati, zaljšati; olepšati, okrasiti, nakititi, okinéati, ozaljšati; *fidh* — (affectieren) delati se, pačiti se, prenavljati se, prisiljeno se vesti (vedem).

Ziererei *f.* pačenje, prenavljanje, neslano vedenje, gizdalinstvo.

Ziergarten *m.* vrt za zabavo, perivoj, cvetnjak. — *fm*

Zierkunst *f.* olepševalstvo, olepševalna umetnost (-i).

zierlich dičen, lep, mičen, èdèn, zal.

Zierlichkeit *f.* dičnost, lepota, mičnost.

Zierpflanze *f.* lepótna rastlina, cvetlica krasotica.

Zierpuppe *f.* gizdalin, gizdavèc; (weibl) gizdavka, našopirjenka.

Zieselmaus *f.* (*Spermophilus*) mišglodalka, polh; (*Mus citellus*) suslik.

Ziffer *f.* številka, število.

Zifferblatt *n.* kazalnik, cifrenica.

ziffermäßig po številkah, s številkami.

Zifferschrift *f.* pisuje s številkami, tajno pismo.

Ziffersumme *f.* seštevèk številčk.

Ziguner *m.* cigan; *fig.* plašar, plašár, slepar, rokovnjač; — *in f.* ciganka; *fig.* plašarica.

zigunerisch ciganski. [jek.

Zigunerkraut *n.* (*Lycopodium*) lišič.

Zigunerleben *n.* ciganjenje, ciganstvo, cigansko življenje. [pati se.

zigunern ciganiti, vlačiti se, pote.

Zigunersprache *f.* cigánščina, ciganski jezik.

Zigunervolk *n.* cigani od. ciganje *pl.*

Zigunerweib *n.* ciganka.

Zimmer *n.* soba, izba, stanica; *Zimmer-* sobni, izbni; (*Zimmermanns-*) tesarski.

Zimmerarbeit *f.* tesarsko delo. [vanje.

Zimmerarrest *m.* zapor v sobi, sobo.

Zimmerart *f.* tesarska sekira.

Zimmerbalken *m.* greda, tram.

Zimmerdecke *f.* strop v sobi, petro.

Zimmerreinigung *f.* sobna oprava, posohje, pohišje.

Zimmergesell *m.* tesarski pomagač.

Zimmerhandwerk *n.* tesarstvo.

Zimmerherr *m.* (*Zimmermieter*) gostač, najemnik sobe.

Zimmerhof *m.* tesarsko torišče, tesališče, tesarnica.

Zimmerholz *n.* les, tesarski les, hodi *pl.*, bruna *pl.*

Zimmermaler *m.* sobni slikar.

Zimmermann *m.* tesar, tesač.

Zimmermannskunst *f.* tesarstvo.

Zimmermannslade *f.* tesarska skrinjica, truga, plenkača.

Zimmermeister *m.* tesarski mojster.

zimmern tesati (tešem); obtesati, stesati, narediti.

Zimmernagel *m.* klin, moznik.
 Zimmerplatz *m.* f. Zimmerhof.
 Zimmerpufer *m.* čistilec sob, voščilec sobnih tal.
 Zimmerthür *f.* sobne duri *pl.*
 Zimmerwischer *m.* f. Zimmerpufer.
 Zimmel *m.* (Zimmt) sladka skorjica, cimet.
 Zimmelbaum *m.* cimetovo drevo (-esa), drevo sladke skorje, cimetovčec.
 Zimmelrinde *f.* sladka skorja.
 zimperligh presiljeno sramežljiv.
 Zimperlighkeit *f.* pretirana sramežljivost.
 Zink *n.* cink, ciněk; Zink- cinkov.
 Zinkblende *f.* cinkova svetlica od slepotica. [vršac.
 Zinke *f.* rogelj, zob; (deš Bergeš) rt.
 Zinken *m.* (Zinfe *f.*) ukrivljena troba, zavita trobenta, rožnica.
 Zinkenbläser *m.* trobčec, kornetist.
 Zinker; *n.* cinkova ruda, cinkovica.
 Zinkplatte *f.* cinkova plošča. [beloba.
 Zinkweiß *n.* cinkovo belilo, cinkova
 Zinn *n.* kositer, cin; Zinn- kositerni, cinov, kositernast.
 Zinnauflösung *f.* razpuščenj od raztopljenj kositer.
 Zinnbergwerk *n.* kositernik, rudnik na kositer.
 Zinne *f.* vrh, sleme (-ena), zobčast nadzidčec, kresta.
 zinnen kositren, cinast.
 Zinner; *n.* kositrovčec, kositerna ruda.
 Zinngeschirr *n.* kositerno od cinasto posodje.
 Zinngehër *m.* olovar, kositrar, cinjar.
 Zinngehërei *f.* olovarstvo, kositrarstvo; olovarnica, kositrarnica.
 Zinngras *n.* (*Equisetum*) preslica, preslička, hvošč. [kositer.
 Zinngrube *f.* kositernik, rudnik na zinnhaltig kositrovit, cinovit.
 Zinnober *m.* cinobër, rumenica.
 Zinnplatte *f.* kositerna plošča.
 Zinnstein *m.* kositrovčec. [nina.
 Zinnware *f.* kositerna roba, kositre-
 Zins *m.* obrest (-i); dača, davščina; (Haus-) stanarina, najemščina, gostasščina; (Pacht-) najem u najem, najmovina, zakupnina, zakupsščina; Zins- obrestni, najemni, zakupni.

Zinsbar davku podvržen, dačni.
 Zinsbekanntnis *n.* izpoved o najmarini.
 Zinsen *pl.* f. Zintereßen.
 zinsen (eintragen) nesti, donasati; (entrichten) najmovino plačevati. (stih.
 Zinsenausstand *m.* zastanek na obre-
 Zinsentzug *m.* dobivanje obresti.
 Zinsenertrag *m.* dohodek od obrestij.
 Zinsfassion *f.* napoved najemščine.
 zinsfrei neobdačen, dače prost; najemščine prost. — *für zupma hie* !
 Zinsfuß *m.* obrestna mera.
 zinspflichtig dači (davku) podvržen.
 Zinssteuer *f.* najmarina; obrestnina.
 Zinszahl *f.* rimsko število, indikejja.
 Zipsel *m.* rogelj, končec.
 zipselig rogljat.
 Zipperlein *n.* f. Wicht, Podagra.
 Zirkeldrüse *f.* česerika.
 Zirkelkieser *f.* limba, camprin.
 Zirkelnuss *f.* (*Pinus cembra*) pinija, limba; (*Nux picea*) limbov oreh.
 Zirkel *m.* (Kreis) kolobar, okrog, kolo, obod; (Werkzeug) šestilo, šestar.
 Zirkelbogen *m.* ukrožen obok, okrožen obod. [dast.
 zirkelförmig okrožen, okrogel, obo-
 Zirkellinie *f.* okrožna črta, krožnica, obodnica, kolobar.
 zirkeln šestiliti, šestariti, s šestilom (šestarjem) meriti.
 zirkelrund popolnoma okrogel.
 Zirkelschenkel *m.* šestilni krak.
 Zirkelschmied *m.* šestilar.
 Zirkelschnitt *m.* krožni urezek.
 Zirpe *f.* cvrčec, čriček, žrikovčec.
 zirpen (v. Heimchen) šerkati, cvrčati (-im), škretli, škripati (-pljem), cvrkati; (v. Bögeln) šerleti, cikati, čivkati.
 Zirpen *n.* cvrkot, cvrčanje, šerk, šerkanje.
 zischen šušljati, susati, šušljati, šepetati, ščebljati.
 zischen sikati (sikam u. sičem), zvizdati, žvižgati, psikati. [danje.
 Zischen *n.* psik, zvizd, sikanje, zviz-
 Zischer *m.* sikalčec, zvizdalčec.
 Zischlaut *m.* sikalčec, sičnik.
 Zisererbse *f.* (*cicer arietinum*) čičerka, čizara.
 Žitber *f.* citre *pl.*; — žipelen citrati, igrati na citre.

Zitherspieler m. (—schläger) citraléc, citraš, citrar.

Zitteraal m. (*Gymnotus electricus*) električna jegulja, električni ogor.

Zitterer m. trepetaléc, drgetaléc, drgetalo. [jásika.

Zitterespe f. (*Populus tremula*) ósika;

Zittergras n. (*Brisa*) migalica, Marijini lasci *pl.*, solzica Marije device.

Zittermal n. lišaj.

Zittern tresti se, trepetati (-am u. trepečem), drgetati (-am u. drgečem).

Zittern n. trepet, drget, tresavica, trepetanje, drgetanje.

Zitternd tresoč (se), drgetav; (mit d. Kopfe) tresoglav; (mit d. Hand) tresorók; —eš Erdreich ozibi *pl.*, tresočina.

Zitterpappel f. (*Populus tremula*) trepetlika, ósika, jásika.

Zitterroche m. (*Torpedo*) električni škat, trnjača.

Zitterwels m. (*Silurus electricus*) električni som, otripni som.

Ziß m. (feiner bunter Kattun) cic.

Ziße f. (auch: Ziß m.) sés, sésék, sésée, cizék, bradavičica na dojilih.

Zißen sésáti, cuzati, zizati. [bolji.

Zobel m. sobol; **Zobel-** sobolov, **sobelfänger m.** sobolar.

Zobelfell n. sobolovina, sobolova koža.

Zobelmütze f. sobolovka, sobolova kapa.

Zobelpelz m. sobolov kožuh; sobolovina.

Zodiacallicht n. zodiakalno sijanje, odsoj zverinskega kroga.

Zodiacus m. zverinski krog, zodiak.

Zose f. hišina, sobarica.

Zögerer m. obotavljaléc, odlašaléc, odkladaléc.

Zögern obotavljati se, odlašati, odkladati, zatézovati, očajati se, muditi se.

Zögerung f. obotavljanje, odlašanje, odkladanje, očajanje, pomuda.

Zögling m. rejenšc, gojenšc; (weibl.) rejenka, gojenka.

Zoll m. (Maß) paléc; (Abgabe) mitnina, carina, col; Einfuhr— uvoznina; Durchfuhr— prevoznina; Ausfuhr— izvoznina u. mittelst -ina; Zoll— mitninski, carinski, colni. [na.

Zollamt n. mitninski urad, mitninar-zollämtlich mitninarski.

Zollang paléc dolg.

Zollausatz m. mitninski nastavék.

Zollaufseher m. mitninski od. carinski nadzornik.

Zollauschluß m. colni izjemék.

Zollbar mitnini podvržen.

Zollbeamte m. mitninski od. colni uradnik, mitninar, colnar.

Zolleinnehmer m. pobiraléc mitnine, mitar, colnar, mitninar.

Zollen (entrichten) dati, plačati, opraviti; *impf.* dajati, plačevati, opravljati; Achtung — v čisljih imeti (imám), čislati, spoštovati; Dank — zahvaliti se, zahvalnost skazovati.

Zollerhöhung f. povišanje mitnine, zvišanje cola.

Zollermäßigung f. znižanje mitnine, zmanjšanje carine od. cola.

Zollfrei mitnine prost, carini ne podvržen, brezcoln; Gedanken sind — misli so svobodne.

Zollfreiheit f. oproščenje od mitnine, brezcolnost.

Zollgebiet n. mitninsko področje, mitninišéc.

Zollgebür f. mitninska od. carinska pristojbina, col. [stava.

Zollgesetz n. carinski zakon, colna po-

Zollgewicht n. mitninski utež, colna vaga.

Zollgrenze f. mitninska od. carinska od. colna meja.

Zollhaus n. mitnica, mitnarnica.

Zollig paléc dolg, paléc debel, paléc širok.

Zolllinie f. i. Zollgrenze.

Zollmaß n. mera na palce.

Zöllner m. mitar, colnar, mitninar.

Zollordnung f. mitninski od. carinski zakon, colni red.

Zollpächter m. zakupnik mitnine.

Zollpflichtig mitnini podvržen.

Zollpfund n. colni funt.

Zollsaß m. mitninski nastavék, colni cenik.

Zollschranke f. mitninska zavora, colna pregraja.

Zollstab m. colno merilo, pošet.

Zollstätte f. mitninišéc, colnišéc, mitninarница.

Zolltarif m. mitninski postavék, colna tarifa.

Zollverein *m.* mitninarska zveza, colno društvo.

Zollverfahren *n.* mitninarsko postopanje, colno ravnanje, carinjenje, colovanje.

Zollverwaltung *f.* uprava mitnine.

Zollvorschrift *f.* predpis o mitnini, mitninski od. carinski od. colni predpis.

Zollwesen *n.* mitninstvo, carinstvo.

Zone *f.* pas; genähigte — zmerni pas; heiße — vroči pas; kalte — mrzli pas.

Zoographie *f.* popis živalij, živalopisje.

Zoolog *m.* živaloslovec, životinjar, zoolog.

Zoologie *f.* živalstvo, živaloslovje, zoologija.

zoologisch živalosloven, zoologičen.

Zoophyten *pl.* živalske rastline; zoofit.

Zootomie *f.* paranje od. raztelesovanje živih živalij, zootomija.

Zopf *m.* kita, pletenica; čužka, svilen trak; čop.

zopfählich kitast, čopast.

Zopfband *n.* vpleték, oplétalnica.

zopfen kito plesti (pleteti), lase splétati.

Zopfnarr *n.* dolgi lasjé *pl.*, spletni lasjé *pl.*

zopfig s kito, pleteničav.

zopfig (altmodisch) staroségen, starokopitén; pedantičen.

Zopftheil *m.* prámen.

Zorn *m.* jeza, srd, gnev, jad; heftiger — togota, ihta, ljutost, srditost; in — bringen raz-, ujeziti, razsrditi, razhuditi, razkačiti, raztogotiti; in — gerathen (kommen) u-, razjeziti se, razhuditi se, razsrditi se, razljutiti se, raztogotiti se; jemandes — beschwichtigen jezo potolažiti, udobrihati koga; sein — hat sich gefegt jeza ga je minila, potolažil se je.

Zornblick *m.* jezén od. srdit pogled.

Zornentbrannt (=entflammt) razjarjen, razpaljen, od jeze razvnet, razkačen, ljuto razsrjen.

zornig jezén, srdit, ljut, togotén, razkačen, razjarjen, razsrjen, hud; — werden u-, razjeziti se, razsrditi se, razljutiti se; *impers.* jeza me popade; — sein jeziti se, srditi se, togotiti se;

impers. jeza me grabi (popada); *triv.* (Groll hegen) piko imeti (imám).

zornmüthig jezav, jeznorit, togotén.

Zornmüthige *m.* jezavéc, jeznoritnež, togotnik, togotnež; — *f.* togotnica, *triv.* jeznoritnica.

Zornmüthigkeit *f.* togotnost, jeznoritnost, srditost. [čen.

zornschraubend jezén kot gad, razka-

Zornsin *m.* j. Zornmüthigkeit.

Zornwuth *f.* razjarjenost, razkačenost, jarost, togota.

Zote *f.* umazana —, kosmata —, sramotna —, grda —, klafarska beseda, kvanta; —n reißen kosmato od. nesramno govoriti, klafati, klobasati, kvantati, debele brusiti, nespodobne opombe delati.

zoten j. Zoten reißen.

Zotenlied *n.* nesramna —, umazana —, kosmata —, klafarska pesém (-i).

Zotenreißer *m.* klafač, kvantač, kvasač, klobasač, nesramnik.

Zotenreißerei *f.* klafarija, kvante *pl.*, klobasanje, nesramno govorjenje.

Zotenreißerin *f.* ženska nespodobnega govorjenja, nesramnica.

zotig nesramén, nespodobén, debel, opolzél, kosmat, umazan.

Zotte *f.* kosém, kosmič, kosmatina, kodra, kodér, runo; (im Dünndarm) résića; (an Kleidern) cunjá, capa, candra.

Zottelbär *m.* kosmati medved, kuštrasti medved, medved-kosmatinéc.

zottelig kuštrast, kodrast, kosmat, zmrsén. [racati.

zotteln (schwerfällig gehen) kocati, kozotténfúsig kosmatonóg.

zotticht kosmatinast, cunjast.

zottig kosmat, kocast, kodrast, kuštrast, kodrav, kuštrav; (zerrißen) raztrgan, razdrapan, capast, razcapan; — machen razkuštrati, razkodrati.

zu praep. k, h; (hinein) v; (auf) na; (bis zu) do; (bei) pri; (für) za; (zur Zeit) o, ob; za; (je) po; — Fuß peš; — Pferde jež, na konji; — Hause domá; Gasthof — r Post gostilnica pri pošti; Kaffeehaus — m Cefanten kavarina pri slonu; — Mittag o poldne; — Ostern o veliki noči; — hundertten

po sto, na stotine; —m Beispiel na primer; *adv.* proti; auf mich — proti meni; (daß Raß übersteigend) pre-; — groß prevelik; — klein premajhen; — fast premraz; (in Zusammenhng.) (= hinzu) pri-, (= ver) za; die Thür ist — duri so zaprte; *interi. le:* schlag — le udari; nur — le le, le daj, le no; Glück — Bog daj srečo.

quadern zaorati (-orjem), priorati; *impf.* prioravati.

quaddieren pristeti (-stejem), *impf.* prištevati.

Zubau *m.* prizidek.

zubauen (hinzubauen) prizidati, *impf.* prizidávati, prizidováti; (verbauen) zaidati, *impf.* zaidováti, zaidávati.

zubeißen prigrizniti. [(i).

Zuber *m.* čebër, bačva u. bačva, kad zubereiten pripraviti, prigotoviti, pripravati, pristrojiti; *impf.* pripravljati, prigtovljati.

Zubereitung *f.* priprava, pripravljanje, pripravek.

zuberger stehen kvisku od. pokonci stati (stojim), sršati u. sršeti (-im).

zubergeren priboljšati, zboljšati.

Zubereitung *f.* priboljšek, zboljšek.

zubergeren (v. d. Bienen) zalepiti, zadelati. zubinden zavezati (-vežem), *impf.* zavezovati.

zubergeren zaprt ostati.

zubergeren po-, namèžkniti komu, z očmi namigniti.

zubringen do-, prinesti; *impf.* pri-, donašati; die Zeit — prebiti (-bom), preživeti; schlafend — prespati (-spim); die Nacht — prenočiti, *impf.* nočiti, prenočevati; den Winter — zimo preživeti, *impf.* zimovati, prezimovati; gut die Zeit — čas dobro obrniti, *impf.* obračati; einem ein Glas — napiti (-pijem), *impf.* napivati u. napijati.

Zubringer *m.* pri-, donašalec, donosnik; (Angeber) ovadnik, ovaduh; (Stuppler) podvódnik; (Unterhändler) mešetar; —in *f.* do-, prinašalka; ovaduhinja; podvódnica.

Zubusse *f.* pridatek, dodatek, pri-vrček, priplatek, doplača, pri-, doplačilo; (Aufwand) stroški *pl.*, potrosék, zalóžlje.

zubergeren pri-, dodati, pri-, doplačati, privreči (-vržem); potrositi.

Zucht *f.* (daß Aufsichten) reja, odreja, gojitév, vzgajanje; (sittliche Erziehung) vzgoja, nrvnost, sramežljivost, čut za poštenje; (Disciplin) red, strah, pokorščina; in — halten v strahu imeti (imám), ostro imeti od. držati, strahovati, ne puščati svoje volje komu, strogo vzgojevati ga; der — entwachjen sibi odrasti; schledte — razuzdanost, preveč prostosti; in Züchten sramežljivo, pošteno, spodobno, nrvno; (Fortpflanzung d. Thiere) plemo (-ena), plod, razplod; (aufgezogene Thiere) priredék u. prirejék; (Race) plemo, pasmina; (am Pfluge) grédeljnica, gredánjica, plužna veriga, gožva; Zucht- plemenski, za plemo.

züchten rediti, odrejati, ravnati, gojiti, vzgajati.

Züchter *m.* rednik, vzgojevalec.

Zuchtgebiet *n.* plemenski okoliš.

züchtgewohnt strahú od. reda vajen, strogo vzgojen.

Zuchtthaus *n.* kaznilnica, pokorilnica, strahovalnica, prisilna delavnica, popravnica.

Zuchtthausler *m.* kaznjenec, pokorjenec, strahovanec, jetnik.

Zuchtthengst *m.* žrebec za plemo, pastuh, celak.

züchtig sramežljiv, spodobnega vedenja, lepega obnašnja, nrvén, pošten; (feuch) čist, nepokvarjen.

züchtigen pokoriti, strahovati, krotiti, kazniti, kaznovati; (mit Worten) svariti, karati, kregati; pokarati, posvariti, okregati; (m. d. Ruthe) šeskatiti, tepsti (tepem); našeskatiti, otepsti.

Züchtiger *m.* strahovalec, pokorilec, kaznovalec; —in *f.* strahovalka, kaznovalka.

Züchtigkeit *f.* sramežljivost, čistost, poštenost.

züchtiglich *f.* züchtig.

Züchtigung *f.* kazén (-i), pokora, siba; strahovanje, kaznovanje. [pleme]

Zuchtthuh *f.* plemenska krava, krava za

Züchtling *m.* *f.* Zuchtthausler.

züchtlos razuzdan, nesramén, brez strahú, nespodobén, nečist.

Zuchtlosigkeit *f.* razuzdanost, brezsravnost; nered.

Zuchtmeister *m.* strahovaléc.

Zuchtsch *m.* junéc za pleme, bik, plemenjak, plemenski junéc.

Zuchtruthe *f.* šiba strahovalka.

Zuchtsau *f.* (Zuchtschwein *n.*) svinja za pleme, plemenska svinja, plemenjača.

Zuchtschaf *n.* plemenska ovca.

Zuchtkier *m.* *f.* Zuchtsch.

Zuchtsute *f.* kobila za pleme.

zuchtanglich prikladen za pleme, plemenski.

Zuchtvieh *n.* živina za pleme, plemenska živina.

Zuchtwidder *m.* ovén za pleme, plemenski ovén.

zuchtwillig ubogljiv, voljan, poslušen, poslušljiv.

Zuch *m.* trgnotje, trzaj, zganotje, drhtaj, utripljej; einen — thun zganiti se, zmeziti se, treniti, zmigniti.

zuchen zganiti, zganiti se, zmigniti, trgniti, treniti, zmeziti se, zdrgetati; *impf.* migati, tripati, utripati (-am u. -tripljem), meziti se, drgetati (-am u. drgečem); (*v.* Blig) švigniti, *impf.* švigati; die Achsel — z ramo migati, komizgati; z ramo (*s* pleči) zganiti, skomizgati.

zuchen (daß Schweri) meč potegniti, izdreti (iz nožnice), posmukniti, zavihetati; mit gezühtem Schwerte z golim mečem.

Zucker *m.* cukér, sladkor, slador; **Zucker** *m.* cukreni, sladkorni; cukrov, sladkorjev.

Zuckerbäcker *m.* slaščičar, sladčičar.

Zuckerbäckerei *f.* (Ort) slaščičarnica; (Gewerbe) slaščičarstvo; (Zuckerwerk) cukrenina, slaščice *pl.*

Zuckerbäckerin *f.* slaščičarica.

Zuckerbirne *f.* cukrenica, cukréna, médenka, médenénica, sladkórnicna.

Zuckerbüchse *f.* sladkornica, sladornica.

Zuckererbsen *f.* sladki (cukreni) grah.

Zuckerfabrik *f.* cukrarna, cukrarnica, sladkornica.

Zuckergehalt *m.* cukrovina.

zuckerhaltig cukrovit, sladkornat, kar ima cukra v sebi.

Zuckerhandel *m.* trgovina s cukrom.

Zuckerhand *m.* ledenéc, kristalnati slador. [dež.]

Zuckermaul *n.* cukrolizéc, sladkosnukern cukrati, sladkoriti; posladoriti, ocukrati.

zuckern *adi.* cukren, sladoren.

Zuckermaul *m.* *f.* Zuckermaul.

Zuckerpapier *n.* papir za sladkor.

Zuckerproduction *f.* pridelovanje cukra, — sladora. [sladora.]

Zuckerrefinerie *f.* čistilnica cukra, — **Zuckerrohr** *n.* cukrov trst, cukrova trstika, sladkorovéc. [dovar.]

Zuckersteher *m.* cukrar, cukrovar, sladovarnica.

Zuckersteheri *f.* cukrarna, cukrarnica, sladovarnica.

Zuckerstoff *m.* cukrovina, sladovina, sladkorovina. [sladkor.]

zuckerstark presladék, sladék kakor **Zuckerwasser** *n.* cukrana voda, sladkorna voda.

Zuckerwerk *n.* cukrenina, sladkarija, slaščica (*gew. pl.*).

Zuckerworte *pl.* sladke od. medene besede *pl.*

Zuckerwurzel *f.* sladki koren.

Zuckung *f.* trganje, zvijavica, kré, drgetanje.

zudämmen zaježiti, zagradiiti.

zudecken za-, pogrniti, po-, zakriti (-krijem), odeti (-denem); (mit Umstürzung eines Körpers) po-, zavezniti; *impf.* za-, pogrinjati, po-, zakrivati, odevati.

zudem *adv.* vrhu tega, razven tega.

zudenken jmdm. etwas nameniti.

Zudrang *m.* pritisk, naval.

zudrehen za-, usukati, u-, zasukniti.

zudringlich vrinljiv, vsiljiv, silen, nadležén, neprilicén, netečén, sitén.

Zudringlichkeit *f.* vsiljivost, nadležnost, sitnost.

Zudringling *m.* vsiljivéc, sitnož, nadležnik, nadležnéž.

zudrücken zatisniti, pritisniti.

zueignen geben v last dati, podariti.

zueignen (widmen, dedicieren) posvetiti, pokloniti, podariti; *impf.* posvečevati, poklanjati; sich — lastiti si, svojiti si, lastiti se česa, prilastiti si,

polastiti se, pri-, osvojiti si; *impf.* prisvojevati si.

zueignend svojilen.

Zueignung *f.* osvojitév, prilastitév; (Widmung) posvećenje, posvetilo.

uerkennen prisoditi, *impf.* prisojati, prisojevati; die Todesstrafe — na smrt obsoditi.

Zuerkenntnis *n.* prisodba, prisodek.

uerst *adv.* najprvo, najpred, najprej, pred vsem drugim, na prvem mestu; prvič, prvokrat, sprva.

zufahren *tr.* pripeljati, dovoziti; *impf.* pripeljevati, dovažati; *intr.* hitro voziti, gnati (ženem), pognati; fahre zu! poženi! vozi!

Zufahrt *f.* dovožnja, pripeljaj.

Zufall *m.* prigodek, slučaj, naključje, naključek, naključba, primérlije; durch einen günstigen — po sreči, po naključbi; durch einen ungünstigen — po nesreči.

zufallen pripasti (-padem); (v. Dedel) zaklopiti se, zapreti se, zakleniti se; (v. d. Augen) zatisniti se, skupaj pasti.

zufällig *adi.* slučajen, prigoden, nenaden, nepričakovan; *adv.* po naključbi, slučajno, iz nenada, nenadoma.

zufälligerweise *adv.* naključno, po naključbi, slučajno.

Zufälligkeit *f.* slučajnost, prigodnost, naključje, nenadnost.

zufertigen poslati (posljam), odpraviti; *impf.* pošiljati, odpravljati.

zufiehen do-, pritekati, teči proti čemu.

Zufucht *f.* pribežališče, utočišče, zavetje; — nehmen pribežati, utóči se h komu, zateči se, iskati zavetja.

Zufuchtsort *m.* (Zufuchtsstätte *f.*) i. **Zufucht.**

Zufug *m.* prilet, dolet.

Zufufs *m.* pritók, dotók; (an Mitteln) prihodka *pl.*, pripomočki *pl.*, sredstva *pl.*

zufußern pošepetati, pošepniti.

zufolge *praep.* po, poleg, vsled.

zufrieden zadovoljen, dovoljen; — stellen zadovoljiti koga, zadostiti mu.

Zufriedenheit *f.* zadovoljnost, zadovoljstvo, dovoljnost.

zufrieren zamrzniti, zmrzniti; *impf.* zamrzovati.

zufügen prizadeti (-denem), provzročiti, storiti, učiniti, narediti; *impf.*

prizadevati, činiti, delati; jemandem Schlimmes — nahuditi.

Zufuhr *f.* pri-, dovoz, do-, privožnja, pri-, dovažanje; die — abbrechen dovoz zapreti, dovažanje preprečiti od. ustaviti; Zufuhr- dovožen, dovaževalen.

zuführen pripeljati (-peljem), do-, privesti (-vedem), pri-, dovoziti; *impf.* pripeljevati, voziti, pri-, dovažati, dovaževati.

Zuführer *m.* dovoznik, privoznik, dovažalec, dovaževalce.

Zufuhrschiff *n.* dovozna ladija, dovaževalen brod.

Zuführung *f.* privod, dovod.

zufüllen napolniti; (e. Graben) zasuti (-sujem); (das Gefäß) priliti (-lijem), doliti, dopolniti; *impf.* pri-, dolivati.

Zug *m.* vlak, vlačenje, potezanje; (m. der Feder) potégelje, poteza, érta; (v. Zugvieh) zaprega, vprega, plug, jarem, svez; (beim Trinken) dušek, požirek, požir; (Athenzug) dih, dihlje, dušek, sóplje; (Luft-, Wind-) prepih; hier ist ein starker — tukaj zelo vleče, tukaj je močen prepih; (ziehende Menge) sprevod, vlak, truma; (v. Bögen) tropa, trop, vršelo, kita, rajda, jata, krdele; (Eisenbahn-) vlak, vozovlak; (milit.) četa, oddelek, krdele, vod ($\frac{1}{4}$ stotnije); (des Charaktér's) lastnost, svojstvo; (Werkzeug) skripčec, vlak; im — e sein v razpravi biti (sem), v delu biti, teči, obravnavati se; in Zügen liegen umirati, pojemati, s smrtjo se boriti, biti (sem) v zadnjih dihljejih; Züge läuten klenkati, mrliču zvoniti.

Zugabe *f.* dodatek, pridatek, pridavek, privrček, pri-, nameček, nadavek, prikladek, priklada, doklada; (Zugierung) primes.

Zugang *m.* dohod, pristop, vhod; vrata (odprta) *pl.*

zugänglich pristopen, dostopen, dohodn, odprt, prost.

Zugameise *f.* mravlja debeloglavka.

Zugarm *m.* motoroga.

Zugband *n.* vez (-i), skoba.

Zugbaum *m.* vreteno, žerjav. [most.

Zugbrücke *f.* vzdigljivi most, vzdigni zugeben pridati, dodati, pridojati (-denem), privreči (-vržem), pri-, na-

makniti; *impf.* dodajati, pridajati, namikati; (zugesetzten) pripustiti, dopustiti, do-, privoliti, udati se; zugegeben, daš naj velja, naj bo, recimo da.

Zugebräu *n.* privarček.

zugebacht odmenjen, namenjen, pri-sojen, odmerjen.

zugegen *adv.* prisotén, pričujoč, navzoč, navzočen; *adv.* vpríčo, napríčo, poleg, zraven.

zugehen (auf etw.) iti (idem, grem) proti čemu, prihajati; (sich schließen lassen) zapreti se, zapeti (-pnem) se; (geschehen) goditi se, biti (sem); es gieng sehr hitzig zu hud boj je bil, srdito (hudo) so se dajali; es geht lustig zu vse je veselo, dobre volje so; es gieng nicht natürlich zu ni bilo samo na sebi.

pripadna reč

Zugehör *n.* pristojne potrebsčine *pl.*, cela priprava, pripadajoča oprema; daš Haus sammt allem — hiša z vsem, kar k njej spada od. kar se je drži.

zugehören spadati k čemu, pristojati, pripadati; biti (sem) čegavo; daš gehört mir (dir, uns, dem Nachbar, der Schwester) zu to je moje (tvoje, naše, sosedovo, sestrina).

zugehörig pristojén, pripadajoč, lastén; ihm — njegov, ihr — njen, euch — vaš, dem Oheim — stričev, der Tante — tetin.

Zügel *m.* uzda, brzda, vajet, povodéc. **zügello** neuzdan, razuzdan, razbrzdan, samopašen, svojevóljen.

Zügellosigkeit *f.* razuzdanost, samopašnost, samovoljnost, nepokorščina. **zügeln** uzdati, brzdati; za-, obuzdati, obrzdati; *fig.* krotiti, zadrževati, trdo od. strogo imeti (imám).

Zugemüſte *n.* zelenje, prikuha.

Zügelode *f.* navček, mrtvaški zvon, klenkaléc.

zugestellen pridružiti, pridati; *impf.* pridruževati, pridajati.

zugespitzt zaostren, rtast, špicast.

Zugeständnis *n.* privoljenje, dovoljenje, do-, privolitév, dopust.

zugestehen privoliti, dovoliti, do-, pripustiti; *impf.* pri-, dopuščati, dovoljevati; priznati; zugestanden daš denimo da, recimo da.

zugesthen udan, privržen, naklonjen. **zugewähren** pripisati (-pišem) komu, *impf.* pripisovati.

Zugfestigkeit *f.* trgovorna trdnost.

Zugfisch *m.* riba selilka, prehodna riba.

Zugführer *m.* vodnik, načelnik vóda.

Zuggarn *n.* vlak.

Zuggraben *m.* odtočni jarek, odtok, zdráznica, odvod, odvodni žleb.

zugießen (hinzugießen) priliti (-lijem), doliti; *impf.* do-, prilivati; (gießend verschließen) zaliti, zatopiti, zakapati.

Zugkraft *f.* poteznost, dovlačnost.

zugleich *adv.* vred, zajedno, skupaj, vkup, hkrati, ob jednem, na enkrat, sovred.

zugleichen zaravnati, zagladiti, zadelati, zalikati.

Zugloch *n.* dušek, odusek.

Zugluft *f.* prepih, sapa.

Zugneß *n.* j. Zuggarn.

Zugochs *m.* uprežni vol, vozni vol.

Zugpflaster *n.* mehurnik, priščilo, mokoljnik, omusičnik.

zugraben zakopati (-kopljem), zagrebsti (-grebem); *impf.* zakopavati, zagrebati.

Zugrad *n.* samotežno kolo (-esa).

Zugraupe *f.* (Processions)spinner sprevodni preléc.

zugreifen poprijeti (-primem), poseči (-sezem), popasti (-padem), lotiti se; *impf.* poprijemati, popadati, posegati.

zugrunde *adv.* v (na, pod) nič, po zlu; — gehen konéc vzeti (vzamem), po zlu iti (grem), na nič priti (priedem), poginiti, pogubiti se; — richten uničiti, pogubiti, ugonobiti, ukonécati, zatreiti (-trem u. -tarem).

Zugrunderichten *n.* pokončevanje, uničevanje, zatiranje.

Zugschnur *f.* zadrza, zadržuza. [zanje.]

Zugseil *n.* vrv (-i), konopéc za pote-

Zugthier *n.* uprežna žival (-i), vozno živinéc.

zugürten opasati (-pašem).

zugute halten ne za zlo vzeti (vzamem), ne zameriti, spregledati. [svez (-i).

Zugvieh *n.* uprežna od. vozna živina.

Zugvogel *m.* ptica selilka, ptíc seliléc, seléc, selilna ptica, prehajalka.

Zugwagen *m.* voz.

jugveije *adv.* trumoma, v tropih.
 Jugwind *m.* f. Zugluft.
 Jugwinde *f.* vitel.
 juhaben (juhalten) zaprto imeti (-ám), zaprto tiščati (-šcim); die Augen — mižati; die Hand — pest tiščati; sein Versprechen juhalten mož - beseda biti (sem).
 juhaden (juhauen) obsekati, prisekati, obtesati (-tešem); *impf.* pri-, obsekovati, obtesavati.
 juhaken (juháfeln) zapeti (-pnem), zapentljati, zakopčati. [stirati].
 juhängen zavesti, zastreti; *impf.* zajuhauf *adv.* na kupe, kupoma.
 juhelfeln f. juhafen.
 juhelen *tr.* zaceliti, izceliti, zalečiti; *intr.* zaceliti se, zazdraviti se; *impf.* celiti se, zdraviti se.
 juheiraten (v. Manne) priženiti se; (v. d. Frau) primožiti se.
 juherzen nehmen vzeti (vzamem) si k srcu, ganen biti (sem), vznemiriti se; — gehen do srca seči (sežem), pre-tresti, ganiti, vznemiriti, izpodbuditi.
 juhinterst najzadnji, najposlednji.
 juhöchst najviše.
 juhorden na ušesa vleči, ušesa nastavljati, poslušati, posluške vteparati.
 juhören poslušati.
 juhörer *m.* poslušalec, slušatelj; — *f.* poslušalka, slušateljica. [teljstvo].
 juhörerchaft *f.* poslušalci *pl.*, slušajuhüllen odeti (-denem), pokriti (-krijem), zagniti.
 jujauchzen ukati, vriskati (komu nasproti); zaukati, zavriskati (dóšlemu).
 jukaufen prikupiti, dokupiti; *impf.* dokupovati, prikupovati.
 jukehren (juwenden) obrniti, *impf.* obračati (proti); (zufegen) zamesti (-métem).
 juhelen zagvozditi, s klinom zabiti (-bijem), zakliniti.
 juhitten zaklejiti, zalepiti, zamazati (-mažem).
 juklappen zaškrpniti, zaklopniti.
 juklatschen ploskati, téskati (komu na pohvalo), s ploskanjem odobravati.
 juleben (zufestern) zalepiti, zaklejiti.
 juknüpfen zapeti (-pnem), *impf.* zapenjati.

juknüpfen zavezati (-vežem), zavozlati, zadrgniti.
 jukommen doiti (doidem u. dójdem), priti (pridem), dospeti; *impf.* pri-, dohajati; (dem Rechte nach gehören) iti (grem), spodobiti se, pristojati (-stojim); (der Pflicht gemäß sein) dolžnost biti (sem), spodobiti se, pristojati (-stojim); — lassen napraviti da kedo kaj dobi, nakloniti, privoščiti, dodeliti. [ben.
 jukommend pristojen, dolžen, spodokorken zamašiti.
 juhoff *f.* prijed (-i), prigrizek, prikuha.
 jukunst *f.* prihodnost, bodočnost; für die — v prihodnje, zanaprej, odslej, vprihodnjič.
 jukünftig *adi.* prihodnji, bodoč; *adv.* vprihodnjič, poslej, vbodoče.
 julächeln smehljati se komu; nasmehljati se.
 Julage *f.* pridavek, priklad, pri-, namček, privrček, priboljšek, doplača.
 Julangen seči (sežem), poseči; *impf.* segati po čem; (bei Tisch) zajeti (zajmem), *impf.* zajemati (-am u. -mljem); (hinreichend) dosti biti (sem), zadostovati.
 Julänglich *adi.* zadosten, dovoljen; *adv.* dosti, zadosti, dovolj. [nost.
 Julänglichheit *f.* dovoljnost, zadostulassen pripustiti, dopustiti, dovoliti; *impf.* do-, pripuščati, ne braniti; (vergeschlossen lassen) zaprto pustiti, ne odpreti.
 Julässig dopuštěn, dopustljiv; dopuštěn, dovoljen.
 Julässigkeit *f.* dopustnost, dopustljivost; dopuštěnost, dovoljenost; nach — po mogočosti, kolikor bode dovoljeno.
 Julassung *f.* dopuštěnje, dovoljenje.
 Julauf *m.* pritek, naval, prival, pritisk, pririv; es entstand ein großer — von Leuten veliko ljudij je privrelo (velika množica se je stekla).
 Julausen teči (proti komu), priteči; spizig — zašiljeno od. silasto od. pristreno od. ošpičeno biti (sem); končevati se.
 Julegen priložiti, pridejati, privreči (-vržem), primakniti; *impf.* prilagati, prikladati, pridodajati.
 Julenzen prisloniti, *impf.* prislanjati; die Thür — pripreti, *impf.* pripirati.

žuleid(e) na krivico, nakljub; *ctw.* — thun kaj žalega prizadeti (-denem), krivico storiti, razžaliti.

žuleht *adv.* na zadnje, naposled, končno; zadnjič, poslednjič.

žulieb(e) na ljubo, za ljubav, na veselje, zavoljo.

žulöthen zapojiti, zalotati.

žulp *m.* sesulja, čulica, čucej.

zum = zu dem i. zu.

zumachen (die Thür) zapreti, zatvoriti; *impf.* zapirati; (den Brief) zložiti, zapečatiti; *impf.* zlagati; (den Kopf) zapeti (-pnem), *impf.* zopenjati; (die Augen) zamižati (-im); (ein Loch) zadelati, zamašiti, zakriti (-krijem).

zumal *adv.* posebno, sosebnno, zlasti, osobito.

Zumaß *n.* primerék, primeček.

zumauern zazidati, *impf.* zazidavati.

zumeiß *adv.* najbolj, največ, ponajveč, večji del, zlasti, osobito.

zumengen primesiti, primešati.

zumessen odmeriti, nameriti (komu kaj); (beimessen) pripisati (-pišem), primeriti; *impf.* pripisovati, primerjati.

zumindest *adv.* najmanj, vsaj, barem.

zumischen i. zumengen.

zumitteln vročiti, izročiti, predati; *impf.* vročevati, predajati.

zumuthe sein pri sreci biti (sem).

zumuthe iskati česa pri kom, misliti da je pri kom kaj dobiti, nadejati se česa pri kom, zahtevati kaj od koga; (anführen) misliti kaj o kom, komu kaj pripisovati, primerjati, prisojevati; (übels) imeti (imám) na sumu, podtikati; podtakniti.

Zumuthung *f.* pričakovanje, zahtevanje, domišljevanje; domnevanje, sumnja.

zunächst *adv.* najbliže; (chronolog.) najpred, najpopred, najprvo.

zunah trečen dotakniti se česa, zadeti (-denem) se ob kaj, krivico storiti, razžaliti, poškodovati; *impf.* zadevati se ob kaj, krivico delati, žaliti, škodovati, komu pravico kratiti; ohne dir — — zu wöllen ne zameri, s tvojim dovoljenjem, brez zamere.

zunähen zašiti (-šijem), sešiti, zadržati.

Zunahme *f.* rast (-i), prirasték, naraščáj, raz-, pomnožitév, razploditév, naraščanje; (*fig.*) napredovanje, napredék.

Zuname *m.* priimék u. primék, pridevék; Peter mit dem — u der Große Peter imenovan (od. nazvan) Véliki.

Zünd vžigalni, netilni.

zündbar vnemljiv, vnetljiv, zapaljiv, užigljiv; *ctw.* ist — se rado vname.

Zündbarkeit *f.* vnemljivost, užigljivost, zapaljivost.

zünden *tr.* vneti (vname), u-, zažgati (-žgem), zapaliti, zanetiti, vz-, razplameniti; *impf.* u-, zažigati, netiti, vnemati; *intr.* vneti se, užgati se; *impf.* vnemati se, užgati se.

Zunder *m.* netilo, podneték; (Zunderschwamm) trod, žvag; *fig.* podžigljaj.

Zünder *m.* zažigaléc, užigaléc; (Zerfseug) za-, užigalo, užigalnik.

Zunderschwamm *m.* kresilna goba, trod, žvag.

Zünderaden *m.* netilna nit (-i), nit prižigalnica.

Zündhölzchen *n.* užigalica, (užigalni) klinček, žveplenica, biglica, žigica, šibica.

Zündhütchen *n.* (strelna) kapica.

Zündkraft *f.* netilnost.

Zündkraut *n.* i. Zündpulver. [uica.

Zündloch *n.* užigalna luknja, zažigal-

Zündmaschine *f.* samoužig.

Zündmaterie *f.* i. Zündstoff.

Zündmittel *n.* i. Zunder.

Zündnadelgewehr *n.* puška iglenica, puška na iglo.

Zündpfanne *f.* prašnica, ponvica.

Zündpulver *n.* strelni prah, smodnik; naprašnik, podprášljaj.

Zündpunkt *m.* zažigalnik, netilnik, netišče, zapališče.

Zündschwamm *m.* i. Zunderschwamm.

Zündstoff *m.* netivo, netilna roba.

Zündzeug *n.* kresilo, ognjilo.

zunehmen rasti, naraščati, narastati, vešati se; narasti, povešati se; (an Zahl) množiti se; pomnožiti se; (an Kraft) jačiti se, krepčati se, močnėti (močnejem); ojačiti se, okrečiti se, okreččati se, k moči priti (pridem), opomoči (-morem) si; (an Länge) dalj-

šati se; podaljšati se; (an Dicke) debeliti se; odebeliti se; (an Breite) širiti se; razširiti se; (sich vermehren) ploditi se, množiti se; razploditi se, razmnožiti se; (fetter werden) rediti se; obrediti se; (beim Striden) pribirati (-berem), prinabirati; *impf.* pribirati, prinabirati; (von der Krankheit) hujsati se, huje pritiskati; an Alter — starati se; postarati se.

junehmend rastoč; bei — en Jahren pri letih, pod starost.

junegen nagniti, nakloniti; *impf.* nagibati (-gibljem), naklanjati.

Junegung *f.* naklonjenost, nagnenje, prijazen (-i).

Junst *f.* ceh, ceha, družba; bratovščina, skupščina; Junst- cehovni, družni.

Junstälteste *m.* cehovni starejšina.

Junstaufnahme *f.* sprejem v ceh, sprejetje v ceh.

junstgemäß cehovén, po cehu.

Junstgenoss *m.* cehovnik, cehovec, družbenik, tovariš.

junstlig cehovén, družben.

Junstlade *f.* cehovna skládnicá.

Junstler *m.* Junstgenoss.

Junstmeister *m.* cehmošter, cehovni starejšina.

Junstrecht *n.* cehovno pravo.

Junstverfassung *f.* cehovna uredba.

Junstvermögen *n.* cehovo premoženje.

junstweise *adv.* po cehih.

Junstwesen *n.* cehovstvo, cehovske zadeve *pl.*

junstwidrig cehovnim postavam nasprotén.

Junge *f.* jezik; *dem.* jeziček; (in der Pfeife) lopatica, jeziček.

Jüngelblatt *n.* jezičkova ploščica.

Jüngelchen (Jünglein) *n.* (am Gewehr) trnek; (an d. Wage) jeziček, kazalec.

jüngeln z jezikom gibati (gibljem), jezljati.

Jungen- jezikov, jezični.

Jungenbrin *n.* podjezična kost (-i).

Jungenblätler *pl.* jezičnice *pl.*

Jugendrescher *m.* jezičnik, jezikávec, čeljustáček; — in *f.* jezičnica, jezikulja, klepetulja.

jungenfertig zgovorén, gladke govoriče, urnega jezika, spretén v govor-

jenji; er ist — ima vedno pravo besedo na jeziku.

Jungenfertigkeit *f.* zgovornost, spretnost v govorjenji, gladka beseda.

jungenförmig jezikast, jeziku podobén.

jungengewandt *f.* jungenfertig.

Jungenheld *m.* bahač, širokoustež.

Jungenkrebs *m.* rak na jeziku, sajevéc.

Jungenlaut *m.* jezikovéc, jezični soglasnik.

Jungenpfeife *f.* piščal (-i) z jezičkom.

Jungenschaber *m.* strulja za jezik.

Jungenschnalzen *n.* dleskanje, mlskanje z jezikom; mlask, dlesk.

Jungenspiße *f.* konéc jezika.

Jungenwarze *f.* jezična bradavica.

Jüngler *m.* oblizáček, oblizálec, sladkosnedež.

junichte *adv.* v (na) nič; — machen uničiti, porušiti, razbiti (-bijem), pokvariti; — werden razbiti se, propasti (-pádem), na nič priti (pridem). [kimati. **junicken** kimniti, pokimniti, po-, pri- **junicken** zakovati, zanétati.

junith(e), sich etw. — machen v prid (na korist) obrniti si kaj, okoristiti se s čim, v svoj prid porabiti.

juoberst *adv.* najzgoraj, najnavrhu.

juordnen *f.* juweisen.

jupfeisen zažvižgati, zabrlizgati.

jupfen pukati, skubsti (skubem), pipati, puliti, čupati; oskubsti, o-, populiti; (bei den Haaren) vleči, cukati; potegniti, pocukniti.

Jupfer *m.* skubec, pukálec, pulilec.

Jupflügen zaorati (-orjem), podorati.

Jupfseide *f.* pukana od. puljena svila.

juptchen zasmoliti.

jurathe halten dobro gospodariti, varčevati, štediti, v dobrem redu imeti (imám), skrb imeti za kaj.

Jurathhaltung *f.* dobro gospodarjenje, štedenje, varčevanje.

jurathen nasvetovati; prigovarjati.

jurauen pošepniti na uho, na tihem povedati (-vem), potajno pošepetati.

zurednen prišteti (-štejem), priračuniti; *impf.* prištevati; (imputieren) v krivico vštetí, na rovaš pripisati (-pišem), zameriti, za zlo vzeti (vzamem); *impf.* za zlo jemati (jemljem), v krivico šteti (vštevati).

Zurechnung *f.* prištevanje, prištetev; (Imputierung) pripisovanje v zlo, zamera.

zurechnungsfähig zmožen preudarka, pri pameti, odgovoren za svoja dejanja, pri zavesti, zavestén, pametén, ki vé kaj dela.

Zurechnungsfähigkeit *f.* zmožnost preudarka, pametnost, zavestnost n. zavedenost.

zurecht *adv.* prav, na pravem mestu; —legen (—stellen) na pravo mesto postaviti, uravnati, v red spraviti, urediti; *impf.* uravnnavati, v red spravljati, urejati; —kommen prav od o pravem času priti (pridem); —machen pripraviti, prirediti, prigotoviti; *impf.* pri-, napravljati, prirejati, prigotavlјati; —weisen pravi pot pokazati (-kažem), prav napotiti, na pravi pot pripeljati; (befehlen) učiti, svariti; poučiti, posvariti, zavrniti, navrniti, pokarati; sich —finden iznajti (-najdem) se v čem, stvar razumeti, razgledati in razumeti.

Zurechtweisung *f.* opomin, poučilo, posvarilo, posvaritev, karanje, zavračanje.

Zurede *f.* prigovarjanje, nagovarjanje, spodbuda, spodbujanje; (Tröstung) tolažba.

zureden prigovarjati, nagovarjati, spodbujati; (trösten) tolažiti, na srce govoriti.

zureichen *tr.* pomoliti, podati; *impf.* moliti, podajati; *intr.* zadostén biti (sem), zadostovati.

zureichend (hinlänglich) zadostén, dovoljen.

zureiten jezdití proti komu; prijezditi.

zurichten pripraviti, prirediti, prigotoviti, pristrojiti; *impf.* pripravljati, prirejati, prigotavlјati; (beschmutzen) umazati (-mažem), udelati, zdelati; übel —grdo zdelati, strašno pobiti (-bijem); sich —podelati se.

Zurichtung *f.* priprava, priredba.

zuregeln zapahnniti, s pahom zapreti.

zürnen jeziti se, srditi se, hud od. jezén biti (sem), hudovati se, togotiti se, gnevati se; anfangen zu —u-, razjeziti se, razsrditi se.

zürnend jezén, hud, ljut.

zurück *adv.* nazaj; (als Ruf) umakni(te) se!

zurückbegeben sich vrniti se, povrniti se; *impf.* vračati se.

zurückbegehren nazaj terjati, nazaj zahtevati, nazaj hoteti (hočem).

zurückbehalten pridržati (-im), zadržati, domá prihraniti; *impf.* pri-, zadrževati.

zurückbekommen nazaj dobiti, *impf.* nazaj dobivati.

zurückberufen nazaj poklicati (-kličem), nazaj pozvati (-zovem), opozvati.

zurückbezahlen nazaj plačati, vrniti; *impf.* vračati.

zurückbiegen zavihati, zapogniti.

zurückbleiben zaostati (-stanem), *impf.* zaostajati.

zurückblicken ozreti se, ogledati se; *impf.* ozirati se.

zurückbringen nazaj prinesti, nazaj pripraviti, vrniti; *impf.* nazaj prinašati, vračati.

zurückdenken pomisliti na kaj, spomniti se česa; *impf.* spominjati se.

zurückdrängen nazaj tiščati (-im), odbijati, odganjati, odvracati; nazaj potisniti, odbiti (-bijem), odgnati (-ženem), odvrniti.

zurückdrehen odviti (-vijem), odsukati (-sučem), odmotati; *impf.* odvijati, odsukávati, odmotávati.

zurücken *tr.* primakniti, *impf.* primikati; *intr.* primakniti se, *impf.* primikati se.

zurückerkhalten nazaj dobiti, zopet dobiti; *impf.* nazaj dobivati.

Zurückertag *m.* zavračilo tožbe.

zurückerobern zopet od. na novo prisvojiti, zopet pribojevati.

zurückerkommen vrniti, *impf.* vračati.

zurückfahren nazaj peljati se, nazaj voziti se, vračati se z vozom; (vor Schrecken) od straha zganiti se, odskočiti.

zurückfallen nazaj pasti (-padem); (rücklings) vznak pasti; (von Strahlen) odsevati.

zurückfordern i. zurückbegehren.

zurückführen nazaj peljati; nazaj pripeljati, nazaj privedi (-vedem); (reducieren) preobrniti.

Gemeiner Zergalbaum, Celtis europaea (Kopriwogel), Sibirien u. a. von Zergal im Ostnamen Kopriwa, Kopriwath, 2. Si u. a. Kopriwa, Kopriwetz, Kopriwikk.

zurückführend (reflexiv) povratěn, povračalen.

Zurückgabe *f.* vračilo, vrnilo, povračilo, povrnitěv.

Zurückgang *m.* vrnitěv, vraćanje.

zurückgeben nazaj dati, vrniti, povrniti; *impf.* nazaj dajati, vraćati, vraćevati.

zurückgehen nazaj iti (idem u. grem), vraćati se; (weichen) umikati se; umakniti se; (rückgängig werden) razdreti (-derem) se, razbiti (-bijem) se, razvreci (-vržem) se, pokaziti se; (schlechter werden) rakovo pot iti, ritinsko iti, pod zlo iti, pešati, kaziti se; opešati, pokaziti se; (geringer werden) manjšati se, nižati se; zmanjšati se, znižati se.

zurückgezogen sam zase, samotěn, oddaljen, osamljen, odljuděn.

Zurückgezogenheit *f.* osamljenost, oddaljenost, zatišje, odljudnost.

zurückglücken odsvitati, odsevati.

zurückgrüßen odzdraviti, pozdrav vrniti; *impf.* odzdravljati, pozdrave vraćati.

zurückhalten odmevati.

zurückhalten zadržati (-in), pridržati, ustaviti, ovreti; zadrževati, ustavljati, ovirati; (mit den Gedanken) skrivati, tajiti, tajno imeti, ne povedati (-vem), ne pustiti v javnost; (im Raume) krotiti, vladati; sich — zdržati se, *impf.* zdrževati se, zatajevati se.

zurückhaltend zdržen; zamolčljiv, previděn, oprezěn, skrit; er ist — ima svoje misli zase, svoje nazore sebi hrani, ne dá do sebe.

Zurückhaltung *f.* zadrževanje; zdržnost, zamolčljivost, skritost, molččnost; er spricht mit — pol pové pol zamolči; ohne — spreděn govoriti na vsa usta.

Zurückkehr *f.* vrnitěv, povrat.

zurückkehren vrniti se, povrniti se; *impf.* (po)vračati se; zur Vernunft — spametovati se.

zurückkehrend povračalen, povratěn.

zurückkommen nazaj priti (pridem), vrniti se; *impf.* nazaj prihajati, vraćati se; von seiner Meinung — svoje mnenje premeniti, premisliti se; (sich verschlechtern) opešati, poslabšati se.

Zurückkunft *f.* j. Zurückkehr.

zurücklassen ostaviti, zaostaviti, po-, zapustiti; *impf.* ostavljati, zapušćati.

zurücklegen odložiti, na stran dejati (denem); *impf.* odlagati, odkladati, na stran devati; (aufheben) shraniti, prihraniti, pristediti, privarćevati; (hinter sich lassen: a. (eine Straße) prehoditi, prevoziti, (zu Pferde) prejezditi, (schwimmend) preplavati z. durch Zusammenlegung mit pre-; b. (einen Zeitraum) preživeti, dopolniti, dovršiti, zvršiti; (ein Besagnis) odreći se, odpovedati se, odložiti.

Zurücknahme *f.* (das Wiedernehmen) nazaj vzetje; (Widerruf) preklic, oporeka.

zurücknehmen nazaj vzeti (vzamem), *impf.* nazaj jemati (jemljem); (widerrufen) preklicati (-kličem), oporeći (-rečem); (sein Versprechen —) skujati se, skesati se, ne ostati (ostanem) možbeseda, svojo besedo snesti (snem), besedo nazaj vzeti.

zurückpreißen z bičem odpoditi nazaj.

zurückprallen odskočiti, odleteti, odbiti (-bijem) se; *impf.* odskakovati, odletovati, odbijati se.

zurückreisen nazaj potovati, vraćati se.

zurückrufen nazaj poklicati (-kličem), nazaj pozvati (-zovem); inß Leben — zopet oživiti. — *riken*

zurückschallen odmevati; odjekniti.

zurückschandern zgroziti se, strepetati (-am u. strepečem), ostrmeti.

zurückschauen ozreti se, ogledati se; *impf.* ozirati se, ogledovati se.

zurückschmeißen odsevati, odsvitati.

zurückschrecken s strahom odgnati (-ženem), razplašiti, zapoditi.

zurückschicken nazaj poslati (posljam), *impf.* nazaj pošiljati.

zurückschieben nazaj potisniti, odriniti, odpahniti.

zurückschlagen *tr.* (zurücktreiben) odbiti (-bijem), odpoditi, odgnati (-ženem); (die Kleidung) zavihati, podviti (-vijem); *intr.* (v. Ausschlag) nazaj se pomakniti, nazaj udariti, nazaj stopiti.

zurückschrauben odviti (-vijem).

zurückschrecken *tr.* odstrašiti, odplašiti, prepoditi; *intr.* prestrašiti se, ostrmeti, preplašiti se.

jurüdschreiben odpisati (-pišem), pismeno odgovoriti; *impf.* odpisavati, pismeno odgovarjati.

jurüdschreiben f. jurüdschauen.

jurüds sein zaostati (-stanem), zanemariti se; *impf.* zaostajati, odzadej biti (sem), zanemarjen biti, ne dohajati.

jurüdsenden f. jurüdschiden.

jurüdschicken nazaj postaviti, zapostaviti; *impf.* nazaj postavljati, zapostavljati; *fig.* manj ceniti, prezirati, vneimar puščati, nazaj devati (devljem u. devam), zaničevati, zapostavljati.

Jurüdschung f. nazaj postavljanje od devanje; *fig.* preziranje, zanemarjanje, zaničevanje. [zaj.]

jurüdsinken omahniti, zgruditi se nazaj; **jurüdspringen** odskočiti.

jurüdsstellen f. jurüdsgeben.

jurüdsstoßen odriniti, odbiti (-bijem), nazaj pahniti.

jurüdsstreiben odgnati (-ženem), odpoditi.

jurüdstreten odstopiti, umakniti se, odjenjati; *impf.* odstopati, umikati se, odjenjavati; (vom Wasser) upasti (-padem), uteči (-tečem) se; *impf.* upadati, utekati se.

jurüdsweichen umakniti se; *impf.* umikati (-kam u. -čem) se.

jurüdsweisen zavrnuti, odpraviti; *impf.* zavračati, odpravljati; (eine Bitte) odreči (-rečem), odbiti (-bijem), ne uslišati; auf etw. — opozoriti, opomniti.

jurüdswerfen nazaj vreči (vržem); odbiti (-bijem), od-, zapoditi, zadreviti v beg.

jurüdswirken nazaj vplivati, odbojno dejstvovati; — de Kraft haben za minolo dobo veljati, i za preteklost veljati (veljavo imeti).

Jurüdswirkung f. i. Rückwirkung.

jurüdszahlen plačati, poplačati, povrniti; *impf.* plačevati, povračati.

jurüdsziehen tr. nazaj potegniti, nazaj vzeti (vzamem); *impf.* nazaj vleči (vlečem), nazaj jemati (jemljem); sich — umakniti se; *impf.* umikati (-am u. umičem) se; seine Hand von etw. — odtegniti svojo pomoč, odreči (odpovedati) svojo podporo, zapustiti, na cedilu pustiti; *intr.* nazaj seliti se,

vračati se; nazaj preseliti se, povrniti se.

jurüdszwingen primorati (prisiliti) koga da gre nazaj, nazaj priterati.

Juruf m. zaklic, poklic, doziv.

jurufen za-, poklicati (-kličem), dovikniti, zavpiti (-vpijem); *impf.* vpiti na koga, klicati ga, vikati nanj.

jurunden (ein Holz) na okroglo obrezati (-režem), zarobiti, pri-, začeliti, zaobliti, zokrogeliti; (arrondieren) zokrožiti, zložiti, zvezati (zvezem).

jurüsten pripraviti, prirediti, prigotoviti; *impf.* pripravljati, prirejati, prigotavljati.

Jurüstung f. priprava, priredba, pripravljanje, prirejanje.

Zusage f. obljuba, obet, (dana) beseda.

zusagen (verprechen) obljubiti, besedo dati, obetati u. obečati; (zutraglich sein) prijati, goditi, ugajati, dobro deti (dem u. denem), pogodi biti (sem), po volji biti; (von Speisen) tekniti, v slast iti (idem u. grem).

zusagend prijeten, ugoden.

zusammen skup(aj), vkup(aj), v družbi, v družini, v tovaršiji; (in Zusammengehungen) s-, z-.

zusammenballen kepo od gručo narediti, navrhovati.

zusammenbeben zganiti se, zdrzniti se, zdrgetati (-tam u. -gečem), leniti, zgroziti se, strepetati (-tam u. -čem).

zusammenberufen sklicati (skličem), pozvati (-zovem); *impf.* sklicevati, pozivati (-am u. pozivljem).

zusammenbitten naprositi, sprositi, na-, priberaćiti.

zusammenbiegen zviti (-vijem), zganiti, zvihati; *impf.* xvijati, zgibati.

zusammenbinden (vkup) zvezati (-vezem), povezati; *impf.* povezovati.

zusammenbleiben vkup ostati (ostanem).

zusammenbrechen tr. polomiti, zlomiti, streti (starem), podreti (-derem); *impf.* podirati, lomiti, tretti; *intr.* podreti se, zlomiti se, po-, zrušiti se, na kup pasti (padem); *impf.* podirati se, rušiti se.

zusammenbringen znositi, nanositi, skupaj spraviti, zgrniti, zbrati (-berem),

skupiti; *impf.* znašati, skupaj spravljati, skupljati, zbirati; *heinweise* — skavkljati, nakavkljati.

zujammenbrüchbar stisljiv.

zujammenbrüchbarkeit f. stisljivost.

zujammenbrüchen stisniti, stlačiti, združniti; *impf.* stiskati.

zujammenfahren tr. navoziti, napeljati; *intr.* (vor Schreden) zganiti se, zdrzniti se, zgrozniti se, lekniti, zdrgetati.

zujammenfallen na kup pasti (padem), zrušiti se, podreti (-derem) se, sésuti (-sujem u. -spem) se, sésesti (-sedem) se; *impf.* podirati se, rušiti se, sésedati se, na kup lezti (lezem); (von Anstößungen) upasti, splahniti; *impf.* upadati, splahovati, sésedati se; (sich vereinigen) skupiti se, sésitati (-stanem) se, zjediniti se, strniti se; *impf.* skupljati se, sésajati se, zjedinjati se, strinjati se.

zujammenfallen nagubati, na-, zgrbančiti, nabrati (-berem); die Hände — roke skleniti, *impf.* — sklepati.

zujammenfassen vkup vzeti (vzamem), obvezati, obseči (-sežem), poprijeti (-primem); kurz — skupiti, zbrati (-berem), v malo besedah pesniti (-snamem) in ponoviti. *Zujammenfassen* povzelo *avil*

zujammenfinden (sich) sniti (snidem) se, *impf.* shajati se.

zujammenfliehen steči (stečem) se, *impf.* stekati se.

Zujammenfluss m. stók, stočišče, sovodn (-i); (v Menschen) shod, nátok, guječa.

zujammenfügen stakniti, spahniti, sklopiti, zložiti, spojiti; *impf.* stikati, spahovati, zlagati, spajati.

zujammengeben vkup dejati, skupaj dati; ein Brautpaar — poročiti, skleniti; *impf.* poročati.

zujammengehen skupaj iti (grem), skupaj hoditi; (sich zusammenfügen lassen) skleniti se, zapreti se; skladati se, ujemati se; (feiner werden) uskočiti se, skrčiti se, zmanjšati se, usesti (-sedem) se, upasti (-padem); (b. Baden) upeči (-pečem) se; (b. Kochen) ukuhati se; (beim Trocknen) usušiti se.

zujammengehören skupaj spadati, skupaj iti (grem), biti (sem) par.

zujammengehörig skupaj spadajoč, par, sorodn, nerazdružen.

Zujammengehörigkeit f. nerazdružnost, vkupnost, neločljivost.

zujammengehen nadrgniti vkup, naskopariti.

zujammengerathen skupaj zadeti (-denem), spreti se; hart — hudo udariti se, hudo spoprijeti (-primem) se s kom.

zujammenhaben skupaj imeti (-ám), nabrano imeti.

zujammenhalten sesékati.

zujammenhalten tr. vkup držati (-im), vzdržavati, ne pustiti razpasti; (vergleichen) držati jedno proti drugemu, primerjati; *intr.* skupaj držati se; (einig sein) skup držati, biti (sem) istih mislij, skladati se, zjedinjevati se s kom.

Zujammenhalten n. soglasje, soglasnost, složnost.

Zujammenhang m. zveza, nepretrganost, neprehanost; sklad, stik; ohne — neskladn, brez zveze; — haben vezati (vežem) se, skladati se, stikati se, ujemati se, zlagati se, biti (sem) skladn.

zujammenhängen v zvezi biti (sem), vkup držati (-im) se, skladn biti, tesno zvezan biti; ujemati se, skladati se.

zujammenhängend v zvezi, zvezan, skladn; *adv.* nepretegoma, zdržema, v jedno mer. *zujammenhängend* [jem].

zujammenhängen pokékati, pobiti (-bikati); *zujammenhäufen* kopičiti, na kupe spravljati; nakopičiti, nagrniti, na kup spraviti.

zujammenheften sesíti (-šijem), speti (spnem), stakniti.

zujammenhehen nadražiti jednega na drugega, zdražbo od zdraha napraviti.

zujammenhagen segnati (-ženem), *impf.* seganjati, zganjati.

zujammenkaufen skupiti, nakupiti, pokupiti; *impf.* s-, nakupovati.

zujammenkleben tr. zlepti, sklejiti; *intr.* skupaj držati (-im) se, biti (sem) zlepljen.

zujammenklingen soglasno zveneti; die Gläser — trčiti s kozarci.

zujammenknüpfen speti (spnem), skopčati, zvezati (zvežem).

zusammenkommen sniti (snidem) se, sestati (-stanem) se; *impf.* shajati se, sestajati se, zbirati se; (von Geldsummen) nabrati (-berem) se, nanaditi se.

Zusammenkunft *f.* sestanek, shod, snidenje.

Zusammenkunftsort *m.* shajališče, zbirališče, sčakovališče.

zusammenlassen pustiti vkup, ne ločiti; (Ehre zur Begattung) pripustiti, *impf.* pripuščati. [val.]

Zusammenlauf *m.* stekanje, vreva, **zusammenlaufen** steči (stečem) se; *impf.* stekati se; (v. Volksmengen) vreti skupaj; privreti, natepsti se, nabrati se.

zusammenläuten vkup zvoniti, vabiti.

zusammenleben družno (v zadrugi) živeti.

Zusammenleben *n.* družno življenje, obče žitje.

zusammenlegen zložiti, *impf.* zlagati, skladati; (zu. falten) zganiti.

zusammenlöthen zvariti, zlotati.

zusammennageln zbiti (-bijem) z žebli.

zusammennähen sešiti (-šijem).

zusammennehmen vkup vzeti (vzamem), povzeti; *impf.* vkup jemati (jemljem), povzemati; (auszugweise) posneti (-snamem), zbrati (zberem); ein Kleid — pojeti (-jamem), vsiti (-šijem); sich — vse moči zbrati (zberem), vse žile napeti (-pnem), potruditi se.

zusammenpacken zložiti, *impf.* zlagati, skladati.

zusammenpassen ujemati se, prilegati se, skladati se. [kati.]

zusammenpressen stisniti, *impf.* stis-

zusammenraffen pobrati (-berem), pograbiti; sich — moči povzeti (-vzamem) si, sile zbrati.

zusammenrechnen sešteti (-štejem), zbrojiti, zračuniti; *impf.* seštevati.

zusammenreiben streti (starem), zmeti (zmanem), zmeti (zmeljem).

zusammenrollen zviti (zvijem), zmotati, svitek narediti; *impf.* zvijati, zmotavati.

zusammenrollen sich zbrati (zberem) se v tropo, skupiti se v trumo, spuntati se, zarotiti se, buno napraviti;

impf. zbirati se v tropo, skupljati se v trume, puntati se, buno napravljati.

Zusammenruf *m.* sklic, sklicanje.

zusammenrufen sklicati (-kličem), sezvati (-zovem); *impf.* sklicevati, sezivati.

zusammenschaffen spraviti skupaj, *impf.* spravljati skupaj.

zusammenscharren zgreniti, z-, nadržniti skupaj, nagrabiti; *impf.* zgrebati, grabiti, vkup drgniti.

zusammenschießen razstreliti, razrušiti od, razvaliti s strelom; (Geld) zložiti, v sklad dati, sklad napraviti; *impf.* skladati, v sklad dajati.

zusammenschlagen zbiti (zbijem), *impf.* zbijati; (zererschlagen) razbiti, streti (starem), raztrupati; *impf.* razbijati; d. Hände — skleniti, prekrizati, križem dejati (denem); *impf.* sklepati.

zusammenschleppen zvelči, navleči skupaj, navlačiti, nositi.

zusammenschmelzen *tr.* stopiti, raztopiti, staliti; sevreti; *impf.* topiti, taliti, cvreti, raztapljati; *mtr.* raz-, stopiti se, raz-, stajati se, raztaliti se; *impf.* topiti se, tajati se, taliti se; (v. Schnee) kopneti, skopneti; (kleiner werden) zmanjšati se, skrčiti se.

zusammenschmieden zvariti.

zusammenschmieren zmazati (zmažem), sčečkati.

zusammenschneiden zrezati (zrežem), sesekati.

zusammenschnüren zategniti, zadržniti, tesno zvezati (zvežem).

zusammenschrecken (—[schaudern) strepetati (-tam u. -čem), prestrašiti se.

zusammenschrumpfen skrkniti, skrčiti se, zgrbiti se, zgrbančiti se.

Zusammenschuß *m.* sklād, skladež.

zusammenschütten (skupaj) sesúti (-sujem), *impf.* sesipati (-sipjem).

zusammenschweißen zvariti.

zusammensehbar sestavljev.

zusammensehen sestaviti, zložiti; *impf.* sestavljati, skladati, zlagati; **zusammengesetztes Wort** zložena od, sestavljena beseda, zloženska, sestavljena.

Zusammensetzung *f.* sestava, sestavljanje; sklad, zlaganje.

zusammensinken zrušiti se, zgruditi se.

zujammenſparen prihraniti, pri-, na-
štediti.

zujammen ſpeifen skupaj obedovati.
zujammenſteden *tr.* stakniti, *impf.*
stikati; *intr.* skupaj tičati (-im).

zujammenſtellen ſestaviti, *impf.* se-
stavljati.

zujammenſteuern zložiti, sklad na-
praviti, v sklad dati.

zujammenſtimmen *intr.* skladati se,
ujemati se, zlagati se, biti (sem) v
soglasji; *tr.* ubrati (-berem), *impf.*
ubirati.

zujammenſtimmend ſoglašen, skladn.

zujammenſtopfen stlačiti, zmašiti.

zujammenſtoppeln paberkovati; iz raz-
nih pobirkov ſestaviti, skrpati.

Zujammenstoß *m.* udar stvari ob stvar,
spor; (ſeinblüchſes Zujammentreffen) ſpo-
pad, ſprijem; der — erfolgte ſpopadli
so se, ſpoprijeli so se, udarili so se.

zujammenstoßen *tr.* stolci; (einſ inſ
andere) vkup poriniti, spahniti; (mit
den Gläſern) trčiti; *intr.* dotikati se,
zadevati se; (aneinander grenzen) me-
jiti, mejašiti, vezati (vežem) se, držati
(-im) se skupaj; (zujammentreffen) za-
deti (-denem) se, udariti skup (na, ob),
butiti skup (na, ob), trčiti skup (na,
ob); srečati se, strniti se; *impf.* sre-
čevati se, strinjati se.

zujammenſtrömen steči se, *impf.* ste-
kati se; zgrniti se, *impf.* zgrinjati se,
sovrevati.

zujammenſtückeln iz košev zložiti, se-
staviti, skrpati; *impf.* iz košev skla-
dati (zlagati), ſestavljati, krpati.

zujammenſtürzen podreti (-derem) se,
razsuti (-sujem u. -spem) se, razvaliti
se, zvrniti se na kup, raz-, porušiti
se; *impf.* podirati se, rušiti se, raz-
padati; (von lebenden Weſen) zgruditi
se, pasti (padem) na kolena.

zujammenſuchen skupaj poiskati (po-
iſčem).

zujammentragen zneſti, nanesti, z-,
nanositi; *impf.* znašati, nanašati.

zujammentreffen sniti (snidem) se,
ſestati (-stanem) se, skupaj zadeti
(-denem), naleteti na koga, slučajno
nameriti nanj, srečati se; *impf.* sha-
jati se, srečavati se; (übereinstimmen)

strniti se, priti (pridem) v sklad; *impf.*
strinjati se, ujemati se, vezati (vežem)
se, skladati se, zlagati se.

Zujammentreffen *n.* ſestanek, srečanje;
(v Umſtänden) slučaj, naključje, sokob.

zujammentreten *tr.* pohoditi, pomen-
drati, potepniti; *intr.* vkup stopiti,
sniti (snidem) se, zbrati (zberem) se,
ſestati (-stanem) se.

zujammentreiben ſegnati u. zgnati
(-ženem), vkup nadreviti, vkup ſpo-
diti; *impf.* ſeganjati, vkup naganjati,
vkup zganjati; (Geld) vkup spraviti,
skupiti, nabrati (-berem); *impf.* vkup
spravljati, skupljati, nabirati.

Zujammentritt *m.* shod, zbor, ſestanek.

zujammentrommeln zbobnati, z bob-
nom sklicati (-kličem); *impf.* z bobnom
sklicevati, skup bobnati.

zujammentropfen nakapati se.

zujammenwachſen zrasti se, *impf.*
zraščati se.

zujammenweben setkati. [hati.

zujammenweben na kup (vkup) spi-
zujammenwerfen vkup vreči (vržem),
nametati (-mečem); *impf.* vkup me-
tati, na kup lučati; (durch einander)
pre-, razvreči, razmetati, podreti (-de-
rem); *impf.* razmetavati, podirati.

zujammenwickeln zviti (-vijem), zmo-
tati; *impf.* zvijati, vkup motati.

zujammenwirken (zuſ. weben) splesti
(spletem), stkati; (mitwirken) vzajemno
delovati, skup pritegniti, sodelovati.

zujammenwürfeln iz raznih košev
ſestaviti, skrpati.

zujammenzählen ſesteti (-štejem),
impf. ſestevati.

zujammenziehbar krčljiv, skrčljiv.

zujammenziehen vkup potegniti, vkup
zvlačiti; *impf.* vkup vleči; (Truppen)
zbrati (zberem), skupiti, združiti; *impf.*
zbirati, skupljati, združevati; (die
Schlinge) zadržniti, zategniti; *impf.*
zategovati; d. Stirne — čelo na-, zgr-
bančiti u. zgubančiti; (fürzer machen)
o-, skrajšati, skrčiti; ſich — grbiti se,
stiskati se, grbančiti u. gubančiti se;
zgrbiti se, zgrbančiti se, nagubančiti
se, stisniti se; (frampſchaft) krčiti se;
skrčiti se; (von den Wolken) zbirati se,
kopičiti se; nakopičiti se.

zusammenziehend zagoltén, oskrapel.
Zusatz *m.* dostavék, dodatek, doložek, privrček, pridavek; (Vegierung) primes (-i), primesék; **Zusatz-** dodatni; — frage dodatno vprašanje. *priloga, karta*
zusammen werden v sramoto priti (pridem), na sramoti ostati (ostanem), osramotiti se. [kaj.]

zusammen jmd. etw. nakloniti komu
zuschärfen zostriti, priostriti, prišpiciti.

zuscharren zagrebsti (-grebem), zasuti (-sujem u. -spem), zakopati (-kopljem); *impf.* zagrebatu (-bam u. -bljem), zasipati (-pam u. -pljem), zakopavati.
zuschauen gledati.

Zuschauer *m.* gledalec; — *in f.* gledalka.

Zuschauerraum *m.* prostor za gledalce, gledališče, predel za gledalce.

zuschauern zagrebsti (-grebem), zakidati.

zuschicken poslati (posljam), doposlati; *impf.* pošiljati, dopošiljati.

zuschieben potisniti, zariniti, primakniti, poriniti; den Kiesel — zapahnuti; den Eid — siliti koga na prisego, gnati (ženem) ga na prisego.

zuschicken priložiti, privreči (-vržem), do-, pridati; *impf.* prilagati, dodajati, pridavati.

Zuschlag *m.* (im Hüttenbau) primes (-i), primesék; (beim Deichbau) dosip, popravék; (zur Steuer) naklada, doklada, priklad. *zastopila, prisiljevanje*

zuschlagen nabijati, udrihati, pretepati, mlatiti, tolči; (die Thüre) zalopiti, zaloputniti; (ein Faß) sod zabiti (-bijem), začepiti; (ein Buch) zapreti; (e. Deich) zajeziti, zamašiti; (im Hüttenbau) primesiti; (Stetter) pribiti, *impf.* pribijati; eine Summe — pri-, dosteti (-štejem), privreči (-vržem); (beim Verkauf) podražiti, s ceno poskočiti.

zuschleppen privleči, navleči, navlačiti.

zuschließen zapreti, zakleniti, zaključiti; *impf.* zapirati, zaklepati.

zuschmieren zamazati (-mažem).

zuschmallen (m. aufgesperriem Mund)

šavsniti, hlastniti; *impf.* hlastati; (v. Dedel) zadleskniti, zaklopiti se, zaklopiti se; (Zuspringen) zaskočiti.

zuschneiden krojiti, u-, prirezovati; u-, prikrojiti, pri-, urezati (-režem); glatt — gladko prirezati, pri-, začeliti.

Zuschneider *m.* krojač.

zuschneien zapasti (-padem), zamesti (-metem).

Zuschnitt *m.* kraj, prikroj, prikrojék, osnova; (Form) oblika; die Sache ist schon im — verborben stvar je že v spočetku (v osnovi) skazena.

zuschneiden zadrgniti, zategniti.

zuschrauben zaviti (-vijem), priviti, zašraubati.

zuschreiben pripisati (-pišem), *impf.* pripisovati.

Zuschreibung *f.* pripis, pripisovanje.

Zuschrift *f.* dopis, list, pismo, pisanje.

Zuschuss *m.* dodatek, primeček, privrček, pridavek, priklada.

zuschütten (hinzu—) prisuti (-sujem), *impf.* prisipati (-sipam u. -sipljem); (flüssiges) pri-, doliti (-lijem); *impf.* prilivati, dolijati; (verdhütten) zasuti, *impf.* zasipati.

zuschwären z gnojem zalepiti se, zakrmežljati se.

zuschauen gledati; sich zu gleh! pazi! varuj se!

zusehends *adv.* vidno, očividno, očitno, vidoma, da je kar videti.

Zuseher *m.* gledalec.

zusehr *adv.* preveč, čezmerno.

zusein zaprto biti (sem).

zusenden i. zuschicken.

Zusender *m.* pošiljatelj, pošiljaléc.

zusehen pristaviti, *impf.* pristavljati;

(zuthun) pri-, do-, pridodati, privreči (-vržem), pridejati (-denem); *impf.* dodavati, pridevati (-am u. -ljem);

(Geld) dolagati, dokladati, doplačevati;

(Bedrängen) pritiskati, nadlegovati, pestiti, sukati (sučem), privijati, napa-

dati, v stisko (zadrego) spravljati, pre-

ganjati, zatirati, zdelovati, mučiti,

trdo prijemati koga, biti (sem) mu za

petami.

zusichern trdno obljubiti (obetati),

zagotoviti; *impf.* zagotavljati.

Zusicherung *f.* zagotovo, obljuba.

zusiegeln zapečatiti. [kuha.]

Zuspreiße *f.* prijed (-i), prigrizek, pri-

sperreri zapreti, *impf.* zapirati.

zuspigen priostriti, pri-, ošpiciti.

Zusprache *f.* na-, prigovarjanje, tolažba.

zusprechen prigovarjati, nagovarjati, na srce govoriti; **Ruth** — srčnost dajati, osrčevati, hrabriti, bodriti, pogum delati; **Trost** — tolažiti, tešiti; (zuerkennen) prisoditi, *impf.* prisojevati, prisojati; *intr.* (anreden) na-, ogovoriti; *impf.* na-, ogovarjati; bei jemd. — obiskati (-iščem), posetiti, oglasiti se pri kom, priti pogledat h komu, ostati (ostanem) pri njem; *impf.* obiskovati, oglašati se, zahajati v posete; der **Zusache** — povabiti se k vinu, rad srkati ga, biti (sem) vinski bratec.

zusprechen zakaditi se, zaprašiti se (proti), spustiti se v dir, pridirjati (proti čemu).

zuspringen priskočiti, prihiteti; (zuschneiden) zaskočiti (se).

Zuspruch *m.* prigovarjanje, tolažba; (gerichtl.) prisodba; (Besuch) obisk, poset, pohod; er hat vielen — zelo zahajajo k njemu, dosti obiskovalcev ima; er hat keinen — nič ne zahajajo k njemu, zapuščen je. [čepiti.

zusünden z veho zabiti (-bijem), za-

Zustand *m.* stan, stanje; im — e der Trunkenheit v pijanosti, pijan; im — e der Nüchternheit v treznosti, trezen; im — e der Bewußtlosigkeit v nezavesti, nezavestén.

zustande bringen dovršiti, dokončati, izvesti (-vedem), narediti, učiniti, uresničiti, iz-, dogotoviti; — kommen narediti se, napraviti se, po-, nastati (-stanem), ustanoviti se.

Zustandbringung *f.* izvršba, izvedenje, izpolnitév.

Zustandekommen *n.* uresničenje; ustanovitév.

zuständig pristojen; — sein pristojati (pristojim), pripadati, spadati.

Zuständigkeit *f.* pristojnost.

Zuständigkeitsbehörde *f.* pristojno oblastvo, pristojna gosposka.

zuständig, — eš **Zeitwort** neprehodén od. neprehajalén glagol.

zustatten kommen prav ob, ugodno priti (pridem), v prid ob, na korist priti, prileči (-ležem) se, prikladno ob. ugodno ponesti se.

zustecken (heimlich) zafommen lašén) skrivaj priskrbeti, potajno pritakniti, pod roko dati.

zustehen (gebüren) pristojati (-im), iti (grem), spodobiti se; (obliegen) dolžnost je, spodobi se; es steht mir zu imam pravico od. oblast; (gehören) pri-, spadati (pod koga).

zustellen dostaviti, vročiti, predati; *impf.* vročati, vročevati, dostavljati, predajati (komu kaj).

Zusteller *m.* vročnik, vročevalée.

Zustellung *f.* vročba, vročevanje, vročitév, vročilo; **Zustellungs-** vročilen, vročitven.

Zustellungsbogen *m.* vročilna od. vročitvena pola.

Zustellungsbuch *n.* vročilna knjiga.

Zustellungsgebühr *f.* vročbarina, vročnina, dostavnina.

Zustellungsanzeige *m.* vročilni izkaz.

Zustellungschein *m.* vročilni list, dostavnica.

zustimmen pritrđiti; pri-, dovoliti; *impf.* pritrjevati; do-, privoljevati.

Zustimmung *f.* pritrđitév; privolitev, privoljenje.

zustopfen mašiti, gatiti; zamašiti, začepiti, zagatiti, zadelati.

zustoßen poriniti, potisniti, suniti; (widerfahren) pripetiti se, primeriti se, prigoditi se, naključiti se, zadeti (-denem) koga; es ist ihm ein Unglück zugestoßen nesreča ga je zadela.

zuströmen pri-, dotekati.

zustuhen prizezati (-režem), prisekati, pristriči (-strižem); obtesati (-tešem), oklestiti, oskrnjati; (aufpuhen) olikati, olepšati, nagizdati.

zutage tretén na dan (na svitlo) priti (pridem), pokazati (-kažem) se, v javnost priti.

zuthal *adv.* navzdol, navdol.

Zuthat *f.* primes (-i), primesék, pridaék; (bei Speisen) začimba; { a. Zuehör.

zuthätig prikupljiv, dobrikav, prikupén, prijazen, uljudén, ugodljiv, prizadevén, postrežljiv.

zuthellen prideliti, oddeliti, odkazati (-kažem), odrediti, odmeriti, odločiti.

južheil werden v del priti (prijem), kot delež pripasti (-padem), doletéti, zadeti (-denem).

južhulich j. južhätig.

Južhulichkeit f. udnovnost, uljudnost, prikupnost, prijaznost, ugodljivost, prizadevnost, postrežljivost.

južhun pridejati (-denem), priložiti; *impf.* pridevati, prilagati; (zumachen) zapreti, *impf.* zapirati; die Augen — oči zatisniti, zamažati (-im); sich jmdm. — prikupovati se, dobrikati se, laskati se, prilizovati se, postrežljiv biti (sem).

Južhun n. prizadevanje, prizadevek, trud, sodelovanje, pripomoč (-i); ohne mein — brez mene.

južhulich j. južhätig.

jufragen donesti, prinesti; *impf.* donášati; sich — primeriti se, pri-, do-, zgoditi se, naključiti se, pripetiti se.

Južträger m. donašalec, donosnik; (Angeber) tožnik, ovaduh.

juträglich prikladen, koristen, dobrodejen, v prid; der Gesundheit — zdrav, zdravljen; — sein prijati, goditi, dobro deti (dem u. denem); pridovati.

Juträglichkeit f. koristnost.

jufrauen zaupati, zanesti se u. zanašati se na koga; daß hätte ich dir nicht zugetraut tega bi ne bil mislil o tebi, temu bi se ne bil nadejal o tebi.

Jufrauen n. zaupanje, zanašanje; d. — hegen upati, nadejati se; im — zanašaje se, nadejaje se.

jufräulich zaupen, zaupljiv.

Jufräulichkeit f. zaupnost, zaupljivost.

juftreffen (geschehen) prigoditi se, primeriti se, pripetiti se; (stimmen) zlagati se, skladati se, ujemati se, vkup iti (grem).

juftreten pristopiti, *impf.* pristopati.

juftinken napiti (-pijem), nazdraviti; *impf.* napijati, nazdravljati.

Juftinkformel f. napitnica, zdravica.

Juftritt m. pristop; freien — haben smeti h komu, imeti (imam) odprta vrata; den — gestatten pustiti koga k sebi (préd se).

juverläßig zanesljiv, gotov, nedvomn; (treu) zvest, vesten.

Juverläßigkeit f. zanesljivost, gotovost; (Treu) vestnost, vernost, zvestoba.

Juversicht f. zaupanje, zanašanje, trdna nada; der — leben trdno se nadejati, popolnoma zanašati se.

juversichtlich ad. poln zaupanja, ves zaupljiv; — e Hoffnung trdno od živo upanje; adv. zanesljivo, gotovo, nedvomno, za gotovo.

juviel adv. preveč, čezmerno; etw. wird mir — naveličam se česa, preseda mi.

juvor adv. (po)pred, (po)prej.

juvörderst adv. najpoprej, napred, pred vsem drugim, v prvi vrsti.

juvorkommen prehiteti, prestreči (-strežem), preteči, prekositi.

juvorkommend postrežljiv, uslužen, postrežen, poslužen, prijazen.

Juvorkommenheit f. postrežnost, postrežljivost, u-, poslušnost, prijaznost, ugodljivost.

juvorthun preteči, prekositi, nadkriti, premagati, užgati, prehiteti.

Juwachs m. prirastek, priraščaj; (Vermehrung) umnoženje, pomnožek; (an Vieh) prireja, prirejek.

juwachsen prirati, umnožiti se; *impf.* priraščati, prirastati; (v. Sünden) zarasti se, zaceliti se; *impf.* zaraščati se.

Juwage f. privaga, priklada, na-, privržek.

juwägen odvagati, odmeriti.

juwählen pri-, na-, zavaliti (pred od. na kaj); jmd. d. Schuld — krivdo zvaliti od. zvrniti (*impf.* zvrčati) na koga.

juwarten čakati; počakati.

Juwartung f. počak.

juwege bringen izvesti (-vedem), dovršiti, storiti, učiniti.

juwehen pihati (proti komu), nasproti pihljati; (v. Schnee = derwehen) zamesti (-metem), zasuti (-sujem); *impf.* zametati, zasipati.

juweilen adv. (v)časí, (v)časih.

juweisen nakazati (-kažem), odkazati, naložiti, odrediti.

Juweisung f. nakaz, odkaz, nalaganje.

juweit adv. predaleč.

juwenden obrniti, *impf.* obračati; (južheil werden lassen) nakloniti, pri-skrbeti, pridobiti; *impf.* naklanjati, pridobivati.

zuerfen vreči (vržem), *impf.* metati (mečem), lučati, dometavati; **Blide** — pogledovati koga; **Küße** — poljubce pošiljati; **die Thüre** — vrata zaluščiti od. zaloputniti; **eine Grube** — jamo zasuti (-sujem).

zuerke gehen ravnati, postopati, počenjati.

zumickeln zaviti (-vijem), zamotati. **zumider** *praep.* zoper, proti, nasproti; *adi.* nasprotén, zopern, odurén, mržék, prinaskutén; — **laufen** nasprotovati, nasprotén biti (sem); — **werden** pri-skutiti se.

zuminken na-, pomigniti, pokimati; *impf.* namigavati.

zumählen pristeti (-štejem), *impf.* prištevati; (*stündweise* herzählen) od-, naštetí, *impf.* naštevatí.

zumiehen zategniti, zadržniti; privleči; (*umd. zu em.*) privzeti (-vzamem), poklicati (-kličem), povabiti; *impf.* privzemati; (*aufladen*) navleči, nakopati (-kopljem), nakloniti, provzročiti; **sich eine Krankheit** — nakopati si bolezen, bolezen stakniti od. skupiti; **sich einen Service** — dobiti ukor, stakniti jo, skupiti jo.

Zusicherung *f.* privzetje; mit — **zweier Männer** privzemši si od. pridruživši si dva moža; **ohne jemand's** — brez koga, brez čigave pomoči.

Zusucht *f.* prireja, prirejék.

Zusug *m.* pomočna četa, vojaska pomoč (-i).

Zwacchisen *n.* ščipalne klešče *pl.*, ščipacken ščipati (ščipljem); uščipniti, uščeniti.

Zwang *m.* sila, siljenje, nuja, móranje; **aus** — po sili, siloma, prisiljen; **sich** — anhtun siliti se; (*Stuhl* — *n.* **Urin** —) tiščanje.

zwängen siliti, s silo delati; prisiliti, s silo zabiti (-bijem), s silo spraviti.

Zwängling *m.* prisiljenec.

zwanglos brez sile, neprisiljen; prost, svobodén.

Zwangs- posilni.

Zwangsanziehen *n.* (**Zwangsanziehe** *f.*) posilni zajem, prisiljeno posojilo.

Zwangsarbeitshaus *n.* posilna —, prisilna delavnica, — delarnica.

Zwangscurs *m.* prisilni kurs. [**halja**. **Zwangsjacke** *f.* silovni jopič, oviiralna **Zwangsmittel** *n.* sila, prisilno sredstvo. **Zwangspass** *m.* prisilni popotni list, odkazan pot. [**silo**.

zwangsweise *adv.* po sili, siloma, s **zwanzig** *num.* dvajset; dvajsetero.

Zwanziger *m.* (**Zahl**) dvajsetka; (**Münze**) dvajsetica, dvajseterica.

zwanzigerlei dvajseteri.

zwanzigfach (—**fältig**) dvajseterén, dvajseternat.

zwanzigjährig dvajsetletén.

zwanzigmal dvajsetkrat.

zwanzigpfündig dvajsetfuntén.

zwanzigste *num. ord.* dvajseti.

Zwanzigstel *n.* dvajsetina, dvajsetinka.

zwanzigstern *adv.* dvajsetič, v dvajseto.

zwanzigtägig dvajsetdnevén.

zwanzigtausend dvajset tisoč.

war *adv.* sicer, res da, zares; **und** — in pa, namreč, in to.

Zweck *m.* namen, namemba, svrha, namera, cilj in končec; (**Ragel**) žrebélj, klin, evék; *dem.* klinéc, klinček.

zweckdienlich namenu primerén, — prikladén, koristén, ugodén.

zwecklos *adi.* brez namena, brezkoristén, odveč, neprimerén; *adv.* zastoj.

zweckmäßig koristén, pripraven, prikladén, primerén, ugodén.

Zweckmäßigkeit *f.* primernost, ugodnost, koristnost, prikladnost, pripravnost.

zweckwidrig namenu nasprotén, neprimerén, neprikladén, neugodén.

Zweckwidrigkeit *f.* neprimerenost, neugodnost, neprikladnost.

zwei *num.* dva, dve; dvoje; je — po dva, dva in dva; um — **Uhr** ob dvéh;

(**Paar**) dvojica; **zwei-** dvo-. [**rok.**

zweiarstig dvoramen; (—**händig**) dvo-

zweidügig dvoök.

zweibeinig dvonog.

zweiblättrig dvolistén.

zweideutig dvoumnén, dvoplatén, dvo-

licén; negotov, dvomljiv, sumnjiv. **Zweideutigkeit** *f.* dvoumnost, dvo-

umje, negotovost. **zweidráhtig** dvočicén; v dva stremena. **Zweier** *m.* dvojka; (**Münze**) dvojak, dvojača.

zweierlei dvoj, dvojen, dvovrstěn.
zweifach (—fältig) dvojnät, dvoströk,
dvogub.

zweifädig dvojitěn, v dve niti, v dva
stremena.

Zweifel *m.* dvom, dvomba, dvojbä;
sumnja; ohne — brez dvoma, brez
dvojbe, nedvomno, gotovo, zanesljivo,
to je da (tjada); im — sein dvomiti,
dvojiti, biti (sem) negotov; in — zic-
hen dvomiti (dvojiti) o čem; podvo-
mity; (argwöhnen) sumnjati; allen —
benehmen vse dvome razgnati (-ženem).

zweifelhaft dvoměn, dvomljiv, ne-
gotov; suměn.

Zweifelhaftigkeit *f.* dvomnost, dvom-
ljivost, negotovost.

zweifellos brez dvoma, nedvoměn;
za gotovo, za trdno.

zweifeln dvomiti, dvojiti; sumnjati.

Zweifelschwelger *m.* dvomljivéc, ne-
odločnež, omahljivéc.

zweifelsohne *adv.* brez dvome, za
gotovo, nedvojbeno. [vost.

Zweifelsucht *f.* dvomljivost, omahlji-
vost.

Zweifler *m.* dvomiléc, dvojléc, dvom-
ljivéc, omahljivéc. [perotěn.

zweiflügelig dvokril, dvokrilät, dvo-
Zweiflügler *m.* dvokriléc, dvoperotnik.

zweiförmig dvoičěn, dvojeobrazěn.

zweifühlig dvonog, dvonožěn.

Zweifühler *m.* dvonožéc.

Zweig *m.* vejica, grana, mladika,
mladica, odrastlek (-stelka), brstika;

(der Rebe) rozga; (d. Berges) pánoga,
razrasték; (Dienstfad) stroka državne
službe, predel, oddék; auf keinen
grünen — kommen ne opomoči (-mo-
rem) si, ne izkopati (-kopljem) se.

Zweigbahn *f.* stranska železnica.

Zweigsang *m.* (Duet) dvošpev.

Zweigschmied *m.* dvošprega, dvojad (-i).

zweigliedrig dvočlen. [dvojača.

Zweigrößenstück *n.* šesták, šestica,

Zweiguldenstück *n.* dvoforintnik.

Zweihänder *m.* dvoročéc.

zweihändig dvorok, dvoročěn.

zweihängig dvostran, na dve strani
viseć, potoglav, vegast.

zweihäutig dvoglav, dvoglavěn.

zweihäufig dvodoměn.

Zweihait *f.* dvojnä, dvojnost.

zweihenkelig dvoročěn, dvoüh.

zweihörnig dvorog.

Zweihuser *m.* dvoparkljär.

zweihufig dvokopitěn, dvoparkljät.

zweihundert *num.* dvesto.

Zweihundertel *n.* dvestotina.

zweihundertjährig dvestoletěn.

zweihundertmal dvestokrat.

zweihundertste *num. ord.* dvestoti.

zweijährig dveletěn, predlanski.

Zweikampf *m.* dvoboj.

Zweikämpfer *m.* dvobojnik.

zweiköpfig dvoglav, dvoglavěn.

Zweikreuzerstück *n.* dvojak, dvojača.

Zweilaut *m.* dvoglasnik.

zweimächtig dvomočěn.

zweimal dvakrat, dva pota.

zweimalig dvakratěn.

Zweimaster *m.* dvojadrenica.

zweimonatlich dvomesečěn.

Zweipfünder *m.* dvošuntnik.

zweipfündig dvošuntěn.

zweiräderig dvokolesěn, dvokolěn, na

dve kolesi; — er Wagen dvokolica, dvo-

kolesnica.

zweireihig dvoreděn.

zweiruderig na dve vesli.

zweifächlig dvoplastěn.

zweifacheilig dvorežěn, na dve strani

ostér, obojesträn.

zweifseitig dvostran, na dve strani.

zweiförmig dvočložen.

zweiförmig dvočložen. *zum Beispiel*

zweiförmig dvočložen. *das Wasser*

zweiförmig za dva, z dvema sedežema.

Zweispänner *m.* dvošprežnik.

zweispännig dvošprežen.

zweiförmig dvočložen, dvočložen.

zweiförmig dvočložen, dvočložen.

zweiförmig dvočložen, dvočložen.

zweiförmig dvočložen, dvočložen.

zweiförmig dvočložen, dvočložen.

zweiförmig dvočložen, dvočložen.

zweiförmig dvočložen, dvočložen.

zweiförmig dvočložen, dvočložen.

zweiförmig dvočložen, dvočložen.

zweiförmig dvočložen, dvočložen.

zweiförmig dvočložen, dvočložen.

zweiförmig dvočložen, dvočložen.

zweiförmig dvočložen, dvočložen.

zweiförmig dvočložen, dvočložen.

Zweiweg *m.* razpotje.
Zweibeiberei *f.* dvoženstvo, bigamija.
zweijadig dvorogljat, dvozub.
Zweijahl *f.* dvojina.
Zweijahn *m.* (*Bidens*) dvozub, ušivc.
zweijeilig dvovršten, dvoreden; — *e*
 Gerste plosče.
zweijessig dvoštevilen, dvoštevilen.
zweijungig dvojezičen, dvoičen, ne-
 odkritosrčen, omahljivega značaja.
Zweijungigkeit *f.* dvojezičnost.
Zweijungler *m.* dvojezičnik, dvoičnik,
 na dve plati človek; figamož.
zwerch *adv.* (v)prek, povprek, počez.
Zwerchfell *n.* prepona, prečna mreža;
 jud. daš — erdhüttern spraviti koga
 v močen smeh.
Zwerchfad *m.* bisaga, prekravnica.
Zwerg *m.* pritlikavec, patús; (Däum-
 ling) palček; Zwerg- pritlikav, pri-
 tličén.
Zwergbaum *m.* pritlično drevo (-esa),
 pritlikavec.
Zwergbirke *f.* nizka od. pritlična breza.
zwerghaft pritlikast, pritlikav, pri-
 tličén.
Zwergin *f.* pritlikavka. [bor.
Zwergkiefer *f.* rusje, košutje, gorski
Zwergpalme *f.* pritlična palma.
Zwergspitzmaus *f.* hrčica, mala rovká.
Zwetsche (**Zwetsche**) *f.* češplja; sliva;
Zwetschen- češpljev, slivov.
Zwetschenbaum *m.* češplja, sliva,
 češpljevo drevo (-esa).
Zwetschenbrantwein *m.* slivovec, sli-
 vovica, slivovka. [vovnik.
Zwetschengarten *m.* češpljev vrt, sli-
Zwetschenmus *n.* češpljevč, čežana.
Zwid *m.* všcip, všciplje.
Zwidel *m.* zaklinék; (im Reide) ko-
 zica, golobč, srček.
zwidern šcipati (šcipjem); ušcipniti,
 uščeniti; es zwidt mich im Leibe šciplje
 —, zavija —, grize —, kolje —, bode
 —, črviči —, ujeda me po trebuhu;
 (spiel.) evikati, evik igrati.
Zwidler *m.* šcipalč; (Werkzeug) šci-
 palnik, šcipalnica; — in *f.* šcipalka.
zwidern mežikati, pomežikavati.
Zwidmühle *f.* cigalica.
Zwidpange *f.* šcipalne klešče *pl.*, šci-
 palnice *pl.*, šcipala *pl.*

Zwieback *m.* prepečenč, suhor, pre-
 sušenč.
Zwiebel *f.* čebula, čebul, luk; Zwiebel-
 čebulov, lukov.
zwiebelartig čebulast.
Zwiebelbau *m.* čebularstvo, pridelo-
 vanje čebule, lukarija.
Zwiebelbauer *m.* lukar, čebular, pri-
 delovalč čebule.
Zwiebelgewächs *n.* čebulnica.
Zwiebelhändler *m.* čebular.
zwiebeln čebuliti, s čebulo začinjati;
 začebuliti, s čebulo začiniti; *fig.* pe-
 stiti koga.
Zwiebelwurzel *f.* gomoljica.
Zwiebrache *f.* drugo oranje, praha,
 druga kop (-i).
zwiebrachen v drugo orati (orjem),
 prašiti, praho orati.
zweifach dvojen, dvojnát.
Zwiegespräch *n.* dvogovor.
Zwielicht *n.* somrak, mrak.
Zwiesel *m.* rázsoha, rogovila, gača,
 kobalja.
Zwieselarm *m.* trabja.
zweifelig rázsohast, rogovilast, rogu-
 ljast, precepljen, kobaljast.
zwiefeln precepiti, razcepiti, rázsošiti.
Zwiefpalt *m.* razpor, razdor, razprtja,
 razprtje, razpra, svada, nesloga, ne-
 skladnost, nejedinstvo, nesložnost.
Zwiefacht *f.* s. **Zwiefpalt**.
zweifachtig prepirljiv, svadljiv, raz-
 dorén, nesložén.
Zwiefachtgeist *m.* prepirljivost, svad-
 ljivost, nesložnost.
Zwiefachtsame *m.* seme razprtije,
 vzrok nesloge. [lih.
Zwifisch (**Zwifisch**) *m.* dvotkanina, cvi-
 pildjen dvotkaninski, cvilihast.
Zwifischweber *m.* tkalč dvotkanine,
 cvilihár.
Zwilling *m.* dvojček, dvojčič, bliznec
 (blizenca), dvojče (dvojčeta).
Zwillingsapfel *m.* (—birn *f.* z.) zra-
 ščena (zrastla) jabolka, zraslica.
Zwillingsbruder *m.* s. **Zwilling**.
Zwillingsgestirn *n.* ozvezdje dvojčkov.
Zwillingskind *n.* dvojček, dvojče (-eta).
Zwillingschwester *f.* dvojka, bliznica.
Zwillingsstrom *m.* sotočnica, sovodnica.
Zwingsburg *f.* višegrad, silni grad.

Zwinge *f.* (Veim—) spona, svora; (Stoß—) okov, okovanje.

zwingen *siliti*, morati, nuditi, pri-, naganjati; *pri-*, posiliti, primorati, nagnati (-ženem), prinuditi.

Zwinger *m.* ograda, velika železna kletka; pesjak, pasji obor; (Berjon) silnik, samosilnik. [trinog.

Zwinger *m.* nasilnik, samosilnik, **Zwir** *m.* vrtelj, vrteljec; vreteno.

Zwir *m.* sukanec, konec, nit (-i), **Zwir** *m.* sukanec, konec, nit (-i),

CVIRIL

zwirnen *adi.* sukančev, končnat, cvirnat; *verb.* sukati (sučem); po-, sesukati; (von der Raße) presti (predem), dromljati.

Zwirnfaden *m.* konec, nit (-i). **Zwirnknauel** *m.* klopčič sukanca.

Zwirnrad *n.* sukalnik, kolovrat za sukanec.

Zwirnseide *f.* sukana svila. **Zwirnstrumpf** *m.* cvirnata nogavica.

Zwirnwinkel *m.* navitak. **Zwirnwinde** *f.* motovilo za sukanec.

zwischen *prap.* med, mej; *adv.* vmes; (in Zusammenfügungen) med-, vmesni.

Zwischenact *m.* prestanek od presledka med dvema dejanjema. [stavba.

Zwischenbau *m.* medzidek; vmesna **Zwischenbehörde** *f.* vmesno oblastvo, srednji urad.

Zwischendeck *n.* podpalubje. **Zwischenereignis** *n.* (—fall *m.*) vmesni dogodek — *fall*?

Zwischenfrage *f.* vmesno od. postransko vprašanje. [spev.

Zwischengefang *m.* vmesno petje, med-

Zwischenhandel *m.* prekupovanje, posrednja kupčija od. trgovina.

Zwischenhändler *m.* prekupec, posrednik, posredovalni trgovec.

Zwischenknochen *m.* vmesna kost (-i). **Zwischenmauer** *f.* medzidje, vmesni zid, pretin, prestenek.

Zwischenmuskel *m.* mejkostna mišica. **Zwischenort** *m.* osrednje, vmesje.

Zwischenpunkt *m.* vmesnik; vmesni členek.

Zwischenraum *m.* prostor med —, med-

srednje, razdalja, presledak; (v. d. Zeit) medčasje; ein leerer — praznota, praz-

— *bisno medovitič*

nina, prazno; ein lichter — spremljaj, osvestljaj, jasna doba, vedr trenotek.

Zwischenrede *f.* seganje v besedo, presekavanje govora.

zwischenreden *vmes* govoriti, v besedo segati, govor presekavati, se v govor vmešavati; v besedo seči (sezem), govor prestriči (-strižem), vmešati se.

Zwischenregent *m.* medvladar, začasni vladar.

Zwischenregierung *f.* medvladje, začasna vlada.

Zwischenstuf *m.* medstavak, srednji od. vmesni stavak, vmetek.

Zwischenstück *n.* medigra, vmesna igra. **Zwischenstück** *n.* srednji kos, vložek, vkladek.

Zwischenstunde *f.* vmesna od. srednja ura; medurje, presledak med urama.

Zwischensträger *m.* posredovalac.

Zwischenverkehr *m.* meddeželna kupčija, vzajemni promet.

Zwischenwand *f.* medstenje, pretin, pregradna stena.

Zwischenweite *f.* razdalja, razstoj.

Zwischenwort *n.* vmetek, medmet.

Zwischenraum *m.* pregradni plot.

Zwischenzeit *f.* vmesna vrsta. **Zwischenzeit** *f.* medčasje; in der — ta čas, med tem (časom).

Zwischenzollstoff *m.* mejstaničnina. **Zwischenzoll** *m.* meddeželna mitnina, meddeželni col.

Zwischenzolllinie *f.* meddeželna mitninska poteza od. črta, meddeželna colna meja.

Zwist *m.* razpor, svaja, razprtija, razprtje, zdraha, zdražba, razpra; in — gerathen spreti se, svaditi se, navzkriž priti (pridem) s kom; — fñften drahati, zdrahe od. zdražbe delati, razprtije napravljati.

zwoischen *prepirati* se, klati (koljem) se, v razporu biti (sem), biti navzkriž s kom.

zwoisig *svadljiv*, zdražljiv, prepirljiv.

Zwoisigkeit *f.* svadljivost, prepirljivost; razpor, razprtija.

zwoisern *črčati* u. čvrčati (-im), čvrkljati, ščrlčeti, žvrgolčeti, gostolčeti, ščegljati, ščebljati, drobiliti, gostožiliti; (v. Grissen) cvrčati, črčati, škripati

(skripljem); wie die Alten jungen, so — die Jungen takisto mladići sčrlé, kakor jih starci učé.

Zwitter *m.* dvospolnik, obojée, obojak, polutan, mešanée, hermafrodit.

Zwitterblume *f.* dvospolna cvetlica, dvospolnica.

Zwitterding *n.* obojée (-eta).

Zwitteresél *m.* mézég.

Zwittergrundfah *m.* dvostrano vodilo, polovičarsko načelo.

Zwitterhaft dvospolén, mešan, dvostran, polovičarski. [čarstvo.

Zwitterwesen *n.* dvospolnost; polovi-
wölf *num.* dvanajst, dvanajstero; — Personen dvanajsterica; um — Uhr ob dvanajstih.

Zwölfedí *n.* dvanajsterokotnik, dvanajsterokotje.

Zwölfedig dvanajsterokotén.

Zwölfer *m.* dvanajsták; (die Zwölf) dvanajstica, dvanajstka.

wölfertei dvanajsteri.

wölfstah (wölfstältig) dvanajsterén, dvanajsternat, dvanajsterostrók, dvanajsterozub.

Zwölfstingerdarm *m.* dvanajstnik.

wölfstühig dvanajsteronòg, dvanajsteronozén.

wölfstührig dvanajstletén.

wölfmal dvanajstkrat.

wölfmalig dvanajstkratén.

wölfstündig dvanajstfuntén.

wölfseitig dvanajsterostran.

wölfstägig dvanajstdnévén.

wölfste *num. ord.* dvanajsti.

Zwölfstel *n.* dvanajstina, dvanajstinka.

wölfstens dvanajstie.

wölfstheilig dvanajstdelén.

Zwölfstahl *f.* dvanajstica, dvanajsterka.

Zymom *n.* kvas (-a u. -ú).

Zythos *m.* pivo, ol, ječmenée.

Zythotechnik *f.* pivovarska umetlnost, olarska izvedenost.

Verzeichniss einiger geographischer Namen.

Abbazia Opatija, Sv. Jakob pri morji.

Abessinien Abesinija.

Achen Ahén, Cahe *pl.*

Adelsberg Postojna.

Adrianopel Drenopolje.

Adriatisches Meer Jadransko od. Adrijansko od. Adrijatsko morje.

Astriač Javorje *pl.*

Afrika Afrika; Afrikaner Afrikanée, Afričan; Afrikanerin Afrikanka, Afričanka; afrikanisch afriski, afrikanski.

Ägäisches Meer Egejsko morje.

Ägypten Egipet; Ägyptier Egipčan; Ägypterin Egipčanka; ägyptisch egip-tovski.

Agram Zagreb; Agramer Zagrebčan; Agramerin Zagrebčanka; *adi.* zagrebški.

Aid Dob.

Albanien Albanija, Arnavtsko; Albanese Albanée, Arnavt, Arbanas; Albaneserin Albanica, Arnavtka; albanesisch albanski, arnavtski.

Albona Labin.

Alexandrien Aleksandrija.

Algier Algerija, Algir.

Alpen Planina.

Allenburg Stari grad.

Allak Stara Loka.

Allstadt Staro mesto.

Allwater Veliki Praded.

Amerika Amerika; Amerikaner Amerikanée; Amerikanerin Amerikanica; amerikanisch ameriski, amerikanski.

Amselfeld Kosovo (polje).

Anatolien Anatolija, Natolija, Mala Azija.

Ancona Jakin.

Andalusien Andaluzija.

Antignano Tinjan.

Antivari Bar.

Aquila Oglej.

Arabien Arabija.

Arbe Rab.

Arch Raka.

Archipel Arhipelag.

Armenien Armenija.

Arndorf Varpa ves.

Arnseis Arvež.

Arnoldstein Podklošter.
 Asien Azija.
 Asp Zásip.
 Ašling Jesenice *pl.*
 Athen Atene *pl.*
 Athos Světa gora.
 Atlantischer Ocean Atlantsko morje.
 Etna Etna.
 Auen Loška vas; Log.
 Auersperg Turjak.
 Augsburg Jugova vas, Logaves.
 Aushwik Osvetim.
 Auspik Gostopeč.
 Auhig Ustje (nad Labo).
 Austerliih Slavkov.
 Australien Avstralija. [morje.
 Azovisches Meer Azovsko od. Suroško

Babylon Babilon.
 Bachergebirge Pohorje.
 Baden Badensko.
 Baiern Bavarsko, Bavarija, Pársko.
 Bairuth Barut.
 Banat Banat; *adi.* banaski.
 Bärenthal Závrh.
 Bauen Búdišin.
 Belgien Belgija.
 Belgrad Beli grad.
 Beringstraße Beringov preliv.
 Berlin Berolin.
 Bersch Bersée.
 Billiggraz Polhov gradec.
 Birkendorf Podbrezje.
 Birnbaumer Wald Hrusica.
 Bischofshak Skofja Loka.
 Bleiburg Pliberk.
 Bocche di Cattaro Boko Kotorske *pl.*
 Bodenbach Podmokli *pl.*
 Bogliano Boljún.
 Böhmen Česko.
 Böhmerwald Súmava.
 Böhmisoh-Leipa Česka Lipa.
 Bologna Bolonja.
 Bordeaux Bordó.
 Bosnien Bosna.
 Bozen Bolzan.
 Brandenburg Branibor.
 Braunau Brúnov. [šviški.
 Braunschweig Brunšvik; *adi.* brun-
 Sregen; Bréguica.
 Breisach Breze *pl.*
 Breisgau Brizgov.

Greitenuu Zalog.
 Bremen Brema.
 Brescia Brešija.
 Breslau Vratislav, Vratislava.
 Bretagne Bretanjsko.
 Britannien Britanija, Britansko.
 Brúdi Zamostéc.
 Brúdi Studenéc.
 Brúnn Brno.
 Brunnendorf Studenéc.
 Brüssel Bruselj.
 Buzari Bakér.
 Budweis Budejevice *pl.*
 Bukarest Bukrés.
 Bulgarien Bolgarija, Bolgarsko.
 Bunlau Boleslav.

Canal la Mandje Kanal la manš,
 Rokav.
 Capland Kaplandija.
 Capodistria Kopér.
 Carlapago Bag.
 Carthago Kartagina; Carthager Kar-
 tažan, Kartaginéc.
 Castellnuovo Novi grad.
 Castua Kastva.
 Cattaro Kotor.
 Chersano Kršan.
 Cherse Čes.
 China Kitaj, Kitajsko; Chinese Ki-
 tajéc; chinejsih kitajski.
 Chrudim Hrudim. [ski.
 Cilli Celje; Cillier Celjan; *adi.* celj-
 Cividale Cedad.
 Constantinopel Cárigrad.
 Cooksstraße Kukov preliv.
 Corfu Krf.
 Corgnale Lokva.
 Cormons Kormin.
 Corzola Koréula.
 Cypern Cipér.
 Časlau Časlava.
 Černomih Černovice *pl.*

Dalmatien Dalmacija; Dalmatiner
 Dalmatinéc.
 Dänemark Dansko; Däne Danéc.
 Danzig Gdansko.
 Dessau Desov.
 Deutschau Nemška Loka.
 Deutschdorf Nemška vas. [pl.
 Deutschland Nemčija, Nemško, Nemci

Deutschlandsberg Lonč.
 Deutschrut Nemske Rovte *pl.*
 Diakovar Djakovo.
 Dnieper Dnepër.
 Dniester Dnestër.
 Döbernig Doberniče *pl.*
 Donatiberg Rogaska gora.
 Donau Donava, Dunav.
 Dornegg Trnovo.
 Dorpat Derpät.
 Drachenburg Kozje.
 Drau Drava.
 Dresden Draždane *pl.*
 Dulcigno Odsinj.
 Dupplach Duplje *pl.*
 Durazzo Drač.
 Dürnbach Suha vas.
 Ebenthal (Str.) Polom; (Strut.) Žrelče.
 Eberndorf Doberla ves.
 Eberstein Svinčec.
 Ebro Ebër.
 Eger Heb.
 Egg Brdo.
 Ehrenhausen Arnož.
 Eibenschih Ivančice *pl.*
 Eibiswald Ivnica.
 Eisach Izaka.
 Eisenach Izenak.
 Eisenhof Železnica.
 Eismeer Ledeno morje.
 Eisnern Zelezniki *pl.*
 Elbe Laba.
 Elsaß Alzacija.
 Emmersdorf Šmrče *pl.* (Smerce).
 England Anglija, Angleško; Eng-
 länder Anglež; *adi.* angleski.
 Ens Aniza.
 Epries Prešov.
 Ephesus Efez.
 Erlachstein Jelšane *pl.*, Jelšovéc.
 Erlau Jagër.
 Erzgebirge Rudne gore *pl.*
 Esteg Osek.
 Etsch Adiza.
 Europa Evropa; Europäer Evropéc,
 Evropejéc; *adi.* evropski, evropejski.
 Feistritz Bistrica.
 Feldkirchen Trg.
 Ferlach Borovlje *pl.*
 Fernigg Bernik.

Feñnih Bésnica.
 Feuchting Bitinje *pl.*
 Feuerland Ognjena zemlja.
 Fianona Plomin. [*éine pl.*
 Fichtelgebirge Smrečnice *pl.*, Smre-
 činische Halbinsel Finski od. Čuhon-
 ski polotok.
 Fiume Reka.
 Flattach Blata *pl.*
 Fledniq Smlednik.
 Flitsch Bovéc.
 Florenz Florencia.
 Franken Frankönija.
 Frankfurt Frankobrod, Frankfurt.
 Frankreich Francija, Francosko.
 Franz Vranjsko.
 Franzdorf Borovnica. [*dežela.*
 Franz-Josefs-Land Franc-Jozefova
 Freiburg Frajburg, Pribor.
 Freienthorn Podbrežje.
 Fresach Breze *pl.*
 Fresen Brezje.
 Freudenthal Bistra.
 Friaul Furlansko, Furlanija.
 Friedau Ormuž.
 Friesach Breže *pl.*
 Frohnritten Ketina.
 Fünfkirchen Pečuh.

Gail Zila.
 Galizien Galicija.
 Gallenfels Golnik.
 Gallenstein Podpeč.
 Gallien Galija.
 Gamling Gameljni *pl.*
 Garonne Garona.
 Gemona Glimona.
 Genf Geneva.
 Genua Génova.
 Gereut Rovte *pl.*
 Gerlachstein Kolovéc.
 Glanflufs Glinica.
 Glash Kladsko.
 Glogau Glógova.
 Glognitz Glógnica.
 Gmünd Sovodenj.
 Gnesen Gnezno.
 Honobitz Konjice *pl.*
 Görtsch Gorje *pl.*
 Görtschach Goričane *pl.*
 Görz Gorica; Görzter Goričan; *adi.*
 goriški.

Gotteshal Skočidol.
 Gottschee Kočevje.
 Gradiska Gradiška, Gradišće.
 Grafenbrunn Knežak.
 Grafenstein Grabštenj.
 Gran Ostrogon.
 Gra; Gradec; Grazer Gračan; *adi.*
 graški.
 Greulich Škrlevo.
 Griechenland Grecija, Grsko.
 Griffen Grebinj.
 Grönland Grenlandija (zelena dežela).
 Großbritannien Velika Britanija.
 Großgallenberg Smarna gora.
 Großglodener Veliki Zvonar.
 Großwardein Veliki Váradin.
 Güns Kisék.
 Gurk Krka; —feld Krško.
 Gurnitz Podkarno.
 Gutenwerth Hrvatski brod.

Hallerstein Koča vas.
 Haselbach Léskovče, Leskóvica.
 Hebrus Mária.
 Heidenstätt Ajdovščina.
 Heiligenstein Polzela.
 Hellas Hólada.
 Hermannstadt Sibinj.
 Herrnhut Obranov.
 Hiljened Lésno brdo.
 Hinter-Indien Zadnja Indija.
 Hirtenberg Topolo(v)o.
 Hochengg Vojnik.
 Höflein Predvor.
 Holland Holandija, Holandsko.
 Holstein Holštín, Holštínsko.
 Hönigstein Mirna peč.
 Hopfenbach Hmeljnik.
 Hürberg Podsreda.
 Hornbühl Rog.
 Hottemasch Hotemaže *pl.*
 Hradisch Gradišće.
 Hühnerdorf Kurja vas.
 Hülsen Voklo.

Idria Idrija.
 Iggdorf Iska vas.
 Iglaui Iglava.
 Illyrien Ilirija, Ilirsko.
 Imensee Ilmenseko jezero.
 Innsbruck Inomost, Inšpruk.
 Irland Irsko, Irija, Irlandija.

Island Izlandija, Izlandsko.
 Isonjo Soča.
 Istrien Istra, Istrija, Istrsko.
 Italien Italija, Laško, Italijansko;
 Italiener Lah; Italienerin Láhinja;
 italienisch laški, italijanski.

Jägerndorf Krnov.
 Jahring Jarenina.
 Japan Japonsko, Japonija; Japanese
 Japonéc.
 Jassy Jas.
 Jauden Ihan.
 Jauenthal Junska dolina.
 Jerusalem Jeruzalem.
 Jitschin Jičín.
 Joachimsthal Jáhimov.
 Joesstadt Jozefov.
 Judaa Judeja.
 Jütland Jutlandija.

Kaiser Kovor.
 Kaltenbrunn Fužine *pl.*
 Kaltenfeld Studeno; Mrzlo polje.
 Kamtschadale Kamčadaléc; *adi.* kam-
 čadalski.
 Kanisa Kaniža.
 Kanher Kokra.
 Kapos Kapušane *pl.*
 Karavanken Karavanke, Grintovci *pl.*
 Karfreit Koborid.
 Karlovitz Karlovci *pl.*; Karlovica.
 Karlsbad Karlovi vari *pl.*
 Karlstadt Karlovéc.
 Kärnerelland Koroška Bela.
 Kärnten Koroško, Gorotán; Kärntner
 Korošec; Kärntnerin Korošica; *adi.*
 koroški.
 Karpathen Karpati *pl.*
 Karst Kras; *adi.* kraški; Karstbewoh-
 ner Krašovéc.
 Kaschau Košice *pl.*
 Kaspiſches Meer Hvalinsko morje.
 Kerndorf Mlaka.
 Kerschbach Češnjevec.
 Kerschdorf Češnjica.
 Kerschbetten Češnjice *pl.*
 Kirchenstaat Papeževa dežela.
 Kirchheim Cerkno; *adi.* cerkljanski.
 Klagenfurt Celovéc; Klagenfurter Ce-
 lovčan; *adi.* celovski.
 Klattau Klatov.

- Klaufenburg Kolos.
 Kleinasien Mala Azija, Natolija.
 Kleinlak Mala Loka.
 Kolin Kolin.
 Köln Kolonija.
 Kolos Haloze *pl.*
 Komorn Komarno.
 Komotau Homutov.
 Königgrätz Kraljevi gradec.
 Königshof Kraljičini *gew.* Kraljevi dvor; *adi.* kraljedvorski.
 Königsberg Kraljevec.
 Kopenhagen Kodanj.
 Koprernig Koprivnik.
 Koprernik Koprivnica.
 Koralpe Golovce.
 Kößch Hočeje.
 Kragujevac Kragujevec.
 Krain Kranjsko; Krainer-Kranjec; Krainerin Kranjica; *adi.* kranjski.
 Krainburg Kranj.
 Krakau Krakov.
 Kranichsfeld Račje.
 Krappfeld Grobniško polje.
 Kraren Krašnja.
 Kremnik Krémnica.
 Kremser Krómeriž.
 Kreu; Križevci *pl.*
 Kroaten Hrvatska, Hrvasko, Hrovaško; Kroate Hrvat, Hrovat.
 Krosenak Rakovnik.
 Kronau Kranjska gora.
 Kronstadt Braševo.
 Kropp Kropa.
 Krumau Krumlov.
 Küllenberg Kilovče *pl.*
 Kulmburg Hum (Holm).
 Kulpa Kolpa.
 Küstenland Primorje, Primorsko.
 Kuttenberg Kutna gora; *adi.* kutnogorski.
 Laas Lož.
 Lacedämonien Lacedemon.
 Laibach Ljubljana; (Fluß) Ljubljavnica; Laibacher Ljubljanec, Ljubljančan; Laibacherin Ljubljanka, Ljubljančanka; *adi.* ljubljanski.
 Lak Loka.
 Landstrak Kostanjevica.
 Lappland Lapónija, Laponsko; Sappländer Laponéc.
- Laiserbad Loški potok.
 Lateiner Latinéc.
 Latschach Loče *pl.*
 Laufen Ljubno.
 Lausanne Lozana.
 Lausik Lužice *pl.*, Lužica.
 Lavant Labod.
 Lavantthal Labodska dolina.
 Leda Lika.
 Lees Lesce *pl.*
 Leibniz Lipnica.
 Leipzig Lipsko.
 Leitha Litava.
 Leitmeritz Litomerice *pl.*
 Leitomischel Litomiseľ.
 Lemberg Lvov.
 Lengensfeld Dovje.
 Leoben Ljubno.
 Lesina Hvar.
 Leutschach Luče *pl.*, Lučane *pl.*
 Leutschau Levoča.
 Lenden Lugdan.
 Libanon Liban, Libanon.
 Lika Lika.
 Lichtewald Sévnica.
 Limbach Lendava.
 Lin; Linéc.
 Lissignano Lužnjan.
 Lissa Vis.
 Lissabon Lizbona.
 Lithauen Litva, Litvansko.
 Litorale Primorje.
 Littai Litija.
 Livland Livonija.
 Livorno Livorén.
 Lodomerien Vladimiriya, Vladimirska.
 Loibl Ljubelj.
 Loire Loara.
 Loisch Logatéc.
 Lombardei Lombardija, Lombarsko.
 Lothringen Lotaringija.
 Lubek Ljubek, Bukovec.
 Luregg Predjama.
 Lurnfeld Turje.
 Luscharienberg Sv. Višarje *pl.*
 Lussin grande Lošinj.
 Lustthal Dol.
 Lutzenberg Ljutomer, Lotmerk.
 Lützen Lužin.
 Lyon Lijon, Lugdun.

Maas Moza.
 Madeira Madejra.
 Magdeburg Devin.
 Maglern Medgorje.
 Magyar Madžar.
 Mähren Moravsko.
 Mährenfels Lipoglav.
 Meichau Mihovo.
 Mailand Milán.
 Main Men, Majna, Mogan.
 Main; Moguncija.
 Malborget Naborjet.
 Malgern Mala gora.
 Mannsburg Mengers.
 Mantua Mántova.
 Marburg Maribor.
 March Morava.
 Maria Glend Podgorjani *pl.*
 Maria Gail Sv. Marija na Zili.
 Maria Saal Gospasveta.
 Maria Stift Sv. Marija na gori.
 Maria-Theresienopol Sobotica.
 Maria Wörth Sv. Marija na otoku.
 Mariazell Marijino Celje.
 Marmora-Meer Belo morje.
 Marseile Marzilj.
 Masern Gréarice *pl.*
 Matschach Mače *pl.*
 Mautersdorf Matenja vas.
 Mauthdorf Muta.
 Marau Makole *pl.*
 Mera Meka.
 Meisen Mišenj.
 Meleta Mlet.
 Merseburg Mézibor.
 Meriko Mehika, Mejika.
 Michelstetten Velésalo (Velésovo).
 Mincio Minčij.
 Minkendorf Mekine *pl.*
 Mitrovih Mitrovica.
 Mitterburg Pazin.
 Mohaç; Mohaç.
 Moldau Veltava; (Zand) Multansko.
 Montfalcone Tržič.
 Monte maggiore Učka gora.
 Montenegro Črna gora, Črnogorsko;
 Rontenegriner Črnogorče.
 Montpreis Planina.
 Moosburg Blátograd.
 Moräusch Moravce *pl.*
 Mosel Mozela.
 Moskau Moskva.

Möttling Motlika.
 Möttinig Motnik.
 München Monákovo, Mnihov.
 Mur Mura.
 Murinsel Medjimurje.
 Mür; Murica.

Nabresina Nabrežina.
 Naklas Naklo.
 Narenta Neretva.
 Nassenfeld Mokro polje.
 Nassenfuß Mokronog.
 Neapel Neapolj.
 Neiring Mirna.
 Neograd Novi grad.
 Nesselthal Koprivnik.
 Neudegg Mirna.
 Neudorf Zavrh.
 Neuhaus Doberna.
 Neukirchen Nova cerkev.
 Neul Nevlje *pl.*
 Neumarkt Tržič.
 Neusatz Novi sad.
 Neu-Seeland Nova Zelandija.
 Neusiedler-See Nežidersko jezero.
 Neusohl Banjska Bistrica.
 Neustadt Novo mesto, Rudolfovo;
 Neustadter Novomeščan; *adi.* novo-
 meški.
 Neuthal Špitalič.
 Neutra Nitra.
 Newfoundland Njufondlend (novo-
 najdena dežela).
 Newyork Novi Jork, (Njujork).
 Niederdorf Dolenja vas.
 Niederlande Nizozemsko.
 Nikolsburg Mikulov.
 Nordsee Severno ob. Nemško morje.
 Norwegen Norveško, Norvegija.
 Novgorod Novgorod (Novi grad).
 Nürnberg Norimberk.
 Nussdorf Orehek; Orehovica.

Oberburg Gornji grad.
 Obersfeld Vrhpolje.
 Oberlaibach Vrhnika.
 Oberwellač Gorenji Belani *pl.*
 Oblak Bloke *pl.*
 Odenburg Sopronj.
 Odengrad; Pusti Gradec.
 Oder Odra.
 Ofen Búdim, Búda.

Olmütz Olomuc.
Opava Opava.
Oppeln Opolje.
Orleans Orlean.
Orsawa Oršova, Ršava.
Ostsch Osoje *pl.*
Osterberg Sostro.
Osterreich Avstrija, Avstrijsko, Avstri-
 jansko; **Osterreich** Avstriječ, Avstri-
 jan, Avstrijanec; *adi.* avstrijski, av-
 strijanski.
Ostrowik Ostrovica.
Ostsee Balt, Baltiško morje.
Ottoman Otmanje *pl.*

Padua Pádova.
Palaština Palestina.
Palermo Palerém.
Pancsova (Pantschowa) Pančova.
Pardubik Pardubice *pl.*
Parenjo Poreč; *adi.* poreški.
Paris Pariz; **Parifer** Parižan; *adi.*
 pariški.
Passarowik Požarevec.
Passau Pasov.
Pavia Pavija.
Pedena Pičan, Pičem.
Persien Perzija.
Peru Peruvija.
Pest Pešta.
Petersburg Petrograd (Peterburg).
Peterwardein Petrovaradin.
Pettau Ptuj.
Pfalz; **Palatinat** (Palacija).
Philippopol Plovdiv.
Phönizier Fenicija; **Phönizier** Feni-
 čan; *adi.* feniški.
Piacenza Piacenca.
Pianhbüchel Pijava gorica.
Piane Plava.
Piemont Piemont, Piemonteško.
Pilsen Plzeň.
Pinguente Bolzet, Buzet.
Pirano Piran.
Pisek Pisék.
Pisno [Ritterburg.] *[zero.*
Plattensee Blatno od. Blatensko je-
 zo Pad.
Poggersdorf Popča vas.
Poik Pivka. —
Pola Pulj.
Polen Poljsko; **Pole** Poljak.

Pölland Poljane *pl.*
Pölling Polnik.
Polstrau Središće.
Pöltshach Poličane *pl.*
Pommern Pomoransko.
Ponigl Pónikva.
Pörtshach Poreče *pl.*
Portugal Portugalija, Portugalsko.
Poschega Požega.
Posen Poznanj, Poznanjsko.
Potsdam Potsdam, Podstupim.
Prag Praga; **Prager** Pražan; *adi.*
 praški.
Prasberg Mozirje.
Preishek Presek.
Prezburg Požun. [Prus.
Preußen Prúsija, Prusko; **Preuße**
Prewald Razdrto.
Proshnik Prostejev.
Przemysl Premisěl.
Pulsgau Poljskava.
Puffarnik Požarnica.
Puskerthal Pústriška dolina.
Pyreneen Pireneje *pl.*, Pirenejsko
 pogorje.

Quarnero Kvarnerski zaliv.
Quisca Kumsko.

Raab Raba.
Radkersburg Radgona.
Radmannsdorf Radólica.
Ragusa Dubrovnik.
Rakonik Rakonice *pl.*, Rakonik.
Rann Bréžice *pl.*
Ratschach Rateče *pl.*
Raudnik Róvdnica.
Regen Rezna.
Regensburg Režno, Ratisbona.
Reichenberg Liberce *pl.*
Reifnik Ribnica.
Reppnach Repnje *pl.*
Reša Rezija.
Rhein Ren, Rajna.
Rhone Rodan.
Rieg Kočevska Reka. [gore.
Riefengebirge Krkonosí *pl.*, Krkonoske
Rifano Rižana.
Rodokendorf Radohova vas.
Rohitsch Rogatec; *adi.* rogaski.
Rom Rim; **Römer** Rimec, Rimljan;
adi. rimski.

Roſenthal Rožna dolina.
 Roſſegg Rožek.
 Roſſodi Roſtok.
 Rothwein Radovna.
 Rottenbühl Črnelo.
 Roveredo Rovered.
 Rovigno Rovinj.
 Rudolſſwert ſ. Neuſtadt.
 Rügen Rujana.
 Rumänien Rumunsko.
 Rumelien Rumelija.
 Ruprechtshof Rupreči vrh.
 Ruſſland Ruſija, Ruſko; Ruſſe Ruſ.

Saale Zala.
 Saah Zatec.
 Sabatberg Sveta sobota, Bukovi vrh.
 Sachſen Sakſonsko, Sakſonija.
 Sachſenfeld Zalec.
 ſaſnik Zabnica (Krain).
 ſagor Zagorje.
 ſaidſchik Zajčice *pl.*
 ſaiſnik Zabnice *pl.* (Kärnten).
 ſairach Žiri *pl.*
 ſaldenhofen Vozenica.
 ſalerno Salern.
 ſalloch Zalog.
 ſalona Solin.
 ſalzburg Salcburg, Solnograd.
 ſann Savinja.
 ſaracene Saracén.
 ſardinien Sardinija, Sardinsko.
 ſattnik Soteska; Osójnica.
 ſauriſch Zavrſje.
 ſave Sava.
 ſaveanwohner Poſavéc.
 ſavenſtein Boſtanj.
 ſavethal Poſavje.
 ſavonen Savoje; Savonarbe Savojéc.
 ſcardona Skradin.
 ſcharding Šarnica.
 ſcharfenberg Svibno, Svibenj.
 ſchelde Skalda.
 ſchemnik Ščavnica.
 ſcheraunih Žirovnica.
 ſcherendorf Črneča vas.
 ſcheuern Širje *pl.*
 ſchiltowa Srivot.
 ſchlackau Slavkov.
 ſchleinitz Slivnica.
 ſchleſten Sileško, Sleško, Šlezija;
 ſchleſier Šlezák; *adi.* sleško.

Schneeberg Snežnik.
 Schneekoppe Snežka.
 Schönberg Žumberk.
 Schönbrunn Vrzdenc.
 Schönlein Šoſtanj.
 Schottland Škocija.
 Schumla Šumen.
 Schütt Podrtje; Šuta.
 Schüttſel Čalokez. *Veliki in mali nosi*
 Schwaben Švabsko, Švabija. *Orizje*
 Schwarzenbach Črni potok, Črna.
 Schwarzenberg Črni vrh.
 Schwarzwald Črni les.
 Schweden Švedsko, Švedija.
 Schweiz Švica, Švicarsko; Švajca,
 Švajcarsko.
 Schwer; Zvirce *pl.*
 Sebenico Šibenik.
 Seebach Zapoge *pl.*
 Seedorf Jezero.
 Seine Sena.
 Seisenberg Žužemberk.
 Seihdorf Žiče *pl.*
 Semlin Zemun.
 Semendria Smederevo.
 Semring Šémernik.
 Senoſtſch Senožecé *pl.*
 Serbien Srbija, Srbsko.
 Servola Škedén.
 Seſana Sežana.
 Sevilla Sevilja.
 Sibirien Sibirija, Sibirsko.
 Siehelburg Žumberk.
 Siehdorf Žetinci *pl.* [ško.
 Siebenbürgen Erdeljsko, Sedmogra-
 Siegersdorf Žiganja vas.
 Silistria Silistrija.
 Siſſek Sišek.
 Sittersdorf Šetara (Žitara) vas.
 Sittich Zatičina.
 Sicilien Sicilija.
 Skalh Škálica.
 Skandinavien Skandinavija.
 Skutari Škadér.
 Slavonien Slavonija, Slavonsko.
 Sluin Slunj.
 Smirna Smirna.
 Sophia Sredéc, Sofija.
 Spalato Splet.
 Spanien Spanija, Špansko.
 Spree Spreva.
 Stadelhofen Gumno.

St. Ägypt Sent II.
 Stain; Ščavnica.
 St. Barthelmä Sentjernej.
 St. Cruce - Inseln Sv. Kriški otoki,
 Sv. Kriško otočje.
 St. Daniel Štanjel.
 Steiermark Štajersko, Štirsko; Steierer
 Štajerc; *adi.* štajerski.
 Stein Kamnik.
 Steinamanger Sobótica, Sobotišće.
 Steinbrück Zidani most.
 Steinbüchel Kamna gorica; (bei Stein)
 Záperce.
 Stephansdorf Štepanja vas.
 St. Georgen Šenčur.
 St. Gajjan Škocjan.
 St. Marcin Šmarje.
 Stodendorf Stojanski vrh; Planina.
 St. Peter Sempetěr.
 Straßburg Štrasburg; Brodnica.
 Strymon Struma.
 Stuhlweißenburg Stolni Beligrad.
 St. Veit Šentvid.
 Suchen Draga.
 Südsee Južno morje.
 Suetschach Sveče *pl.*
 Sulzbach Solčava, Sučava.
 Syrakus Sirakúz.
 Sirmien Srem.
 Sjalatna Slatina.
 Szegedin Ségedin.
 Sobotišk Sobotišće.

Tainach Tinje *pl.*
 Tajo Taho.
 Tarvis Terbiž.
 Tasmanien Tazmanija.
 Taurus Tavěr.
 Temes Tamiš.
 Temeswar Temešvar.
 Tersain Terzin, Terzina.
 Teschen Tešin.
 Teitschen Dečín.
 Theiß Tisa.
 Themse Temza.
 Theresienstadt Terezín.
 Thermopylä Termopile *pl.*
 Thessalonich Solún.
 Thorn Torún.
 Thracien Trácija.
 Thüringen Turingija.
 Tiber Tibera.

Ticino Tičín.
 Tiefenthal Vrbovec; Globodol.
 Tigris Tigěr.
 Tilsit Tilža.
 Tirol Tirolsko, Tirole *pl.*
 Tisoly; Tisovéc.
 Tolmein Tolmin, T'min.
 Töplih Toplice.
 Toulon Tulon.
 Toulouse Tuluzá.
 Transalpinisch zaplaninski.
 Trajunt Trebizond.
 Trautenau Trutnov.
 Treffen Trebno.
 Trentschin Trečín.
 Treviso Treviž.
 Triebau Tribova.
 Trident.
 Trier Trevir.
 Triest Trst; Triestiner Tržačan, (Tr-
 žan); *adi.* tržaški.
 Trifail Trbovlje *pl.*
 Triglav Triglav.
 Tripoli Tripolj.
 Troppau Opava, Tropava.
 Tschakathurn Čakovéc.
 Tschaplach Čeplje *pl.*
 Tschernembl Črnomělj.
 Tschernuttsch Črnuče *pl.*
 Tschitsche Čič.
 Tschubar Čaběr.
 Tudein Tuhinj.
 Tüffer Laško, Laški trg.
 Tunis Tunizija.
 Türkei Turčija, Tursko; Türte Turék;
adi. turski.
 Tynein (Duino) Devin.
 Tyrnau Trnava.
 Tyrus Tir.

Udine Vidém.
 Ukraine Ukrajina.
 Ulrichsberg Šenturska gora.
 Ungarn Ogersko; Ungar Ogěr; *adi.*
 ógerski.
 Unterbergen Pódgora.
 Unterdeutschau Nemska Loka.
 Unterwalden Podlesje.
 Unterwarmberg Topla reběr.
 Un; Uněc.
 Upsala Upsala.
 Ushokengebirge Gorjanci *pl.*

Beglja Krk.
 Beitsberg Sentviška gora.
 Belden Vrba (Belben).
 Beldes Bled.
 Belloch Bela.
 Benedig Benetke *pl.* [*pl.*
 Vereinigte Staaten Zjedinjene države
 Berdye Verovitica.
 Versailles Verzélj, Verzalj.
 Besuv Vezuv.
 Birenja Vičena.
 Bigaun Bégunje *pl.*
 Biktiring Vetrinj.
 Billacl Belak.
 Billacheralpe Dobrač.
 Binkovje Vinkovei *pl.*
 Bifiguano Vižinjan.
 Bülkermarkt Velikoveč, Vélkovéc.
 Bolosko Volovsko.
 Borarlberg Predarelsko.
 Borau Borova.
 Border - Indien Prédnja Indija.

Waag Vag.
 Wagram Ogrun.
 Waitfch Vič.
 Wajen Vacov.
 Wallachei Valahija, Valaško.
 Waltendorf Bavta vas.
 Warasdin Varaždin.
 Warschau Varšava.
 Waitfch Vače *pl.*
 Weichfel Visla.
 Weichfelburg Višnja gora.
 Weimar Vojmir.
 Weinbühel Vinja gorica.
 Weinitz Vinica.
 Weiskenfels Bela peč.
 Weiskenstein Zagradec.
 Weiskirchen Bela cerkev.
 Wernsee Veržeje *pl.*
 Werscheh Veršee.
 Weser Vezra.
 West-Indien Zahodnja Indija.
 Westphalen Vestfalsko.
 Wiclicha Velička.
 Wien Dunaj, Beč; Wiener Dunajčan;
 Wienerin Dunajčanka; *adi.* dunajski.

Wieselburg Mošunj.
 Wight Vajt.
 Wildeneck Bilnik.
 Windischfeistritzh Slovenska Bistrica.
 Windischgraz Slovenji Gradec.
 Windischlandsberg Podčetrtek.
 Wippach Vipava, Lipava.
 Wittlingau Trebonj.
 Wodschin Bóhinj.
 Wolfsberg Volšberk.
 Wolfsbühel Volčji potok.
 Wolga Volga.
 Wollhynien Volinj, Volhinija.
 Wöllan Velenje.
 Woltfchach Vuče *pl.*, Volče *pl.*
 Würdl Otočić.
 Würther - See Vrbsko od. Celovsko
 jezero.

Wrafsnitž Brusnice *pl.*
 Würtemberg Virtembersko.
 Würzburg Vireburg.
 Wurzen Podkoren.

Jara Zadér.
 Jarskor Hefo Carsko selo.
 Jarz Sorica.
 Jauchen Suha.
 Jedlitzdorf Sedlice *pl.*
 Jeier Sora.
 Jellnitž Selnica.
 Jelling Cajnkovei.
 Jemplin Zemno.
 Jeng Senj.
 Jips Spiš.
 Jirklach Cerklje *pl.*
 Jirknitž Cerknica.
 Jittau Žitava.
 Zlozom Zločov.
 Znaim Znojmo, Znojëm.
 Zoll Podvelb.
 Zoltsfeld Gosposvetsko polje.
 Zombor Zombor.
 Zoptenberg Sobotka.
 Zürich Curih, Tigur.
 Zweinitž Svinica.
 Zwischenwässern Medvode *pl.*
 Zwittau Svitava.

Verzeichnis einiger Personennamen.

- Adalbert m.** Adalbert, Vojteh (čech.).
Adelheid f. Adelajda, Adela, Dela;
dem. Délica. [Dolfe].
Adolf m. Adolf; (im gem. Alltagsston)
Agathe f. Agata.
Agnes f. Neža; *dem.* Nežika u. Nežica.
Agndius m. Egidij, Ilén, Tilén, Tilh.
Alexander m. Aleksandér.
Alerius m. Aleš, Aleksij. [Lojzék.
Alois m. Alojzij; (gem.) Lojze; *dem.*
Aloisia f. Alojzija; (gem.) Lojza;
dem. Lojzika.
Amalia f. Amalija; (gem.) Málíka u.
Málíca.
Ambrosius m. Ambrož, Ambrozij.
Andreas m. Andrej, Andrijaš; *dem.*
Andrejče, Andrejček. [čika].
Anna f. Ana; *dem.* Anica, Anka, An-
Anton m. Anton; (gem.) Tone; *dem.*
Tonče, Tonček.
Antonie f. Antonija; (gem.) Tona;
dem. Tónica, Tónčica.
Apollonia f. Apolonija; (gem.) Polóna;
dem. Polónica, Polónka.
Augustin m. Avguštin; (gem.) Gustel.
Barbara f. Barbara; (gem.) Barba;
dem. Bárbika.
Bartholomäus m. Jernej; *dem.* Jer-
nejče, Jernejček, Nejšček.
Bernhard m. Bernard.
Blaſius m. Blaž; *dem.* Blaže, Blažek.
Cécilie f. Cecilija; (gem.) Cila; *dem.*
Cilíka.
Caspar m. Gašper.
Charlotte f. Karolína; *dem.* Karolínka.
Christine f. Kristína; *dem.* Kristínka.
Christof m. Kristof.
Chryſoſtomus m. Krizostom, Zlatoust.
Clara f. Klara; *dem.* Kláríca.
Clemens m. Klemen.
Cyrillus m. Ciril; *dem.* Cirilček.
Daniel m. Danijel, Danilo. [(ruff.).
Demetrius m. Demetër; Dimitrij
Dorothea f. Doroteja, Dora; (gem.)
Rotija; *dem.* Dorica, Dorka, Rotijica.
Eduard m. Edvard; (Slavoljub, Slavo-
mil froat.).
Elisabeth f. Elizabeta; (gem.) Ošpeta,
Špela, Liza; *dem.* Špélica, Lizika.
Emilie f. Emilija; *dem.* Milica, Milka.
Erasmus m. Erazém.
Felix m. Feliks, Srečko.
Ferdinand m. Ferdinand, Ferko;
(gem.) Nande; *dem.* Nandék.
Francisco f. Franciška, Franja; (gem.)
Franica; *dem.* Francíka.
Franciscus m. Frančišek, Franjo;
(gem.) France; *dem.* Francék.
Friedrich m. Friderik, Miroslav.
Georg m. Jurij; *dem.* Jurče, Jurček.
Gertraud f. Jedert; (gem.) Jera;
dem. Jérica.
Gottfried m. Bógomir.
Gottlieb m. Bógomil.
Gregor m. Gregor, Gregorij; (*vulg.*)
Grega u. Groga; *dem.* Gregče u. Grogče.
Heinrich m. Henrik, Hinko.
Helene f. Helena; (gem.) Lena, Lenka,
Alenka; *dem.* Lénica, Alenčica, Jelica.
Hermagoras m. Mohor.
Hieronymus m. Hijeronim; (gem.)
Jeronim.
Ignaz m. Ignacij (Ognjeslav, Vatro-
slav froat.); (gem.) Nace; *dem.* Nacék.
Irenäus m. Irenej; Jernej (vgl. Bar-
tholomäus).
Jakob m. Jakob; (gem.) Jaka; *dem.*
Jakče.
Joſt m. Jošt.
Johann m. Jovan, Ivan, Janko; (gem.)
Janez; *dem.* Ivanék, Janežek; Anže,
Anžek. [ka].
Johanna f. Jovana, Ivana; *dem.* Ivan-
Joſef m. Jožef, Josip; (gem.) Jože,
Pepe; *dem.* Jožék, Joško.
Josefa (Jofefine) f. Jožefa, Josipina;
(gem.) Zefa, Pepa; *dem.* Zefka, Pépica.
Julie f. Julija; *dem.* Júlíka.

Karl m. Karol (Dragotin).
Karoline f. Karolina (Dragojila); (gem.) Lina; *dem.* Línica.
Katharina f. Katarina; (gem.) Katra; *dem.* Káthchen Kátrica, Katinka.
Kosmas m. Kozma.

Ladisiaus m. Ladislav, Lacko.
Lazarus m. Lazar.
Leo m. Leon.
Leonhard m. Leonard; (gem.) Lenart.
Leopold m. Leopold (Lavoslav); (gem.) Polde; *dem.* Poldék.
Leopoldine f. Leopoldina (Lavoslava); (gem.) Polda; *dem.* Póldika.
Lorenz m. Lavrencij, Lovro, Lorenc; (gem.) Lovre.
Lucia f. Lucija; (*vulg.* auch) Luca.
Ludwig m. Ludovik, Ljudevít.
Lukas m. Lukež; (gem.) Luka; (Svi-toslav).

Marcus m. Marko; (gem.) Marka.
Margareta f. Margareta, Marjeta; (gem.) Meta; *dem.* Marjética, Marjetka, Metka.
Maria f. Marija; (gem.) Mica, Mina; (*triv.*) Maruša; *dem.* Marica; Micika, Minica, Minka; Marušica.
Martina f. Marta.
Martin m. Martin (Davorin).
Matthias m. Matija; (gem.) Matijec, Matic; *dem.* Matiče, Matiček.
Mathilde f. Matilda; *dem.* Tilka.
Matthäus m. Matevž, Matej.
Methodius m. Metodij, Metod.
Michael m. Mihael; (gem.) Miha; *dem.* Mihéc, Misko (froat.).
Moses m. Mojzes, Mojsij.

Natalie f. Natalija; Božena (froat.).
Nikolaus m. Nikóla; (gem.) Miklavž; Nikica (froat.).

Olga f. Olga.
Otilie f. Otílija.
Otto m. Oton.
Ottokar m. Otokar.

Paul m. Pavél; (gem.) Pavle; *dem.* Pavelček.
Peter m. Petër.
Philipp m. Filip; (gem.) Lipe.

Raimund m. Rajmund, Rajko; (gem.) Mund.
Richard m. Rihard, Rikardo (froat.).
Rochus m. Rok.
Rosalie f. Rozalija; (gem.) Rozala; *dem.* Zálíka.
Rudolf m. Rudolf; (gem.) Dolfe.

Sebastian m. Sebastijan; (gem.) Boštjan.
Sigismund m. Žiga, Sigismund.
Simon m. Šimën, Šimón.
Sophie f. Zofija; *dem.* Zófika.
Stanislaus m. Stanislav; (gem.) Stanko.
Stephan m. Stefan; *dem.* Stefek, Stefanček.
Stephanie f. Štefanija.

Theodor m. Teodor (Božidar).
Theophilus m. Bogomil.
Theresia f. Terezija; (gem.) Reza; *dem.* Rézika.
Thomas Tomaž, Tomo; *dem.* Tomažek, Tórnica.

Ulrich m. Ulrik; (gem.) Urh.
Urban m. Urban; (gem.) Verban.
Ursula f. Uršula; (gem.) Urša; *dem.* Uršika.

Valentin m. Valentin; (gem.) Tine, Balant; *dem.* Tinče, Tinček.
Veit m. Vid.
Victor m. Viktor (Zmagoslav). (*Cene.*)
Vincenz m. Vincencij, Vinko; (gem.)

Václav
Wenzel m. Venceslav, Vaclav (čech.).
Wilhelm m. Vilhelm, Viljem.
Wladimir m. Vladimír, Vladko.
Wolfgang m. Volbenk, Vuk (= Volk froat.).

Xaver m. Ksaverij.

Zacharias m. Zaharija.

Verbesserungen und Zusätze.

Abfordern terjati; isterjati *ft.* tirjati.
Abführungsmittel *n.* čistilni lek *ft.* čistivni lek.

Aclamation *f.* vzklik; *per acclamationem* z vzklikom.

Alumnus *m.* bogoslovčec.

Aufklärung *f.* (des Geistes) prosveta *ft.* osveta.

Augengläser *pl.* očali *pl.*, naočniki *pl.*

Augur *m.* *ft.* *n.*

Aurikel *f.* *ft.* *n.*

Auspicien *ft.* Auspicien.

auswurzeln izrvati *ft.* izruti.

Art *f.* robilnica *ft.* robevnica; ebenso bei Bundart.

Bank *f.* pruka *ft.* pruka. [délnica.

Bankarctie *f.* bankna — *ft.* bankina

Basrelief *n.* *ft.* *m.*

besflügeln peroti — *ft.* peruti dati.

Beißbeere *ft.* Beißbere.

Besuch *m.* posët.

besuchen posetiti.

bezeichnen znamenovati, znamenati; zaznamenovati, zaznamenati.

Bote *m.* sel *ft.* sël.

Brautjungfer *f.* podsnehlja.

bresthaft neboglen, bolehën, betežën.

Brombeerstrauch *m.* ostrožnica, ostroga.

Candelaber *m.* svetilnik, lestenčec.

Cap *n.* *ft.* *m.*

Carbonade *f.* pržola.

Carbunkel *m.* prišč, tvor, uljè (-ésa).

capriciös *ft.* capriciös.

Chrysalith *ft.* Chrysolit.

Cotangente *ft.* Contangente. [pismo.

Creditiv *n.* poverilno — *ft.* poveralno

Cridar *ft.* Cridator.

cultiviert izobražen *ft.* izobrazen.

Cyklus *ft.* Cyclus.

Delinquent *ft.* Deliquent.

desperat *ft.* desšperat.

Ehepacten *pl.* ženitbena — *ft.* ženitbina pogodba.

Statt „Eicher“ schreibe richtig „Aicher“; ebenso Nischajß, Nischgebür, Nischmaß, Nischtab.

Eifersucht *ft.* Eiferjucht.

Elende *f.* ubožica *ft.* ubožica.

Epheu *m.* *ft.* *f.*

Episcopat *ft.* Episcopat.

Esparsette *ft.* Esparsette.

Euter *n.* *ft.* *f.*

Faser *f.* *ft.* *m.*

Fastnacht, Fastnachtsnarr, Fasttag *ft.* Fasternacht, Fastertag.

Fenchel-, Fenchelöl *n.* koprčev, koprčevo olje *ft.* kopričev, kopričevo olje.

Fonds *m.* (spr. Fond) *ft.* Fond.

Gatter *n.* *ft.* *m.*

Gals; auß vollem — e lachen na ves glas se smejati (smějem u. smejim).

Garnstrenge *f.* opárnost (b. Vieh); an der — leidend opárën.

ihr (b. zweien) nijijn *ft.* nijjn.

leichtsinmig lehkomiseln.

morgig jutrašnji, jutrašnji *ft.* jutrajšnji.

Oukel *m.* f. Oheim.

Trunk *m.* popivek.

Überflutung *f.* poplavék.

Abkürzungen.

adi. = Adjectiv.
adv. = Adverbium.
arith. = arithmetisch.
astr. = astronomisch.
bot. = botanisch.
chem. = chemisch.
coll. = Collectivum.
coni. = Conjunction.
dem. = Deminutiv.
f. = Femininum.
fig. = figürlich.
gem. = gemein.
gen. = Genetiv.
geom. = geometrisch.
impf. = imperfectiv.
indecl. = indeclinabel.
interi. = Interjection.
interr. = interrogativ.
intr. = intransitiv.
iter. = iterativ.
m. = Masculinum.
math. = mathematisch.
mil. = militärisch.
min. = mineralogisch.
mont. = montanistisch.

mus. = musikalisch.
n. = Neutrum.
num. = Numerale.
pf., prf. = perfectiv.
phil. = philosophisch.
phys. = physikalisch.
pl. = Plural.
praep. = Präposition.
pron. = Pronomen.
refl. = reflexiv.
rel., relat. = relativ.
s. = siehe.
st. = statt.
subst. = Substantivum.
tr. = transitiv.
triv. = trivial.
u. s. w., ꝛ. = und so weiter.

; weist nach vorausgehenden imperfectiven Zeitwörtern auf nachfolgende perfective; dasselbe Zeichen dient zur Trennung slovenischer, zu demselben deutschen Schlagworte gehörender Ausdrücke, die in verschiedener Beziehung gebraucht werden und demnach verschiedene Bedeutung haben.

Andrija Komak,
Huda ko srak,
Vrota kat pec,
Kdo pojde k nji leč?

Je rekce dr. Preseren pasavci Jelo,
Kavci, Koji bila je ne glincuh
dekle - Pemova D. Zveznik 1890
12/II.

